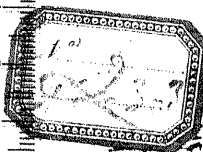

R-7086

27. a. 2. K

IN GRAE- TINVM.

V P R A
HACTENVS ACCESSIO,
LILIB. VOCABVLORVM,
ALIQVOT EX ASSL
PTORVM OMNIVM
NE CONGESTIS,
VCTVM.

PETRO GILLIO
BIENSE.

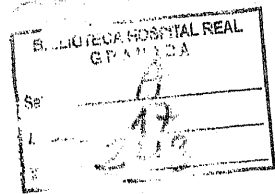
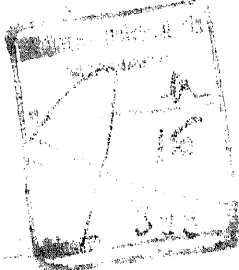
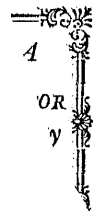
VS IN LVCEM EDITVM,
VO QVANTVM LABORATVM
mendis emendandis, tum in dis
q̄ in suum ordinem restit
tus iudicabit lector.
Subsequens pagina indicabit.

scally.

INA VALENTINI
SEPTEMBRI
XXXII.

LEGIO.

7 400 80
MADE IN SO. K.

12-7086

27. a. 2.

LEXICON GRAE- COLATINVM.

S V P R A

OMNEIS OMNIVM HACTENVVS ACCESSIO,
NES MVLTIS MILIB. VOCABVLORVM,
ANNIS IAM ALIQVOT EX ASSL
DVA SCRIPTORVM OMNIVM
LECTIONE CONGESTIS,
AVCTVM.

AVTHORE PETRO GILLIO
ALBIENSE.

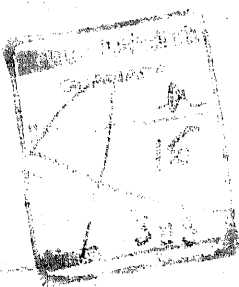
OPVS IAM RECENS IN LVCEM EDITVM,
ET EXCVSVM, IN QVO QVANTVM LABORATVM
& sudatum sit, cum in mendis emendandis, tum in dis-
tinctionibus quibusq; in suum ordinem resti-
tuendis, æquus iudicabit lector.
Reliqua huius operis, subsequens pagina indicabit.

BASILEAE, EX OFFICINA VALENTINI
CVRIONIS, MENSE SEPTEMBRI,
ANNO M. D. XXXII.

CVM PRIVILEGIO.

DE LA LIBRERIA
DEL REAL COLEGIO MAYOR
Reunido de Santa Cruz, y
Santa Catalina.
E. 1.º C. 14, N. 6.

BIBLIOTECA HOSPITAL REAL
GRANADA
Se
A
17
2019

PRAETER EA QVAE DE GRAECORVM NOTIS
arithmetiis & mēsis in fronte operis huius posita sunt, habes etiā post Lexicon

Cyrilli opusculum de dictionibus quæ accentu uariant significatum.

Ammonium item de similitudine ac differentia dictionum.

De remilitari ueterum, & nominibus praefectorum libellum

Orbicij de ordinibus exercitus.

Significata ¶ a.

Significata ¶ ap.

In quibus dictionibus ꝑ addatur, uel abijciatur, ex Chæroboſco.

Quod uerborum canones non exactè inuestigati possint, ex eodem.

De proprietate linguæ Græcæ, ex { Ioanne Grammatico.
Plutarcho.
Corintho.

De passionibus dictionum, ex Tryphone Grammatico.

De uerbis Anomalis.

De inclinatis, encliticis & syncliticis.

REVERENDISSIMO

IN CHRISTO PATRI, ET DOMINO, DOMINO GEOR-

GIO ARMIGNACO, EPISCOPO RVTINENSI, CLARIS-

SIMO HEROI, DOMINO ET PATRONO SVO,

SYMON GRYNÆVS S. D.

LXIT Auspicij, ductuq; tuo felicissimo, Lexicon Petri Gillij Græcolatinū, Reuerendissime pater Georgi, ipsius iussu nomini tuo dicatū, inscriptumq;, hac potissimū ratione, quòd in tua benignitate & fide, studia ipsius omnia, uelut in sinu tuto, suauissimè conuiescant. Equidem laudo Gillium gratitudinis huius, & uirtutis, qui fructum studiorum suorum ei referat acceptū maximè, cuius in se maxima beneficia sit expertus: prouidentia uerò tuam, & animi generositatem etiam admiror, qui in id genus rerum potissimum opes tuas uolueris collocare. Sapienter tu quidem facis, qui thesaurū istum, literas scilicet, quas æstimant adeò pauci, curandum ante omnia putes: nec contentus sis, quantum præ negotiorum magnitudi ne licet, studia colere tua, nisi promoueas aliena, suscites publica: præclare uerò & Gillius tuus, qui istuc prouidenter cogitauit, quomodo munificentia tuam in se omnem, ad utilitatem publicam, non absq; uirtutum tuarum laude, conuertat. Itaq; quod erat frequens olim, nunc raro fit, nec tu docti hominis industria, nec ille liberalitate abutitur patroni talis: sed cum eodem animi consilio tendatis uterq;, nempe in publicum, communèq; omnium commodum, tu quidem opibus tuis, ille ingenio uirtuti seruit. Quod si nihil difficilius est, quam patentibus latissimè, & ad nocendum maximè accōmodatis rebus, opum & ingenij facultatibus non abuti, uerè magnanimū sapientemq; te uirum dicemus, qui cum tantā animi uim, in earum rerum usu, quibus uti mortales tam pauci norunt, declarares, tamen uelut parum tibi fidens, doctrinam, doctosq; contra uitiorum impetum adiungas tibi, conciliesq;. Veteri exemplo facis. Erant enim quondam principes, aut sapientes ipsi, aut certè sapientum socij & familiares: unde consuequebatur istuc, ut nemo sapiens doctusq; uir desisteret, aut àgere diu posset: nec unquam precio sapientia careret, ut puta quæ moderandi imperij habena altera iudicaretur. Nunc autem (quod pace honorum principum dictum uolo) magna parte, ut nihil sapiunt ipsi, ita ferè diutius sapientem uirū nullum possunt. Quo fit ut quū præsidio careant hodie literæ artesq; bonæ, periculo non careant, atq; id inde maximè unde solatium esse debebat: presertim si quis in literis uerè sapere magis instituat, quàm facere hominibus solum. Quid autè periculosus esse rebus potest, quàm cum uel potestatem industria uirtusq; non moderatur, uel uirtutè non tueatur, fouetq; potestas? Igitur quod dixi, rara exempla sunt. Fuit semper, sed nunc est maximè iniqua studijs aula. Libertati & musis interdendum, tantum ut recipiari, ut duces porro, etiā de regressu ad studia desperandum. Deinde ferè fit, ut uel ij, quibus patroni tales contigerunt, indulgentia & otio tam luculento perignauiam abutantur, studijsq; frui, quàm ædere fructum aliquem studiorū malint: uel illi ipsi, quibus opes ad præclara ingenia fouenda late suppetunt, officiumq; propagandæ uirtutis incumbit, aut rationem utilitatis publicæ, quàm maximè promouendæ, non teneant, aut cum teneant, impendere rebus priuatis, suisq; cogitent potius, q̄ alienis. Talis enim res est imperitia, ut alienam etiam credat publicam utilitatem: quasi possit opibus maius quidquam effici, quàm si uirtus inter homines quàm latissimè spargatur. Itaq; hortos, & latifundia uoluptati circumdant, arces extruunt, istud haud reputantes, quantum odij uel tyrannidis suspicione, uel opulentia inuidia, impensis suis aduersum se moliantur. Quid autem facerent aliud principes, in quorum cubicula nunquam ingressus est liber, in quorum consilijs nunquā libera docti hominis uox audita, quorum animis nullus unquam disciplinæ sensus, uel per somnium innotuit? Atqui sapientia reguntur homines, quam qui nec tenet ipse, nec accipit ab alijs, quonam, obsecro, pacto gubernabit? Ergo qui sapientiam & ipse colit, & in cæteris miratur amatq;: tum nihil humilitate ipsius offensus, omniū reliquarum rerum impensis sibi comparandam censet, eum uerè mirandum uirum, splendidissimum patriæ suæ decus, & ornamentū futurū dicemus. Vides arbitror, Georgi, Heros clarissime, quale exemplum sit, quod in hoc nobis extulisti, cum doctos apud te foues, studia publica iacētia excitas. Neq; enim obscurum est, etiam apud nos, quorum opibus, ductuq;, literæ passim erigant sese, & feliciter aduersus doctrinæ hostes obtineant. Commemorare in istis tuis uirtutibus, nō dissimile quidem exemplum, sed nostrate, lubet. Fuit enim ætate nostra, incredibili iudicij acumen, & subtilitate, ac omni præterea liberali doctrina egregiè instructus uir, Rodolphus Agricola

* ij la, e Phry

ἕνσδιδο	unum	Septingenta
22	ἑβδομηκοντά	ἑπτακόσια
ηβ	71	700
ΔΔη.	οα	ψ
Vigintitria	ΑΔΔΔ. &c.	ΙΗΗΗ
ἑποστρία	Οξογιντα	Οξογιντα
23	δγδοηκοντά	δηκοηκόσια
ηγ	80	800
ΔΔη. &c.	π	ω
Triginta	ΑΔΔΔΔ.	ΙΗΗΗΗ.
τριακοντά	Οξογινταυ	Νονγιντα
30	num	ἑννεακόσια
λ	δγδοηκοντά	900
ΔΔΔ.	81	θ
Trigintaunum	πα	ΙΗΗΗΗΗ.
τριακοντά	ΑΔΔΔΔΔ. &c.	Μιλλε
31	Nonaginta	χιλιοι
λα	ἑννεηκόσια	1000
ΔΔΔΔ. &c.	90	α
Quadragesinta	ι	χ.
τεσσαράκοντα	ΑΔΔΔΔΔ.	Bismille
40	Nonagintaυ	δισχιλιοι
μ	num	2000
ΔΔΔΔ.	ἑννεηκόσια	β
Quadragesinta	91	XX.
unum	ια	Ter mille
τεσσαράκοντα	ΑΔΔΔΔΔΔ.	τριασχιλιοι
41	Centum	3000
μα	ἑκατόμ	γ
ΔΔΔΔΔ. &c.	100	XXX.
Quinquaginta	ρ	Quater mille
πεντήκοντα	Η.	τετρακισχιλιοι
50	Ducenta	4000
ν	διακόσια	δ
Α.	200	XXXX.
Quinquaginta	σ	Quinquies
taunum	ΗΗ.	mille
πεντηκοντά	Trecenta	πεντακισχιλιοι
51	τριακόσια	5000
να	300	ε
Αη. &c.	τ	Α.
Sexaginta	ΗΗΗ.	Sexies mille
ἑξήκοντα	Quadragesin-	ἑξακισχιλιοι
60	ta	6000
ξ	τεσσαράκοντα	ς
ΑΔΔ.	400	ΑΧ.
Sexagintaυ	ν	Septies mille
num	ΗΗΗΗ	ἑπτακισχιλιοι
ἑξηκοντά	Quingenta	7000
61	πεντακόσια	ζ
ξα	700	ΑΧΧ.
ΔΠΔ. &c.	φ	Octies mille
Septuaginta	Α.	δγδοακισχιλιοι
ἑβδομηκοντά	Sexcenta	8000
70	ἑξακόσια	8
ο	600	ΑΜΜΜΜ.
ΑΔΔΔ.	χ	Centum millia
Septuagintas	ΑΗ.	δεκαμύρια
		100000
		ρ.

9000	Ducēta millia
θ	ἑποσι μύρια
ΑΧΧΧΧ.	200000
Decem millia	σ.
μύρια	Trecenta mil-
10000	lia
ι	τριακοντά μύρια
κ.	300000
Ν.	τ.
Viginti millia	Quadringēta
δυσμύρια	millia
20000	τεσσαράκοντα μύ-
ξ	ρια
ΜΜ.	40000
Triginta mil-	υ.
lia	Quingēta mil-
τριασμύρια	lia
30000	πεντήκοντα μύ-
λ	ρια
ΜΜΜ.	500000
Quadragesinta	φ.
millia	Sēxcenta mil-
τετρακισμύρια	lia
40000	ἑξήκοντα μύρια
μ	600000
ΜΜΜΜ.	χ.
Quinquaginta	Septingenta
millia	millia
πεντακισμύρια	ἑβδομηκοντά μύ-
50000	ρια
ν	ἑβδομηκοντά μύ-
Α.	ρια
700000	700000
ψ	Οξογιντα
millia	millia
δγδοηκοντα μύ-	ἑξακισμύρια
ρια	60000
800000	ξ
ω	Septuaginta
Nongenta mil-	millia
lia	ἑπτακισμύρια
ἑννεηκόσια μύ-	70000
ρια	ο
900000	ΑΜΜΜ.
θ.	Octoginta mil-
	lia
	δγδοακισμύρια
	80000
	π
	Nonaginta
	millia
	ἑννεακισμύρια
	900000
	ΑΜΜΜΜ.
	Centum millia
	δεκαμύρια
	1000000
	ρ.

NOTA

NOTA in compositione nominum numeralium maiorem numerum minori praeferi sine conjunctione, contra uero minorem maiori intercedente conjunctione copulatiua uel, id est, &: ut
 Δεκατρια, uel τριακαδεια
 Δεκατρίαρα, uel τωαρεκαδεια
 Δεκαπέντε, uel πεντακαδεια
 Δεκαξί, uel ἑκαδεια
 Δεκαηξί, uel ἑπτακαδεια
 Δεκαοκτώ, uel ὀκτωκαδεια
 Δεκαεννία, uel ἑννακαδεια. &c.

Sunt & alia quaedam nomina numeratitia, ab his numerabilibus deriuata, partim in pluribus desinentia, ut
 Διπλούς duplex
 Τριπλούς triplex
 Τετραπλούς quadruplex
 Πενταπλούς quintuplex
 Ἑξαπλούς sextuplex.
 ἑπταπλούς septuplex
 ὀκτωπλούς octuplex
 ἑννεαπλούς noncuplex
 Δεκαπλούς decuplex. &c.

Partim in pluribus terminata, ut
 Διπλάσιος duplus
 Τριπλάσιος triplus
 Τετραπλάσιος quadruplus
 Πενταπλάσιος quintuplus
 Ἑξαπλάσιος sextuplus
 ἑπταπλάσιος septuplus
 ὀκτωπλάσιος octuplus
 ἑννεαπλάσιος noncuplus
 Δεκαπλάσιος decuplus. &c.

Partim in ag exeuntia foemina, ut
 μονάς unitas
 Δυάς duitas
 Τριάς trinitas
 Τετράς quaternitas
 Πεμπάς quinquarius
 ἑπτάς septenarius
 ὀκτώας octonarius
 ἑννέας nouenarius
 Δεκάς denarius
 χιλιάς millenarius
 μυριάς decies millenarius. &c.

De nominibus ordinalibus.
 Quinetiam ipsi ordinales numeri a superioribus ducunt originem, ut
 πρῶτος primus δεύτερος secundus

Τρίτος	tertius	τέταρτος	quartus
πέμπτος	quintus	ἕκτος	sextus
ἑβδομος	septimus	ὀγδοός	octauus
ἕνατος	nonus	δέκατος	decimus
ἑνδέκατος			undecimus
δωδεκάτος			duodecimus
τρισκαδίατος			decimustertius
τεσσαρεσκαιδέκατος			decimusquartus
πεντακαδίατος			decimusquintus
ἑκαδέκατος			decimussextus
ἑπτακαδίατος			decimusseptimus
ὀκτωκαδίατος			decimusoctauus
ἑννακαδίατος			decimusnonus
ἑκός			uigesimus
ἑκοστός πρῶτος			uigesimusprimus
ἑκοστός δεύτερος			uigesimussecundus
τριακοστός			trigesimus
τριακοστός πρῶτος			trigesimusprimus
τεσσαρακοστός			quadragessimus
τεσσαρακοστός πρῶτος			quadragessimusprimus
πεντηκοστός.			quinquagesimus
πεντηκοστός πρῶτος			quinquagesimusprimus
ἑξηκοστός			sexagesimus
ἑξηκοστός πρῶτος			sexagesimusprimus
ἑβδομηκοστός			septuagesimus
ἑβδομηκοστός πρῶτος			septuagesimusprimus
ὀγδοηκοστός			octogessimus
ὀγδοηκοστός πρῶτος			octogessimusprimus
ἑννεηκοστός			nonagesimus
ἑννεηκοστός πρῶτος			nonagesimusprimus
ἑκατοστός			Centesimus
Δυακοσιοστός			ducentesimus.
τριακοσιοστός			trecentesimus
τεσσαρακοσιοστός			quadringentesimus
πεντηκοσιοστός			quingentesimus.
ἑξακοσιοστός			sexcentesimus
ἑπτακοσιοστός			septingentesimus
ὀκτωκοσιοστός			octingentesimus
ἑννακοσιοστός			nongentesimus
χιλιοστός			Millesimus
Δισχιλιοστός			bis millesimus
Τρισχιλιοστός			ter millesimus
Τετρακισχιλιοστός			quater millesimus
πεντακισχιλιοστός			quinquies millesimus
ἑξακισχιλιοστός			sexies millesimus
ἑπτακισχιλιοστός			septies millesimus
ὀκτακισχιλιοστός			octies millesimus
ἑννακισχιλιοστός			nouies millesimus
μυριοστός			decies millesimus.

QVIBVS MODIS APVD

GRAECOS DIES SINGVLORVM MENSIVM, QVOS LATI.

ni Calendarum, Nonarum, atque Iduum uocabulis appellant, designentur, per Philippum Melancthonem.

ON conueniunt Attici menses cum nostris: nam illi, sicut & Hebraeorū menses, tantum ad Lunæ cursum computabatur. Luna & auspicabatur & finiebat mensem. Nostri menses alia ratione descripti sunt, nempe ut in consuetudine anno magis ad Solis cursum quadrarent.

Auspiciabantur autem annum Athenienses ab æstiuo solstitio, ut testatur Simplicius, cum ait: *ὅς δὲ ἡμῶς ποιοῦμεθα ἀρχὰς ἐν τῷ θερινῷ τροπῶς, ὡς Ἀθηναῖοι. ἢ πρὸς μεταπορείας, ὡς οἱ πρὸς τὴν νύκτα καλοῦνται Ἰσθμῶν. ἢ πρὸς χειμερινὰς, ὡς Ἰσθμῶν. ἢ πρὸς ἱαρινὰς, ὡς Ἀραβες ἢ Ἀμασσηνοί.* Et cum ad Lunæ cursum Attici menses computentur, non conueniunt cum Latinis, nec possunt commode singulis nostrorum mensium nominibus reddi, si quando Attica nomina interpretari uelis. Mensis primus is est, qui solstitio æstiuo proximus est, iuxta intercalandi rationem: proinde partem quandam Iunii primus mensis occupat. Quare si primum Iunium expones, cæteros ordine subiicere poteris: tamen id, ut dixi, sit incommode. Verum docendi causa adscripsimus.

Ἰουνοῦ	Iunius	ab Hecatomibis Iouis. Nam & Cronius dicebatur.
Μεταγρητιῶν	Julius	à Metagritijs Apollinis sacris.
Βοῒδρομιῶν	Augustus	à Boëdromijs sacris. Plutarchus in Theseo.
Μαμακτιῶν	September	à Μαμακτα. Iouis appellatio est, & turbidum aërem significat.
Πυανειῶν	October	à pyantis fabis, in Apollinis sacris.
Λυθιστριῶν	November	quod campi floribus priuati sunt, <i>ἄνθος στρωθῶν.</i>
Ποσειδεῶν	December	à Neptuni & Palladis certamine.
Γαμηλιῶν	Ianuarus	à Iunone, quæ præest nuptijs.
Ἐλαφιοβοιωτῶν	Februarius	ἐλαφίβοιος, uenator.
Μουνυχίων	Martius	à Μυνυχίjs Dianæ sacris. Plutarchus in Theseo.
Ἀπριλιῶν	Aprilis	quod calefcatur terra, <i>βίβω γῆ,</i> & <i>βαρυλινία</i> Apollinis sacra sunt.
Σκίριον	Matius	à Sciris umbraculis, significant ædificandum esse.

Diuidunt mensem in tres decadas, uocantur *ισαμίνας, μεσοδύνας, ἢ λήγοντες.* Trigesimalū diem uocant *ἔννην ἢ νέαν.* Quæ autem fuerit intercalandi ratio, qua efficiebant ut ad cursum Solis tamen lunares menses congruerent, docet Macrobius.

DE INTERCALATIONE EX MACROBIO.

VM ergo Romani ex hac distributione Pompilij ad Lunæ cursum, sicut Græci, annum proprium computarent, necessariò & intercalarem mensem instituerunt more Græcorum. Nam & Græci, cum animaduertent temere se trecentis quinquaginta quatuor diebus ordinasse annum, quoniam apparet de Solis cursu, qui trecentis sexagintaquinque diebus & quadrante zodiacum cõficit, deesse anno suo undecim dies & quadrantem, intercalares statuta ratione commentum sunt, ita ut octauo quoque anno nonaginta dies, ex quibus tres menses tricenūm dierum composuerunt, intercalarent. Id Græci fecerunt, quoniam erat operosum atque difficile, omnibus annis undecim dies & quadrantem intercalare. Itaque maluerunt hunc numerum octies multiplicare, & nonaginta dies qui nascuntur, si quadrans cum diebus undecim octies componatur, inserere, in tres menses, ut diximus, distribuendos. Hos dies *ὑπερβαίνοντες*: Menses uero *ἐμβολισμούς* appellabant. Hunc ergo ordinem Romanis quoque imitari placuit, sed frustra: quippe fugit eos, diem unum (sicut supra admonimus) additum à se ad Græcum numerum, in honorem imparis numeri. Ea re per octennium conuenire numerus atque ordo nõ poterat. Sed nondum hoc errore cõperto, per octo annos nonaginta quasi superfundendos Græcorum exemplo computabant dies, alternis quoque annis binos & uicenos, alternis ternos uicenosque intercalares expensabant intercalationibus quatuor. Sed octauo quoque anno intercalatores octo affluebāt dies ex singulis, quibus uertentis anni numerum apud Romanos super Græcum abundasse iam diximus. Hoc quoque errore iam cognito, hæc species emendationis induta est. Tertio quoque octennio ita intercalandos dispensabant dies, ut nõ nonaginta, sed sexaginta sex intercalarent,

DE MENSIBVS GRAECORVM.

rent, compensatis uigintiquatuor diebus pro illis, qui per totidem annos supra Græcorum numerū creuerant. Omni autem intercalationi mensis Februarius deputatus est, quoniam is ultimus anni erat. Quod etiam ipsum de Græcorum imitatione faciebant: nam & illi ultimus anni sui mens, superfluo interferebant dies, ut refert Glaucippus, qui de sacris Atheniensium scripsit. Verum una re à Græcis differebant, nam illi confecto ultimo mense, Romani non cõfecto Februario, sed post uigesimalum & tertium diem intercalabant, Terminalibus scilicet iam peractis. Deinde reliquos Februarii mensis dies, qui erant quinque, post intercalationem subiungebant, credo, uetere religionis suæ more, ut Februarium omnino Martius sequeretur.

Calendæ.	1	νοομηνία	
IIII	2	δευτέρα ἱσαμίνου	
III	3	τρίτη ἱσαμίνου	
Pridiæ.	4	τετάρτη ἱσαμίνου	
Nonæ.	5	πέμπτη ἱσαμίνου	
VIII	6	ἕκτη ἱσαμίνου	
VII	7	ἑβδόμη ἱσαμίνου	
VI	8	ὀγδοὴ ἱσαμίνου	
V	9	ἐνάτη ἱσαμίνου	
IIII	10	δέκατη	
III	11	ἑνδεκάτη καὶ δέκα	μεσοδύνας
Pridie idus.	12	δευτέρα καὶ δέκα	
Idus.	13	τρίτη καὶ δέκα	
XV III Calendas.	14	τετάρτη καὶ δέκα	
XVII	15	πέμπτη καὶ δέκα	μίσση
XVI	16	ἕκτη καὶ δέκα	
XV	17	ἑβδόμη καὶ δέκα	
XIIII	18	ὀγδοὴ καὶ δέκα	
XIIII	19	ἐνάτη καὶ δέκα	Dicitur & καὶ δέκατη.
XII	20	εἰκάτη	Pollux facit etiam ἑνδεκάτη
XI	21	ἑνδεκάτη φθίνοντος	καὶ ἑνδεκάτη
X	22	ἐνάτη φθίνοντος	δευτ. καὶ ἑνδεκάτη
IX	23	ὀγδοὴ φθίνοντος	γ. καὶ ἑνδεκάτη
VIII	24	ἑβδόμη φθίνοντος	δ. καὶ ἑνδεκάτη
VII	25	ἕκτη φθίνοντος	ε. καὶ ἑνδεκάτη
VI	26	πέμπτη φθίνοντος	ς. καὶ ἑνδεκάτη
V	27	τετάρτη φθίνοντος	ζ. καὶ ἑνδεκάτη
IIII	28	τρίτη φθίνοντος	η. καὶ ἑνδεκάτη
III	29	δευτέρα φθίνοντος	θ. καὶ ἑνδεκάτη
Pridie Calend.	30	ἔννη καὶ νία.	Dicitur & ἑνδεκάτη καὶ ἑνδεκάτη, & ita deinceps.

ALIA QVAEDAM DE MENSIBVS HAUD POENITENDA.

Thenienses mensem tantum triginta dies præter Romanorū consuetudinem iuxta Lunæ augmentum decrementumque completentem, in tres decadas discernendo, primā nominabant *ισαμίνας μηνός*, secundam *μεσοδύνας*, tertiam *φθίνοντος*. Deinde primæ decadis diem primam *νοομηνίαν*, secundam *δευτέρα ἱσαμίνου*, tertiam *τρίτην ἱσαμίνου*, & sequenter usque ad *δέκατην ἱσαμίνου*. Secundæ decadis primam diem, *ἑνδεκάτην καὶ δέκα*, secundā *δευτέρα καὶ δέκα*, usque ad *ἑνδεκάτην* seu *ἑνδεκάτην*. Tertiarum primam, *ἑνδεκάτην καὶ δέκα*, uel Solonis inuentu numeros dierum ad Lunæ decrementum minuendo, *ἐνάτην φθίνοντος*, secundam *ὀγδοὴν φθίνοντος*, tertiam *ἑβδόμη φθίνοντος*, usque ad *τριας*

DICTIONARIUM GRAECUM, OPTIMUM, ERUDITISSIMORVM
 accurata opera, prae omnibus in hunc diem, & maxime auctum, & fidelissime castigatum.

Tò τὸ A συμπτῶμα.

Leui spiritu in compositione priuato: ria est particula, ab ἀπό (ut apparet) intertensa, ut ἀλητος, nō uocat°. A Theodoro Gaza lib. iij. grammaticæ institutionis duo excipiuntur, ἀλυσος nimirum & ἀδης, in quibus α aspiratur, etiam si priuationē notet. Porro quoties adiungitur dictionibus à uocali incipientibus, ferè assumit υ, idēq̄ euphoniae gratia, ut ἀναυδρος, id est, non utilis.

Item adiunctionē notat, ut ἀλοχος coniunx, quasi eiusdem lecti, ἀνορις uxor, quasi σύζυγος, eiusdem cubilis.

Item multum ἐπιτετινῶς, ut ἐν ἀξυλῷ ὕλην dixit Homerus pro πορυξυλῷ, id est multis lignis abundante, ἀθρεῖν attentissime inspicere.

Item ὁμοῦ simul, ut ἀδελφοί, id est uterini fratres. Δελφός enim uterum significat, quasi eiusdem & similis uteri.

Item φαῖλον, ut ἄρρυθμος, id est histrio indenter & uitiose se gerens in rythmis.

Item magnum, ut τὸ ἀχανὲς πῆλαγος, id est, uastum & immensum pelagus.

Item ἴση, ut ἀτάλαντος, æquiualens, æquale.

Item abundat aliquando in compositione α eodē spiritu, ut in ἀσαχως, quod nihil aliud quàm σαχως significat.

Α. quæ, aliqua, quæcumq̄, propria.

Tò A μετ' εαυτῷ

Ἄ. utinam, ὄ, ualde, & aduerbiū stuporis.

Ἄ. admirandi aduerbium.

Ἄ. utrunq̄ leui spiritu, aduerbiū exclamandi, adhortandi, terrendi, aut cōmiserationis.

Item multitudo aquarum, teste Hesychio.

Ἀβάαντοι, di, incolomes.

Ἀαγίς, inuulneratum.

Ἀαγίς, ἰος, ὄ, ἡ, infrangibilis, robustus.

Ἀαδα, ægestas Laconice.

Ἀαδῆν, turbare, afficere contumelia, egere, confici fame.

Ἄαδην, molestus fuit.
 Ἀαδῆν, ἡς, ἡ, succerda, porcinum steruus.
 Ἀαδῆς, ἰος, ὄ, ἡ, iucundus.
 Ἀαδιτορ, ὄ, ἡ, incorruptibile, nō obnoxium damno.

Ἄακτορ, τὸ, ἡ, inuulnerabile, sanum.

Ἀαδιορ, οὐ, τὸ, inordinatum.

Ἀαυίμα, ἡ, πολλοῦ χαρίος, Hesychius.

Ἀανίς, τὸ, nondum absolutum.

Ἀανίς, ἰος, ὄ, ἡ, utilis.

Ἀαυθα, ας, ἡ, genus inauris.

Ἀαηος, ὄ, ἡ, intangibilis, uel cui nocere quis nequit. Aliquando idem quod ἀπεροίτος, id est inaccessus. Sic Homer. Iliad. α, Iouis irati manus ἀαηος uocat, quod ijs nemo audeat appropinquare.

Ἀα, in crastinum Boeotis, alijs perendie.
 Ἀαας, uel uelociter nocuisti, pro ἀσας, ab ἀτη.
 Ita ἀασάμην, nocui, incidi, & ἀασα, nocuisse, obdormiuisse, esse saturū, intulisse tristitiā.

Ἀασθης, deliquisti, nocuisti.

Ἀασίφορος, οὐ, ὄ, necumentum ferens.

Ἀασίφωρ, ὄ, demens, insanus.

Ἀασια, nocet, corrumpit.

Ἀασχετος, ὄ, ἡ, irretentibilis, incontinens, intemperans, inobediens.

Ἀατα, læsus est, ab ἀτα, ualde ledit.

Ἀατος, οὐ, ὄ, ἡ, ἀατος, infatiabilis, innocuus, quasi ἀνευ ἀτης, id est, sine nocumēto, facilis.

Ἀαυλος, ὄ, ἡ, innocuus.

Tò A. μετ' εαυτῷ B.

Α Βα, rota, clamor.

Ἀβαζυρος, ὄ, ἡ, tenuis.

Ἀβαγνα, ὄ, ἡ, rosæ Macedonibus.

Ἀβατος, ἡ, taciturnus, βάζεσθαι loqui est Suid.

Ἀβαρ, ἰος, ὄ, ἡ, tenuis, mihiutus.

Ἀβαδματς, τὸ, bellariorum genus.

Ἀβα, ἡ, urbis nomen, de qua multa Steph.

Ἀβαίως, quiete.

Ἀβαίν, ἡ, ἡ, inutile, debile, languidum.

Ἀβανημαρ, ονος, ὄ, ἡ, indiser°, imprudēs, stult°.

Ἀβανης, ἰος, ὄ, ἡ, carens uoce, taciturnus.

Ἀβανησαρ, ignorarunt, stulte sentierunt.

Ἀβατιορ, ὄ, ἡ, abaculus ἰφ' οὗ ψηφισοῦσι, inquit Hammo, id est, in quo computant.

Pli. lib. xxxvi. cap. xxvi. calculos (quibus ueteres in disputatione, & numerorū supputatione utebantur) abaculos à quibusdam uocari tradit.

Ἀβαυτρορ, ὄ, ἡ, minime inuidiosum.

Ἀβαυτρος, ὄ, ἡ, Bachici numinis expers.

Ἀβαδῶα, ας, ἡ, scriptura, confessio.

ἀβάσι. utinam.
 ἄβαξ. αμορ. δ. ἐφ' οὗ τὰ πράγματα παρατιθέσσι
 (inquit Hammonius) id est, in quo res de-
 ponunt, quemadmodum est coquorū ta-
 bula, in qua receptacula eduliorum, aliāq̄
 id genus exponuntur. Item instrumentū
 in quo mathematici lineas, numeros, & fi-
 guras deducunt. Veteres Pythagoricam
 appellabant mensām. Item tabula qua-
 drata quæ supponitur crassiusculæ summi-
 tati columnæ. Latini à genitio Græco
 nominatiū formantes, Abacum uocant.
 Ἀβάησις. τὸ. terebella, medicorum instru-
 mentum.
 Ἀβάησις. υ. δ. qui mergi nequit, ut suber.
 Ἀβάησις. υ. δ. liberrimus in loquendo.
 Ἀβαρής. ἴος. δ. intelligentia carēs, sine onere,
 minime grauis. Lucia. in Scaphidio: οὐτῶ
 ἄμενον ἀβαρῆ εἶναι, ἵσα ἕμβαται. id est, sic sa-
 tius, ut sine pondere sis, itaq̄ incende.
 Ἀβαρῆσις. τὸ. effeminatam.
 Ἀβαρῆσις. ἴος. δ. Epirotes, continentis habitas-
 tor, ἢ μὴ ἔχωρ βαρῆ.
 Ἀβαρῆται. τερρετ, plaudit.
 Ἀβαρῆς. ἴδος. ἢ. ciuitas Lampacti.
 Ἀβάρις. γеме, plora, clama.
 Ἀβαρταί. ἄρ. ἄ. uolatiles.
 Ἀβαρτία. ας. ἢ. infatigabilis.
 Ἀβαρτος. ου. δ. infatigabilis, ualde edax.
 Ἀβάς. bardus, sacer morbus Tarentinis.
 Ἀβασάπιος. portatu difficile. aduerbium.
 Ἀβασάσιος. ου. δ. inuulnerabilis, inexplora-
 tus, non probatus.
 Ἀβασανισος. sine certa probatione, nulla exa-
 minatione facta.
 Ἀβασανεύτης πόλις. quæ caret rege urbs, non
 subditus regi.
 Ἀβασαντόρ. fascini amuletum, id quod auer-
 tit fascinationem ab animalibus.
 Ἀβασαντων. υ. δ. ἢ. inuidia uacuus.
 Ἀβασαντων. φορτίον.
 Ἀβασον. inaccessible, nō uolentum, infinitū.
 Ἀβασον. immotum, inaccessible.
 Ἀβασος. υ. δ. ἢ. inaccessible, irremediabilis, ex-
 pers intelligentiæ. hinc ἀβασον ædificium
 erectum à Rhodijs ad protegendum Arte-
 mistæ trophæum, quod religione impedi-
 ti, diruere non poterant. Hoc item nomine
 dicta est insula quædā in Aegypto, quod
 ad illam propter limi & papyrorū copiam
 difficillimus esset aditus. Herodia. in Com-
 modo, διὰ ταχέως ἢ ἀβάσι οδοιπορίας, κατ' ὅς

τῆς οὐς ἐστὶ τὸ ἰταλίαν παραδόντο, id est, per
 auiā quædam compendia (ut reddidit Pro-
 litianus) aut auiā itinera, ut Sallust. in Iug.
 Ipse cū delectis militibus Metellum sequi-
 tur nocturnis & auijs itineribus. Composi-
 tum est ab α priuatoria particula, & βαίνω.
 Ἀβαφορ. ου. δ. ἢ. non tinctus. ab α quod pri-
 uat, & βάψω.
 Ἀβαλαρ. ἀνέβαλαρ.

Α Β Δ. Α Ρ Ε.

Ἀβδελος. υ. τὸ. humile, abiectum.
 Ἀβδελουίξ. ωρ. τὰ. non contaminantia, quæ
 non abominamur.
 Ἀβδελια. ωρ. τὰ. ἀβαίξ.
 Ἀβδης. scutica, Hippopotacti flagellum.
 Ἀβδαιος. υ. δ. ἢ. instabilis.
 Ἀβδηλα. τὰ. regiones quæ non sunt periclitæ,
 sancta, sacra. Sic item uocabantur sacra
 quædam, quæ necq̄ contrectare necq̄ adire
 fas erat, quibus neq̄ proponuntur βεβηλα. ut tra-
 dit Hammonius.
 Ἀβδελος. υ. τὸ. mundum.
 Ἀβδελος. ου. δ. sanctus.
 Ἀβεις. trabes.
 Ἀβελιος. υ. δ. sol Cretensis.
 Ἀβελει. circumdat, coronat.
 Ἀβελος. υ. τὸ. humile.
 Ἀβελτεροκόμωξ. δ. inanis, idem est quod ἀβέλ-
 τερος.
 Ἀβελτερος. υ. δ. abiectus, aspernandus, igna-
 rus, qui quod melius est non agnoscit, stu-
 pidus, nō astutus, ignauus: stultus uertitur
 à Gaza in Caton. Ciceronis.
 Ἀβελτρις. ἢ. stoliditas, amentia, ruditas, abs-
 furditas, insipientia.
 Ἀβελριος. υ. δ. multum laboriosus, odiosus,
 magnus, grauis, uanus, ingratus.
 Ἀβερταί. ἄ. lora latiora, quæ terga equi iugas-
 lis excurrunt sub alis eius subiecta, quæ
 sexaginta libras excedere prohibentur in
 tract. de cursu publico. Sic dictæ ἐν τῷ ἀπε-
 σράφω. id est, ex eo quod auertere sint. Vi-
 de Budæū in postremis annotationibus.

Α Β Η. Α Β Ι.

Ἀβια. τὰ. inuolabilia.
 Ἀβιδονα. τὰ. ἀνδονα. Iusciniā.
 Ἀβιδταυρ. τὸρ. memorem.
 Ἀβίρει. cantat.
 Ἀβίς. ἴος. δ. ἢ. stultus, impudens, expers in
 genij, improbus.
 Ἀβίρει. animaduertit.
 Ἀβιασος μινισος. uolentia carens motu.

Ἀβιάχομα.

Ἀβιάχομα. otior, deliciar.
 Ἀβιρ. ιος. abies, aut picea.
 Ἀβιοι. οί. inemes, minime uolenti.
 Ἀβιόλη. ης. ἢ. semen, simile.
 Ἀβιος. υ. δ. ἢ. qui non habet quod edat, & μὴ
 βίσιος ἴος. id est, inops. Item qui arcu non
 utitur. Nam βίος arcum notat. Item qui
 nullam uitæ suæ curam habet, apud De-
 mosthen. Item qui non est iniurius, quicq̄
 legibus utitur & politia. Item nullius par-
 trimoniij possessor. Homerus Thracēs ex
 uitæ modo ἀβίος uocat, ut qui à uita seque-
 strati possint uideri, propterea quod omni
 nō à muliebri congressu abstinent, qui ho-
 minū status sit quod animo diminitus
 ac semiplenus. In his α priuat. Ab Antiz-
 phone ἀβιος dicitur qui multū possidet uir-
 tus, id est diues. Item uinax, longæ uitæ.
 In his α auget, uelut Homerus ἀβελος re-
 gionem uocat, pro eo quod est πολυβουλο-
 ex Cælio.
 Ἀβιωτορ. τὸ. uαυῖρ. prauum, molestum, tri-
 ste, iniucundum.
 Ἀβιωτος. υ. δ. ἢ. dolorosus, malus, iniucun-
 dus, non uiuendus.
 Ἀβιωτος ἔχει. ubi periclitatur de uita.

Α Β Λ.

Ἀβιάβια. ας. ἢ. incolumitas, innocentia. Cic-
 cero lib. iij. Tus. quæst. Innocentia (inquit)
 apud Græcos usitatum nomen nō habet,
 sed habere potest ἀβιαβία. Nam est in-
 nocentia talis affectus animi, quæ noceat
 nemini. Sic dicta ab α priuandi particula,
 & βιάβια, noceo: unde βιαβί, damnum,
 id quod & Cicero inuit.
 Ἀβιαβίς. ἴος. δ. ἢ. innocuus, incolumis.
 Ἀβιαδίος. suauiter.
 Ἀβιαξ. αμορ. δ. clarus.
 Ἀβιας. stupidus, ignorans.
 Ἀβιας. ἴος. δ. ἢ. infocundus, nō germinans.
 Ἀβιαντων. nudus pedes.
 Ἀβιαμίς. τὸ. infirmum, debile, imbecillum.
 Ἀβιαμίος. incuriosus.
 Ἀβιαμίς. ἴος. δ. ἢ. ἀτολμος, pusillanimus, inui-
 cundus, abiectus.
 Ἀβιαμώος. ἀφροντισος. remisse, oscitanter,
 ignauiter.
 Ἀβιαπῆς. τὸ. φάυλον, uile, nihil.
 Ἀβιαπῆ. τὸρ. ἀβιαπῆσιν.
 Ἀβιαπῆς. ἴος. δ. ἢ. despectus, intrepidus, malus.
 Ἀβιαπῆμα. τὸ. delictum, peccatum.
 Ἀβιαπῆ. delinquo, pecco.

Ἀβιαψία. ας. ἢ. cæcitas, inconsiderantia. Ab
 α & βίαψω.
 Ἀβιαψία. ας. ἢ. habena.
 Ἀβιαψία. ἴος. δ. non missus, noui teli epith.
 Ἀβιαψία. εος. δ. ἢ. καὶ
 Ἀβιαψία. οί. testes.
 Ἀβιαψία. υ. δ. inuulneratus, extra tela, nuper
 factus, nondum aliquid missus.
 Ἀβιαψία. ονος. δ. obtusus.
 Ἀβιαψία. ού. δ. robustus, imbecillis, mollis,
 obtusus, pro βιαψία, addita littera, sicut
 ἄσαψος, pro σάψος.
 Ἀβιαψία. pro eodem apud Nicandrum.
 Ἀβια. τὰ. urbs Phœnicia.
 Ἀβια. sacrificia, impera. Macedon.
 Ἀβιαβιδιου. υ. τὸ. uenenum quo fetus ex-
 tinguitur, abortus.

Α Β Ο.

Ἀβια. ἄ. precationes.
 Ἀβιαβια. υ. δ. ἢ. auxilio carens, ope & auxi-
 lio destitutus.
 Ἀβιαβια. τὸ. uαυῖρ. prauum, molestum, tri-
 ste, iniucundum.
 Ἀβιαβια. intelligere.
 Ἀβιαβια. obuiaffe.
 Ἀβιαβια. ορος. δ. ἢ
 Ἀβιαβια. pullus, qui à Xenophonte γνάμος
 υς appellantur.
 Ἀβιαβια. υ. flumen Sicilia.
 Ἀβιαβια. οί. Aborigines.
 Ἀβιαβια. inconsulto, imprudenter.
 Ἀβιαβια. non consulto, nolo.
 Ἀβιαβια. audiui.
 Ἀβιαβια. quæ nolimus.
 Ἀβιαβια. σφοδρα. Improuisiæ calamitates.
 Ἀβιαβια. τὸ. fortuitum, & quod citrà no-
 strum consilium sit.
 Ἀβιαβια. inuitus, non desiderans.
 Ἀβιαβια. ας. ἢ. temeritas, stoliditas, malum
 consilium, ineptitudo consilij, impruden-
 tia Plutarchi.
 Ἀβιαβια. nomen proprium.
 Ἀβιαβια. ου. δ. ἢ. καμώβουλος, consilio carens,
 inconsultus.
 Ἀβιαβια. stultè, indoctè, insipienter, temere,
 inconsulto.
 Ἀβιαβια. μ. ἴσω. τ. ης. tumultuor.
 Α Β Ρ.
 Ἀβια. ας. ἢ. ancilla adolescentior, domestica,
 mollis, deliciofa.
 Ἀβιαβια. ης. ἢ. pellex, authore Hesychio.
 Ἀβιαβια. sonuerunt.

α η. Ἀβιαβια.

Ἄβρααμ. sonuit.
 Ἄβρεμύς. ἰος. δ. ἡ. despectus.
 Ἄβριζομαι. delictior, onnor.
 Ἄβριτίεσσον. uerius.
 Ἄβριπτός. οὔ. δ. sordaster.
 Ἄβρινά. τὰ. mundata.
 Ἄβριβίος. β. ἡ. ἀβριδιανῶν.
 Ἄβριδιαντα. ἡ. uita delictior.
 Ἄβριδιανῶν. δ. ἡ. mollis, delicate & molliter uiuens, delictatus in cibo. Polit. in Herodia. τὸ ἀβριδιανῶν, uertit mollissimam uitam. Ab ἄβρος & διαντα.
 Ἄβρομία. ες. ἡ. tenebræ.
 Ἄβριμύος. ἡ. citra uinum, hoc est, ἄβριμος, ut in epigrammate.
 Ἄβρομος. β. δ. obstreperus, declamans. Ab α quod hic auget, & βρώμος quod significat βροητῶν τὸ σπυρδός, id est strepitum ignis. Metaphorice pro tumultuosus.
 Ἄβρος. β. δ. populus iuxta sinum Adriaticū.
 Ἄβρός. οὔ. δ. mollis, delictatus, pulcher, apud Herodotū, imbecillis. Gaza hæc uerba in Catone Ciceronis, Quid potest esse tum fructu lætius, tum aspectu iucundius, ita reddidit: καὶ τίποτ' ἄν, ἢ εὐαχρηστία τὸ δὲ ἀβρότερον ἢ εὐμορφία περιεργασίερον γίνοιτο.
 Ἄβροσύνη. ἡ. ἡ. speciositas, alicritas, delictia.
 Ἄβροσαγής. ἰος. δ. ἡ. crapula diffuens.
 Ἄβροτάζω. μ. σω. π. ἡ. erro (proprie eo modo, quo homo ab homine aberrat in uia alius aliò diuertens. Nam βροτός hominem significat) pecco, priuor, desituior, quasi τὸ βροτοῦ ἀποτυχῶ.
 Ἄβροταμίον. β. τὸ. herbæ nomen, calidæ uirtutis, de qua uide plura apud Galenum de simplici medic. & Dioscor.
 Ἄβροτάξις. ἰος. ἡ. peccatum, error.
 Ἄβροπία. ἡ. ἡ. nox. παρὰ τὸ ἰσχυρῶτα βροπῶν.
 Ἄβροπύς. ἡ. ἡ. mollicies, delictia.
 Ἄβροπύσση. noctu occurrissè.
 Ἄβροπύνη. ἡ. ἡ. peccatrix.
 Ἄβροπύνη. ἡ. ἡ. nomen mulieris (ab ἀβρόν τὸ τρυφερόν, quod glabrum siue delictatum significat) amplexibus apta. Lucian. in dialogis meretricum meminit, uerum non ἀβροπύνην, sed ἀβροπύνην legitur in exemplaribus: ὅς πάλιν καὶ ἀβροπύνην ἔχει, μικρὰ ταῦτα δὲ ἡρώων ἐμοῦ. Sunt uerba Glyceræ meretricis ad Thaidem.
 Ἄβροτος. β. δ. inhumanus.
 Ἄβροχλία. ες. ἡ. siccitas.
 Ἄβροχλίω. δ. molliter uestitus, splendidus.

Ἄβρονομα. μ. οὔμαι. delictior, glorior, in ueneratione sum.
 Ἄβρομος. grauitè olens, fetidus. Nam βρωμάω de leonibus, hircis, atque id genus alijs animantibus grauitè olentibus dicitur. & a hic auget.
 Ἄβρώς. aduerb. splendidè, floridè.
 Ἄβρωπῶν. β. δ. non idoneus ad edendum, in demnis, impunis, qui usui non est apud Thucydidem.

Α Β Σ. Α Β Υ. Α Β Ω.

Ἄβροσύνη. β. τὸ. absynthion. Theod. tamen per i. scribit in sine.
 Ἄβροτάκη. ἡ. ἡ. genus edulij barbarici ex porro, cardamo, mali punici granis confectum.
 Ἄβροτῆνοποιός. οἱ. qui eiusmodi esculentia parant.
 Ἄβροθῆνα. ζ. ἡ. futilia ac nullo profus digna precio. Sump tum amoribus Abydenorum, qui ut molles, male audiebant. Ab ἰψιδem
 Ἄβροθουμάς. inuenio sycophantas dici, uelut in eo νομάωντες, id est, efferentes se. Coelius.
 Ἄβροθος. β. ἡ. Abydus, ciuitas Asiæ, à Mileijs condita.
 Ἄβροθος. οὔ. δ. profundus.
 Ἄβρωτος. β. δ. ἡ. aqua quæ finem non habet. Est & nomen lacus, & Proserpinæ facellum. Diuus August. non solum de aqua, sed de quauis etiam humida natura dici, author est. Adiectiue, profundus, in immentum patens. Aristophanes Ra. εὐθὺς γὰρ ὅτι λίμνην ἤβας μιγάλην πάντων ἄβρωτων, id est, statim ad paludem uenies magnam, ualde profundam.
 Ἄβρωπῶν. β. δ. iniucundus.

Τὸ Α μικρ τὸ Γ.

Α Γαζαμίχοι. οἱ. admirantes, ab ἀγάζω, admiror.
 Ἀγάγος. β. δ. sua sponte subiectus, adducens.
 Ἀγαγέτης. β. δ. circulator.
 Ἀγάζομαι, καὶ
 Ἀγάζω. cogo, grauitè fero, ueneror, noceo, impleo, laboro, tristor, admiror, obsecro. genitio iungitur.
 Ἀγαθαρχος. nomen proprium pictoris.
 Ἀγάθαια. ες. ἡ. ciuitas Phocidis.
 Ἀγαθειωρεῖν. considerare, inspectare, uelut ἡ, qui rem diu non uisam inspiciunt. Eras.
 Ἀγαθὴ τύχη. quod bene uertat.
 Ἀγαθίφρονι. ἡ. ἡ. bona dicens.

Ἀγαθίς.

Ἀγαθίς. ἰδος. ἡ. globus ex filis coactus. Latini glomum uel glomerem appellant. hinc ἀγαθῶν ἀγαθίς paræmia de opibus affatim affluentibus.
 Ἀγαθοδαμωσις. οἱ. pauca desiderantes.
 Ἀγαθοεργεῖν. bene agere seu operari.
 Ἀγαθοεργία. ες. ἡ. egregium facinus.
 Ἀγαθοεργοί. bene meriti apud Hælodum libro primo.
 Ἀγαθοεργός. οὔ. δ. potior ob uirtutem.
 Ἀγαθοεργία. ἡ. beneficia.
 Ἀγαθοθέλητα. ες. ἡ. rerum bonarum electio.
 Ἀγαθοποιός. τὰ. benefacta.
 Ἀγαθοποιία. ες. ἡ. meritum.
 Ἀγαθοποιός. οὔ. δ. bonorum effector.
 Ἀγαθός. οὔ. δ. bonus, probus, honestus, præstans, uirtutibus præditus. Pro strenuo & bellicoso sæpe apud Homerū, ut Iliad. ij. μὴ δ' οὐπω ἀγαθότερ' ἐὼν θεοεικέλ' ἀχιδεύ, καὶ τίς νόσος. Τὸ ἀγαθόν uel τ' ἀγαθὸν præposito articulo, Aristoteles uocat summum illud & unicū bonum. Ἀγαθὸν ἀπάσχαρον pro τῷ πάσχαρον, id est, commodo affici ab aliquo. Lyfias: Τίς οὐδ' ἴσθις ἐπὶ τούτῳ ἀγαθὸν πέσειεσθαι.
 Ἀγαθοσύνη. ἡ. ἡ. καὶ
 Ἀγαθότης. ἡ. ἡ. bonitas, opponitur ποικιλία.
 Ἀγαθὸν δαίμονος. poculū, quod post mensam afferebatur puri uini apud Athei.
 Ἀγαθύνω. μ. ὑπὸ. bene seu benigne facio, neutrum absolutum.
 Ἀγαθυροί. οἱ. Agathyrsi populi Scythiæ.
 Α Γ Α Ι. Α Γ Α Κ. Α Γ Α Λ.
 Ἀγαμίω. admiror, inuideo, irascor.
 Ἀγαίω. sol.
 Ἀγαλλεύς. ἰος. δ. ἡ. καὶ
 Ἀγαλλεύς. οὔ. δ. ualde indyctus & celebris.
 Ἀγαλαυτές. ὠν. οἱ. collectanei, fratres, cognati. utimur & singulari ἀγάλαξ.
 Ἀγαλαυτία. ες. ἡ. defectus lactis.
 Ἀγαλαυτοσύνη. ἡ. ἡ. cognatio, collactatio.
 Ἀγαλασος. οὔ. δ. intemperans, ἀκολασος.
 Ἀγαλητόν. οὔ. τὸ. quo quis sanctificatur.
 Ἀγάλη. præparat, facit, exornat.
 Ἀγαλάζω. conuicio, rixor.
 Ἀγαλλίασις. ἰος. ἡ. exultatio.
 Ἀγαλλίαω. μ. σω. π. ἡ. exulto, actiuum.
 Ἀγαλλίος. β. δ. conuiciator.
 Ἀγαλλίωμα, τὸ χαίρω. gaudeo.
 Ἀγαλλίωμα: id est σεμνύνομαι, χαίρω, μίχα φροσ εὐδ. iactō, glorior, exulto, mihi placeo. Exempla authorum quære apud Budæū in comment. linguæ Græcæ.

Ἀγάλλω. facio, paro, delictior.
 Ἀγάλλω, τὸ τιμῶ. orno, illustro, insignio. Exempla sunt in comment. Budæi.
 Ἀγάλλω. απω. τὸ. statua, imago, simula chrū, larua, res afferens gaudium, decorum momentum.
 Ἀγαλλμάτιον. β. τὸ. parua statua, imaguncula.
 Ἀγαλλματοποιία. ες. ἡ. ars statuaria.
 Ἀγαλλματοποιός. οὔ. δ. statuarius.
 Ἀγαλλματοφορέω. orno.
 Ἀγαλλματοφορέωσθαι τὸ καλλωπίζεισθαι. ornari, illustrari.
 Ἀγαλλματοφορέος. οὔ. δ. illustris, lætus.
 Ἀγαλλματοφορομήτρος. δ. statuas aut harū signa ferens.
 Ἀγαλλμητόν. ἀδυνέος, infirmum, imbecille.
 Ἀγαλλμός. οὔ. δ. conuicium.
 Ἀγαλλότης. splendidus, ueneratus.
 Α Γ Α Μ. Α Γ Α Ν.
 Ἀγαμαι. μ. ἀγάσσομαι. ἀόρ. α. ἡγάδην. ἀόρ. β. ἡγάσσομαι. admiror, probo. φθονίω, genitio uel accusatio iungitur. Xenoph. in Sympos. σοῦ πολλὰ ἀγάμαι, id est, te plurimum admiror. Idem ἀεὶ μὴ γὰρ ἡγάμη τῶν σὺν φθονί, id est, Semper equidè tuam admirabar naturam. Copiosus in cōment. Budæi. Format tempora sua ab ἀγάω.
 Ἀγαμίω. aduerbium. admirabiliter, amiccè.
 Ἀγαμίω δίκην. coelibatus poena apud Lacedæmonios.
 Ἀγαμός. urbs circa Heraclæam Ponticam, unde ἀγάμος ciuis illius urbis.
 Ἀγάμητος, καὶ
 Ἀγάμος. οὔ. δ. ἡ. expers matrimonij, cœlebs. Dicitur tam de foemina cui non est maritus, quàm de uiro, cui non est uxor. Ab α quod priuat, & γάμος.
 Ἀγαν. nimis, ualde.
 Ἀγαναιεύω. indignor, stomachor, conqueror, moleste fero. Pro gemo aliquoties apud Platonem legitur. accusatio cum genitio uo iungitur.
 Ἀγαναιότης. ἰος. ἡ. querela, indignatio.
 Ἀγανη. ἡ. ἡ. Nymphæ nomen, à nimio splendore deductum: nimirum ab α quod sub inde incrementum significat, & γανῶ.
 Ἀγανίς. ἰος. δ. ἡ. dulcis.
 Ἀγανίππη. ἡ. ἡ. nomen fontis in Bœotia Musis dicati. Vnde & ἀγανίππηδες à poetis uocantur, ab ἀγαν & ἵππος.
 Ἀγανίφος. β. δ. ualde niualis.
 Ἀγάνωμα. negocior, uitor, exerceo, indignor.

Ἰανός. ου. τὸ. lignum fractum.
Ἰανός. ου. δ. pulcher, bonus, hilaris.
Ἰανόφρων. ης. ἡ. placiditas, comitas, hilaritas.

Ἰανόφρων. ονος. δ. ἡ. mitis, bonus, honesta sapiens, ualde prudens, animo parum placido, magnanimus.

Ἰανώπις. ἰδος. ἡ. placido aspectu.

Α Γ Α Π.

Ἰαπαύομαι. Ἰαπαύω, amplector, id est, probō.
Ἰαπαύρ. δυτήραρ τείριμ. contentum esse habere secundum locum.

Ἰαπαύω. μ. ἡσω. π. ἡσ. diligo cum accusatiōe, Matthēi xxij. Ἰαπαύεις κύριον τὸν θεόν σου. id est: Diliges dominum deum tuum. Solco, quemadmodum φιλέω. Item boni consulo, contentus sum, acquiesco alicui rei, quemadmodum σέβω. Item ueneror, Iose. lib. ij. belli Iud. Ἰαπαύσι τοὺς αὐτοὺς δεσποῦτας, uenerantur suos principes. nam plerique uenerantur qui non diligunt. Iungitur datiuo, ut Ἰαπαύ τοῖς δεδωπημένοις, cōtentus sum, siue acquiesco arbitrorum sententia. Item cum accusatiōe atticē, ut Ἰαπαύ πῶ κρισίμ, id est, iudicio contentus sum, nolo prouocare ad superiorem iudicem. Τὴν ἐλευθερίαν Ἰαπαύρ pro, acquiescere in libertate apud Ἰσocrat. Effertur & sine casu. Herod. li. quarto, Ἰαπαύν τε τοὺς ἀρχμαζώτους, καὶ τὰ χρεῖματα ἀνωμοτῶ ἀπολαβῆν, id est, contentusque recipere citra ullum cruorem captiuos. Lucian. in Necyomantia, Ἰαπαύρ Ἰπ. δ. ἰθῶρε, δ. Αἰανὸς ἀπομετρήσῃ ἰσάσω τὸν τόπον (διδῶσι δὲ τὸ μέγιστον οὐ πῶλον ποδός) ἀνάρμη Ἰαπαύντα ἡλκηνῶν, πρὸς τὸ μέτρον συσαλμίνον. id est: Nam ubi Æacus ὀ amice unicuique locum dimensus est (dat autem, cui plurimum, non amplius pedem) necesse est eὖ iacere contentum, seseque ad loci modum cōtrahere. Item Ἰαπαύρ pro ἰκανορ ἄντι satis esse. Lucianus in Nigrino, de diuitum superbia loquens: τὸ δὲ κανότατον, τοὺς ἐγχευμένους ἀποτρέψῃ φωνῇ προσεχόμενοι, Ἰαπαύρ ἀξιοῦντες, ὅτι μόνον αὐτοὺς προσέβλεψαν. id est: Atque quod est omnium absurdissimum, obuios aliena salutant uoce, satis esse rati, quod illos duntaxat aspexerint. Sic Ἰαπαύτῶν ἀντιπῶ ἰκανορ. Herodian. in uita Alexand. Ἰαπαύν Ἰπ. αὐτοὺς τὰ σὺμαζα, οὐ μάχεται, Ἰαπαύτορ Ἰπ. id est: Satis erat, nulla ædita pugna, corpora sibi incolumia seruare. Polit. in Herodian. Ἰαπαύ

σας uertit lætus: οἷς πιστεύσας δ' ἡδύς, πῶ τιμῆρ ὑπεδέξατο ἀσπασῶς, ἀγαπίσας ἄνευ μάχης καὶ ἰουδίας, λαβῆν ταῦτα, ὧν ἐξήτεο: Quibus creditis Albinus, honorem libenter suscepit, lætus citra pugnam, aut discrimen ullum, compotem se uoti factum.

Ἰαπῆ. ης. ἡ. charitas. Interpres noui testam. ferè dilectionem uertit: sed Valla in Ioh. cap. ij. ait se nescire, an ea dictione usi sint ueteres. Certe Tertullianus in lib. aduersus gentes dilectionem uertit. Item conuiuia quæ pauperibus refectandis exhibebantur à Christianis, eo uocabantur nomine. Copiosius Eras. in Annotat. in epistol. Iudæ apostoli.

Ἰαπῆνωρ. ορος. δ. ἡ. amans uiros.

Ἰαπῆσις. ἰος. ἡ. καὶ

Ἰαπῆσιμὸς. οὐ. δ. dilectio, hilaritas.

Ἰαπῆσις. οὐ. δ. dilectus, nominaliter, quasi dicas amicus. Interpres noui testam. plerumque charissimus uertere solet. & omnino plus quiddam significat quàm dilectus. D. Hieronymus in epistol. Paul. ad Philemonem, annotat magis sonare diligibilis, Iem, quàm dilectum, atque in re ipsa hoc inuoluntate, quod Ἰαπῆσιμὸς, id est, dilectus esse possit qui non sit Ἰαπῆσις, id est, dignus qui diligatur, uelut quum inimicos ex præscripto Christi diligimus, sunt quidem nobis Ἰαπῆσιμὸι, id est, dilecti, at non Ἰαπῆσις τοί. Item unigenitus iuxta Hefychiū, Eras. Ἰαπῆσις. satis, sufficiens, contentē, si ita loqui licet, uotō.

Ἰαπῆσιμὸς. ης. ἡ. dilectio.

Ἰαπῆσις. libenter, promptē.

Α Γ Δ. Α Γ Α Σ. Α Γ Α Υ.

Ἰαπῆσις. οί. populi, quos Sarracænos uocant.

Ἰαπῆσις. herba quædam medica, agaricū.

Ἰαπῆσις. corruppo.

Ἰαπῆσις. expecto.

Ἰαπῆσις. οὐ. δ. ingratus.

Ἰαπῆσις. ἰος. ἡ. collectio, multitudo congregata.

Ἰαπῆσις. οὐ. δ. ἡ. ualde fluens, celeriter fluens, citissimus.

Ἰαπῆσις. admirari.

Ἰαπῆσις. inuidere.

Ἰαπῆσις. uehemēter percutit. inde Ἰαπῆσις, quæ quis percusserit.

Ἰαπῆσις. οὐ. δ. inclytus, celebris.

Ἰαπῆσις. simulachra,

Ἰαπῆσις

Ἰαπῆσις. admiramur, percutimus, inuidemus.

Ἰαπῆσις. inuidia, sphaera.

Ἰαπῆσις. οὐ. δ. inuidus.

Ἰαπῆσις. οὐ. δ. ἡ. ualde suspirans.

Ἰαπῆσις. οὐ. οί. fratres gemini, uterini.

Ἰαπῆσις. οὐ. δ. delectabilis, admirabilis, gratus, ab Ἰαπῆσις.

Ἰαπῆσις. squalidum, fordidum.

Ἰαπῆσις. δ. splendidus, clarus, magnus, admirabilis.

Ἰαπῆσις. τὸ. existimatio.

Ἰαπῆσις. οὐ. δ. contumax.

Ἰαπῆσις. οὐ. δ. ἡ. uocalis.

Α Γ Ε.

Ἰαπῆσις. τὸ. dicuntur ipsi σαθροί, hoc est manfiones ac diuersoria, in quæ Ἰαπῆσις, hoc est tabellarij, peracto diei penso, diuertunt, ut Cœlius annotauit.

Ἰαπῆσις. ας. ἡ. coactio, inuoluntaria necessitas, quod uolenter iniungitur, seruitus.

Ἰαπῆσις. δρομήμα. cursus pernicissimus equitum, ut scribit Herodotus in octauo. Unde nomen angariæ & parangariæ in Ἰβρις iuris lectionum manauit. Est nomen Persicum. Nostrates postas, quasi positos collocatosque certis in locis, & semper in prociectu excubantes, appellant. Hæc ex postremis annot. Bud. Vide item Cœliū lib. x. cap. viij. lectionum antiquarum.

Ἰαπῆσις. μ. ἡσω. π. ἡσ. adigo, compello, cogo. Suidas indicat uocem esse Persicā, quod apud illos regij nunciij Ἰαπῆσις dicebantur. Unde & qui literas inuicem tradūt perferendas (nam certis itinerum spacijs mutabantur) Ἰαπῆσις dicuntur, quos eodem Ἰαπῆσις appellant. Velocius ire credebantur nunciij huiusmodi, quàm sit grui uolatus. Deinde translata uox est ad quosuis, qui seruorum aut iumentorum ritu bauiantur, id est Ἰαπῆσις. hinc etiam mulæ Ἰαπῆσις uocantur. Item quos recusantes cogimus, ut nobis sint itineris duces Ἰαπῆσις recte quis dixerit. Hæc partim ex annot. Eras. in Matth. cap. xxvij. partim ex Cœlij Rhodogini lectionum antiquarum lib. x. cap. viij.

Ἰαπῆσις. οὐ. δ. seruus, baiulus, Perfarum lingua regis nuncijs, qui & Ἰαπῆσις.

Ἰαπῆσις. onera gestare, permutatione ac uicissitudine quadam, ut Orion scribit.

Ἰαπῆσις. τὸ. sacculi.

Ἰαπῆσις. τὸ. uasculum.

Ἰαπῆσις. υ. τὸ. uas, uasis, conceptaculum uertit Gell. lib. viij. cap. x. pocalum.

Ἰαπῆσις. angustius conuallium. hitto. lib. viij.

Ἰαπῆσις. εος. uasi simile.

Ἰαπῆσις. οὐ. δ. nuncijs.

Ἰαπῆσις. οὐ. δ. nuncijs, nuncia perferēs, lætus, internuncijs.

Ἰαπῆσις. μ. ελῶ. π. ἡσ. nuncio. actiuum.

Ἰαπῆσις. υ. δ. nuncijs, πᾶς δ' Ἰαπῆσις τὰ Ἰαπῆσις, id est omnis qui externa nunciat, cui opponitur Ἰαπῆσις teste Hammonio, Lucian. pro actore usurpat in Nigrino: οὐδὲν Ἰαπῆσις τὸ τὰ Ἰαπῆσις διαφῆσις.

Ἰαπῆσις. μ. ἡσ. π. ἡσ. cogo, exprecō.

Ἰαπῆσις: irritō.

Ἰαπῆσις. εος. τὸ. uas in quo recipitur lac.

Ἰαπῆσις. ης. ἡ. forum in modum catenæ in tortum.

Ἰαπῆσις. tela magnitudinis mediæ.

Α Γ Β.

Ἰαπῆσις. age, sit, duc, aduerbium.

Ἰαπῆσις εἰς μέσον. in medium proferre.

Ἰαπῆσις ἔμμυνα. trahit mensis.

Ἰαπῆσις φέρετ Ἰαπῆσις. rapit & spoliat loca.

Ἰαπῆσις. deferunt.

Ἰαπῆσις. egredior, conuicij obruor.

Ἰαπῆσις. μ. ελῶ. π. ἡσ. cōgrego, colligo. actiuū.

Ἰαπῆσις. οὐ. ἡ. iniurijs.

Ἰαπῆσις. gregatim.

Ἰαπῆσις. congregantur, gregatim uolant. Theo.

Ἰαπῆσις. libertatem, pastam, quasi in gregem agentem: nunc in agro pastam, nunc armentinam uocat Plinius.

Ἰαπῆσις. οί. uiles pisciculi, & abiecti lapilli.

Ἰαπῆσις. τὸ. gregale.

Ἰαπῆσις. δ. antepul. acuta, indocilis, rudis.

Ἰαπῆσις. δ. idiota, gregarius, abiectus.

Ἰαπῆσις. ὄνος. δ. locus ubi pascunt armenta.

Ἰαπῆσις. δ. qui gregi aut armento præest, pecoris magister.

Ἰαπῆσις. τὸν παλαιῶν. quæ præest pellicibus.

Ἰαπῆσις. aduerbium. citra risum.

Ἰαπῆσις. υ. δ. irrifibilis, non ridens, sine risu, incustus, morosus. Hoc nomine uocatus est Crassus, quem semel duntaxat in uita risisse scribit Lucilius.

Ἰαπῆσις. prædatrix. Mineruæ epitheton, ab Ἰαπῆσις, & λέια.

Ἰαπῆσις. ης. ἡ. armentū, grex. Ἰαπῆσις item puerorum

Ἀλαΐσμα. απω. τὸ. splendor.
 Ἀλαΐσαργος. σ. δ. ἡ. splendidum fructum ha-
 bens. Epithetum hoc Homerus tribuit ma-
 lo arbori, cuius rationem ex Tryphone ex-
 plicat Cœlius, lib. xvi. cap. xxij. antiquarum
 lectionum.
 Ἀλαΐσσοιτος. ualde honoratus.
 Ἀλαός. οὐ. δ. splendidus, clarus, præclarus,
 floridus, pulcher.
 Ἀλαοφῶν. nomen proprium.
 Ἀλαοφωτίς. herba quæ ex sui admiratione
 nomen traxit.
 Ἀλαρός. οὐ. δ. stultus.
 Ἀλασσίνος. δ. pulcher.
 Ἀλαστρος. σ. δ. Cecropis filia, & cognomen
 Dianæ.
 Ἀλαφία. αγ. ἡ. robustitas ex bona cibatione.
 Ἀλαΐωψ. πορ. δ. aspectu splendidus.
 Ἀλλυκίς. τὸ. insuaue, iniucundum.
 Ἀλλυκίς. ingratus, turpis.
 Ἀλλίφαρος. minimus.
 Ἀλλίδια. τὰ. spicarum diuisiones in allio.
 Ἀλλίβες. alliorū capita Dorienſium lingua.
 Aristophan. Achar. πῶσάναι τὰς ἀλλίβας ἕξο-
 εἶναι.
 Ἀλλωσίω. mala nuncio.
 Ἀλλωπία. ἡ. taciturnitas.
 Ἀλλωπῆος. σ. δ. ἡ. loqui non ualens, taciturnus,
 mutus, ut cōmentatores Aristophanis in-
 terpretant, quasi elinguem dicas. Sopho-
 cles tamen eo nomine barbarum appella-
 uit. Annotauit hoc Cœlius.
 Α Γ Μ. Α Γ Ν.
 Ἀλμα. απω. τὸ. fragmentum, frustum.
 Ἀλμηρός. οὐ. δ. quietus.
 Ἀλμῖω. μ. ἰω. concutio.
 Ἀλμῖός. οὐ. δ. impotens.
 Ἀλμός. οὐ. δ. locus montosus & inæqualis. Ni-
 cand. κοίλιτε φάραγγι ἢ τραχίεις ἀρμόι.
 Ἀλμῖός. δ. purus, castus.
 Ἀλναφος. σ. δ. ἡ. rudis, à fullone nondum cur-
 ratur. ut ἑάνος ἀλναφος, pannus nondum à
 fullone apparatus, ueluti cū pannus à tex-
 tore uenit. Interpr. noui test. rudem pan-
 num interpretatur, Mathei, ix. & Marci ij.
 Compositum ab α & ναφῶς. Eras.
 Ἀλνεία. ἡ. puritas, castissima, castitas, sanctis-
 monia, reuerētia: epitasis est temperatiæ,
 Ἀλνευτήριον. σ. τὸ. sacrarium, pro monasterio
 & loco religioso, apud Greg. ita dictum,
 quod ibi mens expiari debet, & à cōtagio-
 ne uitæ ciuili expurgari. Vide comment.

linguæ Græcæ Budæi.
 Ἀλνευτιὰ ἢ Ἀφροσσις. cōtinentia & luxu-
 ria opponuntur.
 Ἀλνέω. castus sum, in castitate dego, lustro,
 expio, castum facio, mundifico à Venereis
 & cadauere. Copiose de hoc uerbo discriet
 Bud. in Comment. ling. Græcæ.
 Ἀλνέω. accipio, apud Cretes, ἄλω.
 Ἀλνός. ἰος. δ. ἡ. ἢ ἄλνός. castus.
 Ἀλνίω. μ. ἰω. π. ἰω. purgo, lustro, expio, san-
 ctifico, cōrumpo.
 Ἀλνισινός. οὐ. τὸ. expurgandi, lustrandi, expi-
 andi uim habens.
 Ἀλνισμός. οὐ. δ. lustratio, purgatio.
 Ἀλνίτις. σ. δ. purus. Aesculapij cognomen
 apud Spartanos, quod eius simulachrum
 ex agno, quæ planta est, esset excisum con-
 formatumq. Cœlius lib. x. cap. γ.
 Ἀλνόςμιος. δ. ἢ ἡ. iustum ignorans.
 Ἀλνός. μ. ἰω. π. ἡ. ignoro, iudico. Ham-
 mon. distinguit ab ἀμφαλνός, ut ἀλνός
 sit nihil prorsus scire. ἀμφαλνός uero in
 quibusdam ambigere.
 Ἀλνόςμια. απω. τὸ. ἢ
 Ἀλνοία. αγ. ἡ. ignorantia, incititia, malus ha-
 bitus, & eroneus.
 Ἀλνόςμια. deliciantia.
 Ἀλνός. σ. τὸ. ulua. genus herbæ palustris.
 Ἀλνοπολόμα. sub sole caleo, aprico.
 Ἀλνος. σ. δ. φυτόν, planta, piper agreste, ge-
 nus arboris, qua uix omnes ornabantur
 Athenis in festo Palladis.
 Ἀλνός. οὐ. δ. mundus, purus, castus, intemez-
 ratus, imperſuasibilis.
 Ἀλνόςτις. η. δ. castitas.
 Ἀλνύμι ἢ Ἀλνύω. frango, actiuum.
 Ἀλνωμονέω. ἀνδρά. admonere uirum, Plutar-
 chus in connubialibus.
 Ἀλνώμονες. οἱ. de equis multum annosis dici-
 tur, nimirum quorum dentes annorum ra-
 tione numerari nequeunt. Dicitur & ἡ
 πορνώμονες. Nam γνώμονες Aristoteli di-
 cuntur dentes iumentorum ex quibus de-
 prehenditur ætas.
 Ἀλνωμονίστρον. iniquius, imperitius, rudius.
 Ἀλνωμονίω. μ. ἰω. π. ἡ. ingratus sum, inimi-
 co sum animo, negligo, debitū nō agnos-
 sco, beneficium & bonam fidem nō agnos-
 sco, quod & ἀπόμνημα dicitur & ἀποστρέψω,
 Huic opponit ἐδνωμονέω. Significat item
 iniquè & improbè ago. Qui autē huiusmo-
 di iniuria afficitur, ἀρνωμονέω dicitur, id
 est, indig-

est, indigna & iniqua pati, ἐδρῆε. ἢ ἢ ἀρνώ-
 μωια πᾶσχα. Exempla a authorum habes
 in commentarijs Budæi.
 Ἀνωμόνως aduerbium. stulte, temere, sine
 ratione.
 Ἀνωμος. σ. δ. ἡ. stultus, absurdus, insulsus.
 Ἀνωμοσύνη. η. ἡ. ingratitude, perfidia, ini-
 quitas, improbitas. Vsurpatur item ἐπὶ ἀ-
 γωσίας ἢ ἀνεπισμησίτης, id est, pro imperi-
 tia & incititia, teste Polluce. Exempla au-
 thorum sunt commentarijs Budæi.
 Ἀνώμων. ονος. δ. ἡ. ingratus, sensu carens,
 perfidus, rudis, σύμφυτος, inconsultus.
 Ἀνώμων ἡρώτις. iniquus iudex, Xenophōti.
 Ἀνώνα. αγ. ἡ. urbs Thraciæ iuxta Amphit-
 polim, unde
 Ἀνωπέτης. gentile nomen.
 Ἀνωπέσιος. σ. δ. incertus atq. incognitus sum.
 Ἀνωσία. αγ. ἡ. ignorantia amicitiae & huma-
 nitatis.
 Ἀνωσος. ον. δ. imperſuasibilis, incredulus,
 ignobilis Plutarcho.
 Ἀνώς. ότος. δ. ἢ
 Ἀνώστις. σ. δ. amicos ignorans.
 Α Γ Ζ. Α Γ Ο.
 Ἀξαι. strenasse, constrinxisse.
 Ἀξόμοι. οἱ. uocati sunt homines, qui ob æs
 alienum creditoribus in temperariam ser-
 uitutem addicebantur. Sic dicti quod hos
 domum ducere creditori prætor permit-
 tebat. Latine additi, & nexi dicuntur.
 Copiosius in prioribus annot. Budæi.
 Ἀξοκτενωος. σ. δ. qui fascinari non potest.
 Ἀξοκτενωω. turbo.
 Ἀξοκτις. iniurius.
 Ἀξομαι. duco ad amicitiam, delector, tractor,
 accipio, admitto, adſisco, mecum duco,
 ut conuiua umbram ducit, σύνδρανον ἀξο-
 εἶς γάμον λαμβάνω. Herodianus in quarto.
 ἡξοτετο δὲ γυνῶνα πῶ ἐλνευεσάτην ἑωμῶν, id
 est, duxit uxorem nobilissimam apud Ro-
 manos. Quod etiam de patre dicitur filio
 suo uxorem stipulante. Lucian. in lapith.
 τῷ πατρὶ τῷ Ἰάναι ὁ ἄριστίνετος ἀξομῶρος γυ-
 νῶν, id est, stipulo, despondeo, despon-
 dendam curo. Ἀξομαι πρὸς γάμον γυνῶν,
 pro eodem. Καλῶς ἀξομαι, pro eo quod est
 in bona sum conditione, præclare mecum
 agitur, ἐφῆρομαι pro eodem. Ἀξομο ἔμμε-
 νορ, utinam melius cedat. Ἀξομαι ἢ φῆρομαι
 significat ἐρπάζομαι καὶ πορθεῖμαι, id est, ho-

nili more expilor, & depopulationibus
 deuastor. Imitatur Lini. lib. viij. Tum de-
 mum fracta pertinacia est, ut ferri agri
 res suas uiderunt. Bud.
 Ἀξόμωρος. δ. δούλος Archilocho.
 Ἀξόμωρος φῶς. homicidij accersitur. Plutar.
 Ἀξόμων, ἡξομῶν.
 Ἀξόμωτος. incomparta, ἀνῆλωτος.
 Ἀξόνατος. σ. δ. genu carens.
 Ἀξονία ἢ Ἀξωνία καὶ Ἀξωνία. αγ. ἡ. id est libe-
 rorū & generandi exors facultas, sterilitas
 orbis, proles carentia. Refertur etiam ad
 alia, unde γῆς ἀξονία, in ueteribus libris,
 quam sæpe numinis incussit indignatio.
 Ἀξονοί. χοαί legitur in sanctis literis, pro ijs
 quæ uita fundis prohibantur. Plura Cœl.
 Ἀξονος. σ. δ. ἡ. nō generans, infeminis, steri-
 lis, impolis, ἀσπαρμος, infecundus. Sunt
 qui exponant μὴ γενέσθαι, non generatus.
 Ἀξορά. ἡ. forum uenaliū, concio, præmium
 rei, res uendita, forum iudiciale. Eras. in
 Matth. xi. adnotat proprie esse rerum uen-
 nalium. Thucyd. ἀξοράν ἐπιποιοῦντο, merc-
 catum agebant.
 Ἀξορά εἶωνος. annona non cara.
 Ἀξορά ἐπέσσαντος. cōmeatus aduectitius.
 Ἀξορά. nundinæ. Plut. ἀξοράς ποιοῦσι ἑωμῶν
 διήμειρας ἐνάτης νοῦθνας ἡσπερ ἡ. τῶ.
 Ἀξοράω. μ. σω. π. ἡ. emo, uerfor in foro, deli-
 bero. actiuum. Hammonius ἀξοράων pro-
 prie significare uult τὸ ἐν ἀξορᾷ διατρέχειν,
 id est, in foro uersari, esse frequentem in for-
 ro. Emere uero per ἀνείδω, aut περῖδω,
 aut περῖτῶν magis proprie exprimitur.
 Ἀξοράια. δικαιονομία, τὸ θέμισ.
 Ἀξοράιος. σ. ἡ. forensis, uilia emēs, empticius,
 in foro & concionibus obucersans: nomen
 Mercurij, & Iouis epitheton, cuius ara erat
 Athenis.
 Ἀξοράιος. cū acuto in antepenultima, nebu-
 lonem significat in foro enutritū (ut inquit
 Hammonius) ab ἀξορά, quod forum signi-
 ficat: unde Latini huiusmodi homines les-
 ues, circumforaneos & circulatores uocāt,
 id est ἐκτυλιούς. Pro illiterato teste Gellio
 lib. xvij. cap. ij. Riserunt hoc (inquit) ad il-
 ludendum, ex ijs, qui ibi aderant, unus atq.
 alter male homines literati, qd genus Græ-
 ci ἀξοράιος appellant. Ἀξοράιος autem (ut
 idem addit Hammo.) significat τὸν ἐν ἀξο-
 ρᾷ τιμάρθωρον, qui in foro habet in precio.
 Ἀξοράριον. σ. τὸ. taberna.

deceptione circulator, stipis flagitator. uis de comment. Budæi.

Ἀγυρτία. circulatorio, circulatorium. Ἀγυρτίω. congreco, præstigiū exerceo. Ἀγυρτικαὶ λογοποιαί, uulgares fabulæ. Ἀγυρτικός. οὗ. δ. præstigiator, mendicus, circusforaneus. Ἀγύρω. υρῶ. π. ης. congreco. actiuum.

Α Γ Χ.

Ἀγχιός. δ. propinquus. Ἀγχιμαλαί. hastæ quibus e manu utimur, que dicuntur item δρεϊται. Nam δρεΐξαι manu percuntur est. ex Cælio.

Ἀγχιμαχα. τὰ. arma, quibus cominus pugnamus.

Ἀγχιμαχος. οὗ. δ. ἡ. cominus pugnans. Ἀγχι. propè, iuxta, genitiuo.

Ἀγχιολός. οὗ. δ. ἡ. maritimus: dicitur de locis non prorsum mari cinctis, sed ex parte dumtaxat, ut Salamis. Ἀμφιολός uero qui undique mari cinctus est.

Ἀγχιολός. υ. δ. ἡ. ciuitas Thraciæ.

Ἀγχιθάβης. οἱ. demersi gurgite alto.

Ἀγχιθίος. οὗ. δ. ἡ. cui imprimis sacra facere ius est, oraculaque petere. Lucianus, οὗ μίντοι πάντων ἐστέρονται ἱερεῖς, ἀλλὰ οἱ μάλιστα ἀγχιθεοὶ εἰσὶ, καὶ οἱς πᾶσα ἐστὶ τὸ θεῖον μέλειται θεράσπειν.

Ἀγχιμαχτής. οὗ. δ. propè pugnans.

Ἀγχιμολογ. concede propius.

Ἀγχιμελος. de propè.

Ἀγχινοία. ἡ. industria, sagacitas, prudentia, ingenium.

Ἀγχινοος. ingeniosus, prudēs, acutus, sagax.

Ἀγχινοῦρ. τὸ. ingenium.

Ἀγχινοός. οὐνοσ. perspicax, disertus.

Ἀγχισπορος. δ. propinquus, affinus genere.

Ἀγχιςα. propinquissime.

Ἀγχιςία. ἡ. affinitas, propinquatio, conuersatio, ius successiōis legitimæ, ius proximæ ad aliquem accedendi: κληρονομία κατὰ ἀγχιςίασιν. Hæreditas quæ ab intestato defertur legitimis hæredibus, Bud.

Ἀγχιςίος. οἱ. agnati, cognati, propriè tamen ita dicuntur (autore Hammonio) οἱς ἐπειδάν τις ἐν τῷ γένει ἀποθάνῃ, συγχωρεῖ δ νόμος ἀντιποιεῖσθαι τῶν τοιούτων διναίων. id est: Quibus, ubi aliquis ex genere mortuus fuerit, permittit lex, ut eiusmodi iura sibi uens dicent.

Ἀγχιςίνος. ἴος. δ. cognatus, propinquus, coniunctus sanguine.

Ἀγχιςίνω. μ. εσσα. π. ενησ. iure propinquitatis hæreditatem cerno aut peto: Bud.

Ἀγχιςήνος. οὗ. δ. simul restrictus.

Ἀγχιςος. οὗ. δ. propinquissimus.

Ἀγχιςροφος. δ. uerfatilis, uertibilis, uolubilis.

Ἀγχιτέρωρ. οουος. δ. conterminus.

Ἀγχιόδμη. aduerb. exaggeratim.

Ἀγχιόθι. propè, ἀγχιού.

Ἀγχιόμαλορ. τὸ. planicies, quasi ἐγγύς τῶ ὀμασλόπιζε ἔχορ.

Ἀγχιονάω. strangulo.

Ἀγχιον. ης. ἡ. strangulatio, suffocatio, præfocatio, laqueus.

Ἀγχιου. imperatiuum ab ἀγχιουα.

Ἀγχιού. propè, aduerbium, genitiuo.

Ἀγχιουσίτρω. fucare, colorare formam: ab herba ἀγχιούσιν, quam Latini etiam anchusam uocant. Nam eius radícula quondam ad formæ cōmendationem utebantur mulieres.

Ἀγχιω. μ. ξω. χα. suffoco, obturo, obtorto collo in uincula duco. Lucian. in Lapid. οὐδὲ ἀγχιω τοὺς μαθητὰς, ἢν μὴ κατὰ καιρὸν ἀποδῶσι τοὺς μισθούς: Aecus apud Aristoph. in ranis ad Dionysium, qui Hercules se esse dixerat, ὅς (inquit) τὸρ νυνὶ ἡμῶν ἐξελάσας τὸν Κίεθερον, ἀπῆξας ἀγχιωρ, καποδοράς, ἄλου λαεβῶρ: Quasi obtorto collo gulam eius præfocans, actiuum.

Ἀγχιώμαλα. ex æquo, ancipiti Marte.

Ἀγχιώμαλι πωλίθη. pares pugnando multitudine.

Ἀγχιώμαλος. οὗ. δ. ἡ. anceps. de pugna dubia & propè æqua.

Ἀγχιώματος. οὗ. δ. ὁ παρὰ μισθὸν ἴσος, ferme æqualis παρὰ τὸ ἀγχι καὶ δαλός. Thucydides. καὶ ἐγένοντο ἐν τῇ χειροτονίᾳ ἀγχιώματοι. id est: Penè adæquarunt suffragia populi in eandem sententiam, Cicero ad Qu. fratrem: Senatorum urna copiose absoluit: equitū adæquauit. id est, ἀγχιώματος ἐγένετο. hoc est, par utriusque numerus fuit, absoluentiū scilicet & damnantium. Hæc debes elucubrationibus Budæi.

Ἀγχιωμάτως. æquo Marte. Dionys. lib. ij. orig.

Α Γ Ω.

Ἄγω. μ. ἀξω. ἀδρ. β. ἦγορ. καὶ ἀπῆιδος ἦγαγρ. π. ἦξα, καὶ ἀγχοχα ἀπῆιδος. fero, induco, ago, tra ho apud Iocratem, & arbitror apud Antiphonem & alios, frequenter duco, sed proprie de rebus inanims. Vado apud Homerum, & apud Ioannem cap. xi. ἄγωμην ἐς τῶ

ἐς τῶ ἰσδαίαν. & mox: ἄγωμην καὶ ἡμεῖς ἵνα ἀποθάνωμην μετ' αὐτῶ, Eamus & nos, ut moriamur cum eo. Item rego, moderor: τὸρ ἐρωμαίων δῆμορ ἄγειν καὶ ὀρθοῦν apud Plutar. Item ducto, oblecto, demulceo κηλῶ. Plus tarch. οἱς χαίρειν ὀδημος καὶ ὑφ' ὧν ἀγέσθαι φημι. id est: Quibus gaudere populus atque a quibus duci natura solet. Sic Cicer. pro Murena dixit: Ludis oblectamur & ducimur. Item nutrio, educo, doceo, mores habitumque coporis compono: ut apud Zenoph. οἱ ἐν παιδιῶν κωλῶς ἀχθέντες, dicuntur qui ingenue a pueris educati sunt & instituti. Item agito, moueo. Xen. in Vena. ἀγιδωσαρ δὲ θέρωρ μὲρ μίχρη μισομβρία: agitentur æstate usque ad meridiem. Est item ἄγρ sic plantas adhuc tenellas formare, ut in modum condecemtem & cōmodum naturæ suæ crescant & expandant. Item allicio, inuito. Herodian. lib. ij. de Seuero: πάντων ἦγαγε δούς ἀμνήσιαρ: omnes propozita impunitate affexit. Accipitur item ἐν τῷ ἔορτάσιν, ut apud Lucia. in Timone, τὰ διονυσία ἄγειν, Εορτῶν ἄγειν celebrare solennitatem. Sic ἄγειν τῶ ἡμερῶν, apud Synesum. Acti. accusa. iungitur. Interdum duobus, ut apud Xenoph. ἄγειν δὲ ἄμνησορ τῶς νύνας τὰ δρε πολλοδαίς: Satius uero est canes identidem pro monte ducere. Aliquando genitiuo quoque adiungit: Xen. in uena. xcviij. ἀσμάς ἀγροτῶ τῆς γῆς, odores rapientes ab humo. ἄγειν πίνθος, lugere apud Lucian. ἄγειν ἐς ὑποψίαρ, in suspitionem adducere. ἄγειν ἐρήνηρ, Lucian. de musca: νυκτὸς δὲ ἐρήνην ἄγει, καὶ οὐτὲ κρίπεται, εἴτε ἀδα. ἄγειν ἐνεχάριαρ, Lucia. in Timone. ἐπὶ νεός γε ἐπὶ καὶ ὀξύθυμος ὧν καὶ ἀμύδιος τῶν ὀρμηνοσῶν κατὰ τῶν ἀδικωρ καὶ βιαιωρ ἐποίεας, καὶ οὐδὲποτε ἦγες τότε πρὸς αὐτοὺς ἐνεχάριαρ. ἄγειν ἡσυχίαρ. quiescere, feruari, quietum esse. Lucia. de Vulcano loquens, qui Martem adulterum ferre cogebatur: ἀπὸ τῆ ἀνεδράσῃ δύναιο, γενεῶν δρερ νεονίαρ καὶ σρας τῶ τῶν αὐτορ ἦσε τῶ ἡσυχίαρ ἄγει. Sic quod Cicero in Cato. dixit: Spurio Corulio collega quiescente. Theodorus uertit: Σπορῆς Κορβιλίου τῷ συνάροχοντῷ ἄροντῷ ἡσυχίαρ. ἄγειν σχολήρ. in ocio esse, uacare, frequenter apud Lucianum. Gaze. in Cato. Ciceronis: οὐδὲρ ὡς ἀληθῶς γῆρας σχολήρ ἄροντῷ ἡδίορ, otiosa fenectute. ἄγειν τῶ ὄπὸ θανάσπρ, ad mortem rapere: rapere & ducere ad

supplicium, Bud. ἄγειν τὰς σπονδάς significat obseruare eo tempore pactas inducias, Bud. ἄγειν ἄδειαρ securū esse, in securitate agere, Bud. ἄγειν ὄπὸ φάλαγος & ὄπὸ κέρως, & κατὰ κέρως, quid significant, explicatur a Budæo in cōmentarijs linguæ Græcæ. ἄγειν ἐν τιμῇ in honore habere, hoc est, honorare. Lucian. in Necyoman. ἄγουσι δ' αὐτοὺν ἐν τιμῇ καὶ δύναιο μίσισορ ἐν τοῖς νεόπο: Nam illum uenerantur, ac plurimum potest apud inferos: de Aristippo philosopho loquitur. ἄγειν ἐν ἴση τιμῇ: Perinde atque ex æquo æstimare, nullum discrimen ponere. Lucian. in Gallo: καὶ ἐν ἴση τιμῇ ἡμῶς ἄγει, στίε καὶ τὸ πολυτιμωτορ ἐν ὑπνορ. ἄγειν διὰ τιμῆς, idem cum superiore. ἄγειν δι' ἀιδούς, uenerari, ueneratione dignari, apud Greg. ἄγειν διὰ μνήμης est memoriam alicuius scriptis mandare & monumentis, Bud. ἄγειν ἐν ἀδελφῶς sororis loco habere apud Synesum, Bud. ἄγειν καὶ φέρερ, expilare, hostili more populari & uexare, ἀρπάσειν καὶ πορθεῖν. Lucianus dixit ἄγειν καὶ φέρερ, pro eo quod est, suo arbitratu quò uult trahit. Vide Chiliades Erasmi & cōmentaria ling. Græcæ Guliel. Budæi.

ἄγωαλῆς. οἱ. dicuntur salij a Dionysio li. ij.

ἄγωαλῆς. οἱ. duces uicæ, ἀγωαοί.

ἄγωαλῆς. apud Zenoph. pro habena uel loro equi dicitur, & ἔνταρ αγωαλῆς ab eodem, Bud.

ἄγωαλῆ. ἡ. uita, diæta, uiuendi regula, educatio, institutio, inductio, abitio, solutio e portu, ut ἡ τῶν παιδῶν ἀγωαλῆ, id est, ἡ τῶν ἡδῶν κα ταυδοσμοσῆς, morum cōpositio & institutio. Vide comment. Budæi.

ἄγωαλῆ. lenocinia, illecebraz, illestamenta.

ἄγωαλορ. τὸ. sarcina uel onus quod uehitur in curru.

ἄγωαμοι. dicuntur οἱ κατεδικασμένοι. id est: Iudicati, alijque in quos ius est prehensionis, uel pro crimine, uel pro ære alieno, uel aliâ ob causam. Vide plura in comment. Bud.

ἄγωαμορ. τὸ. uectura, precium uecturæ.

ἄγωαμος. οὗ. δ. ducibilis, adductilis.

ἄγωαμος δειδανέμασπρ. obnoxius creditoribus

ἄγωαός. δ. ducibilis, ductor, dux uicæ, alliciens allectiuus, illex, illecebrosus, ducendi illiciti uim habens. Diofco. δύναιμιν ἄγωαδν uocat uim alliciendi attrahendi que. Significat & aquæ ductum.

ἄγωαός δημόσιος. aquæ ductus publicus.

ἄγωαός. ὄνος. δ. certamen, studium, locus certaminis.

b ij. taminus

taminis, periculum, labor cum difficultate coniunctus. Erat & hoc nomine locus certaminis Romæ, qui circus Flaminius dicebatur. Gazain Cato. Cicer. ludos ἀγωνας uertit. Demofth. pro lite & actione iudicialia sæpe usurpat. Herodia. in secundo usurpauit ἀγωνα ἀντι τῆς ἀγωνίας, id est cura & sollicitudine.

Ἀγωνάρχος. ου. δ. dux certaminis, qui ludis & certaminibus præerat, qui & ἀγωνοθέτης dicitur.

Ἀγωνία. ab ἀγωνία, anxius est, periclitatur, angore detinetur, trepidat.

Ἀγωνία. ας. ἡ. timor, sollicitudo. Lucæ xxij. accipitur pro horrore illo & affectione qua corripit solent homines iam instante atque urgente graui discrimine. Erat. angorem uertit.

Ἀγωνιάτης. ου. δ. anxius, actor sollicitus.

Ἀγωνίζεσθαι ψευδομαρτυριῶν. falsi reum esse, causam dicere.

Ἀγωνίζομαι. µ. σομαι. ἢ ἀγωνίζω. certo, contendo, decerto, nitor. Gaza in Cato. Cicero. τοσοῦτον δ' ὄσον ἂν ἕκαστος δυνατὸς ἢ ἀγωνίζεσθαι: quod Cicero dixit nitatur. ἀγωνίζεται. in controuersia est, in contentione uertitur. apud Demofthe. In controuersiam uenio apud Cicero: iudicium intendo. Accusatio inugitur Dionys. lib. v. πολλὰς μάχας ἀγωνισάμενος πρὸς τὸ αὐτὸ ἔθνος: Multis præliis decertans aduersus eandem gentem.

Ἀγωνίζομαι ἐπιτάφιος, celeberrimo funere.

Ἀγωνίῳ. τὸ ἀγωνίζομαι. certo.

Ἀγωνίῳ. τὸ φοβούµαι. trepido ante certamen.

Ἀγωνίῳ. periclitor.

Ἀγωνίος. ου. δ. molestiam afferens.

Ἀγωνιούµενος τῶν κρισίων. subiturus iudicium.

Ἀγωνισµα. ατων. τὸ. palma, id est, premium, uictoria, καθεστρωµα. Dionysius apud Aristoph. in ranis: ἐγὼ δὲ γ' ἐξείµην ἂν ἐντυχεῖν τινὶ, λαβὲν τ' ἀγωνισµὸν ἕξιοιεν τῆς ὕδου.

Ἀγωνιστήριον. ου. τὸ. locus certaminis, premiū certatorum.

Ἀγωνιστὴν. contentatim.

Ἀγωνιστὴς. οὐ. δ. certator, pugil.

Ἀγωνιστῶν. perhorrescunt.

Ἀγωνοθεσία. ας. ἡ. constitutio certaminis, munus ipsum, quod ædunt agonotheætæ.

Ἀγωνοθετῆρ. certaminibus præesse atque in eis omnia moderari & regere, certamen constituere.

Ἀγωνοθέτης. υ. δ. præfectus ludorum, & certatorum.

minum, agonum præfex & iudex, composita dictione ab ἀγων & τιθῆμι: id est, δ' τὸν ἀγωνα εἰς διατιθέµενος, ut exponit Eustathius. Ita Græci uocant (inquit Valla) eum qui certamini præfedit præpositis premijs, ut apud Homerum Achilles, & apud Vergil. in v. Aeneas. Hunc Latini munerariū appellant, plura Laurent. in Raudensem. Item Bud. in primis & postremis annot. in pandect. & in commentarijs nuper æditis.

Ἀγωνοθετῆρ. ab ἀγωνοθετῶμαι. ludis præfex & sumus.

Ἀγωνοθεσία. pro ἀγωνοθεσία apud Sophoclem Ἀγνος. ου. δ. Aeolice, pro ἀγῶν.

Ἀδαιμονία. ἡ. imperitia. Ἀδαιµων. ουος. δ. ἡ. imperitus, incertus, inexpertus.

Ἀδαίης. ἰος. δ. ἡ. rudis, indocilis.

Ἀδαίης, διὰ διφθόγγου. ὁ ἀμαθὴς inquit Hammonius.

Ἀδαίω. reclamo, ingemo.

Ἀδαίσι. aduerb. imperitè.

Ἀδαίερον υἱῶν. incurantem uictoriam.

Ἀδαίερος. υος. δ. ἡ. non lachrymans.

Ἀδαίερον. sine lachrymis.

Ἀδαίερον. ου. δ. ἡ. infletus, illamentabilis.

Ἀδαίερον. τὸ. inseparabile, arcanum.

Ἀδαµάντινος. υ. δ. u. adamantinus, firmus.

Ἀδαµας. αντος. δ. adamas lapis, sic dictus ἀπὸ τῶ α, ἢ δαµάζω, quod indomitus sit, nec ulli cedat materiam, nisi hircorum sanguini calido. ingratus, imperiusabilis, impertertitus, fortis.

Ἀδαµασος. υ. δ. ἡ. indomitus, ἀνπόταυτος, pro uirgine nondum subacta matrimonio apud Sophoclem.

Ἀδαπάνω. υ. δ. inexhaustus, inexpendibilis.

Ἀδαπάνω. gratuitum, sine sumptu.

Ἀδαπάνος. υ. δ. sine sumptu, gratuitus, qui nō impensas facit.

Ἀδασος. ου. δ. indiuisibilis.

Ἀδδῆρ ἢ Ἀδῆρ. satis, abunde.

Ἀδδῆφαγία. ας. ἡ. inexplebilis edendi auaritas, edacitas: uertitur à Caelio. In Sicilia ἀδδῆφαγίας templum erat.

Ἀδδῆφαγος. υ. δ. edax, cruda commedens.

Ἀδδῆφαγος. uorax, helluo.

Ἀδδῆφα. suspiro, susclamo.

Ἀδδῆσερον. securus, tutius.

Ἀδδῆτω. δ. nullius indigens.

Ἀδδῆς.

Ἀδδῆς. ἰος. δ. ἡ. intrepidus, audax, ἀφόβος, liber, securus.

Ἀδδῆτω. υ. δ. nullius indigens.

Ἀδαα. ἡ. licentia, libertas, securitas, facultas carentia metus, cum abest metus: ab α & δῖος. Polit. in Herodian. modo tranquillitatem, modo impunitatē, modo ueniam transfert. Ἀδααφ δδδδνα est, quod uulgò dicunt, saluum conductum dare. plebiscito potestatem facere, impunitate promissa, apud Paulaniam: quod Andogides orator ἀδααφ ψηφισαδαι dixit. Copiose in postremis annot. in pandect.

Ἀδδῆς. ἰος. δ. ἡ. intrepidus.

Ἀδδῆλητορ. τὸ. sanum.

Ἀδαμος. δ. intrepidus.

Ἀδδῆρ. placere, sequi.

Ἀδαπνος. ου. δ. ἡ. incenatus.

Ἀδδῆσος. υ. δ. incorruptus muneribus.

Ἀδδῆστῶν. υ. δ. non decimatus.

Ἀδδῆτω. ου. δ. non admissus.

Ἀδδῆτω κηνοῦ. exors mali.

Ἀδδῆφα. τὰ. sororia.

Ἀδδῆφείος. οὐ. καὶ

Ἀδδῆφείος. οὐ. pro ἀδδῆφός per extensionem, frater.

Ἀδδῆφῆ. ἡ. ἡ. soror.

Ἀδδῆφῆδῆ. ἡ. ἡ. neptis ex sorore, uel ex fratre.

Ἀδδῆφῆδός. δ. nepos ex sorore uel fratre.

Ἀδδῆφῆ. fratrem fratris nomine compello.

Ἀδδῆφῆ. οὐ. δ. fratremus.

Ἀδδῆφουτονῆρ. parricidium committere.

Ἀδδῆφουτόνος. ου. δ. fraticida; apud Herod. ἀδδῆφουτόνος.

Ἀδδῆφός. οὐ. δ. frater, ab α quod ἰμοῦ subinde in cōpositione significat, & δδδδς, que uox apud Pollucem uulua est, unde ἀδδῆφοὶ (inquit) dicuntur fratres qui ex uulua prodierunt eadem. Vterum dicunt etiam δδδδς, ut sint ἀδδῆφοὶ, qui eodem utero in lucem æditū sunt, quibus subscribit Arist.

apud quem hæc uerba sunt: κατὰ τὴν δὲ τῆς τῶν, τὰ μὲν ὕστερα ἢ δδδδς, ὅθεν ἢ ἀδδῆφός ποροσαροεθόνσι: quæ sic reddidit Theodor. Gaza: Pars uuluae interior, loci & uterus appellatur, unde uterinos dici fratres scimus, Sunt qui tradant δδδδς prisca Græcorum lingua ἀντι τὸ μόνος dici solitū, unde de ἀδδῆφοὶ, quasi iam non soli, ut a sit στερετυῶν. Apud Platonem ἀδδῆφός pro similibus & congruens, id quod Cicero imitatur aliquoties, ut in Acad. Erat Anthiochus,

si perpauca mutauisset, germanissimus Stoicis. Annotat hoc copiosius Budæus in comment. linguæ Græcæ.

Ἀδδῆφός. ου. δ. nomen uiri.

Ἀδδῆφός. ἡ. fraternitas.

Ἀδδῆφός. υ. δ. ἡ. corpore exutus, mortuus.

Ἀδδῆρ. placuit.

Ἀδδῆρος. υ. δ. carens arboribus.

Ἀδδῆς. in se conuolutæ carnis durities, glandulæ, quæ cum induruerūt, χοιρῶδες, id est, scrophulæ uocantur, teste Aegineta lib. iij. Sunt tumores in gutture glandium instar. In homine tonsillas, in sue uerò glandulas dici author est Plin.

Ἀδδῆς. non uident, & inuisibilis.

Ἀδδῆσος. δ. qui extra uincula est.

Ἀδδῆσος φυλακῆ. libera custodia.

Ἀδδῆσος. quæ ad fiscum deuoluuntur, quia dominum nullum, nec assertorem habent. Vide comment. Budæi. Meminit & in libris de Assè.

Ἀδδῆσος. nullius dominio mancipatus, libertate donatus, uertitur à Caelio. Et libellus nullius auctoris titulum præferentem uocant Græci ἀνόνομος ἢ ἀδδῆσος. Hieronymus in epistola quadam ad Euagrium: Misi tui uolumen ἀνόνομος ἢ ἀδδῆσος, & nescio utrum tu de titulo nomen subtraxeris, an ille qui scripsit, ut periculum fugeret disputandi. Et Plutarch. in uita Cice. ἀδδῆσος ἐπιστολῆν reddidit Crasso, dicit, hoc est, auctoris & scribentis nomine suppresso.

Ἀδδῆσος λόγος. fama incerto autore, rumor.

Ἀδδῆσος φημί. fama nullo auctore diuulsa.

Ἀδδῆσος. sine certo auctore. (gata.

Ἀδδῆτω. ου. δ. non ligatus.

Ἀδδῆς. ἰος. δ. ἡ. amarus, intrepidus.

Ἀδδῆσος. υ. δ. qui muneribus nō corrupitur, ab α στερετυῶν & δδδδς. Cæli. antiq. lect. lib. xij. cap. xlvi. Aegyptium (inquit) iudicem, si quis ad agionis schemate, intergrum intellexerit, sanctum, nihil præmio, nihil metu a iustitiæ semita digredientem, & planè eum, quæ uocant Græci ἀδδῆσος, qui gratiæ nihil profum tribuit, &c.

Ἀδδῆτω. δ. ἡ. crudus, non elaboratus, ut pellicis, ab α & δδδδς. coquo.

Ἀδδῆ. sum satur, habeo satis.

Ἀδδῆς. licenter, intrepidè, liberè: pro arbitrio uertit Politian.

Ἀδδῆτω. υ. δ. ἡ. incorruptus, morsu carens.

Ἀδελφ. τὰ. occulta.
 Ἀδιλορ ὄν. cum incertum sit & ignotum.
 Ἀδιλος. ὁ. ἢ. incertus, ignotus, obscurus, la-
 tens, indeprehensus.
 Ἀδιλοδότης. κτωρ. ἢ. incertitudo.
 Ἀδιλοδότηφοι. uenas tenuis habentes.
 Ἀδιμονίω. grauiiter fero, anxio, mœreo, im-
 patienter doleo, grauiiter angor, penè exas-
 nimor ac deficio præ dolore. Erasf.
 Ἀδιμονία. ας. ἢ. impotens animi, molestia,
 mœror.
 Ἀδιμονίωρ. ὄντωρ. ὁ. extra populi confortium
 uiuens.
 Ἀδινώσ. aduerb. citra dolorem, simpliciter,
 citra dolum.
 Ἀδιρτω. ὁ. carens controuersia.
 Ἀδιρτώσ. sine controuersia, sine dubio.
 Ἀδις. οὐ. ὁ. infernus, Pluto, orcus, erebus: ab
 α quod priuationem significat in hoc no-
 mine, etiam si spiritu aspero insigniatur, ut
 annotat Gaza in iij. & ἄδωρ uidere, quòd
 apud inferos omnia sint tenebricosa, neq̃
 quicquam uidere integrum sit. Vnde illud
 Maronis in vi. Et sine sole domus &c. ἐν
 ἄδω in Plutonis. f. οἴκω domo, id est, in or-
 co, in inferno, per ἑλλησιν Atticis familiarē.
 Ἀδιώτωρ. ὁ. impopulatus.

Ἀδία. ἢ. dolor.
 Ἀδιὰδλυτα. τὰ. irreprehensibilia.
 Ἀδιὰβλητω τοῖς βίοις. calumnia uacans, nullis
 criminibus obnoxius uita.
 Ἀδιὰδωχος. ὁ. δ. successione carens.
 Ἀδιὰδρασος. ὁ. δ. ineuitabilis.
 Ἀδιὰθετω. οὐ. ὁ. indispositus, intestatus.
 Ἀδιὰρετος. ὁ. δ. indiuisus, indiuisibilis.
 Ἀδιὰκλυτωρ. ὁ. inclusus.
 Ἀδιὰκλυστωρ. ὁ. δ. inornatus.
 Ἀδιὰκρυτωρ. ὁ. δ. inseperabilis, secretionis ex-
 pers, nihil hæsitans.
 Ἀδιὰκρυτωρ. promiscuè, indifferenter.
 Ἀδιὰκρητος. ὁ. ἢ. assiduus, innocuus.
 Ἀδιὰκρητος. sine intermissione, assiduè.
 Ἀδιὰκλυτωρ. ὁ. δ. irrecõciliabilis, uertit Cœlio
 Ἀδιὰκλυτωρ. irrecõciliabiliter.
 Ἀδιὰκλυτωρ. τὰ. quæ uerbis aperta, occultos
 sensus habent.
 Ἀδιὰκρυτωρ. ὁ. δ. adiantum herba, dicta ab α &
 διάνω, quòd non madefiat etiam si merga-
 tur. uulgo capillos Veneris uocant,

Ἀδιὰκλυτωρ. τὰ. illibata, incorrupta.
 Ἀδιὰκλυτωρ. dicitur, quod nec intercidit, nec
 dilabitur, nec intercipi potest. Polyb. etiam
 ἀντι τὸ ἀδιανήσις usus est, id est, in quo nul-
 la erratio est, in quo error non admittitur.
 Ἀδιὰκλυτωρ. ὁ. ἢ. ἀδιάνετος. inuitabilis, flas-
 bilis, firmus.
 Ἀδιὰκλυτωρ. aduerb. sine errore.
 Ἀδιὰκρυτωρ. τὸ. incertum, incompotum.
 Ἀδιὰκρυτωρ. ὁ. δ. inarticulatus, indistinctus.
 Ἀδιὰκρυτωρ. dimensione carens.
 Ἀδιὰκρυτωρ. aduerb. sine ullo spacio.
 Ἀδιὰκρυτωρ. ὁ. δ. nihil habens obliqui, minime
 peruersus.
 Ἀδιὰκρυτωρ. οὐ. ὁ. indiuisus.
 Ἀδιὰκρυτωρ. οἱ. dicebantur apud Athēsi, qui
 in inquilinos ascripti nō erant; aut alioqui
 μετόιμοι non penderent.
 Ἀδιὰκρυτωρ. οὐ. ὁ. inordinatus.
 Ἀδιὰκρυτωρ. οὐ. ὁ. deformis.
 Ἀδιὰκρυτωρ. ας. ἢ. καὶ
 Ἀδιὰκρυτωρ. ας. ἢ. incorruptio, integritas.
 Ἀδιὰκρυτωρ. ὁ. δ. incorruptibilis.
 Ἀδιὰκρυτωρ. id quod accidit, non magni pen-
 dere, ac suscipere, in nullo discrimine
 neponere: Gell.
 Ἀδιὰκρυτωρ. ἢ. contemptus, sine differentia ui-
 tæ, in uictu nullus delectus.
 Ἀδιὰκρυτωρ. ὁ. δ. ἢ. promissus, qui citra delez-
 cti aliquid facit, nō eximius, sed plebeius;
 τυχάρι. Ἀδιὰκρυτωρ. uocant Stoici, quæ neq̃
 ad felicitatem, neq̃ ad infelicitatem conse-
 runt, ut sunt diuitiæ, sanitas, uires, gloria,
 & cætera id genus. Nam sine his possibile
 est felicem esse, quā earum usus uel rectus
 felicitatis, uel prauus infelicitatis autor sit.
 Vide Gell. & Laert. lib. vij.
 Ἀδιὰκρυτωρ. ὁ. δ. inseperabilis.
 Ἀδιὰκρυτωρ. ὁ. δ. indoctus, rudis.
 Ἀδιὰκρυτωρ. οὐ. ὁ. indefensus.
 Ἀδιὰκρυτωρ. ὁ. δ. impercuribilis.
 Ἀδιὰκρυτωρ. ὁ. ἢ. inscrutatus.
 Ἀδιὰκρυτωρ. ὁ. δ. in diuisibilis.
 Ἀδιὰκρυτωρ. ὁ. δ. ἢ. inenarrabilis.
 Ἀδιὰκρυτωρ. iniustus magistratus.
 Ἀδιάνω. μ. ἢ. ἢ. ἢ. iniuria afficio (plus est
 quàm ἀμαρτάνω, uidelicet destinata malit-
 cia, consulto, & cum deliberatione pecco-
 : ἀμαρτάνω uero, lapsu, casu, fortuna, & er-
 rore quodā humano, ut annotauit Erasf.)
 iniurius sum in aliquē, offendō: delinquo,
 apud Demosth. pro Ctes. accus. iungitur.
 Ἀδιάνω.

Ἀδιάνω. ατωρ. τὸ. καὶ
 Ἀδιάνω. ας. ἢ. iniuria, iniustitia, maleficiū, pro-
 quouis peccato usurpant sacre literę. Erasf.
 Arist. Rhetor. ἀδιάνω ὅτι ἀρετὴ δὲ ἢς τὰ ἀνδ-
 ρία ὄντ' ὁ νόμος: In iustitia est uis per quam
 aliena retinetur contra legeis.
 Ἀδιάνω. ατωρ. οἱ. iniuriam facientes, ἀπὸ τὸ
 ἀδιάνω. ατωρ.
 Ἀδιάνω. ὁ. δ. ἢ. iniustus, uitiat, corruptus.
 Ἀδιάνω. iniustus.
 Ἀδιάνω. οὐ. ὁ. frequēs, tenuis, imbecillis, abun-
 dans.
 Ἀδιάνω. ὁ. δ. iniuius.
 Ἀδιάνω. οὐ. ὁ. non administratus.
 Ἀδιάνω. ὁ. incustoditus, ἀναρχος. δίοποι enim
 nauium custodes dicuntur.
 Ἀδιάνω. τὸ. quod refarciri non potest.
 Ἀδιάνω. οὐ. ὁ. ἢ. incorrigibilis.
 Ἀδιάνω. ὁ. δ. in ex definitus, inexplanatus,
 indiscretus.
 Ἀδιάνω. τὰ. quæ sitim extinguunt. Ἀδιάνω. Plus-
 tarch. nuncupat pharmaca, quæ sitim obs-
 repere prohibent. Sic ἄλιμα quæ famem.
 Ἀδιάνω. οὐ. ὁ. parum sitiens.
 Α Δ Μ Α Δ Ο.
 Ἀδιάνω. ἢ. indomita.
 Ἀδιάνω. οὐ. ὁ. καὶ Ἀδιάνω. ὁ. indomitus.
 Ἀδιάνω. ignorare.
 Ἀδιάνω. ignorantia Callimacho.
 Ἀδιάνω. ὁ. δ. reprobos, incautus.
 Ἀδιάνω. ὁ. δ. ἢ. inopinatus.
 Ἀδιάνω. inopinatē.
 Ἀδιάνω. ὁ. δ. obscurus, ignobilis, non pro-
 batus. ἀδιάνω. sunt hodie qui in curiam
 citra sententiariū disquisitionem admittun-
 tur, principis mandato imperiosiore. Le-
 ge commentaria Budæi.
 Ἀδιάνω. μ. ἢ. ἢ. nugor, contemtor,
 exerceo, multa dico, genitiuo iungitur.
 Ἀδιάνω. prolixum sit.
 Ἀδιάνω. οὐ. ὁ. nugator.
 Ἀδιάνω. ὁ. δ. cõtemplatiu', meditatiuus.
 Ἀδιάνω. ας. ἢ. garrulitas, nugatio, importu-
 nus sermo, blateratio, futilis loquacitas.
 Ἀδιάνω. ὁ. δ. garrulus, nugator, loquax, qui
 libens multa commemorat fabulamenta,
 uel etiam historias. Bud.
 Ἀδιάνω. ὁ. δ. ἢ. dolo carens, non fucatus.
 Ἀδιάνω. ὁ. insperatus.
 Ἀδιάνω. μ. ἢ. ἢ. dedignor.
 Ἀδιάνω. μ. ἢ. ἢ. gloria careo, ignomis-
 niosus & inhonoratus habeor, in honore

hominum uituperor, non honestum puto.
 Ioseph. lib. ix. ἡδοξοῦν ἀναίματι φεύγειν. ma-
 le audio, improbor. opponitur τὸ ἡδοξοῦν.
 Ἀδοξία. ἢ. ignominia, infamia, despectus, in-
 credulitas, obscuritas nominis.
 Ἀδοξοί. οἱ. infames.
 Ἀδοξοῦ. τὸ. humile uertit Quintil.
 Ἀδοξοῦ. οὐ. ὁ. ἢ. inglorius, supra opinionem,
 inopinatus, præter opinionem. Fabius ἄ-
 δοξοῦ. ponit inter genera causarum. Et Pha-
 uorinus apud Gellium differit de materijs
 infamibus, siue inopinabilibus, quas Græci
 (inquit) ἀδοξοῦς ἢ ἀτόπος appellant.
 Ἀδοξοῦ. οἱ. quorū authoritas leuis est, in-
 examinati, inglorij, obscuri, expuncti.
 Ἀδοξοῦ. in ignominiam incidunt.
 Ἀδοξοῦ. ὁ. qui ignominia notatur.
 Ἀδοξοῦ. ὁ. ἢ. inuictus.
 Ἀδοξοῦ. οὐ. ὁ. non stipatus, absque sac-
 tellitibus.
 Ἀδοξοῦ. τὸ. satietas.
 Ἀδοξοῦ. ὁ. qui seruire nequit.
 Ἀδοξοῦ. ὁ. ἢ. seruis carens.
 Ἀδοξοῦ. οὐ. ὁ. inuictus, non seruilis, seruis
 tutis impatiens.
 Α Δ Ρ.
 Ἀδρά. ας. ἢ. παχέα, crassa.
 Ἀδρα. ας. ἢ. ciuitas Illyrica.
 Ἀδρακτυλῆ. ἴδος. ἢ. orci tunica uocatur à Py-
 thago. Diosc. lib. ij.
 Ἀδράνα. ας. ἢ. inertia, ignauia, torpor, à
 δράω.
 Ἀδράνα. ὁ. ἢ. imbecillis, tenuis, exiguus.
 Gaza in Cato, ὡς ἀδράνοῦς, μάλλον δὲ, μηδε-
 μίας ἐρωστίας. quod Cice. dixit, quā tenui
 aut nulla potius ualetudine. Idem ad exi-
 guum tempus, καὶ χρόνον ἀδράνα transulit.
 Ἀδράνα. ἢ. imbecillitas.
 Ἀδράνα. ἢ. nemesis, uindicta, inuidia. Vide
 Chiliad. Erasmi.
 Ἀδράνα. ὁ. infectus. Item à quo fugæ locus
 non est.
 Ἀδράνα. οὐ. ὁ. Adrastus.
 Ἀδράνα. augeo.
 Ἀδράνα. ἀδρανῆ. Adrianæ gallinæ, ma-
 gno lapsu. Alberti Mag. qui gallinas Adri-
 ani imperatoris interpretatus est.
 Ἀδράνα. ὁ. δ. crassioris glebæ existens.
 Ἀδράνα. ὁ. ἢ. crassis partibus constans.
 Ἀδράνα. τὸ. grande atq̃ robustū uertit Quintil.
 Ἀδράνα. ὁ. adultus, plenus, maturus, solidus,
 uber, integer.

ἄλθεια. ας. ἡ. difuetudo, morum rusticitas.
 ἄλθειω. defuefco.
 ἄλθειω. ἡσω. defuefco, non intelligo.
 ἄλθης. ἰος. δ. ἡ. defuetus, ἀγριβής, infuetus.
 ἄλμα. πω. τὸ. tranquillitas, flatus.
 ἄλμυρα. fpirare, fpirantes.
 ἄλμι. fpiro.
 ἄλνα. τὰ. arbufculæ infrugiferæ.
 ἄλνες. τὸ. uehemens, fempiternum.
 ἄλρ. ἔρος. δ. ἀέρ, caligo, uentus, fpiritus, flatus modicus. Sunt qui ἀπὸ τῶ ἀέρειν dici uolunt, quòd terram ferat, uel quòd ab ipfa feratur. Alijs magis arridet ἀπὸ τῶ ἄλμι, quod fpiro notat, deriuari. Homerus in fœmini no genere aliquoties ufurpat.
 ἄλρης. combuftio, nebula.
 ἄλσάλωρ. ονος. genus accipitris, aliud quàm buteo. ex Arift. lib. nono.
 ἄλσουλός. ἀτερεπής, λυπηρὸς, ἀδύος.
 ἄλσυρορ. τὸ. fubtile, fublime.
 ἄλπης. ου. δ. procella, fpiritus, flatus, uentus, ab ἄω.
 ἄλπτος. ε. δ. infatiabilis, fubuentaneus, ingens.
 ἄλψήτωρ. δ. ἡ. infuperabilis.
 ἄλψρ. fpirare.

Τὸ Α μεζ' ἄ Ο.

Αθάλακος ὄινος. uinum non dilutum a qua marina.
 ἄθαλάγητωρ. δ. maris inexpertus, rudis rei nauticæ.
 ἄθάμας. Hic inducebatur coronatus, & ut uictima quædā immolandus ob filiū Phryxum. unde in Ariftoph. nebulis ait Strepsiades: ὅποι τὶ σέφρανορ. οἰμοὶ σάμαρατὸ ὄσπερ με τὸν ἀθάμαντα ὄπως μὴ θύσετε. Hæc ideo annotaui quòd hunc lapfum non diffimulandum putarem, nescio cuius, qui sic uerterat, ἀθάμαντς, immolata nubibus.
 ἄθαμβός. ἰος. δ. ἡ. intrepidus. Hinc aduerbiū ἄθαμβά. intrepidè.
 ἄθανασία. ας. ἡ. immortalitas.
 ἄθανατίζω. immortalem facio.
 ἄθάνατος. ου. δ. ἡ. immortalis.
 ἄθαπτός. ου. δ. ἡ. infepultus, imploratus.
 ἄθαρα. ας. ἡ. farina, puls.
 ἄθαρή. ἡ. πυρίνη πηλάνη ἀημιδός. Significat etiā pulstem, hoc est ἔλευρορ ἡψήμινορ. Ariftophan. in Pluto: ὅποι τῶ χύτραρ τῆς ἀθάρης ἀε υἱσάμαι.
 ἄθαρήω. uitupero, uiolo.
 ἄθάρσης. δ. trepidus.
 ἄθαυμάσι. citra admirationem.

ΑΘΒ.
 ἄθεῶτωρ. ου. δ. ἡ. inuisibilis, imperitus.
 ἄθει. fine deo.
 ἄθειασος. ου. δ. non diuinus.
 ἄθειρής. ἰος. δ. ἡ. exactus, splendidus, paruifaciens.
 ἄθειράειν. colare.
 ἄθειρῶ. mulgeo.
 ἄθειρμωος. ου. δ. malus.
 ἄθειρῶ. nolo.
 ἄθειρμωος. ου. δ. sine fundamento.
 ἄθειρμωρ. ας. ἡ. scelus.
 ἄθειρμωος. ου. δ. ἡ. uā.
 ἄθειρμωρ. scelestus, illicitus, nefandus.
 ἄθειρος. ε. δ. ἡ. impius, sacrilegus: sonat ad uerbum finedeo, id est, qui nullum credit esse deum, atq; adeò omnē uim diuinā tollit: in quorū albo erant Epicurus & Lucianus.
 ἄθειρτης. ἰτωρ. ἡ. impietas.
 ἄθειράπυτος. ου. δ. ἡ. incurabilis, sine cibo, alicq; cura corporis carens.
 ἄθειρῶγνος. εος. δ. ἡ. spicas siue aristas habēs. Nican. Ther. ἀθειρῶγμῶς ὑπερῖον ἡρσαιο ἡνρ μινου.
 ἄθειρῶρ. attentiffime inspicere, à priuatiua particula intendens hic.
 ἄθειρῶς. spicæ ex area abiectæ, aristas simpliciter reddidit Gaza in Cato. Propriè tamē ex spicis quæ sunt degeneres ἀθειρῶς Græcis uocari uident, ut uidere licet apud Aelianū in li. de prouidentia. Eos colligunt spicilegium facientes, qui uocantur σαχρόλογοι. Hac ratione factū est ut ἀθειρῶρ dicant, ubi se quippiā nō pili facere innuunt.
 ἄθειρῶ. μ. σα. π. να. paruipendo, reprobō.
 ἄθειρῶν. arista, uel atherina, pifeis uilior, aliter dictus aristula. Meminit Athenæus.
 ἄθειρῶξ. cuspis aristarum.
 ἄθειρῶμα. ατω. τὸ. tuberculum in capite nasci solitū, teste Celso, plantæ simile, ut ex etymo apparet.
 ἄθειρμωος. ου. δ. ἡ. illicitus.
 ἄθειρῶτωρ. ου. δ. ἡ. immensus.
 ἄθειρῶ. reprobō, sperno, casto, irito, repello, reijcio, aspernor. Sic Mar. vi. διὰ τοὺς ὄρμης ἡ τὸς συναμαμίνης ἐν ἡβελισεν αὐτῶν ἀθειρῶρ. Propter iurandum eosq; qui simul accumbebant, noluit eam reijcere. Et ad Galat. ij. ἐν ἀθειρῶ τῶ χάρην τῶ θεοῦ, non aspernor, non reijcio, non repello. Vallaper frustrare & frustrari interpretatur, id quod se admirari dicit Erasmus.

ἄθειρμα. ου. τὸ. illicitum.
 ἄθειρτης. ἰος. ἡ. improbatio, uacuitas, reprobatio.
 ἄθειρτος. ου. δ. ἡ. irritus.
 ἄθειρῶτωρ. δ. ἡ. minimè contemplatiuus.
 ἄθειρῶτερος. ε. δ. magis impius, minimè contemplatiuus.

Α Θ Η.

ἄθιδος. ου. δ. ἡ. uberibus infuetus.
 ἄθιδωτορ. δ. indomitus, asper.
 ἄθιδά. inuenitur pro genere tibicæ quo usus fuisse dicit personandis Mineruæ hymnis Nicopheles Thebanus.
 ἄθιδά. ἄς. ἡ. uā.
 ἄθιδάα. ας. ἡ. Minerua.
 ἄθιδάει. ad Athenas.
 ἄθιδάα & ἀθιδά differunt. Nam ἀθιδά urbis est nomen, ἀθιδά uero, tum urbis, tum regionis nomen est, ut author est Hammon.
 ἄθιδάωρ. ου. τὸ. locus ad quem poëtæ Græci sua carmina ferebant recitabantq;: sicuti poëtæ Latini in templo Appollinis, & Musarum. D. Hieronymus pro auditorio ufurpauit: Quando (inquit) omne Athenæum scholasticorū uocibus consonabat.

ἄθιδάωος. ου. δ. Atheniensis.
 ἄθιδάωος. Athenæus, nomen uiri.
 ἄθιδά. ἡς. ἡ. Minerua.
 ἄθιδάθερ. de Athenis.
 ἄθιδάμοι. in Athenis.
 ἄθιδάωεραρ. οντος. δ. quasi dicas senex scholasticus, qui in senectute literis nauare operam incipit. Composita dictio ab ἀθιδά Minerua, quæ studijs præeffe dicebatur, & γέραρ senex.
 ἄθιδρ. ἡρος. δ. acutus.
 ἄθιδρα. genus pulis rarioris, pulticulæ.
 ἄθιδρευτωρ. ου. δ. ἡ. inuenatus.
 ἄθιδρῶλωωος. ου. δ. eloquens.
 ἄθιδρος. ου. δ. sine feris, ut ἀθιδρος χῶρα.
 ἄθιδρηνιός. ου. δ. flabrum.
 ἄθιδράγισος. ου. δ. prodigus, qui nihil recondit in crastinum: què seruare nequit, apud Theoph.
 ἄθιδρευτωρ. nemini mercenarius.

Α Θ Ι. Α Θ Λ.

ἄθιδρῶλωος. ου. δ. nihil uolens accipere.
 ἄθιδτωρ. ου. δ. intactus, scelestus: immaculatus apud Plutarchum.
 ἄθιδεύω. exerceo, tolero, uitam seruilem duco, aduersa fero.
 ἄθιδέω. μ. ἡσω. π. ἡσα. certo, neutrum.

ἄθιδμα. ατω. τὸ. certamen Athletarum.
 ἄθιδτης. ἰος. ἡ. luctatio.
 ἄθιδτης. ἡρος. δ. expertus certando.
 ἄθιδτης. ου. δ. athleta. Latine pugil, uel luctator, certator, à uerbo ἀθιδέω deductum, ut à ποιῶ ποιητής. Latini hac dictione tanquam natiua utuntur, nisi quòd uocatiuū græcum nominatiui loco ufurpant, Maces donum ac Theffalorum consuetudine. Pollux hoc nomine gymnicos omneis intelligit, id est, παλαισάς, δρομείς, ποικίς, δισκοβόλους & ἀγπιούς, id est: Luctatores, cursores, pugiles, discum in sublime iaculantes, saltus pernicitate contendentes.
 ἄθιδος. ου. δ. miser, ærumnosus.
 ἄθιδότης. ἰτωρ. ἡ. miseria,
 ἄθιδότης. qui ludos præbet, & præmiū certantibus proponit. ἄθιδότης in gymnicijs ludis erant, hoc est, curatores, constitutoresq; certaminum, idem qui βραβεύται & ἀγωνοθέται. Hammonius tamē tradit Agonothetas esse τῶν σπουδιῶν: Athlothetas uero τῶν γυμνιῶν. Verum ἀθιδοθετοῦντος (inquit Budæus) idem erant iudices & arbitri, quare ἀθιδοθετῶν etiam significat ἀγωνοθέτῶν. Dionysius seruatoreῖν nostrum ἀθιδοθετῶν uocat, &
 ἄθιδοθεσίωρ. uitam euangelicam, ab ipso iudice & athlotheta institutā & propositam. Item certaminis cura apud Ariftophanē. Dicitur & ἀθιδοθετία.
 ἄθιδοξω. comperto.
 ἄθιδωρ. ου. τὸ. præmiū certaminis, propriè athletæ præmiū.
 ἄθιδος. ου. δ. certamen.
 ἄθιδοφόρος. ου. δ. ἡ. præmiū ferens.

Α Θ Ο. Α Θ Ρ.

ἄθιδος ἡ.
 ἄθιδωτωρ. δ. ἡ. illimis.
 ἄθιδυβήτωρ. ου. δ. uā.
 ἄθιδυβος. imperturbatus, sine perturbatione.
 ἄθιδυβος. sine tumultu, tranquillè, sine pauore.
 ἄθιδας. currus Rhodij.
 ἄθιδαυός. ε. δ. ἡ. inuulneratus, infractus, non friabilis.
 ἄθιδέω. μ. ἡσω. π. ἡσα. uideo, constanter circumspicio, actiuum.
 ἄθιδυβί. citra lachrimas, aduerb.
 ἄθιδυμάς. τὰ. munera à cognatis missa nouis nuptis apud Lesbios.
 ἄθιδυξ. ἡρος. δ. ἡ. carens capillis.

Ἀβρίψ. ἴπος, uermiculus, ut colossus, ut tineæ & teredo, qui & θριπιδίστων πωύγουδάως à Theophrasto appellatur. Bud.

Ἀβροίω. μ. σω. π. η. congrego, colligo, accumululo. actiuum.

Ἀβροισίς. ἰος. ἡ. congregatio.

Ἀβροισμα. πω. τὸ. καὶ

Ἀβροισμός. οὐ. δ. aceruus.

Ἀβρόρ. repente.

Ἀβροσμός. οὐ. δ. congregatiuus.

Ἀβρόος. οὐ. δ. turbatio.

Ἀβρόος. οὐ. δ. καὶ

Ἀβρός. densus, cōfertus, simul omnia. Lucia nus in pseudomantia: ἀντίκα δὲ τὸ μέγιστον τραύμα τοῖς ἡμετέροις ἐγένετο, δυσμυρίων πωου σχεδὸν ἀβρόων ἀπολομένων: Maxima statim clades nostris contigit uiginti ferè milibus interceptis. Congregatus, repentinus, frequens, Gazæ.

Ἀβρόος, comprehensim, statim, collectim, cum mulatè, summatim, semel. Cice. Et ut semel omnia complectar, id est, ἀβρόος.

Ἀβρόψος. οὐ. δ. ἡ. uirilis.

Ἀβρόψος ἢ ἀβρόος διατρέψ. dure atq; austerè uitam agere apud Plutarchum.

Α Θ Υ.

Ἀβράσος. οὐ. δ. ἡ. profanus.

Ἀβρμία. μ. ἴσω. π. η. triflor, animum despondeo, animum desjicio. neutrum.

Ἀβρμία. ας. ἡ. tristitia, dolor, angustia animi, animi deiectio. Ad uerbum sonat, animi carentiam, quā quis despondet animum.

Ἀβρμός. ε. δ. tristis, pusillanimis, ignauus, nihil ira commotus, desperans.

Ἀβρμός. ἔχω πρὸς τῶν φίλων κησίον, despero amicos habere.

Ἀβρθεΐσθαι. saltare, ludere, μινύσθαι.

Ἀβρθεα. πω. τὸ. ludus. unde

Ἀβρθεάτιον. Lucian. de Cyclope loquens: ἔφερε δὲ δ' ἐπίρασος ἐν ταῖς ἀγυῖαις ἀβρθεάτιον, ἀρμιστὸν σὺνλας, καὶ τὸ λάσιον ἀντὶ τῶν προσεομιότα: Gestabat in ulnis amasius iste, delicias suas, ut si catulum pilis hirtum, ipsi nō dissimilem.

Ἀβρογλωσσία. ας. ἡ. linguæ incontinentia.

Ἀβρογλωσσιος. ε. δ. garrulus, contumeliosus, loquax, lingua effreni.

Ἀβροος. Politia. in Herodia. παιδίον ἀβροον, puerum ludibundum transtulit.

Ἀβροσομία. ας. ἡ. dicacitas: Plutarch. de liberis educandis.

Ἀβροσομος. ε. δ. q linguæ tēperare nō potest.

Ἀβρω. Iudo.

Ἀβρω. misceo, alapis percutio.

Α Θ Ω.

Ἀβώς. ε. δ. damni expers, infens, innocens, sine offensione, in demnis, innoxius.

Ἀβως. Iouis epitheton.

Ἀβώπυσος. οὐ. δ. inadulabilis, immitis.

Ἀβωράπυσος. οὐ. δ. inermis.

Ἀβως. ω. δ. Athos mons Thraciæ.

Ἀβωω. absoluo, extermino. Hebræi אבוי

Ἀβωω. immunem facio, in demnem facio, nō multo. A nomine θωω.

Ἀβωως. ἀμύσιος, citra damnum, innocenter.

Ἀβωωσις. ἰος. ἡ. impunitas, ut fugientium ad templa.

Τὸ Α μετ' ὅ Ι.

Α Ἰ & ἰ. heu. Hinc Ajax dictus, ut ipse apud Sophoclem dicit.

Α. uinam, pro ἰδε per apocopen.

Α. articulus scem. gen. Homerus pro illæ & aliqua utitur.

Α ἰ ἢ ἱεροσολύμοις. Ve uæ Hierosolymis.

Α. ας. ἡ. terra, pro γῶνα per ablationē ὅ γ.

Αίσμα. τὸ. lamentatio.

Αίσω. μ. ἴσω. lamentor, clamo.

Αἶαν. interdum Medea significatur: insula Circes eodem nomine appellatur.

Αἶαιω. uerbero.

Αἶανός. οὐ. δ. niger, difficilis.

Αἶασαι. querulis cantibus uti.

Αἶοι. heu, & admirantis.

Α Ι Γ.

Αἶαγρος. οὐ. δ. καὶ

Αἶαγρος. οὐ. δ. caprea.

Αἶαιον. Gigantis nomen.

Αἶανέη. ης. ἡ. iaculum, spiculum. Eustathius scribit iaculi leuioris esse speciem, ἀπὸ τῶν ἄλλων ἰεῶν. quod longius mittatur, uel quod ancyle (id est autem significat iaculi ansam, id est λαβήν) expelle concinnaretur caprina, quippe capram uocant αἶα. Hæc Cœlio debes.

Αἶαρον. utinam, enim.

Αἶα, illæ.

Αἶαος. οὐ. caprinus.

Αἶαρος. οὐ. ἡ. alnus, arbor quæ populus nigra uocatur: alba uero populus dicitur λευκὴ. Gaza in tertio indicat uerbale nomen esse à uerbo αἶθα.

Αἶαη. ης. ἡ. pellis caprina.

Αἶαλα. ας. ἡ. uxor Diomedis. sic dicta est & Peloponnesus.

Αἶαλίδης.

Αἶαλίδης. οἱ. hymenes.

Αἶαλός. οὐ. δ. litus. Herodia. in quarto: τὸς σουτὸς δὲ ἐγένετο φόνος. ὡς ἐθέλοις ἀίματων διὰ τὸ πωδίου, τὰς τε ἰμβολὰς τ' Νείλου μερίσας οὐκ ἴσας, τὸν τε πωδὶ τῶν πόλιν ἀίμαλον, πάντῃ φοιτεῖν ἴθιαι. id est: Tanta est autem facta cædes, ut riuus per planiciem decurrentibus, cum faucibus Nili ingentes, tum litus omne circa urbem purpurasseret. Item in littore habitans, unde Achaia propter urbes in littore dispositas antè ἀίαλός uocata est, teste Plinio. Est & aliorum quorundam littorum proprium.

Αἶαλίδης. εος. δ. ἡ. littoralis, in littore habitans.

Αἶαλός. οὐ. δ. caprarius.

Αἶαλός. οὐ. δ. capras pascens, terra montosa.

Αἶαλός. μ. σω. π. η. capras pascio, dilanio: flo uehementiur. Homer. Iliad. β.

Αἶαλός. οὐ. δ. parus auis.

Αἶαλός, & Αἶαλός. auis quæ & ægithus uel falus latinè appellatur: & sicuerit Theodoros.

Αἶαλός. δ. capriceps, auis nomen.

Αἶαλός. ἴπος. δ. excelsus. Homerus, ἦτε ἡσ' ἀγχιπὸς πύργου δυσφρόν ἔτε ἴδαρ. Est & urbs Cephaleniæ.

Αἶαλός. πος. δ. auena, & abscessus in maiore angulo oculi, curatu difficilis antequam rumpatur.

Αἶαλός. insula Libyæ, unde

Αἶαλός. gentile nomen.

Αἶαλός. pro grandiora usurpatū aliquoties inuenitur. Sumptum cōiectant Grammatici à talento Attico, quod in ea insula exuperabat. Hoc nomine uocantur item uenalia onera. Hinc ἀγνοσπῶλαι mercium id genus uenditores. Nam est ibi factum emporium, ob insitam loci sterilitatem hominibus maritimam negotiationem obuentibus. Vnde (inquit Strabo) miscellaneum onus, Aeginæam dicimus mercatum. Cœl. antiq. lect. lib. i. cap. lviij.

Αἶαλός. ε. δ. Iouis epitheton, ab ἀγῆς, & ἀγῆς, quia nutritus à capra, uel ab ἔλαρ, tēnere, & ἀγῆδος, quoniam ægide utitur.

Αἶαλός. ἡ. δ. semicaper.

Αἶαλός. οἱ. capripedes.

Αἶαλός. ἡ. δ. ægis, scutum Iouis, ut Iliad δ' & Palladis, quæ Iliad. i. describitur: & tēgmē quo Libyes utunt. Item pro κατωίς, turbo uenti, procella, rete ex coronis con-

textum appellatur hoc nomine Aelio Dionysio, & Pausania, cuius uisum non explizant. Cœlius laneas ab eis intelligi coroznas probabile putat, lect. antiq. li. x. ca. vi. Αἶαλός. ἴδος. ἡ. herba uocatur quæ à Romanis macra: Dioscor. lib. ij.

Αἶαλός. ciuitas Achaïæ, unde

Αἶαλός, ciuis illius oppidi.

Αἶαλός. ης. ἡ. placentæ genus, testibus Pausania & Cratino.

Αἶαλός. ης. ἡ. splendor.

Αἶαλός. ἡ. ἡ. splendor.

Αἶαλός. ἡ. ἡ. splendor.

Αἶαλός. οὐ. δ. pastor caprarum.

Αἶαλός. δ. caprimulgus auis.

Αἶαλός. αω. δ. capricornus, aliàs ægoceros, scenum graecum.

Αἶαλός. οὐ. δ. capriceps, auis.

Αἶαλός. caprarum ductor, qui capras pascit, locus capris pascendis accommodus.

Αἶαλός. cognomen Iunonis apud Spartanos, quod capræ ibi illi immolarentur.

Αἶαλός. οὐ. ἡ. abscessus inter nares, & maiorem angulum oculorum, per quem pituita assidue distillat: & si negligatur, ad ossa usque dehiscit in fistulam.

Αἶαλός. ης. ἡ. abscessus est pusillus oblongus sub ipsam palpebræ torulum, hoc est (ut ait Celsus) super pilorum locum. Dicitur etiam ἡ. ἡ.

Αἶαλός. οὐ. δ. uultur. secundum nonnullos animal non dissimile uulturi, ut species eius uideri queat.

Αἶαλός. astute agere, & nequiter more Aegyptiorum, denigrare interdum, impostorem agere, fallere, imponere. Nam Aegyptij uelut impostores, & fallaces, male audiebant. Accipi item nonnunquam sollet pro adurere, ut in hoc carmine: Χροῶν δὲ τῶν σὺν ἡλίος λάμπων φλογοῖ ἀγνοσπῶλαι. id est: Colorem tuum sol splendens flamma aduret.

Αἶαλός. Aegyptiacæ, scelaratæ. Theoc. Syraculhis: οὐδὲς κερκοεργός δαλάττα τὸν ἰούτα παρέρπων ἀγνοσπῶλαι.

Αἶαλός. πωλοφρόνος. de fordido atq; infime sortis homine dicebatur. Vide Chiliades.

Αἶαλός. δικασίς. pro iudice integro atq; incorrupto prouerbiali figura. Plura uide apud Cœl. lect. antiq. lib. xij. cap. xlvi. Vide de item ἀδελφασος.

Αἶαλός. de nuptijs inauspicatis parumq; felicibus. Vide Chiliad, Erasmi.

c Αἶαλός.

Αἰγώλιος. δ. ulula, ἀγώλιος etiam alibi.
Αἰγώριος. δ. caprile.
Αἰγώριος. δ. caprunga, herba Theod.
Αἰγώριος. δ. ægon.
Αἰγώριος. habens oculos caprinos. Ab ὄψι,
& αἰγῶ.

Α Ι Δ.

Αἰδώς τὸ ἀκατάλητον.
Αἰδέσιμος. γ. δ. uenerabilis, uerendus, uenerandus. Dicitur enim αἰδέσιμος iniuiolatum, & in quo supplicibus ius Asylia cōstabat, hoc est intactum, ἄσολος. Αἰδώς etiam in ea significatione usurpatur. Exempla aucthorum sunt in commentarijs Budæi.
Αἰδεσιμόσις. ιογ. ἡ. uerecundia, ueneratio.
Αἰδέομαι. καὶ
Αἰδέω. μ. ἀιδέομαι. ueneror, uerecundor, ἐν τρέπομαι, honori habeo, obseruantia prosequor, μετ' ἀδούς ἐπιδέχομαι, uereor, reue-reor, erubesco, ἀσχύνομαι. Lucianus in dialogis deorum: ἢ ἐπιπολὺ μὲν ἡδούμην λέγειν πρὸς σὶ. Atque diu pudebat dicere tibi.
Interdum significat item (ut annotat Budæus) idem quod πείθομαι, placor, iniuriā remitto, iram condono. Sic apud Gregorium φιλίαν ἀδιδέω εἶδος appellaturis, qui in tempore rationē habere amicitiaē nolisset, & amico exorabilem se præbere. Significat item placare & exorare. Ex quo fit, ut & exorans & exoratus ἀδιδέω dicantur. Copiosus hæc in commentarijs Budæi. accusatiuo iungitur.

Αἰδέσις. ιογ. ἡ. id est uenia, & misericordia, & personæ periclitantis respectus & tuitio, uultionis animaduersionisq̄ remissio. Demosthen. ἡμεῖς μὲν δὲ αἰδέσιος ἢ φιλικῆς ἀπορίας ποδῶς ἡξίωσαμ. id est: Clementia benignitateq̄ non uulgari dignos censuerunt. Lege olim licebat cædis non uoluntariæ criminem euadere, si is qui cædis reus erat, quēdam ex cōsanguineis precibus exorare potuisset, & ad clementiam adducere: cuiusmodi exorata placabilitas αἰδέσις uocabatur. Copiosus Bud. in commentarijs.

Αἰδῆλος. δ. obscurus, ἐξόλιος. nociuus, exitiosus: sæuus, Iliad. ε. pro ἀδῆλος perpleonasmus.

Αἰδημόνας. uerecundē, reuerentē: ἀιδεσιμῶς, Ioseph. lib. ij. Iudai.

Αἰδημων. ονος. δ. uenerandus, δ ἀσχυνητός. Athen. de Isocrate, δ πῶν ἐπὶ δόξῳ ἀδιδεμονεῖς τοῦ inter rhetores maximē uerecundus.

Aristot. in ij. Ethic. τὸν ἀδιδεμονα in uirtute ponit mediumq̄ facit inter ἀταπεινῶνα & ἀνάσχυνον, id est, attonitū & impudentē.
Αἰδῆος. ου. δ. infernus, Pluto, ab α ερετινός: & εἶδω uideo, quod omnia ibi sint tenebrosa, neque quicquam uidere liceat, unde illud Vergilij:
Et sine luce domus. etc.

Αἰδῆος. ου. δ. sempiternus.
Αἰδῆος. ου. δ. æternus.
Αἰδῆος. κτω. ἡ. æternitas.
Αἰδῆος. sempiternē.
Αἰδῆος. οὔ. δ. inflexibilis, tenebrosus.
Αἰδῆος. τὰ. pudenda.

Αἰδοῦνός. τὰ. dicuntur Paulo, quæ pudendis adnascuntur.
Αἰδοῦνός. γ. τὸ. testiculus, penis, genitale.
Αἰδοῦνός. γ. δ. morbus pudendorum.
Αἰδοῦνός. pro ἀιδῶς, uenerabilis, castus, reuerendus: ἀιδῶνός βασιλείας appellat Plutar.
Αἰδοῦνός. ἡ. ἡ. supplicator, dignus qui exoret quod petit.

Αἰδοῦνός. εος. δ. ἡ. uitalis speciem referens.
Αἰδῶς. εος. τὸ. reuerentia.
Αἰδοῦνός. ad infernum, aduēb.
Αἰδοῦνός. pudefio.
Αἰδοῦνός. ας. ἡ. imperitia.
Αἰδοῦνός. ιογ. δ. ἡ. infcius, imperitus, ignarus.
Αἰδοῦνός. δ. audax, securus, temerarius.
Αἰδοῦνός. ιογ. δ. infernus, Pluto.
Αἰδοῦνός. canto ut gallus.

Αἰδῶς. οος. δ. pudor, hoc est φόβος τῆς ἀδοξίας (ut definiūt Stoici) metus infamiae. Aiunt quidam hoc nomine significari non pudorem illū ob scelera perpetrata (nam hunc ἀσχύνην proprie uocari uolunt) uerum pudorem illum ingenuum cum obseruantia quadam cōiunctum, cuiusmodi est pudor filiorum erga parenteis. οδ (ut inquit Aristoxenus) διὰ τὸ ἡμαρτηνῆνα τὴν ἀπὸ διὰ τὸ σέβειν. id est: Nō propter scelus aliquod paratum, uerum propter obseruantiam, reuerentiam, obseruantiam. Vide ἀιδέσιμος.

ΑΙΒ. ΑΙΕ. ΑΙΖ. ΑΙΗ. ΑΙΘ.

Αἰέ. semper. uide ἀέ.
Αἰερευνέτις. ου. δ. semper existens, uel potius semper generans. epitheton Solis & aliorum deorum.

Αἰεναῦται, apud Milesios dicti sunt potentiores, quod semper in nauibus consultarent. Damascenore enim, ac Thoante tyrannis exactis, sodalitates duæ urbem obtinuerunt,

runt: harum altera πλοντίς, altera χαιρομάς, & dicebatur. Sed quum potentes dominarentur, & sodalitates suæ res adsciuissent, ueriti ne quando à diuersa factione opprimerentur, consensens nauibus, & procul à terra progressi, maximis de rebus consultabant, proinde ἀεναῦται appellati. Hæc ex Plutarcho, quem locum antea deprauatum Cælius Calcagninus ad pristinum nitorem redegit.

Αἰεσιπῶνες. οί. sempationes aues.
Αἰετοί. mariti duarum sororum, cognati.
Αἰετός. δ. ἀετός, aquila.
Αἰετός. οὔ. δ. iuuenis, florens.
Αἰετός. γ. δ. Αετῶν, rex Colchorum, unde ἀνετίλην filia uel neptis ipsius.
Αἰετῶν. ἡ. ἡ. cinis, fuligo.

Αἰετῶν. οί. cicadarum epith. quod æstus ardore imprimis gaudeant. Theocritus Thalifis, τὸ δ' ἐπὶ σμειρῶν δροδαμνίσῳ ἀετῶν τὴν γῆν παλαμῶντος ἔχον πόνον.
Αἰετῶν. οὔ. δ. ardens, exustus. ἀετῶνός θεός Vulcanus appellatur, quasi fuliginosus deus.

Αἰετῶν. ἡ. fumi, imposturæ, teste Suida.
Αἰετῶν. δ. fuligo, fauilla, genus æris, siue petra ex qua fit ignis: ardens, exustus, apud Pindarum.

Αἰετῶν. καὶ
Αἰετῶν. ardeo, comburo.
Αἰετῶν. εος. δ. fuliginosus.
Αἰε. utinam. In hoc differt ab ἀφελος (teste Ammonio) quod personas nō distinguat, unde ut personæ distinctio indicetur, ἀφελος illi coniungi solet. Homer. Iliad. ε. ἀετῶν ἀφελος ἀνετίλην ἀδιδεμονῶν, καὶ ἀπῆμων, ἡδω: Utinam tu apud naues sine lachrymis nullaq̄ affectus iniuria, sederes. Verba Thetidis ad Achillem filium, ægrē ferentem iniuriam sibi ab Agamennone illatam.

Αἰετός. ἐθνήμων.
Αἰετός. ονος. δ. urens, ardens.
Αἰετός. ου. δ. æthereus.
Αἰετός. ερος. δ. æther, claritas. Sunt qui pro elemento ignis accipiant, inter quos est Anaxagoras, alij pro aëre capiunt. Aristoteles lib. i. Meteorologias hoc nomine cælum intelligit. Dictū, ut putat Aristoteles, ἀπὸ τῶ ἀεθῶν: ut alij ἀπὸ τῶ ἀεθῶν, à perpetuo motu. Apuleius, Aetheris (inquit) appella-

tionem, cælum ipsum, stellæq̄, omnisq̄ syde rea compago intelligitur, non, ut quidam putant, quod igneus sit & incensus, sed quod cursibus rapidis semper rotetur. Reperitur & fœminino genere, ut apud Homerum & Pindarum.

Αἰθ. utinam.
Αἰθῆνες. populi Macedoniae, quorum meminit Homerus in Catalogo.
Αἰθῆνός. εος. δ. æthiops.
Αἰθῆνός. ας. ἡ. Aethiopia.
Αἰθῆνός. ονος. δ. Aethiops, ab ἀἶθω cremo, & ὄψι aspectus, quod solis uicinitate torreat.
Αἰθῆνός. τὸ. efca.
Αἰθῆνός. λαμπρόν. ignitum, nigri, ardens, splendidum.
Αἰθῆνός. ονον. appellat Homerus, quasi fumidum, id est natura ignitum, quod semina quædam caloris in sese habeat, sitq̄ natura ignitum, non ut alij propter colorem, autore Gellio lib. xij. cap. vij. Idem sentit Suidas.

Αἰθῆνός. εος. τὸ. καύμα, æstus, calor.
Αἰθῆνός. δ. ardens.
Αἰθῆνός. ἡ. porticus, lobia æstius, uel porticus ædita, foliis opposita.
Αἰθῆνός. ονος. δ. ardens.
Αἰθῆνός. μ. ἡσων. π. ἡσων. tempestatem fero.
Αἰθῆνός. ἡ. ἡ. æthra, splendor aëris, aër.
Αἰθῆνός. ου. δ. καὶ
Αἰθῆνός. εος. δ. ἡ. serenificus, sudificus.
Αἰθῆνός. ας. ἡ. serenitas.
Αἰθῆνός. μ. ἡσων. dormio sub diuo. neutri
Αἰθῆνός. ου. δ. serenus, illustris.

Αἰθῆνός. ου. δ. frigus.
Αἰθῆνός. ας. ἡ. auis nomen: Gaza mergum uertit.
Αἰθῆνός. μ. ξα. π. ἡσων. calefacio, extendo, iacio, concutio.
Αἰθῆνός. τὸ. impetus.
Αἰθῆνός. μ. σων. uro, incendo, ardeo.
Αἰθῆνός. expiro.

Αἰθῆνός. ονος. δ. ardens, splendidus, niger. Sic item uocabatur unus ex quatuor equis solis.

Α Ι Κ.

Αἰκ. καὶ
Αἰκ. ἡ.
Αἰκῆτος. si utique.
Αἰκῆτος. si quando ubi, quod, sicubi.
Αἰκῆτος. μ. ἀσων. π. ας. uoco. accituum accusatiuo iungitur.
Αἰκῆτος τὸ ἀπατῶ. decipio, adolor.

ἄνυ. ἡ. ἡ. impetus.
 ἄνυα. ἡ. flagellatio, uerberatio, proprie cui conuicia non præcesserunt, ærumna, supplicium.
 ἄνυας δῖμ. actio iniuriarū ob uerbera, δῖμης ἔδος ἰδιωτικῶν, priuatū est iudicium, Bud.
 ἄνυσομαι. contumelia afficio, flagris cædo.
 ἄνυσμα. τὸ. flagrum, percussio.
 ἄνυω. uerbero contumeliose.
 ἄνυσμος. οὐ. δ. ἀνυα.
 ἄνυτης. ἡρος. δ. impetuofus.
 ἄνυτος. οὐ. δ. ingens.
 ἄνυως. ὑβριστικῶς crudeliter, contumeliose.
 Α Ι Λ. Α Ι Μ.
 ἄλινουρ. τὸ. lugubris quædam cantio, genus lamentationis altæ & acutæ, ut inquit Sophoclis interpres.
 ἄλινος. οὐ. δ. miser.
 ἄλινουρος. οὐ. feles, catus.
 ἄλμα. απω. τὸ. sanguis.
 ἄλμαουρία. ἀ. parentationes mortuorum.
 ἄλμαλωπίς. color sanguinem præ se ferens, concrementum sanguinis.
 ἄλμαλώψ. ὄπος. δ. cruentum uirus.
 ἄλμασία. ἀς. ἡ. sepes.
 ἄλματιμυρσία. ἀς. ἡ. sanguinis effusio, Paul. apud Hebræos.
 ἄλματρεδς. οὐ. ἄλματρεδς.
 ἄλματα. ἀς. ἡ. obsonij genus, à cruore dictum ut scribit Aristoph. interpres.
 ἄλματίξω. μ. ἰω. π. ἡ. cruorem moueo.
 ἄλμάτινος. β. δ. sanguineus.
 ἄλματίτης. hæmatites, lapidis nomen, à sanguinis colore, uel uirtute atque effectu, nimirum quod sanguinem deprimat. Vide Plinium lib. xxxvi. cap. xxx.
 ἄλματόεις. ὄεντος. δ. ἡ. cruentus.
 ἄλματοπότης. δ. sanguinipotā, ein blutsauffer, proprie de dracone dicitur.
 ἄλματόω. μ. ὠσα. π. ὠνα. ἡ.
 ἄλμαχάω. καί.
 ἄλμαψω. μ. ξω. π. χα. cruento, sanguine conspergo, & polluo, fædo, occido, actiuum.
 ἄλματώδης. δ. ἡ. cruentus.
 ἄλματοπότης. οὐ. δ. sanguinarius.
 ἄλματόδρος. β. δ. sanguiuorus, ἄλμα ἰδιωτῶν.
 ἄλμοθία. stupefco dentibus.
 ἄλμοκαρία. ἀς. ἡ. cruentum mysterium.
 ἄλμομίηται. incestuosi, incesti.
 ἄλμονία. ἀς. ἡ. Thessalia & Ephesus.
 ἄλμοπῆμος. β. δ. excreans sanguinem.
 ἄλμορόαυθες. ἀ. mariscæ, ficus inspidæ.

ἄλμορόσσια. ἀς. ἡ. copiosi sanguinis effusio.
 ἄλμορόσσιο, sanguine fluo, sanguinis fluxum patior.
 ἄλμορόσσις. ἴδος. hæmorrhoidis, morbus, id est, sanguinis fluxus, exitus sanguinis cū per angustum luctatur, ut in sectione uenæ, uarices. Est & serpentis genus. ἄλμορόσσιδης, morbum sedis uertit Hermola.
 ἄλμορόσσιος. Hæmorrhous, serpentis nomen.
 ἄλμαφόροντος. β. δ. ἡ. cruentatus.
 ἄλμοχαρής. ἰος. δ. ἡ. sanguine gaudens.
 ἄλμωλία. ἀς. ἡ. facundia, illecebræ, sermonis lepiditas.
 ἄλμωλιος. β. δ. blandus, illecebris, astutus.
 ἄλμωλος. δ. blandus, uarius, æmulus, discretus, astutus.
 ἄλμωδῆρ. καί.
 ἄλμωδιῆρ. obstupescere dentibus ex acerborum fructuū esu, aut stridore quopiam, qui etiam gingiuis infestat.
 ἄλμω. τὸν δὲ δὲντας ἀλμω. dentibus doleo.
 ἄλμωδία. ἀς. ἡ. dentium stupor ex esu pomorum immaturorum.
 ἄλμωρ. ονος. δ. cruentus, expertus.
 ἄλμωτός. οὐ. δ. sanguinarius, cruentus.

Α Ι Ν.

ἄλμωρετής. οὐ. δ. grauis uirtute.
 ἄλμωδα. οί. æneadæ.
 ἄλμωεις. ἰος. ἡ. laudatio.
 ἄλμωτός. οὐ. δ. laudabilis.
 ἄλμω. μ. ἰω. καί ἡσα. laudo secundum ueteres, accusatiuo iungitur. Hinc Aeneam illum, utraq; lingua celebrem, dictum ostendit Homerus in Hymno Veneris: καὶ δὲ καὶ ἀνείας ὄνομ' ἔσεται, οὐνεκα μὲν ἄνον ἔσχευ ἄχος.
 ἄλμωμα. τὸ. τὸ. ænigma, quæstio obscura, sermo nodosus, & inuolutus. Gellius lib. xij. cap. vi. scirpos ueteres hoc genus sermonis appellasse scribit, ut opinor, κατ' ἀντιθέτην φρασιν, id est, per contrariam locutionem. Alias enim proprie scirpus herbam quamdam iuncæam omnino rudem significat.
 ἄλμωμα γαλήνης. indicium, allusio tranquillitatis.
 ἄλμωματίτης. οὐ. δ. qui loquitur per ænigmata, resq; per se dilucidata opera obscurat, cuiusmodi sunt carmina Lycophronis apud Græcos, Eras.
 ἄλμωμός. οὐ. δ. idem quod τὸ ἄλμωμα. Aristoph. in Ran. οὐκ ἔχω φράσαι, ὅμως γινύμτο δι' ἄλμωμῶν σοὶ ἔρω: Haud possum eloqui, attamen tibi per ænigmata dicam.

ἄλμωματώδης.

ἄλμωματώδης. ἰος. δ. ænigmaticus.
 ἄλμωμοι. laudo.
 ἄλμωτα. τὰ. obscura.
 ἄλμωψεται τὸν πέτρον. taxat petrum: Plutarch. Placi.
 ἄλμωσομαι. μ. ἡσομαι. obscure loquor, obscure innuo seu insinuo, innuo latenter, ut fit in tabula Cebetis philosophi, ænigmate ostendo & significo, ænigma dico, coniecto apud Sophoclem. deponens.
 ἄλμωψονται μετὰ φράσι. ænigmaticæ orationi, translationes congruunt. Arist. Rheth.
 ἄλμωσομος. οὐ. ἡ. infelix nuptus.
 ἄλμωσορος. οὐ. grauitur moriturus.
 ἄλμωσπῆς. ἰος. δ. ἡ. grauitur affectus.
 ἄλμω. οὐ. δ. laus, gloria, apologus, prouerbium. ἄλμων Aphthonius in progymnasmatibus simpliciter μῦθος, id est fabulā uocat. Huic sunt, ut ait, uaria ex inuentoribus cognomina συμβαρίτης, κίλιξ, κίπριος, ἀσώπιος. Quintilianus ἄλμων ait à Græcis appellatum λόγῳ μυθικῶν, & ἀσωπιῶν, à Latinorum nonnullis apologationem nō factis in usum recepto nomine, additq; hoc à parcemia discrepare, quod ἄλμων totus sit apologus: παραομιλία autem ueluti fabella breuior, ut apud Hesiodum, Νῦν δ' ἄλμων βασιλεύσ' ἐρίω, νόηουσι καὶ αὐτοῖς. Ὡδ' ἱεμεξ προσέειπερ ἄλμωνα ποικιλοδερρον. id est: Aenon principibus referam, norint licet ipsi. Vocalem Accipiter sic affatus Philomenam est. Vitur eundem ad modū & Archilochus & Callimachus. Etiam si Theocritus ἐν κενυρίσκα, ἄλμων pro parcemia uidetur usurpasse, ἄλμων θῆρ' ἰλιγνύταις, ἔθα καὶ ταῦρος ἀνύλαρ. id est: Fertur & hoc olim, in syluam secedere taurum. Hæc Eras. Aristophanis interpretes produnt ἄλμων non concinnari pueris, sed ad uiros dirigi, nec consolatorium modo esse, sed paræneticum quoq; admonet enim & docet. Dicitur etiam ἄλμων quod alio nomine γρηφός, sermo implicitus, ut apud Clearchum, uir nō uir, auis nec tamen auis, lignum, non lignum, lapis nō lapis: pro Eunuchō, Vespertione, Fera, Pumice.
 ἄλμω. οὐ. δ. κενός, grauis, malus.
 ἄλμωτης. απω. ἡ. grauitas.
 ἄλμωτόμος. οὐ. ἡ. grauia & mala pariens.
 ἄλμωτοκος. οὐ. δ. male natus.
 ἄλμωμα. aufero, capio.
 ἄλμω. grauitur.

ἄλμω. γός. ἡ. capra.
 ἄλμωαῖος. οί. irruentes.
 ἄλμωάσω. impello.
 ἄλμωθέα. ἡ. conuicium.
 ἄλμωονύεισθα. accusare, cōuicijs incesse. Hoc uerbo intoleranda mordacitas significatur, inde figuratum, quōd in Attica Aexones dicacitate maledicæq; uirulentia insignes erant. Annotauit Cæel, lib. x. ca. xxxv.
 ἄλμωνός. δ. conuiciator.
 ἄλμωέια. οί. qui sint uide Plutarchum in Problematibus.
 ἄλμωέω. μ. ἡσα. π. ἡσα. uario.
 ἄλμωίω. idem, & gero morem æolicum, decipio, ut apud Heroclem μὴ δ' ἀόλιζε αὐτὸν, ne circumscripseris ipsam. Inde deductum, quōd Aeoles ut fraudulentis infama bantur, ut Theocriti interpres in primum Idylian annotat.
 ἄλμωοθωρηξ. habens pulchrum thoracem.
 ἄλμωομίτης. β. ornatus capitis.
 ἄλμωομίτης. uarij consilij, multorum concepituum, quo epich. Hestodos Prometheū honestat. Dionys. Vlyssi tribuit.
 ἄλμωοπύθια. ἡ. sunt quæ forma spherica, ex ære aut alia materia sunt, intus cauæ quibus inest punctum angustissimum, quo aqua infunditur, deinde igni admotæ, simul atq; aqua feruere cœperit, flatum tantisper emittunt dum aqua (quæ in fumum refluxa, paulatim efflatur) durauerit. Deductum ab ἄλμωος & πύθια, quasi æoli portæ.
 ἄλμωοπωλος. δ. ἡ. uarius pullus, equus uelox, bonos equos habens.
 ἄλμωος. β. δ. Aeolus, rex uentorum.
 ἄλμωος. β. δ. uarius, dolosus, obscurus.
 ἄλμωίω. μ. ἡσα. π. ἡσα. aspergo, humecto.
 Α Ι Π. Α Ι Ρ.
 ἄλμωία. ἀς. ἡ. alta, excelsa.
 ἄλμωια. ἀς. ἡ. urbis nomen.
 ἄλμωός. οὐ. δ. excelsus.
 ἄλμω. tanquam.
 ἄλμωεις. εντω. δ. idem.
 ἄλμωλιον. β. τὸ. grex capturum.
 ἄλμωλος. οὐ. δ. caprarius, ὅσπαι τῶν ἀγρῶν τεταθμίνος νομῆός.
 ἄλμω. ἰος, τὸ. cacumen, uertex, altum.
 ἄλμωμωρός. alta cornua habens, epith. cerui.
 ἄλμωύς. ἰος. δ. altus, magnus, durus, perniciosus.
 ἄλμω. ἀς. ἡ. lolium.

λεξιόμα. οὐμαι. ἀρρήσομαι. π. ἤρημαι. eligo, uolo, decerno. ἀόρις. primus ἡρέθην. medius aorist. secundus. ἐνδομήρ, ἀπὸ τῷ ἔλωμαι.

λεξιόμος. οὐ. capi aptus.

λεξιόσις. electio. Chrysof. πῶς ἰερωσύνης, utitur pro eā electione qua episcopus eligebatur à populo. Secta, quæ quatuor imprimis celebres erant Athenis, Academicæ, Peripateticæ, Epicureæ, & Stoicæ: à quibus aliæ omnes quæ à Laetio colliguntur, tanquā fontibus promanarunt. Extat de ijs Luciani dialogus. Θεός (ut annotat Coelius) est præstantis in philosophia uiri παραδοξος ὑπόληψις, id est, opinio admirabilis, sicuti Antisthenis illa, ὅτι ἐν ἑστῆ ἀντιλεξίῳ, quæ si obrepat in plureis non iniurabanos, iam ἀρεσις id est secta nuncupatur: sed inter pullatos gregalesq; νομῆ ἔνοια. Optio, Chysof. ἐν τῷ πῶς ἰερωσύνης. εἰ μὴ γὰρ σερατέας ἡμῶν, ἢ βασιλείας ἀρεσις προοῦναι το, εἰσὸς ἀντις τῷ το ὑπέλαβεν. Etenim si nobis uel imperij militaris, uel regni etiam proposita fuisset optio, potuisset quis id merito de me suspicari. Politian. hæc uerba Herodia. lib. vi. ἐκείνου κελύσαντος ἐς πῶν προτίερα ἀντῶν ἐπανίναι τῆς ἀξίας ἀρεσιμ, sic reddidit: Iusserunt ad suam quenq; uitam & officium redire. Significat item expugnationem.

λεξιόσις. οὐ. δ. hæreticus.

λεξιότιω. μ. ἴσω. π. ἴκα. uel

λεξιότιω. μ. σω. π. κα. eligo, placeo, sector. accusatiuo iungitur.

λεξιότιος. οὐ. δ. qui præter ueritatem aliquid opinatum habet.

λεξιότιος. οὐ. δ. princeps sectæ.

λεξιότιω. affumo. ἐρῶ ἀντοῦς, πρὸς ἑμαυτῶν.

λεξιότιος. οὐ. δ. eligibilis, electus, potior, dignior, arbiter.

λεξιότιω. capio, destruo, populor, teneo, occido. ἀόρ. secund. ἔλωρ. actiuum, μετῶν ἐκείνω.

λεξιότιος. δ. loliaceus.

λεξιόμα. in uoce passiuæ etiam tollo, id est, erigo. Plutarch. ἀρόμαται τὰ ἴσα ἐς ἀπόπλουρ.

Zenoph. ἔξωρ ὁ ἵππος τὰ προδόνειν ἀρεται.

Item porto, gesto, uel potius gestandum tollo, hoc est, ἀνατίθεμαι, ἐπιφορτίζομαι.

Item suscipio, id est, incepto, aggredior, ut πῶν λαμῶν ἢ ἰνδύων ἀρεται, id est, bellum aut periculum suscipere. Item τὸ φέρομαι καὶ λαμβάνω, fero, hoc est, reporto præmiū uel

lucrum, ut ἀρόμα καλός, ἀρομα νίκην, fero, refero, aufero, reporto, gloriam, uictoriā. Budæus copiosius in Commentarijs.

ἀρόντων. obedientis.

ἀροπόρ. τὸ. tenebrosum & cribrum.

Ἰεροσ. dictum de Iro apud Homerū, significatq; miserum & inopem. Odyss. s. ἢ τὰς ἄλλας Ἰεροσ ἀρεσ ἐπισπασθῶν ἑαυτῶν ἔξει.

ἀρο. μ. ἔω. π. κα. acti. tollo, eleuo: Vnde Latinis ærumnæ dictæ, teste Festo, hoc est, fusculæ quibus uiatores alligatas sarcinas gerébāt. Item pro castra soluo (absolutè) ad moueo, uiribus apprehendo. accusatiuo iungitur.

ἀρο, τὸ ὑψῶ, ἐγέρω, ἀφανίζω, ut Latine tollo, erigo, & aufero, de medio tollo. Item moueo, id est, soluo, proficiscor, abeo. Exemplia authorum uide in Commentarijs Budæi.

Α Ι Σ.

Ἰερ. ἴδος. δ. infernus.

Ἰεσα. ἴρα. ἢ. parca.

Ἰεσακος. ramus lauri.

Ἰεσαλωρ. δ. æsalo, accipitris species.

Ἰεσαρος. οὐ. flumen iuxta Crotona.

Ἰεσαπος. οὐ. δ. fluuius Lyciæ.

Ἰεσανομα. μ. ἀνομομα. π. ἴομαι. sentio, cognosco, intelligo, experior, μέσ. ἀόρ. β. ἰωδῶ μιν. genitiuo & datiuo iungitur. Item accusatiuo, quod Priscianus lib. xvij. annotat, & Græcorum comprobat exemplis.

Ἰεσανομα ἐρημῶς. sentio dixisse.

Ἰεσημα. αὐτῶ. τὸ. καὶ

Ἰεσησις. ἴος. ἢ. sensus.

Ἰεσητιόρ. sensuum sedes, sensorium, pars sensoria.

Ἰεσητιία. ας. ἢ. sensus.

Ἰεσητιόρ. τὸ. facultas sensiuæ.

Ἰεσητιόσις. οὐ. δ. sensitiuus.

Ἰεσητιώτασ. ἢ. δ. maxime sensu præstans.

Ἰεσητιός. οὐ. δ. sensibilis, sensilis.

Ἰεσημία. ας. ἢ. uaticinium.

Ἰεσημος. decens, fatalis, ἄτιμος, ἀμαθής. Aristoph. ecclesiasticus. τὸ δὲ νοινδρ ὡσπερ αἰσιμας, καὶ ἰνδύεται.

Ἰεσημῶ. infumo, expendo.

Ἰεσησις. δ. decens, secundus, id est, fortunatus, prosper, uerus, germanus, mediocris.

Ἰεσησιόρ. τὸ. χωρίορ. captantes loci auspiciū.

Ἰεσησις. aduerbium. decenter, &c.

Ἰεσημα. αὐτῶ. τὸ. expensa.

Ἰεσησι.

Ἰεσησι. feruntur.

Ἰεσησι. μ. ξω. π. ἴρα. impello, moueo, impetum facio, committo, surgo, promico, emico, commoueor, feror, propero.

Ἰεσησι. ἴρος. δ. torris, titio. Oppian. lib. v. de pisce: θαλάρ ἐνδμήτωρ μετῶν ἀρεσ φέρονσ, urbis casuræ signū, torremq; ferentes.

Ἰεσησι. οὐ. ἢ. perditus, infcius, citra reditum, de quo nihil refertur.

Ἰεσησι. μ. ἄσω. π. ὠρα. destruo, euerto, perdo, obscuro, euanesco facio.

Ἰεσησι. ὀρος. ἢ. inexpertus, indocilis.

Ἰεσησι. trucidant. accusatiuo iungitur.

Ἰεσησι. ἴρα. ἢ. impius, indecens, aduersus, malus, iniustus.

Ἰεσησι. impero, rego. Eurip. in Medea.

Ἰεσησι. οἱ. præfecti certaminum, aut ministri, aut iuuenes. Item Tyrannorum genus, quod olim à populo legebatur. Bud. in Commentarijs.

Ἰεσησι. ἴρος. δ. rex.

Ἰεσησι. ἴρος. ἢ. regina.

Ἰεσησι. ἴρος. ἢ. timidus, mendax.

Ἰεσησι. οὐ. δ. turpissimus.

Ἰεσησι. ὀρος. δ. ἢ. turpior.

Ἰεσησι. ὀρος. τὸ. turpitude.

Ἰεσησι. ἐμῶν. turpiter gesta, ab ἐμῶν ἐμῶν.

Ἰεσησι. ἐμῶν. est uita turpiter quæstiuosa, cui πλεονεξία cognatum est uitium. Demosth. ἐμῶν ἐμῶν, de corruptis legatis à Philippo dixit.

Ἰεσησι. ἐμῶν. turpiter lucrum facio.

Ἰεσησι. ἐμῶν. ἐμῶν. δ. ἢ. turpilucris, turpiter quæstiuosus: turpilucrus uertitur Hierony.

Ἰεσησι. ἐμῶν. ας. ἢ. turpilucrum, lucri cupiditas.

Ἰεσησι. ἐμῶν. turpiter loqui.

Ἰεσησι. ἐμῶν. ας. ἢ. turpilocuium.

Ἰεσησι. ἐμῶν. obscenus.

Ἰεσησι. ἐμῶν. fellator, cædus.

Ἰεσησι. ἐμῶν. ἢ. obscenitas.

Ἰεσησι. ἐμῶν. ας. ἢ. confusio, uerecundia, pudor, infamia.

Ἰεσησι. ἐμῶν. polluit corpus.

Ἰεσησι. ἐμῶν. infamia, pudor, uerecundia, proprie ob scelus aliquod perpetratum, ὅπῃ τοῖς νομῶν μισθῶν ἐμῶν, ut inquit Aristoxenes.

Hanc philosophi definiunt φῶρ διμαῖ ψῶρ. id est: metū iustæ reprehensionis. Gell. lib. xxix. cap. vij.

Ἰεσησι. uerecundor, erubescor, uereor. ας.

confusio iungitur.

Ἰεσησι. τα. quæ parant uerecundiam.

Ἰεσησι. ας. ἢ. pudor.

Ἰεσησι. uerecundus.

Ἰεσησι. ας. ἢ. uerecundia.

Ἰεσησι. ὠρα. cōfundo, dedecoro, dehonesto, turpitudine afficio, actiuum.

Ἰεσησι. τα. ridicula. apud Aristoph. in Comœdia, cui titulus σφῆνες.

Ἰεσησι. οὐ. Phrygum lingua idem est quod ἀδιδωψ. Hoc nomine uocatus est summus ille fabularum scriptor, quod nigerrimus esset, ac turpitudine uel Theristæ Homericæ conferendus.

Α Ι Τ.

Ἰεσησι. δ. focus.

Ἰεσησι. οὐ. δ. petitiuus.

Ἰεσησι. μ. ἴσω. π. ἴρα. peto, actiuum. τὸ ἐν ἀρχῇ ἀρεται, est ἀξίωμα facere uel ἀπμα, id quod initio probandum susceptū est. quod etiā τὸ ἐν ἀρχῇ ἀρεται, uel ἀρεται, dicitur. Aristoteles τὸ ἐν ἀρχῇ ἀρεται dixit pro eo quod est, Postulare sibi concedi ut indubitatum, quod initio probandum recepit. Vide Cōmentaria Budæi. Vno uel pluribus accusatiuis iungitur: οὐβάσις ἰεσησις ἰεσησις, à Thebanis pecunia petiuit.

Ἰεσησι. αὐτῶ. τὸ. καὶ

Ἰεσησι. ἴος. ἢ. petitio.

Ἰεσησι. διμας. exposcam poenas.

Ἰεσησι. petitiones, postulata. Sic uocantur θέσις, id est, positiones non usque adeo notæ, quæ non statim admittuntur ab auctore simul ac à præceptore ponūt, sed argumento quodam astruunt, priusquā fidem faciant. Vide plura in prioribus annotat. in Pandect. Bud.

Ἰεσησι. οὐ. δ. lingua Thesalica adamatus is qui amatur, teste Theocrito in Idyllio cui titulum etiam fecit ἰεσησις. ἢ σὺ νῦν φιλότιμος ἢ σοῦ χαρίεντος αἴτιω.

Ἰεσησι. pauper, mendicus.

Ἰεσησι. οἱ. postulatores, petitores.

Ἰεσησι. ἢ. δ. petitus, petibilis.

Ἰεσησι. τα. ætia liber Callimachi.

Ἰεσησι. ἢ. ratio, causa, accusatio, confirmatio, crimen: uox est communis ad crimen ob quod merito quis in ius uocari possit, & ad leuiorem iniuriam cui sufficit exposulatio, Eras. Orig. Basil. in ἰεσησις. παρὰ θεοῦ ἀρεται ἰεσησις: à deo originem atq; causam sumpsit. ἐν ἀρεται ἰεσησις crimini dare, in

crimen uertere, & crimen obijcere, & crimi nose deferre. Αἰτίαν ἐπιφέρειν, pro eodem. Dicitur & δι' αἰτίας ἔχειν, accusare, reprehendere, hoc est, αἰτίαν ἔχειν διὰ τοῦτο. Αἰτίαν ἔχειν, accusari, male audire, criminis esse spectrum. Synes. αἰτίαν ἔχωρ παρατάτος ἀναί, id est, Cui uitio uertebatur nimia clementia. Cicero causam sustinere dixit, transiens id quod Græcè dicitur, αἰτίαν ὑπέχειν. Αἰτίαν ὑνδέχεται est in se crimen recipere, crimini se offerre, agnoscere rem perpetrata, & se mandatorem proferre. Εν αἰτίας ἀναί, accusari, pœnas pendere, inculpari. Athe. ἐν αἰτίας ἕσονται τὰς μεγίστας. id est: Non in punè ferent, graui animaduersione pleædentur, hoc est, αἰτίαν οἴσονται τῶν μεγίστων. Αἰτίαν φέρεσθαι, ut eiusmodi ἀνὸν γὰρ τὸ ἀδικεῖν αἰτίαν φέροίμην: Non iniuria perpetræ egisse existimarer, nō immeritō crimen mihi obijceretur. Copiosus in comment. Bud.

Αἰτία. τὸ. crimen. Αἰτιάσθαι, ἢ Αἰτιῶμαι. accuso, culpo, facio causa alicuius rei, datiuo & accusatiuo iungitur. Αἰτιῶμαισιν τὸ σ, criminose hoc tibi obijcio. Aliquando cum duobus accusatiuis τὴν ἀν' αὐτὸν αἰτίαν ἀποσάμνος: Quid contra seipsum obijcere potest. Significat etiam αἰτιῶμαι σε causam esse uel in causa esse dico, causam ad te refero, etiam in bonam partem. Plato in Phædro, καὶ ἔγωγε δὲ φάσκει αἰτιῶμαι τοὺς ἐνοπίους θεούς. Hoc acceptum genijs loci refero, Bud.

Αἰτίασιν ἀποθῆσθαι, ἢ Αἰτιῶσθαι. querelam exponere. Αἰτίασις. accusatio, querela. Αἰτιάσθαι, pro accusor & culpor. Zenoph. ἢ μάστιχα οἱ αἰτιασόμενοι ἑναντιοῦσθαι. Et potissimum qui ob id inculsabantur, quasi ipsi obstitissent. Alibi a dicitur posuisse uidetur, πρὸς δὲ ἔγωγε φιλοτιμοῦμαι, καὶ ἢ πόλις ἡμῶν αἰτιάσεται. Budæ.

Αἰτιάω. μ. σὺ. π. κ. peto. Αἰτιατίον τῶν ἡλιτίαν, reiicienda causa in ætatem. Αἰτιατικῆ. ἢ. ἢ. accusatiuus casus. Αἰτίω. μ. ἰσ. π. κ. peto. Αἰτιολογῆσθαι, προφασίσθαι, σκηπῆσθαι. causis cari significant. Αἰτιολογέω. μ. ἰσ. π. κ. causas agere, causas reddere. Αἰτιολογῆσθαι. causam assertogonix, hoc est barbæ. Αἰτιολογικός. οὐ. δ. ἢ. causalis.

Αἰτιόλογος. δ. qui sequitur rationem, & utitur probationibus. Αἰτίον. οὐ. τὸ. causa. Αἰτίος. οὐ. ἢ. causa, author. Αἰτίον αἰτιάσθαι, quod est accusandum accusari. Αἰτίω. lucus: τίμωρος, apud Pindarum, θύος αἰτε πανδύω. Αἰτιοῦμαι. peto Αἰτιοῦμαι διμω. uocati in ius, uulgò citati. Αἰτίω. applico, δρμῶ. Αἰτιώλιος καθιούμνος αἰτω. Aetolia aquila se uocata, Hesiod. lib. vi. Αἰτώμαι. pro αἰτιῶμαι. Αἰτάτατος τούτου. qui maxime est author huius.

Α Ι Φ Α Ι Χ Α Ι Υ

Αἰφνης, καὶ Αἰφνίσιον. repente. Αἰφνίσιος. οὐ. δ. repentinus. Αἰχμάω. μ. σὺ. π. κ. armo, iaculor. Αἰχμαλωσία. α. ἢ. captiuitas, Αἰχμαλωτεύω. capio, duco captiuos. Αἰχμαλωτίζω. μ. σὺ. π. κ. captiuo. Αἰχμαλωτής. ἴδος. ἢ. captiuus. Αἰχμαλωτῶ. οὐ. δ. captiuus. Αἰχμη. ἢ. ἢ. cuspis, ferrum hastæ. Αἰχμητής. οὐ. iaculator, pugil, armatus. Αἰχμώδης. δ. ἀχμώδης. Αἰψα. statim. Αἰψηρός. οὐ. δ. celer.

Α Ι Ω

Αἰω. audio, sentio. Αἰών. ὄνος. δ. æuum, seculum. Quandoq; significat hominis uitam, iuxta id quod dicitur, οὐ μὴ φάγωμεν εἰς τὸν αἰῶνα: Non comedam carnes in eternum, hoc est, quò ad moriar. Item illā temporalem totius mundi primariæ creationis productionem, usq; ad eiusdem consumptionem. Αἰωνίς, siue ὄνωνίς. ononis, aculeata quædā planta. Αἰωνίος. οὐ. δ. æternus. Αἰώρα. deambulatio quæ sit ualeudinis gratia, suspensulicium, funis in scena ex alto demissus, quo dii aut heroes in auras tollentur. Plutarchus αἰώρας gestationes uocat, uel genus pensilis exercitamenti, ut sunt lecti pensiles, quibus ægroti utuntur. Αἰώρα etiam ἢ κρεμάρα, hoc est, uas pensile, quali hodie rustici utuntur, ad exiccandum caseum. Sic enim exucior redditur sero absumpto & stillante, Bud.

Αἰετός, ἢ αἰετός. attollo, eleuo, suspendo, superbio, pendo. Αἰετώμα. τὸ. τὸ. perpendicularitas. Αἰετούμαι. spe suspensus sum, & rebus nouis imminere, id est, ἐλπίων ἀναρῶμαι. Αἰετῶσθαι τὴ ψυχῆ, est exultare, & gaudio efferrī, & lætitia gestiente affici: Bud. Αἰετούμαι τοῖς φανωτάτοις, conspicio inter miseris mos. Αἰετός. οὐ. δ. sublimis.

Τὸ Α μετ τὸ Κ.

ΑΚα. acutum, phalangis pugna. Ακαδέω. μ. ἰσ. π. κ. tristor. Ακαδημία. α. ἢ. lauacrum, aut ciuitas. Dicitur etiam gymnasium Athenis, quia prope lauacrum positum, auctore Hesychio: aliter Laertius in uita Platonis. Ακαζομαι. tristor. depon. Ακαθάρσια. α. ἢ. immunditia, Ακαθάρτος. οὐ. δ. ἢ. immundus, impurus. Ακαθάρτος. οὐ. δ. ἢ. effrenis, irruocabilis, uagus Ακαθάρτος. οὐ. δ. intollerabilis. Ακαθέρω. α. ἢ. iuniperus. Ακαυα. uirga qua dimeticbant agros, quòd per eam cædes sublate fuerint, antea hominibus in mutuam cædem ruentibus: fortasse Latine decempeda. Est & uirga qua utuntur aratores pro stimulo. Ακαρία. α. ἢ. importunitas, intemptiuitas, temporis difficultas. Ακαρος. importunus, intemptiuus. Ακαίως. importunè. Ακακλής. ἴδος. ἢ. fructus cuiusdam fructis nascens in Aegypto. Ακακία. α. ἢ. innocentia, simplicitas. Ακακίς. οὐ. δ. nullum malum promeritus. Ακακος. οὐ. δ. purus, simplex, apertus, nō uersutus, id est, οὐ πανούργος. Nam κακός παανούργος notat. Dionysius ad Demophilū scribens, ostendit, ἀκάκους εἶναι τοὺς μὴ πρὸς ἐνοονίως τὰ κακὰ, quibus aliorū mores non sunt formidolosi. Ex suo enim animo alienum æstimant animum: ut sit is qui minimè subdolos est, & non suspiciosus, Ακακός. purè, simpliciter. Ακακώπης. οὐ. δ. iucundus. Ακακάνθις. ἢ. canis nomen & auis. Ακακάρρητις. οὐ. δ. ἢ. quietè fluens. Ακακίφνι. ἢ. urtica herba, & animal marinū, quod urticam uocat, à quo abstinuissè Pythagoras dicitur, quoniā Hecatæ sacrum foret, uide Chiliades Eras. Α fabis absti-

neto, & Α piscibus abstineto. Ακακός. τὸ. deforme. Ακακώτερος. οὐ. δ. ἢ. execrabilis. Ακακώπιος. οὐ. δ. ἢ. incompotitus. Ακαλός. δ. quietus, placidus, pro ἡσυχός, ἢ σπουδής. Ακαλῆτος. οὐ. δ. retectus. Ακαμανός. camelus. Ακαμάς. αντω. δ. ἄονος, laborem nō sentiens, ἀουπίατος. Ακαμάτα. indesele, ἀντὶ ἀκαμάτος. Ακαμάτος. οὐ. δ. ἢ. ἀνείδωτος, irrequietus, indeseffusus, infatigabilis. Ακαμάτης. ἴος. inflexibilis. δ. ἢ. Ακαμάσιος. οὐ. δ. rigidus, qui non flectitur. Ακαμψία. α. ἢ. rigiditas. Ακαυα. κ. ἢ. spina. Ακαυαία. α. Sic uocati cicadas quassam in Græcorū libris inuenitur, non quia (ut Suidas inquit) species sit hæc insecti illius, sed epitheton est obuersatis inter spinas, quas illi ἀκανθας uocant: Coel. lib. ix. cap. xxxi. Ακαυθίας γαλιός. spinax, mustellus Theod. Ακαυθινός. οὐ. δ. spinicus. Ακαυθίς. ἴδος. ἢ. καὶ Ακαυθίς. ἴδος. ἢ. acanthis auis, quam Theodotum Spinum, tum Ligurinum ueritit. Ακαυθιον. τὸ. spinula. Ακαυθόβολος. δ. asper, acutus in morè spinæ. Ακαυθος. οὐ. δ. acanthus, acer Theodo, & spina dicitur. Ακαυθοπία. α. ἢ. spina topiaria. Ακαυθοφόρος. οὐ. δ. aculeifer. Ακαυθοχοίρος. οὐ. δ. echinus terrestris. Ακαυθυλῆς. ἀκαυθίς. Theod. alibi argatulem uertit, alibi Ligurinum, alibi Spinum. Est auis colore quidem ignobilis, sed cantu æmœna, unde parcœmia: Acanthida uincit Cornix. Ακαυθώδης. εος. δ. ἢ. spinosus, aculeatus, dumosus. Ακαυθῶ. ὄνος. δ. spinetum. Ακαυος. spina Theod. Ακαυήλευτος. οὐ. δ. ἢ. qui non cauponatur. Ακαυήλευτος γνῶμη. integer atq; syncerus animus, Cyrill. Ακαυνος θυσία. ἢ. sacrificium citra fumum, Luciano. Ακαυθός. οὐ. δ. ἢ. carens corde, sine medulla apud Theophrastum. Ακαυός. τὸ. annulus, quem in minimo digito gestabant, ob paruitatem sic dicitur. Ακαυός.

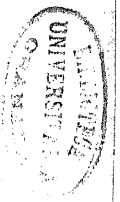

Ἀκαρῖ. μικρὸν ἢ οὐδὲν. Aristoph. Vespis: οὐκ
 τι προσεβύτην ἄλλος χροῖσμος ἐς οὐδ' ἄκαρῖ.
 Ἀκαρῖς. ἴος. δ. ἢ. paucus, indiuisibilis, instans
 tempus, ut ἐν ἀκαρῖ, repente apud eun-
 dem, Ἐν ἀκαρῖ τῷ χροῖσμου, quod Persius dixit
 momento temporis. Apud Lucianum in
 Charonte, Ἐν ἀκαρῖ χροῖσμου pro eodem.
 Ἀκαρῖ. acari, candidum animal quod in li-
 gnis nascitur.
 Ἀκαρῖστος. δ. sine scissura, minimus, breuis,
 paruus, modicus, quasi sine capite.
 Ἀκαρῖδιος. minutus, breuis uehementer.
 Ἀκαρῖστος ἐς τοὺς ἐνεργῆτας, ingratus in bene
 meritis.
 Ἀκαρῖτῆρ. sterilem esse.
 Ἀκαρῖα. ας. ἢ. frugum priuatio.
 Ἀκαρῖτος. ου. δ. ἢ. infructuosus, inutilis.
 Ἀκαρῖτος. ου. intonsus.
 Ἀκαρῖφρων. ονος. δ. prudens.
 Ἀκαρῖβλητος. τὸ. quod dirui nequit.
 Ἀκαρῖγελτος. υ. δ. ἢ. indemnatus.
 Ἀκαρῖγελτος πολιτεία. indictum bellum.
 Ἀκαρῖγνος. υ. δ. ἢ. irreprehensibilis.
 Ἀκαρῖδῶνισος. δ. inuictus.
 Ἀκαρῖτιος. υ. δ. ἢ. innoxius, nō aduulfatus.
 Ἀκαρῖτιος. ου. δ. ἢ. iniudicatus.
 Ἀκαρῖτιος. sine iudicio.
 Ἀκαρῖτῆρ. τὸ. incessabile.
 Ἀκαρῖτῆρ. intrepidē.
 Ἀκαρῖτῆρ. υ. δ. ἢ. incomprehensibilis.
 Ἀκαρῖτῆρ. ας. ἢ. incomprehensibilitas.
 Ἀκαρῖτῆρ. ἢ. ἀρμενῆς, bacca iuniperi.
 Ἀκαρῖτῆρ. ου. δ. ἢ. inconciliabilis.
 Ἀκαρῖτῆρ. inconcilianter, odiose.
 Ἀκαρῖτῆρ. υ. δ. ἢ. nō absconditus, non ue-
 latus.
 Ἀκαρῖτῆρ. ου. δ. indissolubilis.
 Ἀκαρῖτῆρ. υ. δ. ἢ. ineluctabilis.
 Ἀκαρῖτῆρ. ου. δ. ἢ. incessabilis.
 Ἀκαρῖτῆρ. assidue.
 Ἀκαρῖτῆρ. δ. non attonitus.
 Ἀκαρῖτῆρ. υ. δ. ἢ. implacabilis.
 Ἀκαρῖτῆρ. δ. inconcussus, firmus.
 Ἀκαρῖτῆρ. τὸ. non obfignatum.
 Ἀκαρῖτῆρ. ἢ. id est soluta & incōposita.
 Ἀκαρῖτῆρ. inconditus, infabricatus.
 Ἀκαρῖτῆρ. ας. ἢ. seditio, inconstantia.
 Ἀκαρῖτῆρ. ου. δ. ἢ. instabilis, infirmus.
 Ἀκαρῖτῆρ. υ. δ. ἢ. irretentibilis.
 Ἀκαρῖτῆρ. quod cohiberi non potest, in-
 cohercitur.
 Ἀκαρῖτῆρ. irreflexibiliter, summpere.

Ἀκαρῖψυσος. υ. δ. haud eminentus, nō fictus.
 Ἀκαρῖψυσος. ου. δ. imperfectus, incoctus.
 Ἀκαρῖτῆρ. καὶ
 Ἀκαρῖτῆρ. ἢ. nauis piscatoriae genus.
 Ἀκαρῖτῆρ. ου. δ. uelum maximū in nauī. idem
 & ἀκαρῖτῆρ. Aristoph. Lysistr. ὡς δὲ δὲ ἰού-
 σα τ' ἀκαρῖτῆρ ἤρετο.
 Ἀκαρῖτῆρ. υ. δ. nomine carens.
 Ἀκαρῖτῆρ. ex caule: Theod. uertit ex Theoph.
 Ἀκαρῖτῆρ. ου. δ. ἢ. inustus.
 Ἀκαρῖτῆρ. tristabantur.
 Ἀκαρῖτῆρ. μ. ἢ. σ. π. καὶ
 Ἀκαρῖτῆρ. μ. ἢ. σ. π. καὶ. tristitia afficio, cōfundo.
 Ἀκαρῖτῆρ. καὶ
 Ἀκαρῖτῆρ. acutus, praeferratus.
 Ἀκαρῖτῆρ. tristatus est.
 Ἀκαρῖτῆρ. ἢ. σ. π. καὶ. acuo.
 Α Κ Β.
 Ἀκαρῖτῆρ. καὶ
 Ἀκαρῖτῆρ. medeor: ἀκαρῖτῆρ, mederi.
 Ἀκαρῖτῆρ. ου. δ. non rarus comam, inton-
 sus. Epitheton Appollinis.
 Ἀκαρῖτῆρ. δ. inuius, & signa quae locis parū
 peruijs praefiguntur ἀκαρῖτῆρ appellatur.
 Ἀκαρῖτῆρ. ου. δ. ἢ. sine aculeo.
 Ἀκαρῖτῆρ. reparo, refarcio, medeor.
 Ἀκαρῖτῆρ. υ. δ. ἢ. integer, simplex, sanus, inno-
 cuus, syncerus.
 Ἀκαρῖτῆρ. ἢ. σ. π. ἢ. simplicitas, integritas.
 Ἀκαρῖτῆρ. υ. δ. cornibus uacans.
 Ἀκαρῖτῆρ. υ. δ. non tactus fulmine.
 Ἀκαρῖτῆρ. ου. cauda uacans.
 Ἀκαρῖτῆρ. ου. δ. perfectus.
 Ἀκαρῖτῆρ. ω. mutilus, cornibus carens.
 Ἀκαρῖτῆρ. ου. δ. intonsus.
 Ἀκαρῖτῆρ. καὶ
 Ἀκαρῖτῆρ. mederi, recurrere.
 Ἀκαρῖτῆρ. καὶ
 Ἀκαρῖτῆρ. ου. δ. medicinalis.
 Ἀκαρῖτῆρ. ἀπόδημα Pausanias eundem putat
 esse apud Heleos, quae Athenienses dicunt
 ἀκαρῖτῆρ. Vide Caelium lib. ix. cap. xix.
 Ἀκαρῖτῆρ. ἢ. medicina.
 Ἀκαρῖτῆρ. ας. τὸ. καὶ
 Ἀκαρῖτῆρ. ου. δ. medicamentum.
 Ἀκαρῖτῆρ. δ. Acellæus, ignaui nauatæ nomen,
 qui cum lunam caufatus, nauigationē dif-
 ferret, adagio locum fecit, ἀκαρῖτῆρ σελήνη.
 Ἀκαρῖτῆρ. ου. δ. καὶ
 Ἀκαρῖτῆρ. ου. δ. medicus.
 Ἀκαρῖτῆρ. ου. τὸ. acicula.
 Ἀκαρῖτῆρ. ου. δ. sartor.

Ἀκίσρα. ας. ἢ. acus.
 Ἀκίσρα. ας. ἢ. medicatrix, fartrix.
 Ἀκίσρα. ου. medicabilis.
 Ἀκίσραδνος. ου. δ. ἢ. doloribus medens, do-
 lores mitigans.
 Ἀκίσρα. ας. τὸ. medela.
 Ἀκίσρα. υ. δ. truncus, sine capite: hinc ἀκί-
 φραλα ἔπη, dicuntur uersus à breui incipien-
 tes, quasi sine capite.
 Ἀκίσρα. ου. δ. imperfectus sermo, uel fabu-
 la nondum absoluta apud Platonem.
 Ἀκίσρα. μ. ἀκίσρα, medeor.
 Ἀκίσρα. inuitus, tacitus, quietus, rerritus, quie-
 te, apud Homerum: &
 Ἀκίσρα. ας. ἢ. quieta, tacens. Iliad. α. Ἀκίσρα
 σα ἡσθησο ἔμψ δὲ ἐπιπέθεο ἡσθησο.
 Α Κ Η.
 Ἀκίσρα. τὸ. inhumatum, neglectum.
 Ἀκίσρα. ου. δ. incuratus.
 Ἀκίσρα. μ. σ. π. καὶ. negligo, torpeo, actiuū.
 Ἀκίσρα. ἴος. δ. ἢ. infepultus, neglectus, despe-
 ctus.
 Ἀκίσρα. ἴος. ἢ. pigritia, tædium, tristitia, iner-
 tia, socordia. Et uitium quod acediam la-
 tine etiam dicimus, uulgus perperam ac-
 cidiam appellat.
 Ἀκίσρα. tædio & anxietate afficior.
 Ἀκίσρα. tutō, sine periculo.
 Ἀκίσρα. neglectē, sine sepultura.
 Ἀκίσρα. υ. δ. ἢ. inexorabilis, immotus: ἀκί-
 λητος νόος, immota mens, Plutarcho.
 Ἀκίσρα. δ. ἢ. immaculatus.
 Ἀκίσρα. ου. δ. idem.
 Ἀκίσρα. ας. τὸ. medela.
 Ἀκίσρα. quietē, cum silentio. Hinc illud Home-
 ro frequens: ἀκί-
 λητος νόος, immota mens, Plutarcho.
 Ἀκίσρα. ου. δ. ἢ. incorruptibilis.
 Ἀκίσρα. ου. δ. tacitus.
 Ἀκίσρα. ου. irrequietus.
 Ἀκίσρα. δ. ἢ. incorruptus, immortalis, inte-
 ger, perfectus, indomitus.
 Ἀκίσρα. δ. immortalis, exors, auferens cor,
 imbecillus.
 Ἀκίσρα. aduerb. citra praekonem.
 Ἀκίσρα. υ. δ. ἢ. implicatus, nō praedicatus
 uoce praekonis: hoc est, indictus. Herodo-
 tus Perpsich. ποδημορ ἀκί-
 λητος νόος, id est, indictum bellum.
 Ἀκίσρα. aduerb. apud Thucyd. ἀκί-
 λητος, sine caduceatore.
 Ἀκίσρα. υ. δ. magnus quispiā, immutabilis.
 Ἀκίσρα. tristabantur.

Ἀκίρα. ου. δ. tristitia.
 Α Κ Ι.
 Ἀκίρα. ου. δ. καὶ
 Ἀκίρα. ου. δ. incorruptus, purus, ἀκα-
 ρῖτῆρ.
 Ἀκίρα. telorum cuspidēs.
 Ἀκίρα. ου. δ. tenuis, imbecillus.
 Ἀκίρα. τὰ. inferiae
 Ἀκίρα. τὸ. telum sine cuspide.
 Ἀκίρα. μ. σ. π. καὶ. uerberor, destruo.
 Ἀκίρα. δ. impotens, imbecillus.
 Ἀκίρα. ου. δ. pudicus.
 Ἀκίρα. υ. δ. acinaces, gladius Persicus.
 Ἀκίρα. citra periculum.
 Ἀκίρα. υ. δ. ἢ. securus, periculo carens.
 Ἀκίρα. tutō.
 Ἀκίρα. ἢ. quies, immobilitas, ἡρεμία.
 Ἀκίρα. caueo ne moueam.
 Ἀκίρα. υ. δ. ἢ. immotus, ut ἀκί-
 λητος νόος, ne utiquam uiolanda auctoritas.
 Ἀκίρα. υ. δ. incorruptus, à ἡς uerme lignarō:
 dente.
 Ἀκίρα. caute, paulatim.
 Ἀκίρα. ἴος. ἢ. cuspis, telum.
 Ἀκίρα. ἴος. flumen Scilicet, Acis.
 Ἀκίρα. δ. ἢ. incomprehensibilis, id est, ad
 quem peruenire nequimus.
 Ἀκίρα. υ. δ. ἢ. incorruptus.
 Α Κ Κ. Α Κ Λ.
 Ἀκίρα. acciffare, id est, uotum dissimulare,
 fictē recusare, quod accipere cupias. Acon
 enim anicula fuisse dicitur notae stultitiae,
 quae solita sit ad spēculū cum imagine sua,
 perinde atq; cum alia muliere cōfabulari.
 Illud etiam in moribus habuit peculiare,
 ut recusaret quod maxime cupiebat: un-
 de ἀκί-
 λητος νόος, simulatio, dissimulatio, ficta
 tergiuersatio. Hæc Erasmus ex Græcorū
 monumentis.
 Ἀκίρα. effœminor, delicio, euanesco, a-
 cuo, stulte meipsum miror, fingo me nolle
 deliciari.
 Ἀκίρα. ἴος. δ. ἢ. illachrymabilis.
 Ἀκίρα. citra lachrymas.
 Ἀκίρα. ου. δ. ἢ. infletus, qui non fietur.
 Ἀκίρα. τὸ. inauditum.
 Ἀκίρα. ἴος. δ. ἢ. inglorius.
 Ἀκίρα. ἢ. ignobilitas.
 Ἀκίρα. ου. δ. ἢ. ignotus.
 Ἀκίρα. sine gloria.
 Ἀκίρα. ἴος. δ. ἢ. inglorius.
 Ἀκίρα. hæreditate frustror, infelicio agō.
 Ἀκίρα

Ἀκλήρεια. ας. ἢ. δυστυχία, calamitas.
 Ἀκλήρως τῶν πατρῶων. exhaeres paternorum
 bonorum, exhaeres patrimonij.
 Ἀκλήρωμα. ατῶ. τὸ. calamitas, infortunium.
 Ἀκλήρωτος. υ. δ. non sortitus.
 Ἀκλήρι. inuocatio, citra inuitationem.
 Ἀκλήτος. υ. δ. ἢ. non uocatus.
 Ἀκλίης. δ. ἢ. immobilis: non uacillans, Plus-
 tarcho.
 Ἀκλιρος. ου. δ. ἢ. excors, inops.
 Ἀκλόνητος. υ. immobilis, inquassabilis.
 Ἀκλόδωνισος ἢ Ἀκλόνητος. imperturbatus, ἀ-
 τάραχος.
 Ἀκλυσος. ου. ἢ. tranquillus.
 Ἀκλόνητος. υ. δ. ἢ. ramis carens: Theoph.
 Α Κ Μ. Α Κ Ν.
 Ἀκμα. ieiunium, indigentia.
 Ἀκμάζοντες. οί. qui sunt confirmata aetate.
 Ἀκμάζω. uigeo, in pubertate sum, floreo, ius
 uenesco. Νυκτός ἀκμάζεσις, nocte intempe-
 sta. Ἀκμάζοντος θέρος, media aetate, uigente
 aetate. Ἀκμάζοντος πολέμῳ, flagrante bello.
 Ἀκμάωος. υ. δ. maturus, uigens, adultus, adu-
 lescent, robustus.
 Ἀκμαιότατοι τῶν ἡλιμίας. aetate & robore præ-
 stantes.
 Ἀκμαύποδος. πῶ. infatigabili, incessabili pes-
 de currentis, Pindaro.
 Ἀκμασσι πρὸς ἀνδρός. prouenire ad aetatem
 uirilem.
 Ἀκμασις. audax.
 Ἀκμῶ. uoco.
 Ἀκμὴ ἡλιῆ. occasio est, tempus appetit.
 Ἀκμὴ. ἡς. ἢ. uigor, acies, flos aetatis Theod.
 integra aetas, summum incrementum uer-
 tit Linacr. ἐν ἀκμῇ, in flore ac uigore aetas
 tis, occasio, summum quando cuspis ulte-
 rius ire nequit. Demosth. Philip. 4. Νῦν δὲ
 ἐπ' αὐτῶν ἦκει τῶν ἀκμῆν. Sic & Aristoph. Plu-
 to. Item: Ἀκμὴ τῶ καίρου pro felicitate. Iso-
 crates: κρατίστω μὲν τῆς ἀκμῆς τῶν κερῶν τυ-
 χάνειν.
 Ἀκμήν. rursus, adhuc, praeterea. Vehemens
 tius quiddam est quam ἔτι, ut annotat Era-
 smus in Matth. xv. Isocrates ad Demoniz-
 cum: καὶ σὺ μὲν ἀκμήν φιλοσοφῆς, ἐγὼ δὲ τοῦς
 φιλοσοφούντας ἐπανορθῶ.
 Ἀκμινος. υ. δ. penitus esuriens. Iliad. 1. Ἀκμι-
 νος σίτοιο δυνήσεται ἄντα μάχεσθαι.
 Ἀκμῆς. ἔστω. δ. infatigabilis.
 Ἀκμήτης. ου. δ. existens in uigore, indomitus,
 infatigatus.

Ἀκμήτι. facillime, sine labore, ἀκμαίως.
 Ἀκμόθετος. υ. τὸ. lignum sustinens incudem.
 Ἀκμός. ὑπὸ. indefessus, non laborans, ἀκμῆς.
 Ἀκμωρ. ουος. δ. incus, Saturnus, caelum, ἀπασ-
 θῆς.
 Ἀκνημός. ου. δ. ἢ. sine furis.
 Ἀκνησις. ιος. ἢ. spina quæ lumbos diuidit,
 proprie in quadrupede, quanquam & Ho-
 merus de homine usus sit.
 Ἀκνησος. ου. insipidus, insulsus.
 Α Κ Ο.
 Ἀκοή. ἡς. ἢ. auditus, auditio. Sæpissimè pro
 fama & rumore, ut apud Matth. ἀπὸ πλῆθους ἢ
 ἀκοῆ, id est dimanauit fama. Ἀκοῶ pro au-
 ribus: Lucianus in Nigrino, καὶ τῆς φωνῆς ὁ
 ἦχος ἐν τῶν ἀκοῶν παραμένει.
 Ἀκοίλος. ου. δ. non cauus.
 Ἀκοίμπτος. υ. δ. ἢ. laboris studiosus, inquietus,
 peruiuil, infomnis.
 Ἀκοινώνητος. υ. δ. ἢ. egregius, incommunicas
 bilis, quicquid nullam admittit necessitudinē,
 cōmunis sensus expertus, ac inciuuialis, ut La-
 tini uocant. Vitur eo Cicero ad Atticum.
 Ἀκοιροκόμης. υ. δ. ἢ. intonsus.
 Ἀκοίτης. υ. δ. maritus, coniunx, hic.
 Ἀκοίτης, ἢ δμοιοίτης. ιος. ἢ. uxor, quasi σύζυ-
 γος, coniunx, hæc.
 Ἀκοίτων. sine cubili. Sic Plinius libro xij. mel
 ἀκοίτων uocat sine retrimento, sedimento
 ue: nam κοίτης lectum significat, unde &
 κοίτων, hoc est dormitoriū Plinio, & πρὸς
 κοίτιον in epistolis Cæcilij, pro antecubicu
 lo, etiam si processio quoque legitur non
 absurde. Προκοίτων καὶ κοίτων, Vitruuius
 thalamum & antithalamū usurpat. Hæc
 accepta referimus Hermolao.
 Ἀκόλακος. υ. δ. alienus ab ostentatione.
 Ἀκόλαμειτος. ου. δ. ἢ. inexorabilis, non gau-
 dens adulationibus.
 Ἀκόλασια. ας. ἢ. intemperantia, prodigalitas,
 lasciuia, proteruitas, opponitur σωφροσύνη
 Ἀκόλασιοντῶν. οί. petulantes.
 Ἀκόλασιων. intemperanter ago, proterue &
 libidinosè uiuo, in omni lasciuia uersor, μω-
 ραίνω. Opponitur τῶ σωφρονεῖν.
 Ἀκόλασιμα. ατῶ. τὸ. scelus.
 Ἀκόλασος. δ. prodigius, mendicus, intemper-
 ratus, immodestus, lasciuus, libidinosus,
 incaustigatus, scurra, intemperans, luxurio-
 sus, infrenis, immoderatus, incontinens:
 Dignus pœna, Aristoph. Pluto. ὡς ἀκόλα-
 σος ἔστιν ἀεὶ τοῦς τρέπης. Gellius libro xvij.
 cap. ij.

cap. ij. perfectè uerti latinè non posse ait.
 Nimis (inquit) id uerbum insolens erit. So-
 nat enim ad uerbū, impunitus, uel incoer-
 citus, ut fit, quicquid cupiditates non punit, ue-
 lut iniecit freno. Nam κολλάω punitio est, &
 α priuat. Nec solum de hominibus, uerum
 etiam de rebus dicitur, ut ἀκόλασος γλῶττα,
 lingua infrenis: ἀκόλασος ἀνθρώπος, homo
 nihili, neque rei, neque frugis bonæ, id est ἀσώ-
 τος, ἀχρεῖος, ἀχρηστος, ακρότερος. Gellius lib.
 vij. cap. xi. Budeus proteruum proprie si-
 gnificare putat, quicquid sibi circa libidines
 temperare non potest. Vide ipsius Comen-
 taria.
 Ἀκολαφάινω. lasciuio, ad lasciuiam feror, scor-
 tor.
 Ἀκολος. ου. δ. paruorum fructum panis.
 Ἀκολουθῶ. ἴσω. ἴμω. sequor. Ab α, quod sub-
 inde notat ὁμοῦ in compositione, & ἐλεύθω
 uado, quasi simul cum aliquo uado, datis
 uo iungitur.
 Ἀκολοθητιμός. ου. δ. sequax.
 Ἀκολοθία. ας. ἢ. sequentia, secutio, ratio, &
 ordo rei cuiusque, comitatus.
 Ἀκόλουθος. δ. consequens, contemporaneus, simi-
 lis prioribus orationis: & substantiue, affe-
 ctator, comes, affecla, puer iunior, mini-
 strans in rebus corporis, pedisequa, famu-
 lus à corpore. Lucian. de merced. seru. οἱ
 μὲν γὰρ τὸν συνδέσπον ἀκόλουθοι δρωῦνται. Non
 autem cæroferarium significat, ut nonnul-
 lorum error putat.
 Ἀκολουθότερος. ἢν. magis cōueniebat. Bassl.
 Ἀκόλουθος. congruenter, meritò.
 Ἀκόλυμθος. υ. δ. imperitus urinandi.
 Ἀκόμης. non bene ministrans, non uersutus.
 Ἀκομσία. ας. ἢ. incommodum.
 Ἀκομπος. ου. δ. minime ambitiosus.
 Ἀκομπος. υ. δ. ἢ. frugalis, iners, inelegans, in-
 comptus.
 Ἀκοῖα. μ. ἴσω. ω. ἴμω. καὶ
 Ἀκοῖα. ατῶ.
 Ἀκόνη. ἡς. ἢ. καὶ
 Ἀκονήλιθος. cos cotis.
 Ἀκοῖντι. sine puluere, citra negotium & labo-
 rem, sine pugna. Vtus est & hac dictione
 Plinius. Vide Chiliades Eras.
 Ἀκοῖντος. υ. τὸ. non picatum (ita uertit inter-
 pres Dioscoridis) aconium, genus herbæ
 præsentissimi uenenæ. Laertius de Aristo-
 tele. ἀλλὰ τῶν ἀκοῖντων ἐπέφυγε, τῶν ἀκοῖν-
 τῶν ἢν ἄρα νικῆσαι συνοφάσας ἀδίκους. Ἀκοῖντα,
 d

item uasa non illita, quæ calido diluta huz-
 more, aquam in se trahunt. Cœlius lib. xv.
 capite secundo.
 Ἀκοῖντος. idem quod ἀκοῖντι.
 Ἀκοῖνος. υ. δ. impercussus, ἀτρωτος.
 Ἀκοῖντος. iaculantes, non uolantes.
 Ἀκοῖντι. iaculatum, ex iactu iaculi, inuito.
 Ἀκοῖνται. serpentes quidam qui & ἀκοῖντοί.
 Ἀκοῖνται. μ. ἴσω. iaculor, cribro. accusatiuo
 iungitur.
 Ἀκοῖντος. υ. τὸ. iaculum, telum, hasta minus
 est, inquit Ammonius, τῶ δόρατος ἐλάτηρ.
 Ἀκοῖντομα. ατῶ. τὸ. ἢ
 Ἀκοῖντις. ὄος. ἢ. iaculatio.
 Ἀκοῖντις. ου. δ. iaculator.
 Ἀκοῖα. τὰ. medicamenta lassitudines & fa-
 tigationes leuantia, emplastra. Lucianus
 Alex. Pseud.
 Ἀκοῖντος. lassitudinis & caloris uacuum.
 Ἀκοῖνος. υ. δ. gemmæ nomen uitro similis, ac
 auræis guttis stellata. Item infatigatus.
 Ἀκόρεος. ου. δ. ἢ. ἢ
 Ἀκόρετος. υ. infatigabilis, incultus. Aristoph.
 Pluto. ἐύρωτῶν, ἀκόρετος, ἀπὸ πείνης.
 Ἀκορία. ας. ἢ. infatietas.
 Ἀκορνα. ἢ. acorna herba apud Theodorum.
 Ἀκορος. ueneria herba.
 Ἀκος. εος. τὸ. medela, pharmacum, fanitas.
 Ἀκοσμήν. est flagitiose uiuere apud Isocra-
 tem, opponitur τῶ ἐντάμιος ἴμω. Signi-
 ficat etiam ἀκοσμῶ, munere meo perperā
 fungor, uices meas non obeo.
 Ἀκοσμία. rerum congeries indigesta, confusa
 & incondita, id est, σύσμησιν ἀδιακρινεῖς
 νομ. Ἀκοσμία etiam est dedecus & indigni-
 tas, & status publici perturbatio, cum uni-
 cuique ordini suæ uices, suæque dignitas non
 constant. Quo uerbo Plutarchus statum
 reipublicæ tempore belli ciuili appellas-
 uit. Bud.
 Ἀκοσμος. υ. δ. ἢ. inornatus, incomptus.
 Ἀκοσμοῦντος. οί. incompositi.
 Ἀκοσμία. δυσχεραίνω, ordeo pascor, indignor,
 ἀκοσμία dicitur equus dum ordeo connu-
 tritur, quoniam (ut interpretantur Glossæ-
 marij) ἀκοσμην ordeum uocat Nicander.
 Cœl. lib. xi. cap. lvi.
 Ἀκόση. ordeum: ponitur pro quouis cibo.
 Ἀκοσος. υ. δ. ἢ ἀκοσῆς. ordeum.
 Ἀκοστον. τὸ. ἀόργητος.
 Ἀκοσίζω. μ. ἴσω. ω. ἴμω. sentio apud Homerū.
 Ἀκοῖα ἡλιῶς, ἀντὶ τῶ ἐσθμῆματα.

ἄνοιοι. οἱ. aures.
 ἄνουρος. ἡ. ἴ. intonsus.
 ἄνυς. οὐπὸς. δ. ἀνοῦρος, iaculum, missile. Iliad. δ'. ἴριος ἀνοῦρον.
 ἄνοσσα. ἡ. ἴ. inuita.
 ἄνοσθερον. τὸ. ἀ. dijs exauditum.
 ἄνυστος. ἡ. ἴ. inuitus, ἀνοῦσιος φόνος, imprudens homicidium, cædes non sponte perpetrata.
 ἄνοστίος. inuitō.
 ἄνυσμα. ἀπὸ. τὸ. disciplina, præceptum. ἄνυσματα. auditiones, & ea quæ audiuerit quispian: Cicero ad Atticum. Herodian. in primo, θεάματα καὶ ἀνοῦσμα(ς) τερονὰ διηγεσθῆνοι, quæ auditu uisufq; iucunda forent cōmemorantes.
 ἄνοσθις. οὐ. δ. ἴ.
 ἄνοσθινός. οὐ. ἴ. auditor.
 ἄνοσθός. οὐ. δ. audibilis.
 ἄνοσθίω. μ. σω. π. ἡ. audire facio, doceo.
 ἄνοσθω. μ. σω. π. ἡ. audio, intelligo, interpretor. Galen. ἀπλοῦν δὲ ὅταν λέγω, ἔδδινον ἢ ἄλποτι πᾶρ τοιοῦτων ἀνέειν σε χρὴ. ἄνοσθω ἔδ. ἴ. ἡ. καὶ pro laudari & uituperari, quemadmodum apud Latinos benè & malè audire. Item pro uocari. Lucianus: οὐδ' ἀνάινωμα πηλοπλάθος ἀνοσθω, neque figulus appellari recuso. Apollonius grammaticus ἀνοσθω dixit pro accipitur, capitur, πολλὰ ἡς καὶ ὀνόμα(ς) ἐπιθέματα ἄνοσθω. Item pro obtempero, & ausculto alicui, ut apud Latinos. Genitiuo iungitur, ut ἀνοσθω τὸ λέγοντω. Attici sæpe accusatiuo iungunt: Demosth. ἀνοσθατε δ' ἀνδρες δικαστὰ τὸ ψήφισμα. Annotauit hoc Priscianus libro decimo octauo.

Α Κ Ρ

ἄρα. ἡ. arx, initium, uertex, summitas, cacumen, extremitas absoluta, promontoriū, pars postrema apud Theodo. & urbis proprium.
 ἄραγαντος. οὐ. δ. Agrigentinus. Theodorus inflectit penultimam.
 ἄραγας. ἀπὸ. δ. Agrigentum, urbs Ciliciæ.
 ἄραγῆς. ἴος. δ. ἡ. imbecillis, difficilis, durus.
 ἄραγῆς. ἴος. δ. ἡ. flans in superficie.
 ἄραγαι. ἴ. iuga.
 ἄραγαιπάλος. οὐ. δ. ἡ. non sentiens crapulam, arcens crapulam.
 ἄραγαιφνίς. δ. ἡ. purus, frequens, syncerus, azlâcris.
 ἄραγανίς. ἴος. δ. ἡ. grauis.

ἄραγαντος, ἢ ἄραγαντος, ut Iliad. β. ε. δ. ἡ. imperfectus.
 ἄραγασία. ἀς. ἡ. ἢ ἀραγασία. incontinentia. Positianus in Herodia. luxuriam & uictus intemperantiam uertit.
 ἄραγασία. ἀς. ἡ. intemperantia, uitium stomachi quo non continet quod sumpsit.
 ἄραγασίς. τὸ. imbecille Euripidi.
 ἄραγαστεμα. ἀπὸ. τὸ. intemperantia.
 ἄραγασίης. ἴος. δ. ἡ. incontinens, intemperans, impurus, qui se temperare non potest, ab α & ἡρασίω, imposit. ἄραγασί γνάμψ, Plutarchus.
 ἄραγασίωμα. ἡ.
 ἄραγασίω. μ. σω. π. ἡ. iento, merum bibo.
 ἄραγασίωμα. ἀπὸ. τὸ. καὶ
 ἄραγασίω. οὐ. δ. ientaculum. Plutarchus in Symposiacis ἀ. m. eratus potandi consuetudine nomen hoc inflecti coniecat, quoniam panis bucellam mero tingerent.
 ἄραγαστω. ἡ. τὸ. intemperantia, uinum merū, scuitia.
 ἄραγασθω. οὐ. δ. ἡ. purus, inconditus, immodicus (ἀραγασθω χάρην dixit Plutarchus) impermittus, indilutus, incontinens, intemperans. A μεράννυμι.
 ἄραγαστοπόσι. ἀς. ἡ. potio uini meraci.
 ἄραγαστοπόσις. bibens sine modo, ebrius.
 ἄραγαστοπόσις. inebriari, meracū bibere, meratius potare.
 ἄραγαστοπόσις. δ. merobibus: Thracum & Scytharum epithetō, qui ἀραγαστοπόσις, id meripotatione utuntur.
 ἄραγαστοφόρος. οὐ. τὸ. urceolus: ἀραγαστοφῶρον διουσιόου facellum fuisse apud Phigalenses in Arcadia, Pausanias tradit.
 ἄραγαστω. ἴος. δ. impotens.
 ἄραγασθω. ἡ. immodicè, intemperanter.
 ἄραγασθω. ἡ. impotenter.
 ἄραγασθῆς. ἴος. δ. ἡ. indiuisus in cacumine.
 ἄραγασθῶν. ὄνος. δ. uirgultum, germen, ramus prægrandis.
 ἄραγασθῶν. οὐ. δ. iuuenis.
 ἄραγασθῶν. οὐ. δ. sine affectu amoris, ἀσεργῆς.
 ἄραγασθῶν. idem quod ἀραγασθῶν.
 ἄραγασθῶν. Dioscorides nuncupare uidetur, quæ ebrietatem prohibent, sicut ἀθῆψα quæ sitim.
 ἄραγασθῶν. ἴος. δ. ἡ. mutus factus ob timorem, aut subitum terrorem.
 ἄραγασθῶν. idem quod ἀραγασθῶν.
 ἄραγασθῶν. οὐ. δ. famulus.

ἄραγασθῶν

ἄραγασθῶν. ἡ. ἴ. imperfectus.
 ἄραγασθῶν. diligenter indago apud Libaniū.
 ἄραγασθῶν, exquisita examinatio & perpenfito.
 ἄραγασθῶν. diligens indagator & explorator.
 ἄραγασθῶν. ἀς. ἡ. certitudo, cautio, diligentia.
 ἄραγασθῶν. οὐ. ἡ. mentis cōsummatio, & mentis exacta constitutio.
 ἄραγασθῶν. τὸ. iustum, omnibus numeris plenum, & absolutum. Galenus ideitidem uititur, ἀραγασθῶν ἐρησιπτελας, id est, iustum plenumq; erysipelas: & huiusmodi alia appellando lib. xliij. Therapu. Item τὸ ἀραγασθῶν, Herodian. in primo: τὸ δ' ἀραγασθῶν τῆς ἕξετάσεως ἐν ἐλαγχθῆσται: Enarrationis ueritas non confutabitur. ἄραγασθῶν τὸ ἀραγασθῶν, ad plenum, perfectè, id est ἀραγασθῶν.
 ἄραγασθῶν. diligētissime.
 ἄραγασθῶν. ἴος. δ. ἡ. diligens in re necessaria, & manifesta, fortis, exactus, uerus, certus, curiosus.
 ἄραγασθῶν. τὸ. ius exactum, summum ius, Ius quod strictum iuriconsulti dicunt. Aristoteles ἀραγασθῶν uocat, quasi ius exactius duriusq;. Et qui illud æquitati præferunt, ἀραγασθῶν ab eodem dicunt, quasi præduri interpretes iuris, quasiq; deterioris iuris studiosi, usurpatoresq;. Bud.
 ἄραγασθῶν. perscrutor, diligenter disquirō, cōsequor, exactè discepto, inquirō, exquisitè discepto, & æstimo, confideroq;. Est etiam exactam sumptuum rationem subduco.
 ἄραγασθῶν. ἴος. μ. ὄσω. π. ἡ. diligenter cognosco, accuratè exactaq; cura quippiam ago, exactè scio, absoluo, perfectè facio: ubi quis omnibus neruis incumbit, ut ἀραγασθῶν ἀρὰ ἀπὸν, diligenter didicit ab illis. aut, ut Valla interpretari mauult, exquisiuit, uel rimatus est, uel perferutatus est: Matth. secundo. Item pro diligenter scribo uel indago. Isocrat. σασιάσαι μὲν αὐτοῦς φασὶ τὰ ἐν ἡμῶν ἀραγασθῶν. Libanius hoc ἐξαραγασθῶν dixit. Absoluta quædā diligentia hoc uerbo significatur. Hæc partim ex annot. Erasmi, partim ex Commenta. Bud. accusatiuo iungitur.
 ἄραγασθῶν. diligenter, exactè, adamussim, perfectè. ἀραγασθῶν εἶδῆναι certō compertoq; scire, nihil ambigere, perspectissimum habere.
 ἄραγασθῶν. ἀς. ἡ. capsula ad uenandas locustas, ut apud Theocr. ἄραγασθῶν primo.

ἄραγασθῶν. μ. σω. altum pulso, digitis pedum incedo.
 ἄραγασθῶν. ἡ. urbs quædam.
 ἄραγασθῶν. ἴος. ἡ. locusta.
 ἄραγασθῶν. ἀς. ἡ. non habitus delectus: contraria est ἡρασίω, id est, discretionis rerum & iudicio delectuīq;. Lucianus de Timone ex summi diuitijs ad infimam inopiam redacto, ἀραγασθῶν δὲ τῶν φηλοῦς ἢ ἐνὶ θῆρα ἐπέσρεψον αὐτόν. id est: Nullus in suscipiendis amicis delectus ac facilitas, confecerunt illum.
 ἄραγασθῶν. sine iudicio.
 ἄραγασθῶν. ἀνιπίττα, ancipitia prælia.
 ἄραγασθῶν. οὐ. δ. ἡ. indisertus in uerbis, proferens uerba citra delectum, loquens sine iudicio. Vnde illud Hom. Iliad. β'. θερεῖτ' ἀραγασθῶνθε.
 ἄραγασθῶν. τὸ. inexamiatum dicitur, immodicum & sine iudicio ac ratione factū. Dicitur etiam quod componi uel decerni non potest: quia ἡρασίω prælio decernere significat. Bud.
 ἄραγασθῶν. οὐ. δ. cuius folia non facile discerni possunt, umbrosus.
 ἄραγασθῶν. δ. ἡ. indisertus, sine lege, iniustus, indamnatus, sine iudicio, indiscretus, immensus, dubius, iudicatus indicta causa, inseparatus, incognitus, innumeratus, qui causam non dixit, quemadmodum ἡραγασθῶν qui causam dixit, quiq; accusatus est. Plutarch. in Cicer. ait accusatum fuisse eum ὅτι ἀραγασθῶν ἀνδρῶν ἀνιρημῶν εἶν: Quod uiros indicta causa è medio tulisset.
 ἄραγασθῶν, sine discrimine, indicta causa.
 ἄραγασθῶν. ἀπὸ. τὸ. auditio: pro festiua & iucunda narratione, atque etiam pro ipso homine ἀραγασθῶν recitante, apud Tranquillum. Cice. pro Archia, ἀραγασθῶν pro uoce & narratione usurpauit.
 ἄραγασθῶν. οὐ. δ. auscultatorius. Aristoteles in epistola quadam ad Alexand. λόγος ἀραγασθῶν appellat libros de recondita peripateticæ sectæ disciplina æditos. Vide Gell. lib. xx. cap. liij. & Budæum in Comment. linguæ græcæ.
 ἄραγασθῶν. ἴος. ἡ. auscultatio, audientia.
 ἄραγασθῶν. οὐ. τὸ. suggestus, pulpitem, auditorium.
 ἄραγασθῶν. οὐ. δ. auditor.
 ἄραγασθῶν, ἢ ἄραγασθῶν. audio, ausculto, genitid ij uo uel

uo uel accusatiuo Atticē.
 Λιροβατινός, δ. scanforius.
 Λιροβολισμοί, καὶ
 Λιροβολισμὸς, ἐ sublimi deiaculor, la-
 cesso prælii causa, leuiter pugno, prælu-
 do in pugna.
 Λιροβολισμός, δ. præludii, & initium pugnae:
 prouocatio. Politian. in Herodia. ἀεροβος
 πηροβος uertit leues pugnas & uelitates.
 Significat etiam iaculorum ex ædito loco
 emissionem.
 Λιροβολιστής, δ. ἀνοτισης iaculator, ὁ πορρῆθωτιν
 βάλων.
 Λιροβολος, ου. δ. idem.
 Λιροβυστα, ας, ἡ. præputium.
 Λιρογωνιάς, ου. δ. lapis angularis, summus
 lapis in angulo ædificij, qui solet esse ual-
 distimus.
 Λιροδρυα, τὰ. omnes fructus arborei: glans
 des, poma, Lucia. Menip. σπία δὲ ἡμῶν ἀρο-
 δρυα. Gaius hoc nomine omnem fructum
 significari dixit. Propriè tamen ἀροδρυα
 à Græcis appellatur, quæ in ambitu ligno-
 rum putamen habent, quod genus appella-
 tione nucum apud Latinos continetur.
 Gaza in Cato. καὶ ὄσπερ ὅτι πῶν ἀροδρυῶν,
 quod Cice. dixit tanquam in arborum bac-
 cis &c. Vide posteriores annot. Budæi.
 Λιροδύσος, ου. δ. leuiter feruefactus.
 Λιροθύσιος, υ. δ. præcipuus.
 Λιροθύσιος, summis digitis, leuiter, ut ἀροθύ-
 σιος βάλων per summum intingere, suspen-
 sa manu tingere. ἀροθύσιος βάλων, sum-
 mam rei cognoscere, & æstimare: Bud.
 Λιροθύσιος, τὰ. primitiæ frugum, quod hæc so-
 lent à summo aceruo tolli. Nam ἀροθύ-
 σιος summum, & θυσιος frumentorum acerui dis-
 cuntur. Accipitur apud Philostratem pro
 spolijs siue exuuijs ab hoste detractis: un-
 de ἀροθυσιῶν, & ἀροθύσιος. Eras.
 Λιροθυσιῶν, summa quæq; delibare, primi-
 tias consecrare.
 Λιροθραξ, αιος, δ. pro eo qui leuiter, aut (ut
 nonnullis placet) summè ebrius est. Ebrie-
 tas enim τὸν θάραξ θραξίαν, id est, pectus
 calefacit: aut sic dicti, quasi pectore tenus
 uino imbuti, ab ἀροθύσιος & θραξίαν. Vtitur Lu-
 cianus in Lexiphane, ἰπνισμῶν δὲ ἀμυσι, καὶ
 ἴδου ἀροθωραξίαν ἡμῶν, id est, incessanter por-
 cula perficabamus, iam & temulenti. Cœ-
 lius lib. xij. cap. xxxix. Vide item Com-
 mentaria Budæi.

Λιροθρία, extremitates antennæ.
 Λιροθρία, τὸ. diluculum, crepusculum, ex-
 tremum noctis.
 Λιροθρία, pro diluculo, ὄρθρος.
 Λιροθρία, οἱ. Thracæ quidam appellati sunt,
 quod antias in frontem muliebriter dimi-
 terent, quemadmodum ediuerso Abantes
 priora capitis tondebant, auctore Home.
 Λιροθρία, υ. δ. ἡ. habens longas comas, mo-
 deratè comptus.
 Λιροθρία, τὰ. nauium rostra.
 Λιροθρία, ας, ἡ. ἀρωμία. Vide ἀρωμία.
 Λιροθρία, οἱ. temulenti, qui affatim bis-
 bunt.
 Λιροθρία, τὰ. primitiæ.
 Λιροθρία, dicunt fœnum Martis, habens stas-
 tuam colossi in summa arce. Victile.
 Λιροθρία, υ. δ. tumulus.
 Λιροθρία, υ. δ. ἡ. insanus.
 Λιροθρία, ας, ἡ. mediana umbilici.
 Λιροθύσιος, τὸ. extremum, extremitas, uertex, mu-
 cro, Thucydides interpret, ἀροθύσιος ἡ ἀροθύσιος
 σοῦ.
 Λιροθύσιος, τὸ. extrema pars nauis.
 Λιροθύσιος, ἡ. καὶ
 Λιροθύσιος, ἡ. summa & intempesta nox.
 Λιροθύσιος, υ. δ. uespertinus.
 Λιροθύσιος, τὰ. extremitates axis.
 Λιροθύσιος, τὸ. suspenso gradu, summis pedis-
 bus, pedetentim, summis digitis pedum:
 uitur Lucianus in principio Caucafi.
 Λιροθύσιος, υ. δ. ἡ. arx, quasi summitas urbis.
 Ibi enim arces extrui solent.
 Λιροθύσιος, δ. ἡ. acutus ad transfigendum.
 Λιροθύσιος, ας, ἡ. præputium.
 Λιροθύσιος, ου. τὸ. pars prominentior præ-
 putij.
 Λιροθύσιος, τὰ. quæ non agunt radices in pro-
 fundum.
 Λιροθύσιος, υ. τὸ. extrema pars temonis.
 Λιροθύσιος, υ. δ. extremus, altus, summus, longin-
 quus: compos, ut apud Herod. Terpsich.
 οὐκ ἀροθύσιος, non compos mentis.
 Λιροθύσιος, υ. δ. ἡ. cum ex primis aliquot uers-
 suum continuo ordine sequentium literis,
 oratio aliqua connectitur, ut in quibusdam
 Ennians & Sybillinis.
 Λιροθύσιος, τὰ. fori summitas, & extremitas
 nauis.
 Λιροθύσιος, υ. δ. ἡ. mollis, periculosus, fas-
 cilis lapsu, procliuus, ut apud Plutarchum,
 ἀροθύσιος πρὸς ὄρθρον.

Λιροθύσιος.

Λιροθύσιος, in summo, in scissuris dissectus.
 Λιροθύσιος, υ. τὸ. extrema pars.
 Λιροθύσιος, ου. δ. ἡ. non respondens ad nume-
 ros saltationis. unde Λιροθύσιος ἡ ἡμῶν, id
 est,ymbala non congruentia ad nume-
 ros, Athenæus lib. xi. uocat sermones in-
 tempestiuos, aut nihil ad rem pertinentes,
 quos idem ἀμουσολογίας uocat.
 Λιροθύσιος, υ. δ. leuiter coctus, subcrudus.
 Λιροθύσιος, υ. δ. ἡ. trunco extremita-
 tes, incido.
 Λιροθύσιος, υ. ἡ. rupes, lapis durus.
 Λιροθύσιος, τὰ. extrema folium, quibus ignis
 inflatur, uel ipsi folles fabrorum ærariorū.
 Λιροθύσιος, colluctari summis tantum dis-
 gitis relicto corpore intacto. πικρὸν ἢ
 πικρὸν ἀπὸ τοῦ πρὸς ἑτέρου ἀνευ συμπλοκῆς.
 Λιροθύσιος, ου. δ. colluctatio propriè pug-
 lis aut pancratistæ, quæ summis exerce-
 batur manibus, citra corporis cõplexum.
 Λιροθύσιος, υ. δ. ἡ. extremitas manus.
 Λιροθύσιος, οἱ. Athletarum genus. Hi sum-
 mis inter se manibus depugnabant, nullo
 complexu hærentes, ut palæstritæ.
 Λιροθύσιος, υ. δ. homicida.
 Λιροθύσιος, υ. δ. qui summis manibus cer-
 tabat, donec aduersarius deficeret: Sofra-
 tis pancratistæ cognomen, ut scribit Pau-
 sanias.
 Λιροθύσιος, οἱ. summitates iugi.
 Λιροθύσιος, ου. δ. ex igneo calore tepens.
 Ruellius uertit summè calidus.
 Λιροθύσιος, ας, ἡ. uesania, iracundia, excans
 descensia.
 Λιροθύσιος, ου. δ. uesanus, iracundus, cui sum-
 ma est bilis.
 Λιροθύσιος, υ. δ. genus uerrucæ pensilis.
 Λιροθύσιος, υ. δ. pronus ad claudicandum.
 Λιροθύσιος, audio.
 Λιροθύσιος, ἡ. sine glacie regio.
 Λιροθύσιος, uiscera.
 Λιροθύσιος, υ. τὸ. summum cubiti.
 Λιροθύσιος, ας, ἡ. armorum eminentia, summi
 anni Theod. interpretatur, pars humeri
 exterior proxima brachio, brachij promi-
 nes summitas, aut humeri caput. Polluci
 etiam ἰπνισμῶν & ἀρωμία dicitur. Sunt
 qui ἀρωμίαν summos humeros interpre-
 tentur.
 Λιροθύσιος, ἀποστέρων.
 Λιροθύσιος, υ. τὸ. congregatio.
 Λιροθύσιος, ας, ἡ. καὶ

Λιροθύσιος, extrema unguium pars, ultimæ no-
 ctis uigiliæ, mons, montis cacumen.
 Λιροθύσιος, ας, ἡ. idem.
 Λιροθύσιος, summè, acutè, maximè, ualdè.
 Λιροθύσιος, libens audio.
 Λιροθύσιος extremitates sunt corporis. Aris-
 stoteles sic appellat extremam partem di-
 gitorum sub unguibus latentem, & extre-
 mam partem ossium. Significat etiam pin-
 nacula & prominētias ædificiorum. Item
 status quæ in ædificiorum ratione in an-
 gulorum summitate assituuntur, τὰ ἰπνισμῶν
 πῶν νεῶν ἀνατιθέμενα ἰσθία. Sunt etiam ro-
 stra nauium & ornatus. Copiose Budæus
 in commentarijs. Meminit item Cælius li-
 bro xij. capite xxxix.
 Λιροθύσιος, υ. δ. demutilo, extre-
 ma amputo, attero, φθέρω, trunco nasum
 uel manum. Vnde Athenæus in γ. scri-
 bit Schytas ad tantum uenisse insolentia,
 ut in quoscunq; incidissent, nasum illis mu-
 tilarent: id est, ἀρωμιασῶν τὰς ἑπείρας, accus
 fatiuo iungitur.
 Λιροθύσιος, οἱ. δ. mutilatio, extremæ par-
 tis amputatio.
 Α Κ Τ. Α Κ Υ.
 Λιροθύσιος, attollo, compositè salto.
 Λιροθύσιος, υ. δ. littoralis, Atticus.
 Λιροθύσιος, littus custodio.
 Λιροθύσιος, υ. δ. ἡ. impexus.
 Λιροθύσιος, υ. δ. ἡ. littus, ἀνωτὰ (ingit Ammonius) sunt
 loca maris petricosa: θυσιος uero harenosa.
 Pro ἀνωτὰ apud Homerum.
 Λιροθύσιος, υ. δ. esca.
 Λιροθύσιος, υ. δ. inopia.
 Λιροθύσιος, ονος, δ. inops.
 Λιροθύσιος, οἱ. cibus.
 Λιροθύσιος, υ. δ. radius solis. καὶ πρὸς ἀνωτὰς
 apud Platonem. Accipitur generaliter nõ
 solum de radio Solis, uerum etiam de ra-
 dio fulminis, ignis, stellarum, ac planetas-
 rum omnium.
 Λιροθύσιος, υ. δ. ἡ. infabricatus.
 Λιροθύσιος, υ. δ. ἡ. radiorum iaculatio.
 Λιροθύσιος, idem quod ἀνωτὰ, teste Theodoro,
 quemadmodum ἑπείρας & ἑπείρας. Apud Pausa-
 niam ferule nomen. Dicitur & eodem no-
 mine uas, in quod iaciuntur oboli, ut an-
 notat Cœl.
 Λιροθύσιος, υ. δ. ἡ. infabricatus.
 Λιροθύσιος, ου. δ. qui caret gubernatore, non
 reclus.

d iij. Λιροθύσιος

Λιροθύσιος ἡ μὲν ἐν τῷ
 ὄρει πρὸς Καμινίαν ἡ
 ἀνωτὰ, ὅθεν τὰ νῆα
 ἀνατίθειναι ἰσθία
 ἀνωτὰ τῆρα ἡ ἐκβί-
 ῃ ἐστὶν ἰσθία.

Τὸ Α μετὰ τὸ Κ
Ἀνυτήριον. τὸ. remedium nemulier pariat, sterilitatis medicamentum, ἱατρῆιον.
Ἀνυλασία. ας. ἢ. intemperantia.
Ἀνυλος. οὐ. δ. glans ilicis, inglorius.
Ἀνύμαντος. pacatus, tranquillus.
Ἀνύμων. ὄνος. δ. ἢ. tranquillus, non habens fatum, multi laboris.
Ἄνυρος. Veneris expers.
Ἄνυτος. οὐ. δ. inaccessus.
Ἄνυτος. οὐ. δ. καὶ
Ἄνυτος. sine prole.
Ἄνυρολογία. μ. ἴσω. π. ἡγα. mentior.
Ἄνυρολογία. ας. ἢ. absurditas sermonis, impropria locutio.
Ἄνυρος. τὸ. improprium uertitur à Quintil.
Ἄνυρος. ε. δ. ἢ. abrogatus. Aristophanis in terperphas duas tradit olim fuisse iudicibus amphoras seu cadiscos: in alterum calculus mittebant absolutionis, atq; hunc ἄνυρον ἡδύσκον fuisse appellatum: in alterum calculi consiciebantur condemnationis, & ἡδύσκος ἡδύσκος dicebatur. Ἄνυρος ποιῆν τῶ συγγραφήν, syngrapham irritam facere, & circumducere apud Demosthenem.
Ἄνυρος τῶν προσμιμῶν. qui multam dicere non potest.
Ἄνυσις. ἰσγ. ἢ. abrogatio.
Ἄνυσις. μ. ὄσω. π. ωσι. abrogo, irritum facio.
Α Κ Ω.
Ἄνωδινος. οὐ. δ. inexploratus, inexaminitus. Aristoph. Lysistrata: ὡς ἀσχερὸν ἀνωδίνισον ἔξω τὸ τοιοῦτο πρῶμα.
Ἄνωθι. ἡς. ἢ. cuspis lanceæ, mucro.
Ἄνωδος. οὐ. δ. sine pede.
Ἄνωδων. οὐ. δ. ἢ. impedimento carens, qui nullis terroribus à proposito dimoueri potest, qualem Horat. describit in Odis:
*Si fractus illabitur orbis,
 Impavidum ferient ruinae.*
Vnde Epictetus uerum atque syncerum Stoicum ἀνωδων εἶναι dicebat. Vocabatur item eo nomine apud Christianos, qui ipse quidem non peragebat mysteria, sed non excluderetur cū cæteris, quod ignem aut simile quid ad sacra adferebat, quasi dicas nō prohibitus, hoc est, admissus. Ab α & ω πῶν prohibeo.
Ἄνωδων. aduerb. citra impedimentum.
Ἄνωθεν. supremæ & nudæ cautes.
Ἄνωρ. inuitus, quasi ἀνωρ. ἢ τῶν δορατῶν ἀνωρ. ἢ cuspis hastarum.
Ἄνωπυρος. τὸ. imparatū, sine manubrio, uel sit clas

ἢ τὸ Λ.
clauo, inermē.
Ἄνωπος. οὐ. δ. sine remo.
Τὸ Α μετὰ τὸ Λ.
Α Λα. stercus apud Homerum, simus.
Ἄλαβα. atramentum.
Ἄλαβανδιδος. ε. δ. Alabandes ab Alabandiciis differt (inquit Steph.) quod ἄλαβανδιδος ciues oppidi sunt, ἄλαβανδιδος uero siue ἄλαβανδιδος possessum est. Vnde Solce cismi quocq; genus à Philoxeno ἄλαβανδιδος uocatur, ut si quis aduerbium μὴ pro eo usurpat quod est οὐ. Alabandicos libellos pro barbaris & ineptis Græci capiunt. Hermol. lib. Plinij xxxvij.
Ἄλαβαρχία. ας. ἢ. siglina.
Ἄλαβαστρέπης ἡλιος. uide Dioscoridem libro 5. capite 199.
Ἄλαβαστρον. ε. τὸ. alabastrum, uas unguentarium, idem ἄλαβαστρον genere masculino, sicut & apud Latinos alabastrum. Aristophanes Lysistrata. λάβε τὸν ἄλαβαστρον. Est delicata pixis unguentaria, sic dicta à τὸ ἄλαβαστρον, ἢ λαβῆν, addito per pleonasmum ε, quod uidelicet propter leuorē comprehendere non possit.
Ἄλαβητος. δ. obstreperus.
Ἄλαβητος. tumultuosus.
Ἄλαβωδης. δ. ἢ. fuliginosus, fumosus.
Ἄλαβωδία. ας. ἢ. superbia, arrogantia. Vlpianus ait ἄλαβωδία eorū esse, qui plura promittunt quam possent præstare: atq; huic contrariam esse ἄρωδία, quæ quod facere potest, eleuat ac minuit.
Ἄλαβωδία. τὸ. facinus insolentiae plenum.
Ἄλαβωδία. μ. εἴσομαι. superbio, arrogo, iactō, arrogans sum, mentior. Aristoph. in Ra. ἡλαβωδία ἴνα φοβηθῆναι ἐγὼ, id est, ἐψεύθετο, id est, ementitus est, ut timerem ego.
Ἄλαβωδία. ε. δ. arrogans, Xenoph. petulans apud Plutarch.
Ἄλαβωρ. ὄνος. δ. superbus, arrogans, petulans, gloriosus, iactans, iactabundus, insolens, præferox, & ultra modum usitatum elatus, πλάγος, quasi in mari uiuens.
Ἄλαβητος. ε. δ. ἢ. quem nihil latet.
Ἄλαβητος. ε. δ. tepidus, sole calefactus.
Ἄλαβος. ε. δ. anticifer, imprudens.
Ἄλαβωδία. δ. uociferatio, iubilus, clamor de uictoria.
Ἄλαβωδία. ἄξω. iubilatio. Valla ait bene translatum esse Marci v. per ciulo, quod iubilatus sit clas

Τὸ Α μετὰ τὸ Λ.
fit clamor rusticorum, secundum Varro.
Insulto, uictoriose clamo. Proprie (inquit Erasmi.) significat perpetuo sonitu strepere, ac tinnire, sono sonum excipiente, quæ admodum fit in lebetibus Dodonæis. datatuo iungitur.
Ἄλαβη. tumultus, sonus confusus, uox nō articulat.
Ἄλαβηται. tumultu obrutus sum, seductus sum.
Ἄλαβητος. οὐ. δ. clamor multus.
Ἄλαβία. ας. ἢ. malitia, inordinatio.
Ἄλαβία. adiuuando expello.
Ἄλαβωδία. ἰδος. ἢ. potens.
Ἄλαβωρ. remouendo auxiliatus sum.
Ἄλαβωρ. expello, iuuo.
Ἄλαβος. ε. δ. ἢ. mutus, qui fari non potest, uelut infantes: ac differt à ἡλώδης: Is enim dicitur cui nulla omnino est uox. Erasmi.
Ἄλαβωδία. turbatus sum, iactatus sum: ab ἀλωδία. Iliados κ. ἀπὸ ἀλαβωδία, κραδίη δέ μοι ἔξω σπυρῶν ἐκράδισα.
Ἄλαβωδία. ἰδος. δ. ἢ. obscurus.
Ἄλαβωδία. uerus.
Ἄλαβωδία. erro, salto, circumuerto.
Ἄλαβωδία. οὐ. δ. luscus, cæcus, inanis, διὰ τὸ ἀλαβωδία, ἡλώδης τῶν πορθεῖν, uel potius ab α parti cula priuatiua, & λαβῆν.
Ἄλαβωδία. τὸ φθωσισ. τῶν δὲ φθωσισ, cæcunitia, ἄροσσία. Nam λαβῆν uidere est, unde ἡλώδης ἐρροσισ ἄλαβωδία cæcus. Homer. οὐδ' ἀλαβωδία ἔχει: Non habebat cæcam speculationem.
Ἄλαβωδία. δ. δ. ἢ. cæcos gignens.
Ἄλαβωδία. μ. ὄσω. π. ἡγα. excæco.
Ἄλαβωδία. infirmus, facilis, parum uiriliter, effeminatus, mollis.
Ἄλαβωδία. μ. ξω. populor.
Ἄλαβωδία. τὰ. Attici purgationes uocant.
Ἄλαβωδία. ε. δ. herba purgatoria.
Ἄλαβωδία. mollis, effeminatus.
Ἄλαβωδία. τὸ. sal.
Ἄλαβωδία. μ. ἴσω. grauiter patior, ægre fero, crucior. accusatiuo iungitur.
Ἄλαβωδία. ε. τὸ. intolerabile propter iustitiam. ἄνωρ ἡδύσκος ἢ ἀδάστρον. Hesych.
Ἄλαβωδία. ορος. δ. ultix conscientia, remorsus conscientie, pessimus dæmon, κακὸς ἢ φθὸς. ἄνωρ δαμόνιος: Malus genius & infestus. Sic Dionysius ab Athenæo uocatur ἀπάστρον Σμερτίας ἀλάβωδία, hoc est (inquit Budg.) depopulator, pestis, & internicio totius

τὸ Λ.
Siciliæ. Ἄλαβωδία etiam furias significat. διὰ τὸ τῶν ἀλάβωδίων ἢ παλαμναίων ἢ ἀλάβωδίων. Homines uero dicuntur ἀλάβωδίοι, παρὰ τὸ τὰ τοιαῦτα ἐμαρτυρεῖν ἐφ' οἷς ὄντι ἀλαβωδία ἢ ἐνάξω, auctore Cornuto: ab eo quod talia perpetrent, ob quæ cruciari atque ingemiscere liceat. Item qui exilio digna commisit, teste Eustathio, ὁ φουρῶν ἔξω ἐργασίως. Alastor apud Claudianum recensetur in equos Plutonis.
Ἄλαβωδία. ἢ. obscura, non uidentis.
Ἄλαβωδία. excæcauit.
Ἄλαβωδία. ἡ. cæcitas.
Α Λ Γ. Α Λ Δ.
Ἄλαβωδία. μ. ἴσω. π. ἡγα. ὀδύνη, doleo, patior, laboro, neutrum. Differt autem à πορθεῖν: Ἄλαβωδία μὴ κατὰ σάρκα τὸ πάσχειν, πορθεῖν δὲ τὸ ἐνεργεῖν.
Ἄλαβωδία. ας. ἢ. tristitia, casus aduersi.
Ἄλαβωδία. maiori cum colore.
Ἄλαβωδία. ὄνος. ἢ. dolor, cruciatus, mæror.
Ἄλαβωδία. τὰ. dolorosa.
Ἄλαβωδία. ἢ. dolor, labor.
Ἄλαβωδία. ε. δ. dolorosissimus, molestissimus, passiuè.
Ἄλαβωδία. ἰσος. τὸ. grauius.
Ἄλαβωδία. ονος. τὸ. dolorosior.
Ἄλαβωδία. τὸ. dolor, tristitia.
Ἄλαβωδία. tristifico. datiuo iungitur.
Ἄλαβωδία. ἀξωδία, καὶ
Ἄλαβωδία. cresco.
Α Λ Ε.
Ἄλαβωδία. Palladis cognomen apud Tegeatas à delubro quod struxerat ἀλέως.
Ἄλαβωδία. ας. ἢ. tepor.
Ἄλαβωδία. occulto, propono, urgeo, congreco, iudico, custodio, salto, concedo, accusatiuo iungitur.
Ἄλαβωδία. tepefacio, diffundo.
Ἄλαβωδία. curæ plenus, sedulus, tristis.
Ἄλαβωδία. μ. ξω. π. χα. ἢ
Ἄλαβωδία. μ. ἴσω. π. ἡγα. auxilior, curo, sermone abstineo, λόρον μὴ ἔχω, περιερίφημαι. Pro φρουρήω apud Homerum legitur: ὄντι ἀλέως ὡς εἶμι γυνὴ βάλω.
Ἄλαβωδία. defendo, expello, arceo.
Ἄλαβωδία. congregabant.
Ἄλαβωδία. ἀλέως.
Ἄλαβωδία. ἢ. ætius calor.
Ἄλαβωδία. οὐ. δ. calidus.
Ἄλαβωδία. fugio, declino, pius sum.
Ἄλαβωδία. ἀλεθρῶν.

ἀλθ. datius est, ueritati.
 Ἀλέα. captura, piscatus.
 Ἀλαάδης. ἄ. scaphæ piscatoriæ.
 Ἀλέαντω. ὤ. δ. immolitus.
 Ἀλεμμα. πω. τδ. unctio, pigmentum.
 Ἀλενός. οὐ. δ. infirmus, tenuis.
 Ἀλεπῆριον. ον. τδ. unctuarium, locus in balneo unctui accommodatus. Vide Pollucem.
 Ἀλέπης. ον. δ. unctor, qui Athletas certaturos ungebat, & magister ac præceptor athletarum dicebatur, auctore Aristotele. Est & fontis nomen apud Ephesum.
 Ἀλασorp. ὤ. τδ. poculum, patera. Odyss. xxij. ἦτοι δὲ καλὸν ἄλασorp ἀναρῆσειδω ζεμελλε.
 Ἀλαφαρ. απω. τδ. oleum, unguentum, ἀπὸ τῷ ἀλάφω.
 Ἀλέφω. μ. ψω. ω. φα. ungo, accusatiuo iungitur.
 Ἀλευτήρ. pro ἀλεξητήρ apud Pindarum.
 Ἀλευτορίς. ἰδος. ἡ. gallina.
 Ἀλευτρα. sine lecto, improba cõiunx ob adulterium, δυσλευτρα.
 Ἀλευτροφώνια. ας. ἡ. gallicinium.
 Ἀλευτροώνος. δ. (& apud antiquos ἡ, in foeminino gen.) ἡ.
 Ἀλεύωρ. ορος. δ. gallus.
 Ἀλευτορίας. gemma quæ in gallinaceorum uentriculis inuenitur, crystalli specie, magnitudine fabæ.
 Ἀλεξάνδρα. opus à Lycophrone poëta æditum de Alexandro Paride.
 Ἀλεξάνδρονόλαιες. οί. assentatores Alexandri.
 Ἀλεξάντιος. ὤ. uentos arcens.
 Ἀλεξίμωραι. auxiliari: pro ἀλεξίμω.
 Ἀλεξίω. arceo, auxilior, opitulor, resisto. Sunt qui inter ἄχρησα ἑήματα recensent: uerum usurpatur Zenophonti & Plutarcho, ἀλέξασθαι pro eodem ἀπὸ τῷ βαρυνόντων θέματω, nisi sit per syncopen, ut περιάσθαι & similia.
 Ἀλεξίσις. ἡ. βοήθεια, retaliatio.
 Ἀλεξιστήρ. ἦρος. δ. adiutor.
 Ἀλεξιστήρια ἑήματα. medicæ radices.
 Ἀλεξιστήριον. ὤ. τδ. auxilium, adiutoriũ, arma quibus hostem repellimus: amuletũ (qua uoce utitur Plinius) remedia, quibus laboranti succurritur: remedium præsentaneũ aduersus uenena & fascinoes, quod genus quidam in annulis gestare solent. Tradunt scriptores Eudemium quendam professione philosophũ, huiusmodi annus

los conficere solitũ, dictum hoc nomine à iuuandi præstantia.
 Ἀλεξιστήρια. depulsio malorum.
 Ἀλεξιστακος. δ. in malis adiutor, defensor, malorum auersor ac depulsor, hominum defensor: Epitheton Herculis & Apollinis. Sed uerè eo nomine Christus dici potest, de quo illud est diui Ioannis elogium: Ἰδὲ δὲ ἄμνος τῷ θεοῦ, δὲ ἀίρων τῷ ἁμαρτῆρι ἡ νόσμου.
 Ἀλεξιστακος δαίμονες à ueteribus dicebantur, qui nocumenta & diras arcere amoliriq; existimabantur, qui & ἀποτρόπαιοι & ἀποπρομπῆαιοι & λῆστοι & φρούριοι appellabantur. Vide Commentaria Budæi, & Coel. lect. antiq. libro i. cap. xxxij.
 Ἀλεξιστορος. ὤ. δ. auxiliator mortis.
 Ἀλεξισφάρμακον. τδ. remedium cum auxilio, auxiliare medicamentum.
 Ἀλέομαι. euito.
 Ἀλέος. οὐ. δ. feruens, tepidus: ab ἀλία.
 Ἀλεπίδατα. insquamata.
 Ἀλέτης. ὤ. δ. euitator.
 Ἀλετόν. τδ. cereale.
 Ἀλετριβατος. ον. δ. cocleare. Aristoph. Pace. εἶπερ ἦδ' ἤμαρ τὸν ἀλετριβατον ἐίρω.
 Ἀλετρις. ἰδος. ἡ. molitrix, mulier laborans in pistrino.
 Ἀλεύσμαι. καὶ
 Ἀλύομαι. euito, fugito.
 Ἀλευρον. ὤ. τδ. farina.
 Ἀλευρόσις. ἡ. πηλῖα, πασπάλη, tenuissimum farinæ. Attici ἀντὶ τῆς πηλῖας, id est, cribri circumferentia usurpant, ut annotat Ioannes grammaticus.
 Ἀλεύρω. destituo, ἀφίστημι.
 Ἀλευρος. ον. δ. inuisibilis.
 Ἀλεύω. μ. ἦσω. ω. κω. inclino, obseruo.
 Ἀλεύω. μ. ἦσω. ω. κω. molo, effugio. Homerus: διός δ' ἀλεάμεθα μῆνιν, dei uitemus iram.
 Ἀλευρά. ἦρος. ἡ. caliditas, euitatio, remedium, custodia, tugurium, κρητῶσις, salus, quies.
 Α Λ Η.
 Ἄλη. ἡ. ἡ. anxietas, error. Sunt qui pandiculationem malint uertere. Coel. in lect. antiq. lib. vi. cap. xxvi.
 Ἄληδιον. repente, cõprehensim: alias ἀλιδιον.
 Ἄληθα. ας. ἡ. ueritas.
 Ἄληθίς. τδ. uerum, acutitonomum.
 Ἄληθες. reuera, ἔντως, profectò, sanè, uerè ad uerbialiter.
 Ἄληθνομαι. idem quod ἀληθεύω, id est, ἀψευδῶ. Synes. Εἰ δὲ ἐπιγυνώσκῃς ἀληθευομένην κατὰ σοῦ

τὰ σοῦ τῷ ὑποψίῳ τῆς λήθης, διδρῶσαι μετανοία, id est, si agnoscis uera me causa deductum ad hanc suspicionem, quòd mei oblitus sis, respiscencia corrige.
 Ἄληθεύω. μ. ἦσω. ω. κω. uera loquor, uere dico. Est etiam ἀληθεύωμ præstare quod dixeris. datiuo iungitur.
 Ἄληθεύω. μ. ἦσω. ω. κω. molo.
 Ἄληθής. ἦρος. δ. ἡ. uerus, uera, iustus, memor per priuationem ἀπὸ τῷ λήθης.
 Ἄληθίζω. μ. ἦσω. ω. κω. uerax sum, ἀληθεύω.
 Ἄληθινός. οὐ. δ. uerus, uerax.
 Ἄληθω. μ. ἦσω. ω. κω. molo.
 Ἄληθως. uero, id est, certè.
 Ἄληθιος. ον. δ. inops, erratilis. Vnde ἀλήθεια πωδία, de quibus Cælius lect. antiqua. lib. ix. cap. xlvij.
 Ἄληκτω. ὤ. δ. ἡ. incessans.
 Ἄληκτός. ἦρος. ἡ. Alecto, quasi irrequieta & nõ desinens interpretari potest. Vna est ex Furij.
 Ἄληκτος. Atticè ἀπὸ τῷ ἄληκτος ἡ τῷ ἀλήθω.
 Ἄληκτός. ὤ. δ. molitus.
 Ἄληκτός. ον. δ. unctus.
 Ἄλημα. πω. τδ. iter.
 Ἄλημι. erro.
 Ἄλημμα. απω. τδ. iter.
 Ἄλημοσύνη. ἡ. ἡ. error.
 Ἄλημ. fugi.
 Ἄληνάλωρ. uttuncq; ὡς ἔτυχε.
 Ἄληπτον. τδ. incõprehensibile, quod capi non potest.
 Ἄληπος. ὤ. δ. οὐ κρητῶρητος. inculpabilis.
 Ἄληπότεροι. οί. inculpabiliores.
 Ἄληπῶρ. ορος. δ. sacerdos.
 Ἄληρος. ον. δ. ἀλάθητος, indebilis.
 Ἄληρῶ. ας. ἡ. palatio, erratio.
 Ἄλητεύω. μ. ἦσω. ω. κω. palo, erro, mendico, uagor.
 Ἄλητήριος. ὤ. δ. exitialis.
 Ἄλητης. ὤ. δ. erro, uagor, erro, onis.
 Ἄλητις. ἡ. errabunda, uaga.
 Ἄληθις. festum Athenis.
 Α Λ Θ. Α Λ Ι.
 Ἄλθα. ἡ. Meleagri mater, malua agrestis, quam ebuscum uocant Rhomani.
 Ἄλθαίνα. ἡ. Ἄλθια, καὶ
 Ἄλθω. curo, mèdeor.
 Ἄλθα. hibiscum Theod.
 Ἄλθεύς. ἦρος. δ. medicus.
 Ἄλία. ἡ. iter, mare.
 Ἄλια. ας. ἡ. congregatio apud Herodotum,

& uas quoddam, sali terendo accommodatum.
 Ἄλιαδες. ἄ. uasa buxina in quibus sal terebatur.
 Ἄλιαδες. οί. piscatorum filij: patronymicum est. Accipitur pro ipsis piscatoribus per figuram Græcis tritissimam. Sic apud Homerũ passim, υἱες Ἀχιλλῶρ, id est, filij Achiuorum, pro ipsis Achiuus.
 Ἄλιας. οί. in mari flantes uenti.
 Ἄλιαιετω. δ. haliaëtus, aquila marina.
 Ἄλιαρος. δ. sale conditus.
 Ἄλια. ἄδος. ἡ. nauicula marina.
 Ἄλιασος. δ. ineuitabilis, uehemens, multus, inglorius, ἀχάριστος, inseperebilis.
 Ἄλιας βῆτωρ. piscatrix, raia piscis: Theod.
 Ἄλιθας. mortuus, acetum.
 Ἄλιθδω. abscondo, actiuum, accusatiuo iungitur.
 Ἄλιθροχρον. mari irriguum.
 Ἄλιθροτω. ὤ. δ. saliorus.
 Ἄλιθῶες οί ζευγῆται.
 Ἄλιθωνής. ἦρος. δ. ἡ. maritimus: Veneris epitheton, quasi saligena.
 Ἄλιζμος. δ. similis, pulcher, bonus.
 Ἄλιθες. ἄ. uasa accommodata sali terendo.
 Ἄλιθω. submergo.
 Ἄλιεύς. ἦρος. δ. piscator: Sic dictus ἀπὸ τῆς ἀλίας, id est, à mari non à piscibus, ut apud Latinos piscator, quasi iuxta Gallorũ linguam dicas, marinatores, quòd in mari uenent.
 Ἄλιέντιμος. τδ. est commentatio de piscatu, qualis Oppiani modo extat, qui temporibus Antonini fuit Apicius.
 Ἄλιεντικός. οὐ. δ. piscatorius.
 Ἄλιέω. piscor.
 Ἄλιζομένη. ἡ. sale aspersa.
 Ἄλιζω. congreco, uerfor in mari, salio, id est, sale condio, ungo.
 Ἄλιζωνες. οί. Paphlagonès, quoniam mari cinguntur.
 Ἄλιζωνος. ὤ. δ. ἡ. mari cinctus.
 Ἄλιζωσις. ἦρος. ἡ. genus herbæ marinæ.
 Ἄλιζοτες. οί. piscatores.
 Ἄλιθες. spicarum diuisiones in alio.
 Ἄλιθός. ἦρος. δ. ἡ. carens lapidibus, non calculus.
 Ἄλιθος. ον. δ. lapidibus carens, calculorum expertus.
 Ἄλικουεβα. ἡ. Apolaris minor. Dioscor. capite xlij.
 Ἄλιμδα. τῶ. falsuginem.

Ἀλλὰ μὲν οὐδὲ, neque uero, sed neq. Gaza in Cato. ἀλλὰ μὲν οὐδὲ πῶς ἴσως: quod Cicerō dixerat, sed ne defyderio quidem.

Ἀλλὰ μὲν, quin, at, quur.

Ἀλλὰ νὺν δὲ. pro ἀλλὰ γὰρ ἴσως, uel pro νὺν δὲ ἀλλὰ, at enim fortasse, at fortasse, Bud.

Ἀλλὰ νῦν, saltem.

Ἀλλὰ νῦν, sed nunc, uelociter.

Ἀλλὰ νῦν, oppidum Macedoniae & Arcadiae, quod dicitur

Ἀλλὰ νῦν, unde

Ἀλλὰ νῦν, gentile nomen.

Ἀλλὰ νῦν, ὁ δὲ, qui uendit farcimina, ὁ δὲ τὰς ἀλλὰ νῦν πωλῶν, fartor, qui exta & intestina bubula & ueruecina uendit: pro uili & con tempto capitur.

Ἀλλὰ νῦν, mutabiliter, uicissim, ἐν ἡλλάδα μὲν.

Ἀλλὰ νῦν, quid nī.

Ἀλλὰ νῦν, ὁ δὲ, farciminis genus: quidam Luncanicam uocant, farcimen, tucetum. Fiebat ex carne & farina subacta, atq; ut crassius intestinum iniecta. Sunt qui exta & intestina uertant. Aristophanes Equitibus, τί μὲν ὄραθ' ἔσ' ἐπὶ νῦν ἔσ' ἄρα κοιλίας, πωλῶν τε τοῦν ἀλλὰ νῦν: id est: Cur ὁ praeclare interstina me ablucere non permittis, atq; farcimina diuendere?

Ἀλλὰ τὰ μὲν, sed quaecumq; quidem.

Ἀλλὰ τὰ οὐτ, uerum.

Ἀλλὰ τε, sed sanē, immo, praeterea, insuper.

Ἀλλὰ τοι, pro atqui, & at uero.

Ἀλλὰ τῶμαι, permuto, accipitur pro uendo, emo, & comparo, commercia exerceo.

Etiā Latini permuto pro emo, & muto pro uendo usurpāt. ἀντὶ πάντων ἀλλὰ γὰρ ἴδωμι, pro nullum lucrum aut quæstum praeferre alicui instituit, ἀντὶ πάντων τιμῶν idem, id est nihil pro eo mereri uelle, ut scilicet id perdamus. Cice. lib. primo de natura deorum: Quid enim mereas, ut Epicurus esse definas: quod Graeci sic enunciarent, πόσος γὰρ ἄπο σὺ τιμῶν ἐν ἡτὶ ἐπιούρητος ἀναί: uel πόσος γὰρ χρημάτων ἦτο ἀνταλλάξω: ἀντὶ πάντων γὰρ οὐκ ἂν διξαιο σὺ, ἐν ἡτὶ ἐλαίο. Budæus.

Ἀλλὰ τῶ, μ. ξω. π. χα. muto, actiuum.

Ἀλλὰ τῶ, aliunde.

Ἀλλὰ τῶ, καὶ

Ἀλλὰ τῶ, alio, in alium locum.

Ἀλλὰ τῶ, est, sit, uel μάλα.

Ἀλλὰ τῶ, alibi.

Ἀλλὰ τῶ, ἀν. compages.

Ἀλλὰ τῶ, uanus fio.

Ἀλλὰ, aliò, aliunde.

Ἀλλὰ τῶ, ἡ. inuersio à Quintiliano, figura quoties aliud sensu, aliud uerbis intelligit, Ἀλλὰ τῶ, τὰ, dicta per allegoriam.

Ἀλλὰ τῶ, undique.

Ἀλλὰ τῶ, sunt duo rei promittendi.

Ἀλλὰ τῶ, δευτερεύουσι, est ad usuram ita facere, ut uterque mutuantium, utriusq; sit fideiusor, & ita uterq; aut omnes in solidū nomen conueniri possint, Budæus.

Ἀλλὰ τῶ, ἑπιούρητοι, inuicem fideiubentes.

Ἀλλὰ τῶ, se mutuò occidere.

Ἀλλὰ τῶ, ὁ δὲ, mutuus. In obliquis ferè usurpant auctores. Latine exprimitur per mutuò, inter sese, inuicem, alius alium, ut φιλοῦσιν ἀλλήλους, amant se mutuò, alter alterum. Sic in epistola D. Iacobi: ἐξομολογήσθε ὅτι ἀλλήλους τὰ παραπτώματα, uel εὐχόμενοι ἀλλήλων, ὅπως ἰαθῆτε. id est: Cōfitemini mutuò peccata, & orate pro uobis mutuò, ut sani sitis. Cicer. in primo offic. Atque, ut placet Stoicis, quæ in terris gignuntur, ad usum hominū omnia creari: homines autem hominum causa esse genitos, ut ipsi inter se, alijs alij prodesse possint; id est ἀλλήλους.

Ἀλλὰ τῶ, mutuò occurfu ferire.

Ἀλλὰ τῶ, duorum aut plurium coherens tia & complexio, coaugmentatio, cōpago.

Ἀλλὰ τῶ, τὸ ἑμῶν uel συνάμα.

Ἀλλὰ τῶ, sese mutuò deuorare.

Ἀλλὰ τῶ, inuicem corrumpere.

Ἀλλὰ τῶ, ἄρα, ἡ. inter se inuidia.

Ἀλλὰ τῶ, ὁ δὲ, mutuò occidentes.

Ἀλλὰ τῶ, enascensium ex se inuicem.

Ἀλλὰ τῶ, alibi in multis locis, iungitur

eleganter.

Ἀλλὰ τῶ, aliter.

Ἀλλὰ τῶ, ad aliam partem.

Ἀλλὰ τῶ, alibi, in alia parte uerbis.

Ἀλλὰ τῶ, aliud.

Ἀλλὰ τῶ, qui est diuersæ linguæ, externus.

Ἀλλὰ τῶ, alibi notus.

Ἀλλὰ τῶ, despicio, negligo.

Ἀλλὰ τῶ, extraneus, alienigena, peregrinus. ἐν ἀλλοδαπῇ, in peregrina regione, subauditur χώρα.

Ἀλλὰ τῶ, externus, alienigena.

Ἀλλὰ τῶ, peregrinam habens formam.

Ἀλλὰ τῶ, aliunde.

Ἀλλὰ τῶ, aliundecumq;.

Ἀλλὰ τῶ.

Ἀλλὰ τῶ, alibi.

Ἀλλὰ τῶ, diuersilinguis.

Ἀλλὰ τῶ, diuersæ uariis, cum circumflexo in penult. teste Gaza.

Ἀλλὰ τῶ, alterascentes.

Ἀλλὰ τῶ, permuto, actiuum.

Ἀλλὰ τῶ, mutatio, alteratio.

Ἀλλὰ τῶ, alterabilis.

Ἀλλὰ τῶ, dicitur facultas illa, quæ cibum attractum aduocatumq; per uirtutem quam uocant ἀκτινίωσιν perficit, digeritq;.

Ἀλλὰ τῶ, interdum, pro ἀλλοτε.

Ἀλλὰ τῶ, monstrum, alienum, extraneum, absurdum.

Ἀλλὰ τῶ, extraneus, alienus, absurdus.

Ἀλλὰ τῶ, salto, id est, salto.

Ἀλλὰ τῶ, sulcus.

Ἀλλὰ τῶ, repellamus impetum.

Ἀλλὰ τῶ, Homerus appellat Martem, uersutum, & uersipellem, mutabilem, qui se omnibus locis accommodat, ac nunc huic, nunc illi adhærens.

Ἀλλὰ τῶ, alius.

Ἀλλὰ τῶ, quilibet.

Ἀλλὰ τῶ, interdum, alibi, aliàs.

Ἀλλὰ τῶ, aliàs item & nunc.

Ἀλλὰ τῶ, apud Platonem identidem pro ἀρα utrum, nunquid? ut in Critone, τί φάμεν πρὸς ταῦτα ὁ κρείττω, ἀλλοτι ἢ ὁ μολοῦντων? Quid ad hæc dicemus Criton? nunquid fateri necesse est? aut quid aliud quam fateamur? Et in primo πολιτεῶν sic ne ἢ, ἀλλοτι οὐκ ἔστιν ἰατρός ἐδὰς ἡσθῆσον ἰατρός? nunquid igitur ne medicus quidem, quā medicus est? Interdum autē nomen est significationem suam retinens, hoc est, aliud quā, ut in illo Platonis in Phædo. ἀλλὰ μὴ ἀλλοτι ἢ ἡ τῶ ὁ θάνατος? Vide comment. Budæi.

Ἀλλὰ τῶ, curiosus alienarū rerum.

Ἀλλὰ τῶ, inimicum casu pro consilium, alterius ago negocium.

Ἀλλὰ τῶ, alienorum negociorum gestio.

Ἀλλὰ τῶ, alienus, ascititius.

Ἀλλὰ τῶ, alienis inuideo.

Ἀλλὰ τῶ, alieno, accusa, iungitur.

Ἀλλὰ τῶ, alienatio.

Ἀλλὰ τῶ, alienor abs te.

Ἀλλὰ τῶ, saltem.

Ἀλλὰ τῶ, tumuluarū.

Ἀλλὰ τῶ, alibi nutriti, siue educati.

Ἀλλοφρονέω, μ. πσω. π. η. mentis alienata sum.

Ἀλλοφύλος, ὁ δὲ, alienigena, alterius generis, diuersæ nationis. Ἀβ ἄλλο aliud & φύλος, gens, natio. Quod Cice. in Catone dixit externa bella, Gaza translulit ἀλλοφύλους πωλῶμενος.

Ἀλλοφύλος, alibi.

Ἀλλοφύλος, Plutarchus in uita Fabij, καὶ τὸν ἵππον ἀλλοφύλος, in equos insiliens.

Ἀλλοφύλος, sine causa, temere, sine delectu, praesertim, praeterea, forte fortuna, aliter, frustra, maxime, alioqui, naturaliter, denique.

Ἀλλοφύλος, alioqui, multo magis, praesertim, praeterea.

Ἀλλοφύλος, aliter atque.

Ἀλλοφύλος, alicui alij.

Α Λ Μ

Ἄλμα, τῶ, saltus.

Ἄλμα, τὰ, maria.

Ἄλμα, qui mutatur.

Ἄλμα, muria condo & seruo.

Ἄλμα, salgamarius, salarius, qui sal aut salamenta uendit.

Ἄλμα, terra sterilior, & morbus quidam herbarum, ut cumini.

Ἄλμα, terra sterilior.

Ἄλμα, lachrymosa, tristis, acerba.

Ἄλμα, salis gustum habere, ὑφαμυρῆω.

Ἄλμα, salis gustum.

Ἄλμα, salis.

Ἄλμα, salis.

Ἄλμα, potentia.

Α Λ Ο

Ἄλμα, uel ἄσω, trituro, ὅποι τις ἄσω πᾶσι τῶ ἢ τριβῶ τοὺς σάκκους, id est, in arca aristas calco conflictoq; scribitur spiritu aspero. Nam ἄσω, spiritu leni, id est, τῶ, συντριβῶ, uerbero, comminuo, frango. Aristoph. ἢ μπερὶ ἡδύσσω, ἢ πατρὸς γυθῶν ἐπέταξεν, id est, aut matrem percussit, aut patris maxillam pulsauit. Alibi pro flagris caedo apud eundem. neutrum.

Ἄλμα, caputhostiae perditum inspecto iecinore.

Ἄλμα, dicitur is cuius ratio non habetur, qui neglectim transmittitur & praeteritur.

Ἄλμα, rationem non habeo, despicio, erro, negligo, non curo. genitio iungitur.

Ἄλμα, irrationabilitas, ἀφροντία. Est item cum necessitas reddendarum ratio

Eiusdē sermē significacionis est ἀμβλυώπια. Ἀμωυρότερον. hebetius, obtusus. Ἀμαχία. καὶ Ἀμαχία. sine pugna. Ἀμαχος. δ. ἢ. inexpugnabilis, inuictus, imbelis, non pugnax, non rixosus, impossibilis. Ἀμάω. μ. σω. π. ισ. ἢ ἀμάωμα. τὸ θρεῖω, meto, frumentor. Accipitur pro μαρπούδω, id est, frui & fructum capere, & ueluti messem facere. Plutarch. ἀντι ταύτης, ἕφ. διατῆς τῶν ἐλαυθερίαν ἀμώμεθα. Significat etiam συναγωγή accumulo, congreo.

A M B.

Ἀμβάδιος. citra curam, improvidē. Ἀμβάλλομαι. pro ἀναβάλλομαι. Ἀμβασίς. ἢ. ascensio. Ἀμβατα. τὰ. gradus. Ἀμβάτης. ου. δ. ἢ. ascensor. Ἀμβάτω. ου. δ. ἢ. peruius, pro ἀνάβατος: & ubi commodius quid expugnari potest. Iliad. ζ'. ἐνθα μάχισα ἀμβάτος ἐσι πόλις. Ἀμβλεις. ου. δ. obtufus. Ἀμβλυιδυρ. altē, μεγάλης. Ἀμβλυισάνω. abortior. Ἀμβλυισω. καὶ Ἀμβλῶ (utrunque enim dicitur, ut ἀναλῶ & ἀναλίσσω) significat ἀμοτουῶ, id est, abortū pario, abortiri facio, extinguo foetum. Dicitur etiam idem ἐξαμβλυῶν. Accipitur item ἀντι τῷ ἀμβλύνει ἢ ἀμβλυώσῃ ποιέω, obtufum, caligantem, cæcutientem reddo, τυφλῶ. Vide Cōmentaria Guliel. Budæi, in quibus authorum exempla in medium adducuntur. Ἀμβλυ. τὸ. imbecille, hebes. Ἀμβλυώνιος. ε. δ. ἢ. obtuso angulo. Ἀμβλυυτιμῶς. οἴ. δ. hebetans. Ἀμβλύνω. hebetō, obtundo, tardo, impetum frango, & retundo. accusatiuo iungitur. Ἀμβλυοπῶ. μ. ὄσω. obtuse uideo. Ἀμβλῆς. ἰος. δ. obtufus, grauis, debilis. Ἀμβλυσω. μ. ξω. π. χα. obtundo. Ἀμβλυότερος. ε. δ. ἀδυνέστερος, abiectioni animo homo. Item obtufior, hebetior, tardior, pigrior: δυναυότερος. Ἀμβλυοτῶ. δ. obtufus. Ἀμβλυοπιέτερον. obtufius. Ἀμβλυωπία. ας. ἢ. hebetudo uisus ex latente ueniens causa. Vide ἀμωυρωσις. Ἀμβλυωπῶς. οἴ. δ. hallucinans, hebes. Dicitur quoq; Ἀμβλυωπῆς. Ἀμβλυωπῶ. μ. ὄσω. obtuse uideo. Sed in uer-

bo ἀμβλυώσῃ magis in usu est. Ἀμβλυωτήρ. τὸ. obtufitas. Ἀμβλυωτήρ. cæcutio, παρὰ τὸ ἀμβλῆς ἕχθρον τοῦ ὄσους, quòd is qui hoc laborat uitio, oculos habeat obtufos. Ἀμβλυωθρίδα. abortus, pueri abortiui. Ἀμβλυωθρίδιον. ου. τὸ. idem quod ἀμβλωσίς, & pharmacum quod abortiuum facit. Ἀμβλῶν. ὄνος. χαθλάνι, galbanum. Ἀμβλῶπις. ἢ. ἢ. cæcitas. Ἀμβλωσις. ἢ. Ἀμβλωμα. apud Theophrastum morbus est, id est, excaecatio oculorum in uitibus. Dicitur etiam ἐπὶ γυναικῶν ἀμβλωσις, id est, de mulieribus abortum parientibus. Abortio, abortus. Ἀμβωλα. τὰ. medium antennæ. Ἀμβωλάδιον. exaggeratim. Ἀμβωλάς. ἀδός. ἢ. exaggeratio, erectio. Ἀμβωλιέρος. ε. dilator operum. Ἀμβροσία. ambrosia herba, quam alij botryn, alij artemisiam uocant, teste Dioscoride. Poëtae fabulantur ἀμβροσίαν appellari cibum deorum, quem admodum uinetae potum. Vnde illud apud Martialem: Iuppiter ambrosia satur est, & nectare uiuit. Hinc etiam dictam aiunt, ab α σερπιτόν, & βροτός mortalis, interposito μ uocalitatis gratia: uel quòd mortales eam nō edant, uel quòd qui eam comederint immortales euadant. Est item noctis epithetò, quas si solitaria, quoniam noctu omnia silent, & homines rari prodeūt. Sed & hoc nomine Dionysij festum apud Iones appellatur. Ἀμβρόσιος. ου. δ. diuinus, immortalis, dulcis, θαυμασός, ἀμύρατω. Ἀμβροτῶ. ε. δ. ἢ. immortalis, ἀφθαρτος, θέος. Ἀμβρότω. erro. Ἀμβωρ. locus æditus, ascensus, orificium olivæ, montis cacumen. Ἀμβώσαντῶ. reclamantes, Herod. Thal. οἱ δὲ ἀμβώσαντῶ μίτρα εὐφηνμαίρη.

A M E.

Ἀμείρατω. ε. δ. ἢ. magnus, ἀφθόνω. Ἀμείθοδος. à uia ratione q; docendi discendiq; abhorrens, quasi auisus. Ἀμείθωσα. τὰ. remedia quæ aduersus ebrietatem adhibentur. Ἀμείθωσις. lapis, inde dictus quòd ebrietati obstat, quod tamen Plinius non credit. Ἀμείθοντῶ. trabes ex utroque muro inuicem oppositæ, quibus superiora ædificia fulciuntur.

Ἀμείθω.

Ἀμείθω, ἢ. Ἀμείθωμαι. μ. ψομαι. retribuō, rependo, remunero, refero: ad inuicem repono: deo: do, dono. Herodianus: δώροισ τε αὐτῶν τοῖς ματαποπρεπῶς ἡμείθετο. transeo, ambulo: permuto, alterno. Plin. Aliax feminas tantum generant, aut mares, plerumq; alternant, id est, ἀμείθουσι. Datiuo & accusatiuo iungitur. Ἀμείθῳ. ἰος. δ. ἢ. ἢ. Ἀμείθωσις. ου. tristis. Ἀμείθωσις. καὶ Ἀμείθωσις. ε. δ. ἢ. implacabilis, immitis, amarus, difficilis, ἀπάνθρωπος. Ἀμείθωσις. nom en proprium. Ἀμείθωσις. melius, magis, nomē & aduerb. Ἀμείθωσις. exolefacio. Ἀμείθωσις. ὄνος. δ. ἢ. melior. Ἀμείθωσις. priuo aliquem portione, accusatiuo iungitur. Ἀμείθωσις. ου. δ. ἢ. integer. Ἀμείθωσις. elicio: neq; solum de lacte dicitur, sed etiam de cruore & de alijs. Ἀμείθωσις. μ. ξω. π. χα. mulgeo. Proprie est imaturus fructus decerpo. Aristoph. Equitib. ἀμείθωσις τῶν ξένων τ' ὑπερήμους πρὸς τῶν ὄν. Ἀμείθωσις. deniq; profectò, certè, scilicet, uidelicet, nimirum, prorsus, atqui, itaq; etenim, ἕπεσθ' ἢ. uerbi gratia. Ἀμείθωσις. ας. ἢ. negligentia. Ἀμείθωσις. οἱ. inertes. Ἀμείθωσις. aduerb. celeriter, χωρὶς βραδυνότητος. Ἀμείθωσις. δ. inexercitatus. Ἀμείθωσις. ας. ἢ. ignauia. Ἀμείθωσις. ου. δ. securus, ociofus, inexercitatus. Ἀμείθωσις. ociose, pigrè. Ἀμείθωσις. μ. ἦσω. π. ισ. negligo, omitto, sine cura sum & sollicitudine, nihil pensi habeo, asperror. actiuum, genitiuo iungitur. Ἀμείθωσις. ἰος. δ. ἢ. negligens. Ἀμείθωσις. ας. ἢ. securitas. Ἀμείθωσις. ε. δ. negligendus. Ἀμείθωσις. negligent, contentim, promptè, citò. Ἀμείθωσις. ας. ἢ. discrepantia. Ἀμείθωσις. ε. δ. non futurus. Ἀμείθωσις. negligent, contentim, oscitanter, securè. Ἀμείθωσις. ου. δ. sine delectu, inuituperabilis, irreprehensibilis, inculpatus, de quo queri non possit. Ἀμείθωσις. irreprehensibiliter, sine querela.

Ἀμείθωσις. debilia, & quæ citò uelut fumus euanescent. Ἀμείθωσις. οἴ. δ. ἢ. debilis, euanius. Ἀμείθωσις. μ. σω. π. ισ. debilito, diminuo. Ἀμείθωσις. ἰος. τὸ. nox intempesiua quasi ἀμωυφνῆς. Ἀμείθωσις. premere, terere, propriè de olea. Ἀμείθωσις. offusco, priuo portione aliquem. Ἀμείθωσις. τὰ. impartilia. Ἀμείθωσις. ας. ἢ. securitas, tranquillitas, requies, indolentia. Ἀμείθωσις. ου. δ. ἢ. securus, tranquillus, sine cura & sollicitudine, plus est quàm ἀμωυδυνος. Ἀμείθωσις. ε. δ. ἢ. indutius. Ἀμείθωσις. aduerb. citra sollicitudinem. Ἀμείθωσις. ου. δ. ἢ. medio carens. Ἀμείθωσις. sine medio. Ἀμείθωσις. ε. δ. ἢ. intransitiuus. Ἀμείθωσις. ου. δ. ἢ. ἢ. Ἀμείθωσις. id est μονότροπα, quæ semper eadem, ut aues, nescientes aliud fingere quàm suum χῶρον plitacus. Ἀμείθωσις. ου. idem. Ἀμείθωσις. ε. δ. ἢ. auarus, tenax. Ἀμείθωσις. ου. δ. ἢ. intransmutabilis, firmus. Ἀμείθωσις. ε. δ. ἢ. immobilis, immutabilis, qui non facile quouis abduci potest. Ἀμείθωσις. ε. δ. ἢ. quem non pœnitet. Ἀμείθωσις. ου. δ. idem. Ἀμείθωσις. τὸ. nulla persuasione traducibile. Ἀμείθωσις. ου. δ. ἢ. cuius sententia immutabilis, qui à sententia dimoueri non potest. Ἀμείθωσις. ου. δ. ἢ. intransmutabilis. Ἀμείθωσις. ε. δ. ἢ. ἢ. Ἀμείθωσις. ου. δ. ἢ. immutabilis, immotus, robore corporis. Ἀμείθωσις. ἢ. immutabiliter, διὰ τὸ μεταστροφῆναι. Hefych. Ἀμείθωσις. ἀμείθωσις, ταχίως, irreuersim, ita ut te minime cōuertas, ne respiciens quidem: ut Loth in ueteri instrumento iubetur ἐ So domis fugere ἀμείθωσις. Vtitur Plato libro ix. de legibus: τὰς δὲ τῶν κινῶν συνουσίας φεῖναι ἀμείθωσις. Ἀμείθωσις. ου. δ. ἢ. impermutabilis, intransmutabilis. Ἀμείθωσις. ου. δ. expers. Ἀμείθωσις. ου. δ. immentus.

Ἄμορος. v. d. expers, infelix.
 Ἄμορ φός. v. d. h. informis.
 Ἄμορ φώτατος. deformissimus.
 Ἄμός. οὐ. δ. aliquis, & Dorice pro ἡμίτερος.
 Ἄμοτος. οὐ. δ. infatiabilis, infedabilis, inultus
 Iliad. δ'.
 Ἄμουσα. ης. ἡ. nō cantans auis: Basil. in Hex.
 Ἄμουσία. ας. ἡ. inficitia, literarum odium apud
 Plutarchum.
 Ἄμουσιον (inquit Cœlius) comperio dici uen-
 tis excogitatum organum.
 Ἄμυσολογία. ἡ. inereditæ & intemptiuiæ faz
 bulæ, sermo intemptiuus, & nihil ad rem
 pertinens apud Athenæum.
 Ἄμουσος. v. d. ἡ. inelegans, inconcinuus, indo-
 ctus, à Musis alienus, incultus, infuauis.
 Antiquitus enim nihil eruditum habebat
 tur sine musica. Vnde apud Comicos qui
 se literas didicisse negant, aiunt se non dix-
 dicisse musicam. Vide Chiliad. Erasimi.
 Ἄμούσως. ineleganter.
 Ἄμοχθεῖ. aduerb. citra laborem.
 Ἄμοχθος. v. d. ἡ. labore carens.

Α Μ Π.

 Ἄμπαυσήριος, pro ἀναπαυσήριος, sedes in qua
 quiescitur apud Herodotum primo.
 Ἄμπαύω, pro ἀναπαύω.
 Ἄμπαλίναρος. v. d. ἡ. eadem uia rediens.
 Ἄμπαλος. v. d. ἡ. in δυντίρον κλήρος.
 Ἄμπιδιον, pro ἀνά πεδίον, per campum.
 Ἄμπαρος. v. d. expertus.
 Ἄμπελινός. οὐ. δ. uineus ut apud Herodotum
 in Euterp. οἶνος ἀμπελινός ἀνασημοῦται πλείον
 ἐν τῇ ἰορτῇ ταύτῃ: Fortè quia è frugibus quo
 que uinum confici cceptum.
 Ἄμπέλας. εντος. δ. uitibus plenus.
 Ἄμπελος. οὐ. ἡ. uitis, uinea: quasi ἔμπηλος.
 Nam πηλος uinum significat. Vnde ἄμπε-
 λος ἀγρία, labrusca est, & herba eodem no-
 mine diuersa à labrusca.
 Ἄμπελουσινή. ἡς. ἡ. alba uitis: sic dicta uel à
 qualitate coloris, uel quòd eius radix con-
 trita & corpori infricata, teniorem & can-
 didiorem reddat cutem.
 Ἄμπελόπρασον. ampeloprasum, quasi porrū
 inter uiteis nascens.
 Ἄμπελουρήν est uiteis putare, & sarmenta
 expurgare, quæ uitem onerant, id est, τὰ ἐμ-
 ποδίζοντα τοὺς καρποὺς ἀφαιρεῖν.
 Ἄμπελουρήριον, & κλάσιον Theophrastus alit
 quando pro eodem accipit: aliquādo item
 ἀμπελουρήριον & τομήν. Vide Commenta

ria Gulielmi Budæi.
 Ἄμπελουρηνή. ἡς. ἡ. ars uitium colendarum.
 Ἄμπελουρηνοῦτος. οἰ. uinitores.
 Ἄμπελωρ. ὄνος. δ. ἡ.
 Ἄμπελώρ. ὄνος. ἡ. uinea.
 Ἄμπεπαλῶρ. ὄνος. δ. uibrans, à πάλω, ut ἡ ἔσά
 ἡ ἀμπεπαλῶρ προείδο λιχόσιον ἔρχος.
 Ἄμπερέως. utrinq; per medium.
 Ἄμπεχόνη. ης. ἡ. indumentum, toga.
 Ἄμπεχόνιον. τό. togula.
 Ἄμπέχομαι. uai
 Ἄμπέχομαι. inuado, circundo, includo. Altez
 rum ab ἔχω, alterum ab ἵχω. Lucia. ἐδῆ
 τα μὲν τοιάντων ἀμπεχόμενος (scilicet ἕσθ) δέ
 ξασα πῶ ἐαυτῆς.
 Ἄμπλάτω, pecco, erro.
 Ἄμπλάτωμα. ατος. τό. peccatum: inde dictum
 uolunt quòd inuoluat homines.
 Ἄμπλάτω. ας. ἡ. error, delictum.
 Ἄμπνέιον. τό. uas ad exelpiendum sanguis-
 nem.
 Ἄμπνυμαι. respiro. Odyss. ὦ. αὐτὰρ ἐπεὶ ἔ' ἄμ-
 πνυτο ἡ ἐς φρένα θυμὸς ἀγέρεθι.
 Ἄμπρένω, priores occupo, traho.
 Ἄμπρεων. funis inter utrunq; bouem uel equū
 tonemis uice, protensus: unde apud Lyco-
 phronem ἀμπρένειν, uerbum quod trahen-
 tibus iumentis opitulari significat. Item co-
 mitari, & curru semitam parare.
 Ἄμπυξ. uος. δ. reticulum muliebre. Significat
 item uinculum seu funiculum illum quo iu-
 ba equina colligitur. Vel ut alij, catenam
 auream à fronte protensam, qua comæ col-
 liguntur.
 Ἄμπώτης. ἡ. inundatio, refluxus, æstus, apud
 Strabonem lib. i.
 Ἄμπωτίξω. μ. σω. τ. ιω. ingurgito.
 Ἄμπωτις. ἡ. reciprocatio aquæ. Est quando
 post exundationem aqua ad mare reuer-
 titur, ac reciprocando subsedit, recessus æs-
 tus littora desituentis, opponitur πλωμι-
 μνήθι. Sunt qui gurgitem, sunt qui allus-
 uiem, sunt qui æstum maris transferant.
 Quidam dictū uolūt quasi ἀνάποισιν, quòd
 mare aquam rebibere uideatur.

Α Μ Τ. Α Μ Υ.

 Ἄμπύμα. oppidum Sabinorum, unum ex ijs
 quæ Romulo aduersata sunt, unde
 Ἄμπεμνάτης. gentile nomen.
 Ἄμυδαλί cum inflexo in ultima amygdalæ
 arborem significat. amygdalus dicitur Co-
 lumellæ.

Ἄμυδαλί.

Ἄμυδαλί, cum acuto inpenultima, fructus
 amygdalinæ arboris. Dicitur & ἀμύδαλον
 genere neutro, pro eodem.
 Ἄμυγμα. τος. ἡ. laceratio, laceramentum. Ab
 ἀμύω.
 Ἄμύμων. qui citra reprehensionis mortum
 agit (is Homero dicitur ἀμύμων) qui non
 subfannatur irrideturq;. Nam μύμη sonū
 illum significat irrisioni plerunq; dictum,
 qui labijs occlusis, naribus elicitur. Vide
 ἀμύμων.
 Ἄμυδης. simul, tamen.
 Ἄμυδρός. uix apparens, caducus, hebes, dur-
 bus, obscurus. Inde Ἄμυδρόρ uel ἀμυδρός
 βλέπειρ dicitur, qui obscure & uix uidet,
 exilliter.
 Ἄμύω. iugo, lac præmo.
 Ἄμύωτος. ἀμύθης, non initiatus.
 Ἄμύθητος. ἀμύθης, ad discendum non aptus,
 inenarrabilis, ineffabilis, uenerabilis, inu-
 merabilis. Demosth. Philip. i. ἀμύθητα χρέ-
 ματα ἐξέλεξε.
 Ἄμύθων. locus Laconic, & crepidæ æreas, qui-
 bus utebatur Empedocles.
 Ἄμύωρις. multitudo, collectio.
 Ἄμύωρος. οὐ. ἡ. menta, genus pulsis, placenta.
 Aristoph. pace, ἐπεί ἐπέσφερε τὰς ἀμύωρος
 ἡ τὰς υἱλάς.
 Ἄμύωρ. v. τό. confectio quædā ex tritico per
 dies aliquot in aqua macerato, & lacte ex-
 presso. Conflata dictione ab α. & μύωρ,
 quasi dicas citra molam. Vulgus amydu
 appellat.
 Ἄμύωρ. ονος. δ. irreprehensibilis, inculpatus,
 inculpabilis, qui nihil unquam risu & sub-
 sannatione dignum admisit, δ μὴ ἐχών τι τῆς
 μωμῆς ἄξιον. ac si dicas, in quem nihil obs-
 trectatoribus, aut cauillatoribus licet.
 Ἄμύωδον. Amymone, una ex quinquaginta
 filiabus Danai: uel inculpata.
 Ἄμύωνα uel ἀμύνη, ultio, auxilium.
 Ἄμύωθα pro ἀμύω.
 Ἄμύωμαι. ulciscor, accusatiuo iunctum, ut τὸν
 ἐχθρόν ἀμύνωμαι, inimicum ulcisci apud He-
 rodianum. Significat item punire, pœnas
 de aliquo sumere, τὸ νόμισμα προαδινύσαν-
 τας (ut inquit Ammonius) id est, punire
 eos qui priores iniuriam intulerunt. Item
 ἀντὶ τῶ μάχεσθαι. Homerus, ἐς οἶονος ἄριστος
 ἀμύνεσθαι πῶδὶ πάτρης: Vnum auguriū opti-
 mum pugnare pro patria. Item repugno
 cum accusatiuo. Gaza ex Cicerone: Τί γὰρ

ἄλλο τὸ δῖον μὴ γιγάντων θεομαχίαν, ἢ τὸ πῶ φῦ-
 σιν ἀμύνεσθαι: Ἄμύνεσθαι τοῖς ἴσοις, par pari
 referre, idē tam in bonam, quàm in malā
 partem. Ἄμύνεσθαι μὴδυσσιν πῶδὶ κερφαλῆς, à
 capite periculum propulsare.
 Ἄμύντας. οὐ. δ. Amyntas.
 Ἄμύνηρια. ζ. tutamina, arma tutatoria, hoc
 est, τὰ φυλακτικὰ, quod genus sunt thorax,
 galea, gladius, machæra: quibus uim pro-
 pulsamus, & pugnantes hosti resistimus.
 Hoc nomine etiā dici possunt in nauī, maz-
 lus, rostrum, antenna, carchesium, clausus,
 anchora, &c. Item in feris, dentes, ungues,
 aliaq; quibus uim propulsant.
 Ἄμύνηρες. οἰ. adminicula, rami in ceruorum
 cornibus, qui imi pendent ante frontem.
 Ἄμύνηριος. ultor.
 Ἄμύνησις, uindicatiuus.
 Ἄμύνησις. ορος, adiutor.
 Ἄμύνω, βοηθῶ, adiuuo, suppetias eo, arceo,
 uindico, ab iniuria defendo, ulciscor.
 Ἄμύξ. aduerb. latitando, diripiendo.
 Ἄμύξις. ιος. ἡ. laniatio.
 Ἄμύωρα. laniatio, terreo, traho.
 Ἄμύσι, haustim sonat (inquit Erasmus) quas
 si dicas citra suctum, Cœlius ait hoc uerbo
 significari, inter bibendum ne fuisse quidē
 oclusum os aut contracta labra, sed cas-
 paciter haussisse: aut magis, quasi ἀμύσι,
 quod indicat, sine respiratione, ut ἀμύσι πῶ
 νεαρ dicuntur qui haustim auidēq; bibunt,
 nec inter bibendum, spiritum recipiunt,
 sed potum in alium, nō secus atq; in dos-
 lium, infundunt. Vtitur Lucianus in Lexi-
 phane, ἐπινομῶν δὲ ἀμύσι, uai ἴδην ἀεροθόρα-
 κες ἡμῶν. Et Commodum Imperatorem
 tradunt ingens poculum dulcis uini foli-
 tum haurire ἀμύσι. Plinius inter leges artis
 potatoriæ recitat bona fide non respirasse
 in hauriendo, hoc est, ἀμύσι πῶν, Hinc uer-
 bum producitur.
 Ἄμύσιζαν. ingurgitare, bibere affatim & sine
 respiratione. Pollux libro sexto ait ἀμύσι-
 ζαν idem ferè esse, quod Thracum more
 bibere: Nam ijs peculiare erat capatius in-
 gurgitare merum, & ingentia exiccare po-
 cula. Plutarchus exponit, multum sineq;
 respiratione haurire, hoc est, ut ipse ait, ἀ-
 θεοῦρ ἢ ἀμύσι πινεῖν.
 Ἄμύσις. potatio sine respiratione, aut inter-
 missione, quæ sit continuato & unico suctu:
 potatio meratior. Aristophanes Achus

ἢ πρὸς

ἢ πρὸς ἀκρατον ἐχέας ἀμυσιν ἐξέλαψα. Est & poculi genus, cuius etiamnum apud Latinos meminit Horatius:

Bacchum Threicia uincat amysside.

Ἀμυχά. ἄ. hulscafulca, tubercula liuentia, lacerationes.

Ἀμωχρός. οὐ. δ. syncerus, candidus.

Ἀμώω. inclino, cado.

A M Φ.

Ἀμφαγάπῳ. amo.

Ἀμφαγνώω. μ. πω. σ. η. η. τὸ ἐν τισὶν ἐπιδικάζειν. in quibusdam ambigere. Vide ἀγνώω.

Ἀμφαδία. ἢ ἀμφαδίην, καὶ

Ἀμφαδύρ. palam.

Ἀμφαμώω. in Creta uocabantur serui priuati, qui iure belli in seruitutem recidissent, quamuis indigenæ forent.

Ἀμφαρίω. circumlacro. Vide ἄριω.

Ἀμφαρίερος. σ. δ. læuus utraq; manu, dextra ut sinistra utens.

Ἀμφασία, καὶ ἀφασία. taciturnitas, uocis priuatio.

Ἀμφ' ἀντὶ. pro illo, illius causa.

Ἀμφαφέω. contrecto, palpo.

Ἀμφέπω. τὸ περιέπω, θερμαίνω. foueo, medelā adhibeo.

Ἀμφί. collum, ceruix.

Ἀμφίς. ἴος. δ. flos uini.

Ἀμφίηος. ἴος. anceps, id est, utrinq; incidens. Aristoph. nebul. ἴμοι τρέφεται τοῖς δ' ἐνὶ δόμοισι πῶς ἀμφίηαι γὰρ τῆ λαμπωρ.

Ἀμφίηιξ. ἴος. δ. ἡ. adolescens, ad iustam ætatem accedens.

Ἀμφημερίδς. de febre quotidiana.

Ἀμφηρεφής. ἴος. circumquaq; tectus. Iliad. ἄ. ἀμφηρεφία φερέτηρ.

Ἀμφηρίδς. οὐ. δ. idem. Thucyd. ἀκρίτιον ἀμφρημόρ: actuarium nauigium, & undique tectum.

Ἀμφηρημωρ. σ. τὸ. genus nauigij quod utrinq; impellitur. idem & ἀμφηρέω.

Ἀμφήριον. quod est in cōtentione positum, uel de quo est adhuc contentio. Ab ἐρίω.

Ἀμφήρισος. dubius cui cōtingat uictoria, par uiribus.

Ἀμφί. genitiuo iunctū de significat, memoratiua particula. Lucia. Astrol. ἀμφί τι ἀστέρω ἢ γράφῃ. Datio iunctum, iuxta significat. Iliad. β'. ὅτ' ἀμφί τυφώει γάϊαρ ἱμάων. Vel pro, propter, causa, ut, πῶς ἀλλάμοι ἀμφ' ἔδδωσι δαίφρονι δαίεται ἦτορ: Pro Vlyse angore, propter Vlysem, causa Vlyssis.

Accusatiuo iunctū, circum, utrinq;: Cum, apud Herod. οἱ ἀμφί ὑδρῶν καὶ μέλανθωρ, Qui cum Codro &c. Et apud Platonem, οἱ ἀμφί τὸν ὄρθρα, Orphei sectatores. Ita nonnulli quidem, sed de quibus tamen, & id genus alij locutionibus (ut οἱ ἀμφί σασυράπῃ, hoc est, Socrates) accuratius subtiliusq; Budæus in Commentarijs.

Ἀμφιάλωρ. mari cinctum ut insula.

Ἀμφιάναυτὸρ. οἱ. Dithyramborum ποέτα, inde dicti, quòd illis frequentissimi moris exarata exordiri, ἀμφί μοι ἄναξ.

Ἀμφισαναιτήαν. περιδοιματίζω. Terpantri in morem canere. canere Terpantri νόμορ, qui ὄρθιος dicebat, cuius initium erat: ἀμφί μοι αὐτὴν ἄναξ ἢ ἱεραπόλορ ἀδύτω φερίρ. & apud Aristoph. nebul. ἀμφί μοι αὐτὴ φερίρ ἄναξ.

Ἀμφίσασμα. πω. τὸ. indumentum.

Ἀμφιλαχία. circumrefonans uel clamans.

Ἀμφιβάλλω. amplector, undiq; complector, dubito, circumpono.

Ἀμφιβάς. αντω. δ. ἡ. obambulans.

Ἀμφιβάσις. testudo militaris.

Ἀμφιβατία. μ. ἦσω. σ. η. η. dubito.

Ἀμφιβέβαια. custodiui.

Ἀμφιβητῶ σοι τούτω. contendo, litigo.

Ἀμφιβίος. in terra & in aqua uiuens.

Ἀμφιβήσσορ. retis genus, inde dictum quòd undique completatur, hoc est, ἀπὸ τῶ ἀμφιβάλλωρ. Valla esse putat quod Latini uericulum uocant. Nam quod illi rete uocāt, Græcis est δίτυον.

Ἀμφιβολία. σ. ἡ. ambiguitas, dubium dictū. Est figura orationis quæ fit uitio compositionis, quando oratio in alium atq; alium sensum interpretari potest.

Ἀμφιβολός. σ. δ. ἡ. ambiguus. Compositum uolunt ex ἀμφί utrinq; & βάλω consilium, uel ex ἀμφί, & βάλλω δου.

Ἀμφιβραχύς. pes est in carmine, sic dictus ὅτι ἔχει δύο βραχέας συλλαβὰς ἀμφί πῶ μακρῶρ, Media enim longa, utrinq; breui includitur syllaba.

Ἀμφιβροχός. οὐ. δ. ἡ. undequaq; madidus, temulentus.

Ἀμφιβώτης. celebris.

Ἀμφιγνίης. κεντω. claudus utroque pede, epitheton Vulcani.

Ἀμφιγνώω. dubito, non certo scio.

Ἀμφίγυος. utrinq; acutus.

Ἀμφίθ. πῶς δέ.

Ἀμφιδέδης. circum accenditur, ab ἀμφιδάω.

Ἀμφίθεις.

Ἀμφιδέες. οἱ. catenæ, anuli, armillæ, periscelides.

Ἀμφιδέω. Ios. lib. vi. τὸ ἱερὸν ἀμφιδέμαντο, in circuitu templi construxerant.

Ἀμφιδέξιος. οὐ. δ. ambidexter, qui utraq; manu pro dextra utitur, id quod paucis uiris contingit, mulierum nulli.

Ἀμφιδήριπῶ. δ. dubius, anceps.

Ἀμφιδόξω. dubito, utranque partem reputo probabilem.

Ἀμφιδόξορ. τὸ. quod utrolibet referri possit, dubiæ sententiæ.

Ἀμφιδόξος. οὐ. δ. dubius.

Ἀμφιδόξωρ. οὐνωρ. δ. ἡ. dubitans.

Ἀμφιδουρός. natus ex utroque parente seruo & ipse seruus.

Ἀμφιδρόμα. σ. ἡ. dies erat apud ueteres, à nato infante quintus, quo manus expurgabant, quæ obstetricis munere fuerant perfunctæ, cursuq; ad focum ferebatur puer, mittebanturq; à propinquis polypodes ac sæpiæ munerum loco. Ccel. li. xij. cap. xij.

Ἀμφιδρομορ. ἑλιμοσίδης, spirosum, utrinque peruium: τὸ ἑλιμοσίδης ὁ βασιλεὺς τὰς ναύς, πανταχόθεν περιτρέχορ. gurges.

Ἀμφιδροφής. ἴος. δ. ἡ. ἢ

Ἀμφιδροφός. faciē circumlaceratus oblitum. Nam δρόψα est lacerasse.

Ἀμφιδύς. indutus.

Ἀμφιεμένος, ὁ ἐνδεδυμένος, uestitus.

Ἀμφιέλιος. utrinque agitatus, ut nauis, quæ utrinq; remis impellitur: Epitheton nauis apud Homerum.

Ἀμφιέλος. sine inuidia.

Ἀμφιέμαι. induo: Vide Budæū in comment.

Ἀμφιένυμαι. μ. ἀμφίσω. idem.

Ἀμφίεσμα. απο. τὸ. uestimentum, indumentum.

Ἀμφιετάω. sigillatim perpendo.

Ἀμφιέτης. quotannis.

Ἀμφιπερίς. ἴδος. ἡ. festum quod unoquoque anno celebratur.

Ἀμφίημ. μ. ἀμφίσω. induo.

Ἀμφιθαλής. ἴος. δ. ἡ. uirescens, in quo uterque parens floret. Ἀμφιθαλής πῶς, pubescens puer.

Ἀμφιθαλής. uide Vitruium lib. γ.

Ἀμφιθέατρορ. locus qui undique spectari potest. amphiteatrum.

Ἀμφίθετορ. genus lebetis stans omni parte, genus poculi. Ἀμφίθετορ φιάληρ legitimus apud Homerum: fortè ansatam utrinque:

Parthenius intelligit sine fundo: Appollodorus, quæ fundo inniti nequeat, sed ori. Alij, quæ ansulis utrinq; gestari possit, unde & ἀμφορώς item dicitur: Aristarchus, quæ fundo possit ac ori incumbere. Ccel.

Ἀμφιθερμόπυλας. apud Thermopylas.

Ἀμφίθερος. domus utrinq; ianuas habens.

Ἀμφιπῶω. absorbeo.

Ἀμφιπεπλήω. complector, occupo.

Ἀμφιπέφαλορ. οὐ. τὸ. biceps.

Ἀμφιπεδῶω ἕς τινα νομήρ. perueni in quendam agrum.

Ἀμφίπομος. οὐ. δ. ἡ. undecunq; comatus, φωνώδης.

Ἀμφιπύρος. δ. medius inter tres fratres.

Ἀμφιπυρός. δ. undecunq; uitis septus, circumquaq; rarus.

Ἀμφιπενημορ. τὸ. utrinq; præcipitiū habens, periculofulum.

Ἀμφιπυρόνεις (ut tradunt Suidas & Harpocration in glossematibus) confessus quidam fuit Græcus ad Thermopylas conuenire solitus, ab Amphictyone Deucalionis filio sic dictus, qui & ipse populos, cū regnaret, ad conuentus conuocasse dicitur. Hj autē erant numero duodecimi: Iones, Diores, Perthæbi, Bœotij, Magnates, Achæi, Phthiotæ, Molienses, Dolopes, Aenianes, Delphi, Phocenses. Alij quòd accolæ Delphorum essent sic dictos putant: Ἀμφιπυρόνεις enim uicini dicuntur. Plin, libro xxxv. amphictyonum conuentū publicū Græciæ concilium appellat. Aliquanto secus tradunt Strabo & Dionysius.

Ἀμφιπέπεδορ. poculum rotundum, aut undique intrò flexum.

Ἀμφίπετρορ. utrinque decliuus & gibbosus, qua figura luna se nostris oculis exhibet, quando nondum semiplena est. Inde etiā ἀμφίπετρορ lignum quoddam cauum uocabant, quo onera gestabantur, id quod etiam ἀναφόρορ & ἀνακτῆρ nominabant. Consimile ferè lignum est quo mulieres in quibusdam locis à flumine aquam gestabant, utrinque æqualibus uasibus propendentibus.

Ἀμφιπῶος uocatur Aristophani, qui bifariam læuus est.

Ἀμφιπῶος. ἡσάστωρ, ἀμφοτέρωθεν βοηθήμενον, διπλοῦν, τεχνιδορ, σοφισμορ.

Ἀμφιπῶος. ἴος. abunde suppeditans, magnus, copiosus, ingens, ut opus sit duabus.

f completi

Ανάβα pro **ἀναβάθμῃ**. ascende, per syncopen.
Αναβάθμῃ. pedibus porrectis & in altum sub-
 latis. Aristoph. Pluto. *ὡν δὲ πενθῶν ἀναβάθ-
 μῃ ἀναπαύομαι*. **Αναβάθμῃ** κρημνός (inquit
 Pollux) ἀντὶ τῷ ἀνὰ πόδας ἔχειν, id est, in sub-
 lime pedes habens, supinus.
Αναβάθμῃ. supergrediendo, & scansim signifi-
 cat. Aristotel. in sexto de histo. animal. *εἰ δὲ
 ἄρτοι πῶ ὀχέαιρ ποιοῦνται ὡσπερ εἴρηται, ἐν ἄ-
 ναβάθμῃ, ἀλλὰ κειλιμένοι τῷ πῆρ γῆς*: Vt sc̄ au-
 tem coeunt, ut dictum est, non scansim, sed
 in terram stratae.
Αναβαθμός. οὐ. δ. ascensus, gradus, acclivis as-
 census, Aphthonius.
Αναβάθρον. pulpitum, scala, gradus superior
 scansilis, subsellium.
Αναβαίω. ascendo, κατέχω, succresco, incre-
 sco, emergo. Dicunt etiam **ἀναβαίνεω** pro
 inire ac uenereo impetu aggredi.
Αναβαμχεύω. μ. ἐύσω. π. εὐχε. debacchor.
Αναβάλλομαι ἢ ἀνατίθεμαι, rejicio, cunctor,
 prolo, differo, protelo, prorogo, praefati-
 no. Plut. in Caes. *πῶ σύμμιτον ἀναβάλλω*,
 id est, senatus diem distulisse. Dilationes
 quaero, diem de die duco. Basil. *μὴ τοίνυν ἄ-
 ναβάλλω ἡμέραν ἢ ἡμέρας. ἀντὶ τῷ μὴ ὑπερτίθε-
 εἶν ἄλλῃν τε ἢ ἄλλῃν ἡμέραν*. ne in alium atque
 alium diem differas. Differt ἀπὸ τῷ ὑπερτί-
 θεῖω, quod ἀναβάλλω sit tempus idoneū
 rei alicuius agendæ missum facere: ὑπερτί-
 θεῖω uerò, tempus idoneū rei agendæ ex-
 pectare. Item ἀναβάλλω pro resupinari
 & pro ἰσχυρῶ, deliciarum, delicijs affluere.
 Item ad iudicium alterius rejicere, arbitrio
 eius permittendo. Lucian. *ἀλλ' ἐπίσει τὸ πᾶν
 ἀναβαλλόμεθα, ἢ ὅτι ἂν δοῦν, τῶ ποίησαι τέλος
 πῆρ δῆμος*. Item ἀντὶ τῷ προοιμιάσειω, id est,
 praefationem dicere, uel praeludium facere,
 praefari. Item ἀντὶ τῷ ἐνδύσειω, indui, amicia-
 ri, unde ἀναβληδὸν ἐνδύσειω significat induere
 in modū amiculi, amictim circumiacere.
 Herodot. *ἐπαναβληδὸν εἴματα φορέουσαι*,
 hoc est, quasi circumiectim & obuolutim.
 εἰς τὸ ὑσερον ἀναβάλλω, aut εἰς πῶ ἐπιούσαν,
 cōperendinare, in posterū rejicere. Vide
 plura in Comment. Budæi.
Αναβασιδὸς. ἀξιού, qui superferetur, ὑπερ-
 τιστὸς.
Αναβάλλω. retardo, remoror, protraho, prola-
 tionibus implico. οἰς ἀναβάλλουσι ἡμᾶς ἀ-
 pud Demost. *ἐν τῷ κατὰ φιλιππῶν*, id est, qui
 bus nos remorant & differre cogunt. Item

differo, ut illo prouerbio ἔχινος τὸν τόκον ἀνα-
 βάλλω: Echinus partum differt. Item ἀντὶ
 τῷ ἀναβίβαίω. Xenoph. in iij. παιδείας: οὐδὲν
 ἄλλος βασιλέα τῶ τῶρ ἵππον ἀναβάλλειν, nemo
 alius regem in equum sustollebat. Copios-
 sius in Comment. Budæi.
Αναβασιδὸς per unum η, qui praefuit, Suis
 da referente, ut ἀναβασιδὸς οὐδὲν ὡσπερ ἀπὸ
 βραχέων διεξήθη ἵππορ.
Αναβάσις. ascensus, ascensorius.
Αναβάσις. s. ascensor: Sic item uocatur equus
 admittarius, id est, ad initum electus. Sæ-
 pius tamen ὀχέω dicunt. Bud.
Αναβάσις. ascensibilis.
Αναβήσιν. ἀναβάλλω.
Αναβίβαίω. ascendere facio, traudio, impono,
 supra diuido, profero in iudicium, conscen-
 do, attollo, excito. Andocid. *τίνα γὰρ ἀναβίβα-
 σομαι δημοκόμῳ τῶ ἱμαντῶ*. Item in mediū
 produco. Plato in Apolo. *παθῆα τε αὐτῷ ἀνα-
 βιβάσμενος*, puerilisq; suis in medium pro-
 ductis. Dicitur & hoc παρασισταδῶ. Copio-
 sius in Comment. Budæi. **Αναβίβω** pro
 ἀναβίβασται, scandere faciet apud Demos-
 thenem *ἐν τῷ πρὸς παραπροσβείας*, producet
 apud Aeschinem.
Αναβίω. resuscito, reuiuifco.
Αναβίωσις. facio reuiuifcere, reuiuifco, excu-
 sco, uitæ restituo.
Αναβλαστῶ, uel ἀναβλαστῶ. ᾧ. repullulo, gets-
 mino.
Αναβλεμμα. πω. τὸ. acies reflexa. Xenoph. in
 Venat.
Αναβλέπω. suspicio, attollo oculos, uisum reci-
 pio, post cæcitatem oculis restitutor, quasi
 reuideo. ab ἀνὰ & βλέπω, ut Matth. xxi. *ἀνέ-
 βλεψαμ τῶ οἱ ὀφθαλμοί*. Sic Chremylus az
 pud Aristoph. ad Plutum cæcum: *ἐὰν γὰρ
 ἀναβλέψω, κᾶρ μίμῳρ χερσῶν*.
Αναβλεψίς. οἰς. ἢ. redditus uisus.
Αναβληδὸν. in modum amiculi, amictim.
Αναβλησις, dilatio.
Αναβλήω, aquam emitto, ut fons scaturiens.
Αναβλῶ. scaturio fursum.
Αναβλήω. excaturio. neutrum absolutum.
Αναβοάω. reclamo, inclamo, magna uoce
 clamor.
Αναβοήσις. οἰς. ἢ. exclamatio.
Αναβοήσις uel ἀναβοήσις inde dicit quod
 de inferioribus ad superiora eleuetur, per
 forisq; iungatur, unde & pro amictorio po-
 nitur quo humeri operiuntur, quod sindo-
 nem

nem uocant.
Αναβόλαια. ἄ. ornamenta sunt mulierū, quis
 bus pectora & humeri proteguntur.
Αναβολαία. induo.
Αναβολᾶς uocatio. differre.
Αναβολῶς uocabatur qui apud reges eo fun-
 gebatur munere, ut eos in equum sustolles-
 set: Strator, à sternendis equis, Latinis di-
 citur. Plut. in Craffo: *ἀμα δ' ἵππος τῷ κρέσσον-
 παρῆν χερσοχάλιμος, ἢ οἱ ἀναβολῆς αὐτῶν ἄ-
 ερμῶν παρεβίβασα*.
Αναβολή. ἢ. ἢ. significat, teste Eustachio, ἀνά-
 ἡσιν, id est, ἰδύνησι, id est, cunctationem,
 moram, dilationem: procastinatio nē uer-
 titi Polit. in Herodia. Item ἀρχὴν ἢ προοί-
 μιον, principium & praeludium. Significat
 item ἐπιδημία, amictum, palliū, tolerantia.
Αναβράω. sufferuefacio.
Αναβράσσω. ebullio.
Αναβράω. elixio.
Αναβρασος. coctus, ebullitus, politus, elixus.
Αναβρέχω. clamo.
Αναβρέξω. reforbeo.
Αναβρέχω. refono.
Αναβρώσκω. deuoro.
 A N A Γ.
Ανααγαγέω. reclamo. alias ἀνααγαγέω.
Ανάγαιος. subterraneus.
Ανααγαγισμός. οὐ. δ. effusio.
Ανααγέλλω. proclamo, pronuncio.
Ανααεννίσσας. αντω. qui regenuit.
Ανααεννόμενοι. οἱ. qui renascuntur.
Ανάγαιος. οἰς. ἢ. respectus, repulsa.
Αναγῆς. οἰς. δ. ἢ. immūsus, impurus, scelestus.
Αναγνώσκω. μ. γνώσσομαι. π. ἀνγνώσκω. ἀδρ. β.
 ἀνγνώσκω. recognosco, recogito, nosco, agno-
 sco, recito, lego, statuo, decerno.
Αναγασίω. cogo, cōpello, adigo, de rebus an-
 matis proprie dici annotat Ammonius,
 quemadmodum βιάσειω de inanimatis,
 ut Lucæ xliij. *ἀνάγασσον ἐσελθεῖν ἵνα γεμῶθῃ
 ὁ οἶκος μου*: Compelle intrare, ut impleatur
 domus mea. Sic βιάσειω πῶ ναῦν.
Αναγαιος. necessarius, amicus: τὸ ἀναγαιος,
 quæ uitari nequeunt, apud Galenum. Res
 graues & seriae apud Herodia. Item utilia
 frugifera, ad rem pertinentia apud Lucia.
Αναγαστήριον διαμώσθης, cogētia in iustitiam.
Ανάγαιος. s. δ. coactus.
Ανάγαιος. necessitas, fatum: subauditur saepe
 ὄδῃ, ut ἀνάγαιος τῶ ποίησαι necessitas istuc fa-
 cere, pro necessē est uel necessum est. à πᾶς

σχᾶ ἀνάγαιος, quæ pati coguntur, apud Lucia
 num *ἐν τῷ πρὸς τῶν ἰσθμῶν συνόντων*. Item
 uis, Lucia. *ἡγνάς δὲ ἢ τῶν ἵππων τῶν θυμῶν
 ὡς δὲ συνέχων ἀνάγαιος τῶν χαλιῶν*: obligatio.
Αναγαστοφῆρ. necessarius uesci.
Αναγαστοφῆρ Aristoteles in Politicis appele-
 lat uictum athleticum, quasi dicas cibi su-
 mendī necessitatem. Nam athletæ frugaj
 ter admodum uictabant.
Αναγαστοφῆρ. ad necessitatem comedo.
Ανάγαιος. ἄ. aspera, non læuia cælaturis in-
 equalibus eminentibusq;. ab ἀνὰ & γῆρ.
Ανάγαιος. οὐ. δ. impurus.
Ανάγαιος. ὄπω. τὸ. occultum.
Αναγαστοφῆρ. recognosco.
Αναγαστοφῆρ. οἰς. ἢ. recognitio.
Αναγαστοφῆρ. τὸ. indicium.
Αναγαστοφῆρ. ἴππος. δ. persuasus, lectus,
Ανάγαιος. lectio, recognitio, persuasio.
Αναγαστοφῆρ. legendum est.
Αναγαστοφῆρ. τὸ. lectorium.
Αναγαστοφῆρ. οὐ. lector.
Αναγαστοφῆρ. οὐ. δ. legibilis.
Ανάγαιος. foluo, adducor, urgeor, in altum
 nauigo.
Αναγαστοφῆρ. οἰς. ἢ. declaratio uictoriae, ἀναγῆ-
 ρυγῆς.
Αναγαστοφῆρ. praedico, declaro, id est, laudo, des-
 signo, creo. Gaza ex Ciceroe ὑπατω ἀνεβ-
 ῆθη, consul creatus est. Renuncio, apud lu-
 rison. uulgo, facio rapportum,
Ανάγαιος. manifeste scriptum.
Ανάγαιος. per scriptus, in acta relatus.
Ανάγαιος est quo docetur quomodo cōclu-
 dendum sit reliquum schema quod impe-
 ratum est.
Αναγαστοφῆρ. per scriptus & acta: Sic etiā appele-
 latur commentarius & breuiarius, & liber
 census peracti. Vide Comment. Budæi.
Αναγαστοφῆρ. οἱ. monimenta scribentes.
Αναγαστοφῆρ. in acta refero, quod Cicero per
 scribo dicere solet, literis prodo, manifestò
 scribo, publico per scripturam. Significat
 etiam colores addere formis uel imaginis
 bus delineatis.
Ανάγαιος. ἄ. spolia, exuitiæ.
Ανάγαιος. herbæ genus. Stephanus locum
 in Attica putat, ubi frutex odoris grauissim-
 mi, qui ad agio locum dederit, ἀνάγαιος κ-
 νῆς: quod innuere uidetur Aristoph. Lysis-
 tra. *ὡδὲρ ἄσιν ἀναγαστοφῆρ. ἢ τῶν δία δ
 γῶν ἀνάγαιος μοι κεννῆσαι δοῦν*. lege adas-
 gium

gium, Anagyrim commoues.
 ἀνάγω, reduco, superago, introduco, recedo,
 exeo portum cum nauj, persuado, refero:
 ut ἐς θεούς ἀνάγειν inter deos referre, in cœ-
 lum sustollere, apud Isocrat. Item ἐς ὑψος
 ἀγω, tollō, subueho, in sublime erigo, sub-
 stollo, subduco. Sic Matth. iij. τότε ὁ ἰησοῦς
 ἀνῆλθεν ἐς τὸ ἔρημον ἐπὶ τὸ πνεύματος &c. id
 est: Subductus, sublatus, uelut è medio abz-
 ductus, ut inquit Eras. Dicūt item ἀνάγειν
 τὸν ναῦν, id est, nauem è portu in mare edu-
 cere, unde ἀγάγεθαι, ἀντι τὸ ἐκπλεῖν καὶ ἀνα-
 πλεῖν. Item reiçcio ad maiorem potestatiē,
 ἐς τοὺς ἀρχόντας ἀνάγειν, ad magistratus rez-
 jicere. Item altius rem repeto. Grego. ἦδη
 τὴν ἀτίαν διηλώσω βραχυ τὴν λόγον ἀναγαγών:
 altius repetito sermone. Item pro reiçcere,
 id est, uomere, ut τὸ ἄμα ἀνάγειν. Adduco,
 Herodian. in ij. de Pertinacis modestia lo-
 quens: οὐκ ἔστι μέτριος καὶ ἰσοτήριος ἄνθρωπος
 οὐδὲν αὐτῷ ἦδη μεταίωμα ὄντα, μήτε ἐς τὴν βασι-
 λειον ἀδελφὴν ἀναγαγῆν &c. Ad eō em se equa-
 bilem paremçq; cæteris præstabat, ut filium
 quosç; iam adulescentē in aulam palatinā
 nunquā adduxerit. Item celebroy. Lucian.
 Icarom. πανηγύρεας ἀναγούσι.
 ἀναγωγή, ἡ. ἡ. recessus subtilis, siue excelsa aut
 superior intelligentia. Apud Dionysium
 ἀναγωγή & θεωρία pro eodem accipiuntur,
 id est, pro sensu oraculorum mystico & rez-
 condito, qui nos in cœlum meditando sub-
 uehit: propeçq; deum cernendum contem-
 plantibus præbet. Figura, quasi subductio,
 cum sensus ad altiora sustollitur. Disciplina,
 educatio, institutio, unde ἡ τὸν παιδῶν
 ἀναγωγή, est ἡ τὸν ἰθὺν ἠεταμόσμησις. Et ἀναγω-
 γὴ τὸν φιντῶν. ἀναγωγή τὸν νεῶν, est ἐκπλεῖς καὶ
 ἀνάπλες, exitus nauium è portu, apud De-
 mosth. Item reductio, relatio. ἀναγωγή τὸ
 αἷματος, sanguinis reieçtio, id est, uomitus,
 excretio.
 ἀναγωγή. ἡ. ἡ. inexercitatio, disciplinæ negli-
 gentia, imperitia, rusticitas, mores incom-
 positi, defectus disciplinæ, ἀταξία, dissoluta
 uita & animus iuuenis indomitus: ut seraz-
 τιά ἐπὶ τῆς ἀναγωγίας διεφθαρμένον. Et Plato
 in Polit. ait Alcibiadem fuisse perditum καὶ
 πῶς τὴν δίαταξιν ἀναγωγίαν καὶ θρασυτητα.
 ἀναγωγικά dicuntur mystica Theologis ortho-
 doxis, quæ hominem mortalem sublimia
 diuinatçq; meditando in cœlum subuehunt.
 τὰ ἀπὸ τῶν ἀνομιτῶν ἔπι τὰ ἀνόμιτα ἡμῶς ἀναγόν-

τα. Et uos ἀναγωγικός, quæ sensus literalis,
 ut uocant, in spiritualement uertitur.
 ἀναγωγή ἡ uocatur Theologis ea pars inter-
 pretationis, quæ sensus remotissimos atq;
 abstractissimos exquirat.
 ἀναγωγικός, mysticè.
 ἀναγωγος. ἡ. ὁ. contumax, inducibilis, impe-
 ritus, indoctus, qui disciplina caruit. ὁ ἐκπλε-
 γνόμενος, ὁ ἀνοήσαστος, ὁ φημιδονος, dissolutus,
 intemperans, uoluptatibus deditus, quiçq;
 animo suo obsequitur intemperanter.
 ἀναγωγοὶ ἵπποι, equi indomiti & calcitros-
 tros, idem quod λαυριστά: Columella calci-
 trosos alicubi appellat. Et Xenoph. ἀναγώ-
 γους κύνες uocat, qui male instituti sunt ad
 uenatum, aut qui institui nequeunt. Sic ἀνά-
 γωγοὶ πῶδες. ἀναγωγος ἡ uita sublimipeta
 apud Dionysium theologum.
 ἀναγωγος. duriter, contumaciter, refractariè,
 imperitè, indoctè, rusticè, incompolitè, disso-
 lutè, intemperanter, infrenatè. Accipitur
 item ἀναγωγος pro eo quod est, citra indu-
 ctionem & certam quandā coherentiam,
 quæ species argumentationis dicit ab Ari-
 stotele: cū quis per plura singularia progre-
 diens, uniuersale aliquod probat, id quod
 Platoni frequentissimum est. Gellius: Cul-
 pauit aut primū hoc quod Cato ineruditè
 & ἀναγωγος (ut ipse ait) principio nimis in-
 solētī nimisçq; acri & oburgatorio usus sit.
 ἀναγωγιστος. ἡ. ὁ. qui non certauit.
 Α Ν Α Δ.
 ἀναδαθῆσα φλόξ, excitata flamma.
 ἀναδάσασθαι, diuidere.
 ἀναδασάμενος χώραν, subigens regionem.
 ἀναδασμός. οὗ. ὁ. diuisio, partitio.
 ἀναδασος. ἡ. ὁ. ad regestatem redactus.
 ἀναδέδραμν. sursum concurrimus.
 ἀναδέδρας. ὄδος. ἡ. umbraculum.
 ἀναδείκνυμι. demonstro, instituo, constituo,
 designo. ἐνδεικνύμενοι & μιλῶντες magistra-
 tus dicuntur, quæ creati renunciantur.
 Cum uerò insignia magistratus cū impe-
 rio assumunt ἐς τὰς ἀρχὰς ἐστένοι dicuntur,
 id est, magistratus inire. Vide plura in pos-
 tremis annot. Budæi in Pandectas.
 ἀναδείκνυται συσπρία. cōstitutę sunt sodalitates.
 ἀναδείκνυμι. reedificauit.
 ἀναδέλφος. οὗ. ὁ. non habens fratrem: oppo-
 nitur συναδέλφω.
 ἀναδειμονίω, iterum fortior.
 ἀναδείκνυμι, καὶ

ἀναδέμω.

ἀναδέμω, reedifico, reparo.
 ἀναδεδραθῆς. ἡ. arbuta.
 ἀναδέσις. ἡ. religatio.
 ἀναδέσμεύω, religo.
 ἀναδέσμι. ἡ. ὁ. ornamentum capitis. Hom.
 ἀμνησας, νεμερῆφασθόν τε, ἰδὲ πλεικτῶ ἀναδέσμι
 ἀναδέστω, mundus muliebris.
 ἀναδέω. misceo, subigo.
 ἀναδέω. coronō, ligo, circunligo, exorno.
 ἀναδέχομαι. spondeo, suscipio, expecto, pro-
 mitto, recipio, id est, seruo & colligo disper-
 sos: ut ὅτι ἀναδέξατο ὄσους ἰδύνατο πλεῖστος τῶν
 ἐν τῆς μάχης ἀνασφραγισμένων, id est, ἀνένανθε.
 ἀναδέχεσθαι τὸν τιμωρίαν, pœnas dare. Hero-
 dian. in v. οἱ μὲν ἐπὶ τὸν ἀπηνόου προθύμως
 ἀναδέχοντο, δεδιότες ἢ ἠρηθῆναι, τὸν ἐφ' οἷς ἐδρα-
 σευ τιμωρίαν ἀναδέχεσθαι: Milites qui Antoni
 ni partes tuebantur alacriter pugnabāt, ne
 si uicti forent, fugæ pœnas darent. Signifi-
 cat etiam ἀναδέχεσθαι, τὸ ἐφ' ἑα τῆς δέχεσθαι, in
 se recipere, & se præstaturum promittere.
 Cicero hoc præstare subinde dicit, ut in epī-
 stola ad Vatinius. De seruo Dionysio, si
 me amas, confice, quancunq; fidem dede-
 ris, ego præstabo. Phalaris τρύφων: πόντε τὰ
 λαύρα ἀναδέξαι προσιός τῆς ὑπὲρ τῆς γαμουμένης
 παίδος: promitto, spondeo, iubeto fide
 esse tua, quinçq; talenta dotis genero, cum
 filia ei nupsisset. ἀναδέχεσθαι τὸν πῶδα, pe-
 nes se asciscere puerum, & id femē quod
 agnoscere filium dicitur. Demosthen. ἠετῆ
 Ναιάρας: οὐχ' ἔγω ἀναδέξατο τὸν πῶδα, non
 uolens libensçq; fecit, ut filiū eum agnosce-
 ret. Dicitur etiam ἀ ἀθάλα τὸν πῶδα, pro
 eodē apud eundem. ἀναδέχεσθαι τὸν δίνην,
 id est, ἔγγυα, spondere, quasi iudiciū pro-
 mittere, quod faciunt sponsores atq; inter-
 cessores uadimoniorum, & qui iudicatum
 solum iri promittunt. Dicitur etiam hoc
 δίνην ἔγγυα & ἔγγυον ὁμοιογῆν uadimon-
 nium promittere. ἀναδέχεσθαι τὸ ἔγκλημα καὶ
 τὰ ἐγκλημένα, est crimen in se recipere, cri-
 mini se offerre, agnoscere rem perpetrātā,
 & se mandatorum profiteri: quod & ἀτίαν
 ἐνδέχεσθαι dicitur. Hæc debes ferè lucubras-
 tionibus Budæi.
 ἀναδέμω. ἡ. ὁ. coronamentum, sertum.
 ἀναδέμα: edoceo.
 ἀναδέδωμι. reddere, restituere, porrigere, tras-
 dere. ἀναδέδωμι ψήφον est permittere ut sen-
 tentiam quis dicat, quod & ποροθέντα ψή-
 φον dicitur.

ἀναδιδόδωμι concoctum cibum à natiuo calo-
 re in totum corpus eiusçq; parteis distrahi.
 ἀναδιδόμι. producor, deijcio, ædo, remitto.
 Ioseph. lib. ix. Iud. τὰς ὀρμάς ἐνεδωσαμ.
 ἀναδίνος δίνην significat iudicium irritum & le-
 ge abrogatum. Iuriscōsulci Latini iudiciū
 nullum & testamentū nullum dicunt. Cic.
 in prætura urbana: Minutius quidam mor-
 tuus est, eius testamentū erat nullum, id est,
 irritum & lege abrogatum. Andocid. ἐ-
 πως μήτε χρεῖων ἀπονομαί ἔην, μήτε δίναι ἀνά-
 διναι γήνοιντο, ut ne tabulæ nouæ fierent, &
 res iudicatę rescinderentur. Dicitur & ἡ μὴ
 οὐσα & οὐν οὐσα per eclipsis τῆς δίνης, & οὐν
 ὑπὸ νόμοι nullæ, irritæ. Vide Commens-
 taria Budæi.
 ἀναδιπλασιος. ἡ. ἡ. anadiplosis, reduplicatio,
 eiusdem uerbi continuatum repetitio.
 ἀναδοδουάζω. ἡ. ὁ. ὁ. perterrefacio.
 ἀναδοσιος. ἡ. ἡ. digestio, id est cibi cōcocti dis-
 tractio à natiuo calore in totum corpus.
 Observatio, traditio. Greg. Naz. τί σκεδιά-
 ζεις ἡμῶν διαλεπτικῶν ἀναδοσιμ.
 ἀναδομί. ἡ. ἡ. ἀναδασμός.
 ἀναδοχός. καὶ
 ἀναδοχος, fideiussor.
 ἀναδραμῆν. sursum currere, recurrere.
 ἀναδύομαι. recuso, respuo, deieçto, eiuro, id est
 (ut uulgo dicitur) renuncio. ἐξομνῶ, fugio,
 suterfugio, tergiuersor, emergo, emico, exi-
 sto. Significat & retractare & retractare quod
 pactum est. Lucia, τὸ μὲν ἦδη ἀναδύει, καὶ ἀνα-
 κλάσ τὸν ὑποσχεσιμ, isthuc iam retractas rez-
 uocasçq; promissum. Inde ἀναδύθι, emerge
 ἀναδύσις. ἡ. ἡ. emerfus, fuga & ἀναφυθῆ.
 Α Ν Α Ε. Α Ν Α Ζ.
 ἀναείδνος. indotata.
 ἀναείρω. eleuo, sursum fero, occido.
 ἀναείωνύω. ἡ. ἀναείω. καὶ
 ἀναείωνυμι. moueo, remoueo, soluo, abeo, re-
 cedo, reuertor, castra moueo.
 ἀναείω. ebullio.
 ἀναείτω. inuestigo.
 ἀναείω. ἡ. ἡ. motio castrorum. ἀναείωσιν οὐ-
 μαιεν, fugā adornare, abitu parare, castra
 mouere. Latini item uasa conclamare di-
 cunt in hac significatiōe. Exercitū enim
 castra moturo cōclamari solet, ut uasa col-
 ligant. Cæsar: Vasis militari more concla-
 matis, progressus milia &c. Dicitur etiam
 hoc τὸν ἀναείωνύων ἐπιφθεγμα.
 ἀναείωσιν, foris ianuā aperire apud Aristop.
 f. iij. ἀναείωνυμι.

Τῆ Α μὲν
ἀναδύνημι, induo, procingo.
ἀνασπυρῖω, suscito, excito, recādesco. Quod
Cic. dicit: Cuius ego nomine ipse recreor,
Theodorus transfert, οὗ αὐτὸς ἐγὼ τῷ ὀνόματι
τῆ ἀνασπυροῦμαι.

Α Ν Α Θ.

ἀναβαλεῖω, uolū
ἀναβάλλω, reuifesco.
ἀναβάλλω, foueo, defendo.
ἀναβαρῆεω, respicō post timorem, id est, ani-
mum recipio, securitatem accipio, confir-
mo, addo audaciam.
ἀναβαρῆσας, ἀντὸς, δ, ἡ, recipiens animum.
ἀναβαρῆνω, confirmo.
ἀνάθημα, ἀπὸς, τὸ, δ. Hierony, annotat uocē
esse propriam Iudeis, qua extremā detesta-
tionem significare soleat. Dicuntur etiam
ἀναθήματα ἢ ἀναθήματα additamenta. Item
ἀφιερώματα, donaria, hoc est, dona quæ dis-
cāta dijs suspenduntur in parietibus & cos-
lumnis templi: cuiusmodi nūc uisuntur po-
sissimum iuxta monumenta diuorū statuum
argenteæ, equi aurei, pocula gemmata:
dicuntur etiā ἀναθήματα Herodoto. Sic dis-
cāta ab ἀνάθημα, hoc est, a seponendo siue su-
spendendo: aut quod nefas esset ea mouere
re loco. Hoc uocabulo etiam statuae signi-
ficantur, templa, basilicæ, porticus, & alia
urbis ornamenta. Isocra, pro templis & sa-
cris monumentis utitur. ἀναθήματα item di-
cīti sunt sacri homines, quorū capita dijs in-
feris dicata sunt & deuota, quemadmodū
etiā Latini ueteres sacri in malum sensum
usurpabant. Ex monumentis Bud. & Erasf.
ἀναθηματίζω, deuoueo, detestor.
ἀναθηματισμός, οὗ, δ, ἀφανισμός.
ἀναθερμάνεται, tepescit.
ἀναθίω, recurro.
ἀναθεωρῶ, reputo, suspensus sum animo, in-
tendo, reconsidero.
ἀναθεωρισμός, οὗ, δ, recognitio.
ἀναθηματικοὶ τριπόδες (ut scribunt Aristopha-
nis interpretes) dicebant qui ornatus gra-
tia dicati erant domibus uel templis, prore-
sum ignibus immaculati intactiq;. Home-
ἄπυρος appellat. Qui uerō ad ignis usum
comparati erant ἑμπυρῆται aut αἰθωνες uo-
cabantur.
ἀναθῆκαίμοι, οἱ, hostes.
ἀναθλος, οὗ, δ, imbellis.
ἀναθλόω, interturbo.
ἀναθλοῦται, obturbatur.

τὸ Ν.
ἀναθορυβίασας, ἀντὸς, tumultuarius.
ἀναθορῶ, subito surgo, proflilio, consternor,
impetu excitor.
ἀναθρῆω, reconsidero, considero, respicio.
ἀναθρῶσω, ἀναπηδῶ, reflilio, uel fursum salio,
insilio. ἀναθρῶσμοντι ἕπι ἵππορ, Herod.
ἀνάθυμιάζω, uaporo, exhalo.
ἀνάθυμιάσις, ἰος, ἡ, euaporatio, exhalatio, ex-
piramentum.
ἀνάθυμιασω, euanesco. Histor. lib. γ.
ἀνάθυμῶ, suffio.
ἀνάθυω, μ. ἴσω, π. σικρ, subsilio, iterum iuuenis-
liter transgredior.
ἀναθῶσω, reclamo.

Α Ν Α Ι.

ἀνάθεα, ας, ἡ, impudentia.
ἀναθένομαι, impudens sum, impudēter ago,
ἀνασχυνῶ.
ἀνάθημ, impudenter, promiscuē.
ἀνάθης, ἰος, δ, ἡ, impudens, asper. Vnde lapi-
dem uocat Homerus metaphorice ἀνάθης:
πᾶς ἀνάθης, Iliad. δ'.
ἀνάθ, ἡ, ἡ, nutritrix.
ἀνάθιπος, οὗ, δ, ἡ, nudus pedes.
ἀνάθικτος, οὗ, δ, ἡ, incruentus.
ἀναίμομαι, ᾠμαι, uentis concutior, agitor.
ἀναίμασις, ἰος, ἡ, sanguinis carentia.
ἀναματι, ἢ ἀνάματι, sine cruore.
ἀναμος, ἢ
ἀναμωρ, ονος, exanguis.
ἀναίνομαι, renouo, recuso, respuo.
ἀναξας, δ, exortus.
ἀναξίωμα, suscipio, fumo, teneo, suffero, recu-
pero, recumbo: excindor, uastor. Demost.
ἐξήπατηντο οἱ παλαιωροὶ φωνῆς ἢ ἀνιρηντο ἢ
πόλλας ἀνῶν. Item tollo mortuum ad sepe-
liendum. Demosth. πρὸς Μακάρη. Ἐὰρ δὲ τ'
δημάρχῃ ἐπαγγέλαντο μὴ ἀναρῶνται οἱ προσθε-
μοντῶ, δ μὲν δῆμαρχος ἀπομιθώσατο ἀνιρῶν ἢ
υπερῶν: Quod si denunciante Demarcho,
agnati & gentiles non sustulerint eos, ipse
Demarchus funerandos, defunctos, sepe-
liendosq; locato. ἀναρῶμαι, demereri &
sibi conciliare gratiam. Xenoph. in ἡ. πρὸς
δέας: ποῖα σὲ ἐγὼ ἀνῆρ οὗτος ἀνῆρτα;
ἀναρῶμαι τὰ σιβύλλια, inspicere libros Sibyl-
linos. ἀναρῶμαι τοὺς ναυαγίσαντας est nau-
fragos legere, naufragorum corpora ad se-
peliendum conquirere, & naufragos fer-
uare. Sic ἀναρῶμαι τοὺς νεκροὺς, occi-
sorum cadauera sepelire. ἀναρῶμαι τὸν
πόλεμον, bellum suscipere, quod etiam
ἀρῶμαι

τὸ Α μὲν
ἀρῶμαι dicit. ἀναρῶμαι ἐχθρῶν, inimicitias
suscipere. ἀναρῶμαι σίτορ sumere cibum.
ἀναρῶμαι νίμηρ, ferre uictoriam, hoc est, ἀρ-
ῶμαι, φέρεσθαι. ἀναρῶμαι πῶ συνηραφῆρ est
syngrapham irritam facere & circinduce-
re, quod & ἀνυρορ ποιῶρ dicitur. ἀναρῶμαι
πῶ γραφῆρ accusationē inducere. ἀναρῶμαι
πῶ ἄδρας quærere pueros ex uxore, & sus-
cipere. Copiosus in Comment. Bud.
ἀναρῶμαι, ἰος, ἡ, responso, interitus, sublatio
cadauerum, antiquatio, interlitio, abrogas-
tio: ut ἀναρῶμαι τὸν νόμον. Receptio, recusa-
peratio, caedes.
ἀναρῶμαι, οὗ, δ, occisor.
ἀναρῶμαι, tumultuor.
ἀναρῶμαι, τὰ, quæ intereunt.
ἀναρῶμαι, exiitio, fuz, lætalis.
ἀναρῶμαι, occido, destruo, respondeo, accipio,
produco, porto, aufero, occulto, sustollo
mortuū ad sepeliendum. ἀναρῶμαι τοὺς νό-
μους, antiquare & abrogare leges. ἀναρῶμαι
τὸς διαθήκας, rumpere & reuocare testamen-
tum. ἀναρῶμαι τοὺς χρέους apud Demosth.
ἐντὶ τῷ ἐνυρῶρ, hoc est, tempus eximere, &
occasione rerum gerendarum auferre.
ἀναρῶμαι πῶ διαδύκαστῶρ Libanius dixit pro
eo quod est, actionem denegare, à iudicio
dictato repellere, & actionis intentionē cir-
cunducere. ἀναρῶμαι ψῆφοι uel ὑπαρῶμαι
σαν, calculi condemnatorij, Lege plura in
Comment. Budæi.
ἀναρῶμαι, non sentio.
ἀναρῶμαι, ας, ἡ, insensibilitas, insensilitas.
ἀναρῶμαι, ἡ, stupor, ἀναρῶμαι.
ἀναρῶμαι, μ. ἴσω, π. σικρ, sine sensu sum.
ἀναρῶμαι, insulfus, insenfatus, sensuū inops,
brutus, insensibilis, insensilis, hebes, stupi-
dus, incognitus.
ἀναρῶμαι, insensibiliter, insulfē, temerē.
ἀναρῶμαι, ἡ, obtupuit, occalluit.
ἀναρῶμαι, consumo, expendo.
ἀναρῶμαι, οὗ, δ, ἡ, mali augurij, infortunatus.
ἀναρῶμαι, incitor, surgo, obuio.
ἀναρῶμαι, sum impudens, impudenter lo-
quor.
ἀναρῶμαι, ας, ἡ, ἢ
ἀναρῶμαι, ας, ἡ, impudentia.
ἀναρῶμαι, impudens.
ἀναρῶμαι, τὰ, causarum ratio cinatione ca-
rentia.
ἀναρῶμαι, infons, innoxius, inculpatus, crimi-
ne uacans, cui iure nihil obijci potest, qui

τὸ Ν.
non est in culpa, culpa uacans.
Α Ν Α Κ.
ἀναρῶμαι, cachinnor.
ἀναρῶμαι, depono.
ἀναρῶμαι, ἀναρῶμαι, repurgo. Plu-
tarch. in Anto. ἀναρῶμαι τὰ ἐπίδρατα
πολίμῃ, belli reliquias persequens & repur-
gans. ἀναρῶμαι Soldicif in deliquio,
cum luna solem subiens, & eū nobis aufe-
rens, sensum præterlabitur, & eam partē so-
lis, quā nobis primū abstulit, prætereundo
reddit. ἀναρῶμαι quos Theologi usura-
pant pro eo quod est, allegorias anagogias
cas ad liquidum usq; sensum patefacere
atq; explanare. Et ἀναρῶμαι allegorici
sensus & reconditi anagogica explicatio.
ἀναρῶμαι, resideo, procumbo.
ἀναρῶμαι, ονος, δ, ἡ, consilidens.
ἀναρῶμαι, renouo, reparo.
ἀναρῶμαι, ἰος, ἡ, renouatio.
ἀναρῶμαι, τὸ, δ, carcer in quem cōijciabantur
peruersi serui aut liberti ingrati, qui à patro-
nis descuerant.
ἀναρῶμαι, incendio, accendo.
ἀναρῶμαι, ἢ
ἀναρῶμαι, imploro, reuoco, prædico Thucy.
ἐν τοῖς ἐπιστῶν ἀναρῶμαι.
ἀναρῶμαι apud Philostratum dicuntur
munera, quæ uir & domestici atque amici
sponse cōtribuebant, quum primum retez-
cām, uisendam se præberet. Dicuntur &
θεαρεθρα.
ἀναρῶμαι, μ. ψω, π. φα, reuelo.
ἀναρῶμαι, ἰος, ἡ, reuelatio.
ἀναρῶμαι, μ. ψω, π. φα, reuertor, reflecto.
ἀναρῶμαι, οἱ, resupinati flatus,
ἀναρῶμαι, deuoro.
ἀναρῶμαι, ἰος, ἡ, uoratus.
ἀναρῶμαι, τὰ, festa Castoris & Pollucis.
ἀναρῶμαι, dispono, suspendor, recumbo.
ἀναρῶμαι, τὸ, templum Castotis & Pollucis.
ἀναρῶμαι, abscindo.
ἀναρῶμαι, exclamans.
ἀναρῶμαι, Castor & Pollux, inaltis, suprā, quietē
ἀναρῶμαι, μ. ωσω, καὶ ἀναρῶμαι, summam colligo, in summā redigo, siue
ad caput uel ad capita redigo. Significat
etiam perorare. Latius Bud. in Comment.
ἀναρῶμαι, recapitulatio, qua capita
rerum summam repetuntur. Sic uocant
oratores, quum ea quæ spatim ac fustis di-
cāta sunt paucis repetunt, ut simul iudici re-
nouentur.

nouentur. Hanc item uocant epilogum. Latinis quoque recepto nomine. Eras. peroratio, enumeratio, conclusio, figura.

Ἀνακρίσις. 109. ἢ. præconium, declaratio.

Ἀνακρίσις. declaro per præconem, promulgo, pronuncio. Lucia. ἀνακρίσειν νενηκῆς, præconis uoce uictor pronuncior.

Ἀνακρίσις. quieuisse.

Ἀνακρίσις. μ. ἴσω. suscito, agito.

Ἀνακρίσις. 109. ἢ. exagitatio.

Ἀνακρίσις. μ. ὄσω. ἢ. defleo.

Ἀνακρίσις. μ. ἄσσω. π. ἴσ. defleo.

Ἀνακρίσις. 109. ἢ. reuerbaratio, refractio, fractio sonitus.

Ἀνακρίσις. reuerbero, refringo, repercutio, ἀνακρίσις Aristophani.

Ἀνακρίσις. οὐ. ὀ. δ. fletus.

Ἀνακρίσις. 109. ἢ. reuocatio, inuocatio.

Ἀνακρίσις. οὐ. regressus, reuocatio. Ἀνακρίσις τιμὴν σημαίνει. receptui canere.

Ἀνακρίσις. οὐ. ὀ. reclinans.

Ἀνακρίσις. ἀνοξία, aperuisse, apud Homerū & Herodotum.

Ἀνακρίσις. discumbo.

Ἀνακρίσις. τὸ. accubitus, lectulus, super quo quiescimus interdum, qualia celebrantur Florentie Tuscanica, & apud Lampridium in Helio Gabalo, accuba. Ab alijs Sibatia dicuntur.

Ἀνακρίσις. reclino, hoc est, facio declinare & discumbere.

Ἀνακρίσις. 109. ἢ. discubitus.

Ἀνακρίσις. οὐ. ὀ. inclinatus.

Ἀνακρίσις. μ. ὄσω. scaturio.

Ἀνακρίσις. μ. ὄσω. gargarizo.

Ἀνακρίσις. τὰ. cilia, palpebræ superiores.

Ἀνακρίσις. μ. ὄσω. καὶ ἀνακρίσις, consulo a liquem.

Ἀνακρίσις. μ. ἴσω. π. ἴσ. communico.

Ἀνακρίσις. 109. ἢ. communicatio.

Ἀνακρίσις. μ. ἴσω. π. ἴσ. replico.

Ἀνακρίσις. τὸ. quod compefcit in oculis distillationes glutini modo fronti additū.

Ἀνακρίσις. ὀ. ἢ. insequens. Vocant autē Grammatici ἀνακρίσις uitii orationis, quando nō redditur quod superioribus respondet: ut si in oratione ponatur μὲν, & non sequatur &c. Eras.

Ἀνακρίσις. reditus, ultrò citroque commeatio, recuperatio, retrorsum commeatio.

Ἀνακρίσις. redeo, infestor, infirmus sum, recuperō, retrò trañcio, subueho, sursum

importo.

Ἀνακρίσις. infero, reporto, refero, pro deporto apud Herodian. θεραπεύω, curo, medelam adhibeo, conualefco, recreo.

Ἀνακρίσις. οὐ. ὀ. ἢ. reficiens.

Ἀνακρίσις. subuolere, ἀνακρίσις.

Ἀνακρίσις. repercutio, ei aculo.

Ἀνακρίσις. ἴσ. impedimentum.

Ἀνακρίσις. impediō, proprie cū res cœpta interrumpitur.

Ἀνακρίσις. μ. ὄσω. π. ὄσω. impediō, inhibeo, idem quod ἐπέχω, ut ἀνακρίσις τὸ εὐμα, id est, retrò fluctū inhibere. Lucia. in Alexas. οὐ. μὲν ἀνευδὴν τῆς ὀξείας, atq; ita quidem ab iracundia defitit. Etiam arceo, propulso. ἀνακρίσις τὸν ὀφθαλμὸν, est oculos elidere, facinare.

Ἀνακρίσις. non indigens medela.

Ἀνακρίσις. non audio, non obediō.

Ἀνακρίσις. inaudibilis.

Ἀνακρίσις. subleuo, attollo.

Ἀνακρίσις. moueo.

Ἀνακρίσις. μ. ἀνακρίσις. μὲν. π. ἀνακρίσις. ὀ. ὀ. ἢ. ἀνευδὴν. exclamo, succlamo.

Ἀνακρίσις. clamo.

Ἀνακρίσις. ὀ. ἢ. robustus, præsertim circa caput.

Ἀνακρίσις. totis uiribus, omni diligentia, ad uerbium.

Ἀνακρίσις. οὐ. suspendentes.

Ἀνακρίσις. suspendo.

Ἀνακρίσις. οὐ. ὀ. Anacreon, unus ex nouē poetis Lyricis.

Ἀνακρίσις. discutio, discerno, scrutor, examino, recenseo, indago, interrogo. Quod Latini dicunt querere & quæstionem habere, quod etiam inquirere dicitur, Greci uocant ἀνακρίσις. Plut. de Augusto: γράψας νόμον πῶς δεῖ ἀνακρίσις τοὺς ἐν αὐτῆς γενομένους, ἢ πῶς δεῖ νομίσαι τοὺς ἀδύνατους, Cum lege sanxisset de reis, quo nam modo habenda sit quæstio, qualis animaduersio in conuictos uindicandum esset. Id uulgo processum rei delati, aut comprehensi facere uocant: & ex ore eius, rei ueritatē exquirere. In summa ἀνακρίσις uerbum est Atticorū, & significat τὸ ἀνακρίσις ἢ ἀνερωτῆσαι ἢ ἐξετάσαι ἢ βασανίσαι ἢ δοκιμάσαι.

Ἀνακρίσις. 109. interrogatio testium & quæstio de aliquo factō habita. Item percussio accusatoris & interrogatio, quam ὀξείας faciebat, & ἀνακρίσις significat hoc

hoc modo interrogari. Item quæstio reorum interrogatio, siue id per tormenta fiebat, siue sine tormentis. Vocabantur item ἀνακρίσις elogia, id est, testimonia, hoc est, onera & informationes, quæ cum reo mittebantur. Sic in Actis cap. xxv. Festus præfes ait se ἀνακρίσις de Paulo facturum, easq; demum facta, ad Cæsarem Paulum missurū cum elogio: ὅπως (inquit) τῆς ἀνακρίσις γενομένης σχῆμα τι γράψω: Absurdū enim esset (inquit) hominem causam ex uinculis dicturum mittere, & crimina contra eum testata prætermittere, ἢ τὰς ὑπὸ αὐτῷ ἀπίστας μὴ σημαίνει. Budæus.

Ἀνακρίσις. edo plausus.

Ἀνακρίσις. 109. ἢ. reuocatio quæ fit in classicis bellicis, præstudium, cantus.

Ἀνακρίσις, καὶ ἀνακρίσις. inhibeo, torqueo, reuoco, proloquo, præstudium carminis facio, præfari, procemio uti. Plura uide in Budæi Comment. ἀνακρίσις τὸν ἵππον. inhi-beo, retineo.

Ἀνακρίσις. recupero, quasi reacquiro rem amissam, refocillo, reficio, cōcilio, refoueo, fruo, θεραπεύω.

Ἀνακρίσις. filij & fratres regis.

Ἀνακρίσις. reconciliatio.

Ἀνακρίσις. renouo, reedifico.

Ἀνακρίσις. templū, palatium, locus ubi reduntur oracula, templi aditus.

Ἀνακρίσις. ἄ. ἢ. gubernatio, imperium, sacrum.

Ἀνακρίσις. abortum facit.

Ἀνακρίσις. permisceo.

Ἀνακρίσις est mente reuoluerē, repetere, iterare.

Ἀνακρίσις. οὐ. subuerentes.

Ἀνακρίσις. μ. ἴσω. π. ἴσ. replico.

Ἀνακρίσις. cum sonitu sursum iacio.

Ἀνακρίσις. suspicio, respicio, sursum eleuato capite aspicio, oculos & caput erigo, ut aues bibentes solent. Item existo, emergo, emico. Significat etiam spe erigi animoq; recreari apud Zenophontem & Herodotum. Vide commentaria Budæi.

Ἀνακρίσις. οὐ. reprehendentes.

Ἀνακρίσις. aduerb. prudenter, diligenter apud Herod.

Ἀνακρίσις. retrahō nauem ne feriat tranquille agito equos, reprimo, stabilio, remoror propter tempestatem. ἄσπασ τούτῳ ἀνακρίσις σπαντῶ τὰς νῆας; Herod.

Ἀνακρίσις. ἄ. ἢ. inducitur, requies, laxamentū.

A N A Λ.

Ἀνακρίσις & ἀνακρίσις dicuntur qui ex morbo conualefcunt, hoc est, ἀνακρίσις, ἐν τῆς νόσος ἀνακρίσις, ἀπὸ τῆς ἀσθενείας βραχύνοντες.

Ἀνακρίσις. reficio, reparo, constringo, colligo, redimio, cogō: uerbum in compositionibus medicorū usurpatum, cum res conuulsa aliquo liquore coguntur, id quod excipere etiam Latini dicunt. Item colligo disperfos, ut τὸν στρατιώτῳ ἀνελεθῆναι κατὰ πλάτανον apud Plutarch. Item recupero, percipio, recipio, refumo, repeto, itero, iterum dico: ἴστω, δεκτικῶν, καὶ φιλοφρονίας δέχουμαι, epulo excipio, comiter excipio. Item recreo, reuo: quod recolligo, & colligo etiā Latini dicunt. Item retrahō, reprehendo, retineo, ut ἀνακρίσις τὸν ἵππον, equum freno sistere & coercere, quod etiam ἀνακρίσις dicitur & ἀνέχειν. Significat etiam τὸ ἀνακρίσις, hoc est, rependere iacturam & damnum sarcire. Item ἐν τῷ ἐπιτηδεῖν ἢ σὺν φρονίσειν ἑαυτῶν, id est, reprehendere, & sese emendare. ἀνακρίσις διαβολῆν, subiisse falsam calumniam. ἀνακρίσις τὴν δύναμιν, reparare uires & copias. ἀνακρίσις ἑαυτῶν, ad se redire ac reuertī, in integrum restituere se, & in gradum reponere, quod etiam ἀνακρίσις dicitur. ἀνακρίσις τὸν πῶδα idem quod ἀνακρίσις. Dicitur etiam ἀνακρίσις filium abdicatum in domū recipere, quod patres post emendationem & correctionem faciebant Athenis. ἀνακρίσις τὴν χλαμύδα, chlamydem assumere, amicare ac induere apud Plutarchum. ἀνακρίσις ἄσπασ ἢ τὸ γένος est agnoscere a patre, & in domum deduci. Est etiam domum admittere aliquem, & penes se habere, apud Aeschynem.

Ἀνακρίσις. ἄ. ἢ. sine dolore est.

Ἀνακρίσις. καὶ

Ἀνακρίσις. 109. indolentia & stultitia. Id proprie uitium est, cū quis uacat dolore & sensu sui mali, & ob id stupens, in omne uitii fertur.

Ἀνακρίσις. ἄ. ὀ. ἢ. carens dolore, stupidus, qui mala boni consultat, & indignationem rei nō sentit: & qui ita dedoluit, Latine dicitur deseruisse.

Ἀνακρίσις. μ. ἴστω. π. ἴστω. indubitatum habeo, firmiter teneo ac concipio, intelligo, decerpo,

decerpo, colligo sparsa & effusa, lego, id est, αναρνώσκω & διέρχομαι. Lucian. ὁ δὲ ἀνελέγματο κατὰ ποιήματα, id est, recitabat. Significat & ἀναλογίζομαι, id est, argumētis & rationatione colligo. Item τὸ ἀναπιμπέζομαι, ἢ ἀναμνησίζομαι, ἢ ἀναπολώ, hoc est, animo uerbo rem præteritam & remiſcor ac repeto, in memoriã reduco, redeo. Zenoph. in. ij. ἀνάβα. ἀναλεζόμενος, passiue dixisse uidet, pro ἀναρνωσόμενος: εἰς τὸν ἵππατα χρέον ἀναλεζόμενος, olim cum legetur. Deponens, accusatiuo iungitur.

Ἀναλετήμων. αὐτος. δ. ἡ. immitis. Ἀναλέχω. lambō. Ἀνάλεκτα. τὰ. reliquię sub mensa, analec̄ta, quo uerbo utitur Martialis: Colligare longa turpe nec pudet dextra Analēcta, & quicquid canes reliquerunt. Sic dicta quòd colligi debeant, id est, ἀναλετέω.

Ἀναλέπιδες dicuntur quibus ē xylino lino, uel quauis materia tanquam puluillis conſtipant scapulas prominentes puellę, ut uis deri habitiores possint.

Ἀνάλεκτος. collectus, quo uocabulo Seneca usus est pro libro collectaneorū. Ἀναλεντέος γραμματικοῦς uocat Seneca qui lectione multa exercitati: memoria sunt firmissima & indubitata, ut quicquid unquā legerint, uel audierint ferē habeant ad manum & in numerato: ἀπὸ τοῦ ἀναλέγεσθαι, quod significat ἀμφιβόλως ἔχειν ἢ ἐννοεῖσθαι.

Ἀναλεξόμενος. diligens. Ἀναλέμαζα. τὰ. fudes. Ἀναλητήνιδ φάρμακον, quæ recreandis defectis composita sunt: Et διατρέψαν ἀναλητήνιδ τὸν ἀδυνούοντα apud Galenū, id est, uictum præscribere restituendis uiribus: Et ἀρωγὴ ἀναλητήνιδ, educatio & nutritio uirium focillatrix: ab ἀναλαμβάνειν dicuntur, quod est reparare uires.

Ἀνάληψις. ἰος. ἡ. resumptio. Ἀνάληψις τῶν παιδῶν agnitio ea, qua quis pænes se asciscēbat puerum, & quasi filium agnoscebat. Ἀναλισκίω, καὶ Ἀναλίσκω. consumo, excido, deleo. Ἀναλίεια. ας. ἡ. impotentia. Ἀναλίεις. ἰδος. δ. ἡ. impotens. Ἀναλιωδῆν. τὸ τάλαντον. Ἀναλοῖωτος. ου. δ. inalterabilis. Ἀνάλομαι. deflilio.

Ἀνάλογα. proportione respondentia. Ἀναλογάδιον. secundum proportionem. Ἀναλογιτῆρον. repetendum est. Ἀναλογιτικοί. οἱ. philosophi appellabantur apud Laertium lib. primo.

Ἀναλογία. proprietas, similitudo. Hanc (ut author est Quintilian. in primo) proxime à Græco transerentes in Latinum, proportionem uocauerunt. Cicero cōuenientiam posse uerti existimat: Quā ἀναλογίαν Stoici (inquit) nos appellemus conuenientiam, si placet. Apud Mathematicos ἀναλογία est cum numeri duo aut plures, cum item magnitudines inter se comparantur, ad se militudinem secundæ cōparationis, iuxta æqualitatē aut inæqualitatem, ut si dicas, ut se habent quatuor ad duo, sic octo ad quatuor, & quanto est longior pes Hercules Ianus alterius alicuius pede, tanto item stadium Herculanum pede sexcenties comensum, longius est eo stadio, quod alterius pede toties transmissum est. Apud grammaticos ἀναλογία est similitum similis declinatio, ut inquit Gellius, cuius uis est, ut ad aliquid simile, de quo non queritur, referat, ut incerta certis probet: ut si quæras tur, funis masculini an foemini sit generis ex eius diminutiuo cognoscitur, quia funisculus generis masculini est. Et Theodorus Gaza orthographiam depræhendi ἀναλογίαν ait: ut si dicas ταχέια per diphthongon ε scribendū esse, quia βραχέια ita scribitur, quòd semadmodum ἀπὸ τοῦ βραχίος deducitur βραχέια, eodem modo à ταχίος ταχέια. Erasmus in epistola Pauli ad Romanos annotat ἀναλογίαν esse congruentiam rei ad aliquid relatæ, uelut cum dicimus, Cicada magnas habet alas pro portione corporis. Nam paruæ sunt alæ, si ad alas conferantur papilionum, putatq̄ in eo loco Pauli, portionem uertendum: alij mensuram competentem.

Ἀναλογίζομαι. ratiocinor, recogito, reputo, æstimor, expendo, animo uerso, consulto, delibero, recorder: Theodo. Significat etiã (teste Polluce) errorem reputare, retractare, respicere & sese respicere. Ἀναλόγιον. σ. τὸ. pulpitum. Ἀναλογισμός. ου. δ. reputatio. Ἀνάλογον. proportione respondens, proportionē constitutū, proportionabile, simile. Ἀναλόω. ἰμοιῶ. datiuo iungitur. Ἀναλόω.

Ἀναλόω. ἰσως, ἰμοιῶ. Ἀναλοῶτατος. σ. δ. aptissimus. Ἀναλος. ου. δ. insulsus. Ἀναλώω. expendo, consumo, pereō, euanesco. Ἀναλωτῶ. ου. δ. infatiabilis, ἀναπλήρωτος. Ἀναλωσις. ἰος. ἡ. resolutio, reditus, retextio complexioris. Vide plura in Commentarijs Budæi. Ἀναλωτικός. οὔ. resolutiuus. Ἀναλώω. resoluo. Significat item redire, quæ admodum qui discedit soluere dicitur. Pro immutare inuenies nonnunquam. Vide item Comment. Budæi. Ἀναλωθέντων. σ. δ. indoctus, elementorum rudis, quine elementaria quidem literas nouit, quas Fulgentius libro tertio Mythologicon, abecedarias appellat. Ἀναλώω, καὶ ἀνήλωω, consumpsi. Ab ἀναλίσκω. Ἀνάλωμα. ατος. τὸ. expensa, sumptus. Ἀνάλωσας. δ. qui expendit. Ἀναλώτης. ου. δ. expensor. Ἀνάλωτος. inexpugnabilis, qui non capitur.

A N A M.

Ἀναμάξεντος. σ. δ. ἡ. deuia per quã nequeant agi currus, plaustris inhabilis. Ἀναμάρτυτος. ου. δ. infons, nulla peccati labe pollutus, innoxius. Non solum significat eum qui non peccauit, sed eum qui peccare non potest, ut indicat Hieronymus. τὸ ἀναμάρτυτον, statum infontem significat, & profusus Theomini dentis nescium. Cael. Ἀναμαρτύομαι, ἢ Ἀναμαρτάομαι, rumino, remando, & per translationem, animo uerso. Aristoph. Vespijs: Μόλις τὸ πρῶτον ἔγνωσαν ἀναμαρτάομενοι. Ἀναμάδος. ου. δ. necessarius. Ἀναμάττωμαι. reficio, recreo, abstergo, destergo. Ἀναμάτω. subigo, ἢ ἀναφέρω. Homerus pro Iulo metaphoricè Odiss. xix. Ἀναμάχομαι. repello, expugno. Ἀναμαχόμενος. σ. δ. repugnans. Ἀναμήλητος. ου. δ. immulctus, Ἀναμήλητος. cano. Ἀναμνήμηται. reminiscor, memini. deponens tale. Ἀναμνω. μ. ἀναμνω. expecto, operior, patior, sustineo, perfero. actiuum. Ἀνάμεσος. ου. δ. ἡ. plenus, refertus. Ἀναμετρέειν, uel ἀναμετρέεισθαι, remetiri, suppre-

tare, recogitare. Ἀναμέτρεις. ἰος. δ. ἡ. immensus. Ἀναμέτρεις. ἰος. δ. ἡ. dimensio. Ἀναμνήομαι. rumino. Lucian. Gallo. Ἀναμνήνομαι. contra machinor. Ἀναμνήνω. μ. σω. immisceo, actiuum. Ἀναμνήνωτος. non contentiosus. Ἀναμνήσομαι. σομῶ. recorder. deponens, genitiuo iungitur. Ἀναμνήσκω. μ. σω. admoneo. actiuum. Ἀναμίξ, mixtum, promiscuè. Ἀναμίσθω. μ. ἴσω. capio mercedem, neutrum. Ἀνάμματα. ζ. recordationes. Ἀνάμματος. ου. δ. enodis. Ἀναμνῶ. μ. ἴσω. facio reminisci. Lucian. ἀνάμνησον σεαυτὸν, memorem facteipsum, recucas tibi in memoriã. Item memoros: Gaza ex Cic. ἀπαμνηστέος ἀνιμνησα, omneis quos memorauit, suggero. actiuum. Ἀναμνησις, ἰος. ἡ. reminiscencia. Differt ab ἐπιμνησις. Vide Ammonium. Ἀναμνηστικός. οὔ. δ. ἡ. facile reminiscens, Ἀναμνήστικαί & ἀναμνήστικα est imprimo, inuro, quasi tergendō imprimendōq̄ imbuo, quæ significatio ex eo manauit, quòd infricando & odor & color hærescit, quare etiam ποστρίβεισθαι dicitur. Ἀναμοληθεῖν. submouere. Ἀναμοληθῆναι. ου. δ. ἡ. infallibilis. Ἀναμφιβόλος ἔχειν. firmiter tenere, nihil ambigere, indubitatum habere. Ἀναμφιβόλος. ου. δ. ἡ. minime dubius. Ἀναμφιβόλος. sine controuersia, sine dubio. Ἀναμφίλοσος. ου. δ. indubius. Ἀναμφισβήτητος. τὸ. nō cōtrouersum, & quod constat & conuenit: indubitatum.

A N A N.

Ἀνανδρία. ας. ἡ. effeminatio, mollities, pusillitas, lanimitas, timiditas, ignauia. Ἀνανδρῶς. ου. uitro carens, innupta, parum uirilis. Ἀνανδρῶς. ignauiter. Ἀνανεῖσθαι. renouo, muto me in aliam formã, apud Aristophanem. Ἀνανεχθεῖν. ad se reuersus. Herodot. Ἀνανεοῦμαι. in memoriã reduco, & reuocoua lectione, quòd Quintilianus renouare memoriã dixit. Lucia. ηρωϊοῦς μίθους ἀνανεοῦμενος. Significat alioqui hoc uerbum instaurō & restituo. Ἀνανεῖω. μ. σω. abnuo. neutrum.

Τὸ Α μεζ'
**μεζ'
 Ἀνανεώσις. ἢ. ἀνω. renouo, actiuum.
 Ἀνανεώσις. ἢ. renouatio, Thucyd.
 Ἀνανήφω. μ. ψω. respisco, ad meredeo, pro-
 prie ad sobrietatem redeo. Nam νήφωρ so-
 brium significat. Politia. ἀνανήφωρ collige-
 re se, uertit ex Herodiano.
 Ἀνανηπιεύομαι. repuerasco.
 Ἀνανηπιούμαι. idem.
 Ἀνανθής. ἴος. δ. ἢ. flore carens.
 Ἀνανορ. τὸ. innocuum, incolumè, sine do-
 lore.
 Ἀνανοσέω. μ. ἢσω. in morbum recido. neutrū.
 Ἀνανταγωνισος. ου. δ. ἢ. qui contrā certare ne-
 quit, ἀνταγμάχικος. Ἀνανταγωνισορ στρατῶρ
 uocat Herodian. historiographus, cui necesse
 non reficere potest.
 Ἀνάπτης. ἴος. δ. ἢ. arduus, accliuus.
 Ἀναντιβλήτορ. quod non aufit contrā oculos
 tollere, Plutarcho.
 Ἀναντιλέπτορ. contradictoriè.
 Ἀναντιδέητορ. δ. ἢ. in authorem receptus, id est
 cui contradicere nequit.
 Ἀναντιδέητορ. indubitato, citra contradic-
 tionem, incunctanter.
 Ἀναντιφείνητορ. cui nihil respondetur, cui con-
 tradicere non queat. Cicero ad Atticum.
 Α Ν Α Ξ.
 Ἀναξ. ἴτος. δ. rex, princeps, dominus, impe-
 rator. Ab ἄνος quod medelam significat,
 quod illis subditorum cura incumbat, testi-
 bus Plutarcho & Eustachio. Castor & Pol-
 lux ita primi appellati sunt à nauigantium
 cura. Et tam de ijs quàm hominibus dicitur
 ut in Iliad. β. ἐρμίας δὲ ἀναξ ἴδος πείλοπι
 πωλεξίππω. Excellentiam subinde significat
 ut apud Euripidem: ἀναξ, θεοῦς ᾗ δισπότας
 καλεῖται χρεώρ. Iocraati ἀναξ minus est quàm
 βασιλεύς, unde Iouem βασιλέα uocat, cæte-
 ros uerò omnes ἀναντός.
 Ἀναξία. ας. ἢ. regio.
 Ἀναξιοπαθέω. ægrè ferre, indignum facinus
 clamare, indignum esse dicere. Plutarcho.
 Ἀναξιοπαθήσας δὲ ὁ κριτόλοος ἀνέλετο αὐτήν.
 Alibi pro stomachari dixit.
 Ἀναξίος. ου. δ. indignus.
 Ἀναξίως. indignè.
 Ἀναξίωρ. eradere.
 Ἀναξυρίς. ἴδος. ἢ. sceminalis, subligaculum, in-
 terdum calciamenti genus. Eustachius ait
 significare, quod Romani bracion dicunt,
 ἐν τῷ ἀνασύρεσθαι, demutata σ littera in ξ, quod
 usu uenire quandoq; probant Grammatici**

τὸ Ν.
 ci. Alibi Eustachius idem, id est Iliad. β. nō
 bracion, sed bracam scribit.
 Α Ν Α Π.
 Ἀνάπαικος, qui & antidactylus, παρὰ τὸ ἀνα-
 παειν, id est, ἀνάπαλιρ ἀντιπερὶν παρὸς τὸν
 δαίτυλον, id est, quod sono reciproco rece-
 cutia dactylum.
 Ἀναπαειρίδες. σφύραι, mallei fabrorum Chal-
 cedonibus.
 Ἀνάπαλιρ. ex contrario.
 Ἀναπαριάζω. mutare sententiām, pactum in-
 ritum facere, more Parionum, qui aliquan-
 do bello ab Atheniensibus oppressi, ciuita-
 tem se illis tradituros polliciti sunt, si ab ar-
 mis discederent: sed h̄i dem protinus mutas-
 uerunt sententiām, naçti aliunde auxilia.
 Ἀνάπαρ. ἀνω. δ. uniuersus.
 Ἀναπαῶ. impono.
 Ἀνάπαυλα. ης. ἢ. requies. Dicuntur item ἀνά-
 παυλα loca in quibus subsistere solent ij,
 qui iter faciunt, quietis gratia. Dicuntur
 etiam σαθροί. Virtus Aristoph. in Ranis.
 Ἀναπαύομαι. μ. σομαι. quiesco, requiesco, in-
 terquiesco, cesso, desino, quieti me trado,
 deficere, mori. Herodianus de Commo-
 do loquens: καὶ ἐπὶ ἀκαμάτου πάσχαρ οὐκ ἔστι,
 ἀνεπαύσατο. Item, ἀντι τῷ ἀποθνήσκω: Idem
 de Marco imperatore: νυκτός τε καὶ ἡμέ-
 ρας ἐπιθιάσας μίαις, ἀνεπαύσατο, Vbi noctem
 diem que superuixisset unam, fato functus
 est. deponens.
 Ἀνάπαυσις. ἴος. ἢ. requies.
 Ἀναπαύω. μ. σο. reficio, id est recreo, quiesces-
 re facio & cessare, refocillo. Sic Matth. xii.
 Δεῦτε πρόσωπὸν πάντων ὁ νοπιῶντων καὶ φοροῦν-
 τιν. καὶ ἀναπαύσω ἡμᾶς, id est, refocillabo,
 recreabo quietè. Nec enim ad cibum,
 sed ad remedium lassitudinis referendum,
 ut innuit Laurentius Valla. Lucianus in
 Timone: τὰ μὲρ διέλλωρ δλίγωρ ἀναπαύω
 πάλαι πεποννησίων, Ligonem paulisper in-
 terquiescere sino, iam dudum defatigatū,
 actiuum.
 Ἀναπαίω. μ. σο. persuadéo. accusatiuo iungit-
 tur. Accipitur interdum pro persuadere
 conor. Herodianus libro tertio de Anto-
 nino loquens: καὶ πάντας ἀνίπαθην εἰς αὐτὸν
 βλήσων μόνον. Politianus uertit sollicitare,
 instigare, adducere, inducere.
 Ἀνάπαρα. ας. ἢ. experimentum, exercitatio.
 Ἀναπαράω. μ. ἄσω. α. αἰς. meditor, iterum ex-
 perior.

Ἀναπαειρίδα.

Τὸ Α μεζ'
**μεζ'
 Ἀναπαειρίδα. ἢ. quæ fidem auditoribus facere
 possit, persuasiva. Aristoph. Neph. πῶς ἐν
 μάθοι πῶθ' οὔτω ἀποφειδύξην δίκης, ἢ κλῆσιμ, ἢ
 χαίνωσιρ ἀναπαειρίδα. Dicitur παρὰ τὸ πεί-
 θεω τὴν δίκην.
 Ἀνάπειρος. ου. δ. palam factus, Herodoto.
 Ἀναπεμαζόμαι. in memoriam redeo, præter-
 ita repeto, ἀναλοοζόμαι, ἀναπολοομαι, ἀνα-
 νεομαι. Lucianus de ijs loquens qui sunt
 apud inferos, & uitæ felicitatem requirunt:
 ὅσπερ τινα θύραρ ἀναπεμαζόμενοι τῶν παρὸς ἡ-
 μῶν εὐδαιμονίωρ.
 Ἀναπέμπομαι. remitto.
 Ἀναπέπω. μ. ψω. desino, reduco, actiuum.
 Ἀναπετάννυμι. ὄσπ τῷ ἀναπετάω. σο. καὶ
 Ἀναπετανύω. καὶ
 Ἀναπεταώ. extendo, aperio, laxo, amplus-
 sum, Platon: sponte propensus, Luciano.
 actiuum.
 Ἀναπεψάμενορ. τὸ. apertum.
 Ἀναπεψώμενος. ἀνω. δ. qui decidit, languidus,
 piger.
 Ἀναπιζέω. reddo.
 Ἀναπιζέω. μ. σο. exilio, subsilio, profugio, refu-
 gio, abripio me. Lucian. de sponsa loquens
 quæ sponsum uulnus in conuiuio accepit
 se uidebat, καὶ ἢ νύμφη δὲ ἀνεπιζέω, φοβηθεῖ-
 σα πρὸς αὐτὸν. Aristoph. in Ranis: nō δὲ δέσσει
 σαι γέλω ὅσα τῶν κατήλιφ' εὐθὺς ἀνεπιζέωμερ.
 neutrum.
 Ἀναπιζέω. μ. ἴσω. certus sum, exoluo, ἀναπι-
 ζέω.
 Ἀναπιζέω. ας. ἢ. mutilatio alicuius membri.
 Ἀναπιζος. ου. δ. ἢ. cæcus, mutilatus, mancus,
 defectuosus.
 Ἀναπιμπλαμαι. impleor.
 Ἀναπιπώ. decido, ἀδμονώ, ἀναπιπώμαι, supis-
 nus sum, resupinor, plus est quàm ἀναπιπώ,
 discumbo, accumbo, humi cōsido. Matth.
 xi. καὶ ἐπέσει τοῖς ὄχλοις ἀναπιπώσιν ὅσα τῶν γῆρ.
 Peniteo, pigresco, despero: nam ad ani-
 mum transfertur, quemadmodū & apud
 Demosth. δέδοικα μὴ εἶναι ἀναπιπώσιν ἢτε
 id est, ὑπῆστο, καὶ νυξέοντος (inquit interpret)
 ἐκ ὄρθου καὶ νυξέοντος, hoc est animo nec stren-
 nuo nec uigilanti arretracto, sed supini &
 desides & malis ueltris indormientes. Hoc
 Cicero concidere appellat. Sic etiam Li-
 uius: Victi autem ceciderunt animis. Dici-
 tur & iacere Latine. Ponitur & pro frigeo,
 remissus sum apud Demosthenem.
 Ἀναπιπάζομαι. fallor, deponens.**

τὸ Ν.
 Ἀνάπλασμα. ἀνω. τὸ. mendacium.
 Ἀναπλάσω. fingo, id est, comminisco & ἀνα-
 πλάσσομαι uoce passiva. Et fingo id est, for-
 mo, imaginor quæ nunquam uidi, ἀντι τῷ
 ἀνατυπούμαι: refingo, id est, instauero, ἀναγεν-
 νῶ, ἀνατιζέω, efformo, effingo, effugio, con-
 ficio.
 Ἀναπλέω. redimio, cesariem colligo, hoc est
 ἀναλαμβάνω.
 Ἀναπλέω. renaugo, amne aduerso nauigo,
 redeo.
 Ἀνάπλεως. ω. δ. ἢ. plenus, oppletus.
 Ἀναπλημοοζέω. recundare, effluere.
 Ἀναπλήω. μ. σο. καὶ
 Ἀναπληρώω. μ. ἄσω. impleo, actiuum.
 Ἀνάπλοος. ου. δ. recessus, ascensio nauium.
 Ἀναπλώω. explico.
 Ἀνάπλοος. ἴος. ἢ. ablutio.
 Ἀναπνέω. εἴσω. ἀόρ. ἀνίπνευσα, ἀπὸ τῷ ἀναπνεύω
 παλαιῶ, respiro, neuurum.
 Ἀναπνεύσις. ἴος. ἢ. καὶ
 Ἀναπνοή. ης. ἢ. respiratio, ἐκπνοή, reciprocatio
 spiritus, cum accipitur aër & redditur.
 Ἀναπνευστός. ου. δ. ἢ. spirans.
 Ἀναπόδητορ. ε. δ. qui amitti non potest.
 Ἀναπόδεικτορ. ου. δ. ἢ. indemonstrabilis. Ἀνα-
 πόδεικτορ ἀτία. improba causa.
 Ἀναποδείκτος. ἀου. δ. sine probatione.
 Ἀναποδίδομαι. μ. ἄσω. reddo, rependo, actiuū.
 Ἀναποδίδομαι. quæ iterum expenduntur.
 Ἀναποδίδορ. pro scriba siue notario.
 Ἀναποδίξω. μ. σο. impedio, diligenter inquiri,
 inuoco, impello, repedo. Herodot. καὶ οὐδὲ
 μὴ ἄλλῃ ἀνεποδίσε ἐαυτὸν: Atq; nusquā alibi
 seipsum reuocauit, id est nusquam id iterū
 dixit. Est enim ἀναποδίξω τὸ ταῦτα ποτὶ αἰε-
 τίωρ καὶ τὸ ἀντιβῶς ἐξίταξωρ, eadem frequen-
 ter dicere, ac diligenter inquirere, id quod
 faciunt, qui diligenter rem querunt: sæpius
 enim sciscitantur & reuocāt eum quem in-
 terrogant. Et Plinius secundus reuocare
 lectorem dixit in epistolis. Significat etiā
 retro ago, retrocedo, quasi dicas repedo.
 Dionysius de deliquio solis in morte Cæsaris
 loquens: πάλιν δὲ μίχρη ἡλιακοῦ πείρατορ
 ἐλθοῦσα, ἔτ' ἀναποδίσατο. Retraçto, redeo ad
 superiora facienda. Herodianus in quin-
 to: δὲ ἄντωνίος ἔθειε πρὸς ἄρματορ, ἀναποδί-
 ζωρ εἰς τοῦτόσω. Lucian. πρῶγμα εἰς τοῦτόσω
 ἀναποδίξωρ dixit, rem malè cedentem, quo-
 tidie minus ac minus progredientem, quæ
 si retroageretur.

g η. Ἀναποδίδορ.

Ἀναποδιμός, οὐ. δ. diligens inquisitio, refo: Iutio.

Ἀναπόδοτος, δ. ἢ. non redditus.

Ἀναπόδρασος, οὐ. δ. ἢ. ineuitabilis.

Ἀναποθίω, recorder.

Ἀνάποιος, οὐ. δ. ἢ. præmio carens.

Ἀναπονηνομαι, contra respondeo.

Ἀναπόνηται ἀποστέλλομαι, absque responso remittor.

Ἀναπόδαντος, δ. ἄγνος, ieiunus.

Ἀναπολίω, μ. ἢ. σω. uerso in animo, reputo, ex: pendo, ἀναλογίζομαι, ἀναλέγομαι, ἀνασπυμάομαι, ἀνανοοῦμαι. Apero, actiuum.

Ἀναπολόγητος, β. δ. ἢ. inexcusabilis.

Ἀναπόδοντα, τὰ. adherentia.

Ἀναπόδιος, οὐ. δ. illotus, inabsterfus.

Ἀναποσηνί, ἢ. ἢ. impedimentum.

Ἀναπράττω, exigo, reposito, recupero.

Ἀναπράττω, μ. ξω. π. ἢ. ἀ. æstimo, actiuum, ac: cufatiuo iungitur.

Ἀναπρόθορος, οὐ. δ. ἢ. ad exitum uersus.

Ἀναπύρομαι, do spem, attollo spe bona, attollo, eleuo.

Ἀναπύρομαι εἰς σκυθας, fugere in Scythas.

Ἀναπύρος, οὐ. δ. ἢ. referatilis.

Ἀναπύρις, ιογ. ἢ. explicatio, declaratio.

Ἀναπύσω, μ. ξω. aperio, explico, actiuum.

Ἀναπύω, μ. ψω. incendio, suspendo, refuscito, exuscito, id est, ἀνασπυροῦμαι, ἀναπύω. Chry: sostomus: μὴ δὲ τὸ νομιθεῖν ἰδίω πύρος ἀνά: ψω πάλιν, Luctum iam sopitum ne rursus exuscites. Item tribuo, acceptum refero.

Plutarch. αὐτὸ πῦρ χάρις ἀναπύω, actiuum.

Ἀναπύωσις, δινυσις, animus iacens & remissus. Ab ἀναπύω.

Ἀναπυθάνομαι, interrogo.

Ἀνάπυτος, οὐ. δ. ἢ. auditus, uulgatus.

A N A P.

Ἀνάρατος, publicus.

Ἀνάρατος, δ. qui pecunia caret, etiam si alijs facultatibus abundat.

Ἀνάρατος, οὐ. δ. ἢ. male articulatus, infirmus, inconstans. Sumitur & pro syllaba cui li: tera deest, aut pro uersu, cui syllaba. Sui: das.

Ἀνάρατος, excito, rursus accendo.

Ἀναριθμητος, οὐ. δ. innumerabilis, ἀπειρος, im: mensus: uilis, in nullo numero habitus.

Ἀναριθμος, β. δ. impransus.

Ἀναριθμομαι, ἢ.

Ἀναριθμομαι, presso manibus, ut fit murum scandendo: scando. Gaza ex Cicerone:

ἰπαδῶν πᾶρ μὴ ἄλλωρ. οἱ μὴ τοὺς ἰσούς ἀναρῶν: χῶνται: Cum aliq malos scandant.

Ἀναρῶτω, οὐ. δ. ἢ. nullius imperio subie: ctus.

Ἀναρῶσθαι, non quadrare, non congruere.

Ἀναρῶσθαι, ἢ. inconcinnitas, incongruitas, discrepantia.

Ἀναρῶσθαι, οὐ. δ. ἢ. discors, incongruus.

Ἀναρῶσθαι, incongruè, ineptè, inconcinnè.

Ἀναρῶσθαι, congruo, copulo, actiuum, dativ: uo & accusatiuo iungitur. Halicar. lib. iij. πρὸς τὸ πῦρ πῶ πρὸς τὸ πῦρ ἀναρῶσθαι: Se: gniori signiorem locans.

Ἀναρῶσθαι, ἐ medio subito tolli, ad pœnam rapi. Significat item fedibus euelli, hoc est ἀνασπῶσθαι, sedibus pelli, atque aliò habitas: tum mitti.

Ἀναρῶσθαι, μ. σω. ξω. discerpo, abripio, acti: uum.

Ἀναρῶσθαι, abrepti, discerpi, qui de medio tolluntur, quibus successores mittuntur, at: que à prouincia reuocantur, ἀνάσπῶσθαι.

Herodianus in tertio: ἐν μισθῶ καὶ εὐτε: λῶς διαβολῆς ἀναρῶσθαι ἐποία: Ex parua leuicq delatione rapi ad se iuebat abro: gato imperio.

Ἀναρῶσθαι, μ. ψω. φα. consuo.

Ἀναρῶσθαι, ascendit.

Ἀναρῶσθαι, erumpo. Plutarchus: εἰς ἅπαν: ἀναρῶσθαι τολμῆς, in omnem eruptus: ros audaciam: de coniuratis loquens.

Ἀναρῶσθαι, ἢ ἀναρῶσθαι, μ. ἀναρῶσθαι, ἀπὸ τῶ ἀναρῶσθαι, frango, rescindo, uolenter edo, effundo, emitto, enitor.

Ἀναρῶσθαι, ἢ ἀπῶ. creatus, electus consul.

Ἀναρῶσθαι, ιογ. ἢ. irruptio.

Ἀναρῶσθαι, οὐ. δ. ἢ. ἀναρῶσθαι, electio, prædica: tio, præconium proprie in atletico certas: mine.

Ἀναρῶσθαι, μ. σω. refoueo, siue igne subleuo: augeo. Ioseph. lib. ij. Iud. πῶλεμος καὶ ἡμέ: ρων ἀναρῶσθαι: Pugna quotidie grauius augebatur. Executio, uibro, iacto, turbo.

Ἀναρῶσθαι, ἢ ἀναρῶσθαι, ἢ. σω. κα. iacto, in sub: lime iaculor, unum super aliud reijcio, eij: cio, emitto. Herodian. lib. primo de Com: modo loquens: λέγοντες δὲ ὑποζῶντες ἵκασον ἀναρῶσθαι ἰσαριθμοῖς ἀνοητοῖς ἀ: πειτυνεῖν.

Ἀναρῶσθαι, οἱ. reciproco meatu ascen: dentes.

Ἀναρῶσθαι, ἢ ἀνοητοῖς, iacere periculū super per: riculum,

riculum, periculum periculo addere, suscit: pere, subire periculum. Herodia. in v. ἴσος: μένη πάντεσ ἀνοητοῖσ ἀναρῶσθαι μέλλοσ, ἢ ἰδίωσ: τυνεῖν ἢ δουεῖν ἀπερῶσθαι.

Ἀναρῶσθαι, ἀναρῶσθαι, occido.

Ἀναρῶσθαι, sursum uergens, retrocedens.

Ἀναρῶσθαι, exugere, absorbereq flumina.

Ἀναρῶσθαι, resarcio. Hali. lib. v. ἀναρῶσθαι πῶ πρὸς τὸ πῦρ ἢ ἴσασ.

Ἀναρῶσθαι, doceo, iterum instruo.

Ἀναρῶσθαι, ιογ. ἢ. redemptio.

Ἀναρῶσθαι, apertus, hians, patens, ab ἀναρῶ: σθαι.

Ἀναρῶσθαι, reficere, reparare.

Ἀναρῶσθαι, οἱ. reualescentes.

Ἀναρῶσθαι, β. δ. ἢ. iniustus, inimicus, ἀναρῶσθαι: νησ, molestus, indignus.

Ἀναρῶσθαι, μ. σω. applico mihi aliquid, differo, suspendo. Plutarch. in Otho. πάντων πρὸς: αὐτὸν ἀπερηνηνοῦσ τῶσ ὄψεσ: Cum omneis eū oculis designarent ex eo suspensi: Cum omneis in eum uersi essent, nutum eius ex: pectantes, & ex uultu eius pendentes.

Ἀναρῶσθαι, est spem suam & presidium in aliquo locare, & cum eo uitæ subsidia fo: ciare. Eijs τὸν δῆμον ἀναρῶσθαι ἐαυτὸν apud Demosthen. id est, populo se adiungere & popularè esse uelle. Dirimo, distraho, dif: focio, χωρῶ, irrito. Herod. τῶσ ἵνεκα ἀ: νάρηται ἐπ' αὐτοῖσ ἐρατῶσθαι, actiuum.

Ἀναρῶσθαι, οὐ. δ. impar.

Ἀναρῶσθαι, μ. σω. π. uis, molior.

Ἀναρῶσθαι, uoce passiuua tantum, concilio mi: hi, & ascisco, amicitiaq deuincio. Xenop. τὰχὶ δὲ τοὺσ πατῆρας αὐτὸν ἀνηρητο, id est, a: micos & bene cupientes reddidit suo con: gressu, ita ut diuelli ab eius amicitia non possent.

Ἀναρῶσθαι, nulli subdita imperio.

Ἀναρῶσθαι, ἢ. rebellio, cōtumacia, carentia prin: cipatus, quum nullo principe tumultuatur populus. Significat huiusmodi mulatudi: nis licentiā, quando nulli paretur, sed pro: sua quiscq libidine rem gerit, malum penè tyrannide peius: Erasmus.

Ἀναρῶσθαι, β. δ. ἢ. principe uel principio carens.

A N A Σ.

Ἀνασάτωσθαι, subsillire.

Ἀνασάτωσθαι, facio collidere.

Ἀνασάτωσθαι, οὐ. δ. abscessura.

Ἀνασάτωσθαι, σω. concutio, commoueo, actiuum.

Ἀνασάτωσθαι, dicitur mulier quæ pudenda

& tegenda detegit, ueste retracta & colle: cta apud Plutarch. Inde

Ἀνασάτωσθαι, pro impudenti obscenoq, Vide Commentaria Budæi.

Ἀνάστωσθαι, οὐ. δ. refimus siue simus, deformis Aristop. eccles. καὶ μὴ δὲ διασποδῆσαι ἀνάστωσθαι ἢ πρὸς τὸ πῦρ. Helychius sic legit: ἀνάστωσθαι τρεῖσ ἡμέρας τὸ διὰ τὸ μεταποῦσθαι κορυφῆν ἐσραμμίνοσ.

Ἀνασάτωσθαι, nares ad olfactum cōtrahere, sub: olfacere.

Ἀνασάτωσθαι, collectis uasis, migrare, uel pa: tria facessere, hoc est, μεταμιξῶσθαι σκευαζω: ρῆσ, ut decoctores & patria extorres, & qui solum uertunt, Bud.

Ἀνασάτωσθαι, μ. σω. delstruo, ædifico, instauro, ab integro restituo, moueo castra, refello exporto, actiuum.

Ἀνασάτωσθαι, ἢ. ἢ. refutatio, opus cōstruendi uer: titur Fabio: cui opponitur ἡσασθαι.

Ἀνασάτωσθαι, ἢ. inertia.

Ἀνασάτωσθαι, β. δ. ἢ. inexercitatus, ἢ. ἀσκήτωσ, sine exercitio.

Ἀνασάτωσθαι, μ. σω. suspendo, crucio, actiuū

Ἀνασάτωσθαι, οὐ. δ. ἢ. ἀστυγῶσ, exilio.

Ἀνασάτωσθαι, μ. σω. in cruce suspendo, actiuū

Ἀνασάτωσθαι, meditari cōsiderare aliquid.

Ἀνασάτωσθαι, eijcio, sursum reijcio, & excutio re: trosum. Lucia. ἀνασάτωσθαι πῶ ὅσῃ μετῶσ πρὸ ὑμῶσ, euello, conturbo.

Ἀνασάτωσθαι, sedibus pulsus dicitur, & qui aliò habitatum mittitur, transportatus. Dicitur item cui successore mittitur, qui reuocatur è prouincia. Vide Comment. Bud.

Ἀνασάτωσθαι, ἀσω. euello, extraho, actiuum.

Ἀνασάτωσθαι, ἢ. regina, hera.

Ἀνασάτωσθαι, ξω. impero, neutrum.

Ἀνασάτωσθαι, stando desuper.

Ἀνασάτωσθαι, φάρμακωσ dicitur remedia quæ cohibent & supprimūt: quæ etiam ἡσάτωσθαι appellatur.

Ἀνάστωσθαι, ιογ. ἢ. resurrectio: interdum euoca: tio, euersto, è sedibus expulso, uastatio.

Demosth. Olynth. prima: ὅτι νῦν οὐ πῶρὶ δὲ ξυε, οὐδ' ἐπὶ μῆρουσ χάρασ πωλεμοῦσιν, ἀλλ' ἀ: νασάτωσθαι ἢ ἀνοητοῖσ.

Ἀνασάτωσθαι, uoiεῖν deuastare.

Ἀνασάτωσθαι, placentarum genus.

Ἀνασάτωσθαι, β. δ. ἢ. uastatus, uacuat, sedibus suis expulsus, exul, extorres, euerfus, ἀνασάτωσθαι.

Ἀνασάτωσθαι, ωσω. concito, disturbo, τὸ ἀναρῶσθαι.

ἀνάσσοι μοι. actiuū. *Ἀνασσοῦντο ὑμῶς*
 labefactantes uos: Paul. ad Gal.
Ἀνασσοῦσι. 109. ἢ. idem quod *ἀνάσσει*.
Ἀνασσοῦσα. μ. ὡσα. crucifigo.
Ἀνασσοῦσα. terga uertere.
Ἀνασσοῦσα. μ. ἢ. reprimō, propulso impetum
 irruentis, refreno, repello, remitto, attollo,
 eleuor. actiuum.
Ἀνασσοῦσα. erigo ut cippum.
Ἀνασσοῦσα. ἀπο. exaltatio, altitudo.
Ἀνασσοῦσα. erigere.
Ἀνασσοῦσα. τω. ὁ. qui remouit, uindicauit, ex
 pulit.
Ἀνασσοῦσα. μ. ὡσα. resoluor in elemēta.
Ἀνασσοῦσα. 109. ἢ. formatio instituitionum.
 Item corporū resolutio in principia & ele
 menta, reelementatio ad uerbum.
Ἀνασσοῦσα. uerba aliena interrumpo.
Ἀνασσοῦσα. aperio.
Ἀνασσοῦσα. 109. ἢ. apud medicos apertio ue
 narum.
Ἀνασσοῦσα. ἢ. ἀνάσσει τῆς παρεμβολῆς, cas
 strorum motio.
Ἀνασσοῦσα. castra moueo, reuertor cum
 exercitu, contineo me in castris.
Ἀνασσοῦσα. uersari apud Paul. epist. ad Ti
 motheum priori.
Ἀνασσοῦσα. μ. ψω. reuertor. Xenoph. ἐπὶ ἐγγύς
 τῶν ἀλλοτρίων, ἀνασσοῦσα: Vbi ad mœ
 nia accessissent retrō reuersi sunt, ἀνασσοῦσα
 σαυ. dicunt enim ἀνασσοῦσα & ἀνασσοῦσα
 pro eodem: quemadmodū apud Tullium
 reuerto & reuertor. Commuto, nego, cohi
 beo. neutrum.
Ἀνασσοῦσα. ὁ. ἢ. altris carens, obscurus.
Ἀνασσοῦσα. conuersim.
Ἀνασσοῦσα. ἢ. ἢ. reuersio, reditus, receptus,
 conuersio: Inuersio à Quintil. uulgò con
 uersatio, consuetudo.
Ἀνασσοῦσα apud ueteres comicos, ἀνασσοῦσα
 τὸ ἀδύομα.
Ἀνασσοῦσα. retrahor.
Ἀνασσοῦσα. reuelo. Significat etiam detegere
 quod intus est, aut quod latere & tectū esse
 decet.
Ἀνασσοῦσα. exilio, recalcitro.
Ἀνασσοῦσα. suscito, uel scrutor.
Ἀνασσοῦσα. μ. ἢ. ὡσα. tolero.
Ἀνασσοῦσα. tolerare.
Ἀνασσοῦσα. 109. ἢ. amotio.
Ἀνασσοῦσα. ὡ. ὁ. tolerabilis.
Ἀνασσοῦσα. rescindo, discindo, dissecō, exentoro

Ἀνασσοῦσα. ὡ. ὁ. eleuans. χεῖρας ἀνίσχομαι,
 passis manibus orabat. Iliad. ἴ.
 A N A T.
Ἀνάσσει. 109. ἢ. comminatio ingens, minæ fe
 roces & improbæ, ἢ κατὰ πωρίαν ἢ θρασυτέ
 τω ἀπειλή. Plutarch. in Cat. ἀνάσσει ἢ ὄρ
 νου τῷ βρασιλῶς μὴ φοβηθῆς, ἀντι τῷ ἐπαείδῃ
 σι. Budæus. Item ἀνάσσει κοῦρ, cohi
 bitione se gnescere, apud eundem.
Ἀνάσσει. ὡ. ὁ. extensus.
Ἀνάσσει. μ. ὡ. ἢ ἀνάσσει. extendo, exci
 to. ἀνάσσει τῷ χεῖρα apud Xenophontē
 pro eo quod Cicero dicit digium tollere:
 unde & χεροτομία. Significat etiam uoce
 passiuā idem quod ἀπαλήμ minari. Synef.
 νόμος ἀνάσσειται ποταμὸς ἢ χαλεπὰ τοῖς μνηστῆ
 ρσι τῷ τῆς ἐνεμεύσεως ἀρχήμ: Lex minatur mul
 ta eaqz atrocias ijs qui ambiunt patriæ prin
 cipatum.
Ἀνάσσει. reedifico muros, recingo muros,
 communitio, instauro mœnia.
Ἀνάσσει. orior. deponens.
Ἀνάσσει. σάματ, ἢ ἰδονῶς. remouescere corpora
 uoluptatibus.
Ἀνάσσει. impunē. Aristoph. eccles. ἐλευε ἀνά
 τῶν ἀδύοματ.
Ἀνάσσει. uocis passiuæ & deponens, signi
 cat execror. Item, in humeros meos tollo,
 uel humeros submitto oneri admittendo.
 & onus gesto, ἀνασσοῦσα. Xenoph. pro onus
 suscipio & prouinciam, & suscipio aliquid
 præstandum atque efficiendum, usus est.
 Accipitur item pro ἀνασσοῦσα actiuo, id est,
 onus iniungo. Est etiam ἀνασσοῦσα famis
 liariter arcanum suū exponere, quasi in si
 num amici deponere. D. Hieronymus ait
 significare ea que nouimus in sinum amici
 ponere & in medium adferre, cōmuni con
 silio uel probanda uel improbanda. Plu
 tarch. τῷ παρῆξιν ἀνέθετο τῶν ἐταίρων πσι.
 Ponitur etiam pro ostendere legendumqz
 portigere: Differere item, & reijcere in futur
 um: Sed & sententiam mutare uel retras
 citare.
Ἀνάσσει. ὡ. ὁ. munerati, dicati.
Ἀνάσσει in uoce actiua significat onus ini
 iungo, hoc est, onus tollo, & in alium incli
 no. Item τὸ ἐπιτρέπω, permitto, siue (ut Ci
 cero dixit) compromissum facio: τὸ ἐφίμῃ,
 indulgeo. Committo, mando: Attribuo,
 accomodo. προσδοκῶμαι, προσδοκῶμαι, acce
 ptum fero. Synesius: ἴα δὲ ἀντιθέου ἀπὸ τῶ
 τα πῶ

τα πῶ θεί, Ego autem hæc deo semper acce
 ptum referebam. Item τὸ ἀνάσσει, suspen
 do, unde & ἀνασσοῦσα, id est, donaria, de
 quo superius. Est & tribuo, hoc est propen
 sus sum, & illi multum faueo, apud Plato
 nem in Symposio. Sophocles pro libero
 & absoluo posuit. Copiosius de his in Buz
 dæi Commentarijs.
Ἀνάσσει. transmutatio, transitus, μεταμῆ
 υσις.
Ἀνάσσει. expello erodendo.
Ἀνάσσει. μ. ἢ. ὡσα. ἢ
 ἀνάσσει. tolero.
Ἀνάσσει. ἢ. ὡ. ἢ. oriens.
Ἀνάσσει. ὡ. ὁ. orientalis.
Ἀνάσσει. ὁ. ἀλαθῆς, innocuus, incolūmis.
Ἀνάσσει dicitur mare, cū id quod in imo
 est, emergit & sursum fertur. Dicitur item
 pro ἀνασσοῦσα.
Ἀνάσσει. μ. ψω. subuerto, euerto, cōmoueor,
 prosterno.
Ἀνάσσει. recurro. neutrum.
Ἀνάσσει. ὁ. ὁ. non detritus, non foratus, ut
 sunt calcei ueteres.
Ἀνάσσει. attritus.
Ἀνάσσει. 109. ὁ. euerfor.
Ἀνάσσει. ἢ. ἢ. euersio, subuersio.
Ἀνάσσει. ἢ. ἢ. nutrimentum.
Ἀνάσσει. repeto, reuoluo animo, refresco,
 inuoluo, uerso.
Ἀνάσσει. φαντάσσομαι, ἀναπλάσσομαι, imaginor,
 singo, ἢ οὐδὲν ἔχω.
Ἀνάσσει. secundum quod euenierit.
 A N A Y. A N A Φ.
Ἀνάσσει. non augeteres.
Ἀνάσσει. ὁ. ἢ. ineffabilis, ἀπόρητος.
Ἀνάσσει. ὁ. ἢ. ἢ. mutus, inauditus, elinguis.
Ἀνάσσει. immune, sine nauo.
Ἀνάσσει. ὡ. ὁ. ἢ. sine tibijs.
Ἀνάσσει. 109. ὁ. decrementum.
Ἀνάσσει. ὡ. ὁ. ἢ. incremento carens.
Ἀνάσσει. augeo.
Ἀνάσσει ἢ ἠεταῦτα. scansim & descensim.
Ἀνάσσει. μ. ἀνά. demonstro, dico. Quod Ci
 cero in Catone dixit, Alterū ille extitisset lu
 men ciuitatis, Gaza translulit: ἔρερον ἢ φέ
 ρος ἐκείνος τῆς πόλεως ἀνασσοῦσα. actiuum.
Ἀνάσσει. ὡ. ὁ. ἢ. qui nequi auferrī, irreuoc
 abilis. ἀνασσοῦσα ἢ ἠεταῦτα, stabilia bona
 quæ auferrī non possunt.
Ἀνάσσει. ὡ. ὁ. caluus, recaluaster.
Ἀνάσσει. 109. ἢ. caluiciū in supercilijis,

quemadmodū φαλακρότης in capite. Gaz
 za salitiū interpretatur, sed tantisper dum
 melius inuenit.
Ἀνασσοῦσα. ἢ. salitium Theod.
Ἀνασσοῦσα. ἢ. ἢ.
Ἀνασσοῦσα. palam, clarè, apertè. Aduerbium
 declarandi.
Ἀνασσοῦσα. sursum ferri, sursum attrahi, ez
 mergere, exiscere.
Ἀνασσοῦσα. reprimō, non sustineo, refero, exhis
 beo, originem refero. Herodo. ἀνίφερε τὸν
 εἰς κινέσθαι τὸν Ἀφροδίτης τῶν ἵππων διαδοχῆμ,
 αἰεβὰτ se oriundū εἰς Aenea. ἀνασσοῦσα εἰς
 χάρις, suscipere uota. ἀνασσοῦσα τῶν σὺν
 κλητοῦ, referre ad senatum uel consilium.
 Est item ἀνασσοῦσα referre quæstionem.
Ἀνασσοῦσα τῶν ἀποκρίσεων, referre & reij
 cere crimē in alium, ut solent qui excusant.
 Demosthen. πῶς εἰσφάνουσι διὰ τὸ ὅτι πῶς μὴ
 ἀνευμεῖται ἐπὶ ἐκείνου ἢ τὰς τῶν δικαστηρίων γνώ
 στας, Quamobrem? nempe quod huic ad
 uersus illos & aduersus iudiciorum cogni
 tiones recusare criminationem multiplici
 ter licet. Hinc ἀνασσοῦσα pro recusare poni
 tur, hoc est exceptione crimen summouere
 re & reijcere. ἀνασσοῦσα est etiam referre &
 reducere: quod & ἀνάσσει dicitur. Item pro
 inferre & comportare, ut ἀνασσοῦσα εἰς τὸν
 ἀερόπολιμ. Item pro subuehere, sustollere,
 tollere, subuolare, in altum tollere. Luciaz
 nus de deorum sacrificijs loquens, ἀνασσοῦ
 σα ἢ ἠεταῦτα uocat nidorem in aëra sur
 gentem ac subuolantem. Item conferre in
 medium quasiqz in cumulum. εἰς τὸν οἶνον
 ἀνασσοῦσα, uino imputare. Respicere Lu
 cian. in pseud. ἐπὶ δὲ ἢ ὡσα ποταμοὶ τῶν οὐρῶν ἐχόν
 τωμ, ὡσπερ καὶ ἐν μήθῃ βαθείας ἀνασσοῦσα
 actiuum.
Ἀνασσοῦσα. inquietus.
Ἀνασσοῦσα χρησιμοῦσα, dat responsa,
Ἀνασσοῦσα. ὡ. ὁ. copiosus.
Ἀνασσοῦσα. impudicum esse, turpiter lasciuire,
 manibus genitalia cōtreffare, τὸ μαλάσσει
 τὰ ἀδύομα, mollius genitalia tractare, ma
 sturbatorem agere.
Ἀνασσοῦσα. ὡ. ὁ. res ueneræ. Cael. li. 8. ca. 12.
Ἀνασσοῦσα. comburo.
Ἀνασσοῦσα. ὡ. ὁ. masturbator.
Ἀνασσοῦσα. μ. ὡσα. ebullitio, neutrum.
Ἀνασσοῦσα εἰς ἴδιμ. repetere idam, sæpe ire.
Ἀνασσοῦσα. ὡ. ἢ. relatio, subsidium. Demosth.
 ὑπελείπει τῶν ἀντιθέου ἢ ἠεταῦτα ἢ ἠεταῦτα
 g iij. νμ, ἢ μα

μηρ, ἀμαδ' ἔτι γένοιτο, ἀναφορά. Interdum idem quod ἀποφορά authore Ammonio, à quo tamen mox distinguit. Relatio criminis, emerſio, ſurſum uerſus latio, ſubuectio. Significatur item hoc nomine ius referendæ quaſtionis in alium quempiam, quàm cum quo iudicium prius agitatū eſt. Recurſus ſaluus à forenſibus dicit, hoc eſt, actio ſubſidiaria & reſecta in alium, ius referendi controuerſam, nō uictori, ſed alij. Vocatur item ἀναφορά uel ἐπαναφορά ea pars coeli, qua triginta partibus ab horoſcopo diſtat, in ſecundo ſigno exiſtens ab eo, in quo horoſcopus inchoat, quaſi pars iamiam emerſura. Ex Commentarijs Burdæi, & lib. de Aſſe.

Αναφορέως. ἔος. ὁ. uectis.
Αναφοριεύς. οὐ. ὁ. relatiuus.
Αναφοριμοί. qui ægrè ſordes è peccatore extuſi ſunt.

Ανάφορος. ὁ. τὸ. lignum utriuſq; cauum, quo onera geſtantur: inſtrumentū quo aliquid portatur ac ſurſum à terra tenetur, cuiuſmodi eſt, quo mulieres in quibuſdam locis aquā à flumine geſtitant. utitur Ariſtoph. in principio Comœdiæ cui titulum fecit βᾶτραχοί. Vocant item ἀναφορὸν & ἀμφίνορον, de quo ſupra. Vide Cœlium lib. nono capite tertio.

Αναφράξουλα. ἔιδος. fetis horrentem conſpexit.
Αναφροδιſία. inuenuſtas.
Αναφροδιſτω. ὁ. ὁ. Veneris expers, aduerſa Venere natus, alienus à Venere.
Αναφρονία. ὁ. ἴſω. reſpiſco. neutrum.
Αναφύομαι. renaſcor.
Αναφύρω. miſceo, ſubigo. actiuum.
Αναφύſημα. τὸ. τὸ. euaporatio.
Αναφύſια. morior.
Αναφύſια. ὁ. ἴſω. inſo. actiuum.
Αναφύω. ὁ. ἴſω. exurgo, renaſcor.
Αναφώνω. ὁ. ἴſω. exclamo. neutrum.

Α Ν Α Χ. Α Ν Α Ψ.

Αναχάſομαι. ὁ. ὁ. cedo, retrocedo, ceſſum eo, iter inhiſbeo uel greſſum. neutrum.
Αναχατῆω. ὁ. ὁ. cohibeo, reſtreno, impedio, detineo, coërceo, diſſuadeo.
Αναχάνευ, καὶ
Αναχάνευ. hiare.
Αναχάνω. reſoluo.
Αναχελίω. expeſtoreo uertit ab Hermol.
Αναχελίω. ἀναλαμβάνω, ſcreo.

Αναχρόνυμι. ὁ. ὁ. uñ
Αναχρόνυμι. unguo. actiuum.
Αναχρόσις. inſectio Plutarcho.
Αναχρόσις. ἡ. mollities, laſcivia.
Αναχρόσις. ὁ. ἴſω. reuertor, ſecedo.
Αναχρόσις. ſecceſſus, dilatio.
Αναχρόσις. facio reuerti, aut ſecedere.
Αναχρόσις. ὁ. ὁ. anachorita, qui in ſolitudinē aut aliò quopiam ſecedit.
Αναχρόσις. ὁ. ἴſω. frico.
Αναχρόσις. ὁ. ἴſω. uñ
Αναχρόσις. ἡ. refrigerium.
Αναχρόσις. ὁ. ξω. reſpiro, refrigero, reſocillo. actiuum.

Α Ν Δ.

Αναχρόσις. ὁ. τὸ. placitum.
Αναχρόσις. placeo. neutrum.
Αναχρόσις. flores & littora amnium.
Αναχρόσις. ὁ. τὸ. peccuſculum manus.
Αναχρόσις. ὁ. ὁ. genus laquei.
Αναχρόσις. ὁ. ὁ. articulus.
Αναχρόσις. bifariam, dupliciter.
Αναχρόσις. ὁ. ὁ. maiorē annis fieri, quo tempore rationem repoſcebant, & reliqua tutelæ adminiſtrata.
Αναχρόσις. uiriliter ago, fortem & bonum uirum præſto, probitate utor.
Αναχρόσις. τὸ. τὸ. ſtrenuitas, uirilitas, ſtrenue factum.
Αναχρόσις. ὁ. ἴſω. idem.
Αναχρόσις. ὁ. ἴſω. liberaliter ago.
Αναχρόσις. τὸ. ſpolia mortuis detracta.
Αναχρόσις. ὁ. ὁ. carnifex, licitor. Alij
Αναχρόσις.
Αναχρόσις. Andraemonis filius.
Αναχρόσις. uiritim.
Αναχρόσις. δουλοπραπῆς.
Αναχρόσις. mancipio, capio. Plutarch. in Ant. metaphoricè dixit Gabinū ἐξαναχρόσις ποδιſμῶν νομοδῆ τοῖς μὲν τοῖς ταλάντοις, id eſt, magnopere captum ingenti pollicitatione Ptolomæi regis, & ueluti Ptolomæo mancipatum.
Αναχρόσις. ſeruos capio.
Αναχρόσις. ὁ. ὁ. mancipatio.
Αναχρόσις. ὁ. ὁ. plagarius, mango, fur mancipiarius.
Αναχρόσις. uenditor ſeruatorum, uenulitarius mancipiorum.
Αναχρόσις. ὁ. τὸ. mancipium.
Αναχρόσις. ſeruilis.
Αναχρόσις. ὁ. ὁ. ſeruilis turpitudine.

Αναχρόσις

Αναχρόσις. ὁ. τὸ. uirunculus.
Αναχρόσις. ὁ. ὁ. grauis potentibus.
Αναχρόσις. ὁ. ὁ. portulaca.
Αναχρόσις. ὁ. ὁ. uirilitas, uirilis ætas, fortitudo.
Αναχρόσις. cædis accuſatores.
Αναχρόσις. τὸ. purpurifſum. Theod.
Αναχρόσις. ὁ. ὁ. uiro ſimilis.
Αναχρόσις. τὸ. uirile robur.
Αναχρόσις. ὁ. ὁ. uirilil, magnanimus.
Αναχρόσις. porticus.
Αναχρόσις. uirorum amans.
Αναχρόσις. ὁ. uir factus.
Αναχρόσις. ὁ. ὁ. ætas uirilil.
Αναχρόσις. ὁ. ὁ. paruum ſimulacrum.
Αναχρόσις. ſtatuas effingere.
Αναχρόσις. ὁ. ὁ. ars faciendarum ſtatarum.
Αναχρόσις. ὁ. ὁ. ſtatarum artificium.
Αναχρόσις. ὁ. ὁ. ſtatuarius.
Αναχρόσις. ὁ. ὁ. ſtatu, maxime uiri.
Αναχρόσις. ὁ. ὁ. uiriliter.
Αναχρόσις. uiriliter ago, nauo. deponens.
Αναχρόσις. ὁ. ὁ. fortes.
Αναχρόσις. purpurifſum.
Αναχρόσις. ὁ. ὁ. uirilil.
Αναχρόσις. ὁ. ὁ. uirum expello. neutrum.
Αναχρόσις. uiriliter.
Αναχρόσις. accedo ad ſtatum & robur uirilil.
Αναχρόσις. ὁ. ὁ. homicidia.
Αναχρόσις. ὁ. ὁ. ne momento quidem.
Αναχρόσις. ὁ. ὁ. ἀφροδιſία.
Αναχρόσις. appellabantur populi quidam in Aphrica, utriuſque naturæ, inter ſe uicibus coëuntes, quibus dextra mamma uirilil erat, ſiniſtra uerò muliebris. Plin. lib. viij.
Αναχρόσις. qui utruſq; habet ſexum, ſœminæ nimirum & maſculi. Huiuſmodi prolem genuit Venus compreſſa à Mercurio, qui ἐμφορεδῖτω appellatur. In his (inquit Auguſtinus) ſic uterque ſexus apparet, ut ex quo potius debeant accipere nomen, incertum ſit.
Αναχρόσις. ὁ. gemma, ſic dicta quòd impetus hominum dotnet. Plin.
Αναχρόσις. ὁ. ὁ. uirilil.
Αναχρόσις. ὁ. ὁ. quæ cum uiro conſuetudinem habuit.
Αναχρόσις. peruerſus, uerſipellis.
Αναχρόσις. ὁ. ὁ. uiro factus, uel in quo uiriacet, ſepulchrum.
Αναχρόσις. ὁ. ὁ. cædes.

Αναχρόσις. ὁ. ὁ. maritica.
Αναχρόσις. ὁ. ὁ. quid ſit Budæus ſatis explicat in annot. poſterioribus in Pandectis, ubi ſic ait: Moris antiquiſſimi fuit, ut qui cædem perpetræſſent, ſi quum in externam urbem profugiſſent, ad pœnam expoſiti, nō dederentur ijs, ad quos facinus admiſſum pertinebat, ipſis ut permitteretur iniuriarum paſſis pignerandi poteſtas, quam ἀνδροφῶσις, & neutro genere ἀνδροφῶσις Græci uocāt. Haecenus ille. Sed & Iulius Poſlux ſic: ἐστὶ δὲ ἀνδροφῶσις, ὅταν τις τοὺς ἀνδροφῶσις καταφύγῃς ὡς τινὰς ἀπειτῶν μὴ λαμβάνει, ἐξῆς γὰρ ἐν τῷ οὐκ ἐνδιδόντων ἄχρι τριῶν ἀπαρχῆν.
Αναχρόσις. uirorum delectus.
Αναχρόσις. uiritim deligo.
Αναχρόσις. milites conquiro, delectū habeo.
Αναχρόσις. ὁ. ὁ. humanus, uiros occidens.
Αναχρόσις. ὁ. ὁ. inſaniens.
Αναχρόσις. uocare ſolent aurū illud quod appellat Democritij alcumictæ peculeatū, Hermol. lib. xxvi. Plin. cap. xxij.
Αναχρόσις. ὁ. ἀνδροφῶσις.
Αναχρόσις. ὁ. ὁ. uirilil.
Αναχρόσις. ὁ. ὁ. ad ſtaturam uiri factus, domiciliū uirorum, locus in domo, ubi ſolū uiri habitant: ſicut γυναικοῦπις, ubi ſolæ mulieres. Vitruuius lib. vi. cap. x. dictas ait ἀνδροφῶσις, quòd in eis uiri ſine interpellationibus mulierum uerſentur. Inuenio & ἀνδροφῶσις in ea ſignificatione.
Αναχρόσις. puer uirililatem præſe ferēs, puer qui iam ad uirililē ætatem tendit.
Αναχρόσις. hominum conuentus.
Αναχρόσις. excidium ciuitatis.
Αναχρόσις. ὁ. ὁ. uiros faciens.
Αναχρόσις. ὁ. ὁ. ſeruilis, mancipium uile.
Αναχρόσις. uiripotens.
Αναχρόσις. herba eſt amara tenues cirros ſine folijs habens.
Αναχρόσις. ὁ. ὁ. uirilil, fortitudo.
Αναχρόσις. uir ſum, & nihil puerile præ me ſero, uirililē togam ſumo.
Αναχρόσις. ὁ. ὁ. homicidium.
Αναχρόσις. ὁ. ὁ. homicida, non uirorum modo, ſed mulierum etiam interfector.
Αναχρόσις. ὁ. andryala ex holerum genere Theodoro interprete.
Αναχρόσις. ὁ. ὁ. fortiffimus.

Αναχρόσις

Ἀνδρῶν, εὐς, δ. ἢ. fortis, uirilil.
 Ἀνδρῶν, uiriliter.
 Ἀνδρῶν, καὶ εἰς ἄνδρας ἔγγραφεῖς, maior factus, adolefcens qui iam tutelæ fuæ permittebatur: qui Romanis uirilem etiã togam fumpfiſſe dicebatur. Bud. in Comment.
 Ἀνδρῶν, ὠνος, δ. locus ubi uiri uerfantur. Ἀνδρῶν οἶνος uocabant ubi conuiuia uirilia folent eſſe, quod ed mulieres non accedebant. Vitruuius lib. vi. cap. x.
 Ἀνδρῶσαομαι. coire.
 Ἀνδρωτις, uirtus, robur.
 Ἀνδρῶς, ou. δ. uirilil.

A N E.

Ἀνεβιβῶντων, u. δ. inſidiabilis.
 Ἀνεγγυῶ, μ. fidei uideo, neutrum.
 Ἀνεγγυος, illegitimus, illocabilis, indotabilis: ἄπασος quocq, inſidus, Heſychio.
 Ἀνεγγυος, ou. δ. ſcibilis.
 Ἀνεγκυῖα, u. δ. culpa carens, crimine uacã: in quem nullum crimen iure poſſis impingere, qui nihil admittit ob quod in ius uocari debeat, innocens, quaſi dicas in criminabilis, cuiuſmodi Cato fuit, qui toties accuſatus, ſemper abſolutus eſt. Ἀνεγκυῖα ἔχω, idem, à uerbo ἐγκλῆν quod in ius uocare ſignificat, & dicam impingere.
 Ἀνεγκυῖα διαγίνεσθαι, degere ſine crimine.
 Ἀνεγκυῖα, inculpatè.
 Ἀνεγκυος, ou. inepta partui.
 Ἀνεγκυμιαςος, ou. δ. illaudatus.
 Ἀνεγρομαι, exurgo, excitor, expergifcor, pro ἀνεγρομαι. Lucian. ἐπ' ἀνεγρον πῶρ δαυτύλων βεβηκυῖα, ὡς ἂν μὴ ἀνεγρομῆρος ἐπιταραχθέν.
 Ἀνεγνωτορ, impoſſibile, ἀδύνατορ.
 Ἀνεγνω, nullo pudore, improbè, temerè, proſpalam, nullo diſcrimine, fluxè, paſſim, largè, improhibitè.
 Ἀνεγρω, cohibeo, os operio, reprimo.
 Ἀνεγω, μ. ſω. facio ſedere, neutrum.
 Ἀνεγω, emiſi, genui, perſuaſi.
 Ἀνεγῶς, ἐντορ, abſolutus, uenia donatus.
 Ἀνεγῶντορ, u. δ. inuoluntarius.
 Ἀνε, tanquam.
 Ἀνεδαος, u. δ. forma carens.
 Ἀνεδαλοποιεῖσθαι, u. δ. eſſingens ſimulachra.
 Ἀνεδη, requieuerat.
 Ἀνεδασι ἐπιθυμῶμαι, deſeruerunt cupiditates.
 Ἀνεδασιος, ou. δ. ἢ. incorporabilis.
 Ἀνεδαθῆα, ας, ἢ. Lucinæ expers, quæ nondū peperit apud Euripidem.
 Ἀνεδαθῆα, inuincè uſus eſt, occidit: uaticinatus

eſt, apud Herodotum.
 Ἀνεδαμῆος, fugitiuus reprehenuſus, retractus à Cicerone appellatur.
 Ἀνεδαμῆα, contractum eſt.
 Ἀνεδαμῆαντορ γραμματιδιου, qui aperuerunt literas.
 Ἀνεδαμῆος χαιτας, contractus crines, ut hi habent qui reticulil utuntur.
 + Ἀνεδαμῆο, reſpondebant.
 Ἀνεδαμῆοται, uoluantur.
 Ἀνεδαμῆος, u. δ. diſſolutus, laxatus, remiſſus, tam in bonam quam in malam partem. Gaza ex Cicerone: ἀνά μὴν ἐμπρεπίς ἐσμ δ πῶ γέροντορ λόγος, καὶ ἡσυχος, καὶ ἀνεδαμῆος. Vere neresus. Eſt participium ab ἀνῆμι. Ἀνεδαμῆος πῶρ λειτεργῆας, immunitatè conſecutus. Ἀνεδαμῆος ἀηρ, liquatus aër. Ἀνεδαμῆος εἰς θράδος, ductus in elationem & audaciam.
 Ἀνεδαμῆο, redeo, aſcendo, retrocedo.
 Ἀνεδαμῆορ, ou. δ. nudus, ſine ueſte.
 Ἀνεδαμῆο, omittre, tranſire.
 Ἀνεδαμῆο, de alto dicto, propriè per præconem declaro, pronuncio, edico, publico. Reſpōs deo apud Lucianum in Pſeud. πῶ δὲ ἀνῆμι ἐνδοθερ, ἐς νόραςας. Accipitur etiam ἀντὶ πῶ ἀπουρίνεσθαι. Ἀνεδαμῆορ γῶμυρ, reſellere deſeretum.
 Ἀνεδαμῆο, μ. ξω. π. χα. prohibeo, reſigo, arceo, propello, & eum qui cœpit aliquid agere in hibeo. Ioseph. lib. iij. ἀνεδαμῆορ πῶ λάφ κας ταργελθῶρ, Ferias populo denuncians.
 Ἀνεδαμῆοται πῶς ἀπάτης, prohibere à fraude.
 Ἀνεδαμῆο, qui amiſit, & apud Euripidem aperuiſi.
 Ἀνεδαμῆο, ſolutum eſſe, relaxari.
 Ἀνεδαμῆο τῶ φυτόρ ἐπὶ γῆς, ſucceſcit, exceſſit.
 Ἀνεδαμῆορ, ou. δ. ἢ. immunis.
 Ἀνεδαμῆο, diſſolutus eſt, id eſt, mortuus eſt. Ἀνεδαμῆοται πῶ ἀπόλλωνι, dicatæ ſunt Apollini.
 Ἀνεδαμῆο, ab origine, iuxta ſuperiorem conſequentiã, à longe. Apud Atticos eſt aduerbium loci: item & temporis apud Herodotum.
 Ἀνεδαμῆο, deſuper.
 Ἀνεδαμῆος, u. δ. ἢ. inuiolatus.
 Ἀνεδαμῆος, inuiolatè.
 Ἀνεδαμῆοται, u. δ. qui non peregrinatur.
 Ἀνεδαμῆοται, u. δ. ἢ. inenarrabilis.
 Ἀνεδαμῆοται, ou. δ. ἢ. inultus.
 Ἀνεδαμῆοται, u. δ. ἢ. innupta, nondum elocata, non æditus Ciceroni ad Atticum.
 Ἀνεδαμῆοται, u. δ. ἢ. qui caleſieri non poſteſt.

+ ἀνῆμι. ἔκλυτο. πλάτο ἢ προλογίῃ πρίσσορ. Ἀνεδαμῆοται. ἐν ἀνεδαμῆο ἢ πύθιο

Ἀνεδαμῆοται, u. δ. ἢ. ineffabilis.
 Ἀνεδαμῆοται, exhibit, proſiliebat, formatū à uῖω, quod eo ſignificat.
 Ἀνεδαμῆοται, u. δ. ἢ. indeficiens.
 Ἀνεδαμῆοται, ou. δ. imperterritus.
 Ἀνεδαμῆοται, u. δ. ἢ. illauabilis.
 Ἀνεδαμῆοται, uociferatus eſt.
 Ἀνεδαμῆοται, ou. δ. tolerabilis, ab ἀνῆμι, expectabilis. Ἀνεδαμῆοται, remiſſus, Matth. xi. τῶρ εἶπὲ καὶ σὺ δὲ ἀνεδαμῆοται ἐσαι ἐν ἡμέρῃ πῶρ κρισεως ἢ ἡμῶν, tolerabilis.
 Ἀνεδαμῆοται, τῶ, non interpretabile.
 Ἀνεδαμῆοται, u. δ. ἢ. ineffabilis.
 Ἀνεδαμῆοται, u. δ. ἢ. irredargutus.
 Ἀνεδαμῆοται, ou. δ. ἢ. immitis, immifericus.
 Ἀνεδαμῆοται, occidit. Vide ἀνεδαμῆο. deſtruere, exruere.
 Ἀνεδαμῆοται, aſcenſurus.
 Ἀνεδαμῆοται, ſine argumento.
 Ἀνεδαμῆοται, ας, ἢ. illiberalitas.
 Ἀνεδαμῆοται, ou. δ. ἢ. illiberalis, fictè agens, fordidus.
 Ἀνεδαμῆο, ἢ. uſus.
 Ἀνεδαμῆοται, τῶ, rectè habens.
 Ἀνεδαμῆοται, ou. δ. ἢ. orbis.
 Ἀνεδαμῆοται, uoluo, reuoluo.
 Ἀνεδαμῆοται, μ. ξομαι, ſurſum feror.
 Ἀνεδαμῆοται, ſurſum traho, attollo.
 Ἀνεδαμῆοται, μ. ξω. π. χα. abſtraho.
 Ἀνεδαμῆοται, ou. δ. inuulneratus.
 Ἀνεδαμῆοται, εὐς, δ. ἢ. ſitum non redolens.
 Ἀνεδαμῆοται, εὐς, δ. ἢ. cui nihil detrahi poſteſt, cui nil deeſt, ἀνεδαμῆοται.
 Ἀνεδαμῆοται, δ. claudus.
 Ἀνεδαμῆοται, tollo, capio, educo. Ἀνεδαμῆοται τὰ παιδία, tollere infantem, ut Faſtulus Romulū & Remum.
 Ἀνεδαμῆοται, deſpero.
 Ἀνεδαμῆοται, ou. δ. deſperatus, inſperatus, deſpectus, & Atticè qui non torquetur ſpe futuro, ſed quietè fruitur preſentibus. Non ſperans: Thucyd. ἀνεδαμῆοται ἐπιγινέσθαι τῶρ, Non ſuſpicantes uenire quempiam.
 Ἀνεδαμῆοται, præter ſpem.
 Ἀνεδαμῆοται, τῶ, quibus pennæ nulla cruſta integuntur.
 Ἀνεδαμῆοται, ou. δ. ἢ. deſectus.
 Ἀνεδαμῆοται, u. δ. ἢ. inaccessus, auis.
 Ἀνεδαμῆοται, τῶ, nō dignum ob quod quis ſucceſeat, uitio non uertendum. Lucianus: ἐφῆς γῆ ἂν καὶ σὺ, ἀνεδαμῆοται εἶνα, Forſitan diceres & tu quocq, uitio dandum non eſſe.

Ἀνεδαμῆοται, ou. δ. ἢ. carens inuidia, ἀπὸ πῶρ μεσῶρ.
 Ἀνεδαμῆοται, imperitus.
 Ἀνεδαμῆοται, u. δ. uanus, friuolus, euaneſcens.
 Ἀνεδαμῆοται, u. δ. ſubuentaneus, ὑπονῆμιος.
 Ἀνεδαμῆοται, ou. δ. uentofus.
 Ἀνεδαμῆοται, qui uentos ſopiunt, cuiuſmodi fuiſſe Corinthi quidam cōmemorantur.
 Ἀνεδαμῆοται, ou. δ. uentus leuis, inconfans ut uentus.
 Ἀνεδαμῆοται, à uento protegens, uentum arceens.
 Ἀνεδαμῆοται, εὐς, δ. ἢ. nutritus ad uentum, ſolidus, fortis.
 Ἀνεδαμῆοται, u. δ. uentis diſlectum.
 Ἀνεδαμῆοται, agito uentis, commoueo.
 Ἀνεδαμῆοται, aduerb. nullo negotio.
 Ἀνεδαμῆοται, ou. δ. ἢ. illabilis.
 Ἀνεδαμῆοται, εὐς, δ. ἢ. uentofus.
 Ἀνεδαμῆοται, δ. uelox.
 Ἀνεδαμῆοται, u. δ. uentofus, uanus, ab ἀνεδαμῆοται & ὄλω, quaſi quod cum uento interit.
 Ἀνεδαμῆοται, ἢ. μάτῃς ἄδου, καὶ φῆλμα, καὶ πῶρ φυτόρ ταχέως ἐπὶ ἀνεδαμῆοται φθερομῶρ: μάτῃς, ἀνεδαμῆοται. Quod etiam Romani Orci tunicā dicunt, Dioſcorides ἀνεδαμῆοται appellat, paueris genus, cuius flos ſpecie quidem roſam imitatur, cæterum nulla odoris gratia: Vnde prouerbium ἐδόρ ἀνεδαμῆοται συρῆς ὑρίνης.
 Ἀνεδαμῆοται, oppidum Phocidi cōterminum, inde ἀνεδαμῆοται dicitur.
 Ἀνεδαμῆοται, nomen gentile.
 Ἀνεδαμῆοται, μάτῃς, ἀνεδαμῆοται.
 Ἀνεδαμῆοται, ιδος, ἢ. cognomentum Mineruæ in Peloponneſi loco quodam, quod moleſtū uentum ſedaret.
 Ἀνεδαμῆοται, εὐς, δ. ἢ. non indigens.
 Ἀνεδαμῆοται, ou. δ. ἢ. impoſſibilis.
 Ἀνεδαμῆοται, u. δ. ἢ. non dubius.
 Ἀνεδαμῆοται, ou. δ. ἢ. ſeuerus, nihil condonans, durus.
 Ἀνεδαμῆοται, bona fide ac citra ullum figmentum: quod etiam dicitur, ἀπυροβόμῃς, κας τεισπουδαſμῃς, σπουδαῖς, ἐπιευδῆς. quando fit aliquid nō perfumtoricè nec translatiuè, ſed accuratè & enixè & toto opere. Bud.
 Ἀνεδαμῆοται, reducere, referre, reiſcere: Aſcendere, ut, εἰς τὸ υιογόμῃς ἀνεδαμῆοται. Item reſpirare. Pauſanias: ἐπατα μὲν τοι πάλιρ ἀνεδαμῆοται. Ἐν νόσου ἀνεδαμῆοται, conualeſcere. ἐν παραφροſύνῃ ἀνεδαμῆοται, reſpiciere.

Ἀνεδαμῆοται

Ἀνευαὶδός τὸν μὴ ὄντα ἀφανής, referens fabu-
 lam in occultum.
 Ἀνευαεφάρμος, ου. δ. uictus.
 Ἀνευαίχθης. ἴντω. δ. ἡ. relatus.
 Ἀνευέργητος. σ. illaboratus, inutilis.
 Ἀνευόχλητος. uacuitas molestiarum. Ab ἐνα-
 χλῆω.
 Ἀνευόχλητος. σ. δ. ἡ. uacuus ab omni molestia.
 Ἀνεύπτω. οί. remittentes.
 Ἀνεύπτωτος. ου. δ. ἡ. inaffabilis, grauis mori-
 bus.
 Ἀνεξάλητος. σ. δ. indelebilis, in exemptilis.
 Ἀνεξέλεγκτος. qui crimine uacat, cuius nihil iure
 obijci potest, qui nullis utitur argumen-
 tis, irreprehensibilis, non examinatus.
 Ἀνεξέλεγκτος ἐνόμοις, inuiolata, incorrupta a-
 micitia.
 Ἀνεξερευνήτος. ου. δ. ἡ. inscrutabilis.
 Ἀνεξέτασος. inexpensus, intentatus, inexcus-
 sus, in examinatus.
 Ἀνεξέυρετος ἀριθμός. qui iniri non potest nu-
 merus.
 Ἀνεξιμανία. clementia, patientia: patientiam
 malorum siue tolerantiam significat, sed
 accipitur simpliciter.
 Ἀνεξιμενος. σ. δ. ἡ. clemens, patiens, tolerans
 malorum. Ἀνεξιμανός φέρει, æquo animo
 ferre.
 Ἀνεξιχνίαςος. ου. non significat inuestigabilis
 ut in alijs Lexicis erat impressum, sed cum
 negatione in inuestigabilis, teste Lau. Val-
 la in epistola Pauli ad Rom. cap. xi.
 Ἀνεξοδος. ἡ. sine exitu, qui ne quod it.
 Ἀνεορτος σεβασμός θεῶν. incultus, incelebra-
 tus.
 Ἀνεος, tacitus, sine uoce.
 Ἀνεπαγγελλος. non uocatus ad cœnam.
 Ἀνεπαίδητος. sine sensu.
 Ἀνεπαίσχυτος. ου. δ. inuerecundus, qui crube-
 scere nescit.
 Ἀνεπαίδευτα. τὰ. habentia dentes continuos.
 Ἀνεπαύρητος. inemendabilis.
 Ἀνεπαφός. ου. δ. impalpabilis, irreprehensi-
 bilis, quem attingere nequeas. ἀνεπαφός ἔπει-
 θη, dicitur pignus omni nexu solutum.
 Ἀνεπαφροδίτων. sine uenere, & gratia, iniucun-
 dus, inelegans.
 Ἀνεπαχθίς. εὐς. δ. ἡ. odio & inuidia carens, nō
 molestus, alacer.
 Ἀνεπαχθός. absque inuidia.
 Ἀνεπαχθός φέρει. æquo animo ferre, sus' que
 de' que.

Ἀνεπηρέταςος. ου. δ. ἡ. inoffensus.
 Ἀνεπήγ. taciturnus.
 Ἀνεπίδατος. σ. δ. inaccessus.
 Ἀνεπιβούλευτος. σ. δ. ἡ. insidiabilis.
 Ἀνεπίγραφος. ου. δ. ἡ. titulo carens.
 Ἀνεπίδεις. minime indigentes.
 Ἀνεπίδουτος. ου. δ. minime mordens.
 Ἀνεπίδιος. ου. δ. ἡ. de cuius hæreditate nulla
 est inter cognatos controuersia.
 Ἀνεπίδοτος. ου. δ. nihil proferens.
 Ἀνεπιτεύς. εὐς. δ. ἡ. durus, inmitis, iniquus.
 Ἀνεπιείκεια. ας. ἡ. durities, immanitas.
 Ἀνεπιύατος. ου. δ. ἡ. aduisione carens.
 Ἀνεπιυδύτης. citra aduisionem.
 Ἀνεπιούρητος. δ. prouidentia desitutus.
 Ἀνεπιρηνομα. μ. οὐμαι. π. μαι. respondo.
 Ἀνεπιύρητος. ου. δ. imbecillis, qui necq' sensibili
 necq' intelligibili iudicio utitur.
 Ἀνεπιλήπιος. intrepidē.
 Ἀνεπίλητος. ου. δ. ἡ. incomprehensibilis, irre-
 prehensibilis, inculpatus, qui reprehendi
 iure non potest, irreprehensus, nuper cœ-
 ptus. Ἀνεπίλητος τοῖς τράποις, irreprehens-
 sus moribus. Ἀνεπίλητος εἰμί σοι, non obno-
 xius sum tuæ inuidiæ. Ἀνεπίλητος τὸν βίον,
 inculpatae uitæ. Ἀνεπίλητος ἐξουσία, abso-
 luta potestas.
 Ἀνεπίλητος. σ. δ. ἡ. memorabilis, sine obliuio-
 ne, non absconditus.
 Ἀνεπιμέλιτος. σ. δ. qui nullam curam habet.
 Ἀνεπιμίχτω. ἀνθρώπων. nuper mistus homini-
 bus.
 Ἀνεπιμόνος. ου. δ. intollerandus.
 Ἀνεπίξισος. σ. δ. ἡ. imperfectus.
 Ἀνεπίπλασος. σ. δ. nulla simulatione fucatus.
 Ἀνεπίπλητος. ου. δ. ἡ. idem quod ἀνεπίτακτος.
 Ἀνεπισήμαντος. δ. inglorius.
 Ἀνεπισάθμετος. immunis ab hospitij præben-
 dis exercitui, uel principis commeatui.
 Ἀνεπισημονέστερος. ου. δ. indoctior, incredibi-
 lior.
 Ἀνεπισημόσυν. ης. ἡ. inscitia.
 Ἀνεπισήμιος. ου. δ. ἡ. indoctus, nescius.
 Ἀνεπισεφεῖς τὸν ἀνθρώπων. securus huma-
 narum, id est non curans res humanas.
 Ἀνεπίσχετος δέμη, effrenatus impetus.
 Ἀνεπίτακτος. nemine iubente aliquid agens,
 inuidus, fortis.
 Ἀνεπιτεχνήτος. citra artem, ex industria.
 Ἀνεπιτιδός. σ. δ. inutilis, incommodus.
 Ἀνεπιτιδός. σ. τὸ. inhabilitas.
 Ἀνεπιτίμητος. irreprehensibilis.

Ἀνεπίφατος.

Ἀνεπίφατος. δ. ἡ. dissimulatus Quintiliano, ο-
 ratio remissa ac sine ostentatione, modesta
 sine ullo timore.
 Ἀνεπίφθορος. ου. δ. ἡ. non inuidens, ab inuidia
 alienus, aut cui non inuidetur: passiuē.
 Ἀνεπιχέρητος σοι. insuperabilis abs te.
 Ἀνεποιμῆς. indecorum, non faciendum.
 Ἀνεπίμω. ἀδρ. deuolauit.
 Ἀνερασος. ου. δ. ἡ. inamabilis.
 Ἀνερασος. nō factum, infectum, inculum.
 Ἀνεργητος. σ. δ. non operans.
 Ἀνερεθίζομαι. infligo.
 Ἀνερέτω. μ. ψ. ω. φ. α. dilatio, actiuum.
 Ἀνερευνάσομαι. inuestigo.
 Ἀνερέυητος, ἀνερέυητος. iruperunt.
 Ἀνερίναςος. σ. δ. incaprificatus: proprie de sic-
 cu cui non adhibiti sunt ἔρινοι (hoc est ear-
 prifici fructus) ut ad maturitatē perueniat.
 Dicitur de inutili, & à quo nihil fugis expe-
 ctandum sit. Rationem uide in Chilia di-
 bus Erasmi.
 Ἀνεριτίσομαι. tumultuor.
 Ἀνερμάτισος. σ. δ. ἡ. fundo carens: Vnde ἀνε-
 μάτισος γλῶττα, incessabilis, nunquā finem
 faciens lingua.
 Ἀνερομαι. interrogo, deponens.
 Ἀνερω. μ. ψ. ω. φ. α. sursum serpo.
 Ἀνερέδρη πόλεμος. erupit bellum.
 Ἀνερέρηδος τὰ γαστέρα. scetus uentrem.
 Ἀνερέδρα. recessum est.
 Ἀνερέωσεν. conualuit.
 Ἀνερχομαι. superuenio, ascendo.
 Ἀνεσ. omite, quiesce.
 Ἀνεσθαι. auxisse, aut ut alij, destruxisse.
 Ἀνεσις. ιος. interdum accipitur in bonam par-
 tem pro requie, & etiam pro libertate lo-
 quendi, cum nullius habita ratione, rem
 ipsam dicimus. Interdum in malam partē
 pro licentia & immo dica libertate, remis-
 sio, dissolutio. Item spatium, dilatio.
 Ἀνεσπερος. σ. δ. uespere carens.
 Ἀνεση. restituit.
 Ἀνεσηστός. οί. erecti.
 Ἀνεσησα, ad seditionem aut opus aliquod sol-
 licito. Aristides Panath. σιωναίους μὲν ἀνε-
 σισαν. Dicitur, ἀνεσησα τὸν πῶν ἔργου; & ἀ-
 νεση ἐπὶ πῶν τῶτο. Ἀνεσησε, deposuit, remo-
 uit.
 Ἀνεσησία. ας. ἡ. priuatio sensuum.
 Ἀνεσιος. expers penatum, pauper, cui nihil
 quicquam est, & incertis uagatur sedibus.
 Ἀνεσηλι. reuixit, reualuit.

Ἀνεσφομαι. μ. σομαι. torqueor.
 Ἀνεσφο. exa'mino, actiuum.
 Ἀνεσφρος. σ. δ. qui nullos habet amicos.
 Ἀνεστος. ου. δ. remissus.
 Ἀνεστος. ου. δ. cohibens.
 Ἀνεστω. deo cuiquam dicatus, remissus, induli-
 gens, quietus.
 Ἀνεστω. sine. genitio iungitur, postponitur ali-
 quando casibus: etiam oratoribus, ἂν ἀνεστω
 sine quibus. Ἀνεστω πρὸς τὸν θεόν. factis procul
 ut uertit Gellius. Ἀνεστω μὲν τῶν. profaica
 oratione.
 Ἀνεσθε. seorsum, separatim.
 Ἀνεσθετος. ου. δ. non aptus.
 Ἀνεσθυσία. ας. ἡ. innocentia.
 Ἀνεσθύνος. σ. δ. ἡ. sine poena, crimine carens,
 innocens, cui iure nihil obijci potest, ἀνεσ-
 θύνος, non obnoxius, noxa solutus.
 Ἀνεσθύνος & ἀνεσθύνος magistratus dicitur,
 qui causis dicendę aut immunis est, aut
 quouis modo eximitur: ut qui abolitionē
 apud Gallos à principe impetrauerunt.
 Vide εὐθύνωται.
 Ἀνεστέτω. ου. non inuentus.
 Ἀνεστος. σ. δ. ἡ. eneruis, imbecillus.
 Ἀνεστυνω. μ. υνδ. dilato, actiuum.
 Ἀνεστυσμα. tumor arteriæ præclusæ ex sangui-
 ne & spiritu causam trahens. Fit autē cum
 uulnerata arteria pellis nō superinducitur,
 sed serpit iterum materia ac redit eodem.
 Ἀνεστω. reperio, idem quod ἐδρῶμαι. Siquidē
 hic ἀνὸς ornatus solum causa adijci putat
 Suidas.
 Ἀνεσφύμιος. μ. ησω. π. ησα. laudibus prædico,
 cum fauore recipio. Ἀνεσφύμιος, lamena-
 tatus est, Platoni.
 Ἀνεσφύμι. extitit.
 Ἀνεσφρος. ου. δ. ἡ. nubibus carens, aut quod
 nulla nube occultari possit.
 Ἀνεσφροτος. incomprehensibile, impossibile,
 inaccessum.
 Ἀνεσφρόθη τὰ ψυχῆν. conflagrant animo.
 Ἀνεσφραγῆ. ης. ἡ. præstructio.
 Ἀνεσφύμι. enatus est.
 Ἀνεσφύμιος. euertit, impediuit, recalcitrauit.
 Demosth. Philip.
 Ἀνεσθύντω. τὸ. retracti.
 Ἀνεσχομαι. tolero, sero, obedio, sustinco, pro-
 τοημῶ: ponitur cum genitio & etiam cum
 accusatiuo.
 Ἀνεσχω. confurgo, tueor, sustineo, supporto.
 extendo, eleuo, emineo, quietem habeo,
 h prohibeo,

prohibeo, τιμῶ, honoro, colo. Eurip. in He- cuba: τῆς μαντιπύλης βάνης ἀνέχων νέκτῃ λυα μίμων, Vatis thalamos uenerans. Ἀνεψιά. ἄρ. confobrina, patruelis. Ἀνεψιάδῃ. filia confobrini. Ἀνεψιάδου. filius confobrini uel amitimi. Ἀνεψιός. οὔ. δ. filius fratris mei, uel fororis, cō- sobritinus: ὁ πατρὸς πατρὸς ἀνίψιος, amitimus, patruelis, agnatus. Ἀνίω. ascendo, facio crescere, unde προσανέμ. Ἀνίωρα, & atticé ἀνίωξα, aperui, præteritum medium. ab ἀνοίω. Ἀνεῶνται pro ἀνέονται atticé ab ἀνίμη, Ἀνεως. ω. δ. mutus, tacitus. Ἀνεως ἴν. desituit Herodoto.

Α Ν Η.

Ἀνιβάω. μ. ἄσω. reiuuenesco, repubefco. Ἀνιβός. ου. impubes. Ἀνιγερμόνυτον uel ἀνιγερμόνυτος, sine duce. Ἀνιγερύθι ἕπαστοι. renunciati sunt consules. Ἀνιδιος. ου. δ. ἡ. iniucundus. Ἀνιδυπτος. ου. δ. ἡ. infuauis. Ἀνίη. dimiferit. Ἀνιθορ. ου. τὸ. anethum. Ἀνιθοποιήτωρ. ε. δ. non moratus, citra τῶ deco- rum, nequaquam formatis moribus. Cicero ad Atticum. Ἀνιηος. ου. δ. sine tristitia. Ἀνίηερ. oportet, perfluat, contigit, liberauit, quieuit. Ἀνίησα. τὰ. nefanda. Ἀνίησος. ε. δ. ἡ. inmedicabilis, irremedicabi- lis, incurabilis: ἀβ ἄνω. Ἀνιηοντα. pertinentia, pertingentia, conue- nientia, decentia. Ἀνιηος. ου. δ. ἡ. qui non nouit, qui ignorat. Dicitur etiam qui audire & auscultare mo- nenti non uult, non audiens, imperitus, ex- pers auditus. Ab α & ἀνω. Ἀνιηουήσας σοι. non audiens tibi. Ἀνιηουσία. ας. ἡ. inobedientia. Ἀνιηόος. ignaué, negligenter. Ἀνίηω. ascendo (ut ἐς τὰ πρῶτα ἀνίηω, ad summum euadere) conuenio, contingo: attineo, referor, & specto: porrigo, pertin- go. Item Ἀνίηαι pro καθίηαι, hoc est, decet, conuenit, apud Antiphontem. Ἀνίηουσιμ quoque pro decedunt, moriuntur, apud Thucydidem. Et Demosthenes ἀνίηοντῶ pro διαφέροντῶ, id est excellentes dixit: τῆς μὲν ἐν τῷ λέγειν δυνάμεος οὐκ ἔπαι τοσοῦτον ἀνίη- μοντῶ.

Ἀνιδάλαξαρ. acclamant. Ἀνιδάτωρ. indomitus, inmorigerus. Ἀνιδεύς. ἄμος. Ἀνιδίος. ου. δ. ἡ. opacus. Ἀνιδίπος. ου. δ. non calceatus. Ἀνιδυσις. ιος. ἡ. ascensus. Ἀνιδυια. perdidit, consumpsi, pro perdo, cons- fumo: præteritum pro præsentii. Ab ἀναλί- σιω. Ἀνίμηρος. ου. δ. ἡ. immitis, incultus. Lucian. in Caucaſo: ἴν τοιούτω πάλαι ἡ γῆ δὲ ἄρηιον τὶ χρῆμα καὶ ἄμοροφορ ἕλαις ἅπασα, καὶ ταύταις ἀνι- μίροις γάσιος. Ἀνιμηωβόλιος. ε. τὸ. semiobolus, hinc Ἀνιμηωβολίωρ. τὸ. semiobolare, ualens preciū semioboli, femicrudum. Aristoph. Ranis: καὶ κρείσσει παρὸς τοῦτοις ἀνάβρας ἕηοσιμ ἀνιμωε βοηδία, scilicet παρτίφαγερ. De Herculis uo- racitate loquitur, quem præter sedecim pa- nes, carnes decoctas uiginti semiobolorū deglutisse Pandocœuria cōquæritur. Alij legunt ἀνιμηωβολιμάωρ. Ἀνιδάω. recusasse, negasse. quere ἀνιδίωμα. Ἀνιδιος. interdum liber, sine freno. Ἀνιδυθα. florui. Ἀνιδυπτος. ου. δ. ἡ. inefficax. Ἀνίξεις. natabis. Ἀνίπημ ἐς τῶ τῆχημ τὰ κατορθούμωρα: Retulit ad fortunam præclara facinora. Ἀνίπηαι. dicata sunt, ut ἀνίπηαι τῆς δρυὸς σέμα- ματα, Suspenſæ sunt coronæ arborei. Ἀνίπηε ἕωτὸν ἐς τῶ τῆχημ, Vendicabat sese fortunę. Plutarch. Ἀνίη. ἔρος, καὶ ἀνδρὸς. Quemadmodum apud Latinos uir aliquando ad sexum refertur, maremp̄ significat, aliquando uero coniu- gem notat: eodē modo & ἀνίη apud Græ- cos. Sic etiam γυνῆ & mulier modo uxorē, modo quancunq̄ mulierem significat. Ἀνιηείω. tollantur. Ἀνιηετο. rogauit, ἀνιηετερ. Ἀνιηεμνε. ebuccinauit, euulgauit. Ἀνιηηιδπῶ ἔσωδε. abstuleritis, sustuleritis, Ἀνιηηιδμωσάμημ. enumeraui. Ἀνιηηιδμος. ο. δ. ἡ. abiectus, uilis, contenticius, de nullo numero, qui in nullo habetur nus- mero. Ἀνιηροτω. ου. δ. ἡ. inaratus. Ἀνίη ab ἀνίμημ. Ἀνιησιμ. ascendit. Aristophanes: ἀνιησιμ καὶ ἄ- νιηετα. Ἀνιηορ. τὸ. anesum herba.

Ἀνιηεθῆ.

Ἀνιηεθῆ. auctus est. Α Ν Θ. Ἀνιδάμωος. ου. δ. æmulus. Ἀνιδήλωμα. μ. ψωμα. aufero prius attingēdo, ἀπο τ' ἐπ' ἕδω, diripio, diltraho, dilanio. Ari- stophan. in Ranis: Ἐχιδνάδ' ἕματου (αὐτίφα- νος, ἡ τὰ σπλάγχνα σου διασπαράξει, πλενμῶ- νωντ' ἀνιδίετα. Ἀνιδεός. οὔ. δ. floridus. Ἀνιδεωσος. excontrario singuli. Ἀνιδευτιος. inhærendum. Ἀνιδεωμαι. καὶ Ἀνιδεωμ. μ. ξω. π. χα. impedio, retraho, con- traho: contrā traho, in diuersa traho, hinc atq̄ hinc attraho: ut quū duo contendunt, & conantur inter se mutuo rem, de qua est contentio, ad se trahere, ut ferrum inter ma- gnetem & adamantē Indicu. Herodias- nus in viij. ἕκαστος παρὸς αὐτὸν τῶ δύνωμυμ ἀνι- βάλωμ. Ἀνιηε. π. σπῶ. Ἀνιηεμα. saltatio quædam Idiotarū erat, quā saltantes sic fere pronuntiabant: Vbi nam mihi rosær ubi uiolær ubi apia pulchra? Ἀνιηεμορ. ε. τὸ. herba quædam, gith. Ἀνιηεμς. ἴδος. ἡ. ab aliquibus uocatur arge- mona, & quæ hodie uulgo chamomila di- citur. Ἀνιηεμδς. ἔντω. ἡ. floridus, uariatus. Ἀνιηεμορ. τὸ. nigella Theod. Ἀνιηεμουσα. olim Samus dicebatur. Ἀνιηεμδθς. εος. ἡ. floridus, florens. Aristoph. Ran. χαρῶμωμ ἐς πολυῆρδους λεμῶνας ἀνιηε- μῶδες τὸμ ἡμῆτερομ τρῶπομ, in prata rosida & florulenta. Ἀνιηεωρ. ἄνος. ἡ. mentum, locus sub mento qui barba uestitur & efflorescit. Sic dictus à flore barbæ, quod ibi maxime uigat. Quandoque de muliere dicitur per cata- chresin. Ἀνιηεμορ. ου. δ. herba est, quam Græci ἀσφῶ- δηλομ nominant, Latinorum quidam haz- stulam regiam. Ἀνιηεμς. ιος. δ. culmus, arista, uirgulta. Ἀνιηεριμ. ις. ἡ. idem. Ἀνιηεηωμ. repugno, reuictor. Ἀνιηεηρια. Sic uniuersim quidē uocari festa Bacchi, priuatiim uerò πωλογία author est Apollodoros. Vide ἀνιηεηρια. Ἀνιηεσφῶρια. τῶ. festa Proserpinæ, inde dicta, quod eam Pluto legendis floribus occupa- tam, rapuerit. Ἀνιηω. μ. ἴσω. π. ης. floreo, neutrum.

Ἀνιηοδῶρ. ἡ. anthedon mespili species, autho- re Theod. Ἀνιηοδῶρ. ἄνος. ἡ. apes: & urbis nomen. ἡ με- τωα, καὶ πόλις βοιωτίας καὶ παλαιστίνης. Ἀνιηήη. ις. ἡ. paniculæ lanugo, ut in harum- dine. Ἀνιηήιος. ε. δ. ἡ. soli oppositus, orienti soli ob- uersus, luna. Ἀνιηήω. μ. ἴσω. π. ης. facio florere. Ἀνιηήημ. flores phlei. Ἀνιηήμρας. per totum diem. Ἀνιηηοσθῆς. ὁ. gallica mespili species, autho- re Theod. Ἀνιηηρὸς. οὔ. δ. floridus, iucundus. Ἀνιηηις. ιος. ἡ. floritio. Ἀνιηίας. facer piscis, qui & Græcè ἱερὸς ἰχθῆς, Ἀνιηιός. οὔ. δ. floridus. Ἀνιηιὸν μίηι uocant quod uere factum est, quod tantum ex flor- ribus faui cōstruatur: æstium uerò ὄρεωμ uocant. Ἀνιηιαθῆς. remedium. Item gemmam coral- lium significare asserit Dioscor. Ἀνιηιπασία. ας. ἡ. decursio militaris. Ἀνιηισαμαι. infurgo, deponens. Ἀνιηισημ. oppono, repugno, resisto, obijcio. Ἀνιηισήρια. τῶ. floralia. Ἀνιηισηριώρ. Atheniensibus mensis quidā ape- pellabatur, quod is plurimos flores progie- gneret. Philostratus & Macrobius Apri- lem putant esse, at Theodoros Gaza No- uembrem apud nos esse aperte ostendit, li- bro πωξι μινωμ. In hoc festa quæpiam age- bantur & conuiuia liberiora, quemadmo- dum apud Romanos olim in Saturnali- bus. Sonat autem quasi dicas floralia. Vi de proverbium in Chiliadibus Erasmi: Fo- ras Cares, non amplius Anthisteria. Alij scribunt ἀνιηεηριώρ. Ἀνιηιηεωμ. καὶ Ἀνιηηεωμ. conspergi foueri τῶ re aliqua hu- mida, calida τῶ. Ἀνιηηηοδῶντῶ. flores iacentes. Ἀνιηηηη. ἡς. ἡ. retractatio. Ἀνιηηηοδῶμαι. flores decerpo, flores lego. Di- citur etiam ἀνιηηηοδῶ, cum accusatiuo. Ἀνιηηηορ. δ. ἡ. florilegus. Ἀνιηηηοδῶμωρ. δ. ἡ. flores colligens, floribus uiuens. Ἀνιηηηογία. ἴσω. καὶ ἀνιηηηογῶμαι, constituo cōuentum, pactum in eo, coram confiteor. Ἀνιηηηογῶμαι γάριμ. ago gratiam. Ἀνιηηηεμ. procinclis classibus prælium inire. h ij. Ἀνιηος.

Χυθος, εος, τὸ. flos, & florus auis, autore Theodoro.
Λυθοσίμας, ε. δ. uinum odoriferum, siue odoratum.
Λυθ' ὄτου pro *ἀλυθ' ὄτρ*, quare, cur, interrogatiue. Et sine interrogatione, quamobrē, quade causa. *ἔτι οὐδ' ἀλυθ' ὄτρ*, Nescio quade causa, apud Gregorium.
Λυθοφόρος, δ. ἡ. florifer.
Λυθοφόροι, flores conuehunt.
Λυθρανάω, in carbones muto.
Λυθρανός, εος, δ. carbonarius.
Λυθρανιά, ες, ἡ. ἢ.
Λυθρανίς, ἴδος, ἡ. pruna.
Λυθρανίας, ε. δ. ater ut carbonarius, & titiana rī facie habens, ignitis carbonib' exustus.
Λυθρανίσω, exuro, afflo.
Λυθρανίδης, εος, δ. ἡ. rutilans ut carbo.
Λυθρανίδη, redigat in carbones, carbūclef.
Λυθραξ, υος, δ. carbo. Sic uocatur item abcessus quidā, ex atra bili rubore subliuido quo non aliud lepis. Latini carbunculum uocant. Est & lapidis præciosi nomen.
Λυθρίνη, υς, ἡ. ἢ.
Λυθρίνης, δ. crabro, genus apum.
Λυθρίνορ, ε. τὸ. fauus apum aut crabronum. Aristoph. uespis: *συνλίζοντες γῆ υαλισμοῦς ὡσπερὰ ἀλυθρίνια*.
Λυθρσινά, flores.
Λυθρσπερίσιναι, ες, ἡ. studium placendi hominibus.
Λυθρσπερίσιος, ε. δ. hominibus placens, qui studet placere hominibus.
Λυθρσπερίορ, ε. τὸ. homunculus.
Λυθρσπίη, υς, ἡ. humana pellis Herodoto.
Λυθρσπεος, ου, δ. humanus.
Λυθρσπίσω, homines imitor, hominum more ago.
Λυθρσπιῶς, more hominum.
Λυθρσπίνος, δ. ἀλυθρσπειος. Thucyd. *ἡσῆ τὸ ἀλυθρσπίνορ*, ut sunt res humanæ.
Λυθρσπινόςτατορ ἴσορ, animal quod ad humanum maxime accedit ingenium. Sic Strabo simiam appellat lib. ii.
Λυθρσπίνος, humana uoce apud Lucianum.
Λυθρσποροῶ, μ. ἡσω. π. κα. homines uoro.
Λυθρσποροῶτης, αuis ψιτῆαι.
Λυθρσποροῶτης, ου, δ. captator seruorum, plagiarius.
Λυθρσποροῶν, hominem sacrificare.
Λυθρσποροῶν, hominum fictio.
Λυθρσποροῶς, ου, δ. statuarius,

Λυθρσποροῶτης, ε. δ. homicida.
Λυθρσποροῶθαι, ες, ἡ. humanus affectus, *Λυθρσποροῶθας*, humano affectu.
Λυθρσποροῶθῆ, humanum quippiam patior, hoc est, humano more afficio.
Λυθρσποροῶς, δ. ἡ. homo. Existimant eruditiores hoc nomē & apud Græcos & Latinos masculini generis esse tantum, quum tamen sub hoc uocem femininum pariter significet. Cui sententiæ Priscianum & Græcos grammaticos reclamare non ignoramus. Quamquam Lucianus quoq; in feminino usus inueniatur. Socrates apud Platonem in Cratylo dici putat *ἀλυθρσπορ* quasi *ἀλυθρσπῶ δ' ὄπρωπε*, id est, contemplans quæ uidit. Nam reliqua (inquit) animantia quæ uident non expendunt neque considerant. Alij quasi *ἀνω ἔπιτορ*, id est, sursum uergens: Vnde Budæus in libro de Contemptu rerum fortuitarum, iam uero (inquit) animus externæ istius beatitudinis opinione imbutus, atque etiam immerfus, quæ profusus terrena est, suopecte nutu siccus, quo tandem modo existere, ac cœli suspicere potest? Quod tamen ipsum homini propriū natura dedit (ut nomen græcum indicat) insignēq; discerniculum insertum animantia.
Λυθρσποροῶτης, κτω, ἡ. humanitas.
Λυθρσποροῶθης, natus ex hominibus.
Λυθρσπίνορ, herba, muris auricula uulgō nuncupata.
Λυθρσπῶ, recriminor.
Λυθρσπενῶ, ago proconsulem.
Λυθρσπενῶς, ου, δ. proconsul.
Λυθρσπενῶς, εος, ἡ. ex contraria parte impulsio.
Λυθρσπενῶ, ei qui mihi obsecutus est, operā uicissim nauo.
Λυθρσπῶ, μ. ξω. π. χα. cedo.
Λυθρσποφῆρω, per sermonis exceptionem obijcio.
Λυθρσποφωρά, ες, ἡ. exceptio, opponitur obiectiōni. Est etiam figura grammaticorum & oratorum. Quintil. subiectiōnem uocasse uidetur libro ix.
Λυθρσποφωρομαι, contrā simulo.
Λυθρσπῶ, eo quod, propterea quod, idcirco quod d. Lucian. *ἄποδος ἀλυθρσπῶ σε διποροῶμεν σάμμη*: Solue portorium uel naulum.
Λυθρσπῶμαι, redimo, licitor.

Λυθρσπῶ, ες, ἡ. tristitia, molestia, dolor, mœror.
Λυθρσπῶ.

Λυθρσπῶ, μ. ἄσω. π. αικα. tristior, resono.
Λυθρσπῶμαι, μ. ἡσωμαι. tristior, discrutior, angor, doleo. *ταῦτα γῆ ἴδοξε τῆ φῦσει, πᾶντορ ἀποθνήσκειν ἅπαντας. ὡστε χρεῖ ἐμμένειν τῶ νόμῳ, καὶ μὴ ἀνίστασθαι τοῖς διαταταγμένοις*, apud Lucianum.
Λυθρσπῶς, ου, δ. tristis, molestus.
Λυθρσπῶς, tristē, miserē.
Λυθρσπῶς, ου, δ. ἡ. immedicabilis, insanabilis.
Λυθρσποροῶμαι à Vitruuio dicitur rationis medicinæ imperitus.
Λυθρσπῶς, aduerb. incurabiliter, sine remedio.
Λυθρσπῶς, ου, δ. resonans.
Λυθρσπῶ, μ. ξω. π. χα. resono, clamo.
Λυθρσπῶ, μ. ἄσω. π. αικα. tristitiam infero, angor, discrutior, doleo, molestē fero.
Λυθρσπῶς, ου, δ. molestus, concitans.
Λυθρσπῶς, ου, δ. ἀσηρηπῶ.
Λυθρσπῶ, sine sudore.
Λυθρσπῶ, uocis passiuæ, permittor. Aristotel. in hac uoce actiuē usurpauit pro submitto uel reddo. Item excorio. Odyss. α. *ἀρας ἀνιμῖνορ συάλουρ θ' ἔνονταρ ἐν ἀλλῆ*.
Λυθρσπῶς, ε. δ. profanus, pollutus.
Λυθρσπῶ, sacrum facio.
Λυθρσπῶς ἱεροῦ. dedicatio templi.
Λυθρσπῶ, μ. ἡσω. π. κα. remitto, languidum reddo, cuius contrarium est τὸ ἐπεισῶ. Item ἀφήμι, manu emitto, ut *ἀνιμῶ τὸρ ὑδορ*. Sic *ἀνιμῶ τὸν ἐνεχρῶρορ*, libero debitorem, id est, acceptum fero debitum. Interdum relinquo. Remitto impetum, ut canes in ue fugiis non hærentes sed lassescentes, & uez stigatiōnē deserentes. Item licentiam perimitto, solutē & sine disciplina habeo, ut herus nimum seruis indulgens: unde *ἀνεμῖνορ & ἀνιμῶρορ* licenter agens & uagabundus. Interdum in bonam partem, ut *ἀνεμῖνορ* uocis ποισῶν τὸρ λόγουρ, ingenuē loqui & soluta libertate. Interdum stimulo, urgeo, & acuo. Isocr. *τὸν τε ταῦρορ τὸρ ἀνεμῖνορ*, quod Latine immittere dicitur à Tranquillo in Nerone: ut feras in populum immittere. Item emitto, submitto, id est, *ἐμφῶ*, uel scatebram emitto. Item persuadeo, suppedito, & apud Galenum liquefacio. Accusatiuo & genitiuo iungit. *Λυθρσπῶ τὸρ ποροῶτορ*, exporrigo frontem & exhilaro. *Λυθρσπῶ ἡ γῆ τὰ φῦτά, τὸ ἀναθῶσαι*. *Λυθρσπῶ ἀνιμῶ ἡ γῆ*, Cignit affectiōnem ex seipso.
Λυθρσπῶ, haurire, soluere.
Λυθρσπῶς, ου, δ. ἡ. inuincibilis.

Λυθρσπῶς, ε. ἡ. siccus, humore carens, non ulsiginosus.
Λυθρσπῶς, ω, δ. ἡ. immisericors.
Λυθρσπῶμα, ατω. τὸ. ἀναθρῆμα.
Λυθρσπῶ, ἢ *Λυθρσπῶμαι*, tollo, subueho, haurio aquam ἐ puteo, sursum traho: *παρὰ τὸ ἰμάρ*, id est, à loro dictum, Lucia. *ἀνιμῶθω δ' ἰχθῶρ*, extrahatur ἐ mari.
Λυθρσπῶρορ, ου, δ. attractus.
Λυθρσπῶ, ascendentem.
Λυθρσπῶς, ου, δ. ἡ. impubes.
Λυθρσπῶς, ου, δ. ἡ. equis carens. Interdum de uia non penetrabili equo.
Λυθρσπῶρορ, οδορ, δ. ἡ. illotus pedes, qui propter puritatem non æget lotionē.
Λυθρσπῶς, ου, δ. ἡ. illotus.
Λυθρσπῶς, ου, δ. ἡ. inæqualis.
Λυθρσπῶρορ, ε. δ. iniquissimus.
Λυθρσπῶρορ, εος, δ. ἡ. dissimilis.
Λυθρσπῶ, μ. ἡσω. exurgo, erigo, deuasto, euersto (*πόλειρ ἐν βάλθωρ ἀνασῆσασ*, urbes funditus euertens) abigo, in fugam conuerto, resisto, subsisto, resurgo, assurgo: Surgo, ἐπ' ἔργῳ proprie (nam *ἐξέρσμαι ἢ ἔπην* est) exuscito, remoueo, moueo (ut *ἀνιμῶ τὸρ σρατόρ*, castra mouit) migrare cogo, sedibus pello uel excio: eleuo; exorior, exurgere facio, existo; restituo, reparo, exurgere facio. Item discedo, proficiscor. Ioseph. lib. ix. *ἀνασῆσασ ἐν τῆρ κεασαρέασ*. Abduco: *ἀνιμῶ ἀνθρῶπορ* ἐν τῶρ πόλεωρ ἐρ ὄρη. Egredior: *ἀνιμῶ ἐν θεάτρῳ*. Detrahere: Arri. lib. vii. *ἀνασῆσασ ἀτόρ ἐν τῶ θεόρ*. Actiuum. Legitur & *Λυθρσπῶμαι* in passiuā uoce, eadem ferē significans, scilicet restituo, instauro, excedo. Surgo, Ioseph. lib. ij. *ἀνιμῶται νικολᾶορ ἐπὶ ἀρεχελᾶου*. Halicar. lib. v. *ἐπὶ τοῖς ποσὶ δ' ἰπιδίοις ἀνιμῶται*, In pedes posteriores reijciuntur. *Λυθρσπῶρορ* ὑνιμῶ ἐν τῶ τῆματω, Excitans puluerem suo cursu.
Λυθρσπῶρορ, historiæ imperitia.
Λυθρσπῶρορ, δ. cuius nulla in historijs memoria.
Λυθρσπῶ, ἡ. cōuersio, & ut ita dixerim cōuertibilitas.
Λυθρσπῶ, sterilis, non præbens lac.
Λυθρσπῶ, τὰ. quæ cluniū tumore uacant, cuiusmodi aues sunt.
Λυθρσπῶ, orior, aborior, cohibeo animum.
Λυθρσπῶρορ μεταθρῶν. odoratu sagaci perfer qui.
Λυθρσπῶρορ, ου, δ. peruestigator.
Λυθρσπῶ, inquirō, inuestigo.

Α Ν Ν. Α Ν Ο.
 Άνερχθεις, εντω. δ. η. ad se reuerfus, respicētes.
 Άννιβαϊδς λόγος. Annibalis sententia.
 Άννιβίω, sequor parteis Annibalis.
 Άνος, linum agreste.
 Άνοδια, ας. δ. η. locus inuius. Aliquando aduerbialiter accipitur in datiuo.
 Άνοδμος, ου. δ. η. odore carens.
 Άνοδος, υ. δ. ascensus, locus inuius, & difficilis accessu.
 Άνοδους, ου. δ. edentulus.
 Άνοδονα, τὰ. uocantur quæ leuationem doloris somnum accersendo molliunt. Hermo Iaus in Plin.
 Άνοδύρομαι, εια. deponens.
 Άνοθρος, ου. η. piger.
 Άνοθρων, ουος, imprudens, stolidus.
 Άνουσία, ας. η. ruditas, insipientia.
 Άνουταινα, inspiens sum.
 Άνοπας, υ. δ. η. fatuus, rudis, absurdus, qui nō intelligit aut nō intelligitur, qui nihil quicquam intelligit: ἄφρων autem rectiora intelligit quidem, sed non agit.
 Άνοπας, insipienter.
 Άνοια, ας. η. dementia.
 Άνοιγνίω, μ. ξω. π. χα. η. άνογνίω, μ. ξω. π. χα. άδρ. α. άνίωξα άτηνῶς, άπεριο. Lucia. οὐκ άνεωγμένους τοῖς δφθαλμοῖς ές δεξ. An non uides apertis oculis? Existo, emergo, pro deo. Gaza ex Cicerone: άνίωξεν δ καθούμηνος δφθαλμός, de uitibus loquens, ē quibus ineunte uere gemmæ emergunt, aciiuum.
 Άνοιδίω, μ. ήσω. π. η. τ. tumor.
 Άνοιδυσια, ιος. η. tumor.
 Άνοιμπος, υ. δ. inhabitabilis.
 Άνοιμφομαι, μ. σομαι. migro.
 Άνοιμίζω, μ. ίσω. π. η. τ. instauro, aciiuum.
 Άνοιμισαι, funditus euertere.
 Άνοιμισμός, instauration. Herodian. in ij. έπειμψε δε η χρηματια πλῆσα ές άνοιμισμόν τῶν πόλεων.
 Άνοιμοδωμια, μ. ήσω. π. η. τ. reedifico.
 Άνοιμονόμωτος, δ. η. prodigus, male dispositus. Est & τὸ άνοιμονόμωτον uitiium orationis Quintiliano.
 Άνοιμος, extorris Herodoto.
 Άνοιμητέ, aperte.
 Άνοιμπος, υ. δ. immisericors, άταλαιπώρητος.
 Άνοιμόζω, ingemisco.
 Άνοιμοτί, sine fletu.
 Άνοιωχί, ης. η. patientia, η. τῶν νέων άναχώς.

ρησις, ut inquit Ammonius.
 Άνολβιος, ου. δ. non beatus.
 Άνολβος, υ. δ. η. infelix, inops.
 Άνολην λίθωρ, sublatio, attractio lapidum.
 Άνολοσύω, cum clamore ploro, ciulo.
 Άνομα, perficior, annihilo.
 Άνομβρία, ας. η. pluuia penuria.
 Άνομβρος χάρι, sine imbribus.
 Άνομείω, μ. ήσω. π. η. τ. inique ago. Dicitur & άνομίζω.
 Άνόμια, απω. τὸ. flagitium.
 Άνομία, ας. η. iniquitas, scelus, legum transgressio.
 Άνομίλητος, ου. δ. inconuerfabilis, incomis, à mutua uitæ consuetudine alienus.
 Άνομοιόμερα, partes dissimilares.
 Άνομοιόμερές, τὸ. dissimulare Theod.
 Άνόμοιος, ου. δ. η. dissimilis.
 Άνομοίωτης, ητος. η. dissimilitudo.
 Άνομοίωσις, η. idem.
 Άνομολογέομαι, uoe passiuæ, fateor, assentior, concedo. Est etiam quod Latine constitue re dicitur, hoc est, quippiam ut confessum inter diferentes ponere. Plato in Sympot. ήνα άνομολογησάμενος παρ άυτῶ, ούτως ήδη λέγω. ut cum ab eo confessionem ascensionemq; expressero, tum demum dicam. Vide Cōmentaria Budæi.
 Άνομολογία, ας. η. inæqualitas, dissidentia.
 Άνομος, δ. η. iniquus, exlex.
 Άνονητος, ου. δ. η. inutilis, futilis, iniucundus, expers. Άνονητος χάρι, inutilis ad serendū.
 Άνοπία, ας. η. auis quedam.
 Άνόπλος, ου. renaugatio.
 Άνοπλος, οος. δ. η. inermis. Dicitur & άοπλος pro eodem apud Herodianum.
 Άνόρηανος, qui est sine instrumento.
 Άνορεξία, ας. η. morbus cum omnia respuit stomachus, inappetentia, que nauseam commitari solet.
 Άνόρευτω, cibum fastidians, cuius stomachus omnia respuit.
 Άνορθω, μ. σω. π. η. τ. corrigo, erigo, aciiuum.
 Άνορθούμαι, idem.
 Άνορμος, υ. δ. η. habens malum portum.
 Άνορούω, μ. ούσω. excito, exurgo, cum impetu surgo.
 Άνορταλίζω, propriè est auium alas iactantium, cum primū iam uolare gestiunt: aut cum pueros in sublime tollimus, ut procul & altius distita cōspiciant. Inde pro altum subtiliterq; sapere, & credere antequā com-

pertum habeamus, accipitur. Aristophan. Equitib. τῆτοις όπτοις χρεῖσάτο τις περιουμοις, άνορτάλιζες, άναιεροντίας.
 Άνορρόπνυα, τ. quæ inter uolandum non reguntur cauda.
 Άνορθω, μ. ήξω. π. η. τ. refodio, effodio.
 Άνόσιος, ου. δ. η. impius, scelestus, nefandus, iniquus, atrox, flagitiosus, άπό τῆ ασερτημοῦ μαρτιου καί όσιος.
 Άνοσουργειν, impie agere.
 Άνοσουργια, ας. η. impietas, opus impium.
 Άνόστος, ου. δ. η. uir
 Άνοσος, υ. δ. η. salubris, morbo carens, άπονος.
 Άνόστεος, polypus piscis, apud Hesiodum.
 Άνόσπτος, υ. δ. η. reditu carens.
 Άνοσον, τὸ. factu facile.
 Άνοσος, ου. δ. η. sine ossibus.
 Άνόσιον, τὸ. carentem humore: Ruellius asperginem nō redolentem interpretatur.
 Άνοστέτης, in locutus.
 Άνοστέπιος, υ. δ. qui emendari non potest.
 Άνους, υ. δ. η. demens: & fluuij nomē in Pamphilia.
 Άνουος, ου. δ. η. incolumis.
 Άνούταπος, υ. δ. η. impercussus.
 Άνουτητι, sine uulnere.
 Άνούφελος, υ. δ. η. carens nubibus. Plut. ηύξ άε νόφελος.
 Άνούχυντος, ου. δ. expers coitus, qui non coit.
 Άνοχη, ης. η. sustentatio, tolerantia, induciæ, ferix à bello, quando hostes inter se ultrò citroq; commeant ex fœdere icto ob necessitatem quandam. η. εν πολέμω διά τῆνα χρείαν άναβολη κατ' ουσθηνιμρ. Accipitur pro intermissione. Herodianus in tertio de Seuero loquens, in præliū aduersus Albinum eunite, αύτῶς δε όδοῦ έρχετο, μηδεμίαν άνοχην άναεπαύλης διδούς μήτε έορταῖς, μήτε ηαμάτοις, ηεῦος η. θάληπους δημοίος ηαταφρονῶν.
 Άνοχλόταπος, ου. δ. inoffensibilissimus.
 Άνοφος, υ. δ. η. obsonio carens, elixus.
 Α Ν Π. Α Ν Τ Α.
 Άνπερ, η. nisi alioqui.
 Άντα, coram, contra, é regione.
 Άνταβάτης, ου. δ. pugnator, qui clausis oculis aduersarium adoritur. Vide Chiliades.
 Άνταγορεύω, μ. σω. π. η. τ. permuto emendo.
 Άνταγορεύω, aduersariū megero, hoc ab Vlpiano liti se offerre dicitur.
 Άνταγωνίζομαι, μ. ίσομαι. repugno.
 Άνταγωνιστής, υ. δ. aduersarius certaminis.

Άνταγωνιστος, υ. δ. cui repugnari potest.
 Άνταδιμῆρ, ulcisci.
 Άντάιος, ου. δ. contrarius, aduersus, aduersarius, inimicus.
 Άνταίρω, μ. αρεῶ. π. η. τ. contendo, reluctor, cōtra cleuo, renitor, cōtradico. Plena locutio est άνταίρω τὰς χείρας pro resisto. Synes. ούκ άνταίρουσι, άπ' ίνετενῶσι: Non resistunt, sed suppliciter deprecantur. Vide Budæum in Commentarijs. Dicitur & Άνταίρομαι σοι, quod athletarum est, cum surgunt pugnanturi, sicq; usus est Lucianus. Plenus autem est sermo άνταίρομαι τὰς χείρας, uel τὰ όπλα pro pugnare. Legitur άνταίρωμαι pro eodem apud Herodotū. Item Άνταρομέρος, commissus, compositus, in malam partem. Lucianus in Lapithis: η. τὸ περιωμῶ άνταρομέρος η. υ, φιλόσοφος άνηρ γελωτοποιῶ άνταρομέρος, η. ώταίρω καί ωατομέρος.
 Άνταοθεῖν, sequi.
 Άνταουστανται, contra uicissim audient.
 Άνταλαχί, ης. η. conuentio.
 Άνταλαχάω, reclamo.
 Άνταλλαγμα, απω. τὸ. cōmutatio. Matthæus Euangelista usurpat pro eo, quo dato, aliz quid redimitur, præcium, cap. xviij. τῆ δῶσα άυθροπος άντάλλαγμα τῆς ψυχῆς αύτῶ. Quid dabit homo, cuius permutatione redimat animam suam.
 Άνταπάσηομαι, η.
 Άνταπάσηω, μ. ξω. π. χα. muto, permuto. Accipitur pro emo & uendo in utraq; lingua, quod prisceuom commercia non moneta, ut nunc, sed mutua rerum permutatione constabant. Dicitur & άνταπαπάσηομαι.
 Άνταμειψις, εος. η. retributio.
 Άνταμύνομαι, obfisto.
 Άντανόρομαι, obuiam eo, occurro.
 Άντανάρομαι, aufero, emolior.
 Άνταναιδάσας, ω. refractiones.
 Άντανάυλασις, motio reciproca, ut in ludo pilæ. Eiusdem uerbi contraria significatio, si gura apud Quintilianum lib. nono.
 Άνταναιδῆται, repercutitur.
 Άντανδρος, δ. qui in alterius locum succedit: quem Latini succidaneum uocant. Vlpianus de administ. tutorum: Nec patiuntur succidaneos se esse alieni periculi. Vtitur & Plautus in Epid. Dicitur etiam ύποβολιμοίος & ύπάναγμα.
 Άνταξιος, υ. δ. η. qui alium æquiparat in dignitate, dignitate æqualis, æquabilis, dignus.
 h iij. Άνταποδίδωμι.

ἀνταποδίδωμι. μ. ὄσω. π. ἡα. retribuuo. actiuū.
ἕμοιοιμ ἀνταποδιδόντων, uicem reddentes. Hic
rodotus.

ἀνταπόδομα. απω. τὸ. ἢ

ἀνταπόδοσις. 109. ἢ. retribuio.

ἀνταποδίδουσι ὑβίρ. ulciscens iniuriam.

ἀνταπόδοτορ. figura orationis Atticis fami-
liaris, quā orationi aliquid deest, quod sub-
audire necessum est, ut sententia perfecta
sit, ut ὅπως μὴ ποιήσεις, intelligo σιόπει. ut Lu-
cæxiiij. de ficu: πᾶν μὲν ποιήσῃ καρπὸν, ἃ δὲ μὴ
γέ, εἰς τὸ μέλλον ἐκποιήσῃ αὐτήν. Vbi subaudi-
tur in primo membro ἐάσατε αὐτῶν, sic, Et si
quidem fecerit fructum, finas eam uiuere,
sin secus, in futurum succidas eam. Aristot-
phan. in Pluto: πᾶν μὲν ἀποφύνα μόνην ἀγα-
θῶν οὐδὲν ἀτίαν ἐμὲ ἔμῃ, δι' ἐμέτε ἴαντας ἕμας.
εἰ δὲ μὴ, ποιήτορ τῶ θ' ὅτι γ' ἀν ἕμῃ δουή, Atqz
si ostendero uobis me unam bonorum or-
minium auctorem esse, ac per me uiuere
uos: sin secus, facite id quod uobis uisum
fuerit. Quo loco subauditur: finite me abis-
re. Cicero aliquoties hoc schemate utitur.
Copiosus in prioribus annot. Budæi, &
Erasimi.

ἀνταποσίδω ἀναυδάσας. compono fragores.
ἀνταποχί. ἦς. ἢ. chirographus quo debitor fa-
tetur debitum creditori, aut quo quis se ob-
ligat.

ἀνταπῶδ. relido.

ἀνταπῶδοσις. 109. ἢ. obfus. Aliās ἀνταπῶσις.

ἀνταρμείω. resisto.

ἀνταρμητός. οὐ. ὁ. uisno obuersus, australis.

ἀνταρσις. 109. ἢ. coniuatio.

ἀντασπείρομαι. refaluto. accusatiuo iungitur.

ἀντάσπασοι. οἱ. ἢ quibus successor mittitur, ex-
authorati.

ἀνταύγια. ας. ἢ. respplendens, resultus lumis-
nis.

ἀνταυγίω. μ. ὄσω. π. ἡα. ἀποσίλω. neutrum.

ἀνταυγίς. ἑος. δ. ἢ. relucens, contrā splendens.

ἀνταυρόμβροι ὄπλα. contrā ferentes arma.

ἀντάω. μ. ὄσω. π. ἡα. obuio.

A N T E.

ἀντε. sine.

ἀντιμολόγῃ. recriminando obijcere, inuicem
petere.

ἀντιμύημα. contraria insimulatio, quasiqz
criminis relatio: Est defensionis genus,
quando crimen causā facti tuemur. Sic di-
tur quia omnis nostra defensio, cōstat eius
accusatione qui iudicatur: qualis est de-

fensio Orestis, oratio Milonis: ut, occisus
est, sed latro, excæcatus est, sed raptor. Nō
dissimile huic genus, quæ ἀντιματιλογία di-
citur. Author Appollodorus.

ἀντανορ. extende, pro ἀνάτανορ. Aristopha.
ἀντανορ ἀλλῆς ὡς παχῆα.

ἀντεπεῖρ. contradicere, refellere.

ἀνταρδύμβρος. uicissim interrogans.

ἀνταρδύμβρος. απω. ὁ. idem.

ἀντασφίερα. legi latæ legem contrariam fer-
re, & (ut Festus inquit) legem legi obros-
gare: quod etiam παρσφίερα dicitur. hoc
est, παρὰ νόμον νόμον φῆρα, quasi legem cū
lege, & rogationem cum rogatione com-
ponere. Nam ἐσφίερα τὸν νόμον significat
legem ferre & rogare. Vide Budæum in
prioribus annotationibus, & in Commen-
tarijs Græcæ linguæ.

ἀντευδραμόντων. οἱ. contra excurrentes.

ἀντεπλῖω. μ. ἔσω. π. ἡα. exeo obuiam, con-
tra nauigo nauigantibus.

ἀντεπένω μὲ τούτοις, id est, ὁμοῖω, ἔξισω.

ἀντεπίθημι. contrā exponere.

ἀντεπερέφομαι. inuicem nutrior.

ἀντέλλω pro ἀνατέλλω apud Herodotum.

ἀντεμβάλλω. refundo, rependo, uicissim re-
pono.

ἀντεμπλομή. ἦς. ἢ. connexio.

ἀντεναζωγή. ἦς. ἢ. compensatio.

ἀντενδείνυμαι. cōtrarium iudico, uerbum est
medicorum.

ἀντίναξις, est, ut ita dicam, obnunciatio, hoc
est, rei apparatus discussio, consilij capti &
agitati diremptio, ut comitia olim dirime-
bantur obnunciatione Augurum, & auspi-
cia occentu foricum.

ἀντενεργίω. resisto.

ἀντεεζώω. contrā educo, oppono.

ἀντεξετάξω est reluctari, resistere, opponere
se, ad causam occurrere, iudicio se sistere,
ad iudicium adesse, liti se offerre. Vulgo
hoc dicunt partem se gerere, quasi aduers-
sarium gerere se. ἀντεξετάξω ἑαυτὸν ἀμ-
φισβητῶν, negotio alieno se offerre.

ἀντεξέταξω. μ. ὄσω. π. ἡα. comparo, expendo,
assimilo, contrarium inquirio.

ἀντεεξοδορ παρήχα. aditum uicissim præbet.

ἀντεπεξέρομαι. contra inuado ad pugnam,
procedo ex altera parte.

ἀντεπεξέσασα. econuerso exierunt, aduersus
contendunt.

ἀντεπιβάινω. aduersor, contra ascendo.

ἀντεπιβλήω.

ἀντεπιβλήω. insidiantibus insidior.

ἀντεπιγράφα. rescribo.

ἀντεπιδένυμι. uicissim ostendo.

ἀντεπινοῶ. μ. ἔσω. π. ἡα. contra cogito.

ἀντεπινοήσαντες. contra machinati sunt.

ἀντεπιστάω. rescribo.

ἀντεπιστρέφω. recurro.

ἀντεπιχερῆρ ἔλλησι. occurrere Græcis.

ἀντεπιχερῆσις. 109. ἢ. exaduerso adgressio.

ἀντερασής. οὐ. riuialis.

ἀντεράω. diuersum cupio.

ἀντερεῖδω. μ. ὄσω. π. ἡα. renitor, innitor, in-
hæreo.

ἀντερεῖδωρ ἀσπίδα. admouens clypeum.

ἀντερεσις. 109. ἢ. reuerberatio, reobluatio.

ἀντερετῆρ. cum alio remigare.

ἀντερέτης. qui iuxta alium remigem sedet, &
remigat, cōtendens remigando.

ἀντερέω. μ. ἔσω. π. ἡα. respondéo.

ἀντερίς. ἰδος. ἢ. obluatio.

ἀντερισμα. τὸ. sedes, fundamentum.

ἀντεῖραμίνος. econuerso, aduerbium.

ἀντεῖρος. απω. ὁ. contrarius amor, amor mu-
tuus, deus ἕρωτι contrarius, quem ex Ve-
nere & Marte natum dicunt, ut inquit Cice-
ro in tertio de natura deorum.

ἀντεεργῆρ. reddere uices beneficij.

ἀντεφεσιμ τούτῳ ἀνθρώπου. præbere epulum
hominibus inuicem.

ἀντεφορμῆρ. stare in prociectu ad bellum na-
uale ineundum.

ἀντίχομαι. usurpo, amplexor, uendico, ac-
quiro, adhaerescō, mordicus retinere conor,
τῶν βιβλίων ἀντέχεω, libris adherere. Item
retineo. Gaza ex Cicero. ἃ τῶν διδάσκων ἀντί-
χεται, si ius suum retinet.

ἀντίχω. μ. ἔσω. resisto. Herodian. in primo: σω-
τήριον εἶναι ἐδοῦκ' ἢ πρὸς τῶν τῶ ἀίρος φθορῶν
ἀντίχερ' ἐλέγχο: de Laurento oppido loqui-
tur quod ob laurorum copiam pesti nō ita
obnoxium esse dicebatur. Saluo, pro alie
quo accipio, υπομένω, sustineo, perfero, pete-
duro. Idem: οὐς γὰρ ἠπίπνευσαν μινδεμίαν ὄποι-
μῶν πρόσοδην, τούτων εἰρισκορ ἐν ἀντίχου-
τας μόνον, ἀλλ' ἢ ἢ ἀντεδῶτας. ἔξαρχείω, sufficio
ad aliquam rem.

A N T H.

ἀντίω. coram, palam, ἐ contratio.

ἀντίεως. εος. δ. ἢ. contrā eleuans.

ἀντίεσις. certabat, conflictatus est.

ἀντιερίς. lignum uel pila structuram inclinā-
tam fulciens, tibicen Latine dicitur. Sunt

etiam ἀντιερίς structura lapidez, ædificia
editiora utrinqz fulciantes, qui arcus obni-
tentes uulgo uocantur. Sublica uertitur à
Laurentio. Aliqui nō ἀντιερίς, sed ἀντιερίς
in recto legunt, βαρετόνας δὲ ἀπ' α: Sic Thu-
cydides, Budæus in Commentarijs.

ἀντιῆρησις. 109. ἢ. controuersia, altercatio,
ἀντιχούπτος. resonantes.

A N T I.

ἀντί. pro, contrā. Antiqui pro æquale usurs-
pabant, ut ἀντίθεος, ἀντίχερ.

ἀντιόχηρ interpretatur Vlpianus digest. de
Aedilitio ædificio, inueteratos faucium tur-
mores, quiqz discuti non ualeant. Sonat
quasi dicas, obluatans, obfistensqz præfo-
catio.

ἀντιάδης. ἃ. tonifilla.

ἀντιάω. μ. ὄσω. π. ἡα. obsto, oro, præcor, obuio,
propitius fio. Iliad. δ. ἀγνώντε λέϊωρ βούλιε
ται ἀντιάσας.

ἀντιάναρα. uirago.

ἀντιάναρος. uiris resistens, masculus Ho-
mero.

ἀντιάς est ὄμιος σιιῆρῶδης τῶν περιεδύων (ut
inquit Paulus libro tertio) id est, tumor du-
rus tonifillarum. Idem libro sexto: Tonifilla
(inquit) supra modum adauctæ, uorandi
spirandiqz meatus altrinsecus insidentes,
ἀντιάδης uocitataz sunt.

ἀντιβάνω. resisto, recalcitro, apud Lucianū.

ἀντιβάλλω. repugno, confero, remitto.

ἀντιβασίλης. οἱ. interreges.

ἀντιβασίλειος γινόμενος. ex rege in tyrannum
commutatus.

ἀντιβασίς. ἢ. concursus.

ἀντιβασικός. ὁ. obuuius.

ἀντιβίμ. contrā.

ἀντίβιος. ου. ὁ. ἢ. contrarius, uiolentus.

ἀντιβλάψω. contra noceo.

ἀντιβλέπω. respicientem respicio.

ἀντίβλεψις. 109. ἢ. ἀνάβλεμμα.

ἀντιβολέω. μ. ὄσω. π. ἡα. supplico. Lucian. in
Pseud. μόνον ἔχ' ἱνατέωρ ἢ ἀντιβολῶν παυ-
σαθω. Aggredior, occurro. Home. Iliad. ἢ.

ἀντιβολή. resumptio, collatio.

ἀντιβόνησις. 109. supplicatio, adhortatio.

ἀντιβονία. ας. ἢ. comploratio.

ἀντιβόω. magna uoce respondeo.

ἀντιμροτοφῶ. quod ἀντιμροτοφῶ prouerbias
li sermone: de quo infra.

ἀντινωμονίω. μ. ὄσω. π. ἡα. contrā opinor,
contradico.

ἀντινομος.

Ἀντίθετος, s. d. h. beneficus, sine malicia. Ἀντιγραφεύς, εἰς, d. dicitur cui id muneris est delegatum, ut obseruet pecuniam, quam in usum principis collegerunt Coactores (quos nunc receptores particulares uocant: Græcis ἀποδέκται dicuntur) nos anti graphariarios appellare possumus. Cicero hos custodes appellat in oratione pro lege Agraria contra Rullum, & de reditu suo. Galli uulgo Contrarotulatores uocant. Et ἀντιγραφα dicebantur eorū scripta, quasi contrascripta.

Ἀντιγραφία, ἀντιλογία, ὁμολογία, promissio. Ἰεῖ ἀντομοσία apud Platonē in Apologia Socratis.

Ἀντιγραφον, s. τὸ. exemplar. Ἀντιγραφεύς, μ. ψ. ω. η. ε. rescribo, reconuenio in iudicio.

Ἀντιδάμνα, remordet. Ἀντιδειπνος, qui in cœna loco alterius qui inuitatus nō uenit, sufficitur: cœnæ uicarius, apud Lucianum in Gallo.

Ἀντιδετον, ου. τὸ. contentio. Ἀντιδιαλατήοι, uariantes. Ἀντιδιαπλέω, contra inuoluo, oppono, reclamo, obtexo, & comminiscor quod respondam, uel replico. Vide Bud. Comment.

Ἀντιδιασέλλομαι, opponor, distinguor. Ἀντιδίδομαι, μ. ὄσω. ω. η. ε. retribuor. Ἀντιδισπάζομαι, irritum facere, cessare. Ἀντιδιώω, ad causam occurro, iudicio me sisto, liti me offero, litiganti me oppono, certamen capeffo.

Ἀντιδιωος, s. d. aduersarius causæ, siue litis. Ἀντιδοουόντες, οἱ, qui sunt cōtrarij sententijs. Ἀντιδοσις, ιος, ἡ, retributio, mutua largitio siue donatio. Erat etiam actio quædam, uel conditionis ferendæ facultas legibus Atheniensium prodita. Vide Budæum in Commentarijs.

Ἀντιδοτον, τὸ. remedium, compositio ex uarijs medicinis, quæ datur contra uenena alicui nocitura. Perinde sonat ac si dicas, contra datum. Ab ἀντι & δίδωμι. Exemplum habes apud Plinium libro uigesimo nono capite octauo.

Ἀντιδωρον, τὸ. remuneratio. Ἀντιετον, equilibrium compensantem. Ἀντιζυλος, s. d. h. æmulus, peltex. Ἀντιζυος, ου. δ. aduersus. Ἀντιζωος, δ. ἀντίπαλος, aduersarius. Ἀντιθεμαι, oppono, confero, datiuo iungitur.

Ἀντιθεος, s. d. h. æquiparandus deo, diuinus. Ἀντιθεσις, ιος, ἡ, oppositio, antithesis, color rhetoricus.

Ἀντιθετον, τὸ. contrapositum, & contentio, Quintiliano.

Ἀντιθετος, s. d. h. contrarius. Ἀντιθίβω, μ. ψ. ω. φ. α. reprimo, actiuum accusatiuo iungitur.

Ἀντιθυρος, s. d. locus post ianuam. εἰς τὸν ἀντιθυρον, exaduerso ostij, è regione ianuæ. Lucian. in Pseud. ἀντιθυρον dixit in neutro genere: ἐτερεπρωτο δὲ κατὰ τὸ ἀντιθυρον ἔδωκε ἕξοδος, è regione ianuæ apertus erat alius exitus.

Ἀντιαθέομαι, altrinsecus sedeo. Ἀντιαθεροῦω, prouocatus accuso. Ἀντιαθιμένοι, οἱ, ex aduerso concidentes. Ἀντιαθίσσασμαι, sublegor, subrogor, demortui loco legor, aduersor.

Ἀντιαθισάωροι, qui in locum mortuorū successerunt, sublecti, demortuorū loco lecti, qui sunt contrariæ factionis.

Ἀντιαθισάντο, ex aduerso aciem instruunt. Ἀντιαθισσῆμι, repugno, substituo, erigo, actiuum, accusatiuo iungitur.

Ἀντιαθεροῖον, s. τὸ. cōcauitas pectoris, quæ & σφαγή dicitur, τὸ ὑποκρόθιον. Ἀντιαταλαβῆν, τὸ ἀντιλαχῆν δύναι.

Ἀντιαταλαζῆν, ἡ, ἡ, commercium, emptio, uenditio, communicatio.

Ἀντιαταλάττομαι, pro καταλλάττομαι interdū ponitur: præterea comparare significat. Ἰσοκράτης, ἀντι θνητῶ σώματος ἀθάνατον δόξαν ἀντιαταλλάττασθαι, pro mortij obnoxio corpore, gloriam comparare immortalem. Item mercor, & commuto, compenso: ἀντι καταλλάττομαι τῶν ψυχῶν, ἀντι τῆς νομισματικῆς. Vide plura apud Budæum in Commentarijs.

Ἀντιαταλλάττω, permuto. Ἀντιαπαροξία, mutua accusatio, recriminatio, contraria accusatio, Quintiliano teste, Huius duo sunt genera: Alterum quo litigatores idem crimen inuicem intentant, Alterum quo aliud atq; aliud. Non absimile huic genus est, quod ἀντιέλλημα dicitur. Bud. in prioribus annotat.

Ἀντιπαιμαι, aduersor, repugno, contraiaceo. Ἀντιπείρωτον, contrarium, oppositum, repugnans, ut ἐν διαμέτρῳ ἀντιπείρωται. Ἀντιπειμένως, è contratio. Ἀντιπινέω, infulgo.

Ἀντιπυρομαι

Ἀντιπυρομαι, uicissim utor, deponens, genitiuo iungitur.

Ἀντιπλημα, τὸ. criminis relatio. Ἀντιπυρον, s. τὸ, pars furæ opposita, cruris uniuersi pars anterior, cui opponitur γαστρομηρία, tibia, ocrea. Aristoph. Pluto: νύησι σιφῆ καὶ φῶσι τὰντιπυρία.

Ἀντιπυρομαι, reperto. Ἀντιπύηω, repercutio, referio, retundo. Ἀντιπυροσις, ιος, ἡ, repulsiō, contrarius impulsus.

Ἀντιπυροῦω, μ. σω. ω. η. ε. repugno, incurro, offendo. Ἀντιπυρῶ, contrā, è regione: τὸ ἐπ' εὐθείας καὶ ἐξ ἐναντίας, ὡς κατανιπυρῶ.

Ἀντιπυρος, διαρῆμῶν, φανερώς, coram, palam, aperte, ferè, omnino. Ἀντιπυροῦω, uicissim sepelio. Ἀντιπυρῆν, ἡ, contraria ansa. Accipitur simpliciter pro λαβῆν, ansa.

Ἀντιπυροχάναρ, uicissim litem intendere, a contrari & uiciori quaestione referre, quod hodie iuriconsulti reconuenire uocant. Ἀντιπυροχάναρ παραγραφῶς, Demosthenes appellat, quod Cicero agendi potestatem daret. Ἀντιπυροχάναρ δύναι, prouocare ad iudices, qui ἀρχοντῶ dicebantur, ibiq; controversiam denuo disceptare, ut hodie à præstidibus & præfædis curiæ summæ appellatur. Sonat quasi dicas, resortiri iudicium.

Ἀντιπυροχάναρ, rependo, uendico, contradico, contra assumo, adipiscor, obuiο, suscipio, accipio aliquid pro re gesta. Ἀντιπυροχάναρ δύναι, succurrere, porrecta manu retinere, lapsurum alioqui aut abiturum retinere, adiutare, auxiliari.

Ἀντιπυροχάναρ, repulso, contrarius impulsus. Ἀντιπυροχάναρ δύναι, prouocare ad iudices, qui ἀρχοντῶ dicebantur, ibiq; controversiam denuo disceptare, ut hodie à præstidibus & præfædis curiæ summæ appellatur. Sonat quasi dicas, resortiri iudicium.

Ἀντιπυροχάναρ, rependo, uendico, contradico, contra assumo, adipiscor, obuiο, suscipio, accipio aliquid pro re gesta. Ἀντιπυροχάναρ δύναι, succurrere, porrecta manu retinere, lapsurum alioqui aut abiturum retinere, adiutare, auxiliari.

Ἀντιπυροχάναρ, rependo, uendico, contradico, contra assumo, adipiscor, obuiο, suscipio, accipio aliquid pro re gesta. Ἀντιπυροχάναρ δύναι, succurrere, porrecta manu retinere, lapsurum alioqui aut abiturum retinere, adiutare, auxiliari.

Ἀντιπυροχάναρ, rependo, uendico, contradico, contra assumo, adipiscor, obuiο, suscipio, accipio aliquid pro re gesta. Ἀντιπυροχάναρ δύναι, succurrere, porrecta manu retinere, lapsurum alioqui aut abiturum retinere, adiutare, auxiliari.

Ἀντιπυροχάναρ, rependo, uendico, contradico, contra assumo, adipiscor, obuiο, suscipio, accipio aliquid pro re gesta. Ἀντιπυροχάναρ δύναι, succurrere, porrecta manu retinere, lapsurum alioqui aut abiturum retinere, adiutare, auxiliari.

Ἀντιπυροχάναρ, rependo, uendico, contradico, contra assumo, adipiscor, obuiο, suscipio, accipio aliquid pro re gesta. Ἀντιπυροχάναρ δύναι, succurrere, porrecta manu retinere, lapsurum alioqui aut abiturum retinere, adiutare, auxiliari.

Ἀντιπυροχάναρ, rependo, uendico, contradico, contra assumo, adipiscor, obuiο, suscipio, accipio aliquid pro re gesta. Ἀντιπυροχάναρ δύναι, succurrere, porrecta manu retinere, lapsurum alioqui aut abiturum retinere, adiutare, auxiliari.

Ἀντιπυροχάναρ, rependo, uendico, contradico, contra assumo, adipiscor, obuiο, suscipio, accipio aliquid pro re gesta. Ἀντιπυροχάναρ δύναι, succurrere, porrecta manu retinere, lapsurum alioqui aut abiturum retinere, adiutare, auxiliari.

Ἀντιπυροχάναρ, rependo, uendico, contradico, contra assumo, adipiscor, obuiο, suscipio, accipio aliquid pro re gesta. Ἀντιπυροχάναρ δύναι, succurrere, porrecta manu retinere, lapsurum alioqui aut abiturum retinere, adiutare, auxiliari.

Ἀντιπυροχάναρ, rependo, uendico, contradico, contra assumo, adipiscor, obuiο, suscipio, accipio aliquid pro re gesta. Ἀντιπυροχάναρ δύναι, succurrere, porrecta manu retinere, lapsurum alioqui aut abiturum retinere, adiutare, auxiliari.

Ἀντιπυροχάναρ, rependo, uendico, contradico, contra assumo, adipiscor, obuiο, suscipio, accipio aliquid pro re gesta. Ἀντιπυροχάναρ δύναι, succurrere, porrecta manu retinere, lapsurum alioqui aut abiturum retinere, adiutare, auxiliari.

Ἀντιλογία, ἀρ. ἡ, cōtradictio, obiectio, controversia, distuasio, argumentum, in contrarium rationes, oratio quæ respondet alteri.

Ἀντιλογικός, οὗ, δ. contradictorius. Ἀντιλόπισις, ιος, ἡ, uindicta Plutarch.

Ἀντιλύτρον, pretium quo redimuntur captiui ab hostibus in bello, aut à piratis: aut cum caput capite redimitur.

Ἀντιμαρτυρία, reclamo, contrarium testor. Ἀντιμαρτυροῦω, d. reclamans.

Ἀντιμάχησις, ἡ, contentio. Ἀντιμάχομαι, repugno. Ἀντιμεγαλειόμαι, iuueniliter iritor, cōtraisto.

Ἀντιμεσορανοῦν, τὸ. media nox. Ἀντιμετάβασις, ιος, ἡ, obluclatio. Ἀντιμεταβολή, ex aduerso mutatio, figura qua uerba declinata repetuntur.

Ἀντιμετάληψις, ιος, ἡ, est quum uices redduntur. Ἀντιμεταρέει, refluit.

Ἀντιμετάστασις, ἡ, obfistentia. Ἀντιμετέρομαι, contra peto, ambio. Ἀντιμηχανόμαι, contra machinor, oppugno: Quidam, obstaculum molior.

Ἀντιμυμος, s. d. æmulus. Ἀντιμύωω, ονος, δ. contrā effingens. Ἀντιμυθία, ἀρ. ἡ, remuneratio. Ἀντιμυθία, μ. ἴσω. ω. η. ε. obuiο.

Ἀντιμυθία, μ. ἴσω. ω. η. ε. obuiο. Ἀντιμυθία, μ. ἴσω. ω. η. ε. obuiο. Ἀντιμυθία, μ. ἴσω. ω. η. ε. obuiο.

Ἀντιμυθία, μ. ἴσω. ω. η. ε. obuiο. Ἀντιμυθία, μ. ἴσω. ω. η. ε. obuiο. Ἀντιμυθία, μ. ἴσω. ω. η. ε. obuiο.

Ἀντιμυθία, μ. ἴσω. ω. η. ε. obuiο. Ἀντιμυθία, μ. ἴσω. ω. η. ε. obuiο. Ἀντιμυθία, μ. ἴσω. ω. η. ε. obuiο.

Ἀντιμυθία, μ. ἴσω. ω. η. ε. obuiο. Ἀντιμυθία, μ. ἴσω. ω. η. ε. obuiο. Ἀντιμυθία, μ. ἴσω. ω. η. ε. obuiο.

Ἀντιμυθία, μ. ἴσω. ω. η. ε. obuiο. Ἀντιμυθία, μ. ἴσω. ω. η. ε. obuiο. Ἀντιμυθία, μ. ἴσω. ω. η. ε. obuiο.

Ἀντιμυθία, μ. ἴσω. ω. η. ε. obuiο. Ἀντιμυθία, μ. ἴσω. ω. η. ε. obuiο. Ἀντιμυθία, μ. ἴσω. ω. η. ε. obuiο.

Ἀντιμυθία, μ. ἴσω. ω. η. ε. obuiο. Ἀντιμυθία, μ. ἴσω. ω. η. ε. obuiο. Ἀντιμυθία, μ. ἴσω. ω. η. ε. obuiο.

Ἀντιμυθία, μ. ἴσω. ω. η. ε. obuiο. Ἀντιμυθία, μ. ἴσω. ω. η. ε. obuiο. Ἀντιμυθία, μ. ἴσω. ω. η. ε. obuiο.

Ἀντιμυθία, μ. ἴσω. ω. η. ε. obuiο. Ἀντιμυθία, μ. ἴσω. ω. η. ε. obuiο. Ἀντιμυθία, μ. ἴσω. ω. η. ε. obuiο.

Ἀντιμυθία

λοιδμος. s. d. n. sempiternus, celebris, celebra-
tus, decantatus.
λοιδμουσα. n. tragedia canens.
λοιδος. ου. δ. cantor, poeta, philosophus, pte-
ceptor.
λοια. τε. casis non uti solita.
λοιμος. qui est sine domo.
λοιμιω. ου. δ. n. inhabitabilis.
λοινος. δ. n. uino carens.
λοιμία. ας. n. alacritas, impigritia.
λοιμος. ου. δ. n. impiger.
λοινοτάλα. impigerrime.
λοιμός. ιος. δ. n. congregatus, condensatus.
λοιμός. μ. σω. ω. ης. congregeo. actiuum
λοιμία. ας. n. Boeotia.
λοξος. cocus, famulus, affectator.
λοπλος. s. δ. n. inermis.
λορ. ος. τὸ. ensis apud Homerum.
λορασία. ας. n. cæcitas.
λόρατος. ου. δ. n. inuisibilis.
λορμία. ας. n. inirascencia.
λόρατος. ου. δ. inirascibilis.
λορες. αι. mulieres. γυναικες (inquit Hesych.)
ἢ τριποδες.
λορσία. nullus terminus.
λόρισος. s. δ. indiscretus, indefinitus, infini-
bilis. Est quoq; temporis præteriti uox apud
Græcos, idemq; significat, quod præteritū
perfectū apud Latinos, hoc est, indiscrimi-
natim, id quod modo transit, id est, præter-
iisse quidem rem, sed indefinite, num olim
in modo præterierit. παρανέμωρον uerò
(quod Adiacens tempus interpretari pos-
test, quasi iuxta positū ei quod transit) sig-
nificat certò id quod modo transit: ut cum
dico πειθήνα, indico primum me iam ceci-
disse, cum uerò πέσομαι dico (quod ἀδραιομαι
est) cecidisse me significo, sed ambiguus
est quo cum loquor, olim ne annuper ceci-
derim. Vide Priscianum de Præterito las-
tino.
λορνος. palus auernus, & rupes siue mons in
India, quem primus Alexander superauit.
hoc nomen deprauatum est apud Quintū
Curtium lib. viij. ubi pro Aorno malè legi-
tur Dormus. Inaccessus interpre-
tari potest. Vide Lucianum de ueris narra-
tionibus. & Arria. histor.
λορνή. ης. n. aorta, uena dextræ spinæ apud
Aristot. de partib. animal.
λορμία. ας. n. inolentia.
λορμος. ου. δ. inodorus.

λορμία. μ. ἴσω. ω. ης. adiuuu. actiuum.
λορμηρ. ηρος. δ. adiutor.
λορμηρ. qui seruat & open fert nō uocatus.
λορπος. ου. δ. n. impercussus.
λορμία. ας. n. carentia turbationis.
λορ iuxta Pindarum ἄσορ, cano.
Τὸ Α μετὰ τῷ Ρ.
Απαρρηθία. ας. n. renunciatio, denuncia-
tio. Aristid. de sermone politico: Απαρ-
ρηθίαν λέγω ἀντὶ τῶν λέγειν δι' ἧς ἀπαρρηθίεται
ἡ ἐπινοήματα.
Απαρρηθίω. μ. ἴσω. ω. ης. ab alio mihi mandata
renuncio, manifestum facio, ut legati, qui
reuerfi à legatione, id quod egerunt, refer-
runt: pronuncio, enuncio, id est, probò, re-
cito. actiuum.
Απαρρηθίωμαι accipitur pro suo actiuo.
Απαρ. apage, aduerb. reprobantis, & reiici-
entis siue abominantis. Est item imperan-
tis apud Demosth. pro accusa, intenta for-
mulam: sed hoc ab ἀπαρ, de quo mox.
Απαρ. excito.
Απαρ. adfero.
Απαρ. etiā uoce passiuua est abducere se-
cum, & reducere: item auertere, depellere,
procurare, expellere.
Απαρ. interdium magistratus.
Απαρ. defatigor, denego, non tolero, in-
terdico, despero, deficio, renuo.
Απαρ. ὄσω. ω. ης. exaspero, irito, prohibe-
o. actiuum.
Απαρ. s. d. infortunatus uenator.
Απαρ. μ. ἴσω. ω. ης. suffoco, strangulo. actiuū
Απαρ. μ. ξω. ω. ης. defero, abduco ad poenam, ras-
pio ad supplicium, ad iudicem: in carcerem
eijcio. Item pensito, unde ἀπαρ τὸν δασ-
μὸν, pendere tributum. Bud. in Cōment.
Απαρ. ης. n. inductio, deductio. Accipitur
item pro omni delatione, & est genus iudi-
cij contra fures & grassatores. ἢ est, ἡσποδύ-
τας, qui homines spoliant. φέρου ἀπαρῶν,
ad pendendum tributum, tributaria, He-
rodoto.
Απαρ. μ. ἴσω. ω. ης. dissono, displiceo. neutrū
Απαρ. ας. n. immobilitas circa passiones.
Απαρ. ιος. δ. n. passione & affectione carēs,
rigidus.
Απαρ. inexercitus, indoctus.
Απαρ. ας. n. procacitas linguæ, ruditas.
Απαρ. s. d. n. indoctus.
Απαρ. ας. n. orbitas Herodoto.

Απαρδοίω.

Απαρδοίω. circuncido, præputium seco, ἀπο-
σινολήω.
Απαρ. sub diuo ago.
Απαρ. aufero.
Απαρ. ιος. n. ἢ
Απαρ. n. impossutura, ἀποσέρισος. Aristot.
phan. nebul. εἶν' ὃ παραβάσιναι ἀπαρδοίω.
Απαρ. τὸ. deceptio.
Απαρ. priuare, mouere.
Απαρ. μ. αἰρῶ. ω. ης. discedo. neutrum.
Απαρ. αἰδος. sine prole.
Απαρ. s. d. n. infautus, indecēs, execrabilis
Απαρ. postularum.
Απαρ. conueniri, interpellari.
Απαρ. μ. ἴσω. ω. ης. repeto. actiuum.
Απαρ. ιος. n. repetitio.
Απαρ. aduerb. repetendum.
Απαρ. ου. repetitiuus.
Απαρ. debitæ gratiæ.
Απαρ. μ. ἴσω. ω. ης. pendo, suspendo. acti.
Α. Π. Α. Κ. Α. Π. Α.
Απαρ. ἀειρώ. ἀειρώ, in tempore.
Απαρ. exactè laboro, diligenter aliquid
facio, exactè cōpono & absoluo, omni ope
& exacta diligentia efficio. Item exactè re-
spondeo, id est, statis horis euenio.
Απαρ. repulso.
Απαρ. antiquatum est.
Απαρ. s. d. n. industria carens, infirmus,
imbellis.
Απαρ. μ. ἴσω. ω. ης. cello dolore. actiuum
accusatiuo iungitur.
Απαρ. μ. ψω. ω. φα. delino, lino. actiuum.
Απαρ. incurabilis.
Απαρ. negligo.
Απαρ. inuenio uerum, ueritatem clarè
ostendo.
Απαρ. ης. n. liberatio.
Απαρ. libertatem consequi.
Απαρ. uicissim.
Απαρ. liberari cupio, uolo discedere.
Απαρ. μ. ἴσω. ω. ης. adiuuado remoueo.
Απαρ. discedo, liberor, decedo, uita-
fungor, adhorreo, & abstineo.
Απαρ. μ. ξω. ω. ης. discedo, libero, absol-
uo, aboleo, deleo, eximo, libero, id est, ma-
numitto, libertate dono, libero per accepti-
lationem, abire iubeo, à me dimitto. Plus-
tarch. Απαρ τὸν τὸν θεραπειῶν, abire à
se iubens clientes. Morior etiā uoce actiua
significat. Defungor, & liberor, & soluo,
interimo. Plura apud Bud. in Comment.

Απαρ. μ. ἴσω. ω. ης. sano. actiuum.
Απαρ. τὸ. ἀμελοῦντος.
Απαρ. eximius, splendidus.
Απαρ. τὸ. μονορ.
Απαρ. ης. n. litura.
Απαρ. induciæ, cessatio à palestra.
Απαρ. ου. δ. tener, paruus, delicatus.
Απαρ. ης. n. mollitia.
Απαρ. ιος. δ. n. saginatus.
Απαρ. ου. δ. n. mollis corpore.
Απαρ. μ. υἰδ. mollio. actiuum.
Α. Π. Α. Μ. Α. Π. Α. Ν.
Απαρ. cōcido animo. Απαρ.
ἔς τὰ πράγματα πάντες, Ineptior sum & fio ad-
res gerendas.
Απαρ. obtundo, hebetō.
Απαρ. neutrum.
Απαρ. respondeo ex aduerso.
Απαρ. spolio. actiuum.
Απαρ. μ. ἴσω. detego, spolio. actiuū.
Απαρ. νδ. expello, arceo.
Απαρ. ου. τὸ. omne.
Απαρ. ἀπο. ἀπο. renuo. depon.
Απαρ. μ. ἴσω. ω. ης. uerecunde facio.
Απαρ. ἢ Απαρ. uoco, nomino.
Απαρ. longe, seorsum.
Απαρ. μ. ἴσω. ω. ης. defloreo. neutrum.
Απαρ. ας. n. inhumanitas.
Απαρ. s. d. n. inhumanus, inamœnus.
Απαρ. discedo. Απαρ. ἐπέρωσε, cō-
ferebant se aliò.
Απαρ. s. d. excedens, commigrants.
Απαρ. pello apud Thucyd.
Απαρ. ubique.
Απαρ. uoce actiua tantum dicitur in præ-
senti, licet in futuro in uocem passiuam ex-
eat, & significat obuiam procedo: item res-
pondeo, id est, euentu cōuenio & cōgruo:
officij gratia obuiam eo, uel deduco, & co-
mitor: incido, lego, conuenio, cōcō, cogor.
Exempla authorū habes apud Budæū in
suis Comment. Απαρ. τὸν τὸν θεραπειῶν,
ἢ Απαρ. τὸν τὸν θεραπειῶν, est obire diem uadimor-
nij, & adesse ad iudicium die uadimor-
nij. Απαρ. τὸν τὸν θεραπειῶν ἐκμημασιν,
obicitis respondere.
Απαρ. ιος. n. cōgressio, obuiam itio, ut Ci-
cero dixit. Responso.
Απαρ. ου. τὸ. occurfus.
Απαρ. contra.
Απαρ. undiq; ex omni parte.
Απαρ. dicuntur oblata & fortuita, nō ros.

Ἀπαλῶμα. minis terreo.
 Ἀψέμι. absum, abeo, proficiscor: ἀψασμ ὅτι
 πατριῶν, redit in patriam.
 Ἀψαπῆν est negare deuiando, interdicere, ue
 tare, prohibere, recusare, obnuere, renun
 ciare: unde μῆνιρ ἀψαπῆρ apud Homerum
 Iliad. 7. iram renunciāns, finiēns, remittēs:
 nuntium inimicitiarū remittens, ualere irae
 pertinaciam sinens. Item ἀψοικυμῆρ, lassē
 scere, fatiscere. Idem & ἀψέπαδου ferē sig
 nificat: quod etiā abdicare est, & retractare
 quod dictum est, hoc est, pollicitationē uel
 promissum renuciare, & quasi sese repres
 hendere, reuoicare. Ἀψαπάμυρος πᾶσαν
 τῶν ἐλπίδων, despōdens omnē spem. Ἀψαπά
 μυροὶ τῶν γνώμην τῶν σοῦ, repudiantes tuam
 sententiā. Item ἀψέπας, iussit, uictus fuit.
 Ἀψαράνιος. infinitus.
 Ἀψέραςορ. τὸ. inexperientia, intentatum.
 Ἀψέραςος. υ. δ. intentabilis, qui tentari nō po
 test, aut qui non tentat.
 Ἀψέραςο. μ. ἐρέω, π. ἴσ. prohibeo, arceo, pros
 pulso, deterreo, coarceo, reprimo, impedio,
 abstineo, ἀποδέηνυμι.
 Ἀψέρισος. ον. δ. infinitus.
 Ἀψέριμυα. defessus sum.
 Ἀψαρινός. ὀπός. δ. fessus.
 Ἀψαριμῆα. ἴ. prohibita.
 Ἀψαριμῆος. ον. δ. infandus.
 Ἀψέριται. interdictum est.
 Ἀψέριτος. ον. δ. inexpertus.
 Ἀψέρτα. ας. ἡ. inexperientia.
 Ἀψέριτος. ον. δ. infinitus, inimensus, ingens,
 interminus.
 Ἀψαρόκαμος. ον. δ. malorum expers.
 Ἀψαρόκαλτα. ας. honesti inexperientia, deco
 ri ignorantia, insolentia, inelegātia. Quod
 altium est eorum (inquit Budæus) qui nec
 bona sua nouerūt: nec eorum usui acq̄ue
 scunt, qui serijs in rebus operam bonam ac
 strenuam nauare didicerunt.
 Ἀψαρόκαλος. υ. δ. ἡ. honesti expers, insolens,
 inelegans, uitæ mundioris ac elegantioris
 rudis, parum modestus, decori nescius, qui
 quid quoq; loco cōueniat nescit, quem La
 tini ineptum uocant. Etiam si Cicero cons
 tendit magis ex affectu quā ex animo az
 pud Græcos nullam extare dictionem quē
 ipsis hoc faciat, quod nobis ineptus. Vt oz
 mnia (inquit) Græcorum perquiras: quid
 sit ineptus non inuenies. Equidem (inquit
 Budæus) ἀψαρόκαλον apud illos tam signi

ficans esse puto, quā apud nos ineptum
 nec minus fortasse ἀψείθανορ, ἢ σακῶρ ἢ μά
 ταιος. Vtitur Gellius lib. xi. cap. vii. & lib.
 xvii. cap. viii.
 Ἀψαροκλῶος. insolenter, ineptē, præter de co
 rum: parum modeste. ἀψαροκλῶος χρεῖδω,
 abuti.
 Ἀψαροκλῆος. ἴος. δ. ἡ. tori expers, uirgo.
 Ἀψαροπάθεια. affectus nimius & sine fine.
 Ἀψαροπάσιος. ον. δ. multiplex.
 Ἀψαροπόλεμος. ον. belli imperitus.
 Ἀψαρος. ον. δ. ἡ. inexpertus, multus. Hoc no
 mine quandoq; intelligunt tunicam exitu
 nullo. Meminit Sophocles in Polyxena &
 Euripid. in Oreste. Eiusmodi missam Her
 culi concinnant poetæ. Ἀψαρος ἦν, non no
 ueram, Plutarcho.
 Ἀψέραςορ. ονος. δ. ἡ. magnus, infinitus, sine ca
 rens. Sic item uocatur ἀλιθος δαυτυλιος, id
 est, annulus gemma nō insignitus concin
 natusq; quasi dicas omni carēs sine, quōd
 sit rotundationis absolutæ, nec appareat,
 unde initium sumas. Meminit Aristoteles
 li. iij. auscultationis physice: καὶ γὰρ (inquit)
 τῆος δαυτυλιος ἀψέραςος φασί, τοὺς μὴ ἔχον
 τας σφενδόνων, id est, annulos uocāt a piro qui
 bus funda nō est. De infiniti ratione loquit
 tur eo in loco Philosophus. Homerus item
 terram uocat ἀψέραςων, id est, σφαιροειδῆ οκ
 ῖβιλλarem, ut interpretatur Eustachius &
 Io. Grammaticus. Nam nec sphaera, nec
 circulus finem habent aut initium. Et phi
 losophi ferē omnes elementa statuunt ro
 tunda specie. Non defunt tamen qui secus
 opinentur: uide Plutarch. lib. ij. de philoso
 phorum placitis.
 Ἀψασαγγελίας φωνῶν. læsæ maiestatis crimī
 nis reus.
 Ἀψασορ. τὸ. pertinacia.
 Ἀψευατες ἀθυρ. restitutus sum.
 Ἀψευβάτω. μ. ἡ. soluo.
 Ἀψέζονος. υ. δ. abnepos.
 Ἀψενδύχομαι. μ. ξομαι. expecto.
 Ἀπ' ἐνέμου. iam tum, ex illo tempore.
 Ἀψενδύχομαι. reprobo.
 Ἀψευτένομαι. extendor, diffundor.
 Ἀψεντένορ. occidebant.
 Ἀψεντάω. concionor. Laconicum est.
 Ἀπελάνω. μ. ἴσω. π. ἴσ. expello, abigo, exi
 go: redeo, retrō uende ueni refero pedem.
 Lucianus in Pseud. καταβέβηρος δὲ ἡμῶς ἐν
 ἀργιαῖς, ὧν ἢ δ' ἡλιθῶς ὄμιλος μέμνηται ὀπίσω
 ἀπὸ λαννορ,

ἀπὸ λαννορ, id est, retrō cursum legit.
 Ἀπελάω. idem, pro expellere, exigere.
 Ἀπελαφένω. sublego.
 Ἀπέλιγμα. ἄπσι. τὸ. redargutio.
 Ἀπελιμός. οὔ. δ. reprobatio.
 Ἀπελίχω. μ. ξω. π. χα. redarguo, confuto.
 Ἀπέλιθον. procul.
 Ἀπέλιθος. υ. δ. ἡ. immensus, fortis, cui nō pro
 pinquus fieri possis.
 Ἀπελιπητω. δ. indolatus, rudis, illaboratus.
 Ἀπελιθερία. ας. ἡ. manumissio, assertio in li
 bertatem.
 Ἀπελιθερινός. υ. δ. ἡ. libertinus.
 Ἀπελιθερος. υ. δ. ἡ. δ' ἐν δούλῳ ἡλευθερωμένος,
 libertus, libertinus. Distingunt ab ἐξελυ
 θερος: uerū indiscriminatim iam usurpant,
 ut annotat Ammonius.
 Ἀπελιθερομῆρος. δ. manumittens.
 Ἀπελιθερώ. μ. ἴσω. π. ἴσ. manumitto.
 Ἀπελιθερωσις. ἴος. ἡ. ἀπελιθερία, uindicta.
 Plut. in Pub. παντελής ἀπελιθερωσις ἄχρι νῦν
 οὐκ ἴδιτα λέγεται.
 Ἀπελήαα. abegi. Ab ἀπέλαα.
 Ἀπέλω. excludo.
 Ἀπέλος. hulus, uulnus.
 Ἀπελίω. μ. ἴσω. π. ἴσ. despero: ἀπελίω τὸν
 νοσοῦντα, Nullam de ægroto spem habere
 reliquam. Sic etiam Lucanus in v. Despe
 rate uiam, dixit. Significat etiā ex re quas
 sperare: Gaza ex Cice. εἰ τῶ ἐς τὸ νο
 τὸν χῶρον ἐπάνοδον ἀπελίω, ἢ φ' ἅπαντα ὄσι
 τοῖς μεγάλοις ἀνδράσι ἢ ὑπέρχουσι, Si reditū
 in hunc locū speraueris, in quo omnia sunt
 magnis & præstantibus uiris.
 Ἀπέμω. μ. ἴσω. π. ἴσ. reuomo.
 Ἀπεμπολάω. μ. ἴσω. π. ἴσ. ἢ
 Ἀπεμπολίω. uendo, uenum do, addico, cōmu
 to. Effertur modo cū augmento, modo si
 ne augmento. Nō habet simplex thema.
 Ἀπεμφάνορ. τὸ. obscurum.
 Ἀπεμφάνω. dissimilans aut dissimilis sum,
 nullo modo refero. Vide Commentaria
 Budæi.
 Ἀπέναντι. ante, in conspectu.
 Ἀπέναντα. ex contrario, aduerb.
 Ἀπέναντο. commigravit. Iliad. β'.
 Ἀπένενομαι. educor, efferor, intento. Demos
 sthen. ἀπένεμε πρὸς τὸν ἀρχοντα παρανόμιον
 γράφην, hoc est, formulā intentauit. Occi
 do, Herodo. ἀπένεμωθω. deportasse. Ἀπέ
 νεμω. exporta.
 Ἀπενενομένος. uecors, amēs, profligatus, des

ploratusq;. Demosth. πῶς ἀνθρώποι κακίος
 ἢ μάλλον ἀπενενομένοι τὸ πρὸν γίνονται: id est,
 Quo pacto homines peiores, aut profligat
 ti magis his essent? Interdum pro homine
 flagitiosissimo, & nequissimo, & contami
 natissimo.
 Ἀπενενομένος ἔχαρ. despondere animum, &
 ἴσαρ.
 Ἀπενύς. ἴος. δ. ἡ. illugubris, ἀδύερυτος.
 Ἀπενυώσις, τὸ ἔπος φονεῖν. à patria exulare,
 uel annum ab aliqua re cessare.
 Ἀπενυώσις. οὔ. δ. exilium unius anni, absē
 tia in annum, φονὴ ἐπ' ἑνιαυτῷ διὰ φόβου ἀπέ
 σιορ, exilium annuum ob cædem non uol
 untariam: uerbum è uerbo dictum, aban
 natio, dici potest. Copiosus in postrema
 annot. Budæi in Pandectas.
 Ἀπεξομαρζώνην. peccare.
 Ἀπεξίνυτο. emergebant.
 Ἀπεξίνα. uindicare.
 Ἀπειμός. non idoneus.
 Ἀπέπος. ον. δ. ἡ. indigestus.
 Ἀπερ. τὰ. quæ. pro quemadmodum Atticē
 περ ἡδελφῶν τῶ κατὰ. Aristoph. Ran. ἀποσι
 μυνῶται πρῶτον, ἀπερ ἑκάστοι ἐν ταῖς τραγω
 δίαισι ἑτεράτωτο.
 Ἀπεράντα. ciuitas Thesaliæ, unde
 Ἀπεραντοί. gentile nomen.
 Ἀπεραντολογία. ας. ἡ. infinitus sermo, multilo
 quū, uerborū copia, uerbositas. Sic apud
 Lucianum Mercurius ad rhetorem, Chaz
 rontis nauem inscendere uolentem: ἢ δ' ἐπ
 ἡ δὲ σὺ ἀπὸ θε πῶν ῥημάτων: τῶ τοσάντων ἀπε
 ραντολογίαι, ἢ ἀντιθέσις, ἢ παρὰ σάσις, ἢ πα
 ρέδουσι, ἢ βαρβαρισμοῖς, καὶ τὰλλα βάρη τῶν
 λόγων. Vtitur eo quoque Cicero ad At
 ticum.
 Ἀπεραντολόγος. υ. δ. multiloquus.
 Ἀπεραντος. υ. δ. infinitus, interminatus, nō ha
 bens exitum.
 Ἀπέραςος. ἴος. cruditas, imperfectio.
 Ἀπέραςος. υ. δ. ἡ. infinitus, in nauigabilis.
 Ἀπερῶμοι. μ. σομαι. efficio, perago.
 Ἀπερῶθω. detego.
 Ἀπερῶσις. ἡ. peractio, effigies.
 Ἀπερῶσιος. peragendum est.
 Ἀπερῶσιος. υ. δ. peragendus.
 Ἀπερέδω καὶ Ἀπερέδομαι. incumbo, inclinor,
 affirmo, firmiter adigo, effundo, exhaurio,
 & infligo, incutio, fulcio, applico.
 Ἀπερέ. infatigabiliter.
 Ἀπερέσιος. υ. δ. infinitus, multus, ἀπέροσος.
 Ἀπέροσις.

Ἀπισίῃ διαβολῶς, refellere crimina falso obiecta.

Ἀπισία. ας. ἡ. perfidia, infidelitas. Ἀπισος. ου. ὁ. ἡ. infidelis, perfidus, infidus, fides & promissa non seruans, incredulus. Attici dicunt ἄπισος τοῦτου & πρὸς πῶτορ, quemadmodum & nos perfidus & infidus isti, & adistum, ut annotat Priscianus libro decimo octauo.

Ἀπισέμβρος, qui suspectus est, cui fides non adhibetur: ut ἀπισοῦμβρος ἐπίτροπος, tutor suspectus. Ἀπισέμβροι πρὸς τοὺς δεσπότης, infideles habiti dominis.

Ἀπίσως, fraudulenter, perfidē. Ἀπίσως διαπέδωμι πρὸς τὸ μὴ ἀδῆν, non credere fabulosa.

Ἀπίσως πρὸς σε ἔχω, diffido de te.

Ἀπισυδέσις, ἡ. restis.

Ἀπισυχάιμεται. extenuatur.

Ἀπισυρρίξωμι idē quod ἰσχυρρίξωμι, nisi quod maiorem conatum in aggrediendo, maioris remque fiduciam in tuendo significat.

Ἀπισχω. abstineo. Ioseph. de bel. Iud. πάντων ἔργου χεῖρας ἀπισχοῦσι.

Ἀπίσως. ἰος. ἡ. adaequatio.

Ἀπίσως οἶνος, uinum ex pyris factum.

Ἀπιτῆος. δ. non picatus. ἀπιτῆος ἄγγεσι, non picatis uasis, apud Strabonem.

Ἀπιχθός, qui non uestitur piscibus, qui piscitio abstinet.

Ἀπιώρ. ὄντω. δ. abiens.

Α Π Λ. Α Π Ν.

Ἀπλῆ. simpliciter.

Ἀπλάχεια. ας. ἡ. stabilitas.

Ἀπλάτης. ἰος. δ. ἡ. non uagus, expers erroris, multus.

Ἀπλάσος. υ. δ. uerax, fuko carens.

Ἀπλάσως ἀδῆρ. τὸ ἀνυπλάσαστο.

Ἀπλάτης. ἰος. illatus, non latus, latitudinem non habens. Sic Euclides lineam definit μῆκος ἀπλάτης, quod exprimere (inquit Gellius) uno Latine uerbo non queas, nisi uideas dicere illatibile.

Ἀπλετώ. ου. δ. ἡ. Ingens, non exatiatus, innumerus.

Ἀπλή. simpliciter.

Ἀπλή. ἡ. simplex, μονοαδής.

Ἀπλήρης. ἰος. ὁ. ἡ. infaucius.

Ἀπλήξ. non percussus.

Ἀπλήροτος. υ. δ. infatiabilis.

Ἀπλήσια. ας. ἡ. infatiabilitas.

Ἀπλήσιος. ου. δ. ἡ. infatiabilis, inexplebilis, ἀπλήσια.

Ἀπλήσιος. υ. δ. inaccessibleis, separabilis.

Ἀπλόια. ας. ἡ. nauigandi incommoditas.

Ἀπλόξιδωμι. sine cautione loqui & agere, & aperte animi sententiam indicare.

Ἀπλοῦδος. οὐ. δ. simplex, minime malus, malitia nescius, imperitus, deceptu facilis, incautus, qui & ἐμῆσις dicitur. Lucianus: ὁ ἀφελής ὁ πῶς ἐσι, ἢ ἀπλοῦδος.

Ἀπλοῦδος. simpliciter, citra dolum, non malitiose, nec ueteratorie, pure, sincere, sine fuko.

Ἀπλοῦς. ἰδος. ἡ. uestis simplex.

Ἀπλοῖος. ἡ.

Ἀπλοῖος. υ. δ. ἡ. innauigatus, qui nequit nauigare.

Ἀπλόος. ου. δ. simplex.

Ἀπλόος. ἡ. idem.

Ἀπλότης. ἡ. ἡ. ἡ. simplicitas.

Ἀπλόω. μ. ὄσω. π. ὠω. pando. actiuum, accusatiuo iungitur.

Ἀπλοῦσας. δ. aplysiās, spongiæ genus, illotatiam uertit Theodoros.

Ἀπλόος. simpliciter, uulgariter, triuialiter, temere, imprudenter, imperite, stulte, aperte, ingenuē, & candidē. Vsurpat item pro denique. Gaza ex Cicerone: ἐντεῦθεν πρὸς ὅσας πατριδωρ, ἐντεῦθεν πολιτεῶν ἀνατροπῆς, ἐντεῦθεν πατριδῶν πρὸς πολέμιους ἀναφύεσθαι οὐ νοῦσας, ἀπλόος τε μηδὲν ἄρος, μηδὲ τινα κακουργίαν ἔχειν ἢν τινα οὐκ ἂν ἢ πρὸς ἡδονῆς ἐπιθυμία πρὸς ἐξέσθαι συνωθίσαμεν, id est denique, ut summam perstringam. Dicunt etiam ὁσ ἀπλόος ἐπέμ, pro, ut summam dicam, ut uerbo eloquar.

Ἀπλόω. denique.

Ἀπλοῦτος. ου. δ. ἡ. innauigabilis.

Ἀπνοῖα. uno spiritui.

Ἀπνοῖα. affectio quædam est quando quis spirare nequit, quando nulla, ut uisus iudicat, spiratio sit.

Ἀπνοῦς. ἡ.

Ἀπνοῦς. υ. δ. ἡ. mortuus, sine spiritu, sine uoce.

Α Π Ο.

Ἀπο. procul poetice, aduerbium.

Ἀπό. ab. genitiui solius est, neque motum solū à loco, re, persona, circumstantia, sed & absentiam significat: ἀπὸ πατριδος, à patria.

Proprie cum rebus inanimatis ordinatur, ut apud Homerū: μελεῖσθαι ἀπὸ νηῶν, quæ admodum παρὰ cum animatis, ut παρὰ σαίηρας. Homerus tamen παρὰ νηῶν ἀνόντι dixit κατ' ἀλλοτρίη πρὸς θείας: siquidem παρὰ ἀντιπῶ

Ἀπο. procul poetice, aduerbium.

Ἀπο. ab. genitiui solius est, neque motum solū à loco, re, persona, circumstantia, sed & absentiam significat: ἀπὸ πατριδος, à patria.

Proprie cum rebus inanimatis ordinatur, ut apud Homerū: μελεῖσθαι ἀπὸ νηῶν, quæ admodum παρὰ cum animatis, ut παρὰ σαίηρας. Homerus tamen παρὰ νηῶν ἀνόντι dixit κατ' ἀλλοτρίη πρὸς θείας: siquidem παρὰ ἀντιπῶ

Ἀπο. procul poetice, aduerbium.

ἔαντι πῶ ἀπὸ τῶν νηῶν posuit. Annotat hoc Ammonius.

Ἀπό γενέσεως, à primordio. Ἀπό δέπης. à cœna. Ἀπό θέρι. à superiori loco, à se ipso.

Ἀπό μερου. ex parte, id est aliquantulum.

Ἀπό πῆρσι. ab anno superiore. Ἀπό σομαπὸ ἐπέμ. memoriter recitare. Ἀπό γλώττης ἐπέμ. pro eodem apud Thucyd. lib. vij. καὶ ἴκοντ' ἐς τὰς ἀθήνας οἱ ἀπὸ τῶ νηϊνῶν, ὅσατε ἀπὸ γλώττης αὐτοῖς εἴρετο, εἶπορ. Ἀπό θυμοῦ. odio.

Ἰλιad. α. ἀπὸ θυμοῦ μάλλον ἔμοι ἔσειαι.

Ἀπό νόσφι. seorsum, clam. Ἀπό πρὸ. procul.

Ἰliad. ἡ. ἀπὸ πρὸ κινῶν. Ἀπό ταυτομάτω. fortuito.

Ἰliad. ἡ. ἀπὸ τῶν. id est, ἀπὸ τῶν. Ἀπό τότε. ex illo tempore. Ἀπό τῆσ. deinceps, sub hæc.

Ἀπό τῶ νῦρ. ex hoc tempore, posthac, deinceps, de cætero apud Curtium, quod quidam amodo dicunt. Ἀπό τῆς ἰσῆς ἐσῆας. ex æquis uiribus.

Α Π Ο Β.

Ἀποβαδίζω. μ. ἴσω. π. ἴα. uado.

Ἀποβαθρα. ας. ἡ. domus scanforia, tabulata: Lucian. Toxar. Pons quoque seu tabulatū, per quod nauem ingredimur. Item olla atque coquinarium instrumentum, quod pedibus sustentatur. Suid.

Ἀποβαίνω. μ. ἴσω. π. ἴα. contingo, euenio, ut ἐκ ἀπέθης τὸ πρὸς ἄμα, id est, ἐκ ἐπιτέτευκται, ea res frustra fuit, id est, expectationem frustrata est. Item descendendo, euado, exeo, discedo. neutrum absolutum.

Ἀποβαλλομαι. καὶ

Ἀποβαλλω. repudio, despicio, respuo, floccificio. Volunt autem eam esse differentiam, ut ἀποβάλλω sit hominis inuiti, & qui inuitus perdit ἀποβάλλωμ dicitur: qui autem libens, ἀποβάλλωμ, reijciens, respuens.

Ἀποβάσις. ἰος. ἡ. euentus. Est & genus equestris certaminis.

Ἀποβάτι, ἡ. ἡ. genus festi, & certaminis equestris: unde ἀποβατινός, & uerbum ἀποβῆναι, certasse.

Ἀποβατινός. ἡ. ἡ. descensor Iupiter.

Ἀποβιζομαι. uim aufero.

Ἀποβιζω. μ. ἴσω. π. ἴα. deduco, mitto in terram traiciendo, actiuum, accusatiuo iungitur.

Ἀποβῶ. μ. ὄσω. π. ὠω. morior. neutrum absolutum.

Ἀποβῶσις. ἰος. ἡ. interitus.

Ἀποβληπόρμω. θανμάζοντῶ, oculos in se cōiectos habentes: Lucian. Icarom.

Ἀποβλητός. ἡ. ἡ. ἡ. gloriosus, uenerandus,

θαύματος. Hefychius legit ἀποβλητός.

Ἀποβλήπω. μ. ἴσω. π. ἴα. respicio, ueneror, suspcio, admitor, colo. Constituitur & cum πρὸς præpositione, & significat oculis designo, in eo spem meam colloco: quale ilud Vergilianum:

Turnus ut infractus aduerso Marte Latinos Defecisse uidet, sua nunc promissa reposita, Se signari oculis.

Item specto, respicio, cōuertor: oculos auerto, apud Lucianum. actiuum, accusatiuo iungitur.

Ἀποβλητός. υ. δ. ἡ. ἡ. ullis, abijci dignus, abijciendus.

Ἀποβλήσω. μ. ἴσω. π. ἴα. singultio comedendo, ut pueri faciunt. actiuum.

Ἀποβολιμῶς. ου. δ. abiecius. Aristoph. pasc. εὐθέως ἀποβολιμῶς πῶ ὄπλων ἐγίνετο.

Ἀποβολή. ἡ. ἡ. depositio, amissio, abieciio, reiectio, iactura.

Ἀποβουλιώω. μ. ἴσω. π. ἴα. pastorem facio, expello, maxime cum scabiosis boues è grege pelluntur. Item pro fallere, id est, mitigare & lenire: ut ἀποβουλιώω ἡδυσμοῖς τὸ πρὸς φύσιν ἀπεπρῆς ἀποβουλιώωμ, Ascitiicis ornamentis naturæ dedecus fallere, id est, lenire, mitigare. Vtuntur & Latini fallere in eâ significatione. Horatius:

Iam uino querens, iam somno fallere curas. Dicitur etiam βουουλιώω & διαβουλιώωμ.

Ἀποβουουλιώω. decipio, seduco, impono.

Ἀποβρασμα. ατω. τὸ. suffur tritici.

Ἀποβρεγμα. τὸ. madefactio, dilutum.

Ἀποβρέχω. μ. ἴσω. π. ἴα. infundo, actiuum, accusatiuo iungitur.

Ἀποβῶμα ἱερὸ, dicuntur sacra, quæ non in altari peraguntur, sed in pauietō uel solo.

Α Π Ο Γ.

Ἀπόγαια. τὰ. ἡ.

Ἀπόγαια. retinacula nauis, funes nautici quibus naues alligantur littori, retinacula. Sic apud Lucianum Mercurius, εὐ ἔχει, ὥς γὰρ τὰ ὑπόγαια πῶ ἀποβάθρα ἀνελάμειναι: τὸ ἀμύριον ἀνεσπῶσαι: πῶτασσορ τὸ ἱστῶν, εἶθινη δ' ὡς ἡμῶν τὸ πηδάλιον. Dicuntur etiam ἐπίγαια.

Ἀπογαλακτίζω. μ. ἴσω. π. ἴα. ablacto, actiuum accusatiuo iungitur.

Ἀπογερασόμωρα ὄσα. Theod. suggrundatas imbricatasque aureis uocat, intusque anfractu longiore intortas.

Ἀπογεμίω. μ. ἴσω. π. ἴα. euacuo.

Ἀπογίνεσθαι. occidere.

Ἀπογινόμενοι.

Ἀπογενόμενοι. ἀποθανόντες.
Ἀπόροι. οἱ. uenti qui à terra confurgunt, non quidem semper aut qualibet, sed ex uligine nōsa & humefacta, quasi terra oriundi, ut tradit Aristoteles in libro cui titulum fecit πορθηδόνων. Hos matutino imprimis tempore spirare, uapore refrigerato Theophr. prodit.

Ἀπογεύομαι. μ. σωμα. γινωμι. degusto. genitiuo iungitur.

Ἀπορίνομαι. corumpor, priuor, morior, cuius tempora require in γίνομαι.

Ἀπορινόμενοι. οἱ. absentes.

Ἀπορινώσκω. abnuo, non recipio, nō agnosco: Despero. Significat quoque idem quod τὸ ἀποψηφίζομαι, hoc est suffragio absoluo. Item ἀπαγορεύω, ualere iubeo, salutem ultimam dico: Statuo hoc nō esse faciendum. Cui significationi non absimilis est ἀπογεύομαι σου τῶν κρητορίων, hoc est, γινώσκω σε ὅτι θύνα ἔνοχον τῆς κρητορίας, hoc est, sentio & statuo iudicōque. Item reprobo. Iungitur accusatiuo & genitiuo. De hoc plura in Budæi Commentarijs.

Ἀπορνώσκω. τινὰ τὸ ἐπιλήψασθαι, absoluerē aliquem à crimine intentato, ut infontem.

Ἀπορνωσκόσ ἔχειν, despondere animum, languere animo, penē desperatam spem uitæ habere: & qui ita affecti sunt, ἀπεγνωσμένοι dicuntur, desperati, deplorati.

Ἀπορνωσκάνομαι. dulcesco.

Ἀπορλαύωσις. 109. ἡ. uitium oculorum, glaucus cedo.

Ἀπορλουτοί. οἱ. qui exilibus sunt natibus, qui nates habent attenuatas, depyges.

Ἀπορλυκαύθη. dulcis euasit.

Ἀπόρνοια. ας. ἡ. desperatio.

Ἀπορνούς. desperatus, reprobatus calculo, liberatus in iudicio.

Ἀπορνώμων. ανος. δ. annosus, de animalibus quæ iam dentes producere desierunt.

Ἀπορνώσις. 109. ἡ. ἀπόρνοια.

Ἀπορνώσις. ἀνέλπιτος, qui desperat.

Ἀπορνοή. ἡς. ἡ. propago.

Ἀπόρνος. ε. δ. oriundus, filius, posterior, nepos, nepos, ὁ ἦτο υἱόνος, ἢ ἔτι ἀποθερ. Hiæstorici interdum abutuntur ἀντι τὸ διόυ.

Ἀπορρέμμα Plutarcho dicitur interdici magistratus, quod etiam ἀπόρρημα uocatur. Vide Budæum.

Ἀπορρέφω. ἔδω. ἢ. profiteri: in actis profiteri & prouulgare, quod in finiaz

re dicunt. Significat etiam in rationes & calendarium referre. Scripto denunciare, & quasi proscriptio, id est, programmas re promulgare. Dicitur quoque de petitoribus & candidatis.

Ἀπορραφή. ἡς. ἡ. descriptio, id est, partitio in ordines, aut familias, aut ciuitates, aut tribus, aut centurias, annotatio bonorū, aut professio & descriptio: Professio quidem respectu eorum qui censabantur, Descriptio uerò eorum qui censabantur. Fiebat huiusmodi ἀπορραφή, ut sciretur quantum quisque haberet in facultatibus. Nā ita inquit Alconius Pedianus: More ueterum cens dicebantur, qui centum milia in professionem detulissent, huiusmodi ad eō facultates census dicebantur. Lucas Euangelista capite secundo meminit: ἀντι τῆ ἀπορραφῆς πρώτης ἐγένετο ἡ γεμινουσαν τῆς συρίας κρηνίου. Significat etiam actorum tabulas, & præscriptionem. Item quemcunque commentarium & indicem rerum enumeratarum & recensarum: Inuentarium & repertoriū dicunt.

Ἀπόρραφορ. τὸ. exemplum & descriptio libri, imago tabule: Latine descriptum & exscriptum dicitur. Vnde Cicero libros suos philosophicos, ἀπόρραφα uocat, quasi scriptorum Græcorum imagines & exempla.

Ἀπορράφω. μ. ψ. π. α. φ. α. describo, id est, ab alio exemplari scribo, & ab exemplari tabula dedingo: in tabulas refero, perscribo: expensum fero, uel acceptum refero: censum ago. Item defero, quod quidem quid sit lege Budæi Comment.

Ἀπορρῶμα. μ. ὄσω. π. α. φ. α. demembro, debilito, actiuum, accus. iungitur.

Ἀπορρῶμα. denudo, facio manifestum.

Α Π Ο Δ.

Ἀποδα. τὰ. nullis pedibus inuentia.

Ἀποδακρῶμα. illachrimo.

Ἀποδαθερ. τὸ ἀποκοιμηθῆναι, dormire.

Ἀποδασμός. οἱ. δ. pars.

Ἀποδεδρακιστός. οἱ. interriti.

Ἀποδεδάμινος. ε. δ. designatus, taxatus.

Ἀποδέδοται. licet.

Ἀποδείνυμαι. ostendo, clarè dico.

Ἀποδείνυμι. attribuo, dedico.

Ἀποδεινύω. μ. ξ. ω. ε. ι. α. demonstratio, & argumentis, declaro, approbo, creo & designo magistratum. Item designo & constituo, hoc est, statum & fixum facio, edo. actiuum accusatiuo iungitur.

Ἀποδελιάω.

Ἀποδελιάω. ἡ.

Ἀποδελιάω. ignauus sum, formido.

Ἀποδελιάω. οἱ. ignaui.

Ἀποδέμ. τὸ ἀπολείπειν, deficere, derelinqui, inferiorem esse.

Ἀποδέξις. 109. ἡ. apodixis, euidens probatio, cum ea quæ dubia aut obscura sunt, per ea quæ ambigua non sunt, illustrantur. Experimentum, demonstratio, quæ necessariò concludit: Probatio apud Plutarchum.

Ἀποδέξις δὲ, cōpendiosa locutione sine uerbi substantiuo, aut alterius adiectione, dicitur pro, huius rei, quam dico, demonstratio est: ubi ἔσω uel ἐν ἄν, uel quid simile subaudiuntur.

Ἀποδέπνος. incenatus.

Ἀποδέπομαι τῆς παιδείας, doctrinā nequeo adsequi.

Ἀποδερροτομία. μ. ἡ. ὄσω. π. α. φ. α. trunco caput. accusatiuo iungitur.

Ἀποδυστάσω. μ. ὄσω. π. α. φ. α. decimo. neutrum absolutum, accusat. iungitur.

Ἀποδύται. οἱ. καὶ ἀποδυνήτες, magistratus erant apud Athenienses, coactores tributorum & uectigalium, hoc est, qui publicam pecuniam recipiebant, & in Reipublica distribuebant.

Ἀποδυστός. ε. δ. probandus.

Ἀποδυστός. οἱ. δ. susceptus, laudatus.

Ἀποδενδρῶσθαι. arborefcere. Theophr. lib. iij.

ἔτα σχητῶνται ἢ ἀποδενδρῶσθαι.

Ἀποδερματίζω. οἱ. excoriat.

Ἀποδέρω. μ. ε. ρ. ω. π. α. φ. α. excorio, actiuū, accusatiuo iungitur.

Ἀποδῆς. apodes, genus hircinidum, quæ sic appellantur, quod pedibus careant.

Ἀποδῆσις. 109. ἡ. deligatio, solutio.

Ἀποδέχομαι. μ. ξομαι. π. γομαι. recipio, charum habeo, probō, commendo. Vide Cōmentaria Budæi. deponens, accus. iungitur.

Ἀποδῆ. absum, numerum non impleo, inferior sum. Herodia. δυνάμειος μεγίστος διαφθέρεισις γνάμη ἢ ἐώμη μνημίως τῶν ἀρχαίων ἀποθεύσις, exercitio cæso maximo, disciplina & uirtute nullo antiquiorum inferiorum.

Ἀποδημία. μ. ἡ. ὄσω. π. α. φ. α. peregrinor. neutrum absolutum.

Ἀποδημιτις. οἱ. δ. peregre degens.

Ἀποδημιτικοί. οἱ. sedes immutare soliti: ut grues & hircinides.

Ἀποδημία. ας. ἡ. peregrinatio.

Ἀποδημῶρ. ὄντωρ. δ. absens.

Ἀποδῆ. ας. ἡ. carcentia pedum.

Ἀποδῆται. absoluo. iungitur genitiuo & accusatiuo, ut ἀποδῆται σου τῶν δέμας, absoluo te hac petitione.

Ἀποδῆταπομπῆσαι. dimitti datis comitibus.

Ἀποδῆταπομπῆτορ. reijciendum. aduerb.

Ἀποδῆταρῆω. immoror, consumo tempus.

Ἀποδῆδομαι. μ. ὄσωμαι. π. ομαι. uendo. Herodian. in ij. οἱ τῶ ἀρχὴν αὐτῶν χρημάτων ἀπέδοντο, Qui pecunijs illi imperiū uendiderunt, deponens, accusatiuo iungitur.

Ἀποδῆδόμενοι ἀντι τὸ ἀποδιδόντες.

Ἀποδῆδράσω. μ. ὄσω. π. α. φ. α. refugio, aufugio. neutrum absolutum.

Ἀποδῆδω. μ. ὄσω. π. α. φ. α. ἢ ἀποδῆδωμι. reddo, uendo, attribuo, assigno, & tribuo, enarro, explico, & de re proposita dissero, edo, prommo. Aristot. καὶ τὸ ἔργον αὐτῶν εἶ ἀποδῆδωσιμ, edunt facinus. Debitum soluo, persoluo. Aristoph. Ra. ἀπόδος τὸν ναύλορ. Concedo, actiuū, accus. iungitur.

Ἀποδῆδοπομπούμαι. auerto, reijcio, depello prodigium, deprecor, ablego, eijcio, procul amoueo, expurgo, expio, lustro. Athen. lib. ix. ὁ δὲ σφοδρὰ φροντίσας, ἢ τὸ προβληθῆν ἀποδοπομπῆσάμενος, At ille cum multum meditatus quæstionem reiecit, uel per distimulationem transmississet. Vide Commentaria Budæi.

Ἀποδῆδω. segrego.

Ἀποδῆδω. figo.

Ἀποδῆδῆν. uideri aliquid nō faciendum. Xenophon. ὡς δὲ ἢ ἐν τῷ κωνῶ ἀπέδοξε μινετι κῆρῶσθαι τοῖς ἱερῶς χρεῖμασι.

Ἀποδῆδῆμα. μ. ὄσω. π. α. φ. α. reprobo, nō probō, eijcio, & moueo uel sanatu uel ordine, & ignominia afficio. Hinc ἀποδῆδῆμασμένοι, sunt ita moti & præteriti, qui ad uerbū ipsi ἀμνημόνευτοι dicuntur, ut præteriti senatores à censoribus. actiuū, accus. iungitur. ποδῆδῆσις. 109. ἡ. dentium excussio & alisio. ποδοξίς siue ἀποπλάνησις, reieccio, uel reprobatio rerum quarundam, quasi in quæstionem uenire non dignaturum.

Ἀποδος. discessus Herodoto.

Ἀποδοσις. 109. ἡ. reddito.

Ἀποδοχή. laus & commendatio.

Ἀποδοχῆς. ἔντωρ. δ. extendens.

Ἀποδράμω. fugerem, irem in exilium. ab ἀποδράω, ὄ.

Ἀποδράσις. 109. ἡ. fuga, transfugium.

Ἀποδράσω. ὄ. ἀόρ. ἀ. ἀπέδρα. aufugio.

Ἀποκνῆσθαι. afficio mœrore, occido, infero do-
lorem, turbo.
Ἀποκνῆσθαι. 109. ἢ. ἢ λυπῆ, mœror.
Ἀποκνῆσθαι. μ. ἴσω. π. ἢ. π. pigresco. neutrum ab
solutum, accusatiuo iungitur.
Ἀποκνῆσθαι. 109. ἢ. pigritia.
Ἀποκνῆσθαι. uellico, amputo.
Ἀποκνῆσθαι. μ. ἴσω. π. ἢ. π. dormio. depo-
nens absolutum.
Ἀποκνῆσθαι. β. δ. adulter, seorsum cubans. Lucian. μηδέποτε ἀποκνῆσθαι με γυναικῶς, ἀφ' οὗ
γυναικὶ ἐμιλήθη ἤξεστο, Verba sunt meretricis
de suo amasso.
Ἀποκνῆσθαι. τοῖς. secubantes, noctu absen-
tes, Demosth. πῶς σεφ. μήτε ἀφῆμερῶν ἔσθαι,
μήτε ἀποκνῆσθαι.
Ἀποκνῆσθαι. secubo, nocte absum.
Ἀποκνῆσθαι. μ. ψ. π. α. φ. priuo, expello no-
cendo. actiuum accus. iungitur.
Ἀποκνῆσθαι. elaborando.
Ἀποκνῆσθαι. ἢ. ἢ. amputatio. Ἀποκνῆσθαι πῶς χρε-
σθαι, nouæ tabulæ, quasi alieni æris decisio-
nes. Ἀποκνῆσθαι φωνῆς, medicis est uocis az-
missio, & extrema rauedo, obtusa uox.
Ἀποκνῆσθαι. deficere in explorandis uestigijs
Ἀποκνῆσθαι. β. δ. exectus, imbecillis.
Ἀποκνῆσθαι. μ. ἴσω. π. ἢ. π. amputo, repello, ab-
iungo, separo. Significat etiam præcido
eunstationem, & hæstationem tollo. accu-
satiuo iungitur.
Ἀποκνῆσθαι. μ. ἴσω. π. ἢ. π. spolio. actiuū, accu-
satiuo iungitur.
Ἀποκνῆσθαι. expurgor à crapula & des-
sto crapulari.
Ἀποκνῆσθαι. cohibeo.
Ἀποκνῆσθαι. suspendo.
Ἀποκνῆσθαι. β. δ. carnispriuium.
Ἀποκνῆσθαι. β. δ. ἢ. præruptus.
Ἀποκνῆσθαι. incerno, excerno: sicut ἀποκνῆσθαι.
Ἀποκνῆσθαι. μ. ἴσω. π. ἢ. π. respondeo, separo, de-
scumbo. Dicitur & de his, quæ à concretionem
resoluntur.
Ἀποκνῆσθαι. β. δ. reprobo, rejicio, idem quod ἀπο-
δοκιμασθαι. Item separo, secerno, eximo, quod
cōsufum est secerno & abstraho, seligo, deli-
go, incerno, siue emundo: excerno, hoc est,
purgamēta corporis emitto. Plura in Cō-
ment. Budæi. actiuū, accusatiuo iungitur.
Etiam confitituro: Aristotel. in vi. de histor.
animal. ὄλιον δὲ ἕσθαι ἢ τὸ σῶμα ἢ τὸ ἀπο-
κνῆσθαι, Paulo post & corpus cōstituitur.
Ἀποκνῆσθαι. 109. ἢ. decessio, excretio, separatio,

feceffus, egestio.
Ἀποκνῆσθαι. δύναις. uis excernendi, excremē-
tatz expellendi.
Ἀποκνῆσθαι. sefectus. Sic dicuntur, quæ deo di-
cata sunt.
Ἀποκνῆσθαι. scalatini.
Ἀποκνῆσθαι. β. δ. ἢ. durus, asper, rigidus.
Ἀποκνῆσθαι. 109. ἢ. occasus, arus apollo.
Ἀποκνῆσθαι. refello, refuto, rejicio.
Ἀποκνῆσθαι. μ. ἴσω. π. ἢ. π. expello. actiuum,
accusatiuo iungitur.
Ἀποκνῆσθαι. μ. ἴσω. π. ἢ. π. ἀποκνῆσθαι. ces-
lo, condo, oculo, abscondo. actiuum, accu-
satiuo iungitur. Ἀποκνῆσθαι etiam præterire,
& è conspectu euolare. Lucian. ἐπὶ δὲ ἀπο-
κνῆσθαι αὐτοῦς, Vbi uerò è conspectu eos
rum euasimus.
Ἀποκνῆσθαι. β. δ. ἢ. occultus, arcanus.
Ἀποκνῆσθαι. ἢ.
Ἀποκνῆσθαι. καὶ
Ἀποκνῆσθαι. μ. ἴσω. π. ἢ. π. ἀποκνῆσθαι. ἢ.
Ἀποκνῆσθαι. occido, actiuū, accus. iungitur.
Ἀποκνῆσθαι. 109. ἢ. colonia.
Ἀποκνῆσθαι. β. δ. ἢ. abortiuū faciens. Plutarch.
in Apoph.
Ἀποκνῆσθαι. 109. ἢ. puerperium, æditus partus.
Ἀποκνῆσθαι. fecitico, γεννῶ.
Ἀποκνῆσθαι. καὶ
Ἀποκνῆσθαι. μ. ἴσω. π. ἢ. π. reuoluo. actiuum ac-
cusatiuo iungitur.
Ἀποκνῆσθαι. Romani brassicam rusticā aut cas-
ninam uocant.
Ἀποκνῆσθαι. μ. ἴσω. π. ἢ. π. abrogo. actiuū, ac-
cusatiuo iungitur.
Ἀποκνῆσθαι. prohibeo. actiuū accus. iungitur.
Ἀποκνῆσθαι τὰ ἐνέχουρα. recuperare pignora.
Ἀποκνῆσθαι dicuntur, quibus fors non ob-
tigit, qui spe fortis exciderunt, quasi res
pulsam passi sunt.
Ἀποκνῆσθαι. non fortior.
Ἀποκνῆσθαι. μ. ἴσω. π. ἢ. π. calcitro, resilio. neu-
trum absolutum.
Ἀποκνῆσθαι. μ. ἴσω. π. ἢ. π. ἀποκνῆσθαι. β. δ. ἀπέ-
θω. recipio, recupero, par pari refero: cog-
go, concludo. Ioseph. ἀποκνῆσθαι τὸς
πολεμίας ἐν κοίτῃ χωρίῳ. act. accus. iungitur.
Ἀποκνῆσθαι. effulgeo. Dionys. πῶς ἀπέλαμψθαι
ἀπὸ τῆς κηφαλῆς.
Ἀποκνῆσθαι. 109. ἢ. fruitio.
Ἀποκνῆσθαι. τὸ. oblectamentum.
Ἀποκνῆσθαι. τὰ. ad edendum idonea.
Ἀποκνῆσθαι. β. δ. τὸ. quo fruimur.

Ἀποκνῆσθαι. β. δ. uoluptuosus.
Ἀποκνῆσθαι. μ. ἴσω. π. ἢ. π. fruor, deliciar, car-
pio fructum uel commodum. Plutarch. in
Anton. ἀπέλασθαι δὲ ἢ τῆς φιλοτιμίας αὐτῶν οἱ
πολεμιοί, Fructum etiam ex eius ambitio-
ne capiebant hostes. Et in commodum car-
pio. Isocrat. πῶς τῆς ἐρήνης: αὐτὸς ἀποκνῆσθαι τὴν
φραυρον. genitiuo iungitur, & accusa.
Ἀποκνῆσθαι. diuidio.
Ἀποκνῆσθαι, & ἀποκνῆσθαι, uorabis, linges, diris-
pies canum in morem, Aristophanicum.
Ἀποκνῆσθαι. μ. ἴσω. declino. accusatiuo iungitur.
Ἀποκνῆσθαι. μ. ἴσω. π. ἢ. π. sum defessus dic-
cendo, repudio, repello, non accipio. Plu-
tarch. in Lucul. ἀποκνῆσθαι τὸ δουδουδου τὰ
πρωτῆα, sibi nō poscente Luculo senatus
principatum, non admittente, detestante.
Item succumbo, cedo, deo manus. Ἀποκνῆσθαι
ματῶν ψυχῆς, depondeo animum. Vide
Comment. Budæi.
Ἀποκνῆσθαι. idem, & annuncio, manifeste dico,
deligo: unde ἀπέλεγε μῆνιοι ἢ ἀπόλετοι dele-
cti, eximij, selecti. Item decerpo, interdico,
& ueto: ἢ ἀποκνῆσθαι διουσίῃ, rejicio iudicem
ut iniquum, quod Iurisperiti recusato dicunt.
Probo, declaro, prodo, efferro.
Ἀποκνῆσθαι. distillo.
Ἀποκνῆσθαι. μ. ἴσω. π. ἢ. π. deficio, relin-
quor, defraudo apud Lucianum in Icaro:
menip. absum, discedo. Xenoph. ἢ ἐν ἀπέ-
λεπέτο σωκράτης, ignarus sum, hoeme laz-
tet, & imperitus sum, non discō, non asse-
quor, & inter abiectos & uileis existimor.
Isocrat. ἢ θῆμ ἄν ἐμαντῶν οὐν ἐν τοῖς ἀποκνῆ-
σθαι. Vide Comment. Budæi.
Ἀποκνῆσθαι. β. δ. abhorrens laborem.
Ἀποκνῆσθαι. μ. ἴσω. π. ἢ. π. repudio, relinquo.
actiuum, absum: Isocrat. καὶ ποταμῶς θενὰ
παθόντες, ἀπέλιπον τὸ μὴ τὰς ἐσχάτας συμφο-
ρῶς περιπεσεῖν, ἀντὶ τὸ παρὲς ὄλιον ἢ ἄλλο περι-
πεσεῖν. Numerum nō expleo, præcedo, an-
teuerto, excello, præsto. accusatiuo iungitur.
Ἀποκνῆσθαι μοι τὸ, hoc mihi deficit.
Ἀποκνῆσθαι, separatatus, relictus, qui alios asse-
qui non potest.
Ἀποκνῆσθαι. 109. ἢ. defectio.
Ἀποκνῆσθαι. β. δ. ἢ. electus, eximius. Item quæ
uocant synodontida. Hermol. in Plin.
Ἀποκνῆσθαι, pro uenimicidatō, apud Isocra-
tem translatum à cursoribus, qui cum uinc-
eunt, uictos post se relinquunt.
Ἀποκνῆσθαι. β. δ. sine bello.

Ἀποκνῆσθαι. β. δ. expers belli, non laceratus bel-
lo, ignarus rei bellicæ, incers.
Ἀποκνῆσθαι. inerter.
Ἀποκνῆσθαι. detraho cortice.
Ἀποκνῆσθαι. mōri.
Ἀποκνῆσθαι. μ. ἴσω. π. ἀπέλεμα, καὶ ἀπέλεμα ἀποκνῆσθαι
καὶ ἀπόλεμα, ἀποκνῆσθαι, ἀπόλεμα. ἢ ἀπέλεμα ἀπόλεμα
καὶ: est τὸ ἀποκνῆσθαι, de quo mox.
Ἀποκνῆσθαι, recedes. Aristoph. ἐν ἀποκνῆσθαι
ὄμν ὡς ἀπέλεμα ἀποκνῆσθαι. Sumpta in metapho-
ra à guttis celerime decidentibus.
Ἀποκνῆσθαι. clamare, tumultuari.
Ἀποκνῆσθαι. in lapidem rigo. Strabo ad finē
libri quinti.
Ἀποκνῆσθαι. β. δ. ciuilis gubernationis expers.
Ἀποκνῆσθαι. absunt, inferiores sunt certæ
mine & à prætereunte relinquantur.
Ἀποκνῆσθαι. μ. ἴσω. relinquo. actiuum accusa-
tiuo iungitur.
Ἀποκνῆσθαι. β. δ. extorris.
Ἀποκνῆσθαι. defluo, delabor.
Ἀποκνῆσθαι. μ. ἴσω. π. ἢ. π. ἢ
Ἀποκνῆσθαι. aufugio, celeriter abeo. Aristot.
phan. nebulis: οὐνοῦ ἀνύσθαι τὴν θῆσθαι, ἀποκνῆ-
σθαι τὰ ἀπὸ τῆς θῆσθαι.
Ἀποκνῆσθαι. β. δ. nequaquam ciuilis, inadmi-
nistatus.
Ἀποκνῆσθαι, pro ἀποκνῆσθαι apud Theopompum.
Ἀποκνῆσθαι. fugo.
Ἀποκνῆσθαι. μ. ἴσω. π. ἢ. π. ἢ
Ἀποκνῆσθαι. pereor, perdo, destruo. actiuum.
Ἀποκνῆσθαι. β. δ. Appollo.
Ἀποκνῆσθαι. οὐ. τὸ. templum Appollinis.
Ἀποκνῆσθαι. ciuitas Aegypti ad Aethiopas,
unde
Ἀποκνῆσθαι ἀποκνῆσθαι, nomen gentile.
Ἀποκνῆσθαι. τὸ ὄ. Appollo uiri nomen.
Ἀποκνῆσθαι. μ. ἴσω. π. ἢ. π. ἢ
Ἀποκνῆσθαι. defendo, respō deo, purgo, excuso,
causam dico. Ἀποκνῆσθαι διδόμενος, è uina
culis causam dico.
Ἀποκνῆσθαι. στω. τὸ. excusatio.
Ἀποκνῆσθαι. β. δ. defensio, excusatio.
Ἀποκνῆσθαι. τὸ ἀποκνῆσθαι, perpurgor.
Ἀποκνῆσθαι. β. δ. enumeratio.
Ἀποκνῆσθαι. β. δ. defensores.
Ἀποκνῆσθαι. purgor.
Ἀποκνῆσθαι. β. δ. corruptor.
Ἀποκνῆσθαι. abfoluor, hoc est, ἀποκνῆσθαι, refu-
to crimina & diluo, ut apud Plutarchum in
Anto. ἢ δὲ κλειπάτῃ ἀποκνῆσθαι τὰς ἀπίας,
τὸ ἐν κλημάτῃ ἀποκνῆσθαι est à crimine ab-
t iij. solui.

folui. Απολύεσθαι τῶν ὑπόδικων, suspitionem & crimen diluere. Significat item discedo, proficiscor. Polyb. ἢ λαβὼν τὸ καταλειφθῆναι πάλιν ἀπελύετο.

Απόλυσις. 109. ἢ. absolutio.

Απόλυτος. absolutus, ἀφετος, ἀποφυγόν.

Απολυτρώω. μ. ὄσω. π. ὠνα. redimo pecunia, accufatio iungitur.

Απολυτρώσις. 109. ἢ. redemptio.

Απολύω. μ. ὄσω. π. ὠνα. dimitto, ut cum dicimus: Dimisit exercitum instructum, Dimittitur concio, uel senatus, cum unicuique potestas fit, quò uelit, abeundi. Dimittimus & amicum uolentem proficisci. Item auelo, dissoluo, libero, adimo, reijcio. actiuum accusatio iungitur. Απολύω τῶν γυναικῶν, repudio uxorem. Suetonius item dimissam uocat, quæ sit repudiata.

Απολύω. absolutus, quum quis cessat à coitu uel adulterari.

Απολάλινα atticè pro ἀπώλινα, perij, perdis di. ab ἀπολίω.

Απόλωσεν. inuisum reddidit.

Απομαρδάλια. ας. ἢ. furfur, in quo post cenam manus purgabant, & canibus proijciebāt. Aristophan. equitib. ἢ μάτιν γ' ἀν ἀπομαρδάλιας στρέμμενος τοσοῦτον ἐμγραφοίμην. Απομαρδάλιας ἄσπερ ἄσπερ ἄσπερ ἀπομαρδαλιον, fructus, arbuti: Latinis unedo dicitur.

Απομαρδοθεν. eminus, à longe.

Απομαρτης. ε. δ. ἢ. absterfor, purgator.

Απομαύτρα. lignum quo mensuræ deraduntur

Απομαλιζομαι. effeminatus sum, ob mollietatem ad rem quampiam parum animatus sum.

Απομαμμα. ης. ἢ. abauia.

Απομανθάνω. dedisco: tempora huius uerbi require in μανθάνω.

Απομαξίς. 109. ἢ. absterfio.

Απομαράνω. μ. ανθ. tabefacio, languesco.

Απομαρτάνω. frustror: quæρε δμαρτάνω.

Απομασιγῶσαι. flagris cedere.

Αποματῆσαι. cohortans insolenter.

Απομάτῃεσθαι. τὸ μιμῆσθαι.

Απομάτῃω. μ. ξω. π. αχα. abstergo, extergo, excipio, ἀναλαμβάνω, imitor figuram rei. actiuum accusatio iungitur.

Απομάχομαι. μ. ἴσομαι. expugno.

Απομάχος. δ' ἐκτός πολεμίου ζερονάς, pugnae expers. Sic uocantur Aelio qui parte corporis debilitati, rei militari inutiles facti sunt.

Causarij uocantur Latinis. Liuius: Tertius exercitus ex causarijs senioribusque scribatur, qui urbi moenibusque praesidio sint.

Απομαλιζομένους, τούς. placanteis.

Απομετρεῖω. δ. metior.

Απομνησκω. produco, protendo.

Απομῶς. similiter.

Απόμοδος. mercede aliquid faciēs, interdum qui non recipit mercedem.

Απομοδῶω. μ. ὄσω. π. ὠνα. loco mercede. accusatio iungitur.

Απομνημόνευμα. τὸ. εἰς commemoratio, commemorarij, regestum. Ita Xenoph. ἀπομνημονεύματα quendam librum inscripsit, tanquam dictorum factorumque Socratis memorabilia.

Απομνημονεύω. commemoro.

Απομνημοῖω. μ. ἴσω. π. ἠγα. ἢ.

Απομνησκῶ. obliuiscor. genitio iungitur.

Απομνήσκω ἢ ἀπομνήσκω. abiurare & inficiari. Item eiurare magistratum & cum iureiurando deponere. Herodia. ἔνθα οἱ ἐρωμαίων ἄρχοντες ἀπομνήσκωται: abdicant se magistratibus. Plutarch. ἀπομόσασθαι τῶν ἀρχῶν.

Απόμοιρα. ας. ἢ. pars, portio.

Απομονοθέω. ἔνθα. δ. ἢ. in uita solus relictus.

Απόμορμα. τὸ ἐμαρτήριον, τὸ ἐνοφθαλμία.

Απομόρρυνμι. μ. ορξω. π. ορχα. exprimo, infornio. Item abstergo, quia exprimendo fiunt absterfiones. actiuum genitio iungit.

Απομόσε. statim, sine consideratione.

Απομόσιος. Iouis cognomen. Tradunt Herculem in olympia rem diuinam obeuntem, quum musearum multitudine infestaretur, Ioui sacrificasse ἀπομνήσκω, protinusque ultra Alpheum esse muscas abactas.

Απομνήσκω. μ. ἴσω. π. ἠγα. emungo, decipio, prestigij illudo. actiuum, accus. iungitur.

Απομωροῦν. dementare, siue fatuum reddere, siue μάρωσιν inducere, quæ accidit quum tam usus rationis quam memoria in homine intercipitur.

Απόρ. absens, indecens.

Απορα. τὰ. medicamenta quæ dantur ad leuandum dolorem.

Απόραιο. ἄνω, frueri.

Αποραῖω. migro, abeo, sedem muto. neutrum absolutum.

Απόραῖω. adiutor, utilitatem & delectamentum capio, fruor cum genitio.

Αποραρέω. μ. ἴσω. π. ἠγα. stuporem excutio.

Απορίω. μ. ἴσω. π. ἠγα. distribuo, do, adhibeo, tribuo. Herodian.

Herodia. ἐκείνη τὸ κατ' ἀξίαν ἀπονείμω. Idē, μηδὲν ἐθελούμην, μηδ' ἀναπαύσασθαι ἀπονείμω, Nihil loci quieti & desidia relinquens.

Απονενομημένος. arrogans, temerarius, insipiens. Απονεοτῆνῶ. μ. ευσω. π. ενια. nidum facio, nidifico.

Απονευρώσας. quibus digiti mouentur, tendines, τῶνοι dicuntur Hippocrati.

Απονεύω. μ. σω. π. ης. declino.

Απονώω. peruenio, utilitatem capio, destruo.

Απονήθε. adiutus est.

Απονήθω. ου. δ. indeprauiatus.

Απονήτι. sine labore.

Απονήτω. ε. δ. ἢ. illaboriosus.

Απονήχομαι. enato.

Απονήω. laboris carentia & defectus.

Απονήω. exupero, uinco.

Απονήμω. απω. τὸ. ἢ.

Απονήπτερον. ε. τὸ. molluuij, peluis in qua manus post cenam abluebantur.

Απονήπῃω. abluo, post mensam proprie, quæ admodum τὸ κατ' ἀξίαν χερσὶν ὑδάρι ἀπῆσαι, ante mensam: πρὸ τῶ φαρμάκω, auctore Polluce.

Απονοητέω. μ. ἴσω. π. ἠγα. molior.

Απονοια. ας. ἢ. uita flagitiosa & cõtaminata, uecordia, arrogantia, cõtumacia, fastidium, secordia, desperatio: Demigratio, ab ἀπονοῖω, id est, sedem habitationemque muto, ἀπονοισμός.

Απονος. ε. labore carens, qui nullo dolore cõtiscitur.

Απονοσῶ. μ. ἴσω. π. ἠγα. redeo. neutrum absolutum.

Απονούμι. μ. ὄσω. π. ὠνα. adiuuo. actiuum, accusatio iungitur.

Απονούμφω. ου. δ. ἢ.

Απονούμφω. ε. δ. qui mulieris commercio nõ delectatur.

Απονουχίζω. extorqueo, aufero. Aristoph. equ. ἀπονουχίζω σου τὰν περὶ τανείω σιτία.

Απονουχισμα. τὸ. prælegmen unguium.

Απονώω. sine labore, nullo negocio.

ΑΠΟΞ. ΑΠΟΠ.

Αποξένος. ε. δ. ἢ. inhospitalis.

Αποξενούσθαι est ἐν τῇ ξένη ἀποδημίῃ.

Αποξενῶω. μ. ὄσω. π. ὠνα. facio exulem. accusatio iungitur.

Αποξίνωσις. est peregre agentis, & cui peregrinari contigit.

Αποξίω. μ. ἴσω. π. ἠγα. leuiter incido, scasso.

Αποξίνωω. accuf. iungitur.

Αποξύνωω. abrado.

Αποξύνωω. acidum reddo Plutarch.

Αποξυσμαῖα. ramenta, aliàs minuta quædam frustula inhaerentia intestinis: quidam strigmenta nominant.

Αποξυσμένως. τὰς. incuratas.

Αποξυσμαίω. diftringor.

Αποξύνω. μ. ὄσω. π. ὠνα. detraho poliendo. accusatio iungitur.

Αποπάππος. ου. δ. abauus.

Αποπαπῆσινῶω. μ. σω. ης. circũspicio ut fugiã.

Αποπαρῶω, strepitum uentris emitto.

Αποπατῶω. μ. ἴσω. π. ἠγα. purgo uentrem, excrementa deijcio.

Αποπάσμιμα. απω. τὸ. excrementum, merda.

Αποπάππος. ου. δ. latrina, simus.

Αποπαρῶα. ας. ἢ. experientia.

Αποπαρῶομαι. μ. ἴσομαι. tento.

Αποπέμπωμαι. idem quod ἀποπέμνω, depello, auerco, reijcio, remoueo à me.

Αποπέμπω. sceleratus & fugiendus propter morum improbitatem.

Αποπέμνω. μ. ψω. π. φα. repudio, remitto, a mando, ablego. accusatio iungitur.

Αποπεμφῶω. ε. δ. qui repudiabit.

Αποπέμψις. 109. ἢ. repudium, remissio.

Αποπεφασμένως. palam, manifeste.

Αποπηδῶω. μ. ἴσω. π. ἠγα. defilio.

Αποπίμπλημι. μ. ἴσω. π. ης. impleo, actiuum, accusatio iungitur.

Αποπίπῃω. μ. πεσοῦμαι. delabor, decido.

Αποπιστεύω. μ. σω. π. ης. in fidem uenio, fido.

Αποπλανῶω. δ. impono, fraudo, decipio.

Αποπλανηθεῖς. δ. qui aberrauit.

Αποπλάνησις. 109. ἢ. aberratio.

Αποπλήω. nauigo.

Αποπληκτώ. ε. δ. ἢ. stolidus, stupidus, attonitus.

Αποπληξία. ας. ἢ. stupor corpore mentesque, languor. aduersitas, apoplexia, morbi genus.

Αποπληρωτής. ου. δ. impletor, executor.

Αποπληκῆω. μ. ξω. π. ἠγα. percutio, actiuum, accusatio iungitur.

Απόπλοος. ου. δ. recessus nauium.

Απόπλυμα. απω. τὸ. purgatio.

Αποπνέω. exhalo.

Αποπνίγωμαι. suffocor.

Αποπνίγω. μ. ἴσω. π. ἠγα. suffoco, strangulo, accusatio iungitur.

Αποπομπῶος. ἀνεξίμικτος, depulfor malorum, & auerfor, defensorque pestium & calamitatum.

Αποπομπῆ. ἡς. ἢ. ἀποτροπή, repudium, procurratio

ratio & depulsio sceleris & prodigij.
 Ἀποποιούμαι. renuncio alicui amicitiam.
 Ἀποπόρευα. ας. ἢ. repeditio, reditus.
 Ἀποπροσβύω. legationem renuncio, τὰ περιεσθενμένα ἀπαγγέλλω.
 Ἀποπροσηγμένον. τὸ. reiectum interpretatur Cicero.
 Ἀπόπροσθι. de longe, ἀποθεν.
 Ἀπόπροθε. coram.
 Ἀπόπροθε. longe. Hesyc. ἀπόπροθεν, πὸ δὲ ῥέωθεν.
 Ἀποπροσωπίζω. purgare faciem.
 Ἀποπῆάω. μ. ἴσω. π. ἴνα. uolo, uolo. neutrum absolutum.
 Ἀποπῆης. ον. δ. spectator.
 Ἀποπῆολις. ἰδος. δ. extorris, exul.
 Ἀποπῆος. ε. δ. altus, de longe uisibilis, inuisibilis, sublimis, specula, longe ab aspectu, abditus.
 Ἀποπῆύω. μ. ἴσω. π. ἴνα. expuo, respuo. actiuū accusatiuo iungitur.
 Ἀποπυρίας. ε. δ. pani species apud Athenien seis.
 Ἀπόρευται. τὰ. stabilia, ut sunt aquæ mortuæ.
 Ἀπορεύω. prohibeo.
 Ἀπορίω. μ. ἴσω. π. ἴνα. ἢ ἀποροῦμαι. dubito, incertus sum, addubito, firmandi propositi nescius sum, heredo, consilij inops ac perplexus sum, non habeo in promptu quod dicam, deficio: Ἀπορέω ad summā angustiam redigi, indigeo. neutrum genitiuo iungitur.
 Ἀπορητιός. οὔ. δ. dubius, dubitator.
 Ἀπορῆντος. ε. δ. ἢ. impopularis.
 Ἀπορία. ας. ἢ. indigentia, inopia, ægestas, dubitatio, perplexitas, ambiguitas, hæsitantia, consilij inopia, desperatio.
 Ἀπορυνέω. μ. ἴσω. π. ἴνα. in auem muto. actiuum, accusatiuo iungitur.
 Ἀπορυνμα. ab aliquo loco uenio.
 Ἀπορος. ε. δ. indigens, perplexus, consilij inops, inexplicabilis.
 Ἀπορῆαυμῶ. μ. ἴσω. π. ἴνα. pigresco, neutrum absolutum: languore & desidia affectus sum.
 Ἀπορῆαυός. ἢ. murices.
 Ἀπορῆάνω. ἴπargo, pario.
 Ἀπορῆαίω. uasto, adiuuo. acti. accus. iungitur.
 Ἀπορῆαίος. ἰος. ἢ. modus loquendi pila, cuius meminit Iulius Pollux li. ix. addens & tres cæteros, ἐπίσυνρορ, ἐπιφανίδαρ, οὐρανίαρ.
 Ἀπορῆαψάω. μ. ἴσω. π. ἴνα. metro dico. neutrum absolutum, accus. iungitur.

ἄπορῆαίω. effluo, excido.
 Ἀπορῆήνυμι. μ. ἴξω. π. ἴνα. abrumpo, frango. actiuum, accus. iungitur.
 Ἀπορῆήνυμι. ἢ.
 Ἀπορῆήνυμι. uetitum, interdictum magistratus.
 Ἀπορῆήνυσι. ἰος. ἢ. fatigatio in dicendo, difficultas, indigentia. Item uetitum & interdictum magistratus, sicut ἀπορῆήνυμι. Renunciatio.
 Ἀπορῆήνυσι. τὰ. pudenda. Plutarch. in Probl.
 Ἀπορῆήνυσι. ε. δ. ἢ. arcanus, occultus, abditus, ineffabilis, secretus, repudiandus. Ἀπορῆήνυσι aliquando ἀπιγορευμένον significat prohibitum: aliquando ἐπιβῆναι μὴ δυνάμειον, quod non potest eloqui. Item ἐπιβῆναι ἀνάξιον, indignum quod dicatur.
 Ἀπορῆήνυσι. ἀφάσως, occulte, ineffabiliter.
 Ἀπορῆήνυσι. μ. ἴξω. π. ἴνα. timorem incutio.
 Ἀπορῆήνυσι. radicitus euello, non autem idem est quod ablaquare. hoc enim solum radice corrigitur & denudatur, illo etiam extirpatur. Ablaquare autem Græci nunc ἐρίζουσι μὲν dicunt, nunc περιανθῶσαι, nunc γυμνοῦν σιαπάνη τὰς ἑλίνας, id est, e scrobe radices exere.
 Ἀπορῆήνυσι. negligor.
 Ἀπορῆήνυσι. μ. ἴξω. π. ἴνα. projicio, aufero, abijicio, detorqueo. acti. accus. iungitur.
 Ἀπορῆήνυσι. τὰ. sanctuarium, siue sanctaria atque arcana. Hermol. in Plin.
 Ἀπορῆήνυσι. ἢ. succus defluens ex arboribus, aut ex alia re, contagio serpens.
 Ἀπορῆήνυσι. ας. ἢ. defluxus, defluuium, genitalis semen Philo. effluuium, Plutarch.
 Ἀπορῆήνυσι. ον. δ. ἢ. inuentu difficilis, indigens, impotens, dubius, inutilis, pauper.
 Ἀπορῆήνυσι. μ. ἴσω. π. ἴνα. sorbillo. accusatiuo iungitur.
 Ἀπορῆήνυσι. μ. ἴσω. π. ἴνα. defluo. neutrum absolutum.
 Ἀπορῆήνυσι. effluens. unde Cicero ex Platonis Timæo: ἀπορῆήνυσι σώμα, effluens uertit corpus, hoc est, decrescēs, & unde alimentum effluit & decedit.
 Ἀπορῆήνυσι. ἢ.
 Ἀπορῆήνυσι. ἢ. abruptus, rupes.
 Ἀπορῆήνυσι. ἢ. deductus, originem habens, profectus, instillatio, fluxus, γίνουσι ἀπορῆναι. Aristoph. Lysistr. τιμωρ τις ἢν ἀίδρυται ἀπὸ τοισιν ἐν σκάλοισι τὸ πρὸς σπορ περιεργμῆν ἐρῆνῶν ἀπορῆήνυσι.
 Ἀπορῆήνυσι. μ. ἴσω. π. ἴνα. orbatus sum. Paul. ad Timoth. ἀπορῆήνυσι ἀφ' ὅμιον. Ἀπορῆήνυσι.

Ἀπορῆήνυσι. est per imperitiam saltandi perdere quod affectatur & poscitur: ut si procerus male saltauerit, & per hoc a puellæ expositæ nuptijs reiectus fuerit, atque repudiat ab ipsa. Significat etiam quod Latinis desultare dicitur, hoc est, saltationem peragere.
 Ἀπορῆήνυσι. ε. τὸ. inexplicitissimum.
 Ἀπορῆήνυσι. omnino inaccessibilis.
 Α Π Ο Σ.
 Ἀποσαλεύω. μ. ἴσω. auehor. Ἀποσαλεύω τὸ πῦρ ἕδατος γῆρ, Stabilitam esse super aquam terram. Ἀποσαλεύουσι ἄγγυρας, Iactis ancoris se stabiliunt.
 Ἀποσαφῶ. μ. ἴσω. π. ἴνα. declaro. actiuum accusatiuo iungitur.
 Ἀποσαφῶ. ἢ. Ἀποσαφῶ. μ. ἴσω. π. ἴνα. ἀφῶ. ἢ. ἀπίσθι, extinguo. acti. accus. iungitur.
 Ἀποσαφῶ. excutere, profulare, remouere.
 Ἀποσαφῶ. ἰος. ἢ. genus impudicæ saltationis.
 Ἀποσαφῶ. per scribo, & ob signo, annoto reos. Vide Comment. Budæi.
 Ἀποσαφῶ. μ. ἀνθ. renuncio, respondeo. actiuum, accusatiuo iungitur.
 Ἀποσαφῶ. annotationes & collectanea facio, commentaria scribo.
 Ἀποσαφῶ. τῶρ. dantium signum. Thucydidi.
 Ἀποσαφῶ. μ. ἴξω. π. ἴνα. ἢ. Ἀποσαφῶ. marcesco, deprensus absolutum.
 Ἀποσαφῶ. μ. ἴσω. π. ἴνα. depeculo. actiuū accusatiuo iungitur.
 Ἀποσαφῶ. δ. ieiunus, ἀτρός, ἀσπῶ: de quibus Athenæus.
 Ἀποσαφῶ. μ. ἴσω. π. ἴνα. obticeo, intersisto.
 Ἀποσαφῶ. ἢ. aposlopesis, figura quæ reticentia à Cicerone dicitur, à Celso obticensia, nonnulli interruptionem appellant.
 Ἀποσαφῶ. ἢ. illudo.
 Ἀποσαφῶ. μ. ἴσω. π. ἴνα. dissipio. actiuū, accus. iungitur.
 Ἀποσαφῶ. tollo de medio, sum moueo, amando, ablego, & neco. Herodianus in Commodo: ἢ τὸ λοιπὸν πατρώος φίλους ἀποσινάσσει. Refuto, refello, conuincio, euerto, destruo. Greg. ἐπαδῆ δὲ ἀποσινεασάμεθα τὸ λῆγον τὸ ἀλλότριον. Et uentris onus pono. τὸ ἀποσινεασάμενον, ἀνθρώπων dicitur ἢ νόστος. Est etiā excutio quod ducit onus: ex Budæo.
 Ἀποσαφῶ. μ. ἴσω. π. ἴνα. repono, reparo, aufero, & tollo de medio, sum moueo, amolior, facio abrogatum, obscuro, infero dar

num. actiuum accus. iungitur.
 Ἀποσινεασος. ε. δ. ἢ. inextructus.
 Ἀποσινεασος. ἢ. sarcina, exercitus impedimentum. Athenæus usus est pro instrumento uoluntariæ & imperatoriæ in exercitu.
 Ἀποσινεασος. μ. ἴσω. π. ἴνα. consydero.
 Ἀποσινεασος. δ. quasi explorabundus.
 Ἀποσινεασος. μ. ἴσω. π. ἴνα. cōmoneor, animaduerto.
 Ἀποσινεασος. remoueo ab umbra.
 Ἀποσινεασος. ατῶ. τὸ. umbra & obumbratio.
 Ἀποσινεασος. οἰ. ἴνα. sparsi.
 Ἀποσινεασος. fugio.
 Ἀποσινεασος. excorio, præputiū detraho, desquamo, circuncido.
 Ἀποσινεασος. μ. ἴσω. π. ἴνα. ἢ. Ἀποσινεασος. intueor scopum, uel aliquid tanquam scopum. ponitur pro intueor & diligenter cōsydero. actiuum accusatiuo iungitur.
 Ἀποσινεασος. μ. ἴσω. π. ἴνα. relinquo, reprobo. actiuum, accusatiuo iungitur.
 Ἀποσινεασος. οὔ. δ. contemptus.
 Ἀποσινεασος. obumbrate, solem desinere, Plutarcho.
 Ἀποσινεασος. μ. ἴσω. π. ἴνα. canibus expono. actiuum, accusatiuo iungitur.
 Ἀποσινεασος. capillū abrado, propriè testam capitis cum pilis amputo.
 Ἀποσινεασος. extero.
 Ἀποσινεασος. ἢ. ἴσω. π. ἴνα. purgo. actiuum accusatiuo iungitur.
 Ἀποσινεασος. μ. ἴσω. π. ἴνα. arceo, abduco, repello, ligo. actiuum accus. iungitur.
 Ἀποσινεασος. οὔ. δ. remotor.
 Ἀποσινεασος. reliquæ quædam.
 Ἀποσινεασος. μ. ἴσω. π. ἴνα. euello, emetior. Lucian. Icarom. ἐπὶ δὲ κατ' αὐτῶν τῶν σαλίνων ἐξέγονε, σαμπολὸν τῶν νεφῶν ἀποσινεασος. actiuū accusatiuo iungitur.
 Ἀποσινεασος. semen emittit.
 Ἀποσινεασος. dehortor, dissuadeo.
 Ἀποσινεασος. ατῶ. τὸ. quod abstergitur.
 Ἀποσινεασος. in cinerē redigere, e medio tollere, ἀσφάνισα.
 Ἀποσινεασος. τὸ. defluxus.
 Ἀποσινεασος. à longe, eminus, per interuallum.
 Ἀποσινεασος. longe, procul.
 Ἀποσινεασος. ε. τὸ. rete piscatorium, plumbo & calamis hinc & hinc temperatum.
 Ἀποσινεασος. distillo, descendendo.
 Ἀποσινεασος. fugiens.

Ἀποσασία. ἀρ. ἡ. defectio, quū quis à duce suo defciscit.
 Ἀποσάσιον. ου. τὸ. repudium, actio in ingratos, & defciscentes à patronis, libellus repudij.
 Ἀποσασίς. 109. ἡ. elongatio, defectio, immensa capedo, abcessus, rebellio, digressio, distantia: suppuratione uertitur à Ruellio. Producatio: Histo. lib. v. ὅπου δὲ ἀποσασίς τῆς φωνῆς.
 Ἀποσαίω. μ. ἡσω. π. ηκα. absisto, neutrum absolutum.
 Ἀποσατήρ. ἡρος. tetraكتور, faciens desisteret: & ἀποσατήρες, segeges.
 Ἀποσατίς. υ. δ. apostata, desertor, qui abscedit ab eo quod tuendum suscepit.
 Ἀποσατιύς. υ. δ. rebellis.
 Ἀποσανροῦν. uallo claudere, cancellis firmare.
 Ἀποσαίω. μ. ἄσω. π. ακα. detego, actiuū accusatiuo iungitur.
 Ἀποσίω. intus coërceo, & cohibeo: licet etiā arceo significet, & propulso, & inhibeo.
 Ἀποσίχω. discedo.
 Ἀποσολῆς. οί. erant magistratus rei nauticę iurisdictionem habentes, qui trietarchis iura reddebant: Classis præfecti.
 Ἀποσέλλομαι dicitur de classibus ipsis proficiscentibus. Demosth. ἢ οἱ μὲν ἄλλοι πάντες ἔστ' ἄποσέλλονται ἐν τῷ ἔμπορίῳ: Cum è litore oluunt.
 Ἀποσέλλω. emando, uel cū mandatis aliquem mitto, remitto, cursum nauis aliquod dirigo & contendo. quod non tantum is facit qui in naue est cum uectoribus, sed etiam qui magistratum præposuit & exercitorem nazuis, actiuum accusat. iungitur.
 Ἀποσερίομαι. priuor, genitiuo iungitur.
 Ἀποσερίω. μ. ἡσω. π. ηκα. priuo. actiuum, accusatiuo iungitur.
 Ἀποσερητής. οὔ. δ. priuator.
 Ἀποσερητής. ἰδός. ἡ. indumenti genus, priuatix. Aristoph. nebul. τίς ἀνδρῶν ἐπιβάλοι δὲ ἀρνακίδων γνάμνη ἀποσερητίδα.
 Ἀποσεφάνοσαδαι. deponere coronam.
 Ἀποσθίω. expecto.
 Ἀποσθμια. ατω. τὸ. spacium, abcessus, suppuratio, ulcus, apostema, qua uoce & Latini medici frequenter utuntur.
 Ἀποσληγίω. ἢ.
 Ἀποσληγῶ. abrado, refeco.
 Ἀποσληγισμα. τὸ. minutia abrafa.
 Ἀποσολῆ. ἡς. ἡ. immissio, remissio, apostolatus. Ἀποσολῆ τῶν παίδων, amissio puerorū,

caedes puerorum.
 Ἀπόσολος. υ. δ. nuncius quicumq; mittitur: erat & nomen principatus apud Athenienses, cuius officium erat recte atq; ordine curare instruere classem. Et ἀπόσολοι sunt apparatus classiu expeditionesq; maritimæ.
 Ἀποσοματίσθαι est memoriter, nullo codicis auxilio, dicere & commemorare.
 Ἀποσομίζω. est pendere ab ore & obseruare. quid dicatur: frequenter interrogare aliquid quem, & perplexum reddere, siue illaqueare, & ab ore capere. Vide annot. Erasmi in Luc. cap. xi.
 Ἀποσομόω. idem quod ἀποσομίζω, hoc est, ἀποφράζω, os obturo.
 Ἀποσορρος. υ. δ. inimicus, non amans.
 Ἀποσοραίω. relego, mitto in exilium.
 Ἀποσοραούδαι. indurescere ut crusta, transire in testaceam duritiem.
 Ἀποσοράπιρος. υ. δ. ducis loco motus, exautoratus.
 Ἀποσερέφομαι cū accusatiuo iunctum est auertor & fastidioso. Aliàs cōstructum significat conuertor: ut, ἀποσερέφομαι πρὸς τὸν, conuertor ad hunc.
 Ἀποσερέφω. μ. ψω. π. φα. auerto, detorqueo, alio iter flecto, abcedo. actiuū, accusatiuo iungitur.
 Ἀποσερέφω. ἀρ. ἡ. asperula Xenoph.
 Ἀποσεροφῆ. ἡς. ἡ. auersio, odium: sermo à perisona iudicis auersus etiam ἀποσεροφῆ dicitur.
 Ἀποσεροφος. ου. δ. apostrophus, auersio Latine: unus ex decem accentibus Grecorum, qui primæ uocali alicuius dictionis super adscriptus, denotat uocalem præcedentis dictionis elisam propter hiatum.
 Ἀποσυζῶ. odi. Apostolus: ἀποσυζῶντων τῶν πονηρῶν.
 Ἀποσυναίεθαι. persequi.
 Ἀποσυνφείω. μ. ἴξω. π. ἰχα. expello, executio, remoueo. actiuum accus. iungitur.
 Ἀποσυνίω. μ. ἄσω. π. ακα. ficus edo, ficus decerpo, calumnior. Aristoph. equitib. καποσυνίεις πλείων τούς ὑπερβύτους σηπῶν.
 Ἀποσυνλέω. ἄ. deprædor, prædam abduco.
 Ἀποσυνάγωγος. ου. δ. excommunicatus, alienus à congregatione & synagoga.
 Ἀποσσυρμα. ατω. τὸ. desquamatio, locus est in corpore desquamatus.
 Ἀποσύρω. detraho.
 Ἀποσφαιρίζω. repello pilam.

Ἀποσφαιρίζω

Ἀποσφαιρίζω. μ. ἴσω. π. ιαα. debilito, putrefacio. actiuum accus. iungitur.
 Ἀποσφάγγω. iugulo.
 Ἀποσφενδονέω. ἄ. funda emitto, iaculo.
 Ἀποσφενδύνητοι qui sint uide Plut. in Probl.
 Ἀποσχαίεθαι. refecare uenæ, scarificare cutem.
 Ἀποσχαλίδωμα. stipites sunt & plagæ.
 Ἀποσχαλίδωσαι. plagas erigere, & furcis illis uenaticis fulcire.
 Ἀποσχεσις. 109. ἡ. abstinentia.
 Ἀποσχέω. fundo.
 Ἀποσχισίς. ἡ. ramus, propago.
 Ἀποσχομαι. abstinco.
 Ἀποσχορίσασθαι πρὸς ἡδονάς, à uoluptatibus abhorre.
 Ἀποσχορῶ. δ. ἀποσάς.
 Ἀποσῶω tandem seruo, intus condo ut feruam, intus incolumem continco. καὶ μὲν ἀπεσῶσθαι εἰς στρατόπεδον.
 Α Π Ο Τ.
 Ἀποταμί. ἡς. ἡ. renuntiatio & cum extremum salutamus, & salutem dicimus alicui uitæ instituto.
 Ἀποτάμην. prolixè, intente.
 Ἀπόταμω ad certum usum sepositus & selectus, ad commodatus.
 Ἀποτανύω. μ. ἀποτάσω. extendo.
 Ἀποτάξις. 109. ἡ. renuntiatio, opponitur etiam ἡ συντάξις.
 Ἀποτάσομαι. μ. ἀξομαι. π. αμαι. dimitto, uale dico, iubeo ualere, renuncio. cum datiuo.
 Ἀποτάττω. μ. ἀξω. π. αχα. renuncio, disjungo, attribuo, destino. Polyb. τούς δὲ εἰς τὰς φυλακὰς ἀποταχθέντας. Est etiam secerno & seorsum destino. actiuū, datiuo iungitur.
 Ἀποταύροι. ἄ. iuuenere quedam in Epiro, quę & Pythicę dicuntur, & Setauræ.
 Ἀποταυρούμενος. confidens.
 Ἀποτάτω. longissime.
 Ἀποτάφρευσις. 109. ἡ. circumuallatio.
 Ἀποτάφρεύω. circundo fossa.
 Ἀποτένομαι uoce passiuæ est inuehor. Galen. ἀποτένεται εἰς θετήλαρον.
 Ἀποτενω. μ. ἐνώ. π. αηγ. extendo, intendo, produco, longum facio. actiuum, accus. iungitur. Interdum absolutè & sine casu ponit. Plato in Gorg. καὶ νῦν ἴσως πῶδε ἄποτενοῦμαι ἢν διαλεγόμεθα, id est, μαυρολογίσομαι.
 Ἀποτερίζω. uallo, muro circundo, murū diruo.
 Ἀποτέριστις. 109. ἡ. muri destructio.
 Ἀποτερισμός. οὔ. δ. circumuallatio, munitio.
 Ἀποτελιόμαι. conualeco.

Ἀποτέλεσμα. ατω. τὸ. res gesta, effectus. Ἀποτέλεσματὸ μαθηματικὸν dicuntur ea quę ceterum ex astrorum compositione, & aspectu mutuo in natali cuiusque hora efficit: effectus geniturarū, ab affectione cœli manantes. Dicuntur item ἀποτελισματὸν mathematicorum seu astrologorū responsa. Circumferuntur & libri Ptolomæi ἀποτελισμάτων, quos modo tripartitos uocant.
 Ἀποτελισματικοί, post Homeri ætatem dicti sunt, qui mathematici uocantur & Chaldaei. Horum curiositas nihil reliquit: quod planetarum non subiecerit potestati, ut in Illidos primum annotat Eustachius.
 Ἀποτελυτάω. μ. ἡσω. π. ηκα. terminor.
 Ἀποτελείω. μ. ἴσω. π. ιαα. perficio, efficio, actiuum, accusatiuo iungitur.
 Ἀποτίμνω. μ. ἀποτέμω, ἢ ἀποτμήσω. ἀόρ. β. ἀπὲς τεμω. π. τίμημι. abscondo, actiuum, accusatiuo iungitur.
 Ἀποτίννυμαι, decoquo.
 Ἀπότειξις. 109. ἡ. partus.
 Ἀπότειρος. ου. δ. longinquus.
 Ἀποτίρω. longius.
 Ἀποτεταγμένη ὥρα. stata & constituta.
 Ἀποτεταγμένος. desponsus, deuotus, destinatus.
 Ἀποτετιμμήνορ χωρίον. pignori accepta marito, uel à marito datū pro dote accepta.
 Ἀπότειγμα. ατω. τὸ. damnum, quod decedit alicui, repulsa: aberramentum Plutarcho.
 Ἀπότειξις. 109. ἡ. res male gesta, repulsa.
 Ἀποτεκτικὸς ἀνὴρ. offensator, & opponitur τῷ κατορθωτικῷ.
 Ἀποτίθειμαι. reijcio, hoc est, ἀναβάλλομαι, ἀνατίθειμαι. Xenophon: τὰ δὲ χαλεπὰ εἰς τὸ γῆρας ἀποτίθειμι. Depono. Plutarchus: οἱ μὲν οὖν πολλοὶ τὸν λρισειδην ἢ τὸν θεμισουλίαν ἐπαινοῦσι, τῶν ἐχθρῶν ἀποτιθειμῶν, δόσεις δὲ τῶν πρὸς εὐβείαν ἢ στρατείαν ἐξίλοιεν. Et τῶν ἀρχῶν ἀποτίθειμι, abdicare se magistratui. Et ἀποτίθειμι τὰ ἐνθρα, est reponere intestina, & ut Celsus loquitur, refundere. Item recondo, in custodia diam repono. actiuum, accusatiuo iungitur.
 Ἀποτίθημι. μ. ἡσω. π. ηκα. repono, depono. Accipitur interdum ἀντὶ τῷ ταμίῳ in longum aliquod tempus seponere ac conde re, quemadmodū repono apud Latinos. Celsus libro sexto: Hęc contrita passia accipiuntur, donec mellis crassitudinem habeant, atque ita reponuntur. Gaza ex Cicerone:

1 cernere.

cerone: ἔγω γάρ τοι ὄνομασαι ῥωμαίους ἐν σαθίνης ἀγροίους, γέγονας ἔμοι καὶ συνήθεις ὄν ἐκ πᾶντων οὐδέποτε σχεδόντι ἔργ' ἄλλα πᾶν μείζονα γίνυται ἀμφὶ τῶν ἄγρων, οὐ γὰρ σπερμιῶν, οὐδέ συλλεγομένων, οὐδ' ἀποτιθεμένων πᾶν κατὰ πᾶν: Non ferendis, non percipiendis fructibus, nō condendis. Item confecro, recuso, actiuum, accus. iungitur.

ἀποτίμω. partum emitto, pario.

ἀποτίλω. μ. ἰθὺ. uello, depilo, actiuum accusatiuum iungitur.

ἀποτιμάσμαι. aestimatum accipio: cum genitiuo. Et ἀποτιμῶν ἐς προίκα χωρίον dicitur à Demosthene, quod maritus oppignora uit in eum casum, quo casu restituenda dos erit, certa pecunia aestimatum: uel ipsi marito pro pignore dotis datum, utrumq; em significare potest. Vide Comment. Bud.

ἀποτιμάω. μ. ἰθὺ. π. ἡα. aestimo, aestimatum do, presuppono, punio, condemno, actiuū accusatiuum iungitur & genitiuo.

ἀποτίμημα. απω. τὸ. precium, suppositio, pignus quod accipiebatur à spōso, ut de dote perpenda non esset periculum. Id uerò erat uel domus, uel agri. Accipitur generaliter pro quouis pignore.

ἀποτίμησις. 109. ἡ. descriptio census.

ἀποτιμηταί. οἱ. aestimatores: à magistratu petebantur, qui precii inducerent ac indicareturam. Meminerunt Demosth. & Lyfias.

ἀπότιμος. τὸ. idem quod ἀποτίμημα.

ἀποτιμότερος. ου. ὁ. contemptior, pro ἀτιμότερος Ionicè.

ἀποτιναζάμενος. ὁ. excutiens.

ἀπότισον. solue quod debes.

ἀποτινυμι. ἢ ἀποτινύω. καὶ

ἀποτινω. μ. ἰθὺ. π. ἡα. ἢ

ἀποτίω. punio, reddo, cōpenso, exluo, pœnam pendo, quocūq; modo soluo & rependo, & captiuos luo, actiuum.

ἀποτίσιον τίμημα. soluere litis aestimationem.

ἀποτιμότερος. ὁ. infelicitissimus, Homero.

ἀποτιμός. ου. ὁ. abortiuum.

ἀποτολμάω. audeo, sumpta ab aliquo fiducia

ἀπότομα. secmenta.

ἀποτομάς. ἀδος. ἡ. καὶ

ἀποτομάς. iaculū quo utebant Penthatli.

ἀποτομία. ας. ἡ. rigor, seueritas nimia, uelocitas temeraria, inconsiderantia, crudelitas.

ἀπότομος. ου. ὁ. uiolentus, durus, præruptus, abruptus, præfactus. Item cōpendiosus,

compendiarius, breuis, ἰπίτομος, præceps, præcisus.

ἀποτόμος. truncatim, durius, uulgò rigorose dicitur.

ἀποτορενύω. μ. ἕσω. π. ἡα. in orbem redigo.

ἀποτοπῶ. ὁ. cui nullus usus bibendi.

ἀποτραχίλιω. strangulo, frango collum.

ἀποτραχύνω. audeo.

ἀποτρέπω. auctior, deuito: cum genitiuo. Accipitur subinde pro suo actiuo.

ἀποτρέπω. μ. ἕσω. π. αφα. auerto, auoco, detereo. Gaza ex Cicerone: οὐ δὴ προχαρῶδυντάμε, οὐδὰρ ἀνὸςμα εὐχερῶς ἀποτρέψαι, Haud sanè quis facile retraxerit. Item dissuadeo, cui opponitur προτρέπω. Lucianus de Alexandro pseudomante loquens: τοὺς δὲ ἀπείτρεπεν, ἢ προείτρεπεν ὡς ἄμεινον ἔδοξεν ἀντὶ ἀμελῶντι. actiuum, accus. iungitur

ἀποτρέχω. recurro, require τρέχω. neutrum absolutum.

ἀποτριάζει. treis ictus infligere, uincere. de Pentathlo dicitur.

ἀποτριβί. ἡς. ἡ. corrosio, obtritio.

ἀποτριβομαι. μ. ψωμα. π. ἡα. exprimo, excrucio, amolior, propulso, & diluo crimen, quo aspersus sum, purgo. Et reijcio, sum moueo, aboleo, deleo. ἀποτριβομαι τῶν κατηροίαν, refello, diluo.

ἀποτριβῶ. μ. ἕσω. π. ἡα. abstergo, actiuū, accusatiuum iungitur.

ἀπότριμμα. απω. τὸ. res quæ deterendo decedit, ramentum.

ἀπότριξ. ἰχθός. ὁ. impubes. ἀνήθος.

ἀπότρογῶ. mordicus abscindo. Lucian. Lazpithis: καὶ τῶν ἔϊνα προσφύς ἀπείτραγερ: Et ad motus nasum mordicus auulsi.

ἀποτρόποιον. ε. τὸ. sacrificium uel supplicatio quæ fit ad euitandum aliquod malum imminens. ἀποτρόποιον θίαμα, abominandū spectaculum.

ἀποτρόποιος. ου. ὁ. malorum depulso, mala arcens, terribilis aspectu, difficulter dehortandus, malus, fugiendus, dignus odio, φθινύτης. Θεοί ἡ δαίμονες ἀποτρόποιοι dicebatur, qui nouimenta ab hominibus auertebāt, malorū noxarumq; depulsores ac tutelares. In ijs erāt Appollo & Hercules. Latini aueroncanos uocāt. Vide ἀλεξιμανός.

ἀποτροπαίωμαι. auerto, auerfor.

ἀποτροπή. ἡς. ἡ. dehortatio, auersio.

ἀποτροπίασμα. απω. τὸ. expiatio, θύλασμα.

ἀποτροπίασμα. auerfor, refugio, accus. iungitur

ἀποτροπιασμός.

ἀποτροπιασμός. ου. ὁ. liberatio, numinum itæ amotio, quæ fit per ueneficia.

ἀπότροπος. ε. ὁ. quem homines euitant, fugitans urbem, auersus, auersandus.

ἀπότροφος. peregrinus, insolens, non affuetus & exercitatus, alienus, abhorrens. Ex Bud. Comment.

ἀποτρέχω. μ. ἕσω. π. ἡα. domo, obtundo, actiuum, accus. iungitur.

ἀποτρέω. lassum reddo, & ἀποτρέωμαι lassescio, succumbo, fatisco, extenuor.

ἀποτυγχάνω. τὸ. καὶ κατὰ τοὺς νόμους: quod perperam maleq; ac præter animi sententiam euenit, quod præter spem cadit: apud Lucianum frequens.

ἀποτυχάω. frustror: Σιελίας ἀποτυχῶν, Siciliae potiundæ spe frustratus apud Plutarch. in Apoph. Non compos sio optati. quæρε τυχάω.

ἀποτυλώω. glandem renudo, præputium resseco.

ἀποτυμπανίζομαι. tympanis ac fidiculis extendor, ut martyres. Cyrill. lib. viij.

ἀποτυμπανίζω. οἱ. qui infit in supplicio.

ἀποτυπούμαι. effingo, exprimo.

ἀποτύπω. uapulo.

ἀποτυφλούμαι. excecantur.

ἀποτυφλώω. excecoco.

ἀποτυχίας. ας. ἡ. calamitas.

Α Π Ο Υ. Α Π Ο Φ.

ἀπούρας. απω. ὁ. auferens, præcripiens, pro ἀπουριστας per syncopen.

ἀπους. ὄδς. sine pede, apes auicula: utitur Theodorus apud Aristotelem.

ἀπουσία. ας. ἡ. absentia.

ἀποφάινωμαι. enuncio: Verbum est dialecticum, quod Cicero in Catone dixit: Ex quo efficitur id quod ego magno quondam cū assensu omnium dixi. Gaza sic transtulit: ταῦτ' ἄρα καὶ συμβαίνει, ὅσπερ αὐτὸς πάλαι σὺν δεμολογία μετὰ δὴ πάντων ἀπέφηνάμην. Et apud Galenum: οὐδὲν πρὸς ἕπος ἀποφαινέσθαι; nihil consonum dicere: Ita em transtulit Leonicensus. Censeo, sententiam fero, statuo, Lucian. ἐν ἐνυπ. ἀναςαδς ἀπεφινάμην τῶν ἄμορφον ἡνείμην καὶ ἐραστηριῶν ἀπολιπῶν, Statui & decreui relinquere.

ἀποφάινω. μ. ἡα. demonstro, definio, exhibeo, in rationes tutelæ refero. Demosthen. ἐν δεικτικῶν μὲν τ' ἐνὶ αὐτῷ ἀφίφηνε, id est, In rationes retulit, acceptas tutelæ retulit. Idem: ἔργον μὲν ὅδε ἀποφαινέσθαι τοῖς χερίμασι, Nul-

lum quæstum pecuniarū referunt, nullum exhibent scenus. Accipitur etiam pro ἀπεργάζομαι, ἀποτελῶ, παρασκευάζω, facio, perficio, efficio. Lucian. πλεσίσις ἐν πενήτων ἀποφίνας: Qui ex inopibus opulentos reddidisti. Demof. λογιέσθαι & ἀποφάινειν pro eodem posuit. Item propono, ut proponimus quæstionem, actiuū, accusatiuum iungitur. ἀποφάινειν τῶν διαβήτων, æcere testamentum & exhibere, hoc est, φανεροποιεῖν: unde ἀποπεφασμένως pro palam & manifestè. ἀποφάινειν τῶν οὐσίαν, est dare commentarium seu indicem bonorum, quod inuentarium appellat.

ἀπόφασις. 109. ἡ. apud Platonem, ἀντιπὸ ἀπόφασις. Est enunciatio uerum uel falsum significans, nomine & uerbo constans.

ἀποφαντικός. ου. ὁ. enunciatiuus.

ἀποφᾶσθαι. negare.

ἀπόφασις. 109. ἡ. negatio. Accipitur apud Plutarchum pro sententia & dicto breui, hoc apophthegmate. Item enunciatio per quæ nec uerū nec falsum enunciamus. Est etiā sententia, demonstratio, responsum, commentarium bonorum & inuentarium. Vis de Budæum.

ἀποφάσω. nego, abnuo, sententiam dico, esefari, eloqui.

ἀποφέρωμαι. refero, reporto gratiam uel gloriam uel præmiū, & impetro & fero: quod Cicero aufero significat. Idem dicitur & φέρεσθαι, ut apud Grego. φέρεσθαι δόξαν παρὰ βασιλῆα. Cicero: Vnde eò plusopis auferret, quò minus atrulisset gloriæ.

ἀποφέρω est defero: unde ἀποφέρω δίκην καὶ γραφήν, in iudicium uoco, accuso, postulo, diem dico. Est item de medio tollo. Liban. ἀποφέρεθ' ἡ νόσος τῶν ἀνθρώπων. Item renuncio, designo, & nomen alicuius ædo, creoo, eligo. Et in album refero, & inter numeros adscribo. Est etiā mercedem fero, ut operarius facit. Lucian. ἀποφέρω ἀπὸ τῶν γυμνασίων. Et pendo, hoc est, soluo, pensito.

ἀποφέρω λόγον καὶ λόγους, rationes ad ærarium refero. Dicitur & de rationibus priuatis. require φέρω.

ἀποφεύω. euado, abfoluo. neutrum absolutum: quod tamen interdum cum duobus accusatiuis construitur. Demosthen. ἀς δὲ ἡσπασσεν ἀπέφυγον παρόντα καὶ ἀντιδικούντα. require φεύω.

ἀπόφενξις. 109. euasio.

ἀποφθίμι. negro. quare φθίμι.
 ἀποφθίναι τῶ οὐσ. α. publicare bona, adnota-
 re bona reorum.
 ἀποφθίναντα τῶ γνώμῃ. dicere sententiam.
 ἀποφθισίς. ἰογ. ἢ. γνώσις, sententia.
 ἀποφθίζομαι. paucis multa comprehendo,
 συναελαμένως λέγω: praeclise & breuiter lo-
 quor. quare φθίζομαι.
 ἀποφθίγμα. πσ. τδ. apophthegma, sententia
 breuis, breuiter ac scite dictum: scita, bre-
 uis, acutaq; responsio, praecisa sententia ac
 breuiter circumscripita. ἀποφθίγματα (inquit
 Erasmus) sunt dicta acuta quaedam & bre-
 uia, non cuiuslibet quidem, sed Oratorum
 ducum, legatorum, imperatorum, ac ut se-
 mel dicam, illustrium uirorum.
 ἀποφθιματικός. οδ. δ. sententiosus.
 ἀποφθίρομαι. ab eo in malam rem. Aristoph.
 οὐδ' εἰς νόραντας ἀποφθαρέθ' μου. Item misere &
 calamitose uagor & erro.
 ἀποφθαυρίζω. extreme cōtemno, nihili facio,
 uilipendo.
 ἀποφθιματίω. id est capitis pituitas produ-
 co & purgo.
 ἀποφθιμίωμα. tumorem deponere.
 ἀποφορέα. ες. ἢ. ἀποιουμιδι, tributū solutio, offic-
 cium quod heris serui praestant. Penstatio,
 pensio, qualis à colonis ascriptitijs pendet
 batur. Plutare. in Apoph. ἀποφορέῃ stipe-
 dium militare uocauit. Significat etiā suas
 uolentiam, odoremq; gratum. Herodia.
 εὐωδίατε τίς τῶν δαφνῶν ἀποφορέῃς, Sepius ta-
 men ἀντι θυσαδίας. Item pro expiratione,
 exhalatione & effluetione, & ablatione, &
 lucro. Vide Budaeum in Comment.
 ἀποφορτίω. μ. ἴσω. π. ἴνα. exonoro. act. accus-
 satiuo iungitur.
 ἀποφραγίω. resigno quae signata sunt.
 ἀποφραγνύω. obstruo.
 ἀποφρέας. ἀδός. ἢ. dies nefandus, inauspicas-
 tus, ater.
 ἀποφρέαζω. obturo.
 ἀποφυσάδεις. adnota, id est, adnascetes ramu-
 lramis maioribus. Sic Aristoteles item uo-
 cat intestinorum appendices, quae & ἐμφυά-
 δεις dicuntur quandoq;.
 ἀποφυσάς. ἢ. appendix.
 ἀποφυσή. ἢ. ε. euasio.
 ἀποφύθιος. ε. δ. qui nullam habet tribum, ad-
 uena.
 ἀποφυσάδεις. ε. ἰ. fibrae.
 ἀποφυσίζω. folia detraho.

ἀποφυνεύω. auulsione sero.
 ἀποφώλιον. ου. τδ. monstrum, abortiuum. &
 adiectiuē unum, indoctum, ἀδύμιον.
 Α Π Ο Χ. Α Π Ο Υ. Α Π Ο Ω.
 ἀποχαλινάω. μ. ὄσω. π. ἴνα. frenum exuo.
 ἀποχαλινέω. fabricor.
 ἀποχαρδίζω. ου. ἰγ
 ἀποχαρδίζω. ε. δ. opere manuali uiuens.
 ἀποχαρτονοθεύω. reprobari, exautorari, ple-
 biscito absolui, uulgò degradari, Iungitur
 genitiuo cum accusatiuo. Demosth. τὰ πε-
 ραγμένα ἀνούσα δ' ἄμμος ἀπεχαρτονοσε με-
 δίου. Et abrogari. Demosth. ἐπαδὶ δὲ ἀπε-
 χαρτονοήθ' μὴ ὑφ' ὁμῶν στρατηγός, abdicatus
 est & abrogatus.
 ἀποχαρτονοία. abrogatio.
 ἀποχετεύω. μ. εἴσω. π. εὐισ. duco per conductū
 ἀποχρή. ἢ. ἢ. distantia, abstinentia, receptio,
 quitantia iuriconsultis. Latini acceptilaz-
 tionem uocant: Chirographus, quo credi-
 tor testatur sibi factū satis à debitore.
 ἀποχρέομαι. μ. ἴσωμαι. abutor, recedo & anti-
 quo, cum genitiuo.
 ἀποχρή. μ. ἀποχρήσει. ἀδ. ἀπέχρησε, sufficit. Lu-
 cianus in Caucafo: οὐχὶ δὲ ἀποχρή μόνον τὰ κα-
 φάλακα ἐπέθ' τῶν ἀδινημάτων.
 ἀποχρήσασθαι ἐαυτῶ. sibi mortem consciscere.
 ἀποχρησις. ἰογ. ἢ. abusus.
 ἀποχρησσομαι. sufficiens apud Aristoph.
 ἀποχρησσία. inauero.
 ἀποχρησῶ. δ. sufficiens, idoneus.
 ἀποχρηστικός. sufficenter, satis.
 ἀποχρηστικός. δ. sufficiens.
 ἀποχυρίζω. succum extraho.
 ἀποχωρέω. μ. ἴσω. π. ἴνα. secedo, discedo. neu-
 trum.
 ἀποχώρησις. ἰογ. ἢ. discessus.
 ἀποψαλίω τὸν ὄνυχον. defeco, forfisco unguis
 ἀποψάομαι. μ. ἴσωμαι. abstergo, tergo nates;
 ἀποψεύδομαι. μ. εὐσομαι. π. εὐσομαι. fingo.
 ἀπόψιγμα. τδ. derasio.
 ἀποψιφίζομαι. μ. ἴσωμαι. π. ἴσωμαι. libero in iudi-
 cio, per decretum expello, reuero, quando
 res componi nō potest, absoluto suffragio,
 antiquo, ex albo erado, censeo aliquid non
 faciendum.
 ἀποψιφίζω. ædere crepitus alui.
 ἀποψιφισίς dicitur, quasi è tribu motio & cie-
 ctio. Vide Bud. Comment.
 ἀποψιφισμένοι dici possunt, quos Romani æ-
 rarios appellant: qui iam non sunt in albo
 centuriarum suar.

ἀποψύχω.

ἀποψύχω. μ. ὄσω. π. ἴνα. arefco, morior, caeco.
 ἀπίψυξερ βίον, mortuus est, obiit apud So-
 phoclem. neutrum.
 ἀποψυλάω. μ. ἴσω. π. ἴνα. eo nudato preputio.
 ἀποώνυς. iurabas.
 Α Π Π. Α Π Ρ.
 ἀπαοδείω. concionor.
 ἀπαράμονος. ε. δ. non curans aliena.
 ἀπαράμονος. ociose, & faciliter aliquid fieri &
 procedere, nulloq; negocio.
 ἀπαράμωσις. ἢ. ἢ. ocium, tranquillitas uitae.
 ἀπαράμωσις. ονοσ. δ. ociosus, sine cura. Signifi-
 cat autem uirum bonum, aut certe placidis
 moribus: qui negocium exhibere alijs non
 solet, & simul qui non liberet sibi negocia
 exhibet, quales sunt ἰδιοπαράμωσις, interdū
 pro inertibus accipitur, & qui laborem rez-
 cusant.
 ἀπαράμωσις. urbs ocij alitrix.
 ἀπαρτίω. nihil proficio. Xenoph. ὡσπερ καὶ
 παρὰ ἀνθρώπων ἀπαρτίω, τοὺς παρὰ νόμον θεο-
 μίνοισ.
 ἀπαρτομ. irritum.
 ἀπαρτω. ignauus, infecta re desistens. Hero-
 dian. ἀπαρτωσὺς ἐπέμψεν, re infecta dimisit,
 scilicet legatos. Inefficax: opponitur τῷ δρεα-
 σιρῶ. ἀπαρτω ἡμέρα, infaustus dies.
 ἀπαρτωτάτω. ε. δ. ineptissimus rebus geren-
 dis.
 ἀπαρτία. ες. ἢ. uacuitas à negocijs, inertia,
 otium, ineptitudo, ut in uersu pro uerbali:
 ἀπάσασίς ἐστὶ τῶν κατῶν ἀπαρτία, tranquillitas
 uitae. Dicitur etiam cum nec quicquam
 negocij agere, nec experiri licet & appella-
 re nomina sua. Quare Plut. pro iustitio po-
 suit.
 ἀπαρτία. ες. ἢ. interdum uilitatem significat.
 Liban. κατὰ τὰς ἀπαρτίας τῶν φερτίων ἀν-
 νόμῃς.
 ἀπαρτω. est integer & innocens, uel testis uel
 iudex, qui conscientiam addicere pecunia
 non didicit.
 ἀπαρτίς. ἰογ. δ. ἢ. indecens.
 ἀπαρτομ. non factum, inutile.
 ἀπαρτω. ου. δ. inemptus, gratuitus.
 ἀπαρτίς. tenaciter, apprehensue, stricte, cum
 tehetur aliquid firmiter.
 ἀπαρτωσίως. aduerbium, nulla nostra opera,
 sponte.
 ἀπαρτωσία. ες. ἢ. temeritas.
 ἀπαρτωμός. δ. supinus, tardus, remissus, δμης-
 ες.

ἀπροθυμότητω. ου. δ. minime auidus.
 ἀπροθύς. ἰογ. δ. ἢ. impraeuisus.
 ἀπροικος. ου. δ. ἢ. indotatus.
 ἀπροικνω. μ. ἴσω. π. ἴνα. separo, segrego.
 ἀπροικνίω. ες. ἢ. incuria, temeritas.
 ἀπροϊόντω. δ. improuidus, temerarius, incon-
 sideratus.
 ἀπροϊόντως. improuide.
 ἀπροϊήως. de improuiso.
 ἀπροϊάτατοι. οί. egeni maxime.
 ἀπροσβατος. inaccessus, inaccessibilis.
 ἀπροσβλήτω. incōsultus, impræmeditatus.
 ἀπροσβουλεύτως. inconsultus, ex tempore.
 ἀπροσδέης. ἰογ. δ. ἢ. non indigens.
 ἀπροσδύονσα. nihil ad rem pertinentia. quae
 re adagium: Nihil ad Bacchum.
 ἀπροσδοκίω. ε. δ. ἢ. inexpectatus.
 ἀπροσδοκίως. praeter expectationem, inopia
 nato, quod Liuius dixit, nec inopinato.
 ἀπροσοξία. ες. ἢ. negligentia, segnitias.
 ἀπροσσηορία. silentium, taciturnitas. Signifi-
 cat proprie illud silentium, quum quis non
 appellat ac salutat amicum. Vnde praeter
 illa apud Aristotel. πολλὰς φιλίας ἀπρὸς
 σηορία δίδουσιν. Vide Chilia des.
 ἀπροσηορησῶ. ε. δ. infalutatus.
 ἀπροσηορησός. ε. δ. quem nemo compellare au-
 det ob morum asperitatem.
 ἀπροσηύει. cantat.
 ἀπρόσιτος. ε. δ. ἢ. aditu difficilis, inaccessibilis,
 inhumanus, cuius initium inueniri nequit.
 ἀπρόσικτωσὺν δίκην, dicitur quum lis cōtra eum
 intenditur, qui in iudicium uocatus nō est,
 aut qui non recte uocatus est, ut deserti uas-
 dimonij damnatur. Demosthen. δ' ἀρεθού-
 σιος ἀπρόσικτωσὺν μου δίκην ἀραχμῶν δίκην κα-
 ταδικασάμενος.
 ἀπροσσοπίω. non praueideo.
 ἀπρόσσοπος. ε. δ. ἢ. inoffensus, inoffensibilis,
 per quem nemo offenditur.
 ἀπρόσσοπτομ. siue ἀπρόσοπτομ. ε. τδ. omni im-
 pedimento, incommo doq; carens.
 ἀπρόσσομαχος. ε. δ. ἢ. inexpugnabilis.
 ἀπρόσσορισμ. τδ. quod patris familias non ac-
 quiritur ut profectitium.
 ἀπρόσσορισμ. ου. τδ. actio in inquilinos qui με-
 τοίωσι non soluerunt, & sine tutore ius ci-
 uium sibi usurpauerūt. Dicitur etiam ἀπρό-
 σοσίου δίκην.
 ἀπρόσσοφος διμασῆς. incompetens.
 ἀπρόσσοπολήτης. ε. δ. acceptione personarum
 carens.

Ἀργαλῖος. οὐ. δ. molestus, difficilis.
 Ἀργᾶς. & δ. genus serpentis, & qui moribus est ferinus & agrestibus, quo nomine Demofthenē uocat Aeschines. Dicitur & hoc nomine, qui prudens præter ætatis rationem est: δανότατος (inquit Suid) παρὲ ἡλιε νίαιρ.
 Ἀργεῖος. δ. λευκός, Suid.
 Ἀργανός. δ. λαμπρός, sicut ἀργινός, Suid.
 Ἀργαφόντης. υ. δ. argicida. Epitheton Mercurij, Homer. frequens: uel quod Argum occiderit, uel (ut uult Pausanias) quia ὄφιος νεκτόνος fuerit, id est, serpentis necator, quē (inquit) uocant aliqui ἄργυρ. uel quasi ἀργυρὸς ἀπὸ τοῦ φονεῖν, purus ab occidendo, pacificus enim deus Mercurius.
 Ἀργιλόφος. οὐ. δ. extremitas pellicei exuuij, res nihili atq; inutilis. Aristoph. uespis: καὶ δὲ τῆς ἀργῆς ἀγκυρῆς τῆς σῆς τοῦς ἀργελοφους περιτρώωρ.
 Ἀργμα. ἀπὸ. τὸ. καὶ
 Ἀργμος. οὐ. δ. albor in oculo.
 Ἀργινός. οὐ. δ. albus, splendidus, bene nutritus.
 Ἀργισος. υ. δ. albus, procellosus. Item nomen uenti occidui, flans aduersus Aquilonem: Caurus Latinis dicit. Gell. lib. ij. cap. xxij.
 Ἀργιός. οὐ. δ. candidus, tardus, uelox, strenuus.
 Ἀργίω. μ. ἴσω. π. κια. καὶ ἔργομαι. ocior, per ne gligentiam & neglectim transmittor, prætermittere ac cesso. Xenoph. οὐδὲρ γὰρ αὐτὸς ἀργεῖται πᾶν πράττειν δομῖναι. neutrum absolutum.
 Ἀργη. υ. δ. captura, uenatio.
 Ἀργῆς. ἴος. δ. ἡ. ociosus, feriatuus.
 Ἀργῆς. ἴππο. δ. candidus, albus, purus: μερῶν υός, λαμπρός, ταχὺς, Hefych. καὶ ἀργῆσιμος, ὄνομα νύκτωρ, Suid.
 Ἀργία. ας. ἡ. ocium, segnitias.
 Ἀργιλός. δ. argilosus.
 Ἀργινός. ὄντω. δ. λευκός, albus. Suid.
 Ἀργινομία. ας. ἡ. legum cōtrarietas, ἀντινομία.
 Ἀργιδόντες. οὐ. δ. albus dentes. Epithetō suū apud Homerum.
 Ἀργιος. δ. λευκός, ταχὺς, Hefych.
 Ἀργίπους. ὄδος. δ. argentipes, celer.
 Ἀργματα. τὰ. primitiæ.
 Ἀργολογία. ας. ἡ. otiosiloquium.
 Ἀργουῖν. υ. δ. ἡ. Romani liburnicam uocant, uel concordialem, herba est similis agresti papaueri.

Ἀργοποιός. οὐ. δ. iners.
 Ἀργος. ονυς.
 Ἀργος. εος. τὸ. Argos ciuitas Peloponnesi, & ipsa Peloponnesus.
 Ἀργος. οὐ. δ. Argus, uiri nomen.
 Ἀργός. οὐ. δ. albus, ociosus, uelox, uacuuus, tardus, illaboratus, strenuus, frustratus, inutilis, segnis, iners. Ἀργὰ χερμάτα dicuntur & δάναα ἀργά, quæ compendium nullum usus rarum adferunt, hoc est ἀεργα καὶ μὴ ἐργασίαι. Ἀργός γῆ, inculta terra. Ἀργὸν ἄργυρον, argentum infectum. Ἀργὸν ἔτος apud Hebræos dicebatur annus septimus, quo cessabant, quasi feriatuus. Ἀργός λόγος, ignaua ratio à Cicerone dicitur: Nec nos impediet, inquit, illa ignaua ratio. Sermo iners dici potest. Ex Bud. Comment.
 Ἀργουσα. υ. δ. ἡ. Argusa ciuitas Euboeæ.
 Α Ρ Γ Υ.
 Ἀργυράγγη. υ. δ. ἡ. argentangina.
 Ἀργυραμοιβία. ας. ἡ. argentum uas.
 Ἀργυραμοιβίως. more campforis.
 Ἀργυραμοιβός. οὐ. δ. argentarius, nummularius: uulgo campfor dicitur. Dicitur etiam τραπεζίτης & κολλυθιστής.
 Ἀργυρεῖον. οὐ. τὸ. officina argentaria, argenti fodina, Strabo.
 Ἀργυρεῖος. οὐ. δ. καὶ
 Ἀργυρεος. argenteus.
 Ἀργυρίδιον. οὐ. τὸ. pecuniola.
 Ἀργυρίσμαι. capturas facio. Dinarch. πάντες θερ ἀργυρίσμοιοι undiq; nundinandi materiam, lucrandiq; inuenientes.
 Ἀργυρίω. μ. ἴσω. π. κια. flagitio, uel aufero argentum, διασείω concutio.
 Ἀργυρινός. τὸ. deargentatum.
 Ἀργύριον. οὐ. τὸ. argentum, pecunia.
 Ἀργυρισμός. οὐ. δ. exactio pecuniæ, capturarū confectatio.
 Ἀργυρίται. οἱ. quibus abunde est pecunia.
 Ἀργυρίτης. terra ex qua foditur argentū, spuma argenti.
 Ἀργυροβάμων. ονος. δ. argentarius. Sic uocabantur minutili nummularij: campforea uulgo dicit, quasi pecuniæ spectatores.
 Ἀργυροδίνης. οὐ. δ. ἡ. habens uortices argenteos.
 Ἀργυροδίδης. ἴος. δ. ἡ. argenteus.
 Ἀργυροκλαος. οὐ. δ. habens clausus argenteos. Epitheton ensis apud Homerum.
 Ἀργυροβῖν. υ. δ. ἡ. locus in quo seruatur pecunia.

Ἀργυρολογία

Ἀργυρολόγια. argenti, id est, pecuniarum exactio.
 Ἀργυροπόπος. οὐ. argentarius, mensarius, monetarius: ἀ νόπῳ, id est pulso, tundo. Sculptor argenti.
 Ἀργυροποσιήρ. ἴρος. δ. idem.
 Ἀργυρολογεῖν. colligere seu quærere pecuniã.
 ἄσπερῆταιρ.
 Ἀργυρολόγος. οὐ. δ. quæstor, quærens argentum. Latini coactores uocant. Dicuntur item ἀποδίται & ἀποδοτήρες & ταμίαι.
 Ἀργυρομυθός. οὐ. δ. ἡ. argento mistus.
 Ἀργυρομοιβός. υ. δ. ἡ. nummularius, campfor.
 Ἀργυροπέτα. υ. δ. ἡ. habens pedes argento similes. Epitheton Thetidis apud Homerū.
 Ἀργυροπέτρον. οὐ. τὸ. argentoficina, locus ubi argentum & numismata cuduntur, Antiphonti.
 Ἀργυροπράται, uel ἀργυροπράται. argentarij, qui auctionibus interueniebāt, & pecunias ibi à licitantibus stipulantes auctionatibus representabant. Sic dicti fortasse ab exigendis uenditarum rerum precijs. Horum ferre instar sunt hodie, qui uinarij uenditores pecuniarū dicuntur & cetarij piscarij: οὐ περὶ ἀντιπραγματισμῶν, sed negotiantibus præbentes indentem commeatibus: ne in foro diu sedere cogantur: & à singulis emptoribus precia exactare. Copiosius Budæus in primis annotationibus in Pandect.
 Ἀργυροπρακτικὸ ἔργασῆρια. argentariæ officinae.
 Ἀργυρος. οὐ. δ. argentum.
 Ἀργυρός. δ. argenteus.
 Ἀργυροκάλυπος. δ. argenteis exornatus frenis.
 Ἀργυρομάζω. τὰ. uasa argentea.
 Ἀργυροπῆπος. υ. δ. emptus pecunia, emptitius, mancipium.
 Ἀργύριος. υ. δ. splendidus, albus.
 Ἀργυρός. οὐ. καὶ
 Ἀργυρός. ὄδος. δ. albus.
 Ἀργύδος. ἡ. genus ligni, unde naus argo, genus nauis, unde dicitur sunt argonautæ.
 Ἀργυδίτηρ. ex Argis.
 Ἀργός. temere, frustra, ociosus.
 Α Ρ Δ.
 Ἀργάτιον. οὐ. τὸ. canalis ex quo pecudes portant: & uas quod pro foribus mortui ponatur, ex quo intrantes & exētes se aspergerent. Ab ἄργω.
 Ἀργεία. ας. ἡ. irrigatio.
 Ἀργεῖσις. ἡ. idem.

Ἀργεῖω. μ. ἴσω. π. κια. irrigo. actiuum, accusatiuo iungitur.
 Ἀργεῖον. simul, prorsus, funditus: ut ἀργεῖον καὶ θεμελίω ἀπολλύνει. apud Herodian. prorsus ac funditus interire. Item μετεώρω sublimē ἀπὸ τοῦ ἀεργεῖν, teste Theodoro.
 Ἀργεῖς. cuspis teli, & ἄργας numero multitudinis pharetræ.
 Ἀργεῖος. ὁ. potus, irrigatio.
 Ἀργεῖω. irrigo.
 Α Ρ Ε.
 Ἀρίθουσα. fons Itacæ, aut Siciliæ.
 Ἀρίθω. irrigo.
 Ἀρεά. ας. ἡ. execratio, contumelia, minæ.
 Ἀρεμάνεος. Martis studio flagrans.
 Ἀρεορ. ἴονος. τὸ. melius.
 Ἀρεοπαγίται. iudices quidam erant Athenis summa integritate, qui de capitalibus rebus iudicabant, quales Romæ erant Centumuirij: hos Solō instituit. Et locus in quo ipsi iudicabant.
 Ἀρεοπάγιος dicebatur, id est, Martis uicus, à templo Martis sic cognominatus. Copiosius Budæus in primis annotat. & Erasmus in Chiliadibus.
 Ἀρεοπέδιον. martius campus.
 Ἀρεῖος. υ. δ. Martius, ab ἄρης.
 Ἀρεῖον. ονος. ὁ. melior, præstans bello: Ab ἄρης Ionicè.
 Ἀρεῖω. καθάρω, adipisci, accipere. Homero.
 Ἀρεῖωσα. ας. ἡ. placitum. Aristot. ἡ δὲ ἀρεῖωσα ἐστὶ δὲ ὄρος ὄρω περιλαβῆν, ἔντεθῆς οὐδὲ ἀπὸ τῆς βελτιστῆς, ἡ δὲ οὐκ ἀρεῖωσα. Comitas assentatrix Latine dici potest. Diodorus de funere Hephæstionis: τῶν γὰρ ἡγεμόνων ἕκαστος σοχαιζόμενος τῆς τῶ βασιλείας ἀρεῖωσις, id est, Hoc maxime spectans, quomodo regis gratiã ea ratione iniret.
 Ἀρεῖωσα. blanda appellatio & adulatoria.
 Ἀρεῖωσα. mansuetè tracto, comiter appello, comiter cum aliquo ago & blandior.
 Ἀρεῖωσαι. μ. ἀρεῖωσαι. concilior, oblecto, delector, placeo. Sic etiam apud Latinos Sallustius dixit: Sua cuiq; satis placebat, pro suo quisq; imperio contentus erat. Ἀρεῖωσαι μὲν σοι ἐγὼ, tu mihi te probas, tu mihi placēs (Est quoq; impersonale, ἀρεῖωσαι. παραρηρεῖωσαι, acquiesco, & mihi satisfit, & placet cōditio) In hac significantia datiuo iungitur, ut δὲ γὰρ ἀρεῖωσαί με καὶ ἀρεῖωσαι τοῖς παροῦσι. Aristot. μὴ ἀρεῖωσαί μοι τοῖς ἀπὸ τοῖς, Cuius eadem nō placeant & probentur. Accusatiuo

fatioo autem iunctum significat placo. Xenoph. νόμος δ' ἐστὶ πανταχοῦ κατὰ δυνάμιν ἰερεῖς θεοῦ ἀρεσκουσιν.

Ἄρεσσορ. uirga, quam ferebant ij qui in Coemœdijs lenonum partes agebant, in Scenam progressuri, amico florido induti.

Ἄρεσσύνας. sufficienter.

Ἄρεσμος. s. d. placidus, blandus, gratiæ auctor & captator: qui apud omnes gratiosus esse cupit, ab omnibusq; gratiam inire: curialis uulgo dicitur. Aristot. Ethicor. ἐν τῶν δὲ μιλίας ἐν τῷ συγγενεῖ, οἱ μὲν ἀρεσκουσὶ δούλους σὺν ἄνοιαι, quasi obsecradores, ac sese omnibus dantes. In nono autem huiusmodi homines amicos cūiileis uocat, non priuatos.

Ἄρεσκω. μ. ἔσω. π. κκα. placeo, rem gratam facio, placo, probo me tibi, tibi satisfacio. Synes. ἀλλ' ἐπεὶ τῶν τοῖς ἡμῶς οὐκ ἀρεσκουσιν: His nos non approbamus, non satisfacimus. Ex Budæo. Neutrum, datiuo iungitur.

Ἄρεσον. placitum: Inde deductum uidetur, ut curiæ sententiæ Arresta uulgo uocentur duplici r, cum unico potius scribendum sit. Annotauit Budæus. οὐκ ἀρεσόν ἐστι, non est eiusmodi ut placere debeat.

Ἄρεσός. οὐ. δ. placitus, gratus, æquus.

Ἄρετῶ. feliciter procedo.

Ἄρετή. ἡς. ἡ. uirtus. Accipit ἀντὶ τῆς δυνάμεως, pro potestate, potentia, facultate, robore, & uirtute. Lucian. in Pseudo. καὶ ὑπισχνέτο τῆσασθαι μὲν βλάβος ἀποφανεῖν καὶ δεῖξαι τῶν γυναικῶν ἀρετῶν. Sic & uirtus apud Latinos anceps est.

Ἄρετός. οὐ. δ. placidus.

Ἄρετώσας. absq; corruptione.

A P H.

Ἄρη. ἡς. ἡ. ἀρεά. Odyf. β'.

Ἄρηω. μ. ἡξω. π. ηχα. adiuuo in bello proprie accipitur generaliter. Ab ἀρης deductum. actiuum, accus. iungitur

Ἄρηωρ. ονοσ. δ. ἡ. adiutor.

Ἄρηθρος. ου. δ. currens ad bellum.

Ἄρητος. ου. δ. bellicosus, Martius.

Ἄρηφάτωρ. s. d. in bello necatus.

Ἄρηφιλος. ου. δ. bellicosus.

Ἄρηξις. ιος. ἡ. auxiliium.

Ἄρησις. congruit, apte cohæsit. μίσι. π. à uerbo ἄρω.

Ἄρησός. uel εος. δ. Mars.

Ἄρητήρ. ἡρος. δ. sacerdos.

A P O.

Ἄρθείς. alleuatus.

Ἄρθμείω. μ. ἡσω. π. ηος. amo, concordo.

Ἄρθμία. ας. ἡ. amicitia, tranquillitas, cōcordia.

Ἄρθμιος. s. d. amicus, amabilis, adiunctus nobis consensu. Herodot. ἀθιναίων μὴ ἔδωκε ἄμμι, ἀρθμίων, πῶδε βαρβάρων συμμάχων.

Ἄρθμός. οὐ. δ. concordia, amicitia, cœdus.

Ἄρθριός. articulorum morbo laborans, qui uexatur in orbo articulari.

Ἄρθρίτις. ἰδος. morbus articularis. Aliquando νόσος additur. Herodotus libro tertio: περιεσθύτης τε ἰδὸν ἄν, καὶ πῶς τῆς ἀρθρίτιδος νόσον ἠέμνασιν.

Ἄρθρον. ου. τῶ. articulus, iunctura. Herodot. ὁ γὰρ οἱ ἀσπράχλος ἐξέχρησε ἐν τῶν ἀρθρων.

Ἄρθρῶ. concinno, coniungo.

Ἄρθρώδες. οἱ. articulosi.

A P I.

Ἄρι. nil nisi in compositione significat. Est autem particula augens dictiones, ut ἀριμυρός, ualde amarus.

Ἄρινωπος. ου. δ. ualde notus.

Ἄριδάκρυ. τῶ. quod est propensum ad lacrymas.

Ἄριδάκρυς. υος. δ. καὶ

Ἄριδάκρυτος. s. d. multum lacrymabilis.

Ἄριδείκτωρ. s. d. clarus, inclutus.

Ἄριδης. s. d. multum manifestus.

Ἄριδης. s. d. conspicuus, illustris.

Ἄριθμείω. μ. ἡσω. π. ηκα. numero. Ἄριθμοῦμαι in uoce passiuua idē significat. Interdum pro censeo, duco, & expensum muneribus & beneficijs fero. Demosth. πῶτο ἐν εὐεργεσίας ἀριθμῆσαι μίση. Cicero hoc imitatus ad Curiōnē scribēs: Et in mercedis potius quàm in beneficij loco numerare uideatur. actiuum accusatiuo iungitur.

Ἄριθμητική. ἡς. ἡ. arithmetica, ars numerandi.

Ἄριθμητός. οὐ. numerabilis.

Ἄριθμός. οὐ. δ. numerus: ἀριθμοὶ dicuntur numeri, id est plenitudo & omnium rerū complexio. Ἄριθμὸν ἀντὶ τῶ νόου παραλαμβάνειν Πυθαγόρας. Plutarich.

Ἄριμος. ου. τῶ. mons Ciliciæ.

Ἄριτες. οἱ. non sagaces.

Ἄριπρεπής. εος. δ. ἡ. præclarus.

Ἄρις. ιος. δ. naso carens.

Ἄρις. ἰδος. δ. instrumentum fabrilē.

Ἄρισα. optima: & optimè, cōmodissimè, ad uerbialiter.

Ἄρισαρχείον. templum est Elis Dianæ sacrum.

Ἄρισάω. μ. ἀρισήσω. π. ηος. prandeo.

Ἄριεία. ας. ἡ. strenuitas.

Ἄρισάω.

Ἄρισάωρ. ου. τῶ. præmium pro te pulchrè gesta, præmiū quod dari solet, qui se optimè gesserāt in bello. Dicitur eadē forma, quæ καλλισάωρ.

Ἄρισερά. ας. ἡ. sinistra.

Ἄρισερά. τὰ. ueteres uocabant τὰ μωρά, quæ admodum contrā δεξιὰ τὰ συνετὰ, ut anotat Sophoclis interpres.

Ἄρισερός. οὐ. sinister.

Ἄριςύς. εος. δ. uictor, optimus in pugna, prius obtinens in re bellica, optimè se in bello gerens ac strenuissime: nam uim habet superlatiui.

Ἄρισυντός. οὐ. δ. strenuus.

Ἄρισύω. μ. ἔσω. π. ευκα. optime me gero in re quapiam, præsertim in bello aut certamine. Lucian. in Lapith. ἐν τοσούτῳ δὲ ὁ ἄλλυθός μας ἡρίσειε, πῶς ἡνωθίμι δι συμμάχων, id est, strenuum uirū se præstitit. Sic καλλισύω. Absolutum, gentiuo iungitur.

Ἄρισηώ. μ. ἔσω. π. κκα. præbeo prandium.

Ἄρισίνδηρ. electim de optimis. Ἄρισίνδηρ διουγίζοντες, optimates iudicantes.

Ἄρισόβουλος. ου. δ. optima consulens.

Ἄρισόπαννον. ου. τῶ. prandium cœnæ coniunctum.

Ἄριστοι. οἱ. optimates, primates.

Ἄρισουράτης. ας. ἡ. optimatum principatus, optimatum status & gubernatio, quando optimates reipub. tractant, cui opponitur διμουράτης.

Ἄρισουρατίω. μ. ἡσω. π. ηκα. optime impero.

Ἄρισουρατικός. οὐ. δ. studiosus eius status in genere Reipub. qui dicitur principatus optimatum, optimatum statum fouens, senatorius.

Ἄρισουρατόμα. in optimatiū statu & regimine uiuo.

Ἄρισολοχία. ας. ἡ. aristolochia, herbæ genus. Plinius lib. xxv. cap. viij. Inter nobilissimas aristolochiæ nomē dedisse grauidæ uidentur, quoniã esset ἀριστολοχίας: nostri mazlum terræ uocant, &c.

Ἄρισόν. οτ. τῶ. prandium. Sic nuncupatū arbitrantur Grammatici de temporis incertitudine: quasi ἀρίσον, quod indefinitum significat, uel quod in bellum pergentibus, id est, πρὸς τὸν ἄρεα concinnari solet. Athenæus & Plutarichus nihil differre putant πῶ ἀριστοματων, nisi quod illud à meracius potandi consuetudine nomen inflectere coniectent, quod panis bucella mero tingere:

tur: hoc autem, διὰ τῶ ἐσθλην ἄρεον, id est, à matutina hora. Vnde Eumæum scribit Homerus ἀρίσον παραστῆ ἀμ' ἰοὶ φανομένῳ, id est, quo tempore aurora exoriebatur. Est etiam ἀρίσον superlatiui gradus generis neutrius ab ἀγαθός, significatq; optimum, cōmodissimum, præstantissimum, bellissimum.

Ἄρισοποιέω. μ. ἡσω. π. ηκα. prandium paro. Significat tam cœnam mihi apparo, epulor in cœna, cœno, quàm cœnam alicui apud me condico. neutrum absolutum.

Ἄρισοποιοῦμενοι. οἱ. pransi.

Ἄρισος. s. d. optimus, cōmodissimus.

Ἄρισότηχης. ου. δ. bonus artifex.

Ἄρισοφύρορ. uas in quo prandium fertur, discus.

Ἄρισῶρ. prandens. ab ἀρισάω.

Ἄρισωρ. Aristo, proprium nomen.

Ἄριφραδής. proprium citharædi nomen.

Ἄριφραδής. εος. δ. ἡ. ualde manifestus.

A P K.

Ἄρηϊον. personata aut pernatam lapam uocant Romani.

Ἄρηος. ου. δ. urcinus.

Ἄρηόμα. μ. ἔσομαι. cōtentus sum, deponens absolutum, datiuo iungitur.

Ἄρηυθίς. ἰδος. ἡ. bacca iuniperi, quæ maturitate nigrescit. Dioscor. etiam ipsam arborem ἀρευθίδα uocat.

Ἄρευθος. ου. ἡ. iuniperus.

Ἄρευτός. ου. δ. sufficiens.

Ἄρηία. μ. ἔσω. π. κκα. sufficio, par sum, adiuuo, opitator, opem fero, dono, præsto, submisistio, supposito: eripio, cum accusatiuo. Iliad. ἴ. ἀλλὰ οἱ οὐτίς πῶν γε τὸτ' ἡρεσε λυγρὸν δ' ἄλεθρον.

Ἄρηιος. ου. δ. sufficiens.

Ἄρηούμα. τῶ. εἰρήω, ἀπαῶ, contentus acquiesco. datiuo iungitur.

Ἄρηούνας. sufficienter apud Thucyd.

Ἄρευθενρ. apud Athenienses dicebantur uirgines quæ ante nuptias Dianæ initiarentur, & sacra quædã peragerent. Voce hinc ducta quod ob uisam interfactam Dianæ sacram, nõ prius cessaturam pestem respōdit oraculum, quàm decæ uirgines dicarentur antequàm uiro congrederentur. Vnde & puellæ ipsæ ἀρευθοί, id est, ursæ appellabantur, ut perspicue docent Euripides & Aristophanes. Vide Pollucem libro quinzto ὀνομαστικῶν.

Ἄρευθίς.

rigeratus, stultus, simplex, imperitus.
 Αρχαιοτροπία. ας. ἡ. prisca uiuendi forma.
 Αρχαιοτροπος. ου. ε. qui est antiquus moribus.
 Αρχαιόσια. τὰ. comitia, electio principum, &
 Αρχαιεσία. ἄ. idem.
 Αρχαιρεσία. μ. ἄσω. π. ας. ad gratiam mul-
 titudinis uiuo, comitijs intersum, ad comi-
 tia eo. Plutarchus de Cæsare: ἐς τῶ πόλιρ
 τῶνς στρατιώτας ἀποστῆλων ἀρχαιρεσίασονται.
 Creo & designo in comitijs magistratum.
 Vnde idem dicit: φωνῆν ἀρχαιρεσίαζουσαν.
 Interdum cū accusatio constituit. Idem:
 διδόντες τῶν ἑτέρων τῶν ὑπάρων ἀπὸ τῶ πῶνθους
 ἀρχαιρεσίασαν, Plebeium alterum creare cō-
 sulem.
 Αρχαισμός. ου. δ. antiquitas.
 Αρχάνας. ἡ. piscis, qui nunc Archanus, nunc
 Archanas dicitur.
 Αρχῶν δάνασμα. ἢ
 Αρχῶν. simpliciter, fors, usura.
 Αρχῶν. ς. τὸ. curiam magistratū & iudiciū,
 & locū collegij cogendi significat. Neq; ta-
 men τὰ ἀρχῆα regiam solum, sed etiā in cā-
 stris pretoriū & principia significat.
 Αρχῶται. οι. custodes tabulariorum.
 Αρχῆταιος. ου. δ. ἡ. author mali.
 Αρχῆπουτῶ. δ. ἄρχων πλούτῶ.
 Αρχῆται. imperiū ferre, parere, subditū esse.
 Αρχῆτυπος. ς. δ. archetypus, exemplar, & qui
 principium dat.
 Αρχῆτα. μ. ἄσω. π. ας. impero, splendo. neu-
 trum absolutum.
 Αρχῆ. ἡ. ἡ. magistratus, principatus, & dis-
 fert τῶν ἐπιμηδῶν, ut docuit in annotatione
 bus Budæus. Item principium, & τὸ οὐ ἔνε-
 κα, finem significat, hoc est, actum ut dicit
 Aristoteles. Vide Commentaria Budæi.
 Item origo.
 Αρχῆτης. ου. δ. dux, ὁ ἀρχων.
 Αρχῆτης. μ. ἄσω. π. ας. impero. neutrum
 absolutum.
 Αρχῆς. ου. δ. author, princeps, rex.
 Αρχῆς. ἡ. abinitio.
 Αρχῆς. primo, principio, aduerbium.
 Αρχῆς. iam primum.
 Αρχῆς. ου. δ. Archia.
 Αρχῆς. ς. δ. primus medicorum.
 Αρχῆς. ου. δ. cancellarius, scribatū
 præfatus.
 Αρχῆς. ου. δ. qui iudicibus præest, & ma-
 gistratus Aegyptiorum.
 Αρχῆς. τὸ. imperiolium.

Αρχιερεῖς. gerere pontificatum.
 Αρχιερεῖς. ἰος. δ. pontifex, primarius sacerdos.
 Αρχιερωσύνη. ης. sacerdotium, dignitas ponti-
 ficis, studium iuris pontificij.
 Αρχῆς. ου. δ. Dionys. de baptismo
 dixit pro ἀρχῆς, primordialis, princeps,
 ex quo omnia fiunt.
 Αρχῆς. ου. δ. princeps furum.
 Αρχῆς. ου. δ. principalis, primigenius, pri-
 marius, principij naturam habens, ἀρχῆς
 Δίς: proprie imperitandi peritus uel cupi-
 dus, & imperio congruens, conueniens.
 Αρχῆς. ου. δ. princeps latronum.
 Αρχῆς. ου. δ. Archilochus poeta iambici
 carminis inuictor.
 Αρχῆς. ου. δ. abbas monachorū, primas,
 Αρχῆς. τὸ. archinium, olei morbus, de quo
 Theophrastus.
 Αρχῆς. ου. δ. poculorum magister.
 Αρχῆς. ου. δ. præfectura stipatorum.
 Αρχῆς. ου. δ. bibendi principatus, quem an-
 tiqui in conuiujs fortiebantur. Horatius in
 secundo carminum:
 Quem uenus arbitrum dicit bibendi.
 Αρχῆς. ου. δ. ars ipsa architecturæ.
 Αρχῆς. ου. δ. qui structuras ædificiorū præest,
 architectus, architector.
 Αρχῆς. τὸ. principale.
 Αρχῆς. ἰος. δ. ἡ. primigenius, primarius,
 principij naturam habens, principio accō-
 modo datus: sicut ἀρχῆς.
 Αρχῆς. ου. δ. qui ut dignitatem cōsequat-
 tur, nullū nō ambigit, sed omnes prehensat.
 Αρχῆς. μ. ξομαι. incipio, uenio, uado, ingre-
 dior, aggredior. Huius præfens in signifi-
 catione futuri aliquando usurpatur: ut lo-
 annes xv. ἀρχῆς ὄρα pro ἐλεύσεται. geniti-
 uo uel accus. iungitur.
 Αρχῆς. ου. δ. subditus, ab ἀρχῶ. Item ue-
 niens uel uentus: ab ἀρχομαι. Αρχῆς
 ἡς, ineunte uere.
 Αρχῆς. ου. δ. princeps. Item anus, podex.
 Αρχῆς. μ. ξω. π. χα. lacesso, principium & ori-
 go sum, author sum, & conditor, incipio &
 priores parteis occupo: etiam in bonā par-
 tem. Præsum imperiumq; habeo, pereo,
 genitiuo & datiuo iungitur.
 Αρχῆς. ου. δ. princeps, dux, πρωτανεὺς. Atque
 Iliari nomine dicebatur ὁ ἡγεμῶν ἢ πρωτανεὺς
 ἀθῆναιων, ἐπὶ ἀννομῶς τῶν ἀρχόντων, A cuius no-
 mine facti perscribebantur, ut à consulis
 Romæ. Is ita præerat iudicibus, iudiciorū
 rumq;

rumq; moderator erat, ut Romæ Prætor.
 Πάτερ ἀρχόντα est abrogare imperium ma-
 gistratu. Dicimus etiā πατῶμα ἀρχων. Plu-
 ra in Comment. Budæi.
 Αρχῆς. magistratum redemptor, qui emit
 officia. Ab ἀρχῆς & ὠνοῦμαι.
 Α Ρ Ω.
 Αρχῆς. μ. σω. π. να. congruo, apto.
 Αρχῆς. ἡ. auxilium.
 Αρχῆς. ου. δ. ἡ. defensor, pro ἀρχῆς, opitula-
 tor, adiutor, uindex. Herodotus. lib. ij. ἀρχῆς
 γὰρ δὲ τῆ πῶν ἐνωμάων ἀρχῆς, ἢ σεμνῆς βασιλείας
 προσάτω Νήρον ἐπεισθουμ.
 Αρχῆς. ας. τὸ. aroma, odoramentum, odor
 Αρχῆς. ου. δ. redolere.
 Αρχῆς. ου. δ. ἡ. odoratus.
 Αρχῆς. ἡ. mespilon.
 Τὸ Α μετ' τὸ Σ.
 Αρχῆς. uisquæuo.
 Αρχῆς. satiare, & implere.
 Αρχῆς. ου. δ. experts rei nauticæ: à trire-
 mi quadam miræ uelocitatis apud Athe-
 nenses, quæ Salamina dicebatur.
 Αρχῆς. ς. δ. ἡ. inconcussus, fixus, stabilis.
 Αρχῆς. ἰος. δ. ἡ. tranquillus, cura uacuus.
 Αρχῆς. ἡ. scyphi genus, & solum in quo
 balneatur. Pollux recenset inter uasa ad
 balnei usum accomodata, cuius frequens
 mentio est apud Homerum.
 Αρχῆς. ς. δ. balneum domesticum, labrum
 & omne concauum.
 Αρχῆς. ς. δ. sandals carens.
 Αρχῆς. ς. τὸ. puppis medullium.
 Αρχῆς. ας. ἡ. gracilitas.
 Αρχῆς. macilentior.
 Αρχῆς. non ornatus, non uersus.
 Αρχῆς. τὸ. pauimenti genus, artificiosis
 pectus elaboratum: sic dictum quod sco-
 pis uerri non debeat. Ab α & σῆρα. Nam
 ex ijs manibus purgamenta colligeban-
 tur spongijq; mundabantur.
 Αρχῆς. ας. ἡ. obscuritas.
 Αρχῆς. ἰος. δ. ἡ. obscurus.
 Α Σ Β. Α Σ Ε.
 Αρχῆς. ς. ἡ. fuligo. Lucianus usus est in ge-
 nere fœminino.
 Αρχῆς. ς. δ. ἡ. inextinguibilis, & nomen la-
 pidis, calx uiua.
 Αρχῆς. fuligine impleor.
 Αρχῆς. ὁ. fuligine inficio, polluo.
 Αρχῆς. ης. ἡ. fuligo.
 Αρχῆς. ας. ἡ. impietas.

Ασθεῖα. μ. ἡσω. π. να. impius sum. Εἰς τὸν δὲ
 uox ἀσθεῖν, iusiurandum uiolare apud He-
 rodianum. Ασθεῖν τὸς θεός, impium
 esse in deos. neutrum absolutum.
 Ασθεῖα. impietas.
 Ασθεῖς. ἰος. δ. ἡ. impius, impia, nefarius.
 Ασθεῖς. ς. δ. ἡ. iniquissimus.
 Ασθεῖα. μ. αὐθ. π. να. ebrius & lasciuus sum,
 petulanter & improbe ago, & per petulan-
 tiam quempiam pulso uel conuictior. neu-
 trum absolutum.
 Ασθεῖα. contumeliam huicemodi uel
 iniuriam patior.
 Ασθεῖα. ας. ἡ. petulantia, impudicitia, scor-
 tatio, improbitas, procacitas, proteruitas,
 incontinentia animi, nec uirtutem nec pro-
 bitatem reuerentis, procacitateq; se obles-
 ctantis. Pleniorem & atrociozem petulan-
 tiam hoc uocabulo intelligi Græcis, quàm
 apud Latinos in uocabulo lasciuia, anno-
 tat Budæus in poster. annot. Interdum pro
 improbitate & cōtumelia per lasciuam &
 libidinem illata accipi, colligit Budæus ex
 Aeschin. uαὶ τὸ μάρχων. Lasciuia sic acci-
 pit ab Arriano iuriconsulto. Vide copio-
 sus in Comment. Budæi.
 Ασθεῖς. obscœnum. Ponitur ab Aesch. pro
 obscœnitate & stuporū flagitiosa consue-
 tudine. Vide Comment. Bud.
 Ασθεῖς. ἡ. lasciuus, petulans, incontinens,
 improbus, obscœnus. ὁ μὴ μετῆχων, μήτε ἀρε-
 τῆς μήτε δυναιοσύνης, Qui neq; uirtutis, neq;
 iustitiæ particeps est. Dictum nomen ab α
 priuandi particula, & urbe Selge, in qua
 uiri erant omnes probi, ut tradit Demosth.
 interpres. Suidas contra ait, in ea urbe o-
 mnes improbè uixisse: atq; α hic intendē-
 di habere uim.
 Ασθεῖς. cornibus lasciuens.
 Ασθεῖς. ς. δ. ἡ. sing Luna.
 Ασθεῖς. ου. δ. ἡ. impius.
 Α Σ Η. Α Σ Θ.
 Ασθεῖς. ης. fordes, tristitia, detrimentum, fasti-
 dium ex nimia ciborum repletionē.
 Ασθεῖς. ς. δ. ἡ. incustoditus, incertus.
 Ασθεῖς. ς. δ. ἡ. sine signo, nō signatus, ut ἄσθε-
 μος χερσός. Item ignotus, ignobilis, obsœ-
 rus.
 Ασθεῖς. ου. ἡ. ignobilis.
 Ασθεῖς. δ. ἡ. incorruptus, sine putredine.
 Ασθεῖς. ας. ἡ. debilitas, imbecillitas, impos-
 tentia.

ἀδενεία, μ. ἥσω. π. νια. ægroto, lanqueo, imbecillis fio, nequeo. neutrum absolutum.
 ἀδένεια, imbecillitas.
 ἀδενής, ἴος, δ. ἡ. debilis.
 ἀδενία pro ἀδένεια, Ionicum est.
 ἀδενόω, μ. ἄσω. π. ωιγ. infirmum reddo. actiuum, accusatio iungitur.
 ἀδην, detrimentum passus est, aorist. primus est ab ἄπο.
 Ἄδμα, ἀπὸ τὸ ἀnhelatio, anhelitus, affectus in difficultate spirandi consistens, cum quis sine sono & difficultate non potest spirare: uehemētior hic morbus est quàm δυσπνοια auctore Celso. Anxietas.
 ἀδρῆνο, μ. ἀνῆ. π. να. anheo, spiritum cum difficultate traho. neutrum absolutum.
 ἀδματιός, οὐδ. ἀδ. supiritiosus, anhelus, qui difficilem habet respirationem.

Α Σ Ι.

Ἄσια, ας. Asia.
 Ἄσιδος, οὐδ. ἀ. absque ferro.
 Ἄσιχος, οὐδ. δ. delicatioris cibi appetens.
 Ἄσιχότατον, τὸ. quàm minimè noxium.
 Ἄσις, ἴος, δ. ἡ. innocuus.
 Ἄσιζεία, ας. ἡ. sepes.
 Ἄσις, ἴος, ἡ. limus, cœnum, & nomen auis.
 Ἄσιτῆρ est cibo abstinerē & inedia uti Galen.
 Ἄσιτία, ας. ἡ. ieiunium, inedia.
 Ἄσιτήσας, ἀπὸ τὸ δ. cibi abstinentis.
 Ἄσιτία, idem quod ἄσιτία.
 Ἄσιπ, οὐδ. δ. ἡ. ieiunus.

Α Σ Κ.

Ἄσιλαβός, οὐδ. δ. ἡ.
 Ἄσιλαβώτις, ε. δ. feles, catus (animal) lacerta, tarantula, stellio.
 Ἄσιλος, circulus.
 Ἄσιλων, ἀνος, Aſcalon, oppidum Syriæ dictum, à fratre Tantalii: unde
 Ἄσιλωνίτις, Aſcalonita, nomen gentile.
 Ἄσιλωπάς, galliuaگو.
 Ἄσιλῶτις, οὐδ. δ. scamnum, lectulus, grabatulus. Aristoph. nebul. ποῦ σρεψιάδης ἔξα τῶν ἀσινῶν λάβωρ.
 Ἄσιαρδαμυτι, ἡ.
 Ἄσιαρδαμυτις, sine momento, incōniuerter, nihil conuiens. Aristoph. in Equitib. βλῆζ φορῆς ἡμῶν ἀσιαρδαμυτι. Suidas interpretatur, χωρὶς τῶ μύερ, ὃ δὲ ἄν ἀγρίως βλῆπειρ.
 Ἄσιαρδαμυτις, οὐδ. δ. inconniuiens.
 Ἄσιαρδαμυτις, inconniuiens aspicio.
 Ἄσιαρξίερ, saltare.
 Ἄσιαρξίς, ἴδος, ἡ. lumbricis species. Theodorus

interdum tipulam uertit.
 Ἄσιαρξοι, οἱ. crotala, & genus calciamenti.
 Ἄσιαρξόφος, οὐδ. δ. baiulus.
 Ἄσιελίος, immobiliter, assidue.
 Ἄσιελίς, καὶ
 Ἄσιελίς, ἴος, δ. ἡ. asper, desiccatus, cui nulla sunt crura.
 Ἄσιέομαι, disco, exercito, meditor.
 Ἄσιεπτός, οὐδ. δ. inconſyderatus.
 Ἄσιεπτός, inconſyderate, temerarie.
 Ἄσιέρ, ας. ἡ. genus Attici calciamenti.
 Ἄσιενος, ε. δ. ἡ. imparatus.
 Ἄσιεία, μ. ἥσω. π. νια. exerceo, laboro, labore quaero & colo, fabrico, curo, orno, disco, & doceo, ſector, assequor, meditor, industrius fio, accusatio iungitur.
 Ἄσιελίς, ἴος, δ. ἡ. illæsus.
 Ἄσιενος δίατα, uita sub dio.
 Ἄσιημα, ἀπὸ τὸ ἡ.
 Ἄσιμισ, ἴος, ἡ. exercitium. πῶρ λεγόντων ἡ σιμνιῶν εἶναι uolunt. Item studium, negociū, meditatio & exercitatio mentis in rebus diuinis.
 Ἄσιμητόριον, locus solitarius, & à publico ſeſſus ad ueræ philosophiæ exercitationē.
 Ἄσιμητής, οὐδ. δ. exercitator, monachus.
 Ἄσιμητός, οὐδ. δ. diligenter elaboratus, factus exercitatus.
 Ἄσιμητρία, ας. ἡ. monialis, puella deo dicata.
 Ἄσιμιδιον, οὐδ. τὸ. utriculus.
 Ἄσιμιος, οὐδ. δ. ἡ. umbra carens.
 Ἄσιμητός, species aquæ intercutis, in qua plus sese humoris promit spiritus, aut minus: cui opponitur τυμπανίτις.
 Ἄσιμι, ἡ. ἡ. exercitium.
 Ἄσιμιπέριον, τὸ. Aesculapij templum.
 Ἄσιμιπέτις, seu ἄσιμιπέτις, festa Aesculapij.
 Ἄσιμιπέτις, οἱ. dicuntur οἱ ἄσιμιπέτις ἐπιγνοιοι, ab Aesculapio genus ducentes & oris undi.
 Ἄσιμιπέτις, δ. Aesculapius, medicus fuit clarissimus, cuius meminit Plin. lib. vij. & xv. Vnde ἄσιμιπέτις πῶδες Græcis dicuntur medici. Galen. meminit in primo Therapeutices.
 Ἄσιμιπέτις, μ. ἄσω. π. ας. falio super utremi.
 Ἄσιμιπέτις, absque scopo, aduerb. Lucian. Τοῦ χαρ. ἐπαδὴ ὑμῶν ἄσιμιπέτις τετοξένημαρ.
 Ἄσιμιπέτις, ας. ἡ. marsupium, ex ἀσιμῶς, quod utrem, & πῆρα, quod peram siue sacculum dicunt: Ἄσιμιπέτις, qua uoce utitur Suetonius in Nerone.

Ἄσιμιπέτις, ε. δ. ἡ. inconſyderatus, inopinatus, inopinabilis.
 Ἄσιμιπέτις, ε. δ. inconcussus, non mouens in embra.
 Ἄσιμῶς, οὐδ. δ. uter utris, urna.
 Ἄσιμιπέτις, inani metu terrere. Lege pro uerbum: Vtre territis.
 Ἄσιμιπέτις, τὰ. festa erant Athenis, quibus in medio Theatri super utres, id est, ἀσιμῶς, inflatos obtinentesq; uno tantum saltabat pede, ut delabentes risum excitarent, idēq; in honorem Bacchi. Ethoc agere
 Ἄσιμιπέτις, ἡ.
 Ἄσιμιπέτις, dicitur: ad quod alludit Vergilius in secundo Georgicorum: Mollibus in pratis unctos saliere per utres. Sic item dicuntur qui uni tantum innitentes pedi saltant: qui ludus puerorum est, etiam hac nostra tempestate. Verum tunc non ἀπὸ τῶ ἀσιμῶς inflectitur: sed ἀπὸ τῶ ἀσιμῶς. Item pro claudicare. Eiusmodi autem saltatio
 Ἄσιμιπέτις, οὐδ. δ. uocatur.
 Ἄσιμιπέτις, τὸ. leue, politum.
 Ἄσιμιπέτις, ἀπὸ τὸ. uter, pellis caprina. Item pelis qua muniuntur remi, qua parte scalmō incumbunt.

Α Σ Μ. Α Σ Ο. Α Σ Π.

Ἄσιμιπέτις, ἀπὸ τὸ. canticum, cantilena.
 Ἄσιμιπέτις, οὐδ. τὸ. cantilena.
 Ἄσιμιπέτις, gratius, acceptius. Gaza ex Cicerone.
 Ἄσιμιπέτις, οὐδ. δ. libens, uoluntarius, gaudens.
 Ἄσιμιπέτις, libenter, promptè, citò.
 Ἄσιμιπέτις, οὐδ. δ. non purgatus.
 Ἄσιμιπέτις, οὐδ. δ. ἐπιχάρις, gratus.
 Ἄσιμιπέτις, οὐδ. ἡ. Aegyptij uocant plantagine miznorem.
 Ἄσιμιπέτις, μ. ἄσωμαι. ἡ.
 Ἄσιμιπέτις, amo, saluto, amplector. Erasim. annotat non significare simpliciter salutare, sed osculo & cōplexu salutare, quod olim ex more fiebat apud amicos. accusatio iungitur.
 Ἄσιμιπέτις, μ. ἀρῶ. tremo, palpito, ut morientes faciunt. neutrum absolutum.
 Ἄσιμιπέτις, ἡ. talpa.
 Ἄσιμιπέτις, οὐδ. δ. tribulus.
 Ἄσιμιπέτις, ας. ἡ. piscatio.
 Ἄσιμιπέτις, ἴος, δ. piscator cum arundine.
 Ἄσιμιπέτις, οὐδ. δ. piscator.
 Ἄσιμιπέτις, ε. piscis, lingua Athamanum.

Ἄσιμιπέτις, δ. ἀναβίος.
 Ἄσιμιπέτις, ας. ἡ. corrudago.
 Ἄσιμιπέτις, οὐδ. δ. asparagus.
 Ἄσιμιπέτις, tremo, & σπαρίζω, examinor, palpito.
 Ἄσιμιπέτις, ε. δ. ἡ. non seminatus.
 Ἄσιμιπέτις, οὐδ. δ. gratus, delectabilis.
 Ἄσιμιπέτις, ἴος, ἡ. forbus.
 Ἄσιμιπέτις, gratè, libenter.
 Ἄσιμιπέτις, τὸ. amplexus.
 Ἄσιμιπέτις, οὐδ. δ. salutatio.
 Ἄσιμιπέτις, οὐδ. δ. placidus, gratus, facilis exurgnatu, mirandus, iucundus.
 Ἄσιμιπέτις, ἴος, ἡ. salutatio, amicitia.
 Ἄσιμιπέτις, libenter. Herodia. in ἡ. οἷς τριεὶς ἡ δ. ἡλθίνος, πῶ τμηρ ἐπέθξατο ἀσιμῶς.
 Ἄσιμιπέτις, οὐδ. δ. irreconciliabilis.
 Ἄσιμιπέτις, ε. δ. nullum semen producens.
 Ἄσιμιπέτις, studio e, sedulo, funditus, omnino.
 Ἄσιμιπέτις, δ. ἡ. multus, immensus, inenarrabilis.
 Ἄσιμιπέτις, ἡ. ἀβίετος, sic appellatur apud Aristoph. Demosthenes.
 Ἄσιμιπέτις, uocant cōcauitates scutorum. Item partem quæ ad puppim uergit.
 Ἄσιμιπέτις, scutoſus, obarmatus scutis.
 Ἄσιμιπέτις, curuatura quædam in curru.
 Ἄσιμιπέτις, οὐδ. τὸ. ἡ.
 Ἄσιμιπέτις, οὐδ. τὸ. breue scutum. Legitur & οἱ ἀσιμῶς in mascul. plural. pro breuibus scutis, & in scuti formam orbicularibus ornamentis, capitibusq; laterum in cithara.
 Ἄσιμιπέτις, οὐδ. δ. scutatus, bellator.
 Ἄσιμιπέτις, scutatim, protectim.
 Ἄσιμιπέτις, οὐδ. δ. scutifer.
 Ἄσιμιπέτις, μ. ἴσω. π. να. defendo, proprie est clypeo se defendere. actiuum, accusatio iungitur.
 Ἄσιμιπέτις, ε. δ. ἡ. immaculatus.
 Ἄσιμιπέτις, οὐδ. δ. idem.
 Ἄσιμιπέτις, ἴδος, ἡ. scuti, parma, serpentis species.
 Ἄσιμιπέτις, campi forma orbiculari, aut ubi Aspides plurimæ uiſuntur. Est item hoc titulo Hesiodi libellus.
 Ἄσιμιπέτις, scutati.
 Ἄσιμιπέτις, ἡ. proteccio.
 Ἄσιμιπέτις, τὰ. odora.
 Ἄσιμιπέτις, ε. τὸ. medicamentum, apud Cretenses, ad curanda lienis uitia.
 Ἄσιμιπέτις, sine scedere aut libatione.
 Ἄσιμιπέτις, non seruo pacem, rescindo scedera, scedera non in eo.
 Ἄσιμιπέτις, ε. δ. ἡ. infidus, sine fide, immemor in iij. scederis

fœderis, fœdifragus. Ἀσποῦδος πόλεμος bel lum perpetuum, atrox & irreconcilabile, quasi dicas inconfœderabile. Lucianus in Pseud. ἄσποῦδος ἢ ἀνύρνωτος αὐτῷ ὁ πόλεμος πόλεος ἐπίκουρον ἢν. Ἀσποῦδοι ἔχθροι, Inimici qui in concordiam redigi nō possunt.

Ἀσπορομ. τὸ. sterilit. Ἀσποροσ. υ. δ. ἢ. infœminabilis, sine femine. Ἀσποῦδασος. υ. δ. negligens, nō studiosus. Ἀσποῦδαι. sine cura, neglectim.

Α Σ Σ. Α Σ Τ.

Ἄσα. cum spiritu leni quædā, τινὰ neutri generis, pluralis numeri.

Ἄσα. cum spiritu aspero, ἄτινα.

Ἄσαριον. ου. τὸ. as.

Ἄσασ. cito, propè.

Ἀσσυρία. ας. ἢ. Assyria regio.

Ἄσπιδος. εος. δ. ἢ. læsus fastidiosus.

Ἀσπίδων. nomen immunitatem habentis, ἀπὸ τῶν ἐπισαθμειῶν apud Plutarch.

Ἀσπίδων. ου. δ. ἢ. instabilis, irregularis, inæqualis. Aristoph. αὐibus: ἀνθρώπος ὄρνις ἀσπίδων πετόμενος. Inconsideratus, improvidus, qui res perpendere non didicit, sed temere agere. Demosth. de plebe dixit, temere multa decernente. Xenoph. pro uazgo & chrene, ἢ τούς πλανήτας ἀσπίδων ἀσπίδων γυνάμω.

Ἀσπιδό. οί. gemmati, multis lachrymis opereti: quasi non stillantes, sed affatim fluentes.

Ἀσπιδί. aduerb. guttatim.

Ἀσπίδων. ου. δ. ἢ. domicilio carens.

Ἀσπίδων. οί. apud Persas dicebantur tabellarum quidam, qui certis interuallis itinerum permutabantur. Vide ἀγγαρεύω.

Ἀσάρη. υς. ἢ. Astarte Syriorum numen, Venus.

Ἀσασία. ας. ἢ. inconstantia.

Ἀσασίαςος. ου. δ. ἢ. seditione carens.

Ἀσασίω. μ. ἴσω. π. ἴσα. instabilis sum. neutrum absolutum.

Ἀσασω. υ. δ. ἢ. instabilis, impacatus, turbulentus, uagus.

Ἀσασίς. ἴδος. ἢ. Atticè pro σασίς, uua passa. In hac dictione α abundat.

Ἀσασυς. υος. δ. ἢ. spica: α hic abundat. Nam nihil aliud significat quàm σασυς.

Ἀσασυος. ου. δ. intolerabilis.

Ἀσασίωμ. urbanus sum.

Ἀσασίω. μ. ἴσω. π. ἴσα. iocor. neutrum absolutum.

Ἀσασίωμ. ἢ. facetiæ.

Ἀσείος. υ. δ. ἢ. urbanus, elegans, ciuilis, ὁ πολὺς ἢ χαρὴς, ἐπιθῆξιος ἐν σολιτικῇ ὁμιλίᾳ.

Ἀσεισμός. οὔ. δ. urbanitas, ciuilitas.

Ἀσεμψήτος. εος. δ. ἢ. immotus, strictus, interritus, Ἀσεναιτεί. securè, sine gemitu. Aristophan. ecclesiastus: σὺ δ' ἀσεναιτὰ περιδόμενος οἴου μὲν εἶς.

Ἀσερμής. εος. δ. ἢ. implacidus.

Ἀσερίας. δ. stellaris auis, ex ardelionum genere cognomento θυνοσ: & piscis. Item ex mu stellarum genere.

Ἀσερίσμος. ου. δ. asteriscus, stellula.

Ἀσερέας. ὄντων. δ. stellatus, splendidus.

Ἀσερέμ. ὄντων. τὸ. stellatum, splendidum, uarium.

Ἀσερέων. υς. ἢ. stellata.

Ἀσεροπῶος. apud Homerum ἀντὶ τῷ ἀμφιδέξιος

Ἀσεροποικίης. ου. δ. fulminator.

Ἀσερωπός. οὔ. δ. uarius, maculosus, inde ἀσέρωπορ. τὸ. monile.

Ἀσέφανος. οὔ. δ. incoronatus.

Ἀσηνος. impotens, calamitosus.

Ἀσῆρ. ἔρος. δ. stella, & aqua tile in stellæ formā.

Ἀσῆρ. Aster, urbis nomen.

Ἀσῆρ. ἀπῆμῶς. inguinalis herba.

Ἀσῆρμων. ου. δ. non firmus.

Ἀσῆρής. εος. δ. ἢ. ἢ.

Ἀσῆρος. ου. δ. ἢ. inuius, infulcatus.

Ἀσῆρος. οὔ. δ. qui in ciuitate uersatur. δ ἐν αἴσῳ διατρέθωρ.

Ἀσῆτορ χάριον dicebatur ager creditoribus non obnoxius. Nam qui obnoxij erant lapidibus signabantur, uel columna: cui operi ponitur σῆτορ χάριον uel ὀπόβολον.

Ἀσῆδῆμων. ου. δ. inconcussus.

Ἀσῆος. υ. δ. ἢ. mala uestis, ueste carens.

Ἀσῆμος. υ. δ. liber in loquendo, mollis ora lædens.

Ἀσῆμος. ου. δ. ædilis.

Ἀσῆξενος. ου. δ. ἰδιόξενος, qui priuatim & perseius hospitalitatis subit, aut qui peregrinus cum sit, eodem in honore est quo ciues ipsi.

Aelius Dionysius tradit ἀσῆξένους dici qui ex maioribus quidem oriundi ciuibus, peregrini habentur nihilominus, cuiusmodi in Lydia Agamemnon.

Ἀσῆρος. ου. δ. affectione amoris carens.

Ἀσῆς. οὔ. δ. ciuis.

Ἀσῆξω. μ. ἴσω. π. ἴσα. erro, & ἀφῆμαρτάνω τῷ συνοπῷ.

Ἀσῆχος. ου. δ. sagittandi imperitus.

Ἀσῆραβλήρηρ. æquare, corrigere.

Ἀσῆραβλήτης.

Ἀσῆραβλήτης. υ. δ. auriga, agaso, mulio.

Ἀσῆραβῆ. υς. ἢ. asinum interpretantur aut mulam. Sunt qui hoc ueniam iumentum quoduis, quo homines uehuntur, intelligunt. Sunt qui dosuarium mulum & mulam clitellariā uocent. Demosthenes item & alij ἀντὶ τῷ νοτοφόρου sæpe accipiunt.

Est item lignum in ephippijs, quod manu continent sedentes. clitella, sella equestris præalta, ita ut lumbos tegat.

Ἀσῆραβῆς. εος. δ. ἢ. inflexus, reclusus, non conuersus, erectus, non facile deprauabilis & contortilis, ὁ μὴ σῆραβῆς, ὁ ῥελοφῆνός.

Ἀσῆραβλήω. talis seu tessicris ludo. Pli. de Polycto loquens: Fecit & talis nudos ludentes, qui uocantur ἀσῆραβλήζοντες.

Ἀσῆραβλήσις. ιος. ἢ. ludus talorum.

Ἀσῆραβλος. ἢ. talus, tesserarum ludus, calcæneum, cõiunctura pedis. Homerus septem uertebras spinæ quibus collum incumbit, ἀσῆραβλος etiam appellat. Vocantur item eo nomine partes quædam in columnarum spinis. Romani pinum trinnaam aut sicum terræ aut glandulam dicunt.

Ἀσῆραβλήτος. ignarus ducendi exercitus.

Ἀσῆραβος. astrorum ueterum pater, teste Arato. ὃν ῥά τε φασὶν Ἀσῆραβ ἀρχαίωμ πατέρ ἕμμεσιν, εἴτερε ἄλλοι.

Ἀσῆραβληίδης. enodes.

Ἀσῆραβῆ. υς. ἢ. coruscatio: fulgetra uertitur à Barbaro.

Ἀσῆραβῆω. μ. ἀψω. π. ἀφα. fulguro, corusco, fulguris instar reluceo.

Ἀσῆραβῆα. ἢ. pax, quando cessatur à militia.

Ἀσῆραβῆας πάλλαδος, templū fuit in Laconia.

Ἀσῆραβῆων. ου. δ. immunis à militia.

Ἀσῆραβῆσῆα. ας. ἢ. ductandi exercitum imperitia.

Ἀσῆραβῆμων. υ. δ. ἢ. duce carens.

Ἀσῆρα. τὰ. ἢ.

Ἀσῆρα. καὶ

Ἀσῆροι apud poetas, tali, ἀσῆραβῆοι.

Ἀσῆρηρ. talis ludere.

Ἀσῆραβλήτων. siderati, id est, cum arefcente corpore partes marcidæ sunt, & sine sensu: perstifero sidere percussi. Vocantur eo quoque nomine arbores, quæ per æstatem arefcent uel folis altius terra (ideoque deficiente humore quo nutriuntur) languēt, & summos cauliculos amittūt. Legunt alij ἀσῆραβλήτων & ἀσῆραβλήτων. υ. δ. pro eodem.

Ἀσῆραβλήα. ας. ἢ. sideris percussio, sideratio.

Ἀσῆραβλήα. οὔ. δ. sideratio quæ σφαιεισμός dicitur, arborum morbus afflatarum sidere, sed per similitudinem ad homines translatus arefcente corpore.

Ἀσῆραβῆος. υ. δ. astrorum cultor.

Ἀσῆραβῆων. canicula stella quæ Aegyptij σῆραβλήρ uocant.

Ἀσῆραβῆω. astris nascendis studeo.

Ἀσῆραβῆα. γενεθλιοσῆα.

Ἀσῆραβ. ου. τὸ. astrum, σύστημα τῶν ἀστῆρων, congregatio stellarum, signum stellis coactum, quod genus est Cynosura, Leo, Virgo, &c. Latini sidus appellant.

Ἀσῆραβῆων. astris intentum esse, de astris loqui.

Ἀσῆραβῆα. ας. ἢ. astronomia.

Ἀσῆραβῆος. υ. δ. astronomus, qui astrorum scientiam proficitur.

Ἀσῆραβῆος. ου. δ. stellifer.

Ἀσῆρ. εος. τὸ. urbs. Vnde Latinis astutus dicitur uolunt. Ammonius distinguit à πόλις. Plura item uide apud Stephanum.

Ἀσῆραβῆος. ου. δ. in urbe clamans.

Ἀσῆραβῆων. ονος. δ. ἢ. urbi uicinus.

Ἀσῆραβῆων. οὔ. δ. finitimus urbi.

Ἀσῆραβῆος. ου. urbanus.

Ἀσῆραβῆος. lactuce genus, quam Athenensium à Pythagora ἐνδοῦλον uocatā scribit, quod in eptos faciat πόλις τὰ ἀφῆραβῆα, id est, ad uenerea.

Ἀσῆραβῆοι qui urbi leges præscribebant. Ab ἄσῆρ & νόμος quasi urbis leges, cuiusmodi decem fuisse Athenis traduntur, quinq; in Pizero & totidem in urbe. Gaza ædilem transfert ex Ciccone: unde

Ἀσῆραβῆα uocatur quasi quædam urbana lex, quæ de rebus statuit: sub quo genere uariæ sunt species: ut ταχῆραβῆα, κρηνοφυλακῆα, λιμνοφυλακῆα, λιμνοαρχῆα. &c. id genus.

Α Σ Υ.

Ἀσῆραβῆων. immitis, immifericors, iracundus.

Ἀσῆραβῆος. υ. δ. ἢ. sine uenia, indignus uenia.

Ἀσῆραβῆων. ου. δ. inclusibilis.

Ἀσῆραβῆων. ου. quod connecti nequit, malè cohærens.

Ἀσῆραβῆος. υ. δ. ἢ. fructus non repositus.

Ἀσῆραβῆων. δ. ἢ. incomparabilis, dissimilis, in iudicatus.

Ἀσῆραβῆων. ου. δ. inconcussus, negligens, piger, ignauus.

Ἀσῆραβῆων. negligenter.

Ἀσῆραβῆων.

Ἀσχυροτμ. τὸ. inconfusum, non mixtum.
Ἀσυμοφάνητος. ε. δ. sine calumnia.
Ἀσυνεί. adverbialiter, tutò, unde quis auferri nequeat, neque liceat, quasi in Asylò constitutus.
Ἀσυνψία. ας. ἡ. conceptus priuatio.
Ἀσυνία. ας. ἡ. defenfaculū, Asylum, ius libertatis & ueniā, quod quis apud aras confectur, quem inimmunitatem ecclesie uulgò uocant. Bud. in primis annot.
Ἀσυνδρισος. οὐ. δ. præter rationem factus.
Ἀσυνου. οὐ. τὸ. Asylum.
Ἀσυνος ἀνδρίας. statua ad quam confugientibus ius erat Asylie. cuiusmodi statua Tyberij fuisse scribit Philostratus. Dicuntur item ἄσυνοι homines à uiolentia tuti, ut sunt sacrosancti, quos attingere sine periculo nō licet, nec prehendere: quales Tribuni plebis erāt apud Romanos. sic & caduceatores ἄσυνοι erant. Bud. in primis annot.
Ἀσύμβητος. οὐ. δ. ἡ. nolens pacisci, inamabilis, hostilis, implacabilis.
Ἀσύμβητος. non conferendus, nō æquus, impar. Aristot. *πρῶτον μὲν οὖν συνεπίστον ἂ σύμβηται ἐν μὲν ἀδελφῶν, ἢ ἀσύμβητοι.*
Ἀσύμβολος. ε. δ. immunis, qui sine collatione accessit ad commensationem. Vtitur Gell. lib. vi. cap. xliij.
Ἀσύμμετρα. ἄ. commensa, expertia.
Ἀσύμμετρος. οὐ. δ. immoderatus, sine modo.
Ἀσύμμετροι. οί. lineæ quæ discrepant uel potentia uel mensura. Ma. Capella.
Ἀσυμπάθης. ἴος. δ. ἡ. sceleratus, nulla miseratione motus, impius.
Ἀσυμπλήρωτος. ε. δ. ἡ. non expletus.
Ἀσυμπάρατα. ἄ. male solidescentia.
Ἀσύμφορα. ἄ. inutilia.
Ἀσύμφορος. οὐ. δ. ἡ. inutilis.
Ἀσύμφυλος. ε. δ. ἡ. incongruus natura.
Ἀσυμφωνία. ας. ἡ. inconfonantia.
Ἀσύμφωνος. οὐ. δ. ἡ. discors.
Ἀσυνάλλακτος. ε. δ. ἡ. incōciliabilis, homo morosus uel improbus, cum quo contrahi uel commertium haberi nō potest, & cui nihil est commercij cum uita ciuili, quales decet esse τοὺς μονάρχους. Basil. *ἄβιον ἀντήμονα, ἀπράγμονα, ἀσυνάλλακτον ἄνθρωπον.*
Ἀσυνάπτα. τὰ. disjuncta.
Ἀσυνάπτος. δ. ἡ. qui coniungi non potest, non cohærens.
Ἀσύνδρατος. οὐ. δ. ἡ. disjunctus.
Ἀσύνδρατος. οὐ. δ. incognitus.

Ἀσυνδράσος. ε. δ. ἡ. sine coniuge uita cœlibem ducens.
Ἀσυνδράκτων. δ. ἡ. simplex, non coniunctus.
Ἀσυνεσία. stultitia, dementia, imprudentia, inconsiderantia. Plin. in hoc significatu utitur scordia.
Ἀσύνεσις. ἴος. ἡ. stultitia.
Ἀσύνετος. ε. δ. ἡ. stultus, intelligentiæ expers.
Ἀσυνήθεια. ας. ἡ. defuetudo.
Ἀσυνήθης. εος. δ. ἡ. defuetus.
Ἀσυνήθειω. μ. ἴσω. π. ἴσα. reprobo, actiuum, accusatiuo iungitur.
Ἀσύνητορ. οὐ. τὸ. solutum.
Ἀσύνητος. οὐ. δ. ἡ. incompotitus, moribus inurbanis.
Ἀσύντηκτος. ε. δ. immunis à muneribus à Synestio dicitur, & in nullum ordinem descriptus, uel in nullam classem contributus. Significat etiam inordinatum, incompotitum, inconstitutum, quia *συντακτικὸς* est cōpositus, instructus. Xenoph. *ἂ δ' ἂν ἀσύντηκτα ἢ ἀσύντηκτα τὰ ἄλλα πρὸς ἀλλήματα παρέχοντες ἂν χάρων λάβη.*
Ἀσυντηλῆς. ἴος. δ. ἡ. inutilis.
Ἀσύντατος. ε. δ. ἀδίατος, parum sibi constans.
Ἀσύντατος. incōsistens: refertur inter uitia orationis, simile ei quod appellat *ψευδδολογία*. Fit autem quoties eiusmodi res proponitur, ut ne possit quidem esse quod fingitur. Erasmus.
Ἀσύντηλος. οὐ. δ. stolidus, nullius frugis.

Α Σ Φ.

Ἀσφαδασος. ε. δ. ἀσφάρισος, qui sit sine contractione. Sophocles: *ξὺν ἀσφαδασῶν ἢ τὰρ ἀπιδιματῆ.*
Ἀσφαδέσος. ε. δ. manens quietus.
Ἀσφαλεια. ας. ἡ. tutela, munitio, certitudo, securitas. Significat etiam id quod Liuiò & Sallustio fides publica. uulgò saluus conductus. *Ἀσφαλεια δίδουαι*, cauere alicui, hoc est satisfadato promittere, dare idoneos sponsores. Item plebiscito potestatem facere impunitate promissa, id quod *ἄδραρ ψηφισαδαι* dixit Andogides. Vide postremas annot. Budæi.
Ἀσφαλῆς. ἴος. δ. ἡ. firmus, cautus.
Ἀσφαλίξιμαι. idem quod suum actiuum, munio, protego, firmo, stabilio: & *ἡσφαλισμῆνας θύρας* dicunt pessulo firmatas fores. Voce autē passiuua ferē utuntur, cum pulsare arcerē significat. Polyb. *ἔχει δὲ θύρας εἰς τὸν θύρον σάλομα, δι' οὗ τὰς ἀσφαλίξιμας*

μαχερῶν ἀσφαλίξιται: Quo impetus allisortum ensium arceat & innocuos præbet, hoc est, *ἀπασχίει*. In Pandectis ἀσφαλίξιται significat idoneis sponsores cauere, quod de stipulante melius dicitur, ut Latine cauere sibi stipulantē dicimus aut euentem. Vide Comment. Budæi.
Ἀσφαλίξω. μ. ἴσω. π. ἴσα. munio, protego, tutū reddo, actiuū, accusul. iungitur.
Ἀσφαλίος προσεδώρ. firmus Neptu.
Ἀσφαλίσμα est quod Latine pignus dicitur metaphoricè. Vt Curtius, cum inquit, Rex omisissis sponsonum fidei pignoribus, uenire eos iussit. Dicitur & *δύμμεμα*.
Ἀσφαπτος. οὐ. ἡ. bitumen.
Ἀσφαπτις. Asphaltitis, lacus ubi nascitur bitumen.
Ἀσφαπτις. ἴος. ἡ. bituminatio.
Ἀσφαλις. tutò, sine periculo.
Ἀσφαραγος. οὐ. τὸ. asparagus.
Ἀσφαραγος. οὐ. grotu, faux.
Ἀσφαραγος. ἀσφαραγος, herba, mutatio: ne tenuis in aspiratam. Vide Suidam.
Ἀσφαραγονία. asparago.
Ἀσφηλος. οὐ. δ. imbecillis, immobilis.
Ἀσφητος. ε. δ. ἡ. non stringibilis, solubilis.
Ἀσφισβάνη. aspis bæne, uenenata bestiola.
Ἀσφοδέλης. οὐ. herbosus, hortus, pratium.
Ἀσφοδέλος. οὐ. ferula, herba genus, aspodelus. Theodo. hastulam regiam uertit. hac campos elyisios esse cōstos canunt poetæ, & scribit in Necyomantia Lucianus.
Ἀσφουτέρμ. nō habere pulsum uenarum, elan gūscere pulsum.
Ἀσφουτος. οὐ. δ. minimè adstringens.

Α Σ Χ.

Ἀσχαλλω. μ. ἴσω. π. ἴσα. triflor, ægrefero, ita scor, ex can desco.
Ἀσχετος. ε. δ. ἡ. intolerabilis, indetentus, ἀμετρος.
Ἀσχημάτισος. ε. δ. figura uacuis.
Ἀσχημάτος. τὸ. male figuratum.
Ἀσχημονία. μ. ἴσω. π. ἴσα. turpiter ac præter decorem ago, indecore me gero & cum turpitudine. neutrum absolutum.
Ἀσχημος. οὐ. δ. ἡ. turpis.
Ἀσχημοσύνη. ἴος. ἡ. inuerecundia, turpitudine, dedecus.
Ἀσχημορ. ονος. δ. ἡ. inuerecundus, indecore quippiam agens, turpis, indecens, inhonestus.
Ἀσχηνία. deorno;

Ἀσχοφοροῦμεν. onera ferimus.
Ἀσχιψῆ. τὰ. infilia pedis.
Ἀσχιςος. οὐ. δ. indiuisus, infillus.
Ἀσχιονία. ας. ἡ. negocium, studiū, occupatio. Ammonius distinguit ab ἀσχιονία
Ἀσχιονία. μ. ἴσω. π. ἴσα. exerceo, in occupatio: ne sum.
Ἀσχιολος. οὐ. δ. negotiosus, sollicitus.
Ἀσχιολοῦμαι. occupor, distingor, non sum occupiosus.
Ἀσχυ. τὸ. succus est pontici arboris.

Α Σ Ω.

Ἀσάδης. ex repletione cibum fastidians.
Ἀσάπος. οὐ. δ. Ἀσopus, fluuius Thebarum in Bœotia.
Ἀσάματος. οὐ. δ. ἡ. in corporeus.
Ἀσάτευσμα. μ. ἴσω. π. ἴσα. luxu diffusus. Sumpsum à populo Ἀσotorum, quod essent luxu perditū perpetuoq; in comestationibus uersarentur. Meminit Cicero in tertio de Finibus: Nolim enim mihi fingerere (inquit) Ἀσotos, ut soletis, qui in mensam uomant, & de cōiuijs auferantur, crudeliter postredie se rursus ingurgitent.
Ἀσάτια. ας. ἡ. luxuria, lascitia, prodigalitas, intemperantia, commestatio. Gellius luxū & popinationem interpretatur.
Ἀσάτος. ε. δ. ἡ. prodigus, insatiabilis, luxuriosus, insolens, decoctor, dilapidator, homonihili nulliusq; frugis, gulæ luxurij deditus, nepos.
Ἀσάπος. turpiter, immo dicē, prodigaliter.

Τὸ Α μετ' τὸ Τ.

Ἀταίω. miror, stupeo.
Ἀταυτέρμ. est ordines nō seruare, in manipulo, aut decuria, aut turma se non continere, uel militiam detrectare, quo modo Demosthenes utitur, hoc est, in ordinem se non redigere, è classe sua se subducere. Significat etiā inhoneste & petulanter se habere, flagitiose uiuere. Plutarch. in Apoph. οὐκ ἔτι ἢν ἔντυχέρ ἀταυτέρμ τερμοσιδέη.
Ἀταυτήμα. ατος. τὸ. inordinatio.
Ἀταυτήμα. affatim lachrymat.
Ἀταυτος. δ. incompotita uita.
Ἀταυτος. incompotitè, inordinate.
Ἀταυτάρως. ε. δ. ἡ. beatus, felix, ærumna carens. Ἀταυτάρω ψυχῆ. æquissimo animo. Gaza ex Cicerone.
Ἀταυτάρως. facile, feliciter, citra laborem.
Ἀτάλων. ε. δ. ἡ. æquiualeus, æqualis.

pulsat, uel cædit, uel pugnat, qui etiam αὐτὸς τὸχος appellatur: & simpliciter pro percussore. Theodorus Gaza in lib. πρὸς μινῶν ait hoc uocabulum olim tantū significasse τὸν αὐτόχειρα, postea uerò & supra mille annos significare cœpisse, quod apud Latinos author significat. Budæus.

αὐθεντία, ας. ἢ. potestas, autoritas. Vide Budæi Comment. αὐθεντία τὸ ἐπιτρόπου, auctoritas tutoris.

αὐθεντικῶς, cum autoritate.

αὐθιμερόν, ipso die.

αὐθιμερίῳ, eodem die redeo.

αὐθιμερός, ε. δ. ἢ. per unum diem durans, diocularis.

αὐθί, illic, istic, per syncopam ab αὐτόθι.

αὐθιγενής, ἰος, δ. ἢ.

αὐθιγενής, ἰος, δ. ἢ. indigena.

αὐθίς, iterum, contrà, aduerso, in posterum.

Soli futuro coniungitur.

αὐθιμοσιονόμωρος, δ. significans, profitens.

αὐθότου, fortasse.

αὐθωρόν, eadem hora.

A Y Λ.

αὐθάα, ας. ἢ. locus ante aulam, tentoriū, aulaea, atrium.

αὐθαῖον, uelum picturis intertextis uariegatū, quod alio nomine παραπίεσμα & περιέρωμα & τάπης dicitur, nostri uno uerbo ifragula & plagas appellant. Vide Budæū in postremis annot.

αὐθαξ, ἠος, δ. sulcus.

αὐθειον, ου. τὸ. uestibulum.

αὐθειος θύρα, atrium, & αὐθειος εἰσόδος, idem.

Lyf. ἐκείνων ὅπῃ τῇ αὐθείῳ θύρᾳ τῶν φυλακῆν ποιομένων.

αὐθίωμα, tibia cantantem audio, tibix cantu recreor.

αὐθίω, μῆσω, π. ἠα. tibia cano. neut. absolut.

αὐθί, ἠς. ἢ. aula, atrium, caula, septa ouium: olim sic dictus fuit locus, ad quem capite condemnati ducebantur, postea dictus est ἀρχαῖον. Significat item locum qui perflatum habet. Homerus hoc nomine intelligit ὑπαθῆρον. Hinc & αὐθας pro regijs usurpamus, quòd ante se habeant subdialia & ampla loca. Antiqui item αὐθας ollas dixērunt.

αὐθίμα, ασω. τὸ. cantus ad tibiam.

αὐθίσις, ἰος, ἢ. pulsatio lyrae.

αὐθίσις, ου. δ. tibicen.

αὐθιργίς, ἰδος, ἢ. tibicina.

αὐθιρομα, μ. σομαι, π. σομαι, pernocto, demoror, maneo, tendo, id est, castrametor, statio nem habeo, stabulor, κοιμῶμα, deponens absolutum.

αὐθίση, μῆσω, π. ἠα. in aula habito seu uersor, neutrum absolutum.

αὐθίσις, atriensis.

αὐθίσις, ου. τὸ. stabulum.

αὐθίσις, ἰδος, ἢ. tentorium, castra.

αὐθίσις, ἰδος, ἢ. Aulis, ubi Græci castrametati sunt, ex re nomen fortita.

αὐθισίς, ου. tibicinula.

αὐθιτικός, ου. δ. pulsans lyram.

αὐθιτροῖδον, ου. τὸ. tibicinula.

αὐθιτροῖς, ου. δ. ἀνθίσις, sacer piscis.

αὐθιτροῖς, ου. δ. tibicen, & qui facit tibias.

αὐθίσις, immaterialis.

αὐθίσις, ου. δ. tibia, fistula, aulum, foramen, ferum, figura quaelibet in recitudinē productior, uti est stadium, & sanguinis ē natis bus torrens, iaculum omne prolixum, Eustath. authore, αὐθίσις ἐστὶ πᾶν τὸ σενδρῶν ἢ ἔναυλοι, σενδρῶν ἢ πᾶσι. Vocatur etiam apud antiquos κρηνός, & apud Homerū saliens cruoris, id est τὸ ἀκόντισμα ἀίματος. Odissea xxij. αὐθίσις δὲ αὐθίσις ἀνὰ εἶνας παχὺς ἠλθῆν ἄϊματων ἀνδρῶν ἄνθις.

αὐθιτροῖσις, ε. δ. qui tibias efficit.

αὐθαδία, tibix cantus.

αὐθαδός, ου. δ. cantor, senator.

αὐθαδία, ὄνος, uallis, planities, pratum, locus floridus, angustia, locus aquā ducens, mare, omne strictum, ἢ τὰ μεταξὺ τῶν φαιρήων σενδρῶν ἢ μῆκος φερῶν ἢ ἄλλοι. unde διακρίσις πᾶσι ματῶς dicta sunt.

αὐθαδία, ἰδος, locus in quò figitur crista, galea, & tumulus tendens in acutum.

αὐθαδία, ου. δ. habēs oculos longos, instat tibiarius, de piscibus quibusdam dictū apud Oppianū ἀλκυονίδων. Ab αὐθός & ἄψ.

A Y Ζ.

αὐθαδία, μῆσω, π. ἠα. παρατ. ἢ ἕναυρον, ἀδρ. ἢ ἕναυρον, differt ab αὐθίσι. Nam αὐθαδία crescere significat: αὐθίσις uerò augere. τῇ τρυφῇ ἢ ἕναυρον τῆς, & delicijs enutriti apud Herodian. Sic & apud Suetonium in Otho. in cuius domo creuerat dixit, pro enutritus erat. Actiuum est, & accusatiuo iungitur. Gaza ex Cicero ne: χάρις ἔχω τὸ γῆρας πολλὸν, ὅ μοι τῶν τῶν γῶν ἐπιθυμῶν ἢ ἕναυρον.

αὐθίσις, ἠς. ἢ. incrementum.

αὐθίσις, ε. δ. idoneus ad alendum.

αὐθίσις

αὐθίσις, ἰος, δ. ἢ. augmentum.

αὐθίσις, ου. auctiuus.

αὐθίσις, ἠς. ἢ. siccitas, mæror, clamor.

αὐθίσις, ου. δ. siccus, aridus, exuccus.

αὐθίσις, ου. δ. ἢ. insomnis.

αὐθίσις, ἠς. ἢ. aura, uentus leuior. penacutū est, teste Gaza, qui dicit ultimam produci.

αὐθίσις, procastinam, horrere frigore.

αὐθίσις, cras. Ἐπὶ πᾶσι αὐθίσις, postero die.

αὐθίσις, ου. δ. diues, abundans.

αὐθίσις, squalidus, auferus.

αὐθίσις, ου. austerus, feuerus.

A Y T A. A Y T E.

αὐθαδία, ε. δ. nuncius spontaneus, δ τὰ ἀφ' ἑωπῆ διαγγέλλον ἢ μὴ ἐπίγει.

αὐθαδία, ε. δ. admirator sui.

αὐθαδία, τὰ. ultrò oblata, uel quæ quis suo arbitrio deligat.

αὐθαδία, ε. δ. frater germanus.

αὐθαδία, ου. δ. per se sublati.

αὐθαδία, cum ipsis uiris. aduerbium.

αὐθαδία, ναὺς καταδύσασ, naues unā cum hominibus submergi.

αὐθαδία, ου. δ. consobrinus.

αὐθαδία, sed, postquam, posthac, ast.

αὐθαδία, ego autem.

αὐθαδία, ου. δ. admirator sui.

αὐθαδία, ας. ἢ. sufficientia, ubi quis suis est contentus, nec aliunde desyderat quicquā, frugalitas.

αὐθαδία, sufficito, satis prumo. a ctiuum, datiuo iungitur.

αὐθαδία, ἠος, δ. ἢ. multus, sufficiens, contentus sua sorte.

αὐθαδία, sufficienter.

αὐθαδία, iterum, posthac.

αὐθαδία, ἠς. ἢ. autoritas.

αὐθαδία, libera uoluntas, liberū arbitriū.

αὐθαδία, qui sui iuris est, suæque potestatis, liber, sui arbitrij, sui compos.

αὐθαδία, ου. δ. ultrò ueniens nullo nuncio accersitus.

αὐθαδία, μῆσω, π. ἠα. uoco, resono.

A Y T H. A Y T I.

αὐθαδία, ἠς. ἢ. ipsa.

αὐθαδία, ἠς. ἢ. hæc, p sponte sua. Vide αὐθίσις.

αὐθαδία, ἠς. ἢ. clamor, μάχη.

αὐθαδία, qui audiuit ipse, & interfuit. Dicitur etiam qui alteri non est subiectus.

αὐθαδία, eodem die, in præfens.

αὐθαδία, pro αὐθότι.

αὐθαδία, statim, quàmprimum.

αὐθίσις, δὴ μάλα, quàmprimum, breui admodum, propediem, protinus: Cicero, primò quoque tempore, dixit.

αὐθίσις, undabunda esse.

αὐθίσις, retrò, ὑστερόν.

αὐθίσις, uai αὐθίσις, identidem.

A Y T M. A Y T O.

αὐθίσις, ἠς. ἢ. odor, clamor, ὠροί, φλόξ.

αὐθίσις, proprie apud Platonem.

αὐθίσις, δ. alter bereas.

αὐθίσις, statim, cum ipso clamore. Aduersibium, quo Historici sæpe utuntur, ut cum dicunt ciuitatem captam subito & cum clamore.

αὐθίσις, ad eundem locum.

αὐθίσις, ex mei animi sensu, & meo arbitratu, non de consilij sententia facio, uel ius dico, uel decerno. hoc est αὐθιούτως διακρίσασθαι.

αὐθίσις, est qui ex sui animi sententia iudicat, uel ex sua conscientia. Aristoteles in secundo Politic. ἢ τὸ μὴ κατὰ γράμματ' ἀρεχῆν, ἀλλ' αὐθιούτως, ἐπιφαισίς. ἰδιογνώμων idem est ferè.

αὐθίσις, ου. τὸ. autographum, scriptum manu propria.

αὐθίσις, ου. τὸ. μονόβολον, ex solido ligno factum.

αὐθίσις, ἠος, δ. ἢ. natura, nō literis doctus.

αὐθίσις, ε. δ. sibi malū adferens, seipsum interficiens.

αὐθίσις, mordicus, παραχρημα, iracundè. Aristophan. Pace: τὰς φύσας ἡμῶν δεδοίκασι, καὶ τὸν αὐθιούτως τρέπον, quidam αὐθιούτως legunt.

αὐθίσις, res ipsa indicabit.

αὐθίσις, sibi ipsi subseruientes.

αὐθίσις, ου. δ. seipsum docens, qui citra doctore proficit, qui nulla præceptoris opera usus, per se doctus euasit, cuiusmodi dicitur fuisse Heraclitus Ephesius philosophus. Apud Homerum Odyss. x. quidam αὐθιούτως se uocat, quod non ex hominum institutio, sed ex afflatu dei caneret: αὐθιούτως δὲ εἶμι, θεὸς δὲ μοι ἐν φρεσίν οἱς μούσας παντίαν ἐνέφυσεν.

αὐθίσις, statim.

αὐθίσις, δ. interfector.

αὐθίσις, quisque pro se.

αὐθίσις, per seipsum.

αὐθίσις, ου. δ. anniculus.

αὐθίσις, ε. δ. qui sibi mortem consciscit.

Ἀφίμαρος, ου. δ. sedens.
 Ἀφμερεῖω, interdiu absum.
 Ἀφήμερος, οι. innominati, non dicti.
 Ἀφυναῖω, μ. ὄσω. τ. αια. distideo, separo, proprie frenum nō admitto, habenam reicio: De equis contumacibus & præferocibus. Herodianus eleganti metaphora pro imperium detrectare ac subditum esse nolle usurpat. neutrum absolutum.
 Ἀφυνασμός, ου. δ. rebellatio.
 Ἀφυνασίς, ου. δ. rebellis.
 Ἀφυνσείδης, εος. δ. ἡ. cuneatus.
 Ἀφίρμαι quod ab ἀφάρμαι descendit actiue significat in hac uoce, & passiuè. Exor quoco, deduco ab aliqua re uel opinione. Iungitur interdum cum duobus accusatiuis, interdum cum accus. & genitiuo.
 Ἀφισμῖνοι φανῆθε, abstulisse uidebimini.
 Ἀφίτωρ. ορος. δ. aphetor, emissor. Apollinis epitheton, ab emittendis oraculis.
 Α Φ Θ.
 Ἀφθα. sunt exulcerationes in summo ore, infantibus peculiare uitio lactis quo nutriuntur, calido humore corrupti: oriuntur & interdum ætate prouectioribus, quando humoribus calidis eò commeanibus intus mescūt ora aspectu sanguineo. Vnde ἀφθίφος quem eiuismodi uexat affectio.
 Ἀφθαρσία. ας. ἡ. incorruptibilitas, immortalitas.
 Ἀφθαρός, qui corrumpi non potest, immortalis.
 Ἀφθάρ, pro φθάρ, quæ dicitio Vulcanū significat apud Memphisicos, sicut pro σαχης ἀσαχης.
 Ἀφθίρω. ου. δ. ἡ. incorruptus.
 Ἀφθόγγος. ου. δ. ἡ. uoce carens.
 Ἀφθονία. ας. δ. abundantia, ubertas, multitudo, malicia.
 Ἀφθονος. ου. δ. ἡ. abundans, ut apud Lucianum, πάντα ἧ ἀφθονα, cuncta siquidem abunde suppetebant. Inuidia carens.
 Ἀφθόνας. abundè, sine inuidia, candidè.
 Ἀφθονάτερον, uberius, copiosius.
 Ἀφθόρος. impubes, imberbis.
 Α Φ Ι.
 Ἀφία. dimittebat.
 Ἀφίωρ. absoluunt iudicio.
 Ἀφίρμηρος. ου. δ. fractus.
 Ἀφιδρία. μ. ὄσω. τ. ωια. exudo.
 Ἀφιδρῖμα. ατω. τὸ. statua, situs, simulachrum, dedicatio, ædificium.

Ἀφίμα. libero, abfoluo, quando passiuè significat habet genitiuum.
 Ἀφίμαρα. τὸ. missilia.
 Ἀφίρεω. μ. ὄσω. τ. ωια. dedico, confecro.
 Ἀφίρωμῖνα. sacrata, sacris addicta, sacra.
 Ἀφίω. μ. ἴσω. τ. ιια. ἢ
 Ἀφίμι. μ. ἴσω. τ. ιια. dimitto, præcipitem do, remitto, acceptum fero & debitorem per acceptilationem libero. Ἀφίμαι τινα τὸ ἔχει κλήματω est absoluere quempiam à crimine intentato ut infontem. Item emitto Aristoph. in Ran. θεῖρον τὸν υρονὸν ἀφία fons tem emitte. Chrysoft. τὸν ἀφία δαυρῶν. Item permitto, sino, omitto, relinquo, prætermitto, missum facio. actiuum, accusatiue iungitur. Ἀφίμι σοι τὸ χεῖρος, libero, abfoluo.
 Ἀφινύομαι. οἶμαι. peruenio, adsequor. μ. ἀφίξομαι. τ. ἀφίμαι. μίσο. ἀφινύομαι, ἀπὸ τὸ ἰνύομαι. νοῦμαι. Ἀφινύω τινα, adire alique quem, accedere ad aliquem. Ἀφινύωμαι εἰς τὸν πατριδα, reuertit, redire, ἐπανέρχωμαι.
 Ἀφίλα. τὸ. ingrata.
 Ἀφιλάρθρος. υ. δ. ἡ. benignitate carens.
 Ἀφιλάνθρωπος. humanitate carens.
 Ἀφίλαργυράτωρ. υ. δ. non cupidus pecuniæ.
 Ἀφίλια. ας. ἡ. amicorum carentia.
 Ἀφίλοδοξος. υ. δ. non ambitiosus.
 Ἀφίλος. ου. δ. ἡ. amicis carens.
 Ἀφίλοσόφητος. literarum & philosophiæ expertus.
 Ἀφίλοσοφος. υ. δ. ἡ. alienus à philosophia, indoctus.
 Ἀφίλοσοργος. ου. δ. non amans.
 Ἀφίλοτενία. ας. ἡ. carentia amoris in filios.
 Ἀφίλοτιμος. υ. δ. ἡ. ignobilis, honoris contemptor.
 Ἀφίλοχρηματία. ας. ἡ. pecuniarū contemptus.
 Ἀφίματῶσαι. exuere uestes.
 Ἀφίξίς. ιος. ἡ. accessus, aduentus, præsentia.
 Ἀφίπαιω. equitatum ago.
 Ἀφίππειω. fugam arripio, equo digredior.
 Ἀφίππος. ου. δ. in quo non licet equitare, ut ἀφίππος χόρα, regio equitatu inepta. Item equo carens.
 Ἀφίπποξόδου. οι. ex equo sagittis utentes.
 Ἀφίπται. μ. ἀφίπταισσομαι. ἀδρ. ἀπέπην. μίσο. ἀπέπην, ab ἴπται, euolo.
 Ἀφίσαμαι. μ. ἀποσίσομαι. τ. αμαι. abstineo, abscedo, recedo, reducor, suppuro, colligor. Vnde ἀποσίμας. Non sum particeps, non communico consilia cum alijs, nolo implicari,

carī, cedo, abhorreo, alicuius sum, disto. Plura in Comment. Budæi.
 Ἀφισαδῖν τὸν τὸ ἀδελφῶν, abstinerere bonis fratribus, id est, non misceri.
 Ἀφισάω. deleo, abstergo.
 Ἀφισμῖ. μ. ἀποσίσο. τ. ἀφίσημα. recedo, abscedo, abeo, secdo, retro cedo, absum, emitto, remoueo, desisto, omitto, abduco, auoco, abalieno: desisto, quemadmodū milites à suo principe. unde ἀποσάτης apostata. τῆς κληρονομίας ἀφισμῶς qui hæreditate abstinuit. Deficio, rebello, abduco, præsto, distingo, dirimo, diffocio, fide abduco, ad defectionem sollicito & impello. Herod. in septimo: ἡ δὲ σύγκλητος ἀπὸς ἀναβήθην τὸν κινδύνου, φέβω τὸ μαξιμῖνον πάντα ἔπραττει εἰς τὸ ἀποσίσει αὐτὸ τὰ ἔθνη. Quare ἀφισμῶς opponitur προσπεφουότι. & significat diuisus, exemptus, disunctus.
 Ἀφίς. cimex.
 Α Φ Λ. Α Φ Ν. Α Φ Ο.
 Ἀφλασος. υ. τὸ. puppis, cacumen puppis.
 Ἀφλέμαντος. υ. δ. arcens inflammationem.
 Ἀφλοισμός. ου. δ. spuma.
 Ἀφραός. ου. δ. diues. Vide Ammonium in dictione πλοῖστος.
 Ἀφρω. repente.
 Ἀφροβία. ας. ἡ. intrepiditas.
 Ἀφρόος. ου. δ. ἡ. uai.
 Ἀφροδότης. ου. δ. intrepidus.
 Ἀφρόδευμα. ατω. τὸ. sterces.
 Ἀφροδότηριον. ου. τὸ. latrina.
 Ἀφροδύω. μ. ἔσω. τ. ωια. caco, actiuum, accusatiue iungitur.
 Ἀφρόδοι. οι. hostes.
 Ἀφρόδιον. ου. τὸ. sterces.
 Ἀφρόδος. ου. discessus ad cacandum, secessus, discessus, abitus, profectio.
 Ἀφροίπατος. ου. δ. immundus, illotus.
 Ἀφρομοδομαι. μ. ὄσωμαι. τ. ωμαι. assimilo.
 Ἀφρομοίωμα. ατω. τὸ. assimilatio.
 Ἀφροπίσω. μ. ἴσω. τ. ιια. exuo arma, exarmo, neutrum absolutum.
 Ἀφρορῶ. respicio, respecto, actiuū, accus. iungitur, de temporibus require δρῶ.
 Ἀφρόριος. υ. δ. ἡ. intolerabilis, molestus.
 Ἀφρορία. ας. ἡ. sterilitas, proprie frugum.
 Ἀφρορίωμα. idem significat interdum quod ἀφρορίω. Reliqua uide in Comment. Bud.
 Ἀφρορίω. μ. ἴσω. τ. ιια. segrego, separo, feceris, sepono: proprie adhibito iudicio. Significat item dicere aliquid non in uniuersum, sed designatè & præcise, quod Latini Præcidere dicunt: Extermino, repudio, excommunico, exacte definitio, ἀφορισμὸς φθέρωμα, distingo, discerno, constituo, designate dico, præcido, scparo, scerno, actiuū, accusatiue iungitur.
 Ἀφορισμός, ου. δ. separatio, excommunicatio, distinctio, distincta rerum explicatio, plurium rerum summatum facta traditio, quas scip ad regulam exacta rerū doctrina. Galenus ait aphoriscum doctrinæ genus esse: ὅσπερ διὰ βραχυτάτων ἐπαύλας τὸ τὸν πράγματων ἴδια περιερίξει, id est, quod omneis rei proprietates breuissimis uerbis circumscribit. Eustachius ἀφορισμὸς γνομῖστος dicit sententiosa appellauit. quæ quidam dicitæria uocant, id est, ἀποφθίματα. Sunt qui ἀφορισμὸς sententias uertant, inter quos sunt Cælius & Linacrus.
 Ἀφορμῶν χεῖρ. auocatione utere, Politian.
 Ἀφορμῖ. ἡς. ἡ. occasio, causa, argumentum. Item auxiliij & opitulatio penè ad extremum casum seruata. Latini subsidium uocant. Tacitus: Subsidium rei familiari ora ret depræcabundus, id est, ἀφρορμῖ. Item apud Demosth. ἐν τῷ ἐπιφρορμῖστος sic uocatur pecunia quæ apud trapezitas deposita.
 Ἀφορμῶ. fugio, proficiscor.
 Ἀφορολόγητος. υ. δ. ἡ. immunis, liber à tributo.
 Ἀφορος. ου. δ. ἡ. sterilis.
 Ἀφοροσία. μ. ὄσω. τ. ωια. expio, dico, & confecro, animum religione soluo, actiuum, accusatiue iungitur.
 Ἀφοροσίωμα. μ. ὄσωμαι. τ. ωμαι. parum tango, libo, repudio, expio, & procuro tristem aliam quam expectationē ob numen uiolatum, aut aliàs infensum & minabundum. Deriuatur autè ἀπὸ τῆς ὀσίας, & ὀσίαινενα ποιῆν τι significat, hoc est, ἐνενα τὸ ἀμύμησε ἢ ἀνεπιλήψις: hætenus ut reprehensioe careat qui fecerit. quod qui faciunt perfunctoriè agere & defunctoriè dicuntur. Item abominari, detestari, amoliri auersariq; ac uelut atrū infaustumq; detestari. Item recusare & repudiare munus oblatū. Accusatiue. Syneus datiuo iunxit. Herodia. ἀφοροσωμένους τε dixit pro iusta funeri persoluentes, non quod ἀφοροσίω significet priuatim iusta facere (licet quidā τὰ θῖα ἢ τὸν ὀσίαν pro iustis funerū intelligant) sed quod in uniuersum significet τὰ δῖμα ἢ ὀσια ποιῆσαι τὸν

πνα, hoc est, officia non negare, cultum de- bitum ita exhibere, ne reprehendi negligē- tia possit. Vide Comment. Bud. Αφοσίωσις. parua libatio, expiatio que fit ani- mum exoluedi religione gratia, & gene- rali uocabulo omnis expiatio sic dicitur. πρὸς ἀφοσίωσιμ, defunctoriē. Αφοσίωμα. απω. τὸ. idem. Αφοσιώσεως ἐνενα. defunctorij quæstus præ- textu. Αφ' οὗ. ex quo.

A Φ Ρ.

Αφραδέω. μ. ἦσω. π. μια. incōsideratē loquor, stultē ago. Αφραδέωσ. stultē, inscitē. Αφραδής. ἴος. δ. ἡ. stultus, inimicus. Αφραδία. ας. ἡ. stoliditas, insipientia. Αφραδύμω. in doctus, stupidus. Αφραδία. μ. ανδ. desipio. neutrum absolutum Αφραυζ. τὰ. genus nauigij non septi. Αφραυτω. ου. δ. ἡ. incustoditus, & domus ἡδ̄ cincta muro. Αφρατος. ου. δ. ἡ. incōsideratus, non dicen- dus, non inuestigabilis. Αφραύς. υος. ἡ. inscitia, incōsiderantia. Αφρέω. μ. ἦσω. π. μια. spumo. neutr. absolutū. Αφρέτωρ. ορος. δ. malus cuius, qui de nullo est ordine, aut tribu. Αφρέλιος. ου. δ. ἡ. spumilegus. Αφρέλιω. μ. ἦσω. π. μια. spumo. neutr. absolutū. Αφρέμι. ἦς. ἡ. Aphrica. Αφρέτης. εντω. δ. spumofus. Αφρέτις. ἡ. piscis ex aphyarum genere qui ē spuma nascitur. Αφροδισιαίω. μ. ἴσω. π. μια. ago rem Venereā, neutrum absolutum, Αφροδισιαμός. ου. δ. rei uenereæ usus, concu- bitus. Αφροδισιακός. ου. δ. libidinosus, copia libidi- nis gaudens. Αφροδισιου. ου. τὸ. statua Veneris, & sacrifi- cium Veneris, res uenerea. Αφροδισιος. ου. δ. uenereus. Αφροδίτη. ης. ἡ. Venus: quam sic dictam διὰ τὴν ἄφροῦ γέμισιν tradunt Hesiodus & Pla- to, quod ē maris spuma sit enata. Aristoteles uerὸ quod spermatis natura sit ἀφρωί- δης, id est, spumosa. Hecuba apud Euris pedem rectē prorsum ἀφραδίτῳ dici ait, quod ἀφροσύνης ἀρχὴ θεά, id est, insipientiē princeps dea sit. Αφροδισία. ὦ. negligo, non curo.

Αφρόντιδς. ocioli. Αφρόντις. negligo. Αφροντία. ας. ἡ. negligentia, securitas. Αφρος. ου. δ. Apher, uirescens, inuerecundus, demens. Αφρός. ου. δ. spuma. Lucian. in Pspud. μεμνη- νέναι προσποιέμενος ἐνιοσι, ἢ ἀφροῦ ὑποπιμα- πλάμυρος τὸ-σόμα. Αφροσύνη. ης. ἡ. immo destia, insipientia, incō- siderantia. Αφρούρητος. ου. δ. ἢ. Αφρουρος. ου. δ. ἡ. incustoditus. Αφρωδης. εος. δ. ἡ. spumofus. Αφρων. ονος. δ. ἡ. insipiens, imprudens, qui ea quæ intelligit, non administrat prudenter: Immo destus. Vide ἀνοήτων. Α Φ Υ. Αφύη. ης. ἡ. piscis genus, de quo uide Aristot. libro vi. de animalib. Theodorus apuam uertit. Appollodorus scribit meretriculas quasdam ἀφύας suisse cognomitas, quod minutulæ forent albæq; ac oculis grandio- ribus: nomina eis fucere Stagonion & An- this. Athenienses ἀφύας uocabāt ἡφακίωρ ὄψωρ, id est, mendicorum obsōnium ob rei- nimiam affluentiam, auctore Chryssippo. Αφύης. ἴος. δ. ἡ. ineptus, amens, sine natura, in doctus. Αφύια. ας. ἡ. degeneratio, ineptitudo, inha- bilitas. Αφύκτω. ε. δ. ἡ. ineuitabilis, inexplicabilis, so- cus unde quis eua dere nequit. Lucian. de Marte loquens unā cum Venere catenis à Vulcano implicato: ἔπειτα δὲ συνέσ ἐν ἀφύῃ κω ἐχέσασθαι ἐαυτὸν, ἰνίτευσι. Αφύλακτα. τὰ. quæ nimis obseruantur. Αφύλακτος. nimis caueo. Αφύλακτος. ου. δ. incautus, non obseruans. Αφύλακτος. incautē, incustoditē. Αφύλακτος. ου. δ. alienus ab auaritia. Αφύλλος. ου. δ. ἡ. folijs carens. Αφύπνις. μ. ἴσω. π. μια. expergefacio. actiui accusatiuo iungitur. Αφύπνιος. μ. ἴσω. π. μια. obdormio. neutrum absolutum. Αφύσγος. ου. δ. fordes. Αφύσμος. ου. δ. exhaustio. Αφύσσομαι. μ. ἴσω. π. μια. ἢ Αφύσσω. exhaustio, palpo. Αφύστος. ου. δ. non influus. Αφύστος. τὰ. auulsiōne quæ seruntur. Αφύστος. ας. ἀφασία.

Αφωρο

Αφωρος. ου. δ. mutus. Αφώρα. respiciebat, ab ἀφορά. ὦ. Αφωρισμένη οδία, oppignorata bona apud Demolthen. ἴσε μὲν ἢ αὐτοὶ ὄσοις αὐτὸ ἢ οδία ἀφωρισμένη ἡν. Αφώτισος. ου. δ. lucis expers. Τὸ Α μετ' τὸ Χ. Αχαία. ἄς. ἡ. Attice Minerua. Αχαιδης. ἄ. Græculæ Homero. Αχαις. ἄ. Græcillo. Αχαιός. ου. δ. Græcus. Αχαινος. ου. δ. ἡ. effrenatus. Αχαιν. genus menfuræ frumentariæ. Αχαις. ἴος. δ. ἡ. uastus, inhians, immensus, stupore plenus, stupidus, qui aperto ore rem aliquam inspicit. A uerbo χάσσω: au- get hic α. Αχαινορ. ου. τὸ. pro ἀνοήτορ. Αχαις. ἴδος. δ. ἡ. ingratus, sine gratia. Αχαισίομαι. μ. ἴσομαι. π. μια. non accipio de- bitam gratiam. Αχαισιώ. μ. ἴσω. π. μια. ingratus sum, denez- go gratiam. Αχαιστία. ας. ἡ. ingratitude. Αχαισος. ου. δ. ἡ. ingratus. Αχαισιος. ingratē. Αχαιτω. ε. δ. non gratiosus, inofficiosus. Αχαιτος. ου. δ. Achates lapis quidam precio- sus, in Sicilia apud Achatem fluium pris- mum repertus, similis Hæmati, Sic item di- ctus est Aeneæ comes. Α Χ Β. Αχελος cui non sunt labia, sine margine. Est & nomen lapidis, quē Hermolaus ex The- mistio fatuum transtulit, hoc est, nullius fa- poris. Αχεροδύμη. ἡ. intonsa coma. Αχεροποιων. ου. δ. non manufactus. Αχερος. ου. δ. mancus. Αχερωτω. ε. δ. ἡ. ἀχερογύνητος, inuictus, inex- pugnabilis, indomitus. Αχελδος. ου. δ. Achelous fluius. Αχέομαι. μ. ἴσομαι. π. μια. tristor, irascor. de- ponens, datiuo iungitur. Αχεδος. ου. δ. asper, agrestis, & herbæ ge- nus. Αχεδης. ἴδος. ἡ. arbor populus. Αχερω. οντος. δ. Acheron fluius infernalis, dictus quasi ἄχρη ἴεωρ. Αχίται. οί. cicadarum species: Theod. modo argutam, modo Achetam transfert. Nam

tradunt hos canere, sceminas uerὸ mutas esse, quæ dicuntur τετλήοναι. Αχέω. καί Αχέω. doleo, ægrefero. Α Χ Η. Α Χ Θ. Αχμ. τὰ. mentis ægritudines. Αχμ. υνος. ὁ. pauper, mendicus. Αχμια. ας. ἡ. penuria, ut apud Aristoph. νόσση βιαδής, ἢ φιλων ἀχμια. Αχθενός. ου. δ. pondere pressus, laboriosus. Αχθίω. μ. ἦσω. π. μια. gemo, grauio, molestus sum. neutrum absolutum. Αχθιδάμ. ὦνος. dolor, grauedo, tristitia. Αχθιγής. τὸ. dolorosum. Αχθομαι. μ. ἀχθίσομαι. aoristus primus, ἡχθίς αθηρ. tristor, indignor, discutor, ægrefero, irascor, offendor. Lucian. καίμην ὄγε πατήρ ἡχθετό μοι συνεθελεύοντι. Αχθομαι τῷδε & τῷδε dicunt Attici. Sic & apud nos Sallustius in Cat. Et quasi dolens eius casum. & Vergi- lius in secundo: Et casum infantis mecum indignabar amici. Idem in primo: Et nostro doluisti sepe dolore. Deponens, datiuo iungitur. Αχθος. εος. τὸ. dolor. Stoici λήθημ βαρύνουσαν definiunt, id est, ægritudinem prementem Cicero angorem transfert. pondus. Αχθοφορία. μ. ἦσω. π. μια. pondus fero, onus sustineo. neutrum absolutum. Αχθοφόρος. ου. δ. baiulus. Α Χ Ι. Α Χ Λ. Α Χ Ν. Αχλ. faciliter. Αχλαιοι σπόγγοι. Achilleæ spongix, quibus Achilles in uulnere curando usus est. Vide Aristotelem de animalibus. Αχλιδας. Achillea, alij χιλιόφυλλον, id est, mil- lefolium uocant. Αχλιδρ. υνος. δ. ueste carens. Αχλάδης. ἄ. pira syluestria. Αχλός. υος. δ. tenebra, caligo, ἀχλωδής, tenez- bricosus. Αχνη, λεπτά ἀχνη, ἢ ἀναθαρίσαι. Αχνη. ης. ἡ. significat minutissimum illud & le- uissimum quod ex spicis excussis euolat. Homer. ὡς δ' ἀνεμος ἀχνας φορεῖ, Sicut A- chnas profert uentus. Significat item τὸ λε- πτοτατον τῷ ἕδατον maris asperginem, spu- mam maris. Sophocles pro rore usurpat uit. Αχνη πυρός, pro fumo. Et ἀχνη somni apud Hippocratem. Accipitur generatim pro tenuissimo cuiuslibet rei. ο Αχνημα.

Ἄχνομαι. μ. ὀσομαι. π. ὀσμαι. tristior, anxius sum. deponens absolutum, datiuo iungitur.

Α Χ Ο Α Χ Ρ.

Ἄχολος. οὐ. δ. felle carens. Ἄχρῶδος. sine fidibus. Ἄχρῶντος. οὐ. δ. ἡ. infelix. Ἄχρηγίτων. ὁ ἀπορούμενος. Aristoph. ἄδνατον γὰρ ἢ οὐ βᾶδιον τὰ κατὰ πρᾶξιν ἀχρηγίτων ὄντα. Vide Bud.

Ἄχρῆταςος. οὐ. δ. ἡ. infatiabilis. Ἄχος. ἰος. τὸ. dolor, tristitia, proprie dicitur dolor, qui prorsus obstupefacit, sui ἑσ̄ sensum adimit homini. Ἄχραδίου. ἡ. ἡ. locus erat Syraculis, fortissimus, pulcherrimus, maximus. Ἄχραντος. οὐ. δ. ἡ. immaculatus, intactus, non coloratus. Ἄχρας. ἄθος. ἡ. pyrastrū, pyrus sylvestris, spinæ genus.

Ἄχρηθῆλος. temerè, uel sine causa ridens, quod uitium uel stultitiæ uel dementiæ signum esse solet. Vnde accipitur pro inepto & stulto.

Ἄχρηθῆλον. turpiter, inutiliter, inusitate. Ἄχρηθῶμαι. μ. ὀσομαι. π. ὀσμαι. fio inutilis. deponens absolutum. Ἄχρηθος. οὐ. δ. ἡ. inutilis, nihili, nullius bonæ frugis, teste Gellio. Ἄχρηματία. ας. ἡ. pecuniarum inopia. Ἄχρημάτισος. β. δ. ἡ. otiosus, & omni actione uacuus.

Ἄχρημάτων. ὀν. δ. sine sumptu, sine pecunia, inops. Ἄχρημοσύνη. ἡ. ἡ. ægestas. Ἄχρημωρ. pauper, ἀτάρειος. Ἄχρησία. ας. ἡ. inutilitas, incommoditas. Ἄχρησιος. β. δ. ἡ. abusuus, inutilis, ἄχρησιος, inidoneus.

Ἄχρη. καὶ Ἄχρη. usque, donec: καθόλου, apud Homerū prorsus, per totum, καὶ ὅσα ἄρα ἀναδῆς ἄχρησι ἀπαλλοίησι, Ammonius hæc duo distinguit.

Ἄχρη ὄν. dum. Ἄχρη πον. quandiu, & ante infinitiuum uerbi. Lucian. ἀχρη πὸν καὶ ἐρυθρῆσιν, ita ut erubescerem.

Ἄχρησ ἄν. dum, id est, quamdiu, tantisper dū. Ἄχρησιος. οὐ. δ. inunctus. Ἄχρησιος. οὐ. δ. non perennaturus. Ἄχρησιος. β. δ. ἡ. wονηρῶς, Lacones nothum, & spurium uocant.

Ἄχρῶντος. οἱ. non depididi, non colorati. Ἄχρῶσιος. οὐ. δ. pallidus. Ἄχρῶματτος. οὐ. δ. ἡ. impudens, ἀναδῆς. Ἄχρῶμος. οὐ. δ. ἡ. ἡ. Ἄχρῶνυλῖα. ultimæ noctis excubiæ.

Α Χ Υ Α Χ Ω.

Ἄχυν. species castæ. Ἄχυλος. οὐ. insipidus. Ἄχυμος. οὐ. fatuus, insipidus. Ἄχυρμιά. ἄρ. ἡ. aceruus palearum. Ἄχυροδίου. ἡ. ἡ. stabulum palearum. Ἄχυρορ. οὐ. τὸ. palea. Ἄχυροστρίψ. tribula, paleam terens. Ἄχυροδύς. ἰος. δ. ἡ. glutinosus, paleaceus. Ἄχυρόρ. ὄνος. stabulum palearum. Ἄχῶ. ὄος. uox. Ἄχῶρ. ὄρος. pro ἄχῶρ, fursur, sordes capitis. Ἄχῶρες. ulcera fetida in capite. Ἄχῶρισος. οὐ. δ. ἡ. inseparabilis.

Τὸ Α μετὰ τὸ Υ.

Ἄψ. post, mox iterum, retrò. Ἄψάλακτος. β. δ. intactus, illæsus, ἀτρωρηστος. Aristophan. Lysistra. ὅς ἀντιῶν κατῆρα πρῶτον ἀπὸ τῶν ἀψάλακτων.

Ἄψακτος. sine pulsū fidium: proprie psalterij. Ἄψασος. οὐ. δ. ἡ. intactus, non tangens. Ἄψαθῆς. ἰος. δ. ἡ. sine uituperatione. Ἄψευδῆς. ας. ueritas. Ἄψευδίστατος. certissimus, alienissimus à mendacijs. Ἄψευδῖα. μ. ἰσω. π. ἡ. non mentior, neutrum absolutum.

Ἄψευδῆς. ἰος. δ. ἡ. à mendacio alienus, uerax. Ἄψευδος νόμος. inuiolata lex. Ἄψηκτος. οὐ. δ. durus, infrangibilis. Ἄψήφισος. οὐ. δ. qui non tulit suffragium. Ἄψήμος. τὸ. ἡ.

Ἄψημορῖα. ἡ. fastidium rerum adamatarum. Ἄψημορῶν. τὸ. fatietas, continua expletio. Ἄψήμορος. nouitatis cupidus. ὁ ταχέως νεωπέσμένος, ὁ εὐμεταβληστος. Ἄψήμοροι qui statim simul atq̄ cibum attigerint exurgunt saturi, ac cibum fastidiūt: fastidiosi, ἀπὸ τῶν ἀψῆων καὶ ὄρος.

Ἄψημαχῆρ. acutè & terribiliter pugnare, prælium conserere. Ἄψημαχῖα. ας. ἡ. præliudij belli, uelitaris pugna. Ἄψημισία. ας. simultas non diuturna. Ἄψησθῶρ. abinthium, herba quædam extremæ amaritudinis. Theodorus sic scribit.

Ἄψησθῶρ. Alij ἀψήσθῶρ. Ἄψησθος. οὐ. idem.

Ἄψη

Ἄψῆς. ἴδος. ἡ. curuatura rotæ, id est lignum supra rotas tenens scalas, uel in quo figuratur radij, ligneus rotæ circulus, atq̄ in hac significatione quidam primam aspirant, dicitq̄ uolunt ἀπὸ τῶν ἀψῆων, id est, à tangendo, quòd uidelicet rotæ, quæ uoluuntur, terram contingant. Homerus Iliad. ε. pro foramine retis seu plaga usurpat. Dicuntur item ἀψῆδες circuli in stellis, teste Plinio lib. ij. cap. xv. & xvi. Testudo, fornix. Ἄψῆς. ἰος. ἡ. tactus, contactatio. Ἄψῆσλος. οὐ. δ. plaga retis, fornix, nimis iracundus.

Ἄψῆστρον. subito, retrò, rursus, ὁπιὸν ὄρμηστρον, retrogradum, retrofugum. Ἄψῆστρος. δ. ἡ. retrogradus, retrofugus. Ἄψῆς. ἰος. τὸ. in membrum. proprie tamen iuncturæ membrorum.

Ἄψοφηνί. sine strepitu, ἡρέμια. Ἄψυκτος. δ. infrigefactibilis. Ἄψυχος. οὐ. δ. ἡ. inanimatus, timidus.

Τὸ Α μετὰ τὸ Ω.

Ἄω. μ. ἄσω. spiro, lædo apud Homerū Ἄωρ. ὄρος. τὸ. ensis. Alij legunt ἄωρ. Ἄωρ. ὄρος. ἡ. mulier. Ἄωρ. intempestiue. Ἄωρῖα. ἡ. immaturitas, deformitas. Ἄωρος. οὐ. δ. ἡ. deformis, indecens, intempestiuus, ut ἄωροι ὄπῳροι, crudi fructus, nō maturi. Ἄωρο. pendebat. Ἄωτος. οὐ. δ. flos, & lana ouis, non habens aures, inauritus quo utitur A. Gell. imitatio ne Græcorum lib. vij. cap. vi. Ἄωτια. floreo.

Τὸ Β μετὰ τὸ Α.

Ἄβῆω. uociferor, inarticulatè loquor. uagio Gaza ex Cicer. translulit. βαβαί. papæ: uox admirantis.

Βαβασῆξ. contemnentis & reijcientis particula apud Aristophanem. Βαβῆτις. δ. saltator, locutuleus, insanus. Βαβῆξ. δ. uanus, gurrulus, impudens. Βαβῆιον. τὸ. magnum. Βαβῆσας. Persica lingua eunuchus. Βαβῆς. Cinceus. Βαβῆν. pedetentim, lentè, ociose. Βαβῆζω. μ. ἰσω. π. ἡ. uado, πόθεν βαβῆζας? pro

unde uenis? Aristoph. in Pluto: πόθεν μὲν οὐρ φράσσῃ ἀνχμῶν βαβῆζας: neutrum absolutum.

Βαβῆσιμῆρ. iturus essem, irem. Βαβῆσιμα. ἀπὸ. τὸ. gressus, incessus. Βαβῆσιμος. οὐ. δ. idem. Βαβῆσις. ἰος. ἡ. ingressio. Βαβῆσις. eundem Attici dicunt, pro βαβῆσιον. Βαβῆσιμός. qui lubens uadit, ac itineris pedestris laborem perfert. Βαβῆσιος. οὐ. δ. uadibilis, ut ita dicatur: per quæ iter facere possumus. Βαβῆσιμα. diligo. Βαβῆσις. β. δ. ἡ. itio, βαβῆσις. Aristoph. αὐιβ. διὰ τὰυτὰ τὸν ὀδὸν βαβῆσιον βαβῆσιον. Βαβῆσι. μ. ἄσω. π. ας. dico, actiuū, accusatiuo iungitur.

Β Α Θ.

Βαβῆσιος. οὐ. δ. profundus. Βαβῆσις. profundè. Βαβῆσιος. profundissimus. Βαβῆσις. ἰδος. ἡ. gradus, basis, uestigia pedum, sedes, quod tamen tragicum est. Βαβῆσιός. οὐ. δ. gradus. Βαβῆσιος. ἰος. τὸ. profunditas, prolixitas, ὄρθρου βαβῆσιος. diluculo. quum multum adhuc notis est. ἐν βαβῆσι γῆρας, in extrema senectate. Βαβῆσις. ας. ἡ. scala domus. Βαβῆσιον. οὐ. τὸ. ἡ. Βαβῆσιος. δ. fundamentum, basis, imæ sedes, gradus, pes disci, subscellium, ἴδρασμα. Βαβῆσιος. οὐ. δ. ἡ. profundus. Βαβῆσιος. οὐ. δ. egregie barbatus. Βαβῆσιον. ω. τὸ. profunda terra, profundam terram habens. Βαβῆσιος. extremæ senectutis, ualde senex. Βαβῆσιος. β. δ. eloquens, ἰλιόγμος, ἐν γλωσσῶν. Suidas.

Βαβῆσιος. οὐ. δ. habens uorticæ aut fluctus profundos. Βαβῆσιος. β. δ. ἡ. carnosus, profundè cinctus ut toga supernè sit laxa. Βαβῆσιος. τὸν. piscifugum, profundum. Βαβῆσιος. οὐ. ἡ. magnus sinus. Βαβῆσι. profundè. Βαβῆσι. μ. ἡ. π. ἡ. profunda facio, augeo. neutrum absolutum. Βαβῆσιος. profundè fluens. epitheton fluiorum & maris. Βαβῆσιος. β. δ. habens radices altas. Βαβῆσιος. οὐ. δ. profundè & citò fluens, altis fluus.

βαθύς. ἰος. δ. profundus, prolixus.
βαθυσαφής. ἰος. δ. ἡ. profundè fossus.
βαθύσχινος. ε. δ. ἡ. profundus in iuncis.
βαθύτης. ἡ. ἡ. profunditas.

Β Α Ι.

βαία. mons Cephalenæ, unde
βαίατης. nomen gentile.
βαίβαια. ἀπὸ τῶν βαίαινα.
βαίαινα. μ. ἡ. ἰσομαι. π. βίβηκα. uado, eo, incedo,
ingredior, ascendo, ascendere facio, descen-
do, amo, adolor, aorist. secundus ἔθην. Neu-
trum: sed Homerus sæpe actiue usurpat.
βαίον. paululum, paulatim, parū, ὀλίγον, pau-
lisser, non maligne.
βαίον. οὐ. τὸ. ramus: propriè autè ramus pal-
μας, παρὰ τὸ βίαι τιλλεσθαι, quod non facile
reuelli possit, quòd hæc arbor natura sur-
sum nitatur aduersus deprimentis manū.
βαίος. οὐ. δ. breuis, paruus, ὀλίγος.
βαίος. οὐ. δ. Baius Vllis focius.
βαίοφρος. ε. δ. solennitas oliuarum.
βαίτη. ἡ. βæta, indumentū ex pellibus con-
futus.
βαίτηλος. οὐ. δ. bætylus, Abadit, saxum quod
pro Ioue Saturnus deuorauit.

Β Α Κ.

βακχίος. ε. δ. executus, euiratus, effocminatus,
stultus, magni corporis, spado, castratus,
eunuchus.
βακχίαια. ας. ἡ. ἡ.
βακχίον. οὐ. τὸ. baculus, fultis.
βακχίασμος. οὐ. δ. genus lasciuia saltationis.
βακχῆρ. hedera coronari.
βακχέον. ε. τὸ. templum Bacchi.
βακχέβαυχος. οὐ. δ. sic uocabatur Dionysus
in sacrificijs. Aristoph. Equitib. ἠδύντα καὶ
παύνα δι' ἡ βακχέβαυχορ ἄσαι.
βακχέοδίσκω. δ. qui maximè Bacchum imi-
tatur.
βακχέος. οὐ. δ. bacchius pes ex breui & dua-
bus longis constans.
βακχέματα. Ϛ. Bacchanalia.
βακχέια. τὸ. μανίωμα, infania, bacchor.
βακχίω. τὸ ἀτακτῶ, immodestè ago more bac-
chantium.
βακχίη. genus apij, uel Bacchi sacrificia, bac-
cha, bassara. Euripedes Cassandram uoc-
cat βακχίη, id est, diuino furore afflatam.
βακχίαια. ας. ἡ. ἡ. infania, mania.
βακχίος. οὐ. δ. bacchicus.
βακχίος. οὐ. δ. Bacchus, Eustathius ἀπὸ τῶν βακ-
χέων deducit, id est, ab incòdito ululatu, quo

furentes bacche perfonabant: deinceps au-
tem infertam literam κ, quo expressio fiet
ret tetri immanisq̄ soni. Est præterea βάν-
χος coronæ species. Item ὁ κλαυθμός, eius
latus.
βακχυλίδης. ε. δ. Bacchylides, ex nouem ποῆ-
tis lyricis unus.

Β Α Λ.

βαλανόρα. ας. ἡ. clauis, sera.
βαλανέον. οὐ. τὸ. balneum, παρὰ τὸ τὰς βαλά-
νους αἰεῖν. siquidem balanos succendere
ueteribus moris erat. Nam Suidas scribit
ueteres glandibus uesci solitos, cortices ue-
rò igni alimenta præbuisse.
βαλανεύς. ἰος. δ. balneator.
βαλανίω. glandes excutio.
βαλανίς. ἰδος. ἡ. balneatrix.
βάλανος. glandium figura formata medicas
menta, quæ sedi ad soluendam aluum infē-
runtur.
βάλανος. ε. ἡ. glans, palmæ foeminae stuctus:
sicut masculæ ψήρ. penis extrema pars.
βάλανος μυρψιμῆ. glans unguentaria.
βάλαντιον. οὐ. τὸ. crumena, marsupium, sac-
culus.
βάλαντιοτόμος. οὐ. δ. fur, marsupicida, crume-
nifeca, marsupiorum incisor, crumenarum
præcisor. Hos fortè saccularios rectè dixē-
ris. Ex Ascanio.
βαλανώδης. habens figuram glandis.
βαλάρεθς Cernij uocant exules, Paufania tra-
dente.
βαλανώσιον. οὐ. τὸ. flos agrestis punici.
βαλίς. ἰδος. ἡ. repagulum, hoc est, illud unde
in certaminibus equorū fit initium cursus.
Latinis carcer dicitur, quem admodum τή-
μα, ubi sistitur, latinè meta.
βαλιώται. Cretensibus dicuntur συνέφηβοι.
βάλιος. οὐ. δ. uarius, maculosus, maculis uar-
rijs distinctus.
βαλιώται. progenitores.
βάλια. oppidum Macedoniae.
βαλιώος. cuius illius oppidi.
βάλιζω. μ. ἰσω. tripudium, lasciuio.
βαλλισμός. οὐ. δ. tripudium, Saltatio quæ ad
tympana crepantia, uel etiam ad cym-
bala defaltabatur, cuiusmodi parilibus
siebant Romæ, quæ mox ἑωμῶα dici coe-
pere.
βαλλομαι εἰς νοῦν passiuæ uoce dicitur, pro an-
imaduerto & intelligo. Synesius: ἡμῶς θεῶν
μὲν ὄσσερ ἀπίστερ, οὐκ εὐθὺς εἰς νοῦν ἔβαλομεθα.
βεβημῖνος

βεβημῖνος εἰς νοῦν à Chrysoflo. dicitur pro
eo quod dicimus qui in animum induxit,
& ut faceret consilium cepit. Herodot. βαλ-
λόμενος ἐφ' ἑαυτῷ, secum ipse cogitans. Ho-
merus ἐν θυμῷ βάλλοντο ἔπος, in animo uer-
fabant, memores erant, cogitabant, in me-
moriam uersabant. Item βεβημῖνος, proie-
ctus dixit Vergilius, hoc est, qui toto corpo-
re prostratus iacet, id quod in grauibus ac-
cidit morbis. Significat etiam facio.
βάλω. μ. ἀλώ. π. βέβηκα. mitto, sagitto, uul-
nero, iaculo, iacio, iacio, uibro, impeto, peto, ut
quum petimus lapidibus, incesso, insector,
iacto, percutio. λόγῳ βάλωμῃ est inceslere
maledictis, & conuicijs uelut figere. Greg-
oῖς μίρος ἰσοθείας δόξα λόγῳ βάλωμῃ τὸν ἀνι-
τήριον. Aorist. secundus ἔβαλον. Actiuum,
accusatiuo iungitur. Vide Budæum.
βαλλώτη. marrubium nigrum.

Β Α Μ. Β Α Ν.

βαμβάινω. uerbum tractum ex fuga & timo-
re, χλωπαίω, tremo dentibus & pedibus.
βαμβάιζω. μ. ἰσω. π. ινα. frigore tremo. neut.
absolutum.
βάμμα. ατῶ. τὸ. tinctura, fassamentum.
βαμνοῖα. artificium.
βανασον. τὸ. tractorium.
βανασουρία. idem quod βανουῖα.
βανασος. ε. δ. ἡ. ad uerbum sonat quasi dicas
caminiarius, qui circa fornaces & caminos
exercetur. Nam βαύνον Peloponenses ig-
nis locum uocāt, caminum: & αἰεῖν incen-
dere est, unde propriè dicitur de artificibus
qui ignis adiuuamento opus conficiunt: de-
inde translata uox ad omnes arteis quæ
manuum officio peraguntur, id quod &
D. Hieronymus annotat lib. primo aduer-
sus Pelagium: Ut taceam (inquit) de ijs
quos Græci βανασοὺς uocant, nos ad ope-
ra manuum pertinentes possumus dicere.
Mechanicus, feruilis, mercenarius, illibe-
ralis, sordidus, uilis, sedentarius. Veteres
huiusmodi homines ab honoribus seclude-
bant. Ammonius distinguit à τεχνίτησ.
βάεις. ἰος. ἡ. fama, sermo.

Β Α Π. Β Α Ρ.

βάπτα. fucati. Item sacerdotes quidam apud
Aristoph. Vide Suidam & Politianum in
Miscellanis.
βάπτιζω. μ. ἰσω. π. ινα. immergo, actiuum, ac-
cusatiuo iungitur.
βάπτισμα. ατῶ. τὸ. ἡ

βάπτισμός. οὐ. δ. immerio, lotio, baptismus.
βάπτισηριον. locus qui uulgo fons dicitur.
βάπτις. tinctor, qui mergit & tingit.
βάπτις. οὐ. δ. tinctus.
βάπτιω. μ. ἀψω. π. αφα. tingo, lauo, coloro, infi-
cio, actiuum accusatiuo iungitur.
βάραθρον. οὐ. τὸ. siue, ut alij enunciant, βέρε-
θρον, locus profundior erat Athenis putei
modo, in quem noxios ac καυέρες detur-
bant. Eius superiora dura quidem erāt
ac rigida, infima uero laxa & mollia: ut
descendentes facile demergerentur. Har-
pocratio annotat Demosthenem in Philip-
picis abusum hac dictione pro pernicie tan-
tum. Propriè aiunt βάραθρα uocari excar-
uata loca, in quæ demerguntur flumina,
παρὰ τὸ βάινω, ab aquarum ingressu, uel
quasi ἄβατα, quòd ex cavitare peruia non
sint, nec aedeunda. Sunt item qui cœnosa lo-
ca eo nomine intelligant.
βάραθρος. δ. βαραθρον ἀξίος ἀνθρώπος, dignus
qui in barathrum conijciatur.
βαραθρωδής. ἰος. δ. ἡ. profundæ altitudinis.
βαρβαρίζω. uoce, cultu, moribus, ac toto uitæ
genere barbarus sum. barbarisso. Item no-
uum quiddam ac peregrinū barbarumq̄
designo.
βαρβαρισμός. οὐ. δ. barbarismus. Gellius nec
apud Græcos nec apud Latinos usurpa-
tum se inuenisse dicit lib. γ. cap. xx. Sed uiz
de Quintilianum.
βαρβαρισί. barbarè.
βάρβαρος principio dicebatur qui absurdè ac
ineptè loqueretur Græcè. Nam quum ad-
uenæ ac peregrini homines Athenis Græ-
cè loqui conarentur, sæpenumero in uocè
hanc absonam βάρβαρ prorumperūt: de-
inde ad mores feros atq̄ asperos accòmo-
dari cœptum. Item τὸ ἐχ' ἐκλυμιόν, ac quic-
quid peregrinum erat βάρβαρον uocabāt:
unde Homerus Caras ob peregrinum &
absurdū linguæ sonum βαρβαροφόνους uo-
cat. Et Ouidius apud Getas agens, inquit:
Barbarus hic ego sum, quia non intelligor ulli.
Anacharsis dicebat Scythas barbaros esse
apud Athenienses, sed Athenienses uicissim
apud Scythas.
βαρβαρίζω. canere lyra seu barbito.
βάρβιτος. οὐ. δ. barbitus.
βάρβισος. ε. δ. tardus, pro βεράθισος, per trans-
positionem literarum.
βαρίω. μ. ἰσω. π. ινα. grauo, actiuum.

deblaterent. Plura in Chiliaidib. Erasmi, & apud Cœlium lect. antiq. lib. vij. cap. xxij.

βατάρισμοι. οί. nugæ.
βατλολογία. μ. ἴσω. π. ννα. multa & inania loquor. neutrum absolutum. Vide Chiliaid. Erasmi, & eiusdem annotatiōes in Matth. cap. vi.
βατλολογία. ας. ἡ. multiloquium: cui opponitur λαλισημοσ. Sumptum à Batto quopiā inepto poetā, qui in hymnis suis eadem crebrius iterabat. Titubantia, quādo uidelicet oratio repetitur: stultiloquium. Copiosius in Chiliaid. & in annot. Eras. in nouū test.
βατλος. υ. δ. Battus poetā quidam, qui semper eadem repetere solebat. Vide Chiliaid.
βατλίη est Theopompi drama.
βατύλος uocabant pusilli corporis fœminas.

Β Α Υ. Β Α Φ.

βαύλα. μ. ἴσω. π. ννα. caninam uocem edo, latro: fictum uocabulum à canū latratu. occulte dico.
βαυκλήιον. uas uinariū apud Homerum.
βαυκιδες. genus calciamentorum Ionicorū.
βαυκίσησθαι lasciuire.
βαυκισμός. οὐ. δ. genus lasciuiae saltationis à Bauco quodam institutæ.
βαύνος. οὐ. δ. caminus, fornax.
βαφεύς. εος. δ. tinctor.
βαφί. ἡς. ἡ. tinctura.
βαφίτι. ἡς. ἡ. tingendi ars.
βαφίτιον. ad lauandum, colorandum, tingendum, accommodum & idoneum.
βαφίτιος. οὐ. δ. infectorius.

Τὸ Β μετὰ τὸ Δ.

Βάδιον. μ. αλδ. mulgeo. uerbum actiuū.
βδέλλα. υς. ἡ. hirudo, sanguisuga, ἀπὸ τοῦ βδέλλεσθαι, quod sanguinē emulgeat. Theocritus Pharmaceutria: ὡς λυμνῶτις ἀπάρ ἐν βδέλλα πικνωσας.
βδέλυγμα. ατω. τδ. abominatio.
βδελυτός. οὐ. δ. abominabilis.
βδελυρία. ἡ. nugacitas.
βδελυρός. οὐ. δ. odiosus, execrandus, abominabilis, detestabilis, sacer.
βδελήσησμαι. μ. ἴσομαι. π. νημαι. fastidio, abominor. deponens, accusatiuo iungitur.
βδέω. μ. ἴσω. π. ννα. pedo. neutrum absolutū.
Aristophanes tamen in Pluto accusatiuo iunxit, ut οὐ λιβανωτόν γῆ βδέω.
βδέλος. pector.
βδύλω. metuo, trepido, detestor, odi. Aristophanes equitib. καὶ γῆ οἶτε πονοῖσι δειδίασιν

αὐτόν, ὅτε τῶν βδύλων λέως.
Τὸ Β μετὰ τὸ Ε.

Βέβαιος. υ. δ. stabilis, firmus, constans, certus, compertus, & de quo fiduciam habemus, iustus.
βεβαιότατος. constantissimè.
βεβαιότερος. constantius.
βεβαιούμαι. passiuè τὸ πιστεύω ἀληθῶς, hoc est pro comperto habeo, perhibeo, affirmo, inde facio.
βεβαιόω. μ. ἴσω. π. ννα. confirmo, stabilo, roboro. Et est βεβαιῶσαι id quod iurisperiti dicunt, prestare ut habere liceat ei, cui stipulatione & sponsione euictionis cautum est. Et τὴν βεβαιῶσόν τε παρέχεισθαι est authorem suum laudare. Vide Budæi Cōmentaria. accusatiuo iungitur.
βεβαιόσωσθαι. est actio ob euictionem.
βεβαιώσις. ιος. ἡ. confirmatio.
βεβαιώτης. δ. astipulator.
βεβαιωτικός. οὐ. δ. confirmatiuus.
βεβηκός. οτω. progressus, à βαινω.
βεβηλα. facta ad que prophanis accessio erat: quibus opponuntur ἀβεβηλα.
βεβηλος. οὐ. δ. impurus, prophanus.
βεβηλώω. μ. ἴσω. π. ννα. inquino, contamino, prophano. actiuum accus. iungitur.
βεβιωμένα, quæ in uita peregrimus. Demosthenes ἐξέτασεν ὑμῶν παραδληλα τὰ σοι καὶ ἐμοὶ βεβιωμένα. Cicero impersonaliter dixit ad Atticū, scribens: Quare stomachor omnia? Sed mihi βεβιωται, uiderint iuuenes, id est, sed mihi uita peracta est.

βεβλασθῶσθαι. urgere, torqueri.
βεβός. iens.
βέη. iret.
βέθρον, pro βέρεθρον per syncopen.
βέσημαι. uiuam.
βέω. iero.
βει. panis, Phrygum uox est.
βεικισθῆναι. υ. δ. delirus, stupidus, uehementer annosus.

Β Ε Λ.

βέλεος. legumen quoddam cicerculæ non dissimile.
βέλεμον. οὐ. τδ. sagitta.
βέλεσηχαρης. sagittis gaudens. epitheton Apollinis.
βέλερα. τδ. mala, unde bellerophon quasi malorum occisor.
βελόθῆκη. υς. ἡ. pharetra.
βελόνη. υς. ἡ. pifcis, apud Aristotelem. Acus ex transla

ex translatione Gazæ: dicitur & acicula, rostrum habet gruis uel ciconiæ similitudine, colorem uerò argenteum, spinam uiridis coloris. Significat & acum instrumentum. Lucian. in Pseud. βελόνην πυρῶσας τὸ ἄπὸ τοῦ σφραγῆσθαι μέγος τῆς ἡρῆς διακίνησθαι, ὁ δὲ βελός. εος. τδ. sagitta, missile, telū, omne quod iacitur ac in longum mittitur, quod genus est, lapis, lignum, plumbum, ferrum, ἀπὸ τοῦ βάλλασθαι. Aliquando etiam gladius, uulnus, dolor.
βελτιόνας. melius.
βελτισος. οὐ. δ. optimus.
βελτιόω. melius reddo.
βελτιώω. ονος. δ. ἡ. melior.
βελουσία. μ. ἴσω. π. ννα. ἢ βελουσίω. uolo, in gymrum circumagito.
βέμβης. υς. δ. ῥόμβος, turbo, quem pueri se exercentes torquent. capitur pro fordido & præparco.
βέθος. εος. τδ. profunditas, fundum.
βένος. ἡ. toga.
βέσημαι. curro.
βέρεθρον. οὐ. τδ. lingua Attica barathrum dicitur locus cœnopus. Vide βάρεθρον.
βερδύειν. aufugere.
βέρης. fugitiuus.

Τὸ Β μετὰ τὸ Η.

Βή. iuit.
βήθη. uade.
βήθη. τῆ βίη.
βηλάνος. cœlestis.
βήνος. οὐ. δ. Belus uiri nomen.
βηλος. οὐ. δ. Sunt qui hoc nomine astrorum ac ætheris ambitum intelligant, alij supernum omniaque circumplectentem aëra, nō nulli secundū Dryopas etiam olympum. Chaldaei cœlum. Lucian. in Charonte: καὶ δειδίασθαι ἡμῶν καὶ μετὰ τεταρῶς τὸ ποδοσ ἀπὸ τοῦ θεοσ σπείου βηλοσ. Significat item pauimentū ἀπὸ τοῦ βάλλασθαι, id est ab incessu, ut placuit Eustachio. Inuenitur & pro ianue limine, quæ etiam φθίον uocant.
βήμα. ατω. τδ. altare, tribunal, suggestum, gradus, uestigium, ut in actis cap. vij. οὐδὲ βήμα ποδοσ. Pulpitum, locus dicendi in concione uel iudicio.
βηματίτης. qui sedet pro tribunali, iudex.
βήχος. δ. tussis, ut in prouerbio: βήξ ἀντὶ ποροσ, Tussis pro crepitu.
βηρίδες. calciamenta.
βηριώω. semino.

βήρυλλος. οὐ. δ. beryllus, lapis & herba.
βήρυτος. οὐ. δ. ἡ. Berytus nomen urbis Phœniciae.
βήσα. υς. ἡ. Befa urbs.
βήσος. υς. ἡ. concauitas, uallis, campus. Homer. interpres in Iliad. γ. fertilissimum maximeque peruium locum exponit, id est, γονιμώτατον ἢ βασιμώτατον τόπον.
βήσος. ἡ. saltus.
βησάτης. ετω. δ. concauus, flexuosus.
βησάριον. ἐπιθιβάσσορον.
βήτα. sæpe pro β nostri ponunt Græci, ut λαβήιον lauinium, sic Dionys. scripsit.
βηταρμός. οὐ. δ. genus saltationis quæ ab aramatis peragebatur.
βηταρμόριον. ονος. δ. tripudiator, saltator ad sonum.
βήτη. μ. ἴξω. π. ηχα. tussio. neutrum absolutū.
βηχιμός. οὐ. δ. tussi laborans.
βηχιον. οὐ. tussilago.

Τὸ Β μετὰ τὸ Ι.

Βία. ας. ἡ. uis, uiolentia.
βιάσσομαι. μ. ἴσομαι. π. αμαι. uiolo, uim infero, ui adigo, cogo, compello, urgeo, per uim aufero, extorqueo, exprimo: ut apud Ciceronem, expressit hoc necessitas, ἐβιάσατο, id est, necessitate coacti hoc decretum fecerunt. Inuado, occupo hostili more, conijcio. Lucianus in Neco. ἐλελήθη δ' ἐμωτόν ἐς αὐτό, φασί, τὸ πῶρ ἐν τῷ παπνοῦ βιάσσομαι, Ignorabam autem quod me ex fumo (ut aiunt) in flammam conijcerem. Quæ dicta sunt, passiuè item interpretari possunt. Dicunt enim βιάσσομαι σε καὶ βιάσσομαι ἀπὸ σοῦ: id est quod & Priscianus admonet libro xvi. Conor, nitor. Proprie de rebus inanimatis dici annotat Ammonius, sed id perpetuo uerum nō est. Accusatiuo iungitur.
βιάσσομαι. ui non iure agentes.
βιάσσομαι. μ. ἴσω. π. ννα. cogo, uiolo. actiuum, accusatiuo iungitur.
βιάσσομαι. μ. ἴσω. π. ννα. uiolo. actiuum, accusatiuo iungitur.
βίασος. οὐ. δ. uiolatio, uiolentum.
βιάσος. οὐ. δ. uiolentus, raptor, uehemens, inuitus.
βιάσσομαι. μ. ἴσομαι. π. αμαι. cogo, uiolo, uim infero mulieribus.
βιάσχος dicebatur qui comætuui prefectus erat. Nam βίος uictum significat.
βιάσσομαι. uiuo.

βιασμός, οὐ. δ. uiolatio. βιασίς, οὐ. δ. uiolentus. βιασιμός, οὐ. δ. idem. βιάω, μ. ἄσω. π. αἰα. aufero, uiolo. a ctiū, accusatiuo iungitur.

B I B.

βιάω, μ. ἄσω. π. αἰα. uado, duco, turbo, admitto, admissuram facio. βιάω, μ. ἄσω. π. αἰα. uado, neutr. absolutū. βιάσις, ιος. ἡ. genus saltationis apud Lacedaemonios, in qua etiam proponebantur praemia, nō modo pueris, sed puellis quoque. Saltu in hac erat opus interimq; nates pedibus contingere.

βιάσις, οὐ. δ. emissarius. βιάω, καὶ βίβημι. transeo, uado, duco. βιβήσαντες, οἱ. ἐμβιβάζαντες. βιβλάριον, οὐ. τὸ. codicillus. βιβλιαμός, οὐ. δ. librosus. βιβλίδιον, τὸ. libellus. βιβλιογράφος, οὐ. δ. librarius. βιβλιοεπιπίλος, idem quod βιβλιοπώλης, quilibet uenales habet. βιβλίον, υ. τὸ. uolumen, libellus. Inuenitur & in foeminino genere.

βιβλιοφόρος, δ. γραμματοφόρος, tabellio. βιβλος, υ. δ. papyrus, iuncus, co dex, liber, bombyx, biblus. nonnulli scribunt per υ, quod tamen est nomen ciuitatis.

βίη περιάμοιο, βίη Ἡρακλείη, uirtus Priami, uirtus Herculeae περιφρασιός, pro ipso Priamo & Hercule: ad eundem modum Ἡρακλίου ἀλκινόιο, Ἀλκίνοιο, pro Alcinoio Telemacho tantum.

βιός, υ. δ. uas uinarium, urna habens ansas, lagæna, dolium. βιόω, μ. ἕσω. π. ηικα. co ēo. neutrum absolutū.

B I O.

βιοτέω. uiuo, praëbeo uitæ necessaria. Thuscydides.

βιοτρέμμαρ, ονός. δ. homines nutriens. βιομηχανος, υ. δ. ad uitæ munera ingeniosus. βίος, οὐ. δ. uita morti contraria. Gaza ex Cicerone: βραχὺς γὰρ βίος υχεύος. Item uitæ genus, mores, ætas. Idem: τὸ γὰρ τὸ βίον παρεπιπυλός, præterita ætas. Et paulo post: πῶρ ἄλλωρ τὸ βίον μερῶν εἰ διαγεγραμμένωρ, Quam cæteræ partes ætatis bene descriptæ sint. Propriè dicit de animantibus ratione utentibus, hoc est, de hominibus, quemadmodum τῶν δεϊρationalibus, unde Aristoteles

les uitam definiens βίος ὄσι (inquit) λογικῶν: id tamen non semper obseruatur. Significat item uictū & facultates quibus uita sustentatur, quæq; ad uitæ usum pertinent. Lucianus: βίος δὲ ἄπορον ὁπὸ καλῶν καὶ ὀρεμίας ἔχορ, ἐς ὑπερβολὴν πηλοχόρ ἄν. Idem alibi δβίος ἀνδρῶς uocat inopis & egenos. βίος, οὐ. δ. neruus, arcus.

βιοτέω, μ. ἕσω. π. ηικα. uiuo. Gaza ex Cicerone: πρὸς τὸ εὐ καλῶς βιοτεύειν, Ad bene beatèq; uiuendum. Quidam tamen propriè significare uolūt, id quod ad uitæ usum attinet, suppeditare. πορίζειν τὸ πρὸς τὴν βίον, neutrum absolutum.

βιοτή, ἡς. ἡ. modus uiuendi, uita. βιοτῶν, οὐ. δ. uita, & quod accidit uitæ, uictus, omne quod ad uictum pertinet.

βιόχρησος, οὐ. δ. uitæ utilis. βιόω, μ. ἄσω. π. ωκα. uiuo, de hominibus propriè dici uolunt non de brutis aut plantis similibusq; quemadmodū τὸ ζῆν. Cogo, uado. neutrum absolutū, datiuo iungitur. βιοσάλτια, Bisaltia regio, & urbs Macedonia. βίτινα, ἡ. crepidæ. βίτρον, οὐ. scandalitium aliqui uocant.

B I O.

βιῶναι ἀντὶ τὸ βούρ ἢ ζῆν, uiuere. βιῶσιμος, δ. spem habens uitæ, uitalis. actiue accipitur & passiuè. βιῶσιμος δὲ ἀδυνάτῳ dicitur qui uicturus uidetur & euasurus. ἢ βιῶσιμος βεβήσος, uitalis infans. & βιῶσιμος βίος, Herodo. οὐκ ἄν ἦν βιῶσιμα ἀνθρώποισι, Viuere non possent homines, uel nollent.

βιωτικὰ, ἡ. uitalia. Sic uocat D. Paulus quæ ad corporis subsidia pertinent. Ambrosius alicubi uitalia transfert.

βιωτικός, οὐ. δ. temporalis, secularis, mundanus, uitalis.

βιωτόν, uiuendum, aduerbium.

βιωτός, οὐ. uiuendus, uiuibilis. βιωτός βίος dicitur, id est, uiuibilis uita, aut uitalis, id quod Latini imitantur. Cicero in Laelio: Principio cui potest esse uita uitalis (ut inquit Ennius) qui non in amici mutua beneuolentia conuiscat.

βιωφελῆ, τὰ. in uitæ usu utilia, ab ὀφελῆ & βίος.

βιωφελής, ἴος. δ. ἡ. uitæ utilis.

Τὸ Β μὲν τὸ Α.

Βλαβήρος, οὐ. δ. nocuus. βλάβη, υς. ἡ. καὶ βλάβος, εος, τὸ. nocuentū, incommodum, dispendium

dispendium, damnum, iactura, pernicies, noxa, fraus, offensus, uitium. Aristophan. in Ranis: λέγ' ἑτερόν ἀντὶ σὸδ' ἐπιτήρηε τὸ βλάβος, tu uerò uitium obserua.

βλάβος δίκην, actio damni dati. βλάβος δίκην τῶν τετραπόδων, dicitur actio ob pauperiem à quadrupede factam, quam legē Solon tulit, auctore Plutarch. in eius uita.

βλαβυρία, ας. ἡ. uaniloquium.

βλαβύω, καὶ βλάβω, μ. ἄψω. π. αφα. noceo, actiuum, accufiungitur.

βλαβία, stulta, ἄωρα, impossibilia.

βλαβίος, τίσι, ramus.

βλαβία, τὰ. blæsa.

βλαβός, οὐ. δ. blæsus. Sic à plerisq; uocatur, cui membra soluta sunt, id est, παραλυτικός. Item qui literam aliquam exprimere non potest, eamq; non quamlibet sed certam, quemadmodum Demosthenes qui ἑλίτεζ ram eloqui nequibat. Refertur etiam ad asilia membra, ut ad manus, pedes, brachia, ut sit, qui gressum habet mancum uel obliæsum, δ βεβλαμμένους τὸ ἴσον πῶρ ποδῶν, ut quidam interpretantur. Item cui suræ sunt in diuersum actæ, quales sunt cancerorum & lacertarū: Latine ualgi & Vati dicuntur, his opponuntur ἑκαβοί. Vide priores annotationes Budæi, & Cæli. lect. antiq. lib. vii. cap. xiiij.

βλαβότης, οὐ. natura uergendi.

βλαβία, piscis nomen.

βλαβία, ας. ἡ. mollities, iactantia.

βλαβινομορ, τὸ. in Alexandria uestigal quoddam uocabatur quod Astrologi persoluebant: Sic dictum, quod eos fatui nomine adire solent. Siquidem βλαβί fatuum significat.

βλαβένω, μ. ἕσω. π. ηικα. pigresco: de ijs dicitur, qui obeundis negotijs nimio plus desident, ac quadam mollitie torpēt. Torpeo. Damascius: ἢ πορὸς ἕνωρ τῶν λόγων τούτων ἐν ἑρῶ βλαμμένους. Vitur & Aristophanes in Pluto in eodē significato, τρυφῶ. Huic operponitur σπαδύω, neutri absolutum.

βλαβία, ας. regio quaedam prope Cumen.

βλαβίος, οὐ. δ. ignauus.

βλαβινοπέτρον, stolidus, ignauus.

βλαβός, οὐ. δ. mollis, inutilis, nomen piscis.

βλαβός, ἴος. δ. mollis, delicatus, lasciuus: qui se inaniter iactat. Item stolidus, stupidus, barbus, fatuus, qui nescit res discernere: à πλά

ice profum inuicili nomine inflexo, quem ne canes quidem attingant. Lucian. οὐ γὰρ γὰρ ἀπιστῶν ὁ τερεσία τοῖς τοιούτοις, ἀλλὰ κατὰ πῆρ τινα βλάνα μὴ ἕταζοντα, εἴτε δυνατὰ ἐσιν, εἴτε μὴ, παραδέχεσθαι.

βλαβινομορ, τὸ. noxium.

βλαβία, μ. ἄψω. π. αφα. noceo, sum impedimēto, aduerfor, actiuum, accufiungitur, & genitiuo apud Homerum.

βλαβούτω, obliquatur.

βλαβάνω, καὶ βλαβία, μ. ἡσω. π. ηικα. germino, suppullulo, emergo, exiffo, nascor, neutr. absolutum.

βλαβία, υς. ἡ. foetus, germen.

βλαβίμα, ατων. τὸ. καὶ βλαβός, οὐ. δ. germen, ramulus.

βλαβολογία, decaum enatio, ut uertit Gaza.

βλαβολογία, decaumino. Vide Budæi Commentaria.

βλαβινομορ, ἡ. germinatio.

βλαβινομορ, ὁ. μ. ἡσω. π. ηικα. maledico superiori, honorisq; & dignitati alterius derogato: execro, uitupero, cōuitor, cōuitijs incēssio, uerbis calumniam infero.

βλαβινομορ, ας. ἡ. execratio, maledictio, uituperatio, conuitium. Lucianus de duobus philosophis inter sese contumeliose alteri cantibus: καὶ ὁ μὲν ἀμαξίας βλαβινομορ κατὰ σιέδασιν ἀδύλων, Et folida plaustra conuictijs onusta, inter se effundebant. Blaphemiam.

βλαβινομορ, οὐ. δ. maledicus, execrabilis, profobius.

βλαβία, ας. calcei, sandalia, crepidæ.

βλαβίον, οὐ. τὸ. solea.

βλαβίον, νεκτήρε calceos.

βλαβινομορ, ας. ἡ. dicitur quum apes morbo, ignauia, aut infecunditate naturali scētū non peragunt: ἀπὸ τὸ βλαβία καὶ γόνος.

B Λ Ε.

βλαβίον, percuteretis.

βλαβινομορ, circumspectum cum superbia, uim & alacritatē aspectu ostendo, superbio, neutrum absolutum.

βλαβίμα, ατων. τὸ. aspectus, acies.

βλαβίον, mucus.

βλαβίος, οὐ. δ. fegnīs, ignauus, fatuus.

βλαβίος, εος. τὸ. fordes.

βλαβίος, εος. τὸ. fordidus.

βλαβινομορ, sideratus, deformi aspectu, distortis oculis, quasi à demone percussus. βλαβίος, εος, τὸ. atticum est, ἀντὶ τὸ βλαβίμα. Aristophanes:

Stophanes: ὡς ἐστὶ τὸ ἀήμιον βλέπος. Aspes
δus, obtutus, acies.

Βλέπω. μ. ψω π. εφ.α. intueor, uideo, cerno, aspi
cio. Item ἀντὶ τῶ ἴδω, id est, uiuere. Euripi
des in Hecuba: τὸ δ' ἀσχερόν, εἰ βλέποντι μὲν
φίλον χρώμεθ'. ἐπὶ δὲ δλωε, μὴ χρώμεθ' ἔτι.

Sic Dido apud Vergilium uitam pertæfa,
tædet (inquit) cœli cōuexa tueri. Ammo
nius distinguit à βεάω. Actiuum, accusatis
uo iungitur.

Βλεωός. οὐ. δ. incuruus, qui crura habet inuer
sa & genua in posteriora reflexa.

Βλεφαρίς, ἴδος. ἡ. pili palpebrarum, cilia.

Βλεφαρορ. ου. τὸ. palpebra, pellis oculos clau
dens, ὁμακτόφωλον ut interpretatur Op
piani interpres, quasi dicas, oculare foliū.
παρὰ τὸ φάρος, καὶ ἱματιορ εἶνα τ' βλεπας: quod
oculi indumentum sit.

Β Λ Η.

Βλήθμ. iactim.

Βλήματα. ἄ. iacula.

Βλήμαρος. ε. percussus, pro βεβλημένος, abies
cto augmento, poetice & Ionicè.

Βλήτα. idem quod βλήμας.

Βλήτετα. castratur.

Βλητις. quæ uulneri patent.

Βλήτρορ. ου. τὸ. clauis ligneus, pessulus.

Βλητόμαι. μ. ἴσω. π. ηκα. balo, deponens
absolutum.

Βλητί. ἡ. ἡ. καὶ

Βλήμα. ατω. τὸ. balatus.

Βλήχρμ. herbæ species.

Βληχρός. οὐ. debilis: dicitur & ἀβληχρός, ut les
gitur Iliad. ἔ. multæ enim dictiones per α,
& sine α proferuntur, ut σάχως ἀσαχως, πῆς
ἀπας.

Βλήχωρ. ωνος. δ. pulegium herba pro γλήχωρ
Atticè, capitur pro pube.

Βληχώνιας. ε. δ. potio ex pulegio herba. Aris
toph. pacc: εἴτε νεκρῶν ἐπιπίσις βληχώνιαρ.

Βληχώνιορ. ου. pulegium.

Β Λ Ι.

Βλημάειν. mamillas tractare, aut etiam mu
lierum pudenda: proprie autem de auibus
cum illas empturi tractamus. Aristophan.
auibus: εἴτα λαβόντες πωλοῦς ἀβροῦς, οἱ δ' ὡς
νοῦνται βλημάειντες.

Βλιτομάμας. ου. δ. stolidus. Aristoph. nebul.
καὶ σε καλοῦσι βλιτομάμαρ: ubi quidam βλι
τόμαρ legunt.

Βλιτόμας. stupidus, bardus.

Βλιτόρ. ου. blitum herba, beta: quære apud

Festum Pompicum.

Βλήτω. aufero mel à fauis, παρὰ τῷ, extimulo,
prouoco.

Β Α Ο. Β Α Υ. Β Α Ω.

Βλοσυρός. οὐ. δ. rigidus, grauis, terribilis, tru
culentus.

Βλοσυρόπις. ἴδος. terribilis, aspectu horribili.

Βλοσυρωτός. οὐ. δ. toruus oculis.

Βλύω. μ. ἴσω. π. ηκα. scaturio. neutrum abso
lutum. Item effundo aquas & scaturire fa
cio.

Βλωτρός. οὐ. δ. altus, frondosus, uirens, uege
tus, longus, sursum pullulans.

Βλώσω. uado, clamo, serpo. neutr. absolutū.

Βλωμός. οὐ. δ. morsus, bolus, panis fragmen
tum, unde ὀκτώβλωμος apud Hesiodum:
ἄτορ δαπνίσσας τετράτρυφον διτάβλωμορ, id
est, octo fragmentorum.

Βλώσυρος. terribilis.

Τὸ Β μετὰ τὸ Ο.

Βοάγριορ. ε. τὸ. scutū ex pellibus boum
Agrestium fabricatum.

Βοάγριορ. ου. δ. stultus.

Βοαδρόμορ. δ. auxiliator.

Βοάριορ. ου. τὸ. quod ad boues pertinet.

Βοῶσι. pro βοῶσι contractum ex βοῶσαι perso
na Ionica.

Βοαύλιορ. ου. τὸ. bouile.

Βοάω. μ. ἴσω. π. ηκα. clamo, uoco, boo, neutr.
absolutum.

Βοεία. ας. ἡ. bouina pellis.

Βοείος. ου. δ. bouinus.

Βοείως. ἴος. δ. lorum proprie, & pro rudente po
nitur.

Β Ο Η.

Βοή. ἡ. ἡ. clamor. Lucian. καὶ βοῆς μεσὸν ἦν τὸ
συμπόσιορ. uox. Βοῆν ἀγαθὸς ab Home. uo
catur Menelaus, ut minimè formidolosus
in bello, propterea quod quibusdam in bel
lo uox præ formidine intercipiatur.

Βοηδρομέην. form festinatione adesse, auxiliari
periclitanti.

Βοηδρομία. festum quoddam apud Athenien
seis, cursus cum clamore.

Βοηδρομίον. ἴδος. δ. lunius.

Βοηδρομορ. ου. δ. adiutor.

Βοήθεια. ας. ἡ. auxilium exercitus, præsidium.

Βοητίω. μ. ἴσω. π. ηκα. auxiliior, adiuuo, per
succurro, significantius exprimitur Latine,
quàm per adiuuo. Nam iuuamus laboran
tem, & βοητίην inde dictum est quod ad uo
cem periclitantis & quiritantis succurritur,
quod

quod & βοηδρομέην uocant, quasi σὺν βοῆ
θίῳ. Ammonius distinguit ab ἐπικουρέην.
Βοηθός. ου. δ. facilis ad opem præstandam.
Βοηθός. ου. δ. celer in ferendo auxilio, expe
ditus in pugna. Theocr. Diocuris: ὁ ἀμφὸ
θηατοῖσι βοηθόοι.

Βοηθός. οὐ. δ. fautor, adiutor.

Βοηλασία. ας. ἡ. præda, & expulsio boum.

Βοηλατέα. uallat.

Βοηλατέω. μ. ἴσω. π. ηκα. agito boues. neutrum
absolutum.

Βοηλατίης. ου. δ. bubulcus, busequa.

Βοηβύς. ὄος. ἡ. clamor.

Β Ο Θ. Β Ο Ι.

Βόβριορ. fossula, hulcus appellat curum & an
gustum in ea oculi tunica, quæ cornea dicit.

Βόβρος. ε. δ. fouea, puteus, fundamentum.

Βόβυος. ου. δ. fouea, fossa.

Βοιδάριορ. ου. τὸ. καὶ

Βοιδιορ. ου. τὸ. bucula.

Βοιδός. οὐ. δ. bouinus.

Βοιωτάριορ. ε. δ. hoc nomine dicebatur apud
Bœotios magister equitum.

Βοιωταρχία. ας. ἡ. imperium Bœotia.

Βοιωταρχῶν. δ. Bœotia præfectus.

Βοιωτάζω. lingua loquor Bœotica.

Βοιωτικός. οὐ. δ. Bœoticus. Pro crasso accipiūt

Græci: Bœotij enim hebetes, unde Horat.

Βαουim in grasso iurares aère natum.

Β Ο Λ.

Βολαί. olim dicebantur dolores qui sentiuntur
in partu.

Βολαιος. ου. δ. impetuosus, irretitus.

Βολδάριορ. ου. bulbulus.

Βολδίορ. ου. τὸ. sterces boum. Festus bulbiz
tare Latinis hinc inflexum putat, quod si
gnificat puerili stercore inquinare.

Βολβός. οὐ. δ. bulbus.

Βολέω. μ. ἴσω. π. ηκα. percutio. actiuum, accu
satiuo iungitur.

Βολή. ἡ. ἡ. iactus, spersio, percussio, ictus. à
βᾶλλω.

Βολήω. μ. ἴσω. π. ηκα. bolidem submitto, nau
ticum perpendicularum iacio uel demitto.
Lucas in Actis.

Βολή. ἴδος. ἡ. iaculum, pondus funiculo affix
tum, quo demisso nauæ explorant altitudi
nem maris: uocatur perpendicularū nau
ticum. Dictum ἀπὸ τῶ βᾶλλω, id est, mitem
do. Missiles quoque hastæ Græcis βολίδες di
cuntur.

Βολιτανα. ἡ. bolitana, polypi species.

Βολιτινος. ου. δ. stercoreus.

Βολιτος. ε. δ. sterces maxime asinorū & bouū.

Atticū est ἀντὶ τῷ βολιτιορ. Aristoph. equit.
τοῖς βολιτοῖς ἠήμιετος.

Βόλος. ε. δ. rete piscatorum, id est, funda. Ca
pitur absolute pro retis iactu.

Sic apud Latinos Valerius, quendam iac
tum emisse scribit à piscatoribus, quod
Plutarchus dixit βόλορ περιάσαι. Significa
tur item alex iactus: atq; ita Plautus usus
est in Rudente:

Oh Neptune lepide, salue, nec te alcator ullus est fa
pientior. Profectò nimis lepide iecisti bolon, perire
rium perdidisti.

Sunt uerba Trachaleonis serui existiman
tis lenonē naufragio periisse. Dicitur etiā
βόλος πωωνός, καὶ πωωνός καὶ υβεντινός. Est
etiam βόλος τῶν ὀδόντων in ueterinis, quum
dentes pullinos amittunt. Aristot. in vi. de
histor. ὁ μὲν δὲ μάστιγα γυροῖται ἡ ἡλικία μετὰ
τοὺς βόλους τῶν υβεντινῶν.

Βόλορμ. ου. bdellium.

Βολωσία. ας. ἡ. quam aliam ἐλεύθιαρ uocant,
id est, Lucina, quæ à parturientibus inuo
cabatur.

Β Ο Μ. Β Ο Ο. Β Ο Ρ.

Βόμβαξ. διασυνμός.

Βομβέω. μ. ἴσω. π. ηκα. refono. neutr. absolutū

Βομβήδορ. aduerb. cum strepitu.

Βόμβος. ου. δ. bombus, sonus apum. Item

Βόμβος. diuinatoris nomen.

Βομβύμα. τὰ. bombycia.

Βομβύλιορ. calicis genus.

Βομβύλιος. ε. δ. non culex, sed apis genus, ob
streperus.

Βόμβυξ. uos. δ. bombyx, insecti genus.

Βόος. pes animantis uiui, quemadmodum
βόειος, mortui.

Βορά. ας. ἡ. pabulum, cibus, uorago.

Βορβοριταὶ hæretici quidam uocati sunt, à βο
ρο, quod turpissimas libidines sacris suis
immiscerent.

Βόρβορος. ου. δ. cœnum, lutum, limum, cloac
ca, foetulentus, putridus.

Βορβοροτάξις. ου. δ. turbulentus, cœno & tu
multo implens omnia. Aristoph. equit. ὃ
βορβοροτάξι καὶ τῶ πόλιμ ἀπασαν ἡμῶν ἀνατα
τρεβαίως.

Βορβορομάς. οὐ. δ. tumultus & strepitus uen
tris aut aquæ.

Βορβοροπός. οὐ. δ. turpis, foctorem inferens.

Βορείας. α. δ. aquilo.

βούτομορ. γ. τδ. herba harundini similis quæ bobus in pabulum datur.
 βούτορος. ου. δ. η. boues penetrans.
 βουτρεφός. δ. bubulcus.
 βουτύπος. γ. δ. popa, qui bouem ferit securi.
 βούτυρον. ου. τδ. butyrum.
 βουφόρος. γ. δ. edax. Est etiam fluuius in Archadia ab Heroë Buphago minime adoprato.
 Βούφρα. epitheton terræ quæ arari solet. Est & bouis epitheton.
 Βουφόντω. μ. ἴσω. π. ἡνα. boues maço, neutrum absolutum.
 Βουφόνιορ. festum priscum, quod post mysteria peragebatur immolato boue.
 Βουφόνος. appellatus est Iouis Poliei sacerdos, ut inquit Paufanias.
 Βουφορβός. ου. δ. armentarius, pastor bouum.
 Βόω. μ. ἄσω. π. αια. clamo, pascō, in clamo, celebros.
 Βοάμ. ὄνος. custodia apud Alexandros.
 Βοῶμ. clamans.
 Βοῶπις. ἴδος. η. quæ habet oculos bouinos, id est, rotundos & magnos, ac per hoc pulchros. Epitheton Palladis.
 Βοωτίω. μ. ἴσω. π. ἡνα. aro. neut. accus. iungit.
 Βοώπις. ου. δ. bubulcus, bootes.

Τὸ Β μὲν π P.

Βραβείον. ου. τδ. brabium, uictoria, uictoria præmium, retributio, stadium, præmium simpliciter.
 Βραβείος. εος. δ. qui dat præmium certaminis.
 Βραβευτής. ου. δ. dispensator, præfectus gymniciis ludis; designator Latine dicitur.
 Βραβευώ. μ. ἴσω. π. ἡνα. ministro, gubernō, dispensō, iudico, constituo, arbitror, propono, instituo, designo, ordino, prior sum, præmiū acquirō, μεσιτεῖω, actiuum, accus. iungitur.
 Βραβίος. idem quod βραβευτής.
 Βραβύλα. ἄ. pruna damascena, κομμήμυλα: de quibus Athenæus abunde.
 Βραχία. ἄ. brachia seu brachiæ, qua uoce & Plinius utitur, quibus pisces spirant. hæc habent eo loco, quo cætera terrestria pulmonem.
 Βραχάω. μ. ἄσω. π. αια. ἢ
 Βραχιάω. μ. ἄσω. π. αια. rauesco. neutrum absolutum.
 Βραχχείδης. εος. δ. η. brachijs similis.
 Βράχος. raucedo, morbus cum guttur & arteria catarrho occupantur: prouenit autē

non solum e capite cadente catarrho, sed etiam ex uehementi conatu uocis, aliquando ex aere frigido, interdum & ex calore sebris. Accipitur pro tutu.
 Βραχχίδης. εος. δ. η. raucūs.
 Βραδεία. tarditas.
 Βραδιόρ. tardius.
 Βραδισος. ου. δ. tardissimus.
 Βραδύλωρος. ου. δ. η. tardiloquus.
 Βραδύνοια. ας. η. hebetudo mentis.
 Βραδύνοια. μ. ὄσω. τardo, moror, neutrum absolutum.
 Βραδυπαρεῖρ. lente incedere.
 Βραδυπεπῆσιν. οί. tarde coquentes.
 Βραδυπέψια. tarditas concoctionis.
 Βραδυπέδω. tarde nauigo.
 Βραδύπους. οδος. δ. η. ἢ
 Βραδύσκελος. ου. δ. tardigradus.
 Βραδύς. εος. δ. tardus.
 Βραδυτής. ἴσω. η. tarditas.
 Βράω. μ. ἄσω. π. αια. ferueo, scateo, tacite lugeo.
 Βράνα. τὰ. agrestia olera.
 Βράνος. lingua Aeolica βράνος.
 Βραμύμοιαι. μ. ἴσω. π. ἡνα. irascor, per iram clamo; mugeo ut undæ maris. deponens absolutum.
 Βράσμα. hoc nomine censetur piperis genus quoddam inane & leue, ἀτιρεπῆσιν, tere dinem non sentiens.
 Βρασματία. ebullitio.
 Βρασμός. ου. δ. cōcussio, cachinnatio magna, unde maris bullitio.
 Βράω. μ. ξω. π. αια. bullio, ebullio, efferueo, neutrum absolutum.
 Βράσωρ. ονος. δ. η. breuior, segnior, Iliad. η. ἄλλα τε οὐ βράσωρ τε νόος λεπτή δὲ τε μῆτις.
 Βραυρώμ. Brauron, locus Atticæ.
 Βραχάω. resono, strepo.
 Βραχία. in breuia, eo modo utitur Thucydides quo Vergil. In breuia & syntes urget.
 Βραχάω. πολλέωνος. paulo plures.
 Βραχία. pusillanimitas. Eras.
 Βραχίονια. ἄ. ornamenta brachiorum.
 Βραχιονιστήρ. ἴρος. δ. armilla.
 Βράχισος. ου. δ. breuissimus.
 Βραχίωρ. ονος. δ. brachium, breuior.
 Βραχί. τδ. paululum.
 Βραχύστερον. statim, mox, paulo post.
 Βραχύβιος. ου. δ. η. breuis uitæ.
 Βραχυβιώτερος. breuior uita.
 Βραχυδρομάτωρ. γ. qui breuissime currit.

Βραχυβίος

Βραχυβίος. εος. δ. η. compendiosus.
 Βραχυμωλα. breuimembris.
 Βραχυλῆος. ου. δ. nomen gentile.
 Βραχύνη. oppidum Ceretum.
 Βραχυνομήτωρ. breui ratione utendum est.
 Βραχυλογία. ας. η. breuiloquium. Vide Budęi Commentaria.
 Βραχυλόγος. γ. δ. η. breuiloquus, breuitatis studiosus.
 Βραχυμυθία. ας. η. breuiloquium.
 Βραχύνωτος. δ. breuis tergo.
 Βραχυπόρος. ου. δ. breuis transitus.
 Βραχύς. εος. δ. breuis, paruus. τρδ βραχίας, paulo ante, haud ita pridem.
 Βραχύτης. ἴσω. η. breuitas.
 Βραχυφύγγις. δ. paululum lucens.
 Βράω. μ. ἄσω. π. αια. resono, neut. absolutum.
 Β Ρ Ε.
 Βρέμα. ατω. τδ. ἢ
 Βρέμος. ου. δ. sinciput, dimidium capitis, caluaria. Gaza uertit interdum partem capitis anteriorem, sinciput, interdum occiput.
 Βρέμω. ἢ
 Βρέμομαι. ἢ
 Βρέμω. sono, percutio, minor, bullio.
 Βρένθος. δ. anas, brentus. Theod.
 Βρενθύομαι. μ. ὄσω. π. ὄσω. extollo, superbio, murmuro, minabundē irascor, fremo. deponens absolutum.
 Βρέντοι. οί. Brutij.
 Βρεντύσιορ. ου. τδ. Brundisium.
 Βρεταννῆ. η. betonica herba.
 Βρέτας. ου. τδ. idolum.
 Βρέφος. εος. τδ. infans.
 Βρεφύλιον. τδ. infantulus.
 Βρέχω. μ. ξω. π. εχα. pluo, proluo, irriquo, potō, actiuum, accusatiuo iungitur.
 Βρέμν. oppidum Medicæ.

Β Ρ Ι.

Βρέρεας. ω. δ. Breiareus certimanus.
 Βρερός. ου. δ. fortis, agrestis.
 Βρέραος. hastæ cuspis.
 Βρέω. μ. ἄσω. π. αια. extollo, actiuum, accusatiuo iungitur.
 Βρέρομαι. μ. ὄσω. π. ὄσω. nitō.
 Βρέω. μ. ἴσω. π. ἡνα. præ grauedine cibi uel potus dormito, quiesco, torpescō, impetum facio, funus curo. neutrum absolutum.
 Βρέπνος. ου. δ. late sonans.
 Βρέψα. grauis est, & grauatur.
 Βρέψος. εος. δ. η. grauis pondere.
 Βρέπμοιαι. fere actiue accipitur. Chrysof. pas-

siue protulit pro ingrauesco & propendo, pessum eo. Plutarch. pro ἐμείδω posuit ἢ καταφύρεσθαι in Cæsare: οὐ δὲ ἰππίος ἀπαντῶσιν τὸ ἀριστέρον ἔβρισαν, incubuerūt, impressionem fecerunt.
 Βρέθος. εος. τδ. pondus.
 Βρεθούνη. ης. η. ponderositas.
 Βρέψα. onero, degrauro, deorsum uergo: proprie de arboribus, quando fructibus grauantur. Item stipō.
 Βρεμάω. rugio, leonis uoce utor.
 Βρεμῆνερ. irasci.
 Βρεμάω. ἢ
 Βρεμῆω. μ. ἴσω. π. ἡνα. mugio, minor, fremo, irascor. neutrum absolutum.
 Βρέμος. potens, fortis. ἢ βρεῖ particula intensiua.
 Βρεμῶ. ὄος. η. Proserpina.
 Βρέϊος. ου. pes gallinaceus à Democrito uocatur.
 Βρέϊοι. genus echinorum: brussi uocantur.
 Β Ρ Ο.
 Βρέχλια. τδ. pulmonis concuuitates.
 Βροχονήλη. ης. η. tumor gutturis, tumor est ceruicis inter cutem & asperam arteriam. Celsus.
 Βρόχος. ου. δ. guttur. Galenus ipse dicit corpus quoddam cartilagineum secundum asperam arteriam, quod etiam βροχίον appellat.
 Βρόμιος. ου. δ. Dionysiacus, Bacchus.
 Βρόμος. γ. δ. crepitus ignis, strepitus, sonitus.
 Βρομάδης. εος. δ. η. olidus, uirosus, graui odoris.
 Βροντάω. μ. ἴσω. π. ἡνα. tono, ἐμβρονημένος, attonitus. neutrum absolutum.
 Βροντέορ. ου. τδ. locus in scena in quo coniectis in ænea uasa lapidibus tonitrus similitudinem imitabantur. Hinc Claudiana tonitrua. Vide Chiliades.
 Βροντή. ἴος. η. tonitrus, strepitus.
 Βροντία. à Plinio uocatur genus lapidis à tonitruo.
 Βρόσος. simbria tunicæ.
 Βροτέος. δ. η. ἢ
 Βρόταος. ου. ἢ
 Βρότεος. ου. δ. ἢ
 Βροτοεδής. εος. δ. η. humanus.
 Βροτοεις. δειπώ. δ. cruentus.
 Βροτολογός. ου. δ. homicida.
 Βρότω. ου. δ. tabo, sanies.
 Βροτός. ου. δ. homo, mortalis, terrigena.

βροθός. δ. ἀλιλίγος.
βροχός. ου. δ. bruchus, ucrinis genus.
βροχός. ου. δ. præco.
βροχί. ης. η. pluuia, perfusio.
βροχίλω. uoro.
βρόχος. genus parui poculi & gula.
βρόχος. ου. δ. laqueus. Est etiam uas fundens uino accommodum, implendis depletisq; culeis & uasis cōditorijs, & uino quocunq; modo transfusando. Dicitur à βρέζω, id est, fundo. Hoc Græci œnophorum ex eo appellat, quòd comportando uino aptum sit. Vide Budæi Asiem.

B P Y. B P Ω.

βροζέω. floreo, delictior, lætor, ueneror.
βροζμός. ου. δ. stridor.
βρούα τὸ δένδρον καρπός, abundat, præmitur, demittitur.
βρουανός. ου. δ. uorax.
βρούα. strideo, edo, mordeo.
βρούα. τὸ ὑποπίνα. Aristoph. equitib. ἀντὸς τὰ ἄβηδομαι βρούα τὸ κατ' ἡμίραμ.
βρουαία. η. uitis alba à Ruellio: à Vergilio labrusca.
βρούρ. ου. τὸ. algo, muscus.
βρούρορ. cortex uuar seu uinaceorum, illud scilicet quod remanet, ubi uinum fuerit expressum.
βρουτίε. Aeoles dicunt pro ἔντιε.
βρούτια. τὰ. uuar, στέφυλα, cortices.
βρούτρορ. ου. τὸ. genus potionis ex hordeo, uinum ordeaceū, quod Aristot. πίνον uocat.
βρουάομαι. μ. ἴσωμαι. π. ημμαι. rugio, fremo, deponens absolutum.
βρούεσσι. febris, nam febricitantes Athenienses βρούοντας uocant.
βρουχίμωος. ου. δ. rugitus.
βρούημα. απω. τὸ. idem.
βρούχος. ου. δ. submersus.
βρούω. μ. ἴσω. π. ηνα. fremo, frendo, strideo. neutrum absolutum.
βρούω. μ. ἴσω. π. ηνα. emano, scaturio, pullulo, floreo. neutrum absolutum.
βρούωος. εος. δ. η. muscosus, algosus.
βρουάομαι. sceteo, rudo: Proprie dicitur de leonibus & hircis & similibus male olentibus.
βρούα. απω. τὸ. cibus, concauitas erosa.
βρούμιστ. ιος. η. ruditus.
βρούμος. ου. δ. tonitrus, sonitus quem emittit famelici, quando crepant intestina præ fame & sonitū faciūt, à βρούμος. Est & auena.

βρώσιμωρ. ου. τὸ. edulium, esculentum.
βρώσις. ιος. η. cibus, tineca.
βρώσιω. μ. ὄσω. π. ωνα. comedo. neutrum, accusatiuo iungitur.
βρωτός. ου. δ. comestibilis.
βρωτός. υός. η. cibus.

Τὸ Β μετὰ π Y.

ΒΎας. δ. bubo auis.
βυβλίωρ. ου. τὸ. libellus.
βύβλιος. gentile nomen.
βύβλος. ε. η. urbs præcipua Phœnicis.
βύβλος. ε. η. papyrus. βύβλορ, inquit Suid. πᾶν πυρορ.
βυζάντιορ. ου. τὸ. Byzantium.
βύβηρ. aduerb. cumulatè, adinuicem, dense.
βυβίλω. μ. ἴσω. π. ηγ. demergo, in profundum eo. neutrum absolutum.
βύβλορ. ου. τὸ. profundum, fundum.
βυθός. ου. δ. profunditas, profundum.
βυκίη. ης. η. buccina.
βυκινίσηρ. ου. δ. buccinator.
βυβίωρ. uasculum quoddam.
βύκται. ἄν. procellæ.
βύκτις. ου. δ. ruidens.
βύσμα. μ. ἴσωμαι. π. ὠμαι. recipio, sum capax.
βύρσα. ης. η. corium.
βυρσός. εος. δ. coriarius.
βύρσινος. ου. δ. coriaceus.
βυρσοδέψια. μ. ἴσω. π. ηνα. tingo corium. neutrum absolutum.

βυρσοδέψης. ε. δ. coriarius. Apud Pausaniam eo uocabulo appellatur, qui collum comprimat, sursumq; protrudit humeros.
βυρσοπαγίς. ιος. η. nauis de corio.
βυρσοπάλης. δ. coriarius.
βυρσώης. δ. male olens.
βυσαύχηρ. υνος. δ. cui humeri sunt contractiles res uersus collum.
βύσμα. απω. τὸ. genus marsupij.
βύσπις. ης. η. fundus, fundus, undè ἄβυσσος.
βύσπινος. ου. δ. byssinus, sericus, purpureus.
βύσπινος. ου. δ. byssinus, sericus, purpureus.
βύσπινος. ου. δ. byssinus, sericus, purpureus.
βύσπινος. ου. δ. byssinus, sericus, purpureus.

βυσοδομύω. μ. ἴσω. π. ηνα. profunde cogito; molior aliquid in animo; frequenter est apud Homerum nō citra prouerbij specie, pro eo quod alto pectore moliri quippiam & clanculū

& clanculum in animo struere insidias.
Translatum à fundamentis ædificiorum, quæ profunde iaciuntur. O disscæ e'. ἐδλ' ἀγορεύοντες, uenà δ' ἐφρεσι βυσοδομύωρ. Dicebant bene, sed mente alta praua struebant. neutrum absolutum.
βυσοθέρ. ex fundo.
βύσορ. τὸ. uas.
βύσος. ε. η. coloris genus purpurei preciosissimi, & byssum lini genus, sericum.
βυσός. ου. δ. profunditas, dicitur & ἄβυσσος ratione qua βυβλόος, & ἄβυχρόος.
βυσάνω. mergo, demergo, neco.
βυσόνιορ. stagnum fuisse dicitur iuxta oppidum Abderam in quo cuncta natantia demerguntur: ἀπὸ τῶ βυσάω.
βύσρα. ες. η. idem quod βύσμα.
βύω. μ. ἴσω. π. ηνα. obturo aures, sepio, occulto; Inde uenit ἀνυβύσος, actiuum, accusatiuo iungi ur.

Τὸ Β μετὰ π Ω.

Βῶ, pascō, uado, caleo.
βῶντες. inquit Speusippus, sunt leucomenides, hoc est, menæ candidiores, quas nos giroros siue girrulos uocari diximus. Hermol. in Plin.
βῶος. υος. δ. ἡ.
βῶλος. gleba. Interdum pro rubrica, quæ piceores aurum operibus inducunt.
βῶλιδόρ. in modum glebæ.
βῶλιορ. ου. τὸ. glebula.
βῶλίτις. boletus, fungus.
βῶλοκοπία. ες. η. occatio.
βῶλοκοπία. ῶ. occo, frango glebas.
βῶλοσροφία. ες. η. glebarum inuersio.
βῶμαξ. diminutiuum à βῶμος seu βῶμολόος, scurra impudens, adulator, gulosus, ex alieno uiuens.
βῶμιθρ. ἄν. arulæ.
βῶμος. ου. δ. altareus.
βῶμολόχέω. μ. ἴσω. π. ηνα. nugor, scurrilia facio. neutrum absolutum.
βῶμολόχημα. απω. τὸ. ἡ.
βῶμολόχη. ες. η. comitas, scurrilitas.
βῶμολόχος. ου. δ. scurra, parcus. Prouerbialiter conuicio dicebatur sceleratus & improbus. Quod nomen olim inditum uidetur ijs qui obseruantes circum aras, uictimis tendere consueuerūt insidias: aut qui ob id rem diuinam facerent, quòd ex aliorum accusatone compendij non nihil auferrent. Dicitur etiam βῶμολόχοι, qui cum res diuis

na peragitur, non faciunt uota dijs, sed nugas inanè debilerant. Ex Chilad. Eraf. Dicitur autè quasi τῶν βῶμοῦς λοχῶν. Quanquam eo nomine dicuntur mendacibula in templis suppliciter corrogantia stipem, atque item tibicines & uates resbus diuinis adhibiti.
βῶμος. δ. ara. differt τῆς ἐστίας ἢ ἐσχάρας ἢ μὲ γάρου. βῶμοι μὲν γὰρ οἱ τὰς προβάτας ἐχοντός. Vide Ammonij differentias.

βῶμοτρία. ἄν. ab aris famulæ.
βῶνίτις. ου. δ. bubuleus, rusticus.
βῶξ. γος. η. genus piscis marini.
βῶριμος. genus canionis à Maryandinis agricolis olim cani solitum.
βῶρος. ε. urbs Lydiæ quæ nunc Sardis dicitur.
βῶς. tergus bubulum. Ponitur pro scuto, eo quòd scuta tergoribus bouum infuerentur. Quidam βῶς legere malunt.
βῶσας. απω. δ. clamans.
βῶσιες. bosca piscis.
βῶσρέω. μ. ἴσω. π. ηνα. clamo, uoco. actiuum, accusatiuo iungitur.
βῶσιάνερος. ου. δ. pascens uiros.
βῶτορ. ορος. δ. pastor.

Τὸ Γ μετὰ π A.

Αβίρα. η. species myrrhæ.
Γαγάπω. gagates lapis.
Γαγάλευς. δ. piscator.
Γαγάλιερ. τὸ γαγάλιεω, lætari.
Γαγάλος. δ. mutabilis.

Γαγάμι. η. rete, σαγίμι.
Γαγάμωρ. ὠνος. δ. locus circa umbilicum circumiectus: sic dicitur quòd illic more sagennæ nerui implicentur, quam etiam hoc nomine uocant.
Γαγάμι. ης. η. scrofula, tuber.
Γάγγης. ου. δ. Ganges.
Γαγγίωρ. ου. τὸ. genus apostematis, neruorum reuolutio ex percussu uel labore proueniens.
Γάγγρανα. ης. cancer morbus. Est autem caro emortua ex ulcere uel inflammatione. Gal. appellat tumorem ingentem membrum aliquod afficientem, cui nisi succurratur, ad uicina serpit, insiditq;.
Γάγγανούμωροι. οί. gangranis laborantes.
Γάδαρα. ciuitas interioris Syriæ, quæ & Antiocha & Seleucia est uocata.

γαζαρεύς. gentile nomen. Γ Α Ζ. Γ Α Ι. Γ Α Κ. γάζα. gaza, opes, sup'ellex, quicquid possidetur. Est autem Persica uox. Est etiam urbis nomen in Asia. γάζιος. ciuis ex Gaza. γάζοφυλάκιον. τὸ. arca, uel qui uis locus ubi res præciosior seruiatur. γάια. ας. ἡ. terra, pulvis. γαλιταί. dicti sunt Galatæ, qui patria excidentes terram quaesiuerunt quam incolerent. γαλιος. σ. δ. terram continens, Neptuni epithetum, patronus uel patrona ciuitatis, terræ motor. γαίος. οὐ. δ. bos colonus. γαϊόχος. δ. terram habens. γάισα. ἡ. contus, defenfaculum. Est proprie telum gallicum. γάισα. gloriator, lætor, ueneror. datiuo iungit. γαῖω. lacesso, incesso, insulto, irrideo. γαϊάδιος. εος. terrenus. γάιμος. terræ motus.

Γ Α Λ.

γάλα. ιπσο. τὸ. lac. habet obliquos à nominatiuo inusitato γάλαξ. γαλάδες. αἱ. galades concharum species. γαλακιδίτης. galactites lapidis nomen. γαλακτιζέω. lactare, lacte nutrire. γαλακτινός. ὅ. δ. lactens, lactatus, qui lacte nutritur. γαλακτοείδες. τὸ. lacteum. γαλακτοτροφέω. μ. ἰσω. π. κια. lacte alio, actiuum, accusatiuo iungitur. γαλακτοχέω. lactare, lacte nutrire. γαλακτοχός. ον. lactans, lacte nutriens. γαλακτοπός. εος. δ. ἡ. lacteus. γαλακτοπός. lactarius pistor. γαλαξίας. lacteus circulus in caelo. γαλαρία. locus Siciliae. γαλαρίνα. oppidum eiusdem. γαλαρινῶος. ἢ γαλαρίνος. gentile nomen. γαλάτεια. ας. Galatea. γαλατία. ας. ἡ. Galatia. γαλαία. ας. ἡ. muscipula. γαλαίχρα. ας. ἡ. carcer, locus noxiorum. γάλιος. piscis est apud Rodios in precio. γαλιερός. οὐ. δ. iucundus, lætus, mitis. γαλιερωπός. οὐ. δ. oculis lætus. γαλιώδιος. εος. δ. ἡ. mustelligenus, quod est mustellino genere. γαλιώτης. ον. δ. feles.

γαλή. ἡς. ἡ. mustella. γαλήνη. ης. ἡ. tranquillitas. γαληνῆος. μ. ἀσω. π. κια. tranquillum sum, neutrum absolutum. γαληνός. οὐ. δ. tranquillus, serenus. γαληνότης. ιπσο. ἡ. tranquillitas. γαλιακώμω. ὄνος. δ. qui iusto breuiorem habet cubitum. γαλιόφις. ἡ. à Rhomanis uocatur urtica. γαλις. glos, γάλωος. γαλήσιος. ον. τὸ. oppidum Ephesi. γαλήσιος. gentile nomen. γάλιοι. ον. herba gallion. γάλιος. ον. ἡ. glos. γαλουχέω. μ. ἰσω. π. κια. nutrio. actiuum, accusatiuo iungitur. γάλωος. ω. ἢ γάλωος. ω. ἡ. glos, solor ulri, ut Andromacha Cassandra.

Γ Α Μ.

γαμβρόω. ον. τὸ. oppidum Ionie. γαμβριεύς. nomen gentile. γαμβρός. οὐ. δ. proprie gener, affinis ex uito, sponsus. γαμετή. ἡς. ἡ. uxor. γαμέτης. ον. δ. maritus. γαμίσημα. nubo: proprie uxorum. γαμία. μ. ἰσω. uxorē duco, nubo uiro. Quem admodum & olim nubo Latinis commune erat uerbum. aoristus secundus, ἔγαμαι. Accusatiuo iungitur. γαμηλία. ας. ἡ. celebratio nuptiarū, dos propter nuptias. γαμηλιον. σ. τὸ. catmen nuptiale, hymen. γαμηλιος. σ. δ. nuptialis, epithetō Iouis, quod ei cura sit nuptiarum siue matrimonij. Differt ab ἐπιθαλάμιος: Nā ἐπιθαλάμιος catmen est in laudem sponsæ scriptum, γαμηλιος non circumscribitur tempore. Apud Quintilianū coniugales dii pro Ioue & Iunone accipiuntur. γαμηλιώμω. ὄνος. δ. October, Ianuarius, si Theodoro credimus. γαμηκὴ κλίση. lectus genialis. γαμηός. οὐ. δ. nuptialis, iugalis. γάμος. ον. δ. nuptiæ. γαμφηλή. ἡς. ἡ. maxilla. γάμφος. ον. δ. aduncus, uariis. γαμφότης. ιπσο. ἡ. curuatura, aduersitas. γαμφούμωος. ον. δ. incuruatus. γαμφωλή. ἡς. ἡ. curuitas. γαμφώουξ. χος. δ. habens unguis curuos.

γαμφώνυχ.

γαμφώνυχα. curuiunguia, uncunguia uertitur à Theodoro Gaza. Γ Α Ν. γανάω. ἢ γανίω. καὶ γανόω. μ. ὄσω. π. κια. ἰ. Ictifico, dulcifico, splendo, illustro, dealbo, leuigo. γάνωμα. απσο. τὸ. dulcedo, uoluptas. γάνος. εος. τὸ. lætitia, uoluptas, splendor. γάνος. ον. ἡ. mons Thraciæ. γάνωμα. ἢ γάνωμα. lætor. datiuo iungitur. γανυρός. οὐ. δ. lætus, hilaris. γάνωμα. απσο. τὸ. nitor. γανώσις. ιος. ἡ. splendor.

Γ Α Ρ.

γάρ. enim. Scrutit etiā interrogationi. Aesch. σὺ γὰρ ἂν κώμην ἀποσπῆσαις? Τὺ νε, ut talis cum sis, uel pagum unum ad defectiōnem pellicere possis? Vide eius constructionem apud Budæum in Comment. Abundat sæpe γάρ. Vnde quod Cicero dixit: Sed tamē, Gaza uertit, ἀλλὰ γὰρ ὄμως. In interrogatiōne autem significat itane? Luc. in Pluto: οἶα γὰρ εἶναι τῶν διῶν τυράννιδες? γαργάρα. splendo, palpito, strepo. Cratinus: ἀνδρῶν ἀρίστων πῶσα γαργάρα πόδις. γαργαλίω. μ. ἰσω. π. κια. titilio, irito, exhortor, frico, neutrum absolutum. γαργαλισμός. οὐ. titillatio. γαργάλος. ἢ γαργάλη. idem. γάρραρα. τὰ. pro multitudine excellenti ponuntur, ut χρημῶτα γάρραρα. γαργαράω. ὄνος. uua morbus, gurgulio. γαργαρίζω. μ. ἰσω. π. κια. emitto, gargarizo. actiuum, accusatiuo iungitur. γάρραρον. promontorium Idæ. γάρρον. σ. τὸ. ferramentum in medio rotæ. γάρρον. τὸ. liquamen ex piscē. γάρρος. ον. δ. garus. γαρίω. cano, loquor, clamo, discerno. γαργαίω. gellire & gloriari.

Γ Α Σ.

γαστήρ. ερος. ἡ. γάστρη. γάστρα. uentre sum quoddam uas, labellum, uas samium. γάστρη. ης. ἡ. uenter, aluus. Est etiam uasis genus quod etiam γαστέριον dicitur apud Aristophanem. γαστέριον. ον. τὸ. uentriculus. γασπίω. μ. ἰσω. π. κια. uentri inferuio, delicate nutrior, cædo uentrem, aluum expleo,

apud Aristoph. equitib. ὁ πόλις ἢ δὴμ' ὄφ' οἶον θηρίον γαστέριον. neutriū absolutum. γαστριμαργία. ας. ἡ. gulositas. γαστριμαργός. gulosus, ob uentrem infaniens. γάστρις. gulosus, uentri deditus. Aristophan. auib. ἡλίθιος ἢ γάστρις ἢ. γαστριμός. οὐ. δ. ingluuicus, impletio uentris. γαστρονημία. ας. ἡ. pulpa cruris, sura. γαστρολόγος. qui de uentris ratione differit, gulo: unde γαστρολογία. gula. γαστρονομία. uentris lex. γαστροχηρ. εος. δ. manibus uiuens. γαστροδίδης. εος. δ. ἡ. uentrosus. γάστρω. ὄνος. δ. uentricosus, aqualiculus.

Γ Α Υ.

γανός. οὐ. δ. situla, uas pastorale. γανός. σ. δ. nauigium oncrarium, instrumentum quo exhauriuntur naues, uiuens ex alienis. γαυρός. εος. δ. ἡ. insolens, superbus. γαυρίαμα. απσο. τὸ. superbia. γαυρίαω. μ. ὄσω. π. κια. superbio, gloriator, iactō. neutrum, datiuo iungitur. γαυριός. οὐ. δ. superbus. γαυριξ. υος. δ. arrogans, superciliosus. γαυρόν. τὸ. fastus. γαυρόομαι. μ. ὄσομαι. π. ὠμαι. superbio, glorior, iactō. deponens, datiuo iungitur. γαυρός. οὐ. δ. superbus, contumax, intracabilis, uenerandus, grauis, excelso animo. γαυρόω. μ. ὄσω. π. κια. superbio, efferor. neutrum, datiuo iungitur. γάω. ἰσω. sum, poeticum est.

Τὸ Γ μὲτ' ἄ Ε.

Γ. syllabica adiectio. Interdum saltem & certe significat. Demosth. καὶ ταῦτα εἶδω, ὅτι ἢ μὴ ὄλον, μέγος γὰρ ἐπιβάλλει τῆς βλασφημίας ἔπασι. Hoc etiam ἀλλὰ dicit & ἀλλὰ γὰρ, γὰρ δὲ. duntaxat: Quidem certe, ut loquitur Cicero: Tuæ coniugis bonæ foemine, locupletis quidem certe, quod etiam γὰρ τοι dicitur. Xenoph. ἀλλ' ἐνείνου γένοιτο ἔφη, εἰ δὲ ὅτι ἐν ἡμέτερας. Dicit & γὰρ ὄν, & γούρ. γία. ας. ἡ. terra. γία. genitus fui. γιάρτοι. etenim. γίμνα. lætatus sum, cepi uoluptatem. γιμναστόα. obsoleta, & quæ iam fenuerunt. γιμνασμένιος. fenio confectus. γιονέω. μ. ἰσω. π. κια. audibilis fio, id est paratus ad audiendum, exaudibilis, clamo, glorior.

glorios. neutrum absolutum.
Γερωνός. natus.
Γερωνομίνας. angulosus.
Γερωνόμιος. γερωνός. altē loquor, uociferor.
Γερωνός. οὐ. δ. facile audibilis, magnæ uocis, clamorosus.
Γερώνω. clamor. neutrum absolutum.
Γερωνός. ὄπω. δ. clamans.
Γερώνος. ὄπω. δ. natus.
Γερώνος. οὐ. δ. terrestris.

Γ Β Ι.

Γένομαι. μί. γενόμενα. ἀργ. ἀ. ἐγενόμην. gigno.
Γεομόρος. ε. δ. agricola, terram findens & diuidens.
Γεοπόνος. οὐ. δ. idem.
Γεοτόμορ. οὐ. τὸ. aratum.
Γέσιον. οὐ. τὸ. septum, lorica.
Γείσα. καὶ
Γείσοι. suggrundæ & suggrundia, id est, partes tecti prominētes, quibus stillicidia à parietibus arcentur.
Γεσίπιδες. ligna quæ suggrundas sustinent.
Γεσιτοθισμάχα. autem prominentiæ superiorum ædificiorum, quibus inferiores partes ab imbre teguntur.

Γέσων. proprie est quod in supercilijshis prominēt. Vnde ἀποραωδῶσαι apud Xenophontē. Sic quod in ianua superiacet ἐπέρθυρον dicitur uel ἐπερθύριον. Eius protuberās pars γέσων & γείωμα. Item quod in galea prominēt. γείωμα item pinnæ murorum.
Γείωμα. ἀπω. τὸ. id quod exit à superiori limine, tectum ianuæ, suggrundatio, quod Theodorus ex Aristotele grundam, & imbricamentum transtulit.

Γένια. ας. ἢ. γεινιάσις.
Γεινιάω. μί. ἄσω. π. αἰα. uicinus sum. neutrum, & datiuo iungitur.
Γεινιάσις. ιος. ἢ. uicinitas.
Γεινιάω. μί. ἄσω. π. αἰα. uicinus sum & conterminus.
Γετονῶ. uicinus sum.
Γέτων. ονος. δ. uicinus.
Γείωτες & γείωται. οί. aduenæ, profelytæ, terre custodes seu cultores.

Γ Β Λ.

Γελασείω. ridere gestio.
Γελάσιμος. οὐ. δ. risibilis.
Γελασίμος. οὐ. δ. Democriti cognomentum à ridendo: dentes anteriores quòd risu nudentur: gelasinus, hoc est, linea in facie ridentis apparens. Martialis:

Nec grata est facies cui gelasinus abest.
Est & corrugatio illa ridendo circa os expressa.

Γελάω. μί. ἄσω. π. αἰα. rideo.
Γέλαρος. spicarum in alijs quibusdam diuisiōnes.
Γέλαρι. sarcina uariarum mercium, ἔωπος.
Γέλαρις. alij nucleus.
Γέλαω. mergo, inficio.
Γελοιάω. risum moueo.
Γελοιασίς. ἢ
Γελοιασός. οὐ. δ. καὶ
Γελοιοσ. οὐ. risum mouens.
Γελοιοσ. οὐ. δ. ridiculus.
Γέλω. ὠπω. δ. ἢ
Γέλω. ο. risus: ab ἔλμ deducunt Grammatici, quæ uox caliditatem significat. Sic & Homerus de caloris copia risum profluere indicare uidetur, ubi γέλωτα ἀσβεσορ, id est, risum inextinguibilem dicit.

Γελωτῖνος. δ. παταγέλασος.
Γελωτοπιοσ. οὐ. δ. ridiculus, morio, risus conicator, scurra.
Γελωτοπιδόνδ. Sic Therentius:
Quin scelus postquam ludificatus est uirginem.

Γ Β Μ. Γ Β Ν.

Γέμω. utiq, uerò, porrò, hoc est μίντοι.
Γεμίω. μί. ἴσω. π. ἰα. impleo. actiuum, genitiuo iungitur.
Γέμω. μί. ἐμῶ. plenus sum, refertus sum. neutrum. Hoc uerbum in usu non est, sed eius composita.
Γεμάρχει. οί. καὶ
Γεμαρχοί. οί. generis propagatores, parentes, Latini uocant aborigines.

Γενιά. ἄς. ἢ. genus, generatio, progenies, ætas, nobilitas, natura, uniuersum tempus humanæ uitæ, familia, spatium triginta annorum. Quauquàm proprie, si Suidæ credimus, non est nisi tempus septem annorū, sicut medici dicūt, τὸρ δύο γενεῶρ μὴ δὲρ φησὶ βοτομήρ.

Γενεαλογεῖν. genus recensere, quærere de genere. neutrum absolutum.
Γενεαλογία. ας. ἢ. sermo de generatione & origine.
Γενεαλογοῦντοί ἴμνοι. qui cantant alicuius genealogiam.

Γενέλι. ης. ἢ. genus.
Γενέλινα. τὰ. celebritas quæ agitur in natali alicuius, natalitia munera aut conuiuia. Differt à γενίσινα. Vide Ammonium.

Γενεθλιασός

Γενεθλιασός. οὐ. δ. natalitius.
Γενεθλιασολογία. ας. ἢ. diuiniatio ex hominis nauitate.

Γενέθλιον. οὐ. τὸ. natalitium.
Γενέθλιος. dictus Iupiter, quòd ei incumbat cura gignendorum liberorum. Est etiam natalis dies: unde γενεθλιακοί dicti sunt Mathematici, quorum meminit Gellius lib. xiiij. Qui & γενεθλιοδῶροι dicuntur, quasi ex die natali fauidici.

Γενέθλιον. οὐ. τὸ. genus.
Γενεάτης. ἢ. genæ, pili circa barbam, cuius singulare γενεάς. ἀδος. prima lanugo.
Γενεάσω. pubescio.
Γενεαστή. ἦρος. δ. forum circa mentum equorum.

Γενεάω. μί. ἄσω. π. αἰα. barbam emitto, barbesco. neutrum absolutum.
Γενεήτης. barbatus, quem pingebant Iouē, teste Luciano in sacri.
Γενεορ. ε. τὸ. barba, mentum, uetus, antiquum.
Γενίσινα. τὰ. natalitia.

Γενεσορῶρος. οὐ. δ. author omnium rerum.
Γίνεσις. ιος. ἢ. generatio, natiuitas. Gaza in somnio Scipionis uertit naturam. Significat etiam sidus natalitium, id est, quod conuersione cœli oritur eo momēto, quo quis nascitur.

Γενετή. ἦς. ἢ. natiuitas.
Γενέτη. ης. ἢ. stirps, patria.
Γενέτης. οὐ. δ. genitor.
Γενετοθις. ἰδῶς. ἢ. Venus.
Γενίτιος. οὐ. δ. generalis.
Γένια. ης. ἢ. stirps, progenies.

Γεννάσας. καὶ
Γεννάσιος. οὐ. δ. generosus, uilis, magnus, fortis, strenuus, egregius, præclarus, uehemens, præualidus. δ γεννώσιος, egregius ille uir. Significat autē sæpe ironiam aut amarulentiam.

Γεννάσμαι. μί. ἴσομαι. π. ἡμαι. nascor.
Γεννάω. μί. ἄσω. π. αἰα. genero, gigno. Dicitur tam de patre quàm de matre ut annotauit Valla in Math. cap. i. Accipitur pro in lucem ædo. actiuum, accusatiuo iungit.
Γεννημα. ἀπω. τὸ. fœtus, germen, fructus, progenies, filij.

Γεννηματιός. οὐ. δ. generatius.
Γεννησαντός. οί. parentes.
Γεννησις. ιος. ἢ. natiuitas.
Γεννητήρα. ας. ἢ. genitrix.
Γεννητή. ἦς. ἢ. generatio.

Γεννήτης. οὐ. δ. genitor.
Γεννητιός. οὐ. δ. generatius.
Γεννητός. οὐ. δ. genitus. Erasmus aliquando mortalem uertit. Interdum est tribulis, qui in eandem partem tribus ascitus est, quòd loco propinquæ cognationis fuit.
Γεννητορ. ὄρος. δ. parens.
Γεννητός. generosè, ingenuè, ut decet ingenium.

Γεννωμύρα. τὰ. liberi.
Γένοιτο. sit, fiat.
Γενωμύρος. οὐ. δ. perueniens.
Γένος. εος. τὸ. genus. οί ἐγγυτάτη γένει ὄντω, καὶ οί ἐγγυτάτη γένει, dicuntur qui proximo gradu contingunt defunctum. Demosth. τοὺς τοὶ πῶ πατὴρ ἢ μητήρ, γίνα ὄσα ἐγγυτάτη Ἀγνίς τῶ ἔξιου, ἐπεδιδύσατο τῶ κληρον ἡτῶ τὸν νόμους, Huius pueri mater, cui proximi gradus gentilitas cum Hagnia intercedebat. Hi etiam dicuntur οί ἀρχυσα τῶ γένει ὄντω.

Γέντο. cepit, pro ἔλατο, in hac persona solum inuenitur.
Γένυς. υος. ἢ. gena, gula, στόμα, mandibula, maxilla: & securis apud Sophoclem.

Γένο. genero.
Γεοῦχος. οὐ. δ. Neptunus.
Γέποθερ. alicunde.
Γέπον, pro δέτοι ἢ δίζε.

Γ Β Ρ.

Γέρα. præmia, honores, proprie præmia uitutis.
Γεραός. οὐ. δ. senex, ὁ ἔντιμος.
Γεραίος. gentile nomen, penanscitur.
Γεραῖω. præmio honoro, ueneror, honorem habeo, honesto, condecoro.

Γεραισός. οὐ. δ. promontorium Eubææ.
Γεραίτερος. οὐ. δ. antiquior.
Γεράμιον. instrumentum subleuandis oneribus aptum. Latine etiam grus dicitur. Vide in Annotat. Budæi.

Γεράνθρον. οὐ. τὸ. uetus arbor, truncus: uel quòd quercus δρύς dicatur, & radices altius agat, uel quòd prima arbor existimetur.
Γεράνεια. oppidum Phrygiæ, & mons inter Megaram & Corinthum.

Γεραναίτης, καὶ
Γερανέης. nomen gentile.
Γερανος. οὐ. ἢ. grus, instrumentum ad subleuanda onera, quòd & Latinis grus dicitur, authore Vitruuio. Fuit & γέρανος saltatio, quam Latine gruem dicere licet: numerosa

Γίνουι. mulorum genus. Γίνομαι. fio, nascor, sum, debeo. Accipit pro seruiο, & seruus sum. Demosthe. ἔδωκε Σαρπύρῃ τῶν ἑαυτῷ γυνάικα, ἑαυτῷ ποτὲ γενομένου, id est, seruo aliquando suo. Huius dictionis in infinitiuo suo cōstructionem uide in Cōmentarijs Bud. μίσοσ ἀδρ. β. ἑξενόμῃ. μίσο. π. γέ. ο. α.

Γινώσκω. μ. γνώσκω. cognosco, delibero, cogito, statuo, conscisco, decerno, sentio, iudico. Item recogito, reputo, discerno: aorist. secundus ἑξνωμ.

Γήσα. ας. ἡ. oppidum Palestinae.

Γηῖος. nomen gentile.

Τὸ Γ μίϞ π̄ Λ.

Γλαυρός. οὔ. δ. καὶ Γλαυδός. εντω. δ. lacteus, candidus.

Γλάρος. εος. τὸ. lac.

Γλάω. μ. ἄσω. π. αμα. canto, clamo, actiuum, accusatiuo iungitur.

Γλάμη. oculoῦ uitia sunt, quas Latini etiam glamas & gramas uocant.

Γλαμρός. οὔ. δ. lippus, aquosus, lacrymosus.

Γλάμων. δ. lippus, qui uitiat & immundus est oculis. Aristophan. ecclesia. τὴν ἢν νεοσ κλέδης δὲ γλάμων σε λοιδορεῖ.

Γλανός. ἴδος. ἡ. silurus.

Γλάνος. δ. Glanus, qui & Hyæna.

Γλαπῖω. μ. ἄψω. π. ἄφα. sculpo. actiuum, accusatiuo iungitur.

Γλαρίς. officina ubi expoliuntur lapides.

Γλανιας. signū numismatis apud Athenien- scis fuit.

Γλανη. ης. ἡ. Glauce, nomen mulieris.

Γλαυή. ἡς. ἡ. cælia.

Γλαυήω. obtuse uideo.

Γλαυίον. ον. succus est herbæ folia habētis similia corniculato papaueri. Dioscor. li. iij.

Γλαυιδόν. οντω. δ. ignitus.

Γλαυός. οὔ. δ. glaucus, id est, cæsius, uiridis, cæruleus.

Γλαύωσ. ε. δ. Glaucus, uiri & piscis nomen.

Γλαύωμα. ατω. τὸ. uitium oculi cum præter naturam glaucescit. Γλαύωμα & ὑπόχυμα antiqui medici idem putauere, ut Ruffus medicus testatur. Posterius uerò γλαύωμα morbum existimauerunt cristallini humoris mutati in glaucum colorem: ὑπόχυμα uerò humorem concretum circa pupillam in medio corneæ & cristallini lucem impedi- entem. Sunt autem γλαυώματα incuraz bilia, ὑποχύματα plæρα curantur.

Γλαυώπις. ἴδος. ἡ. habens oculos cæstios. Epitheton est Palladis. Homerus: οὐδ' ἀπέθνησε θεὰ γλαυώπις ἄβλυη. Vide Cœlium libro viij. cap. xviij.

Γλαυώσις. ἴος. ἡ. glaucitatis cristallini in oculo humoris in album aquosumq; colorem mutatio.

Γλαυξ. ἡς. ἡ. noctua.

Γλαυσός. οὔ. δ. clarus, splendidus.

Γλαύωω. splendo.

Γλαφύρια. ας. ἡ. uarietas, pulchritudo.

Γλαφύρεος. οὔ. δ. famosus, iucundus, astutus, ornatus, politus, concauus, sculptus, elegans, scitus.

Γ Λ Ε. Γ Λ Η. Γ Λ Ι.

Γλαύινον. ον. τὸ. unguenti genus, Latine mu- steum, oleum mustum, hoc est, expressum antequam oliuæ calcetur & premantur.

Γλαύινος. εος. τὸ. mustum.

Γλαμάω. gramiosis oculis sum, lippio.

Γλαμή. uitii oculi, quod Latini grania uocant.

Γλαύεα. ἑωρ. τὰ. spectaculo digna: Nicander pro oculis usurpat.

Γλανη. ης. ἡ. pupilla oculi, & tota pars oculi interior, oculus ipse, nitor pupillæ.

Γλαχρον. ανος. pulegium.

Γλαχροός. ον. tenuis, uiscosus, lubricus, par- cus, fordidus, ἄγαν φεθωλός καὶ ἔνταρός. Item sterilis, & illiberaliter acceptum red- dens, ut γλαχρον γλαχροός. Arria. τὰ ἐπιτηδεια γλαχροός τῆσρατῆ ἐπορίζοντο, id est, maligne & φεδομίνως.

Γλαχροότης. ητω. ἡ. lentor, parcitas.

Γλαχρον. δ. audis, concupitor.

Γλαχρός. aride, lubrice, fordidè, uix & tenuis- ter. Plutar. οὐδὲρ εὔρετ' ὡλιόρ οὐμῆστω ἴνῃ, γλαχροός ἔνα δὲ ξάδωι δυναμίνον, qui uix & tenuiter unum admittere possit. Item mali- gnè & illiberaliter, non promptè, non benig- gnè, non hilariter se habere.

Γλαχρῶμαι. cupio, προθυμῶμαι, παίρω, glisco.

Γλαχρόμας. ον. gliscens.

Γλοιός. οὔ. δ. fordidus, piger, imbecillus.

Γλοιοί. οί. gymnastorum fordes.

Γλοιώδες. τὸ. frigidum.

Γλοιώδης. εος. δ. ἡ. lubricus, fordidus, uiscosus, lutulentus.

Γλουτός. οὔ. δ. ἰσχίον, rotundū in uertebri- scarum, nates, clunis.

Γ Λ Υ.

Γλυκίω. dulcesco, dulcis sum.

Γλυκίωμα, καὶ

Γλυκίωω.

Γλυκίωω. μ. ἀνῶ. dulce capio, dulcesco. Gaza.

Γλυκισμός. οὔ. δ. dulcedo.

Γλυκισρός. οὔ. δ. dulcis.

Γλυκίω. uini genus est quod Latine passum di- citur. Fit autem ex uua que diutius in uite solē passa durauit: unde Latine illi nomen est.

Γλυκιδρεμής. ἴος. δ. ἡ. dulcis aspectu.

Γλυκιδυμία. ας. ἡ. animi dulcedo.

Γλυκιδυμός. ον. δ. suau ingenio.

Γλυκιδυπικρός. δ. dulciter amarus, κατ' ἐναντίας σμ.

Γλυκιδύρισα. Latine etiam glycyrriza, aut dul- cis radix.

Γλυκιδυρφυός. sapore acerbo & dulci simul præditus.

Γλυκιδός. ἴος. δ. dulcis.

Γλυκιδότης. ητω. dulcedo.

Γλυκιδυράχνηλος. δ. dulciceruicus.

Γλυκιδός. οὔ. δ. sculptilis.

Γλυκιδωμ pro γλυκιδυρός, dulcior.

Γλυκιδανός. ον. δ. γλυκίη.

Γλυκιδέα. τὰ. scalptra, sculpendi instrumenta.

Γλυκιδή. ἡς. ἡ. sculptura.

Γλυκιδίον. ον. τὸ. celte.

Γλυκιδίς. ἴδος. ἡ. sculptura, concauitas sagittæ in quam neruus arcus immittitur.

Γλυκιδω. μ. ὑψω. π. υφα. sculpo. actiuum, accusatiuo iungitur.

Γ Λ Ω.

Γλωσσα. ης. ἡ. lingua. Accipitur pro interpre- tatione.

Γλωσσαγλία. ας. ἡ. nugæ.

Γλωσσαρίον. ον. lingula.

Γλωσσαγάσασ. ορος. δ. qui lingua sibi uictū cōs- parat: comicum est.

Γλωσσόκομον. ε. τὸ. theca reliquiarum lignea, locus, capsula, marsupium seu potius scri- nium, in quo pecuniæ reconduntur. Dictū à lingua opinor, quod à linguæ speciem ha- berent huiusmodi. Eras. in Ioannem.

Γλωσσουρατία. μ. ἡσω. π. κα. taceo. neut. absol.

Γλωσσός. extrema pars puppis.

Εὐλωσσοροφίω. circumloquor, multis dico.

Γλωσσώδης. εος. δ. ἡ. linguosus, linguæ repræ- sentans effigiem.

Γλωσσίς. ἴδος. ἡ. lingula, à natura constituta, ut arteriam quæ à cibo infestatur, operiret.

Γλωσσόμασιν. ον. τὸ. uas in quo tibicines lin- gulas reponunt.

Γλωσσόμοσος. loculi & marsupium apud Plutar.

Γλωσσόποιός. οὔ. δ. pro eo qui facit tibias.

Γλωχίρ. ἴνος. ἡ. angulus.

Γλωχίς. ἴνος. ἡ. cuspis.

Τὸ Γ μίϞ π̄ Ν.

Γνάβμος. δ. καὶ

Γνάθος. ε. δ. maxilla, gena, mentum.

Γνάμηρος. ον. δ. flexibilis.

Γνάμηρα. μ. ψω. φ. φα. flecto, dependeo, frans- go, persuadeo, actiuum, accus. iungitur.

Γνάπηω. uellicando polio, expolio.

Γνάφαλον. ον. τὸ. tomentum, quod culcitris infarcitur.

Γναφαλώδης. εος. δ. ἡ. tomentitius. Barbar. in Plin. Quorum natura mollis, candida & omnino lanæ est, γναφαλώδη appellatur, cuiusmodi sunt dictami folia, ut inquit Dio- scorides. Proinde Greci γναφθυσαρ pro eo quandoq; utuntur, quod est ἐμαλάχθυσαρ. hoc est emolliti sunt.

Γναφῆον. ον. τὸ. officina fullonis.

Γναφύς. ἴος. fullo.

Γναφεύω. μ. ἔσω. π. ινα. tingo, fullonica ex- cerceo.

Γνησιός. ον. δ. legitimus, indigena, ingenuus, germanus, genuinus, uerus & minime sus- catus aut adulterinus: ὑπερεξούσιος, suus & legitimus, ut filius patris, πατὴρ γνησιος liti- beri legitimi iustiq; seu natura seu adopta- tione.

Γνοφίω. μ. ἡσω. π. ινα. obscuro, actiuū, accusatiuo iungitur.

Γνόφος. ον. δ. caligo.

Γνόω. μ. ἄσω. π. ωκα. nosco, acti. accus. iungit.

Γνόα. poples.

Γνόξ. genu flexo. aduerbialiter.

Γ Ν Ω.

Γνώθι. nosce.

Γνωματεύω. discerno, consilium capio.

Γνώμη. ης. ἡ. sententia, uoluntas, consiliū, ani- mus, suffragium, ingenium, sensus, noticia, mens, opinio, iudicium. Polit. uertit iustitiam in Herodia. ἀπὸ μὲρ ἡ τῶν βαρβάρων, ὅσοι ποδτερον ἀφηναισιν, ἢ ἑσασίσιν, φάτω τε καὶ μνήμη, τῆς ἐν τῶνσρατῆρας αὐτῶσρατῆρας ἀρετῆς, τῆσρα τε γνώμησ, ἑκοντῶ αὐτῶσρατῆρας ερομ.

Γνωμίδιον. τὸ. μικρόν ἐνθύμημα.

Γνωμιοί. scientes.

Γνωμολογέω. sententiōse dicere.

Γνωμολογητόν. sententijs utendū est. aduerb.

Γνωμολογία. ας. ἡ. dictio sententiæ, collectio sententiarum.

Γνωμολογικός. οὔ. δ. sententiosus.

Γνώμονες. οί. dentes iumentorum ex quibus q ij. ætas

ætas dignoscitur. Dicuntur à quibusdam pullini dentes. Erant & Athenis magistratus dicti γνάμονες, quasi accuratæ diligentiae ac prudentiæ homines.

Γνωμονική. pars est astrologiæ, quæ solariorum discriminatis umbris, horas ueruto sine gnomone pernotat.

Γνωμονικός. οὐ. δ. doctus, sciens.

Γνώμων. ονος. cognator, stilus horas indicans, solis umbilicus, cuius umbra internoscuntur horæ: quem Latini græco nomine gnomona uocant. Norma uertitur à Vallâ.

Γνωμοτυπία. ας. ἡ. γνωμοτυπία.

Γνωμοτύπος. ου. δ. sententiarum effictor.

Γνωρίζω. μ. ἴσω. π. ινα. cognosco, facio cognosce, indico, & notū facio. Præterea agnosco. Herod. γνωρίζουσα τῷ νομῶδου χεῖρα. Agnoto Commodi chirographo. Significat etiam συνίσχυμι ἢ προξενῶ. Plut. καὶ γνωρίζει τὸν ἀδικητὴν αὐτῷ ἢ γυνὴ. Athen. ὁ περιεστῶν βασιλεὺς ἠθροβίτη τοῖς τὰς ἡδονὰς αὐτῷ γνωρίζουσι, id est, τοῖς παριστάσι, qui nouas indicabant uoluptates. acti, accus. iungitur.

Γνώριμος. ου. δ. familiaris, nobilis, præclarus, insignis, cognitus.

Γνωρίμως. planè.

Γνώριστος. Plato: πολλὴν χάριτι δὶδαι σοι τῆς θείας τήσσο γνωρίσεως, Quod mihi notum & familiarem feceris Thætetum.

Γνώρισμα. απος. τὸ. signum cognitionis, indicium, ut pulsus in febre. Præterea νικητήρισμα, ἢ ἐπίσημον, hoc est insigne & decus ornamentumq̄, hoc est, id propter quod aut res aut ciuitas uisenda est. Grego. τῆ δὲ λόγοι τὸ γνώρισμα, id est, propter literarum studia uisitur. γνωρίσματ' ἢ βασιλείας, insignia imperij, id est, gestamina & specimina.

Γνωσιμαχίη. nosse suam infirmitatem, ac contra robur ac uirtutem hostium, ac demum pœnitere & quiescere: propter quod pro Respicere post ceptum bellum ponitur. Herodot. ὁ φωνίτες ἰδὴ τι μᾶλλον γνωσιμαχίη τε μὴ εἶναι δημοῖο ἡμῶν?

Γνώσις. ιος. ἡ. cognitio, scientia, notitia, fama, rumor.

Γνωσθερός. δ. cognitor, explorator.

Γνωστοί. Hæretici quidam erant sic dicti, ob insignem eruditionem quam sibi uendicabant: cum nihil istis nec indoctius nec stultius esset. Horti frequenter meminit in epistolis Hieronymus.

Γνωστός. οὐ. δ. notus, amicus.

Γνωστή. foror, uel amica.

Γνωστός. οὐ. δ. frater, noscibilis.

Τὸ Γ μὲτ' ᾤ Ο.

Πόσος. ululo, ploro.

Πόγγρος. δ. conger piscis.

Πόγγυλα. μύσω. π. υνα. murmuro, neut. absol.

Πόγγυλη. ης. ἡ. bolus rotundus. Aristoph. παρ

αε: ὡσπερ γυναιὶ πόγγυλην μεμαχμένην.

Πόγγυλη. reuerto, conuerto.

Πόγγυλος. ου. δ. rotundus, inuolutus.

Πόγγυλις. genus rapæ rotundæ.

Πόγγυμος. οὐ. δ. murmur.

Πόγγυμης. οὐ. δ. murmurator.

Πόγγυρος. δ. acerbus, tristis.

Πόγγυρος. οὐ. δ. luctuosus, flebilis.

Γ Ο Η Γ Ο Ι Γ Ο Μ.

Ρόης. κπος. δ. uersutus, prestigator, subdolos, incantator, magus, ueneficus, impostor.

Ροητία. ας. ἡ. incantatio, impostura, præstigiatura. Differt à φαρμακεία. Vide Cœlis bro γ. cap. lxiij.

Ροητευμα. præstigium.

Ροητεύω. μ. ἴσω. π. ενα. incanto, per præstigiis decipio, præstigijs ludifico, illicio, præstigijs illudo. actiuum. Est autem proprie ροητεύω stupore ac ueluti maleficio afficere, stuporeq̄ affectum decipere, ut qui uoluptaria titillatione permulsi, quasi maleficio affecti, pericula & incommoda non intelligunt. Quo pacto differat à κλέπτειν, uide in Comment. Bud. accus. iungitur.

Ροητεύω. πω. δ. astute agens.

Ροητινός. οὐ. δ. magicus, deceptorius.

Ροῖπος. immundities, sordes.

Ρόμος. ου. δ. onus, ius carniū.

Ρομῶν. μ. ἴσω. π. ινα. onero. actiuum, accusatiuo iungitur.

Ρομφιάσις. ιος. ἡ. molarum dentitio.

Ρομφιασμός. οὐ. δ. confractio, collisio dentium.

Ρόμφιος. ου. δ. dens molaris.

Ρόμφος. οἰ. cōiunctiones inuisibiles appellatur à Platone: uel minorum corpusculorū coacervationes à Diodoro: uel eorundem similium inter se conglobationes formabiles ab Anaxagora, uel concretiones: inter cetera discretiones, item cunei.

Ρομφοπληγίς. ιος. δ. ἡ. solidus, compactus, absolutus.

Ρόμφος. ου. δ. clauus.

Ρομφώω. μ. ἴσω. π. ινα. compingo, conglutino, actiuum, accus. iungitur.

Ρόμφωμα.

Ρόμφωμα. τὸ. coagmentum.

Ρόμφωσις. ιος. ἡ. conglutinatio.

Ρομφωτήρια. ᾤ. clauis.

Γ Ο Ν.

Ρόνας. απος. τὸ. genu.

Ρονατίζω. genicular.

Ροναία. ἡ. γένεσις.

Ρονεύς. εος. hic & hæc parens.

Ρονή. ης. scetus, semen humanū, natio, stirps, natiuitas apud Lucianum. Et Cœlius genitale profluuium uertit.

Ρόνμος. υ. δ. fertilis, naturalis, genitilis, prolificus.

Ρόνος. δένων. δ. fertilis.

Ρονοθήλια. ultium membri genitilis, uidelicet cum emittit præter uoluntatem semen.

Ρονοθήριος. ου. δ. femine flucens.

Ρόνος. ου. δ. genitor, filius, semen, genitura.

Vnde ὁ ρόνος γερωνός παῖς ἢ γνήσιος, naturalis & legitimus. Differt ᾤ ποικίλῳ ἢ εἰσποιητῷ. Demosth. ἀλλὰ τὰ μὲν ἐν ταύτῃ διαμειμαρτυρημένα εἶναι ὡς ὡσπερ οὐδὲ ρόνος γερωνός. τὰ δ' αὐτίκα μάλα ἐπιβουλεύματα, ὡς εἰσποιητῷ. Bud.

Ρονομα. genibus aduoluo.

Ρονοσσα. ης. ἡ. urbs Thessaliæ.

Ρόνυ. ᾤ γόνυαπος, ἢ γόνυος, ἢ γόνυαπος. τὸ. genu, geniculum, ut in arundinibus, internodia scilicet.

Ρονυλίσια. ας. ἡ. genuflexio.

Ρονυρεάτερος. υ. δ. cui sunt genua planiora.

Ρονυπέτω. μ. ἴσω. π. ινα. genua flecto, accido ad genua, supplico. neutrum absolutum.

Ρονώτερος. ου. δ. fertilior.

Γ Ο Ο Γ Ο Ρ.

Ρόος. ου. δ. luctus, lamentatio, luctuosus.

Ρόωσα. ης. ἡ. lugens.

Ρόρεια. ᾤ. laruæ siue personæ histrionum, apud Dorientes.

Ρορύνειον. ου. τὸ. larua persona.

Ρορρός. οὐ. δ. terribilis, uelox, acris & uersatilis, uertibilis, abundans.

Ρορρότης. ηπος. ἡ. truculentia, horribilitas.

Ρορρό. ονος. ἡ. ρορρότης, scutum habens gorgonis faciem.

Ρορρόπις. ἰδος. ἡ. καὶ

Ρορρόπος. ᾤ. δ. uisu celer, aspectu truculentus, terribilis, oculis acribus. Epitheton Pallasidis.

Ρορρόλιω. τὸ ἀδολεσχῶ.

Ρόρτυρ. υνος. ἡ. urbs in Creta.

Γ Ο Υ.

Ρόρυ. igitur, tamen, certè quidem. Significat

etiam quippe & liquidem. Sæpe accipitur ἀντι τῷ ᾤ, ut γει: & pro γεδι & ἀλλὰ γει. Item saltem, duntaxat, & subinde: est expletiva particula. Præterea pro etiam, quin. Et accipitur pro quocq̄, & quidem. Vide Commentaria Budæi.

Ρουάλομαι. flecto genua. deponens absolutū.

Ρουάομαι. μ. ἴσομαι. π. ινα. supplico. deponens absolutum.

Ρουάτα. τὰ. genua.

Ρουάομαι. μ. ἴσομαι. π. ινα. oro, rogo.

Ρουός. οὐ. δ. cultura fertilis, fertilitas, terra apta arboribus.

Ρουός. pro ρόνυος. genitiuus est à nominatiuo ρόνυ.

Ρουνίς. ἰδος. Aratus: ἀλλὰ δὲ οἱ σκαυῖς δὲ ρουνίς δος.

Ρουδύς. εος. δ. ἡ. lugubris, mæstus.

Τὸ Γ μὲτ' ᾤ Ρ.

Ράβιον uocant ilignum quercinum uel lignum quod cōsuccensum, lumen præbens agentibus iter, atq̄ prælucens.

Ρεάειν. comedere.

Ρεαία. ας. ἡ. anus, & nomen ciuitatis Bœotie, quæ nunc Tanagra dicitur, uocant etiam ρεαίαν pellem umbilicū ambientem, quod corrugata senectutis sit indicium.

Ρεαίον. ου. τὸ. uetula.

Ρεαυσί. τὸ. ἠδυνισί. Græcè.

Ρεαίνος. οὐ. δ. anilis.

Ρεαυός. οὐ. δ. Græcus.

Ρεάμμα. ατος. τὸ. litera, processus in iudicio, cautio. Significat etiam acta publica seu tabulas publicas & tabulas iudiciales, & rationes argentariorū, & similia hominū, & picturas, & exempla, & ἀπογραφαί, id est indices, quæ inuentaria & repertoria à Iurisconsultis uocantur: & libros, & leges scriptas, artem scriptam, scrupulum in ponderibus.

Ρεαμμά. ludus quispiā est, qui etiam διαρραμμάμιδος dicitur, species ludi tesserarij, ubi calculi adhibebantur sexaginta, tum albi tum nigri.

Ρεαμμάριον. τὸ. scrupulus, id est, pars drachmæ ζ.

Ρεάματα εὐνατάφηστα, caducæ literæ.

Ρεαμματεία. ας. ἡ. literatura.

Ρεαμματίον. τὸ. διδασκαλίον, συμβόλιον. Aristoph. nebul. καὶ φερεῖ τὸ ρεαμματίον ἰν ἀναρρόν. Apud Demosth. quo deuncq̄ uolumen & libellū & tabellam significat, & quicquid q ij. scriptum

scriptum est: ut tabularum apud Latinos late significatio patet. Significat enim & acta publica & documenta literaria & syngraphas: unde tabulae nouae dietae & tabellae iudicum, & alia. γραμματέων χαλιούρ, tabulam legum appellat Plato. Significat praeterea tabulas testamenti. Accipitur etiam pro tabella uel idiochiro testificationis. Dicitur eia λευκαρχιδος, id est, album. Vide Comment. Bud.

Γραμματέω. ἰος. δ. scriba. Sepe est nomen cōtumeliosum, ut sit qui nihil aliud quam scribata actiones publicas. Demosthen. hoc nomine subinde uocat Aeschinē.

Γραμματέω. μ. ἔσω. π. ευνα. sum scriba. neutrum absolutum.

Γραμματιδίου. ου. τὸ. epistolum.

Γραμματινῆς. ἡ. grammatica, literaria recte scribendi & loquendi scientia.

Γραμματινὸ ἰνώμαζ, pocula dicebantur, quae literis forent insignita, ut scribit Athen. cuiusmodi illud, in cuius abitu uerba haec legebantur, διὸς σωπῆρος.

Γραμματινός. οὐ. δ. literatorius.

Γραμματίου. ου. τὸ. literula, libellus.

Γραμματινός. δ. literator, qui literas & prima elementa docet, ludi magister, hos literatos Martianus appellat. Accipitur pro praefectore & recitatore.

Γραμματουίφωρ. ωνος. δ. scriba, humilis & abiecius literator. Nomen est cōtumeliosum.

Γραμματοφυλάκιον. υ. τὸ. locus ubi scripta publica seruantur, Grammatophylacium, qua dictione iureconsulti usi sunt.

Γραμμῆς. ἡ. linea. Interdum principium significat & carceres circuli, hoc est, τῶν ἀφειρητῶν ἢ τῶν βαλβίδια. Aristoph. ἀρ' οἶδ' ὅσον πόρ' ἀγῶνα ἀγωνί' ἰτάχα μείλιον ἰσθῆ' λαμειδαμοσῆσιν ἀνδρῶν λῆγαν' ἐρῶθαινε νῦν ὁ θυμὸς. γραμμῆ δ' ἀντι, Progredere o animi mei, hi sunt carceres, atq; instat certamen.

Γραμμὴ κυλιότερης. dicitur pupillam ambiens circulus, qui etiam Iris dicitur.

Γραμμὴ ἀποδείξις, sunt demonstrationes mathematicae. Quintil. Deniq; probationum quae sunt potentissimae γραμμικαὶ ἀποδείξεις uulgo dicuntur.

Γρασοδία. cum uetulis rem habentes, uetulas arcentes a piscibus.

Γραπτός. οὐ. δ. pictus, scriptus.

Γράσος. υ. δ. sordes in ouium uellibus, hircus, id est, faeces alarum, pedor, & proprii loci.

Γράσωρ. ωνος. δ. hircosus, cui faecet alae, faetus, homo odoris mali.

Γράωρ. ἀδς. uel ἔωρ. ἡ. anus, crustula polentis obducta.

Γραύωρ. teneco.

Γραφείδιον. ναὶ

Γραφείον. ου. τὸ. penna, stilus.

Γραφένος. ἰος. δ. pictor.

Γραφή. ἡς. ἡ. scriptura, pictura, accusatio, actio popularis. Est aut proprie accusatio, quando lex ut iniqua aut perperā lata accusatur: ἐσαγγελία de rebus perperam factis dicitur. ἐπαγορ διουρ est accusare. ἀποφίρεσ γραφήν est deferre aliquem & postulare. Demosthen. λίσχινος ἀπίυερε πρὸς τὸν ἀρχοντα παρανόμων γραφήν ναὶ ὑποσφῶντο, Diem dixit Ctesiphonti, uel reum postulare. Γραφήν παραδιδόναι, literarum monumentis tradere.

Γραφήν appellatur illa facultas, quem Cicero stilum uocat, opponitur αὐτοσχῆδιασιν. Vide Comment. Bud.

Γραφικός. pingendi peritus.

Γραφικός. expresse, uerē.

Γράφισ. ἰδος. lineamentorum ductus, umbratilis, pictura.

Γραφιστάτης. ου. δ. maximē historicus.

Γράφομαι. μ. ἄφομαι. π. αμμαι. accusor, scribor, & actiue accipitur pro accuso & scribo. deponens, accusatio iungitur.

Γράφω. μ. ἄφω. π. ἀφα. scribo, decerno, accuso, ad senatū refero, statuo. actiuum. Item pingo. Aesch. ἔνταυθα ἢ ἐν μαρτυρίῳ μάχη γέγραπται. Dicitur etiam γραφῶ περισημαίνωσιν ut τυπῆς, ἐπιπῆς: unde ἐξεγραφήναιμ. Γράφω ψήφισμα ἢ νόμον, ferre & suadere, & decernere plebiscito. Et pro describere, ducere lineam, delineare. Aristotel. Διὰ τὴν ἔαρ ὁ κλέος ἐπιπῆ, τὸ μὲν πρῶτον εἰδίαιμ γραφῆς, πάντες μὲν δὲ ἔλανα. Vide Commentaria Budgii, accusatio iungitur.

Γραδός. ἰος. δ. ἡ. anilis.

Γρηγορέω. μ. ἡσω. μέσος. π. ἐρηγορα. uigilo. neutrum absolutum. habet tamen aliquando accusatiuū. Philo Hero. τὸν νοῦν ἐρηγορα.

Γρηγορσις. uigilantia.

Γρηγορώτερον. uigilantius.

Γρηνικος. ου. δ. Granicus fluiuus.

Γριπός. ἰος. δ. piscator, consuens retia piscatoria.

Γριπίω. piscor.

Γρίπος. ἰος. τὸ. rete.

Γριφέω. coniecto, aenigmata soluo.

Γριφός. τὸ. infolubile, rete, sagena, sermo implicitus, aenigma, argumentum nodosum.

Legitur γριφός pro eodem.

Γρομφός. scropha, antiqua porca.

Γρόνθος. ου. δ. pugnis.

Γρόνθωρ. primum rudimentū tibicinum cum tibias inflare discunt.

Γροσφομάχοι. οί. uelites.

Γρόσφορ. υ. τὸ. genus telis. Sunt qui appellent hastae cuspidem, quam terrae insigimus.

Γρουνός. οὐ. δ. torris, truncus.

Γρύ. uox fistilia, minimum, sordes sub unguibus, uox est suilla, & numisma minutissimum.

Γρύω. μ. ἔξω. π. νχα. lugeo, loquor, clamo, mutio, gannio, grunnio. Accipitur pro hisco, neutrum, accusatio iungitur.

Γρύη. ης. ἡ. uox porcorum.

Γρυλλίω. μ. ἴσω. π. ινα. grunnio. neutrum absolutum.

Γρυλλιστός. οὐ. δ. grunnitus, stridor.

Γρύλος. ου. δ. porcus.

Γρύπης. οί. gryphes, instrumentum nauticum & anchorae.

Γρυπός. οὐ. ἡ. habens nasum aduncum.

Γρύπωσις. ἰος. ἡ. curatio.

Γρυμός. grunnitus.

Γρυπαδής. qui suppellectilia frivola uendit. Latine frivoliarius uel friboliarius dici potest.

Γρυπάρια. frivola, id est, uasa fistilia quassa.

Γρυποδών. frivolarij, id est, qui eiusmodi suppellectilia uendunt.

Γρώνη. ης. ἡ. τρωγλή. Nicand. ἐνὶ γρώνῃ ἄν ἔδυσσεν μυδοῖσις.

Γύαλον. ου. τὸ. cauum, penu, thesaurus. Γύαλος. ου. δ. curuus, concauus, thoracis circa humerum pars.

Γυγία. ης. ἡ. gygaea lacus Lydiae.

Γύν. ης. nomen mensurae, ut iugerum: hinc πεντηκοντόνιον, quinquaginta iugerum.

Γύνος. ου. δ. dentale, pars aratri, iugerum, uia.

Γυνοτός. ου. δ. ἡ. membra fatigans.

Γυνοτός. ου. δ. ἡ. membra depascens.

Γύον. ου. τὸ. membrum omne, sed proprie manus.

Γυός. οὐ. δ. claudus, morbidus.

Γυοταυός. ἰος. δ. ἡ. membra liquefaciens. Γυόχοι. οί. pedicæ. Γυόω. μ. ἴσω. π. ινα. frango membra, debilito γύλιος. ου. δ. genus peræ militaris & uasculū oblongum in acutum desinens, aptum militiæ ad seruandos cibos: unde Γυλιάρηρ. υνος. ἡ. qui collo est gracili & prælongo.

Γυμνάσιω. μ. ἄσω. π. ανα. exerceo. actiuum, accusatio iungitur.

Γυμνασία. ας. ἡ. exercitium.

Γυμνασιάρχης. ου. gymnastorum praeses.

Γυμνασιάρχια. ας. ἡ. praefectura ludorum, exercitatorum, principatus gymnasij.

Γυμνάσιον. ου. τὸ. gymnasium, locus ubi nudantur & exercentur athletæ: pro schola capitur. Significat etiam exercitium apud Galenum.

Γύμνασις. ἰος. ἡ. γυμνασία.

Γυμναστής. οὐ. δ. praceptor exercitiorum, pueros exercens.

Γυμναστική. ης. ἡ. gymnastica, id est, ars exercitativa, praebens uiuendi modum.

Γυμνήδης. οὐ. δ. inops, pauper.

Γυμνός. ἡπτος. δ. miles leuis armaturæ: quære in dictione ἐλλωπός.

Γυμνότης. οὐ. ἡ. nuditas.

Γυμνότης. οὐ. δ. inops, pauper.

Γυμνήτις. ἡ. leuis armatura.

Γυμνοπαδεία. festum apud Lacedæmonios, in quo pueri nudi exercebantur.

Γυμνοπόδις. ου. δ. γυμνοπούς.

Γυμνοπόδιον. saltationis genus. Dicitur a nuditate pedum.

Γυμνόπους. οδος. δ. nudipes.

Γυμνός. οὐ. δ. nudus.

Γυμνοσφίσα. sunt ultra Indoschyta, ita uocati, quod nudi in syluis agant, uoluptati omnium expertes, quibus mortalium uita corrumpitur.

Γυμνότης. ἡπτος. ἡ. nuditas.

Γυμνόω. μ. ἴσω. π. ινα. nudo, actiuum, accusatio iungitur.

Γυναικεία. ἡ. uxorcula, muliercula.

Γυναικία. muliebria Marcel.

Γυναιχίον. ου. τὸ. locus ubi mulieres uersantur, id est, gynæceum.

Γυναικός. ου. δ. muliebris.

γυναικίαις. ου. δ. muliebris, effœminatus.
γυναικίω. muliebriter uiuo, gestu cultuq̄ mulierem repræfento.
γυναικίος. ου. effœminatus, muliebris.
γυναικίσις. ιος. ἡ. imitatio muliebris. Aristophan. Thesmo. περιτὴν ἐτέρως δοῦναι γυναικίσις διήμῃ.
γυναικισμός. ου. δ. mos fœmineus.
γυναικουρασία. intemperantia in mulieres: ad uiros refertur intemperantes in Venerem.
γυναικουρατία. muliebre imperium.
γυναικουρατῆμα. uiuo sub muliebris imperio.
γυναικουρατῆμοι. qui uxoriæ potestati parent. Plinius libro vi. eo nomine populos appellat quosdam Amazonū uicinos, bello ab Amazonibus uictos, ex eo sic dictos, quod uictoricibus obsequantur ad procreandam eis sobolem.
γυναικουμανής. ιος. δ. ἡ. infaniens in mulieres, aut illas ad furorē cogens.
γυναικουμανία. furor & infania mulierum.
γυναικουμανῶ. infano amore afficior erga mulieres.
γυναικονίτης. ου. δ. mulierum, ut ita dicam, fœnatulus & in domo pars.
γυναικονόμοι. matronarum decentiæ & modestiæ arbitrii sunt: de his pro potestate stantentes, ut ne muliebris euadatur aut cultus matronalis in luxum euadat, aut habitum ab eo sexu dissentaneum.
γυναικοφιής. ου. δ. mulierofus.
γυναικοφίωτος. uocem habens muliebrem.
γυναικοφίως. muliebris, mulierofus.
γυναικοφῶ. ὄνος. δ. ἡ.
γυναικουφίτις. ιδος. ἡ. gynæceum, mulierū conclave.
γυναικουμανής. ιος. δ. mulierofus, infanus amore mulierum.
γυναικου. ου. τὸ. muliercula.
γυνή. αἰνός. ἡ. uxor, mulier: οἱ πατέρες γυναικῶν uocantur cognati, ut οἱ πατέρες ἀνδρῶν agnati. Demosthen. πατέρες ἀνδρῶν ἕχων τῶν συγγενεῶν ταυτῶν ἢ οὐ πατέρες γυναικῶν, id est, agnatus nō cognatus. Plato dici putat γυνήν quasi γοστὴν.
γυνήεις. δ. mollis, effœminatus. Aristophan. Thesmo. ποδαπός δ' ἄγνυις, τίς πάτρα, τίς ἡ σοτή.

Γ Υ Π. Γ Υ Ρ. Γ Υ Ψ.

γύπαι. ἡ. subterraneæ cauernæ, nidi, specus angusti: unde
γυπάριον. ου. τὸ. spelunca. Aristoph. equitib.

διούνα. ἐν τῶν πτεράων ἢ γυπαρίων
γυπαίτης. ου. sub aquila, nomen aquilæ.
γύραι. petre sunt prominentes in Aegeo sinu.
γύραλον. ου. τὸ. rete.
γύραλος. lectus in quo paralytici mentēque capi, quiq̄ uocantur dæmoniaci, uincti laecerant sese. Hinc prouerb. γύραλον φουσῆς, quod in insanum, frustra q̄ uociferantē dicitur.
γυρέα. ασ. scrobs, id est, fossio in uitibus, repa-
stinatio.
γυρίνοι. gyrini, ranæ minores, & imperfectæ.
Aratus: οἶον παρτίρας βοῶσι γυρίων.
γύρος. ου. δ. ἡ.
γυρός. ου. δ. ambitus, gyrus, rotundus.
γύρος. pollen.
γυρόσται. circulum ducere, circummunire, se-
pire.
γύψ. πός. uultur.
γύψος. ου. δ. gypsus.

Τὸ Γ μετὰ τὸ Ω.

Γ ἢ sibip̄si, peculiariter tuo.
Γωνιεύω. imposturam facio, τὸ φεναίω
καὶ ἀπατῶ.
γωνιμός. ου. δ. incantatiuus, fallax.
γωνιά. iuxta ferarum & serpentum. Nicand. The. φολασὺ λοχαδίη ἐπὶ γωνιά διψας ἰαυῆ.
γωνιόφωμα. ατῶ. τὸ. inflatio.
γωνία. ασ. ἡ. angulus.
γωνιάσις. υ. δ. angularis.
γωνιάσιμος. ου. δ. concurrentium parietum angulus, quadratura, flexus. Aristoph. Ran. λεπτήν τε ναυῶν ἰσοβολός, ἐπὶ τῶν γωνιασμοῦ.
γωνιότορον. angulus.
γωνιάδης. ιος. δ. ἡ. angulosus.
γωνυτόος. ου. δ. corytus, id est, theca arcus, pharetra.

Α. particula est, que per se nihil significat, sed in cōpositione auget.
Δαγός. υδος. ornamentum muliebre, de quo Theop. Pharmaceutria: ἀμὴ ἰσπὶ γυν. δαγῶδι καλὸν χρῆσθαι πάντοθεν ἴσα.
Δαδίς. ιος. mensura sex chœnicum.
Δαδυσσῆρ. est faces conficere, & ex arborea faces eximere.
Δαδουρέμ. idem.
Δαδουρέω. luceo, faces præfero, præluceo, quod luceo

quod lucere facē, & allucere præfici dixerūt: quod etiam præradiare dicitur. Athen. lib. iii. de Antonio loquens triumphuro: μετὰ τὴν αὐτῆς ἐνίοντα ἢ ἐπὶ τῶν ἀνεροπολιμ, ἀπὸ τῶν ταυτῶν λαμπρόσι δαδουχομένους τῆς λθηνιῶν πόλεως: id est, φωτισομένους, illustrata, illuminata facibus è tectis fulgentibus. Item faces teneo, id quod in nuptijs nubentium matres faciebant. à δῆς & ἕλω.
Δαδούχος. δ. scificer.
Δαείω. scio, intelligo, actiuū, accus. iungitur.
Δαίωμα. μ. ἄσσομα. π. ἄσσομα. diuido.
Δαίωμος. ου. δ. incendium.
Δαίωμος. scire, intelligere, discere.
Δαίωσσην. ης. ἡ. scientia.
Δαίωμα. ονος. δ. peritus, sciens, artifex.
Δαίω. ἕρος. δ. δ. δ. leuir.
Δαίωρος. ου. δ. splendidus, sicus, accensu facis.
Δαίωσσην. intelligam.
Δαίω. Dathus Thasiorū colonia, iuxta Strimonem.

Δ Α Ι.

Δα. autem, deseruit duplici interrogationi. Vide Comment. Bud.
Δαί. τῆ. bello: à recto δαε, sicut à γαεὺς γαεῖ.
Δαία. magna, infinita, uenerabilis, horrenda.
Δαίδαλιος. ου. δ. δαίδαλιος.
Δαίδαλιος. ου. δ. dædaleus.
Δαίδαλιος. ου. δ. uarius, artificiosus.
Δαίδαλιος. μ. αλῶ. π. αλῶ. orno, uario. actiuū, accusatiuo iungitur.
Δαίδαλιος. ατῶ. τὸ. opus, scitamentum.
Δαίδαλιος. υ. δ. ingeniosus: à δαίω τετε Gaza: & Dædalus ingeniosus ille faber.
Δαίωμα. μ. ἴσσομα. π. ἴσσομα. inquirō.
Δαίω. μ. ἕλω. π. ἕλω. diuido, corrumpto.
Δαίωμῶ. μ. ἴσσω. π. ἴσσω. infans. neutrum absolute.
Δαίωμῶ. οἱ. indigetes, genij: lares Cicero de uniuersitate uertit.
Δαίωμῶμα. dæmonio uxor.
Δαίωμῶ. υ. τὸ. numen, deitas, dæmonium.
Δαίωμῶ. hoc cū dicebant, aut τὸ θεῶν, deum supremum, diuinitatem que mundi moderatricem intelligebant. Gregor. πρὸς θεολογίας: τί γὰρ ποτε ὑπολήψῃ τὸ θεῶν, εἴπερ ὄλων τῶν λογικῶν πνευμάτων ἐφ' ὅσους.
Δαίωμῶ. ου. δ. miser, infelix, fortunatus, miser, felix, dijs similis, diuinus, admiratione dignus.
Δαίωμῶ. diuinē, felicitē.

Δαίωμῶ. ου. ἡ. dæmoniacus.
Δαίωμῶ. ονος. δ. deus, sapiens: pro fortuna accipitur. Plut. ἐδδίαρ γὰρ τῶν μεταβολῶν τὸ δαίωμῶ. Demosth. κατὰ τὴν γυναικίαν δαίωμῶ, forte fortuna. Significat & cuiusq̄ genij præfitem, fortunæ conciliatorem uel bonæ uel aduersæ. Vnde ἐδδαίωμῶν ἢ ἀνοδοῦ μῶν δαίωμῶν. Hesiodus δαίωμῶν homines auri seculi uocat in deorū numerū relatos.
Δαίωμῶ. pro δαίωμῶ.
Δαίωμῶ. conuiuor, comedo.
Δαίωμῶ. ardeo, discō, diuido.
Δαίωμῶ. monstrum, signum bellicum, prodigium, forte, bonum.
Δαίωμῶ. captiuus, bello captus, miser, bellicus.
Δαίωμῶ. flagello, uerbero, cædo.
Δαίωμῶ. καὶ
Δαίωμῶ. ατῶ. ἡ. conuiuium, scilicet ingeniosè extractum.
Δαίωμῶ. ἰδος. ἡ. fax, bellum.
Δαίωμῶ. ου. τὸ. esui aptum.
Δαίωμῶ. ιος. δ. conuiuor.
Δαίωμῶ. ης. ἡ. conuiuium.
Δαίωμῶ. ex epulo.
Δαίωμῶ. μ. ἕλω. π. ἕλω. diuido cultro, ministrō.
Δαίωμῶ. ου. δ. coquus, diuinus in frustra, diuifor. Nam coqui est diuidere escas, siustus latim edentibus in mensa cibos ministrās. Descendit à δαίω, diuido.
Δαίωμῶ. ονος. δ. conuiuia, amicus. Differt ab ἑσάπορ.
Δαίωμῶ. υος. δ. conuiuium, epulæ.
Δαίωμῶ. ονος. δ. ἡ. bellicosus, prudens.
Δαίωμῶ. μ. δαίωμῶ. ἀδρ. ἑδδαμῶ. μῶσ. παρὰ. δῆνα. δῆσσο, comburo, diuido, scio, conuiuor, diuidō mensam, luceo.

Δ Α Κ.

Δαίωμῶ. τὸ. animal uenenosum.
Δαίωμῶ. molestē fero, mordeor.
Δαίωμῶ. μ. δῆλω. π. ἕλω. ἑδδαμῶ ἐπὶ τὸ δῆλω μορ deo. acti. accusi. iungitur.
Δαίωμῶ. δαίωμῶ.
Δαίωμῶ. υος. τὸ. lacryma.
Δαίωμῶ. ονος. δ. lacrymosus.
Δαίωμῶ. ου. τὸ. lacryma.
Δαίωμῶ. lacrymas fundo.
Δαίωμῶ. μ. ἴσσω. π. ἴσσω.
Δαίωμῶ. μ. ἴσσω. π. ἴσσω. lacrymor. neutrum absolute.
Δαίωμῶ. τὸν ἀποθανόντα. mortuū deploro.
Δαίωμῶ. ας. ἡ. digitale, palla anuli.

Δαίωμῶ.

μαίωμῶ, ας τὸν ἴσσω
 ἰδῶμῶ. εἰμῶ. ἡ. ἡ. ἡ.

Δεπιτυλιῶος, digitalis. Huius formæ nomina de quantitate sæpe prædicantur, sic etiam τετραδειτυλιῶα magnitudine quatuor digitorum, accusati, habent post se, uel regūt datiuum, δεπιτυλιῶος τὸ μέγεθος, uel δεπιτυλιῶος τὸ μέγεθος.

Δεπιτυλιῶος, ου. τὸ. anulus sine gemma aut sigillo.

Δεπιτυλιῶος, ου. δ. anulus: interdum anum significat.

Δεπιτυλιῶος, ου. δ. digitus, quem Latini anulum uocant.

Δεπιτυλολοφία, ας, ἡ. incuscriptio anulorum.

Δεπιτυλολοφός, υ. δ. anularius, sculpsens anulos.

Δεπιτυλολόχη, υς, ἡ. palmus.

Δεπιτυλος, ου. δ. digitus, & sedis uitium apud medicos, dactylus.

Δεπιτυλωτός, ου. δ. anulatus.

Δ Α Δ, Δ Α Μ.

Δαλός, ου. δ. lampas, torris, fulgur, titio.

Δαμάω, μ. άσω. π. αηα. domo mansuefacio pullum, aoristus primus pass. ἰδάμην, actiuum, accusi, iungitur.

Δαμάη, υς, ἡ. καὶ δαμάη, υς, ἡ. iuuenca, bucula, uacca.

Δάμαρ, ατων. ἡ. υχορ.

Δάμαρς, δάμαρτων. idem.

Δάμασις, ιος, ἡ. domitio.

Δαμασίφρων, δ. deceptorius.

Δαμασάνιος, ου. albutium.

Δαμάω, μ. άσω. π. αηα. δάμνω.

Δαμαμάτα, τὰ. carmina publice cani solita, κοινώματα. Aristoph. pace, τοιαυτὴ χερὶ τὸν δαμαμάτα καλῶμεθα τὸν σοφὸν ποιητῶν ὄμνην.

Δαμνάω, καὶ Δαμνίω, ἢ Δάμνυμι, καὶ Δάμνω, domo, actiuum, accusat, iungitur.

Δαμνεία, ας, ἡ. flumen Calabriae.

Δ Α Ν.

Δανάη, numulus ille, siue obolus, qui Charonti persoluitur pro Stygiæ pœludis transmissione. Author Plutarch, qui in prouerbium uenisse asserit.

Δανείζομαι, μ. έίσω. π. ηκα. mutuor.

Δανείζω, μ. έίσω. π. ηκα. mutuor, mutuò do, trado ad usuram. Hoc uerbum Græcis ambiguum est. Nam significat ex æquo, & qui citra usuram dat mutuo, & qui ad usuram.

Ερα, neutrum, datiuo iungitur.

Δάναος, υ. τὸ. mutuum, debitum, æs alienū.

Δάνεισμα, τὸ. mutuum.

Δανασμός, ου. δ. mutuum, usura.

Δαναστής, ου. δ. fœnerator, creditor.

Δαναστικός, ου. δ. fœneratorius, numularius.

Δανόν, ου. τὸ. aridum, siccum.

Δανουβίον, oppidum Italiae: unde Δανουβίος, ἢ Δανουβίος.

Δ Α Ο, Δ Α Π, Δ Α Ρ.

Δαός, ου. δ. lumen, lampas, lupus annosus.

Δαπανάομαι, actiuè significat sicut δαπανῶ, Cuiusmodi multa alia uerba sunt. Vide Comment. Budæi.

Δαπανῶ, μ. έίσω. π. ηκα. consumo, expendo, infumo, actiuū, accusatiuo iungitur.

Δαπάνη, υς, ἡ. sumptus.

Δαπανηρός, ου. δ. consumptor.

Δάπεδον, ου. τὸ. solum, pauimentū, campus, fundamentum.

Δάπης, ιδος, ἡ. dapes, tapes, etis. Aristophan. Pluto: οὐδ' ἐν δάπῃσιν ἔσαι καταδραβῆν.

Δάπῃω, μ. άψω. π. αφα. ἢ Δαρδάπῃω, deuoro, lacero, actiuum, accusatiuo iungitur.

Δαρδάνω, inquino.

Δαρδαός, ου. δ. Daricus, numisma Persicum Darij imagine percussum.

Δαρῆος, ου. δ. Darius.

Δαρῆοςται, uapulabit.

Δαρθάνω, dormio, aorist. secundus ἰδερθον, uel ἰδερθον, neutrum absolutum.

Δάρνω, cædo.

Δάρτωρ, est tunica tenuis & neuosa, quæ tegit neruos illos duos, à quibus testiculi dependent.

Δ Α Σ.

Δάς, αδός, ἡ. tæda, arbor, fax, torris, ignis in face.

Δάσαδην, diuifisse.

Δασῆα, ας, ἡ. signum est uocalis aspiratæ.

Δάσμιος, ου. δ. umbrosus.

Δάσμενος, ιος, ἡ. diuifio.

Δασμολογία, μ. έίσω. π. ηκα. tributa colligo, colligo pecuniam à multis. Demosth. ἢ διδωσιν αὐτῷ τὴν ἀργύριον, ὅτι ἐρπάζομαι ἄλλω ἐρεσῶν ἰδασμολογίαν, ἔρανον εἰς τὰ ἐλευθερίαν συνήγουσα. Dicunt etiam δασμολογῶσι, ut εἰσπράττω. Vide Comment. Bud.

Δασμολογία, ας, ἡ. tributi collectio.

Δασμολός, υ. δ. quaestor, qui tributa colligit.

Δασμός, ου. δ. tributum, uectigal, munus, paratitio.

Δασμοφόρῳ, tributum pendo.

Δάσος.

Δάσος, ου. τὸ. densitas, syluosus locus.

Δασπλήτης, ιος, ἡ. grauis, Erynnis: epithetum Hecates apud Theocritū in Pharmaceut.

χρῆσθ' ἐκείναι δασπλήτη.

Δασπλήτωρ, υ. δ. ἡ. cum detrimento appropinquans.

Δασύ, τὸ. hirtitudo.

Δασύνερος, υ. δ. ἡ. habens densam caudam.

Δασυμάλλος, ου. δ. ἡ. lanosus.

Δασυνομα, hirtutus reddor, pilos produco.

Δασυπόθειος, ου. leporinus.

Δασυπούς,δος, δ. Dasypos: leporem fermè interpretantur. Δασυπόδες, Theodorus ueritit cuniculos.

Δασυπώγυρ, υνος, δ. denso barbitio.

Δασύω, μ. υνῶ. aspiro, id est, notam aspiratiouis adscribo, actiuum, accusi, iungitur.

Δασύς, εός, δ. densus.

Δασύτης, ητος. ἡ. densitas, hirtuties.

Δ Α Τ, Δ Α Υ.

Δατίομαι, μ. ήσομαι. π. ημαι. diuido, comedo.

Δατίω, μ. ήσω. π. ηκα. conculco, actiuum, accusatiuo iungitur.

Δατταί, οί. diuifores.

Δατισμός, ου. δ. cum oratio profertur iisdem numeris & eodè modo cadit: à Dare quozdam Persarū satrapa, qui cum uellet Græcū culus uideri, exclamauit: ήδομαι ἢ τέρομαι καὶ χαίρομαι, cum dicendum sit χαίρω. Hinc apud Aristophanem est δατίδος μείλος.

Δατόρ, Thraciæ oppidum, unde Δατίνιοι, incolæ.

Δαύερ, dormire.

Δαύηλις, pes gallinaceus.

Δαύημις οίνος, ex dauco confectum: Dicitur etiam δαύημις à Nicandra.

Δαύημις, τὸ. καὶ Δαύημις, ἢ Δαύημις, pastinaca.

Δαύημις, ας, ἡ. ficedula.

Δαύημις, ου. τὸ. lignum semiustum.

Δαυήλις, ου. densus, pinguis. Strabo de Dauis: τὸννομα δὲ τὸ τότε γερουνίαν ἀπὸ τῶ δάσους: δαυήλιος γὰρ καλοῦσι τὰ δάση.

Δαυήνις, ας, ἡ. Apulia.

Δ Α Φ, Δ Α Ψ.

Δάφνη, υς, ἡ. laurus.

Δάφνη, ἡς, ἡ. Daphne, puellæ nomen.

Δάφνηφοροι dicuntur uaticinantes: ad quod alluisti Poëta cum dixit: Laurumque mordit.

Δάφνηφορέω, μ. ήσω. π. ηκα. laurum gero, neu

trum absolutum.

Δάφνηφορός, ου. δ. laurifer.

Δάφνηδες, ἄν. fructus lauri.

Δάφνηδος, ου. δ. laureus.

Δάφνη, ἴδος, δ. Daphnis, laurus & bacca lauri

Δάφνητις, ἡ. species.

Δάφνητος, υνος, δ. lauretum.

Δάφνητιος, καὶ Δάφνητιος, δ. ualde cruentus, tigris, rubicundus, fuluus, funestus, maculis rubeis ac ueluti sanguineis distinctus, ut sunt quidam serpentes. Dicitur est à φόνος, Homer. β' δρῶμεν ὅτι νῶπυ δαφνητιος.

Δάφνητιος, ου. δ. funestus.

Δάφνητις, ας, ἡ. largitas, affluentia rerū & copia, abundantia.

Δάφνητιος, ας, ἡ. largitas, affluentia rerū & copia, abundantia.

Δάφνητιος, ας, ἡ. largitas, affluentia rerū & copia, abundantia.

Δάφνητιος, ας, ἡ. largitas, affluentia rerū & copia, abundantia.

Δάφνητιος, ας, ἡ. largitas, affluentia rerū & copia, abundantia.

Δάφνητιος, ας, ἡ. largitas, affluentia rerū & copia, abundantia.

Δάφνητιος, ας, ἡ. largitas, affluentia rerū & copia, abundantia.

Δάφνητιος, ας, ἡ. largitas, affluentia rerū & copia, abundantia.

Δάφνητιος, ας, ἡ. largitas, affluentia rerū & copia, abundantia.

Δάφνητιος, ας, ἡ. largitas, affluentia rerū & copia, abundantia.

Δάφνητιος, ας, ἡ. largitas, affluentia rerū & copia, abundantia.

Δάφνητιος, ας, ἡ. largitas, affluentia rerū & copia, abundantia.

Δάφνητιος, ας, ἡ. largitas, affluentia rerū & copia, abundantia.

Δάφνητιος, ας, ἡ. largitas, affluentia rerū & copia, abundantia.

Δάφνητιος, ας, ἡ. largitas, affluentia rerū & copia, abundantia.

Δάφνητιος, ας, ἡ. largitas, affluentia rerū & copia, abundantia.

Δάφνητιος, ας, ἡ. largitas, affluentia rerū & copia, abundantia.

Δάφνητιος, ας, ἡ. largitas, affluentia rerū & copia, abundantia.

Δάφνητιος, ας, ἡ. largitas, affluentia rerū & copia, abundantia.

Δάφνητιος, ας, ἡ. largitas, affluentia rerū & copia, abundantia.

Δάφνητιος, ας, ἡ. largitas, affluentia rerū & copia, abundantia.

Δεδίηται.

Δεδίττομα. μ. ἴξωμα. π. ἴμα. ἢ
Δεδίττω. μ. ἴξω. π. ἴμα. territo, cum accusatiuo,
& terror apud Homerū. Attonitus sum.
Δεδίω. φοβούμην.
Δεδίματο. domiti sunt, Ionice.
Δίδμυτο. ædificatum erat, præparatum erat,
pro δίδμυτο. Homer. Odyss. ε. δὴ οἱ θάλασ
μος δίδμυτο.
Δεδογμένα. τὰ. mandata.
Δεδογμένο. ου. opinio.
Δέδοικα. timui, timeo, præteritum est à δέδω,
quo tamē pro præsentī utimur. Δέδοικα σοὶ
ἢ ποθὶ σοῦ, ἢ περὶ σοὶ, timeo tibi.
Δέδοικτε. uisum est, decretū est, sancitum est.
Δέδοικα. uidi, præteritum à δέρω.
Δεδράμματα. cucurri, præteritum à τρέχω.
Δέδυνα. ingressus sum.
Δέερος. fasciculus.
Δέμμα. αποσ. τὸ. ἢ
Δέμισ, ἰος. ἢ. indigentia, apud Antiphon. au
thore Harpoc. Deprecatio, proprie qua ro
gamus, ut liberemur à malis urgentibus,
aut etiam imminentibus. Dicitur etiā præ
carium, id est, quod usum nullum certum
habet, sed quandiu libuerit concedenti.
Differt ab εὐχῆ & ἐντευξις.

Δ Ε Ι.

Δεῖ. μ. δῖσαι. uel δῖσαι. ἀόρ. ἴδαισε, π. ἴδαι. ἀπὸ
εἰμφοτορ. δέμ. oportet. Ponitur interdum
δῖμ pro δέμ, sicut πῆμ pro πῆτορ. Isocra.
ἀλλ' ἢ οἱ δ' ὅπως τυγχάνω φερδύμηνος, δέμ ποροσι
θίνα τὸν τῶν ποροειρημένων ἐχώμηνον, παντάπα
σι πορδῶ γελουότα τῆς ὑποθέσεως. Construitur
subinde δῖα cum præterito, sicut χεῖ, tametsi
de futuro sit sermo. Idem: ὡς δῖα τῶ πόλιμ ἴξ
αυδραποδιώθηναι.
Δεία. ας. ἢ. ἔνδεια. penuria, indigentia.
Δείμα. αποσ. τὸ. signum, specimen, indicium,
de gustamentum, argumentum, & locus
Athenis.
Δεγματοίω. μ. ἴσω. π. ἴμα. traduco, ostendo in
exemplum. actiuum, accus. iungitur.
Δείμυτο pro δέμυτο, id est, per dexteram acc
cepit.
Δεδίχματο. suscepunt.
Δεδίμωρ. ουος. δ. timidus, cautus, uerecun
dus, terribilis.
Δέδωθι. time.
Δεδίμω pro δδίαμω. timemus.
Δεδίμω. terreo, actiuum, accus. iungitur.
Δεδίωσμι. μ. ἴξωμα. π. ἴμα. timeo, terreo.
Δέδω. timeo. π. δέδοικα & δέδω. μίω. ὑποσυντ.

ἰδεδίωρ. μ. δέσω. ὑποσυντ. ἰδεδίωρ. actiuū,
accusatiuo iungitur.
Δειλέτης. fraudulentus, maleficus.
Δείλορ. ου. crepusculum.
Δείλος. ου. δ. meridianus, stella uespertina.
Δεικνῶ. dextra prehendo.
Δείλορ, seu δεινλορ (per η, ut Suidas) τῆ
simulachrū, representatio, imitamen: φά
σμα, ὁμοίωμα, εἰδωλορ, ἄγαλμα, μιμήματορ, ἐ
μασμα. Putant quidam de Iouis statua dici
hoc uerbum proprie, quasi δει εἰνλορ, sed
per abusum de alijs itidem. Nōnulli quōd
ad incutiendum terrorem immittitur, Dicit
Ion appellari credunt. Vide Cœlium libro
vi. cap. xxxviiij.
Δεινλορ. ου. δ. Laconum lingua mimus,
Δείνυμι. μ. εἴξω. π. ερχα. ἢ
Δεινύω. demonstro. Accipit sæpe pro facio.
Lucian. φηδισ ἑυένος ἴδαξε τὸμ Δία. Item
represento, ostento, datiuo iungitur.
Δειντιος. ου. δ. demonstratiuus: digitus, Latī
ne index.
Δεινῶμαι. καὶ
Δεινῶ. timeo.
Δεινῶος. ου. δ. miser, infelix.
Δειναρίωρ. extreme miser, uel timidus. Αἰ
stophan. pace: δὲ δειναρίωρ, πῶς ἦλθεσ ὠ γῆ
σχωρ.
Δειναριος. ου. δ. ualde miser. Idem in Pluto:
ἐγὼ δὲ καταιένυσμαι δειναρία.
Δείηος. σ. δ. crepusculum. Est autem ὅτε δῖα ἢ
ἐνδῖα ἢ ἐμ ἢ ἀνῆ. Quod etiam feminino
genere dicitur δέη. Vnde dicimus δέημ
ἰώωρ pro aurora. & δέημ ὄψωρ pro crepu
sculo uespertino. Interdum δέημ subaudi
tur. Synesius: Ἐναντὸς ἐν φυνύτων ἀρχομῆ
ἰώωρ. Interdum δέημ ponitur pro tempore
pomeridiano, quando iam uergit sol ad
occasum. Aristot. διὰ τὶ δὲ ζέφυρος πορὶ τῶ
δέημ πωθῖ. Vide latius in Comment. Bud.
Δείηα. ας. ἢ. timiditas, ignauiā.
Δείηάω. μ. ἀώω. π. αια. ἢ
Δείηάω. timeo: proprie est ob ignauiam resu
gio, & detrecto periculum, animoq̄ pau
do sum, actiuum, accusatiuo iungitur.
Δεινός. ου. δ. meridianus, pomeridianus.
Δεινὴ διατριβή, pomeridiana cōfabulatio,
Plutarcho.
Δεινομομπόας. ἢ. qui decipit.
Δείλορ. ου. meridies.
Δείλος. ου. δ. miser, timidus, ignauius.
Δείμα. αποσ. τὸ. terror, pauor, metus.

Δεμῖνερ

Δεμῖνερ. timere, formidare. cū accusatiuo.
Δεμῖνερ. ædificans.
Δεμῖνερ. δ. timidus, & timorem incutiens.
Δεμῖνερ. τὸ. οἰνοδομῖνερ. ædificare.
Δεμῖνερ. αποσ. τὸ. pauor.
Δεμῖνερ. τὸ φοβῖνερ.
Δεμῖνερ, ἢ δεμῖνερ. terrefacio, metuere fa
cio, & μετῷ incutio, terreo, terribilia dico.
Δεμῖνερ. εος. δ. ἢ. terribilis.
Δεμῖνερ. ου. δ. timor, terror.
Δεμῖνερ. oportere, ligare. μικρὸς δέμ, παρῷ abe
rat.
Δεμῖνερ. mala, res afflictæ, calamitates, æru
mnæ, nefaria, indigna.
Δεμῖνερ. τὸ θείνερ. δ. quidam. πορὶ τὸν δέμνερ δι
cunt Græci, cum significant certum homi
nem, quem tamen non nominant.
Δεμῖνερ. τὸ δεινοποιῖνερ, & conqueror, cla
mito deum hominumq̄ fidem imploro,
quod etiam δεινὰ ποιούμνερ dicitur.
Δεμῖνερ. ας. ἢ. grauitas orationis. ἢ δεινῶος.
Δεμῖνερ. dolorem aliquando significat, ma
lum.
Δεμῖνερ. ἢ. querela.
Δεμῖνερ. μ. ἴσω. π. ἴμα. grauiā patior, gra
uiter afficio, ingemo, ægrefero, & lamens
tabili uoce quoror. neutrum absolutum.
Δεμῖνερ. est augere crimen, amplificareq̄
dicendo. Vnde δεινῶος dicta est.
Δεμῖνερ. δ. poculi & saltationis genus, apud
Athen. lib. ια'.
Δεμῖνερ. ου. δ. grauis, uehemens, eloquens, ar
ptus, idoneus, callidus, potens, malus, diffi
cilis, peruicax, absurdus, sufficiens, aduers
sus, intolerābus. Et ardens, terribilis. apud
Homerū: δεινὸ δ' οἱ δὲ φάσιν, id est, φο
βῖνερ: contrariū σημα. Δεινὸς ὢν φιλάττεινερ,
miro artificio cauet. Δεινὸς φάσιν, uocacis
simus. Δεινὸς ἀμαρτήμασι ἐπεμῖνερ, peccata
grauiter incessens, apud Plutarchū. Δεινὸν
οὐδῖμ, nihil graue.
Δεινός. αποσ. prudentissimus, modestissimus.
Δεινός. αποσ. ἢ. calliditas, uehementia in di
cendo: Demosthe. ἢ ἴσων δεινότης ἦν ἐν τῷ φε
λίτωρ, βεάσασθαι. Versutia, astutia.
Δεινός. ου. δ. terribilis, timidus.
Δεινός, admodum.
Δεινός ἔχω. τὸ δεινοπαθῶ. grauiā fero.
Δεινός. ἰος. ἢ. grauitas. Est autem pars epi
logi, exaggeratio & amplificatio. Quinti
lianus: Hæc illa δεινῶος uocāτ, rebus aspe
tis, indignis, inuidiosis addens uim oratio

qua uirtute præter alios plurimum ualuit
Demosthen.
Δεξῖα τὰ γράμματα τῆς τραπέζης, ædere ratios
nes.
Δεξῖος, ostentatio, argumentum, in dicitum.
Δεξῖνερ δούνα κατὰ τινος, est instituire accusa
tionem contra aliquem, ac eum deferre.
Δείος. εος. τὸ. δείος, timor.
Δεινῶ. μ. ἴσω. π. ἴμα. cœno, neutrum absol.
Δεινῶος. ου. δ. ἢ
Δεινῶος. ου. δ. tempus cœnandi. Odyss. ε'.
ἀλλ' ὅτε δὴ δεινῶος ἔμ.
Δεινῶος. uicus Thessaliæ, ubi cœnauisse fe
runt Apollinem.
Δεινῶος. gentile.
Δεινῶος. τὸ. cœnula.
Δεινῶος. cœnam præbeo alteri, ut ἄμα μῖνος
να ὄμωρος ἰποῖσιν δεινῶοντα τοὺς ἀρίστους.
Δεινῶος. cœnandi ratio.
Δεινῶος. ου. δ. cœnipes, qui cœnis insi
diatur, & clanculū abligurit, γλαψῖος φος.
Hesiodus ergis: τῆς αὐτῆ καίης οὐ εἰρημὸ ἀλλο
δεινῶος.
Δεινῶος. ου. τὸ. cœna.
Δεινῶος. μ. ἴσω. π. ἴμα. paro cœnam, cœ
nam apud me condico. neutr. absolutū.
Δεινῶος. ου. δ. cœna. Accipiebant etiam pro
prandio, propterea, ut quidā uolunt, quod
ueteres non nisi semel comedebant.
Δεινῶος. ου. τὸ. cœnaculum.
Δεινῶος. ου. δ. cœnæ gerulus.
Δεινῶος. ἀόρ. ἢ. iugum, cacumen, iugulum, id
est, monticulus.
Δεινῶος. ἢ. ἢ. collum anterius: δέμ.
Δεινῶος. ἢ. ἢ. urbs Aethiopiæ.
Δεινῶος. conuicior, uocabulum Spartanum.
Δεινῶος. ἴσω. passer.
Δεινῶος. μ. ἴσω. π. ἴμα. trunco caput, acti
uum, accusatiuo iungitur.
Δεινῶος. sterces.
Δεινῶος. ου. δ. fordidus, stercoreatus, cœnos
sus, κοπραθῖος: quanquā & per ἢ in prima
scriptum inueniatur.
Δεινῶος. ας. ἢ. superstitio.
Δεινῶος. ουος. δ. superstitiosus.
Δεινῶος. ου. δ. idem.
Δεινῶος. ου. δ. timidus & metuendus.

Δ Β Κ.

Δείνα. decem.
Δεινῶος. ου. τὸ. genus monetæ, & sacrificij,
à decem bubus sic dictum.
Δεινῶος. ας. ἢ. decemuratus.

Δεινῶος

Δεκάδ'αρχος. ου. δ. decurio.
 Δεκάδοϋχος. decemuir. Erat magistratus Athenis post exactos tyrannos, qui rempub. administrabant: eorum unusquisq; δεκάδοχος dicebatur.
 Δεκάδηλων. decem tabularum: ita uertuntur à Dionys. lib. ij. Orig.
 Δεκάδωρος. ου. δ. η. longus decem palmis.
 Δεκάετης. ετος. δ. η. decennis.
 Δεκαετία. η. decennium.
 Δεκάτω. μ. άσω. π. ανα. do decimam iudici in corruptionem, donis corrumpo.
 Δεκάτης. decies.
 Δεκαμυμία. decumanus fluctus, id est, magnus.
 Δεκαλάσιον. ου. decuplum.
 Δεκαλίτρον. ε. τὸ. numisma ualens decē obolis, quantum flater Corinthius.
 Δεκαμηνος. ου. δ. η. decem mensium.
 Δεκαμναιος. ε. τὸ. precium decem minatum.
 Δεκαμνός. ου. δ. η. decem minarum.
 Δεκαπολις. ιος. η. regio trans Iordanem decē ciuitatum.
 Δεκάπους. οδος. δ. η. decem pedum.
 Δεκάς. άδος. η. decas, numerus denarius.
 Δεκάς. domum carceris in qua cōdemnatos suffocare solebāt uocat Plutar. in Aegide.
 Δεκασμός. ου. η. decima, δωροδομία, corrupsio.
 Δεκασάτηρος. ου. δ. decurio.
 Δεκάσχιον. ου. τὸ. genus mensuræ.
 Δεκατάρος. και
 Δεκάτευσος. ιος. η. decimatio.
 Δεκατευτής. ου. δ. publicanus qui decimam colligit.
 Δεκατέω. pendo, uel exigo decimam: dijs decimam ē spolijs nuncupo.
 Δεκάτη. ης. η. decima.
 Δεκαπιλόχος. ου. δ. δεκατευτής.
 Δεκάτηρ'εσιάσαι. dicebatur Atheniensibus, cū congregatis tum confanguineis, tum amicis, peracta re diuina, splendidum parabat'ur conuiuium.
 Δεκάτω. ου. δ. decimus.
 Δεκατόω. μ. άσω. π. ανα. decimo, complector apud Lucianum.
 Δεκατόνες. οί. decimatores, δεκατευταί.
 Δεκατόνια. τὰ. decimæ.
 Δεκαχάλιον. denariū uertit Plut. in Camillo.
 Δεκάλα. η. locus, & populi hippothoontidos tribus, ut tradit Steph.
 Δεκάτερος. ου. δ. η.

Δεκάτης. decennalis.
 Δέμης. ου. δ. mendicus, pauper.
 Δεμτικός. ου. capax.
 Δεμτόρ. τὸ. receptaculum.
 Δεμτόρ'ηγάθω. ratum habere.
 Δεμτός. ου. δ. acceptabilis, acceptus.
 Δ Β Λ.
 Δελέζω. μ. άσω. π. ανα. inesco, decipio, quasi δελίατι θηρώω, id est, esca capto. actiū, accusatiuo iungitur.
 Δελέαρ. ατω. τὸ. esca ad accipiendum illecebra.
 Δελέασμα. ατω. τὸ. η.
 Δελεασμός. ου. δ. inescatio, illex.
 Δελήτιον. ου. τὸ. esca, aut uasculum in quo res conditur esca.
 Δέλος pro δήλος.
 Δελτάριον. ου. τὸ. literula, epistolion, tabella, γραμματιδίον.
 Δελτίον, δίπτυχον. τὸ. pugillares Herodoto.
 Δέλτω. ε. η. libellus, litera, tabula, cuius diminitiuum est δέλτιον.
 Δελτώτορ. ου. τὸ. Delctoton, id est, signum cœlestetriangulare, literæ Δ simile.
 Δελφάκιον. ου. τὸ. catulus suis, porcellus.
 Δέλφας. ιος. δ. η. porcus nuper natus, porculus lactans. accipitur generaliter.
 Δελφίρ. ινος. delphin piscis, & nauticum instrumentum quo utebantur in bello nauali ad demergendas naues. Aristopha. equit. τούς δελφίνας μετεωρίζου, ηὲ τὸν άνατορ παραβάλλω. Vnde naues δελφίνοφόροι apud Thucydidem. Apollonius scribit Draconem ab Apolline interfectum, δελφίνα uocatum esse, cuius hi sunt uersiculi: ὡς ποτὶ περὶ ἐπὶ δειράδι πάριος σοῖο. δελφίνην τόξοισι, περὶ λώριον ἐξενάριξεν. Id ipsum uero interpretem item comprobauit, additq; à quibusdam masculino genere pronunciarī, ab alijs sceminino. Vocabantur etiā Delphines qui Delphicum custodiebant oraculum, teste Leandro & Callimacho.
 Δελφίνιον. ε. τὸ. arx in Chio, & templū Apollinis in Attica. Pollux dicit forum esse iudiciale Athenis ab Aegeo constructum.
 Δελφινισός. δ. delphinulus.
 Δελφίς. ινος. δ. δελφίρ.
 Δελφύς. υός. η. uulua, uterus, uenter: unde δελφοί uterini fratres.
 Δέλω. δελείζω.
 Δέμας. ατω. τὸ. (quamquam Theodorus inter indeclinabilia cōnumerat) corpus, forma, figura,

figura, funis, σελμα: sic dictum (teste Macrobio) quasi uinculum animæ.
 Δέμιον. ου. τὸ. cubile.
 Δέμω. μ. εμῶ. ædificio.
 Δελήλων. μ. ηδ. annuo, oculis significo, subfanno. Ionicum uerbum est, significatque circumspicere, ac huc & illuc ἰλλούε, id est, oculos uertere.
 Δελήρης. δ. syluofus.
 Δελήριον. ου. τὸ. arbuscula.
 Δελήρομοσ. ε. δ. arboribus abundans.
 Δελήροσπέω. arbores incido.
 Δελήροσάρανα. τὰ. oleri arbores.
 Δελήρον. ου. τὸ. η.
 Δένδρον. εος. τὸ. arbor.
 Δελήροστω. populus.
 Δελήροστωσάφωνι, uox ambœna ut quidā uolunt.
 Δελήροστω. lateo proprie inter quercus, sub arbores fugio æstus uitandi, aut frigidis gratia, etiam in aqua mergor.
 Δελήροστω. ου. τὸ. arbuscula.
 Δελήροστω. idem.
 Δελήροστω. εος. δ. η. accedens ad naturam arboris, arborefcens.
 Δελήροστω. άνωσ. arbutum.
 Δελήροστω. μ. άσω. π. ανα. blasphemo, iniuria afficio, conuitor. actiuum, accus. iungitur.
 Δέμωσ. ου. δ. iniuria.
 Δ Β Ζ.
 Δεξάμην. ης. η. cisterna, latrina.
 Δεξιά. άς. η. dextera. τὰ δεξιά, bona & fortuna, cui contrarium σημα. Vt res τὰ δεξιά uocabant ea quæ prudentia essent, ut annotat Sophoclis interpres.
 Δεξιάδην. à dextris.
 Δεξιέρωρ quid sit uide Plut. in Probl.
 Δεξιόδοποι. qui dextra manu mittunt hastilia, lancearij.
 Δεξιόλατος. ου. δ. lancearius, παραβύλαξ, qui dextra lanceam mittit.
 Δεξιόμα. μ. άσω. π. ανα. capio per dextrā, dextram do, humaniter, benigne & comiter excipio tractoq; prehensio, saluto, compello. Accipitur pro ambio: candidati enim & magistratum aliquem ambientes solent populum prehensare. accusatiuo iungit.
 Δεξιός. ου. δ. commodus, idoneus, aptus, dexter, prudens, sapiens, eruditus, ciuilis, lepidus, beneuolus.
 Δεξιός. ου. δ. qui in dextera chori parte preſidebat.

Δεξιότης. ήτω. η. dexteritas.
 Δεξιόφιρ. ex dextra.
 Δεξιότερά. άς. η. dextera.
 Δεξιόμα. ατω. τὸ. res dextra, faustitas.
 Δεξιόσις. ιος. η. susceptio per dexteram.
 Δ Β Ο.
 Δέομαι. μ. δελομαι. π. δεδέμαι. ἀπὸ τῶ δελομαι, ούμαι. indigeo, rogo; defydere, careo aliquid qua re, conuenio aliquem. deponens, genitiuo iungitur.
 Δέομαι. ου. τὸ. decens, decorum, ut Δέομαι δὲ τὰ δέομα ποιεῖν. Necessarium, ut τῶ τὸ γενόμενον Δέομαι ηὲ φρασθῆναι. Vtile, commodum, ut Δέομαι δὲ τὸς περιπάτοις χεῖρῶν. Sciendum quod huiusmodi participia impersonaliū uerborum reddi sepe nequeunt Latine per uerbum ipsum, sed alia dictione adiuncta, ut Δέομαι cum oportet uel oportuerit, αὐτῶν cum auditum fuisse. ὡσπερ Δέομαι, tanquam oporteat. ἐς Δέομαι, cōmodē, ut ἐς Δέομαι ἐξέρονε, apud Herodotum, commouē cessit. Pericles cum esset populo rationē expensæ pecuniæ redditurus, pudereτῶ palam titulum insumptæ pecuniæ proloqui, τετὲ significauit, ἐς τὸ Δέομαι, inquiens, ἀνίλωσα τοσαῦτα τάλαντα, id est, In usus necessarios tantum talentorum insumpsi. ἐν Δέομαι, in tēpore, tempestiue. Δέομαι pro δένωτος quoz que legit. Δέοντ. τὸρ. indigentem, ligantem, decentem. Et Δέοντα τὰ, opportuna, & quæ ad suū cuiusq; officium pertinent.
 Δέοντο. ligarunt.
 Δένωτος, προσωιδίως, decenter.
 Δέος. εος. τὸ. timor. differt à φόβος.
 Δ Β Π. Δ Β Ρ.
 Δέπας. ατω. τὸ. patera, poculum.
 Δέπασρον. τὸ. poculi genus apud Athen. dicitur pnosoph. lib. ια.
 Δέπας. ἀντὶ δὲ dicitur. Est enim τῶ interdum ἀρδῶ, ut δὲ, γέ, τοί, & cætera.
 Δέπαι. τὰ. collaria, ornamenta circa collum.
 Δεραμβός. ε. δ. millus, hoc est, collare canū coreaceum elauis confixum aduersum lūporum impetum.
 Δερασιπέδη. ης. η. laqueus aucuparius.
 Δέρας. ατω. τὸ. pellis ouina.
 Δέρμα. ατω. τὸ. aspectus.
 Δέρη. ης. η. collum, ceruix. differt ab ἀρχή.
 Δερεισμός. respicio.
 Δερεινής. εος. δ. epitheton Ieporis, quod oculis apertis uideatur dormire.
 Δερειμός. ου. η. uisus.

Δερμῶν, aut ut aliq scribūt δερμῶν, sanguinem potō, excorio. Δέρνω. μ. ξω. π. χα. aspicio, uideo. actiuū accusatiuo iungitur. Δέρμα. αποσ. τδ. pellis, cutis, crumena, fasciculus, uisio, oculus. Δερμάτινος. ου. δ. pelliceus. Δερμόσηρα. τδ. quibus cutis pro pennis est, sicut uespertilio. Δερματῶδες. εος. δ. ἡ. cuticularis. Δερμῶδες. τδ. δερμῶδες. Δέρω. εος. τδ. pellis. Δέρρις. ιος. ἡ. pellis, fagum ἐπιλεῖται. Δέρρις. υ. τδ. ἄδερω, sicut ἀπὸ τῶν πλῆκτρων, tympanum, omentum, pellis, rostrum. Δέρω. μ. ερω. π. ια. excorio, percutio, cado, uerbero, cædo. actiuum, accusatiuo iungitur.

Δ Ε Σ. Δ Ε Τ.

Δείσιος. υ. δ. mens lunius apud Macedones. Δειμήω. τδ. δεῖμα, ligo, uincio. Δειμή. ἡ. ἡ. fasciculus, uia. Δείσιμος. ου. δ. uinctus. Δειμός. ου. δ. uinculum, nodus, clauus. Δειμόω. μ. ὦσω. π. ωνα. ligo. actiuum, accusatiuo iungitur. Δειματήριος. ου. τδ. carcer. Δειμάτης. ου. δ. ligatus, uinctus. & actiuē qui uincit. Δειμάται, custodia & uincti. Δειμάτης. ιδος. ἡ. ligata. Δειπόμοια. pareo, obsequor. Δειπόμοια. μ. ὦσω. π. ωνα. dominor, neutri, genitiuo iungitur. Δειποινα. υ. ἡ. domina, uxor, hera. Accipitur pro Proserpina. Sic etiam Vergilius: Hi dominam Diuis thalamo deducere adorti. Vide Coelum lib. xii. cap. xvij. Δειπόστινος. υ. δ. filius herilis. Δειποσιναύται. liberti qui classes conscendebant. Δειποσύνη. υ. ἡ. ἡ. Δειπότεια. ας. ἡ. dominium. Δειπότεια. ας. ἡ. Δειπότης. Δειπότης. ου. δ. herus, dominus. Δειπότιδος. ου. δ. herilis. Δειπότης. ιδος. ἡ. domina. Δείπ. υ. ἡ. fax, lampas: uerbale ἀπὸ τῆς λέξεως, quod est ligo, deductum. Faces enim est stappa & papyro compinguntur atq; colligantur. Δείποι. ἀντὶ τῆς ἡ.

Δ Ε Υ.

Δεύω. μ. ἴσω. π. ωνα. priuo. actiuum, accusatiuo iungitur.

Δεύσιος. ου. δ. dulcis, splendidus, similis. Δευλόρ. τδ. malum, inutile. Δεύμα. αποσ. τδ. rigatio. Δεύσιμος, pro Δείσιμος, u interposito, indigeo. Poëticum est. Δεύσιμος. μ. εύσιμος. π. ωνα. id est, priuor, passiuum. Δευρί. ναί. Δεύρο. huc ad sis, uenito. aduerbium hortandi, age. Δεύρο καὶ εἶσε. ultro citroq;. Δεύρω. idem quod δευρί. Δεύς. δ. ζεύς, Iupiter. Δευσοιοίρ. τδ. imbutum. Δευσοιοίρ. ου. δ. tinctor. Δευσοιοίρ. ὀπίσκει δicitur ἢ βεβῆκα: quia Δευσοιοίρ. βαφὴ ἢ δυνσίνων τῶν λῆγεται. Cicero tinctor dixit. Δευσοιοίρ. δόξα, pertinax opinio. Δευταπώ. υ. δ. secundus, ultimus. Δεύτε. huc agite, uenite. hortantis aduerb. Δευτέρα. τδ. secundæ. Δευτεράωνισα. secundas partes ferre. Sumptum à gladiatoribus. Nam par illud gladiatoris quod progreditur prioribus duobus defatigatis, proprie Δευτεράωνισα dicitur. Δευτεράωνισα. ου. δ. qui secundas partes agit, uel alteri subseruit. Sunt etiam scænicὴ Δευτεράωνισα, qui secundas partes fabulæ agunt. Δευτεράωνος. ου. δ. secundarius, id est, secundo die aliquid faciens. Δευτεράω. τδ. secundas partes. Sic Cicero in tertio de Orato. Huic primas dedisse Demosthenes dicitur, cum rogaretur quid in dicendo esset primum, huic secundas, hinc tertias. Δευτεράωρ. ου. secundum premium. Δευτερεύω. μ. εύσω. π. ωνα. sum secundus, neutrum absolutum. Δευτεράωρ. iterare. Δευτεράωρ. genus uini, quod uigorem suum perdidit & uapescit: Latini solum uocant. Δευτερίος. ου. δ. secundarius. Δευτεροβόλος. ου. δ. dicitur de equo mediæ ætatis. Δεύτερος. iterum. ἔτι Δεύτερος, secunda uice. Δευτερονόμος. secunda lex, aut posterior lex. Δευτεροπρωτος. ου. δ. secundo primus. Sicut sabbatum Δευτεροπρωτος uocabant, quod festum aliquod sequeretur. Vide Annot. Erasmi in Luca cap. vi.

Δεύτερος. υ. δ. secundus. Τὰ Δεύτερα dicuntur secundæ, ut primæ: hoc est secundæ partes, primæ partes. Et Lucianus: εἰ με Δεύτερον ἔξας ἔρωσινος, Si me posthabes, uel minoris ducis Hermone. Δευτεροτατος. ου. ἡ. quæ bis peperit. Δευτεροτας. traditiones hominum, auctore Hieronymo. Δεύω. μ. εύσω. π. ωνα. priuo, irriuo, mædofacio, effundo, obliuo. actiuum. Δεφωμαι, excorio, aut uello pudenda, apud Aristoph. in Ranis. Δεφαματοί. οί. decem habentes maculas. Δεφήμερος. υ. decem dies duras. Thucyd. δεφήμερους σπόνδας dixit. Δεφωμαι. μ. ξωμαι. μίση. ἀδρ. ἀ. ἰδεξάμην. π. χα. suscipio, capio, admitto, consentio, excipio, probō. Differt à λαμβάνω. Δεψέω. μ. ἴσω. π. ωνα. coquo, mollio, tingo. accusatiuo iungitur. Δέω. μ. δέω, uel δέω. ligo, uincio, opus habeo, absuui. genitiuo. Demosth. τούτου γὰρ δέω λῆρα.

Τὸ Δ μετ' τῷ Η.

Δή. interiectio obsecrantis, & completiua particula, sanè, iam. Interdum significat etiam. Ex quo & δή καὶ ortum est. Galen. σφαλλομένους δὲ πολλὰς δὲ εἰς οὐ τοὺς τυχόντας μόνον, ἀλλὰ δὴ καὶ τοὺς ἀρείους ἰατρούς. Interdum penè è contrario, ut cum significat duntaxat, & demum. Est etiam παραπληρωματινόν: ut in ἵπρ δὴ apud Platonem identidem. Interdum est μεταβατινόν, ut cū significat porro, uerò. φέρε δὴ, age porro. Aliquando significat multo magis ut ἔπει. Est etiā repetentis, ut inquam. Δὴ γὰρ, iam enim. δις, utique. δὴ δὲ καὶ εἶσε, huc atque illuc.

Δήμα. αποσ. τδ. ἡ. Δημός. ου. δ. morsus. Plinius risiones uertit, ut ex Dioscoride & alijs manifestum est. Δήρ. bellare, occidere. Δηες, inuenies, fero discēs. Epigram. γράψας μῦθος δηες. Δηεί. δι. Δηθα ἢ Δηθαίος, scæpius, diu. Δηθαίωτες. οί. longæui. Δηθερ. quasi, quū ueri similitudinem duntaxat fingimus, tanquam, uidelicet. Δηθω. moror, tardo. Δηθαιρα. Deianira Hercules uxor: ἀπὸ τῆς δηθός & ἀνθός, quasi uirago. Δηθώ. μ. ὦσω. π. ωνα. scindo, comburo, popu-

lor agros. actiuum, accusatiuo iungitur. Δηθώ. μ. ἴσω. π. ωνα. populor, uasto. Δηθός. ου. δ. hostis, bellicosus, inimicus, fortis, ignitus, ustiuius. Δηθότης. ἡ. pugna. Δηθω. μ. ὦσω. π. ωνα. populor, uasto, debello, depopulor, ueluti cū segetes aut syluæ flagrant incendio: hostiliter occido. Δηθης. ου. δ. mordax. Δηθιμοί. οί. mordaces. Δηθω. μ. ἴσω. π. ωνα. mordeo, actiuum, accusatiuo iungitur. ἀχρηστος.

Δ Η Λ.

Δηλαδὴ. uidelicet. Δηλεῶ. uelle, deliberare. Δηλέω. μ. ἴσω. π. ωνα. noceo, lædo, actiuū, accusatiuo iungitur. Δηλέω. τδ. nocentium, uenenum. Δηλέωρ. ου. δ. pessimus, nocuus. Δηλήτιος. υ. τδ. uenenum, herba mortifera: à δηλέω. Herod. adiectiuē posuit. Δηλία. τδ. festa quædam Apollinis, in Delo insula.

Δηλιασαί. qui Delum proficiscuntur oraculi consulendi gratia. Δηλία. ας. ἡ. oppidum Cariae. Δηλιάς. ἄδρος. ἡ. nauis qua in Delum nauigabant Theori. unde & Δηλιασαί dicti sunt. Δηλιεύς. εος. δ. nomen gentile. Δηλιον. ου. τδ. Delium urbs Bœotiae in Tænagra. Δηλιος. Apollo. Δηλονότι. uidelicet, aduerbium explicandi & declarandi. Δηλος. ου. δ. manifestus. Δηλος. ου. ἡ. insula Delos. Δηλοποιῶ. declaro. Δηλόω. μ. ὦσω. π. ωνα. manifesto, declaro, significo, explico, prę me fero, notum facio. Δηλα argumento est uertit Polit. actiuum, accusatiuo iungitur. Δηλωμα. αποσ. τδ. καὶ Δηλωσις. ιος. ἡ. declaratio, decretum. Δηλωσιμός. ου. δ. declaratiuus.

Δ Η Μ.

Δημαγωγία. μ. ἴσω. π. ωνα. populum duco, bene uolentia rego, factionem facio, uulgo, circumfero, demulceo homines, multitudinis gratiam emero. Metaphoricè pro allicio gratiam. Δημαγωγία. ας. ἡ. concio, administratio reip. Δημαγωγός. ου. δ. administrator reipub. concionator.

cionator. quod autem est ἡδολαξ in tyrannide, hoc est δημοκραξ in democratia turbulenta.

- Δημοκραξ. blandē adiciens populum.
- Δημορχία. ας. ἡ. tribunatus plebis.
- Δημορχιδος. οὐ. δ. tribunicius.
- Δημορχος. ε. δ. tribunus plebis.
- Δημορχιδῆ. idem.
- Δημορασίδος. οὐ. δ. popularis, amans populi.
- Δημορασία. ἡ. popularitas.
- Δημορσία. proscriptio apud Plutarchum.
- Δημορσις. ιος. ἡ. publicatio.
- Δημορσις. μ. εὐσω. π. εννα. publico, bonis multato. actiuum, accusatiuo iungitur.
- Δημορσις. μ. ἰσω. π. εννα. concionor.
- Δημορσις. ας. ἡ. concio.
- Δημορσινῆ. ἡς. ἡ. deliberatiua.
- Δημορσινός. οὐ. δ. concionatiuus.
- Δημορσινόν. οὐ. deliberatiuum genus.
- Δημορσος. ε. δ. concionator.
- Δημορσοῦντες. οἱ. principes populi.
- Δημητρε. ερος. δ. ἡ.
- Δημητρα. ας. ἡ. Ceres.
- Δημητρεῖον. ου. τὸ. cereale.
- Δημητριαδός. οὐ. δ. cerealis.
- Δημητριοῖ καρποῖ. dicuntur frumenta, & legumina, quasi cerealia.
- Δημία. ωρ. ἡ. res à populo donatæ.
- Δημιος. οὐ. δ. carnifex, licitor, quæstionū præses, popularis. Propriè significat popularrem. Sed accipitur substantiue pro ministro publico, & sæpissimè pro carnifice.
- Δημιερξία. μ. ἰσω. π. εννα. creo, cōpono, impetro, superfum alicui rei, procreo uerit Gaza
- Δημιούρξημα. ατος. τὸ. opificium.
- Δημιουρξία. ας. ἡ. institutio.
- Δημιουρξός. οὐ. δ. artifex, opifex, creator.
- Δημιουρξούσα. ας. ἡ. concionatrix.

Δ Η Μ Ο

- Δημοβόρος. ε. δ. uorator rerum populi, epitheton principum apud Homerum.
- Δημοβοῦντα. ας. ἡ. epulū publicū teste Polluce.
- Δημοβουρος. ε. δ. publicus.
- Δημοβλάξ. ιος. δ. adulator populi.
- Δημοβοπέρ. exhaurire populum.
- Δημοβοπία. popularitas, quæ etiam ὀχλονομία uocatur, popularis seditio.
- Δημοβοπιοῖ. idem quod δημοκραξοῖ, nisi quòd δημοβοπιοῖ legibus agrarijs, & muneribus gladiatorijs, & spectaculis multitudini lenocinari & obrepere solent, aut epulum sæpe præbendo, δημοκραξοῖ uerò concionibus.

- Δημοβουρος. ε. δ. popularis labor.
- Δημοβοπία. his artibus gratiā populi emereor, Δημοκρατία. ας. ἡ. principatus populi.
- Δημοκρατία. οὐ. δ. qui fouet principatum popularem, populari instituto uiuens, qui dignitatem in libertate constituit.
- Δημοκρατοῦμαι. uiuo in Democratia.
- Δημοπεινός. qui fraude agit cum populo, & imponit.
- Δημοπονηταῖ. οἱ. qui cōmuni consensu ad rempub. admissi sunt: populi suffragio urbe donati. Alij δημοπονηταῖ. οἱ. tertia declinatione pro eodem dicunt.
- Δημος. ε. δ. populus, tribus.
- Δημός. οὐ. δ. pinguedo.
- Δημοσίς. publicè.
- Δημόσια. ἡ. Respub. & negotia ad rempub. pertinentia.
- Δημοσιανός. οὐ. τὸ. publicum.
- Δημοσιενμεία. ἡ. uulgata.
- Δημοσιεύω. μ. εὐσω. π. εννα. publicus sum. Aristoph. Acharn. ἀλλ' ὅτι πόντιξ ἐ δημοσιεύω τὴν χάριν.
- Δημοσίον. ε. τὸ. ærarium, fiscus.
- Δημοσίον ἔδαφος. solum publicum.
- Δημόσιος. ου. δ. publicus.
- Δημοσίω. μ. ἰσω. π. εννα. publico, actiuum, accusatiuo iungitur.
- Δημοσίωνος. δ. uilis, plebeius, quasi è populari fece emptus.
- Δημοσίωνος. ε. τὸ. prouentus publicus.
- Δημοτέλης. εος. δ. ἡ. perfectus, manifestus, ex populo.
- Δημότης. ε. δ. contribulis, plebeius, popularis. Accipitur pro populo apud Herodotum.
- Δημοτινός. οὐ. δ. plebeius, affabilis in populo, publicola.
- Δημοχαρής. οὐ. δ. qui popularem aurem captat, popularis, populo gratus.
- Δημοφελής. εος. δ. ἡ. plebi utilis, reipublicæ utilis.

Δ Η Ν

- Δηρ. diu, poeticum est.
- Δηνακος. ε. δ. longæuus.
- Δηνάριον. ε. τὸ. denarius.
- Δηνεον. ε. τὸ. consilium.
- Δηξ. ἡς. δ. uermis lignorum.
- Δηξίς. ιος. ἡ. morsus.
- Δηπον. utiq. certe, profecto, nimirum. Est & ἀπορητινός, nempe, nunquid.
- Δηπονθερ. utiq. uidelicet, nimirum.
- Δηρῆ. ης. ἡ. collum, pugna.

Δηρῖνομαι

- Δηρῖνομαι. contendo.
- Δηρῖνῶ. τικωρ.
- Δηρῖς. ιος. ἡ. contentio.
- Δηρῖν. diu.
- Δηρῖς. οὐ. δ. diutinus.
- Δηρῖσαι. abligare, εἶψαι. Plutarch. διῖσαι λάτινοι παλάμην λιγέρει. ὅν δ' ἀλλήλοισι καλῶσι.
- Δηρῖμερία. ἡ. offensio.
- Δηρῖτα. certè.
- Δηρῖος. ἡ. Ceres.
- Δηρῖν. popularis.

Τὸ Δ μετ' ἡ Ι

- Δία. τὸν. Iouem: accusatiuus est ἀπὸ τῶ ζεύς. Est etiā nomen ciuitatis in Creta, quæ postea ἡξος dicta fuit: Nam Iupiter in ea educatus fertur.
- Διά. præpositio genitiuo iuncta per significat, & est nota a fictionis, medij atq. interualli, ut διὰ τῶ ταῦτα ἀνῆμεινον γήνοινται: & ἐπὶ ἐνέμωρ δι' ἀγορῆς. Accusatiuo quoq. iuncta actionem significat. Aristoph. διὰ τοὺς χερσὺς γὰ τιμᾶται. Item medium significans atq. penetrans apud Homerum cum accusatiuo reperitur: διὰ' ἔντα ἡ μέλαρ ἔμα. Accusatiuo uero iuncta, propter significat: & est nota causæ, ut διὰ σὶ ταῦτα γράφω. Quamquàm & hoc significato cum genitiuo reperitur, ut tradit interpret Aristophanis. In cōpositione dis significat, hoc est, separationē: item & emphasim maiorē. διὰ τῶ, idcirco. Δι' ἐμῆς, quantū in me est. διὰ δόξα μου μάχεσθαι, eminus pugnare. διὰ πλεόνων, multis. διὰ βραχίωνων, paucis. διὰ μικροῦ, & διὰ ποσοῦ, non subinde, aut identidem, sed longo interuallo, quod etiam διὰ χρόνον dicitur. δι' ἴδην, quòd circa. διὰ παντός, semper. διὰ πασῶν, quod est in dupla ratione, ex omnibus. διὰ πέντε, quod est in sesquialtera ratione. διὰ βίον, per totam uitam. διὰ τιμῆς ἄρεον. τὸ ἄζαρμ' ἐν τιμῆ, in honore habere, honorare. δι' ἀδούς ἄρεον, uenerari, ueneratione dignari. δι' ἀμνήμης ἄρεον, memoriā alicuius scriptis mandare, & monumentis. διὰ τρίτης, tertio die apud Galenum.

Δ Ι Α Β

- Διαβαδῆω. pertransco.
- Διαβάθα. ας. ἡ. scala nautica.
- Διαβάνω. transeo, trañcio: διέβαινε τὸν ποταμόν. require βάλνω. Occupo, expeditionem facio.
- Διαβάλλομαι. decipio. διαβάλλομαι τοῖς ὕβρις

- πρός πῶ ἀποκλινο διέβλητο, coloniam detreabat. διέβλητο πρός τὸν πάριον, arguebat Paridem. Διαβάλλεται πρὸς τὸ χερμαῖον, calumniam subit circa pecuniam.
- Διαβάλλω. criminator, accuso, infamo, calumnior, uitupero, defero, traduco, siue infamē reddo, calumnijs premo. actiuum, accusatiuo iungitur. Accipitur pro διαπερῶ, hoc est, trañcio, uel appello.
- Διαβαδόντω. οἱ. hostes. Ioseph. lib. iiii.
- Διαβατηῖον. respecto, circumspetto. Accipitur pro identidem respecto.
- Διαβάσις. ιος. ἡ. transitus, pons, traicctio. Thucyd. ποταμῶν τὰς διαβάσεις.
- Διαβατήρια. ωρ. τὰ. sacrificia quæ pro transitu sunt. Plutarch. in Lucullo: ἔβουε τῶ εὐφράτι τῆ διαβατήρια, id est, pro transitu sacrificauit. Dicitur eadem forma qua νικητήρια, & χερσὶν ἡρία: & similia.
- Διαβάτης. ου. δ. traicctor.
- Διαβάτος. οὐ. δ. qui trañci potest, meabilis.
- Διαβεβαούμαι. passiuè enunciat pro affirmo. Phalaris νοσηλῆ: ταῦτά φασι τῶ μπητρεα σου, καὶ τῶ γυναικα, πρός πολλοὺς τῶ Σικελιωτῶν διαβεβαούμαι.
- Διαβεβηκτόν. οἱ. qui tibias uehementer diductas habent.
- Διαβεβημένος. δ. infestus, suspectus, condemnatus, calumniæ obnoxius, calumnia affectus, elusus.
- Διαβημα. ατος. τὸ. gressus, transitus.
- Διαβήτης. ε. δ. circinus. Est & renum affectio, maximam sitim inducens. à Paul. Aegi. definitur, τὰρεῖα τῶν πνομένων διέξοδος, quasi si dicas, transitus: ἀπὸ τῶ διαβαίνειν. Quidam urinæ profluuium uocant. Vocatur item διψαιδός.
- Διαβιβάω. μ. ἰσω. π. εννα. trañcio, traduco. actiuum, accusatiuo iungitur.
- Διαβιβρωσσομαι. peredor.
- Διαβιοῦν. uitam degere, uitam producere.
- Διαβλασάνα. gemino.
- Διαβλέπω. perspicio.
- Διαβλητής. τω. δ. ἡ. delatus.
- Διαβόξω. diuulgare, rumorem passim disseminare, celebrare, cum clamore indicare.
- Διαβοῦσθαι. celebrari, celebris haberi.
- Διαβουθεῖς. ἔντω. δ. fama decantatus. Ioseph. lib. vii. πόλις διαβουθεῖον, urbi famosissima.

r iiii.

Διαβόητος

Διαβόητος. s. d. h. celebris, insignis, nobilis, uulgatus, diuulgatus, uox mediæ significans: tixæ, quanquam Ammonius ait proprie significare τὸν ἐπ' ἀρετῇ πολλοὺς ἄλλοις, ἢ ἐξ ἡμισυνοίας: id est eum, qui ob uirtutem diuulgatus est, & notus. Lucianus certe in malâ partem aliquoties usurpat, ut in Pseudo. ἐν τῆσδε μάλα τῶν ὑπὸ ναυία διαβοητῶν ἀειρότατος ἀπετελεῖσθαι. Distinguit idem Ammonius ab ἐπιδοκῶν & περιδοκῶν.

Διαβουολήν. fallere, id est mitigate, lenire. Vide βουκολήν & ἀποβουολήν.

Διαβολή. ἡ. s. h. calumnia, suspitio, indignatio. Διαβολία. ἡ. idem. Item pila, balista, crimen, ignominia. Macrobius, delationem uertit.

Διάβολος. s. d. h. calumniator, diabolus.

Διαβούλιον. s. τὸ. consilium.

Διαβούλιον. persuado.

Διαβρέχω τὸ ἴματιον. humecto.

Διαβρίθω. grauo.

Διάβροχος. s. d. h. madidus.

Διάβρωσις. est quando parte aliqua excelsa sanquis expuitur. Vide Celsum.

Διαβυόμαι. traicio, transfigo.

Διαβύομαι. transeo.

Δ Ι Α Γ.

Διαβαναιτίω. egrè fero.

Διαγέλλω, τὸ ἀπαγγέλλω. renuncio, manifesto.

Διαγέρω. excito, inuito.

Διαγελώμενος. s. d. h. derisus.

Διαγενής. eos. d. h. ἐυγενής. generosus, nobilis.

Διαγύομαι. perseuero, fio cum longinquitate temporis, uitâ produco, duro, permaneo, perennes. Et quod Tullius in Catone dixit, Quum decem anni interfuisent, Theodo. Hoc uerbo transtulit. Require γύομαι.

Διαγινώσκω τι. statuere, id est pro potestate iudicare, & ius dicere, ut iudex in sua potestate: Deliberare.

Διαγινώσκω. cognosco, dignosco, discerno, inquirō, actiuum, accusatiuo iungitur. Require γινώσκω.

Διαγινώσκω. inuoluo.

Διαγωνίζω. cubito innitor.

Διαγωνισμός. cubiti innisus.

Διαγυλίω. μ. ἀψω. π. αψα. designo, sculpo. actiuum accusatiuo iungitur.

Διαγνώω. ignoro.

Διαγνωρίζω. notifico, notum facio, indico, aperio, diuulgo.

Διαγνώμι. ἡ. s. h. διάγνωσις.

Διαγνώμων. onos. d. h. arbiter, disceptator, co-

gnitor.

Διάγνωσις. onos. h. iudicium.

Διαγνωστικός. τ. d. discernendi potens.

Διαγογγύω. obmurmuro.

Διαγόνατος. ου. d. duplici geniculorum nodo cinctus.

Διαγορεύω. publico, dico, concionor, iubeo, ueto. διαῖξιδνν διαγορεύω, nominatim excipere, nominatim cauere. ἡμέρα διαγορευμένη, dies constitutus, hoc est τεταγμένη, διαγορευμένη, συγκροτημένη, συμμεινένη. Διαγορεύω etiam opponitur τῷ συναγορεύω, ut διαφύρομαι τῷ συμφύρομαι. Vide Commenta. Budæi. actiuum accusatiuo iungitur. require ἀγορεύω.

Διαγράμμα. ατος. τὸ. geometria designata, siue quadrangularis, siue triangularis, titulus, inscriptio libri, sententia, imperiū, decretum, formula. Interdum significat διάγραμμα, & quasi πρόγραμμα, edictum. Interdum descriptam tabellam, & descriptam formam in scientiis demonstratiuis, quæ elementis constant: quales apud Euclidē extant. unde à Plutarcho διαγράμματα καὶ δαίνα quodam loco dicta sunt, quæ προγεγραμμένα uulgo uocantur. Est etiam διάγραμμα perscriptio, & breuiarium, qualia sunt, quæ ad collationes publicas sunt, quæ ex sensu ἐσφοραὶ describuntur, ut auctor est Suidas. Διαγράψι etiam & διαγραμμά significat id quod Cicero scripturâ uocat, hoc est publicanorum acta, & perscriptiones. Demosthenes pro breuiario & indice posuit: θεομένων τούτων ἢ ἡμετέρονται, ἢ τὸ διάγραμμα τῶν σευδῶν ἀποδιδόντων. uide comment. Budæi.

Διαγράμματις. τ. dicuntur item aliquando ea, quæ in acta referuntur, ut fit in delectibus militum. Romani edicta pronunciant.

Διαγραμμισμός. ου. d. species ludi tesserarū, in quo adhibebantur nigri & albi calculi.

Διαγραφαί. dicitur interdum compositiones & pacta.

Διαγραφεύς. qui censu conscribendo præfectus est.

Διαγραφή. ἡ. s. h. descriptio, antiquatio & perceptio rei ceptæ, uel iam peractæ.

Διαγράφομαι. adsculo.

Διαγράφω. describo, censeo, do nomen, profiteor, accuso, diem dico, prohibeo, noto, nõ adscribo, expungo, oblitero, ἀνερῶ, hoc est abrogo, antiquo, aboleo, induco, circūdo.

Manauit

Manauit autem à tabulis actuariorum, & scribarum, in quibus causarum & litiū contestationes perscribebantur. Quin & accusator διαγράφω τῶν κατηγορίων dicitur, ὅτι ἀνὰ κτίσεις, quando non instat accusationi institutæ, quod re integra olim licebat, hoc est, περιεσπλάσθη. Αναρεῖν τὸ ἐγκλημα, pro eodem dicitur. Et ἐξεστίνον ἐγκλημα dicitur, ἢ διαγεγραμμένον δίκην, ἢ ἀνηρημένον δίκην, hoc est interlita lis & inducta. διαγράφω etiam describere significat, & deliniare. Et cõscribere, id est καταλήγω, deligere: ut, διαγράφω τοὺς στρατιώτας, ἢ διαλέγω τοὺς ἐπιτιθείους, delectum habere: significat & distribuere, & diplomatibus publicis largiri, & diuidere. Plutarch. ἢ πένυτολλος μὲν διέγραφε χάραξ τῆς ἀρχμαθίας, ἢ διορίζω ἀλλας, οἷς ἐβούλετο. Vide commentaria Budæi. Require γράφα.

Διαγριάνω. irrito, exaspero.

Διαγρυπνέω. peruigilo.

Διάγω. dego, ἢ τὸ διαψῶ. Demosth. ἐν ὑδαμοσ νία δίαγω. Dicitur & διάγωμαι uoce passiuâ.

Διάγω τὸν ἕτερον. traicio, traduco, deduco, adduco. Synes. ἄρ γούρ διαγωτὶς ἀνὸρ ὡς σε. Item abduco, dirimo, remotor, detineo, ἀεφισῶ, rego uel facio, ut uiuas, uel duco. Itē ἐξπαπῶ, seduco, produco.

Διαγραιόμενος. s. d. efferatus.

Διαγογή. ἡ. s. h. uita, statio. Herodotus in quarto: πῦκαρ δὴ τὸ σπυρόσες ἀσφοαῖος διαγογάς τῶν ναύς χερσαγυρί: nauis ad tutas stationes dirigit. Conuersatio, ratio uiuendi, institutū uitæ, diuersorium, exercitium. Est etiam oblectamentū, quo tedium uitatur, ut sunt ludicræ actiones, & παιδιαί. Strabo: ἢ διὰ τῶν ἀδύναων τῶ σάματος διαγογάς ἀείτνας, ἢ τέρψας ἢ τῶν υμνοτέρων.

Διαγωνίζω. conor.

Διαγωνός. s. h. linea ab angulo ad angulum perducta.

Δ Ι Α Δ.

Διαδίωκω. τὸ. διασπῆν, dilacerare, diloricare, laniare.

Διαδέξιμος. s. d. successor.

Διάδισμα. ατος. malua hortensis.

Διαδέχομαι. μ. ξομαι. π. εγμαι. succedo, excipio, trado: gradatim propino. Iliad. d. τὸ, ἢ φρεσέοις διαπέσει δ' ἀδέχαι' ἀλλήλους, pro διεδέχεται, authore Hefychio. accus. iungitur.

Διαδηγος. φανερός, apertus, manifestus.

Διαδήμα. ατος. τὸ. diadema, corona, propriè

amiculum, quo regis caput obligatur, παρὰ τῷ διαδέην, obuincire. Exponitur pro fasciâ candida, quæ regum capitibus obligabatur, quod insignis regum inuenit primū Liber pater, ut tradit Plinius.

Διαδιδράσκω, τὸ ἀποδιδράσκω. aufugio. Διαδιδόμενος. s. d. traiectus.

Διαδιδούμενος. s. d. quasi uittatus, diadematus: nomen id non tam proprium specio si iuuenis uideatur fuisse quàm facti.

Διαδίωμι. μ. άσω. π. ωκω. distribuo, largior, distipo. actiuum, accusat. iungitur.

Διαδιμάω. μ. άσω. π. αια. diuido, djudico, djiscerno. Et est iudicis. Sicut κατ' ἀθέσασιν iudicis est, κατ' ἀθέσασιν δὲ ατορις: sic διαδιμάω ζεται is, qui reum djudicandum in iudiciū trahit. Item altercari subinde significat. actiuum, accusatiuo iungitur.

Διαδιμασάμενος. exprobrans, accusans, arguens, altercans.

Διαδιμασία. ας. ἡ. iudicium, iudicatio, altercatio: διαδιμασάμαι, petito, & actio, hoc est ἐγκλημα. Est etiam ἐπίρμησις τῷ ἐπιτιθείς πορὸ τῶν λευτερίων, cum contentio inter duos oritur pro functione munerum. Est etiam altercatio, & controuersiosa duorum disceptatio. Διαδιμασίαν γράψαι. iudicium dictare, dicā scribere. Διαδιμασίαν ποιεῖν, iudicium constituere. ἀνελεῖν τῶν διαδιμασίαν, actionem denegare, à iudicio dictato repellere, & actio nis intentionem circunducere. Vide commentaria Budæi.

Διαδιμασάμαι. petito, & actio, hoc est ἐγκλημα.

Διαδιμάω τὸ διαδιμασάσαι.

Διαδιπλος. d. duplex.

Διαδορατίζομαι. dimico.

Διαδοσις. onos. h. distributio.

Διαδοχή. ἡ. s. h. cõtinuatio, series, successio, traditio.

Διαδοχος. s. d. successor, hæres.

Διαδραματίζω. aliquod poëma ago, aut auctor sum comædiarum, aut tragædiarū, aut alterius poëmatis.

Διαδράνα, τὸ διαφυγῆν.

Διαδράς. υτος. d. qui perfugit.

Διαδρασπολιτῶν. miseri, timidi, qui reipub. administratione fugiunt. Aristoph. Ranis: ἢ τετραπύχας, ἢ μὴ διαδρασπολιτῶν.

Διαδρομή. ἡ. s. h. ultio, citroq; cursitatio, discursatio.

Διαδύειν, τὸ διαφυγῆν. fugere, uitare, permerare, perlabi, decurrere, curriculo pertrāsire. Διαδύομαι.

Διαδύομαι. detrecto munera, & tergiuersatio: ne & frustratorijs dilationibus, & commentis forensibus iudicia eludo, & cunctationibus ludificor. Demosth. ἀποκρίσσειν, ἢ διαδύειν, ἢ πᾶσι τοῖς ἐξ ἑοῦ μὴ λειτεργήσεις, μεμάθυγες. Significat certamen detrectare, & iudicium, uel munus publicum effugere. Capiunt etiam pro euadere, & per mediā turbam elabi. Vide comment. Budæi.

Διαδύομαι. frustratoria fugitatio, certamen relictum, legitimūq; detrectantis. Διαδύω. τὸ ἀποφεύγω. Διαέδομαι. adpareo, aspergo. Διαέριος. aërius. Lucianus Icaromenip. μὴ θαυμάσιος εἰ μετῴρα ἢ δι' αἰρία δουλοσοιλήσῃ. Διαετυχῶν. perfruens felicitate. Διαέφυγος. disungo. require ψεύνημι. accusatiuo iungitur. Διαξενικτικός. οὐ. δ. disunctiuus. Διαξενίτης. 109. ἡ. separatio, seiugatio. Διαξήν. uide ἀποξήν. Διαξήμα. ατος. τὸ. septū transversum, siue cinctus, subligar. Quidam præcinctū uertunt. Διαξωννός, ἢ διαξώννημι. μ. ὄσω. π. ωκα. difcings. actiuum, accusatiuo iungitur.

Δ Ι Α Θ.

Διαθεάω. despicio. Διαθέωμαι. τὸ ἐαυτῷ. suorum bonorum auctiōnē facere. Διαθέσις. 109. ἡ. affectus, affectio, animus, species, habitusq; descriptio, & unum ex accidentibus uerbi, quod Latini genus uocant. ἢ ἐν διαθέσει λόγος, sermo animo conceptus, προφερεμὸς uerbὸ qui profertur iam, auditurq;. Significat etiam testamentum. Lysias: πῶς δ' ἀπὸ τῆς διαθέσεως τῷ τελευτικῷ τῷ ἀμειλίσιαι μὲν, ἢ ἐκείνου διέθετο. Item uentiditionem apud Isoeratem, & dispensationem, Antiphont. Vide Suidam. Διαθέτης. κ. δ. dispensator, curator. Διαθέω. percurro, discuro. Διαθέωμι, ἢ διαθέωμι pluraliter pro testamento ponitur, & pro hæreditate quæ testamento obuenit. Cum autem testamentum significat, pluraliter plerūq; effertur. Διαθευόντες. οι. uenatores. Διαθεολέω. τὰς ὄψεις. turbidus, inuadens oculos ut puluis. Διαθευάω. confringo. Διαθοραίο. μ. ἴσω. π. ηγ. tumultuo. neutrum absolutum. Διαθευλήομαι. tumore impleor, rumore diz

uulgor, uel diuulgo, rumorem spergo. Διαθευήομαι. dissoluo. Διαθευήω. μ. ἴσω. π. ηφ. delicio, frango, ἢ κρείονορ διαθευήομαι. caput comminuere, apud Lucianum. actiuum, accus. iungitur. Διαθευορ exilimat Budæus significare obicem transfusarium ducibilem, aut uersatilem, id est repagulum ἐ materia compactum, quod & uehicularum & equos ad uestibulo ædiū arceat, qualia multa Lutetia uidentur. Ex postre. annot.

Δ Ι Α Ι.

Διαθρία. ας. ἡ. serenitas. Διαθρίω. μ. ἄσω. π. αια. sum sub diuo. neutrum absolutum. Διαθρος. κ. δ. perspicuus, purus, liquidus. Διαθρος. κ. δ. ἡ. cruentus. Διαίνομαι. madesco. Διαίνο. μ. ανθ. irrigo, madesco. actiuum, accusatiuo iungitur. Διαίρεσις. 109. ἡ. diuisio, discriminatio, differentiarumq; annotatio, & earū rerum quæ ad rem constituendā pertinent, & referunt. Διαίρετιός. οὐ. δ. dissociatus. Διαίρετός. οὐ. δ. diuisibilis. Διαίρειν, ἢ διαειροδύμαι. eodem significatu dicuntur, diuido, distermio, separo, distraho, discrimino. Aliquando differo, & disputo. Arist. τυγχάνομεν δι' διηρημένους πρότερον, δι' φθίσεως, ἢ ἰθους, ἢ λόγου δέ. Et explico, dedaro, explanoq;. ἢ διορίζω. Theoph. ἐπιθῆς ἢ περιθῶ τὰς διαιρέσιν. De qua quidem conati sunt differentias constituere, & discrimina notare, hoc est, ἀφορισμούς. Require ἀρην. actiuum, accusatiuo iungitur. Διαίρω. μ. αρθ. π. ηρκα. eleuo, tollo. Grego. πῶ κεράλην διάρως. Etiam τὸ ἀνοίγω, τὸ ἐμάταρ. Demosthe. οὐ δὲ διήρει τὸ σομαί: ne uerbum quidem fecit. Plutarch. διηρημένος τοὺς ἄνονας dixit pro διηρητός, quemadmodum κερθρημένος τὸν πόρωνας, ἀπὸ τῆς κερθραός. Vide commentaria Budæi. actiuum, accusatiuo iungitur. Διαίρω. μ. ἴσω. π. ηα. purgo. actiuū, accusatiuo iungitur. Διαίω. accendo, inflammo, metaphoricōs, ut Latini. Plutarch. τῶτα διαίωαι ἢ παρεξέου νετὸν κεράωνορ. Item exæquo. Herodot. διαίωαι πῶ διέξοδον ἀντῶ. Διαίωηομαι. μ. ἴσω. π. υμμαι. pateo. deponens absolutum. Διαιωτή. ἡ. ἡ. bonorum possessio. Διαιωτής. κ. δ. bonorum possessor. Διαιωτερέω. μ. ἴσω. π. ηνα. perduro, proprie in tolerantia alicuius mali. Διαιωτέω. detineo. Διαιωτέω. idem. Διαιωσις. 109. ἡ. ardor, efflagrantia. Διαίωμαι. dispono. οὐτως διαίωμαι, sic effectus sum, & animatus. Lucianus in Caucaio: ἢ πῶσθ οἱ ἀνθρηποὶ ἐγνηωμονέστερον διαίωαι

quotidianū,

quotidianum, Latine Diarium dicitur. Et iudicium. Lucianus in dearū iudicio: ἐξ δὲ ἀποθομαί πῶ διαίωαι, ἐπίσης ἡμᾶς ἀπαπῶρ. Aristoteles ponit differentiam eandem inter διαταρ, & δυνασίωρ, quam Cicero ponit inter arbitrium & iudicium. Vide copiosus in commentarijs Budæi. Aristophan. pro cenaculo & loco in quo excipiuntur hospites, usurpauit. Est item immoratio apud Strabonem lib. primo: ἀλλὰ τῶτ' ἔμψ μακροτέρως ἐστὶ διαίωαι. Διατάωμαι. μ. ἴσω. π. ημμαι. uiuo, dego, uictus ratione utor, uescor quotidie. τῶ διαταθίνω, quod arbitri statuerūt. deponens absolutū. Διατάω. μ. ἴσω. π. ηγ. iudico sicut arbiter. Διατάωμαι. ατος. τὸ. διαίω. utroq; promiscuē utitur Thucyd. Item monumentum. Διατήριον. τὸ. locus in quo iudicant arbitri. Διατητής. οὐ. δ. arbiter datus, uel cognitor: sic uocabantur iudices qui per singulas tribus lecti numero erant quatuor & quadraginta. Vide copiosus in commentarijs Budæi, & apud Pollucem lib. octauo. Ammonius distinguit ἀ δυνασίω. Διατάω. ας. ἡ. æuium. Διαταύομαι. μ. ἴσω. π. ισωμαι. uiuo per secula. Διαταύω. æterno, sempiterno.

Δ Ι Α Κ.

Διαυγίς. έος. δ. ἡ. urens. Διαυγαίω. Theophrasto est perputare arbores, & interlucare. ἴδιον δ' ἔπαι τις συνίς, μόνη τῆς διαυγαίωαις πρὸ τῆς βλασήσεως. Vide commentaria Budæi. Διαυγαίω. perputatio, interlucatio. Διαυγαίω. μ. ἴσω. π. ηα. purgo. actiuū, accusatiuo iungitur. Διαυγίω. accendo, inflammo, metaphoricōs, ut Latini. Plutarch. τῶτα διαίωαι ἢ παρεξέου νετὸν κεράωνορ. Item exæquo. Herodot. διαίωαι πῶ διέξοδον ἀντῶ. Διαυγήομαι. μ. ἴσω. π. υμμαι. pateo. deponens absolutum. Διαυγαίω. ἡ. ἡ. bonorum possessio. Διαυγίω. κ. δ. bonorum possessor. Διαυγατερέω. μ. ἴσω. π. ηνα. perduro, proprie in tolerantia alicuius mali. Διαυγατέω. detineo. Διαυγατέω. idem. Διαυωσις. 109. ἡ. ardor, efflagrantia. Διαίωμαι. dispono. οὐτως διαίωμαι, sic effectus sum, & animatus. Lucianus in Caucaio: ἢ πῶσθ οἱ ἀνθρηποὶ ἐγνηωμονέστερον διαίωαι

ταί πρὸς τῶ τοιαῦτα. Διαίωμορ. τὸ. affectus. Διαεινωσμένος. ον. δ. exterminatus, corruptus, qui defluxit, obscuratus. Aristoph. οὐ γὰρ τλαίμυιδῶν τοὺς ἰππίας τὸ χρομα διαεινωσμένος. Διαίωμορ. reprobatum est. Nam illegitimū numisma intercidebatur antiquitus. Διαεινέομαι. μ. ἴσω. π. εμμαι. hortor. deponens, datiuo iungitur. Διαεινίς. superuacue, inaniter, frustra. Διαεινίς. έος. δ. ἡ. superuacuis. Διαεινορ διειραμ. dicit de ijs, qui fame aut morbo exhausti sunt. Lucianus de ijs loquens, quos uiderat apud inferos: φοβερόντι (inquit) ἢ διαεινορ διεδαρμότωρ ἢ γυμνοὺς τοὺς ὀδόντες προφαινόωντωρ. Διαίωμος. κ. δ. ἡ. uacuis, inanis, exhaustus, effectus. Διαειρομά. improbat. Διαειχλιδός. δ. delicians, diffuens delicias. Διαειχυμένος. δ. solutus, effusus. Διαίωμος Πιττακοῦ. Pittaci auditor. Διαεινδυνέομαι. periculo petor. Διαεινδυνέω. μ. ἴσω. π. ενκα. periclitor, neutrum absolutum. Διαεινέω. permoueo. Διαεινέω. μ. ἄσω. π. αια. frango, θρύπω. actiuū, accusatiuo iungitur. Διαεινέω. μ. ἴσω. π. ενκα. intercludo. actiuum, accusatiuo iungitur. Διαεινέω. suffuro, subduco. Διαεινέω. est κατὰ κληρορ διαίωμαι, hoc est forte partiri. Διαεινισιάδες. αι. deriuationes. Διαεινισιαίω. supplanto, supero. κληματισμός enim palestræ genus est. Διαεινίω. colluo. Διαεινισμα. τὸ. collutio. Διαίω. mordeo, disseco. Διαιοτρανέω. μ. ἴσω. π. ηα. dominor. Διαιομυθί. ἡ. ἡ. transportatio. Διαιομυθίω. trajico, transmitto flumen, uel fretum, apud Thucydidem. Διαιομυθίω. μ. ἴσω. π. ηγ. tranfueho, perfero, actiuum, accusatiuo iungitur. Διαιομισίς. οὐ. δ. tabellarius, lator. Διαιομαίω. μ. ἴσω. π. ηγ. acuo. actiuum, accusatiuo iungitur. Διαιομαίω. μ. ἴσω. π. ηα. inferuo, ministro, obsequor, operam alicui nauo. neutrum, cum datiuo & accusatiuo.

Διακομίζω.

διαλλαγή. ἦς. ἢ. conciliatio, foedus, amicitia, diallage, consumatio, schema, cum plura argumenta in unum affectum deducuntur. Quintil. lib. ix. Sententia est compromissariorum iudicum, arbitrium dicitur. Quod etiam uocatur διαλλαγαί in plurali. Bud.

διαλλαχτής. ου. ὁ. qui studet dirimere lites, & bella, pacificus, arbiter, in quæ litigare nolentes cōpromittunt, ut quicquid ille de cōtrouersia statuerit, uelut ius & æquum à petitore, ab eoz̄ unde petitur, habeatur. Dicitur etiã sequester, qui à Cicerone appellat ambitus interpres, & corrupendarum tribuum conductor. Vide comment. Budæi.

διαλλάττω. μ. ἄξω. π. ἀγα. litem inter amicos dirimo, concilio: differo, διαφέρω: permuto, hoc est aliud pro alio infero, ανταλλάττωμαι: Muto, μεταβάλλω: commuto, διαλλάτταντες τὰ ὄπλα ἀλλήλων: Prætereo, ἀμείβω. Bud. cōment. Item induo apud Plutarchum in uita Ciceronis.

διάλλομαι. falio.

διάλλω. ατος. τδ. saltus.

διαλογίη. ἐπιλογίη, delectus, secretio, diuifio, succretio, δμηλία, disputatio. Significat etiã diuisionem cum delectu.

διαλογίζεσθαι. est rationem inire cum aliquo, & subducere accepta, & expēsa. Demosth. ὁ δὲ διαλογισάμενος πρὸς τὸν πατέρα τὸν ἐμὸν, ἀφῆκεν αὐτόν. At hic positus cū patre meo calculis, & ratione collecta, acceptilatione eum liberauit. Significat etiam differere, & disceptare, id est διαλέγεσθαι. Item dubito, hæsito: cogito, διαλογίζομαι ταῦτα, animo hæc uoluo.

διαλογισαί. scripta sunt, in quibus personæ introducuntur, ut ἐν τοῖς ἑπτάκωντος διαλόγοις, ita ut quæ scribuntur, personarū potius auctoritate, quàm scribentis nitantur. Et hæc ἐξωτερικὰ ἐκάλουν, quia ad uulgi utilitatē, & institutionem scribebantur, non ad lectorū tantum, discipulorumq̄ scribentis, & familiarium.

διαλογισμός. οὐ. δ. disputatio, disceptatio, sermocinatio, ratiocinatio, reputatio, & confabulatio, δμηλία, διάλεξις, intestina sermocinatio & cogitatio. Lucæ nono: ἰδὼν τὸν διαλογισμὸν τῆς καρδίας αὐτοῦ. Item blatteratio, & uaniloquium, dubitatio.

διάλογος. ἢ. sermocinatio. Quintilian. dialo-gus, hoc est sermo ex interrogatione, & responsione cōpositus, de eare, quæ uel phi-

Iosophiam, uel reipub. parteis attingat, disceptans, cum apposita uerborū, personarumq̄ expressione. De hac dictione multa Laërtius in uita Platōis, & Budæus in suis commentarijs.

διαλοιδορέομαι. uat

διαλοιδορέω. maledico, conuitor.

διαλυμαίνομαι. destruo.

διαλύομαι. discedo, decido controuersiam, transigo negotium iudiciale, litem consensu mutuo dirimo, quod transigere plerumq̄ lurifconsulti uocant. Item dirimo. Isocrat. οὐ γὰρ διαλυομένη τῶν πόλεμος, ἀλλὰ ἀναβαλλομένη. Pacem etiam inter se componere, & foedus icere, ut: διαλύεσθαι πρὸς τοὺς ἐμὸν apud Polib. & Plutarch. Item ab eo, absoluo, & à comitatu dimittor: Morior. Vide commentaria Budæi.

διάλυσις. ιος. ἢ. in ducia, foedus, dissolutio, explicatio, interitus, rerum compositio ad decessum, solutio, gratiæ relatio. Est etiam quum acceptilatū est aut decisum, hoc est, ὄτρυν δὲ ἐμυθῶν ἀπολύει, ἢ ἀφῆ τὸν φερόντα τὸν ἐμυθῶν, ὅν ἐνεύθη ἀντὶ. Vide Budæum in commentarijs.

διάλυτος. τδ. dissolutio.

διάλυτος. υ. ὁ. dissolutus.

διαλύω. μ. ἴσω. π. νησ. dissoluo, concilio, dirimo, ut: διαλύειν τὴν ἀμφισβήτησιν, dirimere controuersiam. Διαλύειν τὴν ἡμέραν, dirimere tempus, diffundere diem. Discutio, interrumpe, interpello. Διαλύειν τὸν σύλλογον, coetum dimittere. Item reconcilio, in gratiam redeo, interimo. Est autem unū ex his uerbis, in hac quidem significatione, quæ actiua, & passiuua uoce pro eodem ponuntur. Est etiam soluo, satisfacio, διαλύω τὸν ἐμυθῶν est liberare, hoc est ἀπαλλάττω. Vide commentaria Budæi. actiuum, accusatiuo iungitur.

διαλφιστόω. μ. ὴσω. π. νησ. farina conspergo, actiuum, accusatiuo iungitur.

Δ Ι Α Μ.

διαμαλάσσω. mollio.

διαμαρτύρομαι. uaticinor.

διαμαρτάνω. pecco, erro, abero, frustror, ἀτυχεῖν, genitiuo iungitur. Require ἐμαρτάνω.

διαμαρτυρεῖν. est quasi de scripto contestari, ut planum sit animaduertentibus. ὁ μὲν οὖν διαμαρτυροῦν, affirmabat & testificabat quidēdam non in sua, sed in aliena causa: in qua exceptionē

exceptionē intendens liti se offerebat, quo facto litem suam faciebat testificando. Qui si mendaci conuinceretur, ψευδομαρτυρεῖν, id est falsi crimine damnabatur. Vide commentaria Budæi.

διαμαρτυρία. ας. ἢ. genus est exceptiōis. Estq̄ Demostheni infantia litis summotrix petitionis hæreditatis, aut bonorum possessiōnis agnitæ à propinquis. Bud.

διαμαρτύρομαι. protestor, testato reclamo, quiritor, hoc est deos, hominesq̄ cōtestor.

διαμαρτύρομαι σοι. τδ βεβαῖω σε.

διαμασσεύω. υ. ὁ. qui præmanducauit.

διαμασσημα. τος. τδ. id quod in ore māssum est.

διαμάσσις. ιος. ἢ. manditio, manducatio.

διαμασσησις. difflagellatio.

διαμασσησις. lenocinor, uendico.

διαμαχίη. ἢ. oppugnatio.

διαμαχόμαι. repugno.

διαμάω. μ. ἴσω. π. νησ. scindo. actiuum.

διαμείδομαι. μ. εἴψομαι. π. εἴμμα. permuto, deponens.

διαμειδιάω. μ. ἄσω. π. αησ. subrideo. neut. absol.

διαμειρανεύομαι. iactō me & gloriōr adolescentis licentia. Plutarchus: ὡσπερ Ἰσοκράτης καὶ Ἀναξίμενης τοῖς σοφισταῖς διαμειρανεύμενος, quasi apud sophistas gloriās, & sese iactās iuuenili licentia. Budæus.

διαμειλάω. obscuro, nigrefacio.

διαμειλισμός. οὐ. δ. diuifio.

διαμειλητής. cunctator.

διαμείλω. δ. ἀμείλις.

διαμείλλω. cunctor, differo, moror.

διαμειμετρημένη ἡμέρα. id est dimensa dies. hæc quæ sit, uide in commentarijs Budæi.

διαμείφομαι. longē lamentor.

διαμίνω. ενδ. perseuero. neutrum absolutū.

διαμερίζω. μ. ἴσω. π. ιησ. diuido. actiuum, accusatiuo iungitur.

διαμερισμός. οὐ. δ. separatio.

διαμετρεῖω. μ. ἴσω. π. ηησ. metior, dimetior. actiuum, accusatiuo iungitur.

διάμετρος. ου. ὁ. diamiter, dimensior, perpendiculariculum: linea recta, figuram, qua longissima mē patet, ex æquo secans. Vide adagium. Ex diametro.

διμήνηρ. τδ. bimestre.

διαμυρίζω. futuo.

διαμυρυσμός. οὐ. δ. coxizatio.

διὰ μίαν γνώμην γενόμενοι. uno animo consentientes.

διαμιλλάομαι. contendo.

διαμνημονεύω. in memoriam reduco, & reuoco, memoria repeto. Lucianus in Nigrino: ἢ λόγους ἀρνημένους αὐτοῖς διαμνημονεύοσι: & uerba sibi dicta in memoriam reuocant.

διαμνησί. ἦς. ἢ. mansio, permansio.

διαμορφόοσα. ἢ. informans, effingens.

διαμοσῶ. illitum linamentum in ulcere cōdo. Aegineta: τὴ τῷ βασιλιῷ πύθιντι ῥόδιον διαμοσῶσα, ἀπολούθωσ ἀποθεραπεισόμην. Bud.

διαμπάζω. utringq̄, totaliter, semper.

διαμπέρεσ. traiectum utringq̄, omnino.

διαμπερῶσ. exacte, συντόμως.

διαμυθαρολόομαι. confabulor.

διαμυθλάω. moueo labra, torqueo labra in alicuius contemptum, irrideo. Aristoph. uespis: οὗτος δὲ διεμυθλάειν ὡς δι δειξίος.

διαμφίς. utringq̄.

διαμφισβητέω. μ. ἴσω. π. ηησ. certando mihi, siue dubitando iudico.

διαναπαύω. recreo, requiesco.

Δ Ι Α Ν.

διανασῖναι. adfurgere.

διάνδρα. diuifum, dupliciter, in duas parteis.

διανέμομαι. serpo, diuulgor: partior, μερίζομαι. titur eo Lucas in Act.

διανέμω. μεμῶ. distribuo, committo, mando. actiuum, accusatiuo iungitur.

διανεύω. μ. ἴσω. π. νησ. annuo, innuo, indicō, inuerto. neutrum absolutum.

διανήχομαι. tranato, traicio, pertranseo.

διανθής. ἴος. ὁ. ἢ. habens duplicem florem.

διανθίζω. μ. ἴσω. π. ιησ. facio florere, flores coligo, floreo, uariiegatus sum & distinctus.

διανίξω. lauo, purgo.

διανίσταμαι. μ. νασήσομαι. exurgo, excito, eleuo.

διανοέω. μ. ἴσω. π. ηησ. animaduerto, delibero, cogito, in animo habeo, imaginor.

διανοητής. εντος. δ. animo uolutans.

διανοήσις. ιος. ἢ. deliberatio, animaduersio.

διάνοια. ας. ἢ. sentētia, intelligentia, ingenii, mens, sensus, sensum. Item schema apud Oratores sensum magis, quàm uerba designans: cogitatio, intellectus. Vn ex quas tuor animæ affectiōibus, mediāq̄ est inter νόησιμ, & δόξαμ, siue πίσωμ, & circa ma thematicam uersatur. Vide comment. Bud. Cicero Sensus sæpe accipit pro affectu animi, & sententia.

διανοήσω. adaperio.

διανομήσ. οί. dispensatores.

διανομή. ἦς. ἢ. distributio, diuifio, largitio ad populum.

Διαυτλάω. μ. ἴσω. π. υηξ. exhaustio. actiuum, accusatiuo iungitur.
 Ζιαντλία. perfero.
 Διανυτερεύω. μ. ἴσω. π. υηξ. pernocto. neutrum absolutum.
 Διανύηω. ἰγ
 Διανύω. μ. ἴσω. π. υηξ. perficio, transigo, perago, βίος διηυσμίνος, acta ætas, actiuum, accusatiuo iungitur.
 Δ Ι Α Ξ Δ Ι Α Π.
 Διαξάνω. carpo, lanio.
 Διαξιφίσσασθαι. propriè gladio decertare, ponitur pro pugnare quouis modo.
 Διασαγμαρατιάσας. δ. qui decertauit.
 Διασαδαγαγῶ τῶν καιρῶν. tempore seruiuo, tempore me accommodo.
 Διαπαίζω. derideo, खेलάζω.
 Διαπαλαίω. luctor.
 Διαπάλη. ης. ἡ. lucra. Ερ διαπάλαις γενόμενοι εὐίαιμ λυτῆρι κοπιῶσιν.
 Διαπαντός. semper.
 Διαπαρετριβή. ἥς. ἡ. conflictatio.
 Διαπαρθενωθίσια. stuprata.
 Διαπαρθενύω. μ. ἴσω. π. υηξ. deuirgino, stupro uirginem, delibo uirginitatē. uide διαουορεύω. actiuum, accusatiuo iungitur.
 Διαπαρθύνα. ἧ. munera quæ sponsæ pro delibata uirginitate dantur.
 Διαπάσμα. ατος. τὸ. inspergimen: unguentum quoddā, quod aridis odoribus constat. Fit autem ad sudores coercēdos, ut à balneis inarescat corpora. ἀπὸ τοῦ διαπάσασθαι, id est, ab inspergendo.
 Διαπάσσω. inspergo.
 Διαπάρα. ας. ἡ. experimentum. Herod. Eut. οὐδὲ ἐθεσφείας εἰς διαπάρα τῶν παυδιωμένων.
 Διαπατάω. decipio.
 Διαπατίνω. minor.
 Διαπεράω. transigo, traicio.
 Διαπεριρος. ε. δ. ignotus.
 Διαπελευθίω. securiferio.
 Διαπέμπομαι. accerso, edico. significat etiam ablego, sicut διαπέμπο, mitto legatos.
 Διαπεπασμένα. ἧ. dispersa maculis.
 Διαπεραίομαι. καί
 Διαπερέω. μ. ἴσω. π. υηξ. prodeo, exeo.
 Διαπερουάω. fibula connecto.
 Διαπερόομαι. μ. ἴσω. π. υηξ. transeo, transmeo. neutrum, accusatiuo iungitur.
 Διαπεσῆμ. elabi ex hostibus, ex periculo.
 Διαπέσοιμι. spe frustrarer.
 Διαπέτονται. peruolant.

Διαπύνημι. adapto, conglutino.
 Διαπυνηίεμ. fucio imponere, fallere. πυνηίεμ enim adulterinam comam dixere ueteres Attici.
 Διαπύρωμα. τὸ. oblaesio.
 Διαπύδω. refudo.
 Διαπυθιούσα. ludere, sumptum à simijs.
 Διαπυρόρορ. ε. epotum.
 Διαπύω. τὸ προσωπύω.
 Διαπύηη. interceptiō, διαμαρτάνει, aberrat. Plutarch. in apophth. διεφθίθη δ' απείεμ.
 Διαπύηω. elabor, interlabor, intercido, quasi inter digitos labor. Itē diffuso, & euanesco.
 Διαπύξω. μ. ἴσω. π. υηξ. non credo.
 Διαπύσις. figura.
 Διαπύσασθαι. ἧ. unctioes, aut fomenta, quibus totum corpus oblinebant.
 Διαπύσῆω. cōformo, formo, ut discipulus formatur à præceptore: à Gregor. illino. Dicitur Galeno de membris fractis, quæ sanata reconcinnantur, & formæ suæ restituntur. ὅπως αἰε φηλάητο τῶν διαπύσασθαι ἡ θέσις.
 Διαπύξω. τὸ διασπῶ. dissipo, perfringo, pertripo: uariè quæ significat. Item διάγασθαι apud Aristoph. auit.
 Διαπύξω. ε. δ. ἡ. plenus.
 Διαπύξω. pernauiuo, enauigo.
 Διαπύξω. μ. ἴσω. π. υηξ. decerto, pugno, contendo. da tiuo iungitur.
 Διαπύξω. ἡ. simulas.
 Διαπύξω. cui facile succi perspirabilitate digeruntur, ἐνδιαφῶριτος.
 Διαπύξω. effluo, efflo, euanescere facio, difflo, euaporor.
 Διαπύξω. ἡ. ἡ. aëris attractio præterpropositum, spiraculum. δλην ἀέρος ἀπρωίρετος, ἡ πὸ τοῦ φουσιμοῦ θερμοῦ διὰ τῆς ἐπιφάνειας.
 Διαπύξω. exquiro, examino.
 Διαπύξω. ἡ. ἡ. genus saltationis.
 Διαπύξω. uersicolor, uariis coloribus, aut gemmis distinctus.
 Διαπύξω. decerto, rem gero.
 Διαπύξω. dicuntur propriè ciues, quando inter se digladiantur contenduntur, ac bellum agunt intestinum: quod etiam ἐπιτυπύξω dicitur Theopompo.
 Διαπύξω. diu, multo tempore, multo post.
 Διαπύξω. in pompam progredior.
 Διαπύξω. laboro. καί
 Διαπύξω. ἀντι τοῦ ἐξερράξωμαι, elaboro, exprolio, conficio. Plato usus est pro excolo. Xenophon:

porphon: Επιπύξω δὲ πᾶσι διαπύξωσι, summo labore efficientes. Et διαπύξωμαι, τὸ περιτιπύξωμαι ἢ ἐνερῶ, ἢ ἀσχολοῦμαι, satago, cum labore occupor. Διαπύξω τὸ σῶμα, ἀντι τοῦ ἀσπῶ ἢ γυμνάξω.
 Διαπύξω. canes quosdam uocabant Cretenes, quibus in uenerando gloria erat plurima. sic dicti à labore: siquidem noctu etiā laborabant, sæpeq̄ feris assidentes dormiebant, mox exorta luce depugnaturi.
 Διαπύξω. ε. δ. ἡ. maritimus, mare peragrās.
 Διαπύξω. traicio.
 Διαπύξω. dicitur Græcè, quā uulgò uocant oppositionem. Cicero intercessionem uocat, ut lib. iij. de legibus: Intercessor rei malè salutaris esto ciues. Vide plura in primis annotationib. Budæi.
 Διαπύξω. μ. ἴσω. π. υηξ. dubito, admirror, interrogo, inquirō cum dubitatione, ambigo, sum ancipitis animi, ac consilij inops, animo hæreo, ac perplexus sum, hæfito.
 Διαπύξω. ἡ. ἡ. dubitatio.
 Διαπύξω. καί
 Διαπύξω. trāsfero, traicio, transfuho, trāsmitto. Plato ait δæmonεῖ ἐρμυνηται ἢ διαπύξωμαι θεοῖς ἧσ' ἀπὸ ἀνθρώπων, ἢ ἀνθρώποις ἧσ' ἀπὸ θεῶν. Hoc modo Dionys. διαπύξωμαι pontificem facit, quasi conciliatorē, transmissorem, portitoremq̄, & transportatorem humanarum præcationū ad deū, diuinarumq̄ rerum ad hominem deportatorem, per quem commeatu ultro citroq̄ datur. Vide comment. Budæi.
 Διαπύξω. ε. δ. stupore attonitus, cunctas bundus.
 Διαπύξω. ε. medio purpureus.
 Δ Ι Α Π Ρ.
 Διαπύξω. pacifici, transigere, perficere. πῆπραται ὁ πόλεμος, iam confectum est bellū: & peruincere contendendo. Accipitur pro contendendo assequi, & perpetrare. Lysimachus τοῦ μὲν διαπραγμαίνοντος βίον, ἐπὶ τῶν βιασθέντων μισείσθαι. Διαπραγμαίνοντος ἐριον, elaborata lana. Exigere, ambitione obtinere, contendere fauore, reddere effectū in Plut. exord. ἧ ἀπὸ τῆς διεπραγῆτο. Item enarrare, procurare.
 Διαπύξω. idem quo d διαπύξωμαι. Plutarch. διαπύξωμαι ἀπὸ πόλεμος. absolutum, confectum, & perfectum est bellum.
 Διαπύξω. ε. δ. ἡ. eximius, insignis: ἐνδελος, ἐπισημος.

Διαπύξω. μ. ἴσω. perscuro, honestè uiuo, exocello, proficio, luceo, renido.
 Διαπύξω. καί
 Διαπύξω. legatos mitto.
 Διαπύξω. δ. λαμπρός.
 Διαπύξω. seco, pertranseo, seduco, mētor, διαπύξω: persulco. Odyss. β. actiuum, accusatiuo iungitur.
 Διαπύξω. indicium defero.
 Διαπύξω. premo, furo in aliquem.
 Διαπύξω. μ. ἴσω. π. υηξ. seco, defeco. actiuum, accusatiuo iungitur.
 Διαπύξω. per totum, omnino, profusus. ποῦτις cum est.
 Διαπύξω. pertransibat.
 Διαπύξω. ε. δ. penetrabilis, auditui peruius, clarus, omnibus modis commodus, & absolutus.
 Διαπύξω. inquit Hesych. διαπύξωμαι μὲν, διὰ τῶν πορθέξω, ἐξαιουσόμ, μίγασθαι τὸ μὲν διαβόητον, Suidas. Διαπύξω πῶλεμος, inexorable bellum.
 Διαπύξω. μ. ἴσω. π. υηξ. incepsito, offendo.
 Διαπύξω. μ. ἴσω. π. υηξ. terrefacio. actiuum, accusatiuo iungitur.
 Διαπύξω. ἡ. ἡ. trepidus.
 Διαπύξω. stellæ appellantur micætes, acradicantes.
 Διαπύξω. ἡ. solutio, explicatio.
 Διαπύξω. despuo. accipitur pro contemnere, & auersari.
 Διαπύξω. ἡ. dissolutio.
 Διαπύξω. μ. ἴσω. π. υηξ. pugnis decerto, neutrum absolutum.
 Διαπύξω. percunctor.
 Διαπύξω. ε. δ. ἡ. ignitus, cādens, calidus, acer.
 Διαπύξω. μ. ἴσω. π. υηξ. accendo.
 Διαπύξω. sublato igniculo quippiam significo, illustro, conspicuum facio.
 Διαπύξω. audita & intellecta, ἀνοηθῶμαι.
 Δ Ι Α Ρ.
 Διαπύξω. τὸ σῶμα. os aperire, Plutar.
 Διαπύξω. inspergo.
 Διαπύξω. ε. δ. φανερός.
 Διαπύξω. irrigo. act. accusatiuo iungitur.
 Διαπύξω. articulo.
 Διαπύξω. μ. ἴσω. π. υηξ. confirmor in membris.
 Διαπύξω. μ. ἴσω. π. υηξ. per membra compono, ordino, trado, exprimo.
 Διαπύξω. ε. δ. fistulosus, perfectus.
 Διαπύξω. ἡ. articulatio, explanatio, μέσs iij bratura,

bratura, formatio, distinctio, commissura artuum.
 Διαρθρωτικός, οὐ. δ. prospectans.
 Διαριθμοῦμαι, τὸ διαλογίζομαι.
 Διαρμύω, μ. ἴσω. π. να. perfero, perduro, duro, sufficio, adiuvo.
 Διαρμύω, ἰος. δ. ἡ. duratius, sufficiens.
 Διαρμα. ατος. τὸ. κούφισμα. spatium, interuallum.
 Διαρπάω. raptō, diripio.
 Διαρρῆναι. uasto, conumpo, mollio, diffluo: διαρρῆναι, διαρρῆναι, χανοῦμαι. Dicitur & διαρρῆναι pro eodem.
 Διαρρῆνυμι, μ. ἴξω. π. να. interrompo, dirumpo, per medium rumpo, rumpo, id est stoma-
 machum moueo, dirumpo, dolore, & indignatione impleo. Sic Cicero: Licentia audacior, qua ante rumpēbar, nunc ne moueor quidem. Sic rumpi dicuntur inuidi. Demosthenes: οὐδὲ ἄρ' οὐ διαρρῆναι ψευδόμενος, actiuum, accusatiuo iungitur.
 Διαρρῆναι. palam, iuculenter, aduerbium declarandi.
 Διαρρῆναι. distinctio.
 Διαρρῆναι. ἡ. copiosus alui, sine inflammatione, exulcerationeque fluor: profluuium uentris.
 Διαρρῆναι. diffluo.
 Διαρρῆναι. elatio, sublimitas. hinc & διαρρῆναι, & sublimi.
 Διαρρῆναι. μ. ἴσω. π. να. suspendo, compono. actiuum, accusatiuo iungitur.
 Διαρρῆναι. reformo, fingo, perficio.
 Δ Ι Α Σ.
 Διασαλαμνίζω. mollem, & delicatum esse, in delitijs agere, à Salacone quodam delicatulo. Aristophanes uespis: ὁδὶ πρὸς τρεῖς φερόντι διασαλαμνίζω.
 Διασαλεύω. commoueo, concito. Lucian. in Pseud. ἐνέπλησε τὴν πόλιν ἢ διέσαλευσε τὸν οὐτόν: Compleuit iste urbem, concitauitque.
 Διασαπίζω. putrefactus. Lucianus in Pseud. ἀπέθανε διασαπίζων τὸν πόδα μέχρι τῆς βιβῆδος.
 Διασαρδανίζω. Sardonium risum rideo, subfanno.
 Διασαφίζω. μ. ἴσω. π. να. manifesto, actiuum, accusatiuo iungitur.
 Διασαφῶ. declaro, aperio.
 Διασαφῶ. μ. ἴσω. π. να. quatio, concutio, actiuum, accusatiuo iungitur.
 Διασημαίνω. do signum, manu significo, nota insignio, signo aliquo noto, comonstro.

Διάσημος, οὐ. δ. ἡ. insignis.
 Διασημώτατος. illustrissimus.
 Διάσια. ἰαρ. ζ. Iouialia, quae διήπολια uocantur apud Aristophanem.
 Διασπάλω. τὸ διασπῆναι.
 Διασπῶ. obmutesco.
 Διασπῶ. ligonibus terram uerso.
 Διασπῶ. ignauus sum, formidolosus & negligens sum, more Euripidis, cuius matrem scandias uenditasse scribunt comici, Aristophanes equitibus. μή μοιγε, μὴ μοιγε, οὐδὲ μοιγε.
 Διασπῶ. μ. ἴσω. π. να. distipo, dispergo, diuulgo. acti. accusatiuo iungitur.
 Διασπῶ. dispicio, perspicio, confydero, confulto, contemplo.
 Διασπῶ. id est farcinas compono, colligo uasa: ut qui foro cessuri sunt, aut alias migraturi, digeror, dispono ordinibus discretis.
 Διασπῶ. μ. ἴσω. π. να. apparo, orno, adorno. exorno, caupono. σπῶ: ἐνεσαυῶ. διεσαυῶ. in armis existens, ut Cæsar dixit, & quasi accinctus. Budæus, actiuum, accusatiuo iungitur.
 Διασπῶ. ἡ. apparatus, ornamentum, & instrumentum, ut lectisternia, & lectistrati, apud Athenæum. Bud.
 Διασπῶ. μ. ἴσω. π. να. custodio, cōseruo, pello. actiuum, accusatiuo iungitur.
 Διασπῶ. ἰος. ἡ. confyderatio, consultatio, contemplatio.
 Διασπῶ. castrametandum.
 Διασπῶ. μ. ἴσω. distipo, diffundo. actiuum, accusatiuo iungitur.
 Διασπῶ. perspicere, speculari.
 Διασπῶ. specto.
 Διασπῶ. μ. ἴσω. π. να. spargo, disargo. actiuum, accusatiuo iungitur.
 Διασπῶ. μ. ἴσω. π. να. exploro.
 Διασπῶ. oi. extergentes.
 Διασπῶ. μ. ἴξω. π. να. purgo. actiuum, accusatiuo iungitur.
 Διασπῶ. dissipare, prodigere.
 Διασπῶ. οὐ. δ. dissipatio, dissolutio.
 Διασπῶ. μ. ἴσω. π. να. diuello, dilanio, am-
 plio, distipo, perfringo, perumpo, dilacer-
 ro, distraho, & membratim dilanio. Pom-
 pro distringo, περισπῶ. Lucianus: τοιαύτη
 παράματ' ἔχω, μόνος κάμων, καὶ πρὸς τοσαύ-
 τας ὑπηρεσίας διασπῶμενος. actiuum, accusati-
 uo iungitur.

Διασπῶ. distipo, dispergor.
 Διασπῶ. actiuum, accusatiuo iungitur.
 Διασπῶ. ἡ. dispersio.
 Διασπῶ. ἰος. δ. dispersor.
 Διασπῶ. μ. ἴσω. π. να. seditionem ago, ad seditionem & dissidium perello, dissidere facio, dissidium cico. Plutarch. δὲ μάχης διεσαύξατο τὴν πόλιν. Latine sollicitare hoc dicunt aliquoties. T. Lilius: Nec sollicitare quiete ciuitatis statum. neutrum absolut.
 Διασπῶ. ἰος. ἡ. separatio, distantia, diuisio, interuallum, dimensio, dissidium. Aristot. με-
 γιστὴν μὲν οὐρ ἴσως διεσαύξατο καὶ ναυία, id est, Seditionis causa est in ciuitatibus, uirtus & uitium. Bud.
 Διασπῶ. οὐ. δ. diuisibilis.
 Διασπῶ. idem est quod διορίζω, διαρρῆναι, ut διαρρῆναι, διορίζω, διαρρῆναι, hoc est, disputare, disceptare, & explicare. Bud.
 Διασπῶ. μ. ἴξω. π. να. distingo, actiuum, accusatiuo iungitur.
 Διασπῶ. τὸ. spatium, intercedo, interuallum.
 Διασπῶ. interuallata uox, hoc est, quae cum interuallo suspenditur, quemadmodum fit in cantionibus, & in legendis uersibus heroicis. Huic opponitur συνεχῆ. Copiosius uide apud Cœlium lect. antiq. lib. γ. cap. xxiii.
 Διασπῶ. καὶ
 Διασπῶ. ἡ. distinctio, dilatio. Item figura, quando dictio à dictione, aut sententia à sententia distinguitur, aut quando syllaba contra naturam extenditur.
 Διασπῶ. confispo.
 Διασπῶ. saepe commemorare.
 Διασπῶ. coniecto, auguro.
 Διασπῶ. μ. ἴσω. π. να. peruerto, obtorqueo, contorqueo, uexo, circumago, distorqueo. Item inuerto, peruerto, deprauo, hoc est, ex rectis facio flexuosa. actiuum, accusatiuo iungitur. Διασπῶ. τὰ. distorta, & obliqua, hoc est, minimè sincera ac simplicia. Διασπῶ. quibus oculorum acies est peruersa, aliter quam decet cernentes, strabones.
 Διασπῶ. μ. ἴσω. π. να. exagito, discutio. actiuum, accusatiuo iungitur.
 Διασπῶ. ἡ. contortio, peruersio, ratio nec recte, nec ordine constituta. Latini peruersitatem uocant. Cice. in Offic. Ut si quis in foro cantet, aut in funere, aut si qua est

alia magna peruersitas, id est, διασπῶ. & διασπῶ. peruersus, id est, qui ordine peruerso & contra quam decet, facit. Διασπῶ. φρένης, infana mens. Διασπῶ. μορφή, mutata forma. Διασπῶ. ὀφθαλμοί, obliqui oculi.
 Διασπῶ. καὶ
 Διασπῶ. sterno.
 Διασπῶ. ou. quum trifium columnarum crassitudinem intercolumnio interponere possimus. Vitru.
 Διασπῶ. eleuatio, irritio, distractio. Item figurata quando dictio ad duo diuersa significata trahitur: ut strepit anser inter olores, pro eo quod est, ineptus poeta inter doctos. Significat etiam obtreccionem.
 Διασπῶ. reprehendendum.
 Διασπῶ. μ. ἴξω. π. να. detraho, carpo, obtrecco, conuitor. Est etiam distraho, ægre traho: ut ἐπισπῶ in Hippocr. ὅταν τροχῶν ὁρ-
 λιθῶσι, καὶ περὶ διασπῶ, id est, Quum membris distractis agitur, ut ranae innatantes. Vide Comment. Bud.
 Διασπῶ. constituere, instituere.
 Διασπῶ. ἡ. interseccio, diuortium.
 Διασπῶ. γος. δ. distantia loci, interuallum, locus inter duas rupes profundus.
 Διασπῶ. fortifico.
 Διασπῶ. μ. ἴσω. π. να. torqueo tali suspulcio quale describit Plut. in uita Alexan. διεσπῶντο δὲ ἄλλοι δὲνδριον ἐς ταυτὸ παμ-
 φθίντων ἐκατέρω μέρος προσαρτήσας τὸ σώματι
 ἔτα μέγας ἐκτερον ὡς ἕρμιτο ἐρμι φερόμενον
 τὸ προσήιον αὐτῶ μέρος νεύματι.
 Διασπῶ. formam inducere, formare, figurare, fingere. Lucian. in Cauc. πεπλάσθη
 μὲν ἔχρη ἄλλοι δὲ τινὰ καὶ μὴ τοιοῦτον διεσπῶ
 τῶν τρεῖς.
 Διασπῶ. μ. ἴσω. π. να. scindo, actiuum, accusatiuo iungitur.
 Διασπῶ. distans, procedens.
 Διασπῶ. tueor, seruo.
 Διασπῶ. μ. ἴσω. π. να. saluo, seruo. quod Ci-
 cero dixit, Tenebat auctoritatem in suos, Gaza transtulit, ἀθροίσαν ἐς τοὺς ἑαυτοῦ διε-
 σπῶ. Idem paulo post, obseruo transfert hoc uerbo. Διασπῶ. ἐς τὴν ἄμεινον, Incolu-
 mis in Amistram peruento, apud Lucian. Actiuum, accusatiuo iungitur.
 Δ Ι Α Σ.
 Διασπῶ. ἡ. dispositio.

Διάταγμα. ἀπὸ τοῦ edictum, magistratus.
 Διατάξις. ἰορ. ἢ. constitutio, ordinatio, uel edictum principis, descriptio, & ordo.
 Διαταράττωμαι. percellor, commoueor, perturbor. Lucianus: τίς οὐκ ἂν ἀμυδιεῖται διαταράττειν;
 Διατάσις. contentio, uocis & uirium contentio. Aristot. τὰς δὲ διατάσεις τῶν παίδων, καὶ υἱῶν σπουδῆς οὐκ ἐθέλων ἀπογορεύουσιν οἱ κολύμπηται ἐν τοῖς νόμοις.
 Διατάττωμαι. uoce passua, cōstituo, & statuo, Est etiam dicere, edicere, statuere, & decernere.
 Διατάττω. μ. ἀξω. π. αἰα. cōstituo, ordino, impero, duco exercitum, describo, decurio, in decurias distinguo. Et παρατάττω, id est, digero & cōpono in ordines. στρατιώται διατάτταται ἀμφοῖν, ordine composito incedentes. Dicuntur etiā in stationibus & uigilijs dispositi. Item edico. Vide Comment. Budæi. actiuum, accusatiuo iungitur.
 Διατάττω. propterea.
 Διαταφρεύω. fossā dirimo.
 Διαταχίζω. statim, citō.
 Διατένωμαι. inuehor, contendo, nitor uehementer, obnixē contendo. Constructur interdum cum infinitiuo, ut contendo efficere, Latine dicimus. Aristot. πάντων ἀμιλλομένων πρὸς τὸ καλῶν, καὶ διατενομένων τὰ καλῶς αὐτῶν. Significat etiam διαβεβαιώματα, id est, asseuero, affirmo. Item intento, καὶ πρὸς τένωμα. Xenoph. διατενόμενοι οἱ μὲν τὰ περὶ τῶν, οἱ δὲ τὰ τόξα. Huic uerbo cum significat obnitor & contendo opponitur τὸ ἀπαρέχεσθαι, cum genitiuo iunctum. Vide in Cōmentarijs Budæi.
 Διατένω. μ. ενῶ. π. αἰα. addo, protendo, extendo, continuo loquor, distendo, dispendo. Et pertineo; id est, διήκω καὶ διηκώμαι. Arist. καὶ ἐφ' ὅσον δὴ διατένει ἢ θεωρεῖται, id est, etiam pertinet ac pertendit beatitudo. Bud. actiuum, accusatiuo iungitur.
 Διαταχίζω. μ. ἴσω. π. αἰα. diuido, sepio, arceo. actiuum, accusatiuo iungitur.
 Διατέρισμα. ἀπὸ τοῦ interiectus, murus, arx, sepimentum.
 Διατενόμενος. τὸ σοχάζομαι, conijcio, significo.
 Διατελέω. μ. ἴσω. π. αἰα. perficio, compleo, perseuero, permaneo. Quando perseuero significat neutrum absolutum est, alias uerὸ actiuum, & accusatiuo iungitur. τὸν βίον

διατελέω, uitam traduco.
 Διά τελέως, continuē, assidue.
 Διατελέω ποιῶν, ἀντι τῶν ποιῶ. Sic quod Cicero dixit, Nec enim excursione uteretur, Gaza transtulit: οὐδὲ γὰρ ἐκδρομαῖς χρώμενος ἂν διετέλεσεν. Διεύτειλα τοῖς λόγους ἐμφηλοσοφῶν, Literis assiduam operam nauare perge.
 Διατεταμένος. δ. distentus.
 Διατετρανείας, perforatas apud Herod. Thal. διατύνειν. τὸ λυγίζεσθαι.
 Διατηρέω. μ. ἴσω. π. αἰα. conseruo, actiuū, accusatiuo iungitur.
 Διατήρησις. ἰορ. ἢ. conseruatio.
 Διαπτερό. perforo, torno: unde Διαπτερον, foratile, pertusum, tornatile uel torno factū, Alij διαπτερον & διατρέω, de quibus mox, pro eodem dicunt.
 Διατί. cur.
 Διατίθεμαι. bene aut secus de re aliqua statuo utorq;. Gregorius: καὶ τῶν φυλακῶν ὡς καλῶς διατίθεται, De exilio suo cōmodissime statuit, exilium commodissime uertit: Dicitur hoc etiam ἐν τῷ βιβλίῳ. Item testor, aut testamēto meo aliquid mando hæredibus. Et pro uenalia expono. Item pacifcor.
 Διατίθεμαι πρὸς πῶτο, animū ad hoc appello.
 Διατιθέμενος. affectus, animatus, dispositus.
 Διατίθημι. μ. ἴσω. π. αἰα. afficio, dispono, praeparo. τὸ καθίσθαι, οἰονομῶ. constituo, conpono. Item τὸ ἀποτελεῖν καὶ ἀπερράξομαι, efficio, reddo. Demosthenes: τοὺς ἀπαντας ἀπίστους πρὸς ἡμᾶς διαβεβήκαμεν. actiuum, accusatiuo iungitur. Et lego, legas, neutrum absolutum.
 Διατίμησις. ἰορ. ἢ. aestimatio.
 Διατινθαλίος. γ. δ. calidus, ardens.
 Διατιπτερό. pertundo, torno: sicut διαπτερό, & διατρέω.
 Διαταμάζω. μ. ἀξω. π. αἰα. incido, diuido; accusatiuo iungitur.
 Διατμήσις. μ. ἴσω. π. αἰα. diuido, scindo. actiuum, accusatiuo iungitur.
 Διατοχίζω. in hoc atq; illud latus nauis iactari, ut in tempestate fieri solet.
 Διάτονος. ου. δ. uehemens, extensus.
 Διατόνοι. οἱ. dicuntur lapides, qui perpetua crassitudine utraq; parte religando, parietum soliditatem confirmant. Hos Vitruuius frontatos appellat.
 Διάτορος. ου. τὸ magnum in uoce, μεγαλόφωνον. Lucianus in Gal. διατόρον τι καὶ γελῶντι ἀναβοήσας, ἐπυρέρας.

Διάτορος. ου. δ. ἢ. penetrans.
 Διατρέμις. δ. ἢ. depygis, qui attritas habet nates. Nam τρέμις nates significat.
 Διατρανῶ. τὸ διασαφῶ, declaro, explano.
 Διατραχηλίωμαι. praecipitor.
 Διατρέπομαι. τὸ ἐσχυρόμα, quod etiam ἐντρέπομαι dicitur. Est etiam oculos auertere & aspicerē uel nolle, uel non posse.
 Διατρέπω. arceo, dissuadeo, ut ἀποτρέπω: uel potius ad erubescētiā deduco, erubescere cogo. Herodian. διέτρεπε πρὸς ὀλίγον τὸ μαράμωρον, id est, conatus eius repressit praepudore, & impetus ad uoluptates consectandas aliō deflexit, pudore iniecto deterruit.
 Διατρέω. μ. ἴσω. π. αἰα. perforo, actiuum, accusatiuo iungitur.
 Διαπτερον & τρίτον. τὸ. perforatile, pertusum, tornatile aut torno factum. a uerbis διαπτερό & τριτό. Vnde διαπτεροι dicuntur calices caelati & tornatiles, quæ toreumata uocant Salustio, Ciceroni & Tranquillo.
 Διατριβή. ἴορ. ἢ. conuerfatio. Lucianus in Gal. ἰο: καὶ ὄλωρ, ἢ: ἕσπης ἢ ἢ διατριβῆ, ut summatim dicam iucundissima quædam erat uisita. Item exercitium, exercitatio, studium, σχολή, consilium. Disputatio, collatio, congressus. Pro loco disputationis & exercitiij apud Gel. primo cap. decimo sexto, & lib. decimo tertio cap. quinto, auditorium. Item commoratio, immoratio, mora. Lucianus: πῶτο μὲν πολλοὶν ἐχε τῶν διατριβῶν.
 Διατρέβω. μ. ἴσω. π. ἰφα. conuerfor, moror, distineo, distingo, per aliquid siue in aliquo me exerceo. Plato identidem pro exerceat, atque in literis disputare utitur. Vsurpatur & apud Lucianum pro immorari in aliquo. Item uersor, laboro, operam impendo. Isocrates: ὅσοι μὲν οὐδὲν πρὸς τοὺς ἑαυτῶν φίλους τοὺς πρὸς τῶν ἐπισημοῦς λόγους συζητῶσι φουσι, καλῶν μὲν ἔργων ἐπιχειροῦσιν, οὐ μὲν πᾶσι τὸ κρᾶτισον τῶν φιλοσοφίας διατρέβουσι. Actiuum, accusatiuo iungitur.
 Διατριμμάς. μ. ἴσω. π. αἰα. femorum intertrigines.
 Διατρέχων τῶν ῥόδων appellat Homerus in Catalogo, quasi capilli studiosam.
 Διατροπή. ἴορ. ἢ. apparatus, mutatio.
 Διατροπή. ἴορ. ἢ. alimentum.
 Διατρύμα, loca inter uites quæ feruntur, uel ubi iam maturuerint uuæ. Alij διατρύγιον fructiferū interpretantur. Certè τρέγιον nunc titium signat aut ordeum, nunc fructum

quælibet.
 Διατρέγος. frugifer.
 Διάττω. profilio, huc illucq; desilio, & emico, quod διαττώ quasi raptim elidi Plato in Cratylo dixit. Aristoteles διαττώνας dixit, pro igniculis in caelo emicantibus & exilientibus. In Problem. ἀστέρων διάττώνας dicit pro traiectionibus ignium.
 Διατυπῶ. μ. ὄσω. π. αἰα. dispono, ordino, statuo, constituo, instituo, confirmo, informo, animo concipio, & fingo. Lucia. in Pseud. καὶ τῶ λογισμῶ διατύπωσον ποιητοῦσάντων τινῶν ψυχῆς κρᾶσιν, ἐν ψεύδους, καὶ δόλων, καὶ ἐπιτορῶν, καὶ καυστερητῶν συνημῶν. Actiuū, accusatiuo iungitur.
 Διατύπωσις. ἰορ. ἢ. formatio, descriptio, deformatio, informatio, statutum.
 Διατύς. fugiens. Διατύς τῶ δύνειν, pœnas cudere.
 Δ Ι Λ Υ.
 Διαυασμός. ου. δ. καὶ
 Διαύρα. αρ. ἢ. καὶ
 Διαυία. αρ. ἢ. effulgentia, pellucētia, splendor.
 Διαυής. ἴορ. ἢ. pellucidus, sympidus. Lucianus de Arethusa fonte loquens: διαυής τῆ ἕστῃ καὶ δὲ καθάρου ἀναβλύσει.
 Διαυλαίζω. peraro.
 Διαυλία. ἢ. duorum concentus.
 Διαυλίω. produco, profunda facio, augeo.
 Διαυλιον quidam dicunt, quod alij διαυλιον.
 Διαυλοδρομέω. est cum ad calcem perueneris, rursus ad carceres cursu redire.
 Διαυλοδρομοί, sunt qui cursum circensem peragunt, id est, διαυλιον: qui cum ad metam peruenerant, flectentes eo rursus recurrēbant, unde cursum inierant.
 Διαυλος. ου. δ. cursus reciprocus, cursus duplex, obeundi scilicet stadium ac mox redeundi, circumactus circuli, id est, curriculum duplum. Vitruuius lib. v. In palaestris peristylia quadrata siue oblonga ita sunt faciēda, uti duorum stadiorum habeant ambulationis circuitionem, quam Graeci uocāt διαυλιον. Item emissarius, certamen spatium ducentorū & millepedum in longitudinem. Eustachius διαυλος (inquit) τὸ διατεταγμένον ἄς ἐθθῆματα σχήμα ἡπόσιον τὸ σαυλιον. Aristot. interpret eo nomine intelligit locum, qui duo contineat stadia, aut mensuram cubitorum ducentorum.
 Διαυλιον. γ. τὸ. dicebatur, cū in scena tacentibus omnibus

Διαχράσμαι. μ. ἴσομαι. π. πομαι. interficio, obstruncio, supplicij afficio. accusiungitur.
 Διαχρῶ. μ. ὄσω. π. ωνα. tingo. actiuum, accusatiuo iungitur.
 Διαχρυσος. οὐ. δ. ἡ. deauratus.
 Διαχρῆ. μ. ἔξω. π. ἔξω. exhilarentur, Luciano.
 Διαχρόμα. τὸ διαχρῶμα. Plutarch. in Apoph. de Alexandro loquēs uulnerato: διαχρῶμα τὸ προσάπτω πρὸ τῆς ἀμα ἐπερ, ὡς ὀρεῖτε ἢ οὐκ ἔχωρ, οἷοσπερ τὸ εἶναι μανιάρειον θειοσιν, id est, hilari fronte & exprocedo.
 Διαχρυσος. ἰος. ἡ. diffusio, effusio.
 Διαχρυσός. οὐ. δ. prodigus, dissipandi naturam habens.
 Διαχωρεῖν. peregrinari.
 Διαχωρημα. αὐτῶ. τὸ. intercedo, excrementum.
 Διαχωρίζω. μ. ἴσω. π. ἴσα. separo. actiuum, accusatiuo iungitur.
 Διαχρόσις. ἰος. ἡ. deiectio alui.
 Διαχωρισμός. οὐ. separatio.

Δ Ι Β.

Διδάσκειν. μ. ἴσω. π. ἴσα. doceo, patefacio, planum facio. Plato de praeceptis didascalicis dixit. Vtebantur item hoc uerbo in ijs quae in Theatro, aut alias publicè aedebantur ut didascalicam τὰν κομῶδιαν ἢ τραγωδίαν, ἢ δρῶμα, Comœdiam aut tragicœdiam aut fabulam agere, δραματικῶς. Cicero item dixit Docere fabulam, pro aedere seu agere fabulam,

author est Cornelius Nepos libro nono. Magistratus utebantur hac in praetexta, quorū primus fuit Lentulus Spinter ædilis. Lepidissime Cicero ad Cæliū scribens: Curtius (inquit) noster διδάσκειν cogitat: sed eum infector moratur, significare uolens, Curtium hominē nihili, ad magistratum obtinendum, applicare animum.
 Διδάσκειν. οὐ. δ. ἡ. proprie purpura bistincta, διδασκαλος. bis madefactus, aut intinctus, διδάμα. secundæ nuptiæ.
 Διδύμοι. qui est mento bipartito.
 Διδύμοι. δ. qui duas callet linguas.
 Διδύμοι. ας. ἡ. partus geminatio.
 Διδασκαλία. αὐτῶ. τὸ. doctrina.

Δ Ι Γ.

Διδάσκω. μ. ἴσω. π. ἴσα. doceo, patefacio, planum facio. Plato de praeceptis didascalicis dixit. Vtebantur item hoc uerbo in ijs quae in Theatro, aut alias publicè aedebantur ut didascalicam τὰν κομῶδιαν ἢ τραγωδίαν, ἢ δρῶμα, Comœdiam aut tragicœdiam aut fabulam agere, δραματικῶς. Cicero item dixit Docere fabulam, pro aedere seu agere fabulam,

bulam, Græcorum imitatione. Hinc κομῶδιον διδάσκαλοι, ποῖται δίδει, & τραγωδία διδάσκαλοι. Exempla authorum sunt in commentarijs Budæi. actiuum, accusatiuo iungitur.
 Διδάσκειν. ἡ. δ. doctrina.
 Διδ. ligabat, pro ἔδει, aut ἔδειδι, à δίδημι. Homerus: δίδημι μοσχοισι λυγροισι.
 Δίδημι. τὸ. δεσμεύω.
 Διδόναι τὸν ὄρκον. deferre iurandum.
 Διδόναι ἐυθύναι sic dicunt, ut διήμην δίδοναι, id est penam pendere, & rationem reddere.
 Διδόναι πίσιν ἢ πίσειν. est iurare & fidem dare, quod etiam πίσειν δίδοναι significat. Isocrat. pro fidem facere dixit, & documenta dare: ἢ τοσούτων πίσιν δεδωκότες ἑσθὲ τοῦ μὴ τῶν ἀλλοτριῶν ἐπιθυμῆναι. quod & πίσειν ποιεῖν dicitur. Vide comment. Budæi. Διδόναι λόζον. memoriae proderet. Gregor. τοῦτο δῶσα τῆς λόζης. hoc ego scribam. Διδόναι λόζους, sermones serere, & rumores in uulgis disseminare. Διδόναι λόζον itē dare uices loquendi, & percunctandi, & uicissim respondere percunctanti.
 Δίδω, pro δίδωμι.
 Δίδω. μ. ὄσω. π. ωνα. do. actiuum, accusatiuo iungitur.
 Διδάσκω. μ. ἴσω. π. ἴσα. αἰσ. ἀσ. α. δίδω. fugio. actiuum, accusatiuo iungitur.
 Διδραχμῶν. ε. τὸ. didrachmū, id est nummus duas drachmas continens, alio nomine βύς.
 Διδυμάτιος. ε. ἡ. geminos enixa.
 Διδυμάς. ονος. δ. gemellus.
 Διδυμορξία. furca, authore Suida.
 Διδυμος. ε. δ. geminus, dubius. Item panniculus duplici sinu testiculos continens: mutuū eorum contactum cohibens, ne si oblectatur alter, in alterum quoque transeat uitiū, διδυμος uocatur. Διδυμοί. οί. uno partu nati, proprie coniunctis, connexisq; corporibus. διδυμάσις uerò diuicax, seu diuicax: sicut in Rhetorico adnotatum est Lexico. Alij διδυμοί seminaria uasa interpretantur, hoc est testes, seu testiculos, cliterinos, coeleos, unde illud in Græcorum monimētis: Didymontibicen in adulterio deprehensus ἐν τοῦ ὀνόματος ἐυρεμάσθην, hoc est, ἐν τῶν διδυμῶν, hoc est, testibus.
 Διδυμοί. ητος. ἡ. geminatio.
 Διδυμοτομία. geminos pario.
 Διδυμοτομία. ἡ. geminorum generatio.
 Δίδω. δος. ἡ. Dido.

Δίδωμι. μ. ὄσω. π. ωνα. do, cōcedo, permitto, trado, communico. actiuum, accusatiuo iungitur.

Δ Ι Ε.

Διδύμοι. μ. ἴσω. π. ἴσα. do, cōcedo, permitto, trado, communico. actiuum, accusatiuo iungitur.

Διειβολή. διόδος, eruptio, & exitus per locum angustum & interceptum.
 Διειδιῆναι. persequi, iniuriam alicui illatā ulcisci, id est ἐιδιδιῆναι τι. Item frequenter pro tueri & defendere, in Pandectis Græcis.
 Διειδιῆναι τὸς τοῦτον δυνάσας. asserere, uēdicare
 Διειδιῆναι ἑαυτὸν ἀνοτή. telo se defendens.
 Διειδρομή. ἦρ. ἦ. excursus.
 Διειδύσις. ambages, fugæ, & strophæ tergis uerfationum.
 Διειδύσαι. τὸ διεπίσσειν.
 Διειορησάτο τις παρθένορ. καὶ διειορησε. stuprauit.
 Διειομορῶσι. Iatrare fecit, Aristoph. nebu. καὶ ἠλθὺς ἐξιδίφους ἀντὶν διειομορῶσι.
 Διειπαίω. μ. αἴσω. π. αἴω. intercido. actiuum, accusatiuo iungitur.
 Διειπράσιναι. absoluerem institutā, & ceptum profequi ad ultimum.
 Διειπρέσσω. transmitto. actiuū, accus. iungitur
 Διειπρήσω. per medios elabor, & euado: per rimam, uel foramen elabor. capitur pro intercido.
 Διειπλήρ. per mediā hostium classē erumpere.
 Διειπλοος. δν. δ. transitus, uertibilis, aptus in nauali pugna, eruptio per mediā hostiū classē.
 Διειπνοή. ἦρ. ἦ. spiraculum.
 Διειπορεύομαι. progredior.
 Διειπέμω. difseco.
 Διειφύζω. clam subterfugio.
 Διειφύζω. euado.
 Διειασία. decursio militaris, id est ἀνθιππασία.
 Διειανύω. μ. αἴσω. π. αἴω. transfigo, decurro in armis. actiuum, accusatiuo iungitur.
 Διειλέχθαι. μ. ξομαι. π. εγμαι. conuincor in causa, reus fio, in mutuā uenio redargutionē.
 Διειλέχω. refello, confuto.
 Διειλύω. μ. ἴσω. π. ἴω. distraho. actiuum, accusatiuo iungitur.
 Διειεανολοζῶν. δ. captans misericordiam.
 Διειλιθῆαι. transegi, percurri.
 Διειλήφθαι. diuersa esse.
 Διειλιθῆναι. transigere, percurrere.
 Διείλω. diffringo, aperio.
 Διείμαι. uoce passiuā, significationem habet passiuā, sicut διήμι, madesacio, perfundo.
 Διειμφάσιναι. relucere. Lucian. δφθαλμῶν ποζυζορδρ, καὶ ἐνθεορ διειμφάσιναι.
 Διείνδαισιν φρενῶν, τὸ διὰ μορῶν.
 Διενήμας. præstans.

Διενεζήδω. differre.
 Διενικαυτήω. totum annū alicui rei incumbō, immoror.
 Διέννατόετος. per nouennium.
 Διένος pro διετής, bimus.
 Διεντέρωμαι. ατος. τὸ. quaestio, ἐρωτήμα. Aristoph. nebu. δ τρισμαχορος τὸ διεντέρωμαι, Διέντες. permittentes.
 ΔΙΕΞ.
 Διεξάω. tempero, rego, moneo.
 Διεξάπῳ. raptim emico, & erumpo, ἐξορῶ, ἐξάλλομαι.
 Διεξέμι. narro, transcurro, commemoro, edifero, differo, recito, percenseo, lego, explicō, confabulor, pronuncio.
 Διεξελάνω. cum copijs & exercitu peritro, & transeo per medium, copias, & exercitiū duco. Significat etiam post uictoriam fugienteis hostem profequor, & uictis insto. cū accusatiuo.
 Διεξελάσω. dissoluo.
 Διεξελάσω. percurrent, incursionib. uastabit
 Διεξερέομαι. interrogo. quære ἔρομαι.
 Διεξερχομαι. narro, transcurro, percurro, recenseo, persequor, interficio, perumpo, pergo, ad finem usq̄ profequor, usquequaq̄ exerceo. Διελθέιν τὸ λόγῳ. est oratione profequi, & enarrare, explicare q̄: in quo significatur copiosa narratio. deponens, accus. iungitur. Require ἔρχομαι.
 Διεξίεις. pro διεξίωρ. perumpens, irrumpēs.
 Διεξίημι. percurro, conficio, narro. accusatiuo iungitur.
 Διεξίτερον. exponendum est.
 Διεξοδίνος. οὐ. δ. latus, spatiosus, susus, plenus, uagus.
 Διεξοδινότερος. οὐ. δ. latior.
 Διεξοδος. β. δ. decursus, transitus, reputatio, mentis reuolutio, recitatio. Aristoph. de munedo, διεξοδὸς τῶν πλοκαυτῶν appellat cursus lunæ, & aliarum errantium, quasi permeationes. Significat etiam explicationem, & enarrationem fusam.
 Διειπάρθινουε, διέφθερε. stuprauit.
 Διειπῆρ. conuenire.
 Διειπω. dispensio, guberno, curo, manifesto, re go. accusatiuo iungitur. οἱ τῶν ὑπατορ ἀρχῶν διειποντες, consules.
 Διειρῆσομαι. μ. ἴσω. π. ἴω. destruo, conficio, occido, subigo, elaboro, paro. deponēs accusatiuo iungitur.
 Διειρεθίω. irritō, excito.

Διειρεθίω.

Διειρεθίω. firmor, innitor. deponens, datiuo iungitur.
 Διειρευσόμαι. μ. ἴσω. π. ἴω. persecutor. deponens, accusatiuo iungitur.
 Διειρυνηταί. οἱ. persecutores.
 Διειρός. οὐ. δ. humidus, recens, splendidus.
 Διειροβρός. οὐ. rubro distinctus.
 Διειρύω. μ. ἴσω. π. ἴω. prohibeo, separo, dormio, interpellō. a. c. accusatiuo iungitur.
 Διειρχομαι. intercedo, occido, cedo, prætereō.
 Διειρωρός. οὐ. dirutus.
 Διειρωτάω. μ. ἴσω. π. ἴω. interrogo. actiuum, accusatiuo iungitur. Hali. lib. γ. διειρωτάσων τὸς συνίθρους γνώμοισιν ἐπὶ ἀντῶν.
 Διείσις. perfusio, madesacio, percolatio. Est etiam uerbum musicum: significat enim cū sonum primum sensu percipi potest, principium est musicis & elementum, ut punctum, & monas Arithmeticis. Vide commentaria Budæi.
 Διεισπειλώμεναι. effutita. Aristoph. Pluto: δνκ ἄρ διαλεχθέντῳ διεισπειλώμεναι.
 Διεισῆαι. in seditione erat.
 Διείσω. diuido, adigo. actiuum, accusat. iungitur.
 Διεισάμηναι. asserui, asserueraui.
 Διείτες. εος. τὸ. bimatus, spatium duorum annorum.
 Διείτης. εος. δ. ἦ. bimus, qui duos annos natus est, duorum annorum.
 Διείτισιος. β. δ. anno durans.
 Διείτια. ας. ἦ. biennium.
 Διείτιω. bimatum cōpleo, uiuo in toto anno.
 Διείτωσιν. diuisi sunt, dualis numeri.
 Διειθετῶ. compono, digero, concinno, suo uinum quodq̄ loco colloco, boni consulo.
 Διειθύω. μ. ἴσω. dirigo, guberno, corrigo. actiuum, accusatiuo iungitur.
 Διειθυνητός. οὐ. δ. gubernator.
 Διειθυνητός. diiudico.
 Διειθυνησιος. ιος. ἦ. discretio, dilucidatio.
 Διειθύω. μ. ἴσω. π. ἴω. bene discerno. accusatiuo iungitur.
 Διειυάτομαι. caueo, uito, tempero.
 Διειυήνω. dilato, inhio.
 Διειυονέω. uireis habeo.
 Διειυυήω. prospere rem gero.
 Διειφθός. δ. decoctus.
 Διειφύζανον ἐν τῶν δινασηῶν. absoluebatur.
 Διειφύθρας γενήσομαι, apud Aristophanem, pro ἐφθόρας ἔσομαι.
 Διείω. μ. ἴσω. π. ἴω. diuido, transfigo, præsto, di

sto, cedo, pateo.
 Διέφω χρόνος. interiecto tempore.
 Διεωθούοντο. repudiabant.
 ΔΙΖ.
 ΔΙΖΕΜΑΙ. καὶ ΔΙΖΗΜΑΙ. καὶ ΔΙΖΗΜΙ. quæro. actiuum, accus. iungitur.
 Διζομαι, τὸ ψιλάφω. atrecto, palpo. actiuum, accusatiuo iungitur.
 Διζω. μ. ἴσω. π. ἴω. dubito, curo, exploro.
 Διζυέομαι. μ. ἴσω. π. ἴω. narro, enarro, expono, interpretor. actiuum, accusatiuo iungitur.
 Διζύμα. ατος. τὸ. καὶ Διζύμοισι. ιος. ἦ. narratio. Alij differentiam ponunt, dicūtq̄ διζύμοισιν dici potissim prolixius rem absoluentē: διζύμοια uerò quæ breuius succinctiusq̄. Sunt item qui διζύμοια ὡς τὸ ἐμφρασις distinguant, quòd διζύμοια nudam habeat rerum expositionem: ἐμφρασις autem ferè oculis audiētium etiam subijciat. Illud item καὶ ὄλα ἐξείσθη, id est uicium inquit: sicut in Atheniētes à Laacedæmonijs esse bellatum, ἐμφρασις autem per partem, uti quo genere belli, quibusq̄ machinarum tormentis.
 Διζυνοήωρ. τὸ. ignoratum.
 Διιβῆαι. transmittit.
 Διιβείζω. elicitur.
 Διιβέω. μ. ἴσω. π. ἴω. καὶ Διιβέω. μ. ἴσω. π. ἴω. stillo, colo, transcolo.
 Διιβησιος. ιος. ἦ. perullatio, colatio.
 Διινω. tendo, peruado.
 Διινατμήνα. ζῆ. uaria.
 Διιμερεῖσιν. totum diem aliquid facere.
 Διιμερεῖω. μ. ἴσω. π. ἴω. diurno. neutrum absolutum.
 Διιμι. amoueo, insequor, aspergo, perfundo, madesacio.
 Διινηέος. εος. δ. ἦ. continuus, longus.
 Διινηέος. continuē.
 Διινησιμῆνος. β. δ. florens.
 Διινηυέναι. peregrisse.
 Διινώ, aut δχῶ. uasto, deualto, depopulo.
 Διιπάτηνται. decepti sunt.
 Διιπέλει. minabatur.
 Διιρες. detraxit.
 Διιρέος. τὸ. cœnaculum, scala.
 Διιρέος. εος. ἦ. biremis.
 Διιρέσθαι, pro διαιρέσθαι, apud Platonē, & Aristotelem.
 Διιρῶ. μ. ἴσω. π. ἴω. sequutus est.

Διχαίρ quidam Aristotelici interpretes uocant, qua strēpitus ad auditum prouehitur, quasi personiam dixeris.

Διχαῖρ. τος. personans.

Δ Ι Θ.

Διθαλος. γ. δ. cui uictus geminus.

Διθαλασος. ου. δ. η. bimaris, qui utrinq; mari alluitur.

Διθα. ης. η. oliua maior.

Διθυμία. ας. η. dissidium, dissentio.

Διθύραμβος. γ. δ. Dithyrambus, metri genus in honorem Bacchi decātari solitum, & cognomentum Bacchi. παρα τὸ δυο θύρας βίβναι, quod bis natus, duas ueluti ianuas pernetrarit. Qua de re extatiocofus dialogus Luciani, & copiosius scribit Ouidi, in Metamorphof.

Διθυραμ' ἄδης. dithyrambi um tumorem oratione spirans.

Διθύρος. γ. δ. η. duplex, διπύλος, bialuus.

Δ Ι Ι.

Δι. τῆ. Ioui.

Διύπτορ. simul euntium. Demosthenes pro Ctesiph.

Διθυυήτης. γ. δ. gubernator.

Διθύω. dirigo, guberno, rego. Gaza ex Cicerone: δ διθύωμ παί διεξάδωμ τῆτο τὸ δῶμα, οὗ περιεβήνται.

Διμι. transmitto, dimitto, ἀφίμι, ἀπαλλάττω.

Διμι. uado, narro, discuro, συλαρόω, cōmemoro, orationem habeo.

Διμνίωμα. μ. ἴξομαι. π. ἴξμαι. pertrāscō, trāfigo.

Διμπετής. ἴος. δ. η. fluens à Ioue, uel ex imbre procedēs, rapidus. Homerus διμπετίας uocat fluuios, non torrenteis solum, uerum etiam omnia flumina: quoniam imbribus aquae pluuiae omnia complentur. Strab. α.

Διμπίλια. ζῆ. festum Athenis priscum, dictum quod in eo Ioui ποτιζῆ sacrificaretur. Hinc διπολιῶν apud Aristophanem pro priscis, & obsoletis.

Διίσωμα. dirimor, dissideo. Demosthe. ζῆπιθ' ἢ πελοπόννησος ἀπασα διίσίλω. Et discrepo, differo: Et diuisus sum, diremptus, distractusq;. Plutarchus: ὡς οὖν ἀντὶ δ' ἡμῶς διίσκ: Postquam autem turba plebeia ei per medium uiam fecit. Genitiuo iungitur.

Διίσυνα τῶν ἡμέρων. dirimere tempus.

Διίσμη. μ. ἴσω. π. ἴνα. distingo, disto, secerno, separo, in diuersas parteis loco, dispono, distingo, diuido, dissocio, dirimo, ad dissidium impello, se ditionem concito, accusa

tio iungitur.

Διισχῶ. ἢ διίσχω. superior sum, uiribus antecello. genitiuo iungitur.

Διισχυρίζομαι. καί

Διισχυρίζω. μ. ἴσω. π. ἴνα. affirmo, asseruo, fortifico. actiuum, accusatiuo iungitur.

Δ Ι Κ Α.

Διισχίζεσθαι. ciuili, & priuato iure agere, lites agere, litigare, contendere, certare, ambigere, ut Cicero loquitur, hoc est ἐκμαρῆρ, in ius uocare. Lucianus in Lapithis: περιμωδῶν τῶ μαθητῆ διισχίζόμενος, de mercede discipuli in ius uocans.

Διισχίζω. μ. ἴσω. π. ἴνα. iudico causam, quaestionem ago, in infinitiuo διισχίρ apud Herod, Vide commentaria Budæi.

Διισα. oppidum Thraciae, à Dicæo conditum.

Διισαρχία. ας. η. Puteoli urbs.

Διισαιορηστία. η. iustum, rectum iudicium.

Διισαιδοσία. idonea causa.

Διισαιδοτής. γ. δ. iuris dator, iustitiam exhibens, Qui recturus prouinciā mittitur, is uicem principis obtinet, sub eo est is, qui διιωτής dicitur, id est iura reddēs, & iurisdictionem habens, in cuius potestate sunt iudicia.

Διισαιολογίρ. declamare.

Διισαιολογίεσθαι. iura sua allegare, & in iure disceptare, ius suum dicere, parteis suas defendere, quod causificari Plautus dixit. Cicero etiam causari, & proferre. Quintilianus, & iurifconsul. allegare appellant, hoc est, πορτέινεσθαι, πορίζεσθαι & παρέχεσθαι, & ποροφίεσθαι: hæc enim omnia ferē de eodem dicuntur. Accipitur pro ἀμφισβητέρ, & διισχίζεσθαι, contendere, litigare, disceptare. Athen. ἰδιωσιολογίετο πρὸς με: mecum amicē expostulabat, quod iniuriam ei intulisset. In Pandectis, ζῆ διισαιολογίεσθαι dicunt, quæ utrinq; disceptata sunt à litigatoribus. Vide comment. Budæi.

Διισαιολογία. est causæ fux defensio, iuris sui in mediū prolatio, iudicialis causificatio: quod pro causæ firmamento dici potest. Liba. ἀνωκαίωρ δὲ ἀπείρω ζῆ διισαιολογίας ἐστέρων.

Διισαιολογίης. iuridicialis.

Διισαιολογίεμνος. γ. δ. uocans in ius.

Διισαίωμα. multor.

Διισαίωρ ἔχειρ. ius suum obtinere. Διισαίωρ πορβάλλεσθαι, iure se tueri. Διισαία δυο πορβάλλεσθαι, duplici se iure tueri. Dicif & πορτέινεσθαι,

τέινεσθαι, & ποροφίεσθαι, & πορτέινεσθαι.

Διισαίωρ dici putant Grammatici, quia διχάεισείρ, id est, duatim (ut sic dicam) & diuisim fiat, tanquam dicamus διχάωρ, hoc est bifariam diuisum uel diuidens: ueluti quod totum aliquod diuidat in parteis æqualcis. Alij παρα τὸ δυο ἔχειρ, quod διμη parteis fecernat duas.

Διισαπολιτα. ciues Dicææ.

Διισαπορραγίρ. iuste agere.

Διισαπορράτταρ. idem.

Διισαος. γ. δ. iustus. Aliquando dicitur nō ob unam illam uirtutem, quæ prima est inter moraleis, hoc est διιωσόννηρ, sed ob absolutam omnibus numeris probitatem. Sic Aristoteles in Aeth. dicit διιωσόννηρ uirtutē in se completi omnem, ut διιωος idem sit, quod bonus & probus. Vnde & sacrae literæ ἀδιωλαρ pro quouis utuntur peccato. Itē uerus, ut apud Sophocle, διιωσορ γόνος, pro uero, quod imitanter & Latini. Cicero in Sallustium: Quem honorem ita egit, ut nihil non æquū, atq; uerum duxerit, quod ei facere collisuiisset. Significat & idem quod ἔγιος, ut διιωος ἐκωμώωρ τυγχάνεμ, ἀντὶ τοῦ ἔγιος, dignus laude. Διιωος ἀπολωλένα, dignus qui pereat. τῶρ διιωώωρ ἀφίεσθαι τῶρ ἴσω τῶ. de iure suo discedere.

Διιωσόννη. ης. η. iustitia.

Διιωοτήρορ. γ. τῆ. locus iudicij, forum.

Διιωώω. μ. ἴσω. π. ἴνα. iustum puto, iustifico, iudico, cenfeo, actiuum, accus. iungitur.

Διιωώωμα. ἀποσ. τῶ. ἢ

Διιωώωσις. ἴος. η. iustificatio.

Διιωωτικός. οὔ. δ. iudicialis.

Διιωωτικός. γ. δ. η. biceps.

Διιωωτήρ. bis fructum ferre, τῶρ τῶρ διεφερόμ τῶρ dicitur. Vide comment. Budæi.

Διιωωπολία. ας. η. iustitia.

Διιωωπολος. γ. δ. qui uersat in iudicio, iudex.

Διιωωτήρορ. γ. δ. forum iudiciale, tribunal, iudicium, iurisdicatio. Lucianus διιωωτήρια pro ipsi iudicibus usurpat. Διιωωτήρορ τινὶ κασθήεμ, accusare. Vide comment. Budæi.

Διιωωτής. οὔ. δ. iudex, litium diremptor. Dictū uolunt quidā à diuisione quasi διχάσις, ueluti qui totum aliquod diuidat in parteis æqualcis. Ammonius distinguit à διιωωτής. Διιωωτόρ. τῶ. dicebatur merces quæ iudicib. dabatur pro opera iudicandis cōtrouersijs impensa: hoc est, sportulæ iudicialeis, sportularia pecunia. Budæus in posterioribus

annotationibus.

Δ Ι Κ Ε. Δ Ι Κ Η.

Διιαρ. iacere, βάλλαρ.

Διιαρίσαι. dicebantur apud Laconas, qui Comicos lusuf obibant.

Διιαρλα. ης. η. ligo. onis.

Διιαρλίτης. qui ligone utitur, fossor.

Διιαρσας. bicornis.

Διιαρσας. ω. δ. η. idem.

Διιαρσας. γ. δ. η. biceps.

Διιη. ης. η. causa, quæ apud iudicem agitur, ἡρίσις ἢ ἡ τιμωρία ἢ τὸ διιωορ. iudicium, poena, siue supplicium, iustitia. Item lis, publica actio, ius, ritus, modus. Dea est iudiciorum, inde dicta quod lites, & contentiones dirimat. Hanc uirginem credi scribit Proclus, quoniam dicatium genus deceat esse καθάρωρ, id est integrum purumq;, cuius uirginitas est symbolum. Dici porro Iouis filiā, quia νομοθίτης. Sit νοσμιυός, ueluti princeps imperatorūq; uniuersorū. Hesiodus: ἢ δετε παρθένος ἐστὶ διη, διός ἐκμεγαλτα: uirgo iusticia est prognata Ioue. Eustachius διιηρ, & θίμηρ idem esse putat. Vide Bud. in prioribus annotationib.

Διιη ἀναδιωορ. iudicium reuocatum, & irritū, iudicium nullum, ut loquuntur Iurifconsf.

Διιη βλάβης. actio damni dati, quæ est ex lege Aquilia contra eum qui damnum intulit.

Διιη ἰσθία. controuersia recta, quod principale nunc homines forenses dicunt.

Διιη κεννηρογίας. καί

Διιη κεννηρογίωρ. iniuriarum actio.

Διιηρ ἐσάγερ. intendere actionem in iudicio, quod experiri dicit Cicero, ut pro Quinto: Si quid in controuersiam ueniret, intra parietes aut summo iure experiretur. Dici tur etiam ἀγνίεσθαι. Et ἀπάλμ ἐσάγερ τῶν διίμηρ, Latini actionem restituere dicunt. Vide Budæi commentaria.

Διιηρ ἑλαβίε dicunt Attici tam de accusatore, quam de reo, id quod Latini imitati sunt. Vergilius in iij.

Panas inimico à fratre recepi.

Idem in secundo:

Iamdudum sumite panas.

Priscian. libro xvij.

Διιηρ ἐπάζερ. est litem, uel crimen, uel dicam impingere. Sicut Terētius dixit in Phorm. Si tu illam attigeris secus quam dignum est liberam, dācam tibi impingam grandem.

Demosth. ἀμφιτυπονιάς διιωος ἐπάγούτις μοι.

Δίμυρ' ἔχειν. accusari.
 Δίμυρ λαζάρων. dicto iudicium, appello, acti-
 onem dicto, litem intēdo, dicam impingo,
 sedio iudicium & actionem, quod etiā sub-
 scribere iudicium dicitur. Demosthe. καὶ
 μέδεις. ἡνίκα ἴδεις δινας ἔλαχον τῶν πατέρων τοῖς
 ἐπιτρόποις μερῶν αὐτῶν κωμῶν. Cum primū
 tutelae experiri cum tutoribus meis cepis-
 sem, adhuc a dolescentulus existēs. In cau-
 sis etiam capitalibus significat postulare,
 & accusare: ad uerbum sonat fortiri iudic-
 ium. Sorte enim cognoscendarum causa-
 rum diem capiebant, auctore Seruio in il-
 lum locum Aeneid. vi.
 Nec uerō haec sine sorte datae sine iudice sedes.
 Cicero in Verrem act. iij. dicas fortiturum
 dixit, pro fortitione causas cognituras. Vi
 de comment. Budaei.
 Δίμυρ τῆς ἐπιτροπῆς ἀδικῶς, actionem tutelae
 intendens.
 Δίμυρ φεύγειν. crimen deprecari.
 Δίμυρ ἀφ' ἐλε μὲν ἀδικῶν. magnae multae damna-
 tus est.
 Δίμυρ. instar, per ἔλεψιν τῶν κατὰ, quasi dicas
 secundum ritum aut modū. genitiuo iun-
 gitur, ut καθόπερ δίμυρ, quod Sallustius in
 modum dixit in Catil. Quum domos, atq;
 uillas uideas in modum urbium aedifica-
 tas. Atticum esse annotat Priscianus libro
 decimo octauo.
 Διμῖδιον. s. τὸ. iustitia, diminutiue.
 Διμῖς. ἴδος, δ. ualua, bifores.
 Διμόλογος. ou. δ. orator, in causa aduocatus.
 Διμόδουλοι. duos monteis habentes.
 Διμόρραφειν. causas confarcinare, ex iudicijs
 compendium quærere. Aristoph. auibus:
 ἐν τῷ θιναιε μάλλον ἢ διμόρραφειν.
 Διμόρραφος. s. δ. rabula.
 Διμόρμος. s. δ. biceps.
 Διμόρφοι. quibus duplex est in capite uer-
 tex. biuertices, duos uertices habentes.
 Διμότυλος. s. δ. qui geminis acetabulis seriem
 habet ordinatam.
 Διμράς. τὸ. biceps.
 Διμρανός. ou. δ. fuscina.
 Διμρανός. aperio.
 Διμροσ. sinus gemini.
 Διμροός. s. δ. bifidus, bifurcatus.
 Διμροσός. ou. δ. utrinq; simbriatus.
 Διμροσός. s. δ. biremis. Est & pulsus hoc nomi-
 ne apud medicos, a percussu geminato sic
 dictus.

Δίταμον. τὸ. dictamum herba.
 Διῖστουρέων. dictaturā exerceo, dictator sum.
 Διῖστουρία. ἡ. dictatura.
 Διῖτη. mons in Creta.
 Διῖτυ. uos. τὸ. καὶ
 Διῖτυεύς. piscator.
 Διῖτυνα. as. ἡ. Dictyna, Dianæ cognomen, ἡ.
 τὸ τῶν διῖτῶν. Hoc item cognomine κρητῶ
 μαρτιν deam appellāt Cretenfes, quod Mi-
 nos quum ob amorem hanc insequeretur,
 illa fugiens in retia capiendis demissa, pisci-
 bus se præcipitem dederit. Grata hæc in pi-
 mis Dianæ ob cursus, uenationisq; cōmu-
 ne studium.
 Διῖτυον. s. τὸ. rete. Διῖτυα sunt maiorestans-
 tum plagæ.
 Διῖτυοτά. opera dicuntur, quæ nostri reticular-
 ta uocant, quasi cancellata, ut in structuris,
 Διῖτυωτός. ou. δ. in modum retis distinctus,
 cancellatus.
 Διῖκωός. δ. bimembris.
 Διῖκῶν οὐκ ὄντων, institutum, μὴ ὄντα δὲ δῖναι iudi-
 cium nullum significat.
 Διῖκωτί. remigium.
 Δ Ι Λ. Δ Ι Μ. Δ Ι Ν.
 Διῖμμα. αποσ. ἑλέμα, syllogismus cornutus,
 argumentum quod utrinque aduersarium
 capit, syllogismus utrinq; uiciens & con-
 stringens, confessionemq; exprimens, ἀδῖ
 & λαμβάνω.
 Διῖλογός. s. δ. bilinguis.
 Διῖλογία. as. ἡ. duplaris decuria uertitur à The-
 oodoro.
 Διῖμάχοι. oi. equites qui utrunque pro loci op-
 portunitate peditis & equitis munere fun-
 gebantur.
 Διῖμερές. τὸ. bipartitum.
 Διῖμνηαίνω. labra moueo: nam μῖνα etiam la-
 bra uocantur.
 Διῖμνος. ou. δ. bimestris.
 Διῖμτρον. s. τὸ. ligamen duplex.
 Διῖμορία. as. ἡ. diuisio in duo tantum, & mani-
 pulus cuius dux διμοριότης dicitur.
 Διῖμορον. ou. dupla pars.
 Διῖμορος. beffis, Vitru.
 Διῖμόριον. τὸ. bes pars affis.
 Διῖμύχος. s. δ. ἡ. de lucerna duorū ellychniōν
 Διῖνέω. uerto.
 Διῖνέω. μ. ἔσω. π. ἐνθα. uerto, conuerto. acti-
 uum, accus. iungitur.
 Διῖνέω. μ. ἔσω. π. ἡνα. uoluo, uerfor, uerto, con-
 uerfor, actiuum, accus. iungitur.

Διῖνα. ης. ἡ. reuolutio aquarum, uertigo, uort-
 tex, gurges.
 Διῖνιες. κεντῶν. δ. uorticibus plenus.
 Διῖνιθιμάδος. ou. δ. reuolutio, mixtio, mixtus, ua-
 rius, uersicolor.
 Διῖνος. ou. δ. aëris turbo, & uertigo, tornus, po-
 culum.
 Διῖνοχῆν. obturbare, molestum esse.
 Διῖνω. reuoluo, uerfor.
 Διῖνώδης. εος. δ. ἡ. uorticofus.
 Διῖνωτός. ou. δ. uerfatilis, rotundus, tornatilis.
 Διῖξός. ou. δ. bifarius.
 Δ Ι Ο.
 Διὸ. ideò, propterea.
 Διὸ καὶ. itaque.
 Διὸ βληπῶ. δ. fulmine ictus.
 Διὸ γίνης. δ. Diogenes.
 Διὸ γυής. εος. δ. ἡ. generosus.
 Διὸ δύνω. μ. ἔσω. π. ἐνθα. erumpo, transeo, trañ-
 cio. Διὸ δύνω τῶν ἰταλῶν, iter facio per Ita-
 liam. actiuū, accusatiuo iungitur.
 Διὸ δέσιμος. ou. δ. peruius.
 Διὸ δος. ou. ἡ. transitus, aditus, biuium.
 Διὸ δω. aperio, actiuum, accusatiuo iungitur.
 Διὸ δωίω. καὶ
 Διὸ δωίωμα. μ. ἔσω. π. ἡνα. intumeo. Lucias
 cianus in Necyo. ἐτι μέντοι ἐπεφύλακτο αὐτῶ
 καὶ διωδῆκεν ἐν τῆς φαρμακοποσίας τὰ στέλλα.
 Instantur autem illi etiamnum atque intus
 mescunt exhausto ueneno crura. deponēs
 absolutum.
 Διὸ δωίω. μ. ἔσω. π. ἡνα. guberno. Iocrat. οὐδὲ
 ταπεινῶς διώκει τὸν βίον, Neq; enim contem-
 pte uitam instituit. Administro, dispo-
 no, tueor. Item agito rem aliquam, sic
 ue tracto de re aliqua. actiuum, accusatiuo
 iungitur.
 Διὸ δωίσις. εος. ἡ. dispositio, dispensatio, admī-
 nistratio, gubernatio, iurisdicctio.
 Διὸ δωίτης. ou. δ. dispensator, procurator.
 Διὸ δωίτην. ἡ. constitutrix.
 Διὸ δωίω. μ. ἔσω. π. ἡνα. diffocio habitatores, di-
 spergo, ut in bello fit, & facio habitare in di-
 uersis partibus. Accipitur pro diffocio, &
 ditimo coniunctionem: diuido, disgrego.
 Plato in Symp. νννι δὲ διὰ τῶ ἀδύνατον διωκῆ
 φησὶν τὸ τῶ θεοῦ. Diuisi sumus & contuz
 bernium nostrum diremptum. actiuum, ac-
 cusatiuo iungitur.
 Διὸ δωίω. τὸ. Castoris templum.
 Διὸ δωίω. referre, differre. ἀ διαφίρω.
 Διὸ δωίω. labor, eris. ὀλιθωίω.

Διὸ δωίω. ης. ἡ. distractio.
 Διὸ δωίω. copiose.
 Διὸ δωίω. μ. ἔσω. π. ἡνα. sterno, demulceo, ex-
 plano æquabiliter, planè me habeo.
 Διὸ δωίω. μ. ἔσω. π. ἡνα. explano. actiuū, ac-
 cusatiuo iungitur.
 Διὸ δωίω. ou. δ. Diomedeus.
 Διὸ δωίω. as. ἡ. sententia Iouis.
 Διὸ δωίω. εος. δ. Diomedes.
 Διὸ δωίω. μ. ἔσω. π. ἡνα. ἢ Διὸ δωίω. iuro, iur-
 rando affirmo. Διὸ δωίω. autem dicuntur
 testes & quicunq; iurandū publice præ-
 stant. Est etiam deiero, & interdum abius-
 ro, & inficior.
 Διὸ δωίω. pacifcor & conuentum facio,
 cōstitutio, stabilio. οὐκ ὄντω διομολογοσάμεθα.
 Nonne ita inter nos cōuenit? Est etiam fliz-
 pulor, contendo à te hoc ut fateare.
 Διὸ δωίω. huiusmodi constitutio dicitur, atq;
 que προσδιορισμός.
 Διὸ δωίω. τὰ. Bacchanalia.
 Διὸ δωίω. assentatores Dionysij, aulici
 assentatores.
 Διὸ δωίω. ou. τὸ. ederam aliqui uocant.
 Διὸ δωίω. ou. δ. Bacchus.
 Διὸ δωίω. τὸ. exactum, accuratū, ad unguem
 factum.
 Διὸ δωίω. τὸ. dicit quod à Ioue delapsum
 est, aut è caelo uenerit. O lim opifices simu-
 lacrorum, quo maior esset superstitio uul-
 gi, fingebant ea caelitus delapsa, hoc est,
 esse διοπετις. Herodian. in primo: αὐτῶ μὲν
 ἄρα αὐτῶ διοπετις, ὡς λέγειν. Et in Act. Apo-
 stolorū: τῆς μεγάλης ἁρτίμδος ἢ τῶ διοπετις.
 quo loco subauditur ἀράματων. Compos-
 sita dictione à ζεύς, quod genitiuū facit διός
 & πίπω quod ἐπεσον habet in ἀόρ. β'. Ho-
 merus hoc cognomen tribuit regibus,
 uelut à Ioue profectis.
 Διὸ δωίω. ης. ἡ. genus inauris.
 Διὸ δωίω. ou. δ. dispensator, rusticus, præfectus,
 curator nauis, nauis inspector custosq; id
 est ναυφύλαξ. Ab ὀπῶ τὸ βλάπω. Aeschylus
 indicat reges & principes rectè hoc nomi-
 ne appellari. Alij deducunt ἀπὸ τῶ διπαιν,
 id est, ordinando. Dicit præterea ἐπιπῶς.
 Διὸ δωίω. μ. ἔσω. π. ἡνα. uideo, considero, di-
 spicio. actiuum, accus. iungitur.
 Διὸ δωίω. ης. δ. speculator, œconomus, πρὸς
 φύλαξ.
 Διὸ δωίω. instrumentū geometricū, per quod
 altitudinem, latitudinē, longitudinem ue,
 t iij etiam

etiam e longinquo explorant & deprehendunt. Διδήρας item uocant instrumenta aqnarum dicata librationibus, ubi perducendae ad mœnia sunt.

Διδράω. despicio, perpicio. require in δράω. actiuum, accusatiuo iungitur.

Διδραζέω. irascor.

Διδραθώ. μ. ὄσω. π. ωνα. ἢ διδραθῶμαι. recte distpono, emendo, corrigo, res afflictas erigo, & reparo. Ammonius distinguit ab ἰπανορθώ. actiuum, accusf. iungitur.

Διδραθωσις. ιος. ἦ. correctio, proprie quando quis lapsabundus quippiam nanciscitur, unde ipse erigitur, aut cum semetipsum erigit.

Διδραθωδός. emendatiuus.

Διδρατα. ας. ἦ. discrimen.

Διδραζέω. καὶ

Διδραζέω. μ. ἴσω. π. ινα. pro eodem dicitur, hoc est, distinguo, separo, discrimino, explano, explico. Plato διδραζέω, διασέλλω, διατίμνω, χωρίζω pro eodem posuit, hoc est, diuidez re, parturi. Idem in Politico : ἀλλὰ περιήλθες μὲν ἐν νύκτω ἀμύπολλα διδραζέω μάλιστα, id est, διαρρέμω. cum accusatiuo. Διδραζέωμαι praeterea etiam denotat dissero, discepto, enucleatè disputo, cum praepositione iunzctum: διναύτατον δὲ διδραζέω πρὸς τούτων.

Galenus cū accusatiuo in primo ad Glauc. εἰ δὲ διδραζέω τὸ πρῶτον καὶ τὰς ἡλικίας διαφερέω. Item affirmo. Διδραζέωμαι idem quod ἀφωρισμένον, id est, constitutū, statum. Significat etiam designatū, certum, delectū, & selectum. Vide Comment. Bud.

Διδραζέω. οὐ. δ. distinctio, distincta rerum explicatio.

Διδραζέω. uel διδραζέω. serescere, hoc est, in serum abire: alioqui serescere poetis quoque pro serenum fieri siccatū accipitur. A Dioscoride διδραζέω dicitur.

Διδραζέω. effractores, τοιχωρυχοί.

Διδραζέω. μ. ὕξω. π. υχα. fodio, id est, cauo, effringo, τοιχωρυχῶ. actiuum, accusatiuo iungitur.

Διδραζέω. per salto, ad finem usque salto.

Διδρας. ε. δ. generosus, diuus, humidus, bonus.

Διδραμῆα. τὰ. monstra deorum, prodigia, signa Iouis, & eorū quae cōtingunt in aëre. Διδραμοί ἢ διδραμοί. Castor & Pollux, quoniam Iouis, id est Iouis, υἱοί, id est, filij. Ambo Castores interdum uocantur, quū alteri duntaxat id nominis fuerit. Antiqui

tas credidit hos salutare esse nauigantibus, si simul apparent (apparent autem ignis specie malo aut antemne insidentes) contrā duos, si singuli aut solitarij, cuius rei mentio fit in A&A. Apost. cap. ultimo.

Διδρα. id est, quia. Διδρα. quia, quod, quoniam, propterea, propterea quod, eod quod, cum indicatiuo. Lucia. ἢ διδρα μὴ πάριον μὲν πολεμὸν ἔχουσα, διὰ ταῦτα καὶ βρέφω ἀξιοῖ νομίζεσθαι? Item cur, quam ob rem, qua de causa. Idem: διδρα μὴ παρῖον διανοή?

Διδρα. ἢ. ἢ. a Ioue nutritus.

Διδρα. saniescunt.

Διδρα. uocantur medicamenta quae uis nam cient.

Διδρα. turbo. datiuo iungitur.

Διδρα. duo. datiuo iungitur.

Διδρα. tenens bina tela & uibrans, ambidexter, utrinque acutus.

Διδρα. utrinque mouens, ambabus manibus, totis uiribus.

Διδρα. inter scalmium, Vitru.

Διδρα. bicubitalis.

Διδρα. duplico, actiuū, accusatiuo iungitur.

Διδρα. duplco, actiuū, accusatiuo iungitur.

Διδρα. duplco, actiuū, accusatiuo iungitur.

Δ Ι Π.

Διδρα. duo. datiuo iungitur.

Διδρα. tenens bina tela & uibrans, ambidexter, utrinque acutus.

Διδρα. utrinque mouens, ambabus manibus, totis uiribus.

Διδρα. inter scalmium, Vitru.

Διδρα. bicubitalis.

Διδρα. duplico, actiuū, accusatiuo iungitur.

Διδρα. duplco, actiuū, accusatiuo iungitur.

Διδρα. duplco, actiuū, accusatiuo iungitur.

Διδρα. duplco, actiuū, accusatiuo iungitur.

Δ Ι Π.

Διδρα. duo. datiuo iungitur.

Διδρα. tenens bina tela & uibrans, ambidexter, utrinque acutus.

Διδρα. utrinque mouens, ambabus manibus, totis uiribus.

Διδρα. inter scalmium, Vitru.

Διδρα. bicubitalis.

Διδρα. duplico, actiuū, accusatiuo iungitur.

Διδρα. duplco, actiuū, accusatiuo iungitur.

Διδρα. duplco, actiuū, accusatiuo iungitur.

Διδρα. duplco, actiuū, accusatiuo iungitur.

Διδρα. duplco, actiuū, accusatiuo iungitur.

Διδρα. duplco, actiuū, accusatiuo iungitur.

Διδρα. duplco, actiuū, accusatiuo iungitur.

Διδρα. duplco, actiuū, accusatiuo iungitur.

Διδρα. duplco, actiuū, accusatiuo iungitur.

Διδρα. duplco, actiuū, accusatiuo iungitur.

Διδρα. duplco, actiuū, accusatiuo iungitur.

Διδρα. duplco, actiuū, accusatiuo iungitur.

Διδρα. duplco, actiuū, accusatiuo iungitur.

Διδρα. duplco, actiuū, accusatiuo iungitur.

Διδρα. duplco, actiuū, accusatiuo iungitur.

Διδρα. duplco, actiuū, accusatiuo iungitur.

Διδρα. duplco, actiuū, accusatiuo iungitur.

Διδρα. duplco, actiuū, accusatiuo iungitur.

Διδρα. duplco, actiuū, accusatiuo iungitur.

Διδρα. duplco, actiuū, accusatiuo iungitur.

Διδρα. duplco, actiuū, accusatiuo iungitur.

Διδρα. duplco, actiuū, accusatiuo iungitur.

Διδρα. duplco, actiuū, accusatiuo iungitur.

Διδρα. duplco, actiuū, accusatiuo iungitur.

Διδρα. duplco, actiuū, accusatiuo iungitur.

Διδρα. duplco, actiuū, accusatiuo iungitur.

Διδρα. duplco, actiuū, accusatiuo iungitur.

Διδρα. duplco, actiuū, accusatiuo iungitur.

Διδρα. duplco, actiuū, accusatiuo iungitur.

Διδρα. duplco, actiuū, accusatiuo iungitur.

Διδρα. duplco, actiuū, accusatiuo iungitur.

Διδρα. duplco, actiuū, accusatiuo iungitur.

nunciante carmina, τούτους τούτους εἰς ἀποδιδόσιν, οὐ προσήκων, ἢ διαβολῶν, non offendens, non sese reuocans: διήολογῶν, ἐπισημασμένος, ἑαυτὸν ἐπισημασμένον, ea dem re significans.

Διδρα. duplex, bifidus, ambiguus.

Διδρα. perfundo, ma defacio, excolo.

Διδρα. humidus, infirmus, ἀδυνῆς, mollis.

Διδρα. defeco, excolo, actiuū, accusatiuo iungitur.

Διδρα. percolatio.

Διδρα. experefacio, actiuū, accusatiuo iungitur.

Διδρα. texo.

Διδρα. alteruter.

Δ Ι Φ.

Διδρα. iustitia: δικαιοσύνη, inquit Suidas, ἢ δικαιοσύνη.

Διδρα. inquirō. actiuum, accusatiuo iungitur.

Διδρα. pellis Amaltheae caprae, in qua res humanas scribere dicitur Iupiter, operculum libri. Vide Chiliades Erasmi: Diphtheram sero Iupiter inspexit. & Antiquiora diphthera. Est item pastoricum ex pellibus indumentum, quod uertunt quidam rhenonem, sagum pelliceum. Scribit Herodot. Ionas βύβλος dicere διφθέρας, prisca consuetudine, quod aliquando ob penuriā papyri pellibus uteretur, tum caprinis, tum ouillis. βάρτας quoque διφθέρας uocari aethores opinatissimi scribunt.

Διδρα. genus personae tragicæ, diphthera indutus. Lucian. in Timone: διὰ ταῦτα διμελήτης ἢ διφθέρας (ὡς δρέξ) ἀπολιπὼν τὸ ἀσχηλὸν τὸ ἄσχηλον γωροῦ.

Διδρα. diphthongus, duarum uocum sonus.

Διδρα. duces militum apud Parthos: διφθέρας. sella, currus, lectica, κλίτης, θρόνος γυναικῶν, authore Hesych.

Διδρα. aurigatio, currus circumagitation, ἀρματὸς περιφύρα.

Διδρα. autiga, gubernator currus. ἀ διφθερος & ἑλάνω, apud Lucianum.

Διδρα. curriculum.

Διδρα. biga, sella, sedes pprie uilior, cui opponit κλισμός. Currus nō plenus, sed ex duobus iunctus equis, qui & συνωρίς dicitur, inquit

ut inquit Aristophanis interpres. Proprie tamen eo nomine dicitur pars in curru, ubi cum parabate uersatur auriga, unde etiam inclinatur, quasi δυοφάρος, id est, duos ferrens, auctor Eustath. In plurali τὰ δίφρα. Διφροφόροι. τὸ ἐξελάνειν, gestari, sella aut lectica uelī, quemadmodum Romæ magistratus sella curuli.

Διφροφόροι. οἱ. ferentes sellas curules. Διφροφόροί μιν. fellis subuecti Persæ, qui magnoz fucere apud eos auctoritatis. Διφρυγίς. τὸ. quasi iterum coctum. Romani pariter diphyrges dicunt. Vide Diofcori dem libro quinto.

Διφύης. ἕος. ὁ. ἢ. geminus, biformis, duplicis naturæ, bifidus.

Δ Ι Χ.

Δίχα. dupliciter, bifariam, diuifim, duatim. Item absque, sine, cum genitiuo. Plutarch. δίχα πύργων ἀφελέντων. Item seorsum, semotim. Δίχα θυμὸν ἔχω, sum animo ambiguo & ancipiti, habeo animum ad diuersa intentum.

Δίχαιος. οὐ. ὁ. bipartitus. Δίχαίω. μ. ἄσω. π. ανα. separo, diuido, in duo deduco, quæ prius erant coniuncta. actiuū accusatiuo iungitur.

Δίχαστρες. οἱ. uocantur quatuor dentes anteriores in medullis constituti: sic dicti ἀπὸ τῷ διαχάσσειν, quòd cibum diuidant comminuantq̄, unde & τομαίς appellatur.

Δίχῃ. diuifim, bifariam. Δίχλος. οὐ. ὁ. ἢ. habens unguam scissam, bis sulcus.

Δίχμερος. οὐ. τὸ. tertia pars mensis.

Δίχθα. dupliciter.

Δίχθαδία. duplex, dupliciter.

Δίχορνυμῶ. uel

Δίχορνυμονῶ. τὸ ἀλλοδοξῶ, ἢ ἑτεροδοξῶ, καὶ ἑναντία φρονῶ, dissentio, dissideo.

Δίχθεμ. à duabus partibus.

Δίχοιτιον. τὸ. bifidura continens duas chœnicas.

Δίχομηνία. ἢ. semestre tempus.

Δίχομνος. οὐ. femiplena luna.

Δίχονοια. ας. ἢ. dissentio.

Δίχορῖα. ας. ἢ. diuifio, dissidiū, seditio, quoties scinditur studia in contraria uulgus, ut inquit Vergilius.

Δίχοσασία. ας. ἢ. discordia, dissentio, seditio, seditionem facio, pugno. Est proprie per

seditioem inter se contendere.

Δίχοτομία. μ. ἴσω. π. ινα. diuido in duas partes, actiuum, accus. iungitur.

Δίχοτομία. ας. ἢ. diuifio in duas æquales partes, ἢ ἕς ἴσα τομῆ.

Δίχοτόμος. οὐ. ὁ. in duo diuidens.

Δίχοτόμος. οὐ. ὁ. in duo diuifus. Δίχοτόμος μιν ληνη, luna dimidio orbe cæsa, uel diuidua.

Δίχοφωρεῖ. in duo contradit.

Δίχοφωρεῖ. ἢ. contradictio, seditio, factio.

Δίχροα. τὰ. bicolor a.

Δίχροῖα. ἢ. duplex color.

Δίχῶς. bifariam.

Δ Ι Υ.

Δίψα. ης. ἢ. sitis desiderium.

Δίψαιος. ε. herba, labrum Veneris.

Δίψαιός. οὐ. ὁ. cardo. onis. Vocant item medici δίψαιον renum affectionē quandam, quam matellæ intercutē nonnulli uocant, urinæ profluuium alij. Sic dicta quòd maxiam inducat sitim, à Paul. Aegineta in tertio diffinitur, ταχῆα τῶν τιννομίον διέξοδος. Vnde & διαβήτης nuncupatur, uelut transitus, ἀπὸ τῷ διαβαίνειν.

Δίψαλιός. οὐ. ὁ. sitibundus, sticulosus.

Δίψας. ἄθος. ἢ. dipsas serpēs. Sic dictus quòd ἢ quos mordicus apprehenderit, siti inaequant uehementius, ad potumq̄ effertur: scunt, ac inde incessanter haurientes dissiliunt mox. Est item δίψα hepatis signum quoddam apud medicos.

Δίψάω. μ. ἴσω. π. ινα. sitio, & ἐπιθυμῶ, concupisco.

Δίψη. Doricè pro δίψα.

Δίψη pro δίψα.

Δίψη Doricè pro δίψα. Infinitiuus.

Δίψα. ἡδης. id est, ξηρά.

Δίψιτικός. οὐ. ὁ. sitim adferens, sitim augens & inducens.

Δίψιος. οὐ. ὁ. sitim faciens.

Δίψος. εος. τὸ. sitis.

Δίψυχος. οὐ. ὁ. ἢ. duplicis animi homo.

Δ Ι Ν.

Δίω. expello, persequor.

Δίωγνίω. μ. ἴσω. π. ινα. tumeo.

Δίωγμός. οὐ. ὁ. persecutio.

Δίωθῆμα. frequentius apud Atticos est quàm διωθῶ, repello, propulso, impello, reijcio, repudio, protrudo.

Δίωχθῶ. accuso uel postulo te alicuius criminis.

Δίωπομαι. persequutionem patior. passiuum est à uerbo

est à uerbo διώω. De eiectis, extortibus, exulibusq̄ dicit interdum.

Δίωκοί μιν. reus.

Δίωκτης. οὐ. ὁ. persecutor, actor.

Δίωκω. μ. ὠξῶ. π. αρχα. impello, expello, persequor, apprehendo fugientem, uenor apud iudicem, sector. Significat item aliquando magno studio admitti ut assequaris.

Item fugo, exigo, summo uero, expeto.

Aristoteles in principio Ethicorum: τὸ πρῶτον ἔχειν ἡμῶν διώκεται, Has ob causas illas quoq̄ expetuntur. Apud Oratores Græcos in rebus forensibus sæpe accipitur διώκεται, pro eo quod est actorem esse, litem intendere, quemadmodum contra φεύγειν pro reum esse, sumpta nimirum translatione à remilitari. Sequor, accuso & reum ago, fin go, actiuum, accusatiuo iungitur cum genitiuo. Δίωκω σε φόνου, accuso te exedis uel postulo. Δίωκω σε γραφῆν ταύτην, reum te criminis huius facio. Δίωκω σε πωλητῶν καὶ βλαπτῶν, ago contra te damni dati.

Δίωκω. accusator: cui opponitur φεύγειν.

Δίωκτος. οὐ. ὁ. ἢ. maximus, quiq̄ quàm diutissime durat. Plato Thætetos: ἢ μακρὰ μὲν ἢ διωκτός φλυαρία.

Δίωκτος. οὐ. ὁ. ἢ. iuramentum calumniæ, siue actoris.

Δίωκτος. οὐ. ὁ. ἢ. iuramentum calumniæ, siue actoris.

Δίωκτος. οὐ. ὁ. ἢ. iuramentum calumniæ, siue actoris.

Δίωκτος. οὐ. ὁ. ἢ. iuramentum calumniæ, siue actoris.

Δίωκτος. οὐ. ὁ. ἢ. iuramentum calumniæ, siue actoris.

Δίωκτος. οὐ. ὁ. ἢ. iuramentum calumniæ, siue actoris.

Δίωκτος. οὐ. ὁ. ἢ. iuramentum calumniæ, siue actoris.

Δίωκτος. οὐ. ὁ. ἢ. iuramentum calumniæ, siue actoris.

Δίωκτος. οὐ. ὁ. ἢ. iuramentum calumniæ, siue actoris.

Δίωκτος. οὐ. ὁ. ἢ. iuramentum calumniæ, siue actoris.

Δίωκτος. οὐ. ὁ. ἢ. iuramentum calumniæ, siue actoris.

Δίωκτος. οὐ. ὁ. ἢ. iuramentum calumniæ, siue actoris.

Δίωκτος. οὐ. ὁ. ἢ. iuramentum calumniæ, siue actoris.

Δίωκτος. οὐ. ὁ. ἢ. iuramentum calumniæ, siue actoris.

Δίωκτος. οὐ. ὁ. ἢ. iuramentum calumniæ, siue actoris.

Δίωκτος. οὐ. ὁ. ἢ. iuramentum calumniæ, siue actoris.

Δίωκτος. οὐ. ὁ. ἢ. iuramentum calumniæ, siue actoris.

Δίωκτος. οὐ. ὁ. ἢ. iuramentum calumniæ, siue actoris.

Δίωκτος. οὐ. ὁ. ἢ. iuramentum calumniæ, siue actoris.

Δίωκτος. οὐ. ὁ. ἢ. iuramentum calumniæ, siue actoris.

Δίωκτος. οὐ. ὁ. ἢ. iuramentum calumniæ, siue actoris.

Δίωκτος. οὐ. ὁ. ἢ. iuramentum calumniæ, siue actoris.

Δίωκτος. οὐ. ὁ. ἢ. iuramentum calumniæ, siue actoris.

Δίωκτος. οὐ. ὁ. ἢ. iuramentum calumniæ, siue actoris.

Δίωκτος. οὐ. ὁ. ἢ. iuramentum calumniæ, siue actoris.

Δίωκτος. οὐ. ὁ. ἢ. iuramentum calumniæ, siue actoris.

Δίωκτος. οὐ. ὁ. ἢ. iuramentum calumniæ, siue actoris.

Δίωκτος. οὐ. ὁ. ἢ. iuramentum calumniæ, siue actoris.

Δίωκτος. οὐ. ὁ. ἢ. iuramentum calumniæ, siue actoris.

Δίωσις. protrusio, propulsio, impulsio. Δίωπι. ης. ἢ. genus uasis, diota, sic à duabus auribus, hoc est, ansis appellatum.

Τὸ Δ μετὰ τῷ Μ.

Δίω. μ. ἴσω. π. ινα. domo, uinco. actiuum, accus. iungitur.

Δίωσις. ιος. ἢ. domitio, pro δωμασις.

Δίωτρα. ας. ἢ. domitrix.

Δίωάδες. ἢ. ministræ.

Δίωη. ἢς. ἢ. ἢ.

Δίωίς. ἴδος. ἢ. serua, quasi domita seruitute.

Δίωός. καὶ

Δίωός. seruus.

Τὸ Δ μετὰ τῷ Ν.

Δίω. μ. ἴσω. π. ινα. manu mouco, trahito, extendo, gesticular, interimo. Iliad. δ' ἀνὴρ δ' ἀνδρῶν ἰδνοπαλίψην.

Δίω. μ. ἴσω. π. ινα. manu mouco, trahito, extendo, gesticular, interimo. Iliad. δ' ἀνὴρ δ' ἀνδρῶν ἰδνοπαλίψην.

Δίω. μ. ἴσω. π. ινα. manu mouco, trahito, extendo, gesticular, interimo. Iliad. δ' ἀνὴρ δ' ἀνδρῶν ἰδνοπαλίψην.

Δίω. μ. ἴσω. π. ινα. manu mouco, trahito, extendo, gesticular, interimo. Iliad. δ' ἀνὴρ δ' ἀνδρῶν ἰδνοπαλίψην.

Δίω. μ. ἴσω. π. ινα. manu mouco, trahito, extendo, gesticular, interimo. Iliad. δ' ἀνὴρ δ' ἀνδρῶν ἰδνοπαλίψην.

Δίω. μ. ἴσω. π. ινα. manu mouco, trahito, extendo, gesticular, interimo. Iliad. δ' ἀνὴρ δ' ἀνδρῶν ἰδνοπαλίψην.

Δίω. μ. ἴσω. π. ινα. manu mouco, trahito, extendo, gesticular, interimo. Iliad. δ' ἀνὴρ δ' ἀνδρῶν ἰδνοπαλίψην.

Δίω. μ. ἴσω. π. ινα. manu mouco, trahito, extendo, gesticular, interimo. Iliad. δ' ἀνὴρ δ' ἀνδρῶν ἰδνοπαλίψην.

Δίω. μ. ἴσω. π. ινα. manu mouco, trahito, extendo, gesticular, interimo. Iliad. δ' ἀνὴρ δ' ἀνδρῶν ἰδνοπαλίψην.

Δίω. μ. ἴσω. π. ινα. manu mouco, trahito, extendo, gesticular, interimo. Iliad. δ' ἀνὴρ δ' ἀνδρῶν ἰδνοπαλίψην.

Δίω. μ. ἴσω. π. ινα. manu mouco, trahito, extendo, gesticular, interimo. Iliad. δ' ἀνὴρ δ' ἀνδρῶν ἰδνοπαλίψην.

Δίω. μ. ἴσω. π. ινα. manu mouco, trahito, extendo, gesticular, interimo. Iliad. δ' ἀνὴρ δ' ἀνδρῶν ἰδνοπαλίψην.

Δίω. μ. ἴσω. π. ινα. manu mouco, trahito, extendo, gesticular, interimo. Iliad. δ' ἀνὴρ δ' ἀνδρῶν ἰδνοπαλίψην.

Δίω. μ. ἴσω. π. ινα. manu mouco, trahito, extendo, gesticular, interimo. Iliad. δ' ἀνὴρ δ' ἀνδρῶν ἰδνοπαλίψην.

Δίω. μ. ἴσω. π. ινα. manu mouco, trahito, extendo, gesticular, interimo. Iliad. δ' ἀνὴρ δ' ἀνδρῶν ἰδνοπαλίψην.

Δίω. μ. ἴσω. π. ινα. manu mouco, trahito, extendo, gesticular, interimo. Iliad. δ' ἀνὴρ δ' ἀνδρῶν ἰδνοπαλίψην.

Δίω. μ. ἴσω. π. ινα. manu mouco, trahito, extendo, gesticular, interimo. Iliad. δ' ἀνὴρ δ' ἀνδρῶν ἰδνοπαλίψην.

Δίω. μ. ἴσω. π. ινα. manu mouco, trahito, extendo, gesticular, interimo. Iliad. δ' ἀνὴρ δ' ἀνδρῶν ἰδνοπαλίψην.

Δίω. μ. ἴσω. π. ινα. manu mouco, trahito, extendo, gesticular, interimo. Iliad. δ' ἀνὴρ δ' ἀνδρῶν ἰδνοπαλίψην.

Δίω. μ. ἴσω. π. ινα. manu mouco, trahito, extendo, gesticular, interimo. Iliad. δ' ἀνὴρ δ' ἀνδρῶν ἰδνοπαλίψην.

Δίω. μ. ἴσω. π. ινα. manu mouco, trahito, extendo, gesticular, interimo. Iliad. δ' ἀνὴρ δ' ἀνδρῶν ἰδνοπαλίψην.

Δίω. μ. ἴσω. π. ινα. manu mouco, trahito, extendo, gesticular, interimo. Iliad. δ' ἀνὴρ δ' ἀνδρῶν ἰδνοπαλίψην.

Δίω. μ. ἴσω. π. ινα. manu mouco, trahito, extendo, gesticular, interimo. Iliad. δ' ἀνὴρ δ' ἀνδρῶν ἰδνοπαλίψην.

Δίω. μ. ἴσω. π. ινα. manu mouco, trahito, extendo, gesticular, interimo. Iliad. δ' ἀνὴρ δ' ἀνδρῶν ἰδνοπαλίψην.

Δίω. μ. ἴσω. π. ινα. manu mouco, trahito, extendo, gesticular, interimo. Iliad. δ' ἀνὴρ δ' ἀνδρῶν ἰδνοπαλίψην.

Δίω. μ. ἴσω. π. ινα. manu mouco, trahito, extendo, gesticular, interimo. Iliad. δ' ἀνὴρ δ' ἀνδρῶν ἰδνοπαλίψην.

Δίω. μ. ἴσω. π. ινα. manu mouco, trahito, extendo, gesticular, interimo. Iliad. δ' ἀνὴρ δ' ἀνδρῶν ἰδνοπαλίψην.

Δίω. μ. ἴσω. π. ινα. manu mouco, trahito, extendo, gesticular, interimo. Iliad. δ' ἀνὴρ δ' ἀνδρῶν ἰδνοπαλίψην.

Δίω. μ. ἴσω. π. ινα. manu mouco, trahito, extendo, gesticular, interimo. Iliad. δ' ἀνὴρ δ' ἀνδρῶν ἰδνοπαλίψην.

Δίω. μ. ἴσω. π. ινα. manu mouco, trahito, extendo, gesticular, interimo. Iliad. δ' ἀνὴρ δ' ἀνδρῶν ἰδνοπαλίψην.

Δίω. μ. ἴσω. π. ινα. manu mouco, trahito, extendo, gesticular, interimo. Iliad. δ' ἀνὴρ δ' ἀνδρῶν ἰδνοπαλίψην.

Δ Ο Κ.

Δίω. μ. ἴσω. π. ινα. manu mouco, trahito, extendo, gesticular, interimo. Iliad. δ' ἀνὴρ δ' ἀνδρῶν ἰδνοπαλίψην.

Δίω. μ. ἴσω. π. ινα. manu mouco, trahito, extendo, gesticular, interimo. Iliad. δ' ἀνὴρ δ' ἀνδρῶν ἰδνοπαλίψην.

Δίω. μ. ἴσω. π. ινα. manu mouco, trahito, extendo, gesticular, interimo. Iliad. δ' ἀνὴρ δ' ἀνδρῶν ἰδνοπαλίψην.

Δίω. μ. ἴσω. π. ινα. manu mouco, trahito, extendo, gesticular, interimo. Iliad. δ' ἀνὴρ δ' ἀνδρῶν ἰδνοπαλίψην.

Δοκῆ, δοκῶ μοι, καὶ ἴμοι δοκῆν. ἀντὶ τῷ φαίνεται μοι, & certum est, sic censeo, ut mihi uideor. quod Aristophanes pleno sermone dixit: ὄρα ἴμοι δοκῆν. Est etiam δοκῶ τὸ ἔνδοξος γνώμομαι, cui opponitur ἀδοξῶ. neutrum, datiuo iungitur.

Δοκισίνοισι, καὶ Δοκισισίτιος, καὶ Δοκισισοφορ. δ. φροῦνος, qui in speciem sibi sapiens esse uidetur. Aristoph. pace: τῶν θείων τῶν τις λέγει νεανίας δοκισισοφορ.

Δοκισία, ἰος, ἡ. apparentia, opinio, suspitio, existimatio, expectatio.

Δοκισισοφία, ας, ἡ. ex persuasione sapientia.

Δοκίδης, δι. stellæ sunt quædam sic appellatæ

Δοκιδίον. ου. τὸ. lignum quod Italice dicitur il corrente.

Δοκίμαζέσθαι dicuntur qui tutelæ suæ permittuntur, adolecentes μινεῖτι ἐπιτροπευόμενοι, quod Romani dicebant uirilem togam sumere, quod etiam dicitur ἀνδροῦσθαι καὶ ἀνδρα χειροῦσθαι. Est etiam ad magistratū admitti, & adoptari in quo cunq; collegium non temere quemlibet, sed moribus & meritis probatum.

Δοκίμαζω, μ. ἄσω. π. αἰα. experior, certo, probō, puto, censeo, iudico, exquiro, actiuum, accusatiuo iungitur.

Δοκίμασθῆναι, π. ἀδίνε, maiores facti, & tutelæ suæ redditu, spectati.

Δοκίμασια, ας, ἡ. experientia huiusmodi & exploratio inquisitione uocabatur.

Δοκίμασιαν ἐπαγγέλλειν, est genus accusatiouis aut postulationis, cum aliquem nec recte nec ordine probatū esse contendebant, sed uel gratia, uel sordibus, uel obreptione: qualis est accusatio Aeschini κατὰ τὴν μάχην. Vide Comment. Budæi.

Δοκίμασις, ου. δ. approbator, æstimator, expensor.

Δοκίμασις, ἡ. ats probandi.

Δοκίμη, ἡς, ἡ. probatio, experimentum.

Δοκίμορ. ου. indicatura, exploratio.

Δοκίμιος, καὶ

Δοκίμος, ου. δ. probus.

Δοκίμωτατος. ου. δ. adprobatissimus.

Δοκίς, ἰδός, ἡ. καὶ

Δοκίς, ου. trabs lignea.

Δοκίς, ε. ἡ. δόκησις, consideratio, apparentia, opinio.

Δοκοῦμαι. uideor, censeo, φαίνομαι.

Δοκοῦντα, τὰ. placita: unde δοκοῦντ' ἴμοι, placet

cet: ad uerbum, placencia sunt mihi.

Δοκοῦντων. existimati, magne authoritatis, famati, honorati, id est εἰδομυμῶντων, qui existimatione præditi sunt, uel qui aliquo in numero habentur, uel qui aliquid esse uidentur. Gellius uertit existimatos, contra τοὺς ἀδοξοῦντας, inexistimatos: peritissimos Politianus.

Δολιέρδς. ου. δ. dolosus, fraudulentus.

Δολιέρδς. dolose.

Δολιέρδς. fallo.

Δολιέρδς. οδός, δ. doloso pede iens.

Δόλιος, ου. δ. dolosus, epitheton Mercutij.

Δολιότης, ἡ. dolus.

Δολιχερῆς, ἡς, ἡ. habens longam hastam,

Δολιχερῆς. cursum plenum implere, & cunius orbem peragere.

Δολιχῆ, ἡς, ἡ. Doliche insula.

Δολιχοδέρων. δ. habens longam ceruicem,

Δολιχοδέρων. qui sexies, ut quidam putant, stadium curriculo obibant.

Δολιχοκωνίος, ου. δ. iaculum longo ferro,

Δολιχός, ου. δ. multus, longus, habens lanceam erectam.

Δολιχός, spaciū cōtinens duo decim stadia, secundum Suidam uiginti quatuor, cursum fuit plenus & maior diaulo, Bud. Scribens dum in hac significatione accentu acuto in prima.

Δολιχόσμιος, ου. δ. habens longam umbram,

Δολιχόσμιος. dolis insignis.

Δολιχόσμιος, ἰος, qui dolos meditat.

Δολιχόσμιος, ου. δ. dolosus.

Δολιχόσμιος, ου. δ. prudens, astutus.

Δόλος, ου. δ. dolus.

Δολοφονία, μ. ἡσω. π. κα. dolo occido. actiuū, accusatiuo iungitur.

Δολοφρονία, μ. ἡσω. π. κα. calleo. actiuū, accusatiuo iungitur.

Δολοφροσύνη, ἡς, ἡ. dolus, astutia.

Δολῶ, μ. ὄσω. π. ωκα. dolose ago, dolo uel aut rem tracto, decipio, falsifico, actiuum, accusatiuo iungitur.

Δόλων, ωνος, δ. Dolon uiri nomen.

Δολῶρ, ὄντων, δ. decipiens.

Δόμα, ατος. τὸ. domus, donum. Differt à δόρον: nam δόμα significat donum quocumq; modo datum, δόρον uerò gratuitum.

Δομέω, μ. ἡσω. π. κα. ædifico. actiuum, accusatiuo iungitur.

Δόμοις, ἰος, ἡ. structura.

Δόμος, ε. δ. domus.

Δοραιοῦρ. ε. τὸ. arundinetum.

Δοραιοῦρ. εος, δ. ἡ. arundinosus.

Δορῆς, αιος, δ. fistula, calamus piscatorius, arundo, tibia.

Δοῦω, μ. ἡσω. π. κα. moueo, uerto, agito, turbo. actiuum, accusatiuo iungitur.

Δόνησις, ἰος, ἡ. motus, agitatio.

Δόξα, ἡς, ἡ. maiestas, splendor, gloria, existimatio, opinio celebris. Ponitur pro axiōmate, uel propositione adeo fixa, ut axiōmatis instar sit.

Δοξάζω, μ. ἄσω. opinor, existimo, sentio de me magnifice. δοξάζομαι, existimati, id est qui tales esse creditur, & ἔνδοξος, id est celebrati, δοξάζω τὸν θεόν, pro laudibus cumulare, & gloriosa celebratione colere, hoc est, θεολογῆν. Est etiā uerbum philosophicū, accusatiuo iungitur.

Δοξῶρ, placuit.

Δοξοῖον, gloriola.

Δόξαμα, δόγμα, opinatio. Ita enim loquitur Cicero.

Δόξαμα δὲ ἀνέρε, qui uel opinandi præditus est.

Δόξαμα, opinabile: quod & ἔνδοξον dicitur.

Δόξαμα, ας, ἡ. bona opinio.

Δόξαμα, ας, ἡ. ia&atio.

Δόξαμα, μ. ἡσω. π. κα. glorifico. actiuū, accusatiuo iungitur.

Δόξαμα, ἡ. glorificatio.

Δόξαμα, δ. φιλοσοφός, quemadmodum dicitur τοὺς φιλοζῶντες γυναικομανεῖς.

Δόξαμα, ας, ἡ. ingens honoris studium.

Δόξαμα, qui sapientes uideri uolunt.

Δόξαμα, uisum est, consultum est, utile adparet.

Δορά, ἡς, ἡ. pellis.

Δορατῆσθαι, hastis pugnare.

Δοράτιον, ε. τὸ. hasta, iaculum.

Δορατοπαχεῖς, crassitudinem hastæ habentes.

Δορατισμός, ου. δ. hastarum dimicatio.

Δορατοφόρος, ε. δ. hastatus.

Δορῆ, τῷ. pro δόρατι, dandi casti.

Δορῆ, τῷ. legit Suidas pro δορῆ ἄλωτον.

Δορῆ, αἰ. culti quibus utuntur coqui ad exercitandum.

Δορῆ, αἰ. gentile.

Δορῆ, αἰ. oppidum Thraciæ, & ager.

Δορῆ, αἰ. caprea, Damā uertit Politian.

Δορῆς, ου. δ. uter.

Δορῆα. Primus dies festi cuiusdam apud Atheniensis, quod ἀπατούρια uocant: dicitur quod qui ex eadem tribu essent, ad cœnam conuenirent.

Δορῆς, ου. hora cœnæ. Aristoph. fucis: ἡνθὺς ἀπὸ δορῆσθου ἡνθὺς ἐμβαδάς.

Δορῆ, τὸ. καὶ

Δορῆ, ε. δ. cœna, uespertinæ epulæ. παρὰ τὸ δόρον πάτερ, ab hasta scilicet iam deponēda.

Δορῆ, ατος. τὸ. hasta, iaculum, arma, lignum, δομῶς. Διδὸς δὲ δορῆσθαι μάχῃσθαι, eminus pugnare

Δορῆ, ατος. ε. δ. mancipium, hasta captus, captiuus, qui in bello capitur.

Δορῆ, ατος. ε. δ. falces præcutæ insertæ, infixæ longurijs, non absimili forma murælium falcium.

Δορῆ, ατος. ε. δ. in hasta clarus.

Δορῆ, ατος. ε. δ. captus in bello.

Δορῆ, ατος. ε. δ. h. captiuus.

Δορῆ, ατος. ε. δ. peritus rei militaris.

Δορῆ, ατος. ου. δ. amicus in bello ex hoste factus, cuiusmodi Glaucus & Diomedes apud Homerum. Item legatus de redimentis captiuus.

Δορῆ, ατος. ε. δ. hastæ politor.

Δορῆ, ατος. μ. ἡσω. π. κα. pugno.

Δορῆ, ατος. μ. ἡσω. π. κα. lanceã fero, munio satellite, stipo, tueor, protego, περιπῶ, satitū teatū ab omni uiolētia iniuriarū præbeo

Δορῆ, ατος. τὸ. satellitium, quod ad tutelam corporis adhibetur.

Δορῆ, ατος. ας, ἡ. comitatio satellitium.

Δορῆ, ατος. ου. δ. satelles, qui satellitio fungitur, prætorianus miles.

Δορῆ, ατος. ἡ. stipatus.

Δορῆ, ατος. δοράτων.

Δοσίθιμος, δ. pœnam pro delicto imtendens, Δοσίθις, ἰος, ἡ. datio, pro congiario apud Herodianum: quod etiam ἐπίδοσις uocatur ab eodem. uide νομή.

Δόσιμα, do.

Δόσιμα, ας, ἡ. datrix.

Δοσίον, dandum est.

Δοσίον, ἡρος, δ. dator.

Δόσις, ε. δ. idem.

Δοσίον, μ. ἡσω. π. κα. in seruitutē redigo. actiuum, accusatiuo iungitur.

Δοσίον, ε. τὸ. seruulus.

Δοσίον, ας, ἡ. seruitus, & seruorū turba, Thucydidi. φεύγω δουλείας, qui status controuersam uersam

uersam patitur.
 Δουλιεύω. μ. ἔσω. π. εὐχε. feruio. est etiam ad-
 dictum esse, & nimirū colere: necessitate ali-
 cuius obseruationis se astringere, atque et-
 tiam obseruationis. neutrum, accus. iungit.
 Δουλίη. ης. ἡ. ancilla.
 Δουλιός. καὶ
 Δούλιος. ε. δ. feruilis.
 Δουλίς. ἴδος. ἡ. serua, uocabulum non admo-
 dum probatum, quanquam Hyperides uo-
 casus sit.
 Δουλίχορ. urbs Cephalenia.
 Δουλιχοδραρος. ε. δ. habens longum collum.
 Δουλοπατείας δίνη. actio serui corrupti.
 Δουλόπολις. ἡ. seruorum ciuitas, & propriae ci-
 uitatis in Creta.
 Δουλοπρέπεια. ἀς. ἡ. seruilitas.
 Δουλοπρέπης. ἴος. δ. ἡ. seruilis, illiberalis.
 Δούος. ε. feruus.
 Δούλος ἡραοῦ. feruiens rerum statui. Dicitur
 & ἀρμότῃ δαμὶ καὶ μεταρμότῃ δαμὶ πρὸς πάντας ἁρ-
 μοῦ. Vide commentaria Budæi.
 Δουλοσύνη. ης. ἡ. seruitus.
 Δουλοῦμαι σοι. cedo tibi.
 Δουλοῦται. amittit animum, seruilis efficitur.
 Δουλοφανής. ἴος. τὸ. forma seruilis.
 Δουλοφανής. ἴος. δ. ἡ. qui uidetur esse feruus.
 Δουλοδο. μ. ἔσω. π. ωνα. καὶ δ. εὐλοῦμαι. in seruitute
 duco, in seruitutem redigo, obnoxium red-
 do, & libertate multo. actiuum, accusati-
 uo iungitur.
 Δούλωσις. ἴος. ἡ. subactio in seruitutem.
 Δούνω λόγῳ. reddere rationem.
 Δούνω δίνην. dare pœnas.
 Δουπέω. μ. ἔσω. π. ηκα. strepo, sono cadendo,
 fictum ad sonum a poetâ.
 Δούπος. ου. δ. sonitus, strepitus.
 Δούρατα. ἴα. ligna.
 Δουράτιος. καὶ
 Δούρεος. ligneus: hinc δούρεός ἵππος.
 Δουροδόνη. ης. ἡ. locus ubi lancea locatur, re-
 ptaculum lanceæ.
 Δουροθήκη. ης. ἡ. armarium hastæ.
 Δούρορ. ε. τὸ. lignum.
 Δουρός. τὸ. τὸ δ. εὐχῆ, pro δούρος δούρατι, à δούρῳ
 per hyperthesin.
 Δουροκλυτώ. ε. δ. famosus in hasta.
 Δουροκλυτώ. ε. δ. captiuus.
 Δ Ο Χ.
 Δοχεῖον. ε. τὸ. uas, receptaculum.
 Δοχμή. ἡς. ἡ. conuiuium.
 Δοχημή. ἡς. ἡ. palmus.

Δόχμια. obliquè.
 Δόχμιος. ου. δ. ἡ.
 Δόχμος. ε. δ. obliquus.
 Τὸ Δ μὲν τὸ Ρ.
 Δοχμία. ατος. τὸ. rapina, manipulus,
 donarium.
 Δραγματέω. μ. ἔσω. π. εὐχε. colligo manipu-
 los.
 Δραγματολόγος. ου. δ. specilegus, manipulo-
 rum collector.
 Δραθέρ. dormire.
 Δραίνω. possum facere: unde ἐλιγοδρανέρι, πα-
 ρον possè.
 Δράκαινα. ης. ἡ. dracæna.
 Δρακαινίδες. dracunculii pisces, qui similes sunt
 graculo pisci, id est monedulæ. Hermol. in
 Pl. xxxij.
 Δρακόντιον. τὸ. dracunculus herba.
 Δρακόντιος. ε. δ. draconteus.
 Δρακοντογενής. ἴος. δ. ἡ. anguigena.
 Δράκος. ε. δ. pugnus.
 Δράκων. ονω. δ. draco, cohors Parthorum,
 aspiciens.
 Δράμα. ατος. τὸ. rei representatio, actus co-
 mœdiarum, uel tragicædiarum, drama, su-
 bula. διδασκαλὴ δράμα, τὸ δραματεργίον. Item
 factum, facinus.
 Δραματινόν. τὸ. opus, uel pœma in quo sola
 personæ agūt, absq̃ poetæ interlocutione.
 Δραματικός. δ. actiuus.
 Δραματεργίον. μ. ἔσω. π. ηκα. molior, commit-
 to, opus dramaticum scribo, in modū dra-
 matis conscribo, & compono. In argumen-
 to libri διαποσοφιστῶν, δραματεργίον διὰ τὸν δι-
 λογορ δ' ἀθήναιος ἦτορ πλάτωνος.
 Δραματούργημα. ατος. τὸ. compositio, fabrica.
 Δραματεργία. ἀς. ἡ. opus dramaticum.
 Δραματεργός. οὔ. δ. fabricator.
 Δραμέρι. currere.
 Δράμματα. ατος. τὸ. cursus.
 Δράξ. ἴος. pugnus.
 Δραξάμμος. pugillo concludens.
 Δραπετύω. μ. ἔσω. π. εὐχε. fugio.
 Δραπέτης. ε. δ. feruus fugitiuus.
 Δρασεῖα. facturio, aliquid facere gestio.
 Δράσις. ἴος. ἡ. actio.
 Δρασιεῖω. occultor, latito.
 Δρασμός. οὔ. δ. cursus, fuga.
 Δράσω. μ. ἔσω. π. ἄκα. prendo, pugnus
 geo.
 Δρασιερός. δ. efficax, strenuus, laboriosus.
 Δρασιερίον. ε. τὸ. alacritas, promptitudo, uacitas,

uacitas, negotium.
 Δρασιός. οὔ. δ. strenuus, actiuus, efficax.
 Δράσις. ἴος. fericum, bissus, & qui eam opera-
 tur δρασιουεργός.
 Δράσηομαι. μ. ἄξομαι. π. ἄκα. apprehendo, ra-
 pio. deponens, genitiuo iungitur.
 Δραχμή. ἡς. ἡ. drachma, genus mensuræ, aut
 ponderis.
 Δραχμίδος. ε. δ. ualens precium drachmæ,
 habens pondus drachmæ.
 Δράω. μ. ἄσω. π. ἄκα. facio, sacrifico, occido,
 bellum gero. actiuū, accusatiuo iungitur.
 ut δράω σε ἡσῶς & ἡσῶ. Item δράω σε ἡσῶς, ut
 debeat, ut par erat.
 Δ Ρ Ε. Δ Ρ Η.
 Δρεπάνη. ης. ἡ. falx.
 Δρεπανιφόρος. ε. δ. falcifer: Sic de Dario rege
 legitur, qui iumentis δρεπανοφόροις ut eba-
 tur, quæ in exercitum immittēs, ordines mi-
 litum perturbabat, lædebatq̃ obuios.
 Δρεπανίδες. falculæ aues.
 Δρεπανίς. ἴδος. ἡ. falcula, riparia.
 Δρεπανοειδής. ἴος. δ. ἡ. falcatus.
 Δρέπανον. ε. τὸ. καὶ
 Δρέπανος. ε. δ. falx.
 Δρεπανουεργός. οὔ. δ. falcifer.
 Δρέπωμα. μ. ἔψομαι. π. εμμαι. καὶ
 Δρέπω. μ. ἔψω. π. εφα. decerpo, colligo, uinde
 mio, meto.
 Δρεμοσύνη. ἡ. ministerium.
 Δρεστρα. αὶ. strenuæ ministræ.
 Δρεστῆρες. οἱ. famuli, ministri.
 Δρεσοσύνη. ης. ἡ. strenuitas.
 Δ Ρ Ι.
 Δριμύ. terribiliter, acriter, acutum.
 Δριμύς. ἴος. δ. acutus, propriè in odore grauis,
 asper.
 Δριμύτης. ητος. ἡ. acuta cholera.
 Δριμυφαγία. ἀς. ἡ. cibus acrior sumptus ad ci-
 endam uomitionem.
 Δριγ. ου. τὸ. καὶ
 Δριγός. εος. τὸ. sylua, locus arboribus cõstus.
 Δριφός. ε. δ. currus, sedes, pro διφρος, per me-
 thatesim.
 Δ Ρ Ο.
 Δρομάδες. οἱ. cursiones, pisces, straboniarj.
 Δρομάδων καμίνωμ, apud Strabonem.
 Δρομάδος. ε. δ. uelox. Δρομάδος ἐλθέειν est, ut
 Latini dicūt, curriculo uenire, & festinater.
 Δρομάς. ἡ. cursor, piscis.
 Δρομάτος. cursor.
 Δρομάτης. ἴος. δ. cursor.

Δρόμημα. ατος. τὸ. cursus.
 Δρομικός. οὔ. δ. cursiuus.
 Δρομοκλήτες. οἱ. nunciij, excursores.
 Δρόμος. ε. δ. δρόμημα.
 Δροσερός. οὔ. δ. roscidus.
 Δροσίω. μ. ἔσω. π. ηκα. irroro.
 Δροβόβολον πονέμα. rorifer uentus.
 Δρόσος. ε. δ. ros.
 Δ Ρ Υ.
 Δρύδα. οἱ. Druidæ.
 Δρύνος. ε. δ. quernus, uenenatum animalcu-
 lum, dictum à quercubus.
 Δρύκαρπα. ἴα. omnes fructus arborum.
 Δρυμάτηρ. lacerare, pro futuere apud Co-
 micos.
 Δρύμος. ε. nomen proprium.
 Δρύμός. οὔ. δ. sylua, condensus.
 Δρυμόδις. εος. δ. ἡ. syluosus.
 Δρυμόρ. ὄνος. δ. quercetum.
 Δρυοαφής. ἴος. δ. ἡ. quercus cortice tinctus.
 Δρυοκοπάτης. δ. Picus martius.
 Δρυοκόποι. aues roboreici generis.
 Δρύοπηρίδα. πῶ. Romani etiam dryptoridam
 uocant.
 Δρύοχοι. οἱ. paxilli quibus nauis cõpingitur,
 foramen securis in quod manubrium inse-
 ritur. Capitur pro procepijs. Aristophan.
 Thesmo. δρυόχως τινέται δρύματος ἀρχάς.
 Δρυπεταὶ ἐλθαί. drupæ oliuæ.
 Δρυπετής. ἴος. δ. ἡ. drupus primū nigrescens,
 sic oliuæ δρυπετής drupæ. δρυπετής enim
 dicuntur adulti, & maturi, quasi iam ex ar-
 bore casuri. à πίτω, & δρύς.
 Δρυπίς. ἡ. drypis, ex humili materia planta.
 Δρυπολέω. oberro in montib. calamitofè uiuo
 Δρυπήομαι. μ. ἔψομαι. π. υμμαι. καὶ
 Δρυπήω. μ. ἔψω. π. υφα. lacero unguibus præ
 dolore animi.
 Δρύς. ἴος. ἡ. quercus arbor. Est etiam Theos-
 phrasto marinum quiddã petris adnascēs.
 ponit pro quauis arbore. Prisci enim Græ-
 ci omne genus arboris δρύς appellacionem
 intellexerunt. Ab hoc nomine Drydæ Gal-
 loꝝ sacerdotes appellati sunt, ut author
 est Plinius libro sexto decimo. Gaza scribit
 δρύς cum circumflexo.
 Δρυτόμος. ε. δ. incisor lignorum, & arborum.
 Δρυφακτώ. ε. δ., tabulatum, sepes cum palis,
 fudes, cancellus.
 Δ Ρ Ω.
 Δρωμένα. ἴα. facta.
 Δρωμένως. ε. δ. fatuus.

Δυσήρηος. εὐρ. δ. ἡ. molestus, δυσχερής.
Δυσήροτος. ε. δ. ἡ. aratu difficilis.
Δυσήρης. εὐρ. δ. ἡ. male sonans.
ΔΥΞΘ. ΔΥΞΙ. ΔΥΞΚ.
Δυσθαλής. εὐρ. δ. ἡ. grauis, difficilis.
Δυσθανοτίω. μ. ἡσω. π. κηα. crucior. neutrum ab-
solutum.
Δυσθάνωτος. ε. δ. ἡ. mortifer.
Δυσθάνωρ. αεγρέ moriens.
Δυσθανίω. morior morte difficili.
Δυσθίατος. ε. δ. ἡ. iniustus, inuisus.
Δύθειος. ε. δ. ἡ. odiosus deo.
Δυσθεράπειτος. ε. δ. ἡ. immedicabilis, difficul-
ter medicabilis. Ita apud Sophoclem Cho-
rus Salaminius uocat Aiacem, quod aεγρέ
auelli poterat à sententia de consciscenda
sibi morte.
Δυσθεώρητος. ε. δ. ἡ. difficilis contemplatu.
Δυσθέρητος. capi difficilis.
Δύθρηρος. ε. δ. ἡ. cui parum succedit uenatio.
Δύθρατος. ε. δ. ἡ. non facilis feribilis, fragilis.
Δυσθυμείμ. malè animatum esse.
Δυσθυμία. αε. ἡ. tristitia, mœror animi.
Δύθυμος. ε. δ. ἡ. tristis, mali consilij.
Δυσθυμῶς. languidè.
Δυσί. duobus.
Δυσίατος. ε. δ. ἡ. incurabilis.
Δύσιδρος. ε. δ. cui difficulter elicitur sudor.
Δυσίεργίω. μ. ἡσω. π. κηα. malè sacrificio. neutrum
absolutum.
Δυσιερούνητος. οί. quibus malè sacrificia succe-
dunt, quibus sacrificia dira prætendunt.
Δύσις. εὐρ. ἡ. occasus, ingressus.
Δυσίεθαρτος. ε. δ. perniciosus.
Δυσίεθλίπτος. ε. δ. καταφόνητος, & contentu, si-
ue retentu difficilis, indomitus, effrenatus.
Δυσικτάλαπτος. ε. δ. difficilis reconciliatu.
Δυσικτάλυπος. inexpugnabilis.
Δυσικταμάθητος. ε. δ. ἡ. difficilis ad discendū.
Δυσικτανόητος. ε. δ. uarij ingenij homo.
Δυσικτάπατος. ε. δ. qui nequit sedari.
Δυσικτάποτοι. uix potabiles.
Δυσικτάρτος. δ. immundus, pollutus.
Δυσικτάφρύνητος. ε. δ. ἡ. contemptibilis.
Δυσικτάφρασος. ε. δ. ἡ. difficilis ad perficiendū.
Δυσικτάχρητος. ε. δ. quod difficulter continetur.
Δυσικθάδος. ε. δ. ἡ. malè & grauius sonans.
Δυσικθής. εὐρ. δ. ἡ. habens grauis curas.
Δυσικυησία. motus pigrior, torpor.
Δυσικύνητος. ε. δ. ἡ. difficilis motu, piger, torpēs.
Δύσικθα. αε. ἡ. infamia.
Δυσικθής. εὐρ. δ. δ. infamis, ignobilis.

Δυσικληρέω. μ. ἡσω. π. κηα. infortunatus sum,
neutrum absolutum.
Δυσικληρία. αε. ἡ. infortunium.
Δυσικολίω. ε. δ. cui alius est ascriptior.
Δυσικολάω. μ. ανω. π. αηα. grauius fero, indi-
gnor, dico. neutrum absolutum.
Δυσικολία. αε. ἡ. difficultas.
Δυσικολόητος. ε. δ. ἡ. incommode cubans.
Δύσικολος. ε. δ. difficilis, morosus.
Δυσικώλω. difficulter.
Δυσικρασία. αε. ἡ. intemperies.
Δύσικρατος. ε. δ. ἡ. intemperatus.
Δύσικριτος. ε. δ. ἡ. difficilis iudicatu.
Δύσικωφος. ε. δ. furdaster.
Δύσικω. ingredior.
Δύσικλυτος. ε. δ. ἡ. insolubilis.
ΔΥΞΜ.
Δυσικαθής. οί. qui non facile addiscit.
Δυσικαχίπτος. ε. δ. ἡ. inexpugnabilis.
Δυσικαίητος. ε. δ. ἡ. inexorabilis.
Δυσικανάνω. μ. ανω. inimicor. neutrum, datiuo
iungitur.
Δυσικαίηνα. αε. ἡ. inimicitia, odium, inuidia.
Δυσικακή. δ. ἡ. inimicus.
Δυσικακῶς. hostiliter.
Δυσικακλήπτος. ε. δ. qui aεγρέ mutatur & con-
coquitur in stomacho.
Δυσικακίθητος. ε. δ. incommutabile.
Δυσικακίτητος. τὸ. immobile.
Δυσικακίχρητος. ε. δ. ἡ. difficilis expugnatu,
inaccessus, qui uix contrectari potest.
Δυσικακίς. ἡ. ἡ. occasus.
Δύσικανης. qui implacabiliter irascitur.
Δυσικακίτη. εὐρ. ἡ. mala mater.
Δύτικητις. κακόβουλος.
Δύσικμορος. ον. δ. ἡ. infelix, deformis, aduersi
fati.
Δυσικμορφία. αε. ἡ. deformitas.
Δύσικμορφος. ε. δ. ἡ. deformis.
Δυσικμύρια. uiginti milia.
ΔΥΞΝ. ΔΥΞΟ.
Δυσικόητος. ε. δ. ἡ. difficilis intellectu.
Δύσικνοια. αε. ἡ. maleuolentia.
Δυσικονίω. iniquo animo.
Δύσικνοος. ε. δ. ἡ. maleuolus.
Δυσικνύβητος. ε. δ. morosus in conuictu.
Δυσικόνος. ε. δ. onustus.
Δυσικόδος. ον. asper, difficilis, & inuius: δυσκόδοι
χάρα.
Δυσκόδοι. αεγρέ facientes iter.
Δυσικόνητος. inauspicatus, malis auibus.
Δύσικοισος. ε. δ. toleratu difficilis.

Δυσκόνητος. grauatim.
Δυσκόμηλος. cuius difficilis est consuetudo.
Δυσκόμοιος. ον. δ. inæqualis.
Δυσκόνητος. infomniosus, tumultuosa somnia
gignens.
Δύσκρατος. ον. δ. ἡ. difficilis uisu.
Δύσκρατος. ον. δ. ἡ. iracundus.
Δύσκρατος. ον. statione carens, importuosus.
Δυσκραμία. grauis odor.
Δύσκραμος. δ. mali odoris.
Δυσκραγείμ. laborare difficultate urinæ.
Δυσκραρία. αε. ἡ. urij difficultas. Galen. à κρα-
γούρια distinxit, ut δυσκραρία modo sit δυσκρί-
σια τὸ οὐρῆμ: hæc uerò κατὰ κραγῶρα οὐρησις.
Δύσκρατος. ον. δ. ἡ. infelix.
ΔΥΞΠ.
Δυσκραθής. οί. supra modum uexati.
Δυσκραθής. τὸ. quod non facile patitur.
Δυσκραθία. αε. ἡ. κακοπαθία, nini. ia anxietas cir-
ca passiones.
Δυσκραθισος. ον. δ. superatu difficilis.
Δυσκραθαλος. ε. δ. ἡ. asper, difficilis ascensu.
Δυσκραθίπτος. ε. δ. ἡ. inexcusabilis.
Δυσκραθολούθητος. obscurum, quod facile
quis assequi nequit. Fabius ponit inter ge-
nera causarum.
Δυσκραθόρητος. difficilis consolatu.
Δύσκρατι. infestè, infaulτè Pari. Nam δύς par-
ticula miseriam & incommodatam infe-
rens cum proprijs nominibus etiam com-
ponitur: sic δυσκλήνη de Helena in eadem
significatione.
Δυσκραθής. εὐρ. δ. ἡ. cui aεγρέ persuaderi potest.
Differt ab ἀπειθής.
Δύσκρατος. ον. δ. ἡ. difficilis persuasui.
Δυσκράμφελος. ε. δ. ἡ. tempestuosus cum mas-
tis est epithetū, quod circa periculū trans-
mitti nō potest: aliàs δυσκράσιος, grauatim
accedens. Hesiod. κρητοί: μηδὲ πολυξείναι δαι-
μόνις δυσκράμφελος ἔναι.
Δύσκρατος. ε. δ. ἡ. difficilis digestu.
Δυσκράτητος. ε. δ. ἡ. incomprehensibilis.
Δυσκράτητος. non perfringens.
Δυσκράτης. εὐρ. δ. ἡ. difficilis.
Δυσκράτης. εὐρ. δ. ἡ. fordidus. τῶνος enim sordes
significat. Aristoph. Achar. ἀλλ' ἡ τὰ δυσκράτη
ἔλας πεπλώματα.
Δύσκρατος. ον. incredulus, infelix.
Δύσκρατος. αε. ἡ. suspirium irruptum. faucibus
quoque morbi ueniunt, qui omnes in diffi-
cultate spirandi cōsistunt, dum modicè est,
neque ex toto strangulat, δύσκρατος dicitur:

cum uehementer εἰδμα. Cum uerò id ac-
cessit, ut nisi recta ceruice spiritus trahatur
δρθόποια dicitur. Hæc Celsus,
Δυσπολήμιατος. ον. δ. ἡ. inexpugnabilis,
Δυσπόρισος. ε. τὸ. penuria, cōquistu difficile,
Δυσπόρισος. ε. δ. ἡ. inuentu difficilis, datu dif-
ficilis. Ponitur pro difficilis simpliciter.
Δύσπορος. ον. δ. difficilis transitu uel accessu.
Δυσπόρμα. αε. ἡ. infelicitas.
Δύσπορμος. ον. δ. ἡ. infelix.
Δυσπραγίω. μ. ἡσω. π. κηα. infelix sum. neutrum
absolutum.
Δυσπραγία. αε. ἡ. infelicitas, importunitas, ina-
efficacia.
Δύσπρατος. ε. δ. factu difficilis.
Δυσπραξία. αε. ἡ. infelicitas, proprie in rebus
gerendis, fors aspera.
Δυσπρόσιτος. ἢ
Δυσπρόσοδος. aditu difficilis, ferox, inaccessus,
id est, δυσίμβατος.
Δυσπρόσοπος. ε. δ. ἡ. difficilis uisu, mali aspe-
ctus.
Δύσπρωσπος. ε. δ. deformis.
Δύσπρωτος. ε. δ. qui perpetuo friget, frigoris im-
patiens.
ΔΥΞΞ. ΔΥΞΤ.
Δυσίβεια. αε. ἡ. impietas.
Δυσίβητος. εὐρ. δ. ἡ. impius.
Δυσύνακτορ. τὸ. quod difficulter colligi potest
Δυσάτω. parum statuere scio.
Δυσάλανα. κς. ἡ. misera.
Δυσάλαρ. νος. τὸ. miserum.
Δυσάλας. νος. δ. miser.
Δυσίμαρτος. ε. δ. ἡ. difficilis coniectatu.
Δύσυνος. ον. δ. ἡ. infelix, miser, nempe quod
multum suspiret.
Δυσονείμ. laboriose parere. Aristoph. Ranis:
ἢ πόλις ᾗ δύσουεῖ.
Δυσουία. αε. ἡ. difficultas parienti.
Δύσοντας. ε. δ. ἡ. difficilis coniectatu.
Δυσραπέλεια. αε. ἡ. ineptitudo.
Δυσραπέλος. ε. δ. ἡ. difficilis motu, rigidus.
Δυσραπέλως. implacide, contumaciter.
Δύσραπος. ον. δ. ἡ. difficilis.
Δύσρος. ε. δ. Martius mensis apud Macedones
Δυσυχέω. μ. ἡσω. π. κηα. infeliciter ago, infœ-
lix sum. neutrum absolutum.
Δυσυχημα. ατος. τὸ. infortunium.
Δυσυχης. εὐρ. δ. ἡ. infortunatus.
Δυσυχία. αε. ἡ. infelicitas.
ΔΥΞΥ.
Δυσυπάτω. bis consul.

Δυσυπόστατος. ου. δ. insuperabilis.

ΔΥΣΧΕΡΗΣ.

Δυσχερής. ἴος. δ. ἡ. obscurus.

Δυσφημία. μ. ἴσσομαι. π. ἡσμαι. sum infamis. cum accusatio apud Euripidem in Hecuba.

Δυσφημῖα. μ. ἴσσω. π. ἡκα. maledico, diffamo, famam spargo, male auguro.

Δυσφημία. ας. ἡ. infamia, maledicentia.

Δύσφημος. υ. δ. ἡ. maledicus, dirus, horrendus
Δυσφορέα. μ. ἴσσομαι. π. ἡμαι. discrutior, deponens absolutum.

Δυσφορέω. μ. ἴσσω. π. ἡκα. molestē fero. Galen. Δυσφοδύνας uocat ægrotos implacidos & inquietos, quibus opponit τοὺς εὐφρόνας ἔχοντας. neutrum absolutum.

Δυσφορέη. ἴος. δ. ἡ. ἡ

Δύσφορος. ου. molestus, infelix.

Δυσφόρος. iniquo animo.

Δύσφρασος. υ. uix explicabilis.

Δυσφροσύνη. ἡ. angor.

Δυσφρόνητος. uisatu difficilis.

Δυσφωνία. asperitas uocis. Hæc orationi plerunq; magnificentiam conciliat, ut apud Homerum: Αἶας δ' ὁ μῆλας αἰνέει. ἔκτορι χαλκονορυσῆ. Sic apud Vergilium: Fremet horridus ore cruento.

Δυσφώρατος. ὁ. difficilis deprehensu, hoc est, potens quidam seu tergiuersator.

ΔΥΣΧ.

Δυσχέμερος. υ. δ. ἡ. tempestuosus, & ubi difficulter hyemamus, difficilem, grandem, & asperam hyemē habens: locus in quo difficulter hybernari potest, & in quo præ nimio frigore uix perdurare possumus.

Δυσχέρωτος. υ. δ. difficilis captu seu tractatu.

Δυσχερανόμυθος. odiosus, inuisus.

Δυσχεραίνω. ἡ

Δυσχεραίνω. μ. ἀνῶ. grauiter fero, indignor, ægre fero, non libenter facio. Et grauiter suscipio, uel indignabunde audio. Plutarch. in Cicer. τῷ δὲ ἔπαινεῖν ἀεὶ, ἢ μεγαλύνει αὐτὸς ἑαυτὸν, ἐπὶ πολλῶν δυσχερανόμυθος. passiuē dixit, quasi qui ægrē ab hominibus audiebatur, qui inuisus erat. Est etiam addubitatio, hæstito, rem difficilem esse censeo. Vide Comment. Budæi.

Δυσχέρεια. ας. ἡ. molestia, difficultas. Δυσχέρεια dicuntur διαπορήματα & argutationes & ἀντολογία.

Δυσχέρεια. αττω. τὸ. pro eodem apud Platonem in Philebo.

Δυσχερής. ερορ. tristius, molestius.

Δυσχερής. ἴος. δ. ἡ. difficilis, molestus: obiectio nes & argutias & negocia exhibens dissentibus.

Δυσχερῶς. grauiter, difficulter.

Δυσχερανία. squalida uestis & pannosa, apud Euripid. in Hecuba.

Δυσχερήματα. incommodum. Cicero in iij. de Finib. Incommoda, inquit, & commoda (sic enim εὐχερήματα & δυσχερήματα ἀρπello) communia esse uoluerunt.

Δυσχερήσια. non modo usus intractabilitatem aut in usu atq; tractatione offensionem significat, sed etiam uersuræ faciendæ molestiam & difficultatem. Cice. ad Attic. Mihi sica enim δυσχερήσια est propter metum ætiorum. Dicitur à uerbo κλεῖναι deriuata.

Δύσχερος. υ. δ. inutilis: cuius usus ac tractatio difficilis est, ut Isocr. τῶ ἐξουσίαν δυσχεροσῶν appellat, quia pauci imperio & domi nату recte utuntur.

Δυσχεροῦμαι. ἡ

Δυσχερῶ. usu rei cuiuspiam offendor. Et in comode ac impedito uersor. Athen. ἡ δὲ μάριλλος δυσχεροσόμερος ἐν τῇ πύραυσῶν ποιορῆσιν ἐπὶ τῶν ἑρχομένων καὶ τῶν ἀσμάτων, id est, οὐκ ἔχωρ, ὅτι κλησται τῇ ποιορῆσιν.

Δύσχυμος. υ. δ. insipidus.

Δύσχυλος. δ. claudicans.

Δύσχυρτα. ας. ἡ. malus locus, difficultas regionis.

Δύσχυρις. ὁ. qui difficile separatur.

ΔΥΣΩ.

Δυσώδης. ἴος. δ. ἡ. putridus, graue olens.

Δυσωδία. ας. ἡ. malus odor, fœtor, graue olentia.

Δυσώνης. δ. difficilis emptor.

Δυσωνοῦμαι. tenaciter & illiberali adiectione rem mercor.

Δυσώνυμος. υ. δ. ἡ. malus, infamis, mali nominis, execrandus.

Δυσωπία. μ. ἴσσομαι. π. ἡμαι. flector in animo, repudio, hæreo, suspicor, resisto, reuerentiam habeo, molestē fero, turpiter meo tuo, uerecundor, irascor. Nam hoc uultu ostendimus: qui ueluti speculum est animi. Veteres pro suspicere tantum usurpabāt, sicut Plato in Phædro. Construitur etiam accusatio, ut εὐχρόνομα.

Δυσωπία. μ. ἴσσω. π. ἡκα. exoro, placo, dure loquor, flecto, persuadeo, quod & παρὰ δὲ τῷ δὲ

τὸ dicitur, hæreo, hæsitabundē aspicio, uisum præteritum, horribili specie terreo, munus retum do, male inspicio, sanare possum, grauiter inspicio: proprie tristitiā uultu præfero. Nam uenit à δυς & ὄψ. actiuum, accusatio iungitur.

Δυσωπία. ἴος. ἡ. placatio.

Δυσωπία. ἡ. uisus pudor, immodica uerecundia, inutile & perniciosum sentitū, uerecundatio, uehemens oris consilio. Dicitur etiam difficultas aliquid certō comprehendendi occurrente semper addubitatio, ne, ut euenit in rebus diuinis. Philo demundo: εἴ τις δυσωπία ἀποδιδράσκειν βέλονται τὰς ἐν τοῖς διαπορήσει. cui contrarium uitium ἀδολεσχία.

Δύσωπύρ. τὸ. pudor.

Δυσωρέω. μ. ἴσσω. π. ἡκα. difficulter custodio, duram nocte nago.

ΔΥΤ. ΔΥΩ.

Δύτης. urinator, id est, ὑψήδρος ἢ βύθιος πολυμύτης.

Δύτης. οὐ. δ. occidentalis. Aristot. uocat δύτην ἴσα, quæ demergi in aquam solent.

Δύω. duo, secundum Atticos: nam communi lingua per o micron scribitur.

Δύω. ἢ εἰσδύω, ἢ δύνω. μ. ἴσσω. ingredior, cingo, circundo. aorist. secundus, ἔδυν, ἀπὸ τ' δύνω. ἡωδενάς. ἀδός. nu i erus duodenarius.

Τὸ Δ μετ' τὸ Ω.

Δω pro δώμα, per apocopen Homerus dixit.

Δωδεκα. duodecim.

Δωδεκάβοιος. ου. δ. duodecim bouum precium ualens.

Δωδεκαετής. υ. δ. duodecim annos natus.

Δωδεκάτης. duodecies.

Δωδεκάρονος. ου. δ. ἡ. habens duodecim fistulas & scaturigines.

Δωδεκάμηνος χρόνος. annus, ἐνιαυτός.

Δωδεκάμηχανος. υ. δ. ἡ. duodecim artium, uersutus, uersipellis.

Δωδεκαμήροισι. υ. τὸ. duodecima pars.

Δωδεκτύλοισι. intestinū statim ex pyloro exortum, quod Gal. etiam ἐμφύσιον appellat.

Δωδεκφυλλοισι. ου. τὸ. duodecim tribus.

Δωδεκάθεος. ἴδός. ἡ. sacrificiū ex duodecim animalibus.

Δωδωνή. ἡ. Dodona sylua Epiri, & urbs.

Δωμα. αττω. τὸ. domus, structura, cubiculum: tetrum uertit Polit. in Herodia. Differt ab ἑνός, διῆς, συνουσία.

Δωμάτιον. υ. τὸ. idem per diminutionem. Politianus uertit cubiculum.

Δωμάτια. τὰ. penetralia, tecta & culmina interpretatur Polit.

Δωρεά. ἄς. ἡ. donum uel largitio.

Δωρεάν. gratis.

Δωρέομαι. μ. ἴσσομαι. π. ἡμαι. dono, deponens absolutum.

Δωρηματιός. οὐ. δ. munificus.

Δωρητός. οὐ. δ. muneribus corruptus.

Δωριάζειν. nudari, à Spartanis puellis, quæ cū saltarent aut exercerentur, ueste pellucida tegebant, ut ferē totū corpus transpareret.

Δωριεύς. ἴος. δ. Dorienis.

Δωριον. υ. τὸ. Dorium, cantilena ad uirtutem incitans, nomen ciuitatis.

Δωρίς. ἴδός. ἡ. lingua Dorica.

Δωρισί. Doricē.

Δωροδόρος. δ. doniuorus, princeps corruptē iudicans.

Δωροδοκία. muneribus allici, corrumpi largitionibus. Etiam τὸ δωροδοκία, accipio muneribus corruptentia & fordida. Et Dinarch. cōtra Demost. δωροδοκίαν uocat, quod fordide acceptū est. Vide Comment. Bud.

Δωροδοκία. μ. ἴσσω. π. ἡκα. suscipio, & do munera in corruptionē, corrumpo muneribus.

Δωροδοκία. ας. ἡ. largitio in corruptionem iudicis. crimen & iudicium contra iudices nuntios & fordidos apud Lysiam.

Δωροδόκος. υ. δ. de corruptente & corrupto muneribus, & fordido dicitur.

Δωρον. ου. τὸ. donum, & palmus apud ueteres, unde δεικνύω ἀμάξην apud Hesiodum, currus decem palmorum. Et ramus in cornibus cerui: hinc ἐκνωδενάδρα κίερα, apud Homerum.

Δωροφάγος. ου. δ. doniuorus, epitheton principis apud Hesiodum. Numularius, fordidus, corruptus, munera deglutiens.

Δωροφορέειν. largiri, dona contribuere.

Δός. ατός. ἡ. datio, dos.

Δῶσι pro δῶ, det.

Δῶσιον. cognominatus fuit Antiochus ex Macedonū regibus quidā, qd multa promitteret, pauca impleret, quasi daturus.

Δωτινέω. dona accipio.

Δωτινή. ἡ. munus, & proprie quod consistit, & non longo tempore seruatur, ut uinum, uestis.

Δῶσιον. ὄρος. δ. dator, munificus.

Δῶσιον pro δῶσι.

Ipsum, seipsum: accusatis uis est ab ος. Εά, pro εα, per pleonasmum ultimi α. Εα. eram, sine, esto. Εά. bona, ppria suisplius.

Εαα. fregi, ab εαω. Εαγμ. fractus sum. aorist. secundus ab εγω. Εαδ. placuit, demulsi. ab ηδω per dissolutionem pro ηδ. Theoc. Idyllio xxxiij. ωλλοί με μνάουτο, νόρδ' ημώρ ούτις εαδ. Εαδώς. όπω. placitus. Εάλωκα. damnatus sum, captus sum: fit per dixerestm ab ηλωκα. Εαλωυότω. damnati. Εάλωμ. ω. captus fui. aoristus secundus ab ελισηομαι. Εαλω υλιήωμ, & ελω υλοπίς, & εαλω εν χερσώμ. Εχωμ φάρα, id est, αυτόφωρος ειληήωμ. Εάρ. η. η αν αντι πω ην. Εαν δε, pro εδ' ερα. Demosth. θαρρει νη δια φησεαι τις αν, οδ ηδ' οδδω υβριδωσιν. εαν δε, τότε δερλιαδω, νωμ αφιντω. At enim dicet aliquis, cōfide, iam securus est similis iniurię. Quid igitur, si idem iterū admittat, tunc ne iram uestram exercebitis in eum, quę uos nūc impnestm abire fueritis? Vide Comment. Budęi. Εάρ δεδη, si uero. Εανος. ος. δ. uelitis splendida & muliebris. Sunt qui eundem putent cum peplo: sunt qui distinguant ita, ut nullis distinctos uarietatibus εανούς intelligant, peplos uero accipiunt uarięatos. Subtilis, uariis. Εάνπερ. η. Εαξα. fregi, ab εαω. Εαρ. ρος. τδ. uer. Εαριλω. ueris tempore alicubi dego. Εαριωος. οδ. δ. uernus. Εασι. sunt. Εασω. dimitto. Εαται. sedent, & sederunt. Εαυτόμ. semet, & temet: pronomen compositum ab ε, id est, se, & αυτός, ipse, & caret nominatiuo. De constructione huius pronominis uide Comment. Budęi. Ponitur autem subinde pro αυτόμ, id quod & Latinis usu uenit, ut Demosthen. ως ότιούμ εξόμ εωπό ποιείμ. Εαφθη. coniunctum est. ab εψηομαι. Εάω. ω. μ. άσω. άδρ. ε. ειασα. ω. ανα. sino, per-

mitto. εω λειμ, omitto. neutrum absolutum. Εάωμ. honorū. Δωτιρες εάωμ, epitheton deorum, frequens apud Homerū, sepius enim de Mercurio dicit δώτορ εάωμ.

Εβασμ pro εασμ. concede, sine, secundū Syracusiorum & Laconum lingua. Εβδωμός. ο. δ. εβδομος, septimanus. Εβδωμάς. άδωος. η. hebdomas, spatium septem dierum, & numerus septenarius. Εβδωμάτω. ου. δ. septimus. Εβδωμήνωτα. septuaginta. Εβδωμνηουτάης. septuagies. Εβδωμνηουτούης. septuagenarius. Εβδωμνηοςός. ου. septuagesimus. Εβδωμος. ου. septimus. Εβδωμορ ημιτάλαντ, talenta sex & semis. Bud. in Asse. Εβένιος. ου. δ. ebeninus. Εβενος. ου. η. ebenus, ligni genus. Εβραίω. loquor siue uiuo more Hebręōū, Εβραίω. ου. δ. Hebręus. Εβραϊ. Hebraicę.

Εγανόμ. gauisus fui: a uerbo γανωμ Aristoph. Acharne. ταυθ' ως εγανόμ η φήλω τούς ιππίας. Εγαλομ. τδ. ouis lac habens. Εγαμίω. μ. ίσω. ω. μα. nuptui trado, despono deo. Εγασριμωος. ου. δ. εγασριμωός, auctor Suida, quem alij τωρ πύθωνα appellant, & uenitiloquus in Decretis, Causa xxvi. q. ij. dicitur. Hoc porro nomine secundum alios significatur, qui e pelui, uel ex alio genere uasis, uaticinia capit (γασρη em genus uasis est) secundum alios uero (quod & ex Aristophane liquet) is, qui in uentre demonem habet, responsa interrogantibus dantem. de qua re accuratius Cęlius lecti. antiq. lib. v. cap. x. Εγασριτω, dicti sunt diuinaculi omnes, ab Eurycle, qui εγασριμωος cognominatus fuit. Εγγεα. α. α. innatus sum. mefos paracimeno est ab εγγινομαι. Εγγεραμεινοι dicitur οι πατάδιμοι η εγγιμεινοι, ut inquit Pollux. Εγγεραμεινοι θεοι, dij maiorū gentium quę si iam inde ab initio in deorum albo cōnumerati. Εγγεραμεινοι εν αεροπόλεια. ideo dicebantur apud

apud Atheniē. quia in arcem relata eorū nomina essent: ut enim in aerarios relati Latine dicuntur, sic illi in arcem relati erant. Εγσος. ου. δ. terrenus. Εγσάφωλλος. υ. δ. humi habens serpentina folia. Εγσασ. infenesco. Εγσνής. ίος. δ. η. cōfanguineus, ingenuus, innatus. Εγσασμα. ατω. τδ. senectus. Εγσαστω. idem quod εγσασ. Εγστω. μ. ίσω. ω. μα. appropinquo, insto, adsum, in propinquo sum. neutrum, datiuo iungitur. Εγγίνομαι. innascor, intus generor. deponens datiuo iungitur. Tempora huius uerbi require in γίνομαι. Εγγιμωος. ingenuus, ingestus. Εγγομ. propius. Εγγισα. proxime. Εγγιστός. ου. δ. lentiginosus. Εγγισφω. insculpo. Εγγισφωσασωρ. ορος. δ. qui lingua & arte dicendi uicitat. Εγγιμ. υς. η. neptis. Εγγονος. ου. δ. nepos, posterus. Εγγασπός. υ. δ. η. conscriptus. Εγγασπιδ. piscis ex Aphorum genere. Εγγασφωστω, dicuntur qui publice multantur, id est, οι εφωστω. Εγγασφωστω ες ανδρας, est quod Romani uocant uirilem togam sumere. Εγγασφω. inscribo. quo utebantur in liberorū professione. Liquet enim ex Demosthene Εγγασφωμ fuisse professionē & apud phrasotas & apud populares. Significat etiam τδ προσγασφω, id est, adscribo, addo: ut apud Demosth. εγγασφω τδτο ες τδ ψήφισμα. Et pro άπογασφωμ, η καταγασφωμ, η κατα λειμ, hoc est, in numeros militares referre, aut inter classarios. Accipitur etiā pro γμωμ, multę damnor & iudicor. Et pro inscribo, id est, sacrifico, άμωω. Theophras. lib. v. πλην τωδ τωρ φλοιδω υποδω μωμοι σωδλης υς, επιπολλης εγγασφωστωμ. Hoc Catullus cōscribillare uocat: Inuisa iurpiter tibi flagella conscribillent. Latus Budęus in Commentarijs. Εγγασφω. cum scriptis. aduerb. Εγγασφω. trado in manus, infero, prębeo, figo in membris. Εγγασφω. de patre dicitur filio suo uxorem sti

pulante, hoc est, μνησεομεινου, ut apud Terentium in Andria: Nam aliam ei pater desponderat, quātam Chremetis. Dicitur etiā εγγασφω. Εγγασφωμ γυναικα etiam est desponsam accipere & ducere. Demosthen. εγγασφω ο πατηρ τλω μητέρα τλω εμην παρ ε τδ αδελφου αυτης. Vide Comment. Bud. Εγγασφωμ διμνη, est uadimonium promittere. Item pro fideiubeo, & metaphorice promitto, promissionem recipio, polliceor. Cum accusatio iungitur: Demosthe. τωδ τωμ τδ μηδωμωτα μηδουμεινωμ, η τωμ εγγασφωμ τας περ εσας, id est, Qui spondent opera perfectam iri, quę redemptores conducunt faciendā. Additur etiā genitiuus cum accusatio eum significat, pro quo fideiubetur. Demosth. τις ηδ ανθρωπος ηλιθιος, εστω ούτως, ως εγγασφωμ διδους τοσουτωμ, επατα εν λαβωμ χωριμ αφισβυτημωμ ες απιστιμωμ, σην ος προτερομ εσημωτω, τωμ αδιμωστωτα ως διμωστω τι ποιηστωτα και τδ τις διμωσ δφνημωτω προσεγγασφωμ, Vt preterquam quod priorē iactura multatus est, pro eo quę se iam circumscripsisse nouerit, tanquam secum iure egerit, insuper sponfor esse iudicati sustineat: hoc enim significat προσεγγασφωμ ex ui προδς prępositionis. Significat etiam recipio in me euentum rei & consilij. Demosthe. ε ηδ εγγασφωμ ενω τδτο τωμ παρμεινωτα, ουμ εστω όπως τωτω μδρ τωτδ ενεινωσ επιχθωνεμωμ. Cicero in Orat. Perge uero Crasce, istam em culpam, quam uereris, ego pręstabo. quod etiam αναδχεστω dicitur. Εγγασφω. μ. άσω. ω. ανα. do fidem, promitto, εγγασφω τλω υορμωμ, despondeo filiam uel etiam desponsam trado. Εγγασφω. υς. η. fideiussio, promissio, sponsalia. Εγγασφωμ δμολογείμ, uadimonium promittere, quod etiam dicitur διμνη εγγασφωμ η αναδχεστω. Εγγασφω. ίος. η. fideiussio, uadimonium. Εγγασφω. ου. δ. fideiussor. Εγγασφω. α τωσπιστω, fideiussores dare. Εγγασφω. ου. δ. promissus. Εγγασφωμ. de propę, cominus. Εγγασφωμ. propę. Εγγασφωμ, dicitur a Luciano scrinium & custodia, in quo ueluti in fideiussione deponimus nummos & preciosam suppellectilem. Εγγασφωμ. tutum. Εγγασφω. ου. δ. sponfor.

ἐγγύς. propè. ἐγγύς δὲ τούτων, affine his.
 ἔγγυσα. uai
 ἔγγυσμα. proximè.
 ἔγγυταπὸ γένεθός, & οἱ ἐγγυτάτῃ γένεθ, dicuntur qui proximo gradu contingunt defunctum. Vide Budæi Comment.
 ἔγγυτερον. similius.
 ἔγγυτέρον. propius. genitiuo iungitur.
 ἔγγυτοι. oi. quadrilateres, triangulares.
 Ε Γ Ε. Ε Γ Η.
 ἐγγερον. μ. ούμα. surgo, refurgo, fuscitor: differt ab ἀνίσταμαι.
 ἐγγερα. μ. ερῶ. ἀδρ. ἀ. ἡερα. π. ερα. fuscito, inscendo, erigo, urgeo, actiuum.
 ἔγγυτο pro ἐγγετο: Theocr. ὅτι ἐ τρεῖς αὐτός ἐγγυτο.
 ἔγγυσι. ιος. ἡ. excitatio, resurrectio, extructio.
 ἔγγυεμένος. surgens.
 ἔγγυατῆς. οὔ. raptor.
 Ε Γ Κ Λ.
 ἐγκαθέρνω. μ. ἴσω. π. ἡα. impono, colloco, ædifico, actiuum, accus. iungitur.
 ἐγκαθεπω. ον. δ. insidiator.
 ἐγκαθεψέμενος. ον. incoctus.
 ἐγκαθημαι. insideo.
 ἐγκαθηνω. insidior, affideo dicendi gratia.
 ἐγκαθησιμα. uulvas procidentis uocat Plin. quod & infessio dici potest.
 ἐγκαθίσταμι. intersum.
 ἐγκαίνια. ον. τὰ. dedicatio cuiuscunq; rei: uel festum, quo res qualiscunq; innouatur, en: cænia.
 ἐγκαίνιδες. ἑα. ligna quædam innoui.
 ἐγκαίνισμα. μ. ἴσω. π. ἡα. innouo, actiuum, accusatiuo iungitur.
 ἐγκαίωμα. μ. αἰσομαι. π. αυσμαι. calefco.
 ἐγκαίρας. oportune.
 ἐγκαλέω. μ. ἴσω. π. ἐγκάλυμαι. accuso, castigo, criminor, conqueror. Est & obijcio, uitio uerto. Est etiam quouis modo expostulo. Item improbo & reprehendo. Demosthe. τούτοις ὅν ἐγκαλῶν ἄν οὐκ ἔχεις ἐπέμ βελτίω. Dicitur autem ἐγκαλῶ, peto actione, in ius uoco, crimen intento, dicam impingo, sed de priuato iudicio, cum datiuo & accusatiuo iunctum. Isocr. ἀλλὰ δὴλον ὅτι τριαιουσίας δραχμάς ἐνεκέλευσεν, ἐμοὶ χαρίζεσθαι, Verum hoc manifestum, quod id rogatus à me fecit, ut trecentas drachmas à me peteret. Interdum cū genitiuo loco accusatiui. Demosth. ἄχαρ μὲν οὐκ οὐκ τούτω τῷ χρέοντι πῶς ἔνεσ' αὐτῷ ἐγκαλῶν μισθώσεως. Inuenitur aliquan-

do cum datiuo. Plura in Budæi Commentarijs. actiuum.
 ἐγκαλινδῶ. μ. ἴσω. π. ἡα. inuoluo.
 ἐγκαλλωπιζομαι. μ. ἴσομαι. π. ἴσομαι. glorior, adornor, arrego, mihi placeo. Plutarch. ἀναθός ἄν ἐγκαλλωπιζομένου τοῖς ἀσχετοῖς, In rebus turpibus sibi placere, ac sese ostentare. Idem propemodum per ἀρτίσμοι signifi catur. Bud. deponens, datiuo iungitur.
 ἐγκαλλωπισμα. τὸ. ornamentum.
 ἐγκαλομαι. in iudicium uocor, & actione cōuenior. Interdum incusor & opprobrium patior, aliquid mihi uitio uertitur. Interdum ἐγκαλλῶται minus est quàm διηγέσθαι & leuius. Demosth. μὴ ὅτι διήσασθε, ἀλλ' οὐδ' ἐγκαλλῶσαι μοὶ ἐτόλμησε, Ne appellare quidem me ea de re quoquo modo ausus est, nedū mecum experiri. Accipitur pro suo actiuo pro peto iudicialiter.
 ἐγκαλομυθρος. reus.
 ἐγκαλομηρία. τὰ. uidentur dici quæ dantur cū puella obuelata nolit uideri, quod sanè cōgruit deformi.
 ἐγκαλονήσομαι. μ. ὀψομαι. π. οψομαι. sine παύσει, oculto intimè. Erubescio etiam, quod fit cum aliquid dico perficando frontem ob pudorem, cui opponitur ἐγκαταλονήσομαι.
 ἐγκαλονήω. intego, obuelo.
 ἐγκάναξορ. infunde. Aristoph. ἴθι ὄν ἄρα θηρ ἐγκάναξορ μοι ποδῶ.
 ἐγκάνθιδες. ἰδος. est cū maioris anguli, seu Canthari caruncula excrefcit iusto amplius & ad nares proutuberat. Id quod præcipue patiuntur οἱ θαλασσοεργοί. Vocant etiā ἐγκάνθιδας canthorum radices, qui etiam ἐπιπύθιδες. Cæterū qui propè nasum adiacent, Rhauteres uocantur, ab humoris inspetione, aut πικρῶ, id est, lacrymarum fontes quidam.
 ἐγκάνθηω. auidè deuoro. Aristoph. pace: ἄλλ' ἐνέαψε περιπυλίσας τοῖν ποδῶν.
 ἐγκαρ. αρος. cerebrum. Home. τίω δ' ἔμυρ ἐγκαρὸς αἴση. Vide Cœl. lib. ij. cap. xxiiij.
 ἐγκάρδιορ. quod medium in lignis est, & quæ si medulla.
 ἐγκάρπος. ον. δ. ἡ. fructuosus. Apud Vitruium Encarpus inter Ionice columnæ ornamenta legimus: Bass, inquit, spiram superposuerunt pro calceo, Capitulo uolutas, uti capillamento conrispatos cincinnos propendentes dextra & sinistra collocauerunt, & cymatij & encarpis pro crinibus dispositis

dispositis frontes ornauerunt.
 ἐγκασα. ον. ἴω. uiscera, intestina.
 ἐγκασθῆναι. uiuere.
 ἐγκασθῶναι. dimittere.
 ἐγκασθῶναι. μ. ἴσω. π. ἡα. iungo, accommo, adiungo, adapto. actiuum, accus. iungitur
 ἐγκασταλῆω. μ. ἴσω. π. ἡα. inclino. actiuum, accusatiuo iungitur.
 ἐγκασταλῆνω. μ. ἴσω. π. ἡα. circumuenio.
 ἐγκασθῆνω. μ. ἴσω. π. ἡα. reduco in numerum. actiuum, accusatiuo iungitur.
 ἐγκασταλῆμενόν. pro derelicto habitum.
 ἐγκασταλῆνω. μ. εἴσω. π. εἴσω. uel ἐγκασταλῆμάνω. relinquo, propriè significat in discrimine deserere, actiuum, accusatiuo iungitur.
 ἐγκασταμῆνυμι. uai
 ἐγκασταμῆνω. μ. ἴσω. π. ἡα. miscéo, actiuum, accusatiuo iungitur.
 ἐγκασταμῆσας. δ. qui infigit.
 ἐγκασταπῆνω. infero.
 ἐγκαστασβῆσθ. extinguatur.
 ἐγκαστασνεύσομαι. instruo.
 ἐγκαστασνήθημι. grassari.
 ἐγκαστασνήθημι. pingendi ratio, quæ inustaria dicit.
 ἐγκαστασνήθημι. μ. ἴσω. π. ἡα. infigo elementum, imprimo principium.
 ἐγκαστασνήθημι. sacrifico, fodio.
 ἐγκαστασνήθημι. repono.
 ἐγκαστασνήθημι. insistere, inducere, ἐνέχθημι.
 ἐγκαστασνήθημι. domestico, custos. Plut.
 ἐγκαστασνήθημι. μ. ἴσω. π. ἡα. intus muro, ædifico. actiuum, accus. iungitur.
 ἐγκαστασνήθημι. interior.
 ἐγκαστασνήθημι. τὰς. combustas.
 ἐγκαστασνήθημι. inustiones, pustulæ, scoria argenti.
 ἐγκαστασνήθημι. ἰος. ἡ. æstus.
 ἐγκαστασνήθημι. oi. sculptores, inustores.
 ἐγκαστασνήθημι. ον. δ. pictor.
 ἐγκαστασνήθημι. genus picturæ dictum ab urendo.
 ἐγκαστασνήθημι. ης. ἡ. pictura inusta. Plin. lib. xxxv. ca. x. Pictura suæ inscripsit encautem.
 ἐγκαστασνήθημι. μ. ἴσω. π. ἡα. glorior. neutrum, datiuo iungitur.
 ἐγκαστασνήθημι. δ. morsellus, bolus, frustulum, quod ore accipitur, à ἐγκαστασνήθημι deriuatum.
 Ε Γ Κ Ε.
 ἐγκαστασνήθημι. incumbo, impendeo, ingrui, cōcupisco, urgeo, insto. Quemadmodū Teren. Ille instat factum.
 ἐγκαστασνήθημι. ον. δ. molestus, molestia affectus,

apud Hippocratem.
 ἐγκαστασνήθημι. δ. surreptus.
 ἐγκαστασνήθημι. nimis accutate ornatus, & delicatus, à ποισύρα quada generosa, & diuite Alcmaeonis uxore: quæ ob uitæ molliciem malè audit.
 ἐγκαστασνήθημι. inuolutus, contortus, à κορσῆρι, uel potius κορσῆρι, quod Cypri tegumentum capitis sonat, Cincinnus: Nōnnulli uicem, atq; tumorem interpretantur.
 ἐγκαστασνήθημι. obstippo capite, à ἐγκαστασνήθημι.
 ἐγκαστασνήθημι. μ. εἴσω. π. εἴσω. adhortor, deponens, datiuo iungitur.
 ἐγκαστασνήθημι. ατῶ. τὸ. adhortatio, inhortamentum, qua ad cancis uitur Xenophon.
 ἐγκαστασνήθημι. ο. δ. iustus.
 ἐγκαστασνήθημι. μ. ἴσω. π. ἡα. infero arbores. Dicitur etiam ἐγκαστασνήθημι, ἐμφυτεύω, ἐμφυλλίζω, & ἐνοφθαλμίζω. accusatiuo iungitur.
 ἐγκαστασνήθημι. ἰδος. ἡ. stimulus, aculeus. Aristoph. fucus: ἡ τίς ἡμῶν ἐστι ἡ ἐπίνοια τῆσδε τῆσ ἐγκαστασνήθημι δος; ἐγκαστασνήθημι. oi. stimuli, ac retina cula ferrea, quibus scansuri utuntur. Sunt & inhærentes calcaneo stimuli, quibus excitantur equi: calcaria.
 ἐγκαστασνήθημι. ἰος. ἡ. insertio.
 ἐγκαστασνήθημι. ο. aculeatus.
 ἐγκαστασνήθημι. ο. δ. cerebrum.
 ἐγκαστασνήθημι. traditus est.
 ἐγκαστασνήθημι. cacau. Aristophanes ranis: ἐγκαστασνήθημι δα ἐκλεῖ θεῶν.
 Ε Γ Κ Ι. Ε Γ Κ Λ.
 ἐγκαστασνήθημι. morosus sum, ναυποιοῦ, moribus Cilicum utor.
 ἐγκαστασνήθημι. impediens, τὰ ἐγκαστασνήθημι.
 ἐγκαστασνήθημι. τὰ. genus ornamentum muliebris.
 ἐγκαστασνήθημι. μ. εἴσω. π. ἡα. includo, illustro, accusatiuo iungitur.
 ἐγκαστασνήθημι. δ. adculpatus.
 ἐγκαστασνήθημι. ατῶ. τὸ. culpa, crimen, conuicium, expostulatio, accusatio, indignatio. Est etiam actio, petitio, libellus actoris, id est τὰ ἐγκαστασνήθημι, & quæcunq; iudicialia persequitio dicitur. Vnde ἐγκαστασνήθημι εἶνα sic dicitur, ut ἐγκαστασνήθημι, hoc est crimina, & controuersias pati. Διαδύσθαι τὰ ἐγκαστασνήθημι, & transfigere causam. φεύγειν ἐγκαστασνήθημι, in suspicionem & culpā, uel reprehensionem timiditatis uenire. Ἀναδύσθαι τὸ ἐγκαστασνήθημι, τὸ ἐπὶ τῶν ἐγκαστασνήθημι, id est, in se crimen recipere, crimini se offerre, agnoscere rem perpetratam, &
 x se man

Gorg. ὅταν ᾤσθι ἰατροῦ αἰρέσεως ἢ τῆ πόλις
σὺλλογος, ἢ ᾤσθι ναυπηγῶν, ἢ ᾤσθι ἄλλης τινὸς δι-
μουρμυνοῦ ἔνθεος. Quod imitatus Cice. pro
Murena dixit: Quid si illa officio sissima na-
tio candidatorum obuiam uenit. Bud.
ἔθος. εος. τὸ. mos, consuetudo, institutum.
ἔθωσα. acui. aoristus, cuius primitiuum nō
est in usu.
ἔθρεψι. pauit.
ἔθυ. confuefco. ω. εἶωθα.

Τὸ Ε μετὰ τῷ Ι.

E i, si, utinam. Accipitur pro διότι & ὅτι.
Demosthe. τὸ τούτῳ ἀρεῖας ὑμῖν ἀπήγγε-
λεμ. ὡς ἔλαρον ἐπὶ πρὸς ἄνα τὸς πρῶτασιμ ἢ δὴ
ἢ τῶν ἀθηνάων πόλις. Eius constructionem
cum uerbis uide in comment. Budæi.
εἰθούλα δὲ, aut si mauiis, atq; adeò, imò uerò.
εἶζε. siquidem, utique.
εἶζουμ. si saltem.
εἶδ' ἄγε. agedum, age, pro ἄγε δὲ, κατ' ἕλλησιν
Atticè.
εἶδ' ἄρα, pro εἶπερ ἄρα dicitur. Bud.
εἶδέμιν. si minus, alioqui, quod nisi uerū est.
εἶδεμυρέ. alioqui, sin minus.
εἶδ' ἴτω. sicui.
εἶναί. quamuis.
εἶνεμ. utique. εἶνεμ, sicubi:
εἶμν. si non, nisi, an non? accipitur pro quin.
εἶμόνομ. si modo.
εἶπερ. si certè, si, quandoquidem. Vide Bud.
εἶπερ ἄρα. siquidem. uide Budæum.
εἶπι. sicubi, siqua, siquo.
εἶποθεν. si quo ex loco.
εἶποι. si aliquo.
εἶπου. sicubi.
εἶπως. si qua ratione, si quo modo.
εἶσοι ἰδιόμ. si ita mauiis.
εἶσοι φήλομ. si molestum non est.
εἶτε ἀκούσ, εἶτεμν. an audiuit necne.
εἶτε. siue.
εἶτι. num.
εἶπ' ἐπι τούτοις. deinde.
εἶτου. si cuius.
εἶτω. sicui.
εἶ. es: secunda persona à uerbo εἶμι, uade.
εἶα. ας. ἢ. herba, gramen.
εἶα. eia, aduerbium hortantis.
εἶα. præteritum medium ab εἶω.
εἶαμυρόν. ἢς. ἢ. locus humidus, amœnitas.
εἶάμ. si.
εἶ ὄφελον. ὃ. ἢ, utinam.
εἶανός. ὃ. εἰανός.

εἶα. εἶαρος. τὸ. pro ἔαρ. æstas, uer.
εἶορ. ερρς. sanguis, anima.
εἶαρινός. οὐ. ὃ. uernus. Hinc illud Martial. Di-
cunt εἶαρινὸν tamen poetæ, sed Græci qui-
bus est nihil negatum.
εἶαροπότις. ὃ. sanguipotæ.
εἶαρος. οὐ. ὃ. uestis.
εἶασμον. sinebam.
εἶατο. sedebant.

ΕΙΓ. ΕΙΑ. ΕΙΕ.

εἶμα. ατος. τὸ. imago, similitudo. Aristoph.
Thesmo. λέωμ σοι γέρονεμ αὐτ' εἶμα σόν.
εἶζουμ. si saltem.
εἶδάμιος. οὐ. ὃ. speciosus.
εἶδαρ. ατος. τὸ. eica, pro ἔδαρ.
εἶδέμν. uiderem.
εἶδεχθισατω. ε. ὃ. deformissimus.
εἶδεχθίς. εος. ὃ. ἢ. turpis, deformis.
εἶδέω. μ. ἴσω. scio.
εἶδ' ἢ, pro ἐπειδ' ἢ, ponit Hom. Iliad. primo.
εἶδ' ἡμωμ. ονος. ὃ. peritus.
εἶδ' ἢ. specialiter.
εἶδ' ἡμός. οὐ. ὃ. specialis, formalis.
εἶδ' ὄμα. uideor, appaero, assimilo, ε' eponeis,
εἶδος. εος. τὸ. species, facies, forma, idea, θεω-
ρία. Plato interim ἰδέαμ, interim εἶδος ποι-
minat.
εἶδοφροεἶω. repræfento, refero.
εἶδ' ἡλίς. ciens, peritus.
εἶδ' ἡλιόμ. τὸ. edyllium, paruum ποῆμα, cui-
iufmodi sunt apud Theoc.
εἶδω. μ. εἶσω. μ. σ. ω. ὀδα. ὑπερσυντελιός, ἴδωμ.
debuerat autè potius scribi εἶδ' ἡμ, sed εἶ in
κ cōuerfum est, & ἰ subscriptur: cognosca,
εἶ intelligo, accusatio iungitur.
εἶδ' ἡω. ἡσθεἶδω, dormio.
εἶδωλέομ. ε. τὸ. templum idolorum.
εἶδ' ἡλιόμ. ε. τὸ. effigies idoli.
εἶδωλόθωτομ. ε. τὸ. idolothytum, sacratū ἰδο-
lis, uictima idolorum.
εἶδωλοατρεἶα. ας. ἢ. idololatria, idolorum la-
tria, id est cultura.
εἶδωλοατρεἶς. οὐ. idololatra, id est idolorum
cultor.
εἶδ' ὄλομ. ε. τὸ. simulacrum, spectrum.
εἶ ὄλοποῖα. est cum intro ducitur persona no-
ta, sed mortua, & quæ loqui deserit. Sicut
apud Euripid. in Hecub. Polydori introdu-
citur idolum. Vide Cœl.
εἶδωλοφωός. οἱ. simulacri speciem habentes,
εἶεμ. esto, sint, sit sanè, age, sic fiat. Est conces-
dentis aduerbium. εἶεμ δ' ἢ, esto porrò.
εἶθεμ.

ΒΙΘ. ΕΙΚ.

εἶθεμ. statim.
εἶθε. utinam.
εἶθεμ, μαθεμ, Hefych.
εἶθεσι. confueuit.
εἶμαδ' ἴσαί. οἱ. Epicurei dicti sunt, quoniam εἶ-
μαδ' ἴσαί, hoc est, uigefimum diem cuiusque
mensis colerent, quo natus Epicurus cre-
debatur,
εἶμαδ' ἴσαί. affimilo, imaginor, fingo, coniecto,
adumbro, uiuam formam exprimo.
εἶθεμ, cedo, pro εἶνω.
εἶναί. quamuis.
εἶμακοδελία. ας. ἢ. uana cōsultatio, stoliditas.
εἶμακομυθία. ἡ. ἡ. uana cōsultatio, stoliditas.
εἶμακομυθία. ας. ἢ. nugacitas, uaniloquium.
εἶμακομ. οὐ. τὸ. uulgus.
εἶμακομυθία. μ. ἴσω. π. ἡ. α. τὸ. εἶμακομυθία.
εἶμακομυθία. ἡ. ἡ. εἶμακομυθία.
εἶμακομ. ε. ὃ. uanus, cōmunis, leuis, sine præ-
rogatiua, uulgaris, ὃ. τυγῶμ, quilibet in or-
dinem cogendus, ὃ. ἡμυθίος.
εἶμακομυθία. ἡ. ἡ. futilitas, uanitas.
εἶμακομ. ἡ. ἡ. idem.
εἶμακομ. ἡ. ἡ. numerus uigenarius, uigefima
dies mensis. Aristoph. nebulis: εἶζω δὲ ἀπόθ-
νημα ὄρωμ ἄρουσαμ τῶν σελίνημ εἶμαδ' ἴσαί.
εἶμακομ. ας. ἢ. ἢ.
εἶμακομ. οὐ. ὃ. coniectura.
εἶμακομ. οὐ. ὃ. coniectator.
εἶμακομ. ὄλομ. appellatur uerisimiles atque
opinabiles, cuiusmodi sunt ὄλομ τῶν τῶ ὄλομ
μου εἶμακομ ὄλομ, ἢ τῶ ὄλομ ὄλομ ἡμυθίωμ
παραδ' ἡμυθία ἀπαμακομίντωμ, id est, ad exemplar
effecti. Bud.
εἶμακομ. ε. ὃ. qui uigefimas colligit: quod
probrosum habebatur. Aristoph. Ranis:
Θαυμάτωμ ἄν, εἶμακομ ἡμυθίωμ.
εἶμακομ. uiginti Doricè pro εἶμοσι. Theocrit.
Oceporis: φεἶ, φεἶ λαμωμ τοι ταλάρας σῆε-
δωμ εἶμακομ πηροῖ σπυροῖ.
εἶμακομ. οὐ. ὃ. decens.
εἶμακομ. οὐ. ὃ. fomno similis, uanus.
εἶμακομ. οὐ. ὃ. similis. dicitur & ἡμακομ.
εἶμακομ. si utique.
εἶμακομ. inconsulto, temerè, frustra, sine causa, in-
tempeltiue. οὐ ἢ ἢ, non ab re, non imme-
rito, non iniuria.
εἶμακομ. clytere infundo.
εἶμακομ. affimilare, repræfentare.
εἶμακομ. ratione moueri, causa duci.
εἶμακομ. effingo.

εἶμακομ. οὐ. ὃ. similis, imaginarius.
εἶμακομ. ὄλομ. τὸ. par, decens, contentaneus, con-
sequens. ὡς εἶμακομ, non mirum, uerisimile
est, ut conijcio. ὡς τὸ εἶμακομ, id quod appa-
ret, ut par est. Cicero in partitionibus, τὰ
εἶμακομ uerisimilia uocat.
εἶμακομ. uiginti annorum.
εἶμακομ. uiginti primi. Vide posterior
res annotat. Bud. in Pandect.
εἶμακομ. ἢ.
εἶμακομ. nauis habēs uiginti remos.
εἶμακομ. uiginti.
εἶμακομ. dignus precio uiginti boum.
εἶμακομ. ἰδ' ὄλομ, ætas uiginti annorum.
εἶμακομ. uicis tantundem ualens, uige-
cuplum.
εἶμακομ. οὐ. ὃ. uigefimus.
εἶμακομ. qui uicesimam partem bonorū
colligit à subditis more tyrannico.
εἶμακομ. uiginti uallos habentia.
εἶμακομ. iure, merito, mco iure, iure optimo,
decenter, decorè.
εἶμακομ. μ. ξω. π. χα. cedo, fugio, locum do, obe-
dio. neutrum, datiuo iungitur.
εἶμακομ. ὄλομ, imago, similitudo, simulacrum,
effigies.
εἶμακομ. οὐ. ὃ. obediens.
εἶμακομ. τὸ. εἶμακομ.
ΕΙΑ.
εἶμακομ. ἢ. panniculi in quibus continetur
cerebrum, qui duo sunt: & alio nomine μῆ-
νυζες appellatur. Vide anatomiam Gaz-
leni.
εἶμακομ. μ. ἴσω. π. αμα. sum in conuiuio,
conuiuor magnificè.
εἶμακομ. οὐ. ὃ. conuiuia.
εἶμακομ. ἡ. conuiuium magnificè instru-
ctum, compotatio.
εἶμακομ. τὸ. propugnaculum, defenfaculū.
εἶμακομ. flabat.
εἶμακομ. οἱ. serui qui solent uocare cōuiuas,
uocatores dicuntur regij. Dicuntur etiam
cibario præfcti ministerio, quod genus ho-
nestum censebant.
εἶμακομ. ας. ἢ. Eijithya, Lucina dea parturiz-
entibus propitia.
εἶμακομ. circumplicari & obuolui, ut terra cir-
cum axem mundi. Dicitur & εἶμακομ. ut
Aristot. ἔντερον εἶμακομ dicit inuolutum
& conuolutum. εἶμακομ. in an-
gustum redigi, in arcum cogi, σενοκομ
δω. Bud.

Εἶλιν. accepit, destruxit, uicit.
Εἶλεός. δ. ileus, morbus intestinorū in equis,
mensa coquinaria, secessus, latebra ferarū,
sed proprie anguium.
Εἶλιώ. μ. ἴσω. π. ηκα. uerto, uoluo, in orbem
obambulo, induo, tego, claudio. actiuum,
accusatiuo iungitur.
Εἶλεόςθις. εος. δ. ἡ. iliofus uertitur à Plinio lib.
xxx. hoc est, ilco gracilioris intestini morbo
laborans.
Εἶλιν. ἡ. solis splendor.
Εἶλημένη δίκη. edita actio dicitur. Bud.
Εἶληθον. conuersim.
Εἶληθερά. ἢ
Εἶληθερεῖσθαι. apricari.
Εἶληθον. τὸ. in sole calefactum.
Εἶληθουθα. ueni. aoristus est ab ἔληθω.
Εἶλημμένος. conuictus.
Εἶληθη. concessum est.
Εἶλησις. ιος. ἡ. motio, color, σποφή.
Εἶλησις. aestus.
Εἶλητιορ. τὸ. traçtibile.
Εἶληγμάω. uertigine uexor.
Εἶληγος. δ. uertigo, obtenebratio.
Εἶληγμα. inuolutio, hoc est σπεροφή.
Εἶληγμένω. s. flexuosis orbibus exiftens.
Εἶληγρίσα. ας. ἡ. synceritas.
Εἶληγρηνος. ἴος. δ. ἡ. syncerus, uerus, non fictus,
ἔδοτος, sine fuce.
Εἶληδοῦμα. irascor, inuoluor.
Εἶληοιες. οί. apud poetas affines, qui duas so-
rores duxerunt.
Εἶληπος. οδος. δ. ἡ. uertens, & curuans pedes
in eundo: boum epitheton.
Εἶλησεσθαι. τὸ ἐλεῖσθαι.
Εἶλητενός. ἴος. δ. ἡ. conuolutus, perplexus.
Εἶληωμένος. exulceratus.
Εἶληορ. aoristus secundus ab ἐρίω, uel ἔλω.
Εἶληθμός. ού. δ. secessus interior, spelunca.
Εἶλημα. ατω. τὸ. uestis, uelamen, παρὰ τὸ ἐλεῶ.
Εἶληός. ού. latibulum.
Εἶληός. ὄος. ἡ. limus, cœnum.
Εἶλησπεσθαι. admodum serpentis aut uermis
moueri.
Εἶληφάω. μ. ἴσω. π. αικα. circumuoluo. actiuū
accusatiuo iungitur.
Εἶληφάω. idem.
Εἶληώ. abscondo, in limo inuoluo.
Εἶλω. uerto, suscipio, conuoluo, contorqueo.
Εἶλωτέα. ας. ἡ. seruitus.
Εἶλωτεύειν. seruire.
Εἶλωτῶ. οί. apud Lacedæmonios erant quos

rum fortuna media erat inter seruorum &
liberorum conditionem, quemadmodum
apud Thesalos πένεσαι, apud Cretenles
κλαρῶται & μωῶται, apud Mariandynos δὲ
ρυφῶροι. quales Argiuorum γυμνήτωρ & Sy-
cioniorum πορυνθῶροι. author Iulius Pol-
lux lib. iij. cap. viij.
Εἶλωτης. κτω. ἡ. famulitium Spartanorum,
Εἶλωτῆς. ἴδος. ἡ. serua.

ΕΙΜ.

Εἶμα. ατω. τὸ. uestis.
Εἶμαρμα. fatatus sum.
Εἶμαρμίνη. ης. ἡ. fatum, γένεσις. Gellius libro
sexto, capite ij.
Εἶμαρταίμοι. mihi fato datum est, & decretū,
mihi fatum est.
Εἶμαρτο. fatatum erat.
Εἶμαρ pro ἔσμερ, fumus, dixit Aratus.
Εἶμένος. δ. indutus, inuolutus: ἀπὸ τῶ ἐπ ἔμα.
Εἶμί. μ. ἴσομαι. sum.
Εἶμι. eo, ibis. ἔς ἢ ἐδοα, is & ibis.

ΕΙΝ.

Εἶν pro ἐν dicunt poëtae.
Εἶναετής. nouē annis, aduerbialiter. Odyf. r.
ἐναετής γάρ σφιν κιαῖ ἔσπερμα ἀμφιπέποντος.
Εἶνα. est filium esse, natum esse. Iſæus: φασί
μὲν οὐρ εἶνα θρασυμάχου Νιδερατορ, id est,
patrem habuisse Thrasymachum. Bud.
Εἶνα ἐαντῶ. sui iuris esse, hoc est, ἀνεξούσιον
εἶνα. Basil. ἡμῆς σὲ παρακαλοῦμεν, εἴτι ὑπέρα
μέ σου τὸν νοῦρ, ἀπέλασαντα τὸτο τῆς διανοίας,
σε αὐτῷ γένεσθαι πατέρα. Bud.
Εἶνα. etiam licere significat, quemadmodū
esse Latinis. Cicero: Quem enim depreca-
ri esset. Constructionem eius apud Budæū
uide.
Εἶνα ἐξω αὐτῷ. mente alienatum esse. Et ἔμαρ
εἶνα pro ἔμαρ. Vide Budæum.
Εἶνάμης. nouies.
Εἶνάλιος. s. δ. marinus, pro ἐνάλιος.
Εἶνάμυες. aduerbium est, significans perno-
uem noctes.
Εἶνάτηρ. ηρος. ἡ. fratria, id est uxor fratris, ne-
que en m glos est, quum apud Homerum
γάρως & ἐνάτηρ pro diuersis inueniantur.
Aelius Dionysius uocat ἐνάτηρας, que ali-
ter Synonymphi dicitur, hoc est cōsponise
duobus, uel pluribus nuptæ fratribus. Sic
cut Aeli dicuntur, uel etiam Aelii, qui-
bus duæ nupserint sorores.
Εἶνατός. ού. δ. pro ἐνατός, nonus.
Εἶνί. ἐν.

Εἶνοθις.

Εἶνοθις. ού. δ. in uia positus, uel in uia habi-
tans.
Εἶνός. ού. δ. Ionum lingua δανός.
Εἶνοστῆρας. s. δ. Enostæus, mouens terram,
Neptuni epitheton.
Εἶνοσφύλλος. s. δ. ἡ. altus, uentis afflatus, cō-
stitus arboribus.
Εἶνασι. ἢ
Εἶξασι. similes sunt, pro ἰοίμασι. Aristoph. ne-
bul. ἔξασι δὲ οὐρ ἐρίοισι περὶ γαμίνοισι.

ΕΙΠ.

Εἶπα. dixi. ἀόρ. ἄ. ἢ ἔπωρ. β. ab ἔπω, quod nō
est in usu.
Εἶπε. dixit.
Εἶπέ. dic, ueni.
Εἶπερ. dicere, referre, narrare, cōmemorare.
Εἶπέρ. certē.
Εἶπέσμαι. dico, sequor.
Εἶπεσθα. pro εἶπης, dixeris, lingua Aeolica.
Εἶπω. si quo modo.
Εἶρ. ος. δ. Ir fluij nomen.
Εἶρ. procella, fulgor.
Εἶραφίωτης. δ. Dionysius, παρὰ τὸ ἐρεῖσθαι ἐν
τῷ μὲρθῷ θιός.
Εἶραθω. prohibeo, facio, distraho, intercedo.
Εἶρασμαίνω γῆν. terra culta.
Εἶραμνοι. οί. uincti & ergastularij serui, qui
etiam Ergastula appellantur.
Εἶραμός. ού. δ. uinculum, carcer, prohibitio.
Et adulteri depreheni detentio, quæ lege
licita erat, nisi uades ipse daret. A qua le-
gemanauit caput illud capite quinto in tra-
ctatu de adulterijs in Pandectis. Vide Bu-
dæi Comment.

Εἶραμμι. μ. ἐρεῖω. π. ερεχα. idem quod ἐρεῖω.
Εἶραμμι. idem quod ἐρεῖσθω. Εἶραμμι πυρός
ἢ ὑδατος, de proscriptis dicebāt, id est, aqua
& igni interdicti cuiquam. Est etiam face-
sere, abire, summoueri. Iſocrates: τῶς βαρε
βάρους ἐρεῖσθαι τῶρ ἐρεῖωρ ποροαρεῖσθαι, Præ-
conio edicunt, ut Barbari procul à sacris fa-
cessant. Quod autem erat Romanis aqua
& igni interdicere, hoc erat Græcis ἐρεῖσθαι
τῶς ἀρεῖσθαι, ἢ τῶρ ἐρεῖωρ. Dicebant etiam ἐρεῖ-
γῶτα ταφῆς, quæ omnia hodie in eis consti-
tuta sunt, quibus aditu sacrarum ædium sa-
crorumq; communione interdicitur, quiq;
hominum colloquio commercioq; arcen-
tur & propulsantur ut prophani: qui si por-
tū cōtumaces esse perrexerint, etiam diuis
excretionibus deuouentur, ἀναθήματα uo-
cant, ut olim καθάρματα & περιθήματα ap-

pellabant. Erat etiam olim animaduersio
publica ἐρεῖσθαι τῶρ νομίμων ἢ τῶρ νομιθῶρ.
Budæus.
Εἶρεω. denso spiritu. custodiæ trado, coërceo,
claudio, detineo carcere, in carcerem conij-
cio. Item ἐρεῖω ueto (simpliciter) & prohi-
beo transitu. Bud. actiuum, accusatiuo iun-
gitur. Quando significat claudere in car-
cerem aspiratur, alias tenuatur. Vnde cōm-
posita καθάρμμι & καθάρμμι.
Εἶρεορ. ού. τὸ. seruitus, captiuitas, δουλεία, ἀρχῆ
μαλωσία.
Εἶρεορ. idem. δουλεία Hefych.
Εἶρεος. s. δ. seruilis.
Εἶρεσία. ας. ἡ. remigatio, remigium, idem si-
gnificare & ἐρεορ quidam ponunt.
Εἶρεσιώνη. ης. ἡ. ramus oleaginus lana obuor-
lutus, arborum fructibus, quæ ἀπερδορα uō
cātur, circumpendentibus, qui ante ianuas
ædium poni erat solitus in honorem Ap-
pollinis.
Εἶρενάος. s. δ. paci deditus.
Εἶρενάωος, ἢ
Εἶρενός. pacificē, placidē.
Εἶρενέω. μ. ἴσω. π. ευκα. pacem habeo, in pa-
ce custodio. neutrum, accus. iungitur.
Εἶρενη. ης. ἡ. pax: quietem interdum uerit Ez-
raſmus.
Εἶρεννός. ού. δ. pacificus, qui non molitur bel-
lum.
Εἶρενοδιοί. οί. feriales uertuntur à Dionysio.
Εἶρενοποιός. ού. δ. pacificus, σπονδοφόρος.
Εἶρενοπιώ. pacifico.
Εἶρεορ. ού. τὸ. lana.
Εἶρετη. ἡς. ἡ. carcer, custodia.
Εἶρεμός. ού. δ. feries.
Εἶρεομός. ού. δ. lanam tractans, uel ornans,
ἔριουρός.
Εἶρομαι. μ. ἐρήσομαι. interrogo. Lucian. καίτι
νας φιλοσόφους λόγους ἐρήσθαι, Et philosophi-
cas quasdam quæstiones habitas. Depos-
nens, accusatiuo iungitur.
Εἶρομόρος. ού. pendens.
Εἶροπόμος. ού. δ. ἡ. habens uellera innexa, laz-
niger.
Εἶροπόρος. s. δ. qui lanam tractat & exercet.
Εἶρος. εος. τὸ. lana.
Εἶρεσθαι pro ἐρενθαι, custo dierunt.
Εἶρεσθαι. saluare, custodire.
Εἶρεσμαι. custodio.
Εἶρεθέτω. οί. idem quod ἐρεμῖνοι.
Εἶρεω. μ. ἐρεῶ. π. ἐρηνα. dico, neco. Hoc uerbiū
non est

non est in usu, sed ἀγορεύω in usu est, quod hinc sua mutuatur tempora. Lucianus utitur συνείρω.

Εἴρων, ονος, δ. κολάξ, cauillator, non uera dis cens, dissimulatur.

Εἴρωνια, εἰας, ἡ. dissimulatio, ironia. Vide ἀλα ζούνα.

Εἴρωνεύομαι, μ. εὐσομαι, π. εὐμαι, dissimulo, ca uillatoriē decipio.

Εἴρωνος, σ. dissimulatur.

Εἰρωτεύομαι, οἰ. interrogati apud Herodotū.

Εἰρωτεύω, interrogantes apud eundem.

ΕΙΣ.

Εἰς, in. Significat etiam ob. Herodi. τῶν μὲν κολήων εἰς ἀνδρείας δόξαυ αὐτὰ ὑμνούνηται, ac cu fati uo iungitur, cuius constructionem ui de apud Bud. in Comment.

Εἰς ἀε, semper, εἰσαά.

Εἰς ἀπαξ, τὸ εἰσάπαξ.

Εἰσάπις, in posterū, posthac, iterum, statim, aliās, rursus.

Εἰς αὐρή, in crastinum.

Εἰς δευρ, tempore necessario.

Εἰς δύναμι, pro uiribus.

Εἰς δύνατορ, idem.

Εἰς ἐαυτὸν ποιοῦντος τὰ τούτων ἀμαρτήματα, in seipsum recipiens quicquid isti admiserint apud Demosthenem.

Εἰς ἐμέ, usque in ætatem meam.

Εἰς ἔπατα, deinde.

Εἰς ἐπιούσα, in posterum.

Εἰς ἔτι, adhuc.

Εἰς εὖ, mane, sub auroram.

Εἰς καιρόν, oportune.

Εἰς κοινόν, communiter.

Εἰς μακράν, procul.

Εἰς νῦντα, deinceps, in futurū, in sequentem annum, siue nouo ineunte anno.

Εἰς ὄσον, quandiu.

Εἰς ὅτε, usque quo donec.

Εἰς πέμπτην, die quinto.

Εἰς τὰ νῦν, in præsentiarum.

Εἰς τὰ οἴνα, οἴναδε.

Εἰς ταπεινά, imprimis.

Εἰς ταῦτα, adhæc.

Εἰς τὸ ἄνω, breui, celerius.

Εἰς τέλος, omnino, penitus, prorsus.

Εἰς τετάρτην, die quarto.

Εἰς τὸ ἐσχάτω, ad summum discrimen.

Εἰς τὸ ἔπατα, in posterum.

Εἰς τὸ πρὸθεν, idem.

Εἰς τοῦναντίον, in contrarium.

Εἰς τὸ οὐρανὸν μίρον, pro uirili.

Εἰς τὸ φανερόν, aperte, in lucem.

Εἰς τὸδε χρόνον, in hanc diem.

Εἰς τὸν μίφον, in propatulum.

Εἰς τὸνδε λόγον, pro uiribus.

Εἰς τὸπίσω, retro.

Εἰς, ἐνός, δ. unus.

Εἰς ἕναος, unusquisq̄.

ΕΙΣΑ.

Εἰσαγγελεύς, εός, δ. delator, accusator in senatu

Εἰσαγγελία, ας, ἡ. annunciatio, nuncius, accu satio publica, crimen læsæ maiestatis, per duellio, uindicta. Εἰσαγγέλιον dicunt de re bus perperam factis: γραφήν de legibus perperam latis. Bud.

Εἰσαγγέλιον, μ. ελδ, π. ελινα, uoco a d iudicium, accuso aliquem reipublicæ causa, delator sum, defero aliquem.

Εἰσαγωγός, ὄπισ, ὁ. introducens.

Εἰσάρομαι, etiam in passiuua uoce dicitur pro εἰσάγω.

Εἰσαρόμενοι, initiati, assimilati.

Εἰσάγω, μ. ξω, π. χα, introduco, instituo, indu co, defero. Dicebant autem εἰσάγω inter dum de actore, interdum de iudice. Et εἰσάγω dicebatur is, cuius de ea re notio erat. Εἰσάγω τὰς δύνας, iudicia constituere, litem intendere. Εἰσάγω εἰς τοὺς φράσι ras, est profiteri liberos. Εἰσάγω εἰς τοὺς γενεάς, hoc est gentiles. Εἰσάγω πάλιν τὰ δύναν, est actionem restituere. Vide Com mentaria Bud. accusatiuo iungitur.

Εἰσάγω φθόνον δύναν, accuso inuidiæ.

Εἰσαγωγός, εός, δ. dicitur qui actionem rei da re potest, & lege agere iubere, intro ductor, Budæus.

Εἰσαγωγή, ἡ. ἡ. iflagoge, introductio, princip ium, ut cum res à primis initijs & rudimē tis traditur: Latini elementa dicunt. Dicitur & magistratus Athenis, qui audiebat accusantes.

Εἰσαγωγικός, τὸ. commentarium.

Εἰσαγωγικός, οὔ, δ. introductorius.

Εἰσαγωγικός δύναν dicitur, contra cuius exordii præscriptio iure obijci non potest. Vide Bu dæum.

Εἰσακούω, μ. οὔσω, π. οὔνα, ex audio, actiuum, genitiuo iungitur.

Εἰσάλλομαι, μ. οὔμαι, infilio, deponens.

Εἰσαυαγέλιον, pro βιάζεσθαι.

Εἰσαυαγέρ, ὄπισ, ὁ. ascendens.

Εἰσάπαξ, simpliciter, omnino. Latini dicunt semel.

semel. Aliquando distinguitur, εἰς ἀπαξ.

Εἰσάπο, assimilatus est, ὁμοιωθῆναι, Homer, εἰσας το δὲ φθογγὴν οὐ περιόμοιο.

Εἰσάπην, εἰσελθεῖν, ingredi.

Εἰσαφινύομαι, μ. εἰξομαι, π. ημαι, accedo, depo nens.

Εἰσαχθῆναι, accusari, citari.

ΕΙΣΒ.

Εἰσεβάω, profundē.

Εἰσεβαίνω, ingredior.

Εἰσεβάλλω, μ. αλδ, π. ια, inuado, ingredior, ag gredior. Sic εἰσεβάλλω πωρετός dicitur.

Εἰσεβατορ, τὸ. quod adiri potest.

Εἰσεβιάζομαι, ui irrumpo.

Εἰσεβιάζω, μ. ασω, π. αια, aggredior, irruo.

Εἰσεβολή, ἡ. ἡ. impetus, aggressus, apotheca, commeatus, hostilis ingressus, ut ἐμβολή, expeditio.

Εἰσεβόλομαι, μ. εἰξομαι, π. εμαι, admitto, depo z nens, accusatiuo iungitur.

Εἰσεβύς, introitus.

Εἰσεβύω, ἢ

Εἰσεβόμαι, ἢ

Εἰσεβύω, μ. ὕσω, π. υνα, ingredior, neutrum ab solutum.

ΕΙΣΕ.

Εἰσε, locauit, statuit, ut εἰσε ὄπι θερόνορ.

Εἰσεθέρω, cogo.

Εἰσεμι, intro, adsum.

Εἰσεσι, ingreditur, subit.

Εἰσεσύνω, ducō, insequor, inequito, de pedi tibus quocq̄ dicitur nō solum de equitibus.

Εἰσεσθην δύναν, reum agi.

Εἰσεσχομαι, μ. εἰσελευσομαι, ingredior, aoristus secundus, εἰσελθορ, deponens absolutum.

Εἰσθη, adhuc.

Εἰσεφικμι, admistit.

Εἰσεφικμι, recipio, intromitto.

Εἰσεφύλομαι, detulit, calumniatus est.

Εἰσεφύσις, ἡ. ἡ. doctrina, adhortatio.

Εἰσεφύσις, suafor & auctor, qui aliquid nouj introducit, designator. Bud.

Εἰσεφύσις, ας, ἡ. accusatio.

Εἰσεφύσις, συμβουλεύω, consulo, hortor, mo neo, doceo, auctor sum & suafor alicuius rei nouæ, eamq̄ introduco.

Εἰσεφύσις, in memoriam ueniebat.

Εἰσεφύσις τῶν γραφῶν, ad iudicium ueni.

Εἰσεφύσις, ἢ uel eas, uel ibis.

ΕΙΣΙ.

Εἰσι, sunt qui, id est aliqui.

Εἰσιτασ, ingrediuntur.

Εἰσέναι εἰς τὰς ἀρχας, inire magistratum.

Εἰσέναι εἰς τὸν ἀνθρώπον, significat conuenire eum domi. Εἰσέναι etiā est subuenire, hoc est, εἰς νοῦν ἐρεχθαι. Plut, ὁ νομομορὸς αὐτὸν εἰ σία τῆς ἀπορίας, subijt reputatio: quod etiā εἰσαέναι dicitur. Εἰσέναι ὄπι γραφῶν, est po stulari & causam dicere, quod etiam dicitur εἰσέναι τὸν ἀγῶνα ἢ τῶν γραφῶν. Bud.

Εἰσιθι, ἀντι τῶ εἰσελθε.

Εἰσιθμι, ης, ἡ. introitus.

Εἰσηαλώ, intro uoco.

Εἰσηυιοιστραμένος, arrogans, mollis, à moris bus scemij ciuifdam, cui nomen κοισύρη.

Εἰσηυιζώ, importo.

Εἰσηυινομαι, ingredior, insinuo. Philo τῶν νό z σμου de animalib, in aère agentibus: ὦν τὰς μὲν εἰσηυινεσθαι λόγος ἔχει σώμασι θηυσί, ἢ κα τὰ τινας ὀρισμένας περιόδους ἀπαλλήθεσθαι.

Huic opponitur τὸ εἰσηυινεσθαι. Bud.

Εἰσηυινω, τὸ εἰσηυιζώ, intromitto, ingredi facio. Budæus.

Εἰσηυισης, ἡ. insinuationes.

Εἰσηυιλήν, aduolere, intrudere, impellere: quare & pro inferre ponit. Aristoph, νῆ τὸν Διόνυσου ἀποράγε ἡμῶν παραματὰ δαίμων τῆς εἰ σευιληνεσθαι εἰς τῶ οἰκίαν, ἀντι τῶ εἰσηυιζε. Βυ.

Εἰσηω, assimilo, comparo, δονέω, actiuum, da tuiuo iungitur.

Εἰσηωμίζω, ἀσελῶς εἰσερχομαι. Significat etiā ὄπι ἡμεῶ εἰσερχομαι, impudenter me & uelut temulenter infero. Bud.

ΕΙΣΟ.

Εἰσοδος, σ. ἡ. introitus, & προπύλαιον templi, authore Polluce, uestibulum, aditus, expe ditio, porta.

Εἰσοδερ, donec.

Εἰσοπήρορ, ον, τὸ. speculum.

Εἰσορ, σ. δ. congruus, æqualis, uelox.

Εἰσορ, Homericæ dictio: quum ad rem refer tur, exponendum, habens æqualia latera: quum ad animum, φρένας εἰσας, intelligen dum moderatum, constantem, neque stupi de abiectum, neque efferum: quj ad con z uiuium spectat, accipiendum pro ea dictio ne æquale, quod omnibus ex æquo sit dis tributum.

Εἰσορ, usquequo donec.

Εἰσπίμω, accerso.

Εἰσπίτομαι, inuolo.

Εἰσπίδαω, infilio.

Εἰσπίτω, irruo, irrumpo, intro, cum festinatio ne ingredior.

Εἰσπλῖω. μ. ἔσω. ω. νικα. ἀπὸ τοῦ πλεῖω. ad nauis go, mare intro, à littore soluo. deponēs ab solutum.

Εἰσπλός. ου. ad nauigatio, aditus, locus per quem introeunt naues in portum.

Εἰσπνῆμ. amare dicitur, quòd inspiret amor.

Εἰσπνύτης. ου. δ. amator apud Lacedæmonios, sicut apud Thessalos ἀίτης amafius dicitur, ut xij. Idyllio testatur Theocr. Δοῖω δὴτινε τὸδε μετ' ἀμφοτέρωσι γενέσθην φῶθ', δ μὲν ἵς ἐπὶ πηλοσ, φάινχ' ὁμυνηλάσθων. τὸν δὲ ἐε τερον πάλιν ἴσμεν δ' ἑκατὸς εἶποι αἴτην.

Εἰσπνοή. inspiratio.

Εἰσποίω. μ. ἴσω. ω. νικα. adopto, do in adoptio nem, coarctio. ἀκτιυῖ, accusatiuo iungitur.

Εἰσπονητός. οὐ. δ. ἀκτιυῖ, adoptitiuus, nothus.

Εἰσπραίνω. ορος. δ. exactor.

Εἰσπραξίς. ιος. ἦ. exactio.

Εἰσπράττωμαι σε τὰ χρήματα. exigo pecuniam à te.

Εἰσπράττω. μ. ἄξω. ω. αχα. exigo. Εἰσπράττω τι νὰ ὑπερίμερον, de eo dicitur qui acerbè, hoc est, πικρῶς ἐσπράττεται. Εἰσπράττω & ἐσπράττωμαι πῶ ἐγγύμν apud Demosthen. pro exigo sponsonem. Bud. ἀκτιυμ, accusatiuo iungitur duplici.

Εἰσρέμ. influere, interlabi.

Ε Ι Σ Φ.

Εἰσφέρωμαι. in medium adfero, introduco.

Significat etiā intrò admitto. Et pro προσφέρωμαι, cibum sumere, uel haurire quipiam. Aristotel. in quarto de generatione animal. ποῖδ γὰρ τις ἢ τροφή γίνεται μάστιγα, καὶ τὸ σάματων διάθεσις διὰ τε πῶν κρῶσιν τῶ περιεσῶσ ἀέρος καὶ τῶν ἐισόντων. μάστιγα δὲ διὰ πῶν τῶ ὑδάτων τροφήν, πῶτο γὰρ πλάσσω ἐσφέρονται, καὶ ἐν πᾶσιν ἐσι πῶτο τροφή καὶ ἐν ξηροῖς. Bud.

Εἰσφέρω. tributū pendo, quod Plinius in Paenegyri. Græcorum more, inferre tributum dixit. Plutarchus: ὡς τε μινέτι τὸν δήμον ἐσεσνεμάμεν, Ita ut populus tributum pendere desierit. Dicitur & de priuata benignitate, & de annuis aut mensuris priuatis hominibus collatis. Est etiam cibum fumo sicut suum passiuum. Aristot. in quarto de partibus animalium: ἄθυνατῆ δὲ πῶσων ἢ θερμῶσ τις διὰ τὸ πλεῖθος καὶ ὑπερβολήν τις ἐσφέρειμαίης τροφῆς, hic enim significat cibum sumptum. Item effero, induco, ad populum fero, in medium adduco. require φέρω. actiuum, accusatiuo iungit. Εἰσφέρωμαι πῶν γνῶσ μιν ἐν τῇ βουλή, est in medium adferre sens

tentiam, palam cenferre aliquid faciendū, & auctorem esse alicuius sententia. Nam γνώμη ἀποφαινεῖται est sententiam dicere quoquo modo. Εἰσφέρωμαι τὸν νόμον, est legem ferre & rogare, ad populum ferre, cū populo agere. Athen. ἄριστοφῶν δὲ δὲ ἑκατόν δ νόμον ἐισενεμῶς ὅπῃ ἐπιλεῖσθον ἀρχοντων, ὅς ἄν μὴ ἕξ ἀσῆς γίνεσθαι, νόμον ἔνοι.

Εἰσφέρωμαι. cum certa pernicie irrepo, me insinuo & introducor.

Εἰσφορά. ἄς. ἦ. tributum, collatio, coemptio, census.

Εἰσφράσσωμαι. recipere, admittere.

Εἰσφράσσωμαι, καὶ

Εἰσφράσσω. admitto, ut in urbem uel domum.

Accipitur pro deuoro. Vide Commentaria Budæi.

Εἰσχύω. μ. ἔσω. ω. νικα. infundo, actiuum, accusatiuo iungitur.

Ε Ι Σ Ρ. Ε Ι Τ. Ε Ι Ω.

Εἶσω. intro, pro ἔσω.

Εἰσωθῖω. μ. ἴσω. ω. νικα. intrudo.

Εἰσωποι. ad aspectum contrarij, qui intus uidentur, ἀντιπρόσωποι, ut εἰσωποι δ' ἐξέσονται νεῶν, hoc est, ante conspectum suum naues habebant.

Εἶτα. postea, adhuc, posthac, deinde, deinceps, sub hæc, at interim. Est sæpe nota indignationis, sicut tandem apud nos. In interrogando pro itane accipitur.

Εἶτε. siue.

Εἶω. μ. εἶσω. ω. εἶω. μέσος ω. εἶω. ὑπερσυντ. ἦμ. καὶ εἶω. uado.

Εἶωθα. confueui, paracimenus ab εἶω.

Εἶωσ. καὶ εἶωσκε. usquequo.

ΕΚ. ex, præpositio eadem quæ & ἕ, sed illa utimur consonante sequente, hæc uocali, & utraque genitiuo iungitur. De huius compositione uide Bud.

Εκ γειτόνων. ἐ proximo, in proximo.

Εκ δὲ δι τούτω. deinde.

Εκ δεξιῶν. à dextris.

Εκ δευτέρων. iterum, secundario.

Εκ νεωρῶν. ex tempore.

Εκ νέας, καὶ ἐν μαρανίου, καὶ ἐν νεί, à prima uel ab ineunte adolescentia, à puero, ab initio iuuentutis.

Εκ νεότητος. à puero, à paruulo, Aristotelicum.

Εκ παιδῶν. à pueritia, ab ineunte ætate, à teneris annis. Herodian. de Alexandro loquens ad subitum belli indicium nuncium percussio:

percussio: ὃν μετρίως δ' Ἀλέξανδρος ἐταράχθη, καὶ μάστιγα ἐρένην ἐν παιδῶν ἐντραφείσ, Haud mediocriter exterebatur Alexander, potissimum quòd ab ineunte ætate in pace nutritus esset.

Εκ πάσαι. diu.

Εκ παλαιού. olim, iam olim. Synef. ἐτάριον ἐκ παλαιού γερονότις. Dicimus etiam ἐκ παλαιότατον, subauditur autem χρόνος.

Εκ παντός, uel ἐν παντός τρόπω. omnino, omniratione, omni pacto, omni opere. Alicarn. δὲ γὰρ ἀνὴρ οὐ πῶς ἐν παντός διώκει πῶν ἐν πέταιρ. Ισοκρατ. ἐν παντός τρόπω ἔσφεται ἀντῶν διορθομαίνοσ.

Εκ παραγγιλιματος. ex proposito.

Εκ παραλλήλων. id est ex composito.

Εκ παραλλήλων. per alternitatem, uel (ut Gellius ait) ex geminatione, quoniam duo uerbaidem significantia iunguntur, ἐκ παραλλήλων posita dicuntur, quasi sensu geminato, ut apud Hom. βασι' ἴθι.

Εκ παραλόγῳ. ex imperato.

Εκ παρεργῳ. ex diuerticulo, extra propositū.

Εκ περιουσίας. ex copia, ex abundantia.

Εκ περιουσίας ὄρεξιν. limis oculis uidere. Lucianus in Conuiuio: ὄνδρ ἐδέομαι δέξοντω μοι τοῦ ἰανος, πολεμώτερον ἀντὰ ἐν περιουσίας ἐαρεμῶς, id est, Nihil mihi opus erat Iouemōstratore, nimirum qui multò antè limis aspexeram oculis.

Εκ πλάγῳ. à latere, à transuerso.

Εκ πολλοῦ ἡδν. iam pridem.

Εκ πολλοῦ πλεθῶνος, τὸ ἐκ πολλοῦ χροῖον.

Εκ προσπειρώσ. consulto.

Εκ προνοίας. dedita opera.

Εκ πρώτης ἡλικίας. à iuuentute, ab adolescentia. Dicitur etiam ἐκ παιδῶν, & ἐκ νεότητος.

Εκ ῥίζης. ab radice, ab initio.

Εκ τῶ. quòd, propterea quòd.

Εκ τῶ παρατυχόντων λέγειν. ex tempore dicere.

Εκ τῶ παραχρήμα. ex tempore.

Εκ τῶ προφανοῦς. ex professo.

Εκ τῶ τεταρξένου. confiderent. Halicarn. libro vij. ἐκ τῶ τεταρξένου τῶ ἐξέφανε λόγῳ.

Εκ τῶ ἀφανοῦς. ex improuiso.

Εκ τῶ πρόσθεν. de proximo.

Εκ τῶ φανεροῦ. apertò.

Εκ τῶ ἀπαντηρί. ἐ regione.

Εκ τούτω. deinceps, postea, inde, ex hoc tempore. Latini ex eo dicunt aliquando in hac significatione.

Εκ τύχης. fortè fortuna.

Εκχαρῶς βοηθεῖν. τὸ μετὰ πάσης ἐπιμελείας, totis uiribus, omnitempore.

Ε Κ Λ.

Εκκ. de longe.

Εκκῆ. ης. ἦ. Hecuba.

Εκκέρως. ε. δ. ἦ. longè mittēs, & à longè operans, procul accens.

Εκκῆμ. de longè, eminens.

Εκκῆς. de longè, procul, à.

Εκκασαχῶς. quo cunq, quoquo uersum.

Εκκασαχῶν. undique.

Εκκασαχῶν. ubilibet.

Εκκασαχῶν. procul, ubiuis.

Εκκασαχῶν. maximè quotidie.

Εκκασος. ε. δ. quilibet. ἕκασος, & ἕκασοι, singulariter & pluraliter profertur pro unusquisque, quod & πᾶς ἕκασος dicitur. ἄντὸς ἕκασος, singuli & unusquisq. πᾶς τις etiam dicitur pro uno quoq. Singuli etiam dicitur οἱ καὶ ἕκασος, & ὁ καὶ ἕκασος. Dicitur etiam τὸ καὶ ἕκασος, καὶ τὸ καὶ ἕκασος pro eodem, id est singularis, τὰ παρα τὰ ἕκασα idem. Sic etiam dicimus αἱ καὶ ἕκασημ. Plutarch. τὰς δὲ καὶ ἕκασημ ἀρετὰς. Vide comment. Bud.

Εκκασοσι. quotidie.

Εκκασοσι. frequenter, ubilibet, passim, undiq, semper.

Εκκατῶν. ε. τὸ. terribilū, terror ex laruis. Aristophan. fucis: ὡσπερ ἐκατῶν παντῶν καὶ τῶν θυρῶν.

Εκκατῶν. τὸ. Hecate statua.

Εκκατέρωσ. utraq uice, bis.

Εκκατέρωσ. utrinq, ex utraque parte, cum genituo apud Herod.

Εκκατέρωσ. σί. genus saltationis, in qua manus alternatim mouere assuecebant.

Εκκατέρωσ. ε. δ. uterque.

Εκκατέρωσ. utrinque.

Εκκατέρωσ. utrobique.

Εκκατῆ. ης. ἦ. Hecate.

Εκκατῆ δέλης. ε. δ. καὶ

Εκκατῆ δόλος. à longè iaculans. Epitheton Aspollinis.

Εκκατῆσ. sacrificia Hecates.

Εκκατῆ βουλή. à longè.

Εκκατῆ χερ. ερος. δ. καὶ

Εκκατῆ χερ. ε. δ. centimanus.

Εκκατῆ μῆνα. τὰ. festa & certamina apud Græcos olim.

Εκκατῆ μῆνα. ε. δ. ualens centum boues. Erat autem βοῦς monetæ genus apud Atheniensis ab eius pecudis nota, ualebat duas,

ἔπι δόρυ. mucronatim, aduerbiū. Theophr. ἀπὸ ἐκιδῶν περιερίλιφε κελύθου ἄνω προσάγωρ.
 Ε Κ Κ.
 ἔπιθεσίρω. expurgo, repurgo.
 ἔπιθεσίρω. sedecim.
 ἔπιθεσίρω. ον. sedecim annorum.
 ἔπιθεσίρω. Atticē. μ. ἄσω. π. αὐρα. exuro, inflammio, comburo. actiuum, accusatiuo iungitur.
 ἔπιθεσίρω. malis succumbere, defatigari, deficere. Paulus ad Gala. τὸ δὲ κελύθου ποιοῦντων, μὴ ἐπιθεσίρω.
 ἔπιθεσίρω. euocare, prouocare ad certamen.
 ἔπιθεσίρω. ἀπὸ κελύθου. adpellare quasi euocare
 ἔπιθεσίρω. καὶ
 ἔπιθεσίρω. prouoco, euoco, conuoco.
 ἔπιθεσίρω. detego faciem: opponitur ἐπιθεσίρω. uide ibidem.
 ἔπιθεσίρω. supra modum defatigor, cedo labori, uel dolori perlassisco, fatisco, Greg. ἐμὴ ἐπιθεσίρω ἐν τῶν ἐπιθεσίρω.
 ἔπιθεσίρω. fatisco, defugor.
 ἔπιθεσίρω. defugatus.
 ἔπιθεσίρω. fructus & prouentus accipio.
 ἔπιθεσίρω. fructuum, & commodorū perceptio, & usus rei fructuosus. Dicitur etiam ἐπιθεσίρω.
 ἔπιθεσίρω. relinquo.
 ἔπιθεσίρω. μ. ἄσω. π. αχα. adscribo, adiu dico.
 ἔπιθεσίρω. incolat, inhabitat.
 ἔπιθεσίρω. caulos produco.
 ἔπιθεσίρω. incendo.
 ἔπιθεσίρω. expono, & proscribo.
 ἔπιθεσίρω. sunt οἱ φανόμοιοι. hoc est rei, qui pendentes à Latinis dicti sunt.
 ἔπιθεσίρω. expositus, procliuis.
 ἔπιθεσίρω. absurdit.
 ἔπιθεσίρω. μ. ἄσω. π. ωκα. exhautio, exinatio, actiuum, accusatiuo iungitur.
 ἔπιθεσίρω. μ. ἴσω. π. ικα. καὶ
 ἔπιθεσίρω. μ. ἴσω. π. ικα. pingo, stimulo, cōpingo, transigo. actiuum, accusatiuo iungitur.
 ἔπιθεσίρω. compilo.
 ἔπιθεσίρω. effulē.
 ἔπιθεσίρω. v. δ. expulsus, eiectus.
 ἔπιθεσίρω. μ. ἴσω. π. υχα. pello, in exiliū mitto, separo, excōmunico. acti. accusatiuo iungitur.
 ἔπιθεσίρω. μ. εἴσω. π. εκα. secludo. actiuum, accusatiuo iungitur.
 ἔπιθεσίρω. surripio.
 ἔπιθεσίρω. dicitur cui testimoniū denunciat.
 ἔπιθεσίρω. κ. ἢ. coetus, concilium, concio, con-

gregatio, ecclesia. Athenienses sic uocant conuentum ciuium, id est, συνέδορον τῶν κατὰ τὴν πόλιν. Nam quoties ad magnæ alicuius rei spectaculū homines ex agro accesserant, διακλήσιον appellabant. συνέδορον autem de consulis dicebatur. Et locus ipse quo conuenitur, Lucianus in dialogo Mercurij, & Maiæ: καὶ διακλήσιον τὴν ἐκκλησίαν.
 ἔπιθεσίρω. μ. ἄσω. π. αικα. concionor, conuentum cerebro, ad cōcionem uoco, neutrum absolutum.
 ἔπιθεσίρω. uocabāt Alabandeni munitulum theatricum, ut adnotat Vitruuius.
 ἔπιθεσίρω. ον. δ. concionarij. Significat cōcionatē, hoc est eum, qui loquitur ad populū. Lucianus in Necyom. usurpauit pro eo, qui audit cōcionem: ἰνθὺς εἶς καὶ ἀντιδῶν τῶν ἐκκλησιῶν.
 ἔπιθεσίρω. v. δ. adpellatio. Vide Plutarchum in Apoph.
 ἔπιθεσίρω. μ. ἴσω. π. ικα. declino, effugio. neutrum actiuum, accusatiuo iungitur.
 ἔπιθεσίρω. declinatio, & opponitur δρμῆ.
 ἔπιθεσίρω. reprimi.
 ἔπιθεσίρω. μ. ἴσω. π. υικα. eleuo. actiuum, accusatiuo iungitur.
 ἔπιθεσίρω. exhibilare, explodere.
 ἔπιθεσίρω. circunuenire, astute furari. Aristoph. equitib. ὡσπερ εἰ γέροντες ἡμᾶς ἔπιθεσίρω βαλινύεται.
 ἔπιθεσίρω. oi. excubantes.
 ἔπιθεσίρω. excindo.
 ἔπιθεσίρω. exclusio ouorum.
 ἔπιθεσίρω. enato.
 ἔπιθεσίρω. enatans.
 ἔπιθεσίρω. ἢ. ἢ. elatio funeris, ablatio. Grego. καὶ γίνεταί τανύμυρις μετ' ὧν ἢ ἐπιθεσίρω σάματος. Item exequiæ, funus. Plutarch.
 ἔπιθεσίρω. καὶ
 ἔπιθεσίρω. μ. ἴσω. π. ιικα. exporto, effero. Etiam effero mortuum, quod dicitur etiam ἐπιθεσίρω, ἐπιθεσίρω, καὶ κινδύναρ. actiuum, accusatiuo iungitur.
 ἔπιθεσίρω. ἢ. impedimentū, effractio, caluæ diuisio est, in qua offensum os disruptū fuerit.
 ἔπιθεσίρω. excudo, refringo, intercipio, penitus extirpo, prorūs abrogo. Item separo, actiuum, accusatiuo iungitur.
 ἔπιθεσίρω. enarro, excutio.
 ἔπιθεσίρω. extollo.
 ἔπιθεσίρω. exaturatus sum, crapulor.
 ἔπιθεσίρω. dependeo.

ἔπιθεσίρω.

ἔπιθεσίρω. dependens, nomē non participiū.
 ἔπιθεσίρω. excernitur.
 ἔπιθεσίρω. segregor, dirimor à coetu aliquo, opponitur τῶ συνέμοιοι. Accipitur pro egero & excerno, & pro ἀδοιμάω, reprobo, reijcio, de uomitu & excrementis alui, Galenus.
 ἔπιθεσίρω. v. excretus.
 ἔπιθεσίρω. μ. ἴσω. π. ιικα. adprobo, longo tempore dubito, hæreo, & expello, secerno, segrego. Aristoteles: ἐπιθεσίρω δὲ ἐν τῶν καμῶν ἐπιθεσίρω τὸ ἐξομῶν, abstrahunt, ablaçant. Et ordinemoueo, de curia eijcio, numero que expungo. Xenoph. τὸ δὲ ἐπιθεσίρω ἀτιμος τὸν πατῶρ βίον διατέλλει. Est etiam τὸ ἀποδοιμάω, ut ἀποκρίνω, reprobo, reijcio, καὶ οὐ προσέγγισμαι, cui opponitur ἐπιθεσίρω. actiuum, accusatiuo iungitur.
 ἔπιθεσίρω. ior. ἢ. excretio, selectio, deiectio, exhaustio, excutio. Galenus ἐπιθεσίρω, αἵματων ἐν τῶν ἐπιθεσίρω τὴν αἰμορροῖαν uocat.
 ἔπιθεσίρω. selecti iudices & præcipui, qui & ἀπὸ πῶντοι dicuntur. Hi numero nongenti erant, ad custodienda suffragiorum scita in comitijs. Numero exempti dicuntur Quintiliano. His opponuntur quos ἐπιθεσίρω id est in ordinem, numerumque redactos, appellant, quos & ἐπιθεσίρω dicunt, id est circulares, hoc est uiles & uulgares.
 ἔπιθεσίρω. τὰ. dicuntur quæ deo dicata sunt, ut eximia, & egregia, & ἐπιθεσίρω.
 ἔπιθεσίρω. μ. ἴσω. π. υικα. fugo, elido, libero, missum facio, expello, eijcio, excutio. actiuum, accusatiuo iungitur.
 ἔπιθεσίρω. periclitor, aleæ me committo.
 ἔπιθεσίρω. reuelo.
 ἔπιθεσίρω. machina lignea in theatro, qua circumacta ostendebatur spectatorib. quicquid secreti in scæna ageretur.
 ἔπιθεσίρω. καὶ
 ἔπιθεσίρω. μ. ἴσω. π. ιικα. euoluo, reuoluto. actiuum, accusatiuo iungitur.
 ἔπιθεσίρω. μ. ἄσω. π. αικα. exundo. neutrum absolutum.
 ἔπιθεσίρω. canis qui interoscatur alterum.
 Ε Κ Λ Α.
 ἔπιθεσίρω. ατω. τὸ. καὶ
 ἔπιθεσίρω. ον. δ. genus saltationis cuiusdā, in qua ultra humerum exaltare oportebat.
 ἔπιθεσίρω. uerbum est in compositionibus medicorum usurpatum, quum res contusæ

aliquo liquore coguntur. Dioscori. de pinu loquēs: ἢ δὲ ἐξ ἀντῶν τινῶν καιομένων, ἐπιθεσίρω θάνεται πρὸς μέλανος γραφίμου κελύθου. Latini excipere dicūt. Celsus lib. quinto: Hæc excipiuntur cerato è rosa facto. Hoc uerbum significat medicamenta conuulsa aliquo humore diluta colligi. Item percipio. Accipitur etiam pro excipio, id est interpretor, intelligo. Gregor. ὡσπερ οὐρανὸν καὶ γῆν κελύθου τινος ἐξελίφασιν, ἀντὶ θεοῦ τῶ θεοῦ σέβοντες. Vide comment. Budæi.
 ἔπιθεσίρω. gloriōr.
 ἔπιθεσίρω. μ. ἄσω. π. αικα. reluceo. neutrum absolutum.
 ἔπιθεσίρω. ἢ. ἢ. ἢ. ἢ. obliuiscor. deponens, accusatiuo iungitur.
 Ε Κ Λ Ε.
 ἔπιθεσίρω. μ. ἴσω. π. υικα. eligo, colligo, & uariōsum. deponens, accus. iungitur.
 ἔπιθεσίρω. μ. ἴσω. π. υικα. eligo, colligo, oratorie loquor, concionor apud Demosthenem. Et pro διακρίνω, discerno, diiudico. Itē τὸ τὸν φέρον ἢ τὸ τέλος ἀπειτῶν καὶ ἀσπράγξ, quod comitioris officium est. & cum duobus accusatiuis constructur. Est etiam annoto, & colligo. Aristoteles: ἢ δὲ τις τὰ ἰδία ἐκείνου τῶν θηρίων ἐπιθεσίρω, οὐκ ἄρ' ἐχοὶ ἀποδοῖναι οὐ ἐπιθεσίρω τα σημεῖα. actiuum, accus. iungitur.
 ἔπιθεσίρω. dicuntur medicis, quæ ori impossita sensim liquefiunt, ac deinde deglutiant: dicta à λέχαρ, id est lingendo. Vulgus medicorum electuaria uocat.
 ἔπιθεσίρω. v. delinctum.
 ἔπιθεσίρω. eclegma, quod lingendo absumit.
 ἔπιθεσίρω. ον. δ. defectiuus.
 ἔπιθεσίρω. μ. εἴσω. π. εικα. deficio. ἐπιθεσίρω ἐν τῶ βίον, è uita sublatum. neutrum absolutum. ἐπιθεσίρω μιν οὐ uocantur pulsus, quæ perpetim minuuntur, nec desinunt, ad imobilitatem prorūs recidunt denique, Vide Caelium.
 ἔπιθεσίρω. delingo, deuoro.
 ἔπιθεσίρω. ior. ἢ. defectio, eclipsis.
 ἔπιθεσίρω. arguendum, aperiendum.
 ἔπιθεσίρω. ον. δ. delectus, qui etiam ἀποδεκτικὸς dicitur.
 ἔπιθεσίρω. ἐπιθεσίρω, egregius.
 ἔπιθεσίρω. remissē.
 ἔπιθεσίρω. dempto cortice expolire.
 ἔπιθεσίρω. ον. δ. candidus, intente albus.
 Ε Κ Λ Η. Ε Κ Λ Ι.
 ἔπιθεσίρω. quod deest, prætermisum.

Ἐκλιπής. ἕος. δ. ἦ. deficiens, χόρως. Ἐκλιπής. adfimumdum est. Ἐκλιμός. præciuinus, exuccus. Ἐκλιπίσσι. ἐ retibus elabi, periculum effugere Ἐκλιπυρίσσι. contero minutissimè. Ἐκλιπυρίσσι. impinguo. Ἐκλιπυρίσσι. pinguefactum esse. Ἐκλιπυρίσσι. μ. ἴσσι. π. ἡσσι. deprecor, impensè rogo, obtestor, neutrum, accusatiuo iungitur.

Ἐκλιπυρίσσι. μοτί. Ἐκλιπυρίσσι. ἐφ' ἑρατολόγος. coactor, qui tributum exigit. Ἐκλιπυρίσσι. ἦ. electio, electus, explanatio, notatio, annotatio, elegantia. Ἐκλιπυρίσσι. μ. ἴσσι. π. ἡσσι. genero. deprensus, accusatiuo iungitur. Ἐκλιπυρίσσι. μ. ἴσσι. π. ἡσσι. deficio, dissipio, diffusio, soluo, soluo, enervor. Ἐκλιπυρίσσι. impetu feror. Ἐκλιπυρίσσι. 109. ἦ. dissolutio, imbecillitas. Ἐκλιπυρίσσι. β. τὸ. solutio. Ἐκλιπυρίσσι. β. δ. fractus, uiribus defectus. Ἐκλιπυρίσσι. furor, exuo, excortio.

Ε Κ Μ.

Ἐκλιπυρίσσι. β. τὸ. effigies. Ἐκλιπυρίσσι. μ. ἴσσι. π. ἡσσι. deponens absol. Ἐκλιπυρίσσι. perdisco. Ἐκλιπυρίσσι. si ustror, uanus, & superuacaneus. Ἐκλιπυρίσσι. testari non pro re comperta, sed ab alijs narrata. Ἐκλιπυρίσσι. ἦ. testimonium quod fit per absentis: contra μαρτυρία, quod per præsentis, ut annotauit Menarchus. Ἐκλιπυρίσσι. μ. ἴσσι. π. ἡσσι. fingo, tergo, sicco, exprimo, ἐκτιπώ, ἐκτιπυρίσσι, effigiem, figuramque exprimo. Vnde ἐκτιπυρίσσι, τὸ ἐκτιπυρίσσι, ἢ ἐκτιπυρίσσι. ἀκτινί, accusa. iung. Ἐκλιπυρίσσι. humorem redundanti uitio & corrupto, apud Theophrast. Ἐκλιπυρίσσι. μ. ἴσσι. π. ἡσσι. mitigo. deponens, accusatiuo iungitur.

Ἐκλιπυρίσσι. τὸ. inconcinnum. Ἐκλιπυρίσσι. ὠ. mediator, calleo, exerceo. Ἐκλιπυρίσσι. ἕος. δ. ἦ. inconcinus, absonus, dispersans. Aristides in Encomio urbis Romæ: ἦμεις δ' ἐχλῆρ ταύτην ἰποισάμεθα οὐκ ἀμοισορ οὐδ' ἐκλιπῆ οὐδ' ἀπὸ τῆς τέχνης. Est etiā ὁ ἦμεις λυμένος, dissolutus, & secors, & iners. Syneτραφείσσι δὲ ἐκλιπῆσσι καὶ ἀνάγωγος. Dicitur etiā παραμέλλος γυροδός, importune, inepte, hoc

est sololius, ἀπιθάνως, ἐκλιπῆσσι, ἀπὸ ροικῆσσι, σικαῶσσι, quod uerbum tamen Cicero (si dijs placet) negat Græcè dici posse: Vt omnia (inquit) Græcorum perquiritas, quid sitin, eptus non inuenies: uerum id magis ex affectu quodam humano dixit, quàm ex animo. Vitur & Plato pro dissentaneè. Ἐκλιπυρίσσι. μ. ἴσσι. π. ἡσσι. dimetior, actiuū, accusatiuo iungitur.

Ἐκλιπυρίσσι. repentè. Ἐκλιπυρίσσι. ἐκλιπυρίσσι. οἱ. protracti. Ἐκλιπυρίσσι. enunciari, exprimi. Ἐκλιπυρίσσι. indicio. Ἐκλιπυρίσσι. μ. ἴσσι. π. ἡσσι. protendo. actiuū, accusatiuo iungitur. Ἐκλιπυρίσσι. β. δ. mercedis expers, stipendio priuatus. Ἐκλιπυρίσσι. exantlo. Ἐκλιπυρίσσι. exhibat. Ἐκλιπυρίσσι. excutio, extirpo. Ἐκλιπυρίσσι. μ. ἴσσι. π. ἡσσι. sugo, abstergo. actiuū, accusatiuo iungitur. Ἐκλιπυρίσσι. 109. ἦ. exucio. Ἐκλιπυρίσσι. μ. ἴσσι. π. ἡσσι. derideo. actiuum, accusatiuo iungitur. Ἐκλιπυρίσσι. οὐ. δ. subfannatio.

Ε Κ Ν.

Ἐκλιπυρίσσι. more resolutorū & regentiū membrorum torpeo. Ἐκλιπυρίσσι. μ. ἴσσι. π. ἡσσι. cum nauis portū exco. neutrum absolutum. Ἐκλιπυρίσσι. τὸ ἐξάξισσι, educes. Ἐκλιπυρίσσι. μ. ἴσσι. π. ἡσσι. eneruo. actiuum, accusatiuo iungitur. Ἐκλιπυρίσσι. μ. ἴσσι. π. ἡσσι. declino, subduco, enato Ἐκλιπυρίσσι. οὐ. δ. procella, uentus procellosus, quasi ἐκλιπυρίσσι. nibe erumpens. Vide Plinium de uentis. Ἐκλιπυρίσσι. μ. ἴσσι. π. ἡσσι. euigilo, respisco. neutrum absolutum. Ἐκλιπυρίσσι. μ. ἴσσι. π. ἡσσι. enato, deponens absolutum. Ἐκλιπυρίσσι. obtineo, uinco. ἀκτι. accus. iungitur. Ἐκλιπυρίσσι. lauo nitro. Ἐκλιπυρίσσι. οἱ. nitro perficiti. Ἐκλιπυρίσσι. ας. ἦ. mentis lapsus, delirium. Ἐκλιπυρίσσι. ἢ. Ἐκλιπυρίσσι. enormiter. Aristoph. Pluto: ἢ δὲ ἐκλιπυρίσσι μ' ἡσσι πησσι. Ἐκλιπυρίσσι. apud eundem, supra modum, impotentissimè. λῆσσι ἐκλιπυρίσσι ἀνθρώπων ἡσσι μιῶτατα. Ἐκλιπυρίσσι.

Ἐκλιπυρίσσι. euro, medeor. Ε Κ Ο. Ε Κ Π Α. Ἐκλιπυρίσσι. perturbauit. Ἐκλιπυρίσσι. οὐ. δ. uoluntarius. Ἐκλιπυρίσσι. magnifica & superba uerba crepabam. Aristoph. Ranis: ἀλλ' οὐκ ἐκλιπυρίσσι ἡσσι πησσι ἀπὸ τῆς φρονέσσι ἀποσπάσσι. Ἐκλιπυρίσσι, ἐκλιπυρίσσι: Nicand. Theo. ἐκλιπυρίσσι ἡσσι πησσι ἢ ἢ ἐκλιπυρίσσι χαλεφθῆσσι. Ἐκλιπυρίσσι. formidolosissimus, θαλάσσιος. Ἐκλιπυρίσσι. τὸ ἐκλιπυρίσσι, stupro, terreo, admirationi sum.

Ἐκλιπυρίσσι. θαλασσι, ἐκλιπυρίσσι. Ἐκλιπυρίσσι. horribiliter, egregie, magnificè, admirabiliter, pro ἐκλιπυρίσσι per metathesin. Ἐκλιπυρίσσι. ἕος. δ. ἦ. impassibilis, extra affectus & passiones, immodicè affectus, Alciph. ἐκλιπυρίσσι ἐκλιπυρίσσι γενομένησσι. Ἐκλιπυρίσσι. manifestò, δρῶσσι. Ἐκλιπυρίσσι. in passio transire.

Ε Κ Π Ε.

Ἐκλιπυρίσσι. μ. ἴσσι. π. ἡσσι. emitto, relego in exilium, repudio, diuulgo. actiuū, ἀκτι iungit. Ἐκλιπυρίσσι. effuse. Ἐκλιπυρίσσι. transire. Ἐκλιπυρίσσι. elabi astute, & periculum declinare. Aristophan. auibus: ὡσσι παρὸς ἡμῶσσι οὐδὲρ ἀσσι πησσι ἐκλιπυρίσσι, id est, quippè apud nos turpe nō est, suffugere de cassibus. Dum à perdicibus, quas miræ calliditatis esse, ut manus aucupum effugiant, scribit Aristoteles, adeò ut si quispiā inter uenandum in nidum earum incidat, prouoluatur ad pedes uenantis, perinde quasi capiendæ sint, ad eumque modum, illum alluciant ad se quasi capturum, donec interim pulli sigillatim effugerint: quod ubi factū fuerit, & ipsa subtrahit sese, & pullos reuocat. Deprehensas quoque festucas pedibus capientes, resupinas se collocant, abijciunt que, atque ita opertæ elabuntur: uel similem sibi colore lapidem quaerunt, & inibi supinas se componunt. Vide Chisid. Erasimi, & Cælium lect. antiq. lib. xvi. cap. xxvi. Ἐκλιπυρίσσι. μ. ἴσσι. π. ἡσσι. destruo, depopulo, deuesto. Ἐκλιπυρίσσι. circundo, cingo. Ἐκλιπυρίσσι. planè abire & usquequaque circumdare. Herodia. οὐκ ἐκλιπυρίσσι τῆσσι ἐκλιπυρίσσι περιελθῶσσι ἢ ἀσσι πησσι σσι. Ἐκλιπυρίσσι. plus est quàm περιπασσι. Περιπασσι est cum milites ita mouentur duplici flexu, ut eorum ora in partem ποσ

steriorem spectent. At uero ἐκλιπυρίσσι est plenior conuersio triplici flexione constans: quod fit cum post περιπασσι rursum in hastam conuertuntur, si quidem in hastam moueri primum cœperunt: aut in læuam, si læuorsum & in scutum fuit prima inflexio. Ἐκλιπυρίσσι. maturo, concoquo. Ἐκλιπυρίσσι. uocabantur ueteribus pocula quedam latiora. Nam κλιπυρίσσι folia peramplam dicuntur.

Ἐκλιπυρίσσι. οὐ. δ. uolucris, euolatilis. Ἐκλιπυρίσσι. οἱ. enati. Ἐκλιπυρίσσι. β. δ. condemnatus, κλιπυρίσσι.

Ε Κ Π Η. Ε Κ Π Ι.

Ἐκλιπυρίσσι. denso, colostro. Ἐκλιπυρίσσι. μ. ἴσσι. π. ἡσσι. exilio, neutrum, genitiuo iungitur. Ἐκλιπυρίσσι. protendere, deducere. ἐκλιπυρίσσι ἐκλιπυρίσσι. Aristoph. Ran. ὅσσι ἀσσι τῆσσι ἐκλιπυρίσσι ταύτα προσηλασσι. Ἐκλιπυρίσσι. μ. ἴσσι. π. ἡσσι. exprimo, deprimio, accusatiuo iungitur. Ἐκλιπυρίσσι. dicitur quando ita ponuntur oculi ut exerciti perseverent & plus iusto patententes sint, id quod usu uenire solet Athleticis in certamine compressis: ἀσσι τῆσσι. Ἐκλιπυρίσσι. α. τὸ. fractio caluæ in multas partes.

Ἐκλιπυρίσσι. uehementer amarus. Ἐκλιπυρίσσι. expleo. Ἐκλιπυρίσσι. μ. ἴσσι. π. ἡσσι. ebibo. neutrum, accusatiuo iungitur.

Ἐκλιπυρίσσι. μ. ἴσσι. π. ἡσσι. decido, excido. Item degenero, defisco à pristino instituto, & mutor. Plato: ἐκλιπυρίσσι ἡσσι τῆσσι πολιτείας ἐκλιπῆσσι. Ἐκλιπυρίσσι τῆσσι λόγους, cum deficior sermone, & oratio mihi non suppetit, & cum memoria me deficit & destituit. Est etiam emanio, exeo, & prodeco foras. Accipitur pro emanio ad uulgus, hoc est, ἐκλιπυρίσσι καὶ ἐκλιπυρίσσι. Et pro eijctor, expellor & explodor: ut ἐκλιπυρίσσι Ἀθηναίων, pulsus est Athenis apud Plutarchum. Et comœdia aut tragœdia dicitur ἐκλιπυρίσσι quando exigitur exploditurque à spectatori bus: contra ἴσσι, quando placet. Sic Terentius in Ecyra:

In his quas primum Cæcily didici nouas, partim sum earum exactus, partim uix steti. Neutrum genitiuo iungitur.

Ἐισπρόδρομος. ου. putrefactus.
 Ἐισπυρομα. exporto, inφέρω.
 Ἐισπυρομα φησιν. adumbratū, umbratili p̄ctura descriptum, similitudinem referens, inchoatum, non perfectum. Sumptum a p̄ctoribus, qui prius adumbrant id quod pingere statuerunt.
 Ἐισπυρομα φησιν. adumbratum.
 Ἐισπυρομα. μ. ασω. π. αια. euello. actiuum, accusatiuo iungitur.
 Ἐισπυρομα φησιν. ad semen peruenire, semen reddere.
 Ἐισπυρομα φησιν. ου. δ. exclusus à foedere, uel à societate, foedifragus.
 Ἐισπυρομα φησιν. η. percussio, stupor, mentis emotio, mentis alienatio ex pauore aliquo repentino. Hanc (inquit Laurentius Valla) qui habet, Latine dicitur mente captus, nō dico quum de infano loquimur, sed qualis est ille apud Quintilianum, qui ad insperatum amici subitumq̄ conspectum dicitur stetit mente captus. Dionysius sic uocat abstractionem mentis à corpore, ad cōtemplanda caelestia, quae etiam ἀνωμαλὴ dicit. Quidam διανοητικὸν μανίαν definiunt, id est, non diu perseuerantem insaniam. Alij contra δολοχρόνιον μανίαν, id est insaniam perennem. Ἐισπυρομα φησιν. οἶνου, dicit de uino quod degenerare & corrumpi incipit. Vide ἐξίστημι. Hoc praeterea nomine nunc somnū, nunc terrorem dici animaduertas.
 Ἐισπυρομα φησιν. ου. δ. qui mente facile commouetur, attonitus, fanaticus, ἔθους, numine afflatus, in contemplationem auferens. Interdum dicitur qui in furorem agitur, hoc est, δ' ἐξίστης. Est etiam δ' ἐξίστης, δ' ἐμμανὴς, furiosus. Sic etiā appellatur qui pronus est ad iracundiam subbundam, & qui facile ad impotentiam animi erumpit, & in caecos ac precipites impetus, quales sunt, quos Cicero effrenatos appellat. Aristoteles: οἱ δ' ταυροὶ καὶ οἱ ἵπποι θυμώδεις καὶ ἰσαπνοί.
 Ἐισπυρομα φησιν. μ. ἐλλω. π. αληα. orno, extramitto. actiuum, accusatiuo iungitur.
 Ἐισπυρομα φησιν. excolo, stillatim exhaurio.
 Ἐισπυρομα φησιν. ας. η. idem quod ἰσπυρομα φησιν. Dicitur etiam ἰσπυρομα φησιν & ἰσπυρομα φησιν.
 Ἐισπυρομα φησιν. τὸ σπυρομα φησιν.
 Ἐισπυρομα φησιν. ιος. η. expeditio militaris, & peregrinatio.
 Ἐισπυρομα φησιν. infesto exercitu exeo & inuado. Gregor. δ' ἐν αὐτῷ ἰσπυρομα φησιν.

Ἐισπυρομα φησιν. μ. ἐλλω. π. αληα. orno, extramitto. actiuum, accusatiuo iungitur.
 Ἐισπυρομα φησιν. ας. η. idem quod ἰσπυρομα φησιν. Dicitur etiam ἰσπυρομα φησιν & ἰσπυρομα φησιν.
 Ἐισπυρομα φησιν. τὸ σπυρομα φησιν.
 Ἐισπυρομα φησιν. ιος. η. expeditio militaris, & peregrinatio.
 Ἐισπυρομα φησιν. infesto exercitu exeo & inuado. Gregor. δ' ἐν αὐτῷ ἰσπυρομα φησιν.

Ἐισπυρομα φησιν. μ. ἐλλω. π. αληα. orno, extramitto. actiuum, accusatiuo iungitur.
 Ἐισπυρομα φησιν. ας. η. idem quod ἰσπυρομα φησιν. Dicitur etiam ἰσπυρομα φησιν & ἰσπυρομα φησιν.
 Ἐισπυρομα φησιν. τὸ σπυρομα φησιν.
 Ἐισπυρομα φησιν. ιος. η. expeditio militaris, & peregrinatio.
 Ἐισπυρομα φησιν. infesto exercitu exeo & inuado. Gregor. δ' ἐν αὐτῷ ἰσπυρομα φησιν.

Ἐισπυρομα φησιν. μ. ἐλλω. π. αληα. orno, extramitto. actiuum, accusatiuo iungitur.
 Ἐισπυρομα φησιν. ας. η. idem quod ἰσπυρομα φησιν. Dicitur etiam ἰσπυρομα φησιν & ἰσπυρομα φησιν.
 Ἐισπυρομα φησιν. τὸ σπυρομα φησιν.
 Ἐισπυρομα φησιν. ιος. η. expeditio militaris, & peregrinatio.
 Ἐισπυρομα φησιν. infesto exercitu exeo & inuado. Gregor. δ' ἐν αὐτῷ ἰσπυρομα φησιν.

ἐντροπία. morbus quando palpebræ deorsum conuerſæ sunt.

ἐντροπίας, dicitur de uino quod deterius factum est & uappescit. Alciphæus: ἐντροπίας δὲ ἡμῶς ἐν δόξῃνυμ τῶνομυρ, id est, Vappā & uinum, quod coacuit. Dicitur etiam τροπίας. Vide Comment. Bud.

ἐντροσις. abortus.

ἐντροφῆ. ἥρ. ἡ. educatio, nutrimentum.

ἐντρογῶσαι, extenuare, oblinere, accidere. Liuius: Accisæ à Camillo Volscorum res: id est, ἐντρογῶσαι, περιτεταμηναι.

ἐντροφῆρ, cum datiuo idem quod ἐντροφῆρ Plutarch. in Apophth. τὸν δὲ ὑδρ ἐντροφῶντα ἢ μητρὶ πλεῖστον ἐλθῆναι δύνανται.

ἐντρομα. ἀποτ. τὸ. ἡ.

ἐντροματιῶος, οὐ. δ. abortiuus.

ἐντρομοί. οἱ. abortiones.

ἐντροπάομαι. sono, crepo.

ἐντροπῆ. ἥρ. ἡ. sculptura, ab ἐντροπῶ, quod est effigiem alicuius exprimo.

ἐντροφλόω. μ. ὄσω. π. οὐα. excaeco. actiuū, accusatiuo iungitur.

Ε Κ Υ. Ε Κ Φ.

ἐνυρά. ἄρ. ἡ. socrus.

ἐνυρός. οὐ. δ. socer.

ἐνυρόν. φανερός, manifeste.

ἐνυρόω, enarro.

ἐνυρόομαι. μ. οὐμα. π. αμα. eluceo. deponēs absolutum.

ἐνυρόω. μ. ἀνῶ. π. αμα. manifesto, edo, prodo quod occultum est & arcanum, enarro. actiuum, accus. iungitur.

ἐνυρόος. ἴος. δ. ἡ. insignis, illustis, apertus, manifestus.

ἐνυροσις. id est, ὑπαγόρευσις, narratio.

ἐνυροσις. expresse, euidenter.

ἐνυροσῆς & ἐνυροσῆοι ὑποφωτιστῆς, dicuntur angelorū ordines, qui diuina interpretandi munere funguntur, & quæ diuinitus acceperunt, aut à superioribus ordinibus deinceps hauserunt, infimis ordinibus quasi per manus tradunt, & illi rursus uiris sanctis, & deo plenis enunciant & produunt. Vide Comment. Bud.

ἐνυροσῆα. pro doctrina rerum reconditarū mysticarumq; interprete & enarratrice.

Dionys. ἔξῃς δὲ τὰς οὐρανίας ἱεραρχίας ὑμῶν σα, ἡγὰρ τῶ ἀντῶν ἐν τοῖς λογίοις ἐνυροσῆα.

ἐνυροσῆω. μ. ἴσω. π. ἡα. uilipendo, despiciendum ostendo, quod eleuare dicitur interdū Latinis. Dicitur etiam ἐνυροσῆα, actis

uum, accusatiuo iungitur.

ἐνυροσῆα. fero, aufero, id est, mereor, repono, ut φέρομαι. Accipitur subinde pro suo actiuo. Vide φέρω. ἐνυροσῆα etiam est superior, auferor, & transuersum agor, ut qui fluctibus & undis æstiuque auferuntur. Aristot. ἐνυροσῆος ὑπ' αὐτῶν τῶ παραγῶτων, Qui à re ipsa transuersus agit.

ἐνυροσῆω. μ. ἔξοισω. π. ἔξενήσομαι. effero, produco, id est, emitto, effero funere, narro, commemoro. Et refero ad senatum uel consilium, ut ἀναφέρω. Item prodo, defero, arcanum enuncio & foras effero, id est, uertor, diuulgo. ἐνυροσῆω γραφῆν, defero aliquem uel postulo, τὸ ἀπὸ φέρω γραφῆν.

Et ἐνυροσῆω dicitur equus, qui sessorem contumaciter aufert, hoc est, qui in alterū dumtaxat latus flectitur propter oris contumaciam. ἐνυροσῆω τὸν πολεμῶν, infero bellum apud Isocratem. Demosthenes pro edo, & pro fero usus est: καὶ πῶτο τὸ δῆγμα ἔξενυροσῆω τῶν ἐνυροσῆω, Et hoc de se specimen edent. ἐνυροσῆω etiam foeminae dicuntur apud Aristotelem, quæ uterum ad exacto mensis perferunt. a actiuum, accusatiuo iungitur. Vide Comment. Bud.

ἐνυροσῆω. μ. ἐνυροσῆω. π. ἡα. effugio, neutrum, accusatiuo iungitur.

ἐνυροσῆω. μ. ὄσω. π. ἡα. exterreo. actiuum, accusatiuo iungitur.

ἐνυροσῆω. μ. ἴσω. π. ἡα. exterreo. actiuum, accusatiuo iungitur.

ἐνυροσῆω. μ. ἴσω. π. ἡα. exterreo. actiuum, accusatiuo iungitur.

ἐνυροσῆω. μ. ἴσω. π. ἡα. exterreo. actiuum, accusatiuo iungitur.

ἐνυροσῆω. μ. ἴσω. π. ἡα. exterreo. actiuum, accusatiuo iungitur.

ἐνυροσῆω. μ. ἴσω. π. ἡα. exterreo. actiuum, accusatiuo iungitur.

ἐνυροσῆω. μ. ἴσω. π. ἡα. exterreo. actiuum, accusatiuo iungitur.

ἐνυροσῆω. μ. ἴσω. π. ἡα. exterreo. actiuum, accusatiuo iungitur.

ἐνυροσῆω. μ. ἴσω. π. ἡα. exterreo. actiuum, accusatiuo iungitur.

ἐνυροσῆω. μ. ἴσω. π. ἡα. exterreo. actiuum, accusatiuo iungitur.

ἐνυροσῆω. μ. ἴσω. π. ἡα. exterreo. actiuum, accusatiuo iungitur.

ἐνυροσῆω. μ. ἴσω. π. ἡα. exterreo. actiuum, accusatiuo iungitur.

ἐνυροσῆω. μ. ἴσω. π. ἡα. exterreo. actiuum, accusatiuo iungitur.

ἐνυροσῆω. μ. ἴσω. π. ἡα. exterreo. actiuum, accusatiuo iungitur.

ἐνυροσῆω. μ. ἴσω. π. ἡα. exterreo. actiuum, accusatiuo iungitur.

ἐνυροσῆω. μ. ἴσω. π. ἡα. exterreo. actiuum, accusatiuo iungitur.

ἐνυροσῆω. μ. ἴσω. π. ἡα. exterreo. actiuum, accusatiuo iungitur.

ἐνυροσῆω. μ. ἴσω. π. ἡα. exterreo. actiuum, accusatiuo iungitur.

ἐνυροσῆω. μ. ἴσω. π. ἡα. exterreo. actiuum, accusatiuo iungitur.

ἐνυροσῆω. μ. ἴσω. π. ἡα. exterreo. actiuum, accusatiuo iungitur.

ἐνυροσῆω. μ. ἴσω. π. ἡα. exterreo. actiuum, accusatiuo iungitur.

ἐνυροσῆω. μ. ἴσω. π. ἡα. exterreo. actiuum, accusatiuo iungitur.

ἐνυροσῆω. μ. ἴσω. π. ἡα. exterreo. actiuum, accusatiuo iungitur.

ἐνυροσῆω. μ. ἴσω. π. ἡα. exterreo. actiuum, accusatiuo iungitur.

ἐνυροσῆω. μ. ἴσω. π. ἡα. exterreo. actiuum, accusatiuo iungitur.

ἐνυροσῆω. μ. ἴσω. π. ἡα. exterreo. actiuum, accusatiuo iungitur.

ἐνυροσῆω. μ. ἴσω. π. ἡα. exterreo. actiuum, accusatiuo iungitur.

ἐνυροσῆω. μ. ἴσω. π. ἡα. exterreo. actiuum, accusatiuo iungitur.

ἐνυροσῆω. μ. ἴσω. π. ἡα. exterreo. actiuum, accusatiuo iungitur.

ἐνυροσῆω. μ. ἴσω. π. ἡα. exterreo. actiuum, accusatiuo iungitur.

ἐνυροσῆω. μ. ἴσω. π. ἡα. exterreo. actiuum, accusatiuo iungitur.

ἐνυροσῆω. μ. ἴσω. π. ἡα. exterreo. actiuum, accusatiuo iungitur.

ἐνυροσῆω. μ. ἴσω. π. ἡα. exterreo. actiuum, accusatiuo iungitur.

ἐνυροσῆω. μ. ἴσω. π. ἡα. exterreo. actiuum, accusatiuo iungitur.

ἐνυροσῆω. μ. ἴσω. π. ἡα. exterreo. actiuum, accusatiuo iungitur.

ἐνυροσῆω. μ. ἴσω. π. ἡα. exterreo. actiuum, accusatiuo iungitur.

sermonem, orationem uel interpretatur, uel de διήγημα.

ἐνυροσῆω. μ. ἴσω. π. ἡα. exterreo. actiuum, accusatiuo iungitur.

ἐνυροσῆω. μ. ἴσω. π. ἡα. exterreo. actiuum, accusatiuo iungitur.

ἐνυροσῆω. μ. ἴσω. π. ἡα. exterreo. actiuum, accusatiuo iungitur.

ἐνυροσῆω. μ. ἴσω. π. ἡα. exterreo. actiuum, accusatiuo iungitur.

ἐνυροσῆω. μ. ἴσω. π. ἡα. exterreo. actiuum, accusatiuo iungitur.

ἐνυροσῆω. μ. ἴσω. π. ἡα. exterreo. actiuum, accusatiuo iungitur.

ἐνυροσῆω. μ. ἴσω. π. ἡα. exterreo. actiuum, accusatiuo iungitur.

ἐνυροσῆω. μ. ἴσω. π. ἡα. exterreo. actiuum, accusatiuo iungitur.

ἐνυροσῆω. μ. ἴσω. π. ἡα. exterreo. actiuum, accusatiuo iungitur.

ἐνυροσῆω. μ. ἴσω. π. ἡα. exterreo. actiuum, accusatiuo iungitur.

ἐνυροσῆω. μ. ἴσω. π. ἡα. exterreo. actiuum, accusatiuo iungitur.

ἐνυροσῆω. μ. ἴσω. π. ἡα. exterreo. actiuum, accusatiuo iungitur.

ἐνυροσῆω. μ. ἴσω. π. ἡα. exterreo. actiuum, accusatiuo iungitur.

ἐνυροσῆω. μ. ἴσω. π. ἡα. exterreo. actiuum, accusatiuo iungitur.

ἐνυροσῆω. μ. ἴσω. π. ἡα. exterreo. actiuum, accusatiuo iungitur.

ἐνυροσῆω. μ. ἴσω. π. ἡα. exterreo. actiuum, accusatiuo iungitur.

ἐνυροσῆω. μ. ἴσω. π. ἡα. exterreo. actiuum, accusatiuo iungitur.

ἐνυροσῆω. μ. ἴσω. π. ἡα. exterreo. actiuum, accusatiuo iungitur.

ἐνυροσῆω. μ. ἴσω. π. ἡα. exterreo. actiuum, accusatiuo iungitur.

ἐνυροσῆω. μ. ἴσω. π. ἡα. exterreo. actiuum, accusatiuo iungitur.

ἐνυροσῆω. μ. ἴσω. π. ἡα. exterreo. actiuum, accusatiuo iungitur.

ἐνυροσῆω. μ. ἴσω. π. ἡα. exterreo. actiuum, accusatiuo iungitur.

ἐνυροσῆω. μ. ἴσω. π. ἡα. exterreo. actiuum, accusatiuo iungitur.

ἐνυροσῆω. μ. ἴσω. π. ἡα. exterreo. actiuum, accusatiuo iungitur.

ἐνυροσῆω. μ. ἴσω. π. ἡα. exterreo. actiuum, accusatiuo iungitur.

ἐνυροσῆω. μ. ἴσω. π. ἡα. exterreo. actiuum, accusatiuo iungitur.

ἐνυροσῆω. μ. ἴσω. π. ἡα. exterreo. actiuum, accusatiuo iungitur.

ἐνυροσῆω. μ. ἴσω. π. ἡα. exterreo. actiuum, accusatiuo iungitur.

ἐνυροσῆω. μ. ἴσω. π. ἡα. exterreo. actiuum, accusatiuo iungitur.

ἐνυροσῆω. μ. ἴσω. π. ἡα. exterreo. actiuum, accusatiuo iungitur.

ἐνυροσῆω. μ. ἴσω. π. ἡα. exterreo. actiuum, accusatiuo iungitur.

ἐνυροσῆω. μ. ἴσω. π. ἡα. exterreo. actiuum, accusatiuo iungitur.

ἐνυροσῆω. μ. ἴσω. π. ἡα. exterreo. actiuum, accusatiuo iungitur.

ἐνυροσῆω. μ. ἴσω. π. ἡα. exterreo. actiuum, accusatiuo iungitur.

ἐνυροσῆω. μ. ἴσω. π. ἡα. exterreo. actiuum, accusatiuo iungitur.

ἐνυροσῆω. μ. ἴσω. π. ἡα. exterreo. actiuum, accusatiuo iungitur.

ἐνυροσῆω. μ. ἴσω. π. ἡα. exterreo. actiuum, accusatiuo iungitur.

ἐνυροσῆω. μ. ἴσω. π. ἡα. exterreo. actiuum, accusatiuo iungitur.

ἐνυροσῆω. μ. ἴσω. π. ἡα. exterreo. actiuum, accusatiuo iungitur.

ἐνυροσῆω. μ. ἴσω. π. ἡα. exterreo. actiuum, accusatiuo iungitur.

ἐνυροσῆω. μ. ἴσω. π. ἡα. exterreo. actiuum, accusatiuo iungitur.

ἐνυροσῆω. μ. ἴσω. π. ἡα. exterreo. actiuum, accusatiuo iungitur.

ἐνυροσῆω. μ. ἴσω. π. ἡα. exterreo. actiuum, accusatiuo iungitur.

ἐνυροσῆω. μ. ἴσω. π. ἡα. exterreo. actiuum, accusatiuo iungitur.

ἐνυροσῆω. μ. ἴσω. π. ἡα. exterreo. actiuum, accusatiuo iungitur.

ἐνυροσῆω. μ. ἴσω. π. ἡα. exterreo. actiuum, accusatiuo iungitur.

ἐνυροσῆω. μ. ἴσω. π. ἡα. exterreo. actiuum, accusatiuo iungitur.

ἐνυροσῆω. μ. ἴσω. π. ἡα. exterreo. actiuum, accusatiuo iungitur.

ἐνυροσῆω. μ. ἴσω. π. ἡα. exterreo. actiuum, accusatiuo iungitur.

ἐνυροσῆω. μ. ἴσω. π. ἡα. exterreo. actiuum, accusatiuo iungitur.

ἐλάω. gradior.

ἐλαθέος. δ. ἡ. transfixus.

ἐλαία. ἄρ. ἡ. oliua arbor.

ἐλασις. ἴδος. ἡ. locus palustris.

ἐλαίνος. ἡ. oleaginus, planta in lacu Orchemenio nascens.

ἐλαίδες. αἱ. oleæ arbores. Aristoph. Acharn. τῶν τῶ χωρίων ἀπαρ ἐλαίδες ἐρ κινῶν.

ἐλαίνος. οὐ. δ. oleaginus.

ἐλαδοειπτος. ἡ. δ. oleo irrigatus.

ἐλαδομοσ. ἡ. δ. oleum continens.

ἐλαδοθλος. ἡ. δ. olearum collector.

ἐλαδορ. οὐ. τὸ. oleum.

ἐλαδος. οὐ. δ. uenenerator, miscens uenenum, φαρμακίον apud Rhodios.

ἐλαδοποιον. ἡ. τὸ. officina ubi oleum uenditur.

ἐλαδοτριβιον. ἡ. locus ubi oleum conficitur.

ἐλαδοφορον. ἡ. τὸ. omne uas olearium.

ἐλαδοφυτον. ἡ. τὸ. oliuetum.

ἐλαδορ. ἴδος. ἡ. cella olearia, oliuetum.

ἐλαίσις. strepuit, crepuit.

ἐλαμίται. οἱ. Elamitæ, Parthi.

ἐλασας. ντος. ἡ. profectus.

ἐλασάσω. impello, conturbo. actiuum, accusatiuo iungitur.

ἐλασία. ἄρ. ἡ. impulsio, διαξίς, uectatio, equitatio.

ἐλασθροντος. ἡ. δ. à tonitruo agitatus, more tonitrus impulsus, magnificus. Aristophan. Equi. ὅδ' ἀρ' ἐνδον ἐλασθροντος ἀναξίτην ἐπι.

ἐλασις. uectatio, equitatio.

ἐλασμο. ἀποτ. τὸ. plica, πῆξ, frustum.

ἐλασμος. οὐ. δ. lamina, frustum.

ἐλασων. ονος. τὸ. minns.

ἐλασώμα. ἀποτ. τὸ. uitium, detrimentum, defectus.

ἐλασων. ονος. ἡ. minor, ad numerum alio quando refertur, paucus.

ἐλασων. ὄντος. ἡ. minuens.

ἐλαστρο. expultrix. ἡ. διωκτρία, ἡ ἀπελαστική.

ἐλάπι. ἡρ. ἡ. abies: est etiam plantæ cuiusdam maritimæ species, quæ petris adnascitur.

ἐλατιρ. ἡρος. ἡ. auriga, & placentæ genus, expulfor.

ἐλατιριον. τὸ. agatorium, elateriū, quo Plinius utitur, tanquam nomine in latinitate recepto, medicamentum factum ex cucumere, quo uenter purgatur, medicamentum purgatiuum. Romani anguinū, & sylvestrem cucumerem uocant.

ἐλάτις. ἡ. δ. Neptunus dicebatur apud Athenienses. Est & extrema, & latior pars remi

spéro. Accipitur etiam in malam partem. Herodianus lib. viij. ἀντιπάδους ἕξερ ἡλπιζορ, id est ἐφοβούνο. Sic & apud Vergilium Aeneidos iijj.

Hunc ego si potui tamen sperare dolorem.

Ammonius distinguit ab ἐπειρήσω. neutrum, accusatio iungitur.

Ἐλπις. ἰδος. ἡ. spes.

Ἐλπις. ἰδος. δ. Elpis, uiri nomen.

Ἐλπισορ. ὡ. τὸ. quod spe præsumi potest.

Ἐλπομαι. spero, timeo, existimo, sperare facio

Ἐλπω. sperare facio, spero.

Ἐλπορι. ἡς. ἡ. spes, fiducia.

Ε Λ Υ. Ε Λ Ω.

Ἐλυσι. ἡς. ἡ. spira.

Ἐλυμα. ἀπορ. τὸ. pars ea aratri, cui inhæret iugum, teste Polluce. indumentum, σιέπασμα.

Ἐλυμαῖοι, apud Pollucem sunt lepores quidam uulpibus serè non minores, & nigricâtes, corpore oblongo, albicante macula prope summam caudam largiore.

Ἐλυμορ. ὡ. ἢ ἔλυμος, pannicum.

Ἐλυμος. ὡ. δ. tibia è buxo, theca citharæ, ἢ τῆς κιβάρως ἢ τὸ τὸ ξου θλίμ. Item σιῶδες σπέρμα, leguminis genus, quo uescebantur Lacones. Suidas.

Ἐλυδεις. ἔνωρ. δ. inuolutus, testus.

Ἐλυτρορ. ὡ. τὸ. uelamen, receptaculum, putamen. Sic item crustam uocant pennas superuenientem, quasi uagina inclusas, ut in scarabeis. Contrâ ἀνέλντρα uocantur, quæ detectas habent pennas, uti apes.

Ἐλύχορ. est is funiculus, aut scyrpus, qui incensus ardet circumfusis oleo.

Ἐλω. uerto, trāho, uado, augmentum recipit hoc uerbum per a diphth. ἀόρ. β. εἶλορ.

Ἐλωδης. εος. δ. ἡ. palustris, humidus.

Ἐλωρ. ορος. τὸ. tractio, attractio, distractio, laceratio canum, tractus.

Ἐλόριον. τὸ. tractio, laceratio, cibus discerpitus

Τὸ Ε μετὰ τὸ Μ.

Εμαυτοῦ. mei ipsius: pronomen est compositum ab ἐμῆ, & αὐτοῦ, & nominatiuo caret, & singulariter tantum declinatur.

Ἐμβάδιορ. ὡ. τὸ. ἔμβας, genus calciamenti tragici. Polybius uocat spatium quadratum, quod est circa signum quod ponebant ubi castrametaturi erant.

Ἐμβάινω. μ. ἐμβέθωμαι. π. ἐμβέθωμι. introeo, contingo, conscendo. neutrum absolutum.

Ἐμβάλλωμαι εἰς νοῦν. in animum induco, & cōcipio animo. Constructur etiam cum datiuo.

uo. Plutarchus in Lucul. ἀξίον αὐτοῦ περιθυμίαν ἐμβαλεῖσθαι τῶς ψυχῆς. Ἐμβάλλωμαι μαρτυρία, etiam actiuum habet significatiōnem. Demosthenes: μαρτυρίαν δ' ἐνεβάλλετο τοιαύτην. Ἐμβάλλωμαι μαρτυρία, falsum testimoniū profero.

Ἐμβάλλω. μ. αἰδῶ. π. ἐμβέθωμι. inuado, impugno, irrito, populabundè percurro, hostiliter ingredior, & infesto, exercitu irrumpo, hoc est ἐπιερατεύω. Item impetum facio, incuro, offendo, τὸ περιβάλλω. Ἐμβάλλω τὸν δεξιάν, dexteram porrigo. Ἐμβάλλω τὸν πληγῆν, incutio plagam, ἀντι τὸ ἐντένω. Est etiam τὸ ἀσβάλλω, ingredior, irrūpo, intrò me conijcio. Et interféro, interpono, intercalo: in de ἐμβάλλωμαι ἡμέραι, dies intercalares, & immitto, inféro, ut φυτόν ἀποδορῶν ἐμβέθωμι apud Demosthenem. Ἐμβάλλωμαι etiā dicuntur flumina εἰς τὰ θάλασσαρ. Ἐμβάλλω ἐν ἕρπυδι, immitto, incutio, inspiro. Ἐμβάλλω τὸν ἕρπυδι, rem ad populū refero, & repopuli disceptationi permitto uel consilij. Et ἐμβάλλω βεβλήν εἰς τὸν δῆμον, rem disceptandam & consulendā proponere. Et ἐμβάλλω ψήφορ est διδόναι ψήφορ, hoc est in suffragia mittere. Ἐμβάλλω etiam significat impello, & iniicio. Vide comment. Budæi, actiuum accusatio iungitur.

Ἐμβαρμα. ἀπορ. τὸ. liquamen, intinctus, embama, immersio, quando intingimus uel panem, uel obsoniū in uascula, re liquida impleta, ab ἐμβάλλω.

Ἐμβαρήσω. μ. ἴσω. π. ἴσω. immergo. actiuum accusatio iungitur.

Ἐμβάπλω. μ. ἴσω. π. ἴσω. intingo. actiuum, accusatio iungitur.

Ἐμβαρως. ὡ. δ. stultus, stolidus.

Ἐμβας. ἀδος. ἡ. solea, crepida, cothurnus, calciamentum tragicum.

Ἐμβασις. ἰος. ἡ. introitus. Vide differētias Ambrάτα. focci, calciamenta comica. (monij, ἐμβατεύω. μ. ἴσω. π. ἴσω. in eo, intro, incedo, id est fastu quodam ingredior. Ἐμβατεύω εἰς τὰν κληρονομίαν, ἢ εἰς τὰν οὐσίαν, significat ceterere, & adire hæreditatem, uel immiscere se hæreditati & bonis, ire in possessionē bonorum, neutrum, datiuo iungitur.

Ἐμβατήριος. ὡ. δ. ingressiuus, non saltans.

Ἐμβατήριον. ὡ. τὸ. genus cantus ad tibiam.

Ἐμβατής. ὡ. δ. sessor, equitator, modulus Virtruius uertit.

Ἐμβατός. οὔ. δ. peruius.

Ἐμβάφωρ

Ἐμβάφωρ. ὡ. τὸ. acetarium.

Ἐμβέροντι μῆνος. attonitus, stupefactus.

Ε Μ Β Ι. Ε Μ Β Λ.

Ἐμβλάω. μ. ἴσω. π. αἴα. induco, ingredi facio. actiuum, accusatio iungitur.

Ἐμβλάω. μ. ἴσω. π. αἴα. ascendere facio, neutrum, accusatio iungitur.

Ἐμβλιος. οὔ. δ. uitalis, uiuus, animatus.

Ἐμβλιπώ. μ. ἴσω. π. ἔχα. aspicio, neutrum, datiuo iungitur.

Ἐμβλημα. ἀπορ. τὸ. significat incertum quid & insitum iniunctum quod. Accipitur pro ornamento temporario atque exemptili. Apud ueteres ἐμβλήματα ornamenta erant in uasis argenteis, auricis & Corinthijs, exemptilia quum libitum erat, unde Cicero refert Verrem ex omnibus Haluntinorum uasculis emblemata, id est, preciosissimam partem reuellisse. Significat item ἐμβλημα uermiculatum opus ex tessellis insiticijs aptum atque confertum, quemadmodum uidere licet in quibusdam pavementis & anulis, atque id genus alijs. Item insitio mitioris furculi in syluestrem. Vide priores annotat. Budæi.

Ε Μ Β Ο.

Ἐμβολα. τὰ. seræ repagula, rostra nauium. Item pro conionibus ad populū, ex translatione Theod. quemadmodum rostra apud Latinos.

Ἐμβολη. ἡς. ἡ. impetus, aggressus, accessus, finis. Ἐμβολη τὸν στρατόν, est hostilis inuasio & conflictus aciei instructæ, & impressio in hostes facta. Ἐμβολη τὸν νηῶν, est συμβολη, σύγκρουσις, conflictus classis apud Plutarchum. Est etiam caput arietis in machinarij. Significat etiam ostium fluminis, ut ἐμβολη.

Ἐμβόλιμα ἔπι. notha reiecta quæ carmina intercalata, ac uelut insititia.

Ἐμβολιμαῖος. interiectiuus, intercalaris. Sic uocatur mensis qui intercalatur, cuiusmodi & Februarius hodie.

Ἐμβολιμος. οὔ. intercalaris, sæpius inculcatus, imperfectus.

Ἐμβόλιον. ὡ. interpositum. Cicero ad Atticū: Embolion, inquit, cogito quasi argumentum & ingressum quendam scenicum.

Ἐμβολισμαῖος. diuersi panni hinc inde consuti.

Ἐμβολισμος. οὔ. δ. embolismus, intercalatio.

Ἐμβολον. τὸ. uectis, repagulū, custodia, mentula, rostrum nauis. Dicitur etiam id ipsum in masculino genere

Ἐμβολος. ὡ. δ. genus nauigiij uelocissimi. Ἐμβολος apud Aelianum est acies cuneata. Et Ἐμβολοειδής προσβολη, est impressio agminis in cuncum aut rostrum conformati & compositi, & pars machinæ, qua machina ingruit. Vide Cōment. Bud. & Annot.

Ε Μ Β Ρ.

Ἐμβραχν. breuiter, in summo, minimum.

Ἐμβρέμασις. humida quæ corpori applicant, cum linteolis, aut lana stupis uel excepta.

Ἐμβρέμομαι. fremo.

Ἐμβρέχω. perfundo, demergo undis.

Ἐμβριθεία. ἄρ. ἡ. grauitas.

Ἐμβριθίς. τὸ. libramentum.

Ἐμβριθίς. ἴος. δ. ἡ. constans, solidus, grauis, molestus.

Ἐμβριθίς ἡλιυία. ætas grauior, constantior, ætas consistens.

Ἐμβριθίς. duriter, ferociter, asperè.

Ἐμβρίμμα. ἀπορ. comminatio cum austeritate & iracundia.

Ἐμβριμοῦμαι. minanter mando. Significat acriter a cunctis iracundè comminari & cum austeritate.

Ἐμβρονησία. ἄρ. ἡ. stupefactio, delirium.

Ἐμβρόνητος. οὔ. δ. attonitus. Ἐμβρονητός uocat apoplecticos Hermol. quorum mens stupet aut icu fulminis aut morbo.

Ἐμβροχη. ἡς. ἡ. infusio.

Ἐμβρόχοι. οἱ. illaqueati, capti, qui per insidias uerborum capti detinentur.

Ἐμβρυον. οὔ. τὸ. embryo, infans in utero, foetus, partus imperfectus. Vide Coelium I. antiqui. lib. viij. cap. xliij. & xliij.

Ἐμβρύων. ὠνος. δ. infans.

Ἐμβύθιος. profundus.

Ε Μ Ε.

Ε Μ Μ.

Ἐμβερ. μέγ. ῥ. ἐμοῦ ποῖτικῆ. τὸ μετ' ἐμῆ, quantum in me fuit, pro uirili, quantum ad me attinet.

Ἐμρ. ponere, ab ἴμμι.

Ἐμρ. καί

Ἐμρ. α. εἶε, ab ἐμῆ.

Ἐμετιός. οὔ. δ. uomitorius.

Ἐμετόρ. τὸ. cum uomitu eiectum.

Ἐμετωρ. οὔ. δ. uomitus.

Ἐμεῦ. μεῖ.

Ἐμέω. μ. ἴσω. π. ἴσω. uomo. neutrum, accusatio iungitur.

Ἐμίρ. mihi, Doricè pro ἐμοῖ.

Ἐμμαίνομαι. insanio. Luc. in Actis.

Ἐμμανής. οἱ. furibundi, rabie agitati.

Ἐμμανίστα ἰρῶπῶν. depereunte amore.
 Ἐμμανίς. ἑὸς. δ. ἡ. furens.
 Ἐμμανουήλ. Emmanuel, nobiscum deus.
 Ἐμμανίως. promptē, studiose.
 Ἐμματα. τὰ. uestis, Aeolicē pro ἑμάτῃ.
 Ἐμματαίω. stulta blatero.
 Ἐμμεθυσιομαι. ebrius sum. Ἐμμεθυσιομῖνος τοῖς
 ἀγίοις, ebrius inter sancta.
 Ἐμμεδιῶσαι. subridere.
 Ἐμμέλαα. ας. ἡ. cōcinnitas, genus saltationis,
 à congruo ac decenti motione corporis ap-
 pellatum. Plato libro tertio de legibus: δύο
 δὴ τῶν ὀρχησίων τῶν καλῶν εἶδη. τὸ μὲν ποιεῖμι
 αὐτὸν πρὸς εἰρήνην, τὸ δὲ εἰρημῶν ἐμμέλαα ἐπωνό-
 μασαν: hanc honestam saltationem uocat
 & pacatam. Pollux ait esse Tragicorum,
 quemadmodum κέρδαξ Comicorum.
 Ἐμμέλις. τὸ. quod ad μέλιος mouetur, canora
 uox uertitur à Chalcidio, modis numericisq̃
 composita.
 Ἐμμέλις. ἑὸς. δ. ἡ. consonans, concinnus, mo-
 rigeratus, bonus, diligens, mitis.
 Ἐμμέλως. scitē.
 Ἐμμερῖς. τὸ. constantia.
 Ἐμμερῖα. perfeueranda.
 Ἐμμερῖς. ἑὸς. δ. ἡ. permanens.
 Ἐμμένω. μ. ενῶ. immaneo, obtempero, p̃festo.
 Ἐμμένωμι τοῖς λελεγμένοις, stare dictis, seruare
 quæ quis dixerit. Inustatius Latine dixit
 Vergil. manere dictis. Apud Græcos mo-
 lius est Ἐμμένωμι. Lucia, χεῖν Ἐμμένωμι τῶ νόμῳ
 ἢ μὴ ἀντιᾶσαι τοῖς διατεταγμένοις. neutriū, dat-
 tiuo iungitur.
 Ἐμμετρος. ου. δ. ἡ. metricus, immanis.
 Ἐμμετρώς λέγειν. carminibus loqui.
 Ἐμμννα, καὶ
 Ἐμμννία. tempus muliebre. Plinius mensēs
 & menstrua uocat.
 Ἐμμννιος. ου. δ. ἡ. ἢ
 Ἐμμννιος. υ. δ. ἡ. menstruus.
 Ἐμμννιτρος. fucatus rubrica.
 Ἐμμννιος. ου. δ. conductus mercede, lucrum
 faciens.
 Ἐμμννιος λόγος, oratio mercenaria.
 Ἐμμννιος. υ. δ. ἡ. stabilis, permanens.
 Ἐμμννιος. fortitus sum. τ. ἀπὸ τῶ μορῖω, μῆμννιος,
 ἢ Ἐμμννιος.
 Ἐμμννιος. ου. τὸ. factum.
 Ἐμμννιος. ου. δ. ἡ. particeps.
 Ἐμμννιος. medicamenta sunt liquida, quæ lin-
 teolis conceptis excipiuntur, intraq̃ ulce-
 ra conduntur.

Ἐμμουσικ. exmusica compositum.
 Ἐμμουσος. δ. musicus.
 Ε Μ Ο.
 Ἐμοί. mihi, lingua communi.
 Ἐμοί δοκῶ. Latine sæpe addendum ut, ut mi-
 hi uidetur, mea opinione, ac si desit ὡς uel
 simile quippiam.
 Ἐμοίμη. mihi, lingua Dorica.
 Ἐμοίω. genitiuus ab ἑμός.
 Ἐμός. οὐ. δ. meus. τὸν ἑμόν, quantum ad me
 attinet, quantū in me est. Ἐμόν γε ἔνενα, idē,
 & quod Latini dicunt, per me quidem, &
 non obsto quo minus. Plautus:
 At tu aegrotas, si uis, per me quidem atatem,
 Ἐμόν γε ἔνενα νόσει ὅλον τὸν βίον.
 Ε Μ Π Α.
 Ἐμπα. tamen, itaque.
 Ἐμπαίωμα. μ. άσμαι. τ. ασμαι. ἢ
 Ἐμπαίω. μ. άσω. τ. ανα. curo, concito, accusa-
 tiuo iungitur.
 Ἐμπαθεα. affectus, commotio: hanc induxe-
 runt Epicurei.
 Ἐμπαθῖς. ἑὸς. δ. ἡ. affectus, ægrotus, affectu
 parcitus, uel commotus.
 Ἐμπαθῖμα. αποτ. τὸ. illuso.
 Ἐμπαθῖμη. ἡς. ἡ. ludibrium.
 Ἐμπαθῖς. οὐ. δ. idem.
 Ἐμπαίω. μ. αἰώ. τ. ανα. illudo. actiuum, dat-
 tiuo iungitur.
 Ἐμπαίωμι. ου. δ. illusor.
 Ἐμπαίω. ου. δ. peritus, expertus, ἕμπερος.
 Ἐμπαίωμι. uiceuerfa, ediuersio, rursus. Ἐμπαίω
 ἑαυτὸν τρεῖς ἄντα, retrorsum currere, apud He-
 rodianum.
 Ἐμπαίω. ου. δ. curator, tutor.
 Ἐμπαροινῶ. μ. ἰσω. τ. ανα. insulto, ludibrio ha-
 beo, per uinū & temulentiam aliquem iniu-
 ria & probro afficio. neutriū, datiuo iungit̃,
 cui aliquando additur accusatiuus.
 Ἐμπαρ. tamen, itaque, τὸ ἕμπα.
 Ε Μ Π Ε.
 Ἐμπαδῖω. μ. ἰσω. τ. ανα. uincio compedibus, fir-
 mo, pacifcor, doceo, acti. accus. iungitur.
 Ἐμπαδῖωμα. stabilio, firmo.
 Ἐμπαδῖος. ου. δ. ἡ. firmus, stabilis, tutus.
 Ἐμπαδῖοφυλλος. δ. perpetuò uigens, palmæ epi-
 theton.
 Ἐμπαδῖω. μ. ἰσω. τ. ανα. confirmo. actiuū, ac-
 cusatiuo iungitur.
 Ἐμπαεία. ας. ἡ. experientia, peritia, specimen.
 Ammonius distinguit à παεία & τέχνη.
 Ἐμπαείω. οὐ. δ. medicus, qui per expe-
 rientiam

rentiam medicinam tractat.
 Ἐμπαερός. υ. δ. ἡ. expertus, peritus, prudens.
 Ἐμπαερόν. propē.
 Ἐμπαερός. ου. δ. liuidus Nicand.
 Ἐμπαερωμῖνα. cōtumelia & probra in ebric-
 tate per petulentiam admittit.
 Ἐμπαερωμῖνος. qui huiusmodi contume-
 liam passus est.
 Ἐμπαερω. circumduco.
 Ἐμπαερω. comprehendo.
 Ἐμπαερωμαι. contineor.
 Ἐμπαερωμαι. inambulo.
 Ἐμπαερωμαι. diplois, uestis duplicata.
 Ἐμπαερωμαι. μ. ἰσω. τ. ανα. cuneis ligo, affigo
 clauis, custodio. actiuum, accusatiuo iun-
 gitur.
 Ἐμπαερω. incidisse.
 Ἐμπαερωμαι. μ. σω. τ. ανα. extendo, appendo
 cortinam. actiuum, actō iungitur.
 Ἐμπαερω. ου. Rhomani uocant empetron,
 Ruellius calcifragam.
 Ἐμπαερω. ἑὸς. δ. ἡ. amarus. Nicand. Alex. τὸ
 τε νεῖταρ ὀπῶ ἔμπαερω χράσας.
 Ἐμπαερω. innatus sum.
 Ε Μ Π Η.
 Ἐμπαερω. μ. ἰξω. τ. ανα. infigo, affigo. actiuū
 accusatiuo iungitur.
 Ἐμπαερω. infilio, irruo.
 Ἐμπαερω. μ. ἰσω. τ. ανα. constringo. actiuum,
 accusatiuo iungitur.
 Ἐμπαερω. ου. δ. clauus.
 Ἐμπαερω. ἡ. inflixio.
 Ἐμπαερω. ου. δ. mutilus.
 Ἐμπαερω. tamen, Ionicē, quod Attici dicunt ἕμ-
 παερω & ἕμπαερω.
 Ε Μ Π Ι.
 Ἐμπαερω. οί. amarulentū.
 Ἐμπαερω. ου. δ. pinguis.
 Ἐμπαερωμαι. impleor, genitiuo iungitur.
 Ἐμπαερω. ἢ
 Ἐμπαερω. μ. ἰσω. τ. ανα. impleo, abundo.
 actiuum, genitiuo iungitur.
 Ἐμπαερω. ebibo.
 Ἐμπαερω. pro ἕμπαερω. tertia persona τῶ πα-
 ρατακτοῦ, ἀντὶ τῶ προσωκτιου. Atticum est.
 Vide Suidam.
 Ἐμπαερω. μ. ἰσω. τ. ανα. incendo. actiuū, ac-
 cusatiuo iungitur.
 Ἐμπαερω. μ. ἕμπαερω. τ. ἕμπαερω. ἀδρ. β. ἐνέ-
 πσορ. incido, προσβάλλω, ἐπέρχομαι, inuas-
 do. Item obuiam fio, occurro, incido in ali-
 quem, incurro, præcipito.

Ἐμπίς. ἰδος. ἡ. culex, multo, insectum aquis
 coniuuens.
 Ἐμπισεύομαι. creditum habeo, fidem adhibeo.
 cum accusatiuo.
 Ε Μ Π Λ.
 Ἐμπλασμά φάρμακα, sunt quæ uim habent ob-
 struendi meatus cutis & corporis, quasi te-
 ctoria & ad illitum comparata.
 Ἐμπλασμορ. pharmacon dicitur, quod imponi
 ulceribus solet, cū p̃gmo dicitur, differtēq̃
 τῶ ἕμμοσῳ ἢ τῶ κηρωτοαδῶς.
 Ἐμπλασμορ genere neutro, &
 Ἐμπλασμορ genere sceminino, idem quod ἕμ-
 πλασμορ.
 Ἐμπλασῖω. illino, infarcio, & propterea locum
 obstruere significat & implere. Item cutem
 restituo. Est etiam locum ulceratum inte-
 grē, & in integrum restituere; quod induces
 re nos dicimus. Iuuenalis:
 Sed quæ mutatis inducitur, atq̃ fouetur
 Tot medicaminibus.
 Accipitur pro subigo, & uersando mollio.
 Item in massam formo & coago.
 Ἐμπλασμορ. ου. δ. plenus.
 Ἐμπλασμορ. ου. τὸ. adligatum.
 Ἐμπλασῖω. implico, contexo.
 Ἐμπλασῖω. μ. ἰσω. τ. ανα. καὶ
 Ἐμπλασῖω. μ. ἰσω. τ. ανα. ἢ
 Ἐμπλασῖω. impleo, satior. actiuū, genitiuo iun-
 gitur.
 Ἐμπλασῖω. sine discrimine & iudicio, temerē.
 Ἐμπλασῖω. ου. δ. ἡ. infusus, stolidus.
 Ἐμπλασῖω. idem quod ἕμπλασῖω, temerē, ἢ
 μεταβολῶς.
 Ἐμπλασῖω. propē, χλωρῖς, ὄμως. Suid.
 Ἐμπλασῖω. ας. ἡ. terror, stupor, temeritas.
 Ἐμπλασῖω. immisceo, confundo, cōnecto, per-
 misceo. tracta metaphora à multiplici filo
 texturæ.
 Ε Μ Π Ν. Ε Μ Π Ο.
 Ἐμπνευματόω. inflo.
 Ἐμπνευματόω. 109. ἡ. inflatio, inspiratio.
 Ἐμπνεύω. 109. ἡ. inspiratio.
 Ἐμπνεύω. μ. ἕσω. τ. ανα. inspiro.
 Ἐμπνεύω. ου. δ. ἡ. spirans, uiuus,
 Ἐμπνεύω. μ. ἰσω. τ. ανα. impedio. actiuum, ac-
 cusatiuo iungitur.
 Ἐμπνεύω. ου. τὸ. impedimentum.
 Ἐμπνεύω. οὐ. δ. idem.
 Ἐμπνεύω. impedimento, & aliquando manū
 festē, in manu, promptē, facillē, in carcere,
 quod obstat. Et quæ in medio posita sunt,
 τὰ ἕμπεδῶν,

τὰ ἐμποδῶν, καὶ τὰ ἐν ποσὶ dicuntur. Aristot. διὸ καὶ χαλεπῶν ἰερόν ἐμποδῶν ποιοῦνται, id est, in media urbe construunt, & in loco patenti. Et δὲ ἐμποδῶν καὶ ἐν ποσὶ γενόμενος, obuius. Vide Comment. Bud.

ἐμποδῶν ποιεῖσθαι, auertere, depellere, defendere.

ἐμποδῶν ἔχειν. offendere.

ἐμποδῶν γίνεσθαι. impedit.

ἐμπόθεν. coram, pro ἐμπροσθεν. Theocrit. νοσεύσει ἡμῖν δὲ τὸ βοσκοῦν ἀσθενεῖν ἐμπόθεν.

ἐμποσίην φόβον. terrorem incutere.

ἐμποσιεύς. moderatè, iustè, mansuetè.

ἐμποσίω. μ. ἴσω. π. ἡνα. innasci facio, induco, genero. actiuum, accus. iungitur.

ἐμποσίηλλον. μ. ἰσῶ. π. ἡνα. uario, muto.

ἐμποίνυμος. β. δ. puniendus, pœna dignus.

ἐμπολιῶς. οὐ. δ. negociator, & Mercurij epitheton.

ἐμπολιῆμος. δ. bello accommodus.

ἐμπολέμος. οὐ. δ. bellicosus.

ἐμπολέω. μ. ἴσω. π. ἡνα. lucror, negotior.

ἐμπολιῆ. ἦ. ἢ. καὶ

ἐμπολιμα. αὐτῶ. τὸ. negociatio, iurum.

ἐμπολις. ἰος. ciuis eius ciuitatis.

ἐμπολος. οὐ. δ. mercator.

ἐμπομπύειν. ostentare se & iactare.

ἐμπούμια. αὐτῶ. τὸ. laboramentum.

ἐμπονος. β. δ. laborum patiens.

ἐμπορεύμα. αὐτῶ. τὸ. negociatio.

ἐμπορεύομαι. μ. ἴσομαι. π. ἡμαι. mercor, negotior.

ἐμπορέω. μ. ἴσω. π. ἡνα. lucror, negotior. neutrum absolutum.

ἐμπορέα. ας. ἦ. negotiatio.

ἐμποριῆς. οὐ. δ. mercatorius.

ἐμπορίον. β. τὸ. locus ubi merces uenduntur, emporium.

ἐμπορος. β. δ. mercator. δὲ ἀγοράζων, καὶ πωλῆς πωλῶν, ἢ ἀπὸ τῶ ἀντοπαίου, ἢ ἀπὸ τῶ καπνίου δουλοῦ.

ἐμπορόω. οἶνο.

ἐμποσα. ης. ἦ. monstrum quoddam ab Hezate immissum (solet enim ea huiusmodi terriculamenta immittere, unde & ἐμψα uocant) Sic didū putat Eustathius quod uno incedat pede. Alij quod alterum pedem habeat æneum: id quod in Ranis expressit Aristoph. ubi de Empusa Xanthus ita pronūciat: πῦρ δὲν λάμπεται ἅπαν τὸ πρὸ σαπων, καὶ σκέλος χαλινοῦν ἔχει, hoc est, Ignem micat tota facies, & crus æneū habet. Cui

respondit Dionysius: καὶ τὸν ποσειδῶνα, καὶ τὸν ἑτερον βοῆτινον, id est, Per Neptunum, & alterum Asininum. Mulisariam mutabat formam, ac meridie plurimum se ostendebat. Dionysius pro terriculamenti usus pat, ubi de Iaspide inquit: ἔχουσιν ἐμπόσιν καὶ ἄλλοις ἰδῶλοισι.

Ε Μ Π Ρ.

ἐμπρακτος. οὐ. δ. efficax.

ἐμπράκτως. efficaciter, strenuè.

ἐμπρέπει. decet, decor est, conuenit. datiuo iungitur.

ἐμπρέθω. μ. ἴσω. π. ἡνα. incendo, inflo. actiuo accusatiuo iungitur.

ἐμπρέσις. ἰος. ἦ. καὶ

ἐμπρεσιός. οὐ. δ. incendium, combustio.

ἐμπρέω. μ. ἴσω. seco.

ἐμπρέω τὸν δὲ δὲντας. infrendo dentibus, actiuum, accusatiuo iungitur.

ἐμπρεθίσμος. οὐ. δ. terminus datus.

ἐμπρεθίσματος τὶ ποιεῖν, est ἐν τῷ τῆς περιεπέρας ποιεῖν, intra diem constitutum aliquid facere: opponitur τῷ ἐμπρεθισμῶν, quod est in mora esse.

ἐμπροσθεν. ante, antea, olim, coram.

ἐμπροσθεν ποιεῖσθαι. opponere & quasi προσθῆλεισθαι.

ἐμπροσθεν σοῦ. coram te.

ἐμπροσθίος. οὐ. δ. anterior.

ἐμπροσθιεντος. οὐ. δ. cui est aculeus in ore, ore pungens.

ἐμπροσθουριτιῶ. animalia ex aduerso maligna.

ἐμπήσις. ἰος. ἦ. ingressio, incidentia.

Ε Μ Π Υ.

ἐμπυῆς. οὐ. δ. qui purulenta excreat.

ἐμπυήματα. purulentæ excreationes.

ἐμπυος. β. δ. suppuratio plenus, quem suppuratio infestat, saniosus, hulusus.

ἐμπύω. μ. ὦσω. π. ἡνα. saniam genero, neutrum absolutum.

ἐμπύεσμα. αὐτῶ. τὸ. incensio, suscitabulum, ut Nonius loquitur.

ἐμπυρεθίης. β. δ. ad ignē iens, igni idoneus, præfectus igni, olla quæ igni imponitur.

ἐμπυρίζω. μ. ἴσω. π. ἡνα. incendo. actiuum, accusatiuo iungitur.

ἐμπυροείδης. εος. δ. ἦ. ignitus.

ἐμπυροον. οὐ. τὸ. holocaustum.

ἐμπυρος. οὐ. δ. ignitus.

ἐμπυροῦσθαι. exuri.

ἐμπύσος. οὐ. δ. ἦ. sceleratus.

ἐμπυρῶ. condense.

Ε Μ Φ.

ἐμφανόμενα. dicuntur quæ in speculo apparent, quasi representata, simulata.

ἐμφανῶ. μ. ἀνώ. manifesto, refero, simulo, similis sum, præfero, præ me fero, representato, quasi προσφάνω. actiuū, accusatiuo iungitur.

ἐμφανής. δ. ἦ. apertus.

ἐμφανῶ. μ. ἴσω. π. ἡνα. declaro, demonstro, tacite & clam indico. actiuum, accusatiuo iungitur.

ἐμφαντικός. οὐ. δ. apertus, expressus, euicens, significans, significatiuus.

ἐμφανῶ. planè.

ἐμφανῶ ξάμνος. δ. qui faucibus ruminauit, qui deuorauit.

ἐμφασίς. ἰος. ἦ. emphasis, suspicio, significatio, demonstratio, figura, ἐπιδῶν, ἀπειροσύμια, representatio, inanis rei exhibitio, simulachrum, id est, δμοίωμα, species ædita. κατὰ ἐμφασιν εἶναι, speciem tantum præbere, & substantiæ simulachrum. Est & schema, quum subest in uerbis tacita quædam significantia, ueluti si dicas: Tu Cretensi fidem habes? non significat simpliciter hominem in Creta natum, sed perfidum, pro gentis ingenio.

ἐμφατικώτερον. expressius, significantius.

ἐμφέρεα. ας. ἦ. effigies, similitudo.

ἐμφερέης. εος. δ. ἦ. similis.

ἐμφερόμαι. deferor.

ἐμφέρος. οὐ. δ. elixus.

ἐμφιουαλήμ. studere honestati.

ἐμφιλοχάρω. μ. ἴσω. π. ἡνα. libenter motor.

neutrum absolutum.

ἐμφιλοχάρων. amans loci seu regionis.

ἐμφόρος. οὐ. δ. terrefactus.

ἐμφορίομαι. μ. ἴσομαι. π. ἡμαι. fatior, impleor. Ponitur per translationem pro insolenter & immodicè uti & exercere. Plutarch. ἕμα καὶ ὡς μὴ δοκοῖν τῆς ἐξουσίας ἄγαν ἐμφορεῖσθαι.

Ponitur & pro frui in utramque partem, ut ἀπολαύω. genitiuo iungitur. ἐμφορεῖσθαι τῶν ἕθων, ingurgitari obfontijs.

ἐμφορῶ. οὐ. δ. ἦ. oneratus.

ἐμφορῶ. infligo, incutio, ἐντένω. Significat etiam importo, ut ἐμφορῶ exporto. Plutarchus: ἐνταῦθα τῶν βασιλιῶν ἐνεφώρα τὰ πλεῖστα ἄξια σπουδῆς, χερσὶν, μαργαρίτας, σμαράγδους.

ἐμφορῶ. ἰος. ἦ. oppilatio, dolor aurium.

ἐμφραῆτος. οὐ. δ. septus, munitus.

ἐμφράτω. μ. ἀξῶ. π. ἀχα. oppilo, obsepio. actiuum, accusatiuo iungitur.

ἐμφρορος. οὐ. δ. ἦ. custoditus.

ἐμφροον. ονος. δ. ἦ. prudens.

ἐμφύλιος. β. δ. ἦ. consanguineus, intestinus, contribulis.

ἐμφυλλίειν. inserere arbores.

ἐμφυμι. inhæreo.

ἐμφύομαι. inhæreo, ingenero, insulto.

ἐμφύς. ὑντος. δ. inhærens.

ἐμφυσάω. μ. ἴσω. π. ἡνα. insufflo, inspiro. neutrum, datiuo iungitur.

ἐμφύσημα. αὐτῶ. τὸ. inflatio, & oculorum morbus.

ἐμφυτέαι. ἀι. insitiones.

ἐμφυτέω. μ. ἴσω. π. ἡνα. infero. actiuū, accusatiuo iungitur.

ἐμφυτος. β. δ. ἦ. innatus, genitus, naturalis.

ἐμφωλέω. μ. ἴσω. π. ἡνα. latito, neutrum absolutum.

ἐμφωνος. οὐ. δ. ἦ. canorus, uocalis.

ἐμφωφορ. τὸ. siuuium cum sonitu factum.

ἐμφυχος. β. δ. ἦ. animatus, uiuus.

ΕΝ. in. datiuo iungitur, & cum genitiuo, pro ἐς Atticè: interdum significat per & inter.

ἐν ἄδου. apud inferos.

ἐν ἀθρῆα. in aperto, sub dio.

ἐν ἀναρῆα. subito, momento, aduerb.

ἐν ἀμῆ, καὶ

ἐν ἀνθεα. in ipso ætatis flore, in robore ætatis.

ἐν αὐτοῖς. intra se.

ἐν βραχῆα. paucis, in summa, modico temporis interuallo.

ἐν γαστρὶ ἔχειν. ferre uterum, prægnantem esse.

ἐν ἡρὶ τῆς ὥρας. in ipso ætatis flore.

ἐν καρῶ. oportune, pro tempore.

ἐν καλῶ. commodum. Xenoph. οὐκ ἐν καλῶ ἐστὶν αὐτοῖς ἔργον, non honestum esse dicebat. Idem: οἱ μὲν θεῖοι οὐκ ἐν καλῶ εἶναι νομίσαντες πρὸς τοὺς ἀπλήτας ἱππομαχῶν, in cōmodum existimantes.

ἐν κῆρῶ. circum circa, undiq, in uniuersum, nullo prætermisso.

ἐν κωτί. ad cutem, ad uiuum, propè.

ἐν κείρῶ. uicissim, κατὰ μίτρος.

ἐν κῆρῶ. recorder.

ἐν δολῶ. summatim, cōtinuo, paulo momento, cito, breui momento.

Ἐνευδοκίμω. τὸ ἐνδοκίμω ἐν τισιν πράγμασι.
Ἐνευτυχῶ. in re quapiam feliciter ago & uiuo.
Ἐνευωχέσθαι. Synes. τὸ δὲ ἐνευωχθῆναι τοῖς δὲ αὐ-
τις ἰδίωσιν, εἴτε χρεῖμασιν, εἴτε σώμασι, βραχυ-
θυμότερον τὸν ἰδιωμένον κωθίσιναι, Conuuiijs
autem indulgere, ἵς ὅς pecunijs ea compa-
rare, quæ quis per iniuriam abstulit: atque
in eo corpore, quod iniuriam intulit, gra-
uiorem iniuriam efficit.

Ἐνέφυνε. ostendit.
Ἐνέχομαι. μ. ἕξομαι. reus uel obnoxius fio, ad-
ducor, rem habeo.
Ἐνεχρέμητο. screabat apud Lucia, in Gallo.
Ἐνεχυράειν. pignora capere.
Ἐνεχυράομαι. mea pignora capiuntur: signifi-
cat etiam, pignora capio.
Ἐνεχυρίζω. μ. ἄσω. π. αὐγ. alieno, pignero. a-
ctiuum, accusatiuo iungitur.
Ἐνεχυράσμαι. αὐτ. τὸ. oppigneratio.
Ἐνεχυρίασμός. οὐ. δ. redemptio pro uita pro-
pria, uel pignore.
Ἐνέχυρον. ε. τὸ. pignus, arrabo.
Ἐνέχω. infisto, adduco, infidior, simul ligo, te-
nax sum iniuriarum, misceo, infundo.

Ε Ν Ζ Ε Ν Η

Ἐνέχυρον. μ. ἕξω. π. αὐγ. iungo. actiuum, ac-
cusatiuo iungitur.
Ἐνη. Atticè dicitur tricesimus dies mensis. di-
citur etiam νία.
Ἐνθηρία. τὰ. apud Herodot. ἐνωχηρία, do-
mus ad quam uoluptatis causa diuertitur,
cenaculum.
Ἐνηεα. ας. ἡ. mansuetudo.
Ἐνηίς. εὐς. δ. ἐνείς. prudens, mitis.
Ἐνηθόμωρος. moratus, incessens.
Ἐνηυα. inferui.
Ἐνηυαμένως. uicissim, ordine commutato.
Ἐνήλατα. ἑ. clapi rotam in axe continentes.
Ἐνήλαπτος. ε. δ. conciliatus.
Ἐνήλιμος. ε. δ. pubescens.
Ἐνήμια. infideo.
Ἐνημίως. ε. δ. indutus. Aristophan. nebulis:
ἀσπερ δὲ πατήρ σε διφθέραν ἐνημίως.
Ἐνήνεθα. florui, per metathesin ab ἐνθέω, ἀ-
νέθα.
Ἐνήνορον. accumulabant.
Ἐνήνηχα. tuli, præteritum perfectū est ἀ φέρω.
Ἐνήρις. εὐς. ἡ. nauis triremis.
Ἐνησελημίνα. contumeliæ.
Ἐνηφι. εἰς τρίτην, in perendium, in nouiluni-
um. Hesiodus: μηδὲ ἀναβάνθεσσι ἕς τ' αὐρίου
ἕς ἔνηφιν.

Ε Ν Θ

Ἐνθα. ubi, illuc, tunc, quando.
Ἐνθάδε. hic, huc.
Ἐνθάπῳ. μ. ἄψω. π. αφα. sepelio. a ctiuum, ac-
cusatiuo iungitur.
Ἐνθεάζω. numine afflor, fanaticus sum.
Ἐνθεασιός. οὐ. δ. numine afflatus, fanaticus.
Ἐνθεμα. dicitur quod inditum est, & infertū.
Accipitur pro parte surculi, quæ in fistula
trunci mergitur.
Ἐνθίμιον. ε. τὸ. interior pars puppis.
Ἐντερ. h inc.
Ἐνθίνδε. hinc, illinc.
Ἐνθεος. ε. δ. ἡ. diuinus, numine afflatus.
Ἐνθερίζω. æstiuo, per æstatem moror.
Ἐνθεσις. ιος. ἡ. interpositio. Dicitur etiã ἡ τρι-
φι. quæ dicitio etiam frustum in os inditū
significat, id est ψωμόν, & μάσημα, quod pu-
eris à nutricibus datur, hoc est, manum ut
Cicero uocat, & quasi turundam. Bud.
Ἐνθεσμος. δ. legitimus, νόμιμος.
Ἐνθεσμός. legitimè.
Ἐνθηλυπαθία. μ. ἴσω. π. ηυα. muliebri libidine
tabesco.
Ἐνθηρα νῆσος. insula in qua uersantur fera.
Ἐνθηρίω. opprimo.
Ἐνθουσιάζω. μ. ἄσω. π. αὐγ. afflor numine, infu-
nio, furo, numine ducor, bacchor, neutriū
absolutum. (nis.)
Ἐνθουσιασμός. οὐ. δ. furor, id est afflatio numi
Ἐνθουσιέω. μ. ἴσω. π. ηυα. ἐνθουσιάζω, insanio, ap-
plico, furore sum percitus.
Ἐνθουσιόρον. τὸ. enthusticon, herba exolerum
genere.
Ἐνθουσιόδης. εὐς. δ. ἡ. instinctus.
Ἐνθροπαλιόμωρος. referens pedem.
Ἐνθρυπῳρον. τὸ. intritum, placenta. Apollo etiã
am apud Atheniensis ἐνθρυπῳρος dicitur est,
auctore Suida.
Ἐνθυμίομαι. μ. ἴσομαι. π. ημια. animaduerto, cō-
fydero, cogito, reminiscor, in animo hæ-
beo. deponens, accus. iungitur.
Ἐνθύμημα. αὐτ. τὸ. cogitatio, inuentum, cōce-
ptus animi, hoc est sensus, & sensum, enthy-
mema, syllogismus rhetoricus. Quintilla-
nus cōmentum & commentationem inter-
pretatur. Est autem argumentum, & sen-
tentia oratoria.
Ἐνθυμματαίως. acer in argumentationibus,
& argutus orator.
Ἐνθυμματαίως. οἱ. cōmentationibus pleni.
Ἐνθυμματαίον. commentatiuncula.

Ἐνθύμησις

Ἐνθύμησις. ιος. ἡ. cogitatio.
Ἐνθύμιον. ε. τὸ. cogitatio, cautè excoitatū,
astutia, res quæ animo uersatur, quod reli-
gionem in animo ciet.
Ἐνθύμιος. προστρόποιος.
Ἐνθύμος. δ. θυμοειδής.
Ἐνθύμιος. ε. δ. iratus.
Ἐνθυσέω. μ. ἔσω. π. εὐιγ. sedeo, latito. neut.
absolutum.

Ε Ν Ι

Ἐνι. licet, contingit.
Ἐνι, pro ἐνι, id est licet, est: & pro ἐνι. Aristo-
phan. ἐθέλω δ' ὅτι πάρ' ἵνα μὲτ' ἑτέρῳ
ἔνεχ' οἷς ἐνι φύσις.
Ἐνι, pro ἑνι, id est in.
Ἐνι. unī.
Ἐνι δὲ λόγῳ εἰπεῖν. ut uno uerbo absoluam.
Quod etiã sine uerbo dicitur. Gregorius:
ἐνι λόγῳ τοσοῦτος εἰς ἐννοίαν, ὅσος εἰς ἔχθραν το-
πῆρ' ἐνομιζέτο.
Ἐνωος. ε. δ. aliquis.
Ἐνωσιώος. ε. δ. ἡ.
Ἐνωσιος. ε. δ. anniculus, anniuersarius, an-
nuius.
Ἐνωσιοι. οἱ. annales.
Ἐνωτός. οὐ. δ. annus. παρ' ἑνωτόν, alternis
annis. Theophrastus in nono de plantis:
ἴδιον δὲ αὐτ' ἕρεται παρὸς ἑτάλλα ἑταῦρα σπέρ-
ματ' ἢ παρ' ἑνωτόν βλάστεις. Quod etiam di-
citur παρὰ μέσος.
Ἐνωτόφωρον. fructum annum ferre.
Ἐνωτόν, ἢ ἐνωχῆ. alicubi.
Ἐνωτόω. μ. ἄσω. π. ηυα. infudo. neutrum, dati-
uio iungitur.
Ἐνωτόω. κωθίζω. infideo, priuo.
Ἐνωτο. μ. ἴσω. π. ηυα. immitto. a ctiuum, accus-
atiuo iungitur.
Ἐνωτόω. infideo. neutrum, datiuo iungitur.
Ἐνωτο. unitatem pono.
Ἐνωμι. μ. ἴσω. π. ἑκκ. immitto, τὸ ἐμβάλλω. Itē
infundo. Est etiam τὸ ἐμποιεῖν ἢ ἐπιτίθημι. Syn-
nes. τὰτα θέλητηρον ἐνιδοῖ τοῖς ἀναγινώσκουσιν
σι, Hæc illecebram infigunt lectoribus, uel
inferunt, intus ὅς relinquunt. Ex Bud. a cti-
uum, accusatiuo iungitur.
Ἐνωμάω. μ. ἄσω. π. αὐγ. infringo, impedio, re-
clamo, ἀντιλέγω, apud Homerum. a ctiuū,
accusatiuo iungitur.
Ἐνωμος. οὐ. δ. humectus.
Ἐνωός. οὐ. δ. singularis.
Ἐνωόω. gesticulo, iri deo.
Ἐνωόω. strabeintueor.

Ἐνωός. ε. δ. aliquis.
Ἐνωός. interdum.
Ἐνωόος. ε. δ. plenus.
Ἐνωόου. alicubi.
Ἐνωόομαι. κἀ
Ἐνωόω. equito.
Ἐνωόω. increpo.
Ἐνωόω. ἡ. increpatio mordax, minæ.
Ἐνωόω. μ. ἕξω. π. ηυα. cum stupore iniijcio.
Ἐνωόω. μ. ἕξω. π. ηυα. noceo, mitto. a ctiuum,
accusatiuo iungitur.
Ἐνωόω. increpo, cum iniuria aliquid dico.
Ἐνωόω. exæquo.
Ἐνωόω. minari, terreri.
Ἐνωόω. collocare, allegare, interfecere, in-
terponere, animo etiam incumbere, id est
προσέχειν τὸν νοῦν. Aristotel. ἕρερον δ' ἐνσι-
σάντες δὲ διορίσαι μάλλον.
Ἐνωόω. μ. ἐνισόωμαι. propono diciturus. ἐνι-
σάμαι διην, iudicium dicto, actionem, uel
crimen intendo. Item instituo quiduis, uel
incepto. Plutarchus in Cæsare: δρῶν τῶν ἀρ-
χῆν ἢ ἐνισάτω. τῶν πραγμάτων, ἢ τῶν ἔφοδον
δὲ πολυχρησίας δεομένον. Est etiam incipio,
ineo, unde ἐνισάωρον dicitur instās: & tem-
pus quod præfens uocamus, ἐνεσῶτε Græci
ci uocant. Plutarchus: ἐνισάσης δὲ τῆς ὕρας.
Et repugno, obfisto, renitor, & ἐνισάμαι.
Lys. Ἐπεδὴ δὲ αὐτόν ἡμυνάμην ἐνισάς. Plato
in Phædro: οὐδ' αὐτῶ μοι δονῆ δὲ σώρατῶν ἔ-
φη, ἀποδεδέχθαι, ἀλλ' ἔτι ἐνισάειν ἢ κῆ-
δης ἕλεγε, Nondum planè demonstratū uis-
detur, sed adhuc controversum manet, ad-
huc cōtrouersiam efficit, & aduersatur. Est
etiam intercedo. Præterea imimineo, infsto,
ἐφεδρέω, obferuo, & quasi capto. Plutar-
ch. ἐνισάωρον τῆς φύσῃ αὐτῶ ἀπισάλην, Quem
ob id miserat, ut immineret eius fugæ.
Ἐνισάωρος. qui obijcit.
Ἐνισάμι. μ. ἐνεσῆσω. π. ἐνισάω. infsto. neutrum
absolutum.
Ἐνισάω. inualefco.
Ἐνισάω. μ. ἄσω. π. ηυα. conforto. a ctiuum, ac-
cusatiuo iungitur.
Ἐνισάω. τὸ ἐφισάμαι, id est resisto, restito,
progredinequeo, & in cursu hæreo. Plutar-
chus: κεραινοῦσθαι τὸ σῶμα, καὶ τῶν φωνῆν ἐνι-
σάωρος, Corpore præ metu uibrante, &
uoce interrupta. Quintilianus in sistere uo-
cat, & offendere, & singulantū more uer-
ba concisa eijcere. Cicero Græcorum mo-
re in orat. dixit, Sæpe accidit, ut aut citius
A iij infistenz

insistendum sit, aut logius procedendum. Vide comment. Budæi. Ἐπισχορῖζομαι. τὸ πιστεῖν. apud Demosth. Ἐπισχω. habeo, teneo, remoror. actium, accusatiuo iungitur.

Ε Ν Κ. Ε Ν Λ.

Ἐνισπασπέρω. inspergo. Ἐνικλείω. includo. Ἐνιραστήχομαι. encrauli. Ἐνλείπομαι. deficio. Ioseph. lib. vi. χῶρα ἐνλείπετο τοῖς σαυροῖς. Ἐνλιδοῦμαι. τὸ ἐλινθιδύμαι.

Ε Ν Ν.

Ἐνναετής. ἔτος. δ. nouennis. Ἐνναίτης. habitator. Ἐνναίω. inhabito, accusatiuo iungitur. Ἐνναίδιοι. noningenti. Ἐννατώ. nouem. Ἐννέα. nouem, interdum pro numero incertæ multitudinis. Ἐννεάζω. adoleſco. Ἐννεάηρονος. proprium fontis Athenis, inclis to nomine à nouem fistulis fundentibus aequam: ab alijs δ' ὠδενεῖ ἠερουνος, cuius Lucianus meminit, à nonnullis etiam καλλιερδῆ. Ἐννεάφωνος. ε. δ. ἡ. habens nouem uoces. Ἐννέμομαι. pascor. Ἐννεωάσι. nouerunt. Ἐννεός. οὐ. δ. ἡ. mutus, fatuus, stupefactus. Ἐννεοτήτοροφῆθης. ab adulescente enutritus. Ἐννεώρος. ε. δ. ἡ. nouennis, natus annis nouem. Ἐννεώς. ω. δ. ἡ. mutus. Ἐννήμερ. nouem diebus. Ἐννεόμαι. idem significat quod suum a ditiuū, licet non sit æquæ usitatum. Significat & ἐνθυμοῦμαι. Ἐννοῖω. μ. ἴσω. π. η. κ. cogito, cognosco, recorro, confydero, intelligo, agnosco. accusatiuo iungitur. Ἐννοῖμα. τὸ. ἐνθυμήμα, & mentis conceptus apud Aristotelem. Ἐννοήματα. ἧ. notiones. Ἐννοια. ας. ἡ. cogitatio. Cicero uertit intelligētiam, uel notitiam. Ἐννομος. ε. δ. ἡ. legitimus. Ἐννοος. ε. δ. ἡ. sapiens. Ἐννος. ε. δ. ἡ. annus, uetus. Ἐννοος. δ. ἐπιδῶς ἔχωρ νοῦν. ut ἔμφρων mens compos. Vtūtur & ὅποι συννεῖ. Plutarchus: τότε δὲ ἔννος γενόμενος, Tunc ad mentem, & ad se reuerſus, hoc est animi cōpos factus. Ἐννοῦσα. ἡ. prudens.

Ἐννοός. οὐ. ἡ. nocuus. Ἐννοῦτίθημι. doceo, moneo, castigo, quasi mētem impono. Ἐννοτο. induit. Ἐννούχιος. ε. δ. ἡ. nocturnus. Ἐννουχορ. ε. τὸ. crepusculum. Ἐννουχότερον. magis de nocte. Ἐννωθρος. ε. δ. ἡ. ueterno laborans, torpens.

Ε Ν Ο.

Ἐνοδία. ας. ἡ. Diana significatur, aut Hecate secundum alios. Ἐνοδία. calles. Ἐνοδῖος. οὐ. δ. ἡ. in uia positus. Ἐνοικέω. μ. ἴσω. π. η. κ. inhabito, actium, accusatiuo iungitur. Ἐνοίωμ. ε. τὸ. pecunia quæ pro inhabitatione domus pendit, precii cōductæ domus. Ἐνοίωσις. ιος. ἡ. inhabitatio. Ἐνοικος. ε. δ. ἡ. incola, inquilinus, qui in aliena & conducta domo habitat, domesticus, domi existens, amicus, necessarius. Ἐνοικερίω. inhabito. Hali. lib. vi. ἐμὲ ἐπινοικεῖτε Ἐνολιθαίνω. laboro. Ἐνολιμος. δ. diuinus uates: Apollo apud Sophoclem sic cognominatus. Ἐνομήζω. μ. ἴσω. π. η. κ. ex lege constituo. Philohero. ἐς τὸ κηθῆ θίπταλοι ἐνομήζω, &c. ad funera ex lege constituerunt. Ἐνομηδία. conuictor. actium, datiuo iungitur. Ἐνόμ. cum liceat, pro δυνατόμ. Ἐνοπή. ἡς. ἡ. uox, clamor. Ἐνόπιος. ε. δ. ἡ. ἡ. ἡ. armatus, armiger. Ἐνοπήζω. illumino quasi speculi more. Ἐνοπήρομ. ε. τὸ. speculum. Ἐνορμος. ε. δ. ἡ. iusturandum, res iurata, qui cōprehensus est in foedere. Aeschines contra Ctesiph. δὲ θράκης βασιλευς μὴ ἐσται ἴνορμος. Ἐνόρμος. iureirando. Ἐνορμίζω. applico. Ἐνοροῦω. irruo. Ἐνόρχης. ε. δ. ἡ. unicum habens testiculum. Ἐνόρχης. ε. δ. ἡ. mas, habens testiculos. Ἐνορχος. ε. δ. ἡ. mas, testiculatus. Ἐνόρω. incido, impello. Ἐνός. ἧ. unius. Ἐνοσίγαιος. ε. δ. ἡ. Neptuni epitheton, ab ἔνοσις & γαῖα, quod terram quatiat. Ἐνοσις. ιος. ἡ. concussio. Ἐνοσίθεω. ονος. δ. ἡ. Neptunus, ab ἔνοσις & θεός, quod terram quatiat.

Ἐνόσω.

Ἐνόσω. dum. Ἐνόσωρα. τὰ. una hora digna. Ἐνοσλομ. τὸ. gingiua, caro interior. Ἐνοσθλαμισμός. οὐ. δ. ἡ. inoculatio. Ἐνοχῆ. ἡς. ἡ. obligatio. Ἐνόχομ. οὐ. τὸ. precium pensionis. Ἐνοχλίο. μ. ἴσω. π. η. κ. turbo, fatigo, molestus sum, conuictor. actium, datiuo iungitur & accusatiuo.

Ἐνόχλησις. ιος. ἡ. importunitas. Ἐνοχος. οὐ. δ. ἡ. obnoxius, reus. Ἐνόω. μ. ἴσω. π. η. κ. unio, actiuū, actō iungit. Ἐνόω. μ. ἴσω. π. η. κ. quatio, acti. actō iungitur. Ἐνοπήω. μ. ἴσω. π. η. κ. suffoco. Ἐνοπέω. μ. ἴσω. π. η. κ. infuso, includo. Ἐνοσθμισ, τὰ. quæ ratione certa ordinem seruanti Mar. Capell.

Ε Ν Σ.

Ἐνοσῶ. μ. ἴσω. π. η. κ. traho, acti. actō iungit. Ἐνοσμαινομαι. significo. Ἐνοσμαινω. insignio, significo & intelligendū præbeo. Est etiam exprimo legendo uel dicendo. Ἐνοσμάζομαι. compilo, interuerto. Plutarch. de Sylla: λέγεται δὲ ταύτης ἐς ῥόμην νομοθεῖσας, τυραννίωνα τὸ μὲν γραμματικὸν ἐνοσμάσασθαι τὰ πολεμικά. Ἐνοσναίω. μ. ἴσω. π. η. κ. insimulo, orno, adorno, induo, exorno. actiuū, actō iungitur. Ἐνοσπήω. μ. ἴσω. π. η. κ. irruo, infringo, aggrouo, imprecor, immitto, Herodoto. actiuū, datiuo iungitur. Ἐνοσπαστραφούμωροι. οἱ. delitijs & umbratili uitate coaliti. Ἐνοσπήω. μ. ἴσω. π. η. κ. infigo. Ἐνοσπεμος. οὐ. δ. ἡ. copiosus semine. Ἐνοσποδός. οὐ. δ. ἡ. focus in bello, colligatus, confederatus. Thucydid. genituo iunxit, οὐδὲν ἐς ἐλλήνων ἐνοσποδοί. Ἐνοσάω. μ. ἴσω. π. η. κ. instillo, acti. actō iungit. Ἐνοσάω. idem. Ἐνοσ πολεμος. inſitum bellum, conflatum. Ἐνοσάσις τῆς ὥρας. instanti hora. Ἐνοσάσις. ιος. ἡ. exordium & auspicio rei quæ inſtituitur. Item instantia litis & causæ. Significat etiam pugnacem contentionem instantis aduersario, hoc est, ἀνταγωνισμα, ἀντιλογία, resistentiam. Gregor. ὅτο δὲ λεχθῆς σεται μηρόν ὑπέρομ, ἐπιθῶν τὸς ἐνοσάσις αὐτόμ ἐς δυναμὴν διελέξωμωρ. Ἐνοσάσις. οὐ. δ. ἡ. aduersarius, resistens: pro ἀντιτάσις, ἐν enim pro ἀντι hic accipitur. δ ἀντι

Ἐνοσ, ἢ ὁ μὴ ἀναχωρῶν, ἀλλ' ἀντεσάμωρος. aduersarius in iudicio. & accipitur pro quocumque intercessore ac reclamatore. Propriè est qui in uia obſistit. Ἐνοσάτιμος. peruicax, non cedens, qui obſistere obstinavit animo. Ἐνοσρνήξωμαι. medium complecti, ad pectora pressare, fouere. Ἐνοσρνομάντις. ιος. δ. ἡ. ἐγγασρῖμωτος, diuinaculus, pythonicus. Ἐνοσρ. instabat.

Ε Ν Τ Α.

Ἐνταλμα. απω. τὸ. mandatum. Ἐντασις. ιος. ἡ. Vitruuius lib. primo cap. ij. de adiectione quæ adicitur in medijs colicis quæ apud Græcos ἔντασις appellat. Significat etiā productionē, unde ἔντασις πορσάπης est intensio uultus & austeritas. Ἐντατιός. intensiuus. Ἐνταῦθα. ἢ. ἔνταυθοι. hic, nunc, ibi, in præsentia. Ἐνταφιάζω. μ. ἴσω. π. η. κ. parento, sepelio, actiuum, accusatiuo iungitur. Ἐνταφιασμός. οὐ. δ. ἡ. scultura. Ἐνταφιασῆς. οὐ. δ. ἡ. uespillo. Ἐντάφιομ. οὐ. τὸ. sepultura, parentatio, tumulatio. Ἐντάφιος. οὐ. δ. ἡ. funereus.

Ε Ν Τ Β.

Ἐντεα. τὰ. τοῖς ἔντεσι. datiuus pluralis: arma, uasa. Ἐντένομαι. acriter & cū contentione dico. Platon: ἐπελαθόμεμ, ἢ δ' ἐζώ, ὅτι ἐπαίσομωρ, ἢ μῆδὲ νομ ἔντεναμέμωρος ἔπομ, id est, θυμωθεῖς. Aesc. ἔντεναμέμωρος πῶ φωνῆμ, pro sublata uoce. Ἐντένω. μ. ἐνῶ. π. η. κ. intendo. Ἐντένω πηλῆας pro colaphos incutio. Et ἔντενω simpliciter pro pulso, cedo, serio. ἢ πηλῆας διδωμαι. Plato: ἐν ἧ δ' ἡ καὶ ἐντένονω ἡμῶς τὸμ μείνω. Actiuum, accusatiuo iungitur. Ἐντελέχεια. ας. ἡ. perfectio, ἐνέργεια, uis ex se mouens. Gaza agitationem uertit. Quisdam cōtinuatam quandam & perennem motionem interpretantur. Sunt autem qui ἐντελέχειαν scribi uolunt, sed per τ scriptum pluribus arridet, ut est uidere apud Budæum in Aſſe, qui dici putat quasi ἧ ἐντελοῦς συζήμ, id est, perfecti corporis comprehensio nem. Lucian. ludens quodam in loco, suo more, ait eam quæ prius dicta fuit ἐντελέχεια, ἐντελέχειαν dici cœpisse. Ἐντελέχεις. δ. ἡ. perfectus.

ἔξορτα. ας. ἦ. exilium.
ἔξορτίζω. μ. ἴσω. π. ἡγε. extermino, ablego in exilium. actiuum, accusatiuo iungitur.
ἔξορισμός. οὖ. ὀ. exilium.
ἔξορισός. σ. ὀ. ἦ. exul.
ἔξορμιά. καί
ἔξορμίζω. μ. ἴσω. π. ἡγε. aduro, iusiurandū confirmo: propriè est religione obstringo, hoc est alicuius animo religionem iniectio, id est metu religionis temerata percello, aut perterrefacio, quod & religionis implere dicitur. Priori utitur Herodotus, & Thucydides identidem, posterius sacris literis usitatum. actiuum, accusatiuo iungitur.

ἔξορισμός. οὖ. ὀ. adiuratio.
ἔξορμισός. οὖ. ὀ. adiurator.
ἔξορμιά. ὀ. sacramento adigo. Vide annotationes Budæi in Pandectas.
ἔξορμιά. ὀ. hostiliter ingredior, inuado, impetum facio, erumpo, proficiscor. Accipitur etiam actiue, ἀντι τῷ παρορμιά. Item ἔξορμια dicitur eques calcaribus equum cicens, & equus dicitur ἐρμια, cum ad cursum cietur, ac profilit repente.

ἔξορμίζω τῷ ναύρῳ, ἀντι τῷ ἀνάρῳ, καὶ ἀνάρωμα, soluo è littore.
ἔξορμος. οὖ. ὀ. procaxi.
ἔξορμίζω. ἰος. ἦ. effusio.
ἔξορμιά. μ. ἴσω. π. ἡγε. effodio, actiuum, accusatiuo iungitur.
ἔξορμιά. ὀ. enunciare tacēda, & prodere mysteria.

ἔξορμιά. saltationibus celebros, foris salto. Accipitur pro salto simpliciter.
ἔξορμισμός. expiati.
ἔξορμιά. ὀ. ossa eximo.
ἔξορμιά. idem.
ἔξορμιά. μ. ἴσω. π. ἡγε. mitto in exilium. actiuum, accusatiuo iungitur.
ἔξορμιά. οὖ. ὀ. exilium. Est propriè relegatio temporaria in locū certum, quæ bona non adimit.

ΕΞΟΥ

ἔξορμιά. ἰος. ἦ. contemptus, nihilipensio.
ἔξορμιά. οὖ. ὀ. contemptor.
ἔξορμιά. μ. ἴσω. π. ἡγε. contemno, actiuum, accusatiuo iungitur.
ἔξορμιά. ἰος. ἦ. contemptio.
ἔξορμιά. καί
ἔξορμιά. μ. ἴσω. π. ἡγε. in nihilū redigo, sperno, contemno, pro nihilō habeo, nihilifacio. Est enim uox ex nihilō composita, acti

uum, accusatiuo iungitur.
ἔξορμιά. ὀ. abiectio.
ἔξορμιά. ὀ. floccifacit.
ἔξορμιά. μ. ἴσω. π. ἡγε. expello, actiuum, accusatiuo iungitur.
ἔξορμιά. ἦ. eiectio. Ab ἔξορμιά, cum quis possessione eicitur.
ἔξορμιά. interdicitum unde ui, & iudicium de ui. Erat enim ἔξορμιά, quasi uis publicæ iudicium, non quòd publicū per se crimen esset, sed quòd multa in publicum comitebatur. Vide comment. Budæi. ἔξορμιά λαχόν τι, cum aliquo unde ui agere descendit enim ab ἔξορμιά, quod de possessione eiecio significat.

ἔξορμιά. aduerbium, ex uento, secundis uentis, feliciter, ex animi sententia.
ἔξορμιά. ὀ. oua uentosa, spiritu repleta, ut sunt quæ iam putruerunt, quæ dicuntur ἀφαινεύω.
ἔξορμιά. ἦ. potestas, licentia, facultas, auctoritas, cura, procuratio, ius in aliquem.
ἔξορμιά. μ. ἴσω. π. ἡγε. habeo potestatem, neutrum, datiuo gaudet.

ΕΞΟΦ. ΕΞΟΧ.

ἔξορμιά. μ. ἴσω. augeo, actiuum, accusatiuo iungitur.
ἔξορμιά. qui oculis est prominentibus.
ἔξορμιά. egregie, supra, congrue, ἔξορμιά.
ἔξορμιά. ἦ. eminentia, excellentia, acies, ascumen.
ἔξορμιά. ἦ. egregius, excellens.
ἔξορμιά. egregie, supra fidem.
ἔξορμιά. τῷ. præstabilius.

ΕΞΟΜ. ΕΞΟΥ.

ἔξορμιά. extra milito.
ἔξορμιά. in expeditionem iens.
ἔξορμιά. lasciuia, luxuria in segetibus.
ἔξορμιά. luxuriare, quū nimia pabuli ubertate segetes lasciuunt. dicitur hoc etiā luxurio, lasciuio.
ἔξορμιά. humefacio.
ἔξορμιά. aquescere, mutari in aquam.
ἔξορμιά. ὀ. aqua intercute laborans.
ἔξορμιά. eximo membranulam.
ἔξορμιά. affurrexit, suboriebatur. Iliad. β.
ἔξορμιά. ministro.
ἔξορμιά. μ. ἴσω. π. ἡγε. expergefacio, actiuum, accusatiuo iungitur.
ἔξορμιά. ὀ. ἦ. expergefactus.
ἔξορμιά. nuper ex tempore.
ἔξορμιά. resupinor, supinè, delicate quæ me ha

beo

beo & ignauiter, resupinus sum. Lucianus actiue usus est: καὶ σεμνὸς παρορμιά καὶ ἐξορμιά.

ΕΞΩ.

ἔξορμιά. extra, foras. ἔξορμιά ἀντὶ ἀναί, mente aliezinatum esse.
ἔξορμιά. habebō.
ἔξορμιά. foris. οἱ ἔξορμιά, dicuntur stadia externa, & literæ disciplinæ nihil ad scripta euangelica, consecrata pertinentes, quæ seculares appellantur, quasi βιωτικὰ μαθηματα. Et ἡ ἔξορμιά, atque οἱ ἔξορμιά, eodem modo dicuntur, disciplina mundana ab Euangelio aliena, & philosophi externam illam rerum naturalium disciplinam spectantes. Bud.

ἔξορμιά. μ. ἴσω. π. ἡγε. ἔξορμιά. expello, excito, protrudo, extrudo, in exilium eicio. actiuum, accusatiuo iungitur.
ἔξορμιά. eiectio, expulsio.
ἔξορμιά. τὸ ἐπὶ ἀλλοῦ καὶ ἐξορμιά.
ἔξορμιά. in oceanum egressum fuisse.
ἔξορμιά. οὖ. ὀ. in oceanum egressio.
ἔξορμιά. ἦ. perniciēs, exitium.
ἔξορμιά. οὖ. τῷ. pestilentius, perniciosius.

Aniſtophanes Plutō: ἦς οὐδ' αὐτῷ οὐδ' ἐφ' ἡμῶν ἐξορμιά.

ἔξορμιά. ἦ. perniciosus, pestifer, exitio dignus.
ἔξορμιά. perdita libido.
ἔξορμιά. exertus.
ἔξορμιά. οὖ. ὀ. superhumeralis.
ἔξορμιά. ἦ. exomidis confectio.
ἔξορμιά. ἦ. tunica substricta & breuis citra humeros desistens, exomis.
ἔξορμιά. abiuratio, excusatio cum iure iurando. Vide Comment. Bud.

ἔξορμιά. οὖ. ὀ. expeditus, exertus, accinctus.
ἔξορμιά. μ. ἴσω. π. ἡγε. redimo, actiuum, accusatiuo iungitur.
ἔξορμιά. excultus, uenustatus.
ἔξορμιά. ἦ. ἦ. intempetius, natu grandior quam ut amari sit idoneus, exoletus.
ἔξορμιά. excitabatur, ab ἔξορμιά.
ἔξορμιά. exoffans, ossa detrahens.

ἔξορμιά. uentus asper & uiolentus.
ἔξορμιά. ἦ. ἦ. machina quædā in scena, quæ alio nomine ἐκκελευμα appellatur.
ἔξορμιά. extimulus.
ἔξορμιά. τὰ antiqui scripta uocabant, quæ ad rhetoricas meditationes, facultatem ar

gutiarum, ciuiliū rerum notitiam conducebant. Ληροματινὰ autem uocabantur, in quibus philosophia remotior, subtilior agitabatur, quæ ad naturæ contemplationes, disceptationes dialecticas pertinebant. Vide Gell. lib. x. cap. xiii. De quibus Cicero in γ. de Finibus, ita inquit: De summo autem bono, quia duo genera librorum sunt, unum populariter scriptum, quod ἔξορμιά appellabant: alterum libratius, quod in commentariis reliquerunt: non semper idem dicere uidentur. Aristoteles libr. primo Polit. ἀλλὰ ταῦτα μὴ ἴσως ἔξορμιά ἐστὶ συνέπεια, Verum ista fortasse peruagatoris sunt commentationis. Et in tertio: ἀλλὰ μὴ καὶ τῶν ἀρχαίων τοῖς λεγομένοις τρεῖς ἔσθ' ὁ δὲ διελθὼν καὶ ἔν τῶν ἔξορμιά λόγῳ διοριζομένη ἀντὶ τῶν λόγων.

ἔξορμιά. οὖ. ὀ. externus, extrinsecus.
ἔξορμιά. οὖ. ὀ. exterior.
ἔξορμιά. οὖ. ὀ. exoticus, peregrinus, externus.
ἔξορμιά. præpallens.

Τὸ Ε μετ' ὅ Ο.

Ε'ο pro οὖ. sui.
ἔξορμιά. estet.
ἔξορμιά. cum datiuo iunctum significat sum similis, conuenio, congruo, uolo, decreui.
ἔξορμιά sine casu positum, uideor.
ἔξορμιά. decet, uidetur, consentaneum est.
ἔξορμιά. ὀ. τῷ. simile.
ἔξορμιά. ἦ. ἦ.
ἔξορμιά. ὀ. ὀ. similis.
ἔξορμιά. sui. Homer. Odyss. ξ. πατὴρ ἐοῖο φίλοισι φρένας τε καὶ ἔδος ὀμοῖος, Parris sui charimitibus & specie similis.
ἔξορμιά. suspicor, spero, ἀπὸ τ' ἔλπω. μέσος π. ἦ. πα. καὶ ἔλπω, poetice est à φέρω.
ἔξορμιά. feci, composui.
ἔξορμιά. μ. ἴσω. π. ἡγε. cerebro, epulor.
ἔξορμιά. οὖ. festus.
ἔξορμιά. res ad festum instructa.
ἔξορμιά. οὖ. ὀ. ἔξορμιά.
ἔξορμιά. feriandum est.
ἔξορμιά. ἦ. ἦ. festiuitas, festum.
ἔξορμιά. οὖ. ὀ. suus.

Τὸ Ε μετ' ὅ Π.

Επαρμιά. censere, iubere, id est, opinari, ut nunc dicunt, proponere calculum.
Επαρμιά. admitto, affecto.
Επαρμιά. indignor.

Ἐπαγγελία. ας. ἡ. promissio, pollicitatio.
 Ἐπαγγέλλομαι. μ. οὐμια. promitto, ultro offero,
 mulgo, indico, ut cum indicimus solennita-
 tatem, condico, profiteor, iubeo, peto per
 denunciationem.
 Ἐπαγγέλλω. narro, adnuncio, edico. Ἐπαγγέ-
 λωρ δουμισίαρ, est genus accusationis aut
 postulationis, cum aliquem nec recte nec
 ordine probatum esse contendebant, sed
 uel gratia, uel sordibus, uel obreptione.
 Qualis est accusatio Aeschiniis κατ' Τιμάρε-
 λου, quem eiusmodi probris Orator conta-
 minatum esse dicebat, ea quae in se admisisset,
 ut ei nec publice cōcionari, nec cum popu-
 lo agere quoquo modo liceret: à quo mu-
 nere imprimis arcebantur legibus, qui aut
 patrimonium turpiter consumpserant, aut
 muliebricia passi erant. Est igitur δουμισίαρ
 Ἐπαγγέλλωρ censuram denunciare, ut indi-
 gnum & probrosum eiciendumque postu-
 lare. Genus est enim censuræ δουμισία.
 Ἐπάγγελμα. promissum, constitutum, id est,
 dies status & constitutum.
 Ἐπαγγελπιῶς. promissiuē.
 Ἐπάγεσις. ἡ. collectio, coactio.
 Ἐπαγνίειν. admouere.
 Ἐπαρλαίσομαι. μ. ἰσομαι. π. ἰσομαι. exulto, intem-
 peranter ago, deponēs, datiuo iungitur.
 Ἐπάρομαι. adduco, adscisco, allicio, hoc est,
 ἐπισύρομαι, ἐφέλωμαι. Proprie de ijs dicitur
 qui uinctum quippiā post se trahunt. Item
 cito authorem & laudo testem.
 Ἐπάρω. μ. ἀξω. π. αρχα. induco, adduco, intro-
 duco, allicio, importo, inueho, impingo, il-
 lido, stipo, obstruo, impello, incito, irrito, at-
 traho, subinde infero, καὶ τὰ προτέρους ἀρω
 alia atque alia addo. Vnde Ἐπαρδύρω, cō-
 sequentia. Ἐπάρω γραφὴν ἢ δῖνον ἢ τίμημα,
 impingo, intendo Ἐπάρωρ μύθον, pericu-
 lum creare, actiuum, accusatiuo iungitur.
 Est & intercalo, & intrinsecus addo.
 Ἐπαρωγῆ. ἡ. ἡ. ingressus, inductio, pellacia, il-
 lecebraz. Est & ordinum series & cōsecutio
 deinceps continuata: ut in exercitu compo-
 sito agmine procedente, cum ordines dein-
 cept alij post alios procedunt, ex quo Ἐπα-
 ρωγῆ dicta est argumentatio, quæ ex con-
 cessis sensim laqueos textit, ad irretiendum
 eum qui semel se interrogandum præbuit.
 deinceps enim alix alias percuntationes
 excipiunt & illationes. Tria enim genera
 sunt, dialecticum, oratorium, Socraticum,

ut Suidas scripsit.
 Ἐπαρωγός. οὗ. δ. persuasibilis, blandus, pellax,
 illecebrosus, appositus ad persuadendum.
 Ἐπαρωνίζομαι. adiutor.
 Ἐπάρω. μ. ἄσω. π. αω. incanto, actiuum, accu-
 satiuo iungitur.
 Ἐπάρωρ pro Ἐπάρωρ. ab Ἐπάρω. Iliad. ἡ. ἄρω
 ἄρω Ἐπάρωρ, carris inferebāt, imponebāt.
 Ἐπαθλωρ. ὡ. τὸ. πρæmium certaminis, accipit
 pro præmio simpliciter.
 Ε Π Α Ι.
 Ἐπαρῖω. impetuose spiro, cum turbine afflo
 & irruo. Nam ἄρις turbo est uenti.
 Ἐπαυετήριος. οὗ. δ. laudatiuus.
 Ἐπαυέτης. οὗ. δ. laudator.
 Ἐπαυετορ. τὸ. laudabile.
 Ἐπαυέτωρ. οὗ. laudatus.
 Ἐπαυέω. μ. ἔσω. ἢ ἴσω. π. εια. ἢ ἐπὶ νῦν. ἀρ. ἢ
 πῆνεσα. laudo, apud antiquos. actiuū, accu-
 satiuo iungitur.
 Ἐπαυος. οὗ. δ. laus.
 Ἐπαυός. οὗ. δ. ἀνώδ.
 Ἐπαύρομαι, καὶ
 Ἐπαύρω. μ. ἀρῶ. π. ἡρω. eleuo, incito, cōfirmo,
 attollo, erigo, perpello, sustollo, adduco in
 altum. actiuum, accusatiuo iungitur.
 Ἐπαυρόμωρος. elatus, inflatus.
 Ἐπαυσε. percussit.
 Ἐπαυδάνομαι, sentio.
 Ἐπαύω. μ. ἴω. π. ἴω. incito, irruo, cum impe-
 tu aliquid facio. actiuū, accus. iungitur.
 Ἐπαύημα. τὸ. sensus.
 Ἐπαύισος. ὡ. δ. manifestus. Ἐπαύισος ἔγινετο, de-
 prehensus: rescitum est.
 Ἐπαυσχῆς. ἰος. δ. ἡ. pudendus, infamis.
 Ἐπαυτίω. μ. ἴω. π. ἴω. mendico, accusatiuo iungit.
 Ἐπαυτίος. οὗ. δ. mendicus.
 Ἐπαυτιόμοι, μ. ἄσομαι. π. αμαι. increpo, accu-
 so, adfero, assigno: ut adfero culpam, depo-
 nens, accusatiuo iungitur.
 Ἐπαυτίος. οὗ. δ. sons.
 Ἐπαύω. intelligo, diiudico. cum præpositione
 τὸ δὲ iungitur. Greg. ὅτι ἐν Ἐπαύει οὐδὲν τὸ δὲ
 γυμναστικῆς. Aliquādo genitiuo iungit sine
 præpositione. Vergil. prætexere hoc uocat:
 Coniugium uocat, hoc prætexit nomine culpam.
 Cicero prætexere dixit.
 Ἐπαυρέω. μ. ἴσω. π. ἴω. eleuo, incumbo, im-
 pendo.
 Ἐπαυροῦμαι. impendo. Accipitur pro effe-
 ror & gestio. οὐδὲν ἰσχυρὸς Ἐπαυροῦμωρος ἔπιση,
 spe inani erectus, & elatus.

Ἐπαυροῦμωρος.

Ἐπαυροῦμωρος. subnixus.
 Ε Π Α Κ.
 Ἐπαυμάω. uigens, adolefcens, ualidus, uege-
 tus sum, adolefco, uigesco, cresco.
 Ἐπαυμασιῶς. sensum inualefcens & efferuez-
 scens.
 Ἐπαυμος. οὗ. δ. non integer, fractus.
 Ἐπαυολούθημα. τὸ. adpendix.
 Ἐπαυολούθησις. ἰος. ἡ. consequentia.
 Ἐπαυολούθη. subsequor, assiduus sum, conse-
 quor: quod uel animo fit uel oratione. Ci-
 cero de reditu suo: Qui uestram beneficio-
 rum magnitudinem nō modo augere aut
 ornare, sed enumerare aut consequi possit.
 Ἐπαυούω. μ. ούσω. π. εια. audio, obtempero,
 obedio, subausculto, actiuum, genitiuo &
 accusatiuo iungitur.
 Ἐπαυριος. ὡ. δ. epithetum Iouis, quod in sum-
 mis montibus & promontorijs solita sint
 aræ constitui Ioui.
 Ἐπαυρίε. ἡρος. δ. adductor, uenator, piscator.
 Ἐπαυτινός λόγος. argumētatio inductione cō-
 stans, quali apud Platonem utitur Socra-
 tes semper.
 Ἐπαυτιος. οὗ. δ. ἡ. littoreus, littoralis.
 Ἐπαυτοι ἡμέραι. intercalati dies.
 Ἐπαυτός. οὗ. δ. ἡ. aduena, adactus, aliunde ad-
 scitus, aduectus, translatus, profectus
 titus, οὐν ἐγχεώριος. Ἐπαυτός ὄρκιος, iururan-
 dum delatum. Est enim Ἐπαυτός δὲ ὑπ' ἄλλου
 Ἐπαυρόμωρος, ab alio impactum, non sponte
 susceptum. Est iuramenti genus, authore
 Suida.
 Ἐπαυρέεις. οἱ. uenatores, piscatores.
 Ἐπαυρέια. ας. ἡ. ἢ
 Ἐπαυρέια. ἰδος. ἡ. nauicula piscatoria.
 Ἐπαυρορ. τὸ. idem apud Nicand.
 Ἐπαυτροικῆς. ἡ. τ. δ. nauis piratica.
 Ε Π Α Λ.
 Ἐπαλασθένω. μ. εύσω. π. εια. insulto, neutrum
 datiuo iungitur.
 Ἐπαλασθῶ. μ. ἀξω. π. αρχα. lætis uocibus con-
 clamo, neutrum absolutum.
 Ἐπαλήω. μ. ἔξω. π. ἴω. adiuuo, actiuum.
 Ἐπαλημα. τὸ. inunctio.
 Ἐπαλέφω. superillino.
 Ἐπαληθεύω. agnosco.
 Ἐπαληθῶ. μ. ἴσω. π. ἴω. sano, curo, actiuum,
 accusatiuo iungitur.
 Ἐπαληθεύεις. est indiscretus ab altero in alterum
 transitus: alterius uicissim & alterius motto
 indiscreta, ita ut oculum fallat. Ἐπαλάξεις

τὸν δαυτύλωρ, digitorum micatio, qui lu-
 dus est.
 Ἐπαλλάξτεσθαι. ἀντὶ τὸ ἐπαλλάξτεσθαι ἀναί, ἢ ἐπ' ἀδύ-
 να ἔχεσθαι. Xenoph. ὡς ἴπυς ἄρ' ἐπαλλάξτεσθαι
 να, Ne alix alijs incumbant.
 Ἐπαλλάξω. μ. ἀξω. π. αρχα. permuto, proprie
 idem quod Ἐπαμφοτερίζω datiuo iunctum.
 Iungitur & cum τὸς præpositione.
 Ἐπαλλάξτεσθαι τὸς τῶν βασιλέωρ, in uicinia esse
 & confinio, ita ut facilis transitus sit ab alte-
 ris formis ad alteras. Significat etiam alte-
 rum pro altero accipi, & loco alterius esse.
 Ponitur etiā ἀντὶ τὸ ὠσαύτως ἔχειν, sicut δια-
 λάξτεσθαι pro διαφέρτεσθαι. Item uarius sum, nō
 eodem tenore procedo. Est etiam ἐπαλλάξ-
 εἶμι, uicissim hoc atque illo modo procedo,
 ut dentes ferrati. Accipitur etiā actiuē pro
 Ἐπαλάσωντας τοὺς δὲ ὄντας ἔχειν, euario, alter-
 nis hos atque illos mitto. ὄψερ' ἀνεπαλάξαι
 ἴωα, quæ cōtinuus dentes habent, ut equus.
 Accipitur autē hoc uerbum actiuē & passi-
 uē, quo modo Latine euariare, uariare, al-
 ternare, & desinere. Et accusatiuo iungit-
 tur. Bud.
 Ἐπαλληλία. ας. ἡ. alternitas.
 Ἐπαλληλος. ὡ. δ. ἡ. Ἐπαυτέρος. Ἐπαλληλα oppo-
 nuntur τοῖς ὑπαλληλοῖς. Sunt enim Ἐπαλληλα
 alia alijs superposita sine intercessione aut
 interstitio & intercapedine. Ammonius de
 malis medicis: φυτόν γάρ ἐστι μαρφοροῦρ δι-
 ὄλεσ τὸ ἔπος Ἐπαλληλος, id est, ita ut fructus no-
 uus ueterem excipiat, alijs atque alijs malis
 succrescentibus. Politian. uertit aliquando
 alij ex alijs.
 Ἐπαλήμωρος. οὗ. δ. influens, ὡς τὸ ἄλλω.
 Ἐπαλήξεις. ἰος. ἡ. propugnaculum, pinna, pin-
 naculum, id est, propugnaculum aut defen-
 sium murorum, fastigium, ab ὄλεω auxil-
 lior.
 Ε Π Α Μ.
 Ἐπαμάομαι. accumulo.
 Ἐπαμβλίσιω μαρπούς. executio immaturos fru-
 ctus, reddo præcoces fructus.
 Ἐπαμέθομαι, μ. εἴψομαι. π. εμμαι. uicissim con-
 tingo, commuto.
 Ἐπαμοιβαδέρ. mutuo, implicite.
 Ἐπαμους. οἱ. Ἐπάγοροι, sequaces, posterī.
 Ἐπαμύντωρ. ὀρος. δ. adiutor.
 Ἐπαμύνω. μ. υψώ. auxilior, retribuo, defendo
 ab iniuria, actiuum datiuo iungitur.
 Ἐπαμφοτερίζω. utrinque.
 Ἐπαμφοτερίζωρ. datiuo & genitiuo iungitur,
 & significat

Τὸ Ε μετὰ
& significat utroque pertinere, in utramque partem uergere, accipit esse & ambiguum, accipitem se præbere, & mediam naturam habere, inter duo aut plura genera ita intercedere, ut in nullo genere planè cenferi possit. Hoc Gaza ambigere uocare solet. Neque id modo de duobus, sed etiam de pluribus dicitur. Et accipitem habere naturam ad omnium animalium genera, apud Aristot. ἢ δὲ ἀναλίσθη ἐπισημοτέρη φυτόν ἢ ζώον, Vrtica est ambigens plantæ & animalis, id est, mediū quiddam inter plantam & animal. Idem in quarto de generatione animalium: δὲ ἀνθρώπος ἐπισημοτέρη ζῷα ἢ πῶς γένεσι, id est, ut Gaza transtulit, cum omnibus generibus ambigit, hoc est, æque intercedit homini similitudo. Liviū: Et Sinuessæ natum ambigo inter marem & foeminam sexu infantem.

Ε Π Α Ν.
Ἐπ' ἄν. cum, quando, postquam.
Ἐπαναβαίνω. ascendo, supergredior. Require βαίνω.
Ἐπαναβάλλομαι. amicior, induo in modum ammiculi, amicitiam circumiacio, differo.
Ἐπαναβλήδην. cōiunctim & obuolutim pallij in modum.
Ἐπαναβοάω. μ. ἦσω. π. ηια. acclamo. neutrum absolutum.
Ἐπαναγυγίω. urgeo, compello.
Ἐπαναγυγίω. necesse est.
Ἐπανάζω. reduco, require ἄζω.
Ἐπαναδιπλοῖσι. ιογ. ἢ. repetitio, geminatio, ut λελάχωσι pro λάχωσι.
Ἐπανάζω. condoleo.
Ἐπαναθεάομαι. μ. ἄσομαι. π. αμαι. specto, deponens accusatiuo iungitur.
Ἐπαναθεῖδαι. exercere.
Ἐπαναυρῆσι. μ. ἄμψω. π. αμφα. redeo, reflexio, neutrum absolutum.
Ἐπανάλισσι. ἢ. retrocessio.
Ἐπαναλοθύειω. adfecto.
Ἐπαναιμιζω. refero.
Ἐπαναλαμβάνω. repeto. require λαμβάνω. actiuum, accusatiuo iungitur.
Ἐπαναλάττω. commuto, commisceo.
Ἐπαναδύωσι. ιογ. ἢ. repetitio superiorum.
Ἐπαναλύω. redeo.
Ἐπαναμνήσκω. sæpe replico, admoneo. genitiuo & accusatiuo iungitur.
Ἐπανανέω. μ. ὄσω. π. αμα. renouo. actiuum, accusatiuo iungitur.

Π.
Ἐπαναπαύειδαι. acquiescere, id est, oblectari.
Ἐπαναπίμπω. reduco, recomitor.
Ἐπαναπίλω. contrà nauigo.
Ἐπαναποκτανύω. etiam interficio. actiuum, accusatiuo iungitur.
Ἐπανόσεισι. ἢ. crepitatione, concussio.
Ἐπανασαθέω. uibrato.
Ἐπανασείω. tracto, adparo.
Ἐπανάσασσι. ιογ. ἢ. insolentia, rebellatio, rebello.
Ἐπαναστρέφω. subuerto, contrà infurgo, proprie ad aciem militarem pertinet, quando nihil declinat, sed strenuè sustinet, resistit.
Ἐπαναστροφή. reuersio.
Ἐπανατένομαι. intendo, extollo, uibro in aliquem.
Ἐπανατέλλω. μ. ελδ. orior. neutrum absolutum.
Ἐπανατρέχω. redeo.
Ἐπαναφείρω. crimen uel culpam uel criminis causam uel actionem in alium reijcio. Est etiam refero, renuncio, quo Xenoph. uoce passiuua usus est: οἱ δὲ πρὸς ἑσβας ἐπανεφίροτο τὰ ἅπαντα εἰς ἄλληνας.
Ἐπαναφορά. ἄρ. ἢ. epanaphora, repetitio, relatio.
Ἐπαναχάρω. μ. ἦσω. π. ηια. recipio, reuertor, redeo. actiuum, accusatiuo iungitur.
Ἐπάναμι. redeo, repeto, recenseo, rursus dilero, iterum explico, denuò disputo. Significat etiam ascendo.
Ἐπανέπορ. declararunt, denunciarunt. Thucydides: τὸν δὲ διαφύροντων θάνατον διαγνόντων ἐπανέπορ ἀργύριον τῷ ἀπουτέναντι.
Ἐπανελθέμ. redire.
Ἐπανέλομαι. abrogo.
Ἐπανέλω. tollo, aufero.
Ἐπανέρομαι. rursus interrogo. require ἔρομαι.
Ἐπανέρχομαι. redeo, inuiso. deponens absolutum. require ἔρχομαι.
Ἐπανέχω. præsto, id est, antecello, extollo. neutrum, genitiuo iungitur. require ἔχω.
Ἐπανήνω. redeo. neutrum absolutum. require ἦνω.
Ἐπανθείω. floribus conuestio, exudo, quasi floribus superinduco.
Ἐπάνθι. redi.
Ἐπανθίζω. μ. ἴσω. π. ινα. refloreo. neutrum absolutum.
Ἐπανθισμός. οὐ. spina.
Ἐπανθραυίδες. ἄ. pisciculi in prunis assati. Aristophanes Achar. ἡνὶ ἐπανθραυίδες δόσι παρὰ κείνους.

Ἐπανήμι.

Τὸ Ε μετὰ
Ἐπανήμι. μ. ἦσω. π. ηια. redeo, remitto impetum & cōtentionem. Lucian. pro eo quod est uultus & frontis seueritatē remitto: μὲν δ' ἄσας δ' ἔδωκε, καὶ μηροῦ ἐπανέθε τὸν δ' ἔδωκε. neutrum absolutum.
Ἐπανίσταμαι. μ. σίσσομαι. π. σημαι. infurgo, assurgo, seditionem moueo. deponens, datiuo iungitur.
Ἐπανίστημι. μ. σίσσω. π. σηαι. immineo, incumbo. neutrum, datiuo iungitur.
Ἐπανιδνός. est adoptiuus qui è familia asciticia, ad suam, naturalemque reuertitur.
Ἐπάνοδος. οὐ. ἢ. reditus, ascensus, regressio, repletio, peroratio.
Ἐπανοδία. intumescio.
Ἐπανοίω. sursum feram, efferam.
Ἐπανορθοῦμαι. ἢ.
Ἐπανορθώω. μ. ὄσω. π. οια. corrigo quod lapsum est, & dissolutum constituo, emendo, recta uia deduco. actiuum, actio iungitur.
Ἐπανόρθωσι τῶ νομίμ. legitima iuris emendatio & correctio.
Ἐπανόρθωσι. ιογ. ἢ. correctio, castigatio.
Ἐπανορθώω. οὐ. δ. corrector, castigator.
Ἐπανύλλω. exorior.
Ἐπάπτις. ιογ. δ. ἢ. editus, altus.
Ἐπανυλῆμ. est infundere aquam. Accipitur ut fundere apud Latinos, ut ἐπανυλῆμ λόγον, disputationes & uerba fundere, id est, plus quam sat est, dicere & disputare.
Ἐπάνυλισσι. aquæ infusio in eum qui lauatur.
Ἐπάνω. καὶ.
Ἐπάνωθι. supra. genitiuo iungitur.
Ε Π Α Ο. Ε Π Α Π.
Ἐπανυθί. incantatio.
Ἐπανυθί. οὐ. δ. incantator.
Ἐπανυθί. μ. ἦσω. π. ηια. minor, aris. neutrum, datiuo iungitur.
Ἐπανυθίσσω. suscipio, aggredior, instituoque agere, cum datiuo.
Ἐπανυθίσσω. supra morior, immorior. Ios. libro sexto.
Ἐπαπολογίωμαι. refello.
Ἐπαπέρισι. ἢ. dubitatio, desperatio, ἀπορία.
Ἐπαποσπλάγμ τὸν διαδέξομαι. successore mittere, uel officio aliquem priuare.
Ἐπαπλήνας. circumspicens.
Ε Π Α Ρ.
Ἐπαρά. ἄρ. imprecatio, deuotio.
Ἐπαρεμ. erigere, efferre, sursum tollere.
Ἐπαράσομαι. μ. ἄσομαι. π. αμαι. execror, imprecor. datiuo iungitur.

Π.
Ἐπαράω. illidor, impingor, incumbo, irruo.
Ἐπαράωσι. οὐ. δ. maledictus, execrandus, sceleratus, dirus, detestandus, facer, deuotus, ἐπαρωγός.
Ἐπαρέμω. οὐ. δ. qui oculorum uitio laborat, quod ἄργεμα, hoc est, albugo, dicitur.
Ἐπαργύρος. argenteus, inargentatus. κληνάς ἐπαργύρους, apud Herodo. de delphicis donarijs loquens.
Ἐπαρέω. irrigo.
Ἐπαρέσομαι. μ. ἴσομαι. π. ἴσομαι. reconcilio.
Ἐπαρήω. μ. ἦξω. π. ηλα. adiuuo. actiuum, datiuo iungitur.
Ἐπαρθένω. animo erecti.
Ἐπαρσιερός. οὐ. δ. finister, ineptus.
Ἐπαρσιέρος. sinistrè.
Ἐπαρσιερος. ἢ. δ. expertus, auxiliator.
Ἐπαρτέω. μ. ἴσω. π. ηια. uiuio, sufficio, id est, sumptus ministro, auxiliator, suppedito. neutrum, datiuo iungitur & accusatiuo.
Ἐπαρούρος. ἢ. δ. ἢ. rusticus, terrestris.
Ἐπαρσις. ιογ. ἢ. elatio, gaudium. Ἐπαρσις μὲν ἄδωκε, extuberatio mammaram, quod Latine fratrare dicitur.
Ἐπαρτάομαι. ἢ.
Ἐπαρτάω. impendo, suspendo, propono. φέβους ἐπήρησα, metum iniecti, terroribus percussit, id est, periculum imminere dixi.
Ἐπαρτής. οὐ. δ. promptus, præparatus.
Ἐπαρτοδύω. exhaustiens.
Ἐπαρτοδύω. ἢ. δ. hauritum.
Ἐπαρχία. ἢ. δ. decima, & idem quod ἐπαρχία. ἄρ. ἢ. prouincia, præfectura. Δολοὶ βέλταρ ἔννευ καὶ ὄσως ἐπαρχίας, Plutarchus dixit, pro accusauit Dolebellam repetundarum.
Ἐπαρχία. nomen mulieris.
Ἐπαρχιώτης. οὐ. δ. prouincialis.
Ἐπαρχομαι. μ. ξομαι. π. ημα. decimas capio, aufero, cæpi. deponens absolutum.
Ἐπαρχος. οὐ. δ. præfes prouinciæ, prætor, præfectus.
Ἐπαρχωρ. οὐ. δ. idem.
Ἐπαρωγός. οὐ. δ. adiutor, opitulor.
Ε Π Α Σ. Ε Π Α Υ.
Ἐπασίω. colo, hoc est, exerceo, ut colitur pietas & officium.
Ἐπασίω. ιογ. δ. ἢ. accumulatus.
Ἐπασύτερος. ἢ. δ. acruatus, unus super alium & per uices.
Ἐπασύω. splendescio.
Ἐπασύωσι. τὸ. splendor.

Ἐπασύω.

Τὸ Ε μὲν

Ἐπαυδάω. alloquor.
 Ἐπαυθαδισάμυροι. οἱ. in eadem pertinacia perdurantes.
 Ἐπαυλάς. ἀβός. ἡ. caula.
 Ἐπαυλέω. μ. ἴσω. π. ἰνα. modulos, accino. neutrum absolutum, datiuo iungitur.
 Ἐπαυλία. τὰ. habitationes, tuguria: magnifica, secunda dies nuptiarum, hoc est, ἡ μετὰ τὴν γάμον ἡμέρα, id est, repotia, & ἡμέρα μεθίστοτος, quo die dona ab amicis & necessariis mittebantur sponso & sponsæ, quamquam Acron septimū diem esse dicit, quo nupta ad parentes redire solebat, quemadmodum τὰ προαυλία pridie nuptiarum uocabatur. Ἐπαυλία δῶρα, dona quæ post die nuptiarum adferebantur à patre sponsæ genere suo, pompæ cuiusdam specie. Præcurrebat enim puer candida toga, facem gestans ardentem, post illum canistrifer, & hunc longa series sequebatur, apportantiū aurum, pelues, & reliquam supellestem, interdum & dotem ipsam: Suidas. Accipiuntur etiam pro magnificis splendidisq̄ muneribus.
 Ἐπαυλιζομαι. stabulor, in staliis sum, & in loco immoror. Plutarch. cum datiuo iunxit: ὡς τε ἡ νυκτὸς ἐπαυλιζέσθαι τῷ στρατοπέδῳ, ita ut pernoctarent ad castra.
 Ἐπαυλιον. καὶ
 Ἐπαυλις. ἰος. ἡ. cortis, suburbium, stabulum bouum ouiumq̄ caula, cubile, casa, uilla, quæ etiam ἀρχονία dicitur.
 Ἐπαυλον. ου. τὸ. stabulum.
 Ἐπαυξάνομαι. ad cresco.
 Ἐπαυράομαι. fruor.
 Ἐπαυρεσις. ἰος. ἡ. fruitio.
 Ἐπαυρίζω. μ. ἴσω. π. ἰνα. leniter spiro, neutrum absolutum.
 Ἐπαυριον. postridie, siue postero die. Dicitur etiam ἡ ἐπαυριον.
 Ἐπαυρισθόμαι. καὶ
 Ἐπαυρομαι. fruor. genitiuo iungitur.
 Ἐπαυτοπήω. in conspectu, ἐπαυτοφῶρος.
 Ἐπαυτοφῶρος. aduerbialiter ponitur, & significat in ipso furto proprie, & pro in ipso actu ponitur. Ἐπαυτοφῶρος ἀλοῦς, deprehensus, manifestus, qui inficiando non est. Dicitur non modo de furto, sed & de adulterio & cæteris. Bud.
 Ε Π Α Φ. Ε Π Α Χ.
 Ἐπαφαομαι. μ. ἴσομαι. π. ἡμαι. ἢ
 Ἐπαφάω. μ. ἴσω. π. ἰνα. contrecto, discerno.

τὸ Π.

Ἐπαφί. ἡς. ἡ. contrectatio, discussio, tactus.
 Ἐπαφίμι. μ. ἴσω. π. ἰνα. dimitto, intorqueo, immitto, perfruo. actiuum, accusatiuo iungitur.
 Ἐπαφρίζω. μ. ἴσω. π. ἰνα. desumo. actiuū, accusatiuo iungitur.
 Ἐπαφροδίτιος. ου. δ. ἡ.
 Ἐπαφροδίτιος. uenustus, iucundus.
 Ἐπαφθίς. ἰος. δ. ἡ. grauis, molestus, onerosus.
 Ἐπαψ. ἀψ.
 В П Е.
 Ἐπαΐρ. quum, quando.
 Ἐπαγγελάω. μ. ἴσω. π. ἀνα. de malis alienis ridendo, insulto alicui ridendo. neutrum, datiuo iungitur.
 Ἐπαγγυος. σ. δ. promissus cum fideiussione.
 Ἐπαγγέρω. μ. ἐρω. exuscito. actiuum, accusatiuo iungitur.
 Ἐπαγκολάπηω. μ. ἀψω. π. ἀφα. insculpo. actiuū, accusatiuo iungitur.
 Ἐπαγγυος. ου. δ. pinceria.
 Ἐπαδραμαι. peruolitauit.
 Ἐπεινεθίω. incurso.
 Ἐπεινουφίω. alleuo.
 Ἐπειθαίρω. diuino, illustro.
 Ε Π Ε Ι.
 Ἐπέ. cum, postquam, quoniam, uerumenim, uerò, est. Accipitur interdum pro εἰ δὲ μὴ. Plato in Gorgia: οὐκ οἶα ἐξελιλέχηθα ὃ σὺ κερὰς, ὅταν τοιαῦτα λέγεις ἀοιδὸς ἂν φησὶν ἀνθρώπων. Ἐπέ ἐρου τινὰ τούτων, quod si mihi non credis, percunctare. Latine, alioqui dicitur. Cui simile est illud Ciceronis pro Flacco: Nihil tamen disputabo priusquam dixerit, totum enim cōuertet, & alia finget, id est, id quod si fecero, totum ipse conuertet: uel, hoc enim si fecero.
 Ἐπέρομαι. μ. ἐξομαι. π. ερμαι. sollicito, festino, urgeor, proporo, impello, obruor.
 Ἐπέρω. μ. ἐξω. π. ερα. urgeo, proporo, proficiscor, festino, cōpello, cogo, profectioem paro, satigo, σπουδαίω. actiuum, accusatiuo iungitur.
 Ἐπερωλή. ἡς. ἡ. σπαδή, studiū, industria. Suid.
 Ἐπεδάρ. postquam, quum. Vide Commentaria Budæi.
 Ἐπαδῆ. postquam, ex quo, quòd. Construitur aliquando cum infinitiuis. Vide Commentaria Budæi.
 Ἐπαδῆπερ. ἢ
 Ἐπαδῆ ταχίς, simul atq̄, simul ut, quoniam quidem, cum primum, protinus.
 Ἐπαδῆ.

Τὸ Ε μὲν

Ἐπαδῆρ. inspexerunt.
 Ἐπαῆ. καὶ
 Ἐπαῆνρ. postquam.
 Ἐπαῆσι. coniecto.
 Ἐπαῆτις. σ. δ. instigator, qui rem sedulo urget, ἡγετὸν εἶρω, inquit Suidas.
 Ἐπαμι. aduento, ingredior, aggredior. ὁ ἐπιπρὸ χρόνος, consequens tempus. Accipitur pro recensio, ut cum dicimus recensere exercitum. Item contraeo, inuado.
 Ἐπαῆς. ἰος. ἡ. festinatio.
 Ἐπαοί. dicti sunt Elei, ab Epeo, Endymionis filio.
 Ἐπαός. οὐ. δ. iuuenis Epeus, qui fabricatus est equum, quo captum est Ilium.
 Ἐπέπερ. quandoquidem, quia.
 Ἐπεπῶρ. subdens.
 Ἐπερονεορύπος. cauillans.
 Ἐπερονώ. derideo.
 Ἐπεσάω. μ. ἀξω. π. ἀχα. superinduco. actiuū, accusatiuo iungitur.
 Ἐπεσάωρ. ἡς. ἡ. receptaculum Thuci, introductio.
 Ἐπεσάωρμος. σ. δ. superinductiuus.
 Ἐπεσάωτος. σ. δ. alienigena, peregrinus, alium deinductus, aduenticius, ascititius.
 Ἐπεσάωθῆντος. οἱ. adsciti.
 Ἐπεσέξω. admittere.
 Ἐπεσέρομαι. prorumpo, introducor, inuado.
 Ἐπεσθόμαι. orno, celebros.
 Ἐπεσι. contigit.
 Ἐπεσῆμι. ingredior.
 Ἐπεσῆσρ. aqualculus.
 Ἐπεσθῆρ. τὸ ἐπεσφίερω. aduoluere, adtexere, annectere, addere.
 Ἐπεσθῆρω. impudenter me, & uelut tumulus infero, & insinuo in alicuius societatem, uel in collegium & nationem.
 Ἐπεσθῆρα. τῶ. carmina quæ canuntur in imperatorem, primum urbem ingredientem.
 Ἐπεσθῆρ. σ. τὸ. introductio, id quod adijciuntur præter legitimam fabulam sciendū risus gratia, extraneum, aduenticius, non proprie faciens ad propositum argumentum.
 Ἐπεσθῆρος. σ. δ. introductus, ingressus alius de, aduentitius.
 Ἐπεσθῆσρ. adgressus committere, siue admittere.
 Ἐπεσθῆσρ. σ. subitio.
 Ἐπεσῆμαι. uadam.
 Ἐπεσπῆ. irumpo.
 Ἐπεσπῆω. μ. ἴσω. π. ἡς. superinsilio, neutrum

τὸ Π.

datiuo iungitur.
 Ἐπεσπῆω. introeo.
 Ἐπεσρέω. inflo.
 Ἐπεσφωρά. ἰος. ἡ. condemnatio, ἡστέδίκην.
 Ἐπεσχω. adijcio, ἐπεσβάλλω.
 Ἐπεσχω. postea, iam uerò, deinde. sanè apud Homerum. οἱ ἐπεσχω, posteri. ἐπεὶ τὰς ἀλλὰ, alioqui apud Lucianum.
 Ἐπέτοι. accipitur interdum sicut de τῶν δίκῶν, pro alioqui, εἰδὲ μὴ.
 Ἐπεσθῆναι. festinare.
 Ε Π Ε Κ. Ε Π Ε Λ. Ε Π Ε Μ.
 Ἐπεθαίνω. egredior.
 Ἐπεθειθῶ. subsidio uenio.
 Ἐπειδδάσω. edoceo.
 Ἐπειδῆσθω. insuper explicare, eo amplius edisserere.
 Ἐπειδούνα. elargiri.
 Ἐπέμεινω. ulterius, superius, trans, illic.
 Ἐπεμθίω. impetum facio, incurso, prodeco, cōtra erumpo. datiuo iungitur.
 Ἐπεινήρομαι. per censeo, perlego.
 Ἐπένηστος. ἰος. ἡ. porrectio, productio.
 Ἐπεινενομαι. cōtendo, enitor. Paul. ad Phil.
 Ἐπεινεύω. μ. ἐνώ. π. ἀνα. porrigo, extendo. actiuum, accusatiuo iungitur.
 Ἐπεινεύω. euado, deuito.
 Ἐπεινύω. extinguo, insingo, debilito.
 Ἐπεινθῆσρ. σ. δ. obiurgator.
 Ἐπειντρέω. cursu inuado.
 Ἐπειρω. superinfundo.
 Ἐπέλασις. inuasio, impetus, ἐστρατιά.
 Ἐπελάσω. innado, infesto, incurso in aliquem feror, aduento. absolutum, datiuo iungitur.
 Ἐπέληχος. superelenchus.
 Ἐπελευσιός. οὐ. δ. aduentitius, superueniens.
 Ἐπέλω. retraho.
 Ἐπελπίω. in spem erigo, bona spe esse iubeo.
 Ἐπεμβάνω. in eo, insulto, incesso, require θάινω
 Ἐπεμβάλλω. τὸ ἐμψυτεύω. alium super aliū immitto, & super alium ingredior, & ἐπιμβάνω, ut fluuius in alium fluuiū influens. Est etiam τὸ ἐπιμετρεῶ, auctarium addo. Bud.
 Ἐπεμβάωρ. inferens.
 Ἐπέμβασις. incurfus.
 В П Е Ν. Ε Π Ε Ζ.
 Ἐπενδεδυμένοι. οἱ. exuentes.
 Ἐπένδυμα. superior tunica.
 Ἐπενδύτης. σ. δ. tunica, superindumentum.
 Ἐπενύοβη. suberat, efflorescebat.
 Ἐπεννεύομαι. μ. ἴσομαι. π. ἡμαι. corripio, confuamo. deponens, accusatiuo iungitur.
 C Ἐπέξω

Ἐπεξήλω. porrigo. Thucydi. Ἐπεξήλω δὲ ἀπὸ σφῶν.
Ἐπεξελθὼν. de exercitu progrediente sic dicitur, ut Ἐπεξήλω de peditatu.
Ἐπεξελθὼν. τὸ Ἐπεξήλω.
Ἐπεξελθὼν. τὸ Ἐπεξήλω.
Ἐπεξελθὼν. μ. ἀσπ. π. ἀσπ. expolio, elaboro. deponens, accusatiuo iungitur.
Ἐπεξελθὼν. repetitio probationis. Quintil.
Ἐπεξελθὼν. καὶ
Ἐπεξελθὼν. in ius aliquem rapere, iudicium dicere, cum aliquo experiri, non tam enim tam reum agere, quàm reum peragere ac conuincere, quod damnare etiam dicitur. Construitur etiam aliquando cum accusatiuo, & aliquando cum accusatiuo, & genitiuo. Herodianus pro ulcisci mortem cum datiuo. Est etiam irrumperet infesto exercitu, ingredi hostiliter. Item perlegere. Est & excurrere, & percurrere populabundè. Significat etiam stilo persequi, commemorare & edisserere. Budæus.
Ἐπεξήλω. ἰος. ἰ. enarratio.
Ἐπεξήλω. cum datiuo, exortus est.
Ἐπεξήλω. ντο. ἰ. adcurator.
Ε Ξ Ε Ο. Ε Π Ε Π. Ε Π Ε Ρ.
Ἐπίοι. decet.
Ἐπίοι. quod inest.
Ἐπιπλάτο. uerfabatur. Homerus Iliad. δ' ἄνθε δ' ἐπίοις ἰών ἐπιπλάτο σίχας ἀνδρῶν, uerū is pedestris existens, uerfabatur per ordines uirorum.
Ἐπίρασος. ἰ. ἰ. peramabilis, expetendus.
Ἐπερασία. ἰ. ἰ. cultura, ius arandi inter se, ut ἐπινορία pascendi.
Ἐπερία. ἰ. ἰ. operatio penes alios.
Ἐπερηθισμός. οὐ. irritamentum.
Ἐπερηθισ. affirmatio, innixus, allisus, illisus.
Ἐπερηθισ. ἰος. ἰ. ἰ. cooperatus, altus.
Ἐπερομαι. interrogo.
Ἐπερῶν. conualuit.
Ἐπερῶσαντο. concussi sunt, ἀπὸ τῶν ῥῶν ῥῶν.
Ἐπερῶσαντο. confirmati sunt.
Ἐπερχομαι. superuenio, punio, aggredior, ad dorio, inuado, irruo, accedo, audeo, recognosco, illustro, perlustro, recensco exercitum. ἐπιθῆναι, in mentem uenit. deponens, accusatiuo iungitur. quæρε ἔρχομαι.
Ἐπερωσις. ἰος. ἰ. corroborationem.
Ἐπερωσις. μ. ἰσ. π. ἰσ. interrogo, actiuum, accusatiuo iungitur.
Ἐπερωσις. τὸ. ἰ.

Ἐπερωσις. ἰος. interrogatio, stipulatio.
Ε Π Ε Ξ. Ε Π Ε Τ.
Ἐπερωσις. ἰ. ἰ. iactatio, nugæ, oblocutio.
Ἐπερωσις. ἰ. ἰ. conuiciator, nugator.
Ἐπερωσις. ἰ. ἰ. subinde comedo.
Ἐπερωσις. dissipabat. Hom. Iliad. τ. ὡς ἐπιπλάτο ἄλλος μὲν ἔπειθε ἀλλοδίος ἄλλου. sic fatus, alios quidem dissipabat alio alium.
Ἐπερωσις. confyderatè.
Ἐπερωσις. μ. ἰσ. π. ἰσ. sum procax ad ducendum. neutrum absolutum.
Ἐπερωσις. præfuit, principatum tenuit.
Ἐπερωσις. adorsus est, cohobuit, insitit.
Ἐπερωσις. imminet interdum.
Ἐπερωσις. uolo, possum, in me situm est.
Ἐπερωσις. pro ἐπιπροσμένιος. ἰ. concitatus.
Ἐπερωσις. impulsum est.
Ἐπερωσις. ἰ. ἰ. domesticus, familiaris.
Ἐπερωσις. τὸ ἐφορῶ, impello.
Ἐπερωσις. ἰ. famuli, ἀπὸ τῶν ἐπειθε.
Ἐπερωσις. ἰ. ἰ. annuus.
Ἐπερωσις. dicuntur θινδρα, quæ singulis annis fructum ferunt. contra παρεπιπλάτο ῥα dicuntur quæ æternis fructum ferunt.
Ἐπερωσις. ἰ. ἰ. annus, durans toto anno.
Ἐπερωσις. aduolo.
Ἐπερωσις. præfens anni tempus.
Ε Π Ε Υ. Ε Π Ε Χ.
Ἐπερωσις. in redum.
Ἐπερωσις. dirigo, constituo.
Ἐπερωσις. οὐ. ἰ. optabilis, uoto dignus, ἐπιμυτός.
Ἐπερωσις. ἰ. laudo, approbo, salutem & felicitatem precor, opto, uota repeto.
Ἐπερωσις. μ. ἰσ. π. ἰσ. uoueo, oro, glorior. deponens.
Ἐπερωσις. μ. ἰσ. π. ἰσ. uili precio emo, uel uendo. neutrum absolutum.
Ἐπερωσις. occidi, maclauit.
Ἐπερωσις. detineo.
Ἐπερωσις. μ. ἰσ. π. ἰσ. contineo, prohibeo, moror, inhibeo, retroago, remoro, & ἀνέχω. Interdum absolutè ponitur, ut ἐπέχω τῆς πορείας, ἀντι τῆς ἐπέχωμαι, retineo, sisto. Ἐπέχω πολέμου, supersedeo bello. Significat etiam expecto, & cunctor, moror, id est sistino, differo, & prolongo, intermitto. Et retineo, ut Latine obtineo pro conferuo & retineo. Est & uerbum philosophicum. Lucia. ἐπέχω τῶν τούτων διανοήσεων, hæreo, retineo, & inhibeo assensionem, ut inquit Cicero. Ἐπέχω σε τούτου, obsto, & ueto ne facias.

facias. ἐπέχω ἐπισημῶν, flumen retentum, & cohibitum. Et ἐπέχω πῶν γλῶσσων, est lingua fauere, & placidè auscultare. Cice. fauere linguis dixit. Ἐπέχω πῶν νόμων, & ἐπέχω πῶν γνώμων, adhibeo, mentem & applico, animum adhibeo. Ἐπέχει τὸν μάστορα ἐροφῶς, applicat, admoet. Est etiam τὸ ἰσ. obtineo pro potestate, rego imperio, cum accusatiuo. Ponitur etiam abso- lutè. Demosthen. πῶν μὲντοι τῶν ἀνάντων ἀντὶ θρόνων τῶν ἰσ, ἰσ ἐπέχει, χαλεπήν, ἰσ δεινήν ἰσ. Vide comment. Budæi. actiuum, accusatiuo iungitur.
Ε Π Η.
Ἐπι. ἰ. uerba, aut uersus. Gel. lib. xvij. cap. ποπο.
Ἐπιθῶν. ἰ. ἰ. obiectaculum.
Ἐπιθῶν. ἰ. ἰ. ductor, compos, qui aliquid est affectus & adeptus, ἀπὸ τῶν βάλλας, ἰσ μάλιστα τὸ ἰσ. Est autem dictio Attica.
Ἐπιθῶν. ἰ. ἰ. promissa & minæ.
Ἐπιθῶν. ἰ. ἰ. qui promissit aut minatus est.
Ἐπιθῶν. ἰ. ἰ. ductor.
Ἐπιθῶν. ἰ. ἰ. tabula longa.
Ἐπιθῶν. ἰ. ἰ. accusatiuo.
Ἐπιθῶν. οὐ. ἰ. durans toto anno, cōtinuus, durabilis.
Ἐπιθῶν. ἰ. ἰ. propitius, audibilis, exaudiens, auditus. Ἐπιθῶν τῶς, locus ex quo uox exaudiri potest.
Ἐπιθῶν. ἰ. ἰ. καὶ
Ἐπιθῶν. ἰ. ἰ. obumbro, umbraculum facio, protego, congero. Rarè aut nunquam inuenitur actiuum ἐπιθῶν.
Ἐπιθῶν. ἰ. ἰ. extraneus, aduena.
Ἐπιθῶν. ἰ. ἰ. aduena.
Ἐπιθῶν. ἰ. ἰ. insultus, impetus.
Ἐπιθῶν. οὐ. ἰ. unus super alium.
Ἐπιθῶν. conuiuo, claudio oculos.
Ἐπιθῶν. ἰ. ἰ. uanus, euanidus.
Ἐπιθῶν. ἰ. ἰ. affines, cognati.
Ἐπιθῶν. clamo.
Ἐπιθῶν. ἰ. ἰ. optabilis.
Ἐπιθῶν. μ. ἰσ. π. ἰσ. calumnior, noceo, uexo, offendo, uim facio & impeto, lædo. datiuo & accusatiuo iungitur.
Ἐπιθῶν. οὐ. ἰ. uexatio, læsio, contumelia.
Ἐπιθῶν. ἰ. ἰ. dolor, fractio, uiolentia, contumelia, propriè bellicus insultus, ab ἐπιθῶν & ἰ.

ens, uis, fraus. Propriè insultus est in bello, quasi dicas ἐπέθετα à Marte.
Ἐπιθῶν. ἰ. ἰ. remiges.
Ἐπιθῶν. ἰ. ἰ. remigabilis.
Ἐπιθῶν. ἰ. ἰ. cooperatus, altus.
Ἐπιθῶν. ἰ. ἰ. ἰ. paratus, paratū.
Ἐπιθῶν. ἰ. ἰ. mors impendens.
Ἐπιθῶν. licuit, facultatis fuit.
Ἐπιθῶν. ἰ. ἰ. prudens & facundus, uerus, id est neus.
Ἐπιθῶν. οὐ. ἰ. continuus, successiuus, densus adinuicem.
Ἐπιθῶν. ἰ. ἰ. esca, prudens, & facundus: siue, ut alij, prudentia, facundia.
Ε Π Ι.
Ἐπιθῶν. ἰ. ἰ. præpositio tribus casibus iungitur, genitiuo, datiuo, accusatiuo: Genitiuo quidem quando tempus significat, ut ἐπιθῶν ἀρχοντος ἀθηναισιν, ἀπὸ θεοδωρου, id est, præfidente Athenis Pythodoro. aut qui imperium seruat, aut subiectionem, ut ἐπιθῶν ἰσ, sub præfide. Item circa aliquid, aut per aliquid, ut ἐπιθῶν μάθοντις ἐπερῶν, id est, multis, uel permulta cognoscit aliquis, quæ dicantur. Item iuxta, pro, siue ante, ut ἐπιθῶν ἰσ, ad uiam, ἐπιθῶν, pro foribus. Item τὸ ἐπέθετα, id est supra, ut ἐπιθῶν ἰσ. Datiuo iuncta causæ est nota, & propter significat, aut pro, ut ἐπέθετα ἀγαθῶν ἐπέθετα, Causa boni omnia fecit: ἐπιθῶν, pro mercede. Itè potestatem, & arbitrium, ἐπιθῶν τὰ πῶν ἰσ, id est, in potestate regis subiectorum sunt bona. Nonnunquam post, ἐπιθῶν, post omnia, ἐπιθῶν, post hæc. Item super, ἐπιθῶν τὸ τῶν ἰσ, id est, Super crepidine forti consistebat murus. Item contra, atq; insidias, ἐπιθῶν ἰσ, contra populū. Accusatiuum uerbò quando habet, ad, uel in significat, ἐπιθῶν ἰσ, in unum, uel ad unum. Et tempus, ἐπιθῶν, ad tempus. Motum quoq; aliquo, ἐπιθῶν, ἀπὸ τῶν ἰσ, in compositione significat aut positionem super aliquid, ut ἐπιθῶν ἰσ: aut maiorem significantiam, ἐπιθῶν ἰσ: aut ἀπολοθῆναι, ἐπιθῶν, aut posteritatem: nam ante prandium Ioseph. ἐπιθῶν dicit, post prandium ἐπιθῶν. Sed quando postponitur suo casui, mutat accentum, ut, ἐπιθῶν ἰσ, Propter quod multos labores sustinui. Ponitur etiam pro ἐπέθετα, & ἰσ, inest, incumbit, adest.

ἔσ. ἄλλωρ. aliàs.
 Ἐπ' ἀριστερά. sinistrorsum.
 Ἐπ' ἑμοὶ περὶ σεσι. penes me est, id est in potesta te mea.
 Ἐπ' ἐξουσίᾳ ποιέειν. ad dignitatem & auctori tatem & potentiam promouere.
 Ἐπ' ἐξουσίᾳ ὑποθέσθαι. in potentiam & autho ritatem constituere.
 Ἐπ' ἡμέρῃ. intra unum diem.
 Ἐπ' ἑμοί. quantum in me est.
 Ἐπ' ὀλίγορ. paucis, pauxillum.
 Ἐπ' ὄ. pro ἑφ' ὄτε. more Ionico, id est ἑφ' ὄ.
 Ἐπὶ αἰρῶν δαυτήλωρ. in pedes, summis pedū articulis.
 Ἐπὶ βραχύν. quàm mox.
 Ἐπὶ δε. deniq; præterea, deinde.
 Ἐπὶ θεῶν. per deos.
 Ἐπὶ ἴσῃ ἢ ἰσότη. & ὅπῃ τοῖς ἴσοις ἢ ἰσότησι, æqua li utrinq; conditione, æquis conditionibus. Vide Bud. comment.
 Ἐπὶ ἡμῶν. in tempore oportuno, subito, πα ραρήμῃ. ex tempore.
 Ἐπὶ ἰσότη. dicitur quum aliquem in malâ cæ dimus. Vide annotationes poster. Budæi in Pandectas.
 Ἐπὶ μάλλωρ. magis, potius.
 Ἐπὶ μύα δυνάμεισ' ἢ ποσὶ ἰσότη. ad magnam po tentiam progredi.
 Ἐπὶ μέγιστον τόμῳ δαυτήσθαι. uersuram facere.
 Ἐπὶ μικρόν. paululum, opponitur ἐπιπολύ.
 Ἐπὶ ξένῃ. in agro externo.
 Ἐπὶ πᾶσι. denique.
 Ἐπὶ πλείον. diutius, ad plus.
 Ἐπὶ πῶδᾶ. recessim.
 Ἐπὶ πολλόν. quam plurimum, diu.
 Ἐπὶ σιμῶν. in tellure, in terra.
 Ἐπὶ σοὶ δρ. tibi licet.
 Ἐπὶ σχολῆσ. per otium, sine negotio.
 Ἐπὶ τᾷ δεξιῷ. dextrorsum.
 Ἐπὶ τέλει. nouissimè.
 Ἐπὶ τῷ ἐστῶν ὑποθήσθαι. ad aram stare propter ius Asyliæ.
 Ἐπὶ τινὰ χρόνον. aliquandiu.
 Ἐπὶ τὸ αὐτό. eodem tempore, in eodem loco.
 Ἐπὶ τὸ λυσιτελοῦν. ad utilitatem.
 Ἐπὶ τὸ πλείον. plurimq; plurimum, amplius,
 Ἐπὶ τὸ πολλόν. magna ex parte.
 Ἐπὶ τοῖς ἰδίῃσι. in priuato matrimonio.
 Ἐπὶ τούτου. tandiu.
 Ἐπὶ τῶν ὑρῶν. temporibus Saturni.
 Ἐπὶ τούτοις. inter hæc, ob hæc.
 Ἐπὶ τρις. ter, ad ter, quod unglò tribus uiciis

bus dicitur.
 Ἐπὶ χρόνον. aliquandiu, ad tempus.
 Ε Π Ι Α. Ε Π Ι Β.
 Ἐπιάνθρωπος. s. ὁ. insiliens.
 Ἐπιάνθρωπος. ὁ. incubus, quasi dicas insultor: dæ mon, quem, ut tradit Macrobius, publica persuasio opinatur quiescentibus inuadere, & pondere suo pressos ac sentientes gra uare.
 Ἐπίασσι. irruunt, increpant.
 Ἐπίασχῶ. acclamo.
 Ἐπιβάθρα. α. s. ἡ. ναὶ.
 Ἐπιβάθρορ. s. τὸ. scala nautica, naulum.
 Ἐπιβαίνω. μ. ἰσώ. π. ἡ. ἡ. inuado, a deo, adue nio, ascendo, in eo, ingredior, perucnio, ac cedo. cum genitiuo.
 Ἐπιβάλλωρ. τὸ. id quod cuiq; obuenit.
 Ἐπιβάλλωρ. τὸ ἀρχομαι, ἐφίεμαι, ἐπιχερῶ, cæ pi, incepto, aggredior, auspicor, affecto uia ad aliquid, & insisto, conorq; cum ac cusatiuo uel genitiuo. Est etiam cupio, & affecto cum genitiuo iunctum. Aristotel. ὅσοι δὲ ἢ τ' εὐθὺν ἐπιβάλλονται. Item induo, & augeo, addo. Matth. ix. οὐδὲς δὲ ἐπιβάλλω ἐπιβλήμα ἑάνυς ἀγνάφῃσ' ἐπὶ ἰματίῳ παλαιῷ. Ne mo autem affuit additamentum pannicu li impoliti uesti uetustæ. Budæus.
 Ἐπιβάλλω. μ. α. ἰσώ. π. ἐπιβέβηκα. extendo, adhi cio. τὸ διαφέρω ἢ προσήμω. ut, ἐπιβάλλω μοι τὸ δε τὸ πρῶτον, pertinet ad me. Est etiā τὸ ἐφαρμόζω conuenio, hoc cōuenit mihi. Vnde ἐπιβάλλωρ, conueniens, cohærens, quæ drans. Et incumbo, ingruo. Ἐπιβάλλω φέ ρου, repeto, iterū indico. Significat etiam ἐπιβάλλω, aggredior, capeffo, incepto, ἐπι χερῶ: quod tamen frequentius in uoce pas siua dicitur. Item addo, adjicio. Præterea ἐuestigio sequor, uestigijs adhæreo. Plu tarch. τούτοις ἐπιβάλλε τὸ ἄρχω τῷ βασιλείῳ, quasi incumbibat. Est etiam impono uel sigal, & statuo. Ἐπιβάλλω ἐπιβουλήρ dicitur ἀντὶ τῷ ἱμῶν, id est multo, multam indi co & irrogo ni pareatur imperio. Ἐπιβάλλω πάλιν, cedo. Ἐπιβάλλω κλημάσ. submit to palmis, quod Cicero immitto dixit.
 Ἐπιβάλλωρ etiam sol dicitur in ortu, cum sit radiat, & incumbit suis radijs, & ingruit. Significat etiā claudor, operior. Item pro rogo, spatium addo, & protelo. Est etiam liceor. Cicero dixit, Nihil addo, ducas lice t, ὁδὸν ἐπιβάλλω. Ad hæc quod mente ag gitaui, assequor, & percipio. Est enim ἐπι βάλλωρ

βάλλωρ certa commentatione incumbere ad intelligentiam rei. Sic ὁ ἡλιος ἐπιβάλλω τῷ σελήνῃ. hoc est προσβάλλω, incubat, radi os suos appellit, & admouet. Et suggero, nūcio, aggredior, inferno. Ἐπιβάλλωρ τῶν χερῶσ, injicere manum. Plura apud Bude. in commentarijs.
 Ἐπιβλήω. immergo.
 Ἐπιβάρησαι. onerare.
 Ἐπιβασία. α. s. ἡ. inuasio, occupator rei alienæ
 Ἐπιβασίς. ἰοσ. ἡ. basis, fundamentum, aditus, ascensus, iter.
 Ἐπιβάστω. ναὶ.
 Ἐπιβατεύω. μ. ἰσώ. π. ἡ. ἡ. facio ire, aggredis or, nauem ascendo, in naui milito, nauem capio. Herodot. Polymnia: οἱ πῆρσαι οἴπερ ἐπιβατεύου ὅπῃ τῶν νεῶν. genitiuo iungitur.
 Ἐπιβάτω. dicuntur milites nauibus impositi, non ut remos ducāt, sed ut stent ad pugnā parati, Latine classarij dicuntur. Vide an notationes Bud. in Pandect.
 Ἐπιβατήρια. τὰ. machinæ ad inuadendos mu ros, uidelicet scalæ, & lignæ turres.
 Ἐπιβατήριον. ascensorium.
 Ἐπιβατήριος. s. ὁ. adiuuans ascensum.
 Ἐπιβάτης. ον. ὁ. ascensor, eques, uectōr, sessōr: nauem conscendens, miles classarius, qui in naui meret, eamq; propugnat, epibata: quo uocabulo etiam Latini utuntur apud Iulianum Iulianum tit. de exerc. a. & c. quanquam corruptè legatur emphatæ.
 Ἐπιβατινός. οὔ. ὁ. ascensibilis.
 Ἐπιβατορ ποιέειν. aditum præbere.
 Ἐπιβατός. s. ὁ. uadens, uiator, uectōr, passiuè
 Ε Π Ι Β Ε. Ε Η. Β Ι. Β Α.
 Ἐπιβεβαιώσω. ἡ. confirmans.
 Ἐπιβεβήω. ascendamus.
 Ἐπιβέτωρ. οροσ. ὁ. custos.
 Ἐπιβιβάζω. μ. ἰσώ. π. ἡ. ἡ. impono, id est ascen dere facio, refero, neutrum, accusatiuo iun gitur.
 Ἐπιβίους. ὁ. qui superuixit.
 Ἐπιβίω. μ. ἰσώ. π. ἡ. ἡ. ἡ. ἡ. superuiuo, superstes sum, neutrum absolutum.
 Ἐπιβλάβης. ἰοσ. ὁ. ἡ. nocuus.
 Ἐπιβλασάνουσι. subolefcunt.
 Ἐπιβλασάνω. supergermino.
 Ἐπιβλέπω. μ. ἰσώ. π. ἡ. ἡ. aspicio, inspicio, ui deo, actiuum, accusatiuo iungitur.
 Ἐπιβλήμα. α. π. τὸ. uestimentū exterius, ami culum, stragulum torale. Est etiā adiectio,

additamentum, & auctarium, προσβλήμῃ, ἢ προσβλήμα. Horati. pannum uocat. Vulgus. petiam.
 Ἐπιβλήτης. ἰσ. ὁ. fera, uectis, trabs.
 Ἐπιβλήτης. s. ὁ. δόμιμος, spectatus.
 Ἐπιβλήτωρ. s. ὁ. aduentitius.
 Ε Π Ι Β Ο. Ε Π Ι Β Ρ.
 Ἐπιβοάω. μ. ἰσώ. π. ἡ. ἡ. acclamo, cōuoco, neu trum, accusatiuo iungitur.
 Ἐπιβοήθεια. α. s. ἡ. subsidium.
 Ἐπιβοηθεύω. in super auxilior præter alios.
 Ἐπιβολή. α. adiectionis, uestimenta.
 Ἐπιβολή. ἡ. ἡ. adiectio, obiectionum, damnū, insidiæ, ἐπιδρομή, infestus, & hostilis accelsus, impetus & incurfus aciei. Est etiam no tio, informatio, & conceptus mentis, hoc est ἔννοια, & quas Cicero primas notiones uocat, πρῶτος ἐπιβολῆς Græci dicunt. Est ap plicamentum. Et ἐπιβολή τῷ ἔργῳ, est ac cessio frigoris in febre. Significat etiam ag gressionem, inceptum, studium, & conatū.
 Ἐπιβολή χερῶσ est manus iniectio. Vide Bu dæum.
 Ἐπιβόλος. s. ὁ. eminens.
 Ἐπιβόλωσ. ingeniosè, aptè, φρονίμως.
 Ἐπιβομβῶ. refono, in sono bombos, & strepitū facio.
 Ἐπιβόσσομαι. depascor.
 Ἐπιβουλή. α. s. ἡ. insidiæ.
 Ἐπιβουλεύομαι. insidijs appetor & petor, insi dias patior.
 Ἐπιβουλεύω. μ. ἰσώ. π. ἡ. ἡ. insidias pato, insi dior, per insidias tento & conor, cogito. ac tiuum, datiuo iungitur.
 Ἐπιβουλή. ἡ. ἡ. insidiæ, accusatiuo, damnum.
 Ἐπιβουλος. s. ὁ. insidiator, inimicus.
 Ἐπιβουλωσ. dolosè.
 Ἐπιβραδύνω. cunctor.
 Ἐπιβρέχω. μ. ἰσώ. π. ἡ. ἡ. pluo, infundo.
 Ἐπιβρέθω. μ. ἰσώ. π. ἡ. ἡ. aggrauo, induco, ad uenio, actiuum, accus. iungitur.
 Ἐπιβρόντητω. s. ὁ. tonans.
 Ε Π Ι Β Υ. Ε Π Ι Β Ο.
 Ἐπιβύω. μ. ἰσώ. π. ἡ. ἡ. tēgo, munio, obturo, in: fartio, actiuum, accusatiuo iungitur. Aris topha. Pluto: τὸ εὐμ' ἐπιβύσας κίερασι τῶν ἑμῶν.
 Ἐπιβωμίζω. sacrifico, θύω.
 Ἐπιβώμορ. τὸ. sacrificium, quicquid altari im ponitur: τὸ εἰς τὸν βωμόν.
 Ἐπιβώσσομαι. acclamabo.
 Ἐπιβώτωρ. ον. ὁ. lenis, æqualis, λήθης, ὁμοῦδος.
 C iij Ἐπιγμῆω.

Ἐπιγαμία. superduco uxorem. Plutar. τὴν γυναῖκα δι' ἐπιγαμίαν ἠδύρην.
Ἐπιγαμία. ας. ἡ. connubium, matrimonium, a. finitas cum alijs gentibus, connubialis nec cessitudo, ius connubiale.
Ἐπίγαιος, nubilus.
Ἐπιγάνυμι. lator, alienis malis insulto, χαίρω, ἐπιχαίρω.
Ἐπιγαστρον. υ. τὸ. pars uentris circa umbilicū.
Ἐπιγαστρομα. μ. ἀσσομαι. π. α. α. α. exulto, lator, animo offeror. deponens, datiuo iungitur
Ἐπίγαστος. ε. δ. ἡ. terrestris.
Ἐπιγαστάω. μ. ἀσσω. π. α. α. α. arrideo, insulto, irrisdeo.
Ἐπιγένυμαι. τὸ. adnatus, cōsecrariusq; adfectus
Ἐπιγενής. ἰος. δ. indigena, ἀντὶ γένους.
Ἐπιγενέσθαι. posteriori.
Ἐπιγεραίω. premio afficio. accusatiuo iungitur.
Ἐπιγίγνυμαι. aduentium germen.
Ἐπιγίνομαι. posthō, succedo, incumbo. deponens absolutum. quære γίνομαι.
Ἐπιγινώσκω. cognosco, hoc est noscito. Ἐπιγινώσκω τὸ τελέθειν, partum agnoscere, quod Iurificonsultorum uerbum est. Et ἐπιγινώσκω τὸν κίνδυνον, agnoscere periculum, quod uenditor facit ante rei traditionē, uel admissionem, uel appēssionem specierū.
Ἐπιγινώσκω. accusa. iungitur. quære γινώσκω.
Ἐπιγίγνυμαι. longa tabula, siue asser.
Ἐπιγλωττίζω. inaugurali, linguæ cōuicijs incessere, quasi dicas inlinguare. Aristoph. Lystrata: τὸν τῶν ἀθύνων δὲ οὐκ ἐπιγλωττίζω σωμαί.
Ἐπιγλωττίζω. ἡ. lingula, siue minor lingua, quæ pulmonem tāgit, ne si cibus, potus ue, uoce illac meante, in alienum tramitem deerauerit, torqueat.
Ἐπιγνώμια. male affecta, contracta.
Ἐπιγνώμων. ἰος. δ. ad cognoscendū postus, ἐπίστωτος, arbiter, explorator.
Ἐπιγνώω. cognosco.
Ἐπιγνώσις. ἰος. ἡ. cognitio.
Ἐπιγονατίς. ἰδος. δ. os, ceu conchula quædam genu contegens.
Ἐπιγονή. ἡ. ἡ. fetus.
Ἐπιγονοί. posterii.
Ἐπιγονος. ου. δ. priuignus, qui natus est prius, quam mater secundò nuberet.
Ἐπιγονός. ἰδος. ἡ. pars supra genu.
Ἐπιγράφω. in superficie, ueluti per inscriptionem.

Ἐπιγραμμά. τὸ. inscriptio cuiuslibet rei.
Ἐπιγράφος, quaestor, qui munere fungit describendi census.
Ἐπιγράφος. ἡ. ἡ. titulus, inscriptio, supercriptio, census, id est denumeratio ciuium, iustitum, descriptio, indictio, descriptio census, & munus ipsum publicum. Budæus.
Ἐπιγράφω μαρτυράς. testis laudo, testium nomina ædo, quos sum producturus. Significat etiam ἐπιγράφωμαι, nomina scripta ædo. Et τὸ ἐπιγράφωμαι, libellus est intentionis. Est etiam de scripto actionem intendo, libello actionis genus ædo, litem æstimo. Item mihi tribuo aliquid, mihi hoc summo, titulum hunc mihi uendico, & usurpo, hoc titulo me insignio & honesto, præmefero.
Ἐπιγράφω. μ. ἀφω. π. α. α. α. inferibo, supra scribo, censeo, epigrammata scribo. Significat & ἐπιγράφω, scarifico, perstringo, leuiter uulnero: ut corpus uirgis inscribo, hoc est, conscribillo. Item uiritem collationē describo & indico, quod Latine etiam descripto dicitur. Ἐπιγράφω τίμημα, litā æstimo, multam irrogo, pœnam inscribo, ut fit in sponsonibus, & similibus, hoc est, statuo, & æstimo, quod non iudicis est mutantis, sed actoris, aut postulantis, & accusantis. Vide commentaria Budæi. actiuum, accusatiuo iungitur. Cum datiuo, confirmo.
Ἐπιγρυπτο. ου. δ. aduncus, habens nasum aduncum.

Ἐπιδαμνησθαι. ploro, illachrymor.
Ἐπιδαμνος. ε. urbs Illyrij, quæ postea Dyrachium dicta est.
Ἐπιδαμνέω. μ. εἰσομαι. π. ε. σομαι, mutuo: deponens, accusatiuo iungitur.
Ἐπιδαψιλεύω. abundanter quid facio, affatim distribuo, sum magnificus & liberalis genitiuo iungitur, & accusatiuo. Herodotus: τὰς τε μίτρους καὶ ἀφελήδας ἐπιδαψιλεύσασθαι ἡμῖν. Est etiā φιλοτιμούμαι καὶ ἰλασμένονομαι. Ponitur pro benignè exhibere, & permittere, crederet alicui. Significat etiam addo corollarium & auctarium. Vide Budæum.

Ἐπιδημιόμοι. qui hæreditatē iure obtinet, & iudicio euitam & quæsitam.
Ἐπιδημία. ἀποτ. τὸ. documentum. dicitur etiā quicquid à saltatore, aut alio theatrico, aut scenico artifice ostentatur, ad artis, aut ingenij,

genij aut corporis commendationem, & quodcumq; specimen.
Ἐπιδήμια, pomeridiana apud Hesiodum, ἀπὸ τοῦ δαίμονος, id est, meridianus, stella uespertina.
Ἐπιδήμιος, uespertino tempore.
Ἐπιδήμιον. ostendo.
Ἐπιδήμιον. μ. εἶξω. π. εἶξα. ostendo, demonstro, ostento, & specimen præbeo, & documentū indutrix aut ingenij a ut artis ædo. Significat etiam probō. Accipitur pro facio, exhibeo, actiuum, accusatiuo iungitur.
Ἐπιδημιόω, idem.
Ἐπιδημιόω. τὸ. ostentatio.
Ἐπιδημιόω γένος τὸ λόγου, est demonstratiuū & ostentationi natum, ut inquit Quintil.
Ἐπιδημιόω. ου. δ. demonstratiuus.
Ἐπιδημιόω. ostentabundē.
Ἐπιδήμιος. ostentatio, specimen. Dicitur etiam equitum ludicra decursio & transuectio ostentatrix. Tranquillus transuectioem appellauit, id est, τὸ μὴ πῶν ἰππέων.
Ἐπιδημιόω. quæ ultimo loco æduntur.
Ἐπιδήμιος. ἐπιδήμιος, dextrè, ingeniose, ad manum dextram, ut illud Lyfij: εἰσὶν ἄνθρωποι τῶν ἡμετέρων ἐπιδήμιος.
Ἐπιδήμιος. ου. δ. dexter, expeditus.
Ἐπιδήμιος. ἡ. dexteritas.
Ἐπιδημιόω. inspicio.
Ἐπιδημιόω. summa cuticula.
Ἐπιδημιόω. ου. δ. fascia qua uultus obligatur. Aristoph. fucis: εἰ ἐπιδημιόω ἐπὶ τὸν ἄνθρωπον τὸν πλείονα.
Ἐπιδημιόω. ἰος. δ. ἡ. indigenus.
Ἐπιδημιόω. adsum, indigeo.
Ἐπιδημιόω. iterum.
Ἐπιδημιόω. μίσω. π. ε. α. α. ligo, actiuū, actō iungit.

Ἐπιδημιόω. quam plurimum.
Ἐπιδημιόω. ου. δ. manifestus.
Ἐπιδημιόω. τὸ. saltus, mansio.
Ἐπιδημιόω. in populo uersor.
Ἐπιδημιόω. ἀ. accedo, appropinquo, peregrè uago, prodo in publicum, illic uersor. datiuo iungitur. Ἐπιδημιόω τὸ πόντος, diuersans in ponto.
Ἐπιδημιόω. ας. ἡ. aduentus, præsentia, accessus ad ciuitatem, & ἀποδημία, peregrinatio. Vide annot. Bud. in Pand.
Ἐπιδημιόω. commune, publice.
Ἐπιδημιόω. ου. δ. adueniens, popularis, intestinus, publicus, populariter sparsus. Aristot.

phan. pace: ὅς πολλοί μιν ἔραται ἐπιδημιόων.
Ἐπιδημιόω. ου. δ. opifex & nomen magistratus apud Corinthios.

Ἐπιδαβάνω. trajicio, incurso.
Ἐπιδαχινώσω. pronuncio, recognosco.
Ἐπιδαχίω. ἡ. ἡ. posterius testamentum.
Ἐπιδαχίω. μ. ἡ. ἡ. discerno, actō iungit.
Ἐπιδαμνέω. permanco.
Ἐπιδαμνέω. in super distribuo.
Ἐπιδαμνέω. addo aliquid. Paul.
Ἐπιδαμνέω. in super pacifcor.
Ἐπιδαμνέω. interquiesco. Polit.
Ἐπιδαμνέω. τὰ. quæ nunquam sedem mutare solent. Hesiod.
Ἐπιδημιόω. tertium uas est spermaticum, Latine seminarius dicunt.
Ἐπιδημιόω. μ. ἀσσω. π. α. α. α. cresco, augeo, porri go, cōcilio, proucho, trado, dedo me & potestati alicuius permitto. Accipitur pro cōmitto in malam partem. Herodi. μὴ ἐὰν τὸν ἐπιδόντα μονομάχοις, καὶ ἀπογνωσμένοις ἀνθρώποις, κινδυνεύεται. Latini dicunt, dare se, actiuum, accusatiuo iungitur.
Ἐπιδημιόω. distribuebat.
Ἐπιδημιόω. diuido, distribuo.
Ἐπιδημιόω. ἡ. ἡ. significat decem & sex annos natū esse, quasi δύο ἔτη ἔξεφθῆναι, hoc est purbertatem annis duobus excedere.
Ἐπιδημιόω. ἰος. δ. ἡ. ἡ. pubertatis annos excessit, hoc est, circiter sedecim annos natus.
Ἐπιδημιόω. exequor.
Ἐπιδημιόω. ἰος. ἡ. repetita narratio.
Ἐπιδημιόω. hæreditatē controuersam peto.
Ἐπιδημιόω. δ. qui secundum se sententiā tulit de hæreditatis lite.
Ἐπιδημιόω. est iudex qui sententiā sua adiudicauit hæreditatem.
Ἐπιδημιόω. legis actio de hæreditate controuersa.
Ἐπιδημιόω. ας. δ. auxilians in iudicijs.
Ἐπιδημιόω. ου. τὸ. res adhuc sub iudice.
Ἐπιδημιόω. hæreditas controuersa, uel quæ in controuersiam iure deduci potest. Et contra ἀνεπιδημιόω, pura & controuersia uacua. τὴν ἐπιδημιόω dicitur, cuius quis nuptias petit, ut iure ciuili ad se delatas: quæ alio nomine ἐπιδημιόω & ἐπιδημιόω dicit. Et Plutarchus metaphoricè ἐπιδημιόω uicium uocauit, καὶ ἀμφίδοξον, ancipiti Marte ditare remptam, de qua ambigitur inter partes. Vide Bud.

Ἐπιδιόρορ. ου. uocat Vitruuius bis alterum, duabus partibus additis & decussu facto.

Ἐπιδιόρω. μ. ἴσω. π. κια. uerfo. actiuum, accusatiuo iungitur.

Ἐπιδιπλασίω. duplico.

Ἐπιδιφριός. ἀδος. ἡ. circulus ad extremam currus partem, unde religabantur equi iugo soluti.

Ἐπιδιφριός. ου. δ. delicatus, piger, qui semper lecticæ infidet.

Ἐπιδιώω. persequor, infector.

Ε Π Ι Δ Ο. Ε Π Ι Δ Ρ.

Ἐπίδομα. ἀπὸρ. τὸ. adiectio quæ supra iustam mensuram datur emptori.

Ἐπίδοξάω. opinor, honore afficio.

Ἐπίδοξος. σ. δ. cogitabundus, probatus, ueritissimilis, celebris.

Ἐπίδορατῆς. ἰδός. ἡ. ferrum lanceæ, cuspis. Aristoteles uocat cupidem æræam.

Ἐπίδορπαιτραπίω. uidentur fuisse omniū potremæ, quibus inferuntur bellaria.

Ἐπίδορπισματῶ. ἡ.

Ἐπίδορπισμός. secundæ mensæ, bellaria.

Ἐπίδοσις. ιός. ἡ. incrementum, dos, τροκοπή, tributum, collatio pecuniarum, donatiuū, auctoramentum, congiarium.

Ἐπίδοχι. ἡ. ἡ. uariatio, accessio.

Ἐπίδραμω. incurro.

Ἐπίδρατῶμαι. inijcio.

Ἐπίδρομη. ἡ. ἡ. incurfus, insultus.

Ἐπίδρομιδης. plagarum funiculi discurrentes quibus retia panduntur contracta, & retrahuntur expansa, auctore Polluce.

Ἐπίδρομορ. σ. τὸ. uelum quod retrorsum panditur in nauī. Hermol.

Ἐπίδρομος. ου. δ. incursius, accessu facilis, ubi non est obstaculum accedenti.

Ἐπίδουσιον. grauiter audio.

Ε Π Ι Ε.

Ἐπιέια. ας. ἡ. mansuetudo, humanitas, benignitas, æquitas, probitas, moderatio, bona fides.

Ἐπιένος. æquum bonum, æquitas.

Ἐπιένος. ἰός. δ. ἡ. mitis, æquus, mansuetus, humanus, moderatus, probus, ciuilis. Ἐπιένος οὐκένος, fugi famulus.

Ἐπιενίω. ex fide bona, ex æquo & bono statuere.

Ἐπιευτός. οὐ. δ. subditus.

Ἐπιευός. mediocriter, ad uota, abunde, prolixè, bona fide, citra ullum figmentum, παραδύξω, præter expectationem.

Ἐπιεμένος. ου. δ. indutus.

Ε Π Ι Ζ. Ε Π Ι Η.

Ἐπιζήεις. ἰός. δ. ἡ. desuper ualde flans.

Ἐπιζήεις. σ. δ. contumax, uehemens.

Ἐπιζήω. μ. ἴσω. π. κια. ebullio. neutrum ablutum.

Ἐπιζήουσιος. zelotypia laboro.

Ἐπιζήω. τὰ. de quibus supplicia sunt.

Ἐπιζήωρ. ου. τὸ. quo damnum infert, multa.

Ἐπιζήμιος. σ. δ. ἡ. damnosus.

Ἐπιζήω. uiuere.

Ἐπιζήω. μ. ἴσω. π. κια. inquirō, requirō, adiuuum, accusatiuo iungitur.

Ἐπιζήωσιος. ου. δ. qui indagatur.

Ἐπιζήωσις. ιός. ἡ. inquisitio.

Ἐπιζήω. commouit, extendit.

Ἐπιζήω. inuado.

Ἐπιζήω. gratus, iucundus.

Ἐπιζήω. ου. δ. ἡ. amabilis.

Ε Π Ι Θ.

Ἐπιθαλάμορ. ου. τὸ. epithalamium, carmen quo diu nuptijs canitur.

Ἐπιθαλάμιος. ου. δ. ἡ. iugalis.

Ἐπιθαλασπίδιος. ου. δ. ἡ.

Ἐπιθαλάσιος. ου. δ. ἡ. maritimus.

Ἐπιθανάτος. σ. δ. ἡ. morti destinatus.

Ἐπιθανός. ἰός. δ. ἡ. morti propinquus.

Ἐπιθανάτος ἔχων. laborare cū mortis periculo.

Ἐπιθαλάμιος. μ. ἴσω. π. κια. confido.

Ἐπιθαλάμιος. μ. ἴσω. π. κια. confido.

Ἐπιθαλάμιος. μ. ἴσω. π. κια. confido.

Ἐπιθαλάμιος. μ. ἴσω. π. κια. confido.

Ἐπιθεάζω. deos obtestari.

Ἐπιθεάζω. ferior, festum celeberrimo, do operam rebus diuinis, deum inuoco. Thucyd. ἀρχὴ δαμόρ τινα ἐπιθεάσας κατέβη εἰς τὸν πόλεμον τὸν στρατόν.

Ἐπιθεμα. additamentum, appositio.

Ἐπιθεραπῶ. curo, laboro, rectè dispono, prospicio, corrigo, præsentio.

Ἐπιθεσις. ιός. ἡ. aggressus, impositio, occupatio, inuasio.

Ἐπιθεσις. adprobo, auctor rei sum.

Ἐπιθεσιμός. οὐ. δ. oraculum.

Ἐπιθεσις. ου. δ. molestus.

Ἐπιθεσις. οὐ. δ. inuadere & adgredi aptus.

Ἐπιθετορ. σ. adiectum, epitheton, quod rectè dicimus, appositum, à nonnullis sequens dicitur.

Ἐπιθετορ. σ. δ. ἡ. adiectus, aliunde inuectus.

Ἐπιθῶ. accuro, irruo, inuado.

Ἐπιθετορ.

Ἐπιθετορ. prospicio, aspicio.

Ἐπιθῆμα. ἡ. ἡ. appositio, cumulus.

Ἐπιθῆμα. ἀπὸρ. τὸ. operculum.

Ἐπιθῆραχος. σ. δ. qui quatuor elephantis dominatur, duplaris ferarius uertitur à Theodoro. Et hæc cōstitutio ἐπιθῆραχία duplaris feraria, Aelianus.

Ἐπιθῆρα. ἡ. ἡ. proauia.

Ἐπιθῆρα. μ. ἴσω. π. κια. tango. actiuum, genitiuo iungitur.

Ἐπιθῆρα. μ. ἴσω. π. κια. premo, seco, actiuum genitiuo iungitur.

Ἐπιθῆρα. μ. ἴσω. π. κια. turbo, id est, turbidum reddo, confy dero. actiuum, accusatiuo iungitur.

Ἐπιθῆρα. infilio.

Ἐπιθῆρα. tumultuor.

Ἐπιθῆρα. ἀπὸρ. δ. percurrens, attingens, superueniens.

Ἐπιθῆρα. flebiliter succlamare.

Ἐπιθῆρα. orno, posio.

Ἐπιθῆρα. μ. ἴσω. π. κια. concupisco, neutrum genitiuo iungitur.

Ἐπιθῆρα. ἀπὸρ. τὸ. ἡ.

Ἐπιθῆρα. ιός. ἡ. desiderium.

Ἐπιθῆρα. σ. δ. promptus, a lacti animo, παραθύω.

Ἐπιθῆρα. libido, immoderata cupiditas.

Ἐπιθῆρα. οὐ. δ. ἡ.

Ἐπιθῆρα. οὐ. δ. desiderabilis, concupiscibilis.

Ἐπιθῆρα. ας. ἡ. concupiscentia, libido, auiditas, cupiditas, auide semper aliquid expetens, desiderium, uaporatio ad deos.

Ἐπιθῆρα. sacrifico.

Ἐπιθῆρα. conuiuiorum appetentes.

Confueerat hoc nomine Cæsar appellare eos qui tardius ad conuiuium uenirent, occupati negotijs, tamen ob cocenarum cupiditatem non recusarent ijs, à quibus rogarentur: auctore Plutarcho.

Ἐπιθῆρα. σ. flos τὸ θυμου, inuoluctum.

Ἐπιθῆρα, corrigo.

Ἐπιθῆρα. μ. ἴσω. π. κια. immolo. actiuum, accusatiuo iungitur.

Ἐπιθῆρα. οὐ. τὸ. uestis quæ super thoracem inijcitur.

Ἐπιθῆρα. μ. ἴσω. π. κια. desuper armo, super thoracem aliquid induo. actiuum, accusatiuo iungitur.

Ε Π Ι Ι. Ε Π Ι Κ.

Ἐπιθῆρα. ονορ. δ. peritus, expertus, sciens.

Ἐπιθῆρα. sepono, admoueo, infisto, retento.

actiuum, accusatiuo iungitur.

Ἐπιθῆρα. ονορ. δ. cognitor, testis, arbiter.

Ἐπιθῆρα. incubo.

Ἐπιθῆρα. infideo.

Ἐπιθῆρα. ου. δ. tempestiuus.

Ἐπιθῆρα. ου. δ. tempestiuus, opportunus.

Ἐπιθῆρα. aduro.

Ἐπιθῆρα. μ. ἴσω. π. κια. imploro, inthoco, τὸ ἐπιθῆρα, postulo, incuso, accusor, cognomento uocor, prouoco, hoc est, superiore appello. accusatiuo iungitur.

Ἐπιθῆρα. μ. ἴσω. π. κια. appello in iudicio, cognomino, aduoco, insinulo, incuso, in crimen uerto. actiuum, datiuo cum accusatiuo.

Ἐπιθῆρα. ου. δ. areus.

Ἐπιθῆρα. ἀπὸρ. τὸ. operculum, testam cancerum.

Ἐπιθῆρα. obsecro.

Ἐπιθῆρα. ἡ. ἡ. flexio.

Ἐπιθῆρα. ἰός. δ. ἡ. aduncus.

Ἐπιθῆρα. ἐπιθῆρα, inflexa antica. Ἐπιθῆρα. πιος ἐπιθῆρα, inflexa postica uertit à Theodoro in Aeliano, ob eam rem, quia ductis cornibus in partem priorem, in sinum se circumagat, flexumque imitatur.

Ἐπιθῆρα. μ. ἴσω. π. κια. flecto. actiuum, accusatiuo iungitur.

Ἐπιθῆρα. ἡ. ἡ. curuatura, inflexio.

Ἐπιθῆρα. ἡ. ἡ. ἐπιθῆρα, canthorum radices.

Ἐπιθῆρα. ad uerticem, in caput. aduerb.

Ἐπιθῆρα. ας. ἡ. remuneratio, fructuū & commodorū perceptio, & usus rei fructuosus, scenus, questus, fruges, mellis.

Ἐπιθῆρα. fructum fero.

Ἐπιθῆρα. ου. δ. ἡ. fructifer.

Ἐπιθῆρα. per obliquum.

Ἐπιθῆρα. ου. δ. obliquus, transfusus.

Ἐπιθῆρα. descendo, Plutarch.

Ἐπιθῆρα. deprimo. require βάλλω, actiuum, accusatiuo iungitur.

Ἐπιθῆρα. reuehor.

Ἐπιθῆρα. dormio. quæρε διαθῆρα. neutrum absolutum.

Ἐπιθῆρα. indormio.

Ἐπιθῆρα. occupor ab insectante.

Ἐπιθῆρα. affequor & anteuerto. Significat etiam opprimo. Xenoph. ἐθεορ δὲ δράω ἐπιθῆρα ἐν τῶν ἐνδῶν βασιλευσιν. Cicero: Antonium in medijs eius iniurijs mors oppressit.

Ἐπιθῆρα. acquirō.

Ἐπιθῆρα.

Ἐπινοῦσθαι. τὰ. superfectantia.
 Ἐπινομαίνω. ingruo, irrumpo, confluo. a dīuū datiuo iungitur. Philo. πᾶσα μεσόγεια πεδίω ἐπινομαίνουσι. Omnis mediterranea in campū confluēbat.
 Ἐπινοματίζω. fluctuo, in fluctibus uersor, in nato.
 Ἐπινοήσω. μ. ὑψω. π. υφά. inclino, prospicio, pronus incumbo.
 Ἐπινοῶ. μ. ὄσω. π. ωνα. confirmo, autenticū facio. accusatiuo iungitur.
 Ἐπινοῦρτος. ον. δ. ἡ. gibbosus, qui contractis est humeris.
 Ἐπινομάζω. subfanno, tripudio, obscena loquor, lasciuio, petulanter cōmessationibus incumbo, γλευάζω, μυνηρίζω: quæ quidem uox Græcè ita ulurpatur, ut uno uerbo lascinē reddi nō possit. Alciph. πωλά δὲ κατὰ τῶν ὀδῶν ἤρωτα παλίσσασαι, ἐπεινομάσσαμην δεξιμάχῳ. id est, Vinolentæ & commessabundæ offendimus & obuiam factæ fuimus Deximacho.
 Ἐπινομοιοί. lasciuæ iuuentutes, iniuriosi, commessatores, & qui ad commessationes uentitant.
 Ἐπινομοῦδ' ἔω. μ. ἡσώ. π. ηνα. increpo. actiuum, datiuo iungitur.
 Ἐπινοπιπτήρ. ἦρος. δ. uinculū quo remus scalmo alligatur.
 Ἐπινοπος. δ. ensifer, ξιφῆρος: nam ἡ ὀπι gladij manubriū etiam significat. Ἐπινοποιοί etiam sunt ἐπιήρητοι, id est, in prociñctu nauigationis.
 Β Π Ι Δ.
 Ἐπιπαράνω. subfortior, asfortior, quasiq; succenturior.
 Ἐπιπαράνωρ. appellatur qui sortito sufficitur & sublegitur. Vide Comment. Bud.
 Ἐπιπαίς. ἡ. curuca.
 Ἐπιπάλαξι. letos clamores ædidit.
 Ἐπιπαμβάνομαι. manus inijicio, contineor, in hæreo, apprehendo, hæreo, ἀμαρτάνωνται ἄρῃσμαι, corripio, emendo, καταγινώσκω, reprehendo, cum genitiuo. Et incautum uerbo primo & imparatū aggredior. Ἀντιπαμαβανόμανοι, uicissim inter se trahentes, manus utriq; inijciantes. genitiuo iungitur.
 Ἐπιπαμβάνομαι τῶν κτημάτων, pignora capio, Ἐπιπαμβάνω. augeo, superuenio, apprehendo, inhæreo, increpo, capio, excipio, id est, διαδέχομαι, ἕνδεχομαι, succedo. Significat etiam opprimo. οὐδέποτε ἐπιπίπτει μού τῷ

γνώμῃ, Nunquam me opprimet consilio, id est, consilij eius anteuertam. Est etiam obthuro, πωμάζω. Demosth. οὐδὲ ἐπιπαβετὶ ἡ δαρ, siste aquam fluentem: de clepsydra dictum est. Item extremum fumo: & opponitur τῷ πωρολαμβάνω. Iungitur etiam genitiuo ἀντι τῷ λαμβάνομαι, attingo, nanciscor. Require λαμβάνω.
 Ἐπιπαμπρος. υ. δ. illustis apud Herodotum, Ἐπιπαμπρόνω. illustro, paro, orno. actiuum, accusatiuo iungitur.
 Ἐπιπάμω. μ. ἀμψω. π. φά. illuceo, illustro, Ἐπιπαυθάνομαι. obliuiscor, ignoro. deponens, genitiuo iungitur. Apud Lucianum cum accusatiuo: οἶδα αὐτόν, ἢ ἐπιπαυθίσαι τὸν ἄνθρωπον.
 Ἐπιπαυθάνω. lateo, negligo, neutrum, accusatiuo iungitur. quære λαυθάνω.
 Ἐπιπαρξία. ας. ἡ. turba duplaris, duxetumæ. Ἐπιπαρξὸν. ὄνος. adlectus per sortem.
 Ἐπιπαλάω. lcuigo, polio.
 Ἐπιπαλόμαι. cligo, deligo, τὸ ἀναγινώσκω, id est lego, percenseo, perlego, recenseo, recognosco. Accipit & pro ἀναβάλλεισθαι. Et Aristotel. ἐπιπαλέσται δὲ τις μύθος, additur his fabula: uel, hinc autem orta fabula.
 Ἐπιπαλέω. μ. ἔξω. π. ἐλα. eligo, deligo, dictum addo alicui facti, dicti aut facti rationem subdo reddōq; hoc iam dictis præterea addo: & de facto uel uerbo hoc dico, & quasi elogium addo. Est etiam coniectura colligo. Plura in Commenta. Budæi, Cogito, ἐπιπαλέω, admurmuro, mussito.
 Ἐπιπαπέω. sic construitur, ut Latine deficio. Athe. ἐπιπαπέω ἂν με χρόνος, tempus medeficeret. Iungitur & datiuo. Synes. οὐκ ἐπιπαπέωσι στρατιῶται τῷ θεῷ.
 Ἐπιπαπέω. defectio.
 Ἐπιπαπέω. securi percutio.
 Ἐπιπαπέωι στρατιῶται. extraordinarij milites: contra ἐπιπαπέωμενοι & ἰνδικτοί & ἀποδκτοί delecti & eximij. Inuenitur tamē ἐπιπαπέω pro numero exempto & delecto.
 Ἐπιπαπέω. aspicio, prospicio.
 Ἐπιπαπέω. ον. τὸ. obliuio. Odyss. δ'. ὑπὸ τῆς ἄχολον τε καὶ ἄνθρωπον ἀπάντορα.
 Ἐπιπαπέω. sono, canto.
 Ἐπιπαπέω. cantio quæ canebatur inter præmendas uuas.
 Ἐπιπαπέω. comitali morbo laboro.
 Ἐπιπαπέω. comitalis homo. Dicitur etiam δὲ ἐπιπαπέω καὶ ἐπιπαπέω, reprehensione dignus,

gnus, δὲ ἐπιμαρξίος. δὲ ἑναντίας ἀνεπιμαρξίος.
 Ἐπιμαρξίος. ας. ὁ. culpans, reprehendens.
 Ἐπιμαρξίος. ἡς. ἡ. obliuio.
 Ἐπιμαρξίος. ἔος. δ. ἡ. ἐπιμαρξίος. ονος. obliuiosus.
 Ἐπιμαρξία. ας. ἡ. epilepsia, id est morbus comitalis, retentio, obturatio.
 Ἐπιμαρξίος. υ. δ. idoneus ad capiendum, reprehensibilis.
 Ἐπιμαρξίος. superficialiter, leuiter, languidè, in superficie, tenuiter, strictim, ἐπιμαρξίος.
 Ἐπιμαρξίος. superstagno.
 Ἐπιμαρξίος. impinguo.
 Ἐπιμαρξίος. υ. δ. comprehensibilis.
 Ἐπιμαρξίος. innuo oculis.
 Ἐπιμαρξίος. υ. δ. frabus, distortis oculis.
 Ἐπιμαρξίος. ον. δ. cogitatio, computus, laudatio.
 Ἐπιμαρξίος. ἡς. ἡ. delectus, electio.
 Ἐπιμαρξίος. excogito.
 Ἐπιμαρξίος. υ. δ. epilogus, cōclusio, peroratio, pars extrema orationis, quasi iam dictorū enumeratio.
 Ἐπιμαρξίος. carmina quæ canebantur de peste, uel de sedata peste.
 Ἐπιμαρξίος. υ. δ. relictus, reliquus.
 Ἐπιμαρξίος. peculiaris sermo.
 Ἐπιμαρξίος. μ. ἡσώ. π. ηνα. tristifico, actiuum, accusatiuo iungitur.
 Ἐπιμαρξίος. υ. δ. tristis.
 Ἐπιμαρξίος. ας. ἡ. morbi genus.
 Ἐπιμαρξίος. ἡ. interpretatio, ἔφοδος, impetus.
 Ἐπιμαρξίος. cauillus, irrideo.
 Ἐπιμαρξίος. salio ut aqua bulliens, promico ex supercilij.
 Β Π Ι Μ.
 Ἐπιμαρξίος. insanio. deponens absolutum, require μάνομαι.
 Ἐπιμαρξίος. cupio, inquiro, palpito, urgeo uerbis.
 Ἐπιμαρξίος. promptius, propētius, uehementius.
 Ἐπιμαρξίος. adduco testimonium.
 Ἐπιμαρξίος. δ. in rem præsentem productus testis.
 Ἐπιμαρξίος. υ. δ. lacteus, uel lactens potius, sicuti infans, cui lac adhuc præbetur, & uerbis admouetur.
 Ἐπιμαρξίος. υ. δ. idem.
 Ἐπιμαρξίος. ον. δ. ἡ. famelicus, fugitiuus, mendicus. Odyss. δ. οἶον μὴν τινα τῶτον ἔχας ἐπιμαρξίος ἀλήτην.

Ἐπιμαρξίος, differt à συμμαρξίος. Vide Ammonium in differentijs.
 Ἐπιμαρξία. ας. ἡ. subsidiaria societas.
 Ἐπιμαρξίος. υ. facilis expugnatus.
 Ἐπιμαρξίος. ἔω. muna demulcentia, proprie res dotales, quod maritus mulceant.
 Ἐπιμαρξίος. dare.
 Ἐπιμαρξίος. ας. ἡ. cura, id est diligentia.
 Ἐπιμαρξίος. ποιούμαι. curo, diligentia adhibeo.
 Ἐπιμαρξίος. μ. ἡσώ. π. ηνα. curo negociū, curam gero, curam habeo. deponens, iungitur datiuo.
 Ἐπιμαρξίος. τὸ. dignum cura & diligentia.
 Ἐπιμαρξίος. ἔος. δ. ἡ. accuratus.
 Ἐπιμαρξίος. curandum est.
 Ἐπιμαρξίος. ον. δ. curator, procurator: Hoc nomine Perseus quidam appellabatur, qui facios in bello curabant. Xenoph.
 Ἐπιμαρξίος. idem quod ἐπιμαρξίος.
 Ἐπιμαρξίος. assidue, studiose, accuratè.
 Ἐπιμαρξίος. υ. δ. accusabilis, reprehensibilis.
 Ἐπιμαρξίος. conqueror, infensus sum.
 Ἐπιμαρξίος. μ. ἡσώ. duro, insisto, permaneo, neutrum, datiuo iungitur.
 Ἐπιμαρξίος. υ. δ. redundans.
 Ἐπιμαρξίος. iterum accersor.
 Ἐπιμαρξίος. addo, adijcio, cum corollario admetior.
 Ἐπιμαρξίος. differre, prolongari.
 Ἐπιμαρξίος. τὸ. herba flore carens, epimetrum, auctarium.
 Ἐπιμαρξίος. τὸ. caulis est non magnus, ederae similis folijs, Romani uindiciam appellat.
 Ἐπιμαρξίος. re peracta consilium capere, cui opponitur τὸ προμηθεύεισθαι.
 Ἐπιμαρξίος. frater Promethei, cui re peracta, tum demum consilium in mentem uenit. Vide adagium: Malo accepto stultus cognoscit.
 Ἐπιμαρξίος. ἔος. δ. ἡ. prudens.
 Ἐπιμαρξίος. ἔος. ἡ. ἡ. prolixus, procerus. Reflexur etiam ad tempus.
 Ἐπιμαρξίος. oblongum, diuturnum.
 Ἐπιμαρξίος. produco.
 Ἐπιμαρξίος. ἰδος. ἡ. species mespili.
 Ἐπιμαρξίος. pastor.
 Ἐπιμαρξίος. ita.
 Ἐπιμαρξίος. υ. δ. ἡ. menstruus.
 Ἐπιμαρξίος. fabricor, comminiscor, molior, machinor.
 Ἐπιμαρξίος. καὶ
 Ἐπιμαρξίος. commercia in eo, & exerceo.
 Ἐπιμαρξίος. mixtum.

Ἐπιμύθια. commercium, consuetudo, usus.
Ἐπιμύθιος. s. d. meritorius.
Ἐπιμύθω. recorder. datiuo iungitur. Thus
cyd. τὸς ἡρόδοτος ἐπιμύθω.
Ἐπιμονή. ἡ. s. perseverantia, insistencia, assiduitas.
Ἐπιμονος. s. d. pertinax, constans.
Ἐπιμονοθής. d. destitutus.
Ἐπιμόνος. constanter.
Ἐπίμοχος. s. laboriosus.
Ἐπιμυθέω. adfabulor.
Ἐπιμυθισμ. s. τὸ. postfabula, id est, quod fabulae ad moralitatem adiungitur: affabulationem Latine uocant.
Ἐπιμύθη. ἡ. καὶ
Ἐπιμύθης. ἴδος. ἡ. os latum & rotundum, quod genuum commissura obtegitur, uulgo paltellam uocant.
Ἐπίμυξίς. ἰος. ἡ. suspirium.
Ἐπιμυμῶ. reprehendo.
Ἐπιμύθηω. μυτιρίζω, subfanno.
Ἐπιμύω. claudio.
Ἐπιμυμητός. οὐ. δ. uituperabilis.
Ε Π Ι Ν.
Ἐπιπείσος. inquilinus, hospes profugus, aduena: μέτρονος, ξένος φησὶς. Suidas.
Ἐπίπειρος. s. τὸ. nauale, parua statio.
Ἐπίπειρος. depascitur. Homerus Iliad. σ. πάντεσσι κέρωσιν ὄσαστε γῶσιν ἐπιπέειρε καὶ ἔρπεσιν, Omnia quaecumq; terram depascuntur, ac serpunt.
Ἐπιπέμομαι. depascor, absumo, populo.
Ἐπιπέμω. attondo & depasco segetes in foliofam materiam eluxuriantes.
Ἐπιπέω. μ. ἴσω. π. ἡ. inno, annuo. Et metaphoricè promineo. datiuo iungitur.
Ἐπιπέφριδιον. οὐ. τὸ. pinguedo, uel aliquid aliud circa renes.
Ἐπιπέω. κλάθω, flico.
Ἐπιπέω. infirmus.
Ἐπιπέφρη. sobrium esse.
Ἐπιπέφρη. emergere, enatare, adnatare, aluere.
Ἐπιπέφρη. s. τὸ. præmium, celebritas pro habita uictoria: quod & Latine epinitium dicitur, epulum uictoriale.
Ἐπιπέφρη. s. d. uictoriosus. τίμα ἐπιπέφρη, honores qui exhibebantur ob uictoriam habitam.
Ἐπιπέφρη. supernieuo, niue opprimo.
Ἐπιπέφρη. μ. ἴσω. π. ἡ. construo, cogito, animaduerto, imaginor, excogito. actiuum, accusatiuo iungitur.

Ἐπιπέφρη. σ. τὸ. cogitatio, consideratio,
Ἐπιπέφρη. consultor.
Ἐπιπέφρη. s. ἡ. opinio, consilium, consideratio, excogitatio, mentis sententia, machinatio, munimen, studium, exercitium, inuentum, ratio, techna, artificium.
Ἐπιπέφρη. s. ἡ. pascua, apud alios pascua, cōmercium, pascuarium.
Ἐπιπέφρη. Græci strenam uocant, tamen & in tremei ἐπιπέφρη dicitur.
Ἐπιπέφρη. irroro.
Ἐπιπέφρη. ἴδος. ἡ. pustula subliuida & saniosa, quæ nocte in suris, aut pedibus nascitur.
Ἐπιπέφρη. μ. ἴσω. π. ἡ. dormio, inclino, neutrum absolutum.
Ἐπιπέφρη. ualdè. ἐπιπέφρη, in dorsum propendens.
Ε Π Ι Ζ. Ε Π Ι Ο.
Ἐπίπεθος. s. fuluus.
Ἐπίπεθος. hospitaliter alloquor, hospitio coniuor, hospitaliter excipior.
Ἐπίπεθος. ἴντω. δ. ἡ. exceptus hospitio.
Ἐπίπεθος. rado, scalpo. actiuum, accusatiuo iungitur.
Ἐπίπεθος. οὐ. τὸ. truncus in quo coqui secant carnes. Aristophan. Acharn. ἔμοδ θύωντοσσι ἐπιπέθωσιν ἄλλωσιν. Suidas habet ἐπιπέθωσιν, masculino genere, pro eodem: δ μαχητόσιν inquit, uόρμος.
Ἐπίπεθος. οὐ. δ. desiccans.
Ἐπίπεθος. ὁ. ἡ. communis, ab ἐπιπέθω, quod est ἐπιπέθω.
Ἐπίπεθος. ἐπιπέθω.
Ἐπίπεθος. irruentes, adorientes, ἐσθ ἐπιπέθω, in futurum.
Ἐπίπεθος. μ. ἴσω. π. ἡ. peiero, actiuum, accusatiuo iungitur.
Ἐπίπεθος. οὐ. δ. periurus.
Ἐπίπεθος. s. ἡ. periurium.
Ἐπίπεθος. s. d. periurus.
Ἐπίπεθος. periurè, præter iuramentum.
Ἐπίπεθος. aspicio, alloquor, significo.
Ἐπίπεθος. s. d. custos, clauus ligneus.
Ἐπίπεθος. ἡ. s. postera, ac proximè sequens dies, crastinus dies, uel nox.
Ἐπίπεθος. s. d. quotidianus, crastinus.
Ε Π Ι Π.
Ἐπίπεθος. omnino, penitus.
Ἐπίπεθος. humor concretus.
Ἐπίπεθος. peanis cantu decoratè.
Ἐπίπεθος. deludo.
Ἐπίπεθος. astutè applaudo, adulor, dolose ago.

Ἐπίπεθος.

Ἐπίπεθος. omnino, profusus.
Ἐπίπεθος. breuiter, summam.
Ἐπίπεθος. s. d. abauus.
Ἐπίπεθος. μ. ἴσω. π. ἡ. paro, actiuum, accusatiuo iungitur.
Ἐπίπεθος. aceruo. Thucydid. ἐπιπέθωσιν παρὰ τὸν ἄλλωσιν ὄσασιν ἴδωσιν.
Ἐπίπεθος. οἱ. exhortantes.
Ἐπίπεθος. μ. ἴσω. π. ἡ. spargo, actiuum, accusatiuo iungitur.
Ἐπίπεθος. s. d. insparfus: unde condimenta, quæ asperguntur cibis, ἐπίπεθος appellatur, & pharmaca quoque eodem nomine. Theocritus Idyl. ἰά. οὐδὲρ ὄσασιν ἔρωσιν πεφύμα φέρμασιν ἄλλωσιν, οὐτ' ἐχρησισμ, οὐδ' ἐπίπεθος: ubi interpretes addit, medicamentorum quædam dici χρῆσιν, ut quæ inunguntur, alia τὸσιν, quibus utimur potèdo, alia uerò ἐπίπεθος, quæ insparguntur uulneribus.
Ἐπίπεθος. ὄσασιν. δ. uitricus.
Ε Π Ι Π Ε. Π Η. Π Ι.
Ἐπίπεθος. αἶ. planæ figuræ quæ lōgitudinem modo & latitudinem, nullam uerò profunditatem habent.
Ἐπίπεθος. figurarum forma, quæ σχῆματῶσιν gometræ adpellant.
Ἐπίπεθος. s. d. ἡ. firmus, planus, latus.
Ἐπίπεθος. μ. ἴσω. π. ἡ. persuado, actiuum, accusatiuo iungitur.
Ἐπίπεθος. remitto, relaxo.
Ἐπίπεθος. color leporinus. Vide Cœlium.
Ἐπίπεθος. μ. ἴσω. π. ἡ. insilio, insultum facio. neutrum, datiuo iungitur.
Ἐπίπεθος. superior pars cubiti.
Ἐπίπεθος. bibo. require τῶσιν. neutrum, accusatiuo iungitur.
Ἐπίπεθος. irruo, superuenio. neutrum, datiuo iungitur. require τῶσιν.
Ε Π Ι Π Α. Ε Π Ι Π Ν.
Ἐπίπεθος. τῶσιν. supellestilia, aulea, res mobiles, utensilia.
Ἐπίπεθος. s. τὸ. suppellex.
Ἐπίπεθος. fucatum.
Ἐπίπεθος. διουοσιν. ius commenticium, quod figmento, non re ipsa subsistit.
Ἐπίπεθος. implico, permisceo.
Ἐπίπεθος. supernauiuo, inuado nauigando. datiuo iungitur. Thucydides: ἐπιπέθωσιν οὐδὲρ οἱ ἄλλωσιν, neutri in altero nauigarūt.
Ἐπίπεθος. ἰος. ἡ. increpatio.
Ἐπίπεθος. μ. ἴσω. π. ἡ. increpo, castigo, ob-

iurgo. actiuum, accusatiuo iungitur.
Ἐπίπεθος. strictim.
Ἐπίπεθος. αἶ. affinitates.
Ἐπίπεθος. ἡ. amplexus.
Ἐπίπεθος. connexio, implicatio, permixtio.
Ἐπίπεθος. s. τὸ. omentum. Histor. libro primo: τὸ δὲ ἐπιπέθος ὄσασιν τῆσιν κοιλίῶσιν ἔρπεται, omentum medio à uentre pendet.
Ἐπίπεθος. s. d. adnauigatio.
Ἐπίπεθος. s. d. superueniens.
Ἐπίπεθος. δ. nauigans.
Ἐπίπεθος. καὶ
Ἐπίπεθος. μ. ἴσω. π. ἡ. inspiro.
Ἐπίπεθος. αἶ. aspiratio, inspiratio.
Ἐπίπεθος. ὄσασιν. δ. afflatus.
Ε Π Ι Π Ο.
Ἐπίπεθος. superfluent.
Ἐπίπεθος. decedens, deficiens.
Ἐπίπεθος. ἡ. dilectio, desiderium.
Ἐπίπεθος. desydero. genitiuo iungitur.
Ἐπίπεθος. μ. ἴσω. π. ἡ. emergo, increbro, fluito, adnauigo, in superficie sum, supernato ut oleum, manifestus, & in promptu positus sum, quod Quintilianus etiam in nato dixit more Græcorum. Accipitur etiā pro eo qui ex obscuris emergit, & qui ex ignoto nobilis & illustri euadit. neutrum absolutum.
Ἐπίπεθος. in superficie.
Ἐπίπεθος. ἰος. ἡ. superlitio.
Ἐπίπεθος. οὐ. δ. lafciaua.
Ἐπίπεθος. οὐ. quod redundandi facultatem habet.
Ἐπίπεθος. οὐ. δ. redundans.
Ἐπίπεθος. ἡ. superficies, aquæ summitas.
Ἐπίπεθος. in superficie, aduersum. ἐπιπέθος εἶναι, non intus latere, sed per summa apparere, manifestum esse & conspicuum.
Ἐπίπεθος. s. d. supernus, leuis, superficialis, non habens profundum, qui non intus latet, sed per summa apparet.
Ἐπίπεθος. canescunt.
Ἐπίπεθος. triumpho. Plutarchus: ἐπιπέθος πύθω τῶσιν τῆσιν πατριόσιν συμφορῶσιν.
Ἐπίπεθος. οὐ. δ. laboriosus.
Ἐπίπεθος. cum dolore, laboriosè.
Ἐπίπεθος. laboriosissimè.
Ἐπίπεθος. proficiscor, accedo.
Ἐπίπεθος. ντω. δ. ad purpurā inclinans. Theophrastus τῶσιν φυτόσιν lib. γ. ἡ τὸ ἄνθος ἐπιπέθος, quod uertit Plin. & flore ad purpuram accedente.
D ij ἐπίπεθος.

Ἐπιτιμίματα. τὰ. exilimationes.
 Ἐπιτιμίσις. ἴα. idem.
 Ἐπιτίμισις. ιογ. ἢ. increpatio.
 Ἐπιτιμίτης. οὐ. δ. increpator, ἢ ὁ ὑπεροπτιμώμενος. Sicut τιμωτής ὁ πρότερος.
 Ἐπιτιμιτικός. οὐ. δ. increpatorius.
 Ἐπιτιμία. est status ciuis iustus atque integer, status integritas, honor: cuius contrarium ἀτιμία.
 Ἐπιτίμιον. οὐ. τὸ. multa, poena, præmium.
 Ἐπιτίσαδι. edenda capere.
 Ἐπιτίμιος. υ. δ. diues, idoneus, aptus, puniens.
 Ἐπίτιμα χρεμάσις, quæ in iuris legumq; præsidio sunt. Contrā ἀτίμα in quæ cuius uolenti inuadere licitum est, eaq; diripere.
 Ἐπίτιμος ἀνὴρ, qui est integra conditione & fama, nulla ignominia præditus, hoc est, in tegri nominis.
 Ἐπιτίτιος. lactens, infans: ὑπομάτιος, ἔσθ' ἅν' τιθδρ, Suidas.
 Ε Π Ι Τ Ο.
 Ἐπίτονος. οὐ. ἢ. ἐπίτρεξ, partui propinqua, sub tempus partus exilens.
 Ἐπιτοδὴ. ἡγ. ἢ. ortus, sed siderum.
 Ἐπιτομί. ἡγ. ἢ. breuitas, abbreviatio, compendium.
 Ἐπίτομος. υ. δ. attendo, onis, neruus, compendarius, breuis, circumcisus.
 Ἐπιτορ, per simplex τ, accedite. Aristophan. Ranis: ἀγγορ, ἐπιτορ.
 Ἐπιτόμιον. οὐ. uinculum.
 Ἐπίτονος. οὐ. δ. ligamen.
 Ε Π Ι Τ Ρ.
 Ἐπιτραχίαι. οἰ. epitragæ pifces.
 Ἐπιτραχιδῆρ. Theophrastus accipit pro tragicè aliquid enarrare, hoc est, cum amplificatione & commiseratione, metaphoricè & pro exaggerare. Ponitur item pro admirationem ciere: uel ita narrare, ut in admirationem euadere rem uelimus. quod etiam ἐπιτραχιδῆρ dicitur. Bud.
 Ἐπιτραχιδῆρ μῦθος. decantatus.
 Ἐπιτραχίδια δινυμματα. τὰ. quæ sunt in mensa narrationes.
 Ἐπιτραπέζιαματα. τὰ. cibi in mensa appositi.
 Ἐπιτρέποιαι τῶ δίαταρ, mihi arbitriū eius rei delatum est. Lucianus de iudicio dearum: οὐδ' ἡμῖς δ' ἄφροδίτη δὲ δίαταρ, οὐδ' ἄν δ' ἄρης ὁ σὸς ἐπιτραπέζ τῶ δίαταρ, Ne si Marti quidē tuo arbitrium permittatur.
 Ἐπιτρέπω. μ. ἔψω. π. ἀφα. committo, id est, curæ tradido, cōcedo, tutelam gero. Ἐπιτρέπειρ

τοῖς οἰκείοις, est rem arbitrio amicorum permittere, hoc est, in amicorum arbitrium cōpromittere: uel ut Cicero pro Roscio dixit, cōpromissum facere. Demosth. ἐπιτρέπειρ τοῖς οἰκείοις ἢ τοῖς ἐπιτιμείοις ἡμῶν. Et οὐδ' ἐπιτρέπειρ, nullius arbitrio rem permittere, ἐπιτρέπειρ igitur est cōpromissum pacisci, hoc est, unum uel plures causæ disceptato, res facere, alioqui iurisdictionem eius rei non habentes. actiuum, accusatiuo iungitur & genitiuo.
 Ἐπιτρέψαι τῶ ψήφορ. iudices in consilium mittere, id est, calculum permittere.
 Ἐπιτρέχω. accuso, incursum facio. neutri datiuo iungitur. require τρέχω.
 Ἐπιτρέθω. μ. ἔψω. π. ἴφα. ἀφανίζω, terno, comminuo, conficio, infero. actiuū, ἀδὸ iungitur.
 Ἐπιτρέραχεῖρ. munus trierarchi complere & absoluerē.
 Ἐπιτριεράχημα. ἀπορ. τὸ. tempus quo quis tibi remem regit. Vide Comment. Bud.
 Ἐπίτριμμα. ἀπορ. τὸ. fricatio.
 Ἐπίτριπῆος. οὐ. δ. dignus contēti.
 Ἐπιτριπῆότατορ. υ. δ. perditissimus.
 Ἐπίτριπορ. οὐ. δ. sequitertia.
 Ἐπιτροπῆα. αγ. ἢ. tutela.
 Ἐπιτροπέα. ἢ. ditio.
 Ἐπιτροπέω. μ. ἔνωω. π. ἠνα. procuro, τὸ ἐπιτροποιῶ, & procuratorem siue tutorem ago. neutrum, genitiuo iungitur & accusatiuo. Aristoph. Equitib. τὸρ δῆμορ οἷός ἐμ' ἐπιτροπέωρ ἔγώ.
 Ἐπιτροπή. ἡγ. ἢ. curatio, procuratio, tutela, cōpromissum.
 Ἐπιτροπος. οὐ. δ. cōmissarius, procurator, præfectus domus.
 Ἐπιτροχάδιρ. ἢ. ἢ. ἢ. succinctè, maturè, summam, uelociter.
 Ἐπιτροχασμός. οὐ. δ. percursio.
 Ἐπιτροχος. οὐ. δ. uelox, uolubilis.
 Ε Π Ι Τ Υ.
 Ἐπιτυχᾶνω. offendo, conuenio, id est, congrēdior, incido in aliquem. datiuo iungitur. Item potior, fruor, conseqnor, τὸ κατορθῶ, assequor quod petierā & tentaueram: uel opponit ἀποτυχᾶνω. Ἐπιτυχᾶνόμενος πρὸς γμα, τὸ κατορθῶνόμενος, & quod successit & ex animi sententia euenit. neutrum, genitiuo iungitur. Require τυχᾶνω.
 Ἐπιτυμβήδιος. οὐ. δ. sepulchralis.
 Ἐπιτυμβήδεις. ἴα. corydales aues, quasi τὸν μὲρ τῶν πτερόων

τῶν πτερόων μεθ' ἑαυτῶν ἔχουσαι: habent enim cristam instar sepulchri in capite: alij tradunt sic appellatas, quòd circa sepulchra uersari consueverint: nōnulli easdem ἐπιτυμβήδεις appellānt.
 Ἐπιύφεται. comburitur.
 Ἐπιτυφῆ. accendatur, ardeat. Aristoph. Lisystrā. ὅπως ἀνὴρ ἐπιτυφῆ μάλας ἄμου.
 Ἐπιτυγῆ. ἔος. δ. ἢ. uoti compos.
 Ἐπιτυγῆα. αγ. ἢ. fruitio, consecutio.
 Ἐπιτυχόντων. οἰ. humiles, id est, uiles.
 Ἐπιτυχός. uulgariter.
 Ἐπιτυχέω. adulo, derideo, subsanno: ἐπιτρέλαω, χλευάζω, ἡμεζέω. Hefych.
 Ε Π Ι Φ.
 Ἐπιφάνομαι. μ. οὐμα. π. αμα. apparo, in lucē emergo, exorior, emergo, erumpo. depozens, datiuo iungitur.
 Ἐπιφάνω. μ. ἀνώ. π. ἀνα. ostendo, illustro, præmefero.
 Ἐπιφάνεια. αγ. ἢ. aduentus, superficies, apparitio, excellentia, miraculum.
 Ἐπιφάνης. ἔος. δ. ἢ. illustris, excellens.
 Ἐπιφάνης. ἢ. manifestatio, demonstratio: δὴ τὰ λαοίς, ἢ δ' ἐξ ἑξίς. Suidas.
 Ἐπιφάνεια. illuminabit.
 Ἐπιφέρομαι. superinfero, subsequor. Item importo, profero, promo. Herodian. de Maximino orationem recitante: ἐπιφερόμενος τὸ βιβλίον, ἔλαξε τοιαυτῶ. Item cum impetu feror & irruo. depozens, datiuo iungitur.
 Ἐπιφίρω. infero, τὸ ἐπάρω. Demosth. ἐπιφίρωρ ἐπίτωρ ψευδῆ, falsum crimen obijciens, criminationem falsam impingēs. Est & allego, adfero. quare φέρω. actiuum, accusatiuo iungitur.
 Ἐπιφύλλομαι. male ominor.
 Ἐπιφύλλω. μ. ἴσω. π. ἠα. laudo, celebro, consacro, actiuū, accusatiuo iungitur.
 Ἐπιφύμια. τὸ. fauor.
 Ἐπιφύζομαι. acclamo, adsono.
 Ἐπιφύμιος. οὐ. δ. ἢ. fortis.
 Ἐπιφύθονος. υ. δ. ἢ. inuidius, inuidiosus, inuidiæ obnoxius. Erasmus aliquando uertit admirandus.
 Ἐπιφύθω. inuidiose.
 Ἐπιφύθω. ψιθυρίζω, strido, tacitè cano.
 Ἐπιφύζω. μ. ἔξω. π. ἐχα. comburo, incendo. actiuum, accusatiuo iungitur.
 Ἐπιφύθος. οὐ. δ. suspectus.
 Ἐπιφύθωσις. δ. illustrans.
 Ἐπιφύττω. adeo, consuetudinem habeo, stre-

quenter eo, inuado, superuenio.
 Ἐπιφώρα. αγ. ἢ. impetus, periculum, impressio. Est etiam (teste Polluce) τὸ προσωβέμβρον τὸ μιδῶ, id est, corollarium. Est etiam condezmatio, & morbus oculos, quem & Plinius & Cicero in epistolis epiphoram uocant, lacryma uulgò appellatur. est enim impetus pituitæ.
 Ἐπιφώρα. ἴα. allata tributa.
 Ἐπιφωρηθῆς. δ. congestus.
 Ἐπιφωρημα. τὸ. illatio, irruptio.
 Ἐπιφωρηματα. τὰ. bellaria quæ post cœnam inferuntur, quæcunq; post primum, ferulorum missum apponuntur.
 Ἐπιφωρος ἀνεμος. est uentus secundus, qui & proferens dicitur, & φερός ἢ οὐρίος. de quo Vergilius: Prosequitur surgens à puppi uentus euntes. Homerus ἡμῶρον uocat, παρὰ τὸ ἰσομῶρον ἡμῶρον dictū. Iliad. primo: τὸσση δ' ἡμῶρον οὐρον ἰεὶ ἐσφῆρος ἄποδῶρον. Ἐπιφωρος etiam dicitur scemina uterum ferens, id est, uoφοροῦσα. Dicitur etiam mulier partui uicina. Significat etiā τὸρ δερμιαῖος ἔχουσα, & procliuem ad aliquid, qui etiam ἐπιφωρος dicitur. Significat etiam simpliciter pronū.
 Ex Comment. Bud.
 Ἐπιφωρτήω. onus addo.
 Ἐπιφωρίζομαι. adloquor.
 Ἐπιφωρίζω. μ. ἄσω. π. ἀνα. deprehendo, intelligo. actiuum.
 Ἐπιφωρήω. obstruo, obturo.
 Ἐπιφρίζ. motus superficialis maris tempestate futura, & spuma quando incipit flare uentus.
 Ἐπιφροσύνη. ἡγ. ἢ. prudentia.
 Ἐπιφρων. ονος. δ. ἢ. prudens. Odyss. ἢ. ἀν' ἰνα θυμὸν ἔχουτε νόω ἢ ἐπιφρονη βουλή.
 Ἐπιφυλλίς. ἴδος. ἢ. botryunculus qui maioribus adhæret. Aristoph. Ranis: ἐπιφυλλίδεις τῶν ἴσων, ἢ σωμύματα. ultimus in extremitate uitis, siue palmitis racemulus, cum alij racemi sub folijs, hic supra folia nascatur.
 Ἐπιφυλλόμαχος. οὐ. δ. ferens fructum in folijs Theoph.
 Ἐπιφύομαι. inhæreo, incumbo, immineo, inuado, adorior. datiuo iungitur.
 Ἐπιφυσίς. ιογ. ἢ. id quod adnascitur, & adhæret ad aliud.
 Ἐπιφύσω. intumescō, inflo.
 Ἐπιφωνέω. μ. ἴσω. π. ἠα. inclamo, exclamo, acclamo. neutrum, datiuo iungitur.
 Ἐπιφώνημα.

Ἐπιωρορμημένος, commentitius, falsus. Ἐσιμαζαφίωδρον, adumbratum. Ἐσιμαλίωσα, medium digitum ostendere cōtra ceteris, ignominia causa, aut strepitu digitorum significare contemptum. De quo copiose Suidas, & Erasmus in Chiliadibus.

Ἐσιματραφηνός, ἀντι τὸ ἔσιματραφηνός.

Ἐσιμοιδί, commeatus.

Ἐσιμοροθίσιμος, allium olens, qui allium comederit: irritatus, sumptum à natura alij siue cepae humores ex oculis prouocantis. Aeschylus: οὐ μὴ πρίσσει τούτοις ἔσιμοροθίσι μίνις.

Ἐσιμοροθίσας, ὁ, qui plorare fecerit, quod qui allium trahant lachrymari cogantur. Aristophanes equitibus: φάσσω φιλῆρ μ' ἔσιμοροθίσας.

Ἐσιω, sum, poeticum est.

Ἐσλόρ, bonum, Doricè pro ἑσλόρ.

Ἐσμός, οὐ, ὁ, examen apum, & hominū multitudo, metaphorice dicitur, grex, legio.

Ἐσνέω, ἐσιτολυβία.

Ε Σ Ο. Ε Σ Π.

Ἐσο, induiffes, ἵπαρχε, esto.

Ἐσοιμισάμυρος, habitans.

Ἐσοπήροαδής, τὸ, simile speculo.

Ἐσοπήρον, οὐ, τὸ, speculum.

Ἐσπάθα, insumpsit, quære σπαθῆρ.

Ἐσπατῆτο, dissectus fuit, periit.

Ἐσπαθμίνος, condensatus,

Ἐσπίμπομαι, accerfo.

Ἐσπιπομίνος, ὁ, accersitus.

Ἐσπέρα, ας, ἡ, uespera. Accipit adiectiuè apud Herod. πῶς δὲ λημ ἑσπέραν, circa crepusculum uesperinum.

Ἐσπέρας, uesperæ, aduerbium.

Ἐσπερινός, οὐ, ὁ, uespertinus, occiduus.

Ἐσπίριος, οὐ, ὁ, occidentalis.

Ἐσπερος, κ, ὁ, hesperus stella occidentalis quæ & uesperus dicitur. Apud Sophoclem pro ἑσπέριος.

Ἐσπετε, dicite, λέγετε.

Ἐσπομαι, sequor, deponens, datiuo iungitur.

Ἐσπετο, sequebatur.

Ἐσποτε, interdum, quando, ἔς πότε.

Ε Σ Ρ. Ε Σ Σ.

Ἐσρας, ὁ, pro ἔρας antiqui dixerunt.

Ἐσαι, indutus es.

Ἐσαιμυρ, dormiuimus.

Ἐσαιμυρ, erant. Homerus dixit Odyf. feæ primo.

Ἐσάτο, indutus erat.

Ἐσάε, indutus erat. Iliad. ἔ.

Ἐσάετα, erit, Doricè.

Ἐσάηρ, ἡνος, ὁ, rex, propriè apum.

Ἐσά, es.

Ἐσάο, ἑσάο, induti sunt. Iliad. γ'. λαίνορ ἑσάο χυθῶνα.

Ἐσάοντα, uincuntur. Ἐσάοδω, uictū esse, Herodoto familiaria.

Ἐσάονμαι, motus sum, impulsus sum.

Ἐσάομίνος, studiose, certatim.

Ἐσάοθίντω, uicti.

Ἐσάοντο, repellentur, uincerentur.

Ε Σ Τ.

Ἐσαμ, licebit.

Ἐσ' ἄν, quousque, donec.

Ἐσασαρ, steterunt.

Ἐσαχμάμυρος, οὐ, ὁ, spicatus.

Ἐσε, donec. Alij tenuant, alij spirant: primum.

Ἐσεφάνωται, coronatum est.

Ἐση, stetit, sedatum est, ab ἔσημ.

Ἐσηίω, μ, ἑσηῶ & ἑσηξομαι, τὸ βεβαίως διαμῆναι, permaneo, cōstanter sto, perennis sum, exiſto, immobilis sto.

Ἐσηίμος, interim.

Ἐσηίριτω, hæret.

Ἐσηίξουσι, existant.

Ἐσιά, ας, ἡ, focus, lar, Vesta, παρα τὸ ἑσάδω, inclinatur, quod prima domos edificat, uel quoniam ubiq; coleretur, simulacraq; eius sedentis habitu fruenterur, παρα τὸ ἑσάω. Significat etiam domum & aram. Vide Cœlium libro viij. cap. xxxvij.

Ἐσιάδες, ἑ, Vestales uirgines.

Ἐσιάομαι, epulor, conuiuium agito.

Ἐσιάσις, ιος, ἡ, epulatio, conuiuium.

Ἐσιατορία, ἡ, epulatio, & exhibitio cōuiuij, cœnaculum, ἑσάσις, εὐωχία.

Ἐσιατορεῖον, τὸ τραπέζιον, Suid.

Ἐσιάτωρ, ορος, comestor, conuiuia, qui allium ad conuiuia uocat, conuiuij dominus.

Ἐσιάω, μ, ἄσω, ω, ἀνα, conuiuio exciplo, conuiuia celebri, cibum præbeo, ἑσιῶ ut εὐωχῶσ, ἑσιῶμαι δὲ ἐγὼ καὶ εὐωχοῦμαι. Quibus uerbis Plato & summi authores metaphorice uti solent, & genitiuo iungitur. Ἐσιῶν λόγῳ ἡ δῶρ ἢ σίψεωρ, reficere, pascere, & satiare diſputationibus honestis, & commentationibus apud Platonem. Idem libro γ, de Republica. τοσόνδε μῖνοι χαρισάι μοι, ὥσπερ οἱ ἀγροί τῶν δῶρων ἐσάδω ἑσάδω ἕφ' ἑαυτῶν, ὅταν μῖνοι.

μῖνοι πορεῖσθαι, id est, oblectari animo solent, & fructu cogitationis pasci. Translatio à ferculis est. Synes. datiuo iunxit: γὰρ φεῖ οὐρ δάκνυς ἀν ἐρχασθῆ, ἢ ἑσιῶ κενυαίους τὸ λόγῳ. ἑσιῶ dixit pro oblecta eorum animū, facit fruantur. Plura in Comment. Bud. actiuum, accusatiuo iungitur, & accipit augmentum per a diphthongum.

Ἐσιρ, aliquando, licet, est.

Ἐσιρ οἶς, quibusdam.

Ἐσιρ οἶτινες, aliqui. ἢ ἔσιρ οἶτινες, nulli. ἢ ἢ ἑσ' ἕφ' ὅτι, nulla est causa.

Ἐσιρ ὄντροπον, καὶ

Ἐσιρ ὄπας, quodammodo, quadantenus.

Ἐσιρ οὐ, aliquando.

Ἐσιρ οὐρ, alicubi, aliquando.

Ἐσιρ οἶς, aliquos.

Ἐσιρ ὄς, τὸ ἔσιρ ὄπας.

Ἐσιρομμωρ, paterfamilias Doricè & Aelicè. Vide Cœliū lib. viij. cap. xxxvij.

Ἐσιρόχος, κ, ὁ, patronus domus, conuiuij dominus & rex appellatur.

Ἐσο, indutus erat.

Ἐσομῶθη, aperiebatur.

Ἐσομαίζετο, ingemiscēbat.

Ἐσορεσπρ, strauit, pro ἔσρωσπρ.

Ἐσορθισμένα, radícula curata, lanariacq; herbaradicibus curata.

Ἐσω νύρα τὰ κρηθέντα, Verbum iuris est, quo si significabant se nolle ad aliud maius iudicium prouocare. καὶ τὰ διαθέντα ἔσω νύρα, hoc est, Et quod arbitri statuerūt, id semel ius ratumq; esto, ἢ μινύρι μεταφίερα ἑξέσω ἐς ἕτερον δικαστήριον.

Ἐσορ, instrumentum illud quod inferitur testimoni, quo totum iugum retinente, currus ducitur.

Ε Σ Υ. Ε Σ Φ. Ε Σ Χ.

Ἐσῶθη, motus est cū impetu, à uerbo σῶμαι.

Ἐσῶδη, iugulum.

Ἐσῶσθῆρ, ingredi.

Ἐσῶσθῆρ, uas aerium.

Ἐσῶρα, ας, ἡ, conceptaculum ignis, focus, telicæ abigne carbones, modo & colore cruci. Vitruulus lib. decimo: Basis compingatur quæ Græcè ἑσῶρα dicitur quadrata.

Item durities & ueluti crusta qua obducuntur uulnera.

Ἐσῶρενός, ἰος, ὁ, qui foco præest.

Ἐσῶρενός, ἰδος, ἡ, focus, craticula, coquinarium uas, facula.

Ἐσῶρενός, more ignis crustam inducere.

Ἐσῶρατιός, οὐ, ὁ, obducens crustas.

Ἐσῶρατιά, ας, ἡ, extremitas. Ἐσῶρατιάς etiam uocabant agros & prædia ab urbibus femotiora, quasi in finibus sita cuiusq; ditionis aut territorij. Item locum abstrusum, & recessum extimum. Basil. pro solitudine posuit. Apud Homerū significat τὰ μέρη τοῖς δούροις γατονοῦντα. Iliad. nono: νῆσος δ' ἑσῶρα τῆρ φθίης, Δολόπειων ἀνάσων. Significat etiam & extremum ordinem & remotiorē rem à principatu. Præterea oras & extrema cuiusque rei. Aristid. in Xerxe: οὐκ ἑσῶρα τῆς γῆς ἢ θαλάσσης τὸν πόρον ἀρίστατο, ὥσπερ σαμνέων, τῶ ἀρχῆρ τῶ αὐτῶς ἀντι: Pro quo τὰ ἑσῶρα ἔνοντα Theophrastus in γ, de Causis dixit. Vide Bud.

Ἐσῶρατιά, μ, ἄσω, ω, ἀνα, sum extrema in parte, neutrum absolutum.

Ἐσῶρατόμωρος, decrepitus.

Ἐσῶρατος, κ, ὁ, extremus, summus, nouissimus.

Ἐσῶρατος, summe, extremè, nouissimè.

Ε Σ Ω.

Ἐσω, intro, aduerbium ad locum: ut ἔσω ἑσῶρ χρομαι. Sophocles tamen in Trachi. ἔσω ἐσῶ γης, & Euripides in Hercul. ἔσω δόμων διεκέρυτ, ἔσω pro ἑσῶρον abutentes. Vide Ammonium.

Ἐσω, induiffes.

Ἐσωθερ, intrinsecus, intus.

Ἐσωπῆ, ἡ, ἡ, aspectus.

Ἐτάω, μ, ἄσω, ω, ἀνα, scrutor, examino. actiuum, accusatiuo iungitur.

Ἐτάωρα, ας, ἡ, amica, Græci hoc nomine uniuersim scorta & meretrices appellant. Vnde apud Lucia. ἑταῖροι δὲ δάλοιοι, ubi Scortilla inter se loquuntur. Erat item Veneris cognomen apud Athenienses.

Ἐταρεία, ας, societas, multitudo sodalium, id est, sodalitiū, quam sodalitatē Cicero uocare solet. Plato ait ἑταρείας in rebus esse perniciosas atque ad excitandas seditiones appositas. Vnde apud Isocratem Nicocles ad populares inquit: ἑταρείας μὴ ποιεῖται, μήτε συνοδους ἀνευ τῆς ἐμῆς γνώμης, id est, Videte ne sodalitates aut coitiones, nisi si me authore, faciatis.

Ἐταρείος, sodalitiū, quo cognomine olim Iouem colebant ut sodalitiū iuris disceptatorem.

Ἐταρεῖω, μ, ἑύσω, ω, ἑύνα, societatem ago, neutrum absolutum.

Τὸ Ε μετ' ἄ
Ἐταρεία. μ. ἴσω. π. ἡνα. scortor. neutrum abso-
lutum.
Ἐταρίδιον. ου. τὸ. meretricula.
Ἐταρίτω. μ. ἴσω. π. ἡνα. adiutores & socios as-
sumo. neutrum absolutum.
Ἐταρίστρια. ἡ. tribades.
Ἐταίρος. ου. δ. amicus, socius, sodalis. Ἐταίροι
propriè dicuntur qui eadem ætate, eadem
uitæ cōsuetudine actioneque inter se diu uiue-
runt. Et Ἐταίρος esse potest, qui non sit tam
men φίλος. Sic Matth. xxvi. dominus nos-
ter ad Iudam loquens: Ἐταίρε ἐφ' ᾧ πάρεσ, so-
dalis qua de causa ades non tam amicum
quam sodalem appellans.
Ἐταίρω. mutuo, altero.
Ἐταρία, sine diphthongo, amicitia, sodalitia.
Ἐταίρος. ε. δ. socius, amicus: pro Ἐταίρος.
Ἐταίριμθος. δ. qui de suis malis diuinat: alio
nomine Ἐταίριμθος dicitur, de quo supra.
Ε Τ Β.
Ἐταίρος. ου. δ. anniculus.
Ἐτεροβουάδιαι. οί. familia erat apud Athenien-
ses magna & illustri, ex qua sacerdotes cō-
stituebantur, à Bute sacerdote quondam
deducta origine. authore Suida.
Ἐτεροκρηπίς. οί. à prima origine in Creta nati,
ueri Cretenses.
Ἐτέρον. uerè, propriè, recens.
Ἐτέρος. ου. δ. uerusus.
Ἐτεροκλήσις. ἴος. δ. ἡ. uicissim, modo huic, mo-
do illi fauens, pollens: epitheton uictoriæ,
ab ἔτερος & ἀλμυ.
Ἐτέρε ἄλλα. aliqua quædam.
Ἐτερομειφαλήν. pro desipere apud Aristoph.
Ἐτερομύνοι. uicissim, & mutuas sortes habentes,
per dies uariatas.
Ἐτερογλωσσος. ου. δ. diuersilinguis, qui alterius
est linguæ.
Ἐτερογναπτος. ου. δ. edax, modo in hanc, modo
in illam mandibulam cibum transferēs.
Ἐτερογνώμων. ονος. δ. ἡ. discors.
Ἐτεροδιδασκαλήν. diuersa docere, diuersis do-
ctoribus uti. Paul. ad Timoth.
Ἐτερογυγιον. iugum ducere, cum alienigena
aut diuersæ seclæ homine coniungi.
Ἐτεροδον. alternatim, diuersè.
Ἐτεροδός. ου. δ. alternus, diuersus.
Ἐτεροδωσις. quando de alio in aliud corpus sit
transmutatio, ut Niobe in lapidē mutata.
Ἐτεροκλίνας. δ. decliuus.
Ἐτερομαλλος. ex altera parte uillosus, cui opo-
nuntur ἀμφιμαλλος.

Τ Τ.
Ἐτερομάσχαλος. uellus dicebatur seruitijs dica-
ta, cui opponitur ἀμφιμάσχαλος. Ab axillis
sic dicta, quas μάσχαλας uocant.
Ἐτερομόλιος. δ. quo alter duntaxat accedit,
Ἐτερομόλιος δὲ ἡ. causa dicitur quæ ab altera
duntaxat parte agitur.
Ἐτεροπροσωπιδος. ου. δ. diuersæ personæ.
Ἐτεροπροσωπιδος. persona differo.
Ἐτεροῦ ἑξ ἑπὶ. καὶ
Ἐτεροῦ ἑξ ἑπὶ. ad alteram partem flecto, instar
bilis sum.
Ἐτερος. ε. δ. alter. Sepe pro ἄλλος abutuntur,
Ἐτέρων τρεπίστω, aliò deflectere. Synes. ὅς
δὲ οὐ παροῦχάρεται τῆς τὸ σπᾶσαι τὴν προσωπὴν
παρ' ἑτέρων τρεπίστω. Cum hac uia non pro-
ficeret, aliam rationem peragende rei inhi-
tuit: intelligitur ἑξ ἑτέρων, quod Polybius addi-
dit. Aliter apud Plutarchum: παρ' ἑξ ἑπὶ τῆ
νος μολαδῆς, εἰ. πῶ πατρὶ ἐξ ἑξ ἑτέρων, ἀποχρῆσθαι
τῶ πατρὶ μὴ προσενεῖναι ἀνούσαντα πάλιν ἐπὶ
ρας. Hic subaudimus πάλιν, alterastoidē
plagas infligere. Vide Comment. Bud.
Ἐτέροσι. aliò.
Ἐτεροσμομος. ε. δ. ἡ. phalanx, à frontis diuersitate
te appellata.
Ἐτεροσπίς. ππος. ἡ. alteratio.
Ἐτεροσφθαλμος. δ. qui altero priuatus est ocu-
lo. μονόσφθαλμος uerò, qui nunquam præter
unū habuit oculum: ueluti Cyclops apud
Homerum. Confunditur tamen.
Ἐτεροσφωνία. ας. ἡ. diuersitas uocis.
Ἐτεροσώ. μ. ὄσω. π. ἡνα. altero. actiuum, accu-
satiuo iungitur.
Ἐτέρωθεν. aliunde, ex altera uel alia parte.
Ἐτέρωθεν. alibi, ex altera parte.
Ἐτέρωθεν. aliò.
Ἐτέρωσις. ἴος. ἡ. alteratio.
Ἐτίτυκτο. extiterat.
Ἐτέυξεν. fecit, struxit, quære τενύξω.
Ε Τ Η. Ε Τ Ι.
Ἐτης. ου. δ. ciuilis, coætaneus, socius, necessar-
ius. Vnde illud ὄταρ pro ὄ ταρ, amice.
Ἐπισία. οί. Etesiae uenti, qui certo anni tempo-
re flant, uenti anniuersarii. Ab ἔπος. Cellius
lib. ij. cap. xxij.
Ἐτήσιος. ου. δ. annuus, anniuersarius.
Ἐτήτιμος. ε. δ. uetus, pro ἔτιμος.
Ἐτι. etiam, etiamnum, iterum, adhuc, am-
plius, postea, in posterum, deinceps, ὅσῃ
pro eodem.
Ἐτιδὲ. in super.
Ἐτι καὶ ὑπὲρ. adhuc.

Τὸ Ε μετ' ἄ τ. Τ.
Ἐπιμόνον. tamen modo.
Ἐπιτοῖνον. iam uerò. Demosthen. ἐπι τοῖνον
ἴσως ἑροῖσιν, Atque etiam, ut opinor, dictu-
ri sunt.
Ἐπιθουρ, ἐπιθεις, ἐπιθε. apud Synes. & Home-
rum, pro ἐπιθουρ, & cætera.
Ἐπιτω. pario, τὸ τινω.
Ε Τ Ν. Ε Τ Ο.
Ἐπιπυρσις. farina cum lacte, ἀβάρα μετὰ γάλακ-
τος. Suidas.
Ἐπυρος. εος. τὸ. faba elixa.
Ἐπιμαχία. μ. ὄσω. π. αως. paro, promptum, pa-
ratum & expeditum reddo. actiuum, ac-
cusatiuo iungitur.
Ἐπιματος. ε. δ. paratus, promptus, propensus.
Ἐπιμασία. ας. ἡ. καὶ
Ἐπιμασία. ππος. ἡ. promptitudo, alacritas.
Ἐπιμας. promptè, paratè, parato animo, a-
lacriter, incunctatè, nulla interposita mo-
ra, breui.
Ἐπι. εος. τὸ. annus.
Ἐπίς. incassum, friuolè.
Ε Τ Υ. Ε Τ Ω.
Ἐπιμοχόρος. ε. δ. ἡ. ueridicus.
Ἐπιμοχόρια. ας. ἡ. dictio est composita ab ἔπι-
μος, uerus, & λόγος, sermo, uel loquutio.
Vnde Cicero in Topicis ueriloquiū posse
transferri putat, quanquam idem alibi no-
tationem mauult, quòd rem de qua prædi-
catur, notā faciat, ut inquit Boëtius. Sunt
(inquit Fab.) qui uim potius intuiti, origi-
nationem uocent, quòd hac uerborum or-
rignes inuestigemus.
Ἐπιμοχόρος. ueriquercus.
Ἐπιματος. ε. δ. ἡ. uerus.
Ἐπιμος, uerè.
Ἐπιχθιν. effectus est.
Ἐπίσια. incassa, stolidia, uana, uera.
Ἐπίσιος. ου. δ. ἡ. καὶ
Ἐπίσιος. ε. δ. iners, inutilis, stolidus, inanis.
Homerus: ἐπίσιος ἄχθος ἀρόρης, Telluris
inutile pondus.
Τὸ Ε μετ' ἄ τ. Υ.
Ε. bene.
Ἐδὲ διάγειν. bene agere. Sic enim Epicu-
rus in epistolis scribebat.
Ἐδὲ ἡνα παυδέας. doctus sum.
Ἐδὲ θείω. boni consulere.
Ἐδὲ ἰδί. uel nihil, uel utiq; plerumque significat,
Lucian. Αισχρονομίην ἄρ' ἐδὲ ἰδί ἐπ' ἀντὶ, pro
quo Cicero mihi crede, dicere solet, ut in
Verr. fuit tanti (mihi crede) haberes quod

ὡ τ. Υ.
defenderes.
Ἐδὲ μάλα. scite admodum, cōmodo, optime
Ἐδὲ οἶδα. certo scio.
Ἐδὲ πάσχαρον. beneficium accipere, cui oppo-
nuntur ἔδ' ποιῶν.
Ἐδὲ ποιῶν. ut debebat. Greg. καὶ διὰ τοῦτο ἔδδεν
ἡμοι ἔδ' ποιῶν περιέπερ τὰ ἡμῖν, ut debe-
bat, ut par erat.
Ἐδὲ πρῶτην, est caput uel frons epistolarum.
Moris tamen fuit olim χῆρος loco eius dis-
cere: & ita extat in epistola Philippi apud
Demosthenem pro Ctesiphonte, & in epi-
stola ipsius Demosthenis ita legit: Δημοσθ.
τῆ βουλήν καὶ τὸ δῆμον χῆρειν. In Platonis uerò
epistolis est ἔδ' πρῶτην. Aristote. in fine epi-
stolæ ad Philippum, salutationē posuithu
iufmodi: τὰ δ' ἄλλα ἔδ' πρῶτη.
Ε Υ Λ.
Ἐυά, pro ἔα. interpositione literæ. Ἐυά, uoc-
cis hirci imitatio: hac uoce hirci quum pu-
teum saltantes relinquunt, utuntur. Suid.
Ἐυαγγελίζομαι. μ. ἴσωμαι. π. ἴσωμαι. nuncio. depo-
nens, accusatiuo iungitur.
Ἐυαγγέλιον. μ. ἴσω. π. ἡνα. nuncio. Ἐυαγγέλιον δὲ
σοι & σὲ dicit, ut indicat Theodolus in di-
ctationibus Rhetoricis.
Ἐυαγγέλιον. ε. τὸ. bonum, faustumque nunciū.
τὰ εὐαγγέλια, pluraliter, præmiū quod dari
solet lætum adferenti nunciū: quale apud
Homerum Vlysses à Penelope poscit, de
mariti aduentu nuncium afferens primus,
sic inquit Fab.: ἀλλ' ἔγω οὐκ ἀνὴρος μνηστῆρομαι, ἀλλ'
καὶ σὺν ὄρω, ὡς νεῖται ὀδυσσεύς, εὐαγγέλιον δὲ
μοι ἔσω ἀντίω. Odyss. ξ'. Cice. ad Atticū:
O sua ues duas epistolas, quibus euange-
lia deberi fateor. Item sacrificium, & sup-
plicationes, quæ pro iucūdo nuncio decer-
ni consueuerunt. Plutarch. in Apophth. de
Antiocho loquens: ποθημῆρος τὸν ἀδελφόν.
σώζειν, εὐαγγέλια τοῖς θεοῖς ἔδδεν. Audita fra-
tris incolumitate, euangelia dijs sacrificauit.
Apud nos hodie struitur pyræ & sup-
plicationes inducuntur. Christiana eccle-
sia hoc uocabulo, historiā significat euang-
elicam, sermonemque, quo seruator noster
Christus peccata nostra suo aduētū, suaque
morte deleuissè prædicatur, ac nunciatur
credentibus.
Ἐυαγγέλιουμνος. renunciaturus.
Ἐυαγίς. τὸ. fas.
Ἐυαγίς. ἴος. δ. ἡ. purus, sacer, pius, sanctus. hu-
ic opponitur ἑναγίς. Ἐυαγίς τὰς χεῖρας, qui
F homicidæ

Ἐπιμόνον.

homicidio manus non contaminavit, quæ etiam καθαρὸν, & ὄσιον uocat. Vide postre mas annot. Bud.

Εὐάγριος. ε. δ. ἢ. mobilis, agilis.
Εὐάγριος. ε. δ. facilis complexu aut portatu.
Εὐάγρια. α. ἢ. prospera captura, opima præda.
Εὐάγρια. τὰ. quæ facile rejiciuntur & execrant.
Εὐάγριος. ε. δ. ductilis, docilis.
Εὐάγριος. ε. δ. facilis ductu, ut riuus: tractabilis.
Εὐάγριος. ε. δ. ἢ. facilis expugnatu.
Εὐάγριος. α. ἢ. uis maior sentiendi.
Εὐάγριος. ε. δ. facilis sensilis.
Εὐάγριος. οἱ. ad iactandum apti.
Εὐάγριος. ε. δ. ἢ. facilis captu, ignarus.
Εὐάγριος. τὸ. legibile.
Εὐάγριος. ε. δ. digestu facilis.
Εὐάγριος. ε. δ. qui facile pacari potest, reuocabilis.
Εὐάγριος. ε. δ. ἢ. facilis adprehensu.
Εὐάγριος. ε. δ. ἢ. cõfutabilis: de argumẽto quod facile diluitur & eueritur.
Εὐάγριος. α. ἢ. generositas, pulchra uis.
Εὐάγριος. ε. δ. bonos uiros habens.
Εὐάγριος. ε. δ. ἢ. uentofus.
Εὐάγριος. ε. δ. ἢ. suaue olens.
Εὐάγριος. ε. δ. Euanthes, uiri nomen.
Εὐάγριος. ε. δ. ἢ. floridus.
Εὐάγριος. ε. δ. obuius, expositus.
Εὐάγριος. ε. δ. ἢ. habens pulchros axes.
Εὐάγριος. τὸ. quod amplè augeri potest.
Εὐάγριος. ε. δ. ἢ. auctus, procerus.
Εὐάγριος. α. ἢ. comitas.
Εὐάγριος. ε. δ. facile penetrabilis.
Εὐάγριος. οἱ. propensi ad patiendum.
Εὐάγριος. ε. δ. facilem descensum habens.
Εὐάγριος. οὐ. δ. manifestus, bene demonstratus.
Εὐάγριος. ε. δ. absolutus, liber.
Εὐάγριος. ε. δ. ἢ. quæ detrahi possunt facile altera ab alteris.
Εὐάγριος. ε. δ. placabilitas, animus non æger, & placidè composita mens.
Εὐάγριος. ε. δ. ἢ. placidus.
Εὐάγριος. ε. δ. ἢ. hilariter affectus sum, placidè me habeo. Plutar. εὐάγριος εἶναι ἢ τὸ τοιαύτη ἡμῶν διακρίσει, hoc est, libens acquiesceret, & hilariter comprobaret. Diodor. εὐάγριος ἡμῶν ἀπελευθερωθῆναι τὸ δυνατὸν, hoc est ἀσμένως διακρίσειν, bene secum actum esse & comiter

existimantes, id est nihil quicquam succentes, aut ægrè ferentes.
Εὐάγριος. οἱ. pauci.
Εὐάγριος. ε. δ. ἢ. existens in numero bonorum, numeratu facilis, non multus.
Εὐάγριος. ε. δ. ἢ. conuenio, congruo.
Εὐάγριος. ε. δ. ἢ. congruus.
Εὐάγριος. ε. δ. congruè, aptè, concinnè.
Εὐάγριος. ε. δ. Bacchi epitheton, ab ἡνὸς quæ bacchantium uox est, & ἐν βοιωτίᾳ. Suid.
Εὐάγριος. ε. δ. ἢ. auditor.
Εὐάγριος. ε. δ. ἢ. qui facile tangi potest.
Εὐάγριος. ε. δ. ἢ. facilia aspectu, ἡνὸς quæ Suidas.

Ε Υ Β. Ε Υ Γ.

Εὐάγριος. ε. δ. ἢ. facilis portatu.
Εὐάγριος. ε. δ. ἢ. ouatio.
Εὐάγριος. ε. δ. compos, uitæ facilioris.
Εὐάγριος. ε. δ. cui uictus facilis.
Εὐάγριος. ε. δ. qui abundè uiuit.
Εὐάγριος. ε. δ. offensioni expositus.
Εὐάγριος. ε. δ. pro ἡνὸς, Attici dicunt.
Εὐάγριος. ε. δ. Eubœa, infulæ & urbis nomen.
Εὐάγριος. ε. δ. Euboensis.
Εὐάγριος. ε. δ. ἢ. nux Euboica, quæ Latine uigla appellatur.
Εὐάγριος. ε. δ. ἢ. pabuli ubertas.
Εὐάγριος. οὐ. δ. ἢ. fertilis, pinguis, terra apta pascuis.
Εὐάγριος. ε. δ. ἢ. bonum consilium.
Εὐάγριος. ε. δ. ἢ. prudens, consultus.
Εὐάγριος. ε. δ. ἢ. bene commestibilis.
Εὐάγριος. ε. δ. euge, id est bene quidem, probè, sanè: quo nonnulli Latinorum etiam utuntur (ut Plautus & Persius) modò ironicè, modò assentatoriè, adulatoricè, modò in significatione gaudij. Est etiam interdum uox colaudatis & applaudentis, ei, qui sit sanctus officio, quod & εὐ dicitur, ut apud Mattheum capite uigesimo quinto: εὐδοκίαν ἀγαθὴ καὶ ψιτὴ.
Εὐάγριος. ε. δ. ἢ. locus bonam habens terram, καὶ τὸ εὐάγριος, neutra uoce, quod ad occidentem est situm, Suidas.
Εὐάγριος. ε. δ. ἢ. nobilitas. Aristoteles hanc generis uirtutem esse ait: εὐάγριος γὰρ ἐστὶν (liber) ἀρετῆς τῆς γενεῆς. Vide Laërtium lib. ij.
Εὐάγριος. ε. δ. ἢ. idem apud Iones.
Εὐάγριος. οὐ. δ. ἢ. nobilis, generosus: ab εὐάγριος uerbio, & γένος. Item barbatus, iuubatus, uillosus. nam uillos nonnunquam γένος uocat.

Εὐάγριος

Εὐάγριος. τὸ. nobilitas.
Εὐάγριος. ε. δ. ἢ. generosus.
Εὐάγριος. ε. δ. ἢ. Atticè, καὶ Εὐάγριος. ω. τὸ. pro ἡνὸς, fertilis, pingue solū.
Εὐάγριος. ε. δ. ἢ. commoda senectus, quicta.
Εὐάγριος. ε. δ. ἢ. eloquentia.
Εὐάγριος. ε. δ. ἢ. iactatio, gloria.
Εὐάγριος. ε. δ. ἢ. beneuolus sum, si dem bonam agnosco, bonæ fidei sum.
Εὐάγριος. ε. δ. ἢ. consentaneum, gratum.
Εὐάγριος. ε. δ. ἢ. gratitudo animi, beneuolentia, bona mens, & æquitas animi, æquanimitas animi, candor, & probitas, & ea uirtus, quæ beneficium & fidem bonæ agnoscit.
Εὐάγριος. ε. δ. ἢ. gratus, benignus, simplex, æquus, & bonus uir.
Εὐάγριος. ε. δ. ἢ. benigne, candidè, animo grato & æquo, patienter.
Εὐάγριος. ε. δ. ἢ. bene notus, notabilis.
Εὐάγριος. ε. δ. ἢ. geniculatum, internodios habens.
Εὐάγριος. ε. δ. ἢ. bona generatio.
Εὐάγριος. ε. δ. ἢ. uis moderata.

Ε Υ Δ.

Εὐάγριος. ε. δ. ἢ. felicissimè.
Εὐάγριος. ε. δ. ἢ. sum felix, neutrum absolutum.
Εὐάγριος. ε. δ. ἢ. felicitas, diuitiæ, fortuna prospera.
Εὐάγριος. ε. δ. ἢ. beatifico, beatū dico. actiuum, accusatiuo iungitur. Attici dicunt εὐάγριος σου τῆς, & εὐάγριος σε τῶν, hoc nomine felicè te iudico, id quod Latinos imitari annotat Priscianus lib. uigesimo octauo.
Εὐάγριος. ε. δ. ἢ. felicitas.
Εὐάγριος. ε. δ. ἢ. fortunatus existimandus.
Εὐάγριος. ε. δ. ἢ. felix, fortunatus.
Εὐάγριος. ε. δ. ἢ. quæ sunt facili sumptu & modico.
Εὐάγριος. ε. δ. ἢ. liberalis.
Εὐάγριος. ε. δ. ἢ. acutè uidentis.
Εὐάγριος. ε. δ. ἢ. bene ad meridiem situs, clarus, tranquillus.
Εὐάγριος. ε. δ. ἢ. syluosus.
Εὐάγριος. ε. δ. ἢ. dormiebat. Homerus Ilia. χ' ἐνδουεῖν ἢν λήντροισιν ἐν ἀγροῦντι τῆς τῆς, Dormiebat in lectis in ulnis nutritis.
Εὐάγριος. ε. δ. ἢ. perspicuus.
Εὐάγριος. ε. δ. ἢ. tranquillitas, serenitas.
Εὐάγριος. ε. δ. ἢ. dignus calumnia, facilis calumniatu.

Εὐάγριος. ε. δ. ἢ. spacijs interpositis.
Εὐάγριος. ε. δ. ἢ. fenestra in nauī per quam egeritur sentina.
Εὐάγριος. ε. δ. ἢ. facile scissilis, citissimè penetrās, pellucidus uertit Ruellius.
Εὐάγριος. ε. δ. ἢ. beneuolus.
Εὐάγριος. ε. δ. ἢ. facilis dissolutus.
Εὐάγριος. ε. δ. ἢ. facile expositus prædæ.
Εὐάγριος. ε. δ. ἢ. facile corruptibilis.
Εὐάγριος. ε. δ. ἢ. est cui facile succi perspirabile cute digeruntur, quibus contrarij sunt duæ διαφόροι.
Εὐάγριος. ε. δ. ἢ. diffusu facilis.
Εὐάγριος. ε. δ. ἢ. iustitia.
Εὐάγριος. ε. δ. ἢ. agitabilis, facilis motu.
Εὐάγριος. ε. δ. ἢ. facilis uersu, mansuetus.
Εὐάγριος. ε. δ. ἢ. accessibilis, facilis transitu.
Εὐάγριος. ε. δ. ἢ. perspicuus.
Εὐάγριος. οὐ. δ. ἢ. serenus, tranquillus, expositus æri.
Εὐάγριος. οὐ. δ. ἢ. bene fabricatus.
Εὐάγριος. ε. δ. ἢ. commendabili opere me deo probo.
Εὐάγριος. ε. δ. ἢ. bene afficior, seu bene affectus sum erga aliquem, & bene ei uolo, cupio. Diodo. οὗτος εὐάγριος τῶν ξένων, id est beneuolentiæ affectu propensus erga hospitem suū. Significat enim hoc uerbum propensum animum ac præcipuum quendam affectum: peculiare est diuinis literis. Item delector, ut in Psal. Holocaustis non delectaberis, εὐάγριος. Approbo, sic mihi uisum est, probo, id est quouis modo, sed bene, & ex animo. Nam & ea quæ probamus, & facienda censemus, δοκίμην μὴ μὴ dicuntur. Item bonam de meipso opinionem habeo, mihi placeo. Accipitur apud Lyri. ἀντὶ τῶν εὐάγριων, hoc est probari & existimatione clara esse. Item bonam, promptamque uoluntatem habeo. εὐάγριος in sacris, bene placuit, & bene placuit ab interprete redditur. Ex Valla, Erasmo, & Budæo.
Εὐάγριος τὸ θεοῦ, Theologi, ἀγαθὸν θέλημα, esse dicunt: ad deum proprie refertur, neque enim aptè dixeris εὐάγριος hominis erga deum. Vnde D. Paulus diuinam erga homines beneficentiam, hoc nomine appellat. Sermo Romanus nō habet quod proprie huic dictioni respondeat. Nam nemo, inquit Eras. latus sit, opinor, si quis dicat, delictum cordis mei. D. Hieron. ad uocem F ἢ Hebraicā

Hebraicam effictum putat a septuaginta, significareq; proprie ubi quid non solū placuit, sed etiam recte placuit. Nam placent (inquit) & quæ non recte placēt. Idem placentiam transferri posse putat. Interpret noui testamenti, modò bonam uoluntate, modò beneplacitum transfert. Item placitum, & propositum. Budæus spontaneâ & consentientem, propensamq; affectio- nem interpretatur.

Εὐδοκίμος. καὶ εὐδοκίμων. μ. ἦσα. π. ηγ. probus habeor, no- men assequor, clareo, claresco, clarus fio, magni fio, bene audio, sermone hominum celebror, nobilis sum, bonam famâ, & no- minis splendorem assequor, gloriam asse- quor, bonæ sum famæ, placeo, in precio sum, in precio habeor, quod & censerī dicitur.

Εὐδοκίμος. ε. δ. probus, admirandus, probatus, laudatus ab hominibus.

Εὐδοκίμωντος. οί. præclari.

Εὐδοξία. sermone hominum celebror, hoc est εὐδοκίμων.

Εὐδοξία. claritas nominis, bona fama, laus, exultatio bona, gloria.

Εὐδοξος. idem quod εὐδοξος.

Εὐδρομος. ου. δ. equus qui incedit tollutim, à Seneca tolutaris dicitur, quia tollat uolubi liter ac modicè uestigia.

Εὐδρομόντων. οί. agilitate uolantes.

Εὐδονήμερος. ε. δ. iaculandi peritus, εὐσοχος. Hefychius.

Εὐδω. domio, dico, iaceo. neut. absolutum.

B Y E.

Εὐεδρος. tutus, firmus, ἀσφαλής, βέβαιος.

Εὐεθής. ἰος. δ. ἦ. pulcher, bona indole præ- ditus.

Εὐεπτία. robustus sum, ualeo.

Εὐεπτος. ου. δ. obediens, bene cedens, persua- sibilis.

Εὐεπτος. facilis, promptus. Herodianus in iiii. ἐὺθρη ἢν εὐεπτος πορὶ τῶν λεχθέντων ἀπειρὶνάδων.

Εὐεπλος. ε. δ. apricus.

Εὐεματούσα. ἦ. uestibus pulchris ornata.

Εὐεμαστό. καὶ εὐεμίμος. δ. eleganter cultus, bene uestitus.

Εὐεσβολος. ε. facilis ingressu.

Εὐεκρινος. ε. δ. facilis ad excernendum.

Εὐεπτης. ε. δ. diues, commodè habens, bona fruens ualeitudine: δὲν ὄρεα διαδωρ.

Εὐεπτινός. prosperè, sic satis, σχετινός. Suid.

Εὐεμφροοί. οί. fertiles.

Εὐεμφροος. ε. ἦ. dicitur mulier εὐαδίας νοσῶσα εὐσα, καὶ τελεσφοροῦσα.

Εὐελπία. ε. ἦ. spes bona, quod & τὸ εὐέλπι dicitur. Herodia. καὶ ἐν τῷ καὶ ἀδινεῖν ἀλλ' ἀμύνας δαι ὑπάρχει τὸ εὐέλπι.

Εὐέλπις. ἰδος. δ. ἦ. bene sperans, fiduciam sui habens, qui semper bonæ spei est, dum pe- riculi deflagrat ardor.

Εὐέμβολος. inuasu facilis, id est, ἐμπρόσθορ, huic contrarius δυσέμβολος.

Εὐέμωτος. ε. δ. facile ciens uomitionem.

Εὐέμπτωτος. ε. qui facile labitur.

Εὐέξαπάρτητος. ε. δ. ἦ. facilis deceptu.

Εὐέξιληχτος. δ. ἦ. certus, bene discussus.

Εὐέξια. ε. ἦ. bona ualeitudo: ἐυρωσία σάματ.

Εὐέξος. ου. δ. industrius, ingeniosus, εὐφύη, Hefych.

Εὐεπιβολος. δ. κελῶς ἐπιβάλλωρ.

Εὐεπιβόλων. manifestè, rectè, σαφῶς, ὀρθῶς, Suidas.

Εὐεπής. ἰος. δ. ἦ. bene loquus, facundus.

Εὐεπία. ε. ἦ. bonum uerbum, sua uiloquium.

Εὐεπιβούλητος. ου. δ. ἦ. facilis ad insidias par- tiendum.

Εὐεπιθέτος. ε. δ. ἦ. facilis inuasu.

Εὐεπίφορος. ε. δ. ἦ. procliuus, pronus.

Εὐεπιχέριμος. dicuntur εὐολήματα, quæ facile astrui possunt.

Εὐεπιχέριτος. facilis inuasu, minime tutus.

Εὐεργεσία. ε. ἦ. beneficentia, differt à χάρις, Vide Ammonium.

Εὐεργετία. μ. ἦσα. π. ηγ. beneficio afficio, be- neficia in aliquem confero. a ctiuum, accus- fatiuo iungitur, in passiuo ut in actiuo.

Εὐεργίτημα. α. π. τ. δ. beneficium.

Εὐεργίτης. ε. δ. benefactor, beneficus, benefi- cij autor, adiutor, bene meritus de aliquo.

Εὐεργίτης. ε. δ. benefactor, beneficus, benefi- cij autor, adiutor, bene meritus de aliquo. Bacchi cognomen.

Εὐεργιτινός. ου. δ. beneficus.

Εὐεργής. ἰος. δ. ἦ. accurate fabricatus.

Εὐεργος. ε. δ. bene operans, beneficus.

Εὐεργής. ἰος. δ. ἦ. bene munitus & clauus.

Εὐεργία. ε. ἦ. prosperitas.

Εὐεργής. ἰος. δ. ἦ. fortunatus. A Mercurio mi- catorum præside, qui ἐργής dicitur.

Εὐεργής. ἰος. δ. ἦ. fortissimus, speciosum: de ramis & caulibus.

Εὐεργής. ἰος. δ. ἦ. densus arboribus, dumosus, ramosus: ἔργος enim surculus est.

Εὐεργετία. ε. ἦ. annualis feracitas, abundan- tia, facultas, copia, exuberantia. Item sta- tustem

tustemporis salubriter & commodè cedēs hominibus.

Ευεσός. ἦ. felicitas, animi tranquillitas, εὐ- θυμία.

Εὐεφθορος. ε. δ. ἦ. facilis auditu.

Εὐεψητος. ε. τ. δ. quod facile concoquitur.

B Y Z. B Y H.

Εὐεψία. ε. ἦ. bona æmulatione.

Εὐεψμος. ε. δ. eruca herba, τὸ εὐψωμο appellat Theophrastus.

Εὐεψος. ε. δ. ἦ. strenuus, miles leuis armaturæ, succinctus, expeditus, formosus, legiti- mæ armaturæ.

Εὐεψρος. non dilutus, merum: εὐεψρον, inquit Suidas, εὐεργασον, ζωρῶν, ἀμρατον.

Εὐεψσία. ε. ἦ. laudatus principatus, admini- stratio bona.

Εὐεψτής. ἰος. δ. ἦ. generosus, felix: εὐεψής, εὐ- θυμία. Hefych.

Εὐεψορία. benedico, laudo, εὐλογῶ.

Εὐεψορία. ε. ἦ. benedicētia, munificentia: κε- λογορία, κελορῶν, εὐλογοῦν. Hefych.

Εὐεψρος. bene peritus fori, iurisconsultus.

Εὐεψία. ε. ἦ. ignauia, fatuitas, amentia, sim- plicitas, uitæ mollities, imperitia rerū, in- nocentia, incauta prohibitas, facilitas.

Εὐεψος. ἰος. δ. ἦ. fatuus, ignauus, stupidus, βλαβῆ, κερσοθήης, deceptu facilis, homo mi- nimè malus, fraudi obuius, & expositus.

Hunc Cicero & Terent. appellant imperi- tum, qui non cogitat, aut suspicatur malū, & ex suo animo alienum æstimans.

Εὐεψία. ε. ἦ. bonus mos.

Εὐεψομα. καὶ εὐεψία. μ. ἦσα. π. ηγ. ineptus sum, insanio, in- sultè ago uel loquor. neut. absolutum.

Εὐεψνός. simpliciter, fatuè.

Εὐεψής. ἰος. δ. ἦ. bene acutus.

Εὐεψος. ου. δ. ἦ. bene audiens, obediens, sal- uus, felix.

Εὐεψτος. ε. δ. spatiosus.

Εὐεψλος. ε. δ. apricus, solis patiens.

Εὐεψτής. ἰος. δ. ἦ. pro εὐεψής.

Εὐεψία. μ. ἦσα. π. ηγ. felix sum, secundis re- bus utor, glicico, commodè & ex animi sen- tentia uiuo. neutrum absolutum.

Εὐεψημα. felix successus diei alicuius, proz- speritas. Est autem ubi commodè & delez- tabiliter uiuitur.

Εὐεψεσας. ε. δ. ἦ. qui splendide recitauit causam & feliciter perorauit.

Εὐημερία. ε. ἦ. idem quod εὐημερία.

Εὐημερία. ἦ. serenitates.

Εὐημερος. ε. δ. prosper, felix.

Εὐημεροῦντων. οί. felices, mansuetudine & mo- rum gratia ornati.

Εὐημονία. ε. ἦ. iaculandi peritia.

Εὐημος. ε. δ. obediens.

Εὐημος. ε. ἦ. habens & generans bonos uiros, potens: epitheton uini ferriq; quòd uicris animum & robur addat.

Εὐημελής. ἰος. δ. ἦ. māfuetus, obediēs, παῖος, εὐήμος.

Εὐημελία. ε. ἦ. bona ualeitudo: εὐημία, εὐεξία.

Εὐημερα. ε. ἦ. facilitas.

Εὐημερος. quod tollitur & ducitur, mansuetum, commodum.

Εὐημερος. ε. δ. ἦ. aratu facilis.

Εὐημερία. ε. ἦ. felicitas.

Εὐημερομα. ε. τ. δ. animum oblectans.

Εὐημερία. ε. ἦ. facilitas, bona nauigatio: εὐη- μέρα, εὐημοία. Hefych.

Εὐημη. η. ἦ. bene sonans, bonā habens uocē.

Εὐημος. ου. δ. ἦ. bene sonans, bonam habens uocem.

B Y O.

Εὐεθής. ἰος. δ. ἦ. floridus, uirens, uber.

Εὐεθανασία. ε. ἦ. felix mors, hilaris ac spe bo- na in morte perfusa æquitas.

Εὐεθής. ἰος. δ. ἦ. confidens, audax.

Εὐεθετός. confidenter.

Εὐεθετότης. ε. τ. δ. facile consternabile.

Εὐεθε. perquam utile est.

Εὐεθε. idem quod εὐεθετότης, præterea non so- lum εὐεθε δίνωρ, sed etiam εὐεθε γρομμὴρ significat. Sic ἐπ' εὐεθε εἶναι directe stare.

Significat etiam rectum tramitem, hoc est εὐεθετότης.

Εὐεθία. ε. ἦ. incolunitas, prosperitas.

Εὐεθία. ἦ. εὐεθία.

Εὐεθετότης. ε. δ. ἦ. cultu facilis, sanabilis.

Εὐεθετότης. ε. τ. δ. messu facile. Plin. lib. xij. cap. xxv. quod uocant eutheriston.

Εὐεθε. ε. δ. ἦ. aptus, oportunus.

Εὐεθε. compono, digero, concinno, suo us- numquodque loco colloco & condo. Ac- cipitur & absolute pro aptus sum & qua- dro, cohæreo, cong ruo, & accommodus sum. Theophrast. εὐθετῆ γῆ ὡς ἐπὶ εἰρῶ πασι γρηθῶν, ad omnia utilis est & apposita.

Εὐθετότης. ε. δ. ἦ. quem facile contemplamur εὐθετός. confestim.

Εὐκατάπτωτος. s. d. debilis, caducus.
 Εὐκατάφορτα. procliuitates.
 Εὐκατάφορος. propensus, procliuus.
 Εὐκατάφροντος. s. d. cōtemptibilis, despiciendus, contentitius.
 Εὐκαταφροντήτορος. contemptibilis.
 Εὐκρεπτος. ou. d. subiectus, facilis retentus.
 Εὐκρεπτα. τα. quæ ad perfectum citò perducantur.
 Εὐκρεπτασος. s. d. superatu facilis, digestibilis.
 Εὐκρεπτόριον. ou. d. facile reprehensibilis.
 Εὐκρεπτος. s. d. h. facilis scindi, inflammabilis, siccus.
 Εὐκρεπτος. s. d. h. bene sonans, concinnus.
 Εὐκρεπτος. ω. d. h. pulchra habens cornua.
 Εὐκρεπτος. præditus egregio capite.
 Εὐκρεπτα. ας. h. quies.
 Εὐκρεπτα. ας. h. quietem concilians.
 Εὐκρεπτος. ou. d. h. quietus, securus, taciturnus, aptus.
 Εὐκρεπτα. ας. h. agilitas corporis.
 Εὐκρεπτος. ou. d. facile mobilis.
 Εὐκρεπτα. ας. gloria, bona fama, celebritas. Est & dæx nomen, cui apud Bœotios & Locros in foro quolibet, ara statuæque dicata fuit. Plæciq; hanc Dianam putabant, non nulli Herculis filiam: uirgo hæc è uita misgraui. Vnde sponsi sponsæq; priusquam nuptiæ conficerentur, ex more illi rem diuinam obibant.
 Εὐκρεπτος. εὐκρεπτος. s. d. h. inclutus, celebris.
 Εὐκρεπτος. gloria.
 Εὐκρεπτα. ας. h. felicitas, hæreditas.
 Εὐκρεπτος. s. d. h. foelix.
 Εὐκρεπτος. s. d. bene paratus.
 Εὐκρεπτος. ιδος. d. fortis, bene armatus, instructus ad bellum: ad uerbum, bene ocreatus. Nam κρημὶς ocream significat. Epitheton Græcorum apud Homerum.
 Εὐκρεπτος. s. d. faciens bonam aluum.
 Εὐκρεπτα. ας. h. facilitas, promptitudo.
 Εὐκρεπτος. Hecate, per ἀντιφραση.
 Εὐκρεπτος. s. d. h. lubricus, facilis, simplex, promptus.
 Εὐκρεπτος. s. d. bene curatus.
 Εὐκρεπτα. ας. h. ευκροπτα.
 Εὐκρεπτος. ou. d. h. ευκροπτος.
 Εὐκρεπτα. ας. h. decorum.
 Εὐκρεπτος. τὸ. modestia.
 Εὐκρεπτος. ou. d. perornatus.
 Εὐκρεπτος. recte atque ordine, decorè.

Εὐκρεπτος. εὐκρεπτος. s. d. h. temperatus.
 Εὐκρεπτος. s. d. h. ευκροπτος.
 Εὐκρεπτος pro ευκροπτος, bene temperatus. Apud Theophrastum à κεράννυμι & εὐκροπτος.
 Εὐκρεπτα. ας. h. temperies, temperatio, mediū temperamentum.
 Εὐκρεπτος. ou. d. temperatus.
 Εὐκρεπτα. ας. h. distinctio, puritas.
 Εὐκρεπτος. purus, facilis, ευκρεπτος, è συζυγίῳ κροπτος, nõ confusus, in bonum ordinem redactus.
 Εὐκρεπτος. εὐκρεπτος. s. d. h. facile se occultans.
 Εὐκρεπτος. ou. d. optabilis, optandus, optatus.
 Εὐκρεπτος. optandum est.
 Εὐκρεπτος. ouos. d. locuples.
 Εὐκρεπτος. ou. τὸ. oratorium.
 Εὐκρεπτος. ou. d. optatius, unde ευκροπτος ἦν, qui præces habent & uotum, quibus opponuntur ἀπεικνητοί.
 Εὐκρεπτος. d. bene habitatus. ευκροπτος ἦν, κροπτος, Iliad. β.
 Εὐκρεπτος. ou. d. uotius, optabilis.
 Εὐκρεπτος. s. d. h. rotundus.

E Y Λ.

Εὐκρεπτα. ας. h. metus, cautio, reuerentia, pietas, euitatio.
 Εὐκρεπτα. ας. h. ἰσοκροπτος. uito, caueo, uereor, sollicitus sum, obseruo, ueneror, deprensus, accusatiuo iungitur.
 Εὐκρεπτα. ας. d. ueritus.
 Εὐκρεπτα. ας. tyrones.
 Εὐκρεπτος. εὐκρεπτος. s. d. h. religiosus, uerecundus, cautus, prensu facilis.
 Εὐκρεπτος. putresco, uermeis pro duco, aro.
 Εὐκρεπτα. ας. uermes qui nascuntur in hulceibus.
 Εὐκρεπτα. ας. lingua Dorica aratrum, uomer, Suidas. Alij διυκροπτος, id est, lignem, siue scæculum hoc nomine intelligunt, ἀπο τὸ κροπτος, id est, fodiendo.
 Εὐκρεπτος. ou. d. qui facile molitur, qui teri potest.
 Εὐκρεπτος. s. d. qui facile delibratur.
 Εὐκρεπτα. ας. uermes seu.
 Εὐκρεπτος. qui facile labitur in lethargum.
 Εὐκρεπτος. s. d. h. facilis captus in bellis.
 Εὐκρεπτα. τα. frena, habenæ.
 Εὐκρεπτος. s. d. pulcher lapis.
 Εὐκρεπτος. εὐκρεπτος. d. tutus portus.
 Εὐκρεπτος. μ. ἴσω. π. κροπτος. benedico, laudo, honorifice loquor de aliquo. actiuū, actō iungitur.
 Εὐκρεπτος. ou. d. h. benedictus.

Εὐκροπτος.

Εὐκροπτος. ας. h. benedictio, benedictentia, munificentia, largitas, beneficentia, assentatio, adulatio.
 Εὐκροπτος. apud Christianos dicebantur muncera ex charitatis affectu missa amicis, siue à colligendo, unde & κροπτος, id est, collectio: nes pro elemosynis dixit D. Paulus: siue quod bene ominatis uerbis eiusmodi doctores oporteat. In eadem significatione D. Hierony. utitur uocabulo benedictionis.
 Εὐκροπτος. obtemperare.
 Εὐκροπτα. ας. h. ratio bene composita.
 Εὐκροπτος. ou. rationale.
 Εὐκροπτος. s. d. moderatus, innumerabilis, qui rectè ratio cinatur, prudētissimus.
 Εὐκροπτος. τὸ. consentaneū, rationi cōsonum.
 Εὐκροπτος. s. d. h. rationalis, iustus.
 Εὐκροπτος. s. d. bonam sortem habens.
 Εὐκροπτος. rationabiliter, probabiliter, uerisimiliter, honesti specie.
 Εὐκροπτος. κροπτος. purgatio uentris.
 Εὐκροπτος. ou. d. bene cristatus, facilis.
 Εὐκροπτος. generose, strenuè.
 Εὐκροπτος. canorus, lyræ peritus.
 Εὐκροπτος. ou. qui facile colui potest.

E Y Μ.

Εὐκροπτα. eruditio, docilitas.
 Εὐκροπτα. τα. intellectu facilis.
 Εὐκροπτος. εὐκροπτος. s. d. h. docilis.
 Εὐκροπτος. ou. d. seruus amans herum: & proprium nomen subulci Vlyffis, apud Homerum in Odyff.
 Εὐκροπτος. κροπτος. latrina apud Herodotum.
 Εὐκροπτα. ας. h. facilitas.
 Εὐκροπτος. εὐκροπτος. s. d. h. facilis.
 Εὐκροπτος. ιδος. h. calceus.
 Εὐκροπτος. facile.
 Εὐκροπτος. fortiter pugnans.
 Εὐκροπτος. εὐκροπτος. s. d. h. ingens, procerus.
 Εὐκροπτος. ou. h.
 Εὐκροπτος. s. h. bene hastatus, bellicosus.
 Εὐκροπτος. foelciter mellificare.
 Εὐκροπτα. ας. h. beneuolentia. Εὐκροπτα ἦν, in bonam partem interpretanda. Herodo.
 Εὐκροπτος. s. d. amicus, beneuolus.
 Εὐκροπτος. εὐκροπτος. s. d. h. mitis, beneuolus, candidus.
 Εὐκροπτος. benignè.
 Εὐκροπτος. μ. ἴσω. π. κροπτος. placo, beneuolum reddo.
 Εὐκροπτος. s. facilitas mutationis.
 Εὐκροπτος. s. facile mutabilis.
 Εὐκροπτα. τα. quæ facile mutantur.

Εὐκροπτος. ou. inconstans.
 Εὐκροπτος. s. d. h. liberalis, facilis ad impartendum.
 Εὐκροπτος. s. d. auidus permutationis.
 Εὐκροπτος. s. d. h. tractabilis, nullo negotio subactus.
 Εὐκροπτος. εὐκροπτος. s. d. h. prolixus, procerus.
 Εὐκροπτος. ingeniosum.
 Εὐκροπτος. s. d. h. sagax. Theoph. Εὐκροπτος τὸ δῖον αμ κροπτος τὸν βῖον.
 Εὐκροπτος. aptè, commodè.
 Εὐκροπτος. h. integritas.
 Εὐκροπτος. ας. h. pulchritudo, formæ præcellentia.
 Εὐκροπτος. ou. d. h. formosus.

E Y Ν.

Εὐκροπτος. iacentes.
 Εὐκροπτος. μ. ἴσω. π. κροπτος. sopio. actiuum, accusatiuo iungitur.
 Εὐκροπτος. s. populosus, bene habitatus: à ναος, habito.
 Εὐκροπτος. ou. d. absconditus, qui procumbere amat.
 Εὐκροπτος. s. d. oportunus locus cubilibus.
 Εὐκροπτος. ou. d. cubicularius.
 Εὐκροπτος. h. h. cubile, pro nuptijs capitur, anchora, sedes. Vide Ammonium.
 Εὐκροπτος. ex lecto.
 Εὐκροπτος. concumbens. Iliad. β. θεὰ βροπτος εὐκροπτος εἶσα.
 Εὐκροπτος. s. d. bene filatus, & laboratus.
 Εὐκροπτος. ex lecto.
 Εὐκροπτος. εὐκροπτος. εὐκροπτος. uiduæ.
 Εὐκροπτος. τὸν. priuationem.
 Εὐκροπτος. orbus, priuatus necessarijs.
 Εὐκροπτος. μ. ἴσω. π. κροπτος. beneuolus sum, beneuolo cupioq; alicui, faueo, fidè seruo. neutrum, datiuo gaudet.
 Εὐκροπτος. ας. h. beneuolentia, necessitudo.
 Εὐκροπτος. ou. d. beneuolus.
 Εὐκροπτος. beneuolè.
 Εὐκροπτος. bonis legibus uiuo, rectè instituta politia regor. Cui opponitur πονηροκροπτος, prauo imperio gubernor.
 Εὐκροπτος. μ. ἴσω. π. κροπτος. instituo bonis legibus.
 Εὐκροπτος. ας. h. bona lex, concordia, æquum, æquitas, recta iuris legumq; constitutio, & rectè iuri cōstituto obtemperatio: cui opponitur δυσνομια. Vide priores annot. Bud.
 Εὐκροπτος. ou. d. bene pacibilis, pabulosus.
 Εὐκροπτος. ou. καὶ
 Εὐκροπτος. beneuolus.

Εὐκροπτος.

Ἐπιροσφερος, facundus, qui bene profert. Ἐπιροσπείω, μ. ἥσω, π. ἠκα, placeo. Paulus ad Gal. Ἐπιροσπῆσαι ἐν σαρκί.

Ἐπιροσπασος, ου. δ. ἡ. ἡ. bono aspectu, laetus, hilaris, exporrecta & laeta facie, plausibilis, speciosus.

Ἐπιροσφασίω, excusatorie, sub praetextu.

Ἐπιροσπος, ου. δ. ἡ. ἡ. uelox.

Ἐπιροσπος, ου. δ. ἡ. ἡ. habens insignis nateis.

Ἐπιροσπος, ου. δ. ἡ. ἡ. producens bonos equos.

ΕΥΡΑ. ΕΥΡΕ.

Ἐυρα, ἡ. ferramenta axi affixa, ne à rotis atterantur.

Ἐυραξ, ex obliquo, extense, dextre.

Ἐυραφής, ἰος, δ. ἡ. ἡ. bene futus.

Ἐυρατάω, pulchrè fluo.

Ἐυρατίω, ου. δ. ἡ. ἡ. pulchrè fluens.

Ἐυρασιέπεια, ας, ἡ. inuentio uerborum.

Ἐυρασιέπης, ἰος, δ. ἡ. ἡ. uerborum inuentor.

Ἐυρασιολογία, μ. ἥσω, π. ἠκα, eloquenter & exquisitè loquor, copiose loquor & facilè, id quod Cicero uocat fundere uerba, & Plautus funditare uerba: Ne ille caestor uerba ferneratò funditat. ἄντι τῷ σπερμολογῆ, μενολογῆ, ποροσθαλῆ.

Ἐυρασιολογία, ex cognitionibus faciendis facillitas.

Ἐυρασιόλογος, ε. δ. ἡ. ἡ. nugax, uerborum inanis funditor, & loquacitate praeditus.

Ἐυρασιος, ἰος, ἡ. inuentio.

Ἐυρασιος, ου. δ. ἡ. ἡ. inuentor.

Ἐυρασιός, ἰδω, ἡ. inuentrix.

ΕΥΡΗ. ΕΥΡΙ.

Ἐυρημα, ατω, τδ. inuentio, lucrum, lucrum aduentitium & insperatum, idem ferè quod ἔρμαιον.

Ἐυρημος, ου. ἡ. ἡ. alens pulchras agnas.

Ἐυρημος, longæuus.

Ἐυρημός, ἰος, δ. ἡ. ἡ. bene fluens.

Ἐυρησιλόγη, infinitam orationis copiam fundebat.

Ἐυριζος, ου. δ. ἡ. ἡ. bene radicatus.

Ἐυριμη, ἰνος, δ. sagacis naris.

Ἐυριπίδος, ε. δ. ἡ. ἡ. infabilis, incerta fide, imitans Euripum.

Ἐυριπος, ου. δ. Euripus locus inter Eubœam, & Atticam, septies in die undas absorbens, & toties reuomens. Ἐυριπος ἄνθρωπος, homo inconstans. Τύχη Ἐυριπος, fortuna uolubilis. Ἐυριπος θιάσμοις, cogitatio quæ huc & illuc fertur. Vide Chiliades Erasimi.

Ἐυριπόδης, ἰος, δ. ἡ. ἡ. reciprocus ætus habens.

Ἐυρίσομαι, impetor, mereor, adipiscor, obitico. Est enim proprie λαβείν ἀντὶ ἀντις ἔδωκεν ἢ ἐνυργήσεις, ἢ ἐπέσεισε. Accipitur pro inuenio, Demosthen. ἀλλ' ἐπειδὴ πάλιν ἡνωσθη ἐν τῷ παρσθίας ταύτης, οὐτε μιν εὐρὸν οὐτε μιν οὐδ' ὄντιον ἐυμνῶμαι. Accipitur interdum in malam partem pro incidere & impingere, Paul. τέλος τῷ βίου φασίμ ἐυρέσθαι τοιοῦτο. Sic Cicero Gregorum imitatione: Qui propter hæsitantiam linguæ stuporemque cordis cognomen ex contumelia inuenit.

Ἐυρίσω, μ. ἥσω, π. ἠκα, ἀδρ. β. εὐρόν ἀποτ' ἐύρη, inuenio. Lucas usus est pro ἐυρίσομαι: Ἐυρή γὰρ ἄριστ' ἀδρ. τῷ βίω. ἀντὶ τ' ἐύρω, ἢ ἐύρω. Vide latius in Comment. Budæi. Hæc uerba Ciceronis in Catone: Neque eos uerò solium cõuenire habeo, Gaza transfudit, οὐδ' ἀρα τοῦστος μόνον ἔχω εὐρέν. Aoristus primus passiuus ἐυρέθημ, actiuus, ἀτὸ iungitur, Ἐυρισος, ου. reparabilis.

ΕΥΡΟ.

Ἐυροίσεις, prosperaberis. Epicictus in Enchiridio.

Ἐυρολύδωρ, ωνος. Euroaquilo.

Ἐυρόμ, foetidum.

Ἐυροναίωρ, ε. δ. ἡ. ἡ. pulchrè manans.

Ἐυρονόθος, uentus ab oriente hyberno spiras. Romani Vulturum uocant, teste Gellio.

Ἐυροος, ου. δ. ἡ. ἡ. pulchrè fluens.

Ἐυρος, ἰος, τδ. latitudo.

Ἐυρος, ου. δ. Eurus uentus ab oriente uerno ueniens ficto uocabulo, ut isti ἐτυμολογῶνται aiunt, ἀπο τῆς ἰω ἔλωρ: alio nomine ἀπηνάτης, à Romanis nauticis subfolanus cognominatur, author Gellius.

Ἐυροος, bene fluens: de oratore, cuius oratio foeliciter fluere uideatur.

Ἐυρέθης, bene fluentis, pro ἔθρος, à nominatiuo ἔθρος, geminatò ερ, contra regulam & diuisa diphthongo dixit Homer. in Iliadib. ἔα θὰς γούεσθαι ἔυρέθης ποταμοῖο. Dicitio enim in uocalem finiens, composita cum dictione ab ε incipiente, ερ geminat praeter w, nisi fiat διάσσις τῷ εν.

ΕΥΡΥ.

Ἐυρύγιος, ε. δ. ἡ. ἡ. habens latas uias.

Ἐυρυβάτης, late grassari.

Ἐυρυβατεύειν, improbis uti moribus, ab Eurymate quodam insigni proditore & fure sceleratissimo.

Ἐυρυβάτης, δ. uaffer, uerfutus, astutus: πανόρεος ἀπαύειν.

ἀπαυεῖν, ἡέριωψ, Hesyeh. Est etiam proprium nomen, secundum Suidam, Ephesij cuiusdam insignite improbitatis. Ἐυρυβάτω uerò πανορεος dicitur, eodem auctore.

Ἐυρυβία, ας, ἡ. concinnitas.

Ἐυρυβμος, ε. δ. concinnus, aptus.

Ἐυρυβμος, concinnè, cõpositè, aptè, decenter.

Ἐυρυβμος, late patens.

Ἐυρυβίται, uocabatur olim diuinaculi. Sumptum ab Eurycle quodam, qui per assistentem dæmonem uera uaticinabatur, ἔργα εὐρυβίται.

Ἐυρυβίται, δ. late imperans, uel regnans.

Ἐυρυβίταπος, ε. δ. habens latam frontem.

Ἐυρυβμος, ε. δ. qui per calumniam inter amicos inimicitias excitare conatur, ab Euryzmo quodam qui id tentarit inter Castorè & Pollucem.

Ἐυρυβμία, ἡ. Eurynome, proprium nomē dex matris Gratiarum.

Ἐυρύω, μ. ἠνώ, dilato, uestigo, actiuum, accusatiuo iungitur.

Ἐυρύωτος, ε. δ. habens latum tergum.

Ἐυρύδοος, ε. δ. habens latas portas.

Ἐυρύπτης, ε. δ. late sonans.

Ἐυρύπορος, ε. δ. habens lata uada.

Ἐυρύπωτος, ε. δ. qui lato est podice.

Ἐυρύπυλος, ἰος, δ. ἡ. ἡ. habens latas portas.

Ἐυρύς, ἰος, δ. ἡ. ἡ. latus, laxus.

Ἐυρυσακίον, Harpocratio interpretatur Nesptum templum, quanquam alij Aiacid intelligere malunt.

Ἐυρυσακίος, generosus, habens latum clypeum. Hoc nomine uocatur Ajax apud Sophoclem à scuti magnitudine.

Ἐυρυδίνης, ἰος, δ. ἡ. ἡ. præpotens, magni roboris, μεγαλῶς ἰσχύωρ, μεγαλοδύναμος, μεγαλοδύνης, Hesyehius.

Ἐυρυεργος, ε. δ. habens latum pectus.

Ἐυρυεσθη, γ, quæ habent latum pectus.

Ἐυρυεργος, ε. δ. laxioribus foraminibus existens.

Ἐυρυεργος, magni cœtus, καλλίχορος, Suid.

Ἐυρυχωρία, ας, ἡ. campestris latitudo, locus patens. Thucyd. lib. vij. ἐπαύρηε τὸ στρατόπεδον ἐν τῷ εὐρυχωρίῳ.

Ἐυρυχωρος, ε. spatiosus, capax.

Ἐυρυψίωτος, ἰος, δ. magnum habens oculum, uocalis: μεγαλόφθαλμος, μεγαλόφωρος, Hesyeh. & Suidas.

ΕΥΡΩ.

Ἐυρωδής, ἰος, δ. ἡ. ἡ. marcidus, cariosus, situ &

fualore obstitus, uermiculofus, obscuro. Ἐυρώας, εντω, δ. uermiculofus, marcidus, amplius, latus, stupidus.

Ἐυρωπι, ἡς, ἡ. Europa.

Ἐυρωβός, ου. δ. tenebrosus, latus.

Ἐυρωτίσθρ, sentire situm, carie defluis.

Ἐυρώς, ὤτω, δ. corruptio lignorum, id est caries, carniū putredo, humiditas. Accipitur generaliter pro situ, carie, & putredine. Theoc. ἂ σύριγγ' ἐυρωπὶ παλύνεται.

Ἐυρωσείω, μ. ἥσω, π. ἠκα, ualeo, id est uanus sum, neutrum absolutum.

Ἐυρωσία, ας, ἡ. sanitas.

Ἐυρωσος, ε. δ. sanus, robustus.

Ἐυρωτάς, ε. δ. Eurotas fluuius Laconiae.

Ἐυρωτιδω, marcesco.

Ἐυρωτιδωσιν ἀποφωρῶν, uocat Dioscorid. quæ situm sentiūt, quæq; nimis inueterauerūt, ac mucum quendam redolent.

ΕΥΣ.

Ἐύς, ἰος, bonus, formosus.

Ἐυσανίδωτος, ε. δ. habens bonum tabulatum.

Ἐυσαρμία, ας, ἡ. corpulentia.

Ἐυσαρμος, ε. corpulentus.

Ἐυσέθεια, ας, ἡ. pietas, religio.

Ἐυσεβείω, μ. ἥσω, sum pius, pietatem exerceo, piè tracto, pius sum erga parenteis, γρηγοριμῶ. Ita enim interpretatur Theophylactus, scribens in primâ epistola. Pauli ad Timoth. Dicitur etiam hoc γρηγοριμῶ.

Ἐυσεβής, ἰος, δ. ἡ. ἡ. pius, religiosus.

Ἐυσεσος, terræ motibus obnoxius, Strabo.

Ἐυσελημος, ε. δ. ἡ. ἡ. habens bonum tabulatum, uidentibus probè instructus.

Ἐυσετήος, ε. δ. ἡ. ἡ. uenerabilis.

Ἐυσημος, ε. δ. insignis, clarus, bene præfagiēs.

Ἐυσητήος, ε. δ. facile putrescens.

Ἐυθενεια, robur, fortitudo: ἰσχύς, δύναμις.

Ἐυθένης, ἰος, δ. Euthenes, uiri nomen.

Ἐυθένης, ἰος, δ. fortis.

Ἐυστοσ, ε. δ. qui est bono stomacho.

Ἐυσυγρημος, ε. δ. celer, agilis.

Ἐυσυκιος, ε. qui facile adumbratur, opacus.

Ἐυσυμοπος, ε. δ. aptus uideri.

Ἐσυμεδής, δ. robustus, sanus, εὐρωσος, Hesyeh.

Ἐυσπλαγχιος, ε. δ. misericors: quasi dicas bonorum uiscerum. Viscera enim sacrae literæ pro affectibus usurpant.

Ἐσδία, ας, ἡ. constantia, columen.

Ἐσθάής, ἰος, δ. ἡ. ἡ. stabilis, constans, non seditiosus.

Ἐσθαβός, strenuè, fortiter, constanter.

Τὸ Ε μετ'
 ἔυσάλεις, τὸ. expeditum.
 ἔυσάλεις, ἴος, δ. ἢ. frugalis, leuis, succinctus & expeditus ad aliquam rem.
 ἔυσάλεις, deceter, frugaliter, leuiter, expeditē
 ἔυσάλεις, ἴος, δ. ἢ. tritius.
 ἔυσέφανος, ε. δ. coronatus.
 ἔυσολογ. τὸ. decorum, ornatum: **ἔυνομορ.** Suidas.
 ἔυσομα. quæ commoda sunt ori.
 ἔυσομαχία. stomachi bonitas.
 ἔυσόμαχος, ε. δ. stomacho utilis.
 ἔυσομῶ. μ. ἡσώ. π. η. η. σ. bona uerba dico, εὐφην μέω. neutruma bolutum.
 ἔυσομία. α. ἢ. bona pronūciatio & sonoritas
 ἔυσομοι. rostro ualidi.
 ἔυσομος, ε. δ. bene pronūcians, pulchri oris, boni ominis. **ἔυσομα** ἡσώω, dicunt Iones.
 ἔυσοχαίρματι. coniectura adsequor, deponēs, genitiuo iungitur.
 ἔυσοχία. dexteritas in iaculando, oculorum intentio non aberrans à scopo, nostri collisionem uocāt: quanquam sunt qui collisionem appellare malint, à lineis uiz fibrabus in unum locū contentis. Vide A. C. sem Budæi.
 ἔυσοχία. iaculandi peritus sum. Cui opponitur ἀσοχία. Accipitur pro solerter cōiecto.
 ἔυσος, in iaculando dexter, iaculandi peritus, solers, ingeniosus, promptus.
 ἔυσος, perspicier, cautē, scitē, exactē.
 ἔυσρα. α. ἢ. fossa in qua maetabantur fues, φλοῖσις. Aristophanes equitibus, ἐν τῶσιρ ἔυσρα μιν κούνησις ἡρμόσημιρ.
 ἔυσραβίς. apud Theophrast. legitur pro materia tractabili, & quæ facile flectitur, opōnitur τῷ ἀσραβί.
 ἔυσρατινέω. bene impero exercitui.
 ἔυσραφής. ὁ ἐπιδίδειος ἐν τῶσι μετβαλάσις.
 ἔυσραπής. ε. καὶ
 ἔυσραφής. ἴος, καὶ
 ἔυσροφος, ε. bene retortus.
 ἔυσροφώτω. maximē uersatilis.
 ἔυσυλος, ε. δ. qui constat iusta columnarū distributione. Vide Vitruui.
 Ε Υ Σ Υ.
 ἔυσυλληπιος, ε. qui est facilis captus.
 ἔυσυλλόγιστος ἀτία. causa quæ bene confiderari potest.
 ἔυσυμβληθος, ε. facilis ad coniectandum.
 ἔυσυμπεριφθορος, facilis duci quo quisq; uolet.
 ἔυσυάλλακτος, ε. δ. ἢ. liberalis.
 ἔυσυάρμοσος, ε. δ. qui facile adaptari potest.

πὺ Υ.
 ἔυσυνέτορ. ε. quod facile intelligi potest.
 ἔυσυνθετῆρ. pacta seruare.
 ἔυσυνθετορ. quod est aptum ad compositionem & ornatum.
 ἔυσυνθετος, ε. δ. comptus, ornatus, bene compositus.
 ἔυσυνθετός. ε. δ. ἢ. manifestus, oculis subiectus.
 Ε Υ Σ Χ. Ε Υ Σ Ω.
 ἔυσυχημοδολογούμυχορ. honestum dictum.
 ἔυσυχημορ. ε. τὸ. decentia.
 ἔυσυχημόνως. honestē.
 ἔυσυχημόσυν. η. ἢ. uenustas.
 ἔυσυχημορ. ο. ἢ. aptus, formosus, honestus
 ἔυσυχολάτω. ocium consumo.
 ἔυσυχολάω. ocium ago: **σχολήρ** ἄνω. Hefych.
 ἔυσωματό. bona corporis ualetudine præditus sum.
 ἔυσωπία. α. ἢ. ocium, silentiū, ἡσυχία. Hefych.
 ἔυσωπρος, ε. δ. facilis uersatu, celer.
 Ε Υ Τ.
 ἔυσωπτερ. seruare ordinis & disciplinæ grauitatem.
 ἔυσωπτορ. ε. τὸ. ordo.
 ἔυσωπτος, ε. δ. ἢ. ordinem seruans, bene constitutus, constans, strenuus, modestus.
 ἔυσωπτος. modestē, compositē.
 ἔυσωπία. α. ἢ. disciplina, constantia, modestia, moderatio quæ seruat in decoro ordinis.
 ἔυσωραπτορ. ε. δ. qui facile turbatur.
 ἔυσωτε. quando, bene, ὅτε, dum.
 ἔυσωθία. rectē dispono & colloco, factum est à nomine uerbalī **θετός** ἀπὸ τῷ τλήμι: sic & ἀτλήμιρ. Vt uir Lucianus.
 ἔυσωχίος. ε. δ. ἢ. καὶ
 ἔυσωχίος. ἴος, δ. ἢ. bene muratus.
 ἔυσωμία. α. ἢ. liberorum fecunditas & probitas.
 ἔυσωμος. prole felix.
 ἔυσωμοσά. fecunda bona prole.
 ἔυσωμία. α. ἢ. frugalitas, parcitas.
 ἔυσωμής. ἴος, δ. ἢ. frugalis, simplex, tenuis, uilis, abiectus, humilis, leuis, expeditus.
 ἔυσωμίζω. μ. ἡσώ. π. η. σ. attenuo, minuo, actiuum, accusatiuo iungitur.
 ἔυσωπηής. ἴος, δ. ἢ. iucundus.
 ἔυσωπιμα. bene compono.
 ἔυσωπτος. ε. δ. ἢ. bene incisus, bene paratus.
 ἔυσωπτορ. facile partu leuari.
 ἔυσωπία. α. ἢ. fecunditas.
 ἔυσωπος. ε. δ. ἢ. fecundus.
 ἔυσωμία. α. ἢ. animositas.
 ἔυσωμολος. ε. δ. audax, animosus.
 ἔυσωμολος

Τὸ Ε μετ'
 ἔυσωμολος. audacter.
 ἔυσωμία. μ. ἡσώ. π. η. σ. sufficio, uireis recipio.
 ἔυσωμία. α. ἢ. uehementia spirituum, strenuitas, impetus, uigor.
 ἔυσωπος. ε. δ. tensus, robustus, flexilis, paratus, uocalis.
 ἔυσωπος. constanter, benē, scitē, acriter, intento clamore. Lucæ xxiiij. **ἔυσωπος** δὲ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς ἐν τῶσι κατηγοροῦντες ἀντι τοῦ. Cicero in Catone, hoc dixit bonis lateribus: Cum ego quidem quinque & sexaginta annos natus, legem Voconiā uoce magna, & bonis lateribus uocallissem. Ab εὐ & τένω, quasi ualde intente.
 ἔυσωπία. iaculandi peritia, & dexteritas.
 Ε Υ Τ Ρ. Ε Υ Τ Υ.
 ἔυσωπός. qui multos, & eos lautē in mensa excipit.
 ἔυσωπία. α. ἢ. apud philosophos in bonā partem accipitur, significatq; urbanitatē, leporem, festiuitatem, comitatem, facetiā. D. Paulus ad Ephesi. capit. v. accepit pro scurritate, seu urbanitate scurrili, & graui uitro indigna.
 ἔυσωπτορ. ο. dicas.
 ἔυσωπτορ. τὸ μετ' ἐπισημοσῶτα χαριέντως λεγόμενον, urbanē dictum cum grauitate coniunctum. Sic dictū **παρά τὸ εὐ τρέπεωμι τὸρ λόγω.** autor Ammonius.
 ἔυσωπτος. ε. δ. ἢ. comis, facetus.
 ἔυσωπός. τὸ. bonitas, alimentum.
 ἔυσωπία. bene nutrior, alimentum ubertius accipio.
 ἔυσωπός. δ. ἔυσωπός.
 ἔυσωπία. α. ἢ. nutritio.
 ἔυσωπός. ἴος, δ. ἢ. paratus, instructus, abfolutus.
 ἔυσωπτορ. paro, suborno. Accipitur etiam passiuē pro paror.
 ἔυσωπίζω. μ. ἡσώ. π. η. σ. ordino, paro, instruo. actiuum, accusatiuo iungitur.
 ἔυσωπτός. οὐ. δ. bona ordinatio.
 ἔυσωπτορ. ε. δ. bene perforatus.
 ἔυσωπος. ε. δ. bene comatus.
 ἔυσωπία. α. ἢ. prohibitas morum.
 ἔυσωπός. qui copiosē nutritur.
 ἔυσωποσῶμα. καὶ
 ἔυσωποσῶμα. bene nutrior, alimentum copiosum accipio.
 ἔυσωποσῶμα. ε. δ. rotundus.
 ἔυσωποσῶμα. ε. δ. ἢ. uolubilis.
 ἔυσωπτορ. ε. δ. facilis factu, bene operatus.

πὺ Υ.
 ἔυσωπία. felicissimē.
 ἔυσωπία. μ. ἡσώ. π. η. σ. felix sum, floreo, obstatineo, assequor, feliciter, & bona quadam fortuna adipiscor. Cōstruitur genitiuo, uel accusatiuo. Synes. **ἔυσωπία** ἐστὶν ἡ φθώρα λαχόντες, ἢ **ἔυσωπία** ἀγαθῶσι. Herod. **ἔυσωπία** τῶσι ἀρχαῖσι τιμὴν ἐν τῶσι σέβειρος.
 ἔυσωπία. τὸ. fortuna secunda.
 ἔυσωπός. ἴος, δ. ἢ. felix, fortunatus, qui iuuenē, citraq; tristitia uiuit, ὁ **ἔυσωπία** καὶ ἀντιπῶσι.
 ἔυσωπία. α. ἢ. felicitas, prospera fortuna, fortuna benignitas.
 ἔυσωπία. α. ἢ. Eutychia, mulier quædam sic appellata.
 Ε Υ Υ. Ε Υ Φ.
 ἔυσωπός. ε. δ. aquosus.
 ἔυσωπτορ. ε. δ. qui facile cogi potest & congregari.
 ἔυσωπτορ. ε. δ. bene textus.
 ἔυσωπτορ. οὐ. δ. qui sibi res, uoces, actus secundum uerum optimē fingit. Quintilianus.
 ἔυσωπτορ. ε. δ. facilis comprehensus.
 ἔυσωπία. bona uerba, bene ominata loquere.
 ἔυσωπία. μ. ἡσώ. π. η. σ. laudo, benedico, bene ominata dico, faustis omnibus, acclamationibusq; lætis excipio, acclamo: quæ admodum populus acclamat Imperatori recens inaugurato.
 ἔυσωπία. desine malē loqui, & ut Plaut. dixit, melius ominare, & Terentius in Bona uerba queso. Et quod Cicero dixit in Catone, diu meliora: Gaza transtulit **ἔυσωπία**.
 ἔυσωπία. α. ἢ. laus, fauor, benedictio, acclamatio fausta & læta. Herodia. **ἔυσωπία** καὶ πάσης ἐν φημίσις τε καὶ παραπομπῆσι τῶ δῆμου ὑποδραχίσις. De Commodo urbem ingrediente loquitur.
 ἔυσωπτορ. οὐ. δ. bona ominatio.
 ἔυσωπτος. οὐ. δ. boni ominis, benedictus, benedictus.
 ἔυσωπτος. non petulans.
 ἔυσωπτος. ε. facile corruptibilis.
 ἔυσωπτος. ε. δ. combustu facilis.
 ἔυσωπία. α. ἢ. cibi copia.
 ἔυσωπτος. οὐ. δ. uocant corpus optimæ constitutionis, & bene habitum.
 ἔυσωπτος. οὐ. δ. fertilis, ferax, facilis ad parturandum.
 ἔυσωπτος. ε. δ. ἢ. bene differens, disertus.
 G ij **ἔυσωπία.**

Τὸ Ε μὲν
Ἐνφραδία. uenustas sermonis, uis dicendi, et loquentia.
Ἐνφραϊναι. μ. οὐμα. lætor. Plato in Protag. distinguit ab ἰδομα. Vide differentias Ammonij. deponens, datiuo iungitur.
Ἐνφραϊνα. μ. αυδ. lætifico, lætum reddo, delecto, oblecto, exhilario, accus. iungitur.
Ἐνφραϊτης. ε. δ. Euphrates fluuius Syriæ, qui Hebraicè Phrat appellatur.
Ἐνφρον. nox apud ueteres, παρὰ τὸ ἐνφρονεῖν, à bene sapiendo: optima enim consilia nocte constituuntur, quòd tunc animus sit liber & uacuus à curis, unde illud: Nox dabit consilium.
Ἐνφρονούτες. οἱ. prudentes.
Ἐνφρονούσι. fani & prudentes sunt.
Ἐνφρος. δ. lætus: ἔνθυμος. Suidas.
Ἐνφροσύνη. ης. ἡ. lætitia, delectatio, oblectatio. Vide Ammonium in dictione χάρα.
Ἐνφρων. ονος. δ. ἡ. lætus, iucundus, uenerabilis, dulcis, exhilarans. Sic ὄνον ἐνφρονα Iliad. γ'. appellauit Homerus, quasi hilares faciens.
Ἐνφυνίς. εος. δ. ἡ. industrius, ingeniosus, factus, facilis, commodus. Item ἀντὶ τὸ σοφῆ καὶ apud Atticos.
Ἐνφύια. ας. ἡ. industria, ingenium, ingenij dexteritas, felicitasq; bona indoles, bona habitudo, fertilitas, forma bona.
Ἐνφύσις. ingeniosè, scitè.
Ἐνφώνια. ας. ἡ. sonoritas, bona uox, sonitus uocum atq; uerborum iucundior: Quintil. uocalitatem uertit.
Ἐνφώνιος. ε. δ. magna uoce, uocalis.
Ἐνφωνος. ε. δ. concinnus.
Ἐνφωρος. ε. δ. frugifer.
Ἐνφωροῦστω. qui facilè deprehenditur.
Ε Υ Χ.
Ἐνχάιτης. ε. δ. pulchrè cauillatus.
Ἐνχάρις. ιων. δ. ἡ. facetus, gratiosus.
Ἐνχάριστος. μ. ἡσω. π. ηκα. gratias ago. neutri, accusatiuo & datiuo iungitur.
Ἐνχάριστος. ας. ἡ. gratiarum actio, eucharistia, gratitudo, comitas. Hieronymus interpretatur gratiositatem, alibi gratiam: Ambrosius sermonem ad dei laudem facientem.
Ἐνχάριστος. ε. δ. ἡ. iucundus, gratiosus.
Ἐνχέρια. ας. ἡ. artificina.
Ἐνχέρως. ε. δ. facilis.
Ἐνχέρωστω. ε. δ. facilis captus.
Ἐνχέρεια. ας. ἡ. facilitas, procliuitas, manuum dexteritas.

Π Υ.
Ἐνχέρης. εος. δ. ἡ. facilis.
Ἐνχέρως. facilè, promptè.
Ἐνχεταιρία. εὐχόμαι.
Ἐνχεταιρίω. applicabant.
Ἐνχί. ης. ἡ. oratio, uotum, optio.
Ἐνχρημορολογίου. honestum desyderium, ἔνχρημα. ἄνος. δ. ἡ. res optabilis.
Ἐνχισος. ε. δ. eleganter lectus.
Ἐνχλωρόρ. ε. uiriditas.
Ἐνχλωρός. οἶ. δ. uiridis.
Ἐνχολόγιον. ε. τδ. orarium, libellus.
Ἐνχόμαι. μ. εὐχόμαι. π. εὐχόμαι. iacta, foueo, uota facio, oro, opto. datiuo iungitur, constructurq; cum præterito. Demosthen. εὐχόμαι ὑπὸ ἀρεξίαι.
Ἐνχόρω. ε. adpetenti or pabuli.
Ἐνχός. εος. τδ. gloria, uictoria, consilium.
Ἐνχρηματία. ο. opulentus sum.
Ἐνχρηματία. ας. ἡ. opulentia.
Ἐνχρησῶ. utilis sum, commodè utor, in commodum meum uerto.
Ἐνχρησῶμαι. Cicero commoda uocat.
Ἐνχρηστία. ας. ἡ. utilitas.
Ἐνχρησος. ον. δ. utilis, cuius usus & tractatio facilis est.
Ἐνχροα. γ. probè colorata.
Ἐνχροής. εος. δ. ἡ. bonum colorem habens.
Ἐνχροία. elegans, probus color, quando homo non pallet.
Ἐνχρυσος, sapore præstans, boni succi.
Ἐνχωλή. ης. ἡ. uotum, sacrificium, iactatio gloria.
Ἐνχωλημῶος. ε. δ. qui uota exequitur.
Ε Υ Ψ.
Ἐνψυξίερος. frigidius.
Ἐνψυχέω. μ. ἡσω. π. ηκα. bono animo sum: uel potius, bono animo afficior. nā bono animo esse Græci dicunt θαρσύνειν. neutrum absolute.
Ἐνψυχία. ας. ἡ. magnanimitas.
Ἐνψυχος. ον. δ. lætus, magnanimus.
Ε Υ Ω.
Ἐνω. μ. εὐσω. π. ενκα. illumino, inflammo, torreo.
Ἐνωδης. εος. δ. ἡ. fragrans.
Ἐνωδία. ας. ἡ. bonus odor, fragrantia, redolentia, bonam fragrantiam uertit D. Hieron. Accipitur simpliciter pro odore.
Ἐνωδιάζειν. bene odorari.
Ἐνωπίω. uilifacio.
Ἐνωπος. ον. δ. ἐντελής, uilis precio, contemptus, uili emptus. Demosthen. ἐν πασι τοῖς ἡσῶ τὸν βίον

Τὸ Ε μὲν π Υ.
τὸν βίον ἐδωνοτέρος, Quasi boni ominis, per antiphrasin, quemadmodū Eumenides.
Ἐνωπος. ε. δ. sinister, per ἐνφρημισμὸν, & arbor quā ἐδώνυμον appellat Theoph. Vnde de insula quæδὰ ἐδώνυμα appellata, quòd ἐ Lipara in Siciliam nauigantibus sinistra offertur. Strabo.
Ἐνωπος. uili precio.
Ἐνωπος. bene cenens.
Ἐνωρία. ας. ἡ. negligentia.
Ἐνωρος. ο. neglectus, per antiphrasin, sicut ἐνωρία, negligere, ab εὐ & ὀρεῖν, quod seruare & curare significat.
Ἐνωρομαι. μ. ἡσωμαι. π. ηκα. edo, uescor, conuiuor. Accipitur pro suor. Plato: ἐνωροῦ τὸ γὰρ ἐστίν, θαρσύνειν, frucere animi tui sententia, & satiare cum genituo.
Ἐνωρο. conuiuio accipio, satio. Constructur interdum cum duobus accusatiuis. Plato: οὐχ ὄσπερ ἐγὼ πολλὰ καὶ ἰδία καὶ παντοδραπὰ ἐνώρου ἡμῶν. Accipitur pro oblecto. Athenais: ὡς ἔμ κεν αἰς παρῶν καὶ πολλῶν ἐδωχίω τὸ θέατρον.
Ἐνωρο. μ. εὐσω. π. ενκα. conuiuio aliquè excipio, seu accipio, conuiuio adhibeo.
Ἐνωρία. ας. ἡ. conuiuium, epulum, conuiuium publicum, ut ait Pollux. Corinthus per epeptasin Atticam dici putat ab εὐ & ὄχι, id est τροφή, quasi εὐ ἔχουσα τὸ σῶμα καὶ συμμεταρούσα.
Ἐνωψ. ονος. δ. res boni aspectus.
Τὸ Ε μὲν π Φ.
Ἐφ. ἄ. ad quæ, quorum causa.
Ἐφ. ἡμῖν. in nobis.
Ἐφ. ἄ. pro ἔφ. ὄ. uel ὄπ. τδ.
Ἐφ. ὄ. propterea quod.
Ἐφ. ὄσον. quoad, quandiu, quatenus, in quantum: & correlatiuum eius ἐπιπροσῶτον, tantum, quod etiam ἔφ. ὄσα dicitur Atticè.
Ἐφ. ὄπ. καὶ
Ἐφ. ὄ. quum significat cur, quare, præteritis iungitur. Synesius epist. ἔφ. ὄ γεννάδιον ἐξ ἡμετέρων. Cum uerò in quo significat, infinitiuis gaudet: ἔφ. ὄ μεμνησθαι. & pro ἴνα futurum habet. Thucydides: ἔφ. ὄ τοὺς ἀνδρας νομοῦνται. Synesius: ἔφ. ὄ θηρίων οὐκ ἀναλείπει τῆ ποιμνῆ. Dicitur quoque ἔφ. ὄτε, & ἔφ. ὄτε. Vide comment. Bud.
Ἐφ. ὄρα. in adolescentia.
Ε Φ Α.
Ἐφαρομαι. sublegor.
Ἐφαλάμμος. ε. δ. adsilicns.

ἢ π Φ.
Ἐφάλλεσθαι ἵπποις. ascendere equos.
Ἐφάλιος. ε. δ. καὶ
Ἐφάλος. ε. δ. maritimus.
Ἐφάμα. τδ. indumentum, περιβλήμα, Suid.
Ἐφάμορον. simile, æquale: ὁμοιον, ἴσον, Suid.
Ἐφάμολον. controuersum, aduersarium, hostile, inimicum.
Ἐφάπαξ. semel.
Ἐφάπλωμα. ατω. τδ. culcitra.
Ἐφάπλις. ἴδος. genus ornamenti militaris.
Ἐφάπλωμα. μ. ἀψωμαι. π. αμμαι. attingo, cōtrecto, amplector, capessio, suscipio. ἐφρημίζον etiam accensum significat & ardens, ut uέμος ἐφῆπται, exarsit contentio. Iliad. φ'. ἐξ ἧς ἀθανάτοισιν ἔρις καὶ νέμος ἐφῆπται. Est etiam τὸ ἐπαρωροῦμαι. Homerus: τρεῶσι δὲ υἱὸν ἐφῆπται, impendit. Ἐφάπλωρον τὸ τέλους in ἱψ. Ethicorum, est quod ad finem, & beatitudinem pertinet. deponens, genituo iungitur.
Ἐφαρμογή. conuocientia, coherentia, quædratio.
Ἐφαρμογή. ἐόγρως, conuenio, cohæreo, Cōstruitur interdum cum datiuo, interdum cum præpositione τῶν. Aristot. ἡ δὲ ἀποδείξις οὐκ ἐφαρμογή ἐπ' ἀλλο γένος. Idem: ὁμοίως δὲ καὶ νοιὸς ἐφαρμόσει πᾶσι.
Ἐφαρωροται. serui quidam dicebatur in Creta.
Ε Φ Ε.
Ἐφεδρανα. γ. natium prominētia, super quibus sedetur.
Ἐφεδρεία. ας. sessio, insidiaz, statio.
Ἐφεδρεία. subsidia.
Ἐφεδρεύω. μ. εὐσω. π. ενκα. insidior, præfideo, ad custodiam sto, sedeo intus, obseruo, uicitori immineo, ut cum eo quamprimum congregiar. Item immineo in occasionem & calamitatem, & in res afflictas alterius, & insideo, sedeo super re aliqua. neutrum, datiuo iungitur.
Ἐφεδρέωντος. triarij.
Ἐφεδρέων. exercere ludum puerilem, qui Ἐφεδραμῶος dicitur, & Atticis ἐρ νοτῶν.
Ἐφεδρος. ε. δ. sellæ occupator, assessor, qui asidet in consultatione, præses, insidiator, ἐπιπληροσ. Sic etiam dicebatur ex Athletis, cui sorte obuenerat, ut certatibus alijs, spectator sederet, congressurus mox cum fatigatis uigens ipse atque integer uiribus, id quod foelicissimum censebatur. Sophocles metaphoricè pro ultimo usurpauit. Dicitur etiam ἐφεδρος cuius aggressio spectata
G ἱῖ est.

est. Vocantur item ἐφεδροὶ milites in sub-
dijis collocati, subsidiarij, substituti, succen-
turiati, οἱ ἐπιτεταμένοι. Vide lect. antiqua.
Caelum libro xij. cap. xvij. & Commen-
taria Budæi.

Ἐφεζομαι. se deo.
Ἐφέτω. licet, permittitur.
Ἐφέω. immitto.
Ἐφευγῶ. dicuntur aliuū astringentia, & quæ
excrementa sistunt in aluo.

Ἐφευγῶσι. οἱ. Academici dicebantur, quod
nihil certò, neq̃ pronunciare, neq̃ consti-
tuere de re aliqua uolebant, more aliorum
philosophorum, sed sententiam suam ani-
mo continebāt, semperq̃ semelius adhuc
consultaturos dicebant: unde & σιγήσῃσι
alio nomine uocati sunt. Budæus cuncta-
tores, & hæsitatores dici posse autumat.
Ἐπὶ τῷ ἐπιχέειν, quod assensionem retinere si-
gnificat, auctore Cicero.

Ἐφευγῶς. dubitanter.
Ἐφελῆς. ἴδος. ἡ. genus ulceris, ramentum.
Ἐφελυσῆς. οὐ. δ. adiutor, fauor; βοηθός, Suid.
Ἐφελύω. μ. ἴσω. π. η. α. uel
Ἐφελύομαι. uel
Ἐφελύω. μ. ξ. ω. εἰλά. adtraho, elicio. actiuū,
accusatiuo iungitur.

Ἐφένω. immittentis.
Ἐφεξῆς. deinceps, postea.
Ἐφεξῆς. ἴος. ἡ. prohibitio.
Ἐφεζῶ. prohibeo, continebo. ab ἰπέζω.
Ἐφέπομαι. μ. ἴσομαι. π. ἴμομαι. insequor. depon-
ens, datiuo iungitur.

Ἐφέσιμος. translaticius: de causa in qua pro-
uocatur ad iudicem superiorem.
Ἐφέσιμος δίκη. est causa quæ post appellatio-
nem agitur. Galen. Ἄλλ' ἴσως ἐνίσω δίκη ἐξ
φέσιμον ἀγωνισαδων τινι, id est, licebit alicui
ad illos à Thesiali iudicio prouocare.

Ἐφεσιμ δόξω. appellare.
Ἐφείω. ἡ. desiderium, translatio de foro ad
forum, id est de iudicio ad iudicium prouo-
catis. Lucianus: ἡ δὲ ἐφείω δὴ τὸν θία ἴσω.
Plena autem locutio est, δίκη τὸν τὸν δίκη
σὰς ἐφέων. hoc enim dicebant Atheniens
seis cum ab arbitris ad iudices prouocabāt
Ἐφείωτες τοῖς πράγμασι, qui summæ rerum
præfecti sunt.

Ἐφείω. ο. π. δ. imminens, aduentans.
Ἐφείω. ο. δ. domesticus, familiaris, lararius
Ἐφείω dicebantur supplices. Lege enim
sancitū erat, ut supplices apud Larem se

derent taciti. Interpretantur interdum ἀνα-
τόχθονας ciues, ac indigenas, incolasq̃. Et
Eustathius inquit, ἐφείω dicitur qui uerbè
incolit, & Vestam habet, qua ratione ἐπί-
νομοι, id est auxiliares ἐφείω non sunt,
ἐφείω θεός penates interpretantur.

Ἐφείω. ο. τ. umbrella.
Ἐφείω. ἴδος. ἡ. sagulum, exterior uestis, pal-
lium. Lucian. οὐνοῦ ἄλλὰ τὸ διαδύμα ἴσορ
με ἴχαιρ, uel τὸ ἐφείω.

Ἐφείω. principes.
Ἐφείω. οἱ. magistratus apud Athenien. qui
de capitalibus causis iudicabant.
Ἐφείω. οὐ. δ. desideratiuus.
Ἐφείω. ἡ. ἡ. mandatum, præceptum.
Ἐφείω. ο. uans.
Ἐφείω. ο. δ. inuentor.
Ἐφείω. μ. ἴσω. π. η. α. inuenio. actiuū, ac-
cusatiuo iungitur.

Ἐφείω. diffamo, detraho, irrideo.

Ε Φ Η.

Ἐφείω. pro inquit. Nam φείω ita positū
superfluum est.

Ἐφείω. ο. τ. pubes.
Ἐφείω. μ. ἴσω. π. η. α. pubesco. neutrum ab-
solutum.

Ἐφείω. ο. ἡ. iuuentus, adulescentia, ephēbia
Ἐφείω. loca puberibus exercendis cōstruata
Ἐφείω. locus in theatro, ubi spectabant e-
phēbi.

Ἐφείω. ο. δ. puber, ephēbus, adulescens: &
poculi genus, cuius meminit Athenæus li-
bro ἰδ. Dipnos.

Ἐφείω. enarrare.

Ἐφείω. μ. ἴσομαι. π. ἴμομαι. malis alienis læ-
tor, insulto. Etiam delector in bonam par-
tem. Gaza ex Cicero: τοῖς ἐφείω μενοει-
μυνοῖς τὸν μεραυνοῖ οἱ σοφοὶ τὸν γερύνοῖ
φείδονται. deponens, datiuo iungitur.

Ἐφείω. exhilaro.

Ἐφείω. immisit, ἅπὸ τῷ ἐφείω.
Ἐφείω. aduenit dies.

Ἐφείω. stigmata in facie.
Ἐφείω. coætaneus.

Ἐφείω. ἴδος. seu ἐφείω. ἡ. tuberculū & aspe-
do cutis in facie, ex inflammatione aut a-
dore solis prognata.

Ἐφείω. ο. δ. fraudulentus, & pustulas ac uel-
ti clauos quosdam habens in facie.

Ἐφείω. ο. ἡ. familia, uix uicis.
Ἐφείω. οὐ. δ. uel
Ἐφείω. quotidianus.

Ἐφείω.

Ἐφείω. οἱ. mortales, earū rerum periti, quæ
indies sūt: βροτοί, νεθήμερινὰ ἐθότων, ἔ πορω
εἰσὶν τοῖς μέλλον, auctore Suida.

Ἐφείω. ἴδος. ἡ. ephemeris, id est, libellus in
quo acta quotidiana cōtinentur, commen-
tarius, regestum, memoriale, uulgò memo-
rias uocant. Latini diarium uocant. Iuue-
nalis diurna dixit in plurali. Item historia
in qua res per singulos dies gesta scribun-
tunt, teste Gellio lib. v. cap. xvij.

Ἐφείω. ο. δ. quotidianus, dieularis, mole-
stus, animal uiuens unum diem. Ἐφείω
εἰς, uicis in diem quæstus. Ἐφείω
εἰς, prodigis, luxui indulgens.

Ἐφείω. ἡ. ἡ. præceptum.

Ἐφείω. placebat.

Ἐφείω. incumbit, imminet.

Ἐφείω. immittes, Iliad. ἄ.

Ἐφείω. dixisti, Atticè.

Ἐφείω. lætari.

Ἐφείω. iubeo, imponam.

Ε Φ Θ. Ε Φ Ι.

Ἐφείω. anticipaueram, à φείω.

Ἐφείω. ο. δ. coctus.

Ἐφείω. præueni.

Ἐφείω. corrupti sunt. Ionicè pro ἐφείω.

Ἐφείω. ο. τ. locus ubi assata ueneunt:
forum cupidarium.

Ἐφείω. δ. cupediarius. Athen. lib. ἰδ. δι-
πνός.

Ἐφείω. τὸ ἐφείω.

Ἐφείω. ο. δ. solidus, coctus, elixus, perfectus,
purus.

Ἐφείω. ο. δ. insultor, dæmon (qui & ἐπί-
της appellatur, de quo supra) morbus cum
externa quædam uis quiescentes uidetur
inuadere, & pondere suo pressò grauare.
A nostris recentioribus medicis incubus
dicitur. Dicitur ἅπὸ τῷ ἐφείω, quod hoz-
minem inuadat & premat. Alij ab Ephial-
te quodam dictum uolunt, de quo Home-
rus Odyss. xi. Themison τὸν γάμμα uocat,
ἅπὸ τῷ τὸν γάμμα. Quidam Græcorū definiunt
τὸν ἐφείω ἀνατρέχουσαν ἀναθυμίασιν, ἔξ
ἐπὶ τῷ ἀνατρέχουσαν ἀναθυμίασιν, id est, Redundantem
in caput euaporationem ex uoracitate ac
cruditate.

Ἐφείω. ἴος. ἡ. sudor.

Ἐφείω. cupio, mando, concupio, amore ca-
ptus sum, cupide peto appetoq̃. Item ca-
pto, ad actum designo, σεχάρομαι, quod Cla-
cero peto uocat: Omnes scelerati unū me

petunt, id est, ἴνος ἰμοῦ ἐφείω. Est & τὸ ἐπι-
τρέπομαι, cum mihi indulgetur & permittit-
tur, licet mihi.

Ἐφείω. τὰ. donaria.

Ἐφείω. infideo, sedeo. neut. datiuo iungit.

Ἐφείω. μ. ἴσω. π. η. α. immitto, concedo, ob-
sequor, τὸ ἐπιτέλλομαι ἢ προσάω, ἢ τὸ ἐπιτε-
νω ἢ ἐφορῶ. Item pro ἐπιτετέω, id est, in-
dulgeo & permitto. Significat etiā appellæ-
lo maiorem iudicem, id est, prouoco.

Ἐφείω. μ. ἴσομαι. π. ἴμομαι. μέσος ἄος. δ. ἐφεί-
ω. affequor, peruenio, aduento, appro-
pinquo. deponens, genitiuo iungitur.

Ἐφείω. οὐ. δ. possibilis, attingibilis, compre-
hensibilis.

Ἐφείω. uitis uitia, lentigines.

Ἐφείω. ο. δ. defyderabilis.

Ἐφείω. uehor equo.

Ἐφείω. ο. ἡ. turma equitum mille & ui-
ginti quatuor.

Ἐφείω. ο. δ. equitatorius, equester.

Ἐφείω. ο. τ. equi sella, id est, ephippium.

Ἐφείω. ο. δ. eques.

Ἐφείω. τὸ παραγίνομαι ἐξάφηνος, aduento, in-
sto, appeto, quod & nos opprimo dicimus.
Est etiā aggredior aliquid tractandum uel
dicendum, ad idq̃ animum adijcio, in eoq̃
commentando insisto & immoror. Isocra.
ἐπισὰς γὰρ τὰ θεοῖς ἐργα, ἢ ἴσται ἀρξάμενος
ποδὶ ἀντὸν. Item urgeo. Prætereā resisto, rez-
sisto, progredi nequeo, & in cursu hæreo,
insisto, claudor, desino: quod etiam ἐπίσχο-
μαι dicitur. Significat etiā præfectus sum.
Ἐφείω. τὸ πinguε lactis. Herod. lib. iij.
δόνεσι τὸ γάλα, ἢ τὸ μὴ ἀντὶ ἐπισάμενον ἀπα-
ρῶσαντὸν ἴγιντο εἶναι τιμώτερον.

Ἐφείω. μ. ἴσω. π. η. α. præficio, actiuum, da-
tiuo iungitur.

Ἐφείω. μ. ἴσω. π. η. α. supersto, incumbo, τὸ
τάψω, præficio. Item sisto, retineo, reprimo,
coërceo. Quemadmodum aut̃ παρατίνασι si-
gnificat sistere ad iudicium, ita ἐφείω est
sistere aliquè, & ut præsto sit uel præfens fa-
cere, & ut inter negociū tractandum adue-
niat, etiam ut interdum importunus adsit,
& tractantes agentesq̃ opprimat. Signifi-
cat etiam admoueo, animum intendo, ani-
maduerto, & intentus sum, diligenter con-
sydero, applico & adhibeo animum alicui
rei. Aristot. τούτοις ἐπισήσαντὸν. Idem: ποδὶ
τὸν δρισμὸν ἐπισήσας τὸν δεινοῖον, incumbēs
animo ad diffinitiones explicandas. Vide
G iij Comment.

Comment. Bud. neutrum, datiuo iungitur.

Ἐφίσυ, ἀντὶ τὸ ἐφίσαθι.

Ἐφὸδα. munus obeundi uigilias, & excubias inspiciendi.

Ἐφὸδαομαι. ἢ

Ἐφὸδαῖω. percurro, lustro, obeo, adeo, adior

Ἐφὸδαῖομαι. uaticio donor, uaticor, hoc est, uaticū sumo uel accipio, p uaticio exigo.

Ἐφὸδαῖω. μ. ἄσω. π. ἀνα. Instituo, instruo uaticio, aggredior. Gregor. pro baptismo donare morientem dixit: ἕως οὐ μάχην βαπτισοῦ καὶ χρισματισμοῦ, τὸ μὲν ὅπως ἐφὸδαῖον φησιν, τὸ δὲ ὅπως χρισματιστὴν κληρονομοῦσιν.

Ἐφὸδιον. ε. τδ. singulariter, subsidium, cōpendium uel ad rem quamlibet: occasio, procliuitas, ἢ ἀφορμὴ πρὸς τι. Aristides: ἐλευθερίας ἐφὸδιον. Libanitus: ἐφὸδιον εἰς τὸ ἀθλιεῖν ἔχων. Demosth. ἐφὸδιον λαβῶν τὸ πῶν συγγραμμάτων κενεῖται, ansam & occasionem cau famq; arripies. Ἐφὸδα uerò τὰ, pluraliter, commeatus, uaticum.

Ἐφονορ. ex impetu, statim.

Ἐφονος. ε. ἢ. accessus, impetus, incurfus, infestus, insultus, βλάβη, apparatus, instrumentum. Item insinatio apud Rhetores, hoc est, oratio per simulationē & circuitiōnem obscurē subiens auditoris animum: Cicer. ad Heren. λογικὰ ἐφονοί, argumenta.

Ἐφονος. ου. δ. ἢ. immunitus.

Ἐφονος. δ. ἐφονύωμ, quē circuitorem Latini uocauerunt, uigiliarum cognitor.

Ἐφονομαι. ου. τδ. temo.

Ἐφονία. ας. ἢ. consequentia, & nauis quæ trahit post se nauiculas.

Ἐφονορ. τδ. iumentum, gubernaculum, & nauis parua quæ & ἐφονίς dicitur.

Ἐφονορτίω. μ. ἴσω. π. ἡνα. sequor. dtō iungit.

Ἐφονορτίω. μ. ἴσω. π. ἡνα. paro.

Ἐφονορτίς. ου. δ. inspector.

Ἐφονορτία. μ. ἐπιφονομαι. ἢ ἐφονορτανα. interdū simpliciter uideo, & cerno, intueor, aspicio, respicio. Est etiam obseruo, quod aspicientis prouidentiam significat. Significat etiam recogno, recenseo, & quod Latine dicitur inspicio, uulgò uisito dicitur. acti. actō iungit.

Ἐφονορτία. πρῆξες sum, & inspectionem habeo.

Ἐφονορτία. ας. ἢ. tutela, inspectio. Est etiam magistratus Lacedæmoniorum.

Ἐφονορτία. μ. ἴσω. π. ἡνα. irruo, impetū facio. neutrum datiuo iungitur.

Ἐφονορτία. μ. ἴσω. π. ἡνα. maneo in portu, stas

tionem habeo, neutrum absolutum.

Ἐφονορτία. ἢ

Ἐφονορτία. ε. ingressus nauis, ἐφονορτία ναυτικῆ.

Ἐφονορτία. ε. δ. πρῆξες, πρῆξες, episcopus, epheorus, qui magistratus erat apud Lacedæmonios: ab ἐφονορτία dicitur, qui res ciuitatis intuerentur, atq; curarent. L. Valla nuntiat: bunum equitū, nunc tribunū plebis uertit.

Ἐφονορτία. animaduertit.

Ἐφονορτία. est, fuit, euenit.

Ἐφονορτία. contumelior.

Ἐφονορτία. ου. δ. contumeliosus.

Ἐφονορτία. ου. δ. rignus.

Ἐφονορτία. ε. δ. aquaticus, udus.

Ἐφονορτία. ου. δ. idem.

Ἐφονορτία. erat apparitor ille apud Athenienses qui clepsydri moderandis præfectus erat.

Ἐφονορτία. superpluit, id est, pluuia statim sequitur. Theophr. ἐφονορτία ὅπου ἀν ἐφιστῆ.

Ἐφονορτία. incumbens & persequens.

Ἐφονορτία. τὸ ὅπου τὸ ὑπερθεῖται.

Ἐφονορτία. capax sui, occupauit, continuit. Iliad. δ. ἦρι δ' οὐκ ἐχάθε σιθλοὶ χόλον.

Ἐφονορτία. ε. τδ. lorū quo bos aratro alligatur.

Ἐφονορτία. ε. δ. fide dignus, q promissa seruat.

Ab ἐχονο teneo, & ἐχονο promissio, idoneus defensor, tutus, magnæ existimationis.

Ἐφονορτία. ε. δ. prudens, modestus, pudicus.

Ἐφονορτία. τὸ δὲ φεῖδιον, diminutiū ab ἐχονο, Suid.

Ἐφονορτία. ἀμετακινήτως. immobilem esse & constantem.

Ἐφονορτία. siue ἐχονο siue ἐχονο, Alcibiaci herba.

Ἐφονορτία. ου. δ. spectabilis. Theoph. ἐφονορτία λόγος μάχης.

Ἐφονορτία. μ. ἴσω. π. ἡνα. sileo, taceo, linguæ continentis sum, supprimo uerba. neut. absol.

Ἐφονορτία. ας. ἢ. taciturnitas, silentiū, sermonis continentia. Gellius scribit hoc nomine uocatum fuisse silentiū illud discipulorū Pythagoræ. Ab ἐχονο, coërceo, & μύθος sermo.

Ἐφονορτία. taciturni, homines parcissimi sermonis ac linguæ continentis, & qui censendi immunitatem habent, qui & ἀνουστοι.

Ἐφονορτία. ἴδως. echeneis pisciculus, qui nauem quantumuis magnam ac remis ueliscq; cōcitatum sistit, unde & nomē illi inditum, nimirum ab ἐχονο teneo, & ναῦς nauis: à nostris remora remigioq; appellatur.

Ἐφονορτία. apud Homerum mortiferum significat, quod inde deductū putant, quod τὸ ἄνθος arbor recisa non succreecat amplius, sed funditus

sed funditus intereat, etiam si ad amaritudinem referant alij.

Ἐφονορτία. ἴδως. ὁ. ἢ. grauis, mortifer, amarus. Ἐφονορτία. ὁ. ἢ. equos habens: δ ἐχονο ἵππους, Suid. ἵππωνος, ἵππωνος, Hesyech.

Ἐφονορτία. ου. cuti adhærens. unde χυθονορτία ἐφονορτία apud Athenæum pro cancellis.

Ἐφονορτία. habeo, actiuū, accusatiuo iungitur.

Ἐφονορτία. aro.

Ἐφονορτία. ἢ. rectum lignum quod inter arandum manu continet arator. Latini stiuam appellant.

Ἐφονορτία. ε. τδ. locus in nauī ubi res reconduntur. Nicand. The. εἰς ἀλα φουθιβέντος ἐχονορτία ἐξαναδύνα.

Ἐφονορτία. Epitotarum tyrannus, tam immani crudelitate ut regionem ipsius ingressis hominibus, aures, nares, pudenda deniq; abscederet. Huius meminit Homer. Odyss. lib. xvij.

Ἐφονορτία. fudi, effudi.

Ἐφονορτία. ουος. δ. ἢ. prudens, habens mentem.

Ἐφονορτία. inimicor, odi. neutrum, datiuo iungit.

Ἐφονορτία. idem quod χθίς, heri. Plutarch. ἢ δ' ἐμὴ γυνὴ τοσαύτη ἀπὸ ἐχθίς οὐδ' ἀμὴν πρὸ οὐρανό.

Ἐφονορτία. τὸ πρὸς ἑαυτῶν. modus loquendi, quum diu aliquid factum, non multo antè uolumus dicere.

Ἐφονορτία. ου. δ. hefternus.

Ἐφονορτία. ου. δ. inimicissimus.

Ἐφονορτία. ουος. δ. magis inimicus, quasi dicas inimicitior.

Ἐφονορτία. ἐχθροποιῶ, sum inimicus.

Ἐφονορτία. ου. δ. hostis.

Ἐφονορτία. inimicus, qui odio habetur.

Ἐφονορτία. ου. τδ. odium, inimicitia, labor.

Ἐφονορτία. ας. ἢ. inimicitia, simultas.

Ἐφονορτία. ας. ἢ. inimica.

Ἐφονορτία. odi, inimicor.

Ἐφονορτία. odio habendus, & inimicus æstis mandus.

Ἐφονορτία. ου. δ. inimicus, hostis, proprie q prius fuit amicus, ut ait Ammonius.

Ἐφονορτία. odiose, hostiliter, male: ἀπεχθῶς καὶ κακῶς, Suid.

Ἐφονορτία. odi.

Ἐφονορτία. ἢ. uipera. Sic dicta uolunt, qui acty mologias scribunt, παρα τὸ ἐχονο ἐν ἐσσητῆ πῶνον ἄχρηθαν ἀσπο, quod ad interitum usque factum intus contineat: id quod conuenit

cum ijs, quæ de ea traduntur à grauissimis authoribus, nimirum Plinio, Plutarcho, Nicandro, Apuleio, Hieronymo & Ambrosio. Fortiter tamen hæc à uiris doctissimis conuelluntur, inter quos est Apollonius apud Philostratum, qui uiperam uisam esse refert, serpenteis, quos peperisset, lambentem, quasiq; expolientem.

Ἐχινος. ου. δ. locus ubi tenetur temo.

Ἐχινωπύξ. ἢ. echino uulpes.

Ἐχινώσιος. ε. δ. concauitas aurium.

Ἐχινώσινωτος. ε. δ. morsus à uiperis.

Ἐχινος. apud Demosthenem capsā, uel scissuram forensē, nunc æneum, nunc opere singulino, in quod testium dicta, acta litis, omniaq; à partibus prolata conijciabantur, & ea quæ in acta prolaturi erant, uel (ut ueteribus mos erat in priuatis litibus agitandis) apud sequestre deposituri, quoad palam in iudicium proferrentur ad sententiam ferendam. τὰ εἰς ἐχινον ἐμβαλλόμενα dicebant, litis instrumentum significantes.

Et εἰς ἐχινον ἐμβαλλόμεν, pro eo quod est, apud acta proferre. Hoc item nomine dicuntur interna uentris Eustachio. Item freni pars.

Sic item dicitur pars quædam in capitulo Doricæ columnæ. Ἐχινος item dicuntur ornamenta circa carpum manus, quæ etiam uelilla, περιεργεῖα, βουβάτια dicuntur. Est & hoc nomine urbs quædam in Thessalia.

Item animalis nomen, cuius duplex est genus, terrestre, quæ alio nomine Erinaceum uocant: & maritimum, utrumq; spinis obducunt, unde parcmia: Ἐχινος τρεχέτης ερσ.

Hæc ex Græcorum commentarijs collegunt Budæus, Erasmus & Cœlius.

Ἐχινώσινωτος. δ. à uipera morsus.

Ἐχινος. ου. uipera.

Ἐχμα. ατος. τδ. retinaculum, στήριγμα.

Ἐχμαῖω. prohibeo, quiesco, firmo: κωλύω, ἵσως χάλω, στήριξω, κρατῶ, δεσμεύω, Hesyech.

Ἐχμα. μ. ἐξομαι. π. ἐχμα. habeo. Gaza: ἴνα μετ' ἵσως ἐχουτο ἀξιώματ' ὁ νόμος, quod Cicero dixit: Quo maiorem auctoritatem haberet oratio. Item tango, iuxta sum, hæreo, tenciter adhæreo, immeditate sequor. Lucia.

in Necyomantia: ἐπὶ δὲ τῶν ἀποπτην ἐχθρῶν ἀντὶ τῶ, Cōtinuus illi à tergo comes ad hærebam. Ἐχμαῖω τινος, ab aliquo penderē. Aristid. in Themisto. ὡσπερ τῆς ἱερέως ἀνυρέως τῆς ἐκείνου φωνῆς ἐχθρῶν, Ac uelut à fascra anchora

era anchora de illius uoce pendentes.
ἐχέδω τῶν ἐπιεθόντων, occurrere imminenti-
bus periculis. Ἐχέδω τῆς δόδου, iter facere,
proficisci. Herodia. τῆς δὲ τοῦ Ἀλδίνου δόδου
ἔχεται. Sic & apud Vergilium: Quo ue te-
netis iter? τῆς λυτῆς ἐχέδω, mœrore affici.
Item intelligo. Sic etiam apud Terentiū,
habet omnem rem, pro intelligit. Et ordi-
nor, disponor. genitiuo iungitur.

ἐχόμενος. ε. δ. continuus, consequens, conti-
guus, uicinus, propinquus, coniunctus, ut
ad Hebræos vi. περιέσμεθα δὲ πρὸς ἑμῶν ἀγα-
πητοῖ τὰ κρείττονα καὶ ἐχόμενα τῆς σωτηρίας.

Ε Χ Ρ. Ε Χ Υ. Ε Χ Ω.

ἐχρήρ & χρεῖρ, (per numero usurpantur apud
oratores, ἀντι τῶ χρεῖ, quemadmodū ἵν pro
δῆ), & ἔδα pro δῆ, & προσήμω pro προσήμα.
ἐχυρός. οὐ. δ. munitus, tutus.

ἐχυρώμα. τὸ. munitio, securitas, ἀσφάλεια.
ἐχυρός. fortiter, tuto: ἰσχυρός καὶ ἀσφαλῶς, Suid.
ἔχω, μ. ἔω. π. ἔχυνα. habeo, obtineo, occu-
po, possideo: ut ἀδιδῶς τὰ ἑαυτῶ ἔχω. apud
Herodianum. habito, nanciscor, custodio,
adduco, deduco, applico, admoueo, exhibeo,
præsto, præbeo, teneo, contineo, reprimo,
cohibeo, agito, impello. Accusatiuo.

Significat item affectum, uel animatū esse
erga aliquē, idēq; cum datiuo. Demosth. οἱ
μὲν οὖν πολλοὶ μακρόδονον πῶς ἔχουσι τὸ φιλίπ-
πῳ, ἐν τούτῳ ἂν τις συνέψατο ἐ χαλεπῶς. Item
facio. Lucia. in Timone: καὶ σὺ μὲν σιωπῆς ὡς
ἔχας, Tu quidem fode ita ut facis. Sic Salu-
stius: Comitijis habitis consules declarant.
Refertur etiam ad ualetudinem, unde μα-
κρόδονον ἔχων, πονήρας ἔχων. Lucian. in Gallo:
ἀπαιμίνω δὲ Ἀρχιθίς τῷ ἰατρῷ διότι οὐτως ἔχων
ἄφιητο. οὐτως ἔχω γνώμης, in ea sum senten-
tia, sic sentio, ita affectus sum. Demosthen.
item pro sum: ἔχω ἐν ταῦθα ἡμέρας δὴ τινος, οὐ-
τως ἔχω & οὐτως πείθω, ita sum, eius sum in
genij & naturæ. Herodian. in primo: γίνω-
μην οὖν δὲ κόμμοδος οὐτως ἔχει, hoc itaq; gene-
re Commodus erat. ἐν γαστρὶ ἔχων, pregnan-
te, grauidam esse, uterum ferre apud Athe-
næum, & in Euangelio Matth. δὲ αὐτῶ τῶς
ἐν γαστρὶ ἔχουσαι, uæ prægnantibus. Quan-
do adheret uerbis infinitiuis sæpe ἀντι τῶ
δύναμει ponitur, id est, possum: id quod La-
tini imitantur quoq;. Gell. lib. xvij. cap. xx.
Habes ne nobis dicere in libris Rhetorum
uestrorum tam apte, tamq; modulaté com-
positam orationem? Δεικνύμεν ἔχῶ, ostende

re queo, ostendere debeo, ostendendum
mihī est. In futuro aspiratur ad differentiā
τῶ ἔξω aduerbij. Aonitus secundus, ἔξω,
ἀπὸ τῶ σχῆμα, quod est habeo. Μαθὼν ἔξω pro
ἔμαθον, & sic de alijs. Aut possumus dicere
quod abundet, quoad ad significationem;
ut, παύσας ἔξω. Vide Bud. in Comment,
actiuum, accusatiuo iungitur.
ἔχω ἐν ὄ. recendor.

ἐχῶσάμην. exaggeravi terram, tumulum se-
ci, sepulchrum condidi.

Τὸ Ε μετ' ᾧ Υ.

ΕΨάλιος. elixus, decoctus. Nicand. καί πο-
τε κνίδην ἐψάλειτο κρήμιοισι πολυδάμοιο φε-
ραροίσιν.

ἔψάνη. ης. ἢ. olla, patella.
ἔψανον. οὐ. τὸ. quod facile coquitur, molle as-
bundans.

ἔψάω. μ. ἴσω. π. ἴνα. καὶ
ἔψέω. coquo, lixo. actiuū, accusatiuo iungit,
ἔψευμένος. accipitur actiuē & passiuē: nam di-
citur is qui mentitus est, & τὰ ἔψευμύνα, uer-
ba & falso dicta.

ἔψημα. απῶ. τὸ. καὶ
ἔψησις. ιος. ἢ. coctio, elixatio, & una ex opera-
tionibus calidi stomachi.

ἔψημα τῶ δῆς. ἔος. δ. ἢ. sapam olens aut destruiti,

ἔψητριον. τὸ. olla.

ἔψητός. οὐ. δ. coctus.

ἔψια. ας. ἢ. confabulatio, risus, παίγνιον.

ἔψια. τὸ. uerborum ludicra, scommata: τὰ ἐ-
πολόων παίγνια, Suid. γέλως, παθῆα, χλευ-
σμός.

ἔψιασάμην. conuersari, delectari, ludere, exere-
cere.

ἔψιμον. τὸ. ludus: παίγνιον, Suid.

ἔψιω. dico, confabulor.

ἔψω. elixo, coquo.

Τὸ Ε μετ' ᾧ Ω.

ΕΨΩ. sum, uado, perficio.

ἔσω. induo, sedeo. unde ἔξω, signat etiam

mitto. augmentum habet per i post i.

ἔσω. ens.

ἔσθα pro ἔσθα, consueui.

ἔσθην. mane.

ἔσθινός. οὐ. δ. matutinus, dilucularius, tem-
pus matutinum. Herodia. ἐξ ἑσθινῶ ἄς ἰσθί-
ραν ἔμαχέσαντο. subauditur γρόνος.

ἔσθην. similis erat, cum datiuo, aut uidebatur

sine casu, pro ἰοίμην.

ἔσθονεσσία. ας. ἢ. hefterne repletionis graue-
do, & incōmoditas, temulentia pridiana.

Ἐσθονεσσία.

Ἐσθονεσσία. qui dudū est mortuus: δὲ πρὸ πολλοῦ
καὶ τὸ ἐσθονεσσία, Suid.

ἔσθον. ε. δ. uanus, antiquus, non recens, mar-
cidus, rancidus, hefternus, pridianus, he-
sterno uino languens, friuolus, frigidus.
Propriè dicitur de cibis qui in proximum
diem feruantur.

ἔσθον. sperabat.

ἔσθον. emi, pro ὄννημαι.

ἔσθον. Accipitur actiuē & passiuē, dicitur

enim qui emptus est, & dominus, ut qui es-
mit mancipium.

ἔσθον. aperui.

ἔσθον. ε. δ. lucifer, matutinus, orientalis, heous

ἔσθον. ας. ἢ. exaltatio, sublimitas, ἢ κρημάθρα,

ἢ ἄστρον.

ἔσθον. uidi, pro ἄρανα, Atticè.

ἔσθον. feci.

ἔσθον. καὶ

ἔσθον. suspensum: κρημάθρα, Suid.

ἔσθον. attollo, de rebus sublimibus cogito,

ἢ ἄστρον.

ἔσθον. ἢ. arrogancia, ὑψηλοφροσύνη.

ἔσθον. ἢ. καὶ

ἔσθον. aurora, oriens.

ἔσθον. quousq;, quandiu, usque, interim, dum,

quoad.

ἔσθον. dum. Quomodo autem iungatur uer-
bis, uide apud Bud. in Comment.

ἔσθον. donec, usque quo, usq; dum, quoad,

quoad usque, sane, sic, ἔα.

ἔσθον. usque in hodiernum diem, &

ἔσθον. καταβαδίσθη, usque ad infernum dez-

primeris. Matth. ix.

ἔσθον. usquequo.

ἔσθον. ε. lucifer, stella matutina.

ἔσθον. περιπατῶ. dilucularia ambulatio.

ἔσθον. pro ἑσθον. Ionicè, Suid.

Τὸ Ζ μετ' ᾧ Α.

A. particula est, per se nihil
significans, sed augmen-
tum in cōpositione dictio-
nibus affert, magnū, mul-
tum, robustum: καὶ inquit
Hesyc. μύρα, ἰσχυρόν, πολλόν.

ζάβη. τὸ κρήμιον.

ζάβη. arma dicuntur bellica.

ζάβη. pro διαβάλλω, decipio, calumnior.

ζάβη. τὸ. armamentorium, locus ubi ar-
ma reponuntur, à ζάβη.

ζάβη. ε. δ. edax.

ζαγγερός. Bacchus apud poetas.

ζάβη. ης. ἢ. falx apud Siculos, unde Zanc-
cle urbs Siciliae.

ζαγγός. οὐ. discalcatus: ὑπόδενω.

ζαίς. τὸ. magnum, multum, splendendum, for-
te: μύρα, πολλόν, λαμπρόν, ἰσχυρόν, Hesych.

ζαίς. ἔος. δ. ἢ. ualde flans.

ζάβη. ε. δ. ἢ. diuinus, admirandus.

ζάβη. ε. δ. ἢ. minister, æditus.

ζάβη. οὐ. furiosus, ualde iracundus.

ζάβη. οὐ. ἢ. Zacynthus insula in mari Ios-
nio.

ζαλέβη. Zalcucus legislator, qui Eptzephy-
ris legeis tulit.

ζαλίβη. demento, infatuo.

ζάβη. ης. ἢ. tempestas, turbo, fluctuatio, pro-
cella.

ζαμάτιον. οὐ. τὸ. catinus.

ζάβη. ε. δ. τὸ ζάβη.

ζαμαρτίος. dici solitum, cum non sine reue-
rentia quadam, aliquem nominamus uita-

functum, quasi ualde beatus: sicuti felicitis

recordationis nunc frequentissimum est.

ζαμβή. ης. ἢ. instrumentum musicum.

ζαμβή. ε. δ. ἢ. robustus, iracundus.

ζάβη. est inter coquinaria instrumenta Pol-
luci.

ζαυτιλ. ars filandi.

ζαυτιλ. ε. δ. ἢ. multus.

ζάβη. οὐ. ε. δ. ualde diues, ditissimus.

ζαυτιλ. in piltrino torqueo: ἐν μύρα βασσα-
μίω.

ζαυτιλ. ε. δ. ἢ. crasso modo nutritus, bene

& ualde nutritus.

ζαυτιλ. ε. δ. ἢ. simplex, rusticus.

ζαυτιλ. οὐ. δ. contumax.

ζαυτιλ. ualde cōtumaciter, iracundè, tumis-
dè, rusticè.

ζαυτιλ. ε. δ. ἢ. magnanimus, ualde ar-
dens.

ζαυτιλ. ε. δ. ualde necessarius, utilis.

ζαυτιλ. οὐ. δ. iracundus.

ζαυτιλ. ε. δ. ἢ. ualde utilis.

ζαυτιλ. ἐν τῶ. δ. ἢ. ualde grauens.

ζάβη. μ. ἴσω. π. ἴνα. uino, uigeo, de hominibus,

brutis, & plantis ex equo dicitur, ut annotat
Ammonius. neutrum absolutum.

Τὸ Ζ μετ' ᾧ Ε.

Ζεά. ε. δ. ἢ. hordei genus, & Latine dicitur
Zea. Giza speltam uertit, à Pli-
nio semen appellatur, id autem genus fru-
mentum

habet. Est enim heteroclitum.
ζυγασάτω. sunt libripendes per urbeis confi-
tuti, qui ponderibus præfecti appellantur.
ζυγασάτω. μ.ήσω. π.ηηγ. manubrium cytharæ
pondero. act. accusatio iungitur.
ζυγοφόρος. ε. δ. frugifer.
ζυγάδες. καὶ
ζυγάμα. os quoddam in corpore humano me-
dulla carens. Vide Galenum lib. xi. de us-
su partium.
ζυγάθρισον. consydera. ζυγάθρον, perpende.
Aristophanes nebul. νινισον αὐθις αὐτὸ μὲν
ζυγάθρισον.
ζυγάθρον. τὸ. uectis qui duas continet ianuas
ζυγάματς. ζ. duo ossa circa aurem, quæ &
cancri uocantur.
ζυθάς. οὐ. δ. zythus, potio ex ordeo.
ζύμη. ης. ἢ. fermentum.
ζυμίτης. ε. δ. panis fermentatus.
ζυμόμοι. μ.ώσομοι. π.ωμοι. fermentor.
ζυμώδης. ιος. δ. ἢ. fermentaceus, non mucia-
dus, non mucosus.
ζύμομα. αποτ. τὸ. fermentum.
ζυμωτός. οὐ. δ. fermentatus.

ZΩΓΡΙΑ. τὰ. præmia quæ penduntur:
pro uitæ redemptione. Hom. Odyf.
θ'. μνήσι μοῦ, ὅτι μοι πρῶτη ζωάγει δ'φέλλας,
id est, meminere mei, quod d' mihi primæ ui-
tæ præmia debes.
ζωαρεῖς. ιος. δ. ἢ. qui ad uitam sustentandam
sufficit.
ζώαρχος. ε. δ. qui uni præest elephantum, ab a-
nimalis præfectura uocatus.
ζωγονέω. μ.ήσω. π.ηηγ. uiuum genero, neutrū
absolutum.
ζωρεάθειον. ε. τὸ. officina pictoris.
ζωρεάθειω. μ.ήσω. π.ηηγ. pingo, actiuum, ac-
cusatio iungitur.
ζωρεάθειματς. τὰ. picturamenta.
ζωρεάθεια. ας. ἢ. pictura.
ζωρεάθειος. ε. δ. pictor.
ζωρεῖω. μ.ήσω. π.ηηγ. uiuum capio, fuscito, ca-
pio, uincio.
ζωρεῖον. τὸ. uiuarium.
ζωρεία. ας. ἢ. uenatio, τὸ ζῶα ἀγρεύειν. Dicitur
etiam quoties uiuus aliquis redimendus,
aut multandus capitur: unde ζωρεία λαβῆναι
uiuum capere, frequens historicis.
ζωρεία. ζωαρεία. τὰ. feretra mortuorum.
ζωρεος. τὸ ζωρεῖον.
ζωδάριον. ε. bestiola.

ζωδάριος. ζ. ἢ. circulus in quo duodecim sunt
signa, & ob id à Latinis signifer dicitur.
ζωδιον. ε. τὸ. animal paruum.
ζωι. ἦς. ἢ. uita, tempus uitæ, sumptus ad uitā
sustinentandam, substantia, uide βίος.
ζωιρέος. οὐ. δ. uiuax.
ζωίλος. ε. δ. Zoilus, Homer i æmulus.
ζώμα. αποτ. τὸ. cingulum, ζωνή.
ζωμύματς. τὰ. funes quidam in nauibus, Ari-
stophan. equitib. τῶς ζωλοπονησίων τριήρεσι
ζωμύματς. quanquā interim alludat ad ius
coquinarium.
ζωμήριος. ιος. ἢ. uas quo ius hauritur: instru-
mentum coquinarium, quo ebullientē spu-
mam defecamus.
ζωμίδιον. ε. τὸ. iusculum, id est brodiolum.
ζωμοποιός. οὐ. δ. cupediarius, coquus.
ζάμοροφος. ε. δ. animal pictum.
ζωμός. οὐ. δ. ius, id est brodium.
ζώνη. ης. ἢ. zona, cingulum uel cingulum, cin-
ctus, lorum, baltheus. Ammonius anno-
tat uirorum esse, quemadmodū ζωνορ φο-
minarum. Homerus pro armorum appa-
ratu usurpat, & ueteres ζώσαδων (à quo des-
cendit) ἀντ' τὸ ἐνδύσαι τὰ ὄπλα, id est, arma
induere, dixerūt. Est & pars corporis quæ
cingitur.
ζώνιον. ε. τὸ. cingulum, diminutiuum est, &
propriè de cingulo muliebri dicitur.
ζωνισπλόκος. ζονarius artifex: solebant enim
mulierum zonæ apud ueteres protexέdo
contorqueri.
ζωννύσκω. μ.ώσω. π.ηηγ. καὶ
ζωννύω. cingo, arma induo, actiuum, accusa-
tiu iungitur.
ζωντῆον. ε. τὸ. pistrinum, hoc est locus ubi fet-
ui molunt & cruciantur.
ζωογονία. generatio.
ζωογονέος uocaf numerus septenarius, quod
infantes septimo mense nati uiuāt facilius,
quàm qui sequenti. Vnde est & problema:
apud Alexandrum Aphrodis. unde stat.
ut infantes ἐπ'αμμηνιάοι, id est, septimestres
sunt σάσμοι, id est, uitales, ὀνομαζοῦντο uε-
τὸ, id est octimestres, minimè.
ζωογονέω. uiuum produco, gigno.
ζωοδότρια. ας. ἢ. uitam largiens.
ζωοδότρια. dei epitheton, uitæ largitor: δ'ζωὴ
πᾶσι δίδους ἀγαθός θεός. Suid.
ζωοθυεῖν. animal sacrificare.
ζῶον. ε. τὸ. animal.
ζῶον. uiuum.

ζῶον.

ζῶος. οὐ. δ. uiuus.
ζωοποιέω. μ.ήσω. π.ηηγ. uiuifico, actiuum, ac-
cusatio iungitur.
ζωοποιητός. οὐ. τὸ. potentia uiuifica.
ζωοσάσια. τὰ. animalium septa, τετὰ ζῶ.
ζωοποιέω. animal generatur.
ζωοποιία. ἢ. animalis generatio.
ζωοποιον. ε. τὸ. uiuiperum.
ζωοφόρος. ε. δ. signifer.
ζωοφύγς. dicuntur quæ mediam naturam in-
ter sensibilia & uegetabilia habent, ut os-
strea, spongiæ, & similia inter animalia.
Nos fortasse (inquit Budæus) plātanimes
dicere possumus, uel plantanimalia.
ζῶπιον. ης. ἢ. refina quæ in usum medicami-
num à nauibus deraditur.
ζωπύρα. ας. ἢ. καὶ
ζῶπυρον. ε. τὸ. follis, scintillula, ignitum ad-
iectiuum.
ζωπύριω. μ.ήσω. π.ηηγ. καὶ
ζῶπυρόω. μ.ώσω. π.ηηγ. excito ignē, facio re-
uiuifcere.
ζωροπότης. ε. δ. meribus, temulentus.
ζωρός. οὐ. δ. merum, id est uinum.
ζωροτέρον. quibusdam significat τὸ θερμῶν,
ut illud Homeri lib. nono Iliad. ζωροτέρον
δ'ἀέρας. non ad meracis uinum, sed ad
ministrorū celeritatem referendum putāt.
ζωροτέρος. ε. δ. purior, meracior.
ζῶσιμος. ου. δ. uitalis.
ζῶσιμα. τὸ. cinctus, thorax, uectis ad proci-
sum idonea: φωτεινός κίτων, θόραξ, ἀπὸ τοῦ
ζῶνυδων. Suid.
ζῶσιμ. ἦρος. δ. cingulū, baltheus, uenter, subs-
pectoralis, ἀπὸ τὸ ζῶνυμ.
ζῶσιμης παλλάδος. simulachra apud Theba-
nos stetit tradunt, quod ibi arma cœpe-
rit aduersus Eubæos & Chalco dentem, si-
quidem ζῶσαδων ueteribus significat arma
induere.
ζῶσιμα. τὰ. indumenta uirilia.
ζῶσιμος. οὐ. δ. uiuax, uitalis.
ζῶσιμον. ου. τὸ. animalculum, diminutiuum
est nomen à ζῶον.
ζῶσιμης. ιος. δ. ἢ. belluinus.
ζῶσιμα. uocantur tapetia animalium figuris
intexta, cuiusmodi & hodie passim habentur.
Vnde & Plautus in Pseudolo belluata
tapetia uocat.

Oxytonū cum spiritu leni διαφεντικῶν est, signifi-
catq̄ quā, aut uel. Ali-
quādo ἀπορριματικῶν, an-
num, annonæ Aliquādo
διασαφηντικῶν pro οὐν, ut
Iliad. α. βούλομαι ἐγὼ λαθὼν σόον ἐμυθῆσαι ἢ ἀπο-
λίθω, Volo ego populum saluum esse, nō
perire. Quod tamen nonnulli per Quā,
interpretari solent, ut ἢ explanatiuū sit, &
ἀνακερτικῶν, ad hanc fermē sententiam: Ma-
lo ego populū seruari, quā, interire. Atq̄
sic ferē accipitur, quando pluribus propo-
sitis, unum aliquod eligitur. Porphyrius
hoc loco μὲν ἀπολίθω interpretatur, ac si di-
ceret Agamemnon: Volo ego populum
seruare, & ipse interire. Item alioqui, uel
ἐπε, id est nam, & enim.
ἢ οὐ. idem quod ἢ γῶ.
ἢ ὄς. quā. Gaza in Cicer. δ' ἄγε ἐπι πολυμια
θίσερον δουά διαλέγεσθαι, ἢ ὄς ἐν τοῖς ἰδίοις ἀνε-
τός εἰσθερ συγγράμμασι, τοῖς ἑλληνησῖς. τοῦ το
γε ἀπόνευμα πόροις.
ἢ. articulus scœminini generis.
ἢ μὴ οὐσα. iudicium nullum dicitur apud De-
mosthen. quod etiam οὐμ οὐσα dicitur.
ἢ. aspiratum & oxytonum, articulus est subs-
iunctiuus scœ. gen. quæ. & relatiuum pro-
nomen pro ἀντὶ. Odyss. γ'. ἀδ' εὐ μὲν τε-
χων, ἢδ' εὐ μὲν ἠνιόχων. Item pronome est
possestiuum tertie personæ, ab ὄς, ἢ, δ.
ἢ. cum circumflexo & spiritu aspero, cui, da-
tiuus à nominatiuo ἢ, aut suæ, datiuus scœ:
mininus ab ὄς. Aliquando τοπιον ἐπιέρε-
μα, pro ubi, quo loco, quā, quò. Aliquādo
δμοιωματικῶν, pro, ut, quemadmodum.
ἢ θέμις. quatenus licet.
ἢ. cum tenui & inflexo, iotaq̄ subscripto, su-
erit, ab εἶμι.
ἢ. cum spiritu leni, & accentu circumflexo, est
particula confirmatiua, certè, δὴ ἄρα, uerè,
re uera, nempe, siquidem, quatenus. Item
erat uel fuit, ab εἶμι. Et pro ἐφιν, unde fre-
quenter apud Platonem & Lucianum, ἢδ'
ὄς, inquit ille, dixit, aiebat.
ἢ γῶ. nonne?
ἢ γῶ ἄρ. alioqui, nam si.
ἢ κέρτα. maxime, modus ad firmandi.
ἢ μὴ. profecto, nimirum, τὸ ὄνομα: sed oppo-
nitur ferē iureiurando. Demosthen. μὲν ἡστῶ
H ij παίδων

Ἡπατιοί. οἱ. iccinorosi, id est, qui laborant ex iccinore.

Ἡπατίτις. ἴδος. ἡ. iccoraria uena.

Ἡπαφίς. decepit, seduxit

Ἡπειθᾶνός. οὐδ. δ. pro ἀπειθᾶνός, debilis, claudus, mutilus, stultus.

Ἡπειθᾶνός. μ. ἄσω. π. οὐα. debilito. actiuū, accusatiuo iungitur.

Ἡπειμῖνός. festinanter.

Ἡπερος. οὐ. ἡ. cōtinens, id est, terra firma, Epirus. ab α & πέρως finis.

Ἡπερώτης. β. δ. Epirota, & continentis habitator, dos mediterranea.

Ἡπερ. quā, aduerbium comparandi.

Ἡπεροπέδός. ἴος. δ. deceptor, mendax.

Ἡπεροπίσις. ἴος. ἡ. impostura.

Ἡπεροπυθῆς. οὐδ. δ. deceptor.

Ἡπεροπύδω. μ. εὐσω. π. ιουα. decipio. actiuum, accusatiuo iungitur.

Ἡπυθίριον. τὸ. acicula.

Ἡπυθίς. οὐδ. δ. sutor.

Ἡπύθρια. ἡ. acus.

Ἡπιάλινος. οὐ. τὸ. alior qui febrim praecedit.

Ἡπιάλος. οὐ. δ. febris cum rigore algida. Haec febris mansuetius tractat hominē, & leuius calfacit. Medici lentam uocāt & phlegmaticam: πυρετός contra, quae uehementer inflammatur.

Ἡπιάω. μ. ἄσω. π. αια. mitigo. actiuum, accusatiuo iungitur.

Ἡπιόθαρος. β. δ. ἡ. mitis, mitia donans.

Ἡπιόλης. ἡ.

Ἡπιόλος. οὐ. δ. idem quod Ἡπίαλος: cognatione enim uocū facile confundi solent. Ἡπίαλος uerò densu spiritu, pro papillione legitur. Ἡπιος. οὐ. δ. blandus, mitis, paruulus, suauis, quietus, lenis, clemens, mansuetus, beneuolus.

Ἡπίος. leniter.

Ἡπίωτατος. β. δ. abiectissimus.

Ἡπου. utrum, nonne? Lucianus ἡ οὐδὲν ποτέ dixit, ecquando autem? Ἡπου etiā significat nimirū, utiq; profectò, multo magis: quod etiam Ἡπουγῆ dicitur. Subiungitur autem Ἡπυ τὸ ὄπυ aliquando, quod significat quādoquidem. Vide Comment. Bud.

Ἡπου σχολήγῃ. multo minus, nullatenus.

Ἡπου, παραξήτονον. idem significat quod Ἡτοι, uel.

Ἡπου, quemadmodū, aduerb. similitudinis.

Ἡπυδής. οὐ. δ. resonans.

Ἡπύτα. uocalis, resonans. Vtuntur enim uoc-

catiuo pro nominatiuo poētæ.

Ἡπύτης. idem quod Ἡπυδής.

Ἡπύω. sono, uoco.

Ἡρ. ῥός. τὸ. uer, pro ἕαρ.

Ἡρᾶ. ας. ἡ. Iuno.

Ἡρᾶα. ἡ. Iunonis festa.

Ἡρᾶνω. delirio.

Ἡρᾶιον. οὐ. τὸ. Iunonis templum.

Ἡρᾶιον τεῖχος. quasi Iunonius murus, locus in Thracia.

Ἡρᾶιος. οὐ. δ. Iunonius.

Ἡρᾶιος. οὐ. δ. Heræus uiri nomen.

Ἡρακιδᾶα. τὸ. festa Herculis.

Ἡρακλῆος. οὐ. Heraclius.

Ἡρακλῆος. οὐ. δ. Hercules.

Ἡρακλῆος. Hercule, nō aduerbium iurandi, ut Hercule apud Latinos, sed admirationis, sicut interiectio papæ. Erasmus aliquādo uertit dii boni. Est & aduerbiū abominantis, quòd Hercules soleat in malis opitulari. Vnde & ἀποτροπήσιον eum uocant. Porro quemadmodum uiri dicunt Ἡρακλῆας, ita feminae dicunt ὁ φῆλυ ἀφροδίτη.

Ἡρακλεωπιυθῆ. ἡ. nux auellana.

Ἡρακλεωπιυθῆ. οἱ. Heracletici, genus cancrorū

Ἡρακλῆς. ἴος. δ. Hercules.

Ἡρακλῆωρ. auxilians, gratificans: βοῦθῶρ, ἡρωρ, ἰδὲ ἡρωρ, Hefych.

Ἡραρε. congruit, dixit, ligauit.

Ἡρατο. cepit.

Ἡρατο. praecatus est, execratus est.

Ἡρατομα. pendeo, crinibus traho.

Ἡραμία. sensim, paulatim, aliquantulum, leniter, furtim.

Ἡραμῆος. submissus, tacitus. Ἡραμῆος φωνῆ, submissa uoce, Lucian.

Ἡραμῆος. lente.

Ἡραμῆος. οὐ. δ. electus.

Ἡραμῆος. οὐ. δ. quietior.

Ἡραμῆος. μ. ἡσω. π. ιουα. quiesco. neutr. absolutū.

Ἡραμῆος. δ. quietus.

Ἡραμῆος. ας. ἡ. quies.

Ἡραμῆος. β. τὸ. quietum, mansuetū, placidum: Ἡραμῆος, πρὸς ἡμῶν, Hefych.

Ἡραμῆος. inhæferat.

Ἡρα. mane, aduerbium, ἀνῆρορ, ἕαρ.

Ἡραγένεια. ας. ἡ. mane genita: auroræ epitheton, diem proferens.

Ἡραγενῆος. mane genitus.

Ἡραγέρον. δ. senecio & herba eius nominis ex oleum genere.

Ἡραγῆος.

Ἡραδῆος. ἡ. Erigone.

Ἡραδῆος. οὐ. δ. Eridanus.

Ἡραδῆος. δ. spoliator sepulchrorum: τυμβωρῆς, Hefych.

Ἡραδῆος. δ. mortuus, νεκρός.

Ἡραδῆος. δ. diuidebant.

Ἡραδῆος. δ. laneus.

Ἡραδῆος. οὐ. δ. uernus. Aristophan. aubus: φθῆρασιν Ἡραδῆος.

Ἡραδῆος. οὐ. τὸ. sepulchrum, monumentum. πᾶσα γὰρ ἐπιχορμύνηται τοῖς νεκροῖς ἕαρ, id est, ab ea quæ mortuis inijcitur terra, quam uocāt ἕαρ.

Ἡραδῆος. β. τὸ. accentu collocato in prima, lanā significat pro ἕριον.

Ἡραδῆος. ἡ. aurora, dies, ut in epigram. φῆρασιν ἕαρ ἕβδω χρῆσιον Ἡραδῆος. Hefychius legit Ἡραδῆος, ἡμῶν ἕαρ ἕξ ἡμῶν, facilis est lapsus.

Ἡραδῆος. ἡ. aurora, dies, ut in epigram. φῆρασιν ἕαρ ἕβδω χρῆσιον Ἡραδῆος. Hefychius legit Ἡραδῆος, ἡμῶν ἕαρ ἕξ ἡμῶν, facilis est lapsus.

Ἡραδῆος. ἡ. aurora, dies, ut in epigram. φῆρασιν ἕαρ ἕβδω χρῆσιον Ἡραδῆος. Hefychius legit Ἡραδῆος, ἡμῶν ἕαρ ἕξ ἡμῶν, facilis est lapsus.

Ἡραδῆος. ἡ. aurora, dies, ut in epigram. φῆρασιν ἕαρ ἕβδω χρῆσιον Ἡραδῆος. Hefychius legit Ἡραδῆος, ἡμῶν ἕαρ ἕξ ἡμῶν, facilis est lapsus.

Ἡραδῆος. ἡ. aurora, dies, ut in epigram. φῆρασιν ἕαρ ἕβδω χρῆσιον Ἡραδῆος. Hefychius legit Ἡραδῆος, ἡμῶν ἕαρ ἕξ ἡμῶν, facilis est lapsus.

Ἡραδῆος. ἡ. aurora, dies, ut in epigram. φῆρασιν ἕαρ ἕβδω χρῆσιον Ἡραδῆος. Hefychius legit Ἡραδῆος, ἡμῶν ἕαρ ἕξ ἡμῶν, facilis est lapsus.

Ἡραδῆος. ἡ. aurora, dies, ut in epigram. φῆρασιν ἕαρ ἕβδω χρῆσιον Ἡραδῆος. Hefychius legit Ἡραδῆος, ἡμῶν ἕαρ ἕξ ἡμῶν, facilis est lapsus.

Ἡραδῆος. ἡ. aurora, dies, ut in epigram. φῆρασιν ἕαρ ἕβδω χρῆσιον Ἡραδῆος. Hefychius legit Ἡραδῆος, ἡμῶν ἕαρ ἕξ ἡμῶν, facilis est lapsus.

Ἡραδῆος. ἡ. aurora, dies, ut in epigram. φῆρασιν ἕαρ ἕβδω χρῆσιον Ἡραδῆος. Hefychius legit Ἡραδῆος, ἡμῶν ἕαρ ἕξ ἡμῶν, facilis est lapsus.

Ἡραδῆος. ἡ. aurora, dies, ut in epigram. φῆρασιν ἕαρ ἕβδω χρῆσιον Ἡραδῆος. Hefychius legit Ἡραδῆος, ἡμῶν ἕαρ ἕξ ἡμῶν, facilis est lapsus.

Ἡραδῆος. ἡ. aurora, dies, ut in epigram. φῆρασιν ἕαρ ἕβδω χρῆσιον Ἡραδῆος. Hefychius legit Ἡραδῆος, ἡμῶν ἕαρ ἕξ ἡμῶν, facilis est lapsus.

Ἡραδῆος. ἡ. aurora, dies, ut in epigram. φῆρασιν ἕαρ ἕβδω χρῆσιον Ἡραδῆος. Hefychius legit Ἡραδῆος, ἡμῶν ἕαρ ἕξ ἡμῶν, facilis est lapsus.

Ἡραδῆος. ἡ. aurora, dies, ut in epigram. φῆρασιν ἕαρ ἕβδω χρῆσιον Ἡραδῆος. Hefychius legit Ἡραδῆος, ἡμῶν ἕαρ ἕξ ἡμῶν, facilis est lapsus.

Ἡραδῆος. ἡ. aurora, dies, ut in epigram. φῆρασιν ἕαρ ἕβδω χρῆσιον Ἡραδῆος. Hefychius legit Ἡραδῆος, ἡμῶν ἕαρ ἕξ ἡμῶν, facilis est lapsus.

Ἡραδῆος. ἡ. aurora, dies, ut in epigram. φῆρασιν ἕαρ ἕβδω χρῆσιον Ἡραδῆος. Hefychius legit Ἡραδῆος, ἡμῶν ἕαρ ἕξ ἡμῶν, facilis est lapsus.

Ἡραδῆος. ἡ. aurora, dies, ut in epigram. φῆρασιν ἕαρ ἕβδω χρῆσιον Ἡραδῆος. Hefychius legit Ἡραδῆος, ἡμῶν ἕαρ ἕξ ἡμῶν, facilis est lapsus.

Ἡραδῆος. ἡ. aurora, dies, ut in epigram. φῆρασιν ἕαρ ἕβδω χρῆσιον Ἡραδῆος. Hefychius legit Ἡραδῆος, ἡμῶν ἕαρ ἕξ ἡμῶν, facilis est lapsus.

Ἡραδῆος. ἡ. aurora, dies, ut in epigram. φῆρασιν ἕαρ ἕβδω χρῆσιον Ἡραδῆος. Hefychius legit Ἡραδῆος, ἡμῶν ἕαρ ἕξ ἡμῶν, facilis est lapsus.

Ἡραδῆος. ἡ. aurora, dies, ut in epigram. φῆρασιν ἕαρ ἕβδω χρῆσιον Ἡραδῆος. Hefychius legit Ἡραδῆος, ἡμῶν ἕαρ ἕξ ἡμῶν, facilis est lapsus.

Ἡραδῆος. ἡ. aurora, dies, ut in epigram. φῆρασιν ἕαρ ἕβδω χρῆσιον Ἡραδῆος. Hefychius legit Ἡραδῆος, ἡμῶν ἕαρ ἕξ ἡμῶν, facilis est lapsus.

Ἡραδῆος. ἡ. aurora, dies, ut in epigram. φῆρασιν ἕαρ ἕβδω χρῆσιον Ἡραδῆος. Hefychius legit Ἡραδῆος, ἡμῶν ἕαρ ἕξ ἡμῶν, facilis est lapsus.

Ἡραδῆος. ἡ. aurora, dies, ut in epigram. φῆρασιν ἕαρ ἕβδω χρῆσιον Ἡραδῆος. Hefychius legit Ἡραδῆος, ἡμῶν ἕαρ ἕξ ἡμῶν, facilis est lapsus.

Ἡραδῆος. ἡ. aurora, dies, ut in epigram. φῆρασιν ἕαρ ἕβδω χρῆσιον Ἡραδῆος. Hefychius legit Ἡραδῆος, ἡμῶν ἕαρ ἕξ ἡμῶν, facilis est lapsus.

Ἡραδῆος. ἡ. aurora, dies, ut in epigram. φῆρασιν ἕαρ ἕβδω χρῆσιον Ἡραδῆος. Hefychius legit Ἡραδῆος, ἡμῶν ἕαρ ἕξ ἡμῶν, facilis est lapsus.

Ἡραδῆος. ἡ. aurora, dies, ut in epigram. φῆρασιν ἕαρ ἕβδω χρῆσιον Ἡραδῆος. Hefychius legit Ἡραδῆος, ἡμῶν ἕαρ ἕξ ἡμῶν, facilis est lapsus.

Ἡραδῆος. ἡ. aurora, dies, ut in epigram. φῆρασιν ἕαρ ἕβδω χρῆσιον Ἡραδῆος. Hefychius legit Ἡραδῆος, ἡμῶν ἕαρ ἕξ ἡμῶν, facilis est lapsus.

Ἡραδῆος. ἡ. aurora, dies, ut in epigram. φῆρασιν ἕαρ ἕβδω χρῆσιον Ἡραδῆος. Hefychius legit Ἡραδῆος, ἡμῶν ἕαρ ἕξ ἡμῶν, facilis est lapsus.

Ἡραδῆος. ἡ. aurora, dies, ut in epigram. φῆρασιν ἕαρ ἕβδω χρῆσιον Ἡραδῆος. Hefychius legit Ἡραδῆος, ἡμῶν ἕαρ ἕξ ἡμῶν, facilis est lapsus.

Ἡραδῆος. ἡ. aurora, dies, ut in epigram. φῆρασιν ἕαρ ἕβδω χρῆσιον Ἡραδῆος. Hefychius legit Ἡραδῆος, ἡμῶν ἕαρ ἕξ ἡμῶν, facilis est lapsus.

Ἡραδῆος. ἡ. aurora, dies, ut in epigram. φῆρασιν ἕαρ ἕβδω χρῆσιον Ἡραδῆος. Hefychius legit Ἡραδῆος, ἡμῶν ἕαρ ἕξ ἡμῶν, facilis est lapsus.

Ἡραδῆος. ἡ. aurora, dies, ut in epigram. φῆρασιν ἕαρ ἕβδω χρῆσιον Ἡραδῆος. Hefychius legit Ἡραδῆος, ἡμῶν ἕαρ ἕξ ἡμῶν, facilis est lapsus.

Ἡραδῆος. ἡ. aurora, dies, ut in epigram. φῆρασιν ἕαρ ἕβδω χρῆσιον Ἡραδῆος. Hefychius legit Ἡραδῆος, ἡμῶν ἕαρ ἕξ ἡμῶν, facilis est lapsus.

Ἡραδῆος. ἡ. aurora, dies, ut in epigram. φῆρασιν ἕαρ ἕβδω χρῆσιον Ἡραδῆος. Hefychius legit Ἡραδῆος, ἡμῶν ἕαρ ἕξ ἡμῶν, facilis est lapsus.

Ἡραδῆος. ἡ. aurora, dies, ut in epigram. φῆρασιν ἕαρ ἕβδω χρῆσιον Ἡραδῆος. Hefychius legit Ἡραδῆος, ἡμῶν ἕαρ ἕξ ἡμῶν, facilis est lapsus.

Ἡραδῆος. ἡ. aurora, dies, ut in epigram. φῆρασιν ἕαρ ἕβδω χρῆσιον Ἡραδῆος. Hefychius legit Ἡραδῆος, ἡμῶν ἕαρ ἕξ ἡμῶν, facilis est lapsus.

Ἡραδῆος. ἡ. aurora, dies, ut in epigram. φῆρασιν ἕαρ ἕβδω χρῆσιον Ἡραδῆος. Hefychius legit Ἡραδῆος, ἡμῶν ἕαρ ἕξ ἡμῶν, facilis est lapsus.

Ἡραδῆος. ἡ. aurora, dies, ut in epigram. φῆρασιν ἕαρ ἕβδω χρῆσιον Ἡραδῆος. Hefychius legit Ἡραδῆος, ἡμῶν ἕαρ ἕξ ἡμῶν, facilis est lapsus.

Ἡραδῆος. ἡ. aurora, dies, ut in epigram. φῆρασιν ἕαρ ἕβδω χρῆσιον Ἡραδῆος. Hefychius legit Ἡραδῆος, ἡμῶν ἕαρ ἕξ ἡμῶν, facilis est lapsus.

est, Iunone, quibus & diuus Augustinus suffragatur.

Ἡρῶς. potenter, fortiter, grauiter, genicrose: δυαπῶς, ἰσχυρῶς, γενναίως, σιμῶς, Hefych.

Ἡρῶτα. interrogabat.

Τὸ Η μετὰ τὸ Σ

Ἡρᾶ. erat, pro ἡν. Theocrit. οὐδὲ γὰρ εὐμαρᾶ Eumaræ hero erat ubi dormiret.

Ἡρᾶ βούλα. quamuis.

Ἡρᾶ ἡ ἡδᾶ, accipitur pro ἡπᾶρα ἡρᾶ.

Ἡρᾶ. ibant.

Ἡρᾶ. mittet, emittet, apud Sophoclem.

Ἡρᾶ. dicuntur iniuriæ & contumelias per petulantiam illatae.

Ἡρᾶ. fuisti, sedisti.

Ἡρᾶ. gauisus sum, delectatus sum. ab ἡδῶς μᾶ.

Ἡρᾶ. pro ἡ. fuerit.

Ἡρᾶ. pro ἡμῶν, exercebat, parabat, Ionicū.

Ἡρᾶ. complectebantur.

Ἡρᾶ. ας. ἡ. calamitas.

Ἡρᾶ. nequaquam.

Ἡρᾶ. sedit, induit.

Ἡρᾶ. pro ἡμῶν, in duali imperfecti ab εἶμι per pleonasmum.

Ἡρᾶ. stetit.

Ἡρᾶ. οὐ. τὸ. iucundum, suaue.

Ἡρᾶ. μ. ἄσω. π. αια. quiesco, taceo, in ocio sum, quietus sum, quietem ago, neutrum absolutum.

Ἡρᾶ. quietior.

Ἡρᾶ. quiete, silenter, tacite, paululum, non nihil.

Ἡρᾶ. ας. ἡ. otium, quies, silentium.

Ἡρᾶ. ἡ.

Ἡρᾶ. οὐ. δ. quietus, ἀπράγμων.

Ἡρᾶ. quiete.

Ἡρᾶ. deturpabat. ab ἀσχηλῶν.

Ἡρᾶ. mittam, sinam, iaculabor.

Τὸ Η μετὰ τὸ Τ

Ἡρᾶ. ἡ. τῶν, eundem est.

Ἡρᾶ. nonnunquam aduerbiū est διασάφατινός, uidelicet, id est, ἡρᾶ: aliā coniunctio est συμπελητικός, quidem; sanē: & ferè idem quod ἡρᾶ, nisi quod ἡρᾶ subiungitur, ἡτοι uerò praepositur. Respondet autē τὸ ἡτοι, τὸ ἀτᾶρ, & ἀτᾶρ perinde atq; ἡρᾶ. Apud Atticos uerò coniunctio est διασυντικός pro ἡ, ut τὸι sit expletia, quemadmodum γῆ in ἕρως.

Ἡρᾶ. ορος. τὸ. cor, animus.

Ἡρᾶ.

Ἡτριον. γ. τὸ. Itamen, & genus panni. Ἡτριον. γ. τὸ. uentriculus, uesica, uenter, ab umbilico ad pubem usque. Gaza abdomen, fumen, seu imum uentrem interpretatur. Nicandri interpres in Theriacis Ἡτριον intelligit geniculum, ut umbilicum in ferula. Sed proprie Ἡτριον est, inquit, post umbilicum locus.

Ἡτήα. ης. ἡ. conflictus. Ἡτήα passiuam habet significationem, nempe quando quis uincitur. Herodia. τὸ μὴ περιγενέσθαι Ἡτήαν ἡγήτο.

Ἡτήδομαι. uincor. Ἡτήδομαι τῆς χάριτος, æquare gratiam non posse, gratiæ cædere.

Ἡτήάω. μ. ἦσω. π. κκα. uinco.

Ἡτήμα. ατος. τὸ. diminutio, delictum.

Ἡτήμαι. inferior sum, uincor. genitio iungitur.

Ἡτήον. ονος. τὸ. minus.

Ἡτήοπενοῦς. τους. superatos.

Ἡτήον. ονος. δ. minor, inferior: qui uidelicet uictus est ab alio.

Ἡτήον δὲ ῥῆος ἢ ἔρωτος, qui ab ira uel amore uincitur, qui sibi non potest imperare.

Τὸ Η μετὰ τὸ Υ.

ἩΥ. bonum, uelut.

Ἡυγίαιος. ου. δ. pro εὐγίαιος, probè & multum barbatus.

Ἡυδα. dixit.

Ἡυμομος. γ. δ. ἡ. habens pulchros crines.

Ἡυς. δ. bonus, magnus, generosus.

Ἡυτι. ueluti, & similia.

Τὸ Η μετὰ τὸ Φ.

ἩΦαισθον. γ. τὸ. templum uulcani.

Ἡφαιστιος. γ. δ. Vulcanius.

Ἡφείθηρ. ab ἀφίεμαι descendit.

Ἡφηνόμα. δὲ Ἡφηνόμα.

Ἡφλοσμός. ου. δ. spuma.

Τὸ Η μετὰ τὸ Χ.

ἩΧάνω. inopè uitά ago: Ἡωχέω, Suid.

Ἡχέα. ας. ἡ. sonituum discrimen.

Ἡχέτης. ου. δ. fonans, cicada.

Ἡχέτιδος. ου. δ. sonorus.

Ἡχέω. μ. ἦσω. π. κκα. refono, sono. neutrum absolutum.

Ἡχη. ης. ἡ. fama, sonitus, crepitus.

Ἡχηας. ἡντων. δ. resonans.

Ἡχηταί. οί. præcones.

Ἡχη. ἡ. ἡ. quæ.

Ἡχος. ου. sonus, Ἡχη.

Ἡχός. δος. ἡ. sonus, Echo.

Ἡχόδης. εος. δ. ἡ. sonorus.

Τὸ Η μετὰ τὸ Ω.

Ἡΰθερ. mane.

Ἡΰθι. in aurora. differt ab Ἡμέρα.

Ἡΰος. ου. δ. eous, matutinus.

Ἡΰρησθαι. attolli, suspendi.

Ἡΰς. δος. ἡ. aurora, dies, antemeridianum tempus.

Τὸ Θ μετὰ τὸ Α.

Ἡΰρ, καὶ

Ἡΰριον. nomen motis,

Ἡΰω. impello: Ἡΰω,

Hefych.

Ἡΰρος. ου. δ. cardo, cardinis.

Ἡΰω. μ. ἦσω. π. κκα. ἡ

Ἡΰω. μ. ἦσω. π. κκα. sede. ueutrū absolutū.

Ἡΰος. ου. δ. sedes, sella.

Ἡΰμαι. ἄ. foramina, cavitates narium, uel bicularia, stabula apud Aristotelē. de cauemis piscium loquens.

Ἡΰμα. ας. ἡ. mulier quæ curat ea quæ ad thalamum & nuptias pertinent.

Ἡΰμεναι. ἡ

Ἡΰμεναι. ἡ. in thalamo plurimum uersor.

Ἡΰμη. ης. ἡ. thalamus.

Ἡΰμησθαι. ου. δ. ἡ. cubicularius.

Ἡΰμα. ας. ἡ. foramen tiremis per quod et mus inferitur.

Ἡΰμα. ου. δ. ἡ

Ἡΰμα. ας. remulcus, qui in infima parte uis remigat, & pro eodem θαλάμαξ, Aristophan. Ranis: καὶ προσπαρθεῖν γέισ' τὸ εἶμα τῆ θαλάμαν.

Ἡΰμοι. οί. penates.

Ἡΰμος. ου. δ. thalamus.

Ἡΰμα. ης. ἡ. mare, pro aqua marina.

Ἡΰμα. ου. δ. marinus.

Ἡΰμα. ας. θαλάσσιος.

Ἡΰμα. ας. marina aqua conficio, condico, inficio.

Ἡΰμα. ας. per mare errans.

Ἡΰμα. ας. μ. ἦσω. π. κκα. eo per mare, in mari plurimum uersor, neutrum absolutum.

Ἡΰμα. ας. tumultuor: ματασολογῶ, ταραχῶ, ἀπὸ τῆς θαλάσσης, ἢ ὅταν ἐπὶ ἀνέμου ταραχῆθῆ, ἢ λῆλοις συζηρθεῖ τὰ νῆματα, Suid.

Ἡΰμα. ας. maris potior, maris imperium obtineo.

Ἡΰμα. ας. maris imperium obtinens.

Ἡΰμα. ας. piscator.

Ἡΰμα. ας.

Ἡΰμα. ας. piscator, negocior, aut uictū queror in mari.

Ἡΰμα. ας. uiresco, germino, ἐντροφέω.

Ἡΰμα. ας. ἡ. celebritas ex iuuenibus, uiriditas, Thalia, una ex Musis: conuiuium, corona, festiuitas, lætitia. ἡ δὲ τῆς θαλάσσης. Iliad. ἡ. ubi conuiuium intelligendum omnibus rebus abundans, lautum, & ueluti floridū, hoc est lætum. Sic dicta, ὅτι θεῶν χάριμ ἡδύς ἵοντο καὶ συνήεσαν. Siquidem ueteres nō nisi in deorum sacrificijs splendidius epulabantur. Athenæ. lib. 6. fragm.

Ἡΰμα. ἡ. thelea.

Ἡΰμα. ου. δ. iuuenis, uirescens: ἀμείζων, ἀνθῶν, ἰσχυρός.

Ἡΰμα. ας. ἡ. εὐθηνία, εὐαχία, πανύρις, τίρις, ἐφροσύνη. Hefych.

Ἡΰμα. ας. summus colli. ulus in noua geminatione in olea.

Ἡΰμα. ας. qui Athenis in Panathenæis oleæ ramos gestabant. Erant ij ut plurimum senes: unde per iocum θαλλοφόροι uocantur illi, uelut inutiles ad alia munera obeunda. Aristoph. fucis: σιοσὴ μύροι γῆ ἔρ τὰς σπιδούς ἀπάστας θαλλοφόροι μαλομέλα.

Ἡΰμα. μ. ἀλῶ. π. αληα. uireo, germino, pululo, floreo. neutrum absolutum.

Ἡΰμα. ου. δ. germen quod raditur pascendis hœdis, aut bobus. θαλῶν ueteres omne germinans dixerunt. Attici autem per excellentiam de oliua dicunt, germen oliuæ.

Ἡΰμα. ας. in foliis uaporare, ut thus, & alia odora menta quædam.

Ἡΰμα. ας. calefaciens.

Ἡΰμα. ας. iris uocatur à θάλπω, quod calefacere & fouere significat, quod primum præcipuumq; iris habet.

Ἡΰμα. ας. splendidus.

Ἡΰμα. ας. τὸ. calor, æstus.

Ἡΰμα. μ. ψα. π. φα. calefacio, foueo, sicut galinæ oua, applaudo, floreo, uigeo. actiuū, accusatiuo iungitur.

Ἡΰμα. ας. ἡ. solamen, lætitia, confidentia, uoluptas.

Ἡΰμα. ας. callidus, improbus, ignitus.

Ἡΰμα. ας. festiuitas, primitiæ frugum, cesrealia: dicta à θάλαρ, quoniam ut denuo reuirescerēt omnia, fruges comportabant, & dijs consecrabant, unde & σνυμομισήρια etiam appellantur.

Ἡΰμα. ας. panis qui ex nouis frugibus conficitur primum.

Θ Α Μ.

Θ Α Ν.

Θ Α Μ. frequenter, perpetuo.

Θ Α Μ. formidabile, admirabile: φοβερὸν, θαυμαστόν. Hefych.

Θ Α Μ. μ. ἦσω. π. κκα. stupeo, obstupeo, paruco.

Θ Α Μ. obstupuerunt.

Θ Α Μ. pauor, stupor, admiratio.

Θ Α Μ. ου. δ. attonitus.

Θ Α Μ. ου. δ. frequens.

Θ Α Μ. μ. ἦσω. π. κκα. frequento, sum assiduus in custodia nauium. actiuum, accusatiuo iungitur.

Θ Α Μ. frequenter, crebro.

Θ Α Μ. ου. δ. καὶ

Θ Α Μ. εος. δ. ἡ. θαμνός.

Θ Α Μ. γ. δ. minutarum arborum densitas, cespes, arbutum, lucus, frutex.

Θ Α Μ. γ. δ. lctalis, mortalis.

Θ Α Μ. θανάτω.

Θ Α Μ. letiferum, funestum.

Θ Α Μ. ου. δ. capitalis.

Θ Α Μ. γ. δ. mors.

Θ Α Μ. τὰ. festum atq; agon apud infēros, cuius meminit Lucian. de ueris narrationibus lib. ij. ποροῖντων δὲ τῶν χροῶν, ἐνέσι δ' ἄνω, τὰ παρ' αὐτοῖς θανατούσια.

Θ Α Μ. μ. ἦσω. π. κκα. interficio, neco, morte multo, mortifico, mori cupio, præbeo me morti, rei capitalis damno absente, despondeo animum, quod etiam despōdeo tantum dicitur. act. accusatiuo iungitur.

Θ Α Μ. εος. δ. ἡ. mortis auidus.

Θ Α Μ. mortuus fueris.

Θ Α Π.

Θ Α Ρ.

Θ Α Π. μ. ἄψω. π. ἀφα. sepelio, defodio. actiuum, accusatiuo iungitur. aoristus secundus pass. ἐτάφημ.

Θ Α Π. τὰ. festum in Apollinis honorem.

Θ Α Π. ἡ. Februarius, licet præterit Maiū existiment. Vide Cœl. lib. ix. cap. lv.

Θ Α Π. olla dicta est, in qua percoquerentur fructuū primitiæ Apollinis honori, qui apparent.

Θ Α Π. γ. δ. audens, confidens.

Θ Α Π. ἡ. audentia.

Θ Α Π. animosior.

Θ Α Π. μ. ἦσω. π. κκα. confido, præsumo, audaciam sumo. neutrum, datiuo iungitur.

Θ Α Π. or, contemno, ire contra audeo. οὐ τεθαβῆμ ἡδύμαρ μάχημ τῶν ἐναντίων. Tacitus eodem

I modo:

dixit, inuocare Quirinum.
 Θεολήνυρος, à deo uocatus.
 Θεόμυσα. ζ. quæ sunt diuinitus.
 Θεολάβεια. ας. η̄. stoliditas.
 Θεολαβής. εος. δ. η̄. cui deus abstulit mentem.
 Θεοληπής. ε. δ. η̄. minime afflatus.
 Θεοληψία. ας. η̄. numinis afflatus.
 Θεολογέιν. differere de rebus diuinis & speculari, theologice explicare & disputare. Dionys. ἀλλήως θεολογούντων τὸν ἴσον. Accipitur hoc uerbum pro commentari theologice.
 Θεολογέον. ε. τὸ. locus supra scenam, in quo dii conspiciantur.
 Θεολογική. prima philosophia, quæ speculatur τῶν ἡμετέρων οὐσιῶν, ἢ αὐτῶν.
 Θεομαχία. μ. ἴσω. π. η̄. α. deo repugno, neutrum absolutum.
 Θεομυχία. ας. η̄. deorum pugna.
 Θεόμαχος. ε. δ. deo repugnans.
 Θεομυρία. ας. η̄. ira diuina.
 Θεομίση. εος. δ. η̄. deorum ofor.
 Θεομισγ. εος. δ. η̄. deo inuisus.
 Θεομ ἀγαθῶν, uocabant Græci γυναικείων.
 Θεοξένια. ζ. festum solenne omnium deorum.
 Θεοπεμπία. ας. η̄. numine afflor: ἐνθουσιᾷ.
 Θεόπνευστος. δ. à deo inspiratus.
 Θεοπλαστής. ε. δ. καὶ
 Θεοποιός. οὐ. δ. sculptor, statuarius.
 Θεοπρέπης. maiestatis quiddam præ se ferēs, specie diuina ac maiestatis plena.
 Θεοπροπέω. μ. ἴσω. π. η̄. α. uaticinor. neutrum absolutum.
 Θεοπροπία. ας. η̄. καὶ
 Θεοπροπτιορ. ε. τὸ. uaticinatio ex deo. προπτιορ enim uaticinium est.
 Θεόπροπος. ε. δ. uates, sacerdos, oraculorum consultor.
 Θεοψία. η̄. uisio diuina: θεοφανία, θεία θεωρία.
 Θεοργον. οὐ. τὸ. quod fit à deo.
 Θεορημοσύνη. η̄. diuina institutio: θεία διδασκαλία, ἡγετηχμοσις. Suidas.
 Θεόρετρον. à deo profectum: ἐν θεοῦ προτέρῳ, ἢ θεοθεῖον προχέρον. Suid.
 Θεός. οὐ. δ. η̄. deus, dea. Philosophi deos cum dicebant, numina uulgi opinione cōsecrata intelligebant: Dei uerò appellatione uerum intelligi, supremumq; numen dignum esse censebant, cuius imperio & potestate omnia administrarentur. Idem cum Macrobi. docuit, tum uerò Plato in epistolis. Vide commentaria Budæi. συμ τοῖς θεοῖς

ἐρεῖδαι οἶομαι, confido, quod deo bene uolente dictum sit. Dicitur & cum futuro. Dicitur & per imperatiuū, συμ θεῷ ἐρεῖδω, deum benignitate, & dijs bene iuuantibus, quod etiam dicitur θεῶν συνευελόντων, dijs approbantibus. Idem συμ θεοῖς, & συμ θεῷ ἐρεῖδω, quod diuino instinctu dictum est.
 Θεοσίβεια. ας. η̄. pietas, cultus dei.
 Θεοσεβής. εος. δ. η̄. pius, religiosus.
 Θεοσεβής. πιδ.
 Θεόσητος. ε. δ. uenerabilis, diuinus, diuinitus immiffus.
 Θεοσηπώρ. ερος. δ. pius.
 Θεοσημεία. diuiniatio, dei uaticinium: ἢ τῷ θεῷ μαντεία.
 Θεοσυγής. εος. δ. η̄. deo ofibilis, dei ofor.
 Θεοσυγία. ας. impietas, impuritas, odii del.
 Θεοσυνής. δ. sacrilagus: ὁ τὰ ἱερά συνδρ,
 Θεοτόκος. ε. δ. η̄. deum pariens.
 Θεότοκος. ε. δ. η̄. ex deo natus.
 Θεοουργία. opus seruatoris, quod diuinitatem eius significat, ut contra naturæ leges, & supra uim eius æditum.
 Θεοουργική δμοίωσις, ἢ θεοργική ἐπισημνία à Dionysio dicitur, ἢ θεοῦ ἀπεργαζομένη. Vide Bud.
 Θεοουργός. οὐ. δ. qui in sacris operatur.
 Θεουδής. εος. δ. η̄. pius, deum colens, uentās, placens deo, deiformis.
 Θεοφάνειος. τὸ. καὶ
 Θεοφάνια. ἴα. ας. η̄. apparitio dei.
 Θεοφασίω. uaticinor, multa loquor: μαντεύομαι, περιήρολογία.
 Θεοφιλής. εος. δ. η̄. pius, amans deorum, dijs charus.
 Θεόφιρ. diuinitus.
 Θεόφοβος. ε. δ. pius, religiosus: θεοσεβής.
 Θεοφορέομαι, numine afflatus sum.
 Θεοφορέτων. δ. η̄. numine afflatus, diuinitate raptus, & deam ferens apud Lucian.
 Θεοφορία. ας. η̄. afflatio numinis.
 Θεοφοροθύμνος, fanaticus, diuino spirituple nus, uates.
 Θεόω. μ. ὄσω. π. η̄. α. deifico. actiuum, accusatiuo iungitur.
 Θεοωρητήριον. τὸ. cauea.
 Θεράπινα. ης. η̄. καὶ
 Θεραπεινός. ἴδος. η̄. ancilla.
 Θεραπεία. ας. η̄. medela, cultura, reuerentia, obsequium, remedium, famulatus, cura, familiarium, seruorum turba, clientela.
 Θεράπειμα. ατω. τὸ. cultus.

Θεραπεινός.

Θεραπεισία. ας. η̄. cura, supplicatio: θεραπεία, ἡμετέα.
 Θεραπεισμος. ε. δ. fanabilis.
 Θεραπειτής. οὐ. δ. minister.
 Θεραπειτής. ἴδος. η̄. cultrix.
 Θεραπειω. μ. ἴσω. π. η̄. α. curo, colo, medeorpharmacis (unde Galenus librum suum de morborum remedijs, θεραπεινῶν ἀπελλᾷ) Seruio, ueneror, obsequor, inferuio, capto obsequijs, obseruo, concilio, insinuo me in alicuius gratiam, in precio habeo. actiuum, accus. iungitur.
 Θεραπῆς. ἴδος. η̄. cultrix.
 Θεράπην. ης. η̄. locus in Lacedæmone, Helenæ nauitate celebris: hinc Therapnei fratres Castor & Pollux.
 Θεραπιδιον. ε. τὸ. ancillula.
 Θεράπων. οντος. καὶ
 Θεραψ. απος. δ. seruus, famulus: differt ab οἰκῆτης.
 Θερα. ας. η̄. æstas, tempus ætatis.
 Θεραλής. εος. δ. η̄. umbrifus: platanus epithetum, quasi æstate torum præbentis, apud Nicandrum in Theriacis.
 Θεραμανορ. τὸ. curus quo mellis inuehitur: μέρος τῆς ἀμάξης, ἢ ἀμαξία ἢ ἀροῦσα & θέρη. Hesychius.
 Θερίω. μ. ἴσω. π. η̄. α. meto. actiuum, accusatiuo iungitur.
 Θερίος. δ. æstiuus, messorius.
 Θερίος. οὐ. δ. æstiuus, solstitialis.
 Θερίσμος. οὐ. δ. mellis.
 Θερίσις. οὐ. δ. messor.
 Θερίσιον. ε. τὸ. καὶ
 Θερίσιον. ε. τὸ. uestis subtilis & æstiuæ, uestimentum messoris.
 Θερίσσιον. καὶ
 Θερίσσιον. caliditas.
 Θερίσσιος. ἴδος. η̄. genus saltationis uehementis & præcipuæ agilitatis.
 Θερίσιον. μ. ἴσω. π. η̄. α. calefacio, foueo, tepefacio. actiuum, accus. iungitur.
 Θερίμ. ης. η̄. calor, caliditas.
 Θερίμη. ης. calida.
 Θερίμνος. δ. lupinus, è lupino contextus. Lucianus de ueris narrationibus. θώραιες δὲ φος ἡδωτοὶ πάντων ἢ θερίμνοι.
 Θερίμνουσα. η̄. calidum lauacrum.
 Θερίμνουστρον. καὶ
 Θερίμνουστρον. calida perfundor.
 Θερίμνοπλής. qui cibaria calida uendit.
 Θερίμος. οὐ. δ. calidus, audax, ut θερίμων ἔργον,

calidum facinus pro audaci. Sic est apud Plautum, calidum mendacium pro audaci aut impudenti. Plutarchus Sympof. θερίμνος ait significare quibusdam ἡρότερον, ut Achilles apud Homerum, iubens Patroclum miscere ἡρότερον, exegit celeritatem ministerij. Quemadmodum nos, inquit, sæpe iubemus θερίμνορον ἀπὸ τῆς διακονίας. id est calidius, atq; celerius adire ministerium.
 Θερίμος. ον. lupinus.
 Θερίμοσποδία. ας. η̄. calefactio cineris, uel cinis calidus.
 Θερίμότης. η̄. η̄. caliditas.
 Θερίμωλη. ης. η̄. calor, febris.
 Θερίμομαι. caleo. deponens absolutum.
 Θερίμωρος. οὐ. δ. feruidus ingenio.
 Θερίος. εος. τὸ. æstas, mellis.
 Θερίω. calefacio, comburo. actiuum, accusatiuo iungitur.
 Θ Ε Σ.
 Θείδω τῶν ἀδω. adoptare. Quod & ποιεῖν τῶν ἀδω ἢ εἰσποιεῖν dicitur.
 Θείσις. εος. η̄. situs, positio, adoptio, depositio. Vide annotat. Bud. in Pandæ.
 Θείσιμος. ε. δ. deo similis, admirabilis.
 Θείσιμος. ε. τὸ. debitum dei, legitimum, consuetudo. Herod. ἀ. οὐτε τιμὸς τῶν εἰσῶσας συμτῶν ἀξας, οὐτε θέσιμα μετὰ ἀλλήλων.
 Θεισμοδοσία. μ. ἴσω. π. η̄. α. legi addico.
 Θεισμοθεσία. institutum & ritus.
 Θεισμοθεσία. sum thesmothetis.
 Θεισμοθέται. οἱ. qui circa deos facta, & circa homines leges seruabant. Hi quotannis leges emendabant & recognoscabant, & ad congruentiam, sensumq; consentaneū reducebant. Vide Annotationes Budæi in Pandæa.
 Θεισμός. οὐ. δ. lex non scripta, mos uetus. Accipitur pro lege. Aiunt tamen θεισμὸς dici leges Draconis, ut νόμους Solonis. Hoc etiam nomine leges diuinæ significantur. Vnde θεισμὸς ἱεροῦς Dionysius ritus sacrorum uocat diuinitus institutos. Bud.
 Θεισμοφθρία. τὸ. sacra Cereris, legum latio.
 Θεισμοφθρία. μ. ὄσω. π. η̄. α. Cerealia celebratio. neutrum absolutum.
 Θεισμοφθρος. ε. δ. legisfer, & nomen cuiusdam sacerdotij. Ceres in scem. genere.
 Θεισμοφθρία. οἱ. θεισμοθέται, legum, & institutorum custos.
 Θεισοθεσία. εος. δ. η̄. immensè comburens, di

pro debito in pignus. Dicitur etiam feruus apud Athenienses.

Θησαυρίζομαι. ἢ
Θησαυρίζω. μ. ἴσω. π. ἡκα. colligo, recondo, repono in deposito, in thesaurum congreco. actiuum, accusatiuo iungitur.

Θησαυριστὴς τῆς τροφῆς, quæ ingenio recōden-
dī cibi dotata sunt.
Θησαυριστὴς. οὐ. δ. ἢ
Θησαυριστὴς. οὐ. δ. ἢ καὶ
Θησαυροποιός. οὐ. δ. δ. collector thesauri, auarus.

Θησαυρός. οὐ. δ. thesaurus, diuitiæ recōditæ in longū tempus. Gazam Persæ appellant.

Θησαῖα. festa in honorē Thesei, in quibus populo dabatur conglarium.

Θησεῖον. ἢ τὸ. templū sacrū Theseo, & Asy-
lum, quod dicatū erat ad tumulum eius.

Θησεῖον ἄστυ. uersans in templo Thesei: nam erat Asyli loco θησεῖον.

Θησαῖα, siue θησαῖα ἢ θησαῖα, pisciculus est ma-
rinus, quē Dorotheus Afcolonius thessam,
ut Athenens, uocabat, minus castigatē.

Θησαῖα. ας. ἢ. seruitus, merces, famulatus, cli-
entela, cultus.

Θησεῖον. inter populi Atheniensis classes tertium
tenebant ordinem, qui ad magistratus non
admittebantur quidem, à iudicijs tamen &
concionibus non reijciebantur: ut non de-
esset omnino, unde ali possent.

Θησεῖον. μ. ἴσω. π. ἡκα. pro mercede seruiο,
mercenariam rem ago, mercenarius sum
& βάνασος, mercenariam operam loco.

Θησεῖον. τὸ. quarta erat classis populi Athe-
niensis, quæ mercenariorum ordinem com-
plectitur: hæc à magistratibus submouebatur.
Vide Annot. Budæi in Pand.

Θησεῖον. οὐ. δ. feruilis.

Θησεῖα. ἢ. paupercula, & mercenaria, indo-
tata, relicta à patre, cui dos à uicinis præ-
betur.

Θησεῖον. τὸ. precijm quod datur mercenarijs:
τὸ τὸς μισθὸς διδόμενον, Suid.

Τὸ Θ μετὰ τῷ Ι.

Θησαῖος. οὐ. δ. conuiuium, cæsus. Proprie
chorus & cæsus, qui congregatus est in
honorem alicuius dei.

Θησαῖος. οὐ. δ. conuiuium, ad quod quisq; de suo
aliquid offert, ὁ ἕρνος. Item multitudo rei
diuinæ causæ collecta. Pompa quoq; quæ
Dionysium comitabatur: & quæuis mul-
titudō siue saltantium, siue aliud quiduis
agentium.

Θησαῖος. ἢ. δ. focius in chorea. Aristoph. ra-
nis: ἐλθὲ τὸνδ' ἀνὰ λημῶνα χορεύσον δόλον ἐγὼ
θιασώτας. Significat etiam conuiuiam.

Θησαῖον. μ. ἴσω. π. ἡκα. conuiuior, comedo, cib-
bo, neutrum, accusatiuo iungitur.

Θησαῖον. ἢ. conuiuium, dapes, epulæ, cœna,
cibus. Dictus à θεός & ὄνος, quod in deorum
festis largius soleant uino indulgere.

Θησαῖον. ἢ. conuiuium, dapes, epulæ, cœna,
cibus. Dictus à θεός & ὄνος, quod in deorum
festis largius soleant uino indulgere.

Θησαῖον. ἢ. conuiuium, dapes, epulæ, cœna,
cibus. Dictus à θεός & ὄνος, quod in deorum
festis largius soleant uino indulgere.

Θησαῖον. ἢ. conuiuium, dapes, epulæ, cœna,
cibus. Dictus à θεός & ὄνος, quod in deorum
festis largius soleant uino indulgere.

Θησαῖον. ἢ. conuiuium, dapes, epulæ, cœna,
cibus. Dictus à θεός & ὄνος, quod in deorum
festis largius soleant uino indulgere.

Θησαῖον. ἢ. conuiuium, dapes, epulæ, cœna,
cibus. Dictus à θεός & ὄνος, quod in deorum
festis largius soleant uino indulgere.

Θησαῖον. ἢ. conuiuium, dapes, epulæ, cœna,
cibus. Dictus à θεός & ὄνος, quod in deorum
festis largius soleant uino indulgere.

Θησαῖον. ἢ. conuiuium, dapes, epulæ, cœna,
cibus. Dictus à θεός & ὄνος, quod in deorum
festis largius soleant uino indulgere.

Θησαῖον. ἢ. conuiuium, dapes, epulæ, cœna,
cibus. Dictus à θεός & ὄνος, quod in deorum
festis largius soleant uino indulgere.

Θησαῖον. ἢ. conuiuium, dapes, epulæ, cœna,
cibus. Dictus à θεός & ὄνος, quod in deorum
festis largius soleant uino indulgere.

Θησαῖον. ἢ. conuiuium, dapes, epulæ, cœna,
cibus. Dictus à θεός & ὄνος, quod in deorum
festis largius soleant uino indulgere.

Θησαῖον. ἢ. conuiuium, dapes, epulæ, cœna,
cibus. Dictus à θεός & ὄνος, quod in deorum
festis largius soleant uino indulgere.

Θησαῖον. ἢ. conuiuium, dapes, epulæ, cœna,
cibus. Dictus à θεός & ὄνος, quod in deorum
festis largius soleant uino indulgere.

Θησαῖον. ἢ. conuiuium, dapes, epulæ, cœna,
cibus. Dictus à θεός & ὄνος, quod in deorum
festis largius soleant uino indulgere.

Θησαῖον. ἢ. conuiuium, dapes, epulæ, cœna,
cibus. Dictus à θεός & ὄνος, quod in deorum
festis largius soleant uino indulgere.

Θησαῖον. ἢ. conuiuium, dapes, epulæ, cœna,
cibus. Dictus à θεός & ὄνος, quod in deorum
festis largius soleant uino indulgere.

Θησαῖον. ἢ. conuiuium, dapes, epulæ, cœna,
cibus. Dictus à θεός & ὄνος, quod in deorum
festis largius soleant uino indulgere.

Θησαῖον. ἢ. conuiuium, dapes, epulæ, cœna,
cibus. Dictus à θεός & ὄνος, quod in deorum
festis largius soleant uino indulgere.

Θησαῖον. ἢ. conuiuium, dapes, epulæ, cœna,
cibus. Dictus à θεός & ὄνος, quod in deorum
festis largius soleant uino indulgere.

Θησαῖον. ἢ. conuiuium, dapes, epulæ, cœna,
cibus. Dictus à θεός & ὄνος, quod in deorum
festis largius soleant uino indulgere.

Θησαῖον. ἢ. conuiuium, dapes, epulæ, cœna,
cibus. Dictus à θεός & ὄνος, quod in deorum
festis largius soleant uino indulgere.

Θησαῖον. ἢ. conuiuium, dapes, epulæ, cœna,
cibus. Dictus à θεός & ὄνος, quod in deorum
festis largius soleant uino indulgere.

Θησαῖον. ἢ. conuiuium, dapes, epulæ, cœna,
cibus. Dictus à θεός & ὄνος, quod in deorum
festis largius soleant uino indulgere.

Θησαῖον. ἢ. conuiuium, dapes, epulæ, cœna,
cibus. Dictus à θεός & ὄνος, quod in deorum
festis largius soleant uino indulgere.

Θησαῖον. ἢ. conuiuium, dapes, epulæ, cœna,
cibus. Dictus à θεός & ὄνος, quod in deorum
festis largius soleant uino indulgere.

Θησαῖον. ἢ. conuiuium, dapes, epulæ, cœna,
cibus. Dictus à θεός & ὄνος, quod in deorum
festis largius soleant uino indulgere.

Θησαῖος. οὐ. δ. conturbatus.

Θησαῖος. ἢ. iugum mulorum, ζεύγος ἡμίονων.
Θησαῖος. uectis, pro τὸ ἱμάτιον.

Θησαῖος. μ. ἴσω. π. ἡκα. conuiuior, comedo, cib-
bo, neutrum, accusatiuo iungitur.

Θησαῖος. ἢ. conuiuium, dapes, epulæ, cœna,
cibus. Dictus à θεός & ὄνος, quod in deorum
festis largius soleant uino indulgere.

Θησαῖος. ἢ. conuiuium, dapes, epulæ, cœna,
cibus. Dictus à θεός & ὄνος, quod in deorum
festis largius soleant uino indulgere.

Θησαῖος. ἢ. conuiuium, dapes, epulæ, cœna,
cibus. Dictus à θεός & ὄνος, quod in deorum
festis largius soleant uino indulgere.

Θησαῖος. ἢ. conuiuium, dapes, epulæ, cœna,
cibus. Dictus à θεός & ὄνος, quod in deorum
festis largius soleant uino indulgere.

Θησαῖος. ἢ. conuiuium, dapes, epulæ, cœna,
cibus. Dictus à θεός & ὄνος, quod in deorum
festis largius soleant uino indulgere.

Θησαῖος. ἢ. conuiuium, dapes, epulæ, cœna,
cibus. Dictus à θεός & ὄνος, quod in deorum
festis largius soleant uino indulgere.

Θησαῖος. ἢ. conuiuium, dapes, epulæ, cœna,
cibus. Dictus à θεός & ὄνος, quod in deorum
festis largius soleant uino indulgere.

Θησαῖος. ἢ. conuiuium, dapes, epulæ, cœna,
cibus. Dictus à θεός & ὄνος, quod in deorum
festis largius soleant uino indulgere.

Θησαῖος. ἢ. conuiuium, dapes, epulæ, cœna,
cibus. Dictus à θεός & ὄνος, quod in deorum
festis largius soleant uino indulgere.

Θησαῖος. ἢ. conuiuium, dapes, epulæ, cœna,
cibus. Dictus à θεός & ὄνος, quod in deorum
festis largius soleant uino indulgere.

Θησαῖος. ἢ. conuiuium, dapes, epulæ, cœna,
cibus. Dictus à θεός & ὄνος, quod in deorum
festis largius soleant uino indulgere.

Θησαῖος. ἢ. conuiuium, dapes, epulæ, cœna,
cibus. Dictus à θεός & ὄνος, quod in deorum
festis largius soleant uino indulgere.

Θησαῖος. ἢ. conuiuium, dapes, epulæ, cœna,
cibus. Dictus à θεός & ὄνος, quod in deorum
festis largius soleant uino indulgere.

Θησαῖος. ἢ. conuiuium, dapes, epulæ, cœna,
cibus. Dictus à θεός & ὄνος, quod in deorum
festis largius soleant uino indulgere.

Θησαῖος. ἢ. conuiuium, dapes, epulæ, cœna,
cibus. Dictus à θεός & ὄνος, quod in deorum
festis largius soleant uino indulgere.

Θησαῖος. ἢ. conuiuium, dapes, epulæ, cœna,
cibus. Dictus à θεός & ὄνος, quod in deorum
festis largius soleant uino indulgere.

Θησαῖος. ἢ. conuiuium, dapes, epulæ, cœna,
cibus. Dictus à θεός & ὄνος, quod in deorum
festis largius soleant uino indulgere.

Θησαῖος. ἢ. conuiuium, dapes, epulæ, cœna,
cibus. Dictus à θεός & ὄνος, quod in deorum
festis largius soleant uino indulgere.

Θησαῖος. ἢ. conuiuium, dapes, epulæ, cœna,
cibus. Dictus à θεός & ὄνος, quod in deorum
festis largius soleant uino indulgere.

Θησαῖος. ἢ. conuiuium, dapes, epulæ, cœna,
cibus. Dictus à θεός & ὄνος, quod in deorum
festis largius soleant uino indulgere.

Θησαῖος. ἢ. conuiuium, dapes, epulæ, cœna,
cibus. Dictus à θεός & ὄνος, quod in deorum
festis largius soleant uino indulgere.

Θησαῖος. ἢ. conuiuium, dapes, epulæ, cœna,
cibus. Dictus à θεός & ὄνος, quod in deorum
festis largius soleant uino indulgere.

Θησαῖος. ἢ. conuiuium, dapes, epulæ, cœna,
cibus. Dictus à θεός & ὄνος, quod in deorum
festis largius soleant uino indulgere.

Θησαῖος. ἢ. conuiuium, dapes, epulæ, cœna,
cibus. Dictus à θεός & ὄνος, quod in deorum
festis largius soleant uino indulgere.

Θησαῖος. ἢ. conuiuium, dapes, epulæ, cœna,
cibus. Dictus à θεός & ὄνος, quod in deorum
festis largius soleant uino indulgere.

Θησαῖος. ἢ. conuiuium, dapes, epulæ, cœna,
cibus. Dictus à θεός & ὄνος, quod in deorum
festis largius soleant uino indulgere.

Θησαῖος. οὐ. δ. pro θάμιος.

Τὸ Θ μετὰ τῷ Ρ.

Θησαῖος. ἢ. extendi: nam θησαῖος ligni
genus est, in quo pelles extenduntur.

Αριστοφ. equitib. ἢ βύρσα σου θησαῖος ἐστίν.
Θησαῖος. τὸ. uehiculi, siue curus species: ἢ
δουρὸς διφροῦ, Suid.

Θησαῖος. οὐ. τὸ. scabellum, transtrum, subfela-
lium.

Θησαῖος. οὐ. δ. remex, fessor.

Θησαῖος. εὐ. τὸ. sedes.

Θησαῖος. carduelis, auis alia ab acanthide, cū
no nulli eandem putent esse.

Θησαῖος. audacter.

Θησαῖος. οὐ. δ. Thracias uentus qui à quibusdam
cæcias esse creditur.

Θησαῖος. εὐ. τὸ. temeritas, audacia, ferocitas.

Θησαῖος. εὐ. τὸ. durus cordis.

Θησαῖος. εὐ. τὸ. promptus, audax.

Θησαῖος. εὐ. τὸ. animo uel animor, audeo, rem-
aggredior, insoleo.

Θησαῖος. εὐ. τὸ. temerarius, alacris, securus.

Θησαῖος. εὐ. τὸ. audacter & liberè loqui.

Θησαῖος. εὐ. τὸ. libera & temeraria lingua.

Θησαῖος. εὐ. τὸ. temeritas, rebellio, cōtumacia,
audacia.

Θησαῖος. εὐ. τὸ. audax, manu promptus.

Θησαῖος. εὐ. τὸ. Thracias, mulieres in Thracia,
piscis thracis.

Θησαῖος. εὐ. τὸ. turbo, actiuum, accusatiuo
iungitur.

Θ Ρ Ε. Θ Ρ Η.

Θησαῖος. εὐ. τὸ. pecus, nutrimentū, alumnus.

Θησαῖος. εὐ. τὸ. currebant.

Θησαῖος. εὐ. τὸ. in circulo curro, tripudio.

Θησαῖος. εὐ. τὸ. dicitur capillus in honorem deorum
refectus. Vide Cœlium libro iij. capite xxij.

Θησαῖος. εὐ. τὸ. alendi uim habens.

Θησαῖος. εὐ. τὸ. premium datum nutriendi. Ho-
merus Iliad. ε. οὐδ' τοι κούσι θρέψτρα φίλοις
ἀπέδωκε.

Θησαῖος. εὐ. τὸ. nutrix.

Θησαῖος. εὐ. τὸ. uox cytharæ, in declinabile.

Θησαῖος. εὐ. τὸ. Thrace.

Θησαῖος. εὐ. τὸ. ex Thracia.

Τῷ Θ μὲν
ἐρηνείω. μ. ἴσω. π. κια. lamentor, lugeo, neutrum, accusatio iungitur. Matth. x. ἰθρημύ σαμην, ludibria cecinimus.
ἐρηνός. οὐ. δ. lamentatio, fletus.
ἐρήνυς. υος. ἡ. transtrum, scabellum.
ἐρηνοδής. εος. δ. ἡ. flebilis, lamentabilis.
ἐρηνοδία. ας. ἡ. cantus lugubris.
ἐρηνοία. ας. ἡ. religio, ceremoniᾶ, obferuantia, ueneratio, celebritas, funebre carmen.
ἐρηνοῦς. μ. εὐσω. π. ενια. cerebro, seruiuo deo. accusatio iungitur.
ἐρηνοσος. ου. δ. religiosus, generosus.
Π Ι
ἐρία. τὰ. ficula folia.
ἐριάξω. folia fici arboris colligo, numine afflor.
ἐριά. ἄ. calculi quos fortilegi in urnam mittunt diuinantes. unde
ἐριαμβεντής. οὐ. δ. triumphator.
ἐριαμβόμαι. uulgo.
ἐριαμβύω. μ. εὐσω. π. ενια. triumpho. actiuū, accusatio iungitur.
ἐριαμβύος. οὐ. δ. insignis triumpho.
ἐριαμβος. ου. δ. triumphus.
ἐρηρος. ου. δ. σεφάνη, περιφραγμα.
ἐρηγγίον. idem, & ædium fastigium.
ἐρημός. ὅτι τοξότης πᾶρ οὐκ ἐστὶν τὸ ἀνάτατον. σε pimentum, uallum, uertex, eminentia.
ἐρηνωσος. ἡ. loricatio.
ἐριδάμη. ης. ἡ. ἡ.
ἐριδανίτη. ης. ἡ. lactuca.
ἐριδανώδης. εος. δ. ἡ. naturam lactucæ imitans.
ἐριάνη. ης. ἡ. ἡ.
ἐριναξ. ανος. δ. uentilabrum, tridens.
ἐριβοδός. υ. δ. qui thrias in urnam diuinam iacit, fortilegus.
ἐρίον. υ. τὸ. foliū ficus, & genus edulij apud Athenienses, ex lacte & adipe suillo & semidalide, quod in fici folijs coquebatur. Aristophan. Acharn. ἐρίον ταριχους οἶσε σαε πρὸ δ' αὐτῶ μοι.
ἐρίξ. τρηχός. τῶς. τρηξί. ἡ. capillus, pilus, uillus.
ἐρίτες. οἶ. uermiculi sunt, ut colli, ut tineæ & teredines. In singulari ἐρίψ.
ἐριπιδισατον. υ. τὸ. corruptum, erofum, exesum proprie à teredinibus.
ἐριπιδισος. erofus à uermibus: ut ἐριπιδισοί εἶψα apud Theophrastum, radices à uermibus exesæ.
ἐριρα. ης. ἡ. alofa piscis, ut uertit Theod.
ἐρηχίσις. ις. eruptio pilorum præter natu

ῆ P.
rām in ordine palpebræ ex reumate pro, cedens.
ἐρίψ. ἴπος. δ. uermiculus qui lignis innascitur, teredo.
Π Ο.
ἐροία. μ. ἴσω. π. κια. turbo, dico, accino, ædo, actiuum, accusatio iungitur.
ἐρομβείος. υ. τὸ. externatus.
ἐρομβείω. in grumos concrefcere.
ἐρομβος. ου. δ. gutta, fragmentum, grumus. Et cōcreti sanguinis partes dicunt ἐρομβοί.
ἐρομβόδης. εος. δ. ἡ. turbulentus.
ἐρόνον. ου. τὸ. pigmentum, uenenum, flos, Cyprii uocant ἐρόνα uestes floridas & uarietas insigniter. Theffali animalia uarietate distincta maculosæ. Actoli ἐρόνα dicunt τὰ φάρμακα. Theocrit. θέσθη νύμφαι βοῖσα τὰ τὰ ἐρόνα ταῦθ' ὑπόμαξον. Homerus rosas hoc intellexit uocabulo, παρὰ τὸ ἴση θέσθη ἐν πῆρ γῆς.
ἐροποίμηλα. τὰ. pigmenta uaria.
ἐρόνος. υ. δ. folium, sedes, sella.
ἐρόος. ου. δ. tumor.
Π Ρ.
ἐρωλίω. susurro, ψιθυρίω.
ἐρωλλίος. ἴδος. ἡ. herba ex qua fiunt papyri lucernarum, uel funalium, ipsa papyrus lucernarum & funalium, ellychnium, focus, radius, fauilla, lucerna.
ἐρύνοος. ου. δ. iunceus.
ἐρυλίω. καὶ
ἐρυλλίω. μ. ἴσω. π. κια. diuulgo, turbo, uulgo, per rumore iactō, opto, actiuum, accusatio iungitur.
ἐρυλλίω. tero, accusatio iungitur.
ἐρυλλόμορον. τὸ. tumor, & celebratū uulgo iactatum.
ἐρύλλος. ου. δ. rumor.
ἐρύον. ου. τὸ. iuncus, ulua.
ἐρύορος. δ. uessicariæ herbæ species.
ἐρύπιδος. οὐ. δ. delicatus.
ἐρύπιδος. μ. ὕσμαι. π. ομαι. καλλωπίσμα, delicior, delicias facio, nugis ago. Interdum cum accusatio iungitur, mediante περιφ. interdum cum datiuo.
ἐρύπω. μ. ὕσμαι. π. υφα. in minutas partes seco, frango, mollio, facio delicatum, illudo, ludo, actiuum, accusatio iungitur.
ἐρύσαι. portæ quæ nunc διήλιον nominant Plutarch. in Pericle.
ἐρύσις. ιος. ἡ. delicias, βλανεῖα.
ἐρώσω. ἴλο, curro, cado, facio ferre uterū, ἐρωσίς.

Τῷ Θ μὲν
ἐρωσίος. οὐ. δ. locus eminent.
ἐρωσος. Genero, timore: γεννώ, φοβέομαι.
Τὸ Θ μὲν π. Υ.
Υα. arbor, alio nomine trogete uocata: huius mentionem fecit Plinius libro xiiij. reijciens sententiam illorum qui odoramentum absolute apud Homerum intelligunt.
ἐρωπάξ. δ. sacrilegus, ἱεροδολος.
ἐρώς. ἄδος, ἡ. Baccha, Thyas, sacrificula Bacchi.
ἐρωτήρ. ἱος. ἡ. filia. Histor. lib. vi. Aristot. θυγατέρας puellas filiarum equarū intelligit.
ἐρωτηρῖδι. ἡς. ἡ. neptis ex filia.
ἐρωτηρῖδος. υ. δ. nepos ex filia.
ἐρωτηριον. ου. τὸ. filiola.
ἐρωτα. ας. ἡ. mortarium.
ἐρωτόιον. υ. τὸ. mortariolum.
ἐρωτῶ. ης. ἡ. turbo, procella.
Υ Η. Υ Ι. Υ Λ.
ἐυίας. ἴντων. δ. sacrificare.
ἐυιασάσσει. sacrificare.
ἐυια. ἡς. ἡ. sacrificiū, primitia, arcua in qua odoramenta reconduntur.
ἐυιοπέω. μ. ἴσω. π. κια. uerto per sacrificiū.
ἐυιοπία. ας. ἡ. operatio in facris.
ἐυιοπιοιον. ου. τὸ. sacrificium.
ἐυιοπῖος. sacerdos qui circa sacrificium uersatur.
ἐυιαδὲς. quæ & θυία uocantur à Strabone, à θυία dictæ quæ prima liberi patris innata sit origis auctore Pausa. Plutarchus in clausis θυιαδὲς εἶσι ἐν πόλει τὸν δῖον ἴσον γυναικῶς.
ἐυιαιον. ἡ.
ἐυιαϊστος. ioculus.
ἐυιαϊτης. ἡ. montana nardus.
ἐυιαμος. ου. δ. uas ad panem ferendum, culeus.
ἐυιαμώδης. εος. δ. habens formam folliculi.
ἐυιαξ. ηος. δ. sacculus, capsula, arca.
ἐυιαμα. τὰ. farinæ uino & oleo mixtæ in sacrificium.
Υ Μ.
ἐυμα. αν. τὸ. sacrificium, uictima.
ἐυμαίνα. μ. ανῶ. irascor, neutrum absolutum.
ἐυμαίνα. ἡ. ἡ. uerba molestia.
ἐυμάλωψ. οπος. δ. scintilla, carbo, titio. Aristophan. Achar. οἶος αὐτῶ μιλῶ τις ἐμῆρ θυμάλωψ ἐπιέσση. ubi quidam θαυμάλωψ legunt.
ἐυμαίης. ἱος. δ. ἡ. placidus, gratus.
ἐυμαστα. τὰ. ludibria, sacrificia.

Τῷ Υ.
ἐυμβρα. ας. ἡ. satireia.
ἐυμβρεπίδανπος. υ. δ. ἡ. frugalis, facilis in uictu. Aristoph. nebul. καὶ τρυσιβίου γαστρος ἡ θυμα βρεπίδανπος.
ἐυμβροφάτος. ου. δ. qui thymbra uictitat, qui paruo contentus, lætè & securè uitam agit.
ἐυμέλαια. ας. ἡ. thymelæa frutex.
ἐυμέλι. ης. ἡ. pulpitum, scæna, ara.
ἐυμελιμός. οὐ. δ. citharcedus, citharista, lyrista, tibicen, & Latine etiam Thymelicus, licet de con. d. q. non oportet, themelici, corrupto uocabulo legatur.
ἐυμομα. μ. ἴσω. π. κια. irascor, deponens.
ἐυμομῖα. ας. ἡ. animæ uoluptas, animi delectatio.
ἐυμῖας. δ. iratus, ῥολωθῆς.
ἐυμῖος. εος. δ. ἡ. placitus, gratus.
ἐυμῖτιον. τὸ. uile sacrificium, parua uictima: μηδὲρ θυμα, ἡ εὐτελής.
ἐυμῖμα. αν. τὸ. uaporatio, incensum, sufficitus, suffimentum.
ἐυματήριον. υ. τὸ. thurribulum, acerra.
ἐυμάω. μ. ἴσω. π. κια. euaporo, adoleo, suffio.
ἐυμῖον. οὐ. τὸ. animæ pars, id est, animositas.
ἐυμῖος. δ. θυμοεδής, iracundus.
ἐυμῖος οἶνος. ex thymo uinum confectum.
ἐυμοβδρος. υ. δ. animum uorans.
ἐυμοειδής. ἱος. δ. ἡ. ferox, acri iracundia præditus, iracundus, fortis & animosus, turbidus.
ἐυμοειών. αν. τὸ. δ. animum leonis habens, uirilil.
ἐυμομαχέω. animose & ad internitionē uictidimico. Est etiam animo bellum agito.
ἐυμόρον. ου. τὸ. cunila.
ἐυμόρομαι. μ. ὄσμαι. π. ομαι. irascor, deponens, datiuo iungitur.
ἐυμορσῆς. οὐ. δ. animum destruens.
ἐυμός. ου. δ. cepa agrestis, porrum: quanquam in hoc dissentiant Plinius & Dioscor.
ἐυμός. οὐ. δ. animus, animi præfidentia confidentia, animus uehemens, quos animos Latini uocant. Cui ἀθυμία opponitur. Xenoph. τὸν θυμόν in equo esse dicit, quod ὄρε γῆρ in homine. ἐυμός ea pars animi est, quam Plato ponit in præcordijs, & obstre pit rationi, cui sedem tribuit in cerebro. Porro nō significat absolute iram, sed perurbationem illam, quando sanguis circa cor incipit ebullire. ἴσων uerò est magis iam adulta: ὄρε quæ iam cupit erumpere in uindictam. A θυώ quod aliquando furor signis

ex incedere uoluit, quod in eo tabulas Pro-
 togenis haberi nouerat. Hermolaus Bar-
 bar. xxv. Plin.
 ἱαμα. τὸ. medicamentum.
 ἱαμβίω. apud antiquos ὑβρίω, proscindo, un-
 de Iambus.
 ἱαμβος. ε. δ. Iambus.
 ἱαμβύια. organa sunt musica triangula qui-
 bus iambica canebāt. alij σαμβύιας uocāt,
 authore Suida.
 ἱαμος. ε. δ. locus compositus. Nican. Ther.
 σιάναι χλοδενύτης ἱαμούς.
 ἱάβη. floruit, lætatus est.
 ἱάβηινος. ε. δ. uiolaceus: unde uiolantillam
 suam Papinius uocat ἱαβήδα.
 ἱάνηλον. ε. τὸ. ianiculum.
 ἱανδρὸνδεμος. δ. fertum uiolaceum, siue ex
 floribus quibuscunq̄. ἐμίμαξίω φορδῶρ,
 Suid. ἰδρὸμοιοσ ἱπιωάνισμα. Hefych.
 ἱαολκός. οὐ. ἢ. Iacolus urbs Theſſaliæ.
 ἱάσμα. μ. ἀσσομαι. π. αμα. medicor, sano, mor-
 bum profligo. deponens, accus. iungitur.
 ἱαπετός. οὐ. δ. Iapetus.
 ἱάπῳ. μ. ἀψω. π. ἀφα. maledico, incesso, con-
 uicio, mitto cum detrimento, lædo. accu-
 satiuo iungitur.
 ἱαπυρία. ας. ἢ. Apulia.
 ἱάπυξ. υος. δ. Iapix uentus.
 ἱαροπότης. ε. δ. homicida: ἀμοπότης, Hefych.
 ἱάσ. ἀδος. ἢ. lingua Ionica.
 ἱάσι, ἢ. μήτιασι, ab ἴμι ἢ. μέτημι.
 ἱάσι. mittunt Ionicè, pro ἴσι ab ἴμι.
 ἱάσιμος. ε. δ. ἢ. sanabilis, medicabilis.
 ἱάσις. ιος. ἢ. sanitas, medela.
 ἱάσος. ἄργος, argos, siue Peloponnesus, sic di-
 cta ab ἱάσο.
 ἱαωέρι. ἱτασι, mordere: θυμοῦδαι, δάνειν.
 ἱάσι. Ionicè.
 ἱαταρά. heu: exclamatio apud Aristophanē
 cuiusdam, qui à ciuibus exagitabatur.
 ἱάτος. οὐ. δ. curabilis.
 ἱατρεία. ας. ἢ. medicatio, præmia quæ datur
 medico.
 ἱατρῆον. ου. τὸ. officina medicorum, & præ-
 mium quod datur medico.
 ἱατρῆομαι. μ. ἐσσομαι. π. εμμα. medicus sum,
 deponens.
 ἱατρία. ας. ἢ. medicina.
 ἱατριμ. ἢς. ἢ. ars medendi.
 ἱατριμός. οὐ. δ. medicinalis.
 ἱατροδύτων. excellentissimus in medicina.
 ἱατροδέτηα. reuinctores medicorum.

ἱατρον. ε. τὸ. præmium quod datur medico.
 ἱατρός. οὐ. δ. medicus, & pro digito medio,
 quem Latini quosq̄ medicum uocant.
 ἱαέστω. quiesco.
 ἱαθμός. οὐ. δ. quietis locus, νοιμύθρα: ὅπου ἔ-
 κτήνη ἀδλιζεται, ἢ. νοίτη, ἢ. ὑπνος. Hefych.
 ἱαος. ε. δ. cubile.
 ἱάω. μ. αῦσω. π. αωα. uigilo, pernocto, dor-
 mio, quiesco, fruor quiete, percipio, διῶα,
 id est transigo.
 ἱαφέτης. ε. correptor.
 ἱαχε. resonabat, strepebat.
 ἱαχ. ἢ. ἢς. ἢ. clamor.
 ἱαχμια. τὸ. uociferatio dionysiacorum.
 ἱαχω. resonans, neutrum absolutum.
 Τὸ Ι μετὰ τὸ Β. ἢ Γ.
 Ἰβερ. υρος. Iberus, & animal terrestre. Et
 Hispanus à fluuio Ibero.
 ἱβηρία. ας. ἢ. Iberia, Hispania.
 ἱβηρίς. nasturcium ab aliquibus dicitur.
 ἱβίς. ἰδος. ἢ. Ibis, aulis quæ serpentibus uescit.
 ἱβυος. ε. δ. Ibycus uiri nomen, unus ex no-
 uem Lyricis.
 ἱβύχα. υς. ἢ. grauitas, seueritas morum: σε-
 μύτης, ἢ. σωρός κρεῶν. Hefych.
 ἱβίω. uerbero, clamo: τύπῳ, βόω.
 ἱβη. υς. ἢ. ὄβλος, id est pila.
 ἱβήιον. ε. τὸ. θεῖδιον.
 ἱβηα. ας. ἢ. καὶ
 ἱβύς. υος. δ. poples.
 ἱδνωγίος. δ. uates, μάντις.
 Τὸ Ι μετὰ τὸ Δ.
 Ἰδα. ἐα. loca densa arboribus.
 ἱδαίος. ε. δ. frigidus: ψυχρός, δάνυλος, Sui-
 das. adiectiuè uerò epitheton est Iouis, ἀπὸ
 ἱδης τὸ ὄρεος τρωϊνῆς. Item proprium nomē,
 ἢ. τὸ δάρετον τὸ ἱερέως τὸ ἡφαισῆς υἱοῦ. Hefych.
 ἱδάμιος. ε. δ. humidus.
 ἱδ. & ut.
 ἱδε. uide, uidit.
 ἱδέα. ας. ἢ. figura, forma, aspectus, idea, id est
 originalis rerum species. Cicero ferè spe-
 ciem interpretat: ἐρ πολλῶς ἱδέας πολεμῶν,
 In uario genere bellorum. Forma dicendi
 apud Hermogenem.
 ἱδερ. uidit.
 ἱδίσω. aspicio.
 ἱδη. υς. ἢ. Ida.
 ἱδυβερ. ab Ida.
 ἱδία. priuatim, secretò, diuim, separatim,
 clam, singulatim, priuatè. Cum genitiuo
 ponitur pro ἀνευ.

ἱδία

ἱδία. τὸ. pecularia.
 ἱδίαρορ. secretus.
 ἱδίας. οὐ. δ. qui agit uitam priuatam.
 ἱδία. μ. ἴσω. π. υαα. exudo. Aristo. lib. ij. ἱδία-
 σαμ ἱδρῶτα ἀματῶν, exudarunt sudore cru-
 ento.
 ἱδοουλέω. innitor meo consilio.
 ἱδογῶμαρ. idem ferè quod ἀνογῶμαρ.
 ἱδοξία. ας. ἢ. priuatum hospitium.
 ἱδοξιος. ου. δ. peculiaris hospes amici perez-
 grini.
 ἱδοσιονύμης. sibi uendicans, sibi faciens.
 ἱδός. οὐ. δ. proprius, priuatus.
 ἱδισορος. ε. δ. habens propriam classem.
 ἱδισος. ε. priuata classis.
 ἱδοσυρητίαι. propria temperamenta.
 ἱδοσίαστος. ε. δ. propriam qui habet hypo-
 stasin. Cyrill.
 ἱδοσῶ. μ. ἐύσω. π. εύαα. ago uitam priuatā,
 neutrum absolutum.
 ἱδοσῶρ. rusticus, paganus. Politian.
 ἱδοτης. υτος. ἢ. proprietas.
 ἱδοτροφα. quæ cibis sui generis utuntur.
 ἱδω. μ. ὠσω. π. αωα. approprio.
 ἱδω. fudo, laboro.
 ἱδωμα. ατος. τὸ. idioma, proprietas linguæ.
 ἱδωσ. solitariè, seorsum, priuatim: ἱδωσ, υαα
 ἱδωσας, χαρῆς.
 ἱδωτης. ου. δ. priuatus, infcius, plebeius, rus-
 dis, gregarius, qui non fungitur aliquo of-
 ficio publico.
 ἱδωτός. οὐ. δ. priuatus, uulgaris.
 ἱδωτης. ἰδος. ἢ. priuata.
 ἱδωρ. scimus, ἀπὸ τὸ εἶδω, ἀντὶ τὸ ἱδωμῆρ, fre-
 quens apud Homerum.
 ἱδωρμ. scire.
 ἱδωσῶν. υς. ἢ. scientia.
 ἱδωσ. μ. ὠσω. π. αωα. reuoluo, torqueo, flecto.
 act. accusatiuo iungitur.
 ἱδος. ætas, sudor.
 ἱδω. ecce.
 ἱδω. uide.
 ἱδωδοί. οί. genus tibiar.
 ἱδωα. ας. ἢ. perita.
 ἱδωρ. ιος. δ. sciens. cum genitiuo apud So-
 phoclem.
 ἱδω. μ. ὠσω. π. αωα. fudo. neut. absolutum.
 ἱδωμα. ατος. τὸ. statua.
 ἱδωμα. sto, firmo, ædifico quo dcunque fas-
 crum, castrametor, sedeo, quiesco, maneo,
 & firmor apud Herodia.
 ἱδωμ. καὶ

ἱδωσ. sedeo, firmo.
 ἱδωσμαι. μ. ὠσμαι. π. ὠσμαι. ædifico quodcum-
 que sacellum, castrametor, statuo, confis-
 tuo, colloco, impono, pono. Herodia. τὸν
 μὲρ οὐρ ἀνδριάντα, μετὰ τῶν ἐκείνῳ τελευτῶν υαα
 θελοῦσα ἢ σύνηκτος, ἐλευτερίας ἀνοα ἱδρῶσας
 το, Sublata statua, libertatis imaginē col-
 locauit.
 ἱδρυσος. ιος. ἢ. constitutio statuæ, dedicatio.
 ἱδρῶ. μ. ὠσω. π. υαα. firmo, figo, ædifico, fer-
 deo, firmiter pono & ædifico. actiuum, ac-
 cusatiuo iungitur.
 ἱδρῶ. ἀντὶ ἱδρῶτα. Homerus: ἱδρῶ ἀνεψύχοντο,
 sudorem abstergebant.
 ἱδρῶα. τὰ. morbus ex sudore.
 ἱδρῶς. ὠπω. δ. sudor.

Ἰε. uade.
 Ἰεα. mittebat.
 Ἰεω. sedebas.
 Ἰεμα. cupio, uolo, ὄρω, προθυμοῦμαι καὶ ἐπι-
 γομαι, id est contendo, glisco, gestio & festi-
 no, feror. Variè scribitur, existimo tamē
 quum προεῖμαι significat, ψιλωτέρω εἶνα:
 aliàs autem δασυντέρω. Legitur etiam uoce
 actiua pro οἶμι. Hæc Budæus. deponens,
 genitiuo iungitur.
 Ἰερωι. cupientes.
 Ἰενα. ire.
 Ἰεωμα. rubigine inficior.

Ἰεα. τὰ. exta.
 Ἰεα. ἄς. ἢ. epilepsya, lepra, maior anchora,
 tutior, extremum nauis subsidium, fa-
 cer serpens.
 Ἰεανίσκος. ε. δ. paruus accipiter.
 Ἰεραξ. αιος. δ. accipiter, à quibusdā miluus,
 & proprium nomen.
 Ἰεραρχίωμα. sacro imperio, magistratu que
 regor.
 Ἰεραρχίω. sacro imperio fungor, sacroq̄ ma-
 gistratu & præfectura. Iungitur genitiuo.
 Ἰεραρχία, quid sit docet Dionysius in libro de
 ecclesi. hierarch. ὡς γὰρ Ἰεραρχία ὁ φήσας, ἄς
 πάντων ὁμοῦ συλληθῆναι τὸν Ἰεραρ τῶν δια-
 νόσησιν, οὕτως Ἰεραρχία ὁ λέγων, δυνατὸ τὸν ἐν-
 θεόντε, καὶ θεῖον ἀνδρα, τὸν πάσης Ἰεραξ ἐπισή-
 μονα γνώσεως. Vide comment. Budæi.
 Ἰεραδω. sacra facere.
 Ἰερατρία. ας. ἢ. καὶ
 Ἰεράτορ. ε. τὸ. καὶ
 Ἰεράτωμα. ατος. τὸ. sacerdotiū, ἢ. τὸν τούτῳ θεόντε
 K ἢ ἐπιμύε

uiscata uertitur à Plutarch. in Problem.
 Ἰξυτήριον. ου. τὸ. aucupium.
 Ἰξυτής. οὐ. δ. auceps.
 Ἰξύω. μ. εὐσω. π. υνα. aucupor. neutrum, ac-
 cusatiuo iungitur.
 Ἰξωτρίας. quæ tanquam uiscum procul exis-
 tentia detinet.
 Ἰξίω. αἰ. uarices.
 Ἰξίος. uenenigenus ex Chameleonte nigro.
 Ἰξιδόρος. uiscum uorans, & turdi species.
 Ἰξορ. iuerunt, uenerunt.
 Ἰξός. οὐ. δ. uiscum.
 Ἰξοφάρος. idem quod Ἰξιδόρος.
 Ἰξός. ὄρος. ἢ. lumbus, ille.
 Ἰξώδης. uiscosus.

Ἰοβόλος. ου. δ. pestifer, uenenosus, uenenas-
 tus: quasi uenenum ei aculans.
 Ἰοδνεφίς. ἰος. δ. ἢ. tinctus colore uiolæ.
 Ἰοδύος. ου. δ. sagittifera.
 Ἰοδόχ. κς. ἢ. pharetra.
 Ἰοιδίς. ἰος. δ. ἢ. niger, uiolaceus.
 Ἰόμορος. υ. δ. trucidatus, telo interemptus.
 Ἰορ. ου. τὸ. uiola, flos, solum. Hinc deduci uo-
 lunt Iaspidem.
 Ἰόρ. ὄντω. τὸ. iens.
 Ἰορθός. ἰός. ἢ. uelox, lanuginosa.
 Ἰός. οὐ. δ. sagitta, uenenum, rubigo, fibra.
 Ἰοσιφανός. υ. δ. ἢ. ornatus, uiola redimitus.
 Ἰότης. ἢ. consilium, uoluntas.
 Ἰοτυπίς. sagittator.
 Ἰού. heu.
 Ἰουδαϊός. οὐ. δ. Iudaicus.
 Ἰουλίδης. inter pisces saxatiles numerantur az-
 pud Oppianum, iulæ.
 Ἰουλος. ου. δ. hymnus Cereris.
 Ἰούλος. ου. δ. lanugo, id est, prima barba, hys-
 mini genus, & uermis multipes parietibus
 arrepens, præterea fructus omnis. Ἰούλος
 etiam uocant intestina terræ.
 Ἰουλοφύω. pubesco.
 Ἰουλό. nomen Cereris.
 Ἰουλόδης. species iulorum.
 Ἰουυός. est lanugo prima, siue pilus primum
 prodiens, pubes: ab Ἴουα, & ἀνθήρ. Sunt
 item Ἰουυοί uari, hoc est, calli siue tumores
 duri ex pustula relicti: sic dicti, uel quod æ-
 tatis flore protuberent: uel ab onthos, quæ
 res simum significat, quia faciei sint de hor-
 nestamento, quod ἀνθηρόν dicitur. à quo
 uanos mendacesq; eodem nomine Siculi
 appellauerunt, quia id genus homines per ea

naturæ indicia planè significarentur. Vide
 Cælium lib. xiiij. cap. xxvi. qui tamen non
 Iunthos, sed Ionthos legit.
 Ἰουπιεύλλισον. ου. iuniperum.
 Ἰοχέαιρα. ας. ἢ. sagittis gaudens: epithetum
 Dianæ.
 Ἰώ. μ. ὄσω. π. υνα. erugino. neutrum abso-
 lutum.

Ἰπες. οἰ. uermes, à nominatiuo ἵψ.
 Ἰπνια. τὰ. purgantia furni, fuligo: τὰ ὑστά-
 γματα ἀπὸ ἵπνου, ligna arida. Callimachus sic
 sordidis appellat: ὄνν δ' ἄμυδις φορυτόν τε καὶ
 ἵπνια λῦματ' ἄερερ.
 Ἰπνοποιός. furnifex.
 Ἰπνος. ου. laterna.
 Ἰπνός. οὐ. furnus, casa furnaria.
 Ἰπος. laqueus propriè murum, muscipula.
 Ἰπποζωός. οὐ. δ. nauis ad uehendum equos.
 Ἰππάδας. υ. δ. genus lusus puerilis, qui alio no-
 mine κρησίδας appellatur.
 Ἰππάδης. αἰ. sacrificia quæ equites Athenis
 peragebāt. Vide Cæli. lib. viij. cap. primo.
 Ἰππάφομα. ἢ
 Ἰππάζω. μ. ὄσω. π. ανα. equito. neutrum abso-
 lutum.
 Ἰππάκιον. antiqui uocauerunt equinū caseum,
 aut ut alij uolunt, equinū coagululum, pro-
 priè tamen est id quod in lacte equino sedit,
 postquam iam agitatum est.
 Ἰππάρδιον. ου. τὸ. hippardium fera, ab equo
 nomen sortita.
 Ἰππάριον. υ. τὸ. equulus, id est, paruus equus.
 Est & nomen auis.
 Ἰππαρχία. præfectura & quasi magisterium
 equitum. Quidam accipiunt pro ala sexa-
 ginta & duorum equitum, quam duæ tar-
 rentina constituant.
 Ἰππαρχιός. qui Hipparchi munere bene uitæ
 tur.
 Ἰππαρχός. ου. δ. magister equitum.
 Ἰππαρχώ. Hipparchia fungor. genitiuo iun-
 gitur.
 Ἰππαδάς. ἔντω. equitandi artem edoctus.
 Ἰππασία. ας. ἢ. equitatio, aurigandi munus.
 Ἰππασιμος. ου. δ. equitabilis.
 Ἰππασίς. ου. δ. equitator.
 Ἰππασί ἢ Ἰππιδδῆ. equitantium modo, diu-
 ricatis cruribus.

Ἰππέα. κς. ἢ. equitatio, aurigandi munus.
 Ἰππειός. ου. δ. equinus, equester.

Ἰππίλαφος. equiceruus.
 Ἰππερός. equorum studiosus, δὲ τῶν τούτων ἵππων
 τὴν ἕρωτα ἔχωρ.
 Ἰππειμά. ἀπὸ. τὸ. iter. Aristophan. ὡς μακροῦ
 ἵππειμα διώκεις.
 Ἰππός. ἰος. δ. eques, & cancri genus.
 Ἰππειώ. μ. εὐσω. π. υνα. equito. neutrum ab-
 solutum.

Ἰππυγέτης. ου. δ. Neptunus lingua Deliorum.
 Ἰππιλασία ὀδός, uia qua currus agi potest, aut
 iumenta. Iureconsulti actum appellant.
 Ἰππιλάτης. υ. δ. equitator.
 Ἰππιλάτορ. τὸ. spatiosum, amplum, planum,
 agendis equis accommodum: Ἰππιλάτορ, in-
 quit Helychius, ἵππορ ἰλαύνωρ, ἵππιός φνε-
 γός, ἵππιλάτορ, εὐδρομος, πλατεῖα ὀδός, ἢ λεία
 εὐδρομος, ἢ ἡμιμαλαγμῆν.

Ἰππίδης. statuæ equestres mulierum.
 Ἰππίδης. ἢ. ἢ. ars equitandi, facultas equestris.
 Ἰππίορ. οὐ. τὸ. equitatus, mensuræ nomen,
 interuallum quatuor stadiorum.
 Ἰππίός. οὐ. δ. equestris.
 Ἰππίος. cognomentum Neptuni, quod pri-
 mus ille equos inuenit. Mineræ etiam
 epitheton est, quod prima illa currum in-
 struxerat. Præterea est epitheton Martis &
 lunonis.
 Ἰπποχάιτης. ου. δ. ex fetis equinis.
 Ἰπποχάρις. ου. δ. qui ex equo pugnat.

Ἰππίδης. ου. δ. libidinosus, qui meretricio az-
 more debacchatur & inexplibiter uene-
 rea confectatur.
 Ἰππίδοτω. υ. δ. pastor equorū. locuples, hoc
 est, multa loca possidens, quibus pascere
 equos possit: ἵππος βόσκων δ' ὑνάμυδος, μεζας
 δόκων ἢ εὐχας. ἵππος enim ἀντὶ τῶν μεζας
 ponitur. Helych.
 Ἰππίδοτω. ου. δ. ab equis deuoratus.
 Ἰππογλώσσον. υ. hippoglossium, iauræ genus.
 Ἰππογλώσσον, μεζαλοζώμων. ὄθεν θύμων ἵππος
 γλώσσα. ἵππος enim & βοῦς in compositio-
 ne τὸ μὲν ἀπὸ τοῦ, ut βοῦπαις, ἵπποτέλιος.
 Ἰππίδης. ου. δ. bellicosus, equorū domitor.
 Ἰππίδης. ἰος. δ. densus ex crinibus equinis.
 Ἰππίδοτω. υ. ligans equum.
 Ἰππίδορμα. ludus in quo equis concurritur.
 Latini circenses ludos uocant.
 Ἰππίδρομος. ου. δ. hippodromus, id est, locus
 ubi equorum cursu certatur, in quo de per-

nicie certatur citrà simulachrum pugnae.
 κατὰ δρόμος est studium in quo equites de-
 currere solebant imaginario prælio.
 Ἰππίδορος. ου. cantio ad incitandas equas az-
 pud Plutarch. in Sympof.
 Ἰππίδορμα. οἰ. equimulgi, pulli asinorū equa-
 bus suppositi.
 Ἰππίδορμα. equi marini. à flexura, quasi effi-
 gie in caudas piscium desinentes.
 Ἰπποκίλευθος. υ. δ. faciens uiam equo.
 Ἰπποκομείω. μ. ἴσω. π. υνα. curo equos. neutrum
 absolutum.
 Ἰπποκομός. υ. δ. equiflo, id est, equorū curator,
 & equorum curæ præfectus.
 Ἰπποκοντίς. οἰ. equi iaculatores.
 Ἰπποκορυσίς. υ. δ. galeatus, habens conum ex
 cauda equina.
 Ἰπποκρατία. ας. ἢ. Consualia.
 Ἰπποκρατῆμα. equitatu uincor.
 Ἰπποκρατῆ. equitatu uinco, equestribus copiis
 obtineo uictoriam.
 Ἰππίδορτος. ου. δ. equifonans.
 Ἰπποκώρ. equi catelli: nomen Satyræ apud
 Varronem.
 Ἰππομανέρ. equire, insanire, ac fure in Vene-
 rem, quales mulieres uirosæ appellantur à
 Latinis. De equis dicitur quū Venere con-
 citantur. Significat etiam equis uehemen-
 ter delectari.
 Ἰππομανές. ἰος. τὸ. hippomanes.
 Ἰππομανία. insanum studium equorum.
 Ἰππομάραθρον. υ. τὸ. feniculum erraticum.
 Ἰππομαρχία. ας. ἢ. pugna equestris.
 Ἰππομόλος. υ. δ. mulgens equam.
 Ἰππόμομος. υ. δ. pastor equorum.
 Ἰππομυρμίνες. formicæ quæ equites appel-
 lantur.
 Ἰπποπόδοι. οἰ. bellaces.
 Ἰππόπορος. immanè scortum.
 Ἰπποποσειδῶν. ἄνος. δ. Neptunus equestris qui
 à Latinis Confus dictus est.
 Ἰππος. ου. δ. equus, equitatus, pugna eque-
 stris. Sed pro equitatu ferè generis femi-
 nini est. Dictio in compositione sæpe signi-
 ficata uocabulorum intendit, significatq;
 grande, amplum & uehemens: siue præpo-
 natur siue postponatur.
 Ἰππος. ου. ἢ. equa, χιλίαν ἵππορ, pro mille es-
 quitibus dicunt Græci, quasi millenarium
 equitatum. Et μυρία ἵππορ, ἀντὶ μυρίους
 ἵππους.
 Ἰπποσίλιον. υ. τὸ. herba Latine holus atrum.
 Ἰπποσσία.

Τὸ Ι μετ' Σ
ισοφῆρος. par & æquale ferens, siue ex æquo trahens, æquifer.
ισοχελής. ἴος. δ. ἡ. pertendens, siue plenus usque ad labra.
ισοχροῦν. æquali tempore uiuere, eodem spacio temporis uigere. Heraclitus Hermodoro: ἰσοχροῦν ὁ δὲ παρὰ τὸν χρόνον διὰ τὴν δὲ τὴν οὐδ' ἴσως ἐστὶν ἀμείνων, id est, Nulla ætas si lebit nomen meum. tamdiu uiuet nomen dicti Heracliti, quamdiu regionis nomen & urbis ipsius Ephesi.
ισόχρονος. σ. δ. ἡ. æqualis in tempore.
ισοψυφία. par suffragium.
ισόψυχοι. pares, proprie in suffragiis.
ισόψυχος. οὐ. δ. ἡ. unanimis.
ισόω. μ. ὄσω. π. ὠνα. æquo. actiuū, accusatiuo iungitur.
ἴστω. sequor.
ἴστω. adclamatio in eos qui ꝑ pronunciare non possunt.
Ι Σ Τ.
ἴστω. sto, in sto. Prisci autem, ἡρῆσθαι ἔλεξεν ὅτι τὸν ἱματίων ἢ σκευῶν καὶ κατασκευῶν. ἴσθαι δὲ ὅτι νομισμάτων. & μετρήθαι ὅτι πονεῖν, ἢ τὸν ὁμοίω, hoc est, appendendum & admetiendum petere.
ἴσθαι etiam dicitur fabula, dum populo placet: stare etiam Latini dicunt. ἐπιτήρειν, cum displicet: Latini exigi dicunt.
ἴσθαι. fœnerare.
ἴστω. μ. ἴσω. π. ὠνα. pondero, actiuum, accusatiuo iungitur.
ἴστω. sciendum est.
ἴστω. Latine secundæ: folliculi sunt cōtinentes fœtum in matris utero cū menstruis.
ἴστω. ἀντὶ τῷ ἴσθαι.
ἴστω. μ. ἴσω. π. ὠνα. uel ἴστω. sto, in sto, sub sto, firmo, erigo, unde ἴστω. τὸ πᾶν. Aris stotel. de inhorrescentibus dicit: Διδουμβάτε ἢ ἴσθαι τὰς τρέχας. Item instituo, id est, ueni. Est etiam appendo & pondero: ὄβην ζυγοςάτης, καὶ σαθμίων, pro libra & ponderibus. Et ἴστω. pro ὄβη aliquando. χόρου ἴσθαι pro instaurare apud Sophocle. actiuum, accusatiuo iungitur.
ἴστω. Doricè & Ionicè pro ἴστω.
ἴστω. cœnaculum, δειπνῆριον.
ἴστω. οὐ. τὸ. fenaculum.
ἴστω. nauis dicitur quæ uento fertur & expansis uelis.
ἴστω. nauigatio quæ fit uelo & remige.

ἴστω. οὐ. τὸ. uelum nauis.
ἴστω. uelorum futor, astutus.
ἴστω. ἴστω. ἴστω. lignum longius aratri quod est inter utrumq; bouem.
ἴστω. locus qui cōtinet malum, foramen nauis ubi malus imponitur, ἴστω.
ἴστω. ἴστω. ἴστω. in medio nauis lignum altum in quo stat malus.
ἴστω. genus nauis, Latini actuariam uocant.
ἴστω. μ. ἴσω. π. ὠνα. inquirō, uideo, scio, interrogō, quaero, audio, discō, καταμαρτυροῦμαι, ἢ τὸν ἄλλοις παραδιδῶμαι διηγοῦμαι, sicut Strabo fecit, narro historiam. Item uiso, inspicio, & cognosco. Et oculis subijcio, memoriæ prodo, commemorō. τὰ ἴστω. μὲν ἀπὸ Plutarcho sæpe dicuntur pro rebus memoriæ proditis. actiuū, accusatiuo iungitur.
ἴστω. ἴστω. ἴστω. narratio, historia. καθ' ἴστω. ἴστω, uisendi gratia ire. Cognitio, disciplina.
ἴστω. pręstantissimus in historijs enarrandis.
ἴστω. ἴστω. ἴστω. historiographus.
ἴστω. ἴστω. tela, malus nauis.
ἴστω. μ. ἴσω. π. ὠνα. texo. neutrum.
ἴστω. ἴστω. textura.
ἴστω. ἴστω. textorius.
ἴστω. ἴστω. textor.
ἴστω. ἴστω. Ister, id est, Danubius.
ἴστω. irascor, ὀργίζομαι.
ἴστω. sciat, testis sit.
ἴστω. ἴστω. ἴστω. sciens, testis, pręfēs, prudens, expertus, peritus.
Ι Σ Φ. Ι Σ Χ.
ἴστω. anxie & sollicitè cogito, μεριμνῶ, ἀνυθῶ.
ἴστω. οὐ. caricula.
ἴστω. ἴστω. ἴστω. caricarum uenditrix.
ἴστω. οὐ. sanguinem sedans seu attenuans.
ἴστω. οὐ. τὸ. tenue, aridum, morbidum; ἀπὸ τῶν ἴστω, ἴστω, Hefych.
ἴστω. cupit. Illad. γ. ἴστω. δανίη.
ἴστω. ἴστω. detineo, cupio, expecto.
ἴστω. ἴστω. caria, ficus, nux.
ἴστω. ἴστω. ἴστω.
ἴστω. contine.
ἴστω. dehiscere.
ἴστω. dolores coxendicum.

Τὸ Ι μετ' Τ. Υ. Φ. Χ.
ἴστω. οὐ. δ. dolens coxendicibus.
ἴστω. arthritidis species apud Aeginetam.
ἴστω. οὐ. τὸ. uertebra coxarum, nates, pars tali, coxendix, & neruus ille, qui coxendicē femori committit.
ἴστω. ἴστω. diuulsus, diuisus.
ἴστω. μ. ἴσω. π. ὠνα. attenuo, arefacio. actiuum, accusatiuo iungitur.
ἴστω. οὐ. δ. extenuans.
ἴστω. ἴστω. extenuare.
ἴστω. arguta de rebus minimis disputatio: ἀπὸ τῶν ἴστω.
ἴστω. οὐ. δ. macer, gracilis, exilis.
ἴστω. ἴστω. macies, gracilitas.
ἴστω. ἴστω. lingnæ hæsitantia dicitur à Cicero. Qui hoc uitio laborant dicitur à Cicero. Qui hoc uitio laborant, uox supprimitur & sistitur inter loquendum. Quare fortassis ἴστω. dici possit, & ἴστω. Ex Budæo.
ἴστω. οὐ. δ. qui gracilem habet uocē, aut uocem amittit, cui uox supprimitur & sistitur inter loquendum.
ἴστω. οὐ. δ. ramus.
ἴστω. ἴστω. urinae retentio, cui opponitur ἐπιουρία.
ἴστω. ἴστω. ui uitor, contendo, βεβαιούμαι, innitor.
ἴστω. ἴστω. ἴστω. in hoc fiduciam caussæ colloco, in eo cardinem caussæ pono & facio: idem est enim quod ἴστω. Cicero nitor & innitor dicit.
ἴστω. μ. ἴσω. π. ὠνα. roboro, affirmo, assueo. actiuum, accusatiuo iungitur.
ἴστω. ἴστω. peruicax, tenaxq; propositi.
ἴστω. fortitorem facio.
ἴστω. οὐ. δ. fortis, grauis, potens. ad uireis refertur, non ad magnitudinem, ut annotat Erasmus.
ἴστω. ἴστω. fortitudo, robur, potentia, uires, uirtus. Gaza ad animi magnitudinē retulit.
ἴστω. μ. ἴσω. π. ὠνα. possum, ualeo, reum potior. neut. accusatiuo iungitur.
ἴστω. habeo, scaturio, emergo, teneo.
ἴστω. ἴστω. ἴστω. Aristophan. pace: ἀλλ' αἴρε μοι τοῦτο πῆρ ἴστω. ἴστω. καὶ ἴστω. fortasse, æqualiter.
Τὸ Ι μετ' Τ. Υ.
ἴστω. prisca lingua bouem sonat, hinc Italos quidam nominatos existimant.

ἴστω. οὐ. δ. imprudens, improbus, temeratus.
ἴστω. οὐ. δ. uiolentia. (rius).
ἴστω. temerè.
ἴστω. ite.
ἴστω. ἴστω. salix.
ἴστω. οὐ. δ. salignus.
ἴστω. ἴστω. salictum.
ἴστω. οὐ. δ. impetuofus.
ἴστω. eundem est, ἀντὶ τῷ ἴστω.
ἴστω. οὐ. impetuofus.
ἴστω. οὐ. τὸ. genus placentæ pertenuis, ex melle & sesamo, bellarium.
ἴστω. οὐ. δ. rotæ circumferentia, in qua radij infiguntur, & axis agitur, umbo.
ἴστω. erat, ἴστω, ἴστω, ἀποχωρῆσθαι, ἴστω.
ἴστω, ἴστω. Diana, ἀρτίμυς.
Τὸ Ι μετ' Τ. Υ. καὶ Φ.
ἴστω. ἴστω. sibilus.
ἴστω. οὐ. δ. clamor, pulsus.
ἴστω. ἴστω. motacilla, auicula caudam assequens, qua ueneficæ ad amorem uentur, ut est apud Theocritum in Pharmaceutria: illecebrosum illecebramentum, illecebram uertit Gaza.
ἴστω. ἴστω. illecebris.
ἴστω. μ. ἴσω. π. ὠνα. clamo. neutrum absolutū.
ἴστω. οὐ. δ. potens. Quidam uolunt compositum esse ab ἴστω & ἴστω, & suffragatur Valla. alij negant.
ἴστω. fortiter, potenter.
ἴστω, quasi ἴστω, à pedum celeritate. Nam ἴστω pedem significat.
ἴστω. & ab eo
ἴστω. calciamenta Attica, quorum in philosophica historia meminit Athenus.
ἴστω. οὐ. δ. pinguis, potens.
ἴστω. ἴστω. uulnus, τραύμα.
ἴστω. οὐ. δ. supercilium, ὄφρυς.
Τὸ Ι μετ' Τ. Υ. Χ.
ἴστω. uenatur pisces.
ἴστω. piscabantur.
ἴστω. οὐ. δ. piscator.
ἴστω. οὐ. τὸ. pisciculus.
ἴστω. οὐ. δ. uas piscarium.
ἴστω. ἴστω. fuscina.
ἴστω. ἴστω. pisculentus.
ἴστω. ἴστω. aliqui uocant rapum terræ.
ἴστω. ἴστω. gluten ex pisce.
ἴστω. οὐ. δ. piscator.
ἴστω. ἴστω. locus ubi ueneunt pisces.
ἴστω. qui uendit pisces, ichthyopola.
L ἴστω

pro scelesto dicitur. καθαρός. οὐ. δ. purgatio. καθαρός. οὐ. δ. purus, sincerus. Antyph. καθάρων πάντων πῶρ ἐπιμιμάτωρ dixit, qui nulli iniuriam intulit. καθαροὶ olim dicebātur, qui ob eſdem perpetrataſ impias manus habere non cenſebātur. Qui etiam ἐπαῖς, atq; ὄσιοι appellabantur.

καθαρότης. η̄. η̄. puritas. καθάρσια. ἴ. sacra quædam & porcelli, quibus Athenis cōciones & theatra luſtrabantur. Lucianus Cronofoloneſ, Lupercalia Plutarchus.

καθάρσιον. β. τὸ. purificatorium poculum.

καθάρσιος. β. δ. expiator.

καθάρσιος. η̄. purgatio.

καθαρήρα. τὸν. purgatorum.

καθαρήριος. β. δ. purgatiuus.

καθαρήρ. οὐ. δ. purgator.

καθαρός. pure, manifestè, planè.

καθαρότης. sua sponte, seorsum, per seipsum, separatim.

κατάψαδιαι. manus iniicere.

Κ Α Θ Ε.

καθεδρόστρος. ἀντι καθέστρος, apud Aristop.

καθέδρα. α. η̄. ἐπίστρος, cathedra, dilatio.

καθέδρα. μ. καθέδομαι. sedeo. castra pono, εὐσταθίω, perseveratè fruor, & bene habeo, delitior, relaxor.

καθεζόμενος. β. δ. accumbens.

κάθημαι. sedeo.

καθερύνεται. clauditur.

καθαρεύω. καθάρομαι. καθάρομαι. καθάρομαι. καθάρομαι.

καθερύνω. μ. εἰρέξω. καθάρομαι. καθάρομαι. καθάρομαι.

καθερύνω. μ. εἰρέξω. καθάρομαι. καθάρομαι. καθάρομαι.

καθερύνω. μ. εἰρέξω. καθάρομαι. καθάρομαι. καθάρομαι.

καθερύνω. μ. εἰρέξω. καθάρομαι. καθάρομαι. καθάρομαι.

καθερύνω. μ. εἰρέξω. καθάρομαι. καθάρομαι. καθάρομαι.

καθερύνω. μ. εἰρέξω. καθάρομαι. καθάρομαι. καθάρομαι.

καθερύνω. μ. εἰρέξω. καθάρομαι. καθάρομαι. καθάρομαι.

καθερύνω. μ. εἰρέξω. καθάρομαι. καθάρομαι. καθάρομαι.

καθερύνω. μ. εἰρέξω. καθάρομαι. καθάρομαι. καθάρομαι.

καθερύνω. μ. εἰρέξω. καθάρομαι. καθάρομαι. καθάρομαι.

καθερύνω. μ. εἰρέξω. καθάρομαι. καθάρομαι. καθάρομαι.

καθερύνω. μ. εἰρέξω. καθάρομαι. καθάρομαι. καθάρομαι.

καθερύνω. μ. εἰρέξω. καθάρομαι. καθάρομαι. καθάρομαι.

καθερύνω. μ. εἰρέξω. καθάρομαι. καθάρομαι. καθάρομαι.

καθερύνω. serpo. Ioseph. lib. ij. καθέρυσαντες ἑσὺ πῶρ τὰ χωρὶς ἕξασ εἰς τοὺς ἔσχατους.

κάθευ. dimitte.

καθεσνότης. animo composito & moderato.

καθεσνότης. τὸ διαμένο, συμμίγναι.

καθεσνότης. passivam habet significationem, constitutum. Et πῶρ καθέσνότης μετὰ δὲ ἄλλοις, res nouarum molitio.

καθεσνότης. τὰ. leges, decreta, statuta: ἡρωσότης.

καθέτη. η̄. η̄. retis genus.

καθετήρ. ἡρος. δ. genus monilis muliebris, quod & ἡρωσότης dicitur, & τροπίς. Est & instrumentum chirurgicū, quo urina elicitur.

κάθετος. β. perpendicularium.

καθεύδω. μ. καθύπνισμα. dormio, ὑπνίω.

καθεύω. μ. ἡσώ. καθύπνισμα. decipio. actiuum, accusatiuo iungitur.

Κ Α Θ Η.

κάθη. pro καθέξω.

καθηγεμῶν. ὄνος. suafor, auctor, proprie autē dux, præiator, qui cæco uiam prærit, ὁ δὲ καθηγῆτις. οὐ. δ. magister, præceptor, ἡγεγῆτις, institutor.

καθηγοῦμαι. præceo, præceptor sum. Plato: ἡ γὰρ μοι ἐδόξασ καθηγῆσαι τὸ λόγον, id est: rectè, atq; ordine uidere disputationem inlituisse, hoc est nobis disputandi rationes etiam præstituisse. Vide Budæum.

καθηδύθω. μ. ἡσώ. καθύπνισμα. sum in uoluptatibus, abligurio, per luxum & uoluptatem consumo & contero. genitiuo iungitur.

καθηδουπῶ. per luxum & uoluptatem consumo & contero.

καθεύω. μ. ἡσώ. καθύπνισμα. decet, cōuenit, fas est, officij mei est & muneris.

καθηύω. ο. ἡσώ. καθύπνισμα. officium quod conuenit, καθύπνισμα. δέοντος, πρεσβύτου, decenter, ritè.

καθηύω. attineo, pertineo, pertingo, portens dor, porrigor, cōuenio, cōsentaneus sum, accido, emano. τὸ καθύπνισμα ἐν τῷ θεῷ, quod diuinitus accidit. Item deuenio. Aeschin. καὶ καθύπνισμα, εἰς ἡμᾶς ὁ λόγος. Vide Budæum in Commentarijs.

καθηύω. μ. ἡσώ. καθύπνισμα. configo clauis. actiuum, accusatiuo iungitur.

καθηύω. μ. ἡσώ. καθύπνισμα. confixio.

καθηύω. μ. ἡσώ. καθύπνισμα. confixor.

κάθημαι. sedeo. deponens absolutum.

καθημυνορ. τὸ ἡσώ. καθύπνισμα. Coniungitur autem καθύπνισμα πρὸς τὸν ἡσώ. ut, οἷδε ἔσχατοι εἰς καθύπνισμα πρὸς τὸν ἡσώ. ἐστραστὶ δέουτο, in planiciem & campum planum.

καθημυνορ. quotidianus.

καθημυνορ. β. δ. quotidianus, diurnus.

καθημυνορ. οἱ. qui in diem uiuunt, atq; ex tempore.

καθησώ. sedebat, collocatus est.

καθησώ. idem.

καθησώ. sedebant.

Κ Α Θ Ι.

καθίσαι. τὸ καθέξω.

καθίσαι. τὸ καθάρομαι.

καθίσαι. mortuis immolare, νεκρῶς θύσαι.

καθίσαι. ædificio, collocor.

καθίσαι. uoce passiuam, significationē habet actiuam, summitto, ut καθέξω τὸν ἡσώ. καὶ ἀντι τῷ καθέξω. Latine summitto barbā & capillum dicitur. Dicimus & immitto.

καθίσαι. τὸ καθάρομαι, demittere & summittere uocem.

καθίσαι. pro καθέξω dicit Xenoph. & sese demittere desiliendo, & deorsum librare. sine casu adiectione.

καθίσαι. cōsecro, sacris iniicio: θεῶ ἀνατίθημι.

καθίσαι. ἱος. ἡ. consecratio, dedicatio.

καθίσαι. infideo, attingo. neutrum, datiuo iungitur.

καθίσαι. decumbam, desidebo. Dicimus etiam καθέξω, à καθέξω.

καθίσαι. μ. ἡσώ. καθύπνισμα. colloco in sede, id est fede refacio, ascendo, attingo, sedeo. act. accusatiuo iungitur. Histo. lib. viij. πρὸς σάραξ οὐδὲ καθέξω, Theodorus uertit carnē nullius animalis tangunt. Plin. nulla cadauer a attingunt. καθέξω δυναστῆριον αὐτῷ θεῶ, id est, iudices illi deos fero, & eum apud deos accuso.

καθίσαι. μ. ἡσώ. καθύπνισμα. demitto, summitto. καθέξω τὸν ἡσώ. apud Synes. infidias collocare.

Idem: τὸν σφάραξ δὲ καθέξω τὸν σφάραξ τὸν ἡσώ. Latine dici summittere percussorem, uel scarium. actiuum, accusatiuo iungitur.

καθίσαι. μ. ἡσώ. καθύπνισμα. supplico. neutrum, accusatiuo iungitur: nonnunquam absolute ponitur.

καθίσαι. μ. ἡσώ. καθύπνισμα. attingo. deponēs, genitiuo iungitur. require ἡμῶν.

καθίσαι. μ. ἡσώ. καθύπνισμα. demitto, id est, καθέξω. Aristoph. fucis: ἀλλὰ καθέξω αὐτὸν δύνασ.

καθίσαι. μ. ἡσώ. καθύπνισμα. incurso equitatu.

καθίσαι. ἱος. ἡ. a dequatio.

καθίσαι. contra aliquem equito.

καθίσαι. τὸ καθέξω. καθίσαι. τὸ καθέξω.

καθίσαι. μ. καθέξω. καθίσαι. μ. καθέξω.

καθίσαι. μ. καθέξω. καθίσαι. μ. καθέξω.

καθίσαι. μ. καθέξω. καθίσαι. μ. καθέξω.

καθίσαι. μ. καθέξω. καθίσαι. μ. καθέξω.

καθίσαι. μ. καθέξω. καθίσαι. μ. καθέξω.

καθίσαι. μ. καθέξω. καθίσαι. μ. καθέξω.

καθίσαι. μ. καθέξω. καθίσαι. μ. καθέξω.

καθίσαι. μ. καθέξω. καθίσαι. μ. καθέξω.

καθίσαι. μ. καθέξω. καθίσαι. μ. καθέξω.

καθίσαι. μ. καθέξω. καθίσαι. μ. καθέξω.

καθίσαι. μ. καθέξω. καθίσαι. μ. καθέξω.

καθίσαι. μ. καθέξω. καθίσαι. μ. καθέξω.

καθίσαι. μ. καθέξω. καθίσαι. μ. καθέξω.

καθίσαι. μ. καθέξω. καθίσαι. μ. καθέξω.

καθίσαι. μ. καθέξω. καθίσαι. μ. καθέξω.

καθίσαι. μ. καθέξω. καθίσαι. μ. καθέξω.

καθίσαι. μ. καθέξω. καθίσαι. μ. καθέξω.

καθίσαι. μ. καθέξω. καθίσαι. μ. καθέξω.

καθίσαι. μ. καθέξω. καθίσαι. μ. καθέξω.

καθίσαι. μ. καθέξω. καθίσαι. μ. καθέξω.

καθίσαι. μ. καθέξω. καθίσαι. μ. καθέξω.

καθίσαι. μ. καθέξω. καθίσαι. μ. καθέξω.

καθίσαι. μ. καθέξω. καθίσαι. μ. καθέξω.

καθίσαι. μ. καθέξω. καθίσαι. μ. καθέξω.

καθίσαι. μ. καθέξω. καθίσαι. μ. καθέξω.

καθίσαι. μ. καθέξω. καθίσαι. μ. καθέξω.

καθίσαι. μ. καθέξω. καθίσαι. μ. καθέξω.

καθίσαι. μ. καθέξω. καθίσαι. μ. καθέξω.

καθίσαι. μ. καθέξω. καθίσαι. μ. καθέξω.

καθίσαι. μ. καθέξω. καθίσαι. μ. καθέξω.

καθίσαι. μ. καθέξω. καθίσαι. μ. καθέξω.

καθίσαι. μ. καθέξω. καθίσαι. μ. καθέξω.

καθίσαι. μ. καθέξω. καθίσαι. μ. καθέξω.

καθίσαι. μ. καθέξω. καθίσαι. μ. καθέξω.

καθίσαι. μ. καθέξω. καθίσαι. μ. καθέξω.

καθίσαι. μ. καθέξω. καθίσαι. μ. καθέξω.

καθίσαι. μ. καθέξω. καθίσαι. μ. καθέξω.

καθίσαι. μ. καθέξω. καθίσαι. μ. καθέξω.

καθίσαι. μ. καθέξω. καθίσαι. μ. καθέξω.

borare, confirmare. Et καθίσταμι τὴν ἀρχήν, rego & moderor, tueor & confirmo. Et καθίσταμαι τὸν πόλεμον, committere bellū, hoc est, συμβάλλειν. Item καθίστημι ἀντὶ τοῦ καθίστασε dicitur. Thucydi. οὕτω πᾶσα ἰδέα ἡμιτοροπίας καθίστημι τῶ ἄλλοις: Hoc modo omne genus improbitatis in Græcia extitit, uel enatum est, ceptum est. Plura in Commenta. Bud. actiuum, accusatiuo iungitur.

Κ Λ Θ Ο.

καθ' in quantum, tanquam. καθοδογία, ἢ. uix deductio. καθοδόν, ordinatē, secundum uiam. καθόδος, ἢ. ὁ. reditus, repatriatio. καθόδος, descensus. καθ' ὁδόν, secus uiam: καθ' ὁδόν, Suid. καθολικός, οὐ. δ. uniuersalis. καθολικός, καὶ καθόλως, uniuersaliter. καθόλως μὲν οὖν ἐπιείρ, ut uno uerbo dicam, ut in summa dicam. καθομνήξω, uel δμνήξω, homericis uersibus describo uel celebroy. καθομνίω, μ. ἴσω, π. ἡνα, fermocinor, neutriū, datiuo iungitur. καθομολογῶ, fateor, indico mentem & aperio, cum datiuo. καθομολογῶμαι, despondeo. Et καθομολογῶ μὲν, desponfa. καθοπλίζω, μ. ἴσω, π. ἡνα, armo, actiuum, accusatiuo iungitur. καθορᾶω, conspicio, intueor, conspicio, despicio, id est deorsum aspicio, actiuum, accusatiuo iungitur, quære δράω. καθορθῶω, dirigo, cōsummo. καθορθῶσαι ἅπασαν ἀρετὴν, euadit consummatus in omni uirtute. καθορμα, τὸ. collare ornamentum, ambitus. καθορίζω, μ. ἴσω, π. ἡνα, definio, actiuum, accusatiuo iungitur. καθορμίζωμαι, καὶ καθορμίζω, τὸ καθορμίζω, ἢ καθορμίζω τὴν αὐτήν. καθορμίζωμαι, in portum adpellere. καθορσῶω, μ. ἴσω, π. ἡνα, despōdeo, sacrificio, deuoueo, actiuū, accusatiuo iungitur. καθορσῶθην, τὸ. καὶ καθορσῶθην, τὸ. consecratum. καθορσῶσις, ἰος, ἢ. iustificatio, condemnatio, δικαιοσύνη, κατὰ τὴν ἰσότητα τὸ καθορσῶθην ἰσῶν ἔσται, Suid. καθορσῶν, in quantum, quatenus, quamdiu. καθορσῶν, propterea quod, quatenus, quoniā,

Κ Λ Θ Υ.

καθυβρίζω, dedecore afficio, dedecus & notam inuro. καθυβρίνω, μ. αὐθ, madesfacio, actiuum, accusatiuo iungitur. καθυβρός, ἢ. δ. humidus, madidus. καθυβρίω, impluere. καθυλατῶω, μ. ἴσω, π. ἡνα, oblatro. καθυλομαινῶ, τὸ ὑλομαινῶ, nisi quod præpositio uim eius intendit. καθυμνῶω, μ. ἴσω, π. ἡνα, laudo, actiuum, accusatiuo iungitur. καθυπερβαλλόμενος τῶ δισμῶ, dicitur pro inuincula coniecto. καθυπερβίβω, desuper. καθυπέρτερος, ἢ. ὁ. superbus. καθυπνώωμαι, obdormio, καθυπνώωμαι, subsisto, subiaceo. καθυπουρίνομαι ὑμᾶς, histrionica actione uos capto & demulceo. Vide Commentaria Budæi. καθυστερῶω, tardus uenio. καθυφέρω, subtraho. Ioseph, lib. ij, οὐδὲν ἡμῶν καθυφίκαρην. καθυφέρερος, ἢ. ὁ. subtrahens. καθυφέσις, præuaricatio. καθυφίεμαι, omitto, præuaricor, quod etiam ἐβλομαινῶ dicitur, & ὑποστῆλθαι, καὶ κατὰ πρότερον τὴν δίκην, ἢ τὴν κατὰ γοργίαν, ἢ πορδίαν δόναι. καθυφίημι, prodo & condono causam aduersarijs, τὸ καθυφίημι. Κ Λ Θ Ω. Κ Α Ι. καθωμολογημένη, ἢ. ἢ. desponsata. καθῶς, sic, sicut. καὶ. &. Geminatur interdum Atticē. καὶ τοὶ λόγον τινὰ διέσπαραν, Plutarchus. Abus dat interdum apud Græcos, ut apud Demosthenem: καὶ δὴ καὶ ἡ αὐτὸς, quod sine geminatione dixit. Significat etiam æque, & perinde, ut atq; Latine. Synesius: οἰκοδομοῖσα καὶ τοῖς ἀνακτοῖς ἐτίμησα, In honore eum priuatim habui, perinde ut infantes. Est etiam idem quod quā, ut ac, & atq; Latine. Aristoteles: ἔσι γὰρ ἑτέρα ἢ χρηματικὴ ἢ δὲ πλοῦτος ὁ κατὰ φύσιν, Alia est quæstura ad diuitias œconomicæ. Accipitur præterea pro etiam, ut & Latine. Plato: οὐδὲν αὐτῶν ἀφαιρετέον, ἄλλοις μὲν γὰρ καὶ γυναιξίν, etiam mulieribus. Quintilian. Sed non qui maxime imitandus, & solus imitandus est. Vide Comment. Bud.

καὶ γὰρ

καὶ γὰρ. etenim. καὶ δὲ, interdum significat continuo & protinus, hoc est, ideò. Demosthen. ὡς ἐάν πορὸς τερῶν τῶν εἰποὶ τὰ προσόντ' ἐαντῶ, πορὸ ἄλλου, ἢ δι' ταῦτ' οὐτως ἔχοντα, Quasi uerò si quis de altero dicere occupasset, quæ sibi inesse uitia posset, continuo id futurum esset, ut alteri inesset ipsa. Gregor. ἢ ταῦτα οὐδὲν αὐτῶν τῶν βίω ἐπιπέτρ, ἐπ' αὐτὸν καὶ δὴ τρέφομαι, continuo ad eum me conuertam. Vide Commentaria Bud. καὶ μὲντοι, ἢ. atque etiam. καὶ μὴ, Plato: ἢ μὴ πῦρ, ἢ τὸ δὲ δεισοπέτρ, ὅταν μάλιστα κρινῶν φύσιν φιλόσοφον τε ἢ μὴ, hoc est, ἢ μὴ φιλόσοφον. κάμνη, attamen, sanè, atqui, adde his. καὶ ταῦτα, præsertim & maxime id est. καίτοι, est, quanquam. Item atqui. Accipitur pro uerum & pro sed. Demosth. καίτοι τίς ἢ νοσηνία? Verum quænam est ista causæ cōmunitas? Seruit enim διαπορίσει. Id Cicero per at expressit. καίτοι etiam Latine & quidem dicitur pro quanquam. Cicero: Quid non est dictum à memoratè? quid non amicè? & quidem cuius temporantiæ fuit de M. Antonio dicentem, abstinere maledicto. Plutarch. καίτοι ἢ λόγον τινὰ κατέσπαραν ἐς τὸν δῆμον. Dicitur & καίτοι. Est interdum collectiuum, proinde, itaq;. Vide Comment. Budæi. κακάσος, δ. fossatum, locus apud Lacedæmonios, in quem fontes deiciebantur. κακάσος, deridere. κακάσος, ἢ. δ. Cæcias, uenti nomen. Κ Α Ι Ν. κάμνη, ἢ. ἢ. urbs Peloponnefi. κάμνη, ἢ. ἢ. noua. κάμνοδξία, capitur inani gloria. κάμνολογία, ἢ. nouum studiū, noua doctrina. κάμνομαι, supero, percuto gladio, retento. κάμνοτις, τὸ κάμνομαι. κάμνοπραγία, ἢ. nouitas rerum. κάμνος, οὐ. δ. nouus, absurdus. κάμνοτις, ἢ. nouitas. κάμνοτομία, metallum aut lapides excido, res nouas molior & designo. Est & innouo aut noui quid ædo. Grego. κάμνοτομίας natuῖram dixit, cum gigantes procrearet. κάμνοτομία, ἢ. νεωτερισμός, renouatio, designatio. κάμνοτομίας, designabundè. κάμνογία, designo, nouas res ædo.

καίνορα. ἢ. νεωτερισμός, renouatio. κάμνογία, οὐ. δ. ἢ. κάμνογία, iam recens factum, sine aliquo archetypo. κάμνοφίλος, recens amicus, qui nō ἴσδεν subinde amicis utitur: κάμνοφίλος λέγεται, inquit Suidas, τὸν μὴ τοῖς ἀντοῖς φίλους χροῶμενον ἀεί. κάμνομαι, supero. deponens, accusatiuo iungitur. κάμνω, κάμνομαι, μ. αὐθ, occido, actiuum, accusatiuo iungitur. κάμνομαι, μ. αὐθ, ardeo. κάμπερ, quamuis.

Κ Α Ι Ρ.

καίρα, ἢ. ἢ. antenna. καίριον, οὐ. τὸ. opportunitas temporis. καίριος, ἢ. δ. temporalis, tempertius, opportunus, letalis. καίριος καίριος, certis scibus uertit Politianus. καίρος, οὐ. δ. tempus, id est, occasio & opportunitas. παρ' αὐτὸν τὸν καίρον, in præsentī, in præsens, impræsentiarum. παρὰ τοῖς καίροις ἐκείνοις, uno quoque tempore. Δοῦλος καίρου, seruiens rerum statui. ἀπὸ καίρου dicitur quod intempertiuū est. Omnino plus quiddam est καίρος quàm tempus, nempe articulus, ipsumque momentum ac punctū (quod aiunt) in quo res sit agenda. Terentius: In articulo oppressit, id est, ἐν καίρῳ. κάκρος, οὐ. δ. filium. κάκροστις, ἰδὸς, ἢ. textrix. κάκροφθαλμῶω, μ. ἴσω, π. ἡνα, occasionem capio, id est, obseruo tempus, neutriū absolut. κάκρωσις, ἰος, ἢ. ἢ. κάκρωμα, αποτ. τὸ. connexio staminis, filii. κάκω, μ. αὐθ, π. κέκωμαι, accendo, aduro, adoleo, actiuū, accusatiuo iungitur. Hinc cauterium instrumentum, quo uitia insanabilia exuruntur in corpore. Κ Α Κ. κάκαβος, οὐ. δ. cacabus. κάκαβρία, ignauia, imbellia. Sic enim loquitur Macrobius. κάκνευτρέχεια, malitia, improbitas, πονηρία. κάκνευτρέχης, improbus, improbe uersutus, ad fallendumque solers, apud Eustach. κάκνευτρέτης, οὐ. δ. maleficus, κακνευτρέτης. κακίσχαστος, ἢ. δ. ἢ. extremè malus. κάκνη, ἢ. ἢ. timiditas, malitia: proprie ignauia illa per quam deseritur locus in acie, uertium Gaza uertit. κάκνησθῶω, μ. ἴσω, π. ἡνα, maledico, perperam

dico, a ctiuum, accusatiuo iungitur.
 Κακηγορία. ας. ἡ. maledictum, maledicentia.
 Κ Α Κ Ι.
 Κακία. ας. ἡ. uitium, malitia, uitiositas, quod Ciceroni magis placet quam malitia. Dicitur etiam scelus & maleficium. Et non solum malitiam, sed etiam miseriam significat.
 Κακίτηχος. ου. δ. ἀπὸ τῷ κακίτηρ τῶν τέχνην δις εὖς est Callimachus.
 Κακίφοβος. ου. δ. timens.
 Κακίφα. μ. ἴσω. π. ἡ. α. aggrauo, improbo, detraho, maledico, humilio. a ctiuum, accusatiuo iungitur.
 Κακισμός. οὐ. δ. probrum, detractio.
 Κακίμος. β. δ. pessimus, facinorosissimus.
 Κακίωρ. ουος. δ. ἡ. peior.
 Κ Α Κ Κ.
 Κακίβη. ης. ἡ. cacabus.
 Κακίβητις. perdicum uox, caccabare.
 Κακίβητις. idem.
 Κακίβητις. dormituriens: magis enim foris cupido, quam tempus significatur, quod uerbis istis in αῶ penè familiare est, sicut πολεμιστεία, bellaturio.
 Κακίβητις. dormiturus.
 Κακίβη. ης. ἡ. scetor, merda. Aristophan. pace: ἀπὸ τῶν κβητις τῶν ἐν ἀπέχῳ.
 Κ Α Κ Ο.
 Κακίβη. ο. δ. ἡ. mali uictus, id est, duram uitam agens.
 Κακίβητις. ας. ἡ. peruersitas, malum consilium.
 Κακίβητις. ου. δ. malus maritus.
 Κακίβητις. μ. ἴσω. π. ἡ. α. infansio, malo dæmone uxor, malo genio ducor, sum fanaticus & malo dæmone percitus. Aristophanes accepit pro insanire. neutrum absolutum.
 Κακίβητις. μ. ἴσω. π. ἡ. α. malus & contumax sum. neutrum absolutum.
 Κακίβητις. ας. ἡ. infelicitas.
 Κακίβητις. ουος. δ. ἡ. infelix, malus genius.
 Κακίβητις. ας. ἡ. infamia.
 Κακίβητις. ας. ἡ. blasphemia, obrectatio, sermo uitiosus. Suid.
 Κακίβητις. ας. ἡ. cacozelia, mala affectatio, peruersa imitatio: quoties infcitè affectantes uirtutem aliquam, in uitium labimur. Veluti si quis male affectans Atticissimum, ieiunus euadat & aridus. si quis copiam, in futilem incidat loquacitatem.

Κακίβητις. ου. δ. ἡ. κακοζήλος. ας. ἡ. imitator ineptus.
 Κακοζήλος. ας. ἡ. malignitas, mala consuetudo, morositas, peruersitas.
 Κακοζήλος. τὸ. genus carcinomatis, ut scribit Celsus. Hinc Iuuenalis malam & inueteratam scribens uocat consuetudinem insanabilem cacozethes uocat Satyrarum lib. vii.
 Κακοζήλος. απὸ. τὸ. nequitia.
 Κακοζήλος. ἡ. ulcus.
 Κακοζήλος. εος. δ. ἡ. malignus, morosus, hominum bene moratus.
 Κακοζήλος. deprauandum est.
 Κακοζήλος. infelicitatem esse.
 Κακοζήλος. ου. δ. maledicus.
 Κακοζήλος. ας. ἡ. malignitas animi.
 Κακοζήλος. οὐ. δ. cubicularius.
 Κακοζήλος. uolatu debilis, inualēs penis.
 Κακοζήλος. μ. ἴσω. π. ἡ. α. maledico, a ctiuum, accusatiuo iungitur.
 Κακοζήλος. ας. ἡ. maledictio, procacitas.
 Κακοζήλος. uituperatiuum genus.
 Κακοζήλος. β. δ. maledicus.
 Κακοζήλος. improbè pugno, ac subdolè & tergiuersè abundè.
 Κακοζήλος. ἡ. maleuolentia.
 Κακοζήλος. β. prauis moribus.
 Κακοζήλος. β. δ. maleuolus, controuersiosus.
 Κακοζήλος. β. δ. qui neminem hospitio excipit.
 Κακοζήλος. β. δ. malè feniens.
 Κακοζήλος. labor, calamitas.
 Κακοζήλος. ferre afflictiones, affligi, obdurare in aduersis, uexari. Κακοζήλος. Galen. appellat loca affecta & uitiosa. Κακοζήλος. corruptissimus, malignissimus κακοζήλος. τὰ. pedibus degenerantia.
 Κακοζήλος. οὐ. depedes, apedes. Nominatiuus est κακοζήλος.
 Κακοζήλος. ἡ. ueruitia.
 Κακοζήλος. qui male agit, nocens.
 Κακοζήλος. infelix.
 Κακοζήλος. malè ac infelicitè affici, κακοζήλος. τυχῆν.
 Κακοζήλος. ας. ἡ. iactura, res aduersa.
 Κακοζήλος. ουος. δ. maleficus, dolosus.
 Κακοζήλος. ας. ἡ. malum consilium, κακοζήλος. βεσία.
 Κακοζήλος. ουος. δ. maledicus.
 Κακοζήλος. maledico, conuictus infector. Aristoph. Thesmoph. ζῆλος, τίς ἡ γὰρ ἡ κακοζήλος. εὐθουσία εἶ.
 Κακοζήλος.

Κακοζήλος. οὐ. δ. timidus, malus, uitiosus, ingratus.
 Anceps est ad afflictionem & improbitatem. τὸ κακοζήλος, maleuolentia.
 Κακοζήλος. stomachum lædens.
 Κακοζήλος. μ. ἴσω. π. ἡ. α. conuictior, maledico, neutrum, datiuo iungitur.
 Κακοζήλος. ας. ἡ. malum fœdus.
 Κακοζήλος. inutile otium.
 Κακοζήλος. β. δ. malis artibus deditus.
 Κακοζήλος, adulter, cū accusatiuo. Propriè autè significat dolose & fraudulenter uersor circa aliquam rem.
 Κακοζήλος. ars ad perniciem hominū inuenta, maleficium. κακοζήλος δῖνον, genus est accusatiouis.
 Κακοζήλος. β. δ. ἡ. maleficus, malignus.
 Κακοζήλος & κακοζήλος sunt, qui uetitis & noxijs artibus utuntur, qui coërceri iuuentur in tractatu Pandectarum de extrordinarijs criminibus.
 Κακοζήλος. ἡ. uitium, formido, malignitas, afflictio.
 Κακοζήλος. ας. ἡ. improbitas morum, facinus nefarium.
 Κακοζήλος. ου. δ. improbus.
 Κακοζήλος. ἡ. malè nutritio, parum alimentum accipio.
 Κακοζήλος. aduersa fortuna utor.
 Κακοζήλος. μ. ἴσω. π. ἡ. α. malo afficio, deprauo, malum quid committo, dolose in meo munere uersor. a ctiuum, accusatiuo iungitur.
 Κακοζήλος. accipitur apud Demosthenem pro dolo malo, quū quis dolose in suo munere uersatur, licet etiam omne scelus significet.
 Κακοζήλος. ας. ἡ. maleficium, conatus malus. Aristot. pro subdolo & meticuloso maleficio accipit, & ἴβηρ pro aperto & improbo.
 Κακοζήλος. ου. δ. maleficus, facinorosus, perditus.
 Κακοζήλος. μ. ἴσω. π. ἡ. α. laboro, tristior in diæta, ærumnas patior.
 Κακοζήλος, afflictus.
 Κακοζήλος, omne infaustum.
 Κακοζήλος. ου. δ. ἡ. malis gaudens, & id quo mali gaudent.
 Κακοζήλος, decoloratio, malus color corporis.
 Κακοζήλος, malo colore sum.
 Κακοζήλος. ου. δ. colore ignobilis.
 Κακοζήλος, uitiatum corporis.

Κακοζήλος. β. malos humores gignens.
 Κακοζήλος. μ. ἴσω. π. ἡ. α. uexo, malo afficio, affligo. a ctiuum, accusatiuo iungitur.
 Κακοζήλος, malus euado.
 Κακοζήλος, destruo, confundo, pro κατακίω.
 Κακοζήλος, male, uitiose, miserè. Accipitur etiam pro uix, ægrè, cum difficultate.
 Κακοζήλος. ιος. ἡ. uexatio, afflictio.
 Κακοζήλος. οὐ. δ. infestus.
 Κ Α Λ.
 Καλαθίος. ἡ. pedum.
 Καλαθίος. ἡ. ἡ. calathiscus, quasillus, & genus saltationis.
 Καλαθίος. εος. δ. ἡ. qui figurā calathi habet.
 Καλαθίος. ου. δ. calathus.
 Καλαθίος. ἡ. arundinaceum gramen.
 Καλαθίος. ας. ἡ. genus locustæ in stipulis nascentis, quæ & μάντις appellatur.
 Καλαθίος. colligere spicas post messorum.
 Καλαθίος. β. δ. qui stipula seu calamo canit.
 Καλαθίος. ης. ἡ. stipula, culmus.
 Καλαθίος. τὸ καλαθίος.
 Καλαθίος. ας. ἡ. mellis, spicarum incisio.
 Καλαθίος. ἡ. spicilega.
 Καλαθίος. acus quibus mulieres in componendo capillo utebantur, quia olim ex arundine fieri consueuerunt. Latini calamistra uocant.
 Καλαθίος. ἡ. nepita herbà. Alij scribunt καλαθίος sine ν.
 Καλαθίος. ου. δ. arundineus.
 Καλαθίος. β. δ. parua arundo.
 Καλαθίος. ου. δ. arundo.
 Καλαθίος. τὰ. arundineta.
 Καλαθίος. spicas lego.
 Καλαθίος. uestis linea ad thalos demissa, qua Aegyptij utebantur. Alij dicunt uestimentum Persarum esse pulcherrimum.
 Καλαθίος. delitior, τρυφῶ.
 Κ Α Λ Β. Κ Α Λ Γ.
 Καλέω. uoco, oro.
 Καλέω. μ. καλέω. π. κέλευ. uoco. Est etiam postulo, inuito, peto. Et pro inuoco & imploro. Herodian. lib. v. προστάξει τε πάντας τοὺς ἑσπέρων ἄρχοντας, ἢ εἴτινες δημοσίας θυσίας ἐπιτελοῦσι, πρὸ τῶν ἄλλων θεῶν, οὓς δὲ καλοῦσι τερροῦντας, ὀνομάζου τὸν νέον θεὸν Ἰησοῦν βασιλέα. A ctiuum, accusatiuo iungitur.
 Καλέω. ας. ἡ. nidus, & domus metaphoricus.
 Καλέω. ας. ἡ. turgurium.
 Καλέω. ας. calidus.

Τὸ Κ μετ
καλιζω. μ. ἴσω. π. νικα. uoco. actiuum, accusa-
tuo iungitur.
κάλινα. τὰ. lignea.
καλινομοι. μ. ἴσομαι. π. ἴσομαι. uerto, uerfor,
affiduous sum.
καλινομο. μ. ἴσω. π. νικα. uoluto. actiuum, accu-
fatio iungitur.
Κ Α Λ Α.
κάλλια. τὸ. crista, galli gallinacei barba.
καλλίριον. ε. τὸ. quasi speciosum lilium, signi-
ficat autem absolutè lilium.
κάλλι. τὰ. uestes purpureæ, genus tincturæ
Aeschylus, ἐν ποσειδῶνι.
καλλιθέρα. ε. τὸ. medicamentum quo su-
cantur, ornanturq; palpebræ.
καλλιθερά. ἡ. sermonis lepor, dicendi lau-
ditas, uenustus stilus, elegantia, eloquentia.
καλλιθεραφός. οὐ. δ. librarius.
καλλιθεραφῶ. pulchrè scribo & eleganter.
καλλιθύναινα. τὰ. pulchras habentem mulie-
res.
καλλιθρομορ. ε. τὸ. uia cum recto tramite: ca-
cuminis nomen apud Plutarchum.
καλλιθέω. οὐ. δ. frugifera olea.
καλλιπέα. uerborum ornatus & splendor.
καλλιπέω. μ. ἴσω. π. νικα. ornate, eleganter &
compositè dico. neutrum absolutum.
καλλιπέρον. affabré factum.
καλλιπέρω. uenuste & affabré facio.
καλλιπέρομαι. ἢ
καλλιπέω. μ. ἴσω. π. νικα. lito, sacra facio. datis-
uo iungitur.
καλλιπέμα. α. τὸ. uictima.
καλλιπέω. καλῶς καρποῦμαι.
καλλιπέω. fructu bellissimus.
καλλιπέω. concinuus, εὐφωγος, εὐόμιδος.
καλλιπέω. ε. δ. habens pulchras uittas.
καλλιπέω. οἱ. exulum serui Syracusis dice-
bantur agricolationem exercentes.
καλλιπέω. τὸ καλλιπέω.
κάλλιος. οὐ. δ. pulcherrimus.
καλλιπέω. οὐ. uictor egregius. Sic dictus est
Hercules, ob illustres uictorias. ὄνομα ἡρώου
ἢ ἄλλος ὀρχήσεως ὅτι τῆ τῶ κερβέρου ἀναρωγῆ, ἢ
υψηλῆς, authore Hesychio.
καλλιπέω. ε. δ. pulcher genas.
κάλλιπε. pro κατὰλιπε.
καλλιπέω. οὐ. δ. Callipedes Tragœdiarum
histrion.
καλλιπέω. οὐ. δ. habens pulchrum cris-
nem.
καλλιπέω. ε. δ. pulchrè turritus.

τὸ Α.
καλλιπέω. οὐ. δ. pulcherrimus.
καλλιπέω. magniloquentia, iactantia, ue-
nusta oratio.
καλλιπέω. ἡ. ἡ. fons fuit Athenis qui etiam
ἐννεάουρονος est dictus: Suid.
καλλιπέω. ε. δ. pulchrè fluens.
καλλιπέω. ε. δ. Callisthenes.
καλλιπέω. ε. δ. ἡ. potens.
κάλλια. optime.
καλλιπέω. τὰ. certamen erat Lesbi de forma
muliebris præstantia, in templo Iunonis.
Accipitur pro præmijs uirtutis.
καλλιπέω. τὸ ἀριστέω, hoc est, præmium opti-
mi & pulcherrimi, uel honestissimi, τὸ ἴσα
γῆρ γέρας καλλίω, apud Lucianum.
καλλιπέω, dicitur ut ἀριστέω, genitiuος ἴσα
gitur. Et καλλιπέωσα dicitur, quæ præstan-
tissima forma prædita est.
κάλλιος. οὐ. δ. optimus.
καλλιπέω. οὐ. δ. ἡ. pulcher calcanea.
καλλιπέω. qui excoluit, optime fabricas
uit.
καλλιπέω. α. ἡ. pulchritudo artis.
καλλιπέω. ε. δ. reddens capillos pulchros.
καλλιπέω. scrofæ, secundæ prolis lauda-
biles.
καλλιπέω. οὐ. δ. ἡ. pulchrior.
καλλιπέω. prosperioris augurij.
καλλιπέω. pulcher nomine.
καλλιπέω. Appollinaris minor.
καλλιπέω. ἡ. species, id est, pulchritudo.
κάλλος. ε. δ. τὸ. pulchritudo.
καλλιπέω. nitide & eleganter me habeo,
decore conspicuus sum, esseror pulchritu-
dine.
καλλιπέω. hoc nomine significatur omne
instrumentum comptoriū, ut si dicas, κτε-
νίον καλλιπέω, redimiculum,
scopa.
καλλιπέω. pulchrè facio, orno, uerro, como, ho-
nesto, uenusto.
καλλιπέω. οὐ. δ. pulcher, piscis nomen.
καλλιπέω. efferror, glorior, mihi placeo,
plausum & gloriam capto atq; aucupor.
Ponit pro ἐνθέω, id est, artem ostento.
In Sympo. Platonis pro orno & excolor.
Datiuo iungitur.
καλλιπέω. μ. ἴσω. π. νικα. accuratè orno, hone-
sto, iacto. actiuum, accusatio iungitur.
καλλιπέω. α. τὸ. ἢ
καλλιπέω. οὐ. δ. ornamentum, cultus, ele-
gantia.

Τὸ Κ μετ
καλλιπέω. οὐ. δ. lasciuè se ornans, cultus &
elegantie in uestitu nimium studiosus.
καλλιπέω. α. ἡ. comptrix. Plutarchus in
Connubiali.
Κ Α Λ Ο.
καλλιπέω. α. ἡ. probitas, honestas.
καλλιπέω. οὐ. δ. probus.
κάλλος. οὐ. τὸ. lignum.
καλλιπέω. οὐ. τὸ. calciamentum ligneum,
quod Latine foccum uocatur.
καλλιπέω. μ. ἴσω. π. νικα. bonum facio, ador-
no. neutrum absolutum.
καλλιπέω. οὐ. δ. forma pedis, pes ligneus,
calciamentum. Galen. ἐν καλλιπέω πάντας
ἐποδίσσει.
καλλιπέω. οὐ. δ. honestus, pulcher, bonus, magis
honestum & pulchrū sonat, quàm bonum.
Accipitur pro egregio.
καλλιπέω. uocabant, pro ἐνθέω.
Κ Α Λ Π. Κ Α Λ Τ.
καλλιπέω. καὶ
καλλιπέω. Graeci dicunt equum ad ingressum
exultantem urgere, Gallico uocabulo cal-
lopere dicitur.
καλλιπέω. ἡ. ἢ
καλλιπέω. ἡ. urna aquaria, peluis: caspum
Galli uocant.
καλλιπέω. οὐ. δ. calceolus.
καλλιπέω. οὐ. δ. genus calciamenti quo equitan-
do utebantur.
Κ Α Λ Υ. Κ Α Λ Χ.
καλλιπέω. ἡ. tugurium.
καλλιπέω. floreo, ἀνθίω.
καλλιπέω. τὸ. tegmen, & genus retis.
καλλιπέω. οὐ. δ. bacca rosæ, id est, rosa clausa, &
omne putamen in quo aliquid includitur.
καλλιπέω. α. ἡ. muliebre capitis tegmē, flam-
meum sponsæ.
καλλιπέω. μ. ἴσω. π. νικα. tego, colo, id est, orno.
καλλιπέω. ἐνθέω, fato functus est, apud Pla-
tonem. actiuum, accusatio iungitur.
καλλιπέω. purpuro, turbo, misceo omnia cog-
itando, curo.
καλλιπέω. ἡ. purpura, & herba qua tingitur
purpura. unde καλλιπέω.
Κ Α Λ Ω.
καλλιπέω. οὐ. τὸ. funiculus.
καλλιπέω. α. τὸ. funis, rudens.
καλλιπέω. bene, honestè, sanctè, humaniter.
καλλιπέω. merito. Demosth. μετ' ἃ ταῦτα
ἢ τυχὴ καλῶς ποιοῦσα, πόδλα πεποιθὴ τὰ κινῶ,
Et merito fortuna auxit annuos reipubl.

τὸ Α.
redditus, Gregor. ἐπεὶ οὐκ καλῶς ποιοῦν καὶ
συμβέβηκε, Quod ut decuit & debuit con-
currit. καλῶς φέρεται, dicitur quis qui cum be-
ne agitur. καλῶς ἔχει, sequente infinitiuo
pro decet, cōuenit. καλῶς ἔχει καλεῖται, με-
rito uocatur.
καλλιπέω. οὐ. δ. restio.
Κ Α Μ.
κάμα. α. τὸ. labor.
κάμα. α. ἡ. pertica, tibicen.
κάμα. α. fornix.
κάμα. cumulo, cū labore quippiam pro-
sequor, congreco, uexor: σαρεῖνα, φιλοπονώ,
πορεύω, καλοπονώ, συνάω, Hesyeh.
κάμα. dicuntur ab Empedocle commu-
ni notionē pisces.
κάμα. οὐ. δ. laboriosus, fessus.
κάμα. οὐ. labor, defatigatio.
κάμα. ε. ἡ. laboriosus.
κάμα. ε. δ. Camirus urbs Lesbi.
Κ Α Μ Η. Κ Α Μ Ι.
κάμα. Graecolorū productio. Huiusmo-
di munus institutum erat impeditentis
exercitus agendis & comportandis in ex-
peditionibus publicis.
κάμα. camelorum agitator & ductor.
κάμα. τὸ. camelaucium, galerus.
κάμα. camelarij: quos mos insidere ca-
melis in acie fuit. Camelis enim Armenij
inter equites utebantur: ut legitimus apud
Herodianum in iij.
κάμα. ε. δ. ἡ. camelus, iumentum.
κάμα. ἡ. pellis cameli.
κάμα. ε. δ. funis nauticus, alij κάμα. per
ἢ scribunt, à similitudine cameli animantis
tortuosi.
κάμα. circa foracem laborans.
κάμα. α. ἡ. fornacium usus.
κάμα. τῆ. apud Homerum anui sedenti ad
focum, uel uiribus & neruis fractæ: à κάμα
& ἴνεε.
κάμα. ε. δ. fornax, caminus, pars quædam
nauis. Inuenitur & sceminini generis.
Κ Α Μ Μ. Κ Α Μ Ν.
κάμα. τὰ. ἢ
κάμα. folia lauri in quibus placentas
inuoluebant.
κάμα. α. ἡ. uictoria quæ ad solam par-
tem uadit.
κάμα. οὐ. δ. infortunatus, pœna affectus,
cruciatus, pro κακός.
κάμα. claudio oculos.

κάμα.

Καρδαμύς. οί. qui raptō uiuunt. apud Persas sic uocantur, & mercede conducti Barbari milites. Apud Dionysium pro impijs hominibus.

Καρδαμύς. nascitur, sapio, acrisum ingenio apud Aristophanem. Et καρδαμα βλήπερ apud eundem pro acutum cernere.

Καρδαμύς. ἰδος. ἢ. species nasciturij.

Καρδαμύς. ἢ. τὸ. nasciturium.

Καρδια. ας. ἢ. cor, & Cardia regio, & ostiū stomachi, & stomachus ipse apud antiquos.

Καρδιαίος. morbus in ore uentris est.

Καρδιαχία. ἢ. mentis tristitia, dolor cordis: ἢ. ἡ. καρδιαχία.

Καρδιογνώσις. ἢ. δ. cognitor cordis.

Καρδιουχία. cor reuello.

Καρδιόφυλαξ. αἰος. ἢ. cordituum uertit Polybeus Lascaris.

Καρδιαχία. οὐ. δ. dolor stomachi, erosio stomachi, fames.

Καρδιώτηρ. famescere: nam apud antiquos καρδια stomachum significat.

Καρδοπος. ἢ. δ. arca panaria, uas magnum, in quo panis pinctur, quod etiam μάκρᾱ dicitur: mortarium apud Nicand.

ΚΑΡΗ. ΚΑΡΙ.

Κάρη. ἡ. τὸ. caput.

Καρβαρία. ex ebrietate capite grauior.

Καρβαρία. ας. ἢ. grauedo capitis, ebrietas.

Καρβαρία. μ. ἄσω. π. αἰα. καρβαρία.

Καρνιμάω. μ. ἡσω. π. αἰα. capite crinito sum. neutrum absolutū. Homerus Græcos frequenter uocat καρνιμάωτες, id est τὰς μετὰ λὰς νομῶντες ἀνδρείας χάρηρ.

Κάρνηρ. ἢ. τὸ. caput, uertex, summitas.

Καρφαρίτης. uappa, hoc est uinum abiectū, ac nihil redolens: ἢ. χυδαίος οἶνος ἢ. μὴ ἀνθοσμίαις.

Καριατίδης. αἰ. genus saltationis in honorem Dianæ.

Καρίδιρ. ἢ. τὸ. squilla parua, hoc est cæcellus

Καρίω. Caricæ loquor.

Καρίη. ἢ. ἢ. nux, arbor.

Καρίς. ἰδος. ἢ. cancri marini genus, squilla.

Καρίς. Caricæ, Carica lingua, aduerb.

ΚΑΡΚ. ΚΑΡΜ.

Κάρκω. commouebatur.

Καρκίω. sono, strepo.

Καρίδιος. οὐ. δ. cancer animal, & morbus, & forceps fabri.

Καρνίωμα. αἰος. τὸ. tumor aspectu teterrimus in corpore humano cum dolore uehemen

tissimo. Carcinoma dixit Suetō. in Augusto, maximè in superioribus partibus circa faciem, nareis, aureis prouenit. minus est periculofum, quàm ἀνθραξ. Est etiā abiectus in ea tunica oculi, quæ dicitur Cornea, difficilis curatu.

Κάρμηλος. ἢ. δ. Carmelus mons Helicæ propheta conuersatione insignis.

ΚΑΡΝ. ΚΑΡΟ. ΚΑΡΠ.

Κάρνεια. ἢ. festā Apollinis instituta propter interfectum Carnum quendam uatem.

Καρδομα. μ. ἄσωμα. π. ἡμα. ebrior, aggrauor, capite sum attonitus, emo.

Καρέθρηρ. à præstantiore siue potiore, ἢ. ἢ. enim τὸ κρεττότηρ, ισχυρόρ.

Κάρρος. crapula, grauis fors, sopor, ebrietas, Est autem somnolentiæ genus. Polit. capitis grauedinem uertit. à κάρη, id est caput,

Καρδω. μ. ἄσω. π. ἡμα. perturbo, actiuum, accusatiuo iungitur.

Κάρπια. ludi genus.

Καρπαλίμος. ἢ. δ. uelox.

Καρπαλίμως. subitò.

Καρπέω. μ. εἴσω. π. εἴμα. colligo, possideo, actiuum, accusatiuo iungitur. Halicarn. lib. vi. πολλὰς πράξεις καρπεύεται γένος.

Καρπίεσθαι. τὸ καρπεύεσθαι, καὶ τοὺς καρπούς ἀποδρέπεσθαι.

Καρπίδιμα, appellat Theophrastus ea semina, quæ terram exhauriunt, & extenuant, quæ defrugare terram à Latinis dicta sunt, penè ad uerbum, ut apud Plinium: Segetem ne defruges.

Κάρπιμος. ἢ. δ. fructifer.

Καρπογόνια. ας. ἢ. fertilitas, fructificatio.

Καρπόθρονος. ἢ. δ. fecundus.

Καρποθρόν. καὶ καρποθρόν. fructum fero & profero.

Καρποδίσμιον. pedis articulus.

Καρποί. οί. brachialia.

Καρπολόγ. τὸ καρπολογίω. fructum lego, & decerpo.

Καρπόμα. μ. ἄσωμα. π. ἡμα. capio fructum, uor, fruor, assequor. Est etiam exhaustio, & consumo fructum alicuius prædij & rediditum. Item fructum elicio, fructuosum facio. Καρπομα τὴν σχολήν, fruor ocio. deprensens, accusatiuo iungitur.

Καρπός. οὐ. δ. fructus & iunctura manuum, quibus dam manum, & cauū manus uertunt.

Καρποφάγα. τὰ. quæ frugibus uescuntur. Καρποφάγ. μ. ἡσω. π. ἡμα. fructifero, neut. abs.

καρποφόρος

Καρποφόρος. ἢ. δ. ἢ. fructifer, fertilis, ferax, frugifer.

Καρπομα. αἰος. τὸ. oblatio, sacrificium.

Καρποσις. ἰος. ἢ. idem.

ΚΑΡΡ. ΚΑΡΣ. ΚΑΡΤ.

Κάρρα. urbs Arabiæ.

Κάρρονες. οί. meliores, fortes, præstantiores.

Κάρρον. pro κατὰ ῥόδον.

Κάρσια. ας. ἢ. obliquitas.

Καρσίας. oblique, dolose: πλάγιως, ἐπιχερσίως.

Κάρσις. plusquam satis, plusquam ualde, pro πλεον. Sophocles: τὸ μὴ φρονεῖν ἢ κέρτ' ἀνώγειον βροτοῖς. ἢ κέρσις, maximè, modus asseruandi.

Καρέλλος. ἢ. δ. cartallus, canistrum.

Καρέτω. μ. ἡσω. tolero, sum temperatus.

Καρέτεια. ας. ἢ. tolerantia, constantia, temptantia.

Καρέτηδος. οὐ. δ. tolerans, ἢ. καρέτητιδος.

Καρέτιος. οὐ. δ. potens, præualidus, pro κεραιτός.

Καρέτωνος. ἢ. δ. qui robustos habet ungueis.

Καρέτιος. ἢ. δ. pro κεραιτός.

Καρεμισίς. οὐ. δ. derisor, γλαυασίς. Hesych.

Κάρτω. ἰος. τὸ. pro κεραιτός.

Καρτίνα. pro κεραιτίνα. μ. ἡνω. fortifico, actiuū, accusatiuo iungitur.

ΚΑΡΥ. ΚΑΡΦ.

Κάρη. ας. ἢ. nux arbor, castanea.

Κάρηποντιὰ. quæ à quibusdam etiam κερηθῆρα nominantur, nuces sunt auellanæ Latinis nuncupatæ.

Κάρη βασιλική. alio nomine κερηθῆρα, nuces sunt quas Latini iuglandes uocant.

Καρραούνηρ. capitis dolore grauati.

Καρρηθία. turbo, ἢ. ἢ. ἢ.

Καρρηθία. αἰ. fici proprie sicci.

Καρρηθία. ας. ἢ. καὶ

Καρρηθία. αἰος. τὸ. cibus cū aromatibus conditus, condimentum, iucunda comestio, aromata & condimenta ciborū, iuris condimentum.

Καρρηθία. μ. εἴσω. π. εἴμα. facio & trafo gulo, condio, neutrum absolutum.

Καρρηθία. condimentum.

Καρρηθία. ἢ. δ. caryccinus color.

Καρρηθία. transferretur ad orationē à conuulio, sermonem uarijs modis exornare, scizta uerborum uarietate orationē excolere.

Καρρηθία. dicuntur Delphi, quòd uictimas circumcidentes, coquorum fungi officio uidebantur.

Καρόπος. ἢ. δ. succus nucis.

Καρόβηρ. ἢ. τὸ. nux fructus.

Καρόσιος. lapidis nomen.

Καροτήματα. lætor, ἢ. ἢ. ἢ.

Καροφάτος. ἢ. δ. aridus, resonans.

Καρόβηρ. ἢ. ἢ. stramen, siue scenū, siue palea, φουρτός.

Καροφολογία. ας. ἢ. festucarū collectio. Recenset Galenus inter signa Phreneseos.

Καρόφος. ἰος. τὸ. festuca, stipula.

Καρόφω. ψω. π. φα. siccio, actiuum, accusatiuo iungitur.

ΚΑΡΧ. ΚΑΡΩ.

Καρχαλίος. ἢ. δ. siccus, σφρύγγυλος: detentus sicuti apud Homerum.

Καρχαρόδοντος. οί. habentes dentes inflexos, & ferratos, utrinque dentibus habentes, ut leones, pantheræ, canes.

Καρχαρόδουρ. οἰος. δ. dens asper.

Καρχαρός. ἢ. δ. asper.

Καρχιδάιος. ἢ. δ. Carthaginensis.

Καρχιδάωρ. ἢ. δ. Carthago. Quidam cum o scribunt in obliquis.

Καρχήσιον. οὐ. τὸ. carchesium poculi genus, antenna.

Καρχίος. genus leguminis.

Καρωσις. ἰος. ἢ. sopor, nimia ebrietas.

Καρωσιαὶ φλέβεις. in collo sunt, quòd in illis fit amplius compressus, ἢ. ἢ.

Κάρως. stupor, & quædam priuatio sensus.

Καρωτιός. οὐ. δ. nocuius capiti, obdormitatus.

ΚΑΣ.

Κασαθάβηρ. conuultari. Aristoph. equitibus: κασαθάβηρ τούτῳ ἐν πύλῳ στρατηγούτῳ.

Κασαθάβης. ἢ. scortum, unde

Κασαθάβιον, seu κασαθίον. lupanar. Aristoph. equitibus: ἐν κασαθίοις λυγρῶν τῶν ἀπόδητοσφύροσφ.

Κάσας. ἢ. δ. amicus, habitatio.

Κασαθία. scortum, κασαθίος, ἢ. ἢ.

Κασαθίος. δ. scortator.

Κασία. ας. ἢ. castia, species aromatis, quæ Hebræi etiam catzia appellant. Psalm. xliij.

Κασιγνήτηρ. ἢ. ἢ. foror.

Κασίγνητος. ἢ. δ. καὶ

Κάσις. ἰος. δ. frater, coætaneus.

Κασαθάβω. conuictijs inceslam, obiurgabo.

Κασίπια. ἢ. ἢ. ἢ.

Κασπητιός. οὐ. ἢ. stannus.

Κασπητός. οὐ. δ. stannum.

Κασαλία. ας. ἢ. fons apud Delphos, unde mu

ἴα κασαλίδες nominatae.
 κάσανα. castanea, nux à castano oppido.
 κάσονται. ἄ. genus canum sic adpellatum, ὅτι
 κασωρὲ ἰσθμίου πρὶν ἔργω μάλα σαυτῶν διεφύλαξεν.
 Xenoph. in uena.
 κάσorio μῆλος. Laconicum erat, quo uteban-
 tur in praeliis, ut fortiter & audenter age-
 rent, mortemq̄ contemnerent.
 κάσωρ. ορος. δ. castor animal, id est fiber.
 κασωρείον. οὐ. τὸ. prostibulum.
 κασωρεῖς. ἴδος. ἢ. meretrix.

Κ Α Τ

κατ' ἄμφω. utrinque, utrobique.
 κατ' ἀνδρα. uiritim.
 κατ' ἀρχῆς. initio.
 κατ' αὐτὸ. eodem tempore significat aliquādo
 κατ' ἐνάυς καίρε. eo tempore.
 κατ' ἐξοχήν. per excellentiam.
 τὸ κατ' ἐμὲ, ἢ τὸν ἐμόν. quantum in me est, pro
 uirili.
 κατ' ἴδιον. seorsum, secretò, priuatim, femo-
 tis arbitris. (mus.
 κατ' οἶον. domesticatim, per singulas dos
 κατ' ὀλίγον. paulatim, sensim, penè, minuta-
 tim. Lucian. ἢ κατὰ ὀλίγον κρόνον σε ὡ θεῶν
 γενναυτῶτε ἀποφαινόνται. penè Saturnum te
 faciunt.
 κατ' ὀλίγον. seorsim, alij ab alijs. Herodia.
 λαβώντων δὲ διὰ τῆς αἰτίας ἢ ἀβάτης ὀδοποιρίας κατ'
 ὀλίγον εἰς τὸν Ἰσθμίου παρέρχοντο.
 κατ' ὄρεσφι. in montibus.
 κατ' ὄρεον. postremò, à tergo.
 κατ' ὀφθαλμούς λέγειν. dicere in conspectu, &
 in faciem.

Κ Α Τ Α

κατὰ. praepositio genitio iuncta, significat
 in, aduersus, contra, κατὰ ἰδέσθαι πάλιν, κατ'
 τὰ κεραιὸν ἔχων, κατὰ ἀσκήσιν λόγος. Item su-
 per, κατὰ γῆς ἡσθημα. In laudè utitur Aeschi-
 nes: πολλὸς δὲ ἔπαινος ἦν κατὰ τῆς ἡμετέρας πό-
 λεως. Apud dialecticos ualet de, τὸ ἴδιον λέ-
 γεται κατὰ ἀνθρώπων. Item per, & est iuramen-
 ti nota, οἷδε κατὰ κωνῶν, ἢ κωνῶν. ἢ πωλατάνων
 ἐπόμνητο, Lucian. Nonnunquā ἀπὸ, id est
 ab, apud poetas. Homer. κατ' ὀνήμποιο κα-
 εῖνων. Accusatio iuncta significat secun-
 dum, κατὰ ματθῆσιν ἐναγγέλιον. Aliquando
 tempus, κατ' ἡμᾶς ἐγένετο, nostris temporis
 bus fuit. Item per, κατὰ νῆας ἀρχαῖων. Item ad,
 circa, in, κατὰ φάραγ. Et uoluntatem, κατὰ
 δαίμονα, è uoluntate dei. Apud Atticos hæc
 praepositio nonnunquam subaudiri solet,

ut, ἐμὴν γνώμην, pro κατὰ γνώμην ἐμὴν. In cō-
 positione habitudinem affert, ut κατὰ δολί-
 κατὰ δρομή: interdum maiorem significans
 tiam, κατὰ πῖνον, κατεδίω. Nonnunquam in
 malam partem accipitur, κατὰ φρονῶ.
 κατὰ. deinde, pro καί ἐξ.
 κατὰ βραχύν. paulatim, sensim.
 κατὰ γένος, ἢ κατὰ διαβίνας. ex propinquitate,
 & ex testamento uel tabulis petere. Vide
 Budæum.
 κατὰ γῆς. sub terra.
 κατὰ γνώμην. propria sponte.
 κατὰ δε. in hunc modum.
 κατὰ δύνανμην. pro uiribus.
 κατὰ δέσπον. subito, ex insperato, diuinitus,
 κατὰ ἐκθετον. ad perpendicularum.
 κατὰ κᾶρον. oportune, commodum, ut Ter-
 rentius dixit.
 κατὰ τὸν θεόν. Gregor. dixit pro deo.
 κατὰ κεφαλήν. in capite.
 κατὰ κρᾶσιν εἰλην. funditus excidit.
 κατὰ κᾶμας. uicatim, pagatim.
 κατὰ λέξιν. ad uerbum.
 κατὰ μέρος. partim.
 κατὰ μικρόν. paulatim, paulisper, leniter, sen-
 sim, aliquantulum.
 κατὰ μόρον. naturæ sponte concedere, secun-
 dum uatum, siue intelligendum, ut decau-
 ritè, ut Vergilius reddere solet.
 κατὰ νότον. à tergo.
 κατὰ παντός ἐπιέρ. in uniuersum dicere.
 κατὰ πόλιν. oppidatim.
 κατὰ πόδας. pedetentim, per uestigia.
 κατὰ πρόσωπον. in faciem, palàm, in conspe-
 ctu omnium.
 κατὰ σπουδῆν. celeriter, festinanter.
 κατὰ σῶμα. in initio, metaphoricè.
 κατὰ συμβεβηκός. accidentariè.
 κατὰ σφραγῖον. per immolationes.
 κατὰ τὰ αὐτὰ. eo dem modo.
 κατὰ ταύτῃ. pariter.
 κατὰ τᾶχος. confestim.
 κατὰ τὴν ἐμὴν. mea sententia, meo iudicio.
 κατὰ τὸ ἐξῆς. deinceps.
 κατὰ τοὺς πατέρας ἡμῶν. patrum nostrorum
 memoria.
 κατὰ τρέπον. commodè, probè.
 κατὰ φυλάς. tributim.
 κατὰ χεῖρας. ad manum, faciliter.
 κατὰ χεῖρας ὑδωρ. eam manuum lotionem uo-
 cabant, quæ ante cœnam fiebat: sicut post
 cœnam ἠψάσθη, & ἀποψάσθη.

κατὰ

Κ Α Τ Α Β

κατὰ. pro κατὰ βιβλῖ, apud Aristophanem.
 κατὰ βῆμος. οὐ. δ. descensus.
 κατὰ βῆλον. descendo, neutrum absolutum. re-
 quire βῆλον.
 κατὰ βῆλους. qui multorum in se telorū iactus
 exceptit: πολλῶν βελῶν βολὰς δεξέμενος. Suid.
 κατὰ βῆλον. destruo, soluo, sum soluendo, dia-
 ruo, decipio. deijcio, abijcio, negligo.
 Et κατὰ βῆλημῖνος, abiectus, despectui habi-
 tus, neglectus, humi stratus, afflictus, des-
 missus, hoc est, sese deijciens & submittēs,
 & mœstus: unde κατὰ βῆλημῖνον φερόμενα,
 spiritus abiecti & demissi. Est etiam κατὰ
 βῆλον, telis peto & obruo. Item demitto, &
 deijcio. κατὰ βῆλον σπείρω, iacio semen. Est
 etiam soluo & pendo. Vide commentaria
 Budæi. actiuū, accusatiuo iungitur. requi-
 re βῆλον.
 κατὰ βῆλημῖνον. μ. ἴσω. τ. ἠα. demergo, actiuum,
 accusatiuo iungitur.
 κατὰ βῆρεῖον. degrauo.
 κατὰ βῆρας. ἀντω. δ. descendens.
 κατὰ βῆσις. ἰος. ἢ. descensus.
 κατὰ βῆσιν ἐμῆν. segniter, dissolutè.
 κατὰ βῆσιν ἐμῆν. comestus, absumptus.
 κατὰ βῆσις. οἶ. faucij.
 κατὰ βῆσις. supero. deponens, accusatiuo
 iungitur.
 κατὰ βῆσις. μ. ἴσω. τ. ἠα. deduco, deprimo,
 reuoco, subdiuido. actiuum, accusatiuo
 iungitur.
 κατὰ βῆσις. ἰος. ἢ. tenuis uictus, depressio uitæ
 κατὰ βῆσις. μ. ἴσω. τ. ἠα. torpeo, inutilis
 sum, expono malignè. neut. absolutum.
 κατὰ βῆσις. lædo. actiuum, accusatiuo iun-
 gitur.
 κατὰ βῆσις. despicio.
 κατὰ βῆσις. τ. αὐλα. aulæa in scæna, quibus fa-
 bulæ argumentū depictum proponebat.
 κατὰ βῆσις. χρεός. restituendum est debitū.
 κατὰ βῆσις. ἢ. ἢ. καί
 κατὰ βῆσις. ἰος. ἢ. clamor, clamatio, querela.
 κατὰ βῆσις. ἢ. ἢ. constitutio, successio, solutio,
 fundamentum & molitio. Apud Paulum
 cap. primo ad Ephesios, πρὸ κατὰ βῆσις ἡμῶν
 μόν, quod sonat teste Hieronymo, quasi di-
 cas ante iacta fundamenta mundi. Præter
 rea accessio & impetus febris. Metaphora
 sumpta ab eorum similitudine, quibus sta-
 tis diebus in orbè redeuntibus certas sum-
 mas pecuniarū dependere solenne est: ut

sunt ἐκ κατὰ βῆσις τῶν τελωνιστῶν.
 κατὰ βῆσις. ἢ. δ. nutrens capillos, crinitus.
 κατὰ βῆσις. clamore uincor, & defatigor cla-
 mando.
 κατὰ βῆσις. in capiendo brauiò aliquem
 circumuenire, sonat quasi dicas cōtra præ-
 miare, ut ita dicam docendi causa, & in
 tuam iniuriam in alium transferre brauiū:
 Valla in epistolam ad Collossen. intercepte
 re præmium, præmio defraudare.
 κατὰ βῆσις. paulatim, minutatim, haud ita
 multo post.
 κατὰ βῆσις. μ. ἴσω. τ. ἠα. irrigo, a ctiuū, accus-
 satiuo iungitur.
 κατὰ βῆσις. μ. ἴσω. τ. ἠα. degrauo, actiuum,
 accusatiuo iungitur.
 κατὰ βῆσις. μ. ἴσω. τ. ἠα. præcipito, actiuum
 accusatiuo iungitur.
 κατὰ βῆσις. depasco. neutrum, accusatiuo
 iungitur. require βῆσις.
 κατὰ βῆσις. demergo.

Κ Α Τ Α Γ

κατὰ γῆρας. siue κατὰ γῆρας. ἢ. δ. subterraneus.
 κατὰ γῆρας. illustro. actiuum, accusatiuo iun-
 gitur.
 κατὰ γῆρας. ἰος. δ. annunciator.
 κατὰ γῆρας. πολλοί. renunciens hostibus.
 κατὰ γῆρας. ἰος. δ. annuncio. accuso, κατὰ γῆρας
 πόλεμον, indicare bellum.
 κατὰ γῆρας. ἢ. δ. ridiculus, deridiculus.
 κατὰ γῆρας. derideo. actiuum, genitio iun-
 gitur. require γῆρας.
 κατὰ γῆρας. ἢ. δ. ridiculus.
 κατὰ γῆρας. sum plenus. neutrum absolutum,
 genitio iungitur.
 κατὰ γῆρας. aboleo, irritum facio.
 κατὰ γῆρας. senesco. neutrum absolutū. re-
 quire γῆρας.
 κατὰ γῆρας. contere acinos, pro coire ut
 surpat Aristophanes.
 κατὰ γῆρας. conuersor. Cicero non dicit con-
 uersor, sed uersor, deponens absolutū, re-
 quire γῆρας.
 κατὰ γῆρας. sum comprehensibilis.
 κατὰ γῆρας. suauiari, conuiciari interdū.
 Aristophanes Acharn. ψευδῆ κατὰ γῆρας
 μου, mendacia in me deblaterauit. Idem:
 ὡς νῦν ὑπὸ σε μονοπάτη κατὰ γῆρας ἡμῶν
 πᾶν, id est loquacitate tua personantē ple-
 namq̄ tacere, & uerbofite tua attonitā.
 & perturbatam. Gregorius τὸ κατὰ γῆρας
 μῖνον appellat disputationem uerba exor-
 M iij nata

nata fundentem, uerbis non ueritate nitentem, linguæ Atticæ uerbes confectantē. Budæus.

καταλιώ. adoleo.

κατακρίνω. cognosco, arguo, condemno. κατακρίνω σε θάνατον, morte multo te. κατέκρινεσθαί σε θάνατον, rei capitalis damnatus es, & ultimo supplicio. Dicimus etiam κατακρίνωσιν φόνου. Κατέκρινεσθαί έαυτού is dicitur, quem facti sui pœnitet, qui factū ipse suum improbat. κατακρίνω σου τους δε, hoc de te iudico & æstimo. Herod. κατακρίνωσιν τῷ μηδ, βαθυμίαν, τῷ δε δυσπραγίαν τοῖς περάμασιν, contemnens hunc ut desidem, & socordem. Vnde dicitur κατακρίνωσιν σε ἀμάθειαν, iudico te imperitum. Significat etiam κατακρίνωσιν intelligo, percipio, certus sum, conqueror. actiuum, genitiuo iungitur. require γνώσθη. Vide commentaria Budæi.

κατακλιθήσμαι. αποτ. τὸ. καὶ κατακλιθήσῃς. οὐ. δ. inlinguatio, obtundens loquacitas, amatoria suauitatio, lasciuus suauium.

κατακτα. αποτ. τὸ. fractio, ruptio membri, os fractum.

κατακύνω. frango. actiuum, accus. iungitur. κατακύνωσιν. damnatio, condemnatio, uituperatio, contemptus.

κατακυνέω. μ. εἶσω. π. υἱα. præstigij decipio, & demento.

κατακρύπτω. deorsum ducor, diuerfor, hospitor, hospitio suscipior.

κατακρύπτω. οἱ. radices.

κατακρύπτω. id quod occultum est detego, secreta indico.

κατακρύπτω. ε. δ. descriptus, depictus, uarietatus.

κατακρύπτω. ἡ. descriptio, designatio, lineamentū futuræ picturæ, delineatio, forma, figura. Est etiam centuriatio.

κατακρύπτω. pictura, colorum fucus.

κατακρύπτω. describo, delinea, depingo. Est etiam in decurias distinguo, & cōscribo milites. Plutarchus κατακρύπτωσιν στρατιώτας, pro descriptis & centuriatis dixit. actiuum, accusatio iungitur. require κρύψω.

κατακρύπτω. de mari ad portum nauigo, uoluo, applico, in patriam reduco. κατακρύπτω, reduces. Et deduco, reduco exulē in patriā, frango, filum nendo, deduco. Inde fit, ut significet deducere à capite ad finem, acti-

uum, accusatio iungitur. require ἄνω. κατακρύπτω. ἡ. applicatio, sedes, diuerforiū, diuersio, reditus, mansio, sustentaculum, cui innitimur ascensuri. Herod. μεσοβύτος δε τῆς ἀναβάσεως, ὅτι κατακρύπτω καὶ θῶσι ἀνασκήτοι.

κατακρύπτω. οὐ. τὸ. habitaculum, hospitium, deductio, παντοῦθειον, γυμνάσιον, gymnasium, ludus.

κατακρύπτω. ἡ. indumentū muliebre, fimbria.

κατακρύπτω. in luctu & prælio uinco, expugno, deuinco. cum accusatio.

Κ Α Τ Α Δ.

καταδάρθω. dormio. neutrum absolutum, require δαρθάνω.

καταδάρθω. οἱ. confopiti.

καταδάρθω. ἡ. inferior, egenus, tenuis. καταδάρθω. ostendo. actiuum, acciungitur. require δεινύω.

καταδάρθω. μ. ἄσω. π. αυ. timeo. actiuū, accusatio iungitur.

καταδάρθω. ε. δ. ἡ. plenus, & confitus artibus.

καταδάρθω. rogo, egeo. deponens, genitiuo iungitur. require δίτωμαι.

καταδάρθω. οὐ. δ. uinculum.

καταδάρθω. ferre, pati.

καταδάρθω. excepto.

καταδάρθω. colligo, obligo, annecto.

καταδάρθω. manifeste, pro καταδάρθω.

καταδάρθω. ε. δ. ἡ. manifestus.

καταδάρθω. καὶ καταδάρθω. μ. ἄσω. π. αυ. blandē, aut populariter loquor. Plutarchus: τούτους δ περιλήθης καταδάρθωσιν ἡμῶν, hoc Pericles superans populari gratia. καταδάρθωσιν τῷ πλίθω, demulcerē homines, multitudinis gratiam emereri.

καταδάρθω. absumo, quæ sunt reipub, deuoro: καταδάρθω. Suid.

καταδάρθω. uasari, deprædari.

καταδάρθω. certo.

καταδάρθω. diuido. actiuum, accusatio iungitur. require διακρίνω.

καταδάρθω. μ. ἄσω. π. αυ. condemno, sed dicitur de arbitro. καταδάρθω autem de iudice, & κατακρίνωσιν.

καταδάρθω. iudico, condemno: καταδάρθω, κατακρίνω.

καταδάρθω. δ. νικησας τῷ δῆμαρ, uel, ut inquit Pollux, ἐν τῇ διαίτη κρατήσας.

καταδάρθω.

καταδάρθω. dicitur arbiter.

καταδάρθω. diuifisse.

καταδάρθω. μ. ἄσω. π. αυ. cōdemno, damno, idē significat quod κατακρίνωσιν, eodem modo construitur. Porro iudex dicitur καταδάρθω. at καταδάρθωσιν ὁ νικησας τὸ ἐξ ἡμῶν.

καταδάρθω. accusati in foro.

καταδάρθω. ἡ. condemnatio, multa, accusatio: iudicatum, Cicero.

καταδάρθω. οὐ. ἡ. ætarius, damnatus iudicio, obnoxius ē re iudicata, quem Cicero iudicatum uocat.

καταδάρθω. sitio. Xenoph.

καταδάρθω. persequor. actiuū, accusatio iungitur. require δῖνω.

καταδάρθω. existimor, & suspitione opprimor.

καταδάρθω. μ. ἄσω. π. αυ. nam mutat inflexionem τῷ δονίω. expecto, existimo. actiuum, & neutrum absolutum.

καταδάρθω. cantoribus comitatus sum.

καταδάρθω. opinor, suspicor.

καταδάρθω. μ. ἄσω. π. αυ. reduco in seruitutem. actiuum, accusatio iungitur. Plutarchus καταδάρθωσιν τῷ γνώμην αὐτῶν dixit pro frangebat spiritus eorū, & ad seruilem animi submissionem eos dejiciebat. Nam passiuum actiue significat. Bud.

καταδάρθω. τὰ. cataractæ Nili.

καταδάρθω. cum sonitu cado.

καταδάρθω. strepitus, locus abruptus & præceps fluctibus, καταδάρθωσιν ἢ ψήφος.

καταδάρθω. falcati currus.

καταδάρθω. μ. ἄσω. π. αυ. contra curro. neutrum absolutum.

καταδάρθω. ἡ. discursio, excursio.

καταδάρθω. stadium in quo equites decurrete solebant imaginario prælio. Latine decurorium dici potest. Vide annot. Budæi in Pandect.

καταδάρθω. μ. ἄσω. π. αυ. munio. actiuū, accusatio iungitur.

καταδάρθω. tyrannide & potentia cuiuspiam opprimor.

καταδάρθω. pressus à potentioribus.

καταδάρθω. μ. εἶσω. π. αυ. opprimo. actiuum, accusatio iungitur.

καταδάρθω. mergo, confundor, occultor. deponens absolutum, & passiuum.

καταδάρθω. absconditus, tectus: καταδάρθω, κατακρύπτω, Suid.

καταδάρθω. ius, ἡ. Iustrum, id est, ferarum locus.

καταδάρθω. flecto, persuado, exoro. Translata est significatio à more eorum, qui pudore impediuntur quo minus negent quod rogantur. Item pudefio, Luciano.

καταδάρθω. μ. ἄσω. π. αυ. demergo. aoristus secundus καταδάρθω. actiuum, accusatio iungitur.

καταδάρθω. occino, cantu obstrepro. Accipitur etiā pro incanto, carminibus afficio & demulceo.

καταδάρθω. largitione & muneribus corrumpi & succumbere.

Κ Α Τ Α Ε. Τ Α Ζ. Τ Α Θ.

καταείθω. incanto.

καταείθω. tegebant.

καταείθω. castra metor, iacio uallum.

καταείθω. in alendis equis consumo.

καταείθω. castrametatio.

καταείθω. circuncingo. actiuum, accusatio iungitur.

καταείθω. pethorresco.

καταείθω. ad stuporem usq miror.

καταείθω. defodio.

καταείθω. audet, quasi contra aliquē. Nam κατὰ contrarietatem hic significat.

καταείθω. μ. ἄσω. π. αυ. conspicor, aspicio deorsum. deponens, actiō iungitur.

καταείθω. μηδερ αὐτῶν, id est, μηδερ ἐσπῶ τούτων ἐκτίσας. Vide Comment. Bud.

καταείθω. χάρην. refero gratiam.

καταείθω. ius, ἡ. interdum propagatio, dilatatio.

καταείθω. discurro, decurro. neutrum absolutum.

καταείθω. μ. ἄσω. π. αυ. confringo, actiuum, accusatio iungitur.

καταείθω. μ. οἶμαι. audax sum. deponens absolutum.

καταείθω. μ. εἶσω. π. αυ. frango. actiuum, accusatio iungitur.

καταείθω. μ. ἄσω. π. αυ. confydero, animo concido & labasco. actiuū, accusatio iungitur.

καταείθω. μ. ἄσω. π. αυ. confydero, animo concido & labasco. actiuū, accusatio iungitur.

καταείθω. οὐ. δ. animo placens, suauis, qui ex animi sententia est, hoc est, iucundus & gratissimus. Et καταείθω, quæ placent & probantur, quæ lubent. Significat etiam quod animo uerfatur, ut Iliad. u. θάρξω, μη δῖτοι θάνατῶν καταείθωσιν ἔσω, Noli terreri mortis reputatione. Bud.

καταείθω. libenter.

Τὸ Κ μετ'
 καταθύω. μ. ὕσω. π. υησ. exantō, immolo as
 pud Herodianū. actiū, actō iungitur.

Κ Α Τ Α Ι.
 Καταίαση. μ. ἀψω. π. αφα. destruo, demitto cū
 pernicie. actium, accusatiuo iungitur.

Καταβασία. ἄ. signa cœlitus ad terram des
 missā.

Καταβάτης. β. δ. ἡ. cognomentū Iouis, & genus
 fulminis, quædam enim ψολόεντες, quædam
 ἀργήτων uocantur.

Καταβάτω. β. δ. ἡ. peruius, accessibilis, pro ἡ
 τάβατων, interpositio iota causa metri.

Καταβίβω. impetuosè flare.

Καταβίβω. ἰδω. ἡ. procella, tempestas.

Καταβόμω. ueneror, deponens, accusatiuo
 iungitur. require ἀβόμω.

Καταβαλῶ. comburo, ardeo. καταβαλώμωρα,
 inquit Hesych. κατεσπονδήμωρα.

Καταβόμω. uerbero, in uoce passiuā, actiue
 significat.

Καταβίβω. corrumpo, damno afficio, hinc ἡ
 τήμωρα

Καταβίβω. ἰπω. δ. approbans.

Καταβίβω. ἡ. sponso.

Καταβίβω. ἡ. turbo, procella, ut ἡ δ' ἄπο μῆρι
 σοῖο βοῖ βορέαιο καταβίβω, unde ἡ τωραβίβω.

Καταβόμω. aspergo, καταβόμω. actiuum, ac
 cusatiuo iungitur. quære βονίω.

Καταβόμω. accedo, descendo, delabor, applico,
 ad nauigo. Item soluo, ab nauigo. Quære
 ἀβόμω.

Καταβόμω. μ. ὀμω. erubescō, confundor,
 deponens absolutum.

Καταβόμω. μ. ἰπω. π. γω. confundo, id est, de
 decore afficio, dedecoro, dehonesto, pudori
& dedecori sum, uitium uel stuprum offe
 ro. actiuum, actō iungitur.

Καταβόμω. incuso.

Καταβόμω. ἡ. genus galeæ, classis, uertit Valla.

Κ Α Τ Α Κ.

Καταβόμω. μ. ἰπω. π. ιησ. ἡ

Καταβόμω. occido, percutio, actiuum, accusa
 tiuo iungitur.

Καταβόμω. μ. ἀψω. π. αυη. comburo, actiū,
 accusatiuo iungitur.

Καταβόμω. deuoco, allicio, accerfo. Thucyd.
 ἐν τῆς μνηστοπδλιως κατὰ κληθείς. κατὰ κληθεῖς
 τῶν θεῶν, inuoco deum.

Καταβόμω. απω. τδ. uelamen.

Καταβόμω. obtego.

Καταβόμω. β. τδ. res ad amorem inducens,
 amatorii poculum, uis amoris, φήτρον.

τὸ Α.
 καταβόμω. in caput, secundū caput. Sic enim
 dicunt Attici pro eo quod est ὁπὶ κεφαλῆς.

Καταβόμω. οὐ. δ. diues, πολούσιος.

Καταβόμω. demolior, corrumpo, marcesco,
 sicco, ἀφάνισω, ξηραίνω.

Καταβόμω. απω. τδ. ambustio.

Καταβόμω. iacent, posita sunt, sidunt. Iliad.
 ultimo.

Καταβόμω. iacio, accumbo, discumbo. Lucia
 nus: ἐπις τῶν ἐταίρων ἡγεταίεται νοσῶν, Si quis
 sodalium morbo decumbat.

Καταβόμω. detondeo. κατὰ κληθείς δὲ πόρῳ,
 Plutarch.

Καταβόμω. regio quædam est quam pos
 sident Lydi & Mysi, exusta arboribus, pre
 ter uitem. Inde uinum adfertur uirtute pre
 stans, qui ἡγεταίεται τῶν οἴνων dicitur. Qui
 dam hinc iocose Bacchum τωραβίβω uo
 cant. Vide Cœlium lib. quarto, capite des
 cimo quarto.

Καταβόμω. pruritu libidinis uexor,
 κατακλεῖτο. κατὰ κληθείς.

Καταβόμω. οὐ. δ. species cantus quo in Py
 thicis ludis uti solebant. Vide Iulium Pol
 lucem in quarto.

Καταβόμω. ἡ. temperatio, dilatio.

Καταβόμω. μ. ἰπω. π. ιησ. in minutas par
 tes diuido, & redigo in numos. accusatiuo
 iungitur.

Καταβόμω. μ. ἰπω. π. ιησ. illudo, nugor, as
 ctium.

Καταβόμω. ἀσπερον fieri.

Καταβόμω. ἡ. extructio, ædificatio, opus,
 κατακλεῖω. demulceo, persuadeo.

Καταβόμω. incero, cera obliuo.

Καταβόμω. β. δ. inceratus.

Καταβόμω. συλλήβδην, comprehensim.

Καταβόμω. μ. ἀψω. π. αυη. frango, distorqueo
 apud Lucianum. actiuum, accusatiuo iun
 gitur.

Καταβόμω. deploro, lugeo.

Καταβόμω. Idem quod κατακλεῖω.

Καταβόμω. ἡ. pars colli quam iugulum
 Latini appellant. κατακλεῖω etiam quæ
 cunq; iungitur.

Καταβόμω. οὐ. δ. clausus, abstrusus.

Καταβόμω. μ. ἰπω. π. αυη. cōcludo, peroro ut
 Latini, penitus claudio, contineo. actiuum
 accusatiuo iungitur.

Καταβόμω. ἡ. inuocatio.

Καταβόμω. ire cubitum, accumbere. Luc. κατὰ
 κληθείς αὐτόν.

Καταβόμω.

Τὸ Κ μετ'
 καταβόμω. discumbere, reclinare.

Καταβόμω. δ. ualetudinarius, decumbens in
 lecto.

Καταβόμω. οἱ. qui sunt thori authores.

Καταβόμω. reclino, iubeo discumbere.

Καταβόμω. discubitus.

Καταβόμω. μ. ὕσω. π. υησ. demergo, actiuum,
 accusatiuo iungitur.

Καταβόμω. οὐ. δ. diluuium, eluuium, labe
 rium, abluuium, inundatio.

Καταβόμω. accumulaciones parcarum, siue
 congesta stamina parcarum.

Καταβόμω. ησ. fatum.

Καταβόμω. μ. ἡσω. π. ησ. πατιορ titilla
 tionem.

Καταβόμω. μ. ἡσω. π. ησ. dormio, es
 dormio, sopitus sum, deponēs absolutum,
& accusatiuo iungi potest.

Καταβόμω. cubicularius.

Καταβόμω. μ. ἡσω. π. ησ. sopio, actiuum, ac
 cusatiuo iungitur.

Καταβόμω. μ. ἰπω. π. ιησ. ministro in thalamo,
 sum cubicularius.

Καταβόμω. subsequor.

Καταβόμω. in sinum deflecti. Thucyd. ναὺς
 κατακλεῖται εἰς αἰγύρον.

Καταβόμω. aquis ingurgito me, urinor.

Καταβόμω. οὐ. urinator.

Καταβόμω. adfero. Basil. in Hexam.

Καταβόμω. domum redeo.

Καταβόμω. defero, deporto. Est etiam domū
 reperio.

Καταβόμω. οὐ. δ. densus.

Καταβόμω. destrucio.

Καταβόμω. pugnis obtundo & concido.

Καταβόμω. iaculis conficio, uel confodio.

Καταβόμω. β. δ. ἡ. furiosus, insanus, defessus,
 labore confectus. Diodo. κατὰ κληθείς appel
 lat defessos pugnando, quibus ἀνέρωτοι ins
 tegri substituuntur. Bud.

Καταβόμω. μ. ὕσω. π. υησ. obtrunco, trucido,
 cōtrucido, cædo, concido, contundo, cum
 res aut homo minutatim discerpitur aut
 uulneratur. Herodotus pro numum per
 cutio accipit. Apud Theophrastum arbor
 res precido, & materiam eluxuriantem res
 seco significat. Δύο μοίρας κατὰ κληθείς, duas
 acies fudi.

Καταβόμω. τα. crebra.

Καταβόμω. ἡ. fatum.

Καταβόμω. in faciem, in malam.

Καταβόμω. fatis, affatim, ad fatietatem usq;.

τὸ Α.
 κατὰ κληθείς. compono, orno, apto, digero &
 constituo in ordinem.

Καταβόμω. ordo & digestio rerum, & apta
 compositio.

Καταβόμω. οἱ. Vide Plutarch. in problem.

Καταβόμω. exaudio, actiuum, accusatiuo iun
 gitur.

Καταβόμω. in totum, παντελῶς,
 κατὰ κληθείς. ἡ. temperantia.

Καταβόμω. superuincor.

Καταβόμω. pro uitibus, omninio.

Καταβόμω. Ianij more concido, dilanio.

Καταβόμω. dependere.

Καταβόμω. μ. ἰπω. π. ησ. præcipito, actiū,
 accusatiuo iungitur.

Καταβόμω. delitescō.

Καταβόμω. απω. τδ. damnatio.

Καταβόμω. damnor. iungitur accusatiuo,
 ut κατὰ κληθείς θάνατον.

Καταβόμω. μ. ἰπω. π. ησ. damno, condemno,
 decerno. actiū, accusatiuo iungitur cum
 genitiuo.

Καταβόμω. οὐ. δ. condemnatus.

Καταβόμω. ualde laudo, celebto.

Καταβόμω. defluo, casto. Accipitur etiam
 actiue, & absolute ponitur. Galen. ἡ ὑγρὸν
 εἶν τὸ προσφερόμενον, ἐν ὑψηλοτέρῃ βάλαντῳ,
 ἢ ὄσον ἀπορροήσονται, in salientis modum
 fundentes. Verbum, ἀπὸ τῶν κρουθῶν, id est,
 à salientibus deductum.

Καταβόμω. interfice.

Καταβόμω. μ. ἰπω. π. αυη. interficio, actiū, ac
 cusatiuo iungit. Cum genitiuo iunxit Plus
 tarch. in Apoph.

Καταβόμω. οὐ. δ. ruptilis.

Καταβόμω. in alea consumi & dissipari, ut
 καταβόμω. Significat etiā in ludo aleæ
 superari & facultatibus eueri.

Καταβόμω. alea rem perdo.

Καταβόμω. circuncludo.

Καταβόμω. μ. ἰπω. π. ησ. deuoluo, actiū,
 accusatiuo iungitur.

Καταβόμω. μ. ὕσω. π. υησ. declino, demergor,
 immergor.

Καταβόμω. μ. ἰπω. π. αυη. dominor, neutrū
 genitiuo iungitur.

Καταβόμω. τα. prohibeo.

Καταβόμω. deridet.

Καταβόμω. ἡ. detentio, afflatus, instinctus.

Καταβόμω. accipitur ἀντὶ τῶ ἀποτῶν.

Καταβόμω.

Καταβόμω.

Καταβόμω.

καταλαύου νόμοι. μ. νόμοι. π. εὔμοι. superbio, arrogans sum. deponens absolutum.
 καταλαύω. μ. ἴσω. π. ἴνα. detratio, obtratio, uituperatio. Quoties rebus iungitur animatis, genitiuū habet, ut καθήκον αἰθέρα ἀδελφῶ σου καταλαύεις. Inanimatis ad dictum, cōstruitur cum accusatiuo, ut μή τις ταλάη τῶν γαυνῶν. Suid.
 καταλαύω. α. ἡ. detractio.
 καταλαύω. οὐ. ὁ. detractor.
 καταλαμβάνω. occupo, occupor, uinco & uincor celeritate.
 καταλαμβάνω. anteuerto, anticipo, occupo, deprehendo, inuenio, offendo, assequor, nanciscor, complector & comperio, hoc est competum habeo: intelligo uertit Politianus. Accipitur pro ἐναπολαμβάνω. καταλαμβάνω pro contegit, obducit, complectitur, hoc est περιλαμβάνω Theophras. Est etiam reum perago. Item opprimo, & affligo, inuado. Et κατέλαβέ με τὸ πρῶμα τῆτο, mihi contigit, mihi accidit. Accipitur etiam pro aduenio. Herod. ἐπὶ δὲ κατέλαβον ἐν τῆς θείας ἡμέρας. actiuum, accusatiuo iungitur. Vide κατέλαβον.
 καταλαμβάνω. comprehendendum est.
 καταλάμπω. μ. ψά. π. φα. collustro, illumino.
 καταλαύω. μ. ἀνῶ. π. γα. deleo, explano. actiuum, accusatiuo iungitur.
 καταλείνω. repurgans.
 καταλέγω. deploro mortuum. Proprie est recenseo, numero, recognosco. καταλείνεις τῶν, conscripti milites dicuntur.
 καταλέγω. μ. ἕξω. π. εἰχα. recenseo, numero, deligo, conscribo, centuriōque, hoc est, κατατάττω. Est etiā allego & adscribo. Est etiam assero. Præterea ordine dico & quasi deduco, deputoq; dicendo.
 καταλέγωμαι. μ. εἶψομαι. π. εἰμαι. deliquor, resoluor in humorem, distillor. deponens absolutum.
 καταλείπτω. restat.
 καταλείπω. μ. εἶψω. π. εἶφα. relinquo, priuo. actiuum, accusatiuo iungitur.
 καταλείψω. extenuo.
 καταλέγω. ὁ. dignus qui contueatur.
 καταλέγωμαι. μ. ἕξομαι. π. εἰμαι. dormio.
 καταλείω. maturefacio.
 καταλήγοντα. τὰ. fines, confinia.
 καταληγόντες, sopientes, quiescentes.
 καταλήγω. μ. ἕξω. π. ηχα. termino, desino. neu-

trum absolutum.
 καταλήγω. discerpo, diripio, διαρπάσσω. καταλήγεις. ἰος. ἡ. terminatio.
 καταληγῶν. cum fiducia & asseueratione, καταληγῶν. ὁ. ὁ. comprehensibilis, cognitus, comprehensus, perceptus.
 καταλήγος. οὐ. ὁ. damnatus.
 καταλήγεις. ἰος. ἡ. occupatio, deprehensio, cognitio, perceptio, seu comprehensio que propinqua est scientiæ, interprete M. Tulio. Hanc Zeno inuexit stoicis, que fit quasi digitus in pugnum cōtractis. Musci etiā comprehensionem, pulsationemq; cordarum καταλήγῶν appellant, nimirum quando cōcentum explorant. Aristoph. Neph. ἢ περιέχεις, ἢ ἐρῶσιν, ἢ καταλήγῶν.
 καταλήγω. μ. ἀσω. π. ἀνα. lapido. actiuū, accusatiuo iungitur.
 καταλήγω. relinquo. actiuū, a cō iungit.
 καταλήγω. τῶν διατῶν. ἢ κατέλαβον τῶν νεγῶν. κατέλαβον τῶν δυνῶν. deserere uadimonium.
 καταλάγω. ἡ. ἡ. conciliatio, reconciliatio.
 καταλάγω. μ. ἀσω. π. ἀνα. lapido. muto, id est, comparo, concilio. Ponitur pro addico, uendoq; & à me alieno.
 καταλάγω. μ. ἀσω. π. ἀνα. concilio, gratiam diremptam & solutam sarcio, & in amicitiam reduco: reconcilio uertit Valla. Ponitur & pro ad concordiam & contuberniū adduco. actiuū, accusatiuo iungitur.
 καταλέγω. ὁ. dignus qui lapidetur.
 καταλέγω. μ. εἶψω. π. εἰμα. lapido, actiuum, accusatiuo iungitur.
 κατάλληλον dicitur, cum unum pro altero ponitur.
 κατάλληλος. ὁ. ὁ. mutuus, habilis, cōueniens.
 καταλήγω. ὁ. ὁ. proportionabilior.
 καταλήγω. modo hoc, modo illud agendo uel addendo.
 καταλέγω. μ. ἀσω. π. ἀνα. frango, impingo. actiuum, accusatiuo iungitur.
 καταλόγῳ. profaice.
 καταλόγος. delectum habeo, numero.
 καταλόγος. ἰος. ὁ. historicus qui describit & recenset nominatim.
 κατάλογος. οὐ. ὁ. delectus militum, denumeratio, catalogus, descriptio, enumeratio, recensio. Græci etiam τὰ τάγματ᾽ ὑπαλλήλων uocabant, id est, cohorteis legioneisq;. Latini etiam numeros uocant. Vide posterior res Bud. annotat. in Pandect.

καταλοιπά. quæ relicta sunt.
 καταλόγος. gemo, doleo, illacrymor.
 καταλόγος. ἢ καταλόγος. instruere aciem, in multitudinē & classem contribuere, & in decurias distinguere, & in numerum aliquem centuriare. Vide annot. in epit. Bud.
 καταλόγος. οὐ. ἡ. instructio aciei.
 καταλόγος. Lycurgi legeis cito & usurpo contra aliquam rem. genitiuo iungitur. Vide de Comment. Bud.
 καταλόγος. τῶν. refectio, diuersorium, habitatio.
 καταλόγος. no ceo, incommodo, destruo
 καταλόγος. μ. ἴσω. π. ἴνα. desino bellum in concilio. Accipitur pro καταλόγος uel καταλόγος. Significat etiam euertor. Herodias nus posuit pro fato fungor & morior. Item demigro.
 καταλόγος. quicquid iam non uiget, sed cessat.
 καταλόγος. ἰος. ἡ. dissolutio, contemptum diuersorium, mansio, sabdus. Vide annotat. Budæi.
 καταλόγος. οὐ. τῶν. idem quod καταλόγος.
 καταλόγος. hospes, qui diuersatur & hospitio suscipitur.
 καταλόγος. μ. ἴσω. π. ἴνα. dissoluo, derogo, perfundo, destruo, euerto: potius significat destruo & demolior, quàm soluo. ut annotat Erasmus. Est etiam habito, diuerto, id est, hospitor. Item desino: πῶν ὑπαλλήλων, nauigare desij. Xenophon: ὅστις οὐ πρότερον πῶνται, πῶν ἂν ἡγήθηται, τῶν ἀσπιστρῶν καταλόγος. Cicero eodem modo dixit: Libenter me hercule artem desinerem. Isocr. ὑπαλλήλων τῶν λόγων πῶν τούτων, finio, παύω. Accipitur pro perdo & amitto. Herodia. ἐχρῆν δὲ ἀρα μακρῶν ἐνιαυτῶν μόνου τῆ βασιλείας ἐν τῶν φθίνοντα ἕμα τῶ βίῳ καὶ τῶ δόξῳ καταλόγος. καταλόγος τῶν βίῳ. uitam finire. actiuum, accusatiuo iungitur.

καταλόγος. furore contemno, contra insanio.
 καταλόγος. μ. ἴσω. π. ἴνα. demolio. actiuū, accusatiuo iungitur.
 καταλόγος. μ. ἕξω. π. εἰχα. mollio. actiuum, accusatiuo iungitur.
 καταλόγος. perdisco. actiuū, accusatiuo iungitur. require μαυθάνω.
 καταλόγος. ἢ καταλόγος. emarcesco, emarcescere sino.

καταμαρτυροῦμαι. testimonijs cōuincor & percellor.
 καταμαρτυρῶ σου. premo te meo testimonio & conuincor.
 καταμαρτυροῦμαι. inquiror.
 καταμαρτυροῦμαι. depugno, pugnando supero.
 καταμαρτυροῦμαι. μ. ὄσω. π. ὄνα. obtundo. actiuū, accusatiuo iungitur.
 καταμαρτυροῦμαι. inebrio.
 καταμαρτυροῦμαι. deridere, ludibrio habere, quem admodum hodie ferè clerici multandi, mischillati in scalario suggestu ridendi propinantur.
 καταμαρτυροῦμαι. demulcco.
 καταμαρτυροῦμαι. μ. ἴσω. π. ἴνα. negligo, contemno, non curo. actiuum, accusatiuo iungitur.
 καταμαρτυροῦμαι. ἰος. ὁ. saucius.
 καταμαρτυροῦμαι. μ. εἶψομαι. π. εἰμαι. increpo. actiuum, a cō iungitur.
 καταμαρτυροῦμαι. ἰος. ἡ. querimonia, uituperatio, criminatio, accusatio, succensio.
 καταμαρτυροῦμαι. μ. εἶψω. π. γα. remaneo. neutrum absolutum.
 καταμαρτυροῦμαι. dimetiri, τῶν διαμαρτυροῦμαι.
 καταμαρτυροῦμαι. ἰος. ἡ. dimensio.
 καταμαρτυροῦμαι. Ianam inficio, & instrumentū me dicum, quod mela dicitur, in uulnus infero.
 καταμαρτυροῦμαι. τῶν. mensis, id est, menstrua purgatio.
 καταμαρτυροῦμαι. ὁ. mensiuus.
 καταμαρτυροῦμαι. indico, id est, defero, & ostendo, prodo, significo. Est etiam exprobro, hoc est, obijcio culpam non uerbis, sed re & alio quo factio. Sic Plinius: Nam mala emptio semper ingrata, eò quod exprobrare stultitiam domino uidetur. genitiuo iungitur.
 καταμαρτυροῦμαι. defcedor.
 καταμαρτυροῦμαι. defcedo, conspurco.
 καταμαρτυροῦμαι. μ. ἕξω. π. ἴχα. ἢ καταμαρτυροῦμαι. immisceo. actiuum, accusatiuo iungitur.
 καταμαρτυροῦμαι. largitione emo.
 καταμαρτυροῦμαι. in alendis militibus cōsumo, & expendo.
 καταμαρτυροῦμαι. singularit, singulariter, solitariè, per solitudinem, solus sine admiculo.
 καταμαρτυροῦμαι. singulari certamine deuinco
 καταμαρτυροῦμαι. numeris & modis exornare, & uenustius reddere. cum accusatiuo. Vide Budæum.
 καταμαρτυροῦμαι. cooperio.
 καταμαρτυροῦμαι. confautio.

Latini & molior, cōtechnor, cōminifcor, machinor. Et κατασκευασμίνον, ponit pro μηχανασμίνον, cōmentum. Gaza progero uertit aliquando. act. accusatiuo iungitur. κατακύνδασμα. απο. τὸ. ædificium, tabernaculum, fabrica, fraus, cōmentū, molimentū subdolu, actus cōmentitius & falsus, σόφισμα, τέχνασμα, ut κατακύνδασμα τῆς διαβήσεως. κατασκευασμός, οὐ. fraus, molimentū, cōmentum, molimē excogitatū, ex compositōs adornatum. Accipiunt & in bonam partē. Aristotel. ἐπὶ τῆς κατὰ τὸ κατασκευασμὰς κηρύσσεια πρὸς τὴν δημοκρατίαν τῶν τοιαύτων, quo dīpse libi κατακύνδασμα dixit, & σόφισμα, hoc est remedium excogitatum.

κατασκευαστής. opifex, & molitor, ut mundi deus molitor.

κατασκευαστός, οὐ. δ. fabricatus, compactus, fabrilis. Est etiam subornatus. appositus, aligatus, adornatus, summissus.

κατασκευαστή, ἡ. suppellex, & uasa & instrumēta domus uel fundi hoc nomine significantur. Item apparatus & copiæ, sine quibus aliquid commodē administrari nequit. Est & probatio, astructio, demonstratio. Item structura. κατασκευαστή appellatur ab Alicarua. ἰσθμὸν λακωνίας, ἀντιθέσ, ἢ πρὸς τὸ τοιοῦτον τῆς λέξεως σχηματισμός, hoc est opificium, & artifex compositio. Est & corporis & animi constitutio, & mortis & uitæ constitutio.

κατασκευαστή, ἡ. ποτιγέτωρ Athen. sæpe dixit pro opificio & opere, ut, Materiam superabat opus. Cicero etiā molitionē rei uocat. Et inde illa τὸ σώματος κατασκευαστή Galeno. κατασκευαστής, καὶ ἐπισκευαστής ἐνδιδόναι, est locare ferta, tecta tuenda. Vide comment. Bud.

κατασκευαστικός, μ. ὄσωμα. π. ὄσωμα. firmo tētoria

κατασκευαστικός, μ. ὄσωμα. π. ὄσωμα. in tabernaculo ma

neo. neutrum absolutum.

κατασκευαστικός, ἰογ. ἡ. obumbraculū, receptaculum, diuersorium.

κατασκευαστής, μ. ἕψω. π. ἕψω. Immitto, cum impetu exorior, grassor, hoc est sequio, & in perniciem noxamq; progredior, ut pestis quæ cum ingenti clade hominum inualescit.

κατασκευαστής. adumbro, compagino. Plato in Timæo de creatione hominis: μετὰ ταῦτα σαρξὶ πάντα αὐτὰ κατακύνδασε.

κατακύνδασμα. dispergor.

κατάσμιος. ε. δ. umbrosus, opacus.

κατασμοπίω. μ. ἕψω. π. ἕψω. exploro, inspicio. actiuum, accusatiuo iungitur.

κατασμοπί. ἡ. δ. exploratio.

κατασμοπίω. ε. τὸ. genus nauis exploratoricæ

κατασμοπος. ε. δ. explorator, speculator.

κατασμιγνίνω. diminuere.

κατασμιρολόω. parui pendo, hoc est σμινδρὸν ὑπόλορον ποιοῦμαι τινας, uel potius parcum & illiberalem iudico & existimo, exiguē de aliquo sentio & malignē, hoc est illiberaliter. Iungitur accusatiuo.

κατασμιχόω. comburo, corumpo.

κατασφιζομαι. decipio.

κατασπατάω. ὠ. luxu consumo, prodigo; ut de τὸ σπατάω.

κατασπατάω. μ. ἀξω. π. ἀχα. dilanio. actiuum, accusatiuo iungitur.

κατασπάω. detraho, diuello, dissoluo.

κατασπέρω. spargo, dissemino.

κατασπίνω. imbuo, libo.

κατασπέρωμαι. urgeor.

κατασπέρω. ἀκούω. auditu feroc.

κατασπύω. accelero, urgeo, præcipito.

κατασπονώω. ingenti studio, & cum ambitione quadam aliquid facio. κατασπονώω σμίνω, bona fide, citra figmentum.

κατασπύω. μ. ἀξω. π. ἀχα. infillo.

κατασπύω. ἔντοπ. constitutus.

κατασπύω. οὐ. singulorum pondus.

κατασπύω. φάρμακα. dicuntur cohibentia, supprimentia, quæ etiā ἀνασπύω dicuntur.

κατασπύω. οἱ. congressi.

κατασπύω. circumuenire, id est inuidia cōflata & factione opprimere.

κατασπύω. factionibus uincor.

κατασπύω. ἰογ. ἡ. status, conditio, ordo, ἰογ. Accipitur pro execratione. Significat etiā instaurationem.

κατασπύω. τὰ. subtegulanea uertuntur à Plinio.

κατασπύω. cooperio.

κατασπύω. απο. τὸ. tectum, lacunar.

κατασπύω. δ. confopitus, constipatusq; ut dicitur, tectis opertus.

κατασπύω. μ. ἀλῶ. π. ἕψω. ad modestiam reuoco, & in officio contineo. Significat etiā supprimo tumentia uel excrescentia, & reprimio, sedo, contraho. act. accus. iungitur.

κατασπύω. μ. ἐνῶ. π. ἕψω. ingemo, suspiro. neutrum absolutum.

κατασπύω. μ. ἕψω. π. ἕψω. stellifico. actiuum, accusatiuo iungitur.

κατασπύω. ε. δ. stellatus, fidereus.

κατασπύω. απο. τὸ. habitus, status.

κατασπύω

κατασπύω. ἡ. δ. placito applacato animo

κατασπύω. componere, & quod labat stabili

re, uel eum qui labat uel pauet, confirma

re. Est etiam moderari, & ad bonam frugē

hominem luxu, aut libidine præditum, re

uocare & reducere. Vide Budæum.

κατασπύω. ἐγὼ. postulare, in iudicium tra

here.

κατασπύω. confirmo, condemno.

κατασπύω. ε. δ. ἡ. interstinctus, maculosus.

Dicitur etiam tunica animalium figuris, aut

floribus intexta. Inuenimus etiam Latine

belluata stragula.

κατασπύω. ἡ. δ. amicus, habitus.

κατασπύω. tacere facio.

κατασπύω. μ. ἕψω. π. ἕψω. sterno. actiuum, accusatiuo iungitur.

κατασπύω. complano.

κατασπύω. collineare, collimare, id est τὸ πρὸς

κατασπύω. hoc est linearum uisua

lium contentio nem ita regere, ut à scopo

proposito non aberremus, quum sagittam

arcu uel scorpione mittimus, nunc album

figere dicunt.

κατασπύω. fulgure uel splendore obruo.

κατασπύω. μ. ἕψω. π. ἕψω. bellicè, uel bellica

astutia decipio & uinco, arte imperatoria,

& stratagemate supero.

κατασπύω. castra metiri.

κατασπύω. præstringo.

κατασπύω. deprauatus.

κατασπύω. contortus.

κατασπύω. in potestatem redigere, subli

gere, in seruitutem redigere.

κατασπύω. μ. ἕψω. π. ἕψω. subuerto, diruo, finem impono, do exitū & finem rei, & rem inclino, conuertoq; ad extremū. Item desino. τὸ ἐναντιὸν κατασπύω, exacto anno, Plutarchus dixit. Pausa. κατασπύω ἐγὼ τοῦτο, hunc exitum habuit. Item morior. prætereà conuerto, inuerto. actiuum, accusatiuo iungitur.

κατασπύω. καὶ

κατασπύω. μ. ἕψω. π. ἕψω. luxurior, delicio,

lasciuio. genitiuo iungitur. ut κατασπύω

σὶ τὸν χριστὸν apud Apostolum.

κατασπύω. ἡ. δ. subuersio, deuasatio, catastrope, extrema pars fabulæ; pro exitu rei apud Lucianum. Item pro morte. Dicitur fabularum κατασπύω in ludis scenicis, id est exitus & inclinationes, quæ in comædijs læti esse solent, in tragædijs lugubres.

κατασπύω. απο. superius pauimentum nauis, siue fori potius, contabulatum.

κατασπύω. ἡ. δ. fori nauis, id est tabulata nauium, quæ nauas ferunt & sustinent currentes, transra dicuntur.

κατασπύω. μ. ἕψω. π. ἕψω. ἢ κατασπύω. prosterno. actiuum, accusatiuo iungitur.

κατασπύω. ἰογ. ἡ. explicatio, explanatio.

κατασπύω. τὸ. aridum.

κατασπύω. μ. ἕψω. π. ἕψω. detraho, euerto. actiuum, accusatiuo iungitur.

κατασπύω. confirmo, roboro.

κατασπύω. fcarifico, lancino, seco.

κατασπύω. insultare.

κατασπύω. μ. ἕψω. π. ἕψω. fingo. actiuum, accusatiuo iungitur.

κατασπύω. ἰογ. ἡ. obtentio, detentio, possessio.

κατασπύω. exaggero rem, indignè feror.

κατασπύω. ε. δ. detentiuus.

κατασπύω. simulo.

κατασπύω. μ. ἕψω. π. ἕψω. conformat. actiuum, accusatiuo iungitur.

κατασπύω. distingo.

κατασπύω. tegor, uel or.

κατασπύω. detineo, occupo.

κατασπύω. μ. ἕψω. π. ἕψω. accumulo. actiuum, accusatiuo iungitur.

κατασπύω. μ. ἕψω. π. ἕψω. consumo, dilapido. actiuum.

κατασπύω. attero, contero.

Κ Α Τ Α Τ.

κατασπύω. centuriare & decuriare, in album referre, quod & κατασπύω dicitur, & κατασπύω.

κατασπύω. est quod Iurifconsulti uocāt pecuniam constituere, quod Latini etiā constituere uocant, & constitutum, pecunia assignata. Significat etiam centuriari, & in album referri. Budæus.

κατασπύω. decuriatio, & centuriatio.

κατασπύω. statuere.

κατασπύω. celeritate uincor & opprimor

κατασπύω. admitto, timeo, obstupesco, κατασπύω, ἐπιπύω.

κατασπύω. sternere, deicere, distendere, contendere, ire contendere, contendere dicendo. καὶ διεξέχεσθαι, id est latius differere & explicare. κατασπύω τὸν θεόμον, cōtendocursum. Item rumpere, frangere, & conficere. Vide comment. Budæi.

κατασπύω. contundo. actiuum, accusatiuo iungitur.

ciuum, accusatio iungitur.
 καταχράσασθαι. μ. ἴσομαι. π. ἴσομαι. abutor, κατὰ
 ναδίσιον, & καταπολεύω. Significat etiam
 supra modum & immodicè utor, & præter
 quàm moribus aut natura comparatū est,
 profundo, ab fumo, cum accusatio: quod
 etiam abutor Latine dicitur. Item abunde
 cōmemoro, copiose alicuius rei illustratione
 utor. Sicut & Cice. pro Milone: Ad huius
 minis defensionem non abutemur, id est,
 non multum utemur. Est etiam male acci
 perè, uerberibus uel morte afficere. Accipi
 tur etiam passiuè. Vide Comment. Bud.
 Lucianus usus est cum accusatio in Caus
 cas. deponens, datiuo iungitur.

κατάχρεως. debito & usuræ implicitus. κατὰ
 χρεως ἔσται ἢ κατάχρεως ἢ υπόχρεως, bona op
 pignoratata, bona prædia Latine appellan
 tur & obærata, sponione & fideiussione af
 fecta: & debitores ipsi ære alieno oppressi,
 κατάχρεως & κατάχρεοι dicuntur. Dicuntur
 etiam υπόχρεως. Vide Bud.

κατάχρησις. ἰος. ἢ. abusus.

κατάχρησις. ὀν. ὀ. abusuus.

κατάχρησις. ἢ. illino.

κατάχρησις. ὀν. ὀ. illitus.

κατάχρησις. πῶν νομῶν, tingere capillū, fucare.
 κατάχρησις. ἂπ. τὸ. aqua balnei qua perfun
 duntur balneo exeuntes.

κατάχρησις. ἢ. aër.

κατάχρησις. τὰ. res siue bellaria quæ effun
 debantur super caput ferui nuper empti,
 cum domū heri ingrediebatur: sicut supra
 caput uxoris nuper nuptæ, ius. Significat
 etiam iuris condimentum.

κατάχρησις. obrutus sum.

κατάχρησις. obruor, id est, nimium impli
 cor & occupor.

κατάχρησις. μ. ὕσω. π. υψ. facio aggerem, oc
 culo terra. accusatio iungitur.

κατάχρησις. μ. ἴσω. π. ἴσα. diuido, femoueo, fa
 cio reuerti, sepono, dispono.

Κ Α Τ Α Υ.

καταψάλλω. moueo, festino, inuō.

καταψάλλω. τιβίης cytharisq̄ perfono ac
 oblector.

καταψάλλω. μαρτυροῦμαι. ὀν. ὀ. qui adhibuit
 falsos testes.

καταψάλλω. μαρτυροῦμαι. falsis testibus oppri
 mor.

καταψάλλω. μ. ἴσομαι. π. ἴσομαι. contra iudi
 co, condemno. Est etiam faciendum cen
 suræ.

seo. Significat etiā simpliciter pronuncio,
 ἀναγγελλῶ. Aristoph. ἢ τὸ ἀδικοῦντων καταψά
 λω. φέρεται ὡς ἀδίκη. Vide Bud.

καταψάλλω. demulceo, adulo, leniter cōtreco
 καταψάλλω. ὀν. refrigeratorius.

κατάψυκτος. ὀ. refrigeratus.

κατάψυξις. ἰος. ἢ. refrigeratio.

καταψύχωμαι. refrigeror.

καταψύχω. μ. ὕσω. π. υψ. refrigero, sicco, acri
 uum, accusatio iungitur.

καταψύχω. τῶν. demulcientem.

Κ Α Τ Ε.

καταψύχω. fractus sum, ab ἄνω.

καταψύχω. ὀν. τὸ. fractum.

καταψύχω. ἂ. fracta.

καταψύχω. ὀν. ὀ. fractus. Accipitur pro fluxu,
 molli & effeminato. Sicut fractus apud
 Latinos.

καταψύχω. descendit.

καταψύχω. supinus, iners.

καταψύχω. tradere, uadimonio uel sponso
 ne, uel satisfactione obstringere quempia.
 Accipitur etiam aliter apud Demosthenē:
 τὰυτὰ δὲ πράξας, ὑπεγγυῖσα τοὺς παῖδας, id est
 pueros pro credito pignoratus sum, & ma
 num prædibus bonis iniicci, quæ bona satis
 accepto habebam obnoxia. Καταψύχω τῶν
 υἱῶν τὸ ἐγγυῶ. despondeo, uel etiā despon
 sam trado.

καταψύχω. τὸ διεγγυῶσαι ἢ ἐγγυῶσαι.

καταψύχω. ὀ. ὀ. damnatus, reprehensus.

καταψύχω. subuerto, solo æquo.

καταψύχω. occidit.

καταψύχω. deposuerunt.

Κ Α Τ Ε Ι.

καταψύχω. μ. εἰψομαι. π. εμμαι, instillo, contum
 po, defluo.

καταψύχω. uidi.

καταψύχω. ὀν. ὀ. idololatriæ deditus. κατὰ ψύ
 χος πόλις, Lucas in Actis.

καταψύχω. in orbem globari & colligi in arcū
 καταψύχω. ἀντὶ ἢ καταψύχω.

καταψύχω. obligo.

καταψύχω. descendo.

καταψύχω. occultabant.

καταψύχω. contradicere, occultè accusare, de
 ferre, reprehendere. Est etiā occultum dete
 gere, secreta reuelare & prodere aliquem
 apud Aristoph. in Pluto.

καταψύχω. ἢ. terra culta & subacta.

καταψύχω. subigo, compello, adigo. Signifi
 cat etiam ueto & arceo. καταψύχω κατὰ ψύχω,
 apud

apud Paus. pro intra fines continere, exis
 tumq̄ adimere.

καταψύχω. discidit. accusatio iungitur.

καταψύχω. μ. εἰσομαι. π. εμμαι. cauillor, af
 similo, μίξα φρονέω, per dissimulationē de
 ludo. cum genitiuo.

καταψύχω. obtinebat.

καταψύχω. combussi, à ναιώ.

Κ Α Τ Ε Λ. Κ Α Τ Ε Ν.

καταψύχω. accipitur impersonaliter pro ne
 cesse fuit, necessitas cogit. Pausa. οὐδὲ κατὰ
 λαβὴν ἀποθανέντων ἑναντία λαμδαμονίων ἢ βοιω
 τῶν τεταρμύων. Vide Comment. Bud.

καταψύχω. μ. ἴσω. π. ἴσα. misereor, neutriū, ac
 cusatio iungitur.

καταψύχω. ὀ. miserans.

καταψύχω. circumuoluo.

καταψύχω. eligo.

καταψύχω. indigus, qui caret.

καταψύχω. oppignero.

καταψύχω. τὸ. genus modulationis ad quā
 saltabant arma concutientes.

καταψύχω. in conspectum.

Κ Α Τ Ε Ξ. Κ Α Τ Ε Π.

καταψύχω. contra refugio.

καταψύχω. ὀν. imminens.

καταψύχω. potestatem exerceo. Matth. με
 γάλιοι κατεξουσιάζωσιν αὐτῶν.

καταψύχω. spondeo, liberaliter polli
 ceo.

καταψύχω. inuito, induco.

καταψύχω. μ. ἄσω. π. ἀνα. incanto. actiuum,
 accusatio iungitur.

καταψύχω. μ. εἴσω. π. εχ. urgeo, festino. acti
 uum, accusatio iungit, quando urgeo si
 gnificat quando festino, neutriū absolutū.

καταψύχω. occidi.

καταψύχω. fabricauerunt.

καταψύχω. perterrerit.

καταψύχω. ὀ. latitans, pauidus.

Κ Α Τ Ε Ρ.

καταψύχω. μ. ἄσομαι. π. ἐργασμαι. conficio
 & concoquo, præparo, perficio, id est, des
 stuo, perpatro, operor, occido, quod Latini
 etiam conficio dicunt. Significat etiam
 supero, uinco. Hero dia. φασιδόντων τινῶν τῶν
 εὐδίων φθίσασαν ἐμπηλάναν τοὺς πόρους τῶν
 ἀδύτων, ἢ κωλύειν δέχεσθαι τὸ φθινῶδες τῶ ἀέ
 ρος. ἢ εἰ μὴ τι ποροεπίσει, καταψύχεται δυνά
 μα κείνη. arceo. deponēs, accusatio iun
 gitur.

καταψύχω. cultus & subactio. Est etiā

καταψύχω. τροφῆς, id est, πύψης.

καταψύχω. ὀ. oculus, operosus.

καταψύχω. τὸπος. ὀ. καταψύχω. ἢ εὐφραδίνος,
 cui ἄργος opponitur.

καταψύχω. uasto.

καταψύχω. μ. ἔσω. π. εχ. demulceo, sedo. acti
 uum, accusatio iungitur.

καταψύχω. incito.

καταψύχω. destruo, diruo, labor. actiuum, ac
 cusatio iungitur. require ἔρειπω.

καταψύχω. ἰος. ὀ. ἢ. munitus, tectus.

καταψύχω. accuso.

καταψύχω. comprimo. actiuū, accusatio iun
 gitur. require ἔρεινω.

καταψύχω. limatum, expolitur. à ἔρινω.

καταψύχω. ὀν. rimosus.

καταψύχω. erubeo.

καταψύχω. detineo, prohibeo. actiuum, accu
 satio iungitur. require ἔρεινω.

καταψύχω. descendit, aggredior. Valla uer
 tit in Acta Apostolorum deuenio. κατὰ ψύ
 χων autem dicitur ille eleganter, qui post
 exilium quasi postliminio redit in patriam
 & reuertitur, deponens absolutum. require
 ἔρχομαι.

Κ Α Τ Ε Ξ.

καταψύχω. putridas intabuit.

καταψύχω. deuoro. accusatio iungitur. requi
 re ἔδω.

καταψύχω. ὀ. attonitus, attenuatus,
 πελεπῆσμένος, Suid.

καταψύχω. paro, gero, ædifico.

καταψύχω. τὸ. ædificium.

καταψύχω. morbo uel fame contabui, mar
 crui, strigosus & aridus euasi, macie conse
 ctus fui.

καταψύχω. ὀ. accuratus, magni iudicij.

καταψύχω. ambitiosum, ingenti stuz
 dio factum, enixum & affectatum.

καταψύχω. impulit.

καταψύχω. tegeo.

καταψύχω. χαρίτης. dona cum suspitio da
 ta. Vide Comment. Bud.

καταψύχω. punctis distincta.

καταψύχω. aduerse.

καταψύχω. prostrati sunt.

καταψύχω. garrulus, ineruditus.

καταψύχω. compescuit.

καταψύχω. id est, ὑπόχρησις. uerbum pecuz
 liare ἦς, qui tanquam alieno seruntur arbitrio:
 ut qui in del alicuius redacti sunt potes
 tatem, qui illos pro sua potestate modera
 tur, possit

recte factum, id est, actionem per se expectandam. Est etiam preclarum facinus proz sperè & egregie factū & gestum, successus, res bene gesta.

κατόρθωσις. ιος. η. correctio, recta effectio, Cicerone interprete.

κατορθωτικός. ού. δ. qui strenuè confecit negotia.

κατορθώδης. ιος. δ. territus.

κατορθώδω. trepido, metuo.

κατορύττω. defodio, actiuū, accusatiuo iungitur. require δρύττω.

κατορχοῦμαι. saltationibus demulceo & mitigo salto. Capitur etiam passiuè. Vide Cōmentaria Budæi.

κατορῆς. ἀθῆς. η. nox obscura.

κατορῆω. ad cicatricem perduco.

κατοφρούω. superbio, supercilium erigo.

κατοχή. ης. η. detentio, possessio. Est aut affectio πῶρ ἐνθεσιώντων ἢ κατεχομένων. Est etiā morbus ueternofus. uigilantem soporem uocant recentiores. Bud.

κατόχμος. κατεχόμενος ἐπὶ τῷ θεοῦ, ἢ ἐξουσίας. uel ἐπὶ τῷ δαμόνῳ κατεχόμενος, hoc est, fatanicus, quem prisca θεοφοροῦμενος uocabant, hoc est, ἐνθεουσιώντες. Bud.

κάτοχος. ον. δ. detentiuus, numine afflatus.

Plutarchus ἐν θεοῦ κάτοχος dixit, ἀντὶ τῷ κατεχομένῳ ἢ ἐνθεοῦ. Alibi κάτοχος τῶν μνημοσύνην uocauit, hoc est, eorū quæ apprehendit tenacem.

κατοψοφραοῦσι. obsonijs, exquisitis quæ ferulis reficiuntur.

Κ Α Τ Τ. Κ Α Τ Ω.

κατὰ δὲ. quemadmodum, in hunc modum, Dorice.

κατὰ ματα. τὰ. coria duriora quæ calceis muniendis subduntur, soleæ, imposturæ, futuulæ, doli.

κατὰ. confarcino, adfuo.

κάτω. infra, deorsum.

κατὰ βλεψ. qui capite est in terram demisso. ἀπὸ τῷ βλέπω.

κατὰ ζεωρ. ω. τὸ. diuerforium.

κατὰ δυνος. ον. δ. η. tristis.

κάτωθεν. ab imo.

κατωτέρα. in caput, præceps. aduerbium. Aristoph. κατωτέρα δὲ εἶψας με βουκολίσσεται.

κατὰ κινεσθ. commigravit.

κατωμαδερ. in humeris. aduerb.

κατωματικός. ού. δ. aduratiuus.

κατώμοτος. τὸ. iuramenti genus.

κάτομος. ον. δ. Cato.

κατωνάμνη. ης. η. ἢ.

κατωνάμνης. ε. δ. uestis seruilis & breuis, quæ ueltra genera non pertingebat, & in inferiori parte limbum subfutum habebat pellicem, unde & nomen habet, ἀ τῶ uidelicet & νάμνης.

κατωνάμνιος. uino obrutus.

κατωνάμνω. caput in terram demitto.

κατωνός. capite in terram demisso. Et κατωνοὶ δὲ φθαλμοί, οἱ ἀβηλωποὶ. Vide Bud. Κατάρχη. ον. τὸ. ὑπόδαρον, infernū, quod sub terram inuenitur.

κατὰ ταπῶν. ε. δ. infimus, extremus.

κατώτερος. ον. δ. inferior.

κατωφύρας. genus auis, lurco.

κατωφρένης. δ. πρὸς τὰ ἀφροδίσεια ἀκόλασος. Πρατέρα δὲ ἀκατηρητής, δὲ ἐπιδρέπης, pronus, procliuus.

κατώφορος. δ. ἕτω φερόμελος.

Κ Α Υ.

καυθμός. uredo.

καυθίον. ε. τὸ. caulium, herba quam Dioscorides καύκωλην uocat, nunc pedem Galli uocant.

καυθιστός. ού. δ. μικρός καυθός.

καυθός. ού. δ. ceruix uesticæ, & caulis in penis, pars hastæ quæ terræ infigitur, ferrum iaculi, hasta, hastile, uirga uirilil, penis, coles dicitur Celsō. thyrsus, id est, uirga cuius cunctæ plantæ.

καῦμα. απῶ. τὸ. calor.

καυματίζομαι. æstuo.

καυματώδης. εος. δ. æstuosus.

καυνάσιον. ον. τὸ. stramentum, stratum.

καυνάσιον. fortiti.

καυνός. malus, amarus, κληρός.

καῦρος. ον. δ. mente surdus, stolidus.

καυρῶ. μ. ὄσω. π. ωης. sicco. actiuū, accusatiuo iungitur.

καυσία. ας. η. tegmen capitis calori aptum.

Est pileus expansus margines habens ad arcendum æstium, quo messiores utuntur.

καύσιμος. ον. δ. combustiuus. καύσιμα ξηλά, ligna igni destinata.

καύσις. ιος. η. combustio.

καῦσος. febris cum maximo ardore.

καύσερος. ον. δ. ardens.

καυσιριάζω. μ. ὄσω. π. αια. contamino, cauterio inficio. Paul. ad Timoth. κεναισιριάζω νῶρ τῶν ἰδίων συνέδημιρ.

καυσιμός. ού. δ. ardens.

καυσίμ.

καυσίμ. ού. τὸ. quod exuri potest.

καυσός. ού. δ. cremabilis.

καύσερος. ε. δ. Cayster fluuius Lydiæ.

καύσωρ. ον. δ. æstus. ardor, febris æstiuus.

καυσηριον. instrumentum quo putridæ carnes aduruntur, inustorium, cauterium.

καυσηριον. μ. ἡσσομαι. π. μισαι. glorior. deponēs datiuo iungitur.

καῦσμα. απῶ. τὸ. gloria.

καυσηριον. μ. ἡσσομαι. π. μισαι. gloriosus & iactator.

καῦσησις. ιος. η. exultatio. ἔχω καῦσησιν, habeo unde glorier.

Κ Α Φ. Κ Α Χ.

καφίω. μ. ἡσσο. π. ωης. spiro.

καφρητής. εος. Caphareus Eubœæ promontorium.

καφρος. spiritus.

καφρητίω. ualetudinarius sum.

καφρητικός. ε. δ. deprauatus habitu uitiorum.

καφρητός. ε. δ. malè habitus, cui corpus maxime confectum est.

καφρητία. ας. η. mala corporis habitudo, ex quo omne alimentum corrumpitur.

καφρητός. strepo, immodestè rideo.

καφρός. καὶ καφρητίω. apud comicos ridiculus, stupidus, ἀ χαιναρ, quod stultorum est semper ore hianti esse. Aristoph. μὴ περιπέτεε με πᾶσι καφροῖς καφρητόσιν.

καφρητός. ον. δ. testudo, lapillus qui ab aqua agitur.

καφρητιάς. ον. δ. panis ex ordeo, rosinarini fructus.

καφρος. ordeum.

καφροτοπέδον. mali quippiam suspicari.

Κ Α Υ. Κ Α Ω.

κάψα. capsula, ἀ καψίω.

καψιδάριον. ε. τὸ. sudariolum.

κάψις. morsus.

κάω. μ. ἡσσο. π. κεναισιριάζω. calefacio, τὸ καίω, actiuum, accusatiuo iungitur.

Τὸ Κ μετ' Α.

Κε, uel κε, apud poetas frequenter idē facit, quod in prosa oratione κε. dicitur δυνατινῆ.

Κεῖω. μ. ἡσσο. π. αια. diuido, scindo, frango. actiuum, accusatiuo iungitur.

Κεῖωται. iacent. laborant. cum accusatiuo.

Κεῖωρος. τὸ. cor, animus distractus.

Κεῖωτός. δ. locus quo immittuntur malefici apud Lacedæmonios, ut Athenis in bathrum.

Κεῖωται. pro κείωται. iacent, aut iacet.

Κεῖωτός. δ. genus auis.

Κεῖωτός. τὸ. mica, minutulum, quasi dicas miliare.

Κεῖωτός. ε. δ. καὶ

Κεῖωτός. ε. δ. panis ex millo.

Κεῖωτός. ἡ. ἰδος. η. fici & oliuarum acinus.

Κεῖωτός. η. tinnunculus, genus apium.

Κεῖωτός. ε. δ. miliū, serpentis genus, cenchros

Κ Ε Δ. Κ Β Ε. Κ Ε Ι.

Κεῖωτός. μ. ἡσσο. π. αια. frango, disspo, disperso. actiuū, accusatiuo iungitur.

Κεῖωτός. τὸ. diuturni dolores in mēbris, aut genitalibus.

Κεῖωτός. ού. δ. curiosus, gloriosus, sollicitus, bonus, inclutus, fedulus, prudens.

Κεῖωτός. ἡ. bacce cedri.

Κεῖωτός. ον. δ. cedrinus.

Κεῖωτός. τὸ. citria mala.

Κεῖωτός. pars Thraciæ.

Κεῖωτός. ε. δ. cedrus. Sub diuersis generibus mutat significationem.

Κεῖωτός. ού. δ. ex cedro fabricatus.

Κεῖωτός. iaceo. hinc κείωται per synæresim.

Κεῖωτός. ἡ. incendi, uis. κείωματα.

Κεῖωτός. illic.

Κεῖωτός. iaceo, cubo, κείωται accipitur pro κείωται. Sicnos dicimus iacentem animū, pro deiecto. Cicero: Maximas uerò uirtutes iacere necesse est, uoluptate dominante. Accipitur pro concedo.

Κεῖωτός. τὸ. uulgò situata.

Κεῖωτός. ε. δ. inhærens.

Κεῖωτός. τὸ. thesauri, opes, pecuniæ repositæ, instrumenta preciosa, aurea uasa, uulgo clinodia, res præciosæ & charæ sepositæ, ἀ κείωται.

Κεῖωτός. locus in quo res præciosæ, & in delitijs habitæ reconduuntur.

Κεῖωτός. thesaurarius.

Κεῖωτός. ε. δ. ille. pro κείωτός etiam apud oratores frequentissimum est.

Κεῖωτός. ού. δ. uacuuus, pro κείωτός.

Κεῖωτός. ας. η. pestis, infelicitas, generatio, statura.

Κεῖωτός. ἡ. insita, lumbrici lati & oblongi, uincola sepulchralia.

Κεῖωτός. δ. rufus, tonsus.

Κεῖωτός. τὸ. cor, uastata regione.

Κεῖωτός. μ. ἡσσο. π. αια. κείωται. κείωται. tondeo, deuoro, scindo.

Κεῖωτός. iaceo.

Κεῖωτός. ού. δ. dormiturus.

κεναδύσσομαι. curabo, à uerbo κενάω, metolis gonmellon est.
 κενάδισω. priuabo, dissipabo.
 κενάδοντο. cesserunt, priuarunt, pro ἐχάδοντο, à uerbo χέω. Home. ἐπὶ δὲ τρεῖς κενάδοντο.
 κενάδωρ. priuans, curans, separans, parcēs.
 κενάδωρ μίνος. contectus, à κενάω.
 κενάω. defessus sim, fatiger, pro κέω sub iunctiuo in ἀόρ. β. à κέω.
 κενάωρα. totondi: perfectum à κέω.
 κενάωρα μίνος. qui honoribus nimis mēte externatur ac stupet. Caelius.
 κενάωρα μίνος. δ. inustus, notatus.
 κενάωρα μίνος. περρακτά, mollia, languida cantica.
 κενάωρα μίνος. οί. clamantes.
 κενάωρα μίνος. δ. resonans, à κενάω.
 κενάωρα μίνος. aliquando dicitur δ λοχάω, id est forte electus.
 κενάωρα μίνος. β. δ. περιεχόμενος.
 κενάωρα μίνος. iubeo.
 κενάωρα μίνος. audi, pro κενάω.
 κενάωρα μίνος. audite.
 κενάωρα μίνος. uoco, iubeo.
 κενάωρα μίνος. ποδές, muniti pedes.
 κενάωρα μίνος. δ. κενάωρα μίνος, pro importante & importato.
 κενάωρα μίνος. β. δ. armatus.
 κενάωρα μίνος. ού. δ. clamor, uociferatio.
 κενάωρα μίνος. uociferare.
 κενάωρα μίνος. miscui, temperaui.
 κενάωρα μίνος. β. δ. clamator.
 κενάωρα μίνος. concinnē.
 κενάωρα μίνος. temperie præditus est.
 κενάωρα μίνος, qui causam dixit, qui accusatus fuit. κενάωρα μίνος, res iudicata.
 κενάωρα μίνος, pro κροκόδειλος, crocodilus, κενάωρα μίνος.
 κενάωρα μίνος. β. δ. reticulum, uitta, discriminale, flammeum.
 κενάωρα μίνος, dominus, ut qui possideat seruū.
 Aristophanes Pluto: δόξω δὲ μὴ δρῶν ταύτα τῷ κενάωρα μίνος. Et idem alibi pro hera: τὸν ἀνδρὸς ἐπὶ τῆς γυναικὸς κενάωρα μίνος.
 κενάωρα μίνος, cortex.
 κενάωρα μίνος, curo, doleo.

κελάδωρος. β. δ. clamofus.
 κελάδωρος. μ. ἴσω. κενάωρα μίνος. clamo, resono, neutrum absolutum.
 κελάδωρα μίνος. ἀπὸ. τὸ. καὶ

κέλαδος. β. δ. strepitus, clamor.
 κελάδωρ. οὐτος. δ. resonans, clamans.
 κελαινεφέης. ἴος. δ. ἡ. habens nigras nubes, niger, denigrans nubeis.
 κελαινοπάλμιος. οὐ. δ. obscurus, dolosus; τῆς ψυχῆς δύσνοος.
 κελαινός. οὐ. δ. niger.
 κελαινόπις. ἡ. nigredo.
 κελαινοφάης. ἴος. δ. ἡ. niger, obscurus.
 κελάρυα. κενάωρα μίνος. ἡ. garrula crocitans, epitheton cornicis apud Hestiodum.
 κελάρυα μ. ἴσω. κενάωρα μίνος. resono, consono, continuo fleo, neutrum absolutum.
 κελέβη. κενάωρα μίνος. ἡ. poculum ligneum.
 κελείς. ἡ. securis.
 κελείη. genus ligni poculi.
 κελειθρον. β. δ. καὶ κελειθρος. β. δ. uia.
 κελειθρον. τὸ. imperium.
 κελειθρον. ἀπὸ. τὸ. admonitio nauatū, quod canit à symphoniacis seruis moris erat apud antiquos: celeuma quo utitur Martia.
 κελειθρον. οὐ. δ. iustor, proreta, qui imperata excipiens ad alios defert.
 κελειθρον. μ. ἴσω. κενάωρα μίνος. καὶ κελείη. μ. ἴσω. κενάωρα μίνος. iubeo, impero: etiam inferiorum ad superiores, apud Thucyd. Vnde τῶ κελειθρον μοι εἶπεν, imperata facere. Est etiam hōtor, permitto, sino.
 κελίη. κενάωρα μίνος. ἡ. equus, eques, pars, paruū nauigium, quod Latinis celox & celotis uocant. Herodotus pro equo desultorio usurpauit in Polymnia: ἡ κελίη δὲ κελίη δὲ ἀρματα, ἐπὶ δὲ τοῖσι ἀρμασι ἡσαν ἵπποι. Vtuntur & Latini hoc uocabulo. Plinius: Græci celestas tantum dicebant in sacris uictores.
 κελίη. duo genera certandi equis sunt: Synorides & Celetes. Synoris erat biga e duobus equis non pullis, sed adultis. Celetes singulari curebant equo interim & equum leo.
 κελίη. μ. ἴσω. καὶ κελίη. μ. ἴσω. κενάωρα μίνος. equito, uehor curru, te go equum desultorium.
 κελίη. β. δ. cymba, parua scapha.
 κελίη. δ. aper.
 κελίη. β. δ. census domus.
 κελίη. τὸ. προσεγγίζω, ἢ τὸ τέμνω, figo nauem.
 κελίη. iubeo, deponens.
 κελίη. instrumentum quo ex puteo hauritur aqua.
 κελίη. β. δ. intonsa ouis.

κέλα. appuli, ad portum ueni, asumpsi.
 κελτοί. Galli.
 κελύφανος. β. τὸ. filiqua, cortex.
 κελύφη. κενάωρα μίνος. καὶ κελύφος. ἴος. τὸ. cortex exterior, putamē, testa.
 κέλω. iubeo.
 κέλωρ. ἀπὸ. τὸ. uox.
 Κ Ε Μ. Κ Ε Ν.
 κέμας. ἀπὸ. ἡ. cerua, hinnulus.
 κενάωρα μίνος. β. τὸ. ualorum inanitas, pro inedia accipitur.
 κενάωρα μίνος. β. τὸ. uaniloquium.
 κενάωρα μίνος. χαρὶς χάριτος. leuem inis gratiam: locutio est Græca etiam à Latinis usurpata. Sallust. Quæ negocia multo magis, quam prælium malè pugnatum terrebant.
 κενάωρα μίνος. τῶ. morticina, carnes præmortuæ.
 κενάωρα μίνος. μ. ἴσω. κενάωρα μίνος. per uacua uado, uana conor, neutrum absolutum.
 κενάωρα μίνος. οὐ. δ. uacuuus, pro κενάωρα μίνος per extensionē.
 κενάωρα μίνος. ἴος. δ. ἡ. uana iactans.
 κενάωρα μίνος. ἀπὸ. τὸ. κενάωρα μίνος, uenter, pars quæ est inter latera: quasi κενάωρα μίνος δὲ κενάωρα μίνος. Suid.
 κενάωρα μίνος. β. τὸ. uacuum monumentum.
 κενάωρα μίνος. β. τὸ. inanis gloria.
 κενάωρα μίνος. gloriosus, gloriæ auidus, inanem de persuasionē habens, qualis apud Terentium Thrafo.
 κενάωρα μίνος. οὐ. δ. uacuuus, desertus, Latine uanus.
 κενάωρα μίνος. ἀπὸ. τὸ. ἡ. inane studium, curiositas circa res nihili.
 κενάωρα μίνος. δ. curiosus, leuicularum rerum studiosus, inanium studiorum plenus.
 κενάωρα μίνος. frustra.
 κενάωρα μίνος. imaginarium sepulchrum: quales describit Vergilius lib. iij. Aeneid. Suetonius honorarium tumulum appellat. Sic uocari possunt hodie quas representatio: nes in anniuersarijs exequijs uocamus. Vide annotat. Budæi in Pandæ.
 κενάωρα μίνος. de indocto dicitur.
 κενάωρα μίνος. ἡ. uacuitas.
 κενάωρα μίνος. β. τὸ. rerum innoatio, nouorum studium.
 κενάωρα μίνος. β. τὸ. uacuuus, uaniloquiū.
 κενάωρα μίνος. μ. ἴσω. κενάωρα μίνος. euacuo, excauo. actiuū, accusatiuo iungitur.
 κενάωρα μίνος. iube. crea.
 κενάωρα μίνος. μ. ἴσω. κενάωρα μίνος. stimulo, pungo. actiuū, accusatiuo iungitur.
 κενάωρα μίνος. β. τὸ. genus ornamenti muliebris.
 κενάωρα μίνος. cetaurice, immaniter, inciuiliter

κενταρομαχία. β. τὸ. immanis pugna.
 κεντίομαι. stimulo.
 κεντίω. μ. ἴσω. κεντίω. κεντίω.
 κεντιτίριον. β. τὸ. fuilla.
 κεντιτίριος. οὐ. δ. pungens, aculeatus.
 κεντιτίριος. οὐ. δ. pungebundus.
 κεντιτίριος. μ. ἴσω. κεντίω. stimulo. actiuum, accusatiuo iungitur.
 κεντιτίριος. ἴος. δ. ἡ. uelox, tanquam stimulo percussus, equus centro obediens.
 κεντιτίριος. ἴος. ἡ. genus serpentis, dipfas.
 κεντιτίριος. β. τὸ. stimulus, aculeus, centrū, hoc est punctum in medio circuli. Item tormentum apud Herodotum.
 κεντιτίριος. μ. ἴσω. κεντίω. κεντίω. habeo stimulū.
 κεντιτίριος. β. τὸ. nequam, uaser, stimulator, autiga. Vide Caelium.
 κεντιτίριος. β. τὸ. cento, uestis uersicoloribus pannis cōsuta, uersutus, uarijs artibus confusus. Aristoph. nebulis: γλοῖος ἀλαφῶρ, κεντιτίριος, μαρῶς. In hac dictione Latini e detrahunt.
 κεντιτίριος. κεντιτίριος. οί. aculeatifici.
 κεντιτίριος. ἀπὸ. τὸ. euacuatio.
 κεντιτίριος. ἴος. ἡ. uaniloquium, euacuatio.
 Κ Ε Π. Κ Ε Ρ.
 κέπος. β. δ. auis leuis quæ facile à uento impellitur, & metaphoricōs pro stulto ponitur. Theodoros fulicam interpretatur. Cælius larem uertit.
 κέπος. β. τὸ. apex, antenna, punctum, uirgula minuta, pars in talis superior.
 κέπος. μ. ἴσω. κεντίω. scindo, trucido, populus, diripio, φθέρω, κόπη. actiuum, accusatiuo iungitur.
 κέπος. ἡ. scenum Græcum.
 κέπος. οὐ. δ. Ceramicus locus Athenis, in quo sepeliebantur, qui in bello perierāt. erat & alter in quo diuerfabant meretrices.
 κέπος. β. τὸ. figulina.
 κέπος. figulinus.
 κέπος. ἴος. δ. figulus.
 κέπος. omnia ficilia.
 κέπος. β. τὸ. uas fictile, amphora, id est, mensura octo & quadraginta sextariorū, authore Budæo.
 κέπος. β. τὸ. tegula, dolū, urceus, urbs Caria, carcer lingua Cypriorum.
 κέπος. μ. ἴσω. κεντίω. κεντίω. κεντίω. καὶ κεντίω. miscuo, tempero. accusatiuo iungitur.
 κέπος. β. τὸ. pollens cornua, faber arcuarum.

κεραός. οὐ. δ. cornutus, ceruus, τέλαος.
 κεράρχης. β. δ. alæ præfectus.
 κεραρχία. ας. ἡ. cornu præfectura, quæ triginta duobus imperauit.
 Κέραρ. απορ. τὸ. cornu, capillus, ut apud Homerum, κέραι, cum Paridem à capillo laudaret. Et ἰερθερωρ φρίμη, apud Sophoclem, quæ capillum surrigit. εἰς κέραρ καὶ ἴππ κέρωρ ἀγερ, cornua instruere. ἴππ κέρωρ πορὺνέδω, est, cum cornua protenduntur exercitu præcedente.
 Κερασθόλος. ου. δ. præfactus, intrastabilis, à seminibus quæ prius quàm in terrâ cadât, si in cornua bouum inciderint, duriora nascuntur.
 Κέρασμα. απορ. τὸ. mixtura.
 Κεράσις. β. δ. cornutus.
 Κερασφύρος. β. δ. corniger.
 Κερατῆα. ἡ. filiquastrum.
 Κερατίζω. μ. ἴσω. π. ἡς. cornu uentilo, cornu peto.
 Κερατιός. οὐ. δ. corneus, cornutus. Et Κερατινός, καὶ Κερατῆς, ἡ. oratio ambigua. Sunt tamen qui Κερατινός, syllogismum cornutū interpretentur. De his copiosè Politianus in Miscellan. & Laërtius in uita Zenonis.
 Κεράτιον. β. τὸ. filiqua.
 Κερατινός. οὐ. δ. cornupeta.
 Κερατόγλυφος. qui cornu ex polito, excollitq; artistici ingenio ac sculpsit.
 Κεραύνης. δ. ἡ. cornicen, tibenem.
 Κεραυνάω. μ. ἴσω. π. ἡς. fulmino. actiuum, accusatiuo iungitur.
 Κεραύνια. τὰ. Ceraunia montes Epiri.
 Κεραυνίς. β. δ. fulmine ictus.
 Κεραυνόδοξοι. fulmen intorquet.
 Κεραυνόδοξα. ας. ἡ. fulminum iactus.
 Κεραυνός. οὐ. δ. fulmen. Fuit & cognomē Ptoiomæi cuiusdam ex promptitudine, audaciaq;.
 Κεραυνοσκόπιον. alta machina in scæna instar speculæ, ex qua fulminū iactus exhibebāt.
 Κεραυνόω. μ. ἴσω. π. ἡς. fulmino, fulmine percutio. actiuum, accusatiuo iungitur.
 Κ Ε Ρ Β. Κ Ε Ρ Δ.
 Κέρβερος. β. δ. Cerberus.
 Κερβόδο. conuicior, maledico, decipio: λοιδορῶ, βλασφημῶ, ἀπατώ.
 Κερδαίνα. μ. ἀνδ. π. ἡς. lucror. neutrum, accusatiuo iungitur.
 Κερδαλέη. ἡ. ἡ. uulpes.
 Κερδαλέος. β. δ. astutus, utilis, fraudulentus.

Κερδαλέοφρον. ονος. δ. ἡ. auarus.
 Κέρδα. τὰ. astutiæ uulpinæ.
 Κέρδειος. β. δ. utilis, lucrosior.
 Κέρδιστος. β. δ. utilissimus, astutissimus, prudentissimus, locupletissimus.
 Κέρδοζαμῆρ. lucri causa uxorem ducere.
 Κέρδορ. uocant herbam lanariam.
 Κέρδος. εος. τὸ. lucrum, astutia, propriè uulpina, à κέρδω.
 Κέρδοσύν. ἡ. ἡ. astutia, decipiens astutia, & maximè fallens, uasframentum, astus.
 Κέρδουφρον. β. τὸ. lucellum.
 Κέρδω. όος. δ. uulpes, forma diminutiua, à κέρδαλῆ.
 Κέρδωος. δ. Mercurij nomen, tanquam lucra authoris, & conciliatoris, & compendiatij, ad uerbum, lucrosius, quæstorius, quæstuaris.
 Κ Ε Ρ Κ. Κ Ε Ρ Μ.
 Κερυδιόν. β. τὸ. radiolus.
 Κερυίζω. μ. ἴσω. π. ἡς. texo cum radice, neutri, accusatiuo iungitur.
 Κερυίς. ἴδος. ἡ. radius textoris, & os minus brachij, nos etiam radium dicimus.
 Κερυόπιθνεος. β. δ. cercopithecus, simia caudata.
 Κέρυος. β. δ. penis, uermis uitium, callus, annulus ostij, cauda. Aristoph. ἴδου δὲ κέρυος λαγῶ, Ecce, inquit, leporis caudam excipe. Quia uerò mollior, delicatiorq; est animalis eius pilus, spongix loco utebatur, purgandis præsertim, detergendisq; lippitudinibus. Inde fortassis natū est adagium in eum, qui nimis a stute subblandit, ut nuncupetur Cercus. Alij murem syluestrem, alij gallum interpretantur.
 Κέρυρος. genus nauis breuioris, lembus.
 Κερυοφόρα. quæ caudam habent.
 Κερυόπι, ἡ. ἡ. cicadæ genus exiguæ & mutæ.
 Κερυοπιζω. lasciuio, adulo. Translatione à brutis ducta caudam motitantibus.
 Κέρυψ. επος. astutus, caudatus. Vide adagium, Cercopum coetus.
 Κ Ε Ρ Μ. Κ Ε Ρ Ο.
 Κέρμα. απορ. τὸ. stips, moneta, frusta minuta, minutix æris.
 Κερματίζω. μ. ἴσω. π. ἡς. incido in frusta minutissima, trucido. actiuū, accusatiuo iungitur.
 Κερματῖον. β. τὸ. frustum, pecuniola.
 Κερματισός. οὐ. δ. numularius, qui maiores numos pro minutilis commutat.
 Κερβάτης. ου. δ. epitheton Panos. quod cornua gestare fingatur.
 Κέρβαθ, pro Κερατόθης. cornutus.
 Κεροπλάσις. β. δ. pro eo qui exornat capillū.
 Κεροπλῆς. οὐ. δ. cornibus trahēs, & funis quidam nauticus.
 Κεροπλῆς, ἴδος. ἡ. cornigera.
 Κερούχος. β. δ. cornutus, ceruchus.
 Κερόντο, miscbant.
 Κερομῖω. μ. ἴσω. π. ἡς. conuicior.
 Κερομία. ας. ἡ. probrum, conuicium.
 Κερομίς. β. δ. καὶ.
 Κερόμιος. β. δ. mordax, irritatiuus.
 Κερομος. β. δ. iocundus, mordax.
 Κερωία, asperum facio, sculpo, cælo.
 Κερωίς, ἴδος. ἡ. auis genus.
 Κερωμα. απορ. τὸ. asperitas, cælatura.
 Κερωτός. οὐ. δ. signis asper, cælatus.
 Κ Ε Σ. Κ Ε Υ.
 Κίετο. iacebat.
 Κίος. οὐ. δ. acu pictus, cestus. Cingulū Veneticis efficax ad illeçtamenta gratiarum, & amorum, quo illa dicitur Martem conciliare. Vide prouerbiū: Cestus habet Venetis.
 Κίσα. ας. ἡ. stimulus, siue stilus.
 Κίσιος, piscis genus. Vide Cœlium lib. xiiij. cap. xxxvij.
 Κίσρον. genus teli, quod Persico bello inuentum fuit. Latini uerticulum uocant. Dicitur etiam betonica.
 Κίσις, εος. δ. mugil. Ita nuncupatus, quia teli modo publica Atheniensū pœna intrat adulteros. Est enim κίσρον teli genus.
 Κίσιος. Larinus bos. Vide Cœlium.
 Κίσιος. uado. neutrum absolutum.
 Κίσιος. ἴδος. δ. latebra, latibulū, penetrabile.
 Κίσιος. uado.
 Κίσιος. β. δ. profunditas.
 Κίσιος. μ. ἴσω. π. ἡς. occulto.
 Κ Ε Φ.
 Κίφα. ἡ. stationes.
 Κίφα. β. τὸ. summa, caput. Est & firmamentum, cardo, & fiducia, & caput causæ, caputitem & uertex rerū. Εἰς κίφαίω, ἐν κίφαίω, & κίφαίω, ut paucis, ut summatim, & in summa dicā. τὸ δὲ οὐρ κίφαίω, summa rerum hæc est, uel, quod autē summam dici potest, ut ad summam autē dicam. Est etiam summa & scopus alicuius rei. Significat etiam sortem usurarum. πονηροὺ κίφαίω. Vide in πολλοῦ.
 Κίφαίω. in summa subducor, & collig.

gor. accipitur etiam actiue pro in summa colligere.
 Κίφαίω. μ. ἴσω. π. ἡς. facio summam, ofendo siue impingo in caput, in summam subduco & colligo.
 Κίφαίωδιν. dicuntur præcipua, & quæ summam alicuius rei complectuntur. In eadē significatione ponitur κίφαίω.
 Κίφαίωδης. εος. δ. ἡ. summarius, capitalis.
 Κίφαίωμα. τὸ. summa.
 Κίφαίωγος. τὸ. faciens dolere caput.
 Κίφαίωγία. ας. ἡ. capitis dolor.
 Κίφαίωγος, idem quod κίφαίωγος.
 Κίφαίωγος, dolentibus caput.
 Κίφαίωγία. Atticè, pro κίφαίωγία, capitis dolor.
 Κίφαίω. ἴδος. ἡ. caput, statura corporis.
 Κίφαίωται. οί. lapides angulares.
 Κίφαίωτος. οὐ. δ. capitalis.
 Κίφαίωτιν. dicitur in lingua ea pars, cui gustus potentia inest.
 Κίφαίω. ἴδος. δ. caput.
 Κίφαίωθης. quid sit, uide Aristotelem de diuturnitate.
 Κίφαίωθισμορ. β. τὸ. ἀμνηστία.
 Κίφαίωθισμος. β. frontale.
 Κίφαίωθιστρορ. β. τὸ. sudarium.
 Κίφαίωθιστος. β. δ. cephalus piscis. Theodorus capitonem uertit in libro animalium, & nomen uiri. Est etiam piscis Cephalinus à Cephalo diuersus, quem etiā Blapsiam dicūt.
 Κίφωλος. εος. τὸ. κίφωλος.
 Κ Ε Χ. Κ Ε Ω.
 Κίχωνδα. sum capax.
 Κίχωνδάω. uallo munitus.
 Κίχωνδάω. δ. gratiosus aut unice charus, quem gratuito animi quodā fauore complectimur. Vnde Homerus Achillē sic loquentem facit, adamato suo Patroclō: ἐμὸν χαριτόμωμε θυμῷ.
 Κίχωνδος. τὸ. hiatus.
 Κίχωνδω. β. τὸ. stultus.
 Κίχωνδω. facio florere, floreo.
 Κίχωνδω. β. δ. mutuatus, indigens.
 Κίχωνδω. diferepant.
 Κίχωνδω. οὐ. δ. dormiturus.
 Κίχωνδω. locus profundus apud Athenienses, in quem coniici solebant noxij, & extremo supplicio afficiendi, barathrum.
 Τὸ Κ μὲ τὸ Η.
 Κίχωνδω. β. δ. comburens.
 Κίχωνδω. cebus.
 Ο iij κίχωνδω.

Κίχωνδω. β. δ. comburens.
 Κίχωνδω. cebus.
 Ο iij κίχωνδω.

κίθαρα. ας. cithara.
 κιθαρίζομαι. τὸ ἀνοδομα κιθαρίζοντα.
 κιθαρίζω. μ. ἴσω. π. ιγ. cithara cano. neutrum
 absolutum.
 κίθαρις. ιος. ἡ. citharea Venus, cithara.
 κίθαρισις. οὔ. δ. citharista.
 κίθαρος. fidicula piscis.
 κίθαροσδος. οὔ. δ. citharcedus.
 Κ Ι Κ. Κ Ι Δ. Κ Ι Μ.
 κίμι. gummi.
 κίμινος. ον. δ. cinninus, capillorū cirrus.
 κίμις. ιος. ἡ. potentia.
 κίμνισμα. uoco. actiuū. accusatiuo iungitur.
 κίμνισμός. οὔ. δ. rīfus.
 κίμνος. δ. infirmus.
 κίμνω. accelero, ισχύνω.
 κίμνωος. δ. acerbus, hirsutus.
 κίμνωιοι τραγοί. hirci denso uellere & frequens
 tibus pilis dicebantur, quod eiusmodi in
 Cilicia nascerentur. Hinc κίμνωια dicuntur
 quæcunq; ex pilis confecta cōstant, cilicia.
 κίμνωισμός. οὔ. δ. cædes.
 κίμνωιστήρ. ναί.
 κίμνωιστήρ. agaso Dorica lingua.
 κίμνωιστόν. instrumenta triū pedum, quibus
 in bello scuta imponebant fatigati.
 κίμνωιστοί. οί. exulum serui qui cum agros
 colerent mox in tantâ multitudinem excre
 uerunt, ut dominos suos eiecerint. Hos alij
 κίμνωιστοίους uocant.
 κίμνωος. ον. δ. asinus Doricè.
 κίμνωίω. milito.
 κίμνωίω. eo, iter facio.
 κίμνωια. ας. ἡ. auaritia.
 κίμνωια. uespera, aluearia, κίμνωιολία, δια
 στροφι.
 κίμνωιορ. τὸ. parsimonia, apicula: unde
 κίμνωιος. δ. nimis parcus, fordidus, ἔνπαρος,
 ἀπὸ τῶ κίμνωίου χροσίου. Vide Budæum.
 κίμνωια. ας. ἡ. alba creta qua fullones utunt.
 Κ Ι Ν.

κινάβαρον. εος. τὸ. cinabary coloris genus.
 κινάβωρμα. αποσ. τὸ. exemplar ad quod imago
 effingitur.
 κινάβωρ. cibus caninus, cinnabia, hoc est, fœ
 tor caprarū siue hircorū ut quidā tradunt.
 κινάβωρς. hirciflans apud Lucianum.
 κινάβωρς. σ. δ. uulpes, belua astutissima.
 κινάβωρς. ον. δ. cinædus, hoc est, qui turpiter
 obsecundat pediconibus, ἀπὸ τῶ κινάβωρς τὸ
 ἀσδία, quod fœdo parumq; uirili corporis
 motu gesticularetur: uel quod pudore ua

caret, uerὸς ἀσδίας.
 κινάμωμορ. σ. τὸ. cinanomum, quod Hebræi
 etiamnum cinamon uocant.
 κινάμωμος. δ. Cinanomus, auis in Arabia,
 κινάμωμοι. ploro cum singultu, moueo.
 κινάμωρα. ας. ἡ. cinabra, hoc est, hircorū fœtor,
 κινάμωρα. fœtæo. neutrum absolutum.
 κινάμωρμός. ludus quidam quæ describit Lu
 dius Pollux lib. nono.
 κινάμωρμα. σ. δ. qui ludit paxillo.
 κινάμωρος. ον. δ. paxillus. Hinc κινάμωρς,
 κινάμωρμα. σ. τὸ. periculum.
 κινάμωρμαι. τὸ κινάμωρμα. Ἐν οἷς τὸρ ὄλου τι με
 θυνηται τῆ σόλει, cum ab aliquo periculū
 impendet, quæ ad summam rerum perti
 nent. Dicitur etiam, quod cū periculo pro
 batur, aut suscipitur. Thucyd. οἷς ἡ ἐναντία
 μεταβολή ἐν τῶ ἐτι κινάμωρμα ἐν τῆ πείρασσι.
 Qyos manet in cōtrarium mutatio, quibus
 imminet mutationis periculum, Bud.
 κινάμωρμα. μ. ἴσω. π. ιγ. periclitor, experior,
 possum probare ex præcedentibus, id est,
 necessariò sequitur, uel concluditur, proxi
 mē & fere facio. Iungitur datiuo: ut κινά
 μωρμα τὸν τῶ σὺν ἀρχματι, hac re periclitor. Est
 etiam τὸ κινάμωρμα, & uideor. Synes. ναί κινά
 μωρμα σὺν τῶ κινάμωρμα. Iam propè in eo est, ut
 quosdam in opinionem adduxerint.
 κινάμωρμα etia impersonaliter ponitur, pro
 eo quod est, propemodum dixerim. Plato:
 σὺν τῶ σὺν τῶ κινάμωρμα κινάμωρμα ἡμῶν δὲ
 σὺν τῶ κινάμωρμα τὸν ἀρχματι ἐπ' ὠφελεία τῶ ἀρχ
 μῶν, id est, fortasse autem. Significat etiā
 reus sum, in reatu sum & fordibus, causam
 dico. Periculū etiam Latine reatus & for
 des dicuntur.
 κινάμωρμα ποιοῦμαι. periclitor, cū periculo ten
 to & aggredior.
 κινάμωρμα. ον. δ. periculum.
 κινάμωρμα. εος. δ. ἡ. periculosus.
 κινάμωρμα. μ. ἴσω. π. ιγ. moueo. actiuum, aculā
 tiuo iungitur.
 κινάμωρμα. οὔ. δ. κινάμωρμα.
 κινάμωρμα. αποσ. τὸ. motus.
 κινάμωρμα. τὸ. uibramenta.
 κινάμωρμα. ιος. ἡ. motus, commotio.
 κινάμωρμα. ον. τὸ. incitamentum.
 κινάμωρμα. οὔ. δ. motor.
 κινάμωρμα. οὔ. δ. excitatiuus.
 κινάμωρμα. οὔ. δ. mobilis.
 κινάμωρμα. ον. δ. uariiegatus, ποικίλος.
 κινάμωρμα. cinnabaris herba.

κινάμωρμα

κινάμωρμα. moueo, agito. a κινάμωρμα, accusatiuo iun
 gitur.
 κινάμωρμα. ας. ἡ. instrumentum musicum.
 κινάμωρμα. conquero, cantillare.
 κινάμωρμα. οὔ. δ. querulus.
 κινάμωρμα. ον. τὸ. ὄρμωρμα.
 κινάμωρμα. τὸ. reptilia.
 Κ Ι Ο. Κ Ι Ρ.
 κινάμωρμα. ἰδωρμα. ἡ. uua, morbus in gutture.
 κινάμωρμα. ον. τὸ. summitas columinæ.
 κινάμωρμα. οὔ. δ. circus, genus accipitris, omne ita
 curuum.
 κινάμωρμα. μ. ἴσω. π. ιγ. misceo, tempero, in fun
 do uinum. actiuum accusatiuo iungitur.
 κινάμωρμα. miscebo.
 κινάμωρμα. ας. ἡ. Cirrha urbs.
 κινάμωρμα. εος. ἡ. ignea.
 κινάμωρμα. δ. giluus.
 κινάμωρμα. οὔ. δ. uarices & tumor pedum, qui &
 κινάμωρμα dicitur. dilatio uenorum.
 Κ Ι Σ.
 κινάμωρμα. εος. δ. uermis qui in ligno & frumento na
 scitur.
 κινάμωρμα. ἡ. κινάμωρμα.
 κινάμωρμα. σ. δ. herba quam uocant rapum
 terræ.
 κινάμωρμα. idem quod κινάμωρμα.
 κινάμωρμα. μ. ἴσω. π. ιγ. desydero, concipio, las
 sciuius cōcupisco, κινάμωρμα τὸν τῶ κινάμωρμα.
 unde illud in Psal. κινάμωρμα ἐν ἀμαρτίας ἐκινάμωρμα
 ἡ κινάμωρμα. etiam si in exemplaribus fere le
 gatur ibi ἐκινάμωρμα. actiuū, accusatiuo iungit.
 κινάμωρμα. ἰδωρμα. δ. pumex.
 κινάμωρμα. εος. δ. ἡ. pumicosus.
 κινάμωρμα. εος. δ. ἡ. hederæ colore tinctus.
 κινάμωρμα. οὔ. δ. hederaceus.
 κινάμωρμα. οὔ. δ. hederæ.
 κινάμωρμα. ον. τὸ. uas pastorale, quod & κινάμωρμα
 σὺν dicitur, fortè ἀπὸ τῶ κινάμωρμα, hoc est, ab he
 dera, ex qua fiunt pocula.
 κινάμωρμα. ἡ. κινάμωρμα.
 κινάμωρμα. ἡ. κινάμωρμα.
 κινάμωρμα. ἰδωρμα. ἡ. cista, arca, scrinium.
 κινάμωρμα. cistus, nomen fruticis.
 Κ Ι Τ.
 κινάμωρμα. εος. δ. citaris, ornatus capitis.
 κινάμωρμα. ον. τὸ. cedrus.
 κινάμωρμα. ἡ. pica, morbus mulierum pregnan
 tiū, ubi canum more aut nihil omnino,
 aut malos appetunt cibos, id quod con
 tingere solet secundo, aut tertio à conceptu
 mense, quod organū appetentis sit læsum,
 id est, os uentriculi: infanti non suppetente

ui, ad alimenti consumptionem. Dicitur &
 κινάμωρμα.
 κινάμωρμα. picarum uoce sonare.
 κινάμωρμα. piccare.
 κινάμωρμα. τὰ. micamenta, callosquamatin cō
 pacilia.
 κινάμωρμα. picam ferens ad mysteria Bacchi
 paragenda, uidelicet, quod infirmi facere
 solent. Hinc dictum inuenitur in hominem
 uilem & despiciatū, ut de Aescchine ait De
 mosthenes.
 κινάμωρμα. οἱ. libidines complectentes, à
 κινάμωρμα.
 Κ Ι Χ. Κ Ι Α.
 κινάμωρμα. κινάμωρμα.
 κινάμωρμα. peruenio, accedo, inuenio, cōsequor,
 offendo, deprehendo. actiuum, accusatiuo
 iungitur.
 κινάμωρμα. μ. ἴσω. π. ιγ. inuenio.
 κινάμωρμα. ἡ. turdella, turdus auis, & piscis, ali
 qui etiam sturnum putant.
 κινάμωρμα. μ. ἴσω. π. ιγ. coturnisso, immodestè
 & lasciuiter rideo, turdos aut coturnices es
 do. Accipitur generaliter pro gulæ indul
 gere, & delicate uiuere. neutriū absolutū.
 κινάμωρμα. οὔ. δ. cachinnus, risus mollis & im
 pudicus.
 κινάμωρμα. intubum erraticum.
 κινάμωρμα. utendum accipio, utendum rogo.
 κινάμωρμα. μ. ἴσω. π. ιγ. commodo, as.
 κινάμωρμα. commodo, utendum do.
 κινάμωρμα. ἡ. intercrura.
 κινάμωρμα. uado, accedo.
 κινάμωρμα. ον. δ. iens.
 κινάμωρμα. εος. δ. columna, columella. Et excre
 scens caro in faucibus uocem impediens.
 Τὸ Κ μετ' ἰ Ἄ.
 Κινάμωρμα. clangere: propriè de grui
 bus dicitur.
 κινάμωρμα. ἡ. clangor. Etiam canum clamos
 rem appellat Xenoph.
 κινάμωρμα. resonanter.
 κινάμωρμα. μ. ἴσω. π. ιγ. κινάμωρμα. clan
 go, resono. neutrum absolutum.
 κινάμωρμα. οὔ. δ. uibratilis.
 κινάμωρμα. εος. ἡ. putatio.
 κινάμωρμα. ἡ. putator.
 κινάμωρμα. ον. τὸ. falx putatoria.
 κινάμωρμα. μ. ἴσω. π. ιγ. puto uites. neutrum
 accusatiuo iungitur.
 κινάμωρμα. quatio, moueo, conuitor, loquor.
 κινάμωρμα. ramalia.

κινάμωρμα

na, pars caulæ ubi pecora dormiunt. κλισιάδες. ἄι. fores duplices, ualuae. κλισίον. ἄ. τὸ. stabulum, diuersorium. κλίσις. ἰος. ἦ. inclinatio, declinatio, umbra, fœdes, nominatio. ἄπὸ δόρυ κλίσις, & ἐφ' ἡνίκα & ἐπὶ ἀσπίδα κλίσις, uerba sunt castrensia. Vide Comment. Bud.

κλισμός. οὐ. δ. fedes, lecticæ genus. κλιπίος. οὐ. δ. declinatus. κλιτίς. ἰδος. ἦ. decliuitas montis. κλιτόριον. οὐ. τὸ. pudendum muliebre. κλιτός. οὐ. δ. declinabilis. κλίπος. εος. τὸ. angulus. κλιτύς. ἴος. ἦ. decliuitas montis, uallis.

Κ Λ Ο.

κλοιός. οὐ. δ. ἡλόφωρ, genus supplicij, truncus ad quem aliquid alligatur, ligamen ceruicis, pars nauis. κλωτά. μ. ἴσω. π. ἡκα. moueo, quatio, turbo, corrumpto. actiuum, accusatiuo iungitur. κλωρίς. ἰος. ἦ. spina dorſi. κλώρος. ἄ. ἦ. turbatio, pugna, turba, uiolentia quassatio. κλοπῆος. οὐ. δ. furtiuus. κλοπέω. μ. ἔσω. π. ἡκα. κλοπέω. μ. ἴσω. π. ἡκα, furor, actiuum, accusatiuo iungitur. κλοπή. ἦ. καὶ κλοπία. ας. furtum. κλοπιμαίος. οὐ. δ. furtiuus.

Κ Λ Υ.

κλυδῶρ. ὄνος. δ. fluctuatio, tempestas maris. κλυδωνίζομαι. μ. ἴσομαι. π. ἴσομαι, fluctuo, deprensus absolutum. κλυδώνιον. οὐ. τὸ. unda. κλυζέουσι. inundabant. κλυζέω. inundo. κλυζώ. μ. ἔσω. π. ἡκα. alluo, diluo, inundo, demergo. actiuum, accusatiuo iungitur. κλυθί. audi, pro κλυθί, poetice. κλυμένος. οὐ. δ. cognomen Plutonis. Sic dicitur, ὅτι πάντας, προσκαλεῖται εἰς ἑαυτόν. ἦ δ' ad se accersat omnes, uel ἑπὶ πάντων ἀκούσθαι, quem audiunt omnes. κλυμί. audio. actiuum, genitiuo iungitur. κλυσμός. οὐ. δ. purgatio, lotio. κλυσθήρ. ἦρος. δ. clyster, lauamen, instrumentum medicum. κλυτόπαις. ὄνος. δ. ἦ. inclytus filijs. κλυτόπαιος. ἄ. δ. famosus in equis. κλυτός. οὐ. δ. uocalis, clamore & strepitu turbulentus. Sophocles in Aiace hoc epithetum

ton addidit capris. Ibycus item diluculum appellat κλυτόν, quod eo tempore κλυτός, hoc est, audire iam, & loqui liceat. Accipitur etiam pro celebris, & inclytus, clarus, gloriosus.

κλυτοτέλης. οὐ. δ. artifex celebris, & Vulcani nomen. κλυτότοξος. ἄ. δ. arte sagittandi celebris. κλύω. audio, sentio, ausculto. actiuum, genitiuo iungitur.

Κ Λ Ω.

κλωζμός. οὐ. δ. exhibitio. κλωθῶνας. ἄι. Macedonica lingua Menades dicebantur. κλωθῆρ. sonum quendam excitare in ore quælis auditur in pronuntiatione uerbi istius primæ syllabæ, explodere, eijcere è theatro. κλωθῆς. ἄ. parca. κλωθῶ. ὄνος. ἦ. Clotho, una ex deabus fatalibus ex Themide & Ioue prognatis. ἀπὸ δὲ δουσι θνητοῖς ἀνθρώποισι κλωθῶντε κλωθῶντι, id est, Qux mortalibus hominibus dant & bonum & malum. Sunt qui euocationem interpretentur, quod hominis naturam euocet. Errant qui ultimam corripunt, ut in illo uerbo: Clotho colum baiulat. Scribitur enim per ω.

κλωθῶ. μ. ὄσω. π. ἡκα. circumuoluo, neo, destruo. actiuum, accusatiuo iungitur. κλωμαδεῖς. ὄντων. ἰ. asper. κλωμάξ. ἦρος. ἦ. asperitas. κλώρ. ὄνος. δ. ramus, summitas rami, sublimitas, altitudo. κλώραξ. αἰος. idem. κλωνάριον. οὐ. τὸ. ramulus. κλωπάσομαι. furor. Accipitur item κλωπάσω, pro clam tacite, id est, ἀποφικτῶ, facere quid, uel loqui, uel furari. κλωπέα. saltationis fuit species, cuius mentio nit Iubas Theatricorū iij. Item rapina. κλωπιτός. οὐ. δ. furtiuus. κλωσμός. οὐ. δ. uox gallinacea. κλωσίχρ. ἦρος. δ. filum, nexus, fufus. κλωσός. οὐ. δ. connexus. κλώψ. ὄνος. δ. fur.

Τὸ Κ μετ' ἄ Ν.

κνώω. tristifico. κνώος. δ. albus, rufus. κνώων. ὄνος. δ. rufus, capri nomē apud Theocritum. κνώσημαι. conficio, derado. κνώση. μ. ἄψω. π. ἄψω. flecto, lanio, cogo sine

quam continere. act. accusatiuo iungitur. κνώφαλον. ἄ. τὸ. τύλι, floccus. κνώφαιον. ἄ. τὸ. officina fullonis. κνώφαιον idē apud Atticos. κνώφεις. ἰος. δ. suppeditatio, sufficientia, fulgilo. κνώφεις Atticorum est. κνώφειά. μ. ἔσω. π. ἡκα. fullonariā exerceo. κνώφειά Atticē. κνώφος. cardo herba, carduus quo pectuntur & raduntur panni. κνώω. μ. ἴσω. π. ἡκα. scalpō, incido, leniter frisco, scabo. actiuum, accusatiuo iungitur.

κνή. ἦ. ἦ. galerus. κνήφαιος. obscurus, inuisibilis, matutinus. κνήφας. ατος. τὸ. crepusculum, tenebræ. κνήφαλον. τὸ. callus, τύλι. κνήφος. εος. τὸ. obscuritas, umbra, quasi κνήφαιος. κνή. percussit. pro ἔκνη, à κνήμη. κνήμω. mordere, urere ut urtica. κνήμη. ἦ. urtica. κνήμομαι. μ. ἴσομαι. π. ἡκα. prurio. deponēs absolutum. κνήμος. οὐ. δ. pruritus. κνήω. μ. ἴσω. π. ἡκα. scalpō. actiuum, accusatiuo iungitur.

κνήλας. ἄ. δ. lupus. κνήμη. ἰδος. ἦ. parua nebulæ. κνήμη. ἦ. tibia hominum, & radius rotæ. κνήμις. ἰδος. ἦ. tibiale, ocrea, tibia. κνήμις. οὐ. δ. collis, saltus, radix. κνήμιος. destruo, obstruo, obturo, frango, uenio. κνήμος. οὐ. δ. prurigo, pruritus. κνήμω. ἔρος. δ. homicida. κνήσας. prurio apud Galenum. κνήσας. flaminulæ. κνήσις. ἰος. ἦ. gladius. κνήση. pruritus. κνήθω. ἄ. τὸ. atriplex herba quædam. κνήω. μ. ἴσω. π. ἡκα. uellico, frico, pungo. Item incido, tristitor. act. accusatiuo iungitur.

κνησθός. δ. culicilegia auis. κνησός. οὐ. δ. parcus, tenuiter uiuens. κνησός. δ. nouacula. κνησμά. ατος. τὸ. uellicatio. κνησμός. οὐ. δ. genus saltationis. κνησμά. κνησμά. ἦ. nidor, uaporatio, res incitans appetitum, fumus ex sacrificio, aruina, pinguedo, κνησθός, idem. κνησθώω. adurere. κνησθός. εντός. δ. plenus odore.

κνωώ. nidore perfundo. Lucian, ὄπως ἔχουσι κνωώ. κνωώδης. εντός. δ. pinguis, indorulentus. κνωψ. πός. δ. culex, qui mulio dicitur. κνωψα. ἦ. quæ & κνωψα, unde per synopā κνωψα, est plantæ genus arcs Venereum. κνωψάω. μ. ἴσω. π. ἡκα. gannio. κνωψίμα. ατος. τὸ. uagitus, circulatorium diæterium. κνωψίμοδος. ploratus, latratus. κνωψομαι. laboro, adfligo aduersis, fleo, obsecuro. κνωψώ. μ. ὄσω. π. ἡκα. deturpo. actiuum, accusatiuo iungitur. κνωψός. οὐ. δ. parua spina. κνωψός. corruptio. κνωψαλον. ἄ. τὸ. fera tam terrestris, quam aquaticæ & aëria. κνωψών. δ. propriæ acies gladij, id est mucro, pro gladio ponitur. κνωψα. clamat. κνωψα. titillans. κνωψώω. μ. ὄσω. π. ἡκα. dormio, pigresco. neutrum absolutum. κνωψψ. πός. δ. cæcus.

Τὸ Κ μετ' ἄ Ο.

Κοῦ. audit, perfuadetur. Κοκάλεμος. δ. stolidus, fatuus, inanis. Κοβαλέα. ἦ. delusio. Κοβαλος. ἄ. δ. dicax, illiberalis, uersutus, δ βωμολόχος, qui lusu assimulato fallit. Aristoteles de animalibus, ὄτορ scribit esse κωβαλον & imitandi studio teneri, atq; ita saltantem capi. Plin. parasiticum transtulit, Theodoros blateronem, hallucinatorem. Significans item eo nomine prædonem aut sicarium, à genere gladij, quem κοπίδα uocat. Κοβάβους præterea appellabant daemones quosdā Dionysiacos, asperos & immites. Κοβαρος. ἄ. δ. tifum mouens, derisor, cauillator, conuiciator. Κογγος. δ. conger. Κογγή. ἦ. concha, ostrea. Κογγός. ἄ. δ. concha, & calua capitis. Lycosphron. τυπεῖς σκεπέων κωγγον ἐνθίω μίσωρ. Item κωγγοι uocantur caua oculorum. Κογγήλη. ἦ. ἦ. idem quod κωγγή. Κογγήλιας. ἄ. δ. conchylias, genus lapidis. Κογγήλιευτά. qui conchas capiunt, conchyliarj. Plautus conchyas appellat, qui conquirunt conchas in mari. Κογγήλιον. ἄ. τὸ. conchylium, conchula.

Τῷ Κ μὲν
Κ Ο Δ Ο Β Ο Θ Η Ο Ι.
κοδόμενα. ας. ἢ. siccatio hordei in furno, aut a-
lio, quo piam uafe.
κοδομείας. ἴος. δ. frictor, hoc est qui fruges fri-
git & torret.
κοδομῆα. in furno sicco.
κοδράντης. β. δ. quadrans, dictio est Latina u-
suprata à Græcis.
κοῦμ, pro νοῦμ, intelligere.
κόθορνος. β. δ. cothurnus.
κρόθουρος. β. δ. epitheton fuci, quòd aculeum
non exerat ut apes reliquæ.
κροθαίης. ἴδος. δ. edax.
κοιάρμαι. dedico.
κοίτην. grunnire: nam κοί, uox est quam æ-
dunt sues.
κοιταίνω. μ. ανω. π. ης. cauo. actiuum, accusa-
tatio iungitur.
κοιλάς. ἄδος. ἢ. uallis, conuallis.
κοιλία. ας. ἢ. uenter, uentriculus.
κοιλία ἡστό. alius. ἢ ἀνω κοιλία, uentriculus.
κοιλιανοί. qui ex stomachi infirmitate diutis-
nis alui fluoribus uexantur.
κοιλιδοῦλος. β. δ. uentri deditus.
κοιλιουσία. ας. ἢ. solutio uentris.
κοιλίς. ἴδος. ἢ. palpebra superior.
κοίλος. β. δ. concauus.
κοίλοσολια. dicitur quā uox uelut è cauo spe-
cu, ex recessu oris resonat.
κοιλοσυρία. ας. ἢ. pars Syria, quæ quòd sita
est inter duo flumina, Euphratem & Ty-
grum, Mesopotamia appellata est.
κοιλοσύπτος. δ. claudus.
κοιλοπτης. ητω. ἢ. κήλωμα.
κοιλοφθαλμία. ας. ἢ. oculorum concauitas.
κοιλοφθαλμος. β. δ. qui concauis est oculis, cu-
ius in recessu cauo oculi sunt. Contra ἐξό-
φθαλμος, qui oculis est prominentibus.
κοιλωμα. ατω. τὸ. concauitas. Et hulus in ea
oculi tunica quæ cornea dicitur.
Κ Ο Ι Μ Κ Ο Ι Ν.
κοιμάμαι. μ. ἡσω. π. ης. ημι. dormio. depon.
absolutum.
κοιμάω. μ. ἡσω. π. ης. sopio, dormio, obdor-
mio. actiuum, accusatio iungitur.
κοιμηθῆναι. sopiri.
κοιμισ. ἴος. ἢ. dormitio.
κοιμηθῆναι. β. τὸ. cœmeteriū, Athenæus scri-
bit domum in qua hospites dormiebāt hoc
nomine fuisse appellatam.
κοιμίζω. μ. ἡσω. π. ης. sedo, comprimo, mul-
ceo, sopio. act. accusatio iungitur.

Τῷ Ο.
κοινέομ. Iupanar.
κοινῶ. communiter, publicè, generaliter, in-
summa.
κοινοῦθιομ. cœnobium, contubernium, confor-
tium, uitæ fortunarumq; communitas. Vt
de Gellium libro primo, capite ix. Et Eras-
mus in prouerb. Amicorum omnia com-
munia.
κοινοδημεί. publicè, uulgò.
κοινοδῆμιον. τὸ. quod publicè omnium est, quo
communiter omnes participant; τὸ δημωσι-
ον, δημοσίον. Hesyech.
κοινολέκτω. uulgariter, lingua communi.
κοινολεχῆς. ἴος. δ. ἢ. adulter, id est habens le-
cūm communem.
κοινολογία. colloquor, communico.
κοινολογία. communis lingua, dialectus qua
uulgò utuntur omnes.
κοινόμ. τὸ. dicitur interdum cōmunis res pub.
κοινόπλοος. β. δ. simul nauigans.
κοινοποιεῖν. renouare.
κοινόπους. ὄδος. δ. comes uia.
κοινοπραχῆμ. communitati inferuire.
κοινοπραχῆς. innouatio.
κοινός. οὔ. δ. communis, uulgaris, ex ostitus.
Ifoerat. καὶ τοῖς φίλοις κοινός. Hebræi κοινόν
uocabant immundum & nefastum, unde
in actis Apostolorum: οὐδέποτε ἐφάρσαμ κοινόν
κοινόν ἢ ἀνεθάρσαμ. τὰ κοινὰ res publica.
κοινόστω. omnibus expositus, accommodus.
κοινότης. ητω. ἢ. communitas.
κοινότομος. δ. frater, id est communiter natus
κοινόω. μ. ἡσω. π. ης. communico. Chrysol.
καὶ κοινωσάμενος πρὸς τὸν πατέρα. Pro iniquo in
facris literis, quòd Iudæi animalia immun-
da, à quorum esu abstinebant, communia
uocarent, ut in Actis: ἀ δ θεός ἐκινάρε σε, οὐ
μὴ κοινῶς, ne communia feceris aut exillima
ueris. actiuum, accusatio iungitur.
κοινόν. ὄνος. δ. socius, familiaris.
κοινωνία. μ. ἡτω. π. ης. cōmunicō, impartior,
cum genitiuo. Lucianus in Pseud. οὔτε πο-
ρὸς, ἢ ὑδρατος κοινῶνα. Idem Gallo πρὸς ἔρω-
κῆρ κοινῶναμ dixit de adolescente Marti in
uoluptatibus morem gerente. Cum dati-
uo, commercium seu consuetudinē habeo.
Lucianus in Pseud. ἀλλὰ κοινῶνας βουλαί-
τιώ τιν χρονοσφάφω. Aliquādo etiam sonat
in turpem partem. Idem: μηδὲν δὲ λέω κοινῶ-
νός τῃ Νυρηίδι. Et rursus: οὐδὲ ἀρ κοινῶνάσ-
ποτε ἐκείνος θνητῆ γυναικί.
κοινῶνμα. ατω. τὸ. καὶ κοινῶν

Τῷ Κ μὲν
κοινωνία. ας. ἢ. communicatio, societas, col-
latio.
κοινωνικός. οὔ. libenter communicans.
κοινωνός. οὔ. δ. particeps, socius, communi-
cator, conficius.
κοινός. parilater.
κοινοφελής. omnibus utilis.
κοίξ. ἴος. coix planta, uas farinarium ex ar-
borum corticibus contextum, quod Dores
κοίξ uocant.
κοίος. qualis, ἀντι τοῦ ποδός Aeolicè.
κοίρατιω. μ. ἡσω. π. ης. impero, administro rēz
pub. neutrum, genitiuo iungitur.
κοίρατος. β. δ. dominus, sicut ab ἀβραῆμ dicitur
δὲνός mons, mutatione α in ο, sic à κωρός,
κωράνος, conuersione α in ο. Est autē pro-
priè ἐν τῷ κωρός ἀρχαίω, hoc est qui opportu-
nè imperat, & absq; suorum iniuria.
Κ Ο Ι Τ Κ Ο Κ.
κοίτη. μ. ἡσω. π. ης. colloco.
κοίτη. ης. ἢ. cubile, lustrum ferarum.
κοίτηον. β. τὸ. dormitorium.
κοίτης. ἢ. arcua qua muliebris mundus recō-
ditur, cubile. Quod Cice. dixit in cunis uaz-
gite, Gaza transtulit ἐν νοιτῆ βαναβαίω.
κοίτη. β. δ. somnus, sopor, cubile.
κοίτη. ὄνος. δ. cubiculum.
κοίτηνός. ἴδος. ἢ. lectulus.
κοίτηνος. β. δ. ruber, coccinus, tinctus ex eo,
quod uulgò grana uocant.
κοίτηνος. β. δ. coccum, quo tingunt rubra quæ-
dam, quòd lucem addat colori: uulgò gra-
num uocant. Vide Plinium lib. nono, cap-
ite xli.
κοίτοι τῆς ῥοῆς. acini punici mali.
κοιτύω. uerbum fictitium ad gallos & cucu-
los, terro.
κοιτυμολογ. β. τὸ. prunum.
κοιτυμολος. β. δ. prunus arbor.
κοιτυξ. υγός. δ. cuculus auis & piscis.
Κ Ο Λ Α.
κόλα. uenter, γαστήρ.
κόλαβριω. resilio, despicio.
κόλαβριμός. οὔ. δ. genus saltationis Thraciæ.
κόλαβρος. β. δ. porcellus.
κόλαβρος. οὔ. τὸ. truncus quod summas sui par-
teis amisit, curtum, diminutum.
κόλαδος. offula, paruū frustum; μιγρός ψω-
μός.
κόλασμα. pœnas suo, passiuè.
κόλαξ. μ. ἡσω. π. ης. punio, pœnas de ali-
quo sumo, supplicio afficio, torqueo, cruz

Τῷ Ο.
cio, animaduerto in aliquem, coërceo, cō-
penso, emendo, corrigo, castigo, crudio,
tempero, modum excedo in aliqua re, un-
de νόλοσος. actiuum, accus. iungitur.
κολανός. Mineruæ cognomen à quodā Κο-
λανο, qui templum ei construxit: aut δια τὸ
τὸν ἀγαμέμνονα ἔδωκε αὐτῇ νόλον. Suidas. Est
& auis nomen.
κολανέομαι. adulatōibus inducor & capior.
κολανεύω. μ. ἡσω. π. ης. assentor, adolor,
obsequiose colo, alicui me uendito, & cum
obseruo.
κολανία. ας. ἢ. assentatio, blanditiæ.
κολανίδες. ἢ. assentatriciæ.
κολανῆται. dicebantur qui pecuniæ præes-
sent, quæ ad res diuinas erogebantur. Cuz-
siodiebant & hi pecuniam, quæ iudicibus
contribuebatur, ut annotat Aristophanes
Grammaticus. Et omnino ciuiliū pecu-
niarum quæstores erant.
κόλαξ. αιος. δ. adulator, à νόλος.
κολαπήρ. ἴρος. δ. genus instrumenti.
κολαπήω. μ. ἡσω. π. ης. cudo, sculpo, rado. ac-
tium, accusatio iungitur.
κόλασις. ἴος. ἢ. καὶ
κόλασμα. ατω. τὸ. punitio, supplicium, à κὸ-
λάω.
κόλασμός. οὔ. δ. adulatio.
κόλασιον. puniendum est.
κόλασιον. τὸ. carcer, locus ubi quis punif.
κόλασις. οὔ. δ. tortor.
κόλαφιζω. μ. ἡσω. π. ης. colaphizo. actiuū, ac-
cusatio iungitur.
κόλαφος. β. δ. colaphus.
κόλαω. μ. ἡσω. π. ης. conglutino. actiuum, ac-
cusatio iungitur.
Κ Ο Λ Ε Κ Ο Λ Ι.
κοινητάριος. δ. numularius, argentarius. Sui-
das: ἀργυρομοιός, ἢ τοῖ οἰ κέρμα ἀντι ἀργυρο-
ἀλλασσόμενος, τραπέζης, ἀργυροεράτης.
κολοσῆρα. τὰ. uagipennis, quorum pennis
superuenit crusta. (lus.
κολός. οὔ. δ. uagina, capsula, culeus, testicu-
κόλερα. ἢ. glabra.
κολετῶ. nates percutio. Aristophanes in nu-
bibus: τοῦτο τὸν δελαιον κολετῶσι ἀει, id est
ἡσῆ μάλα τῆσονται: uel, ut ait Hesyech. κατὰ
πατούσι, ἀπὸ τῶν τὰς ἑλίας πατούντων, ὅδι λί-
γυσι κολέταμ.
κολία. ας. ἢ. instrumentum ad fodiendū, ge-
nus choreæ.
κόλις. monedula piscis.

κολλάω. contendo, ingratus sum: ἐρίω, ἀγνος
κολλίς. ὁ. galgulus. (μονῶ.

Κ Ο Λ Α.

κόλλα. gluten, & fragmentum coriorum, ex
quibus excoquitur colla.

κόλλαροι, fidium ἐπιτόνια, id est, clauiculi in
cithara, quibus intenduntur & remittuntur
fides. Dicuntur item κόλλοι, à quorū si-
militudine panes quidam dicti sunt κόλλας
θοι, teste Suida. Alij speciem placentæ qua
drangulæ, aut minuti panis intelligunt.

κολλάομαι. μ. ἴσομαι. π. ημια. adhæreo, adglu-
tino, adiungo.

κολλήεις. κεντῶ. ὁ. καί

κόλλησις. conglutinatio.

κόλλητης. β. ὁ. glutinator, concinnator.

κόλλητος. οὐ. ὁ. conglutinatus.

κόλλητις. tiguria.

κολλιός. locus in Attica, ubi sicilia fiebant.

κόλλιξ. ηος. ὁ. species panis rotundi. Hunc
quidam subcineritium interpretantur. Ari-
stophanis interpret in Ra. κολληξος expo-
nit ἀρετῆς, ἢ ἔντερος, id est panes, aut intesti-
na. Simplicii ἄ quidam scribunt.

κόλλοι. proprie durissima coria in boum
ceruicibus, ex quibus colla conficiebatur.
unde exoleti & callosi pueri κόλλοις dice-
bantur. Aristophanes: οἶμαι ᾗ ἀντὶρ κολλο-
πι εἰσίναι, quum Aeschyli duritiam ostens-
dere uellet.

κόλλοψ. οπος. sinus, gremium, uerticillum ci-
tharæ, quo chorda intenditur. Dicitur etiā
κόλλοις. Vide κόλλοις.

κόλλυρος. ὁ. quod numulario datur pro com-
mutanda pecunia, cambium.

κόλλυρα. ας. ἡ. genus placentæ minutæ, quæ
pueris dabatur.

κόλλυριδες. ἄ. collyridæ, tortæ panis.

κόλλυριζερ. in sartagine torrere siue coquere

κόλλυριον. ὁ. collurio auis.

κόλλωδης. εος. ὁ. ἡ. lubricus.

Κ Ο Λ Ο.

κόλοβ' οπος. οδος. ὁ. truncatus pedes.

κόλοβος. οὐ. ὁ. mutilus, minutus.

κόλοβος. β. ὁ. qui malè pronunciat, qui syl-
labas extremas audiri non sinit, uerū eas
quo dammodo deuorat, deglutitq̃, quod
pueri facere solent metu, ne deprehendan-
tur in emendatè loqui. Latine decurtator.

κόλοβω. μ. ὄσω. π. ημια. breuius, mutilo, trun-
co. actiuum, accus. iungitur.

κόλοβίζω. inordinatè comedo.

κόλοις. οὐ. ὁ. pica, graculus, monedula auis.
κολοιάδες. τὸ. graculeum, graculatum.

κολοισία. ας. ἡ. aut κολοισίον. radix fabæ,
quam Aegyptiam uocat. Fuit item apud
Sycionem κολοισίος παλάδος templum.

κολοιούθη. ης. ἡ. cucurbita.

κολοιούτη. idem apud Atticos.

κόλος. β. ὁ. mutilus, ut κὸλος βοῦς, bos corni-
bus mutilatus. Item cibus, unde κολὰς de-
duci quidam uolunt.

κολοσινώτερα. grādiora, uastiora, colossi in-
star habentia. Vitruui. Sin autem colossi
cetera amplitudinibus & ponderibus one-
ra in operibus fuerint, non erit succulæ cō-
mittendum.

κολοσσός. οὐ. ὁ. colossus, statua uisendi magni-
tudinis acturis instar procera.

κολοσσητός. οὐ. ὁ. tumultus, ἀναφορῆ, strepi-
tus, proprie stipularum uel fascium ligno-
rum dum trahuntur excitato puluere.

κολούομαι. disturbo, destruo.

κολούρια πύτρα, apud Callimachū, pro caua,
gibbosa, flexibili.

κολούριον. β. τὸ. mutilatum cauda, panis ge-
nus & Pharmaci, quod Latini collyriū uo-
cant. Apocalypf. cap. iij. καὶ κολούριον ἔ-
χρισον τοὺς ὀφθαλμούς σου, ἵνα βλέπῃς.

κόλυρος. β. ὁ. imperfectus: hinc colui in sphæ-
ra astronomorum, ob imperfectam cōuer-
sionem. Vide Boëtii lib. ij. Arithmetices,
& Macroβ. in som. Scip.

κόλυω. μ. ούσω. π. ημια. turbo, impedio, tumul-
tuor, compesco, arceo. Item ἐλατῶ, minuo
uel imminuo. Aristotel. in ij. Politic. ἢ πῶ-
μδρ ἐν Ἀρείω πᾶσι βελήν ἐφ' ἁλῆς ἐύλασε ἢ
περιήλῃς.

κολοφῶρ. uertex.

κολοφῶνα ἐπιτιθένα. ultimam manum, & uer-
luti fastigium imponere & addere.

κολοφῶνις. ας. ἡ. piscis genus.

Κ Ο Λ Π. Κ Ο Λ Υ. Λ Ο.

κόλομα. sinuosum loculamentum, sinus.

κόλοπος. β. ὁ. κολλοψ.

κόλοπος. απῶ. ἡ. uestis sinuosa qua in traga
κόλυβα. frumentum cōctum.

κὸλις reges utebantur.

κόλοπος. remigium, uelificatio.

κόλυβις. οὐ. ὁ. numularius.

κόλυβος. β. ὁ. proijciens se in caput.

κόλυβρον. β. τὸ. species ficus.

κόλυβάω. μ. ἴσω. π. ημια. καὶ

κόλυβίω. nato. neutrum absolutum.

κόλυμβήρα

κόλυμβήρα. ας. ἡ. piscina, lauacrū, natatorii.

κόλυμβητής. οὐ. ὁ. natator, urinator.

κόλυμβίς. ἡ. urinatrix.

κόλυμβον. numifnatis genus.

Κ Ο Λ Ω. Κ Ο Μ.

κόλωα. μ. ὄσω. π. ημια. crocito, effutio, turbide
& tumultuorè loquor. neutrum absolutū.

κόλων. ης. ἡ. καὶ

κόλωνός. οὐ. ὁ. iugum, locus altus.

κόλωός. οὐ. ὁ. turbatio, strepitus.

κόμαρος. β. ὁ. fragrum, arbutus, uel morige-
nus, ut ait Plin. lib. xvi. natur. hist.

κομάω. efferor, facto, nutrio comam. neutriū
absolutum.

κομβός. β. ὁ. nodus.

κομβήματ. τ. ἡ. ἀλλοπίσματ.

κόμη. ης. ἡ. coma.

κομδῆ. ualde. κομδῆ νιοί, adolescentuli ad
modum. Herodian.

κόμης. princeps, dux.

κομήτης. β. ὁ. crinitus, cometa.

κομῆνῆ. ἡς. ἡ. uectura, portatio proprie frugū
ad ciuitatem, cura, commeatus, receptio
debiti.

κομίζομαι. μ. ἴσομαι. π. ἴσομαι. capio, accipio, res-
cipio, colligo, recupero, adipiscor, ad me
recipio, domū recuero, eo, me domum reci-
pio. deponens, accusatiuo iungitur.

κομίζω. μ. ἴσω. π. ἴσω. fero, porto, curo, perfe-
ro, reperto, recipio q̃, deduco, transporto.
Item efferro mortuum. act. accus. iungitur.

κομῆσας. naues uertit interpret Plutar. de
clatis.

κομῆτες. οἱ. baiuli.

κομῆρον. ον. τὸ. præmium quod datur feren-
ti quippiam.

κόμμα. απῶ. τὸ. incisum, quæ qars est periodi,
ut Cicero in oratore perfecto. Accipit pro
moneta. Aristoph. Pluto: εἰς με δ' εἶναι πωνη-
ροῦ κέμματος.

κόμματα. uersus particula, aquarum emissia
& incilia, ad hoc inuenta, structaq̃, ut
Aegyptiorum Nilus uicissim admittebat
in campos aruales, aut intra alueum con-

κόμματιον. β. particula. (tineatur.

κόμμα, τὸ. gummi.

κόμμος. οὐ. superuacaneus ornatus: ὁ κεννο-
μῖνον τριχῶν ἰσμός.

κόμμοσος. compti esse, præter decorè orna-
τι. ἡ. ἀλλοπίσματ. ἡ. ἀλλοπίσματ. ἡ. ἀλλοπίσματ. Suid.

κομμανητήριον. τὸ. epistola quæ cum manda-
tis in regiones emittitur ab imperatore: ἡ

κομῆ. ἡ. ἀποσπασμένη ἐκ γῆρας.

κομῆσις. ἡ. gummitio, Col. lib. ultimo.

κομῶτης. β. ὁ. comptor.

κομῶτις. curiosus orno: ἡ. ἀλλοπίσματ. Suid.

κομῶτρια. ας. ἡ. comptrix.

κομῶτριον. β. τὸ. instrumentum mullebre.

κομῶσις. μ. ὄσω. π. ημια. ἡ. ἀλλοπίσματ. gloriator. neutriū
absolutum.

κομῶσις. μ. ἴσω. π. ημια. refono, superbio, neut.
absolutum.

κόμπος. β. ὁ. stridor, elatio, arrogantia, info-
scentia.

κομῶτός. οὐ. ὁ. superbus.

κομῶτις. εος. ὁ. ἡ. superbus in uerbis.

κομψία. argütia.

κομψευμα. apud Lucianum, pro quo Gel. &
Macroβ. scitamentum dicunt, ut in septimo
Saturnal. Quod genus apud popinatos
pleraq̃ scitamentorū cernimus proposita.

κομψύομαι. μ. εὔσομαι. π. εὔμαι. superbus sum,
adulor, ueneror, persuadeo, deponens abs-
solutum.

κομψυριπῶς. uersute, nequiter, πανούργως.

κομψία. μ. ἴσω. π. ημια. iocor, uenuste dico uel
seuerè, neutrum absolutum.

κόμψος. β. ὁ. scitus, industrius, facundus, bel-
lus, eloquens, fictus, subornatus, uersutus,
bene se habens, egregius, cum lepore decet:

κομψότης. ητος. ἡ. tumor. (piens.

κομψότερος. β. ὁ. nasutior.

κομῶτης. β. ὁ. qui nutrit capillos, alipilus.

κομῶτρια. ας. ἡ. femina perita nutriendorū
capillorum.

Κ Ο Ν.

κοναβία. μ. ἴσω. π. ημια. καὶ

κοναβίζω. μ. ἴσω. π. ημια. refono, strepo, neutriū
absolutum.

κόναβος. β. ὁ. strepitus, plausus.

κόνδυ. calix.

κόνδυλος. β. ὁ. pugnus, nodus, siue articulus,
talitrum.

κόνδυλις. pugno uerbero, uel nodo digiti.

κόνδυλοι. οἱ. articuli.

κόνδυλῶδης. terosus, præ se ferens formam in
digitis articularum.

κόνδυλαμα. ex crescentia carnis circa anum.

κονίω. μ. ἴσω. π. ημια. operor. neutrum, accus.
iungitur.

κονία. ας. ἡ. calx, puluis, lixiuū, opus tectoriū.
Interdū certamen significat: κονίσην enim
certare est, siue se cōparare ad pugnantū.

κονίαμα. tectorium.

Κονιάτης. β. δ. in crustator parietum, tector.
Κονιάτος. οὐ. δ. calciatus, calce illitus.
Κονιάω. μ. άσω. π. αυσ. festino, pingo, calce il-
lino, id est pulvere impleo, dealbo, opere
tectorio induco, quod induco Latinis dicitur.
Vnde in Actis Apostolorum: τοίχος νε
κονιαμένος, paries albario opere uel tector-
rio illitus. Et Matth. xxiiij. τάφοι νεκρομα-
νοι, sepulchra albario illita, Bud. actiuum,
accusatiuo iungitur.
Κόνιδες. αί. lendes.
Κόνιζα. ης. η. polycaria herba. Theod. pulica-
rem, quod puliceis necat, uertit: dicitur &
cunilago interdum à Plinio.
Κονίξω. μ. ίσω. π. αυσ. exerceo: de athletis pro-
prie, qui lucta se exercentes, puluerem ex-
citant, actiuum, accus. iungitur.
Κονιορός. οὐ. δ. puluis.
Κονιορώδης. εος. δ. η. puluerulentus, νεκρομα-
νίως.
Κονιόπους. οδος. calciamentū lacerum, ηδ co-
operiens totum pedem, praeterea angustū.
Suida auctore.
Κονιούμβρος. β. δ. qui uersatur in ludo, ut scho-
lasticus.
Κονιόπος. apud Epidaurios plebei & uulga-
res dicebantur, utpote qui in agris habitas-
rent, & pedes puluerulentos haberēt. υπος-
δήματα μοιχιά, inquit Hesyck. idem quod
κονιόπους.
Κονίψω. μ. ψω. π. ιψα. facio puluerē, impleo
puluerē. act. accusatiuo iungitur.
Κόνις. ιδος. η. lens lendis.
Κόνις. ιος. η. καί
Κονισαλος. β. δ. puluis. Homerus: εἰπὼ ποσσῶν
κονισαλος ἄρῃντι ἀελλῆς, sub pedibus excita-
batur puluis procellosus. Et coenum caero
mati, cui sudor accesserit. Item dei nomen
apud Atheniēse. Vide Cael. lib. 4. cap. 26.
Κονίσρα. harena seu puluis in quo exercemur
aut uoluntauer. Capitur pro palæstra.
Κονίω. lino, ungo, χρίω.
Κονιάς. ebrius, tibicen: μέθυσος, ἀδελτιός.
Κόντω. β. δ. contus, remus.
Κονταβεργάλιος. β. δ. comilito: συστρατιώτης.
Κ Ο Ξ. Κ Ο Π.
Κόξια. ης. η. соха.
Κοπάξω. μ. άσω. π. αυσ. cesso, requiesco, neu-
trum absolutum.
Κοπεός. οὐ. δ. plantus.
Κοπέως. εος. δ. genus caeli.
Κοπάθω. μ. άσω. π. αυσ. καί

κοπάω. laboro, molesto, negocium facesso,
in lassitudinem duco, tumultuor. neutrum
absolutum.
Κοπήξω. ψεύθεω, mentiri.
Κοπίς. ιδος. η. mucro, falx, bipennis, gladij
genus.
Κοπίς. loquax, rhetor, λάλος, ῥήτωρ, Suidas,
Μέρις, δειπνορ, μάϊσα, ἄρτω, κέρια, λάχανοι, ἄ-
μυρ, ζωμός, σῦνορ, τραχημα, θερμός, Hesyck.
Κόπος. β. δ. labor, molestia.
Κοππατίας. β. δ. equi nomen apud Aristoph.
in nebulis.
Κοπρία. ας. η. sterco, sterquilinium.
Κοπρίζω. μ. ίσω. π. αυσ. sterco. neutrum, accu-
satiuo iungitur.
Κοπρεός. οὐ. δ. stercoreus.
Κόπριος ἀνήρ. plebeius homo, κηπερός, Suid.
Κόπρος. β. δ. fimus, sterco, mandra.
Κοπρώρ. ὄνορ. δ. sterquilinium, latrina.
Κοπήάριον. ου. τδ. id quod contusum est, sicut
herba iam confusa, placentula.
Κόπηομαι. μ. ψομαι. π. ομμαι. plango, praedo-
loris impatientia meum ipsius corpus cae-
do & lacero. deponens.
Κόπηω. μ. ψω. π. οφα. caedo, percutio, incido,
pulso, dirigo, cōtundo, frango, dilanio. Ac-
cipitur aliquādo in significatione impudē-
ca, quemadmodū Latinis praecidere. Aris-
topha. Ran. καὶ νόητε' ἐγμηνυφός, praecidi-
tur acclinatus. Martialis:
Praecidi gaudes, praecifus Naeole ploras.
Ammonius distinguit à ψοφέω. actiuū, ac-
cusatiuo iungitur.
Κοπαδής. εος. δ. η. operosus, qui facile fatigat.
Κοπαθίντω. αί. defatigati.
Κ Ο Ρ Α. Κ Ο Ρ Δ.
Κοραίας. δ. niger, δ μέλας, ηὴ κολοίδος, καί κορα-
νίως δμοίως. Hesyck.
Κοράνιος. β. δ. coruinus.
Κοραίνος. β. δ. piscis, quē Plin. lib. vij. natur.
hisor. coracinū uocat. Oppiani interpres
sic dictum ait παρὰ τὸ κορμ, τὸ μέλαρ.
Κορανώδες. αί. quae sunt coruini generis.
Κοραλίω. corallium imitor, rubesco.
Κόραξ. αιος. δ. coruus, κορώνη. Et locus suppli-
cij in Thesalia, unde proverb. εἰς κόραξος.
Κοράσιον. β. τδ. puella.
Κορασιώδης. εος. δ. η. puellaris.
Κοράτηρ. obstrepere, improbe & pertinaciter
quippiam flagitare.
Κορδαίξω. incondite & lasciuē saltare.
Κορδατισμός. οὐ. δ. ηὴ

Κόρδαξ.

Κόρδαξ. αιος. δ. lasciuia saltatio, genus ridicu-
lae saltationis acrusticanæ in comœdijs: ad
quam Terentius alludit in Adelph.
Τῆν inter eas restim ductans saltabis,
id est, κορδατισμόν agens. Vide Lucianum
πρὸς ἄρχιεπιστορ: & Pollucem lib. iij. & Athe-
naum lib. xiii.
Κορδάλις. cordula.
Κορδάλι. ης. η. ligula, claua, & genus uilissimi
pisciculi.
Κ Ο Ρ Ε. Κ Ο Ρ Η.
Κορίννη. μ. ίσω. π. ευα. ηὴ
Κορηνία. καί
Κορίω. δ. saturo, orno, purgo, καλλύνω ηὴ σαρω-
τὸ ἴδιος, ηὴ καθάρω. actiuū, actō iungit.
Κορεώτης. δ. saturatus, repletus.
Κόρη. ης. η. puella decenti forma conspicua
apud Molossorum gentem, unde & Ades
rex eorum filiam suam appellauit κόρηρ.
Sic item Proserpina aliquando uocatur.
Capitur etiam pro uirgine, ut annotauit
Eustathius, unde forma diminutua fit κο-
ράσιον. Ποέται etiam hoc nomine uocant
naues ποροπλοῦδος, id est, primū in aquam
coniectas. Item pupilla in oculo, unde Plu-
tarchus scribit oratoreem quendam dixisse
de impudente, quod in oculis haberet non
κόρας, sed κόρηας. Item impedimentum si-
flens, profluuium, & nummi species.
Κόρηρον. ου. τδ. scopa.
Κόρημα. idem.
Κ Ο Ρ Θ. Κ Ο Ρ Ι.
Κόρηος. υος. cumulus.
Κορβύω. accumululo in uerticulo, κορβόω.
Κορβανον. ου. τδ. annulus qui in medio digito
ferebatur.
Κορίθιος. β. δ. qui uirgo ducit uxorem.
Κορήομαι. blandior, blande appellor.
Κορθαίης. laurus.
Κορίκως. muliebriter, puellarū more. Suid.
Κορινθιοί. αί. qui ex clanculario concubitu na-
ti sunt.
Κορινθιάξω. καί
Κορινθιάξω. scortari, lenonem agere, socie-
tatem agere.
Κορινθιορέξ. corinthio opificio factū.
Κόριον. ου. τδ. ηὴ
Κορίσιον. ου. τδ. puellula.
Κοριαδής. puellaris.
Κ Ο Ρ Κ. Κ Ο Ρ Μ. Κ Ο Ρ Ν.
Κορδαρνή. ης. η. ηὴ
Κορδαρνή. οὐ. δ. intestinorum latratus, pro

prie equorum est, strepitus uentris, tumul-
tusque.
Κορμός. οὐ. δ. truncus, stipes.
Κορνοπίωρ. cognomentum Herculis à fugas-
tis locustis.
Κόρροψ. σος. locusta.
Κ Ο Ρ Ο. Κ Ο Ρ Ξ.
Κόροβος. β. δ. Corcebus uiri nomen: pro stul-
to ponitur.
Κόροιφος. β. δ. uirginum corruptor.
Κοροισμορ. τδ. uirginum ornatus.
Κοροπάλθος. β. δ. figulus propriē pupparum,
& huiusmodi imaguncularum quorum-
cunq; animalium.
Κόρος. ου. δ. filius, puer, satietas, corus mensu-
rae genus.
Κόρρη. ης. η. caput cum collo, gena, maxilla.
Κορσεύς. εος. δ. tonfor.
Κόρση. ης. η. tempus, pars capitis, pro κόρρη.
Interdum capillus, παρὰ τὸ κέρεισθαι.
Κόρσης. cognominatus est, qui barbam sibi
abrasit primus. Κόρσαι item dicebantur qui-
dam qui erant in Ionicis aedium sacrarum
foribus.
Κορσύρη. idem quod κέρυθλον.
Κορσωτήρ. ἦρος. δ. tonfor.
Κορσωτήριον. β. τδ. tonstrina apud Athenēse.
Κ Ο Ρ Υ.
Κορυβαντιάω. μ. άσω. π. αυα. infanio more Co-
rybantum, exerceo sacerdotium Coryban-
tum, numine aspiror, furij agitor, iacto ca-
put. neutrum absolutum. Item dormio aper-
tis oculis more leporum, auctor Plinius lib.
xi. cap. xxx. Vide Chiliad. Erasim.
Κορυβαντιάς. qui oculis dormiunt apertis.
Κορυβάλος. οὐ. δ. galerita siue alauda, auicula
in uertice cristam habens in modum pau-
nis, corydalus.
Κόρυδος. corydalus, auis genus.
Κόρυξα. ης. η. humoris à capite fluxio, graues-
do, pituita aut humor per nares, mucus
narium. Lucianus: τοῖς δὲ ἰδιώταις ηὴ κορυξίης
μασὶς τῶν θῖνα, τεράσιον, ηὴ πάντη ἀπίστω ὁμοιορ,
habentes nares mucco oppletas. Item fur-
perbia, & herba quā Gaza pulicaria uertit.
Κορυξάω. μ. ήσω. π. αυα. mucco plenus sum, neu-
trum absolutum.
Κορυξία. lacero, uanus fio.
Κορυβάξ. impetuofus, uiolentus.
Κορυβαίολος. β. ornata habens galeam, quan-
quam strenuitatem potius uiri quam gaz-
leae ornatum significat. Indicat enim uir-
rum

P iij

rum minimè segnem, alacritate summa belligeratem & studio, ut cuius galea assiduò agitur in capite, nimirum ipso nusquam cessante.

κόρυθρον. scopæ, nam κορυθή uerrere est. κορυθός. pera, sacculus: κορυθός aliud est κορυθίον. ας. ή. hedera. κόρυθος. ου. τδ. quoduis summum dicitur, Homero astipulante. Item nauis uertex. Et montis prominentia apud Herodotū, rostrum nauis.

κόρυθος. ου. ή. cacumen, ora, corymbus, hederæ pampinus.

κορυθα. ύψηλα. κορυθη. υς. ή. claua. Ponitur pro mentula apud Nicand. Vide βρωμιας apud Theop.

κορυθιτης. ου. δ. ή. κόρυθιφός. ου. δ. clauiger. quare ήλωπός. κορυθίλος. ου. δ. cornupeta.

κορυθία. και κόρυθια. μ. ύψη. ω. υφα. caput iacto saltando, cornu peto. neutrum absolutum.

κόρυς. υθος. uel υος. ή. galea. κόρυς. ης. ή. κόρυδος. corys auicula. Quæ autem à Latinis galerita dicitur, Græco nomine proprio carere uidetur. λόφον enim ήχυσαν Aristot. uocat.

κόρυς. εος. δ. cimex. κορύσσω. μ. ύξω. ω. υχα. armo, turbo, concito. a κύω, accusatiuo iungitur.

κορυθός. ου. δ. armatus, bonus miles. κορύσιοι. οι. γορτύνοιοι, armati.

κορυφάιος. υ. δ. summus, excelsus, excellens, eximius, præfectus, cæterorum princeps, dux. Significat item chori principem & ήγερων, Latini præfultorē uocant. Et quicunque caput ac summus est in aliquo ordine. Cicero: Quem Philo noster appellare coryphæum Epicureorū solebat.

κορυφή. ης. ή. pars capitis, quæ inter synciput & occiput interiacet, id est, uertex. Item cacumen montis seu apex. Accipitur generaliter.

κορυφός. ου. μ. ύσσω. ω. ωσμαι. attollo, tūmeo, impleo ad summum ab ore. deponens absolute.

κόρυθος. υ. δ. oleris genus uilissimum.

κορδ. exorno. κορδαν. υς. ή. auis, quæ alij cornicem, alij cornu, alij fulicam, alij mergum interpretantur. Item annulus ostij quo pulsatur, uel ob

figuram, uel ob garrulitatem sic dicitur. Dicitur etiam κρηκος & εόπηρος. Dicimus etiam κορδανη in arcu, hoc est, summum cornu, & incisionem ubi neruus sedet: unde, inquit Eustathius, bonū rerum finem κρηκος ην κορδανην prouerbiū dicit. Significat etiam summam partem penis, quæ glans Latinis dicitur. Item omne incuruum, rostrum nauis, apex ligni inter utrūq; bouem in aratro protensi.

κορωνίς. ίδος. ή. summitas seu apex alicuius rei, ueluti montis aut structuræ alicuius, & quod in fine libri ponitur. Accipitur prouerbiali schemate pro fine & ultima re, alij cui imposta manu. Plutarch. από ης εχθη, μέχρι ης κορωνίδος περιήρασαν. Ab initio uel que ad coronidem circumscripsit. Significat & nauis puppim, quod sit in eius apice curuatum rostrum. Vnde & Homerus ορηνοισι κορωνίσι, quod exponunt, cum nauibus flexas habentibus summitates: quænam quàm alij nigras intelligere malunt, ad differentiam earū quæ μιλοπαρμοιο uocantur, id est, milto rubentes. Est enim diminutiū quocunq; από ης κορωνίς. cornu arcus. κορωνόπης. quasi cornicis pes, sanguinaria à quibusdam.

κορωνός. ου. δ. elatus, iactabundus, ferax.

κοσινιθός. aduerb. instar cribri. κοσινιθία. μ. ίσω. ω. ινα. cribro, neutrum, accusatiuo iungitur.

κοσινιδματις. υος. uates cribro diuinans. κοσινονος. ου. τδ. ή. κοσινιθος. ου. δ. cribrum.

κοσινωμάτια. τδ. coriorum minuta prælegmina.

κοσμάω. cōtendo, ingratus sum, sicut κοσμάω. κοσμάω. μ. ήσω. ω. ινα. orno, pono, ordino.

Item impero, rego, actiuū, accusatiuo iungitur.

κοσμημα. απω. τδ. ornamentum. κοσμητης. ου. δ. imperator, continens.

κοσμητορ. ερος. δ. princeps, ornator, rex. κοσμηθός. ου. δ. mundanus.

κοσμιος. τδ. æquitas, dignitas, modestia, honestas, honesti cultus. κοσμία στρατηγία, dignitatis insignia, id est, gestamina & insignia.

κοσμιος. ου. δ. ornatus, honestus, σώφρων, modestus, moderatus, æquus.

κοσμιθός. ητος. ή. uenustus. κοσμίως. modestè.

κοσμοκράτωρ. ερος. δ. rector mundi. κοσμολογία. sermo uel ratio de mundo.

κοσμοποιήρ. de deo dicitur mundi opifex à Philone. Plutarch. Placi. κοσμοποιήσαντα τδ πάντα.

κοσμοποιία. liber Empedoclis, cuius meminit Aristot. εν τοις μετ τα φυσικα.

κοσμοποιός. ου. δ. mundi architectus. κόσμος. υ. δ. ornatus, ornamentum. Et mundus, id est, orbis à perfecta absolutaq; elegantia, ut inquit Plinius. Est etiam κόσμος rerum coagmentata composita, concinnè digesta, cui άνομήα opponitur. Est & άνομήα. κόσμος γυναικείος, mundus mulieribus, qua matrona, ut inquit Vlpianus, μηδιος sit, id est, comptior & ornatio. Est etiā magistratus apud Cretenses, qui Ephorus apud Lacedæmonios dicit, à quo κοσμηθί dicitur, qui cum magistratum gerebant, Budæus.

κόσος. alapa. κόση. υς. ή. κρηθη, ordeum.

κοσμήβη. υς. ή. ή. κόσμηθος. ου. δ. nodus capillorum, succinctorium, uestis fimbriata.

κότρη. breuis, acutus. κοτία. μ. ήσω. ω. ινα. irascor, neutrum, datiuo iungitur.

κοτρία. ης. ή. κρηθη, iracundus. κοτρία. inuideo, æmulor, φθονώ, ζηλώ.

κοτριάς. άδος. ή. dicitur cum oleastro olea inscribitur.

κοτριορ. ου. oleaster. κοτίς. ίδος. ή. cunabulum.

κότρη. τδ. ή. κότσι. ου. δ. ira. κοτρία. τδ. præmia quæ dabantur uincens in κοτρίαβίση ludo, quæ fuerunt pyramides, hoc est, triticæ placentule & sesamini.

κοτρίαβίση. est eo, quod ex potu superfluit, solum elidere.

κοτρίαβίση. υος. ή. genus ludi amatorij, qui in conuiuio fiebat ædito sono è potu qui superfluerat, quem in altum iactabant, explorantes an ab amafijs diligerent. Vnde Plutarch. Sympos. ubi Soclarus eludens quæ contra dicebantur de concubitus abstinentia, & quod non citra periculum admittatur à cœna, άθλητικα ταύτα, inquit, δόλημπε παντάσμη, ήτι ης κοτρίαβίσηος άδοντα, ή τδμη ηροφωδωρ ή κείνων ή ην δέοντι, id est, Athletica sunt hæc prorsum Olympie, etiamnū cottabilis redolentia, & non satis aptam carniū illam deglutionem: Quasi dicat, Athletis, quorum uita sagena est, damnosum forte concubitum uideri, & à cœna periculum illis afferre, qui licentius ingurgitarint, exhillaratiq; à scurrili lusu minus abstinerint.

κότρηθος. stilla, ænea phiala, quam post conuiuium imponere solebant uino plenam, deinde in minora pocula ab alto miscentes strepitum ædere, qui uocabatur etiam κότρηθος: laudabantur autem qui maiorem edidisset, quicunq; id agebat μεθυσσοδηλοιοι appellabantur. Vide Cœlium libro xv. cap. quinto.

κοτρία. uerbero, lancea configo. κοτρία. ης. ή. ή. κοτρία. ίδος. caput, unde κοτρία gallinacei dicitur, ob cristam quam in capite ferunt, & προουθήα genus tonsuræ, cum synciput capillis uestitur tantum.

κοτρίαβος. δ. merula piscis, & auis. κοτρία. υς. ή. manus aut cuiuscunq; alterius rei concauitas, mensuræ genus, quæ alio nomine hemina dicitur, poculi species, cyathus, iunctura coxæ cum natibus. Symon in Synonymis tradit pondus esse hoc nomine continens nouem uncias. Sunt item κοτρία quibus coxendices insigunt, ac circa quæ coxarū ossa uertuntur. Latini acetabula, aut ut alij malunt, acceptabula uocant.

κοτυληθιος. υ. cotulæ mensura. κοτυληθιος. έμ. polypodium capillamenta. κοτυληθιος. ή. coxa uel acetabulum.

κοτυληθιος. ου. δ. multus. κοτυλισκος. ου. δ. poculi genus quo in sacris utebantur.

κότυω. dos. Cotyto dea turpitudinis præses, quæ & κότυω dicta est, cuius sacra mirè exagitaui Eupolis in Baptis comœdia, & meminit Iuuenalis lib. vij.

κουβητοι. uocantur fuci ab occultanda cauda, siue quod aculeo carent.

κουκούμιον. υ. τδ. cucuma uasis genus. κουκός. ου. δ. uagina.

κουκώπτερα. τδ. uaginipennia, quibus pennarum tutelæ frustra superuenit, ut scarabeis.

κουρά. ας. ή. cæsaribus, tonsura, critium præsegmen.

κουραλίεργ. ad coralij uergere colorem.
 κουρεία. Proserpinalia.
 κουρεῖον. οὐ. τὸ. tonstrina.
 κουρετινός. οὐ. τὸ. genus dulcismoduli & carminis, à Curetibus dictum.
 κουρεύς. εἶος. δ. tonfor.
 κουρευτήρια. ας. ἡ. tonstrix.
 κουρεῶτις. δ. cōiuium, festum apud Athen. quo iuuenes & puellæ in gentem transcribentur.
 κουρη. ἡ. ἡ. pro ὄρη, puella.
 κουρεῖπός. salij uertuntur à Dionysio.
 κουρετιασμός. οὐ. saliorum sacerdotū festum.
 κουρεῖν. abundare coma & squalere. Nam ut in ἡμεῖρ uerbo intelligimus ornatum & elegantiam, sic in κουρεῖν horrorem & desonnitatem.
 κουρέας. οὐ. δ. horrido & prolixo capillitio.
 κουρεῖα. ας. ἡ. quæ uirgo nupsit.
 κουρεῖδος. οὐ. δ. uirgo, aut qui uirgo uxorem ducit.
 κουρέω. adoleſco, iuuenescō, sum iuuenis.
 κουρεῖός. οὐ. δ. tonforius, uas ligneum.
 κουρεῖος. emporium.
 κουρεῖον. οὐ. τὸ. lignum, urbs Cypri.
 κουρέις. ἴδος. ἡ. nouacula.
 κουρέμ. potus quidā ex hordeo, similis cytho siue ceruisiæ.
 κουρέος. οὐ. δ. filius, puer, iuuenis.
 κουροτροφός. ε. δ. ἡ. nutriens filios, iuuenum nutrit.
 κουρωδία. uox Latina Græcis usurpata, cuius & Suidas meminit.
 κουρίς. quispiam.
 κουφίω. μ. ἴσω. π. ἴνα. leuo, id est, leuem facio, alleuo, elcuo, subleuo, sublimo. actiuū, accusatiuo iungitur.
 κουφισίς. ἴος. ἡ. ἢ
 κουφισμός. οὐ. δ. leuatio.
 κουφός. οὐ. δ. leuis, celer, expeditus, opportunus.
 κουφότης. ἡ. ἡ. leuitas.
 κουφός. celeriter, otius, leuiter.
 Κ Ο Φ. Κ Ο Χ. Κ Ο Ψ.
 κὸφινος. οὐ. δ. cophinus, corbis, & mensuræ genus.
 κοχλιάδες. ἑ. lapides attriti perpetua in aquis uoluntatione.
 κοχλίω. μ. ἴσω. π. ἴνα. ebullio, neutrum absolutum.
 κοχλία. ἡ. monedula piscis.
 κοχλία. cochleæ.

κοχλιάριον. ε. τὸ. cochleare, mensuræ genus.
 κοχλίας. οὐ. δ. limaca.
 κοχλιοειδής. clauiculatiue aut cuniculatiue uocatur à Plinio.
 κοχλιάδης. εἶος. δ. ἡ. tortilis, tortuosus.
 κόχλος. οὐ. δ. testa, cochlea, testudo.
 κόχλοι. umbilici.
 κοχλῆ. abundanter, cum strepitu: unde uerbū apud Theocritū, ἐν δὲ μετὰ πῶϊ δρῶ μιν ἡχοχλῆσιν.
 κοχλῆν. ἡ. ἡ. pars infra pudenda quæ coxis interiacet, uulgo uocant μεσοσσελον.
 κόψυμος. auis genus quam & ὑδουφον appellari & esse merulam arbitrantur: alij ἡμεῖρ per ἰ scribunt.
 κόω. dormio, neutrum absolutum.
 Τὸ Κ μετὰ τὸ Ρ.
 Κράτα. τὰ. capita.
 Κραβάτων. οὐ. δ. grabatus, lecti genus aut lecticæ potius, παρὰ τὸ κρεμῆρ τὰς βέσσας à suspendendo pedes. Apud Latinos primam corripit, apud Græcos producta, & duplici ββ scribitur. Vergilius in Mor. Membra lenat sensim uili demissa grabato.
 Nec mirū cum huiusmodi plura inueniantur, ut λάκμος, lacus, ἡλιάνη, ptisana.
 Κράγγη. crango.
 Κράγγονες. crangones.
 Κράθα. ramus ficulnus, & hamus ex quo aliquid suspenditur.
 Κραδαίνω. ἢ
 Κραδαίω. libro, uibro, quatio. actiuum, accusatiuo iungitur.
 Κράδην. ἡ. ἡ. σική, ramus, ficulnea arbor apud Atticos. Et pægmatis species in scena Comica, produci solita ad ficulneæ arboris imaginem, quemadmodum μυχῆν in Tragica.
 Κραδρία. ας. ἡ. cor, pro κρεδία.
 Κράζω. μ. ἄξω. π. ἄχα. clamo, uociferor. μέσος π. ἡμέρα. ἀδρεῖος β. ἡ. ἡ. ἡ. neutrum absolutum.
 Κράϊνω. μ. ἄνθ. π. ἡ. ἡ. perficio, adsum, impleo, impero.
 Κραιπαλίω, uel κραπαλάω. μ. ἴσω. π. ἴνα. crapulor, exaturo, neutrum absolutum.
 Κραιπαλή. ἡ. ἡ. crapula, ubi uinum intemperantius haustum, capiti detrimenta adscit: capitis lucta fluctusq; & agitatio, quando ex uinolentia caput tremit. δ ἐν πολλῆς οἴνοσσεως παλμός, Tremor ex multa potione uini procedens. Α κρερα caput, & παλάη uibro, agito.

bro, agito. Et Galenus in Amphorismos Hippocratis scribens, annotat omnem noxam ex uino factā, à Græcis κραπαλήν nominari, παρὰ τὸ κρεπνον, caput scilicet, καὶ πάλιν, concuti. Dicuntur item κραπαλάω medicamenta quibus uini leuitas excitat. ἡραπαλάω, medicamenta ebrietatem prohibentia.
 Κραπαλίω. μ. ἴσω. π. ἴνα. crapulor, neutrum absolutum.
 Κραπνά. uelociter.
 Κραπνός. οὐ. δ. uelox.
 Κραυτός. clamorosus.
 Κράμα. ατῶν. τὸ. temperatura, mixtura.
 Κρέμα. uinum copiosiore aqua dilutum, ut plus aquæ sit quàm uini.
 Κρέμην. ἡ. ἡ. Brassica. Plinius inter brassicæ species tertio loco refert. Quidam eandem cum raphano putant. Aristotel. ῥάφανος, ἢ ἡραλοῦσι τινες κρέμην. Attici κρέμην pro κρέμην dicunt. Vide Chiliad. Crambe bis posita mors.
 Κραμβόσπι. ἡ. dulcissima, aridissima.
 Κραναίω. curo, cupio.
 Κρασός. οὐ. δ. sterilis, asper.
 Κράσκα. ας. ἡ. cornus.
 Κρανίος. ε. δ. corneus, id est, ex corno.
 Κράτιον. ε. τὸ. cranium, id est, caluaria, uel calua, poculi genus, & ciuitatis nomē Cephalenæ. Thucyd. pluraliter dixit: καὶ παρῶνισσιν αἰτοῦς ἐν κρηναίσι τῆς κρηναίας. quo loco Laurentius Valla uertices perperam transtulit.
 Κράνος. εἶος. τὸ. galea.
 Κρανῆες. οἱ. dentes gemini dicuntur, dentes postremi.
 Κράτορες. οἱ. duces, optimates, βασιλεῖς.
 Κράς. ατῶς. τὸ. caput, caro.
 Κράσις. ἴος. temperamentum, id est, complexio, mixtio.
 Κράσπεδον. οὐ. τὸ. margo, limbus, ora uestimenti, fibria.
 Κράσις. ἴος. herba, semiaridum scenum, hinc Κρασιέσπι. sceno semiuo pasci.
 Κρατῆρον. ε. herba folia habens similia mentis lampyro.
 Κρατῆρον. οὐ. τὸ. consuetum scripturæ aut πίεσιν firmamentum.
 Κρατῆρος. οὐ. δ. fortis.
 Κρατῆρον. μ. ἴσω. π. ἴνα. confirmo, conforto. actiuum, accusatiuo iungitur.
 Κρατῆρον. ε. τὸ. uia lapidibus strata, solum

durum.
 Κρατάωμα. ατῶν. τὸ. firmamentum.
 Κρατάνιον. poculi genus apud Pollucem.
 Κρατῆρος. οὐ. δ. fortis, pro κρετῆρος, minax.
 Κρατερόφρων. οἶος. δ. fortis, prudens, truculentus, magnanimus.
 Κρατερόνυξ. ἴος. δ. fortis unguibus.
 Κρατεροταῖ. ἑ. lapides quibus imponitur uerum cum carnes assantur.
 Κρατίω. teneo, capio, apprehendo. actiuum, accusatiuo iungitur.
 Κρατίω. μ. ἴσω. π. ἴνα. uinco, præualco, imperium habeo, impero, rerum potior, potens sum rerū, dominor, edomo, proprie de imperio uiolento dicitur & tyrannico: unde etiam τῶν θεῶν κρατῆρ dicimus, cui opponitur ἀρεῖν, quod ad utilitatem publicam præesse, significare uolunt. Accipitur pro præstare, id est, antecellere. Item maneo, abscondo. Κρατῆ φάσις, fama obinet, neutrum, genitiuo iungitur.
 Κρατῆρ. ἴρος. δ. ἢ
 Κρατῆρα. crater.
 Κρατῆρῆ. uinum infundere.
 Κρατισύω. μ. ἴσω. π. ἴνα. præsto, optimus sum, neutrum absolutum.
 Κράτισος. ε. δ. optimus, plurimum pollens, potentissimus, supremus.
 Κρατορινός. οὐ. imperiosus.
 Κράτωρ. εἶος. τὸ. potentia, robor, imperium.
 Κρατύνομαι. firmo, actiuè.
 Κρατυνός. δ. firmans.
 Κρατύνω. μ. ἴσω. π. ἴνα. fortifico, munio, actiuū accusatiuo iungitur.
 Κρατύς. fortis, à κρέτω, sicut à κλάτω κλατύς.
 Κραυζόμοι. uagio.
 Κραυζίω. μ. ἴσω. π. ἴνα. clamo, neutrum absolutum.
 Κραυή. ἴος. ἢ. clamor.
 Κραυρα. ας. ἡ. struma, morbus sues præcipuè infestans.
 Κραυρός. δ. siccus, friabilis.
 Κ Ρ Ε.
 Κρεάρα. ας. ἡ. coquinarium instrumentum, quod alio nomine ἀρπᾶν & λῆμος dicitur, teste Polluce.
 Κρεάδιον. οὐ. τὸ. caruncula.
 Κρεάς. ατῶν. τὸ. caro.
 Κρεῖον. οὐ. τὸ. ahenum, uas ad recondendas carnes, mensa ubi crudæ carnes ponuntur, secundum alios placenta ex seuo animantis confecta. Euphorion eo nomine carnes intelligere

intelligere maluit: ut scribūt Appion & Herodotus. Pausanias putat esse canistrum uel lancem, uel quid eiusmodi, in quo concidatur caro.

κρείττωρ. ουος. melior, potentior, superior, potior, deus superus. κρείττους ὄντων ἢ ἀλδωνα, ualidiores quam ut uincerentur uel uinci possent. Vide Comment. Bud. κρείττους τις παρθίας uocat Aristotel. quos doctrina emendare nō potest, quasi ualidiores & superiores doctrina. κρείττω κρημάτων, melior siue præstantior pecunijs, id est, liberalis.

κρέω pro κρέω. κρέων. δ. princeps. κρέω. μ. ἕξω. π. εχα. resonō, citharam pulso. neutrum absolutum.

κρεμάω, ἢ κρεμάω. ὠ. καὶ κρεμάμαι. μ. ἄσω. π. ανα. appendo, actiuum, accusatiuo iungit. κρεμάθρα. ας. ἦ. uas pensile in quo obsoniorū reliquæ asseruantur.

κρεμάμαι. pendeo, deponens absolutum. κρεμασίρες. οί. cremasteres, id est, nerui à quibus testiculi pendent.

κρεμασίριον. ου. τὸ. sera. κρεμασός. οὐ. δ. pensilis. κρεμασά. ας. ἦ. appendix. Theoph. lib. iij. τὰ δὲ ἄνθη παρθευερ ἀπὸ μίας κρεμασάρας ἐπ' αὐρου βοτρυθίου.

κρεμβαλίτην. crembalō, musico organo sonare. κρεμβαλον. ου. τὸ. instrumentum musicum.

κρεμῖω. μ. ἴσω. π. ἠκα. suspendo, actiuum, accusatiuo iungitur. κρέξ. ους. ἦ. capillus, θρέξ. Est & auis præacuti rostri, inauspicata nubentibus, Ibi dicitur milis.

κρεουρῖδον. frustillatim, in frustra, & more laniatione. κρεουρῖα. laniatio, conscisso carniū.

κρεουρῖος. Ianius. κρεουρῖω. Ianiij modo concido, laniō. κρεσμός. οὐ. δ. pulsus citharæ. κρέω. imperō, regno.

κρεωδάτης. ε. δ. carniū diuifor. κρεωδάτια. ας. ἦ. carniū diuisio, munus honorificum erat.

κρεάδης. εος. ἦ. carnosus. κρεωδόχορ ἀγγέιον, uas quo carnes recipiunt, quod κρεῖον etiam uocatur. κρεωπόλης. ου. δ. macellarius. κρεωπόλιον. ου. τὸ. macellum.

κρεωφάτος. ου. δ. carnedulus. Κ Ρ Η. κρέηνος. ου. δ. uerus, bonus, placitus. κρεῖδημον. ε. τὸ. uitta, corona, mœnia metaphoricos.

κρηῖνατε. perficite. κρηῖνον. perfice, pro κρηῖνον. κρηῖν. ex capite. κρημνίζω. μ. ἴσω. π. ἠκα. præcipito, actiuum, accusatiuo iungitur.

κρημνοκοπέω. gloriari, iactare se, magnifice de se prædicare: νομασίτην, ἀλαζονεύειν, μεγαλας λέξεις ποιεῖν.

κρημνοποιός. οὐ. grandiloquus, qui magnis & sesquipedalibus dictionibus utitur. Ita uocat Aristophanes Aeschylum.

κρημνός. οὐ. δ. præcipitium. κρημνώδης. εος. δ. ἦ. præceps, præruptus, κρηνώσις. ου. δ. fontanus. κρηνώσιον ὕδωρ, fontana aqua.

κρηνή. ης. ἦ. fons. In poemate Epigonis pro uase aquario. Et Plaut. Gurg. fontē dixit, pro uase aquario capacissimo.

κρηνοφυλαία. fontium custodia atq; tutela, ne uidelicet obturentur aut inficiantur. κρηπίς. ἰδός. ἦ. crepida, calceus, fundamentū, principium, ἄχθῃ, basis.

κρης. κητός. δ. Cres, id est, Cretensis, κρης. τὸ. pro κρέας, per syneresim. κρησα. ης. ἦ. Cressa, id est, Cretensis, κρησφύγετον. τὸ. latebra, asylum.

κρητή. ης. ἦ. Creta. κρητίτην. mentiri, cretiffare: sumptum à Cretensium uanitate. Vide Chiliad. Erasmi. κρητινός. οὐ. δ. Cretensis. κρητιμός. οὐ. mos Creticus. κρητός. οὐ. δ. mons Cretæ.

κρεῖ pro κρηῖ, apud Homerum in neutro genere ponitur, licet κρηῖ sit feminini, nisi à κρηῖνον deflecti malum.

κρεβανίτης. δ. clibanarius. κρεβανός. ου. δ. clibanus, furnus. κρημ. ἦς. ἦ. stridor. κρηερός. οὐ. δ. terribilis.

κρηῖω. μ. ἴσω. π. ἠκα. clamo, tibia cano acutissime. κρηῖ. ἦς. ἦ. ordeum, tuberculum in palpebra nascens: ordeolum uulgo appellant.

κρηθίος. δ. ordeacio, morbus equorum. κρηθινός. οὐ. δ. ordeaceus. κρηθολόγος. ε. δ. magistratus apud Opuntios, qui sacris

qui sacris & colligendis primitijs præerat. κρηῖ. stridebat: factitium ad imitationem currentis, stridentis.

κρηῖος. ε. δ. anulus quo ostium pulsatur, quæ Homerus κρηῖον uocat. Lysias, Aristoph. & Zenoph. κρηῖον, circulus: Theod. apud Aristotel. anulum transtulit. Plin. circum. Et Suidas ἀγυῖα (inquit) sunt κρηῖοι πῶρ ἀπὸ πύλων, id est anuli catenarum.

κρηῖωτός. οὐ. δ. annulatus, ut lorica. Ptolom. κρηῖωτον aptissimè uocat, quam nostris recentiores annularum rationem appellauerunt, quæ fortè non alia est, quàm quæ Latine decussatio dicitur. Plura Cælius lib. γ. capite xij.

κρηῖα. ατος. τὸ. iudicium, retributio, calculus iudicis.

κρηῖον. οὐ. τὸ. farina quædam crassiuscula. κρηῖον. elegit. κρηῖον. causam dicere, reum esse criminis alicuius postulatum, quod & κρηῖον dicit.

κρηῖον. μ. οὐμαι. π. ἠμαι. uocor ad iudicium, actor, iudicor, condemnor, causam dico. κρηῖον ἀρεῖν, inquit Homerus, prælio discernere. τὰ κρηῖον, res iudicata dicitur à Demosthe. τὰ κρηῖον ἕως ἡμεῶν: his uerbis significabant se nolle ad aliud maius iudicium prouocare.

κρηῖον. τὸ. res controuersa, controuersia, qua de causa agitur, quod nunc dicitur de quo nunc quæstio est, id est, quod maxime iudicandum est, quod potissimum nunc in causa hac uersat: Iuuenalis summam quæstionem dixit. Et τὸ κρηῖον, quod cum iudicio factum est, iudicium discretum.

κρηῖον. ε. accusatus, cum quo agitur in iudicio. κρηῖον. ου. τὸ. liliū, flos, interdum cucurbitæ flos.

κρηῖω. μ. ἴσω. π. ἠκα. accuso, diem dico, reum ago, defero, iudico, damno: apud Homerum pro interpretor. Item secerno, numero. Est etiam idem quod κρηῖον, δομιμάω, ἢ βασανίζω, quæstionem de aliquo habeo, & exerceo. actiuum, accusatiuo iungitur.

κρηῖον. οὐτω. δ. iudicans. κρηῖον. ὄνος. δ. καὶ κρηῖον. ἕος. ἦ. liliarium.

κρηῖον. ης. ἦ. arietaria machina. κρηῖος. οὐ. δ. aries. κρηῖος. ου. δ. Crius ultri nomen.

κρηῖω. μ. ἴσω. π. ἠκα. sordido. actiuum, accusatiuo iungitur.

κρηῖω. μ. ἴσω. π. ἠκα. sordido. actiuum, accusatiuo iungitur.

cusatiuo iungitur. κρηῖος. ἰος. ἦ. iudiciū, sententia, causæ dictio, accusatio. Dicitur etiam quum pugna decernitur. Aliquando condemnatio, id est, κατάκρισις, consequentia.

κρηῖσιμος ἡμέρα. decretorius dies, qui etiā criticus dicitur. κρηῖμός. οὐ. δ. stridor dentium.

κρηῖριον. ου. τὸ. sensus, & pars animi rerū aestimatrix & arbitra, forū, id est locus iudicij κρηῖς. οὐ. δ. iudex, arbitrator, aestimator.

κρηῖνοι. poematum iudices ac censores aliorum operū olim dicti sunt: quales Aristarchus, & Aristophanes grammatici fuerūt, dicti ἀπὸ πῶρ κρηῖον, id est iudicibus, qui musicis agonibus, id est scænicis præerant.

κρηῖνός. οὐ. δ. iudicialis. κρηῖός. οὐ. δ. secretus.

κροάω. μ. ἀνώ. π. ἠκα. petulo, pulso, lasciuè salto. neutrum absolutum. κροίος. morbosus, infirmus, νοσώδης, ἀδενής.

κρόναι. αἰ. dicuntur Aristoteli in Mechanicis quæstionibus, calculi sequenti motu in maris littore rotundati: quos Cicero in secundo de oratore umbilicos appellat.

κρόναια. ἑ. calculi qui uoluūt in amnibus. κρόναι. ης. ἦ. καὶ κρόναιος. ε. δ. litus, calculus. κρόναι. ης. ἦ. trama, filum, subtegmen, chordeula.

κροῖα. ας. ἦ. gemma à crocei dicta colore. κροῖδες. αἰ. flocci & pili in uestibus. κροῖδῖον. floccos & festucas ex uestibus colligere: ponitur pro adulari, quod adulatorum subblandiendo floccos pilosq; ex uestibus legere soleant.

κροῖδισμός. οὐ. δ. collectio floccorum, quod est assentatorum aut phreneticorum. Gale nus phreneticorum signa commonstrans, esse in ijs, inquit, stultam manu tactationem, ἢ κροῖδισμός, καὶ κρηῖον, id est, floccorum & festucatum collectionem.

κροῖω. μ. ἴσω. π. ἠκα. neo, texo, croco, illino. neutrum, accusatiuo iungitur.

κροῖοβαφίς. ἕος. δ. ἦ. croco tinctus. κροῖοδειλιον. herba nigra chamæleonti simillus, aut crocodilo.

κροῖοδάτος. ε. δ. crocodilus animal. κροῖομίμων. ουος. δ. indutus croceis. κροῖον. ε. τὸ. crocum. κροῖοπέλος. ε. δ. ἦ. croceam habens uestem, aurora

auroræ epitheton in crepusculo, quòd id coloris genus tunc imitur.
 κρόκος. ἡ. δ. crocus.
 κροῦνός. ἡ. δ. stappa, & herbæ genus.
 κροῦνοτορ. ἡ. τὸ. trama, & crocotū genus uetis rotundæ ac fimbriatæ, qua diuites matronæ utebantur.
 κροικωτός. οὐ. δ. croceus.
 κροικωτοφόρος. ἡ. qui crocoto uestitur.
 κρομμύριον. ἡ. τὸ. cepa.
 κρομμυροξυρεμία. pro cruditate ponit, siue fecido anhelitu ac ructu: composita dictio est ἀπὸ τῶν κρομμύριον, καὶ τῆς ὀξύριον, ἢ τῆς ἐρυξίης. Suidas.
 κρόνια. ἡ. saturnalia. Sic etiam dicuntur uetustate prærancida, & insipida, prorsumq; fatua. à Cronijs, id est, Saturnalibus festo perantiquo.
 κρονηὸς ἀνθρώπος. instar Saturni ætatis uitio delirans, ætate desipiscens.
 κρονηός. pro deliro, à κρόνος.
 κρόνιος. ἡ. δ. Saturnius, & pro præco ponitur κρονηπιος. uehemeter delirus, calumniator, uoluptuarius, κρόνος, παλαός.
 κρονηπιοί. οἱ. senes ætate desipientes, & Saturni more delirantes.
 κρόνος. ἡ. δ. Saturnus.
 κρόνα. ἡ. δ. minæ murorum, scala, gradus: unde κρόνωρος, & naues κρόνωσαι apud Herodotum, quæ inuicem oppositæ stant inferis rostris.
 κροσός. οὐ. δ. fimbria.
 κροσωτός. οὐ. δ. fimbriatus.
 κροταλίωμα. plausu excipior, quod Cicero etiam dixit plaudor. Vide commentaria Budæi.
 κροταλίω. ἡ. ἰσω. π. ἡ. strepo, plaudo, rifu esu fuso excipio. neutrum absolutum.
 κρότalon. ἡ. τὸ. crepitaculum, crotalum quo utitur Vergilius. Sunt qui proprie significare uolunt calamū scissum, ac studiosius comparatum, ut efficere sonum queat, si quis uerset manibus. Eustathius scribit ex testa, ligno, ære, concinnari solitum κρόταλον. Item instrumentum musicum sic uocabatur, quo in deorum ceremonijs utebantur Aegyptij: à uerbo κρόνω, quod plauso est. Alij pro plastro resonanti accipiunt. Quidam annulum ferreum interpretantur, qui ferreo quatiatur baculo. κρόταλα item uocantur fluminum calculi, lapilli &c.
 κρόταλος. qui lingua est expeditiore ac uoce

sonanti, & propè tinnula: homo loquax, & in foro obstrepsens, uerba immodicè fundens, & uoce exaudibili. Metaphora sumpta ἐκ τῆς προτάλης. Bud. comment.
 κρόταφος. ἡ. δ. tempus, pars capitis.
 κροτία. ἡ. ἰσω. π. ἡ. plaudo, percutio, excipio plausu. neutrum absolutum.
 κροτιτός. οὐ. δ. collidens.
 κρότος. ἡ. δ. plausus, laus, bona fama, κροτοῦμαι. plausu excipior, quod & plaudor Latine dicitur apud Ciceronem.
 κρότωρ. ἡ. ἰσω. δ. musca canina, uel uermis muscarum & boum.
 κροτῶν. οὐ. δ. plaudens.
 Κ Ρ Ο Υ.
 κροῦμα. ἡ. τὸ. pulsatio, sonus à consequenti, κρουνηδόν. torrentis instar.
 κρούνισμα. τὸ. uertex.
 κρουνοί. οἱ. sunt torrentes à montibus cum pulsu & strepitu fluentes, & fontium emanationes: salientes etiam dicuntur.
 κρουνός. οὐ. δ. aquæ ductus, fons manufactus, scaturigo.
 κρουνοχρησολήριον. uocat Aristophan. nugacem, insensatum, ἢ κρηνωολόγος: composita dictione à κρουνός, χύτρα, ἡ. Suidas.
 κρουσμαι. inhibeo.
 κρουσμάρα. instrumenta musica, quæ neruis intenduntur.
 κρουσάσαι πρήμια. inhibere nauē. Vide commentaria Budæi.
 κρουσιδμήω. uoce plebem eludo, ac seduco: ἢ κρουσάσαι τῆς βοῆς, ἢ τὸν δῆμον ἀπατῆν ἢ παρὰ κρουσάσαι τῆς βοῆς. Hesy chius habet κρουσιδμήω, κρουσιμέτρων, ἀπὸ τῶν ἐν τῷ μετρεῖν ἀπατῶντων.
 κρουσιμέτρῳ. diminutè mensurare, defraudare in mensura.
 κρουσιμέτρης. ἡ. δ. qui in mensura defraudat.
 κρούσις. ἡ. δ. pulsatio.
 κρούω. ἡ. ἰσω. π. ἡ. pulso. neutrum, accusatiuo iungitur.
 Κ Ρ Υ.
 κρύβδην. clam.
 κρύβεις. ἡ. τὸ. absconditus, ἀπὸ τῆς κρύβειν, ἢ κρύβωμαι παλαιῶν.
 κρύβιος. uillus ex caprarum mento deprendens apud Aristotelem. Latini aruncum uocant.
 κρυερός. οὐ. δ. letalis, frigidus, horridus, odiosus, miserabilis, difficilis.
 κρυμός. οὐ. δ. algor, frigus intensum.

κρύβεις.

κρύβεις. ἡ. τὸ. frigidus, horridus.
 κρύος. ἡ. τὸ. frigus.
 κρυπάλιος. ἡ. δ. occultus.
 κρυπασμα. cooperio.
 κρυπένωμα. insidior.
 κρυπεία. ἡ. δ. officium occulta indagans.
 κρυπῆ. ἡ. δ. crypta.
 κρυπός. οὐ. δ. occultus.
 κρυπτομα. subinde idem significat quod συστάσιον.
 κρύψω. ἡ. ἰσω. π. ἡ. abscondo, tego, in arcano habeo, arcanum teneo. actiuum, accusatiuo iungitur.
 κρυσταλλινός. ἡ. δ. crystallinus.
 κρυσταλλός. ἡ. δ. glacies, crystallus.
 κρυσταλλώδης. ἡ. δ. glacialis.
 κρύφα. secretò. cum genitiuo. κρύφατινός.
 κρυφαίος. ἡ. δ. latens.
 κρυφάδην. καὶ κρυφῶ. latenter.
 κρυφίος. ἡ. δ. καὶ κρυφός. ἡ. δ. occultus.
 κρυψιχόλος. qui iram cælat & premit, irā dissimulans.
 κρυψίνορος. ἡ. δ. κρυψίνος, per contradictionem, dissimulator, mentem suam dolosè cælas, astutus.
 κρυπώδης. ἡ. δ. algidus, horridus.
 Κ Ρ Ω.
 κρύβωλος. ἡ. δ. aureus, uel argenteus corymbus, ex capillis pendens, indumentum capitis apud Athenienses.
 κρυζμός. οὐ. δ. uociferatio, cornicatio.
 κρύβωρ. cornicari, ineptè garrire. apud Aristophanem pro prædæ inhære.
 κρύβωρ. ἡ. τὸ. urna.
 κρυωτός. οὐ. δ. hydria, uas quo aqua seruatur.
 κρύωτος. ἡ. δ. proprium nomen.
 Τὸ Κ μέτ' ἄ τὸ Τ.
 Κ Τ Ἀ. ἡ. δ. occido, corrumpo.
 Κ Τ Ἀ. ἡ. δ. comparo, adipiscor, possideo, uen dico mihi, depon, accusatiuo iungitur.
 Κ Τ Β. cædes.
 Κ Τ Γ. ἡ. τὸ. possessio apud Pindari. oratores κτῆμα dicunt, & κτῆσις.
 Κ Τ Δ. ἡ. τὸ. prædium.
 Κ Τ Ε. ἡ. ἰσω. π. ἡ. possideo. actiuum, accusatiuo iungitur.
 Κ Τ Σ. interimens, occidens.
 Κ Τ Ω. ἡ. ἰσω. π. ἡ. occido. actiuum, accusatiuo iungitur.

κτείνω. ἡ. δ. peccen.
 κτείνες. interdum dentifrinæ. sic etiam uocantur quatuor dentes anteriores.
 Κτενίω. ἡ. ἰσω. π. ἡ. pecco.
 Κτενισμός. ἡ. τὸ. peccen.
 κτείνω. ἡ. τὸ. possessio.
 Κτενας. idem quod κτήμα, res possessa.
 Κτερες. οἱ. mortui.
 Κτερίζω. ἡ. ἰσω. π. ἡ. parèto, sepelio, præbeo exequias. neutrum, accusatiuo iungitur.
 Κτερισμα. ἡ. τὸ. parentatio, iusta.
 Κτερός. ἡ. τὸ. parentatio, funus.
 Κ Τ Η.
 Κτηδῶν. ἡ. δ. flosculus qualis lanæ est.
 Κτήμα. ἡ. τὸ. possessio. κτήμαζ etiam dicuntur ἀνδρόποδα, & ἀρχαῖοι, hoc est homines in bello capti, & seruituti mancipati, mancipia: quemadmodum contra δ κτενίμιος pro hero apud Aristophan. & Lucian. Εἰς τὴν κτήμαζ κτενίμιος, hæreditatē adire. λαμβάνειν τὸν κτενίμιον, pignora capere.
 Κτήμαζ. ἡ. δ. opes.
 Κτηματινός. opulentus, qui multas habet possessiones. (Cessiones.)
 Κτηνῶδης. bestialiter.
 Κτηνῶδοι. ueterinarij, iumentorū ueterinorum curatores & medici, qui ijdem soleas equis affigunt. Ex post. annotat. Budæi.
 Κτηνός. ἡ. τὸ. iumentum, pecus.
 Κτηνοτρόφιος. ἡ. pecorum pabulum.
 Κτηνοτρόφος. οὐ. δ. qui quadrupedes, siue iumenta pascit.
 Κτησίδιον. ἡ. τὸ. possessiuncula, curta suppellex, prædiolum.
 Κτίσιος. quæstorius. Mercurij cognomē qui Iulicripetis propitius dicebatur: dicitur etiā κτενίμιος.
 Κτίσιος. ἡ. δ. possessio, dominij comparatio possidendij.
 Κτησιός. οὐ. δ. possessiuus.
 Κτητός. οὐ. δ. comparandus.
 Κτήτωρ. ἡ. δ. possessor.
 Κ Τ Ι. Κ Τ Υ.
 Κτιδός. ἡ. δ. nomen possessiuū, ab ἰντις, per aphæresin, uel à κτις.
 Κτίω. ἡ. ἰσω. π. ἡ. condo, creo, fabrico, muro. actiuum, accusatiuo iungitur.
 Κτίλος. ἡ. δ. aries, dux, à κτίω, quoniam aries iam mitis mansuetusq; unde κτιλοῦσθαι. est puellā demulcere, atq; ita demum conciliare, ut uxorem ducas. accusatiuo iungitur.
 Q ἢ τιώ

tuo iungitur. Herodot. ἐπιλοδοσαντο ἄλλοι δὲ φησὶ παρὰ τὸν Ἀμαζόνων. Hinc ἐπιλωδομένης dicitur apud Pausaniam, qui cuipiam familiaris est factus.

Κτινυῖω. occido, φονεύω.

Κτις, ἰντίς.

Κτίσις, ἰος, ἦ. fabricatio.

Κτίσμα. αὐτῶν. τὸ. ἄδificium, creatura, ut in epistola D. Iacobi: εἰς τὸ εἶναι ἡμᾶς ἀπαρχὴν τῆς γῆς ἡμετέρας ἀντὶ, ut essemus primitiæ quædam creaturarum suarum.

Κτισίς, οὐ. δ. creator, conditor.

Κτισός, creatus.

Κτυπέω. μ. ἴσω. π. ηῖς. pulso manu.

Κτύπος. β. δ. sonus, fragor.

Τὸ Κ μετὰ τὸ Υ.

Κύβαρος. β. δ. cyathus.

Κυαμιντής, οὐ. δ. conciliator, qui agit cum factis, fortilegus.

Κυαμινύω. fortior.

Κυαμινύω. β. δ. fabali magnitudine.

Κυαμίνθη. αὐτῶν. τὸ. καὶ κύμαλον. β. δ. cyathus. Κυαμιντής, οὐ. δ. conciliator, qui agit cum factis, fortilegus. Κυαμινύω. fortior. Κυαμινύω. β. δ. fabali magnitudine.

Κυαμοτράξ. iudex qui uictum habet à suffragiis, in quibus ferendis utebantur νύαμοις: sic νύαμους τράξων pro δικάζων, usurpant.

Κύβητος. β. δ. faba. Gellius fabulū uertit. νύαμοι etiam dicuntur testiculi: quia sint εἰς τὸ ἕβαν δεινὸν καὶ αἰτῶσι τὸ ἕβαν, id est ad ferendum uterū efficaces, causæq̄ ferendi uteri.

Κύβητος uocatur item prima lactis πηγὴ sub circulo illo nigrante, pupillam ambiente.

Κυανία. αἰ. saxæ in mari Euxino, quæ & Latini Cyneas uocant, eadem sunt Symplex gades.

Κυανέος, οὐ. δ. cæruleus, niger, uel internigrū & uiridem.

Κύανος. β. δ. cyanum, metallum sic dictum, nigrum, obscurum.

Κυανανής, nigredinis splendorem habens, ex nigrore splendescens.

Κύανος. β. δ. niger, obscurus.

Κυανύρ. cæruleum, siue ferrugineum.

Κυανόφρεος, υος, δ. ἦ. habens nigrum supercilium.

Κυανοχάιτης, β. δ. cui nigrum est capillitium, habet crineis nigros, uel cæruleos potius, pro Neptuno ponitur.

Κυανόχρωρ. purpureo colore. Κύαρ. foramen aureo, pars auris.

Κ Υ Β.

Κυβαρσία. ας. ἦ. κεφαλὴ τὸ ἀλιετοροσ, ἄλλοι δὲ φησὶ τὸ περινεφθαλαίας, hoc est caput galli, et ἰη uerò dicunt galeas.

Κύβητρορ. apum receptaculum: θήκη μελισσῶν.

Κυβεία. ας. ἦ. ludus alexæ, nequitia.

Κυβηρος. impudens: ἀνοιδίς.

Κυβέλη. ης. ἦ. Cybele decorum mater, quæ & Rhea, unde & eius sacra dicebant μετρησῶν & μετριάξων eadem obire. Dicitur etiā hoc nomine aurium foramen.

Κυβερνάω. μ. ἴσω. π. ηῖς. guberno, de nauis proprie. actiuum, accus. iungitur.

Κυβερνήτης. ἦρος. δ. καὶ

Κυβερνήτης. β. δ. gubernator.

Κυβερτισμός. οὐ. δ. gubernatio.

Κυβευτής. οὐ. δ. aleator, taxillis lufians.

Κυβευτιώος. οὐ. δ. lufor alearum.

Κυβύω. μ. ἴσω. π. ηῖς. ludo taxillis.

Κύ. η. caput.

Κυβύθηρ. proprie in caput demittere.

Κυβύθη. ης. ἦ. Cybele.

Κυβηλῆς. ἰος. securis bipennis.

Κυβηλισία. securi percutere.

Κυβησίνδας. genus lusus puerilis, quod alio nomine ἐρ ποτὺλῆ etiam appellatur.

Κυβήσσις. ἰος. ἦ. genus saltationis cuiusdam.

Κύβιον. est concisa pelanus ex Plin. lib. xxxij.

Κυβισατήρες. urinatores, & qui in caput saltat.

Κυβισάω. salto caput demittēdo, in caput salto, in caput deferor deuoluorq̄. Nam κύβιον caput significat. Capitur & pro urinat, & natate, & taxillis ludere.

Κυβισίω. nato, mergo.

Κυβισυός. gurgis aquarum, συσροφῆ.

Κυβισυήρ. ἦρος. saltator, ὄρχησμός.

Κυβισυεία. saltatio, ὄρχησις.

Κυβιτήω. cubito percutio.

Κόβιτρορ. β. τὸ. cubitus.

Κύβος. β. δ. taxillus, talus, tessera, proprie tessera quadratæ figuræ, qua utimur in aliculo ludentes. Sunt qui hoc nomine calculus omnem quadrangularem intelligāt, atq̄ ita dictum interpretantur, quod facile limē prouoluatur, ac uelut in caput saltat. Nam κύβιον caput est, & κυβισίω in caput saltare dicitur.

Κύβωλορ. β. τὸ. cubitus.

Κ Υ Δ.

Κυδάξω. μ. ἴσω. π. ηῖς. conuicio, territo, maledico,

ledico, incesso conuitijs. Κυδάξω. μ. ἴσω. π. ηῖς. glorifico, decoro, as. actiuum, accusatiuo iungitur.

Κυδάξω. β. δ. gloriosus.

Κυδάξω. β. δ. καὶ

Κυδάξω. β. δ. nauigij genus.

Κυδάξω. καὶ

Κυδάξω. turbo, conuicio, ἐπιφονέω.

Κυδάξω. μ. ἴσω. π. ηῖς. glorior, ueneror, admittor, extollo. neutrum, datiuo iungitur.

Κυδάξω. glorificare.

Κυδάξω. β. δ. faciens uiros gloriosos, & claros uiros cohonestans.

Κυδάξω. β. δ. gloriosus, uenerabilis, illustris, grauis.

Κυδάξω. melius, magis optandum.

Κυδάξω. β. δ. illustrissimus.

Κυδάξω. μ. ἴσω. π. ηῖς. exulto, glorior, effero opinione mei. neut. datiuo iungitur.

Κυδάξω. οὐ. δ. Cydnus flumen Ciliciæ.

Κυδάξω. confundere. Aristoph. οὐδέ μὲν ὄρεσες ἀλλὰ ἀνατὲ καὶ ἕρπον καυδοδοπέω.

Κυδάξω. μ. ἴσω. π. ηῖς. turbo. actiuum, accusatiuo iungitur.

Κυδάξω. οὐ. δ. tumultus.

Κυδάξω. εος. τὸ. gloria, decus.

Κυδάξω. β. δ. cōuicio, obiurgatio, maledictū.

Κυδάξω. οὐ. δ. uenerabilis.

Κυδάξω. υος. Cydon urbs in Creta.

Κυδάξω. β. τὸ. genus mali quod Latini coto neum appellant.

Κ Υ Β. Κ Υ Ζ. Κ Υ Η. Κ Υ Θ.

Κύω. μ. ἴσω. π. ηῖς. & κύω. concipio, fero partum, uterum fero, osculor.

Κύω. μ. ἴσω. π. ηῖς. uosμαι, irascor, deponens, datiuo iungitur.

Κύω. αὐτῶν. τὸ. foetus.

Κύω. ἰος. ἦ. prægnatio, partus, foetura.

Κυτιός. οὐ. δ. genialis.

Κυτιάρα. ας. ἦ. cythærea Venus.

Κυτιάρα. υος. δ. Cythæron mons Baccho facer.

Κύθηρ. ἕρυνθηρ, ἕρυνθηρ.

Κύθηρ. ας. ἦ. γέλωσ σηωπήνδος, id est, risus mortis, dens.

Κυθίω. μ. ἴσω. π. ηῖς. σηωπήω, mordeo.

Κ Υ Ι. Κ Υ Κ.

Κυισομαι. καὶ

Κυισω. fero partum, concipio, idem quod κύω, & κύω.

Κυισω. μ. ἴσω. π. ηῖς. misceo, cōfundo, turbo, agito, perturbo. actiuum, accus. iungitur.

Κυκία. ας. ἦ. confusio, perturbatio.

Κυκίαρ. υος. δ. κυκίαρ.

Κυκίω. μ. ἴσω. π. ηῖς. misceo, cōfundo, turbo, agito, perturbo. actiuum, accus. iungitur.

Κυκίω. ἰδος. radix odorati iunci.

Κυκίω, pro κυκίωνα.

Κυκίωρ. υος. δ. potio ex multis herbis, uel melle & uino mixtura.

Κυκίωρ. ας. ἦ. συμφορέα, παραλή, id est calamitatas, strepitus.

Κυκίω. αὐτῶν. τὸ. confusio, perturbatio.

Κυκίω. οὐ. δ. turbator.

Κυκίω. misceo, turbo.

Κυκίω. rapum, siue umbilicus terræ.

Κυκίω. αδος. ἦ. cyclas, uelctis genus uel limbus.

Κυκίω. μ. ἴσω. π. ηῖς. circundo. actiuum, accusatiuo iungitur.

Κυκίω. poculum in quo fit mixtura.

Κυκίω. uerso, duco rota, uel plauastro uelto. accusatiuo iungitur.

Κυκίω. ἰος. ἦ. circuitus.

Κύκλι. α. τ. uocantur quæcunq̄ eiusdem sunt argumenti, ut sunt μέθοι, ὕμνοι, ποιῆσεις, ποροσώδι. Suidas.

Κυκίω. υος. δ. rotundus.

Κύκλωρ. β. τὸ. rota.

Κυκίω. αδος. ἦ. disciplina circularis.

Κύκλωρ. β. δ. orbis, circulus, ambitus, oculus quod tripodis superimponitur. Et in noua Comædia locus ubi uenderentur mancipia: forte etiam ubi & uenalia reliqua.

Κυκίω. circunquæ.

Κυκίω. εος. circularis, aduncus.

Κυκίω. αδος. circulari. Significat etiam circunuenire, & in medio concludere. Capitur etiam passiuè. Vide comment. Budæi.

Κυκίω. υος. uersatilis.

Κυκίω. uerso.

Κυκίω. μ. ἴσω. π. ηῖς. circundo, circunuenio, in medio concludo. acti. accus. iungitur.

Κύκλωρ. circum, in circuitu, in orbem, circularim quo utitur Suetonius. Ἐρ κύκλωρ, in uni uersum, nullo prætermisso apud Lucianū.

Κύκλωρ. Siciliæ incolæ uocatos fuisse scribit Hæsiodus, quod unum oculum orbicula larem in fronte haberent, à κύκλωρ, & ὄψ. Vide Hom. in Odyss. & Verg. in iij.

Κυκίω. totum illud quod albicat in oculo: quod etiam σφειδόν dicitur.

Κύκλωρ. ἰος. ἦ. circuitus. Et est quum extēns cornibus acies aduersa in medio intercipit

Lucia, ἄξιως appellat. Nominatiuus eius singularis est κέρως. ἐός. κέρως. ἢ. potestas, dominium. κέρως. μ. ἀβύρω. ἐντυχάνω, sum, adipiscor, incido, absoluo. κέρως. ἢ. Ceres. κέρως. pugna quæ fit cornibus, cōcurfus cornutorum animantium. κέρως. μ. ἄσω. π. αἰα. pugno. κέρως. ἢ. δ. alcyon mafculus. κέρως. ἀπὸ. τὸ. fors, quod casu accidit lucrū. κέρως. ἢ. hera, domina, locus concionis Athenis, ubi creabantur magistratus. Significat etiam κέρως nō modo diem uadimonij sistendi, sed etiā πρὸς εἰρήνην ἡντινοῦν. Significat κέρως quem Latini statum diem, & statum dixerunt & ratum & fixum, ad quem qui nō adfuerit, moram purgare nequit. Dicitur etiam à Synesio dies fati & mortis uadimonij. Demosth. κέρως dixit ratam iudicis cognitionē. Et κέρως ἐν εἰρήνῃ, appetente die uadimonij. Τὴν κέρως ἐν γὰρ ἀφῆναι, diem uadimonij in acta referre. Budæ. κέρως ἡμέρα, dies rei alicuius causa præstituta, uelut dies comitorum apud Latinos. Inuenitur & κέρως apud rhetores pro eodem ut ἡμέρα subintelligas. κέρως δὲξω dicebant propositiones & axiomata rata & firma, cuiusmodi quædam erant Epicuri. κέρως. οὐ. δ. autenticus, dominicus. κέρως. ἢ. pugna, proprie cū bruta cornibus se mutuo lacerant. Alij κέρως. κέρως. ἢ. δ. pro cax, maledicus. κέρως. τὰ. furfures. κέρως. μ. ἔσω. π. υνα. dominor, reduco in potestatem, neutrum, genitiuo iungitur. κέρως. κέρως. cornu uerberare siue petere. κέρως. proprie ac distincte loquens. κέρως. ἢ. δ. proprius, dominus, is qui auctoritate preualet. κέρως ἀπὸ. εἰς αὐτὸ, suæ iam tutelæ permiffus. κέρως etiam dicitur præcipuū & antiquissimum, id est, πρὸς ἐπιμελείας ἄξιον. τὰ κέρως τὰ μέρη τὸ σώματος. Gal. principalia membra uocat, quæ etiā κέρως dici possunt. Demosthen. κέρως ἢ τὰ κέρως ἢ τὰ κέρως ἐν εἰρήνῃ τὸ κέρως, id est, capita, & ἢ qui summā reipub. in manibus habent. Sic Aristotel. τὸ κέρως τὸ κέρως uocat, τὸ κέρως κέρως. κέρως etiam dicitur

qui iurisdictionem habet. κέρως νόμος, est lex quæ uim & auctoritatem obtinet, & quæ nō est abrogata. κέρως etiam dicitur, cuius fides est explorator, cui magis credimus. Is etiam qui aliquem habet in potestate dicit esse κέρως, ut ἐπίτροπος: ἢ qui puellas aut fœminas dabant nuptiis, quia earum erant aut tutores aut curatores, dicebantur κέρως. Est etiam κέρως qui summam habet potestatem. κέρως ἐμὲ τὸ κέρως, hoc est, muneris & curationis meæ. ἢ τὸ κέρως τὰ κέρως, his uerbis significabat fenole ad aliud maius iudiciū prouocare. καὶ τὰ κέρως τὸ κέρως, hoc est, Et quod arbitri statuerint, id semel ius ratumq̄ esto. Vide Commentaria Budæ. κέρως ποῦσαι, dare potestatem alicui & auctoritatem. κέρως κέρως. uide κέρως. κέρως. οὐ. δ. locus in Macedonia. κέρως. ἢ. dominatio. κέρως. idem quod κέρως. κέρως. idem quod κέρως. κέρως. τὸ. Quirites. κέρως. cornupeto, capto, σοχάρισμα. Vide in Comment. Bud. κέρως. proprie. κέρως. tumultuari, mouere, turbare. κέρως. ἀπὸ. τὸ. adeptio, inuentū, ἐπίτροπος. κέρως. ἢ. δ. Corsica. κέρως. τὸ. autoritas, dominium, firmamentum, rata fides & probatio. Item caput & cardo alicuius rei, quod Plinius indicatur appellat, præcipuū munus & præuertendum, perfectio. κέρως. οὐ. δ. Cyrus. κέρως. τὸ κέρως, firmo, constituo, decerno. κέρως. μ. ἄσω. π. αἰα. autentico, ratum facio, suffragijs comprobo, decerno, actiuum, accusatiuo iungitur. κέρως appellat Lacones, adulescentulos & homines nihili, ἀπὸ τὸ κέρως, quod uelissimi cuiusdam oleris species est. κέρως τὸ κέρως, incuruiceruicem. κέρως. ἢ. cauea. κέρως. οὐ. δ. genus clypei. κέρως. ἢ. τὸ. qualillus. κέρως. ἢ. δ. fistella, qualus, cauea. κέρως. ἢ. δ. uas piscatorium. κέρως. οὐ. δ. gibbo deformatus, curuus, alatus, pars superior, circumferentia. κέρως. μ. ἄσω. π. αἰα. eleuo, curuo, attollo, actiuum

actiuum, accusatiuo iungitur. κέρως. τὸ. camera, locus testudinatus & incurtuus, quem Latini appellat fornicem. κέρως. οὐ. ἢ. gibbosus, curuatus. κέρως. κέρως. κέρως. τὸ κέρως, rata fides, cōfirmatio, existimatio, autoritas & columen alicuius rei. Κ Υ Ζ. Κ Υ Τ. κέρως. osculatus est. κέρως. da osculum, osculare. κέρως. ἢ. pumex. κέρως. ἢ. uestra. κέρως. ἢ. μήτρα, uenter usque ad femora, uinæ receptaculum, & locus siue corium in quo quippiam includimus. κέρως. Cytæa, ut scribit Lycophron in Alexandria, urbs est Colchidis, ueneficis mulieribus plena, unde Cytæinis carminibus in prima elegia Propertij. κέρως. flores mali punici. κέρως. cytusus herba apud Theocritum: & ἢ τὸ κέρως, δ κέρως τὸ κέρως, id est, Capra cytifum, lupus capellam sequitur. κέρως. ἢ. emplatri genus, apud Lucianū in Alexandro. κέρως. τὸ. uas profundum, latitudo, cumulus, corium fundum nauis. Sic etiam uocatur (ut inquit Iulius Pollux) os capitis uniuersum: Latine caluam & caluariam uocant. Aristoteles κέρως intelligit, id est, quod capillis integitur. κέρως. olla, pro κέρως lingua Dorica. κέρως. ἢ. δ. cella apum, cœcauita in fauis, cortex glandis & huiusmodi, sublimis cœli pars. κέρως. οὐ. δ. sunt ueluti nuces in plantis, & panniculæ. κέρως. οὐ. δ. Cotoneus. κέρως. Cyturus mons Paphlagoniæ buxiæ fer, ut est Iliad. ij. & meminit Vergilius secundo Georgic. Κ Υ Φ. Κ Υ Ψ. Κ Υ Ω. κέρως. aromatu cōpositio apud Aegyptios. κέρως. οὐ. ἢ. gibbosus. κέρως. οὐ. ἢ. urbs Theffaliæ. κέρως. ἢ. δ. genus supplicij, catasta, lignū in quo uincuntur nocentes. Accipitur pro quouis malefico, ac si furciferum dicamus. Est & uestis genus. Præterea baculi genus incuruati. κέρως. οὐ. δ. supplicium. κέρως. ἢ. alueare, uasis aut mēsure species κέρως. ἢ. δ. fordes auriū, quas auriū mar

morata uocat Latini. Iuniores ceruminā. κέρως. ἢ. cypsellus, hirundinū species: Pselus τέρως uocat. Dicuntur & ἢ τέρως. κέρως. ἢ. τὸ. sordibus coopertum. κέρως. μ. ἔσω. π. υνα. κέρως. κέρως. ἢ. canis, canicula signum cœlestis est. κέρως. οὐ. δ. prægnaus. κέρως. τὸ. prægnaus. Τὸ Κ μετὰ τὸ Ω. Κ ἄλφω. impignero. κέρως. ἀπὸ. τὸ. pellis ouina. κέρως. οὐ. δ. gobius. κέρως. ἢ. caput papaueris: unde pro capite interdum apud Poetas, à similitudine papauerum. κέρως. οὐ. δ. codex, χάρτης, charta. κέρως. ἢ. τὸ. pellis cum uillis. κέρως. ἢ. τinnabulum, crepitaculum κέρως. τinnio, crepitaculum sono. Item exploror, peticulum facio: tractum ab equis qui sonitu tintinnabulorum explorari solebant, an generose strepitus bellicos ferre possent. κέρως. οὐ. δ. tintinnabula gestantes, quos antambulones atratos appellare possimus, & ferale præcones, quales Parisijs uicium tintinnabulo atrati discurrunt, suis nusq̄ indicant. κέρως. ἢ. inordinatus potus, ebrietas, poculum fictile, temulentia. κέρως. ἢ. κέρως. in decorē lasciuire, cothonisfare, ebrium esse, liberaliter potare. κέρως. οὐ. δ. ebrietas, liberalior potio & plenior. Κ Ω Κ. Κ Ω Λ. κέρως. τὰ. cocalia, species est testa interfectis animalia communi nomine dicuntur, quæ testa teguntur, ut conchyliā, limaces. κέρως. μ. ἔσω. π. υνα. lamenter, neutrum absol. κέρως. ἀπὸ. τὸ. ploratus. κέρως. οὐ. δ. luctus, ululatus, Cocytus flus uis infernalis. κέρως. μ. ἔσω. π. υνα. ploro, lugeo, eiulo, lamenter, & uerbum fictitiū ad uocem galli, neutrum absolutum. κέρως. τὰ. cadauera, nates, ueneres in talis, pars scilicet tali, manus & pedes, artus. κέρως. ἢ. anterior pars uicimæ. κέρως. ἢ. tibia hominum, perna. κέρως. οὐ. δ. os ossis.

κάλυψ. πορ. δ. poples.
κωλιάς. ἀδος. ἦ. Venus, à loco Atticæ ubi illa
colebatur.

κωλίφιον. ε. τὸ. panis quo utebantur Athle-
tæ, ἀπὸ τῆς κωλίου ἢ τῆς ἴφι, id est, tobore mem-
brorum, utitur Iuuenalis:

Κωλίφιαντα φαίε, comedunt coliphia φαίε.
κώλον. ε. τὸ. membrū, pes, tibia, os ossis, coxa
cū crure. Et crassioris intestini pars, aluus,
κώλος. ου. δ. culus, podex.

κωλοτομέω. ἴσω. κια. membra incido. ἀκτιυῖ.
κώλον. ου. τὸ. sacculus, arca.

κώλον. α. α. τὸ. ἢ
κώλον. η. ἢ. καὶ
κώλον. σ. impedimentum.

κώλον. σ. ἰδ. ε. π. ο. ε. ο. quondam dicitur fuit qui
cunctantius feriusq; cōiuuium rogatus ac-
cederet, quòd sua mora impedimēto esset,
quo minus cenaretur.

κώλον. σ. ἰδ. ε. π. ο. ε. ο. uentorū prohibitor, uenti
flatū inhibens: quo nomine dicitur est Em-
pedocles, ut scribit Laërt. Nam cū Agren-
tini uento infestarentur uehemētiore, illum
auertisse Empedocles dicitur, circūpositis
urbi pellibus asinorum innumeris.

κώλον. σ. ἰδ. ε. π. ο. ε. ο. propugnaculum.
κώλον. σ. ἰδ. ε. π. ο. ε. ο. prohibitor, uindex.

κώλον. σ. ἰδ. ε. π. ο. ε. ο. prohibitiuus.
κώλον. μ. ἴσω. π. κια. prohibeo, ueto, infero
tristitiam, actiuum, accusatiuo iungitur.

κώλον. σ. ἰδ. ε. π. ο. ε. ο. stellio, lacertæ genus.

Κ Ω Μ

κώμα. α. τὸ. somnus, ueterni species.
κώμα. μ. ἴσω. π. κια. petulans sum, ago pe-
tulanter & lasciuē, lasciuus saltationibus &
carminibus indulgeo, comessationibus in-
dulgeo, genialiter & cum luxu uiuo; pro-
catum eo, iuuenum amantium more can-
tilenis, saltationibus, musicis instrumentis,
ceterisque iuuenilibus nugamentis lasciuio.

Lucian. ἡμισάμην ἀντὶ τῆς ἀδοντιῶ. ὅπότε ἐνώμας
ὅς ἐπράνην ἐπὶ σι. neutrum absolutum.

κώμα. μ. ἴσω. π. κια. uisus, dormituro, ap-
peto fomnum.

κώμα. μ. ἴσω. π. κια. κώμα. κ. καὶ
κώμα. κ. ἴσω. π. κια. uicorum præfectus, qui urbī
imperio præest.

κώμα. κ. ἴσω. π. κια. ebrius, incōtinens, procus, lasciuus,
qui nocturnis aut intempetiuis conui-
uijs indulget: Latini comessatorem uocat.

κώμα. κ. ἴσω. π. κια. uilla, castellum, uicus, pagus. Ac-

κώμα. κ. ἴσω. π. κια. uilla, castellum, uicus, pagus. Ac-

κώμα. κ. ἴσω. π. κια. uilla, castellum, uicus, pagus. Ac-

κώμα. κ. ἴσω. π. κια. uilla, castellum, uicus, pagus. Ac-

capitur interdum pro oppido, aut potius
oppidulo.

κωμὸν. ο. uicatum.
κωμὸν. ο. u. δ. uicinus.

κωμὸν. ο. u. δ. uicina.
κωμὸν. ο. u. δ. uici maiores, quasi æmuli oppi-
dorum, oppidula rusticana, quæ uel uici,
uel oppida uideri possunt: quidam munici-
pia interpretantur. Composita uox à κώ-
μη & πόλις.

κώμος. ου. δ. deus apud ueteres habitus, cor-
messationum nocturnarumq; saltationum
præses, in cuius militia authorabantur iu-
uenes, qui coronati noctu cum facibus mu-
sicisq; instrumentis, ad amicaum fores, sal-
tandi cantandiq; gratia concurrebant, pro-
caciterq; lasciuiebant, adeò ut fores non-
nunquam confingerent, atq; irumperēt.

Hinc κώμος huiusmodi iuuenū contuber-
nium, procacitatem iuuenilem, ebrietatis
& intemperantiæ festi uicium κωμὸν μετανοίας ἀρ-
pellamus, quæ apud nos etiamnum sub
ineuntem quadragesimam obseruamus.

Comum eleganter depingit Philostratus
imagine tertia, πρὸς εἰκόνα. Hinc κωμὸν
uerbum, & comessor, & comessatio apud
Latinos teste M. Varrone. Vnde etiā κω-
μολόγιος uinolentorū hymnus, cuius in
Ranis meminit Aristophanes.

κώμος. υ. ἴσω. ἢ. δ. ο. ἢ. fasciculus fœni.
κωμὸν. μ. ἴσω. π. κια. reprehendo, obiurgo,
mordeo, suggillo, nominatim in comœdia
perstringo. Aristoph. Ranis: κωμὸν ἴδ. ε. π. ο. ε. ο.
τῶν πατρῶν τελευτῶν τῶν τῶν Διονυσίου. Tragi-
cæ aliquando pompam seu triumphum a-
go, actiuū, accusatiuo iungitur.

κωμὸν. α. τὸ. comœdia.
κωμὸν. α. τὸ. comœdiam ædo, consecro
& compono. Inde
κωμὸν ἴδ. ε. π. ο. ε. ο. ποῦτῶν δ. ἴδ. ε. π. ο. ε. ο.
κωμὸν ἴδ. ε. π. ο. ε. ο. qui cauillis lacessit aliquē.

Item poeta comicus.
κωμὸν ἴδ. ε. π. ο. ε. ο. comœdijs taxans.
κωμὸν ἴδ. ε. π. ο. ε. ο. uiculus.

κώμος. υ. ἴσω. ἢ. δ. ο. ἢ. frustum.
κώμος. υ. ἴσω. ἢ. δ. ο. ἢ. cicutia, uenenum.
κωμὸν ἴδ. ε. π. ο. ε. ο. letale uenenum bibere.
κωμὸν ἴδ. ε. π. ο. ε. ο. cono similis. Sicterram uo-
cant Philosophorum aliqui.

κώμος. υ. ἴσω. ἢ. δ. ο. ἢ. conus galeæ, nucleus, σπόδιος, δ.
quibusdam liquida pix, fructus pini arboris

κώμος. υ. ἴσω. ἢ. δ. ο. ἢ. Cophen fluiuis.

κώμος. υ. ἴσω. ἢ. δ. ο. ἢ. Cophen fluiuis.

κώμος. υ. ἴσω. ἢ. δ. ο. ἢ. Cophen fluiuis.

κώμος. υ. ἴσω. ἢ. δ. ο. ἢ. Cophen fluiuis.

κώμος. υ. ἴσω. ἢ. δ. ο. ἢ. Cophen fluiuis.

κώμος. υ. ἴσω. ἢ. δ. ο. ἢ. Cophen fluiuis.

κώμος. υ. ἴσω. ἢ. δ. ο. ἢ. Cophen fluiuis.

ris in acumen desinens, & placentæ genus
ex uuis passis & amygdalis.

κωνοφόρος. ου. δ. conifer.
κωνοπέριον. ε. τὸ. conopeum, uelum ad arcen-
dos culices. Horatius:

Interq; signa turpe militaria
Sol aspiciet conopem.
κωνοψ. ὠπος. δ. uel ἢ. ut apud Aristophanē,
culex.

κώον. ο. δ. cauernæ. Strabo τὸ ἢ. ἐνιοι δὲ κώον
μῦθον τὰ τοιαῦτα κοινάματα λέγεσθαι φασίμ.
Vnde illud Homeri Iliados ἀ. θήρησιν ὄρεσ
σκουσίμ.

κώον. ο. δ. cauernæ. Strabo τὸ ἢ. ἐνιοι δὲ κώον
μῦθον τὰ τοιαῦτα κοινάματα λέγεσθαι φασίμ.
Vnde illud Homeri Iliados ἀ. θήρησιν ὄρεσ
σκουσίμ.

κώον. ο. δ. cauernæ. Strabo τὸ ἢ. ἐνιοι δὲ κώον
μῦθον τὰ τοιαῦτα κοινάματα λέγεσθαι φασίμ.
Vnde illud Homeri Iliados ἀ. θήρησιν ὄρεσ
σκουσίμ.

κώον. ο. δ. cauernæ. Strabo τὸ ἢ. ἐνιοι δὲ κώον
μῦθον τὰ τοιαῦτα κοινάματα λέγεσθαι φασίμ.
Vnde illud Homeri Iliados ἀ. θήρησιν ὄρεσ
σκουσίμ.

κώον. ο. δ. cauernæ. Strabo τὸ ἢ. ἐνιοι δὲ κώον
μῦθον τὰ τοιαῦτα κοινάματα λέγεσθαι φασίμ.
Vnde illud Homeri Iliados ἀ. θήρησιν ὄρεσ
σκουσίμ.

κώον. ο. δ. cauernæ. Strabo τὸ ἢ. ἐνιοι δὲ κώον
μῦθον τὰ τοιαῦτα κοινάματα λέγεσθαι φασίμ.
Vnde illud Homeri Iliados ἀ. θήρησιν ὄρεσ
σκουσίμ.

κώον. ο. δ. cauernæ. Strabo τὸ ἢ. ἐνιοι δὲ κώον
μῦθον τὰ τοιαῦτα κοινάματα λέγεσθαι φασίμ.
Vnde illud Homeri Iliados ἀ. θήρησιν ὄρεσ
σκουσίμ.

κώον. ο. δ. cauernæ. Strabo τὸ ἢ. ἐνιοι δὲ κώον
μῦθον τὰ τοιαῦτα κοινάματα λέγεσθαι φασίμ.
Vnde illud Homeri Iliados ἀ. θήρησιν ὄρεσ
σκουσίμ.

κώον. ο. δ. cauernæ. Strabo τὸ ἢ. ἐνιοι δὲ κώον
μῦθον τὰ τοιαῦτα κοινάματα λέγεσθαι φασίμ.
Vnde illud Homeri Iliados ἀ. θήρησιν ὄρεσ
σκουσίμ.

κώον. ο. δ. cauernæ. Strabo τὸ ἢ. ἐνιοι δὲ κώον
μῦθον τὰ τοιαῦτα κοινάματα λέγεσθαι φασίμ.
Vnde illud Homeri Iliados ἀ. θήρησιν ὄρεσ
σκουσίμ.

κώον. ο. δ. cauernæ. Strabo τὸ ἢ. ἐνιοι δὲ κώον
μῦθον τὰ τοιαῦτα κοινάματα λέγεσθαι φασίμ.
Vnde illud Homeri Iliados ἀ. θήρησιν ὄρεσ
σκουσίμ.

κώον. ο. δ. cauernæ. Strabo τὸ ἢ. ἐνιοι δὲ κώον
μῦθον τὰ τοιαῦτα κοινάματα λέγεσθαι φασίμ.
Vnde illud Homeri Iliados ἀ. θήρησιν ὄρεσ
σκουσίμ.

κώον. ο. δ. cauernæ. Strabo τὸ ἢ. ἐνιοι δὲ κώον
μῦθον τὰ τοιαῦτα κοινάματα λέγεσθαι φασίμ.
Vnde illud Homeri Iliados ἀ. θήρησιν ὄρεσ
σκουσίμ.

κώον. ο. δ. cauernæ. Strabo τὸ ἢ. ἐνιοι δὲ κώον
μῦθον τὰ τοιαῦτα κοινάματα λέγεσθαι φασίμ.
Vnde illud Homeri Iliados ἀ. θήρησιν ὄρεσ
σκουσίμ.

κώον. ο. δ. cauernæ. Strabo τὸ ἢ. ἐνιοι δὲ κώον
μῦθον τὰ τοιαῦτα κοινάματα λέγεσθαι φασίμ.
Vnde illud Homeri Iliados ἀ. θήρησιν ὄρεσ
σκουσίμ.

κώον. ο. δ. cauernæ. Strabo τὸ ἢ. ἐνιοι δὲ κώον
μῦθον τὰ τοιαῦτα κοινάματα λέγεσθαι φασίμ.
Vnde illud Homeri Iliados ἀ. θήρησιν ὄρεσ
σκουσίμ.

κωφός. ου. δ. mutus, δ. μη φθεγγόμενος. Home-
rus κωφὸν ἀπὸ τῆς κωφῆς, appellat, id est, nullum stre-
pitum edens & quietum. Accipitur etiam
ἀντὶ τῆς βεβηλαμένης τῆς ἀνοίας, id est, pro eo,
cui auditus est uitiat, hoc est, mutus, pro-
pterea fortassis, quòd qui natura surdi sunt
idem & muti sint oportet. Item stolidus,
stupidus.

κωφασίς. ιος. ἢ. surditas.
κωφύω. μ. ἴσω. π. κια. cōcō.

κωφάσιν. ιος. ἢ. surditas.
κωφύω. μ. ἴσω. π. κια. cōcō.

κωφάσιν. ιος. ἢ. surditas.
κωφύω. μ. ἴσω. π. κια. cōcō.

κωφάσιν. ιος. ἢ. surditas.
κωφύω. μ. ἴσω. π. κια. cōcō.

κωφάσιν. ιος. ἢ. surditas.
κωφύω. μ. ἴσω. π. κια. cōcō.

κωφάσιν. ιος. ἢ. surditas.
κωφύω. μ. ἴσω. π. κια. cōcō.

κωφάσιν. ιος. ἢ. surditas.
κωφύω. μ. ἴσω. π. κια. cōcō.

κωφάσιν. ιος. ἢ. surditas.
κωφύω. μ. ἴσω. π. κια. cōcō.

κωφάσιν. ιος. ἢ. surditas.
κωφύω. μ. ἴσω. π. κια. cōcō.

κωφάσιν. ιος. ἢ. surditas.
κωφύω. μ. ἴσω. π. κια. cōcō.

κωφάσιν. ιος. ἢ. surditas.
κωφύω. μ. ἴσω. π. κια. cōcō.

κωφάσιν. ιος. ἢ. surditas.
κωφύω. μ. ἴσω. π. κια. cōcō.

κωφάσιν. ιος. ἢ. surditas.
κωφύω. μ. ἴσω. π. κια. cōcō.

κωφάσιν. ιος. ἢ. surditas.
κωφύω. μ. ἴσω. π. κια. cōcō.

κωφάσιν. ιος. ἢ. surditas.
κωφύω. μ. ἴσω. π. κια. cōcō.

κωφάσιν. ιος. ἢ. surditas.
κωφύω. μ. ἴσω. π. κια. cōcō.

κωφάσιν. ιος. ἢ. surditas.
κωφύω. μ. ἴσω. π. κια. cōcō.

κωφάσιν. ιος. ἢ. surditas.
κωφύω. μ. ἴσω. π. κια. cōcō.

λ. particula nihil per se si-
gnificans, sed in composi-
tione dictionibus uehe-
mentiam affert.

λάσ. α. σ. δ. & λάσος, ἢ λά-
α. α. α. lapis.

λαβδαισμός. ου. δ. orationis uitium qua I cre-
bro repetitur, ut sol & luna luce succere. Cas-
pel. lib. v.

λαβδαισμός. ου. δ. orationis uitium qua I cre-
bro repetitur, ut sol & luna luce succere. Cas-
pel. lib. v.

λαβδαισμός. ου. δ. orationis uitium qua I cre-
bro repetitur, ut sol & luna luce succere. Cas-
pel. lib. v.

λαβδαισμός. ου. δ. orationis uitium qua I cre-
bro repetitur, ut sol & luna luce succere. Cas-
pel. lib. v.

λαβδαισμός. ου. δ. orationis uitium qua I cre-
bro repetitur, ut sol & luna luce succere. Cas-
pel. lib. v.

λαβδαισμός. ου. δ. orationis uitium qua I cre-
bro repetitur, ut sol & luna luce succere. Cas-
pel. lib. v.

λαβδαισμός. ου. δ. orationis uitium qua I cre-
bro repetitur, ut sol & luna luce succere. Cas-
pel. lib. v.

λαβδαισμός. ου. δ. orationis uitium qua I cre-
bro repetitur, ut sol & luna luce succere. Cas-
pel. lib. v.

λαβδαισμός. ου. δ. orationis uitium qua I cre-
bro repetitur, ut sol & luna luce succere. Cas-
pel. lib. v.

λαβδαισμός. ου. δ. orationis uitium qua I cre-
bro repetitur, ut sol & luna luce succere. Cas-
pel. lib. v.

λαβδαισμός. ου. δ. orationis uitium qua I cre-
bro repetitur, ut sol & luna luce succere. Cas-
pel. lib. v.

λαβδαισμός. ου. δ. orationis uitium qua I cre-
bro repetitur, ut sol & luna luce succere. Cas-
pel. lib. v.

λαβδαισμός. ου. δ. orationis uitium qua I cre-
bro repetitur, ut sol & luna luce succere. Cas-
pel. lib. v.

interpres) uel à peruigili cura & solerti custodia. *παρὰ τὸ λάειν καὶ οὐρεῖν*, à uidentis ser uandiq; diligentia: uel quoniam uulpi sit affimilis, quam *λάμπρον* uocant.

Λαμπρέμιον. *ουος*. ὁ. splendide indutus.

Λαμπροέμιον. lucernam ferens.

Λαμπρός. οὐ. ὁ. clarus, emicans, περιφανής, luculentus, ἐξάστως καὶ μέγας, lautus & splendidus, id est elegans, & μεγαλοπρεπής. Significat etiam uehementem. Demosth. sæpe pro splendido, largo, & magnifico utitur.

Λαμπρότης. *πῶς*. ἢ. splendor.

Λαμπροφῆρος. οὐ. ὁ. qui lucernam gerit, *λυχνόφορος*.

Λαμπροφωνία. *αἶς*. ἢ. uocalitas.

Λαμπροφῶνος. *ε*. ὁ. qui uoce est splendida, & sonantiori.

Λαμπρόψυχος. idem quod *μεγαλόψυχος*.

Λαμπρυνέδω. splendide & liberaliter uiuere, magnificentiã ostentare, largitionis splendore se illustrare. Significat etiam in alacritatem se componere, magnificentè gestire.

Λαμπρόνιον. τὸ. splendor.

Λαμπρόνιον. *μ*. *υ*νῶ. illustrò, splendorem adfero, clarum reddo. act. accusatiuo iungitur.

Λαμπρός. aperte.

Λαμπρή. ἦρος. ὁ. facula, pharus, unde datur signum nauigantibus.

Λαμπυρίων. splendor.

Λάμπω. *μ*. *ἀμψω*. *ω*. *αμψα*. splendo.

Λαμρία. *αἶς*. ἢ. audacia, præsumptio, facetia, temeritas.

Λαμυρίην. purum esse & splendidum.

Λαμυρός. οὐ. ὁ. loquax, audax, facetus, interdum & iucundū stuporem inducens, multus, copiosus, temerarius, *αἰθαρός*, *λαμπρός*, elegans, facundus, lepidus.

Λαμψάνη. *αἶς*. ἢ. m.

Λάμω. ὁ. luscus.

Λ Α Ν. Λ Α Ξ. Λ Α Ο.

Λανθάνωμαι. *μ*. *λήσσομαι*. *ω*. *λήλισσομαι*. obliuiscor. deponens, genitiuo iungitur. *με*. *αο*. *secundus*, *ἐλαθόμεν*.

Λανθάνω. *μ*. *λήσω*. *ω*. *λήθηθα*. lateo, fallor, & imprudens aliquid facio. uel imprudenti mihi aliquid accidit. Plato: *λήστερε διαφθαρέντες*, imprudenter peribitis. *αο*. *secundus*, *ἐλαθον*. neutrum, accusatiuo iungitur.

Λανθάνω ἑμαυτόν. fallor, erro, hallucinor.

Λάξ. cum calcibus, aduerbium est.

Λαξυτήριον. *ε*. τὸ. ascia, cælum.

Λαξυτός. οὐ. ὁ. excisus, exculptus.

Λαξέω. τὸ ξέω. incido, sculpo, polio.

Λάξις. apud Herodotum diuisio, κλήρος.

Λαοδογματιδης, aduerb. è uulgi opinione.

Λαοξόδος. lapidicida, architectus, οἰκοδόμος.

Λάος. *εος*. τὸ. lapis.

Λαός. οὐ. ὁ. plebs, populus.

Λαοσός. *ε*. ὁ. populos saluans.

Λαοφῆρος. *ε*. ἢ. uia qua it populus, uia uel porta celebris.

Λ Α Π. Λ Α Ρ.

Λαπάθιον. *ε*. τὸ. herba lapathium.

Λάπαθον. *ε*. τὸ. καὶ

Λάπαθος. *ε*. ὁ. lapathum, rumex herba, καὶ τὸ *λαπάξω*, fossa ad capiendas herbas.

Λάπαρα. *αἶς*. ἢ. ilium, abdomen, uenter.

Λάπαρος. *ε*. latus.

Λαπιόδεχης. habens magnos testiculos.

Λαπίην. magnificentè & arroganter se gerere.

Λάπῳ. *ω*. *ψω*. *ω*. *ψα*. Iambo, canis in more politico. neutrum, accusatiuo iungitur.

Λάπω, & *λαπάξω*. deuoro, sorbeo.

Λαρινεομοί. fagionor.

Λαρινοὶ σῦες καὶ βόες, apud Athenæum saginati porci & boues, uel à loco, uel à pastore quopiam sic dicti.

Λάρμος. *ε*. ὁ. uas uimeneum quo carbonese runtur.

Λάρναξ. *ουος*. ἢ. urna, arca, capsula.

Λάρος. οὐ. ὁ. dulcis.

Λάρος. *ε*. ὁ. larus, marina auis, à cuius stupripiditate homines stupidos laros appellamus. *λάρον* Comici pro furacissimo uisitant quandoq;. Nam est auis uoracis naturæ, rapacisq;. Sunt qui fulicem eo nomine accipiunt. Theodor. gauriam interpretatur. Vide Chiliad. Erasmi.

Λαρυγγίω. *μ*. *λήσω*. *ω*. *λήχα*. loquor gula præclusa, dicitur de eo qui curiosus loquitur. neutrum absolutum.

Λαρυγγισμός. οὐ. crocitatío.

Λάρυγξ. *ουος*. ὁ. guttur.

Λ Α Ξ. Λ Α Τ.

Λάξ. *ε*. οὐ. per concissionem à *λάος*, lapis. Est etiam nomen fluuij & ciuitatis.

Λάσανον. οὐ. τὸ. matella, qua uoce & Horatius usus est.

Λασανοφῆρος. *ε*. ὁ. qui domino matula subijcti λάσθην. insolentia.

Λασίνος: imprudens, obliuiosus.

Λασιδωφός. οὐ. ὁ. turdus, hirsutus aureis habens.

Λασίωτες, arbuta, loca densa.

Λασίω. loqui, dicere.

Λάστωρος. *ε*. ὁ. lastaurus, falax, insigniter mitulatus, à *λά*, & *τῶρος*, quæ pudendorum pars est.

Λασωροειδέθρον. edulium quoddam operosius ac lautius apud Chrysi.

Λ Α Τ. Λ Α Υ.

Λάτρεξ. animal est in aqua uiuens, sed aërem non humorem recipiens, ut crocodilus.

Λάτρεξ. *ουος*. gutta siue fillicidiū maiusculum.

Λασνάξω. nugor, adulo, frango.

Λατιάριον. *δῖν*. latiali Ioui.

Λατομία. *μ*. *λήσω*. *ω*. *λήχα*. lapides incido.

Λατομία. *αἶς*. ἢ. lapidicina.

Λατομίον. *ε*. τὸ. latomium, lapidicina.

Λατομος. *ε*. ὁ. καὶ

Λατόμος. *ε*. ὁ. lapicida.

Λατρία. *αἶς*. ἢ. seruitus, obsequium, cultus diuinus, idem quod *δουλεία*, teste Valla.

Λατρυτής. οὐ. ὁ. cultor.

Λατρίων. *μ*. *λήσω*. *ω*. *λήχα*. colo, seruiò, idem est profus quod *δουλεία*, teste Valla. datiuo iungitur.

Λάτρης. *ε*. ὁ. seruus.

Λάτρις. *ουος*. ἢ. famula.

Λάτρον. τὸ. merces.

Λάτριν. *ουος*. ἢ. quod à lapidibus marmorarij abradunt. friatos lapides quidã uertunt.

Λατρίοι. lapidicidæ, latomi, sculptores.

Λατρίων. turbo, uerbero, calcitro, nato.

Λαυγία. *αἶς*. ἢ. guttur.

Λαύρα. *αἶς*. ἢ. uicus, angiportus, angustū, impurum, sterquilinum, ac fordentia omnia loca sic nuncupantur. Nam *λαυρεία* in Attica locus erat metallorū ferax. Erat & locus apud Alexandrinos, in quo uisebat forum omnium quæ ad delicias spectarent.

Λαυρός. οὐ. ὁ. latus.

Λαυρός. late, abundè.

Λαύρα. sunt munera & xenia quæ legatis exterrarum gentium dono mittuntur.

Λαυρήξω. festino.

Λ Α Φ.

Λαφυμός. οὐ. ὁ. prodigalitas, interdum infatibilis uoracitas, de canibus & suis.

Λαφῆξ. ὁ. morsus.

Λαφυραγωγός. spolio, prædor, deprædor, deestipio.

Λαφυρορ. *ε*. τὸ. spolia, exuiuæ, præda de uis uente hoste.

Λαφυροπώλης. *ε*. ὁ. uenditor prædæ & spolioꝝ rum Plutarch. pro eo qui uendit captiuos.

Λαφυροπώλιον. *ε*. τὸ. fortè uendendæ prædæ.

Λαφυροπώλιον. auctior, addico, & sub hasta uendo.

Λαφύσιος. helluo, gurges.

Λαφύσω. *μ*. *ύξω*. *ω*. *ύχα*. lanio, deuoro, effundo, helluor Cicero dixit. actiuum, accusatiuo iungitur.

Λ Α Χ. Λ Α Ψ. Λ Α Ω.

Λαχάνω. *μ*. *ανῶ*. *ω*. *ληξ*. fodio. neutrum, accusatiuo iungitur.

Λαχανάριον. τὸ. holusculum.

Λαχανέδω. idoneū esse esui holerū modo.

Λαχανία. *αἶς*. ἢ. locus holeribus confitus.

Λαχανίεδω. holus legere.

Λαχανισμός. οὐ. holerum collectio.

Λάχανον. *ε*. τὸ. holus.

Λαχανοπώλιον. οὐ. τὸ. locus ubi holera uenduntur.

Λαχανοπώλης. *ε*. ὁ. uenditor holerum.

Λαχανώδης. *εος*. ὁ. ἢ. holeraceus.

Λάχεια. *αἶς*. ἢ. terra breuis ad fodendum facilis, & bene effossa.

Λαχῆρ διῆρ *τινὶ τῆς κρισηορίας*, actionem iniuriarum intendere.

Λαχῆρ ἐνοπιῆς διῆρ. agere locati actionem.

Λάχεσις. *ουος*. ἢ. Lachesis parca, fors Latine, quæ ideo uitæ præest, quoniam sorte obtinigit, quemadmodum quis uiuere possit. ut scribit Placidas.

Λαχμός. οὐ. ὁ. densitas pilorum.

Λάχνη. *ουος*. ἢ. lana, uillus, capillus.

Λαχνίης. *εντος*. ὁ. lanosus, uillosus, capillosus.

Λαχόντα. assequentem sorte.

Λάχον. *ε*. τὸ. καὶ

Λάχος. *εος*. τὸ. fors.

Λάχως. quasi.

Λαψάνη. *ουος*. ἢ. napiū holeris species, lapsana, cyma syluestris, ut ait Plin.

Λάω. uolo, uis, uideo.

Λαώδης. *εος*. ὁ. ἢ. popularis.

Τὸ Δ μετ' Α Ε.

Λ Ε Α Ν Α. ἢ. Iæna.

Λεαινωμαι. leuigor.

Λεαινω. *μ*. *ανῶ*. *ω*. *ληξ*. deleo, extenuo. actiuū, accusatiuo iungitur.

Λέβηνοι. οἶ. nauigia bellica, tritemes.

Λεβήρις. ἴδος. ἢ. serpentis exuiuū, leberis. Plin. nunc senium, nunc senectutem appellat.

Λέβης. *εντος*. ὁ. lebes, olla, cacabus.

Λεβήτιον. *ε*. τὸ. peluis.

Λεγατέριον. legare.

Λεγεών. ὄνος. ὁ. legio.

λέγω. μ. λέγω. π. ελεα. dico, oratoricè loquor, pronuncio, cōmemoro, concionor, διμνηγορέω. Est etiam discerno, dijudico, cenfeo. est etiam iubeo. Itē profiteor, fateor. Apud Demosthenē λέγει pro recita & lege, præterea τὸ μετρεῖν, νοιμῶμαι, συνλέγω, λαγχάνω, ὀνομαζέω. actiuum, accusatiuo iungitur. Vide λαλῶ. Λεθροῦμαι. curo, uolo. Λεηλασία. ας. ἡ. præda, excursio militaris, captiuitas, pugna. Λεηλατέω. μ. ἴσω. π. ηνεα. uehementer populor, depopulor, impetum facio in hosteis. neutrum, accusatiuo iungitur. ἀλεός pro λαός. & ἄπο nocco, lædo, quasi λαολατέω.

Α Β Γ.

Λεία. ας. ἡ. præda, comeatus. Λεΐνω. μ. ανῶ. π. ριμα. leuio, mitigo, polio, ex plano, pinso. act. accusatiuo iungitur. Λεΐνω. μ. εΐψω. π. εφα. libo, stillo, fundo, rigo. actiuum, accusatiuo inngitur. Λεΐνωθρορ. β. τὸ. aquæ ductus, irrigatio. Λεευτέρω. laboro leuore, siue fluxu intestinorum. Λεευτέρω. ας. ἡ. lienteria, morbus quum intestina leuore fluunt. Λεΐνωμαι. conscindo, tero. Λεΐνωρ. ornamentum Bacchicū, uentilabrū. Λεΐμαξ. ανος. hortulus. Λεΐμμα. ανω. τὸ. residuum, spatium, defectus. Λεμῶρ. ὄνος. δ. pratum, floridus & iucundus locus, mare, teste Helychio. Λεμῶνιορ. β. saxifraga herba. Λεμῶνιος. β. δ. pratensis. Λεουλένος. tenui & molli barba. Λεουλένος. β. δ. caluus, glaber. Λεοδάτω. planus, benetritus locus. Λεορ. τὸ. leuor. Λεός. β. ε. planus, leuis uel politus, facilis. Λεοδραυα. leues testæ. Λεοδης. ηνω. ἡ. leuitas, leuor. Λεοτριβόωνω. in farinam terentes. Λείουσι. pro λείουσι. leonibus. Λεοφλοια. ζ. quibus est lenis cortex. Λεοφλοια. μ. ἴσω. residuum esse. Λεοπανδρέμ. uiuorum penuria laborare. Λεοπανδρέα. uiuorum penuria. Λεοποβόζω. caret pabulo. Λεοπνώμονες. de equis multum annosis, quorum anni dentium ratione mitti in digitos amplius non possunt, qui & ἀγνώμονες dicuntur Iulio Polluci. à dentibus quos duas li numero γνώμονε uocant.

Λεποδέρμος. β. δ. apella. Λεποθυμία. μ. ἴσω. π. ηνεα. animo deficio. neutrum absolutum. Λεποθυμία. ας. ἡ. defectio animi. Λεποθυμῶς. macilentus, minimè carnosus, Λεποθυμῶ. μ. εΐψωμαι. π. εμα. deficio, inferosum, ἡλεποθυμῶ, εΐω, cedo, ἡψῶμαι. Est etiā superstes sum. deponens, genitiuo iungit. Λεποναυτης. β. δ. deferens socios nauitas, Λεπονεως. ω. δ. defertor nauis. Λεποσπάτιορ. β. τὸ. defertio exercitus. Λεποταυτία. μ. ἴσω. π. ηνεα. exercitum defert, neutrum absolutum. Λεποταυτης. β. δ. καὶ Λεποταυτίας. β. δ. καὶ Λεποταυτίας. β. δ. defertor aciei. Λεποταυτίας. π. ερωκεληθῆ. dies ei ut defertori dicitur est. Λεποψυχήμ. deficere animo, animam agere, mori. Λεποψυχία. ας. ἡ. defectio animi, exanimatio. Λεΐτω. μ. εΐψω. π. εφα. linguo. accusatiuo iungitur. λελαμμένος λόγος, qui nihil audiuit, ad cuius aureis sermo non peruenit. Λεριδάς. δ. ενω. δ. floridus. Λεριορ. β. τὸ. flos. Λεροφθαλμος. β. δ. mitis, mansuetus aspectu. Λερός. οὐ. δ. tenuis, pallidus. Λερώς. facile, moleste, uehementer, perfecte. Λεΐσος. οὐ. δ. prædabilis. Λετουργία. μ. ἴσω. π. ηνεα. ministro, publicum munus obo. neutrum, datiuo iungitur. Λετωργία. ας. ἡ. ministerium, officium, munus. De quouis dicitur munere publico. Λετωργίας λετουργεῖν, munera obire. Λετουρός. οὐ. δ. publicus operator, seu minister. Λεχημ. ἴνος. δ. lichē, impetigo, cutis asperitas. Λεχω. μ. εΐξω. π. ελα. lingo. actiuum, accusatiuo iungitur. Λεψανορ. β. τὸ. reliquum, reliqua. ζ. λέψανω, reliquiæ. Vtitur Herodianus pro reliquijs diuorum. Λεψυδρέα. ας. δ. defectus aquæ. Λεψ. leuigo. Λεωδης. εος. δ. ἡ. planus, leuis. Λεωμα. ανω. τὸ. lomentum, proprie quod est tritum significat. Λεωσις. ιος. ἡ. euacuatio, resolutio.

Α Β Γ.

Λεγνῆ. ης. ἡ. peluis. Λεγνιορ. β. τὸ. diminutiuum, parua peluis, patella,

patella, delicatior bolus. Λεγνίς. δος. ἡ. λεγνίτι. Λεγνίος. οὐ. δ. eloquens. Λεγνιορ. Ideæ promontorium. Λεγρορ. β. τὸ. lectus, thalamus. Λεγροπόλης. β. δ. uenditor leguminum. Λεγροπόλης. ιος. ἡ. uenditrix leguminum, uel ouorum. Λεγρορ. β. δ. putamen, & flauū oui, pisā. Α Β Ε. Α Β Ο. Α Β Ζ. Λεγρῶ. fortitus fuero. Λεγροσπας. sensim, latenter. Λεγρῶς. δ. lipiens. Λεγρῶ. uerto, quatio, act. accusatiuo iungit. Λεγρῶνιος. β. δ. callidus, incitatus. Λεγροχα. fortitus sum, ἀ λαγχάνω. Λεγοχαμῶς. β. ferratus. Λεγοχαμῶς. β. cruentatus. Λεδομῆτος. lotus. Λεμῶς. β. δ. lembus, paruum nauigium. Λεμῶδης. εος. δ. ἡ. speciem lembi præbens. Λεμμα. τὸ. cortex, uagina. Λεμιορ. οὐ. τὸ. uocabularium, dictionarius. Λεξίς. ιος. ἡ. dictio. Λεξόωντι. dicent. Doricum est. Λεοδριορ. facellum. Λεορέν. καὶ Λεορῆ. ἡ. pellis leonis. Λεορομῶς. cui negotium datum est curandi leonis. Λεοτομῶς. canes è leonum, & canum coitu prognati. Λεοτοπόδιορ. mineriui, siue palladiū herba. Λεοτῶδης. εος. δ. ἡ. leoninus. Α Β Π. Λεοδω. ζ. coria lata circa pectus equorum, capistra collaria. Λεοτρος. β. ἡ. pro tauro inuenitur, taurus alibi pili. Λεπας. τὸ. promontorium. Λεπας. αδος. ἡ. genus ostrei uel piscis. Aristophanis interpres memorat ostrei genus esse quod petris adherat, adeo ut difficulter auelli queat. Λεπασῆ. ἡ. poculi genus maioris aliquanto, calix, dolium. Λεπειω. λέπω, percutio. Λεπειορ. β. τὸ. herba lepidion, alio nomine λεπιδιορ. Λεπειδης. futuæ in caluaria. Λεπειδης. οὐ. δ. squamatus, squamis cōfusus. Λεπειω. μ. ἴσω. π. ηνεα. decortico, detraho pellē.

neutrum, accusatiuo iungitur. Λεπίς. ἴδος. ἡ. lama, squama, & morbi genus, quem Latini porriginem uocant. Λέπισμα, ανω. τὸ. cortex, filiqua. Λέπος. εος. τὸ. idem. Λέπρα. ας. ἡ. lepra. Λεπράς. αδος. ἡ. aspera, alta, alba. Λεπριῶ. ζ. medicamenta leprarum. Λεπριῶ. scaber sum. Dioscor. lib. primo: λεπριῶντας ὄνυχας. Λεπρός. οὐ. δ. leprosus. Λεπρόμοι. μ. ὄσομαι. π. ωμαι. lepram patior. Λεπρόδης. scaber. Λεπρόθιος. β. δ. sterilis. non pinguis. Λεπρόθιορ. τὸ. sterilitas. Λεπρόνωμωρ. ονος. δ. ἡ. subtilis, acer. Λεπρόδερμοι. οι. quibus genitalis glandem cooperiens cutis desit, siue quibus cutis tenuissima. Λεπρόδης. β. neruosis. Λεπρούρα. auellanæ. Λεπρούραφος. habens ramos tenues. Λεπρούραφος. β. δ. minutatim concisus. Λεπρούραφος. καὶ λεπρούραφος, uocat Aristophanes philosophos de minutulis quibusdam rebus disputantes. Λεπρούραφος. subtilia nugamenta, à λεπρός & λίσκη, nugæ. Λεπρούραφος. de rebus tenuibus disceptare, & friuola tractare, minuta & subtilia disputant. Λεπρούραφος. καὶ (re. Λεπρούραφος. subtiles de minimis rebus disputationes. Λεπρούραφος. ας. ἡ. exillitas. Λεπρούρ. τὸ. bucca. Λεπρούραφος. extenuo. Λεπρός. οὐ. δ. tenuis, minutus, subtilis, macer. καὶ λεπρός, frustulatum. Λεπρούραφος. crura gracilia habentes. Λεπρούραφος. εος. δ. ἡ. habens tenuis incisuras. Λεπρούραφος. ζ. quæ sunt tenuiori pilo. Λεπρούραφος. πili tenuioris. Λεπρούραφος. μ. ἴσω. π. ηνεα. sculpo, in sculptura, & cælatura subtiliore & minutiore operor. Plato posuit pro subtiliter partiri, & distinguere. neutrum absolutum. Λεπρούραφος. officium huiusmodi. Quale est opus tessellarium & uermiculatū, & opus intestinum elegantis artificij. Vide cōmentaria Budæi. Λεπρούραφος. huiusmodi artifex. Λεπρούραφος. gracilē & tenuem uocē habens.

Λεπίχλωρος. cui labrum tenue.
 Λεπίθυριδος. οὐ. δ. extenuatius.
 Λεπίθυω. μ. υνῶ. ω. υηα. attenuo, comminuo.
 actiuum, accusatiuo iungitur.
 Λεπίχλωρα. dicuntur fructus extrinsecus tecti cortice.
 Λέπυρος. ε. τῷ. testa.
 Λεπυρός. οὐ. δ. testaceus.
 Λέπα. μ. ἰψω. ω. εφ. α. decortico.
 Α Β Ρ. Α Β Σ.
 Λέρνη. ἡ. Lerna, lacus in Argiuorum ac Mycenæorum agro cōmunis, quem igni Hercules expurgauit.
 Λεοβιάειρ. καὶ
 Λεοβιάειρ. polluere, conspurcare, sumptum à moribus Lesbiorum.
 Λέσχ. ησ. ἡ. loquela, confabulatio, nugæ, cōuentus, locus cōmunis, æraria fabrica.
 Λέσχινέα. contumelia, calumnia.
 Λέσχινίτης. ε. δ. calumniator.
 Α Β Υ.
 Λευγάλεος. ε. δ. perniciosus, tristis, anxius, grauis, difficilis, humidus.
 Λευκαίνωμα τῷ τριχᾷ. canesco.
 Λευκαίω. μ. ανῶ. ω. ηηα. dealbo, actiuum, accusatiuo iungitur.
 Λευκαίνθης. ε. δ. canus, ut albus flos.
 Λευκανία. ας. ἡ. gula, uentriculus: Lucania regio, dicta sic quod albicet.
 Λευκανίθειρ. ex imo gutture, Oppian.
 Λευκανοί. Lucani populi.
 Λευκαρῶδιος. alba ardeola.
 Λευκαρμός. οὐ. δ. candor.
 Λευκαρπίς. argyrapis.
 Λευκ. ησ. ἡ. populus arbor, & morbi genus apud Herodotum: species scabiei.
 Λευκή. ἡσ. ἡ. alba.
 Λευκηπατίας. ε. δ. formidolosus.
 Λευκίνοσ. ε. δ. populeus.
 Λευκογραφία. ε. δ. qui depingit albo colore.
 Λευκογραφίς. genus lapidis.
 Λευκοβία. matuta dea uertitur à Plutarcho in uita Camilli.
 Λευκοίον. ε. τῷ. alba uiola.
 Λευκὸν τῷ οὐ. album oui.
 Λευκοπάρεος. ε. ἡ. qui albis genis est.
 Λευκοπαρῆφος. ε. δ. candidis uestibus indutus. Vnde extat prouerb. ἕξθερ λευκοπαρῆφος ἐστὶ, ταδὶ ἕνδορ δλοπόρφυρος, in eum qui uestibus quidem frugi utatur, nec ullo maioris impediū fūco inebriatis, animo uero luxu diffi uat. Cælius lib. ix. cap. vij.

Λευκόπυρος. ε. δ. mollis denotatur & effœmis natus, quasi candidis natibus, imbellis delitijs fractus.
 Λευκόπυρος. epitheton Solis, quod duobus equis albis uehatur.
 Λευκόροδον. ε. τῷ. alba rosa.
 Λευκός. οὐ. albus. Est & auis nomen ex ardeolorum genere.
 Λευκότης. ησ. ἡ. albedo.
 Λευκόχροια. candidantia.
 Λευκοῦδαι. actiue accipitur apud Xenophōt. Vide commentaria Bud.
 Λευκοφαιος. δ. fuscus, id est color mixtus ex albo & nigro.
 Λευκόχρωσ. δ. albus corpore.
 Λευκόλευος. ε. δ. ἡ. habēs albas ulnas, epitheton Iunonis. Hom. λευκόλευος ἡρη.
 Λευκώμα. ατῶ. τῷ. albugo, album oui, albugo oculorum. Accipitur etiam pro λευκωμύτω γραμματεία, id est tabula albo colore re inducta, sicut album Latinè.
 Λευκώματς. maculæ in oculis profunda.
 Λευκωμορ. καὶ
 Λευκωσις. albedo oculorum.
 Λευκωπίας. ε. δ. albus aspectu.
 Λευκώπις. ἰδος. ἡ. habens oculos albos.
 Λευρός. οὐ. δ. latus, planus.
 Λεύω. uideo, a ἰϋ. ἰϋ.
 Λευσίηρ. ἡρος. δ. dignus qui lapidetur: δ ἡσ. λευθίηαι ἰος.
 Λευχημονέω. μ. ἡσ. ω. ηηα. albis induor, neut. absolutum.
 Λευχημονοῦσα. niueis induta uestibus.
 Λευχημωρ. ονος. δ. albis indutus, albatū uocat Cicero. Vide postea annotationes Budæi in Pandect.
 Λευχηπατίας. ε. δ. timidus, quod metuentibus epar albescere credatur.
 Λεύω. μ. εῦσ. ω. ενησ. lapido, uideo, actiuum, accusatiuo iungitur.
 Α Β Χ. Α Β Ω.
 Λεχάνειρ. lectum, hoc est concubitum appetere.
 Λεχεπίος. ε. δ. herbosus.
 Λέχομαι. μ. ἕξομαι. ω. εγμα. cubo. deponēs absolute.
 Λέχος. εος. τῷ. lectus, coniugium, uxor, conjugium.
 Λέχριος. ε. δ. obliquus.
 Λέχῶ. δος. ἡ. puerpera.
 Λέχῶ. μ. ἕξ. ω. λήλεχα. facio dormire. neutri accusatiuo iungitur.

Λεχάιος. ε. δ. puerperio conducens.
 Λεγ. οντῶ. δ. leo.
 Λεαργός. οὐ. δ. Promethei epithetō apud Aeschylum, πάνταλμος, qui pro populo mortatur, qui populo operis occasionem subministrat, ut Prometheus tradito igni mortat talibus.
 Λεας. δ. δ. Atticè populus, turba.
 Λεαφόρος. ον. δ. λαοφόρος, uia publica, quam & militarem & prætoriam & consularem dicunt.
 Τὸ Α μεΓ τῷ Η.
 Η. uult.
 Λαάω. λῆαρ σπονδᾶζω.
 Λαῶ. Idem quod λαοβάω.
 Λαῶ. quiesco, desino, cesso.
 Λαδρίον. καὶ
 Λαδρον. tunica uilis.
 Λαδρυιδος. οὐ. δ. ueternofus.
 Λαδρυός. ε. δ. obliuofus, lethargus morbus phrenesi contrarius.
 Λαδύωρ. ὄνος. ἡ. obliuio.
 Λαῦ. ησ. ἡ. obliuio, lethe.
 Λαυτός. ησ. ἡ. idem.
 Λαῦ. μ. ἡσ. ω. ηηα. lateo, neutrum, accusatiuo iungitur.
 Λαυτόταρα. ας. ἡ. segetem pascens.
 Λαυτόταρος. ε. δ. segetes depascens.
 Λαύμαι. μ. ἰσομαι. ω. ἰσμαι. prædor, uasto segetes, possideo. deponens, accusatiuo iungitur.
 Λαύρ. ε. τῷ. seges, fruges, campus segetum.
 Λαύς. ε. mutilus, uilis.
 Λαύς. ἰδος. ἡ. præda, possessio ex præda.
 Λαύσηρ. ἡρος. δ. latro.
 Λαύσις. bello captus, cum prædis abactus.
 Λαύτις. ἰδος. ἡ. epitheton Mineruæ, quia prædæ præest.
 Λαύτῶ. ον. δ. populus.
 Λαύτῶρ. clamare, plaudere, percutere, latrare.
 Λαυθίω. puilla uoce utor.
 Λαυθίον. ε. τῷ. parua lecythus.
 Λαυθισμός. cantillatio, frigidatio.
 Λαυθισίς. οὐ. δ. qui exilem habet uocem.
 Λαυθός. ε. ἡ. uas olearium & in quo unguenta reconduntur, quod & Latinè lecythus dicitur, & corripit penultimam. Cicero uidetur lib. primo ad Atticum, copiam dicendū uniformem λαυθούς appellasse, alludens fortè ad illud Aristoph. λαυθίον ἀπώλεσε.
 Λαυθίειρ. altius clamare ac strepitum edere.
 Λαύμα. ατῶ. τῷ. superbia, dogma, consiliū, con-

stantia, fiducia, & robor animi.
 Λυματάω. sum excelfo & sublimi animo & in trepido, superbio.
 Λυμάτια. τῷ. sententiæ, consilia.
 Λυματίας. ον. δ. arrogans, superbus, μεγαλόφρονος.
 Λυμάω. lippio, cecutio. Erasmus uertit cæcutio lippitudine. neutrum absolute.
 Λύμη. ησ. ἡ. lema, lippitudo, humor in oculis concretus, unde lippitudo nascitur.
 Λύμαι. ατῶ. τῷ. quæstus, lucrum, captura, captio, βουλή, φρόνημα, spacium, uagina.
 Λυμίσιορ. corymbus.
 Λύμος. infula Thraciæ propinqua.
 Λήμος. animus.
 Λυναός. cognomen Bacchi.
 Λυκαῖωνα μῦνα. Ianuarium dici ait Ioannes Grammaticus.
 Λύνης. ἰδος. ἡ. mulier Bachas, ἡ βόχη.
 Λυνοβάτης. ον. δ. uinitor.
 Λυνός. ον. δ. torcular. hinc λυναός.
 Λυξιαρχιδόν. liber erat in quem pueroꝝ nomina referebantur, qui iam tutelæ suæ facti erant.
 Λυξίπυρετῶ. ον. ἡ. lexypyretus potius quàm lexyprata, medicine quæ febris fugiūt. Her mol. in Plinium.
 Λύξις. ἰος. ἡ. quies, desinentia, fors.
 Λυψέορ. finendum est, explicandum, adgreddiendum.
 Λυψέος. ε. sinendus.
 Λυρεῖς ἔχωρ. Attici dicunt pro nugaris.
 Λυρέω. μ. ἡσ. ω. ηηα. nugor. neutrum, accusatiuo iungitur.
 Λύρος. ον. δ. nugæ, trichæ, stultus, nugator, mendax.
 Λυρῶδης. nugatorium.
 Λυρῶδης. εος. δ. ἡ. nugator.
 Λυρωδίς. delira fabula.
 Λύς. uis, ut Aristoph. ἀντρον ἢ λύς ὡς παχέα, Extende si uis ut pinguis.
 Λύσομαι. obliuiscar.
 Λυσαρχίς. οὐ. δ. latronum ductor.
 Λύσαρχος. sicarioꝝ siue latronum princeps.
 Λύσειω. μ. εῦσ. ω. ενηα. latrocinor, popolor, latrocinio despolio. neutrum absolute.
 Λυσις. οὐ. δ. latro, prædo, sicarius.
 Λυσιδόν. ε. τῷ. manus piratarum, latrocinii.
 Λύσις. ἰος. ἡ. obliuio.
 Λυσός. οὐ. δ. prædabilis.
 Λυσεινός. prædatiue, furtiue.

Ληστρίς, ἰδός, ἢ, prædatrix.
Λητώ, δός, ἢ, Latona.
Λήχω, μ, ἠξω, π, ηχα, defino, neutrum, genitium iungitur. ἔλυσεν τὸ θυμόν, stomachari desijt.
Λήψις, ἰος, ἢ, captio.

Λίαν, μ, ἄσω, π, αχα, separo, fugio, declino, ἰδιώ, actiuum, accusatiuum iungitur.
Λίαν, nimis, ualde. Differt à λείαν.
Λίαν ἐν περιουσίῳ, supra modum.
Λίανός, οὐ, δ, calidus, suauis, flexibilis.
Λιβάω, ἴλλο, ἴλλο.
Λιβανός, οὐ, δ, thureus.
Λιβανός, ε, δ, thus, arbor thuris, Libanus mōs Arabiæ. Differt à λιβανωτός.
Λιβανωδής, εος, δ, ἢ, odoratus.
Λιβανωτής, ἢ, thurea.
Λιβανωτός, οὐ, δ, thus.
Λιβανωτοφόρος, ου, δ, thurifer.
Λιβάς, ἄδος, ἢ, stillatio, gutta, fons, scaturigo, locus amœnus.
Λιβάνη, separare.
Λιβρός, οὐ, δ, obscurus, caliginosus.
Λιβύη, ης, ἢ, Libya.
Λιβύηθεν, ex Libya.
Λιβυός, Libycus.
Λιβυρίδες, ἔα, naues Liburnæ.
Λίβυς, υος, Libys homo ex Libya. Dicitur etiam tibia à Poëtis.
Λιβυα, ης, ἢ, libyssa.

Λίγα, stridule, tenuiter, suauiter.
Λιγαίνω, μ, ανῶ, strideo, delecto, canto, flagello, prædico.
Λιγγω, μ, ἠξω, π, ηχα, strideo, refono, neutrum absolutum.
Λιγνίμ, in superficie, strictim.
Λιγνός, acutè, dulciter, celeriter, uehementer.
Λιγνός, ὕος, ἢ, fumus, fumi emissio, & extincti luminis.
Λιγνωδής, fuliginosus.
Λιγρός, δ, stridulus.
Λιγροχθός, lusciniæ epitheton.
Λιγριζω, canto.
Λιγριος, ου, τὸ, ligurius lapis.
Λιγρός, οὐ, δ, stridulus, acutus in uoce, suauis, uocalis.
Λιγρῶς, suauiter, concinnè.
Λιγυς, τος, δ, Lygur.
Λιγυός, ὕος, δ, stridulus, canorus in loquendo, facundus.
Λιγυόθυρος, δ, ἢ, ἡ

Λιγυόθυρος, canorus, habens uocem stridulam.
Α Ι Ε. Α Ι Ζ. Α Ι Θ.
Λιέω, capio.
Λιζω, ludo, stillo.
Λιζώω, μ, ἄσω, π, αχα, lapido, actiuum, accusatiuum iungitur.
Λιθανός, οὐ, δ, lapidosus.
Λιθαξ, lapillus.
Λιθάριον, idem.
Λιθάριος, spuma argenti.
Λιθάς, ἄδος, ἢ, lapis.
Λιθία, lapidefcere.
Λιθίασις, ἰος, ἢ, morbus calcularis. Sic item uocatur, quum in palpebris gignuntur: bicantia quædam & aspera lapidis modo, oculumq; perpungentia.
Λιθιάω, calculo laboro.
Λιθίην, lapidis qualitatem potius quam gemmam referre. Plin. lib. vij. cap. xxxvij.
Λιθινός, ου, δ, lapideus.
Λιθίς, ἰδός, ἢ, lapillus, λιθίδιον.
Λιθοβολέω, μ, ἠσω, π, ηχα, lapido, lapides in aliquem iacio, lapidibus obruo, actiuum, accusatiuum iungitur.
Λιθοβολός, ου, δ, iaciens lapides.
Λιθογλυφος, ε, δ, sculptor lapidarius.
Λιθοδόμος, ε, δ, architectus, faber lapidarius, λιθοεργός, ε, δ, qui est saxeæ corde.
Λιθοδολιθισ, ου, δ, gemmis uel lapillis distinctus acpicitur.
Λιθοθλάω, lapide frango.
Λιθολέυσος, ε, δ, lapidatus, lapidator.
Λιθολενω, μ, ἠσω, π, ηχα, lapido, actiuum, accusatiuum iungitur.
Λιθολόγημα, αττω, τὸ, strues lapidum, ædificiū.
Λιθοξοικόν, ἔργαλειον, τὸ, bipennis, instrumentum scalpendorum lapidum.
Λιθοξός, ε, δ, lapicida, qui & λατύπος & λάτομος & λιθουργός dicitur.
Λίθος, ου, δ, lapis. Reperitur & in sceminio genere apud Homerum & Theocritum.
Λιθοερωπος, ε, δ, ἢ, lapidibus stratus, à λίθος & ερωμινία.
Λιθοτομία, ας, ἢ, lapidicina. Est etiam carceris & custodiæ nomen apud Syracusanos, cuius meminit Thucyd. unde arbitror pro uerbium natum, ἐς λιθοτομίας.
Λιθοτόμος, lapicida.
Λιθοτόμος, incisus à lapide.
Λιθοτριβία, ars lapides excellentiū elaborantiumq; ad operum ornamenta.

Λιθουλνοί, uectarij.
Λιθουργία, in lapidem uertet.
Λιθουργία, ars incidendorū lapidum. Ad eos qui in metallis lapides cædunt pertinere uideatur.
Λιθουργός, δ, λιθοξός, lapidarius. Et λιθουργόν lapidarium ferramentū, apud Thucyd.
Λιθοόδω, in lapidem indurescere & lapidem fieri.
Λιθοφείω, lapides fero.
Λιθώω, μ, ἄσω, π, αχα, lapidesco, lapidem genero, neutrum absolutum.
Λιθάσις, εος, δ, ἢ, lapidosus.
Α Ι Κ. Α Ι Λ.
Λιμνίς, tinnitus auium, mimitio.
Λιμνίω, μ, ἠσω, π, ηχα, uentilo, cribro, paleas à frumento separo, comminuo, lingo.
Λιμνητήρ, ἦρος, δ, uentilator.
Λιμνητής, ἰδός, ἢ, uentilabrum.
Λιμνητής, οὐ, δ, λιμνητήρ.
Λιμνίω, uentilo.
Λιμνος, ου, δ, uentilabrum, uannus.
Λιμνοφόρος, uannū ferens, canistrifer, ut olim ad sacra Bacchi ferebatur ab hominibus infimæ sortis, unde etiam dictum est de homine abiecto & contempto.
Λιμνορ, ου, τὸ, cuna, uannus.
Λιμνοφόρος, pro λιμνοφόρος apud Demosth.
Λιμνοί, οί, rami cornuum ceruorum.
Λιμνοφίς, oblique.
Λιμνοί, ε, qui glomerari potest.
Λιμνοί, cupio, deponens, genitium iungitur.
Λιμνοί, ου, τὸ, Lilybæum.
Α Ι Μ.
Λιμνοχθία, fame necare, famem imperare, ut medici ægrotis faciunt.
Λιμνοχθία, idem quasi dicas angina inedia suffocare.
Λιμνοχθία, gulosus, infatibilis.
Λιμνός, οὐ, nox, caligo.
Λιμνοχθία, οί, qui locis maritimis præfunt, unde traiectus est ad exterarum nationes, qui & λιμνοφύλακες, id est, portus custodes dicuntur apud Aristotelem. Bud. in prioribus annotationibus.
Λιμνοχθία, munus portuum curandorum, quam Aristot. λιμνοφύλακην uocat, unde etiam λιμνοφύλακες.
Λιμνός, ἰος, δ, portus.
Λιμνα, ης, ἢ, stagnum, mare, Oceanus.
Λιμνάω, μ, ἄσω, π, αχα, stagnū facio, stagno, neutrum absolutum.

Λιμνωδής, οὐ, δ, lacustris.
Λιμναϊδής, ἔα, deæ aquarum.
Λιμνίτις, ἰδός, ἢ, stagna.
Λιμνοθάλασσα, lacus aut stagna marina.
Λιμνοστρεῖα, ostrea.
Λιμνοστρεῖος, οὐ, lacunas purgans.
Λιμνοῦδω, in paludem uel lacū abire & exundare, uel in paludem redundare.
Λιμνωδής, τὸ, restagnatio.
Λιμνοδωρής, οί, qui fame urgente aliquo demigrant, à Dorensibus qui Peloponneso fuerant annonæ inopia, sumpta uox est. Copiosius explicatur in Chliad. Erasim.
Λιμνοδωρῆω, fame cōpulsus aliquo demigro.
Λιμνοκονέω, μ, ἠσω, π, ηχα, fame neco, actiuum, accusatiuum iungitur.
Λιμνοκονία, huiusmodi inedia à medico imperata.
Λιμνος, οὐ, δ, fames.
Λιμνάω, relinquo, actiuum, accusatiuum iungitur.
Λιμνάω, μ, ἄξω, π, ωχα, famescio, esurio, neutrum absolutum.
Α Ι Ν.
Λινώος, ου, δ, ex lino factus.
Λινώριον, τὸ, filum, funiculum.
Λινώδεσμος, ου, δ, uinculum lineum.
Λινώσις, ἢ, Mercurialis herba.
Λινοθάραξ, ηος, δ, thorax lineus, lineo thorace indutus. Home. Catal. de Aiace: δλίγος μὲν ἔμυρνον θάραξ.
Λινοθαλαμῖς, linum agreste.
Λίνορ, ου, τὸ, linum, uinculum.
Λίνοος, δ, lineus, dicitur & λίνεος.
Λινοπήγ, δ, qui est à retibus, qui retia custodit.
Λίνος, ου, δ, linus cantilenæ genus, proprium rusticorum, funis.
Λινοσπερμον, lini semen.
Λινώω, intermitto.
Α Ι Π.
Λίπα pro λιπαρόν, id est, pingue, oleum, indeclinabiliter apud poetās, & in soluta oratione etiam legitur.
Λιπαίνω, μ, ανῶ, π, ηχα, impinguo, actiuum, accusatiuum iungitur.
Λιπαρά, infulæ nomen.
Λιπαρά, lenia emplastrum.
Λιπαρέω, μ, ἠσω, π, ηχα, obsecro, obtestor, oro, supplico, adolor, promptus sum, accusatiuum iungitur.
Λιπαρέος, εος, δ, ἢ, magnus, accuratus, diligēs, supplex.
Λιπαρία, ας, ἢ, assiduitas.

λόγον λαμβάνει, aures accommodare. Λόγον δόναυη λαμβάνει, ultrò citroq; sermonem communicare. Λόγος δίδοναι, sermones ferere, & rumores in uulgus disseminare. Διδόναι τῷ λόγῳ, memoriæ prodere & scribere. Λόγον ἢ λόγους ποιεῖσθαι, uerba facere, orationem habere. Εἰς λόγους ἵέναι, ad colloquiū uenire. Ἐν λόγοις εἶναι, hominum sermone celebrari. Aristot. τοὺς ἐν λόγοις ὄντας appellat Philosophos & doctinarum studiosos. Plato in Phæd. τοὺς πῶνι τοὺς λόγους τεχνικῶν, pro rhetoribus dixit, quos in eodem λογοδιδάσκους uocat, quasi orationum concinnatores. Est etiam λόγος fama & existimatio hominum. Et ponitur sæpe sine uerbo. Iulian. Aug. ἀλέξανδρον μὴ τὸν μακεδόνα τῶν ομηρου ποιημάτων ἐφηνώθηεν λόγος, fama est, ferunt, fama tradit. Gregor. ὡς γὰρ δὴ δ' ἕμῳς λόγος, duntaxat ut mea est opinio. οὐκ ἔξω λόγου, non ab re, non extra propositum. Ὑπερ λόγον, maiora quam ut dici possit, supra quam dici possit. οὐδ' εἰς λόγος τοῦτο, hic nulla opinione præditus est, nullo numero habetur. Et λόγοι disciplina, litteræ: unde οἱ ἀμφὶ τοὺς λόγους, literati homines seu literarum studiosi. οἱ δὲ λόγοις εὖ ἐδιδάκται, homines insigni doctrina præditi. οἱ ἔξωθεν λόγοι dicuntur studia externa, & literæ disciplinae nihil ad scripta Euangelica cōsecrataq; pertinentes, quæ seculares appellantur, quasi βιωτικὰ μαθηματικά. Λόγου κρείττερον, maior & superior omni ratione, quem ratio comprehendere non potest. κατὰ πρῶτον λόγον cum dicitur significat primaria ratione & causa, & per se. κατὰ δευτέρον λόγον, secundaria ratione & per accidens. Λόγος etiam dei filius dicitur, quod Cyprianus exponit. Λόγος etiā apud Philosophos est ratio substantiæ, hoc est, finitio. Dicitur etiam δ' uap' οὐσίαν λόγος, & λόγος δρισηδός, quasi ratio finitrix. Λόγοι etiam sunt rationes quibus causæ & effectus cognoscuntur, quorum quidam sunt μόνιμοι ἢ ἀμεταβάτοι, & immobiles neq; refutabiles: alterius generis λόγοι, ἄκασοι appellantur, id est, uerisimiles atque opinabiles. Est item λόγος disceptatio disputatioq;. Accipitur etiam pro uanitate & mendacio, ut uerba Latine. Demost. λόγος ταῦτα, uerba sunt hæc. Item pro libro, ut Isocrates libros suos λόγους appellat. Item pro sermone fabuloso seu fabula, teste Eustathio. Vnde

Aesopus dicitur λογοποιος, id est, μυθολογος. Λόγος ἔχει, fama est. Λόγον τοῦ λόγου habere orationem. Vide Budæi. Λ Ο Γ Χ. Λ Ο Ε. Λόγχη. η. lancea, quies, pars, ferrum hastæ. Λογχιτης. οὐ. δ. fatelles. Λογχιτης, lanceola herba. Λογχοσμοι. μ. ὄσμοι. π. ὁμοι. tendo in acutū, deponens absolutum. Λογχοσφορος. σ. δ. lanceam ferens, hastatus, Λογχοστος. οὐ. δ. longus ut hasta. Λόετρον. οὐ. τῶ. lauacrum. Λοετροσφορος. οὐ. δ. balneator. Λοετροσφοριος τριπιδος dicebantur, in quibus calefiebat aqua. Λοίω. μ. ἴσω. π. ἴσα. lauo. actiuū, actō iungit. Λ Ο Ι. Λ Ο Ζ. Λοιβασιον. uas oleo dicatum, & quod oleum in se continet. Λοιβασιον. οὐ. τῶ. uas ad sacrificandum. Λοιβη. η. σ. libamen, libatio, à λείβω. Λοιγιοσ. οὐ. δ. pestifer, mortem ferens, Λοιγος. οὐ. δ. pestis. Λοιδορεία. μ. ἴσω. π. ἴσα. obiurgo, conuicio, mordeo, increpo, maledictis incesso, maledicta ingero, insector, reprehendo, datiuo uel accusatiuo iungitur. Λοιδορημάτιον. σ. conuictololum. Λοιδορεία. σ. η. conuicium, maledictum, opprobrium, iurgium, obiurgatio, sales conuictiosi. Λοιδορος. σ. δ. conuitiator, maledicus. Λοιδοροσμοι. τῶ λοιδορεία. Λοιμεύομαι. corumpo, noceo, peste inficio & contagione. Λοιμικός. οὐ. pestilentialis. Λοιμός. οὐ. δ. pestis, contagium, corruptio. Λοιμώδης. εος. δ. η. pestilens. Λοιμωξάντων. peste laborantes. Λοιμωτήριον. seuire pestilentia, laborare pestilentia. Λοιμωξάντων. reliquari. Λοιπαδης. reliquatores. Vide posteriores ante notat. Budæi. Λοιπόν. igitur, deinceps. Λοιπός. οὐ. δ. reliquus. Λοισίος. εος. ἡ. Λοιδιοσ. οὐ. δ. ἡ. Λοιδος. οὐ. ultimus. Λοιδωνη. η. audacia, confidentia. Λοξύνω. μ. ἴσω. π. ἴσα. obliquo. actiuum, accusatiuo iungitur.

Λοξύς

Λοξύς. σ. δ. Apollo uocatus est propter obliqua & tortuosa responsa, quæ reddebant huius uates, quo facilius imponerent consulatoribus. Nam λοξός obliquus dicitur. Λοξοσπῆς. σ. δ. oblique ient. Λοξοσπῆρ. transuersus fertur. Λοξός. οὐ. δ. obliquus. Λ Ο Π. Λ Ο Ρ. Λ Ο Υ. Λοπαδιον. σ. τῶ. obbula. Λοπαρ. decorticare. Λοπάς. ἄδος. η. olla, patina. Λοπάμα. sic dicuntur à quibusdam castaneæ, ob corticem densorem. Λοπάτος. turgor corticis. Λόπος. σ. δ. foliū, id est cartilago, tela subtilis. Λοπώγῃ, καὶ λοπιωνῆ, dicuntur φυτό εὐ τῷ πορῷ, quo cortices arborum turgescunt, & exemptibiles fiunt. Λορδοί. οἱ. cernui, obstipi, incuruati. Λορδω. σινω, luxo. Λορδωστος. ιος. η. uerbrarum luxatio, quæ sit aut ob casum, aut obiectum, aut tumorem præternaturam. Λουός. splendidus. Λουομαι. μ. ὄσμοι. π. ὁμοι. lauo. Λουισιον. lussum quiddam in abiete nascens. Λουτιη. η. σ. δ. peluis. à quo λουτήριον dimittuntium. Athen. lib. ια. Λουτιηδιον. labelum. Λουτρον. οὐ. τῶ. balneum, lauacrum. Λουτροσφορος. σ. δ. λοετροσφορος, balneator. Λουω. μ. ὄσμοι. π. ἴσα. lauo. actiuum, accusatiuo iungitur. Λ Ο Φ. Λ Ο Χ. Λοφάδια. supra collum. Λοφάλοι. οἱ. splendida scuta & parua, quæ afigigaleis solent. Λοφῆρον. σ. τῶ. uas, theca cristæ, quæ est in galea, & speculi. Λοσσω. μ. ἴσω. π. ἴσα. sorbeo, cesso. Λοφέω. μ. ἴσω. π. ἴσα. quiesco, desino. neutrum absolutum. Λόφη. η. η. summitas. Λοφίος. collum, ceruix. Λοφίω. τῶ λοφέω. Λοφίον. ex alto loco. Λοφινίος. faces, tectæ. Λόφος. οὐ. δ. tumulus, collis, conus, crista, collum, fastigium. Λοφοσπῆρ. cristas uendere, annuere. Λοφοσπῆρ. ἔ. iumenta. (Cura. Λοχαγία. σ. η. turmæ, uel insidiarum præfes

Λοχαγός. οὐ. καὶ Λοχαγός, οὐ. manipularis, manipuli ductor uel turmæ. Λοχαγοί διφθοροι. fellæ quibus in partu mulieres utuntur. Λοχέω. μ. ἴσω. π. ἴσα. insidior, deliteo, cum accusatiuo. Λοχέα. σ. η. curatio partus, puerperii, quando statur in lecto. Λοχέα. ἔ. purgamenta uocat Aristote. quibus equæ uacant in partu. Λοχέει ἢ γυνή. puerpera est. Λοχεύομαι. μ. ἴσω. π. ἴσα. factio, patior dolores partus, pario, gigno, iaceo in lecto ob partum. Λοχέω. Λοχέα. Λοχισαμίην. insidiata. Λοχίη. obstetrix, secundæ relicta in locis mulieribus à partu. Λοχίω. μ. ἴσω. π. ἴσα. pono insidias, insidior, distribuio. Λοχισμός. οὐ. δ. insidiæ. Λοχίτης. σ. δ. manipularis, insidiator. Λοχη. η. σ. η. densitas arborum, cespes, sylua, lucus, locus arboribus constitus, insidiæ. Λόχος. σ. δ. insidiæ, agmen, cohors, manipulus, centuria, classis. Λόχος. σ. η. puerpera. Λοχωμαι. insidijs petor, & in insidijs locatus sum, hoc est λοχισομαι, cōditus sum & lateo. Τὸ Α μετ' Ο η π Υ. Υ' α. σ. η. seditio, bellum, discrimen. Λοβαίω. conuicio. Λοβῆω. nugor, gartio, seditiones moueo. Λοβίτωα. η. Venus. Plutarch. Λύα. καὶ Λυγῆος. obscurè. Λύδην. simul, aduersè. Λύη. η. obscuritas. Λυγροσπιον. σ. τῶ. lyncurium, urina lyncis, & gemma quæ ex urina lyncis nascitur. Λυγίω. μ. ἴσω. π. ἴσα. uerto, moueo, flecto, incuruo, uincio, cōtorqueo. Λυγίον etiam dicuntur luctantes, quum nexus alter alterius euadere cupiētes, corpora contorquet & flexibus artificiosis utuntur. Λύισμα. σπῶ. τῶ. stridula uox. ἢ Λυγισμός. οὐ. δ. plantæ nomen, quæ quia contorta est frequentibus nodis pro inuolucro accipitur. Item membrorum fractio, nexus, & λυβὴ τῶν παλαιότων, quo luctatores inter se comprehensantes uincuntur: elusio luctat, quæ

Etæ, quæ flexu corporis fit, eluctuatio. Aristophanes in βαρβαροις accepit ἀντιπῶρ συνδίσμαρ πῶρ λόρωρ per metaphoram.

λυγισιὰς. ἴσ. utilia, id est quæcunque sic lenta sunt, ut commo de flecti possint, cuiusmodi sunt uimina, id est λύοι, quæ & ὑμάνθω δὴ dicuntur.

λυγαίνα. genio, singultio condolens.

λυγυίς. δ. δξιδερίης, & animantis species.

λυγυός. οὐ. δ. καὶ

λύξ. γός. singultus.

λύξ. υός. δ. lynx.

λυδδισμα. ας. ἦ. Dianæ cognomen, quod in uirgultorum densitate comperta memoretur, quæ λύοι uocantur.

λύος. ε. δ. uimen.

λυρός. οὐ. δ. grauis, molestus, difficilis, miserabilis, tristis, perhumidus, malus, lugubris.

λυδάης. εος. δ. ἦ. flexibilis, lentus.

ΛΥΔ. ΛΥΕ. ΛΥΖ. ΛΥΘ.

λυδιέων. intemperanter lasciuere. Nam Lydi extreme libidinosi fuisse commemorant.

λυδισί. Lydicæ.

λυεντερία. ας. ἦ. lycenteria, dissolutio intestinorum.

λύω. singultio, uoluo, neutrum absolutum. λύωρ. soluti sunt.

λυβίραμβος. δ. apud Pindarum uocatur Bacchus, quod Iuppiter illum assuerit formori, ac mox eo in lucem pro dituro in clamauerit, λυβί ἔάμμα, λυβί ἔάμμα, id est solue futuram, solue futuram.

λυβρορ. ε. τδ. cruor, puluis mixtus sanguine.

λυβρός. οὐ. δ. tabo.

λυβρόω. μ. ὄσω. π. ωης. cruento, actiuum, accusatio iungitur.

ΛΥΚΑ.

λυγβας. αντω. δ. annus, ὡπο τ λυγβας βαινερ, quod clam prætereat.

λυκαία. ἴσ. Luperalia.

λυκαία. ης. ἦ. lupa.

λυκαίος. Iupiter à Lycaone Pelasgi filio primum cognominatus est, illic Lycaea primum instituit: qui quum ad Lycaei Iouis a ram puerum immolasset, & sparsisset cruorem, in lupum creditur deformatus, Cælius lib. ix. capite tertio. Est etiam λυκαίος montis nomen, ad sinistram Cereris templi, qui & Olympus, & ἱερά κορυφή, id est, facer uertex, ab Iouis inibi educatione distinctus est: in quo & fons ἄρνώ appellatus, taz

lis traditur esse naturæ, ut re diuina ibi à Lycaei Iouis sacerdote curiosius peracta, & suis precibus, quernoq; ramo leuiter commota aqua, mox desior furrigatur uapor, nebulæ assimilis, quæ non multo post effusa nubes, aggregatis item alijs, largos demittat imbreis. Est inibi quoque Lycaei Iouis lucus, quem si quis, lege spreta, ingrediatur, annum superuicere nequit: in quo item animalia nullam prorsus umbram idare fabulæ docent. Cælius libro decimo tertio, capite xviij.

λυγυθροπία. ας. ἦ. melancholica est affectio, siue insanix genus, quo qui afficiuntur, λυγυθροπιοι dicuntur. Lupos enim imitantur, noctu exilientes, & ad diem usque inter sepulchra diuersantes. Eorum præpalect facies, καὶ ὄρασην ἄδρανη, hoc est oculis arefcentibus, præcipue uerò lingua. Sunt præterea διψάδες, sitibundi, tibijs eximpactione crebra, ἀνίεπος, id est citra medellâ, ulcerosis. Hi & λυγυθρες appellantur, Cælius lib. xiiij. cap. xlv.

λυγυς. ἀδος. ἦ. canis nomen, quem Simonides suo epigrammate nobilitauit.

λυγυγίς. τδ. crepusculum, quod ὑνίξ ἀμφι γυγίη uocat Homerus.

ΛΥΚΒ. ΛΥΚΠ. ΚΥ.

λυκία. ης. ἦ. καὶ

λυκίον. τδ. pellis lupina.

λυκειον. ου. τδ. Lyceum gymnasium Athenis, in quo docebat Aristoteles, auctore Stephano.

λυκία. ης. ἦ. lux matutina.

λυκίενος. εος. δ. ἦ. lucem generans, uel in Lycia genitus. Epitheton Apollinis.

λυκίημος. δ. luporum ululatus.

λυκία. ας. ἦ. Lycia.

λυκίης. catuli luporum.

λυκίη. ης. ἦ. pellis lupina.

λυκίος. ου. δ. Lycius gentile, & cognomen tum Apollinis.

λυκίον. ἴσ. λυκίον. ἴσ. ποιηρ.

λυκίον. ἴσ. Lycio opificio factum.

ΛΥΚΟ. ΛΥΚΤ.

λυκοσθίς. διαλευκος.

λυκοεργός. εος. δ. conficiens lupos.

λυκοεργός. ε. δ. Lycoorgus pro Lycurgus dixit Homerus Iliad. sexto.

λυκοπάνθηρος. ε. δ. animal ex pardo & lupo.

λυκοπτόνος. ε. δ. lupicida, & Apollinis cognomen.

λυκοπόδις

λυκοπόδις. οί. tyrannorum satellites, uegeto corpore, & animo præsigni iuuenes: sic dicti, quia pedes lupino circumtegerent corio, aut quia in clypeis lupi insigne gestat.

λυκοπόδις. ε. δ. luporum occisor, qui (rent. lupos perdit quocunq; pacto.

λυκος. ε. ἦ. lupus, lupatū (quod est freni genus asperissimum, à lupinorum dentium similitudine nuncupatū, quos esse inæqualeis constat, & ob id nocentissimi.) Et Lycus fluuius. Est etiam λύκος instrumentū coquinarium, quod alio nomine (Polluce & Pausania auctoribus) Harpage & Crezagra quoq; appellari solet. Vide Cælium lib. xv. cap. ij. & lib. xvi. cap. xxvij.

λυκοσπάδες ἵπποι. dicuntur equi à freni genere quod λύκος diximus appellari, & lupatum Latinis. Illis enim præferuidis ac ferocientibus, sæpeq; ob instam animositatē rebellibus, ut retardatur impetus, hebescatq; generositas nimia, huiusmodi frenata adhiberi solent. Cælius lib. xi. cap. lvij. Sunt qui & λυκοσπάδες, uespas, siue opes interpretentur apud Nicandrum: συννεσι ποθομένοισι λυκοσπάδες ἐξέχοντο.

λυκοσπός. ε. δ. Lycurgus, & nominatiuus est contractus, mutatis duobus oo. in ε.

λυκοφίλιος. ε. δ. suspectus & latens, si recte legitur apud Menandrum, λυκοφίλιος μὲν εἶσιρ ἰα διαλασῶν, id est, suspectæ quidem conciliationes sunt.

λυκοφρόν. alta sapiens, δανόφρορ.

λυκοφός. pro tenebroso aut crepusculo ponitur, quod tum lupi color cinereus est, nec nigredinem præferens intensiorem, ut ait Eustathius.

λυκοω. μ. ὄσω. π. ωης. destruo, corrumpo. actiuum, accusatio iungitur.

λυκω. ε. ἦ. Lycus urbs Cretæ.

ΛΥΜ. ΛΥΞ. ΛΥΟ.

λύμα. απο. τδ. fordes, purgamenta.

λυμαίης. ἴσ. petræ.

λυμαίωμα. μ. ανόμα. uasto, lædo, cotrumo, uitio, perdo, opprimo, deprimo, profigo, inficio, dedecoro, euerto, suggilo. deponens, accusatio iungitur.

λυμανή. ἴσ. δ. καὶ

λυμαν. ἴσ. δ. corruptor.

λύμη. ης. ἦ. perniciēs, corruptio, nocumentum, calamitas.

λύμη. redimerer.

λυμός. οὐ. δ. nudus.

λύμη. ης. ἦ. labor.

λύξ. υός. lux, λύτρορ.

λύωμα. luo, redimo, seruo & recipio.

ΛΥΠ. ΛΥΡ.

λύπη. malè habet.

λυπίομαι. μ. ἴσω. π. ημαι. tristior. deponens, datiuo iungitur.

λυπίο. μ. ἴσω. π. ης. tristitia infero, molestia afficio, anxium reddo, ango, dolorem affero, uexo, sollicito, iniuria afficio, offendo. actiuum, accusatio iungitur.

λύπη. ης. ἦ. tristitia, labor, perniciēs, damnum, quasi λύσις, hoc est solutio totius hominis, teste Chrysippo.

λυπηρός. οὐ. δ. tristis, ἄθυμος, grauis, acerbus.

λυποθυμία. ας. ἦ. exanimatio, animæ deliquitū

λυπρόγωος. ω. δ. terra sterilis.

λυπρός. οὐ. δ. sterilis, incertus, infirmus.

λύρα. ας. ἦ. lyra, quasi λύτρα, quæ prius χέλυς dicebatur, sed Apollini tanquam recompensatio pro bobus à Mercurio data.

λυριός. οὐ. δ. lyricus.

λυριον. ε. τδ. lyra.

λυρίω. μ. ἴσω. π. ης. lyra cano. neu. absolutū.

λυρόεργος. ε. δ. lyrae inuentor.

λυροποιός. οὐ. δ. lyrae opifex.

λυραδία. lyrae cantus.

λυραδός. οὐ. δ. lyricen.

ΛΥΣ.

λυσανία. ας. δ. infania.

λυσίγ. ἴσ. δ. Lyfias uiri nomen.

λυσιθέρα. ας. ἦ. soluta capillos.

λυσιώνη. ης. ἦ. epitheton Dianæ quod parientibus zonam soluat.

λυσιώνος. ἦ. corrupta, quæ uirginem zonam soluit. epitheton est Dianæ.

λυσιμίεια. ας. ἦ. portus Syracusarum.

λυσιμηλής. εος. δ. ἦ. membra soluens. proprietæ fonnī epitheton est.

λύσιος. ε. δ. solubilis.

λυσιπνέω. timeo.

λύσις. ἴσ. ἦ. solutio.

λυσιτέλεια. ας. ἦ. utilitas.

λυσιτέλεια. μ. ἴσω. π. ης. profum. neutrum, datiuo gaudet.

λυσιτέλης. εος. δ. ἦ. utilis, commodus.

λύσομαι. infanto.

λυσώδης. εος. δ. ἦ. rabiosus.

λύσωμα. απο. τδ. locus in capite, discriminē est capillorum.

λυτήριος. ε. δ. solutorius.

λυτήρις. solutoriè.

λυτός. οὐ. δ. solubilis, solutus.
λύτρον. υ. τὸ. præcium redemptionis, præda.
λύτρωμα. μ. ὄσω. π. υιγ. redimo. actiuum, accu-
fatiuo iungitur.
λύτρωμα. ὄνος. δ. secessus.
λύτρωσις. ιος. ἦ. redemptio.
λύτρωτής. οὐ. δ. redemptor.
λύττω. multa loquor.
λύττω. singultio.
λύττω. ορος. δ. solutor.

Α Υ Χ. Α Υ Ω.

λυχνασία. ας. ἦ. καὶ
λυχνασία. ubi accenditur lychnus.
λυχνία. ας. ἦ. καὶ
λυχνίον. υ. τὸ. candelabrum.
λυχνίτις. υ. δ. lychnites gemma.
λυχνόβοι. οί. dicebantur ij qui præposteram
uitam agerēt, noctū quo d interdiu fieri sol-
let facientes, quasi lucernarios dicas.
λυχνοναστή. ubi accenditur lychnus, accen-
sio lucernæ.
λύχνος. υ. δ. lucerna, lychnus.
λυχνούχος. υ. δ. lampas, facula, aut qui por-
tat lucernam, δ λαμπτήρ καὶ φανός.
λυχνόφάρος. prælucens, lucernam præferens
λύω. μ. ὄσω. π. υιγ. crimen diluo, hoc est ἀπο-
λογοῦμαι, pro dimitto apud Herodianum.
Homerus posuit pro λύτρωμα. Sic Lucianus
pro redimo. actiuum, accusatiuo iungitur.

Τὸ Α μετ̄ τῷ Ω.

ἄ. uolo, uis.
ἄβασιαμα. apud Hippocratē pro ἄβασ-
ταμα est, contumeliosè improbor.
ἄβασιαμα. μ. ἦσω. π. υιγ. καὶ
ἄβασια. καὶ
ἄβασιαμα. mutilo, suggillo, dico contumeliā,
corrumpo, deprauo, contumelia afficio,
malè afficio aliquem. Apud Herodianum
pro omni contumelia afficio. Accipitur ta-
men passiuè pro obledor & uicior. Et λέ-
γεται ἄβασιαμα, deprauatus.
ἄβασια. μ. ἦσω. π. υιγ. neutrum. idem.
ἄβασια. μ. ἦσω. π. υιγ. damnum infero, trunco,
noceo, uitupero, mentior, confundo, cor-
rumpto, deprauo, contumelia afficio.
ἄβασια. ἦ. ἀσχηνία, contumelia, nocumentum,
iactura, detrimentum, aduersitas, βλαβή,
κακοπάθεια, iniuria, suggillatio.
ἄβασια. εἴπω. damnosus.
ἄβασια. ἦ. ἦρος. δ. conuiciator, contumeliator,
nocens, qui famam hominum imminuit,
& contumelia afficit. Aliquando accipitur

pro flagitioso & perditio. Homerus Iliad.
ἔρρετε λαοβηπῆρες ἐλευχέες.
λαοβηπῆς. οὐ. δ. idem.
λαοβηπῆς. οὐ. δ. læsus.
λαοβηπῆς. ορος. δ. noxius, corruptor.
λαοβηπῆς. ορος. δ. melius.
λαοβηπῆς. ορος. δ. melior.
λαοβηπῆς. ὄνος. δ. margo, limes.
λαοβηπῆς. ορος. τὸ. utile, melius, fatius, apud So-
phoclem cum genitiuo.
λαοβηπῆς. δ. mensis qui apud Atheniensis βου-
δρομῶν appellatur.
λαοβηπῆς. υ. τὸ. uasculum.
λαοβηπῆς. ἄδος. ἦ. uas, crumena, uestis.
λαοβηπῆς. ἦ. ἦ. genus uestis.
λαοβηπῆς. εἴπω. denudo.
λαοβηπῆς. ας. ἦ. expoliatio, furtum.
λαοβηπῆς. μ. ἦσω. π. υιγ. furor, exuo, prædor,
λαοβηπῆς. δ. spoliator, fur uestium, supple-
tor. Est autem uiarum, ac in urbe uiciorum
obsessor, qui obuios iniuriæ opportunos
spoliat, aut pulsans, aut intentata morte
territans: grassiatorem Latini uocant. Alij
dicunt esse qui in balneis tēdebat infidias,
ut uesteis balneantium furaretur. Accipit-
tur simpliciter pro fure.
ἄβασια. υ. δ. indumentum.
ἄβασια. πικρὸν. amarum.
ἄβασια. υ. δ. optimus, genus plantæ.
ἄβασια. μ. ἦσω. π. υιγ. loto abundo, neutrum ἄβασια
solutum.
ἄβασια. οὐ. δ. lotus herba, trifolium, ut expo-
nit Simō Genuensis. Est & arboris genus,
ut tradit Herodotus. Erant etiam λαοβηπῆς
biamur genus epithalamiū, ut illud in epi-
grammat. λαοβηπῆς, καὶ θάλαμος ἐπὶ λαοβηπῆς
χρῆντο θύρα, id est, infonabant Loti & thas-
iamorum persstrepebant ianuæ. Sunt ta-
men qui in λαοβηπῆς priorem corripant sylla-
bam, ut λαοβηπῆς πνεύματα μίλητα, & esse
calamiscum interpretentur, unde dicatur
Lotages, qui lotum exercent. Coelius lib.
quinto, cap. xxxv.
ἄβασια. οί. Lotophagi populi, qui ex lo-
to arbore uisitant. Apud hos Vlyssis so-
cij, degustata loto herba, redire ad nauem
noluerunt, nisi uerberibus adaçi. Homer.
Odyss. lib. ix. Est enim hæc arbor tam dul-
cis ibi cibis, ut nomē etiam genti, terræq̄
dederit, nimis hospitali, aduenarum obli-
uione patriæ.
ἄβασια. οὐ. τὸ. ἄλλομα, unctio apud Lacones.

ἄβασια.

ἄβασια. καὶ
ἄβασια. μ. ἦσω. π. υιγ. cessio, recreo. neutrum
absolutum. quieti trado, onere leuo, pro-
prie de bobus dicitur, & quarum ceruice de-
ponuntur onera, ῥόφος enim ceruicem si-
gnificat. Thucydides libro sexto: ἀπὸ νόσου
μεγάλης ἢ πολέμου βραχύντι λελωφίμεθα, ab
ingenti morbo ac bello paululum quiddā
laxamenti accepimus.
ἄβασια. quies, cessatio, τῆσσις.

Τὸ Μ μετ̄ τῷ Α.

ἄβασια. iurandi aduerbiū, præ-
sertim ubi per iuramen-
tum aliquid negat, per
præpositionē per inter-
pretati solet, iungiturq̄
accusatiuo: οὐτε μὰ τοὺς
θεοὺς ὁρθῶς ἔχρη, οὐτε παρὶ τιμῶν. Additur illi
interdum καὶ, ut καὶ μὰ θεῶν, hic non negat,
Sanè per Iouem: Hercules dicunt Latini.
μάχιν. υ. τὸ machina.
μάχιν. aster, qui recipit chordas lyrae.
μάχιν. impostura.
μάχιν. ἄδος. ἦ. magas instrumentum musi-
cum quadrum. Alij μάχιν in nominatis
uo dicunt, & idem instrumentum 'esse uo-
lunt cum Paçide, siue Pyçide, quod or-
ganum dichordon est. Anacreon magas
dipsalicum scribit esse organum, à Ly-
dis excogitatum: Apollodorus psalteriū
uocat. Coelius lib. v. cap. xxiiij.
μάχιν. ἦ. uas uinarium ligneum.
μάχιν. ἦ. incantatio, μάχιν, præstigiatura
μάχιν. μ. ἦσω. π. υιγ. incanto, liceor, lici-
tor' ue. actiuum. accusatiuo iungitur.
μάχιν. τὸ. inopinatum.
μάχιν. οὐ. δ. mangonizator, qui uaria
inter semiscet & confundit ad faciendam
imposturam.
μάχιν. ας. ἦ. purgamentum manuum, fur-
fur.
μάχιν. ας. ἦ. incantatio, præstigiatura, μάχιν
γὰρ. Duas τῆς μάχιν species tradunt:
Vnā γονταίαν appellant, qua maximè exe-
cellunt Aegyptij, quòd præcipuè δæmons-
num ibi uigerit cultus. Hæc infamis est, ac
immundorum spirituum cōmercij inaus-
picata: incantationibus, & carminibus ne-
farie curiositatis arte compositis concin-

nata: cuius studiosi, malefici uocantur, &
damnabiles sunt, eiusq̄ libros improbatæ
lectionis appellat Vlpianus. Altera uerò
quæ μάχιν dicitur, perfecta, & summa sci-
entiæ potestas, non ferè aliud est, quàm na-
turalis philosophiæ apex. Atque ut ἦ γον-
ταία omnium legum placitis exterminat,
ita τῶ μάχιν sapienissimus quisque exe-
cipit, ueneratur, & colit, ut quæ altior sit,
sanctiorq̄ philosophia, ex qua præsignis
profluat literarum claritas. Hæc certè na-
turalium consensum, dum indagine serus
pulosa rimatur exploratius, intersparias
mundo rerum potestates, alioqui quasi ille
latebratas, in naturæq̄ quodāmodo san-
ctarijs reconditas, in apertum ita produ-
cit, ut miracula inde consurgant maximè
mira, non utiq̄ magia ipsa artifice, sed na-
tura potius, cui se hæc mutuos copulādo
apte consensus ministram exhibet. Plato
diuinorum scientiam uocat, atque cultum
qua imbuatur Persarum regum filij, ut ad
mundanæ reipublicæ imaginem, suam &
ipso rempublicam administrare, distribuere
reç condiscant. Hæc ex Coelio libro quinz-
to, cap. xliij.
μάχιν. υ. τὸ. coquina.
μάχιν. macrare, quòd coci occidant cō-
quendos pecudes.
μάχιν. οὐ. δ. coquinarius.
μάχιν. υ. δ. coquus, ἀπὸ τῷ μάχιν.
μάχιν. μ. ἦσω. π. υιγ. magicam exerceo, ca-
pto deos. neutrum absolutum.
μάχιν, seu μάχιν. est magadide instru-
mento musico uti.
μάχιν. ἴδος. ἦ. offa, ensis, scapha, mensa tri-
pus. Coelius inquit, Quas imponimus, ut
collibuit, & tollimus mensas, nunc μάχιν
δας appellant, quo nomine utitur Sopho-
cles quoque. τῆς μάχιν, præter Plinium,
meminit Paulus iuriscōsultus, sed ita, ut
eo nomine tabulerium accipiat interpretes,
aut Schacherium, lib. v. cap. xxxxy.
μάχιν. αἴπω. τὸ. unguentorum massula, atq̄
pastilli apud medicos: unguentorum fec-
ces Plinius interpretatur, utpote quæ ex-
pressa reliqua liquidiori materia crassiores
relinquuntur.
μάχιν. diuinorum interpretes & cultor, recon-
ditissima quæque diuinorum operum exa-
ctissimè speculans, promensq̄ illa in actū
S iij scientiæ

Μαλαΐσσομαι. μίσηται. π. ισμαι. pigresco, mollesco: proprie est mulierū pręgnantium. Inuenitur tamen ubi de uiris dicat. De uiris sæpius ποιηρῶς aut κακῶς ἔχειρ dicitur. deponens, datiuo gaudet.

Μαλακιδωσα τὰς ῥίνας. torpescens naribus. Μαλακιδεσμα ὄα. quæ molli cute integuntur, ut in piscibus.

Μαλακομρανέως. εος. ὁ. molliceps.

Μαλακοπύρρινος. ου. ὁ. molli ligno aut nucleo.

Μαλακός. οὐ. ὁ. mollis. Μαλακὸν ἐνθιδόναι, remittere apud Herodotum. ἐν μαλακῷ factum, apud Quintilianum nihil aliud significat, quàm in carnis mollicie & raritate summam intelligi mentis sanitatem, id est, prudentiam & perspicaciam: quoniam ita affectis facile quicquid est redundantis copie, ac retrimentitiæ, digeritur, & euaporat, nec phantasticū, aut rationalis potentia, perinde syluestri tumultu obturbatur.

Quod ita esse id quoq; indicio est, quia factuos ac rudes, παχυδέρεμους, quasi crassipelles, Græci uocant. Cœli.

Μαλακότης. ητος. ἡ. mollities.

Μαλακωτικός. οὐ. ὁ. mollificatiuus.

Μαλακώσομαι. μ. οὔμαι. π. μαι. molliorem me præsto, emollior, deponens absolutum.

Μαλακῶν. μ. ὄσω. π. υνα. mollio. actiuum, accusatiuo iungitur.

Μαλακῶς ἔχειρ. incommoda esse ualetudine, ægrotare. de mulieribus pręgnantibus dicitur.

Μαλακίη. ἦρος. ὁ. mollificator.

Μαλαξάσαι. mitigare, mulcere.

Μαλακῆσαι. mitesco.

Μαλακῆω. μ. ἄξω. π. αχα. mollio, subigo. actiuū accusatiuo iungitur.

Μαλαχῆ. ης. ἡ. malua.

Μαλαχία. τὰ. aquatilia quæcunq; ossibus carent, ut sepia, polypus. Sunt uero eadem etiam exanguia ἢ ὄσπλαγχνα. quidam autem per ἢ scribunt μαλαχέα.

Μάλαα. ας. ἡ. Malea promontorium Laconiæ, quod & sine diphthongo scribit, nam anceps tam est apud Græcos q̄ Latinos.

Μαλέη. augere, crescere.

Μαλερός. οὐ. ὁ. perniciosus, uisuius, feruidus, imbecillus.

Μάλι pro μασχάλη, rustica quidem uox est, uerum addita præpositione eleganter dicitur: τὸ ἐπὶ μάλης, de re quæ fertur, aut fit

sub ala.

Μαλθαμευία. ας. ἡ. lectorum mollities.

Μαλθαμία. ας. ἡ. mollities.

Μαλθαμίζα. μ. ἴσω. π. ἴνα. mollio. actiuum, accusatiuo iungitur.

Μαλθαμός. οὐ. ὁ. mollis, delicatus, effeminatus, dissolutus.

Μάλθη. ης. ἡ. cera mollita.

Μάλθωρ. ὁ. muliebris, dissolutus.

Μάλισα. maximè, super omnem, maiorem in modum, exactè apud Thucyd. καὶ μάλισα præsertim. Construitur cum πολλῶ. Pausanias: παρερχε δὲ πολλῶ μάλισα λιγυρήσων ὁ νόσος, multa maximè: id quod Latini quoque imitati sunt. Cicer. pro lege Manilia: Multo maxima parte dignitatis atque imperij caruit.

Μαλιεῖρ. frigore contrahi & torpore.

Μάλην. ης. ἡ. contractio ex frigore.

Μάλιμος. ε. ὁ. frigidus, imbecillus.

Μάλλωρ. magis. Interdum apponitur comparatiuo. Isæus: πολλὸ μάλλωρ ἐτοιμότερον. multo promptius. Vide Commentaria Bud. Accipitur etiam pro uel potius.

Μάλλωδε, καὶ

Μάλλωμυρόωρ. imò.

Μάλλωτῆ. magis quantum ipsum simplex.

Μάλλωφθόρος. ου. ὁ. ἡ. laniger, Cereris cognomentum in Megaride: quod ab his uidetur impositum, qui mortaliū primi oues connutrire cœperint. nam μάλλωρ Græci lanā dicunt.

Μάλλωτῆ. lanata pellis. Græci Idam μάλλωτῆ uocant, uelut πολυπερδβατορ, id est, ouibus abundantem.

Μάλλωτός. οὐ. ὁ. uillofus.

M A M. M A N.

Μαμμάνουθος. propriū cuiusdam nomen, sola illustris fatuitate, sicuti & Melitides, qui adeo uecors fuisse traditur, ut uix toto ingenij captu, quinque numerare diceret. Vnde apud Aristoph. κελυνοῦτὸς μασμάνουθοι dicuntur, id est, hiantes Mammacuthi: Hinc factum opinor, ut homines id genus quosdam Mamalucos dicamus. Cœlius lib. ix. capite xxix. Alij proprium fabulæ uolunt, quam Platonis putant esse.

Μάμμα. ης. ἡ. auia.

Μάρ. quidem.

Μανδοποτόρ. οὐ. τὸ. suauium lasciuus, quale amantum esse solet infixæ lingua.

Μανδρα.

Μανδρα. ας. ἡ. spelunca, cubile.

Μανδράρορα. ἐ genere liquamentorum est uel succorum, quæ Aegineta libro v. ὀπισματῶ uocat. Vitibus adnasci solet, & est fructus ἵπποτινός, quasi somni cōciliator. Vis enim eius est ψυκτικῆ, id est, frigefaciens, & frigiditate fit somnus. Creditur item inducere obliuionem. Cœlius lib. ix. cap. xlix.

Μανδρευμα. τὸ. caula.

Μανδράς, penulæ genus, quod lorice loco solebat esse.

Μανίρωρ. ὁ. genus agrestis cantionis, dicta à Manero quodam Aegypto, eius carminibus & agriculturalionis repertore.

Μανὴ σάρξ. soluta caro.

Μάνωρ, apud ueteres fuit seruire nomen, à furore inclinatum, unde ad æneam statuam translatum uocabulum est, quam Cattæ horum lusui adhibebant. Cœlius lib. xiiij. capite liij.

Μανῶνο. μ. μαθήσομαι. π. μεμάθηκα. discō, intelligo, doceo. Aorist. secundus ἔμαθωρ. actiuum, accusatiuo iungitur.

Μανία. Latinis est insanīa, quo nomine significatur mentis ægrotatio & morbus, id est, insanitas & ægritudo animi, ut cum mens tranquillitate & constantia uacua est, propterea quod in perturbato animo, sicut in corpore, sanitas esse nõ possit. Cice. Tuscul. quæst. lib. iij.

Μανίας. ου. ὁ. torques.

Μανίος. res inana.

Μανίος. τὰ. apud Phryges magna & insignia admirandaq; facta dicebant, à Mane quodam rege suo incredibilis uirtutis & potentie uiro.

Μανικός. οὐ. ὁ. insanus, furiosus.

Μανιδής. εος. ὁ. ἡ. furiosus.

Μάννα. manna, de quo multa Nicolaus Leonicensis, uox est Syra aut certè Chaldæa. Nam Hebræi man dicunt, ut habetur Exodus di decimo sexto.

Μάνωρ. ε. ὁ. genus ornamentum collaris, quod & μανίωρ dicitur, unde μαννοφθόρος, qui eo utitur, περιτραχηλία habens.

Μανός. οὐ. ὁ. rarus, insanus.

Μανόταξ. τὰ. incertissima.

Μανότης. ου. ὁ. insanus.

Μανόσθαι. insanescere (ut sic dicam) insanum fieri.

Μανόφυλλος. ου. raris folijs.

Μαντήα. ας. ἡ. καὶ

Μάντευμα. απω. τὸ. diuiniatio, uaticinium. Μαντήορ. ε. τὸ. locus uaticinandi, uaticinium, oraculum.

Μαντεύσομαι. μέυσομαι. π. ευμαι. uaticinor, oraculū peto. Μαντεύθειαι & χεῖσαι dicit deus. Vide Comment. Budæi. deponens, accusatiuo iungitur.

Μαντευτινός. uates, arte diuinandi præditus.

Μάντης. ε. ὁ. uates. Nonnulli μάντης per ἢ pro eodem.

Μαντινῆ. ἦρ. ἡ. diuiniatio, præscientia futuri, diuinandi ars.

Μαντινός. οὐ. ὁ. uaticus.

Μάντις. ἰος. ὁ. locustæ genus est, quæ in stipulis enascatur, uirens colore, corpore prælongo, pedibus item prælongis, quos & assidue agitat. Vnde hac ratione Theocritus Idyll. u. præmacram ac pertenuem significauit puellam, inquiring: εὐρε θεός τὸρ ἀλιτρερ, ἔχειρ πάλαι, δὲν ἐπιβήμας. Μάντις τοι τὸρ νύκτῃ χροῖεται ἀμελαμῆα. Noxij hoc animantium genus molestiq; aspectus est: unde adagium, Mantis te uidit, in eos dicitur quibus fascinator oculus mali quippiam obiecit. Nicander Brassicam, quæ sacra sit μάντην appellauit.

Μαντοσύνη. ης. ἡ. uaticinium.

Μανῶ. indico, declaro, expono.

Μανώδης. εος. laxitas.

Μάνωσις. raritas.

M A P.

Μάραθρορ. ε. τὸ. marathrum, feniculus syluestris grandior.

Μαραίνωμαι. μ. οὔμαι. π. ασαι. marcesco, flaccesco, tabesco, tabefio, extinguo, arefco. Dicitur autem de igne etiam paulatim collabente, & sensim extincto, Aristotel. τὸ πῶρ ἐὰν μήτις ἡνὶ μαραίνεται, id est, Ignis, nisi quis eum moueat, marcescit. & apud Homerū φλόξ ἔμαρῶνθη, id est, flamma confidit & uanescit, exolefcit. passiuum.

Μαραίνο. μ. ἀνῶ. π. αμα. tabefacio, obscuro.

Μάρανσις. καὶ

Μαρασμός. οὐ. ὁ. tabo, marcor, flacciditas, tabes, defectio. quo nomine seniu in homine significari dixit Galenus: nimiu cum calor sit tabes, id quod in stirpibus est ἀύανσις.

Μαρασμάδης. tabidus.

Μαραῶνο. splendo. hinc σμάραγδος, smaragdus lapis.

Μαραυγῆρ. petstringi lumina.

Μαρζάινω. μ. ἀνῶ. π. αμα. insanio, facio insanire.

Μαρζαρίτης.

μαργαρίτης. ὁ. δ. margarita, unio.
 μαργάω. ago nimium festinanter, furio.
 μάργος. οὐ. δ. edax, ὁ μάργος.
 μαργίτης. οὐ. δ. stupidus, à Margite quodam
 insigni fatuo, qui ultra quinque numerare
 non possēt, & cum uirginem duceret, eam
 non ausus est attingere, ne illa matri eius
 rem indicaret.
 μάργος. edax, ignauus, infanus, stolidus.
 μάργος. ὁ. seu μάρις, nam uariē scribitur, men-
 suræ genus sex cotylarum capacis.
 μαρίλη. ἡ. ἢ. cinis, fauilla, languidus ignis.
 Item puluis ac carbonum tenuissima. Vn-
 de illud: Faber fumo oppletus & marila.
 μαριλινοί. οἱ. carbones.
 μαρμαίρω. μ. ἀρῶ. π. ἀρῶ. resplendo. neutriū
 absolutum.
 μαρμαίρεος. οὐ. δ. splendidus.
 μαρμαρίνος. οὐ. δ. marmoreus.
 μάρμαρον. ὁ. τὸ. luciditas marmoris.
 μάρμαρος. οὐ. δ. marmor.
 μαρμαρυγή. ἡ. ἢ. splendor.
 μάρυμα. pugno. deponens, datiuo iungit.
 μάρις. ἡ. ἢ. manus.
 μάριος. μ. ἀρῶ. π. ἀρῶ. capio. actiuum, ac-
 cusatiuo iungitur.
 μαρσύας. οὐ. δ. Marfya.
 μαρσπιον. ὁ. τὸ. ἢ.
 μάρσπος. ὁ. δ. marsupium, sacculus, crumena.
 μάρτυρ. υρος. ὁ. δ. testis.
 μαρτυρία. μ. ἡσώ. π. ἡσώ. testor, testimonio sum.
 μαρτυρία. ἡ. ἢ. testimonium. Ἐμβάλλεται μαρ-
 τυρία, proferre testimonium.
 μαρτύριον. οὐ. τὸ. idem.
 μαρτύρομαι. testor, testem adduco, attestor.
 μάρτυρος. οὐ. δ. testis, poetice pro μάρτυρ.
 μάρτυς. υος. ὁ. idem.
 μαρτυρέται. tuminat.
 μάρωρ. υνος. ὁ. Maro rex Thraciæ.
 μαρώνεια. ἡ. ἢ. urbs Thraciæ.

Μ Α Σ.

μάσαι. Aeolica lingua, religare, destinare.
 μάσλης. ὁ. δ. Iorum maceratū & emollitum:
 Item uerbero, homo futilis & nullius fru-
 gis, qui nil firmum, nil stabile meditatur,
 unumquod dicit & mox aliud facit.
 μάσος. οὐ. δ. idem quod μάσος. Quamquam
 sint qui utroque modo differentiae causa-
 scribant, ut alterum sit uiri, alterum mulie-
 ris. Dicitur autem μάσος, teste Suida, ἀπὸ
 τῆς θῆς τὸ θηλάει: μάσος uero διὰ τὸ μέσος εἶναι
 γάλακτος.

μάσσομαι. mando mandis. deponens, accu-
 satiuo iungitur.
 μάσσω. tractare, capere, tangere, percute-
 re, cogere.
 μάσσορ. τὸ. longius, maius.
 μάσσω. μ. ἀξώ. π. ἀξώ. pinso, abstergo, premo,
 mollio, subigo, conspergo. actiuum, accu-
 satiuo iungitur. Dicitur etiam μάσσω.
 μάσσορ. υνος. ὁ. ἢ. longior. Xenoph. ἂν μὴ πο-
 λὺ μάσσορ ἴδῃς εἶναι.
 μάσξ. υνος. ἡ. esca, os oris: interdum genus
 locustæ quod brucum uocant.
 μάσξυξ. labra contrahit, à lactentibus pue-
 ris ductum, qui mammam trahentes ore
 labia contrahunt.
 μάσξυξ. μ. εἶσω. π. εἶσω. inquirō, peto, requi-
 ro, opto. actiuū, accusatiuo iungitur.
 μάσξυξ. οὐ. δ. mastigia, uerbero. onis, manu-
 cipia quæ cædunt, hoc uocantur nomine.
 μάσξυξ. flagello indigeo.
 μάσξυξ. οὐ. δ. licitor, qui de uia cedere iuz-
 bet.
 μάσξυξ. οἱ. flagelliferi, licitores erāt decem-
 uirorum.
 μάσξυξ. μ. ἀσώ. π. ἡσώ. uerbero. ras. flagello,
 castigo. actiuum, accusatiuo iungitur.
 μάσξυξ. μ. ἡξώ. π. ἡξώ. pulso, uerbero, loro inae-
 po. actiuum, accusatiuo iungitur.
 μάσξυξ. υος. flagrum quo ceduntur mancipia.
 μάσξυξ. ἡ. ἢ. mastiche ex arbore resina.
 μάσσοι. οἱ. terrarum supercilia, durities.
 μάσσορ. οἱ. magistratus erat de rebus publi-
 cis inquirendis, Latini quæsitores uocant.
 μάσσορ. οὐ. δ. mamilla, proprie mulierum, au-
 thore Suida, sed tamen apud Lucianum
 in Toxare, & de uiris dicit: σπασσάμωρ τῆ
 μιναίμωρ, πᾶσι τῶν μάσσορ. Alij de feminis di-
 ci hic uolunt, & μάσσορ mammam esse bru-
 torum & pectus posuerūt. Significat item
 montis cacumen, & poculi genus apud
 Athenæum.
 μάσξυξ. οὐ. τὸ. locus ubi uersantur lepiones
 prostibulum.
 μάσσορ. ἡ. ἢ. lenocinium.
 μάσσορ. μ. εἶσω. π. εἶσω. lenocinor.
 μάσσορ. οὐ. δ. ἢ. leno, lena, seductor.
 μάσσορ. οὐ. δ. idem.
 μάσξυξ. ἡ. in herbis concaui dicuntur ge-
 niculi, Latini alas nominant. Sic item uo-
 cantur sinus sub summo brachio, Latini
 axillas uocant aut alas.
 μάσξυξ. ἡ. ἢ. subala, pars nauis.

μάσξυξ.

μάσξυξ. ἡ. ἢ. Iorum ad alligandum es-
 quos curui.
 μάσξυξ. μ. ἡσώ. π. ἡσώ. obtrunco per igno-
 rantiā extremas parteis corporis, per alas
 suspendo.
 μάσξυξ. ἡ. ἢ. μάσξυξυξ.
 μάσξυξ. τὸ. obtruncatio extremarū par-
 tiū corporis, quæ à latronibus fieri solet,
 ne cognoscatur iugulati cadauer.
 Μ Α Τ. Μ Α Υ.
 μάττω. μ. ἀσώ. π. ἀξώ. stultē facio, neutrum
 absolutum.
 μάττω. μ. ἡσώ. π. ἡσώ. uana iacto.
 μάττω. ἡ. ἢ. uaniloquium, de rebus ua-
 nis disceptatio.
 μάττω. ἡ. ἢ. uaniloquus, qui de rebus nihil
 curiosus disputat.
 μάττω. ἡ. ἢ. ἀσώ. π. ἡσώ. frustror.
 μάττω. frustra conari & nihil perficere.
 μάττω. ἡ. ἢ. Plutarcho dicitur de philoso-
 phis argutis & sophisticis. Est enim inanis
 labor, inane studium.
 μάττω. ὁ. δ. uanus, demens, stultus, ineptus.
 μάττω. ἡ. ἢ. inane studium.
 μάττω. ἡ. ἢ. est inanis & superuacua artis
 imitatio, quæ nihil nec boni nec mali af-
 fert, sed inanem tantum laborem. Qualis
 fuit, qui ciceris grana ex spacio fatis lon-
 go in acum sine frustratione iaciendo in-
 figebat.
 μάττω. οἱ. inanium artium studiosi, qui
 laboris infumunt plurimum operæ precio
 nullo.
 μάττω. ἡ. ἢ. uanitas.
 μάττω. ἡ. ἢ. uanæ mentis homines.
 μάττω. μ. εἶσω. π. εἶσω. μάττω.
 μάττω. μ. ἡσώ. π. ἡσώ. ἀμαρτάνω, infanio, ineffi-
 cax sum, ignauus sum.
 μάττω. frustra, gratis.
 μάττω. uanè uiuo.
 μάττω. οὐ. δ. Matthæus.
 μάττω. οὐ. δ. matiolcechus, qui parçē co-
 medit, aut qui è minimis rebus seu mensu-
 ris captat lucrū: ἀπὸ τῆς μάττω & λέγω quod
 est lambo.
 μάττω. ὁ. τὸ. mensuræ genus, & id quod mi-
 nimum est.
 μάττω. circumspectio, grauiter fero, incereo.
 μάττω. οὐ. δ. stultus.
 μάττω. οἱ. uorantes.
 μάττω. locus esse aiunt in quo uersan-
 tes uetulæ comedunt aut se mutuò inces-

briaturos fuscipiunt.
 μάττω. cibi genus delicatissimi, cuius memi-
 nit Martialis, & late exponit Athenæus li-
 bro decimoquarto.
 μάττω. opiparē & suauiter uiuere.
 μάττω. multa comedo, placentis uescor.
 μάττω. ἡ. ἢ. gladius. Ther. μάττω. ἡ. ἢ.
 μάττω. οὐ. δ. stultus, obscurus.
 μάττω. Numidæ.
 μάττω. μ. ἀσώ. π. ἡσώ. ἀφανίζω, actiuum, ac-
 cusatiuo iungitur.
 μάττω. οὐ. τὸ. maufoleum.
 Μ Α Χ. Μ Α Υ.
 μάχαιρα. ἡ. ἢ. gladius.
 μάχαιριστον. ὁ. δ. gladiolus.
 μάχαιρον. οὐ. τὸ. cultellus.
 μάχαιρος. ἡ. ἢ. nouacula, culter tonforius.
 μάχαιροποιός. gladianj & telorum artifices.
 μάχαιροποιον. officina gladiatoria.
 μάχαιροφόρος. ὁ. δ. ensifer.
 μάχαιρος. ὁ. Machaon Aesculapij filius.
 μάχη. ἡ. ἢ. pugna.
 μάχημα. υνος. ὁ. pugnans.
 μάχημα. οὐ. δ. pugil.
 μάχος. ὁ. δ. bellator, bellicosus, pugnax.
 μάχης. ἡ. ἢ. meretrix.
 μάχης. οὐ. δ. adulter, μάχης.
 μάχης. ἡ. ἢ. meretrix.
 μάχης. οὐ. δ. πόρνος, adulter, intemperans.
 μάχης. ἡ. ἢ. dicuntur impij apud Græcos
 & periti, quos ἀσώπος dicunt.
 μάχης. ἡ. ἢ. adulteriū, impudicitia, scor-
 tatio.
 μάχης. μ. μάχης. π. μάχης. pugno.
 deponens, datiuo gaudet.
 μάχης. contrarium, inconsequens.
 μάχης. καὶ
 μάχης. incassum.
 μάχης. οὐ. τὸ. uanum, immodicum, aceta-
 bum, graue.
 μάχης. ὁ. qui frustra nugas effutit.

Τὸ Μ μεΓ Ἰ Ε.

Με. me.
 μέγα. ualde, magnopere.
 μέγα. τὸ. magnum.
 μέγα φέρεται. Plato pro magni referre dixit,
 hoc est, ὅλον διαφέρειται. Vide Cōmentaria
 Budæi.
 μέγα φρονέω. insolens, insolens sum, mihi pla-
 ceo, efferor.
 μέγα φρονέω. ὁ. δ. qui in magni iniuriatur.
 μέγα φρονέω. magnanimus.

μέγα.

Μεγαρά. ας. ἢ. Megæra, una ex tribus futijs.
 Μεγαίρα. οδι, inuideo, æmulor, priuo.
 Μεγαίτης. ἰος. δ. ἢ. ingens.
 Μεγάλα. ualde.
 Μεγάλας κωθωνίξειδαι ἢ τροπίνας. prebiberet largiter & magnis poculis certare. Attica est βραχυλογία.
 Μεγαλαχίω. μ. ἴσω. π. ηνα. iacto, gloriol. neutrum.
 Μεγαλαχία. ας. ἢ. iactantia.
 Μεγαλαχος. ε. δ. iactator, magnanimus.
 Μεγαλαχούμαι. μεγαλαχίω.
 Μεγαλαχούμιος. audacia timidus.
 Μεγαλήορ. τδ. magnificentia.
 Μεγαλήος. ου. δ. magnus, uenerandus, sublimis, imprimis æstimandus.
 Μεγαλασίς. ιτω. ἢ. maiestas, magnificentia.
 Μεγαλείως. magnificè.
 Μεγαλιμπωρος. magnarū rerum negotiator.
 Μεγαλεπιβόλος. qui quod suscipit quamlibet magnum, ad exitum persequitur. Vide Budæi Commentaria.
 Μεγάλη. ης. ἢ. magna. Μεγάληρ βουλήρ, summum consilium uertit Gaza.
 Μεγαλιγορέω. μ. ἴσω. π. ηνα. magnifico, extollo, magna iacto, magna loquor, iactito, magno strepitu fastuque uiuo, neutrum absolutum.
 Μεγαληγορία. ας. ἢ. μεγαλαχία.
 Μεγαλήωρος. ορος. δ. magnanimus, superbus.
 Μεγαλήομαι. μ. ἴσομαι. magnifacio.
 Μεγαληνοί. unguentum ob præstantiam id nominis adeptum.
 Μεγαλόθυοι. ex Strabone dicebant sacerdotes Ephesæ Dianæ.
 Μεγαλονομοσύνη. ης. ἢ. celsitudo animi & liberalitas.
 Μεγαλονομωρ. ονος. δ. magno animo & excelso, liberalis. ὅς ἄν δύνηται τὰ μέγιστα τῆ ζωῆς μὴ διαπραΐξειδαι. Bud.
 Μεγαλοδωρία. magna largitio, munificencia.
 Μεγαλοδωρος. ε. δ. qui magna donat.
 Μεγαλομόδοι. οί. quorum opera magna mercede conducta est.
 Μεγάλοπτο. ε. δ. ἢ. ualde infelix.
 Μεγαλοπέφαλοι. οί. capitones.
 Μεγαλοπύδνος. qui in magnis aggrediendis uitæ non metuit. Bud.
 Μεγαλόπυλος. sine crassioribus cruris, prælongis membris.
 Μεγαλόυνα. ας. ἢ. superbia, prudentia, magnanimitas.

Μεγαλόνομη. τδ. magnitudo animi.
 Μεγαλόνομος. animo magnifico præditus, & metis præstantia, qui etiam μεγαλοφυής dicitur. Vide Budæum.
 Μεγαλοπραγμασύνη. ἢ. magnificentia.
 Μεγαλοπραγμασ. ονος. δ. factiosus.
 Μεγαλοπρέπεια. ας. ἢ. μεγαλοπραγμασύνη.
 Μεγαλοπρέπης. ἰος. δ. ἢ. magnificus, præclarus
 Μεγαλοπρέπης. munificè, magnificè.
 Μεγαλοπόνυρος. qui in magnis improbus est, & immani improbitate præditus, qui etiam ὕβριστς dicitur. Bud.
 Μεγαλορήμοιό. μ. ἴσω. π. ηνα. magna loquor, iacto, neutrum absolutum.
 Μεγαλορήμοσύνη. ης. ἢ. magniloquentia.
 Μεγαλορήμων. ονος. δ. ἢ. magniloquus.
 Μεγαλορήμοντες. ostentantes sese. Vultur hoc uocabulo Lucianus de dijs loquens, quòd fastu quodam uiuant. Dicitur ἄπο τῆς μεγαλοῦ & ῥήσεως, quòd omnia magna loquantur, & nihil plebeium.
 Μεγαλοσύνη. ης. ἢ. maiestas.
 Μεγαλότερος. præstans in magnitudine artificio uel artis. Bud.
 Μεγαλότοχοι. Inmani audacia præditi.
 Μεγαλοτοχίς. τδ. grandium rerum conatus.
 Μεγαλοτοχία. ας. ἢ. magnificentia.
 Μεγαλοφρονέομαι. ἢ
 Μεγαλοφρονέω. μ. ἴσω. π. ηνα. superbio, gloriol. neutrum, datiuo iungitur.
 Μεγαλοφρονής. ἰος. δ. ἢ. superbus.
 Μεγαλοφρόνης. magnificè, largiter.
 Μεγαλοφροσύνη. ης. ἢ. animi magnitudo, arrogantia.
 Μεγαλόφρων. ονος. δ. ἢ. magna sapiens, magnanimus, magnificus.
 Μεγαλοφυής. δ. μεγαλόνομος.
 Μεγαλοφυνία. ας. ἢ. magnitudo & excellentia uocis.
 Μεγαλόφωρον. ε. magniuocum.
 Μεγαλοψυχία. ας. ἢ. magnanimitas quæ etiam μεγαλονία ἢ μεγαλοφυνία dicitur.
 Μεγαλόψυχος. ου. δ. magnanimus.
 Μεγαλόψυμαι. superbio.
 Μεγαλόψω. μ. ἴσω. π. ηνα. magnifico, magnifacio, magnum dico, actiuum, accusatiuo iungitur.
 Μεγαλόψωμος. celebre, magni nominis.
 Μεγαλωσί. magnificè.
 Μεγανήτης. ου. δ. magnus.
 Μεγάνωρ. epitheton diuitiarum, quæ factum & animum addunt.

Μεγάρα. ας. ἢ. Megara Creontis filia, Herculis uxor.
 Μεγαροί. aduerbium, Megarè.
 Μεγαρον. τδ. domus ampla propriè, sed improprie quæcunq; domus.
 Μεγαρίω. famefco, magna loquor.
 Μεγας. τῶ μεγαλου. τὸν μέγαν. ὁ μέγας. δ. magnus. μεγαλάς κωθωνίξειδαι, ἢ τροπίνας, magnis poculis certare.
 Μεγας δακτυλος. pollex, qui dicitur etiam ἀντιχειρ.
 Μεγας. ἰος. τδ. magnitudo, proceritas.
 Μεγαστωρ. ε. δ. multum amabilis, elatus.
 Μεγαστες. οί. primates, megistanes, quo & Suetonius utitur in Caligula, & Cæsare.
 Μεγιστος. ου. δ. maximus, amplifsimus.
 Μ Ε Δ. Μ Ε Ζ. Μ Ε Θ.
 Μείω. μέδω. rego.
 Μείωμος. ε. δ. modius. Vide Assen Budæi.
 Μείω. impero, curo, genitiuo iungitur.
 Μείωρος. ονος. δ. rex, imperator.
 Μείω. τδ. genitalia, pudenda.
 Μείωμερον. interdiu, per diem. Atticè pro ἐν ἡμέρᾳ, unde apud Plutarch. μετ' ἡμέραν κωθῆται, interdiu aleæ.
 Μείωρον. paulò post, aliquanto post.
 Μείωμις. μ. ὄσω. π. ηνα. conglutino permittendo, id est, transponendo adapto. Est etiam id, quod Latinis constituo dicitur, id est, ἐπιανορθόμαι.
 Μείωμισηομαι. accommodor.
 Μείω. dimitteret.
 Μείω. dimitto.
 Μείωσθε. accipiebat.
 Μείωσθη. traduco, distrahor. Philo. μετέλκωσθη τῶν δούλων ἐς τὸ νοθεύειν.
 Μείωσις. ἰος. ἢ. participatio.
 Μείωσμομαι. assequor, datiuo iungitur, require ἴσομαι.
 Μείωσθαι. quæro, adsum.
 Μείωσθησμομαι. transduco.
 Μείωσθη. οί. qui semigrarunt è uita.
 Μείω. ης. ἢ. ebrietas, temulentia.
 Μείω. proiecit.
 Μείωμενός. ού. δ. diurnus.
 Μείωμωσύνη. ης. ἢ. negligentia.
 Μείωμω. ονος. δ. ἢ. dimittens, parcens alteri, negligens, εἰς ἄλλος.
 Μείωμω. ἢ
 Μείωμι. μ. ἴσω. π. ηνα. negligo, prætermitto, concedo, omitto, desero, dimitto. cū gto.
 Μείωμιμι. μ. μετῴσω. π. ηνα. transmuto, luxo,

ut cruribus luxatis sit, loco moueo aliquè, ablego, transfero, transmitto, migro, transmigro, & secedo, id est, procul ab hominū frequentia recedo. Budæus.
 Μείω. postquam.
 Μείωδέα. ας. ἢ. insidiae.
 Μείωδέω. μ. ἴσω. π. ηνα. decipio, astutor, pertransco, aliquid ex insidijs adior.
 Μείωδιός. qui rationem artis, & discendi cōpendia sequitur.
 Μείωδος. ου. ἢ. breuis uia, methodus, disciplina. Gaza uiam rationemq; docendi transstulit. Quintilian. μέθοδον appellat, quam Cicero uiam, artem, & rationē. Idem Quintilianus alibi breue dicendi compendium uertit. Budæus.
 Μείωριον. ου. τδ. finis, confinium.
 Μείωριος. ε. δ. conterminus, confinis.
 Μείωρμισηομαι. muto, transfecto.
 Μείωσις. ἢ. commentum, ars.
 Μείω. υς. τδ. uinum.
 Μείωμωσος. Bacchus significatur.
 Μείωμομαι. μ. ἴσομαι. π. ηνα. ebrius sum.
 Μείωσμομαι. ebrior.
 Μείωσθη. inebrio.
 Μείωσθη. τδ. ebrietas.
 Μείωσθος. ε. δ. ebrius, temulentus.
 Μείωσθός. uinosus.
 Μείωσθη. μ. ἴσω. π. ηνα. inebrio, actiuum, accusatiuo iungitur. Accipitur pro ebrius sum. Dicitur autem μεθυσθαι, quòd ebrii fierent μετὰ τὸ θυειν, id est post sacrificium, nam se inuitare largius rei diuinæ causā, fas credebatur.
 Μείωσθη. ebrius, apud Aristotel.
 Μ Ε Ι.
 Μεταζωγίω. pondero, pendo, munera fero, posteriores parteis habeo.
 Μετάω. μ. ἴσω. π. ηνα. subrideo, rideo, neutrum absolutum.
 Μετάω. μ. ὄσω. π. ηνα. rideo, neutrum absol.
 Μετάωμα. ατω. τδ. risus.
 Μετάω. μετάω.
 Μετάω. arrideo, renido.
 Μεταωπῶ. posteriores fero.
 Μεταωπημα. τδ. partes inferiores, deterior conditio.
 Μετίωρ. ονος. τδ. maius. Accipitur pro magis.
 Μετίωρος. magnificentius interdum.
 Μετίωρ. ονος. ἢ. ἢ. maior. Μετίωρ λόγος ἔργον, facinus maius quàm ut uerbis explicari possit.
 Μετίωσθαι. ατος. pratum, paradifus.

Τὸ Μ **μῆ**
Μ **Ε.**
 μέλιγμα. αποτ. τὸ. donariū, laceratio, munus,
 μελιτιήριον. β. τὸ. placatio. (dos.
 μελιτιήριος. β. δ. blandus.
 μέλιπτος. β. δ. suavis, blandus.
 μέλιπος. β. δ. fraxineus.
 μέλιον. β. τὸ. munus demulcens.
 μελιώματα. μίξομαι. π. ι. γ. μα. palpo, a

lor, a f
 sentior, mitigo, in beneuolentiā. educo.
 μελιώω. μίξω. π. ι. γ. α. demulce o. actiuum, ac
 cusatiuo iungitur. κατὰ μελιώωσιν, permul:
 cere uerit Gaza.
 μελιχία. α. β. η. mansuetudo, iucunditas.
 μελιχίος. β. δ. η.
 μέλιχος. suavis, tranquillus, blandus, indul:
 gens, clemens: epitheton Iouis.
 μελιχόμιτις. β. δ. η. mansueti ingenij & suavis.
 μέιον. ο. ο. τὸ. minus.
 μέιον. τὸ. inquit Dio. corides, κελούμιον ἄθα
 μαντιόν, herba est.
 μεουέντημα. αποτ. τὸ. καὶ
 μεουέντια. α. β. η. diminutio, defraudatio, infe:
 riores partes, conditio deterior.
 μεουέντιω. μ. ἡ. σ. ω. π. η. γ. minus habeo, dimi:
 nuor, inferiora habeo. opponitur τῷ πλεον:
 μεουρίσηρ. minoribus terminis finire. (νεκτῶ.
 μεούρου. τούς. mancos.
 μεόω. μ. ὠ. σ. ω. π. η. γ. minuo, actiuum, accusa
 tiuo iungitur.
 μερανεύομαι. καὶ
 μερανεύομαι. adolefco, pueriliter ago, adole
 scentis more lasciuio & exulto.
 μερανήλιον. β. τὸ. καὶ
 μερανήιον. β. τὸ. adolescentulus.
 μερανεύομαι. adolefco.
 μερανήσιμη. η. β. η. adolescentula.
 μερανήσιμος. β. δ. η. adolescentulus.
 μερανήωδης. ε. ο. β. η. iuuenilis, puerilis.
 μέραξ. α. ο. β. δ. adolescent, pro puella apud
 Lucianum. Quidā dici uolunt quasi εἶραξ,
 ut sit puer, qui iam loqui potest, ab εἶρα.
 μέρομαι. diuido, fortior.
 μέρω. μ. ε. ρ. ω. π. μίμορος. diuido. aor. primus,
 ἕμορος, καὶ ἕμορος.
 μέρς. ἐνός. δ. mensis. Aeolicē pro μήρ.
 μέσον. τὸ. minimum.
 μέωμα. αποτ. τὸ. μέωσις.
 μέωρ. minor.
 μεῶν. numerus.
 μέωσις. ι. ο. β. η. diminutio.
 μέωψ. ο. ο. β. δ. lusciosus.

Μ Β Λ Α.
 μελάγγειον. β. τὸ. nigrū solum, pulla terra. a

τὸ Ε.
 pud Herodotum μελάγγειος legitur.
 μελαγχάτης. qui nigro est capillitio.
 μελάγγελμα. γ. ἄ. iustia ferarū, loca quæ hyeme
 ob concauitatem niue non teguntur.
 μελάγγελος. β. δ. pallidus & niger.
 μελαγχολία. μ. ἡ. σ. ω. π. η. γ. infanio, atra bile
 stomachor. neutrum absolutum.
 μελαγχολία. α. β. η. atra bilis, furor, ut interpre
 tatur Cicero.
 μελαχολικός. ο. β. δ. infans, qui atra bile abun
 dat.
 μελαχολικός χυμός. humor melancholicus.
 μελαχρόδες. qui sunt atro colore.
 μέλαθρον. ο. β. τὸ. atrium, palatium, propriē
 trabs in medio domus fumo denigrata, &
 à parte tota domus, καὶ τὸ πᾶν γυναικῶν μόριον
 μελαδίνος, καὶ μελεδάρ. procurator, præfectus
 domus, custos, μεριμνητής.
 μέλαινα. η. β. η. nigra.
 μελαιναέτος. aquila fulua, interprete Gaza.
 μελαίνωμα. nigreo, deponens.
 μελαίνω. μ. α. ὠ. π. η. γ. denigro, actiuum, accu
 satiuo iungitur.
 μέλαος. β. δ. miser, uanus.
 μελαμβάφης. τὸ. quod nigrum extinctura.
 μελάμβιος. obscuræ uite.
 μελάμβωλος. terræ epitheton, quæ nigras ha
 bet glebas, unde etiam pingue solum iudi
 catur ac fertile. hinc μελαμβωλορ.
 μελαμπέταλος. δ. nigris folijs.
 μελαμπόδιον. β. τὸ. melampodium herba.
 μελάμπυρος. cui niger est podex, cognomē
 tum Hercules, ut minimē effeminati, aut
 mollis, nam talem λευκόπυρον nominant.
 μέλαρ. α. ο. β. τὸ. nigrum id quod pupillā am
 bit, atramentum.
 μελαναμονία. μ. ἡ. σ. ω. π. η. γ. induo nigram ue
 stem. neutrum absolutum.
 μελαναμόνιον. atratus, & uestibus lugubribus
 indutus. Vide posteriores annotat. Budgij
 in Pandect.
 μελανέμων. ο. ο. β. δ. η. pullatus, nigris indutus.
 μελανθία. atriuifia.
 μελανθιον. β. τὸ. papauer nigrum. Dicitur et
 tiam μελάσπερμα. Latine git dicitur.
 μελανθιος. β. δ. Melanthius uiri nomen.
 μελανθος. β. δ. Neptunus ab Atheniensibus
 dicitur.
 μελαντία. α. β. η. nigredo.
 μελαντίσηρ. nigricare.
 μελαντιον. ο. β. τὸ. uiola nigra.
 μελανόραμμος. dicitur ab Aristotele melanu
 rus, a

Τὸ Μ **μῆ**
Μ **Ε.**
 rus, à linearum nigredine, quibus interstin
 guitur.
 μελανοδόχαιον. β. τὸ. atramentarium.
 μελανοδόμος. habens capillitium nigrum.
 μελανούρον. caudatum.
 μελανούρος. serpentis genus in Lybia & Ara
 bia præcipuē nascens, & est uipera magni
 tudine minor, ad inferendā perniciem ce
 lerior multo: quos mordicis apprehende
 rit, siti inardescunt uehementius, ad po
 tumq; effere uescūt, ac inde incessanter hau
 rientes dissiliunt mox: cauda lineis duabus
 nigrisq; distinguitur (unde & nomen acce
 pit quasi nigræ caudæ) corpore albicante
 reliquo. Dicitur & alijs quibusdam nomi
 nibus: δίσκος, πρησις, κούσωρ, κεντρικς. Cæli.
 lib. xliij. cap. lxiij.
 μελανοφθαλμός. habens nigros oculos.
 μελανόφρεος. ο. ο. β. η. nigri aut densi supercilij.
 μελανοχρῶς. ο. β. δ. nigricolor.
 μελανόχρος. αποτ. δ. habens nigrum corpus.
 μελανότατος. β. δ. η. nigerrimus.
 μελάντερος. β. δ. nigrior.
 μελαντιρία. atramentū futuriū apud Lucian.
 μελανύρος. ο. β. δ. η. habens aquam nigram,
 & profundam.
 μέλας. τὸ μέλανος. δ. niger.
 μέλασμα. αποτ. τὸ. καὶ
 μελασμός. ο. β. δ. denigratio.
Μ Β Λ Δ. **Μ Β Λ Ε.**
 μέλιθμα. liquefio.
 μέλιθω. curo.
 μέλιθμα. αποτ. τὸ. cura, ærumna.
 μέλιθω. elixo. neutrum, accus. iungitur.
 μέλιθρον. ὠνος. δ. η.
 μέλιθρον. η. β. η. cura. Gaza in sceminino gene
 re usus est in Ciceronem.
 μέλιθρονος. ο. β. δ. procurator, φρουριστής, ἐπίτρο
 πος ἐπιμελητής, curator.
 μέλα. cura est. genitiuo iungitur. Dicimus
 μέλα μοι τούτος, μέλα μοι τούτου. & μέλα
 μοι τούτο. Bud.
 μέλερμ. υ. ο. β. δ. qui nā grandior pueris præ
 est, atq; legeis præscribit.
 μέλεσι. membratim, κατὰ μέλος.
 μέλερ. incassum.
 μέλεος. β. δ. tardus, ociosus, uanus, infelix,
 miser.
 μελετάω. μ. ἡ. σ. ω. π. η. γ. meditor, excogito, ex
 erceo, ætumo. actiuum, accusatiuo iungit.
 Hinc Latinis meditor deductum est.
 μελέτη. η. β. η. meditatio, exercitatio, cura, de

τὸ Ε.
 clamatio, institutum.
 μελέτημα. αποτ. τὸ. meditatio.
 μελετηρός. ο. β. δ. meditatiuus.
 μελετής. δ. tardus.
 μελετητήριον. β. locus exercitationis.
 μελετητιός. β. δ. declamatorius, meditatiuus
 μελέτω. cura sit.
Μ Β Λ Η. **Μ Β Λ Ι.**
 μέλη. η. poculi figulini species.
 μέλη. γ. membra.
 μεληδόν. aduerb. membratim.
 μέλημα. αποτ. τὸ. καὶ
 μέλησις. ι. ο. β. η. cura, cunctatio.
 μελησιμός. ο. β. δ. cunctatio.
 μέλι. ι. ο. β. τὸ. mel.
 μέλι. α. β. η. fraxinus.
 μελίτηρος. υ. ο. β. η. uocalis, siuaiter canens.
 μελίθειον. τὸ. fauus.
 μελίθης. ι. ο. β. dulcis, mellitus.
 μελίθωμα. μίξομαι. π. ι. σ. μα. mellitū facio, cano
 μελίθω. μ. ἡ. σ. ω. π. η. γ. cano, trunco. actiuū, ac
 cusatiuo iungitur.
 μέλιη. lancea, inuenitur pro ape.
 μελιμήρις. ἰδος. η. fauus, genus uitis aut plan
 tæ, huleris genus in cubitis & genibus, di
 ctum à melle & fauo.
 μελίμετρον. β. τὸ. mullum, aqua mullā.
 μελιμήτης. ο. β. δ. cantor, poëta.
 μελίλωτον. β. τὸ. melilotū arbor, fertula cam
 pana.
 μελίμυλον. β. τὸ. genus mali à dulcedine mel
 lis, à quibusdam γλυκύμυλα dicuntur.
 μέλιμη. η. β. η. panicum, leguminis genus.
 μέλιμος. ο. β. δ. luteus.
 μελίπνητον. β. placenta ex melle.
 μελίπνοος. β. δ. η. siuaiter spirans.
 μελιποιδω. mellifico.
 μελίρροτον. β. δ. mellifluus.
 μέλισα. η. β. η. apes. Inuenitur pro obulo.
 μελιωάσις. cognomen Iouis.
 μελιωαία. γ. aluaria.
 μελιωσις. β. δ. melleus.
 μελιωσποσ. pastor apum.
 μελιωσφυλλον. apiastrum herba.
 μελιωσρον. ὠνος. δ. apiarium.
 μελισί. membratim.
 μελιτώα ὀδύνη. melitæa linthea: non à mel
 le fit deriuatio, sed ab insula Melite.
 μελιτώσις. β. δ. melitæus, ut μελιτώσις κυνιδιον
 dicitur de catellis qui in delitijs, & ad lusum
 habentur. Vide Chliades Erasmi.
 μελίτωα. α. β. η. herba quam quidam μελίτωα

Τ ἢ υμρ, alij

ναρ, alij μελιανόφυλλον uocat.
 Μελιτηρός. οὐ. δ. μελιτώος.
 Μελίτιον. β. τὸ. melliculum.
 Μελιτίτης. β. δ. melittes lapis.
 Μελιτοῦζα. placentæ genus melle conditæ.
 Μελιτώ. μ.άσω. π.ω.η.σ. mellitum facio.
 Μελίτη, pro μέλιτα, apis.
 Μελιτοσηχῆρ. strepitum facere pulsando ne
 aduolent apes.
 Μελιτορηῖον. β. τὸ. locus ubi fit mel.
 Μελιτορηός. οὐ. δ. pastor apum, minister.
 Μελιτώον. ὄνος. δ. locus ubi asseruatur mel, cel
 la mellaria.
 Μελίτωμα. α.τω. τὸ. res mellita, confectio ex
 melle.
 Μελίφωρ. ο.νός. δ. dulcia sapiens, mitis.
 Μέλλει. adparet, uidetur, permanet.
 Μέλλησις. cunctatio, ὁπίρθεσις.
 Μέλλον. ο.ντω. τὸ. futurum.
 Μελλουιμῆρ. tardare, differre, protelare, pro
 craftinare, à Nicia quodā Nicerati filio.
 Μέλλοντω. etiā dicuntur quos Latini designa
 tos appellant, ut designati consules.
 Μελλουμψι. η.σ. ἢ. μελλόμαχος.
 Μελλουμψιος. β. δ. καὶ
 Μελλόποσις. ι.ο.σ. δ. futurus sponsus. dicitur qui
 necdum duxit uxorem, mox ducturus.
 Μελλόμαχος, idem.
 Μέλλω. ἀπομείμα, debeo, futurus sum, tardo,
 studeo, mitto, indignor. Coniungit cum
 præfenti, aoristo, & futuro. Vide commen
 taria Budæi.
 Μέλλωρ. ο.ντω. δ. futurus. πῶδὲ τῶν μελλόντων,
 de uenturo.
 Μελοουπία. α.σ. ἢ. membrorum amputatio.
 Μέλομαι. curo.
 Μελότωρ. curæ sint.
 Μελοποιία. α.σ. ἢ. cantatio.
 Μέλος. ι.ο.σ. τὸ. cantus, carmē, cantilena, mem
 brum, & παραμέλος, importunē, ineptē. Vti
 tur & Plato pro dissentaneē.
 Μέλιπθερον. β. τὸ. ludus, uoluptas.
 Μέλομαι. canto.
 Μελομένη. η.σ. ἢ. Melpomene, una ex nouem
 Musis.
 Μελομήνος. cognomen Dionysij.
 Μέλω. μ. ἐλψω. π. ελφα. canto, celebros, ludo.
 α.κτίουμ, accusatiuo iungitur.
 Μελοῦδιον. β. τὸ. cantiuincula.
 Μέλω. μ. ἴσω. π. μίμιλω. curo. μέλω μοι τῶν πραγ
 μάτων, curæ mihi sunt res.
 Μελωδία. μ. ἴσω. π. η.σ. dulce cano, neutrum

absolutum.
 Μελοδία. cantus dulcis siue melleus.
 M E M.
 Μέμαα. ἀπό τῆ μένω, ut putant aliqui, uel ἀπό
 μάω, propensus fui, promptus sum uel siue
 rens. Iliad. ἀ. ἀλεξέμεναι μεμαώζα.
 Μεμάασιν. cupierunt.
 Μεμαυῖα. mugiens, uociferās, pro μεμυῖα,
 μεμάομαι. promptus sum.
 Μεμαυῖα. α.σ. ἢ. prompta, deliberata.
 Μεμαώς. ὄπω. δ. promptus. Est participiū lo
 nicum, à μίμνυς, μίμνα, μεμαώς.
 Μίμβληται. manet cum cura, adest.
 Μίμβλομαι. curo.
 Μίμβλω. π. η.σ. assideo alicui rei cum cura, &
 diligentia.
 Μίμβλωνε. transit.
 Μεμέρυλον. νόμαρον. τὸ. arbutus, unedo,
 Μίμνυς. clam at, mugit, μίμνυς.
 Μίμνηε. curæ est.
 Μεμήηε. curæ erat.
 Μεμήλω. curo.
 Μεμήλω. ὄτω. δ. curans.
 Μίμννα. infanui.
 Μεμηχανμένος λόγος. oratio subdole atq; arti
 fici solertia composita ad fallendum. Vide
 comment. Bud.
 Μεμηγμένος. permixtus, promiscuus.
 Μεμημμένος. imitatione factus & effectus.
 Μίμνη, pro μίμνησαι, per syncopen.
 Μεμνημαι. reminiscor. deponēs, genitiuo iun
 gitur.
 Μίμνημι. μ. μνήσω. memini. genitiuo iungit,
 Μεμνήσθαι. meminisse.
 Μεμνήσομαι. reminiscar.
 Μίμνητο, pro ἐμίμνητο. meminerat.
 Μεμονωμένος, pro μόνος γεμνημένος, apud He
 rodotum.
 Μεμούστωαι. resonat.
 Μεμπίος. οὐ. δ. lamentabilis, incufabilis, ma
 lus.
 Μέμφομαι. μ. μίμφομαι. π. εμμαι. cōquor, ac
 cuso, reprehēdo, incuso, indignor, abijcio,
 uitio uerto. deponens, datiuo iungitur, &
 accusatiuo.
 Μεμφιδοῦν. conuerti, conqueri, accusare.
 Μεμφιμορία. ἢ. querela, querimonia.
 Μεμφιμορος. β. δ. querulus, propriē ob id,
 quod dicitur se deteriorē partem accepisse.
 Μέμφις. ι.ο.σ. ἢ. accusatiuo, questus, ἡτάνωσ.
 M E N.
 Μέμ. quidem. καὶ ταῦτα μίντοι ταῦτα, atque
 hæc quæ

hæc quidem sunt huiusmodi, uel ita se ha
 bent. καὶ ταῦτα μίντοι ταῦτα. Sed de his hæ
 ænus. Gaza in Ciceronem, tamen, quo
 dam loco uertit μὲν.
 Μέμ. enim.
 Μενούνη. atqui, quinimò, uerè.
 Μέντοι καί, & tum.
 Μενάτω. καὶ (scio).
 Μενάτω. irascor, promptus sum, animo de
 Μενόστον. β. τὸ. unguētū genus Aegypti par
 tiliare. dictū à capro quia Aegypti par
 te, ubi primum repertum est unguentum
 istud, colli solitus est.
 Μενότιος. β. δ. καὶ
 Μενόθιμος. β. δ. belli patiens, bellicosus.
 Μενόχρημος. β. καὶ
 Μενόχρημος. β. δ. promptus in bello.
 Μενόχρη. ἀ. curæ.
 Μενόχρη. ι.ο.σ. δ. ἢ. placabilis, demulcens, fa
 cile cedens.
 Μενόχρη. καὶ
 Μενόχρη. μ. ἴσω. π. η.σ. promptus sum in bel
 lo, cogito, promoueo.
 Μένος. ι.ο.σ. τὸ. uis, promptitudo, animi poten
 tia, territoriū, ira, robur. Hoc corporis est,
 θάρσος animi.
 Μένου. nempe. Vide cōment. Bud.
 Μένου. ὁσθί.
 Μένου. ἄρ. ex μέντοι & ἄρ. componitur. Signifi
 cat atqui.
 Μένου. interdum assentientis est. Xenoph.
 ἢ ἢ μὲν οὐδ' ἔφην ἢ γυνὴ δεήσει ταῦτα ποιεῖν ἢ δεήσει
 σα μίντοι ἔφην ἔρω ἔδορον μίναρ. Sic fanè & ue
 rò Latinis. Terentius:
 Hæus laudas qui heros fallunt.
 Chre. in loco ego uerò. Interdum ornatus
 causa magis. ἢ significationis ponitur, uel
 explendæ orationis gratia, quemadmo
 dum quidem & fanè Latinis. Est & aduer
 satiuo coniunctio, ut uerum. Respondet et
 tiam τῷ μὲν, quod & uerum & cæterum dic
 citur. Accipitur etiam ἀντι τ' αὐθις, uiceuer
 sa & rursus. Aristoph. περιγινέσθαι αὐτῷ με
 δῶν, μὲντοι μὲν ἐπιλέπαι. Quamquam &
 pro etiam intelligi potest. Plura uide in cō
 ment. Budæi. Dicitur etiam μέντοιπόν, καὶ
 μέντοι, nimirum, tamen.
 Μένω. μ. ἴσω. π. η.σ. maneo, duro. neutrum absol.
 M E O. M E P.
 Μέωμαι. μ. μίσομαι. π. η.σ. delibero, consulo.
 Μέωμαι. partior, id est uirilem partem uel le
 gitimam recipio. Et particeps fio. cum ge

nitio.
 Μέριζω. μ. ἴσω. π. η.σ. diuido in partem. adiuu,
 accusatiuo iungitur.
 Μερικός. οὐ. δ. particularis.
 Μερικῶς. particulariter.
 Μέριμα. η.σ. ἢ. ærumna, cura, cogitatio, solli
 citudinem propriē esse dicit Valla, non æ
 rumnam, quò dærumna grauior sit.
 Μερμανάω. μ. ἴσω. π. η.σ. curo, cogito, plus est,
 quàm cogito, quippè anxie & sollicitè cog
 gito, sollicitus sum.
 Μερῖς. ἴδος. ἢ. particula.
 Μερῖσις. οὐ. δ. partitor.
 Μερμίδιος. β. δ. intercalatio.
 Μερμαίρω. curo, irascor, χολῶ.
 Μερμερίζω. μ. ἴσω. π. η.σ. cogito, consulo, deli
 bero, in diuersas partem cōsulo, sollicitè cog
 gito. neutrum absolutum.
 Μερμερος. β. δ. curiosus.
 Μερμερίζω. μερμερίζω.
 Μερμέρω. curo.
 Μερμύει. ἀ. curæ, consilia, sollicitudines.
 Μέρμις. ἴνω. δ. funiculus.
 Μέρος. ι.ο.σ. τὸ. pars. τὰ ἐν μέρει, ἀντι τῷ ἢ καὶ
 ἕνασιν. Et τὰ μέρη, quæ uulgò ad uer
 bum particularia dicuntur. Cicero singu
 laria uocat. Ἐν μέρει etiam uicissim signifi
 cat, & sigillatim, & deinceps. Accipitur μέ
 ρος etiam aliter, ut apud Platon. ἀλλὰ τὸ δε
 ἔβαιμασα, ἢ ἐν ἀρετῆς ἢ σοφίας τίλλος μέρος τῶν
 ἀδυνάτων, si iniuriam partem esse uirtutis par
 tas. Accipitur etiā pro principio. Gregor.
 οἱς μέρος εὐσεβείας δοξα λόγῳ βαλθαιμ τὸν ἀλι
 τήριον. Sic Vergilius:
 Pars mihi pacis erit, dextram tetigisse tyranni.
 Μέρος δὲ significat etiam, unus est è nume
 ro. τὸ σὲν μέρος, quantum in te fuit, pro par
 te uirili, quod etiam τὸ μέρος dicitur. & τὸ
 ἐπ' αὐτὸν ἦεν μέρος, quod ad eum attinet.
 παρὰ μέρος, partim. Theophrast. ἅμα δὲ καὶ
 τοῦτο μαρτυρεῖ, ἢ τῶν παρὰ μέρος βλάσσην, id
 est quod uicissim germinet, & non germi
 net, hoc est alternis. τὸ πῆμψον μέρος τῶν
 ψύφων λαμβάνει, quintum quenz calculū
 ferre. Vide comment. Bud.
 Μερόψ. ο.π.ο.σ. hominū epitheton, quòd habeāt
 uocē diuisam, id est, quòd hic alia, ille alia
 lingua loquatur, uel diuisam, id est articu
 latam, quòd soli homini datum est inter æ
 nimantia, à μερίζω, & ὄψ. derivatur. Sunt
 qui θνητὸν significare dicant.
 Μερύτης. δ. imprudens.

Accipitur pro mutare & nouare transfor- mareq; simpliciter. μεταπίλω. μ. ἴσω. π. ηγ. transformo. actiuum accusatiuo iungitur.

Μ Ε Τ Α Λ. Μ Ε Τ Α Μ. μεταλαγχάνω. tardo, serò ad muneris functio- nem accedo.

μεταλαμβάνω. muto, induo, ab alio sumo, in- uicem sumo, transsumo, cooperio. actiuū, accusatiuo iungitur. Item participio, parti- ceps sum, cum genitiuo.

μεταλέω. traduco.

μεταλήψω. ἰος. ἦ. transumptio.

μεταλλάξω. ἦ. mutatio.

μετάλλαξις. idem.

μεταλλάττω. transimuto, discedo. Apud Plas- tonem est inuerso ordine aut immutatis ut- cibis aliquid facio, & cum alter alterius fun- gatur officio, & alter alterius præmia occu- pat. quæ enim sic fiunt μεταλλαττήδωρα ab eo dicuntur. Est etiam μεταλάττω τὸν βίον, morior & mig- ro. Herodian. τὸν βίον μετέλλαξε, fato fun- ctus est. Subinde subaudiūt τὸν βίον. με- πλλάξω, defunctus. Vide Comment. Bur- dexi. actiuum, accusatiuo iungitur.

μετάλλω. scrutor, inquirō. actiuū, actō iungit.

μετάλλωσ. ἄς. ἦ. scrutatio metalli, cuniculus animal.

μεταλλεύω. quæro, fodio, effodio.

μεταλλικός. οὗ. δ. metallicus.

μέταλλον. ον. τὸ. metallum, à μεταλλάω.

μεταμειβάω. transfero me ad discendū, mu- to sententiam, require μαιβάω.

μεταμείβω. muto, transimuto. quære αμείβω. actiuum, accusatiuo iungitur.

μεταμίθεα. ἄς. ἦ. pœnitentia. Dicitur propriè cum socordes in re peragenda sero incipis mus esse attentis, iam admoniti nostris ma- lis. Erasmus.

μεταμίθει. pœnitet, iungitur γτὸ cū datiuo.

μεταμελώμαι. μ. ἴσομαι. π. ημαι. ἢ

μεταμελέω. μ. ἴσω. π. ηνα. ἢ

μεταμείλωμαι. pœniteo. deponens, genitiuo iungitur.

μεταμορφῶ. μ. ὦσω. π. ωνα. transformo. acti- uum, accusatiuo iungitur.

μεταμορφώσις. ἰος. ἦ. transformatio.

μεταμορφομαι. transimuto habitum.

μεταμφιάσω. mutato uestes.

μεταμφιέξουσιν. promouent.

μεταμφιμίμω. commuto.

Μεταμόλιος. ον. δ. uentofus, uanus.

μεταμόλιος. uanus, nullius frugi.

Μ Ε Τ Α Ν. Τ Α Ξ. Τ Α Π.

μεταναστεύω. exilij causa solū uertere. Bud.

μεταναστεύομαι. μ. εύσομαι. π. εύμαι. transmigro, deponens absolutum.

μετανάσθω. β. δ. exul, pulsus patria.

μετάνηπρον. τὸ. poculū quod lotis manibus adfertur.

μεταννήσω. refundo in aliud uas.

μεταννίπομαι. transeo.

μεταννοίω. μ. ἴσω. π. ηνα. pœnitentiā ago, refle- piscō, ad mentem redeo. neutrū absolutū.

μετάνοια. ἄς. ἦ. pœnitentia, inconstantia, refle- piscentia, cum post factum sapimus.

μετάξα. ηγ. ἦ. sericum.

μεταξύ. inter, interim, subinde, interim dum, interdum, cum genitiuo. μεταξύ δὲ λέγεται, inter dicendum. μεταξύ λόγων, interim dum loquimur. Et cum nominatiuo, μετα-ξύ λουούδωρος, interea dum lauaretur. Et cū accusatiuo, μεταξύ δηλώδωρα, inter allandū.

μεταξύλοια. ἄς. ἦ. oratio quæ leuiter & quasi aliud agendo habetur.

μεταπέθερ. diffusa dere.

μεταπεθόμωρον. β. mutatio sententiæ.

μεταπίμπομαι. μ. ἴμψομαι. π. ἴμμαι. accerso.

μετάπιμψω. β. δ. accersibilis.

μεταπίμω. μ. ἴμψω. π. ὠμψα. accerso, aduo- co, accommodato accipio, adferri iubeo, actiuum, accusatiuo iungitur.

μεταπείθω. honore excidere.

μεταπειθέω. muto.

μεταπιδάω. μ. ἴσω. π. ηγ. transilio. neutr. absol.

μεταπίπω. transeo & degenero de una specie in aliam, hoc est, μεταβάλλωμαι apud Gale- num. quod & μεταβέτω dicitur. Significat etiam transeo ad aliam uitæ conditionem, & mutor. Apud Isocrat. pro mutari in me- liorem uoluntatē & laudabiliore. Et apud eundem in deteriorem partem mutari, hoc est, labi & eueriti affligiq;.

μεταπίσις. fide interposita.

μεταποιόμαι. μ. ἴσομαι. π. ημαι. uendico, uero, studeo. genitiuo iungitur.

μεταποιώ. μ. ἴσω. π. ηνα. transimuto, corrigo, actiuum, accusatiuo iungitur.

μεταποιήσις. ἰος. ἦ. mutatio in melius.

μεταπρίω. διαπρίω.

μετάπρωσις. mutatio in utranq; partē, & dege- neratio mutatio q; à specie in specie. Gal.

μεταπύρον. β. τὸ. spatium inter tures.

μεταβέτω

Μ Ε Τ Α Ρ. Τ Α Ξ.

μεταβέτω. μ. ἴσω. π. ηνα. meo, τὸ μεταπίπω. neutrum absolutum.

μεταβέττω. μ. ἴσω. π. ηγ. adapto. actiuum, accusatiuo iungitur.

μεταβέττωμισις. ἰος. ἦ. adaptatio.

μεταβροχία. ἄς. ἦ. loquela, sublime genus disputandi.

μεταβροχίος. ον. δ. sublimis.

μεταβροχίωσις. δ. sublimatus, in aërem elatus.

μετασνεύω. μ. ἄσω. π. ηγ. transimuto, mutan- do formo. actiuum, accusatiuo iungitur.

μετασνῶ. ἢ. mediæ.

μετασπάρω. perfequens, insectans.

μετάσπασις. ἰος. ἦ. transmutatio, transitus.

μετασπείρω. migrandum est.

μετασπείρομαι. μ. ὄμαι. π. ἄμαι. accerso. accu- satiuo iungitur.

μετασπῆω. μ. ἐψω. π. ηα. suspiro.

μετασπῆωσις. in ordine.

μετασπράττω. μ. εύσομαι. π. εύμαι. castra metor, castra pono. deponens absolutū.

μετασπρίω. μ. ἴψω. π. ἄφα. conuerto, reuerto. actiuū, accusatiuo iungitur.

μετασπῆρ. apprehendere, participem esse.

μετασφματίζω. transfiguro, in aliam figurā traduco.

Μ Ε Τ Α Τ.

μετατάττω. μ. ἄξωμαι. π. ἄμαι. ordinē muto.

μετατάττω. transcribo, id est, trado. Vide An- notat. Bud. in Pandect.

μετατίθεμαι. muto sententiam & retracto. Item muto, transfero, unum pro altero po- no uel dico, & transfero ab uno ad aliud.

μετατίθω. μ. ἴσω. π. ηγ. transeo, transpono, commuto, muto. accusatiuo iungitur. acti- uum, & neutrum absolutum.

μετατίθωμαι. μ. ἴψομαι. π. ἴμμαι. aduerto. de- ponens, genitiuo iungitur.

μετατίθω. μ. ἴψω. π. ἄφα. curo. genitiuo iungit

μετατίθω. perendie.

Μ Ε Τ Α Φ. Μ Ε Τ Α Χ.

μεταφέρω. μ. μετόισω. π. μετενήνοχα. transfe- ro, actiuum, accusatiuo iungitur.

μεταφορά. ἄς. ἦ. translatio.

μεταφορέω. μ. ἄσω. π. ἄμα. interpretor, transfe- ro, peruerto sententiā. actiuū, actō iungit.

μεταφρένον. β. τὸ. dorsum, scapula. Est pars illa à collo ad cinctū protensa: aut uerius, quod à tergo præcordijs obiectum est.

μεταφύω. transotmari.

μεταφύτεω. μ. εύσω. π. ηνα. transplanto. neu-

trum, accusatiuo iungitur. μεταφύω. μ. ἴσω. π. ηνα. uo ciferor. neutrum absolutum.

μεταφείλωμαι. μ. ἴσομαι. π. ἴσμαι. impello, tra- cto, τὸ διαφείλω ἢ θροῖω. Significat etiam manu attrcto, manu medicor. Plato μετα-φείλωσιν τὸν ἀδιόκοντα dixit, pro in eū ani- maduertere. μεταφείλωσιν τὸ σῶμα, uerbū est funebre. accusatiuo iungitur.

μεταφείλω. μ. ἴσω. π. ηα. tracto, actiuum, ac- cusatiuo iungitur.

μεταφύοι. οί. fues serotini, sero nascentes.

μεταφύοσις. scissio.

μεταφύω. transferens.

Μ Ε Τ Β.

μετέπει. inter aliquos dixit.

μέτεμι. μετέχω, aggredior, inquirō, αναρῶ. μέτεσι τούτω ἢ ὁσίωρ καὶ ἱερῶρ, hic omnia iu- ra ciuitatis habet,

μέτεμι. καὶ μέτεω. accedo, aduenio.

μετεβαίω. transcendō, migro.

μετεβίβω. recipio.

μετεβόω. exuo.

μετεβαίω. conscendo. Plutarch. μετεβάς εἰς μωσαρῶνα.

μετεβύλωσις. animæ ex alio in aliud corpus transimigratio.

μετεβάνω. transfero subinde.

μετεβέτεροι. quidam. Herodiani. οί δὲ μετεβέ- τεροι ἀπὸρ, οί μὲν πρὸς ὑβέρ, οί δὲ πρὸς ὕπνον ἕτραποντο.

μετέπειτα. postea.

μετέπεισ. decidit.

μετερῶσας. αντω. δ. elutrians.

μετερῶσος. pro μέτερος Aeolicè, moderatus.

μετέρομαι. tento, exerceo aliquā artem, pu- nio, prætereo, appeto, narro, appeto in az- gistratum, accerso, accedo, adduco, tradu- co, supplicium de aliquo sumo. deponens, accusatiuo iungitur, quære ἕρομαι.

μετίσπον. affecutus sum.

μετέχω. particeps sum, participio. neutrum, genitiuo iungitur. Propriè est cum aliquo habere. Latini quo reddant nō habent nisi per participare, uel participem esse.

Μ Ε Τ Β Ω.

μετεωρεω. τὸ. fastigium.

μετεωρίζω. μ. ἴσω. π. ηα. eleuo, attollo, in sub- lime traho, in sublime sustollo, iacto. Ponit- tur interdum absolutè, ἀπὸ τῷ μετεωρῶσ φέ- ρωμαι, & sublime peto. actiuū, actō iungit.

μετεωρισμός.

Μεταωρισμός. οὐ. δ. sublimitas.
Μεταωροθήρη. Aristoteli sunt ex accipitrū ge-
nere, qui prædam in sublimi petunt: Vide
Comment. Bud.

Μεταωρολόχος. qui de rebus sublimibus & cœ-
lestibus nugatur. Lucianus μεταωρολόχος
quosdam philosophos uocat, fastu prædis-
tos & uerborum insolentia utentes.

Μεταωρολόγιω. μ. ησω. π. ηνα. confydero, com-
mentor & scribo de sublimibus. neutrum
absolutum.

Μεταωρολογία. ας. η. sermo de rebus sublimi-
bus. Olim in bonam partem accipiebatur,
ut ἀδολοχία, licet postea in loquacitatis &
uanitatis significationem uenerit.

Μεταωροπολώ. quasi τὰ μετέωρα πολώ.

Μετέωρος. ου. δ. ἀπὸ τῆς ἀώρας deriuatū est, uel
utrunque ἀπὸ τῶ ἀέρω, suspensus, sublimis,
subleuatus ad aliquā rem. Est etiam ἐπιω-
ρολόχος τῆ ψυχῆ, id est, animo non fixo, sed
suspenso & ambiguo. Est etiam erectus &
inuentus. Item ἐπαιρολόχος ἢ ὑπερφοδρούμε-
νος, sublimis in alto nauigans. μετέωρον di-
citur, quod adhuc certum non est, sed ex-
pectatione suspensos homines tenet. Inde
μετέωρος δίνω, quæ pendere Latine dicitur,
cuius scilicet iudicium suspensum est.

Μετέωρον etiā ἐπιπόλιον significat. Et με-
τέωρα sunt quæ fiunt circa locū astris uiciz-
num. Vide Comment. Bud.

Μεταωροσκοπία. pars astrologiæ, quæ eleua-
tionum differentias astrorumq̄ exquirat di-
stantias, necnō multa uariaq̄ alia ad astro-
logiæ inspectionem tendentia perdocet.

Μεταωροσκοπος. υ. δ. stolidus, qui sublimia re-
spicit, curiosus, & sublimiū rerum contem-
plator, inutilisq̄ rebus agendis.

Μεταωροφίανεις. δ. qui argutis siue de rebus
sublimibus disputando fucum faciūt, & au-
ditores fallunt, utitur Aristophanes. φαντα-
σίαν enim est imposturam facere.

Μ Ε Τ Η. Μ Ε Τ Ι.

Μετῆ. defendebat.

Μετῆς. præterijt.

Μετῆλαχος. defunctus, & aliquando μεταλά-
ξας τὸν βίον. defunctus uita.

Μετῆω. mediam.

Μετῆρος. υ. δ. pro μετέωρος.

Μετῆμαι. adeo, aggredior.

Μετῆμαι. ambio, peto honorē, prosequor, exer-
ceo, expono, persequor, abijicio. accusatiuo
iungitur.

Μετῆω. ambio, accipio, peto magistratum, se-
quor.

Μ Ε Τ Ο.

Μετομείω. ας. η. transmigratio.

Μετομείω. ου. τὸ. idem.

Μετομείω. μ. ησω. π. ηνα. transmigro, exulo, &
ius ciuitatis nō habeo. Μετομειώντω etiam
dicuntur qui patria pulsi, aut aliā migran-
tes, aliō se contulerunt. neutrū absolutū.

Μετομειώω. τὸ μεταναστεύω.

Μετομειώω. μ. ησω. π. ηνα. demigro, sedem mu-
to, habitationem muto, τὸ μετομειώ. neutrū
absolutum.

Μετομειω. υ. τὸ. locus Athenis, ubi carcer est.
Est etiam, authore Harpocratio, summa
duodecim drachmarū, quam quotannis
soluere cogebantur inquilini. Iseus inuit
uiros quidem duodecim drachmas conse-
re consueuisse, mulieres autē sex, id qui nō
contulissent, ad ducebantur ad ciues, conu-
lctiq̄ uenum ibant. Cœl. lib. ix. cap. xxxiii.

Μετομειω. ου. δ. ἀπὸ τῆς ἀώρας deriuatū est, uel
utrunque ἀπὸ τῶ ἀέρω, suspensus, sublimis,
subleuatus ad aliquā rem. Est etiam ἐπιω-
ρολόχος τῆ ψυχῆ, id est, animo non fixo, sed
suspenso & ambiguo. Est etiam erectus &
inuentus. Item ἐπαιρολόχος ἢ ὑπερφοδρούμε-
νος, sublimis in alto nauigans. μετέωρον di-
citur, quod adhuc certum non est, sed ex-
pectatione suspensos homines tenet. Inde
μετέωρος δίνω, quæ pendere Latine dicitur,
cuius scilicet iudicium suspensum est.

Μετομειω. ου. δ. ἀπὸ τῆς ἀώρας deriuatū est, uel
utrunque ἀπὸ τῶ ἀέρω, suspensus, sublimis,
subleuatus ad aliquā rem. Est etiam ἐπιω-
ρολόχος τῆ ψυχῆ, id est, animo non fixo, sed
suspenso & ambiguo. Est etiam erectus &
inuentus. Item ἐπαιρολόχος ἢ ὑπερφοδρούμε-
νος, sublimis in alto nauigans. μετέωρον di-
citur, quod adhuc certum non est, sed ex-
pectatione suspensos homines tenet. Inde
μετέωρος δίνω, quæ pendere Latine dicitur,
cuius scilicet iudicium suspensum est.

Μετομειω. ου. δ. ἀπὸ τῆς ἀώρας deriuatū est, uel
utrunque ἀπὸ τῶ ἀέρω, suspensus, sublimis,
subleuatus ad aliquā rem. Est etiam ἐπιω-
ρολόχος τῆ ψυχῆ, id est, animo non fixo, sed
suspenso & ambiguo. Est etiam erectus &
inuentus. Item ἐπαιρολόχος ἢ ὑπερφοδρούμε-
νος, sublimis in alto nauigans. μετέωρον di-
citur, quod adhuc certum non est, sed ex-
pectatione suspensos homines tenet. Inde
μετέωρος δίνω, quæ pendere Latine dicitur,
cuius scilicet iudicium suspensum est.

Μετομειω. ου. δ. ἀπὸ τῆς ἀώρας deriuatū est, uel
utrunque ἀπὸ τῶ ἀέρω, suspensus, sublimis,
subleuatus ad aliquā rem. Est etiam ἐπιω-
ρολόχος τῆ ψυχῆ, id est, animo non fixo, sed
suspenso & ambiguo. Est etiam erectus &
inuentus. Item ἐπαιρολόχος ἢ ὑπερφοδρούμε-
νος, sublimis in alto nauigans. μετέωρον di-
citur, quod adhuc certum non est, sed ex-
pectatione suspensos homines tenet. Inde
μετέωρος δίνω, quæ pendere Latine dicitur,
cuius scilicet iudicium suspensum est.

Μετομειω. ου. δ. ἀπὸ τῆς ἀώρας deriuatū est, uel
utrunque ἀπὸ τῶ ἀέρω, suspensus, sublimis,
subleuatus ad aliquā rem. Est etiam ἐπιω-
ρολόχος τῆ ψυχῆ, id est, animo non fixo, sed
suspenso & ambiguo. Est etiam erectus &
inuentus. Item ἐπαιρολόχος ἢ ὑπερφοδρούμε-
νος, sublimis in alto nauigans. μετέωρον di-
citur, quod adhuc certum non est, sed ex-
pectatione suspensos homines tenet. Inde
μετέωρος δίνω, quæ pendere Latine dicitur,
cuius scilicet iudicium suspensum est.

Μετομειω. ου. δ. ἀπὸ τῆς ἀώρας deriuatū est, uel
utrunque ἀπὸ τῶ ἀέρω, suspensus, sublimis,
subleuatus ad aliquā rem. Est etiam ἐπιω-
ρολόχος τῆ ψυχῆ, id est, animo non fixo, sed
suspenso & ambiguo. Est etiam erectus &
inuentus. Item ἐπαιρολόχος ἢ ὑπερφοδρούμε-
νος, sublimis in alto nauigans. μετέωρον di-
citur, quod adhuc certum non est, sed ex-
pectatione suspensos homines tenet. Inde
μετέωρος δίνω, quæ pendere Latine dicitur,
cuius scilicet iudicium suspensum est.

Μετομειω. ου. δ. ἀπὸ τῆς ἀώρας deriuatū est, uel
utrunque ἀπὸ τῶ ἀέρω, suspensus, sublimis,
subleuatus ad aliquā rem. Est etiam ἐπιω-
ρολόχος τῆ ψυχῆ, id est, animo non fixo, sed
suspenso & ambiguo. Est etiam erectus &
inuentus. Item ἐπαιρολόχος ἢ ὑπερφοδρούμε-
νος, sublimis in alto nauigans. μετέωρον di-
citur, quod adhuc certum non est, sed ex-
pectatione suspensos homines tenet. Inde
μετέωρος δίνω, quæ pendere Latine dicitur,
cuius scilicet iudicium suspensum est.

Μετομειω. ου. δ. ἀπὸ τῆς ἀώρας deriuatū est, uel
utrunque ἀπὸ τῶ ἀέρω, suspensus, sublimis,
subleuatus ad aliquā rem. Est etiam ἐπιω-
ρολόχος τῆ ψυχῆ, id est, animo non fixo, sed
suspenso & ambiguo. Est etiam erectus &
inuentus. Item ἐπαιρολόχος ἢ ὑπερφοδρούμε-
νος, sublimis in alto nauigans. μετέωρον di-
citur, quod adhuc certum non est, sed ex-
pectatione suspensos homines tenet. Inde
μετέωρος δίνω, quæ pendere Latine dicitur,
cuius scilicet iudicium suspensum est.

Μετομειω. ου. δ. ἀπὸ τῆς ἀώρας deriuatū est, uel
utrunque ἀπὸ τῶ ἀέρω, suspensus, sublimis,
subleuatus ad aliquā rem. Est etiam ἐπιω-
ρολόχος τῆ ψυχῆ, id est, animo non fixo, sed
suspenso & ambiguo. Est etiam erectus &
inuentus. Item ἐπαιρολόχος ἢ ὑπερφοδρούμε-
νος, sublimis in alto nauigans. μετέωρον di-
citur, quod adhuc certum non est, sed ex-
pectatione suspensos homines tenet. Inde
μετέωρος δίνω, quæ pendere Latine dicitur,
cuius scilicet iudicium suspensum est.

Μετομειω. ου. δ. ἀπὸ τῆς ἀώρας deriuatū est, uel
utrunque ἀπὸ τῶ ἀέρω, suspensus, sublimis,
subleuatus ad aliquā rem. Est etiam ἐπιω-
ρολόχος τῆ ψυχῆ, id est, animo non fixo, sed
suspenso & ambiguo. Est etiam erectus &
inuentus. Item ἐπαιρολόχος ἢ ὑπερφοδρούμε-
νος, sublimis in alto nauigans. μετέωρον di-
citur, quod adhuc certum non est, sed ex-
pectatione suspensos homines tenet. Inde
μετέωρος δίνω, quæ pendere Latine dicitur,
cuius scilicet iudicium suspensum est.

Μετομειω. ου. δ. ἀπὸ τῆς ἀώρας deriuatū est, uel
utrunque ἀπὸ τῶ ἀέρω, suspensus, sublimis,
subleuatus ad aliquā rem. Est etiam ἐπιω-
ρολόχος τῆ ψυχῆ, id est, animo non fixo, sed
suspenso & ambiguo. Est etiam erectus &
inuentus. Item ἐπαιρολόχος ἢ ὑπερφοδρούμε-
νος, sublimis in alto nauigans. μετέωρον di-
citur, quod adhuc certum non est, sed ex-
pectatione suspensos homines tenet. Inde
μετέωρος δίνω, quæ pendere Latine dicitur,
cuius scilicet iudicium suspensum est.

Μετομειω. ου. δ. ἀπὸ τῆς ἀώρας deriuatū est, uel
utrunque ἀπὸ τῶ ἀέρω, suspensus, sublimis,
subleuatus ad aliquā rem. Est etiam ἐπιω-
ρολόχος τῆ ψυχῆ, id est, animo non fixo, sed
suspenso & ambiguo. Est etiam erectus &
inuentus. Item ἐπαιρολόχος ἢ ὑπερφοδρούμε-
νος, sublimis in alto nauigans. μετέωρον di-
citur, quod adhuc certum non est, sed ex-
pectatione suspensos homines tenet. Inde
μετέωρος δίνω, quæ pendere Latine dicitur,
cuius scilicet iudicium suspensum est.

Μ Ε Τ Ρ.

Μετρέωμαι. μ. ησωμαι. π. ημαι. τὸ μέτρον λαμβάνω,
admensum accipio, appetendum & adme-
tiendum peto, ad certum modum accipio.
Est etiam uocabulum militare pro σπομα-
τρούμαι. Vide Comment. Bud.

Μετρέω. μ. ησω. π. ηνα. metior. μετρέω τῶ ἴσῳ,
uices rependerer: in utraq̄ partem. & πα-
ria uel beneficia uel maleficia facere. Di-
citur etiam μετρέω Græcè, ut metiri Latine,
hoc est, æstimare, & expendere. Et οἱ σπασ-
δοπόνοί, μετρέω dicuntur. Accipitur etiam
pro mo-

pro moderor. accusatiuo iungitur.

Μετρημα. aliquando dicitur τὸ σπομέτρον.

Μετρησις. ιος. η. mensuratio.

Μετρητή. ης. metreta.

Μετρητής. ου. δ. metator.

Μετρητός. ου. δ. mensurabilis.

Μετρησίω. μ. ἄσω. π. αια. modestè fero, modes-
tus sum, adiuuo per medium, modestè de
me sentio, modestè ago.

Μετρητή. ης. η. ars metrica.

Μετρητοσθέρ. condolere, non grauius succen-
sere, moderatè ferre, modicè affici.

Μετρητοσθής. δ. qui modicè perturbatur.

Μετρητοσθία. ας. η. moderata perturbatio, mo-
dica affectio. Virtus est à dogmate peripa-
teticò inducta.

Μετρητός. ου. δ. modestus, mediocris, opportu-
nus, moderatus, æquus, commodus.

Μετρητός. η. moderatio, mediocritas.

Μετρητοσθρονίω. modestus sum.

Μετρητός. modestè, mediocriter, moderatè, le-
uiter, haud magnopere.

Μετρη. υ. τὸ. mensura, mediocritas, modus.

Μ Ε Τ Ω.

Μετρωμαίω. μ. ἄσω. π. αια. transnominò. acti-
uum, accusatiuo iungitur.

Μετρωμαία. ας. η. transnominatio.

Μετρωπῶν. frontatim.

Μετρωπῆς. ου. δ. cui frons est magna & lata.

Μετρωπῶν. ου. τὸ. unguenti genus, & lignum
ex quo fit galbanum, & spatium inter duo
supercilia.

Μετρωπῆς. υ. τὸ. frons, tis. ἐπὶ μετώπου ἴναι, est
cum exprorecta fronte agmen procedit.
Est autem μέτωπον propriè spatium illud,
quod interioret oculis: sicq̄ uertit Gaza.

Accipitur pro contignationibus lignorum
& asserum.

Μετρωσοπος. qui hominis ingenium dijudi-
cat ex fronte, indeq̄ futura auguratur.

Μ Ε Χ.

Μέχει. usque, genitiuo iungitur. Sæpe signi-
ficat usque ad, ut μέχει βωμῶν φίλος ἐμί.

Aliquando addunt πρὸς, ut μέχει πρὸς τὸν
οὐρανόν.

Μέχει ἔως. haftenus.

Μέχει ἔως. usque dum.

Μέχει ἴσῳ. idem quod διὰ βίου, quoad quis
uiuēt.

Μέχει ἕως. haftenus, adhuc.

Μέχει οὐ. donec, usque quo.

Μέχει οὐ ἄν. quoad, quousque.

Μέχει πρὸς οὐ ἄν. idem.

Μέχει πάντων. sine præfinitione temporis, τὸ
διὰ πάντων.

Μέχει πολλοῦ. diu, aliquando refertur ad tem-
pus, aliquando ad loci distantiam.

Μέχει πῶς. diu.

Μέχει πῶσον. quandiu.

Μέχει ποῦ. quousque.

Μέχει πρὸς. usque ad.

Μέχει πρῶτον. nuper.

Μέχει τίνος. aliquandiu, aliquantisper, quos-
dantenus, quousq̄.

Μέχει τῶ. aliquo usque.

Μέχει τῶδε. haftenus.

Μέχει τῶ λίαν. uerbis tenus.

Μέχεις ἄν. dum, quàm diu.

Τὸ Μ μετ̄ τὸ Η.

Μή. ne, non, sed μή, an non interrogas-
tiuum, indicatiuo iungitur: ut μή θέ-
λας φάσθαι; prohibitium non, & subiuncti-
uum ἔ, & ἴνα subiunctiuo iungitur. μή κλέ-
ψης, οὐ μή ποίησῃς ἐδῶλον, συμμετρώς ἔδει, μή
νοσήσῃς, id est, ἴνα μή νοσήσῃς. μή significat
etiam nunquid & an. Capitur pro μηδαμῶς
elegantè. Chrysofostomus: μή παρακαλέω, no-
li obsecro. Præterea pro ἐμί, ἢ ὅτι μή ponit-
tur. Aristotel. ὡς ἀδύνατον μή ἐπιμελεῖσθαι δισπο-
πῶν ἐπιμελεῖσθαι τοῦς ἐφῆσῶτας, id est, nisi do-
minorum diligentia. Item pro ἴνα μή. Iun-
gitur autem etiam ἀπαγορευτικῶν cum indi-
catiuo & subiunctiuo, cum præteriti uociz-
bus & cum præsentis. Demosth. πῶς δὲ ἐρῆ-
σεν μὲν ὁ ἀνδρείος Ἀθηναῖοι διδόναι μὴ λεληθῆσθαι,
ὡσπερ οἱ δυναστάται οὐκ ἔμελλαν ἀγορεύειν.

Est etiam abominantis, ut μή γίνωτο, absit.
Reliqua uide in Comment. Bud.

Μή γάρ γε. ualet ferè idem quod absit. Demo-
sthenes: τίς ἐχὶ κατέπυσεν ἄν σου, μή γὰρ τῆς πᾶ-
λεως γε μή δι' ἐμοῦ. Quis non despuisset in cas-
put tuum, absit enim, ut id uel in ciuitate tua
uel in me ominari mihi contingat.

Μή γὰρ δὲ. idem. Vide Comment. Bud.

Μή γὰρ ὅτι. non solum enim.

Μή γίνωτο. absit, deus auertat.

Μήδ' ἄν εἴς. pro οὐδέ τις ἄν.

Μή δ' ἄν εἴτι γίνωτο. nullo pacto.

Μή δῆτα. absit ut facias, caue facias, nam ἀπα-
γορευτικῶν est.

Μή δοτιού. non aliquo modo, nihil penitus,
nullo pacto.

Μήδ' εἰσοῦν. pro μηδαμῶς.

Μή μίντοι. non tamen.

nareis, perinde ac hirci.
 Μινύθω. minuo. actiuum, accus. iungitur.
 Μινύρομαι. cano, imploro, lamentor, clara uoce loquor.
 Μίνυθα. paululum.
 Μινυθαῖος. u. breuis temporis, id est parum durans, μιμεθῖος apud Homerum.
 Μινυρίζω. μ. ἴσω. π. ηγ. bescanto, parua uoce cano, uibriffo, doleo, uagio metaphoricē, benedico, muscor. neutrum absolutum.
 Μινύρισμα. αποσ. τὸ. sibilus.
 Μινυρός. οὐ. δ. querulus, pusilla & gracili uoce cantillans.
 Μινύρορ. paululum.
 Μινυας. ωος. & Atticē ω. δ. Minos.
 ΜΙΞ. ΜΙΡ. ΜΙΣ.
 Μίξελλινες. οί. qui altero parente Græci sunt.
 Μίξις. ιος. ἡ. coitus, mistio, temperamentum.
 Μίξοβάραρος. u. semibarbarus.
 Μίξοφιία. ας. ἡ. coitus.
 Μίξοφρυσ. υος. δ. ἡ. qui supercilia habet coniuncta.
 Μίξωδης. εος. δ. ἡ. mucori similis.
 Μίξρινος. τὸ. gula.
 Μισααθία. ας. ἡ. odium circa bonos.
 Μισαλληλία. ας. ἡ. odium mutuum.
 Μισαλληλοι. inter se odibiles.
 Μισανθρωπεῖν. inhumanum esse, homines odisse.
 Μισανθρωπία. ας. ἡ. inhumanitas, odium erga homines.
 Μισανθρωπος. u. δ. ofor hominum, qualis Timon fuit.
 Μισογυνα. ας. ἡ. cōiunctio duarum uallium, in quam utrinq; e montibus deferuntur aquæ, ac ueluti miscentur.
 Μισογνεῖα. coëo. neutrum absolutum.
 Μισορομαι. misceor, consuetudinem habeo, de re uenerea sæpe apud Homerū, quod Vergilius imitatus est:
 Mixta deo mulier.
 Μισω. misceo, actiuum, accusatiuo iungif.
 Μισέληρ. odiens Græcos.
 Μισέω. μ. ἴσω. π. ηγ. odi, odio prosequor, actiuum, accusatiuo iungitur.
 Μισοθής. inuisus.
 Μισοθός. οὐ. δ. Misenus portus Neapolis.
 Μισοτήα. ας. ἡ. coitus.
 Μισοτίας. u. δ. falax.
 Μισοτι. libidinosa, quasi μισοτιη apud Cratinum, μισοται δὲ γυναικες.
 Μισοτός. οὐ. δ. odibilis, inexplibilis.

Μισοαργέω. μ. ἴσω. π. ηγ. quaestum facio, capio mercedē, facio aliquid mercede, operam meam loco.
 Μισοαργής. εος. δ. ἡ. mercenarius, mercede cōductus.
 Μισοαργία. ας. ἡ. opera mercenaria, & questuaria, locatio operæ suæ.
 Μισοαργος. u. δ. mercenarius, μισοαργής.
 Μισοαχιθής. u. δ. qui in magistratu mercedem accipit, neque enim carebāt stipendijs magistratus.
 Μισθιος. u. δ. mercenarius.
 Μισθοδοσία. ας. ἡ. mercedis retributio.
 Μισθοδοτήω. μ. ἴσω. π. ηγ. do mercedē, stipendio & mercede auctoro. accus. iungitur.
 Μισθοδότης. u. δ. dator mercedis.
 Μισθοδοτοῦμαι. mereo, mercedem fero.
 Μισθόομαι. μ. ἴσω. π. ηγ. conduco, id est, mercede conduco.
 Μισθός. οὐ. δ. merces. μισθὸν ἄρτυσθαι, τὸ μισθὸν μισθοφορᾶν, ἔσθ. ἡ. stipendium.
 Μισθοφορία. μ. ἴσω. π. ηγ. stipendia mereo, ara mereo, facio aliquid pro mercede, neutrum absolutum.
 Μισθοφορία. ας. ἡ. stipendium.
 Μισθοφόρος. u. δ. famulus, stipendiarius miles, mercenarius.
 Μισθώω. μ. ἴσω. π. ηγ. opus uel fundum loco, id est, do faciendum mercede constituta. Demofthenes: ἐμισθωσα πασίωρ μὴν τράπεζαν τούτω, mentam huic Pasion locauit, quod & ἀπομισθῶ dicitur. Sic μισθώμαι ἔργον, conduco opus faciendum, ut redemptores operum solent. Idem: ἢ ἐπιθῶραρ πρὶ αὐτοῦ, ἢ θέρως μισθῶντο ἐπιθέρισσαι, aut poma legenda redimeret, aut messem demetendā conduceret. Ex prioribus annotationibus Bud. actiuum, accusatiuo iungitur.
 Μισθώμα. αποσ. τὸ. merces proprie scorti.
 Μισθωσις. ἡ. conductio.
 Μισθωτικός. οὐ. δ. mercenarius.
 Μισθωτός. οὐ. δ. mercenarius, conductitius, baiulus.
 Μισογύνεια. ας. ἡ. odium mulierum.
 Μισογυνής. εος. δ. ofor mulierum, auersus a nuptijs.
 Μισοδημος. ου. δ. hostis plebis, minime popularis.
 Μισοδικος. δ. ἀπράγμων ἢ φιλοψυχος, qui negotia facessere alijs non solet, sibiq; exhiberi metuit, & ægrē fert.
 Μισοέταλος. ofor honesti.

Μισολόμα

Μισολάμαχος. bellū exofus, apud Aristoph.
 Μισολογία. literarum ofor.
 Μισολογος. u. δ. ofor rationis, δ ἀμαθής.
 Μισολογῶ. τὸ ἀμαθῶναι, ἢ ἀνορθῶναι.
 Μισοξένος. inhospitalis.
 Μισοπίαις. αιδος. δ. ofor liberorum.
 Μισοπόλις. ιος. δ. ciuitatis ofor.
 Μισοπονέμ. non contendere, nec eniti, nec studere.
 Μισοπονυρεῖν. malos detestari.
 Μισοπονυρία. ας. ἡ. sceleratorum odium.
 Μισοπόνυρος. qui malos auersatur.
 Μισοπράγμων. quietis studiosus, qui negotijs curandis abstinet.
 Μισος. εος. τὸ. odium.
 Μισοσφορος. opponitur φιλοσδοφω.
 Μισοστεινία. ας. ἡ. filiorum odium.
 Μισοφιλος. amicis inimicus.
 Μισολλίω. μ. ἴσω. π. ηγ. iure & pulmentario uelcor, μισύλλω. neutrum, accusatiuo iungitur.
 Μισολλορ. frustum panis canibus obiectum.
 Μισύλλω. μ. υλλῶ. minutatim seco, neutrum, accusatiuo iungitur.
 Μισοδης. εος. δ. ἡ. odibilis.
 Μίτος. u. δ. filum, licium.
 Μίτρα. ας. ἡ. mitra, balteus, diadema capitis aureum, zona, ornatus capillorum, fascia qua caput obligatur. Euripides: μίτρας δὲ ναδίτοις ἐνθμιξέσθαι παλαιομορ. Sunt qui dicant μίτρας esse ex fascijs, horarijsq; cōcinatas corollas: inclinatur autem à μίτρον, quod filum significat. Apollonius μίτραν incorruptam dicit, ubi constat adhuc pudicitia uirginitasq;. Siquidem μίτραρ, seu ἰώνηρ soluere narrantur primum parientes, eamq; dicere Dianæ.
 Μίτραχίταρ. ωνος. δ. delicatus, mitris præcinctus. Siritarum cognomen, qui ab accolis μίτραχίτανες dicebantur propter nimiam molliciem, in quam collapsi, uel ipsi Sybaniis non cederent. Gestabāt enim floridas tunicas, quas μίτροις etiam, hoc est cingulis preciosis & magni impendij præcingebant. Homerus ἀμίτραχίτονας distinctos appellat.
 Μιτύλος. u. δ. mutilus, carens cornibus. Theocritus Idyllio, ἡ. τήνηρ τὰρ μιτύλαρ δ' αὖθις τὸ δίδυτραῖ τοι αἰνα.
 Μίτυς τούτο δὲ ἰστμήλαρ ἰκανῶς ὥσπερ ἀπὸ ἀθάλαμα τῶ κρηοῦ.
 Μιχάτω. sono.

Μνά. ἄς. mna, siue mina, Hermolaus annotat μνάμ, λίτραρ, & δολιμ, pro eodem accipi Græcis: quemadmodum Latinis minam, libram & pondo, quod tamē non usquequaq; uerum esse ait Bud. Plin. lib. xxi. ait μνάμ pendere libras Atticas centum. Est & numi nomen.
 Μνάα. pete uxorem.
 Μνάιος. δ. qui est precij unius minæ.
 Μνάμονας. symposiorum prefectos uocabāt Dores in Sicilia, ut author est Plutarchus. Latini hos modo peratores uocāt, teste Nonio, quod bibendi modū alijs Imperarent.
 Μνάομαι. μ. ἴσω. π. ηγ. indago, despōdeo, commendo, spondeo, appeto magistratum, ambio, affecto, aucupor, reminiscor, procor, τὸ μνησεύω.
 Μναρός. οὐ. δ. mollis, dulcis.
 Μνάα. ας. ἡ. memoria.
 Μνάω. μ. ἴσω. π. ηγ. facio reminisci, id est suggero.
 Μνήμα. αποσ. τὸ. monumentum, id est recordatio, sepulchrum.
 Μνημείορ. u. τὸ. memoriale, monumentum.
 Μνήμη. ης. ἡ. memoria. ἀπὸ μνήμης ἐπιέρ, memoriter dicere & cōmemorare: quod Cicero à memoria exponere dixit.
 Μνημῆα. ἡ. memoria.
 Μνήμονες. quasi tabularij, uel à cōmentarijs, atque actuarij. Hi munere iungebantur in tabulas publicas referendi, quæ opus erat memoriæ mandare.
 Μνημόνευμα. αποσ. τὸ. ad memoriam aptatio.
 Μνημόνευτα. τῶ. quorū memoria replicari potest.
 Μνημονεύω. μ. ἴσω. π. ηγ. memoriā facio, in memoriam reduco, memini, recordor, memor sum, neutri, accus. & datiuo iungitur
 Μνημονόρ. τὸ. memoriæ uis & dexteritas.
 Μνημονός. οὐ. δ. qui ualet memoria.
 Μνημονιῶς. memoria, aduerb.
 Μνημοσύνη. ης. δ. memoria. Dicitur etiā Mnesomofyne Musarum mater, secundum Hesiodum, patre Ioue, quod ad prociendum in literaria palæstra tendentem oportet νοητινὸν esse & μνημονιῶν, id est intelligendi, & retinendi potestate præditum. Iupiter autē τὸ νοητινὸν credebatur contribuere, & Mnesomofyne τὸ μνημονιῶν. Constringit & τῆς μνημοσύνης fontē apud Triphonij specu fuisse, quod hausta inde aqua, omnium quæ uis

diffent, recordarentur.
Μνημόσυνορ. ε. τὸ. memoria, memoriale, pi-
 gnus, aut simile quippiam relicum apud
 amicum, quod illi nostri commonefaciat,
 monumentum. Marci xiiij. καὶ ὁ ἐποίησε μὲν
 τὴν λαλιθὴν ἄρα μνημόσυνορ αὐτῆς.
Μνημῶν. tristis incedo & demisso uultu.
Μνήμαρ. ονορ. δ. ἡ. memor, tabularius auctua-
 rius, munere fungens in tabulas publicas
 referendi quæ opus est memoriæ mādari.
Μνήσαντο. meminereunt.
Μνησιθεορ. ε. δ. pius, ἀρεσθηῖς.
Μνησιχαιέω. μ. ἡ. ἴσω. π. η. κα. sum memor malo-
 rum, reminiscor iniuriæ, & inimicitiarū pre-
 teritarum, post inimicitia mala recordor.
Μνησιχαιία. α. γ. ἡ. iniuriarum memoria.
Μνησιχαιόρ. οὐ. δ. memor iniuriarum.
Μνήσεια. α. γ. ἡ. memoria, desponsatio.
Μνησεύομαι. τὸ μνησεύω, sed ille qui alteri stipus-
 latur, passiva uoce μνησεύεται dicitur pro-
 priè, ut quidam tradunt, fortassis parū re-
 cte. Vide comment. Budæi.
Μνησεύω. μ. ἴσω. π. ε. η. κα. despo deo, trado spō-
 sam, proco, capio uxorem, reminiscor, nu-
 bo, peto honorem, concilio, ascisco, com-
 paro, affecto.
Μνήση. η. ἡ. sponsa. (cus.
Μνήσηρ. ἡ. ἡ. ἡ. sponsa. (cus.
Μνησεροφονία. α. γ. ἡ. cædes procorum.
Μνήσις. ιορ. ἡ. memoria.
Μνησεῖορ. οὐ. δ. nuptus, desponsatus.
Μνήσεια. α. γ. ἡ. pronuba.
Μνήσερον. ε. τὸ. arrabon futurarū nuptiarum.
Μνησεῖορ. ἡ. ἡ. postulatio in uxorem.
Μνισαρόρ. muscosus. Oppianus lib. ij. καὶ μὲν
 τὴν μνισαρόρ ἡ. τὸ πλάσμασι νοῖσας.
Μνίσωρ. ε. τὸ. muscus, alga, & additione α, ἄμ-
Μνίω. comedo. (νιορ.
Μνοῦρ. pilus.
Μνωῖται. uide dictionem εἰλωτῶ.
 Τὸ Μ μετὰ τὸ Ο.

Μορῶρ. οὐ. δ. laboriosus.
Μορέω. μ. ἴσω. π. η. κα. laboro, patior.
Μορῶσαρ. laborans.
Μορῶλαία. α. γ. ἡ. hæsitantia in uerbis, quæ ira,
 pudor, alius ue affectus impedit, quo mi-
 nus eloqui aliquid debite possimus.
Μορῶλαορ. ε. δ. balbus, impeditæ linguæ bar-
 dus, qui linguam habet præpeditam.
Μόρις. uix.
Μόρορ. ε. δ. labor, afflictio.
Μορῶτοκορ. ε. δ. ἡ. faciens laborem in pariēdo.

Μοδιος. ε. δ. modius.
Μοδύχορ. διοτάλειορ.
Μόθορ. ε. δ. labor, bellum, tumultus.
Μόθωρ. ονορ. ο. grauis, superbus, genus salta-
 tionis obscenæ ac tumultuosa. Iulius Pol-
 lux tradit nauticam, ac molestam saltatio-
 nem, unde proverbum natum, ἄπαρ τῶν
 μόθων ἀπὸ ἀπάτης. Lacedæmonij uenas, &
 seruos qui ingenuorum liberos sequebatur,
 μόθωνας appellabant: quia significatio-
 ne Aristophan. utitur in Equitib. Sunt qui
 proprium fuisse putent saltatoris actemū
 lenti cuiuspiam.
Μοθωνία. α. γ. ἡ. superbia.
Μοιμῶρ. καὶ
Μοιμῶλλερ. labra inuicem cōiungere, fugere,
Μοίρα. α. γ. ἡ. parca, pars, decens, officium, ar-
 cles, tribus.
Μοιραγίτης. fatum ductor.
Μοιράομα. sum fatatus.
Μοιράω. fato, fatas.
Μοιρηγυῖορ. ε. δ. ἡ. fortunatus.
Μοιροδοκία. particeps sum.
Μοιρολαχίρ. diuidere, partiri.
Μοιράχρια. τ. adulteri deprehēso, pœna de-
 prehensi in adulterio.
Μοιράχρῶ. mœchor, fornicor, genitio iungit.
Μοιράχρῶ. ἡ. adultera.
Μοιράχρῶ. α. γ. ἡ. adulterium.
Μοιρέυτρια. α. γ. ἡ. adultera.
Μοιρέυθεισα. ἡ. adulterata.
Μοιρέύω. μ. ἴσω. π. ε. η. κα. adultero, stupro, adi-
 uum, accusatio iungitur.
Μοιχίδιορ. τὸ spurium.
Μοιχικόρ. οὐ. δ. adulterinus.
Μοιχόρ. οὐ. δ. adulter, mœchus. Est & μοιχόρ ἡ
 decora, prfus ac cynœdica tondendi ratio,
 ἣ infamat in Comœdijs poeta Cratinus.
 Μ Ο Λ.

Μολυδός. οὐ. δ. tardus, cæcus, pauper, μοχθηρόρ,
 uter ex bubulo corio. Comici item μόχρους
 & ἀμολγυρ uocat depeculatores, à mulgen-
 di consuetudine quod dicitur ἀμολγερ.
Μολίω. eo, proficiscor, uenio, redeo, moueo.
Μόλις. uix.
Μολοβρόρ. οὐ. δ. deuorator, parasitor, mendic-
 cus, caussa cœnæ sum endæ adueniens.
Μολπη. ἡ. ἡ. cantus.
Μολυβδαινα. α. γ. ἡ. μολυβδίς.
Μολυβδίνος. ε. δ. plumbeus.
Μολυβδίς. ἡ. ἡ. lamina plumbea.
Μολυβδόρ. ε. δ. plumbum.

Μολυβδός

Μολυβδόρ. κενανμίνορ. Celsus plumbum com-
 bustum appellat.
Μολυβδία. σιωρία. idem plumbi recrementum
 uel excrementū. πεπλυμένορ uero illotum
 ut stannum.
Μολυβδότρορ. plumbarius.
Μολυβδόσις. ἡ. plumbatura, ferminatio, &
 quæcunq; coniunctura.
Μολυβδω. μ. ἴσω. π. η. κα. inquino, actiuū, accu-
 satiuo iungitur.
Μολυβδῶρ. ἡ. locusta.
Μολυβδῶρ. οὐ. δ. inquinatio, litura.
Μολω. μολίω, accedo.
 Μ Ο Μ Ο Ν.

Μομφί. ἡ. ἡ. querela, condemnatio.
Μοναχίνορ. ε. τὸ. singularè.
Μοναχικόρ. οὐ. unicus.
Μοναχόρ. solitariè.
Μοναχόρ. μ. ἴσω. π. α. κα. solus dego, soliuagor,
 solitudines capto, neutrum absolutum.
Μοναχῶνοι. monachi appellant peculiari ha-
 bitu sese distinguentes.
Μοναχόρ. uni uiro cohabitare.
Μοναχέω. μ. ἴσω. π. η. κα. solus impero, monar-
 chico imperio potior, neutrum, genitio iungitur.
Μοναρχία. ε. δ. princeps, monarcha.
Μοναρχία. α. γ. ἡ. principatus, monarchia. Sue-
 tonius interpretatur arbitriū orbis terrarū.
 Eutropius summam rerum potestatem.
Μονάσ. ἀδορ. ἡ. unitas, monas, unio.
Μοναστήριον. ε. τὸ. solitudo, monasterium.
Μονασῶρ. οὐ. δ. monasta, solitarius.
Μοναστικόρ. οὐ. δ. solitarius.
Μοναχόρ. ε. ἡ. ἡ. genus tibie quam inuenerunt
 Aegyptij.
Μοναχῶρ. unice.
Μοναχόρ. οὐ. δ. monachus, solitarius.
Μοναχόρ. οὐ. δ. solummodo.
Μοναχόρ. οὐ. δ. simpliciter, uno modo.
Μονή. ἡ. ἡ. mansio.
Μονή. ἡ. ἡ. sola, occasio.
Μονήρις. εορ. δ. ἡ. solus, solitarius.
Μονήρ. οὐ. δ. ἡ.
Μονήρ. οὐ. δ. stabilis. Μονήμοι λόγοι καὶ ἀμετά-
 ῆστοι, rationes immobiles neque refutabi-
 les, cognati scilicet earum rerum quarum
 sunt interpretes. Vide Commentaria lins-
 guæ Græcæ Budæi.
Μονήρ. οὐ. δ. animal, porcus siluestris, qui sine
 gularis Latine dicitur.
Μονογνώμονες. οἱ. cōsentientes, ab una depen-

Μονογενής. εορ. δ. ἡ. unigenitus, unicus.
Μονογενήμορ. ε. δ. quasi deliniatus tantū, non
 additis reliquis, quæ iustam picturam ab-
 soluunt. Dicitur de macilento & extenua-
 to deformi, ut apud Ciceronem dii mo-
 nogrammi ab Epicuro dicuntur, Cœl. lib.
 quinto, cap. xix.
Μονοείδιος. εορ. δ. ἡ. æqualis, solus, uniformis.
Μονόζωνοι. excellentes bello, & qui cingulo
 eximio à cæteris differant, authore Suid.
Μονόθυρορ. ε. ἡ. uniforis, uniuersus.
Μονοδιαμητοί. οἱ. omnes pedum digiti, hoc est,
 flexi unius.
Μονοειρωρ. ο. π. δ. unicornis.
Μονοειλιος. ε. ἡ. unum habens uentrem.
Μονοειδύλορ. ε. δ. qui uno modo inflectitur.
Μονοειδύλορ. δ. simplicem acetabulorum or-
 dinem habens.
Μονοειλιος. ε. δ. unimembris.
Μονοειλι. ἡ. ἡ. matrona uno contenta.
Μονόλοπα. τ. ἡ. simplici cortice productæ ar-
 bores.
Μονόλοπα. τ. ἡ. unius pellis, unius uestis, uel
 qui solidam habet pellem.
Μονομαχίνορ. singulari certamine pugnare, ut
 gladiatoris & prouocatores.
Μονομαχία. α. γ. ἡ. duellū, singulare certamen.
Μονομαχορ. οὐ. δ. gladiator.
Μονομερής. εορ. δ. ἡ. unius patris.
Μόνωρ. solum, tantum.
Μονοουθ. μόνωρ οὐ. καὶ
Μονοουχί. quasi, propè, ferme, tantum non.
Μονόξυλορ. ε. τὸ. monoxylon, id est, nauigiū
 ex ligno integro.
Μονοπέδιλορ. ε. δ. unico calceo indutus.
Μονοπροσώπωρ. sub una persona,
Μονοπωλείρ. dicuntur ἡ, qui soli quippiā uen-
 dunt, ut ἡ qui ius monopolij impetraues-
 runt: à quo fit
Μονοπωλία. καὶ
Μονοπωλίον. huiusmodi uenditio.
Μόνος. ε. δ. solus.
Μονοσπείω. μ. ἴσω. π. η. κα. semel comedo in die,
 neutrum absolutum.
Μονοσπία. cum semel in die comedimus.
Μονοσπείω. τ. ἡ. quæ habent à radice caudicē
 urpum.
Μονότοκορ. δ. uniparus.
Μονοτόκορ. ε. ἡ. unipara.
Μονοτονία. α. γ. ἡ. peruicacia.
Μονοτόνορ. ε. δ. peruicax.

Μυζμη. ἦρ. ἦ. sonus narium, irrisioni plerumq̄ dicatus, reprehensio. Vnde qui citra reprehensionis morsum agit, ἀμύμων dicitur.

Μυζμός. οὐ. δ. stridor muris.

ΜΥΔ. ΜΥΕ.

Μυδαίνω. putrefacio, sillo.

Μυδαλίος. οὐ. δ. humidus.

Μυδάω. μ. ἴσω. π. ηκ. distillo, humecto, putrefeo, labefacio.

Μυδές. testudines lutariæ, siue mures aquarum tiles.

Μυθισις. distillatio, humectatio, putrefactio: omnibus cōgruit putrefactione cunctis corporibus. Est etiam palpebrarum affectio tumentium & manantium assidue.

Μυθίσιασις. ιος. ἦ. uitium oculorum ubi pupilla iusto latior efficitur, colore nihil prorsum mutato, quo fit, ut uisa minora appareant quam sint, cuius causa est περιφωρατισμὸς ἢ γρότης, id est, redundans humectatio. Coel. lib. vii. cap. v.

Μυθρός. σ. δ. feruū ignitum, massa candefacta

Μυθρῶν. genus putridi ulceris.

Μυελός. δ. medulla plenus.

Μυελον. alimentum, cibus, medulla.

Μυελός. οὐ. δ. medulla, pro cerebro ponitur. Sophocles in Trachin. cerebri λευκὸν μυελόν, id est, albam medullam appellat.

Μυελόω. μ. ὄσω. π. ωικα. medulla impleo, neutrum, accusatio iungitur.

Μύτω. μ. ἴσω. π. ηκ. instruo in sacris, sacris initio, ὡραίνω, διδάσκω. actiuum, accusatio iungitur.

ΜΥΖ. ΜΥΗ. ΜΥΘ.

Μύζην. καὶ

Μύζην. mussare significat, & fugere. Item labijs occlusis naribus uocem reddere. Aristoph. Thest. τὴ μύζης, quid mustitas?

Μύσις. ιος. ἦ. purgatio, initiatio, μάθισις, ἐπισήμη.

Μύθειμα. fabula.

Μυθειόμαι. μ. εὔσομαι. π. ευμαι. fabulor, deponens absolutum.

Μυθίω. μ. ἴσω. π. ηκ. loquor, actiuum accusatio iungitur.

Μυθίστω. dixit.

Μυθίστης. οὐ. δ. orator.

Μυθισορία. fabulosa historia.

Μυθολογία. fabularum scriptor.

Μυθολογία. μ. ἴσω. π. ηκ. fabulor, neutrum absolutum.

Μυθολόγημα. ἄνω. τδ. ἢ

Μυθολογία. ας. ἦ. ratiocinatio fabularum.

Μυθολογούμεναι. fum in fabula.

Μυθολογός. οὐ. δ. fabulator,

Μυθός. οὐ. δ. fabula, uerbum, oratio.

Μυθώδης. εος. δ. ἦ. fabulosus.

ΜΥΙ. ΜΥΚ.

Μύια. ας. ἦ. musca.

Μυιάχρος. καὶ

Μυιοθήρας. δ. muscas capiens.

Μυιομήφαλον. τδ. uitium in oculi tunica, quæ ἐξαροσθίς dicitur, id est, minutum ac muscæ capiti persimile.

Μυίτις. ἦ. pes gallinaceus dicitur ab aliquibus.

Μυιόμοι. μ. ἴσομαι. π. ηκ. mugio, tudio, mugio, asinorum & camelorum, & boum est, deponens absolutum.

Μυιούρος. οὐ. δ. ἢ

Μύμημα. ἄνω. τδ. mugitus.

Μυκίνα. ἦ. Mycenæ, urbs Peloponnesi in qua regnauit Agamemnon. Dicitur autem à μύκης, quod ibi à Perseo sint conditæ Mercurij præcepto, ubi excidit ensis manubrium.

Μύκης. οὐ. δ. ἢ

Μύκης. ἴνω. δ. fungus, mentula, manubrium gladij.

Μυκίτις. σ. δ. sonorus, obstreperus.

Μυκίτης. οὐ. δ. mugibilis.

Μύηλος. οὐ. δ. ceruix.

Μύημοι. aperior.

Μυητήρ. ἦρος. δ. nasus. nō tam nasus proprie quam nasi foramina, per quæ exit mucus, hoc est nares, ut annotat Ammonius.

Μυητήρ. ἦρος. δ. nasus, foramen nasi. Μυητήρ. ἦρος. δ. nasus, foramen nasi. Μυητήρ. ἦρος. δ. nasus, foramen nasi. Μυητήρ. ἦρος. δ. nasus, foramen nasi.

Μυητήρ. ἦρος. δ. nasus, foramen nasi.

Μυητήρ. ἦρος. δ. nasus, foramen nasi.

ΜΥΛ.

Μυλαίρις. ἰδος. δ. animal quod in mola nascitur, farina uescēs, magnitudine cicadæ.

Μύλαξ. ιος. δ. molaris, id est, lapis magnus.

Μύλαρ. myllare, labris occlusis sonum narium elicere, μύζην.

Μύλη. ης. ἦ. mola, sed superior, nam inferior ἄνος dicitur, dens molaris.

Μυληφάτω. σ. δ. molitus, pinxitus.

Μυλίδω. dentes concutio præ frigore.

Μυλίτω. molarem.

Μυλιπίδος. molaris.

Μυλιτήρις. ἰδος. ἦ. femina quæ molit.

Μυλάς. ἄδος. ἦ. meretrix.

Μυλάς.

Μύλος. placentæ genus apud Syracusos ex sesamo & melle subactæ.

Μύλος. myllus piscis quem Oppianus placatum & platacum appellat, si sit maiusculus: quum pusillus gnothidia à Græc. uulgo mylocopion uocatur, mollus.

Μύλος. strabo.

Μύλλω. συνουσίαζω. appropinquo, applico.

Μύλλω. ἰδος. ἦ. rotundus.

Μύλλω. ἰδος. δ. molitor, qui pistrino præest.

Μύλλω. ἰδος. σ. δ. qui molam parat & custodit.

Μύλλω. ἰδος. τδ. molendum, pistrinum.

Μύλλω. ἰδος. οὐ. δ. μύλλω.

Μύλλω. ἰδος. οὐ. δ. μύλλω.

Μύλλω. ἰδος. οὐ. δ. μύλλω.

Μύλλω. ἰδος. οὐ. δ. μύλλω.

Μύλλω. ἰδος. οὐ. δ. μύλλω.

Μύλλω. ἰδος. οὐ. δ. μύλλω.

Μύλλω. ἰδος. οὐ. δ. μύλλω.

Μύλλω. ἰδος. οὐ. δ. μύλλω.

Μύλλω. ἰδος. οὐ. δ. μύλλω.

Μύλλω. ἰδος. οὐ. δ. μύλλω.

Μύλλω. ἰδος. οὐ. δ. μύλλω.

Μύλλω. ἰδος. οὐ. δ. μύλλω.

Μύλλω. ἰδος. οὐ. δ. μύλλω.

Μύλλω. ἰδος. οὐ. δ. μύλλω.

Μύλλω. ἰδος. οὐ. δ. μύλλω.

Μύλλω. ἰδος. οὐ. δ. μύλλω.

Μύλλω. ἰδος. οὐ. δ. μύλλω.

Μύλλω. ἰδος. οὐ. δ. μύλλω.

Μύλλω. ἰδος. οὐ. δ. μύλλω.

Μύλλω. ἰδος. οὐ. δ. μύλλω.

Μύλλω. ἰδος. οὐ. δ. μύλλω.

Μύλλω. ἰδος. οὐ. δ. μύλλω.

Μύλλω. ἰδος. οὐ. δ. μύλλω.

Μύλλω. ἰδος. οὐ. δ. μύλλω.

Μύλλω. ἰδος. οὐ. δ. μύλλω.

Μύλλω. ἰδος. οὐ. δ. μύλλω.

Μύλλω. ἰδος. οὐ. δ. μύλλω.

Μύλλω. ἰδος. οὐ. δ. μύλλω.

Μύλλω. ἰδος. οὐ. δ. μύλλω.

Μύλλω. ἰδος. οὐ. δ. μύλλω.

Μύλλω. ἰδος. οὐ. δ. μύλλω.

Μύλλω. ἰδος. οὐ. δ. μύλλω.

Μύλλω. ἰδος. οὐ. δ. μύλλω.

Μύλλω. ἰδος. οὐ. δ. μύλλω.

Μύλλω. ἰδος. οὐ. δ. μύλλω.

Μύλλω. ἰδος. οὐ. δ. μύλλω.

Μύλλω. ἰδος. οὐ. δ. μύλλω.

Μύλλω. ἰδος. οὐ. δ. μύλλω.

Μύλλω. ἰδος. οὐ. δ. μύλλω.

Μύλλω. ἰδος. οὐ. δ. μύλλω.

Μύλλω. ἰδος. οὐ. δ. μύλλω.

Μύλλω. ἰδος. οὐ. δ. μύλλω.

Μύλλω. ἰδος. οὐ. δ. μύλλω.

Μύλλω. ἰδος. οὐ. δ. μύλλω.

Μύλλω. ἰδος. οὐ. δ. μύλλω.

Μύλλω. ἰδος. οὐ. δ. μύλλω.

Μύλλω. ἰδος. οὐ. δ. μύλλω.

Μυροψία. οὐ. δ. aromatarius.

Μυροψός. οὐ. δ. unguentarius, ungueta & odoramenta conficiens.

Μυρία. τὰ. infinita.

Μυρία. τὰ. decem milia.

Μυριάσις. decies milies.

Μυριαδός. σ. τδ. numerus continens decem milia hominum.

Μυριάτης. οὐ. δ. ἢ

Μυριάτης. qui præest decem milibus.

Μυριάς. ἄδος. ἦ. numerus cōtines decem milia.

Μυριαφόρος. οὐ. δ. ἦ. decem milia hominum ferens.

Μυρίζω. μ. ἴσω. π. ηκ. redoleo, odoramentis ungo, neutrum.

Μυρίνη. ης. ἦ. myrica.

Μυρίνιος. οὐ. δ. myricinus.

Μυρίνη. ης. ἦ. myrtus.

Μυρίοι. οί. infiniti.

Μυρίοι. decem milia, sed apud Græcos masculini generis est.

Μυρίον πολλόν. tam μυριάδα significat, quam magnā & uelut innumerā multitudinem.

Μυρίον πλάσιος. σ. δ. infinite multiplicatus.

Μύριος. οὐ. δ. ἦ. magnus, infinitus.

Μυρίος. οὐ. δ. interdum dignus luctu, ὡραίνω τὸ μύριον.

Μυρίοι. ἦρ. numerus continens decem milia.

Μυρίοι. ἦρ. decies millena pars.

Μυρίοφυλλον. σ. τδ. herba millefoliū, seu Veneris supercilium.

Μυρίονος. οὐ. δ. ἦ. unguento spirans.

Μυρίονος. οὐ. δ. odor.

Μυρίονος. ας. ἦ. uerrucæ genus, tumor in uultu: qui Festo colius dicitur, cauerna, agmen formicarum, formicatio.

Μυρίονος. οὐ. δ. lapis qui reptantis formicæ præferat imaginem.

Μυρίονος. εος. δ. ἦ. formicinus.

Μυρίονος. ης. ἦ. formica.

Μυροβόιον. οὐ. τδ. pigmentarium.

Μυροβόιον. ἴσω. τδ. humecto, deponens absolutum.

Μυροβόιον. σ. δ. timor.

Μυροβόιον. σ. τδ. uirgultum odoriferū, unguentū.

Μυροβόιον. οὐ. δ. unguentarius. Gaza apud Aristotelem pygmentariū uertit, id quod rident alij.

Μύρος. οὐ. δ. unguentum.

Μύρα. ας. ἦ. myrrha.

Μύρα. ης. ἦ. myrrha, uel myrrhis, herba quæ quidam Conilen uocant.

Μύρα. ης. ἦ. myrtus.

Μύρος.

μύρσος. genus uasis ex uiminibus contextū.
μύρτα. bacca myrti.
μυρτίθανορ siue **μυρτίς**, cōcretum quiddam est & adhærens in myrto.
μύρτορ. ου. τὸ. pars pudendi membri muliebris, hoc est caro subsultans, quæ interiacet rimæ teste Polluce.
μύρτω. ου. ἡ. myrtus.
μυρτοχαλῖς. ἰδος. ἡ. **μύρτορ.**
μυρῳδῖρ. lugubré canere.

M Y Σ.

μῦς. υός. δ. mus.
μύσαρ. ocellus sunt.
μύσαρός. ου. δ. abominabilis, scelestus.
μυσάφομαι. ἡ. ἀφομαι. π. ἀρμαι. abominor, deq̄ testor, asperror.
μυσάχνη. ης. ἡ. scortum.
μυσάχνης. ου. δ. impurus, spurcus.
μύσις. ἰος. ἡ. præclusio, suffocatio.
μυσιέλεθρα. τὰ. ἢ
μυσιέλεθρορ. ου. τὸ. stercus murum.
μύσος. paruus mus.
μύσος. υ. δ. abominandus, exosus, sceleratus.
μύσος. ἰος. τὸ. scelus, abominatio.
μυσαραγῖω. μ. ἡσω. π. ἡκα. duo ad sacra. a cizuum, accusatiuo iungitur.
μυσαραμῖθς. instructus orationibus.
μυσαραγῖα. ας. ἡ. disciplina sacrorū, initiatio in sacris.
μυσαραγός. ου. δ. princeps sacrorum.
μύσαξ. ακος. ἡ. barba menti, illuc enim desililat nascis, quem **μυτιπῖρα** uocat. Significat & labrum.
μυσήρορ. ου. τὸ. arcanum, sub quo arcani aliquid later, quodq̄ non perfititur, nisi occultata aliqua sacrorum ratione, res arcana occultatq̄, quæq̄ nefas est uulgo efferre.
 Erant enim **μυσήρια** sacra arcana, quæ Latini seclusa uocant. Hæc autem duorum generum erant apud Eulesinam terræ Atticæ, Magna, quæ Cereni sacra erant, & Parua, quæ Proserpinæ, in quibus quæ agebantur, sacerdotes summo silentio occultabāt. Vnde etiam dicta uolunt, quod ea δὲ **μύςαντος** **πρῆρ** **ἔνδορ**, hoc est, occludere oportet intus, intus custodire, nec cuiquam profano explicare: atq̄ ἡ, quod ea occultabant **μύσαι** dicebantur.
μύσηρ. υ. δ. sacra discens, mysteriorum peritritus, discipulus, initiatus sacris alicuius numinis. Vnde **συμύσαι**, qui iisdē sacris sunt initiati.

μυσικός. ου. δ. mysticus, arcanus.
μυσίλαθω. forbere excauato pane.
μυσίλη. ης. ἡ. panis cauus quo ius forbetur, panis qui canibus obijctur. Latini, teste Pompeio, canicas uocant huiusmodi panes.
μυσίλλω. incido.
μυσίς. ἰδος. ἡ. mystica, arcanorū perita. Latentius: **διδος** **μυσίδος** **ἄν** **πρόπολος.**
μύσλορ. aut ut alij **μύσρορ.** υ. τὸ. cauum. Sumptum à marino muri, qui, ubi libido occesperit, **μύεται** **ἢ** **συνηλείεται**, id est, oblitescit occluditurq̄.
μυσοδδμος. qui sacra aut ecclesiasticos recipit
μυσοπδοος. υ. δ. sacra uersans sacrificis.
μυσοφθορς. ferens mysteria.
μύσρα. τὰ. ciathi Ruellius, mystra Marcell.

M Y T. M Y X.

μυτιμῖω. punio.
μυτίς. ἰδος. ἡ. locus est armatus à tergo.
μυτίωτορ. τὸ. reliquix, & genus edulij ex alijs & uarijs condimentis cōcinnatum. Dicitur quasi **μυσωτορ**, **παρα** τὸ **μυσάηθω**, cōtemptum uidelicet esculentum.
μυχαίτασ. intimus.
μυχβίξω. subfanno.
μυχμῖος. ου. δ. strepitus.
μυχοίτασ. intus semotus, pro **μυχάστωρ.**
μυχός. ου. δ. secessus, cōclauē, locus intus, domus, penetrabile, locus abditus, sinus.

M Y Ω.

μύα. μ. ἴσω. π. ἡκα. claudio, abscondo, occulto. actiuum, accusatiuo iungitur.
μύαρ. ἄνος. δ. pulpa brachiorum & coxarū.
μυωβια. ας. ἡ. mulier prodigiose libidinis apud Aelianum. A murum salacitate immodica quæ dicitur **μύς**.
μυωξία. μυωπία.
μυωπάξω. μ. ἴσω. π. ἡκα. manu tento. Metaphora ducta à muribus, qui parietem, aut tabulam, aut si quid aliud obuium fuerit, sequi solent, donec cauum nacti fuerint.
μυωπάξωρ (inquit Aristoteles) **λέγονται** **ὅτι** **ἐκ** **λευπῆς** **τὰ** **μύρ** **ἔχου** **βλέποντες**, τὰ δὲ **ἔξ** **ἀποσπῆσας** **ὀχλῖ** **δρῶντες**, id est, dicuntur qui ab ortu proxima quidem uident, remota uerò non uident.
μυωπία. ας. ἡ. cauerna murum.
μυωπία. ου. δ. lusciosus.
μυωπίσμοι. μ. ἴσμοι. π. ἴσμοι. insanio, furo, deprensus absolutum.
μυωπίξω. lusciosus sum, stimulo.
μύωψ. ωπος. δ. infecti genus est, quo maxime boues

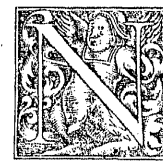
boues infectantur, sunt qui crabronem interpretatur: significat etiam flagellū equi, calcar. **μύωπες** dicuntur qui à primo ortu propius admota oculis uident, remota uerò non: quod genus homines res intuentas oculis ferè contingere solet, & limis etiam seclusisq̄ oculis aspicere, cui contrarium senibus accidit. Aut, ut alij, qui interdiu exiliter uident, & uesperis iustam aciem habent. Sic dicti à conuiuentibus oculis. Vnde est apud Aristotelem in problemat. sect. trigesima septima, **διὰ** **τῶ** **μύωπες** **συνάροντες** **βλέφαρα** **δρῶσιν**: cur myopes contractis palpebris uident? Latini lusciosos, lusciosos & nusciosos uocat. Copiosius in prioribus annotat. Budæi.

Τὸ Μ μὲ τὸ Ω.

Μ ἄ. quæro.
Μαδῖω. loquor, cano.
Μαδῖω. euaneo, θάλαω, desipio.
Μαδω. quære.
Μαδωρ. ωνος. δ. saltationis genus, seruilis, uerna. apud Lacedæmonios qui ingenuorū filios instituit.
Μαδω. ας. ἡ. irrisio, irridendi studium.
Μαδῶμαι. irridere, quo etiam Galli & Angli utuntur in lingua uernacula.
Μαδῖω. adulator, **νερωπιξω.**
Μαδωρ. subfannator, fatuus, amens, cauillator, irrisor, stultus.
Μαδω. τξ. pro labijs, & ossibus genuum apud Pausaniam.
Μαδωρ. υ. δ. pondus, bellum, pugna, lapillus qui ponitur in lapidibus cōiungendis, strages in bellis pugna diuturna, **παρα** τὸ **μὴ** **λόεω**.
Μαδω. υος. τὸ. moly herba, quam Mercurius Vlyssi tradidit in remedium carminū Circees. Odyssæe ἡ. **μῶλυ** **δὲ** **μῦρ** **καλοῦσι** **θεοί**, quod interpretans Ouidius ait:
 Moly uocant superi, nigra radice tenetur.
Μαδω. ἀφανίξω.
Μαδωρ. σπος. ὁ. flagellum ex boue, uibex, cisticix.
Μαδῶμαι. μ. ἴσμοι. μ. ἡμαι. uitupero, reprehendo, subfanno.
Μαδωρ. δ. **μάμωρς**, stultus, pugna.
Μαμίσος. ου. δ. dens molaris: uocant eam, partem dentium molarium, quæ gingiuæ affidet.
Μαμπός. ου. δ. uituperabilis.
Μαμωρς. υ. δ. uituperium, macula, deus conui

tij omnia reprehendens, reprehensio.
Μάμ. an. num, nunquid. Est enim **πυσματῶς** **ἀποφαντιδωρ**.
Μάμ μὴ. nonne. Est autem idem quod **μὴ** **ὄμρ** **μὴ** **ἡξ** **ἡξ** **ἡξ**.
Μάμυξ. υ. γος. δ. pro **μουνούξ**, habens ungulam integram, solungulus.
Μάμυχορ. υ. τὸ. folipes.
Μαπῦω. conqueror.
Μαράνω. μ. ανῶ. **περιπόηω**, desipio, stupidè & fatuè aliquid ago, neutrum absolutum.
Μαρολογῖρ. insultè blatterare, garrire, inepta loqui.
Μαρολογῖα. ας. ἡ. inepta loquacitas, fatua, & insulsa.
Μαρολόγιον. υ. stultiloquium.
Μάρορ. υ. τὸ. morum.
Μαρός. ου. ὁ. fatuus, moros, stolidus, hiantiore, qui & **μαμμανουθος** nuncupatur: unde & Morari prima producta, pro insanire apud Tranquillum.
Μαρόσοφος. ου. δ. stultè sapiens, qui despicienter sapit.
Μαρόσως. ητων. ἡ. fatuitas.
Μάρωσις. ἰος. ἡ. uitium propriè est memoriae, interdum fatuitas.
Μαώσις. ἰος. δ. καὶ **Μαώσις.** ἰος. Moyses, à **μαῦ** Aegyptia, seu potius Chaldæa uoce.
Μάωται. τὸ **λανθάνειρ**, negotiosus esse, inquire re iuxta Lacones.

Τὸ Ν μὲ τὸ Α.

Ναβῖς. citharista, peritus ludendi cithara.
Ναβλορ. υ. τὸ. nabl instrumentum musicum, psalteriū ab Hebræo nabel, corrupto uocabulo.
Νάμω. ατω. τὸ. pilus, uillus.
Ναίτης. incolæ.
Ναί. etiam, certe, ita, aduerbium affirmatiue, & concedentis, ut sunt ita & etiam Latine. Interdū seruit antypophoris, ut **νὴ** **δία**. Demosthenes: **Ναί** **φησιν**, **ἀλλὰ** **τὸ** **π** **νεφέλης** **καλῶρ**, & cætera. At enim inquit. Vide commentaria Budæi.
Ναίμά. affirmat. **Ναί** **μὰ** **δία**, certe. Homerus Iliad. **α.** **ναί** **μὰ** **τὸ** **δε** **συνίπτορ**, id est, **νὴ** **τοῦτο** **τὸ** **συνίπτορ**. (pendix.)
Ναίδορ. facellū, ædicula, id est ædis sacrae apud

Ναετᾶσιω. καὶ
 Ναετᾶσιω. habito, actiuum, accus. iungitur.
 Ναμίμ. infuper, uerè, sanè.
 Νάριμ. s. τὸ. narium.
 Νάχι. certè.
 Νάσιω. habito, fluo. accusatiuo iungitur.
 Νάσιμ. η. ἢ. καὶ
 Νάσιμος. εος. τὸ. pellis caprina, uellus.
 Νάσιμος. απω. τὸ. latex, fluxus, fluentum, unda,
 riuus, fluens.
 Νάνος. s. δ. nanus, pumilio. Copiosè de hoc
 nomine Gellius lib. xix, cap. xij.
 Νανάδης. εος. δ. ἢ. breuis in nani morem.
 Νάξος. sacrificare.
 Νάξος. Bacchi cognomen.
 Ναξιουρχίς. τὸ. naxio opificio factum.
 Νασοπίος. οὐ. δ. templi custos uertitur à Tra-
 pezontio.
 Νάσιος. οὐ. δ. templum.
 Ναοφύλακτος. quibus tutela & facta tecta aediū
 sacrarum commissa sunt.
 Νάπιμ. η. ἢ. καὶ
 Νάπιος. εος. τὸ. saltus, locus syluofus, mons,
 uallis, rupes.
 Νάπιος. εος. δ. stultus.
 Νάπιμ. τὸ. synapium.
 Ν Α Ρ. Ν Α Σ.
 Ναρδιζω. nardum redoleo, acæmulor.
 Ναρδιζία. ἢ. ferulago.
 Ναρδιζιουρ. s. τὸ. nartheciū, pro theca in qua
 medicamenta reponuntur. Cicero: Tanq̄
 de narthecio promant.
 Ναρδιζινοφόρος. s. δ. ferulam ferens.
 Νάρθηξ. ιος. δ. ferula, thyrsus, uirgula, & me-
 dicum instrumentum.
 Ναρτιώ. μ. ἴσω. π. η. η. negligo, obstupefacio,
 facio torpere. acti. accusatiuo iungitur.
 Νάρτιμ. η. ἢ. torpedo.
 Νάρτιμιμα. απω. τὸ. καὶ
 Νάρτιμιος. ιος. ἢ. torpedo.
 Νάρτισιος. s. δ. Narcissus uiri nomen.
 Νάρτισιος. s. ἢ. narcissus flos.
 Νάριος. s. δ. piscis qui torpedo dicitur.
 Ναριδάδης. εος. δ. stupidus, segnus.
 Ναριδμ. humidum, liquidum.
 Νάσιμ. habitauit, ut πατήρ ἐμὸς ἀρξεί νάσιμ.
 Νασμός. οὐ. δ. imber, latex, diluuium, ξέυμα,
 fluor.
 Νάσιμ. habitauit.
 Νάσιμ. habitauit, νάσιμ.
 Νάσιμ. adæquo, premo.
 Νάσιος. οὐ. δ. planus, deustus, solidus panis,

melle & uuis passis, & alijs aromatis confic-
 èus. Sunt tamē qui recentem & calentem
 panem intelligant, dictum q̄ uolunt, quia
 densior sit, confitipatioreq̄, nil profum le-
 uitatis habens aut inanitatis, ἀπὸ τῶ νάσιμ
 ἀρτίμασι.
 Νάσιος. genus harundinis ex qua sagittæ fie-
 ri solent.
 Ν Α Υ.
 Ναυαγίω. μ. ἴσω. π. η. η. naufragor, nauē fran-
 go, naufragium facio. cum accusatiuo, &
 interdum absolutè.
 Ναυαγίω. s. τὸ. naufragium.
 Ναυαγός. οὐ. δ. naufragus.
 Ναυαρχίω. μ. ἴσω. π. η. η. naui præsum, geniti-
 uo iungitur.
 Ναυαρχίς. ἴδος. ἢ. nauis prætoria, uel in qua
 prætor est.
 Ναυαρχίται. οί. classium duces.
 Ναυαρχος. s. δ. nauarchus, præfectus uel clas-
 sis ductor.
 Ναυβάτης. s. δ. nauta qui naue uchitur.
 Ναυηός. οὐ. δ. naufragus.
 Ναυηός. τὸ. ναυαγίω.
 Ναυηηρέω. nauem guberno.
 Ναυηηρέα. ἢ. nauium gubernatio. Plutarch.
 Ναυηηρέων ποιοσάμενος, nauis administrat-
 torem fortitus.
 Ναυηηρος. s. δ. nauclerus, nauis gubernator,
 nauis dominus, qui nauicularius dicitur
 Tacito, & nauicator Ciceroni, meritorie
 as nauis habens, quem patronum appel-
 lamus. Bud. in Pandet.
 Ναυηηραπὸ. nauali pugna uinco, præsto nauis
 bus. Ναυηηραπὸ τῆς θαλάσσης, occupantes
 mare classe.
 Ναύλα. η. ἢ. genus musici instrumenti, quod
 idem esse cum psalterio quidam tradunt,
 reclamâte tamen Fabio & Cicerone de re-
 sponsis Aruspicum. Sophocl. οὐ ναύλα μὴ
 κιντσίσι, οὐ λῆρα φίλα. Cuius diminutiū est
 ναυλιουρ apud Ouidium lib. iij. de arte:
 Discite etiam duplici, genialia nauia palma
 Vertere, conueniunt dulcibus illa modis.
 Ναύλορ. s. τὸ. nauulum, portorium, uaticum,
 uectura.
 Ναυλοχίω. μ. ἴσω. π. η. η. maneo in portu, infi-
 dior cum nauibus, locum nauibus capto.
 Ναύλοχορ. s. τὸ. nauale, portus nauium.
 Ναυματαδία. aprica. Arrianus lib. viij.
 Ναυμαχίω. μ. ἴσω. π. η. η. naualem pugná ge-
 ro. neutrum, datiuo iungitur. Thucyd.
 Ναυμαχίω

Ναυμαχίω. ἢ. τὸ. ναυμαχίω, nauibus pugnare cum
 Corinthijs.
 Ναυμαχίω. μ. ἴσω. π. η. η. cupio nauali prælio decertare.
 Ναυμαχία. ας. ἢ. nauale prælium.
 Ναυμαχος. s. δ. aptus nauali prælio.
 Ναυπηγέω. καὶ
 Ναυπηγέω. μ. ἴσω. π. η. η. nauem fabrico, neu-
 trum absolutum.
 Ναυπηγία. ars fabricandi naues.
 Ναυπηγισμὸς. s. δ. aptus fabricādis nauibus.
 Ναυπηγισμὸς πόλις, quæ commoda habet ad
 nauium ædificia.
 Ναυπηγός. οὐ. δ. fabricator nauis, naupegus,
 aut naupegus uertitur à Chalcidio.
 Ναυπηγία. ἢ. ager terræ Argiuæ.
 Ναυπὸ τῆς ναδς, uel νεώς. τῶ ναυπ. τῶς ναδς. nauis
 Ναυσιμεία. ας. ἢ. Nausicaa Alcinoi filia.
 Ναυσίπλοτος. s. δ. nauibus inclytus.
 Ναυσίπορος. δ. nauigabilis, nauibus meabilis
 Ναυσάμω. s. δ. nauale, turma nauium, nau-
 uium statio.
 Ναυσολέω. nauis duco, cum accusatiuo. Vide
 Budæum.
 Ναυσολία. ἢ. πλοῦς.
 Ναυσολίω. nauigo.
 Ναύτης. s. δ. nauta.
 Ναύτια. η. ἢ. nauis.
 Ναύτιω. μ. ἴσω. π. η. η. nauisco, neut. absolu.
 Ναυτιήμ. οὐ. τὸ. classis.
 Ναυτιήος. οὐ. δ. nauticus.
 Ναυτιλία. ας. ἢ. nauigatio, id est ars nauigan-
 di, nauigium.
 Ναυτιλλομαί. μ. ὀμμαί. π. αλμαί. nauigo, depo-
 nens absolutum.
 Ναυτιλος. s. δ. nauta, & piscis qui nauutilus di-
 citur.
 Ναυτιλόδης. fastidiosus.
 Ναύφιμ. nauibus.
 Ναύφρακτορ. s. τὸ. classis ad bellum instructa
 Ναύω. supplico, fluo.
 Νάφθα. η. ἢ. piscis genus aut plantæ. καὶ
 Νάφθα. s. δ. naphtha, bituminis genus apud
 Persas, ad quod è longinquo etiam flammæ
 ma transit. Dioscor. lib. primo, cap. 99.
 Νάσι. fluo. neutrum absolutum.
 Τὸ Ν μετ τὸ Ε.
 Ν' particula non nisi in compositione
 dictionum ponitur, priuationem sig-
 nificans.
 Νία. noualis ager, qui alternis annis feritur.
 Νία. ἢ. ἀιουεντute.
 Νία. μ. ἴσω. π. η. η. καὶ

Νεανίω. καὶ
 Νεανίω. καὶ
 Νεανίω. sum iuuenis, iuueniliter, iactanter &
 inconsulto ago, iuuenor, terram in nouo.
 Herodian. libro tertio pro iuuentute transi-
 go: καὶ τοὺς διούς ἀπαγαγέμ τῆς ἐδάμης θέλωμ,
 ὡς ἀρ νεανίωιμ ἐρ στρατιωτῶν βίω καὶ σώφροσι.
 neutrum absolutum.
 Νεανόνητος. s. δ. nuper acutus.
 Νεανήος. εος. δ. ἢ. nouus in omni officio.
 Νεανήος. ἴδος. δ. piscis proprie nuper captus,
 uel qui ad aliquod opus nuper apponitur,
 nouus nuncius.
 Νεανήω. recens captus.
 Νεανήω. μ. ἴσω. π. η. η. iuuenesco, & νεανήω.
 neutrum absolutum.
 Νεαν' ας. s. δ. adolescens, audax. Accipit pro
 audaci & strenui spiritus homine acrisq̄.
 Νεανίεσμα. απω. τὸ. iactantia, strenuitas, inter-
 dum strenuum facinus, audax factum, δ
 ἀνδρισμός.
 Νεανισόμα. iuueniliter & strenuè ago, siue ia-
 ctanter & inconsideratè, & temerè, incon-
 sultèq̄ aliquid ago, ac iactabundè, iuuenis
 λίς serocia facio aliquid, aut facturum pro-
 mitto, petulanter ago. νεανισόμαρος, glo-
 riabundus. τὸ νεανισόμαρος, facinorosa flagiz-
 tiofia, audacia facta, præclara & strenua
 gesta.
 Νεανιέω. μ. ἴσω. π. η. η. iuueniliter, temerè,
 & inconsulto ago, floreo, uigeo. neutrum
 absolutum.
 Νεανίεμ. iuueniliter agere, quod Horat. iu-
 uenari dixit, more iuuenum iactantius, in-
 consideratiusq̄ agere, aut siquid præterea
 ei ætate peculiare uidetur. Transfertur ele-
 ganter etiā ad alia, ut, si quis orationē flo-
 ridam, phaleratamq̄ νεανίεμ dixerit. Eras.
 Νεανιδός. οὐ. δ. ferox, fortis, ualidus, audax,
 uehemens, dirus, animofus, strenuus. Hez-
 rodi. in sexto: ὅτι μηδὲν ἀνδρείου, μὴ δὲ νεανί-
 ὀμν παρέχοιτο, εἰς γέμμανός ἐλθάρ. Item tes-
 merarius, inconsideratus, ratione carens:
 quod ea ætas stultis affectibus sæpius, q̄ ue-
 ra ratione duci solet. Νεανίωι πόροσι, in-
 gnes meatus. νεανίωι διαφορᾶ, permagna
 diffidio.
 Νεανιδός, iuueniliter, strenuè, fortiter, ut solēt
 iuuenes, ualidè: id quod Latini quoq̄ imi-
 tantur. Ouidius x. metamorph.
 Iecit ab obliquo nitidum iuueniliter aurum.
 Νεανίς. ἴδος. ἢ. puella iuuenula.
 X ij Νεανίεσμα

Νεανίσκημα. αἴσ. τὸ. superbia, incontinentia. Νεανίσκος. β. δ. adulescentulus. Νεανόμοι. μ. ὄσμοι. ω. ωμοι. iuuenescō, pubesco, deponens absolutum.

Νεαξ. αἰος. δ. iuuenis. Νεαρξός. οὐ. δ. nouus, recens, iuuenilis. Νεαρξότεροι. nouitij, recentiores. Νεάται. habitantur, pro νεάται, sitæ sunt. Νεάτη. ἢ νῆτη. ης. ἢ. chorda acuti soni. Νεάτω. β. δ. nouissimus, id est ultimus, postremus. Item ἢ γῆ νεώσι ἡροτριμῖνος, terra recens arato proficilla, & ad sementem excolta. νεός & νέωμα idem sunt. Latine uocatur noualis uel nouale, uernaclum. Dicitur & seges. Xenophon pro arandi tempore usurpauit: uerum tunc tonus acutus est in ultima. Copiosius Budæus in postremis annotat. & etiam in Comment.

Νεάω. habito nouo, terram uernaclā, aut nouale facio. actiuum, accus. iungitur.

N E B. N E Δ. N E E.

Νεβρίδες. ἄι. nebrides, pelles ceruinæ, quales Bacchus gestasse fert: unde νεβρίδα φέρον dicitur eleganter, qui timidior est, ac uiuolentus.

Νεβρός. οὐ. δ. hinnulus: dicit ceruus qui nunc primum βορᾶν ἐνδέχεται, id est alimentum admittit. Vnde Anacreon νεβρόν uocat νεοβλιωπλατυνόν, id est nuper lactantem. Νεβρόφονος. hinnularia aquila uocatur à Πί. Νεδα. ης. δ. fluuius, cuius fontes scaturiunt ex Lycæo monte.

Νεέω. nato.

N E H. N E I.

Νεῆαι, pro νῆι. Ionicè, eas. Νεηνίης. εὐος. δ. ἢ. nuper genitus. Νεηνίης. εὐος. δ. ἢ. ἢ. Νεηνονίης nuper acutus. Νεηλάξ. ἄι. nuper subactæ & consparsæ farinae: pronunciat per defectum τῷ ἀλφίξ, uocanturq; hoc nomine placentæ, & escula lenta ex melle & farina facta. Demosthen. contra Aeschi. μισθὸν λαμβάνων τούτων ερεπῆτος καὶ νεηλάξ.

Νεηλάτης, gubernator nauis. Νεηλάτω. δ. nouiter factus. Νεηλος. υδος. δ. nuper adueniens. Νεηνίης, pro νεανίας, adulescens, iuuenis. Νεῆαι. radices. Νεαίρη. ἢ. νῆσις, intestinum crassum, pars extrema uentris, uenter inferior apud Hom. Νεαρξός. οὐ. δ. καὶ

Νεάτω. ultimus, postremus. Iliad. ρ. ἀσιζ ὄσ ἀπὲλ αμπερ ἕίματο νεάτω ἄλλωρ.

Νεαίσηω, arguo, contendo, uitupero, neutri datiuo iungitur.

Νεαίω. μ. ἴσω. ω. ης. contendo, obiurgo, laudo, canto, neutrum, datiuo iungitur.

Νεάνη. ης. ἢ. καὶ Νεάνος. εὐος. τὸ. contentio. Νεήλος. β. δ. Nilus Aegypti fluuius. Seruius dictum existimat quasi νέον ἰλνυρ, id est nouum trahentem lutum, quo oblimet, hoc est limo oppleat Aegyptum.

Νεῆμα. αἴσ. τὸ. filum. Νεῆρ. nature.

Νεός. οὐ. δ. ἢ. nouale. Νεπορέω. μ. ἴσω. ω. ης. nouam tellurem facio, uernaclum facio, neut. absolutum.

Νεσοδμυρος. β. δ. rediturus. Νεῖται. redit.

Νεῖωθε. ex imo.

N E K.

Νεκός. ἄδος. ἢ. aceruus cadauerum, Νεκρωωρῆρ, id est, mortuos ducere, dicitur Mercurius. Sic Vergilius: Hac animas ille euocat orco.

Νεκρική. ἄι. res mortuorum. Νεκροκορύνθιοι. id est, Corinthiorum defuncti, in historia uocantur uasa fictilia, quæ Corynthis euerisa Romam implere, quod ex reclusis sepulchris eā excerpissent prædam.

Νεκρόρ. οὐ. τὸ. cadauer: quod defunctus dicitur Plinio: Quam tandem portionem defunctus eius obtineat id est, cadauer. Cicero sepultura, quum ait: Illam insepultam sepulturam. In sacris literis mortuale, & morticinium transfertur.

Νεκροπομπός. Mercurius qui animabus ad inferos ducendis præest.

Νεκρός. οὐ. δ. mortuus. Νεκροσολῶ. mortuos deduco.

Νεκροσολία. ας. ἢ. prædatio mortuorum, gratia siccariorum.

Νεκροφάρος. β. δ. capulus, feretrum, defuncti fer, uespillo, libitinaris, sandapiliarius, polinctor. Vide Bud. in prioribus annotationibus.

Νεκρόω. μ. ὄσω. ω. ης. mortifico, actiuum, accusatiuo iungitur.

Νεκρόδης ἐπιφάρον. faciē cadauerosam præse erre.

Νεκρόδης. εὐος. δ. ἢ. mortifer.

Νεμεσις. ιος. ἢ. mortificatio. Νεκταρ. αρος. τὸ. nectar, cibus deorum: significat autem immortalitatem, à νε, quod priuationem significat, & νεύω. Potum deorum quidam interpretantur, uerum Anaxandrides & Alcman cibum intelligunt. Erat item uini nomē in Lydiæ olympo ex fauis permixtis, & floribus odoratis concinnatum.

Νεκτέρεος. β. δ. nectareus, diuinus, immortalis.

Νεκτοδρος. genus insecti, inualida Theodo.

Νεκτός. ας. ἢ. funus, res mortui, mortuorum festum.

Νεκτομαντρία. uaticinium ex mortuis, uaticinatio quæ fit ab inferis euocatis manibus.

Νεκτοσολος. δ. qui mortuos transmittit, atque transportat: Charontis epithetō apud Lucianum.

Νεκύσια. τὰ. funeralia. Νεκύρ. υος. δ. mortuus.

N E M.

Νεμεσάω. μ. ἴσω. ω. ης. succenseo, indignum puto, uitio uerto, inuideo, neutrum, datiuo iungitur.

Νεμεσις. αἰσ. τὸ. ualens. numinis iram perpeti.

Νεμιστορ. res indigna.

Νεμιστός. οὐ. δ. reprehendendus, inuidiosus, uenerandus, odibilis.

Νεμισία. ἄι. festa dicebantur, quo uita functis iusta fiebant.

Νεμισίωμα. μίμησος, succenseo, & φθονοῦμαι.

Νεμισίω. μ. ἴσω. ω. ης. νεμεσάω, neutrum, datiuo iungitur.

Νεμιστιμός. qui facile indignatur, lamentabilis, incufabilis.

Νεμισίος. ιος. ἢ. accusatio, inuidia, superborū ultrix, ira deorum, indignatio ex improborum prosperiore successu, ὅπῃ τῆς ἀναξίως ἐν πράττειν, ut inquit Aristoteles. Idem mediam esse ait inter inuidiā & ἐπιχαρῆσεινίαν. Sunt qui à distributione bonorum, malorumq; dictam esse uolunt.

Νεμῖω. μ. ἴσω. ω. ης. distribuo, pasco, actiuū, accusatiuo iungitur.

Νεμός. εὐος. τὸ. nemus. Nequis autem non putet nemus Græcum uocabulum, Iliad. λ. λεγίμω, ἐν νῆμει σμιερέ.

Νεμομαι. depascor. Item fruor, & possideo, & uicistito. Inuenitur etiam in Græcis Pansdectis pro possidere, quod Cicero imitari uolens, dixit, depasci ueterem possessionē

Academiae ab hoc acuto homine nō sine mus. Significat & partior. Νεμεστω πῶ πατρὸς οὐσίαν. partiri hæreditatē. Νεμεται πῶ ὕλην τὸ πῶρ. id est, depascitur syluā ignis, ut pecus & ulcus serpens. Ἐνεμύμενα πῶρ ἐλκῆ κῶρ, ulcera serpentina.

Νεμῶ. μ. νεμῶ. ω. νεμύμω. distribuo, diuido, tribuo, reddo. Est etiam tribuo, id est sum studiosus alicuius rei, honorem habeo, & magni pendo, honoro. Νεμῶ τὸ χάριον, uertor agro pro pasco. Et νεμῶ, pasco pecus. Est etiam τὸ διοικῶ, administro, gero. Herodia. τοὺς σύγκλητον βυλλῆρ νέμωσας, pro senatu dixit. actiuum, accus. iungitur.

N E N. N E O.

Νεναυτο. implebatur. Νενερωωρος. mortuus.

Νενημίνος. καὶ Νενημίνος. δ. accumulatus.

Νέννος. apud poetas aus maternus.

Νενομ σμίνα. ἄι. instituta.

Νεοάρθης. εὐος. δ. nuper irrigatus. Νεοδάλατος. β. δ. recens coagulatus.

Νεοδρος. β. δ. nuper primo comestus. Νεοδραμος. β. δ. ἢ. nouus nuptus.

Νεογενής. τὸ. βρέφος. Νεογιός. οὐ. δ. infans, iuuenis.

Νεογοσρ. β. τὸ. καὶ Νεογιός. εὐος. τὸ. καὶ Νεογιώσρ. β. τὸ. infantulus.

Νεογνός. οὐ. δ. ἢ. nuper genitus. Νεογνής. δ. ἢ. nouus maritus.

Νεοδαμώδης. εὐος. δ. nuper in ciuitatem ascriptus: ex captiuis libertate donatus, libertinus apud Lacedæmonios, utij, qui ex hec lotis manumissi erant.

Νεοδρεψός. β. δ. nuper deceptus. Νεοδής. εὐος. δ. σκληρός, qui facie iuuenis uidetur, quum sit annosior.

Νεοθνής. nuper mortuus.

Νεοθνής. εὐος. δ. ἢ. nuper uirescens. Νεοθυστ. β. nuper immolatus.

Νεοί. ἄι. ψυχός. rudi, nouellæq; memoria. Νεοστάσασρ. β. nouus colonus.

Νεοστάχρῖσος. recenter illitus. Νεοδλωσος. β. δ. nuper fillatus.

Νεοδημιτορ, & νεοδημιτῖ. recenter. Νεοδημιτος. β. δ. nuper factus.

Νεοθλία. ας. ἢ. conuentus iuuentū, conuentū. Νεοθλία. nauale.

Νεομα. uado, reuertor, abeo, deponēs absol. Νεομηνία. ας. ἢ. noua luna, prima dies lunæ.

Τὸ Ν μετ' Η.
uel mensis. Nam Græci menses non à Ca
lêdis, sicut Romani, sed à lunæ initio auspi
cant.
Νεόμηντος. ε. δ. η. nuper tertius.
Νέομ. tertius.
Νεοπαγής. εος. δ. η. καὶ
Νεόπαιτος. ε. δ. η. nuper fabricatus, cōpactus.
Νεόπλουτος. ε. δ. η. nuper ditatus, repente diues
factus.
Νεόπλουτος. δ. η. nuper lotus.
Νεοπολίτης. ε. δ. η. nuper ciuitate donatus.
Νεοπρεπής. εος. δ. η. sumptuosus, iuuenili de
core insignis.
Νεόρδαντος. ε. δ. η. nuper aspersus.
Νεόρδαντος. ε. δ. η. nuper fufus.
Νεός. οὐ. δ. nouale, campus, uide νίατος.
Νέος. ε. δ. nouus, iuuenis, propriè respondet
senio, & competit ijs quæ sentiunt ætatem,
καινός, opponitur uetustati. Item mollis, te
ner, tenellus, iuuenilis adiectiuè.
Νεόσμητος. ε. δ. η. nuper tertius.
Νεόσμοτος. ε. δ. η. nauale ubi fiunt naues.
Νεοσός. οὐ. δ. η. pullus auium, auis.
Νεοσώθης δῆμος. recens institutus populus.
Νεοσφός. ε. δ. η. nuper tortus, uanus.
Νεοσύνλεπτος. ε. δ. η. nuper collectus.
Νεοσύστατοι. dicunt à Iosepho qui recens pro
fessi erant sectam Phariseorum.
Νεοσφαγής. εος. δ. η. καὶ
Νεοσφαγός. οὐ. καὶ
Νεόσφακτος. ε. recens occisus.
Νεοτάμιος. ονος. δ. η. nuper factus.
Νεοτελής. εος. δ. η. nuper absolutus.
Νεοτερισμός. innouatio.
Νεοτεροποιήμ. innouare.
Νεοτευχής. εος. δ. η. nuper fabricatus.
Νεότης. iuuentus.
Νεοτίς. ἴδος. gallina, iuuenca, pulla, nouella.
Νεότμος. ε. δ. η. nuper cæsus, siue sectus.
Νεότρωτος. ε. δ. η. nuper uulneratus.
Νεοτήτω. μ. εὐσω. π. ενω. nidifico, neutrum ab
solutum.
Νεοτήτω. ας. η. nidus.
Νεοτήτω. τδ. uitellus, testa ouī.
Νεοτήτος. Atticè pro νεοτός.
Νεοτήτοφθ. in iuuentute alo. Translatio est
ab animalibus.
Νεοτρίτης. τδ. quod est recens factum.
Νεοτρίτης. οὐ. δ. η. nuper factus.
Νεοτύπος. recens uulneratus.
Νεφθίμτος. δ. η. nuper corruptus.
Νεόφωτος. ε. δ. η. nuper factus.

Ε.
Νεόφυτος. ε. τδ. nouella, planta.
Νεόφυτος. in sacris literis, qui nuper ad fidem
accessit, quasi nuper insitus, à νίος nuper,
& φῶτα, planto.
Νεοχάλαυτος. ε. δ. η. nuper sculptus.
Νεοχμείμ. innouare, interpolare.
Νεοχμείμ. noua moliri, studere rebus no
uandis.
Νεοχμός. οὐ. δ. recens, uireis habens non fra
ctas, sed integras.
Νεοχμώσω. innouare.
Νεοχμωσις. ἴος. η. studium rerum nouandarū.
Νεόω. μ. ὄσω. π. ενω. nouo. actiuum, accusa
tuo iungitur.
Νεόω τῶ γῆμ. nouale facio, aut uernactum, no
uo terram.
Ν Ε Π. Ν Ε Ρ. Ν Ε Ξ.
Νεόπδες. οί. pedibus carentes, paruos pedes
habentes, pisces.
Νέριε. καὶ
Νέριεμ. subter, infra.
Νέριετα. ultimo.
Νέριετος. ε. δ. inferior. Plutarchus in Plato
nis quæst. annotat inferos quandoq; νερί
εος nuncupari.
Νέριος. οὐ. δ. Nessus Centauri nomen.
Νεσόρειος. τδ. καὶ
Νέσορις. η. poculi genus apud Athenæū lib.
ιδ. dipnoph.
Ν Ε Τ. Ν Ε Υ.
Νετάτω. habito.
Νεύμα. ατος. τδ. nutus, assensus.
Νεύμαι. ἴβο. redibo.
Νευρά. ες. η. neruus, id est chorda arcus.
Νεύρα ἔχων. neruos habere, pro ualidum, &
robustum esse.
Νευρήφιμ. pro νευρή, neruo.
Νευρίς. ἴδος. η. νεύρομ.
Νευροβάτος. οὐ. δ. neruis se mouēs, in funibus
ambulans.
Νευροβωλα. η. neruicausta herba, quæ neruis
fas habet cauleis, feniculum.
Νεύρομ. οὐ. τδ. neruus, & neruus in arcu, funis
Νευρομήτρα. ας. η. pars corporis circa lum
bos.
Νευροβήα φῶ. μ. ἴσω. π. ενω. suo cum neruis.
Νευροβήα φος. οὐ. δ. neruis consutus.
Νευροπάσα. imaginulæ quæ neruis quibus
dam & fidiculis occultis mouentur, peritis
de acsi uiuerent: unde
Νευροπάσα. huiusmodi præstigiatores & cir
culatores.

Τὸ Ν μετ' Η.
Νερόω. τδ. ενωχῶ, uires & neruus addo.
Νερόωδης. εος. δ. η. neruofus.
Νερόωτος. ἴος. η. natatio, natatus.
Νεωσῶ. μ. ὄσω. π. ενω. nuto, quatio, nutu ad
monéo.
Νεωσῶμ. οὐ. τδ. natatile.
Νεωσῶτος. οὐ. δ. natator.
Νεω. μ. εὐσω. π. ενω. annuo. neutrum absol.
Ν Ε Φ.
Νεφέλα. αί. nubes, & nomen Comœdiæ Ari
stophanis.
Νεφέλη. ης. η. nubes.
Νεφεληγέτης. ε. δ. pro νεφεληγέτης frequenter
apud Hom. sicut ἰππῶτα νίεω, pro ἰππῶτος.
Νεφεληγέτης. ε. δ. nubes cōgregans, ab ἐγεί
ρω compositum, & νεφέλη. uel nubes exci
tans, ab ἐγείρω. Est enim apud poetas Iouis
epitheton. Homer. νεφεληγέτης, εὐς.
Νεφέλιον. nubecula, uisus oculorum.
Νεφελογενής. εος. δ. η. nubigena.
Νεφελοδῆς. εος. δ. η. nubeculae.
Νεφελοδῆς. εος. δ. η. nubilus, nebulis obscurus.
Νέφος. εος. τδ. nubilum, nebula, coactus ac
à νε priuandi particula & φῶτος, quasi νεφῶ
τός. Est enim constipatio aeris pars.
Νεφρίτις. ἴδος. η. nefritis morbus renum seu
dolor renum.
Νεφρός. οὐ. δ. ren.
Νεφρόωδης. εος. δ. η. nebulosus.
Ν Ε Θ.
Νιό. μ. εὐσω. π. ενω. nuo, pro νεύω.
Νιό. μ. ἴσω. π. ενω. neo, nato, ablūo, uado.
Νιόδοτος, ἢ νεόδοτος. δ. nuper consumptus.
Νιόδοτος. μ. ἴσω. π. ενω. administro, uel tracto
res sacras.
Νιόδοτος. ε. δ. ædituus, qui res sacras tractat
atq; custodit, ornatus. à νεός templū, & νο
ός purgo siue uerro.
Νιόδοτος θεῶς. cultor spectaculi.
Νιόη. μ. ἴσω. π. ενω. nauem traho. neutrum
absolutum.
Νιόη. ας. η. attractio nauis uento deficien
te, remigatio.
Νιόμα. ατος. τδ. nouale, uide νίατος.
Νιόμτος. ε. δ. nuper emptus, nouitius, nouus
minister, quasi nuper emptum mancipiū. à
νίος nuper, & ἀνίωμα emo. Lucian. utitur
alicubi de Ganymede loquens.
Νιόμοτος. οὐ. δ. faber naues construens.
Νιόμος. εος. δ. η. nouellus.
Νιόμοτος. οὐ. τδ. nauale, id est, ubi fabricantur
naues, portus.

Η.
Νεός. α. δ. templum, oraculum, nauis, Attica
lingua: nam cōmuni ναός dicitur. Omnia
enim nomina in αος lingua cōmuni defici
entia, lingua Attica in εος, per ω μήα des
finunt, ut μέλας, μέλειος, ναός, νεός.
Νεώσι. nuper, paulo ante.
Νεώτα addito εἰς, εἰς νεώτα, in proximū annū
significat, in futurū, interdum nuper.
Νεωτέριον. μ. ἴσω. π. ενω. noua facio, designo,
& nouas res facio, καινοτομῶ, καινοτομῶ. uer
bum actiuū, non absolutum. Halicar. lib.
quinto: μήτις ἕτερα νεωτέριον παρῆς.
Νεωτερισμός. iuuenilis. Aliquando inconfide
rans, stultus, & ratione carens, quod ea
tas stultis affectibus sæpius quàm uera ras
tione duci solet.
Νεωτεριστής. οὐ. δ. qui rebus nouandis studet,
πολυπράγμων, factiosus.
Νεωτερισμός. οὐ. δ. νεωτεροποιῶ, renouatio rei
designatio, studiū nouarū rerum, seditio.
Νεωτεροποιός. rerum nouarū studiosus.
Νεωτεροποιῶ. τδ. καινοποιῶ ἢ νεωτέριον.
Νεώτερος. iunior, recentior, minor natu. Ali
quoties cōtemptū potius significat quàm
ætatem.
Νεωχμώω. μ. ὄσω. π. ενω. noua facio, neutrum
absolutum.
Τὸ Ν μετ' Η.
Νή. ne. aduerbium iurandi.
Νή. particula priuatoria, quanquam
& extensionem nonnunquam significat,
author Suid.
Νη δία. interdum affirmantis est & annuen
tis, & significat, etiam. Quod Cicero in Ca
tone dixit omnino, & ædepol. Gaza per νη
δία transtulit. Seruit etiam interrogationi
quæ uim habet ironiæ. Demosth. ἢν δὲ τὸ
τις ἐρωτῆ, τί πρὸς θεῶν ἐροῦμεν; ἢτι νη δία ἴσάν
τινες τῶν ἐρημίων τῶν ἀτλήτων ἀνάξιοι; Quod
si quis nos roget, quid tandem per deos im
mortales respondebimus? quod nonnulli
credo, qui immunitatem ciuitatis benefi
cio consecuti fuerant, indigni eo beneficio
erant? Nempè & scilicet Latini dicunt.
Est etiam hæc uox νη δία accōmodata an
thyphophoris, ita ut responsioni congruat.
Accipitur etiam pro, & quidem, utique.
Coniunctum cum ἀλλὰ ἀνθυποφοροῦμ est,
ut at, & atenim Latine: quod Lilius pe
nè ad uerbum, à hercule dicit. Dicitur etiā
sine ἀλλὰ in hac significatione. Vide Com
mentaria Budæi.

Νιδ' ἄλλο. at.
Νὴ τῶ θεῶ. per gemellos.
Νὴ τῶ σοιῶ. per geminos.
ΝΗΑ. ΝΗΓ. ΝΗΔ.
Νῆα. nauem.
Νηαίθος. s. d. fluius Crotonienfis à nauibus incensis sic dictus.
Νηάτεος. s. d. pulcher, nuper factus.
Νηάρετορ. dulciter.
Νηάρετορ. s. d. ἢ. ἢ.
Νηδύμος. profundus, dulcis, inexhauribilis, de somno ferè dicitur quasi qui penitus intraxerit hominem, à νη quod aliquando auget, & ἔθω, ingredior: aut à quo ueluti ex humiditate profundiore, emersio facilis nõ est, ἢ ὅδ' ὀδυνηρὰ ἀναδύναται τὸν ὑπνώτηντα. Homer. ἐμὲ δὲ ὀδυνηρὸν ὑπνός, Somnus unde quis uix potest expergeri.
Νηδύς, ὕος. d. uenter, uterus, ineuitabilis.
Νηέω. μ. ἴσω. π. ἡα. congrego. actiuum, accusatio iungitur.
ΝΗΘ. ΝΗΙ. ΝΗΚ.
Νηθα. μ. ἴσω. π. ἡα. neo. neutrum, accusatio iungitur.
Νητορ. s. τὸ. Neium mons Atticæ, seu ut alij Ithacæ, unde νηάδες nymphæ dicuntur.
Νητος. s. naualis, id est, aptus nauibus.
Νηύς. ἴδος. d. infcius.
Νηύς. ἴδος. ἢ. Nais.
Νηύος. naualis.
Νηυερδύς. ἴος. d. ἢ. inutilis, non ferens lucrum.
Νηυερύος. οὐ. d. ἢ. cornibus carens.
Νηυερύος. παρῦς. triumphus.
Νηυερύος. μ. ἴσω. π. ἡα. obaudio, non audio, negligo. neutrum absolutum.
Νηυερύος. natalis.
Νηυερύος. οὐ. d. nabilis.
ΝΗΛ.
Νηλεός. ἴος. in accusatio νηλεῖα ᾱ longo, quia ex contractione. d. ἢ. ἢ.
Νηλεός. οὐ. d. ἢ. καὶ
Νηληός. ἴος. sæuus.
Νηλεῖα. ἢ. unedo.
Νηλευός. s. d. inuisibilis, immortalis.
Νηληός. ἴδος. ἢ. sacrificium quod fiebat Diane apud Milesios.
Νηληύος. d. qui nudis pedibus incedit.
Νηληύος. οὐ. d. peccator. Odyss. τ' οἴτιμ' ἀτιμάζουσι, ἢ οἱ νηληύς ἄσι. Alias innoxius, non peccans: ἀναμάρτητος, παρὰ τὸ μὴ ἀλιτεῖν. Hesy chius.
Νηληύος. non peccantes.

ΝΗΜ. ΝΗΝ. ΝΗΞ.
Νημα. ατορ. τὸ. flum, ἀπὸ τῶ νηῶ.
Νηματάδης. netilis aptusq̄ duci instat lanæ lani ue.
Νημηρέτης. ἴος. d. ἢ. uerus, uera, inerrabilis,
Νηνεμία. ἢ. tranquillitas uentorum.
Νηνεμος. s. uento carens.
Νηνέω. μ. ἴσω. π. ἡα. congrego. actiuum, accusatio iungitur.
Νηξίς. ἴος. ἢ. natatus, natatio.
Νηξίποδης. οἱ. νεποδης.
Νηος. οὐ. d. templum.
ΝΗΠ. ΝΗΡ.
Νηπευθής. ἴος. τὸ. herba, cuius succus uino immistus, tristitiam discuti, ac malorū omnium obliuionem inducit. Vnde pharmacum illud, quod Helena Telemacho confecit, Odyss. δ. Homerus appellat νηπευθής, quæ ἢ ἄλυπος. Quamquam alij accentum rejiciant in primam νηπευθής, quod Theophrastus τὸ νηῖον ποιοῦν interpretatur. Quidam eandem cum buglossa suspiciantur, propterea quod de ea sic prodidit Galenus, ἢ τὸς οἰσὶς ἐμβαλλόμενον εὐφροσύνης αἴτιον γινεται, id est, uino iniecta hilaritatem inducit, à νη priuatoria particula & ἄνθος luctus. Cuiuspiossimè Bud. in postremis annot. & Cælius lib. x. cap. xlij.
Νηπίας. pro νηπίας, infantias.
Νηπίος. puerum ago, paruulus sum, in epistola ad Corinth. prima. cap. xliij.
Νηπίος. s. d. puerilis, infans.
Νηπίος. ἢ. infantia.
Νηπίος. οὐ. d. stolidus.
Νηπίος. s. παῖδιον, pusio, infans.
Νηπίος. οὐ. d. quando ad ætatem refertur, infantem significat, quasi νη ἑπίος, qui adhuc fari nequit: quando uerò ad animū, significat stultum atq̄ ætatis uitio imprudentē, parū eruditū ac usu rerū callentem. Eras.
Νηπιόνα. ἢ.
Νηπιονί. impune.
Νηπιονός. οὐ. d. impunis.
Νηπιονός. οὐ. d. stolidus.
Νηρεύς. ἴος. d. Nereus deus marinus.
Νηριθμός. οὐ. d. innumerabilis.
Νηριον. herbam aliqui uocant rododaphnæ.
Νηριον. οἱ. natices.
Νηριος. s. d. conchæ genus quod nauis instat per mare nauigat.
Νηριος. οὐ. d. magnus. Est etiam montis nomen Ithacæ, Neritus.

Νησιν

Τὸ Ν μετ' Η.
ΝΗΞ. ΝΗΤ. ΝΗΥ.
Νησιν, pro νησισα. cumulare.
Νησισα. ἢ. s. præfectus insulæ.
Νησισορ. s. τὸ. ἢ.
Νησίς. insulula.
Νησισορ. ἀντὶ νησισορ, Ionicè. Herodotus: κατ' ἀρχὰς νησισα: ἔργον μάλιστα ἔκποιούτορ, Per initia insulanorū maximè locupletabant.
Νησισορ. οὐ. ἢ. insula.
Νησισα. ἢ. anas, & proprium nomen.
Νησισα. ἢ. ieiunium.
Νησισορ. μ. ἴσω. π. ἡα. ieiuno. neutrum absolutum, potest tamen accusatio iungi.
Νησισορ. ἴος. d. ἢ. ieiunus.
Νησισορ. dies ieiunij.
Νησισορ. ἴος. ἢ. ieiunij, & intestinum pyloro annexum, ieiunium dictum, quoniam minus implicitum nunquam quod accipit continet, sed ad inferiora protinus transmittit. Latini hilam & hiram uocant.
Νησισορ. s. τὸ. insulula.
Νησισορ. s. d. insulanus.
Νησισορ. ἢ. fidis acuti sonus.
Νησισορ. οὐ. d. postremus.
Νησισορ. ἴος. d. ἢ. uerus, uera.
Νησισορ. uerè.
Νησισορ. ἀετός, aquila anataria, quæ & planca & morphna & neuia dicitur.
Νησισορ. uoce siue spiritu carens.
Νησισορ. pro ναύς, nauis.
ΝΗΦ. ΝΗΧ.
Νηφάτος. s. d. sobrius, prudens, & uigilans, quod hæc duo ferè cohæreant. Nam ebrii plerumque dormitabundi sunt, qui uerò aquam bibunt minimi somni. Item diligeus, attentus.
Νηφάτος. τὸ. festa quæ sine uino celebrantur.
Νηφάτος. s. d. sobrius.
Νηφάτος. οὐ. d. sobrius faciens.
Νηφάτος. μ. ἴσω. π. ἡα. φρονίω, castus dego, uigilo, modestus & sobrius sum. Accipitur pro diligens sum & attentus. neutrum absolutum.
Νηφάτος. sobrius.
Νηφάτος. μ. ἴσω. π. ἡα. nato. deponens absolutum.
Νηφάτος. loca & urbes iuxta mare.
Νηφάτος. ἴος. ἢ. sobrietas.
Νηφάτος, congrego, construo.
Τὸ Ν μετ' Η.
Νηλαροι. οἱ. genus musci modulaminis
Νηφάτος. μ. ἴσω. π. ἡα. lauo, tergo. actiuum, accusatio iungitur.

ΝΗΪ.
Νητόρες. οἱ. uictores.
Νητόρ. μ. ἴσω. π. ἡα. uinco. Item uinco iudicio, cum genitio & accusatio. Demosth. καὶ ἐν ἡμῶν φιλομάχῃ ἢ εὐδοκίῃ, πῶ κληροῦν τὸν Ἀγρίον τοὺς ἀμφισβητῶντας αὐτῇ πάντα, οὐδὲ μίαν παρασκευῆν ἔδει συνωμοσία, Et uicis iudicio hæreditatem Hagnia Philomacha ab omnibus qui cum ipsa ambigere insisterunt, nulla nec coitione, nec adornata aduocatione. Construitur etiam cum duobus accusatiuis. Vide Comment. Bud. actiuum, accusatio iungitur.
Νην. ἢ. uictoria, παρὰ τὸ μὴ εἶναι, id est, à non cedendo.
Νηνμα. ατορ. τὸ. idem.
Νηνμάτορ. οὐ. artificium consequendi uictorias.
Νηνμάτορ. s. τὸ. uictoria, præmium uictoriæ, niceterium, quo & Iuuenalis & alij Latini usi sunt, festum pro uictoria. Accipitur etiã pro sacrificio uel epulo uictoriæ facto, quod etiam ἐπιβίαια plurali numero dicitur.
Νηνμάτος. οὐ. d. uictor.
Νηνμάτος. οὐ. d. ἢ.
Νηνμάτος. s. d. uictoriosus, uictor.
Νηνμάτος. τὸ. uictoria.
Νηνμάτος. nocturnum iter.
Νηνμάτος. ἢ. machina maxima. Joseph. lib. vi. τὸ νηκῶν τὸ τελεῖον ἐνδίδοντες αὐτοὶ γὰρ τὸ ἐνδοκίον πῶ μάλιστα ἐπιβίαια ἐπέπολιον ἀπὸ τῶ πάντων νηκῶν.
Νηνμάτος. τὸ. lauacrum.
Νην, ipsum: nec habet alios casus hoc pronomen, & ponitur pro masculino, feminino & neutro.
Νηνμα. eo. deponens absolutum.
Νηνμάτος. ἢ. peluis.
Νηνμάτος. μ. ἴσω. π. ἡα. lauo. actiuum, accusatio iungitur.
Νηνμάτος. ἢ. Nireus pulcherrimus omnium qui ad Troiam nauigarunt præter Achillem.
Νηνμα. ἢ. Nissa urbs secundum Theodorū, καὶ νησισα ut alij uolunt.
Νηνμάτος. οὐ. τὸ. nitrum.
Νηνμάτος. ἴος. d. ἢ. nitrosus.
Νηνμάτος. s. d. candidus instar nauis.
Νηνμάτος. ἢ. niuis defluxus.
Νηνμάτος. οὐ. d. imber nivalis, nix minutim descendens.
Νηνμάτος. τὸ. sublime.
Νηνμάτος. ἴος. d. ἢ. niue calcatus, niuosus.

Νηφάτος.

Τὸ Ν μὲν
Νιφός. δ. ενπσ. δ. niualis, altus, candidus, ut
νιφόσων ἐλίην. pro niuea apud Ionem co-
micum.

Νιφομα. niue obruor: inde νιφόμενοι δρε-
σιν, obrutis niue montibus.

Νιφόμενος. niuem passus.

Νιφω. μ. ἴσω. π. ἴφα. ningo. neutrum absolutum.

Τὸ Ν μὲν τὸ Ο.

Νοερός. οὐ. δ. intelligēs, liber, particeps
intelligentiæ. Vnde νοεραὶ φύσεις, à
Dionysio & Gregorio naturæ intellectuæ
les dicuntur, siue intelligentiæ abstractæ,
ut sunt nunci j cœlestes, id est, angeli. Ab-
stracta autem & separata dicuntur, quæ nõ
sunt materię immixta, formæ scilicet à ma-
teria selunctæ, & figuræ mathematicæ.

Αριστοτ. τὰ ἢ ἀφαιρέσιως uocat, & χωριστά.

Νόος. idem est quod νοεραὶ φύσεις.

Νόσος. μ. ἴσω. π. νικα. intelligo, confydero. acti-
uum, accusatiuo iungitur.

Νόημα. α. πσ. τδ. intellectus, cogitatio, consiliū.

Νόημα. intelligo.

Νοίμων. ο. ο. δ. intelligens.

Νόσιος. ι. ο. ἢ. intelligentia.

Νοστιμός. οὐ. δ. rationalis.

Νοστός. οὐ. δ. intelligibilis.

Νοθεία. α. ἢ. degeneratio.

Νοθεία. τὰ. res quæ dantur illegitimè natis à
parente.

Νοθεύομαι. μ. εὐσομαι. π. ευμαι. degenero. de-
ponens absolutum.

Νοθίζω. μ. ἴσω. π. νικα. ab alieno, decipio, cor-
rumpo, adulator, adulterinus sum nõ germa-
nus. actiuum, accusatiuo iungitur.

Νόθος. ε. δ. nothus, spurius, illegittimus, & qui
ex muliere externa natus est, authore Pol-
luce. Huic opponitur γνήσιος.

Νοθεύω. languo, segniter ago.

Νομύλαρ. labra coniungere.

Ν Ο Μ.

Νομαδός. pascuis uiuens.

Νομαί. ἄ. hulcera quæ pascendo serpunt.

Item præfecturæ prouinciarum, regiuncu-
læ, authore Plinio.

Νόματα. τὰ. leges, ritus.

Νομάνδρια. coetus uirorum pastoritius.

Νομάρχαι. οί. legumlatores.

Νομαρχία. ἄ. νομαί.

Νομάς. ἄθος. ἢ. in pascuis degens inter armen

Νομάς. ἄ. δ. Numa. (ta.

Νομάς. ἄθος. δ. Numida, pastor.

Νοματικός. οὐ. pastoralis.

τὸ Ο.

Νομῆς. ἴος. δ. pastor, legū conditor, tributor,
Νομῆσα. μ. εὐσο. π. νικα. pascio, id est, pastor sum
Νομῆ. ἢ. ἢ. consuetudo, distributio, pascua,
pars, stipendium, pabulum, pabulatio, pas-
tura, hulcus depascēs & serpens, possessio,
νέρεπσις, præda, congiarium. Vide Com-
mentaria Bud.

Νομδιχά. τὰ. altitia.

Νομῆδω significat æstimatum esse, hoc est,
clara opinione & æstimatione præditum
esse, quod etiam censerī dicitur. Vide Com-
mentaria Budæi.

Νομῆται & νομῆσαι, τὸ ναῖσιν, κατῆσιν, ἔθι-
σιν, solenne est, legitimum est, moris est, in
more positum est. Νενομῆσμένα, iusta fune-
bria: uel ut Cicero, iusta exequiarum.

Νομῆδωρον. solenne, decens, legitimum, rit-
uale, iustum, in ius receptū, approbatum,
lege sancitū. τὰ νομῆδωρον ποιῆν, iusta mor-
tuis facere, & parentari, hoc est, τὰ ναῖσιν τοῖς
νόμοις ὀφθαλόμενα. Τῶν νομῆδωρον τυχῶν,
funerari.

Νομῆδωρος. ε. habitus.

Νομῆω. μ. ἴσω. π. νικα. puto, ὑπολαμβάνω, δοξάζ-
ω, consuesco, legitima facio, legem impos-
no, dico, lege sancio, moribus instituo. He-
rodia. ὡς νομῆσι ἔωμαιοι, ut Romanis mos
est, ut Romanorū moribus institutum est.
Vide Comment. Bud. actiuū, accusatiuo
iungitur.

Νομῆον. ε. legale genus uertit Quintil.

Νομῆος. οὐ. δ. legisperitus, qui in negotijs le-
galibus uersatur, liberalis.

Νόμιμα. τὰ. iura.

Νόμιμον. consuetum.

Νόμιμος. ε. δ. legitimus. Νομῆς μαθητικὸ ἐπι-
σημῆν, scientia iuris augurandi.

Νομῆμαρ ἔξινηται. iurifconsulti.

Νομῆμας. legitimè.

Νόμιος. ε. δ. iustus.

Νόμισμα. α. πσ. τδ. numisma.

Νομῆδωρ. ἄ. ἢ. legem docens.

Νομῆδωρ. ἄ. ἢ. legis doctor.

Νομῆσῆα. α. ἢ. legislatio.

Νομῆται. ex iudicibus deligebantur quoti-
dianus erat leges rogationes uel tribus co-
tionibus à populo probatas diligentius
examinare, atq; ut hi eas uel probaret, uel
improbarent, ita proferebant antiquaban-
tūr ue. Copiosus Bud. in priorib. annot.

Νομῆται. μ. ἴσω. π. νικα. sancio, legem pono.
actiuum, accusatiuo iungitur.

Νομῆται.

Τὸ Ν

μὲν

Νομῆται. τδ. consuetio.

Νομῆται. ε. δ. legislator.

Νομῆται. ἢ. ἢ. legum ferendarum peritus.

Νομῆται. ἢ. ἢ. legislator.

Νόμος. οὐ. ἢ. lex, institutum, θεσμός, ἀπὸ τῶ νέ-
μει, id est, à tribuendo, quod unicuiq; tri-
buat quod suum est: consuetudo loquendi.

In carmine ac cantilena νόμος qualitatem

uocis ac moderationem significat, qua uel

acutiore uel remissiore utimur. Cuius ratio

nem esse tradunt quod ueteres priusquam

litteras scirent, leges cantarent, ne eas obli-
uioni mandarent. unde Terpanctri νόμος.

Νόμος. οὐ. pascua, regio, plaga, pabulū, præ-
fectura.

Νομῆται. οί. legum præfides & custodes,

νόσολον de ijs dicebatur qui litteras legis,

sed qui etiam hominum facta obseruabāt,

& ad leges reuocabant. Erant hi numero

xij. Athenis: tales ferē quales triumiri

Romæ.

Νομῆται. α. ἢ. legū morumq; regimen

& tutela.

Νομῆται. τδ. tutela legū, iuris custodia.

Ν Ο Ο. Ν Ο Σ.

Νοδῆται. οί. animati.

Νόος. ε. δ. σκοπός, mens, sensus, cogitatio.

Νόος οἶσα, sapiet: ut in hemistichio prouer-
biali, ἄλιεύς πηλῆς νόος οἶσα, Piscator per-
cillus sapiet.

Νοσῆς. οὐ. δ. morbosus, morbidus, infalubris

Νόσος. μ. ἴσω. π. νικα. ægroto. Refertur ad ani-
mum pro nõ sanè sapere, neutrum absol.

Νοσῆα. α. ἢ. ægrotatio, languor.

Νοσῆται. μ. εὐσομαι. π. ευμαι. ægroto. depo-
nens absolutum.

Νοσῆται. ægrotos curo. Herod. in uita Ho-
meri.

Νοσῆται. ε. τδ. ægrotatiuncula.

Νοσῆται. οὐ. δ. ualeudinarius, ualeudi-
ni obnoxius, pestifer, morbidus.

Νοσῆται. οὐ. δ. νοσερός.

Νοσῆται. ἢ. nidus, mansuicula.

Νόσος. οὐ. δ. ægrotus.

Νόσος. οὐ. τδ. pullus auium.

Νοσῆται. ε. τδ. locus in quo ægrotates cu-
ratur, infirmarium uulgo dicitur.

Νοσῆται, infirmos curo.

Νοσῆται. ε. δ. eius loci præficus & curator.

Νοσῆται. οὐ. seditiosus. Hal. libro. viij. νοσο-
ποιός ἐν τῆς πόλεως ἐξελείν.

Νόσος. οὐ. ἢ. morbus.

τὸ Ο.

Νοσῆται. foetifico.

Νοσῆται. μ. ἴσω. π. νικα. redeo, ab eo. neutr. absol.

Νόσος. τδ. dulcedo, non tamen simpliciter

omnem dulcedinem significat, sed quam

animo magis quam palato sentimus.

Translata est uox ab his, qui ex longa nau-
igatione militiæ, & exilio in patriam re-
uersi, omnia ibi grata, iucunda, ac dulcia

inueniunt. νόσος enim reditum significat.

Ex eo deinde paulatim ad omnia dulcia

& sensibus grata detorta est uox.

Νόσος. ε. δ. rediens, maturus. Νόσος ἡμέρα,

apud Homerum, dies reditus.

Νοσῆται. τδ. maturissimū, florentissimū,

in quo potissima salus atque spes sita est.

Νόσος. οὐ. δ. redditi, uia.

Νόσος. sine. aduerb. genitiuo iungitur.

Νοσῆται. μ. ἴσωμαι. π. ἴσωμαι. recedo. depo-
nens absolutum, priuor, interuerto, furor,

suffuror.

Νοσῆται. μ. ἴσω. π. νικα. alieno, separo, defraus-
do, proprio, lateo. actiu. accusatiuo iun-
gitur. Luc. in Act. ἔνοσῆται ὁ ἀπὸ τῆς τῆς.

Νόσος. sine. pro νόσος, addito υ, aduerb. gen-
nitiuo iungitur.

Νοσῆται. οὐ. δ. fraudatio.

Νοσῆται. ο. ἢ. morbosus.

Ν Ο Τ. Ν Ο Υ.

Νοσῆται. οὐ. δ. humidus.

Νοσῆται. α. ἢ. humiditas.

Νοσῆται. μ. ἴσωμαι. π. ἴσωμαι. humefacio.

Νόσος. οὐ. δ. australis, humidus.

Νοσῆται. ἢ. humiditas, humor. unde νόσος.

Νόσος. ab austro.

Νόσος. οὐ. δ. auster, notus.

Νοσῆται. α. ἢ. admonitio.

Νοσῆται. μ. ἴσω. π. νικα. admoneo, actiuum,

accusatiuo & datiuo iungit.

Νοσῆται. α. πσ. τδ. admonitio.

Νοσῆται. ο. ἢ. idem.

Νοσῆται. οὐ. δ. admonitorius.

Νοσῆται. ἢ. reprehensus.

Νοσῆται. consulens.

Νοσῆται. α. ἢ. neomenia.

Νοσῆται. ἢ. ἢ. prudens, mentis compos, cor-
mi magnitudine pro magnanimitate dis-
cimus. Vide Comment. Bud.

Νοσῆται. ἢ. ἢ. prudens, mentis compos, cor-
Νοσῆται. sapio. (datus.

Νοσῆται. prudenter.

Νόσος. δ. mens, sensus.

Νόσος. οὐ. ἢ. morbus.

Τὸ Ν μὲν

Τὸ Ζ μετὰ τῷ Ε.
Βινηία. τὰ. communes pecuniæ.
Ζενήιον. ε. τὸ. munus hospiti datum.
Ζενήιον. μ. ἰσω. π. η. hospitio suscipio. actiuū,
accusatiuo iungitur.
Ζενόδοχος. ε. δ. hospes qui accipit.
Ζένος. ε. δ. pro ξένος, hospes qui recipit, & qui
cipitur.

Ζ Ε Ν Α. Ζ Ε Ν Β.
Ζενωγία. uocant nonnulli genus ordinis. Ae
lianus de instruendis aciebus: Duæ centu
riæ manipulum reddunt decuriarum fede
cim, hominum ducenti quinquaginta sex.
Sunt qui hoc genus ordinis τὸ cclvi. ξινα
γία. ἀ mercenario milite uocant.

Ζενωγός. καὶ
Ζενωγός. οὐ. δ. qui extraneis militibus im
perat mercede conductis, manipularis.
Ζενωγός. excipio hospites, prehensa manu du
co, ut facere solēt qui possessiones suas ex
ternis ostentant.

Ζενωπάτι. η. δ. n. deceptio hospitis.
Ζενεύω. peregrinus & ignotus sum.
Ζενηλασία. α. δ. n. expulsio hospitem. Legitur
hoc nomen non tam de cæteris, quam alijs
rebus dici. Plutarchus: ξηηλασία τεχνῶν σε
ρισῶν, expulsio artium superfluarū. Item:
ξηηλασία. π. ἀδελφῶν ἐπιούντων, disciplina
nas expellebant, non admittebant.
Ζηνηλατήρ. abigere externos & eijcere, ut alie
nos abigere.

Ζ Ε Ν Ι.
Ζηνία. α. δ. n. hospitalitas, amicitia externorū,
externitas, hospitiū consuetudo.
Ζηνήιον. μ. ἰσω. π. η. hospitio suscipio, mune
ro, peregrina uoce aut moribus utor, no
ua peregrinatio insituo & inaudita: abso
lutē positum. Iungitur interdum cum ac
cusatiuo. Ζηνήιον τὸς λόγους ἡμῶν, ἀντι τῷ ξέ
νω τινα πρὸς ἡμῶν φέρεται, hoc est, quasi pe
regrina sercula nobis apposuit. Est enim
ξηηλασία τινὰ τὸ ἐσιῶν. & ξηνήιον opponitur τῷ
ἐθίῳ. Ζηνήιον est etiam τὰ ξηνία δέχεσθαι, καὶ
λαμβάνειν. Ζηνήιον. peregrinum, info
rens. Est etiā ξηνήιον. uoce, uultu, moribus,
& toto uitæ genere peregrinus sum, nouū
quiddam & peregrinum designo, peregrī
na lingua scribo, aut loquor aliter ac in pa
tria in qua dego. Ζηνήιον. lautē
abste accepti.

Ζηνόριον. οὐ. δ. hospitium, & externorum mi
litum exercitus siue conducticiorum apud

τῷ Ε.
Demosthenem & Aristophan. Et ξηνόριον,
priscum.
Ζηνόριον. οὐ. δ. externus.
Ζηνόριον. ε. τὸ. xenium, dona hospitem danti
solita. Accipitur pro quocunq; munere.
Ζηνόριον. ε. δ. hospitalis. Hoc nomine Iupiter,
(ut Dionysius meminit) colitur: quia hospi
tem non negligere, & hominem alienum
inuitare amicitia est. de quo intellexit Ve
rgilius:
Iupiter, hospitem nam te dare iura loquuntur.
Ζηνόριον. οὐ. δ. nouitas cibi, & pabuli nouitas
Ζηνόριον. ἡδύτων. mutatio aquarum.
Ζηνόριον. καὶ
Ζηνόριον. μ. ἰσω. π. η. extra patriam mā
neo & dego, uagabundam uitā ago. neu
trum absolutum.

Ζηνόριον. τυχῶν. hospitio susceptus.
Ζ Ε Ν Ο.
Ζηνόδοχος. ε. τὸ. xenodochium, hospitem,
locus ubi hospites recipiuntur, per n, & per
χ scribi potest.
Ζηνόδοχος. μ. ἰσω. π. η. uel ξηνόδοχος, lectu
rio hospites.
Ζηνόδοχος. ε. δ. caupo.
Ζηνόδοχος. α. δ. n. occisio hospitem.
Ζηνόδοχος. ε. δ. occisor hospitem.
Ζηνόδοχος. hospitem ma cto.
Ζηνόδοχος. hospitem expulsio.
Ζηνόδοχος. μ. ἰσω. π. η. colligo externos mi
liteis.

Ζηνόδοχος. ε. δ. conductor aut collector exter
norum militum.
Ζηνόδοχος. rebus exoticis supra modum gau
dere, rebus externis & mercibus peregrinis
supra modum delectari.
Ζηνόδοχος. α. δ. n. rerum exoticarum amor in
sanus, externorum admiratio, nimium &
inconsultum externorū studium. Budæus
in libro de Assē.
Ζηνόδοχος. μ. ἰσω. π. η. persuado hospitem,
neutrum absolutum.
Ζηνόδοχος. hospites nobis esse uidemur.
Ζηνόδοχος. ο. δ. dicuntur qui tacent, & stupi
di fiunt ad ingressum externorum, qui nō
tam liberaliter agit cum cæteris ac suis.
Ζηνόδοχος. alere hospites.
Ζηνόδοχος. δ. hospitem nutritor.
Ζηνόδοχος. ε. δ. peregrinus, hospes qui recipit &
recipitur, amicus, admirandus. Ζηνόδοχος etiam
dicuntur milites externi, conducticij, &
non in ipsa urbe descripti. Herodotus scri
bit

Τὸ Ζ μετὰ τῷ Ε. Η.
bit ξένος à Laconibus peculiariter barba
ros intelligi.
Ζηνόδοχος. ε. δ. hospitem occisor.
Ζηνόδοχος. peregre agere, peregrinari. Signi
ficat etiam hospitem coniungi, & hospitem
suscipi.
Ζηνόδοχος. ε. peregrinellus.
Ζηνόδοχος. ὄνος. δ. hospitem, locus hospitem, cœ
naculum.

Ζ Ε Ρ. Ζ Ε Σ. & c.
Ζηνόδοχος. euomere, apud Dioscoridem.
Ζηνόδοχος. οὐ. δ. ficus, pro ξηνόδοχος.
Ζηνόδοχος. α. π. τὸ. ramentum, scobes.
Ζηνόδοχος. οὐ. δ. genus instrumenti quo raditur.
Ζηνόδοχος. sexterarios.
Ζηνόδοχος. οὐ. δ. politus, ligneus, urceus.
Ζηνόδοχος. α. δ. ars poliendi lapides.
Ζηνόδοχος. ε. τὸ. rasura.
Ζηνόδοχος. τὸ. pons.
Ζηνόδοχος. μ. ἰσω. π. η. polio, frico, rado, incido,
scalpo, scalpo. actiuum, accusatiuo iungitur.

Τὸ Ζ μετὰ τῷ Η.
Ζηνόδοχος. ο. δ. terrestres.
Ζηνόδοχος. truncus, stipes.
Ζηνόδοχος. arida substantiue, hoc est terra, He
breis loquutio familiarissima, sicut ὄρος ἀ
πὸ ποῦτος pro mari nonnunquam inue
nias, ut illud, πῶλον ἐφ' ἡγρήν.
Ζηνόδοχος. μ. ἀνοῦμα. π. ἀμα. areo. deponēs
absolutum.
Ζηνόδοχος. μ. ἀνοῦμα. π. ἀμα. sicco, actiuum, accusa
tiuo iungitur.
Ζηνόδοχος. μ. ἰσω. π. η. unguo in sicco, acti
uum, accusatiuo iungitur.
Ζηνόδοχος. obunctio circa lauationē facta.
Ζηνόδοχος. siccitas.
Ζηνόδοχος. τὰ. emplastra arida.
Ζηνόδοχος. οὐ. δ. aridus, mancus, durus, siccus.
Ζηνόδοχος. ἰδρῶν. aridus sudor, qui nō balnei pro
uenit ui, sed exercitatione aut labore.
Ζηνόδοχος. η. ariditas.
Ζηνόδοχος. arida epulari, comedere quæ uim
habent siccandi.
Ζηνόδοχος. α. δ. arida lippitudo, pruritus
oculorum sine reumate, à siccitate dicta.

Τὸ Ζ μετὰ τῷ Ι.
Ζηνόδοχος. species plantæ aromaticæ.
Ζηνόδοχος. ε. δ. n. ensifer, gladium fer
rens, δ. πρὸς ἀποκρίσιν τὸ ξηνόδοχος, manu tenēs
pugionem, & stringendi expectans occas

Ι. Ο. καὶ τῷ Υ.
sionem. à ξηνόδοχος, & ἀρω.
Ζηνόδοχος. δ. gladium ferens, stipator, sicca
rius.
Ζηνόδοχος. stipō, ensē fero.
Ζηνόδοχος. δ. piscis marinus. Theodorus gladiū
interpretatur, Strabo lib. primo scribit ga
lcotas appellari ξηνόδοχος.
Ζηνόδοχος. ε. τὸ. gladiolus, pugio.
Ζηνόδοχος. καὶ
Ζηνόδοχος. οὐ. δ. saltatio quædā cum ensibus.
Ζηνόδοχος. ε. τὸ. herba quæ Latine gladiola, &
genitalis appellatur.
Ζηνόδοχος. τὸ. os pectoris, quod alio nomine
χόνδρος dicitur.
Ζηνόδοχος. η. uagina, ensis.
Ζηνόδοχος. occido gladio.
Ζηνόδοχος. ε. δ. ensē necans.
Ζηνόδοχος. ε. τὸ. ensis, gladius.
Ζηνόδοχος. districtio gladij.
Ζηνόδοχος. ε. δ. qui gladium exerit.

Τὸ Ζ μετὰ τῷ Ο.
Ζηνόδοχος. ε. τὸ. statua. Latini signa pro
statuis dicunt.
Ζηνόδοχος. οὐ. δ. flauus, mollis, tener, humidus,
translucidus, formosus, tenuis, celer, acu
tus, uarius. Suidas.
Ζηνόδοχος, uiri nomen,

Τὸ Ζ μετὰ τῷ Υ.
Ζηνόδοχος. τὸ. cognatio.
Ζηνόδοχος. conuenit.
Ζηνόδοχος. ο. δ. n. concurs.
Ζηνόδοχος. η. dolabrum, lima, genus gladij
Laconici, quod quidam ξηνόδοχος, per ἰρ scri
bunt.
Ζηνόδοχος. οὐ. leuigatus.
Ζηνόδοχος. δ. lignator.
Ζηνόδοχος. furculi.
Ζηνόδοχος. α. δ. lignatio.
Ζηνόδοχος. lignatum iri.
Ζηνόδοχος. μ. ἰσω. π. η. ligna incido,
uel colligo, deponens absolutum.
Ζηνόδοχος. ε. τὸ. assula, tabula, tabella.
Ζηνόδοχος. μ. ἰσω. π. η. ligna incido, uel
congrego. deponens absolutum.
Ζηνόδοχος. Sublitus pons: sic uertitur à
Plutarcho in Problem.
Ζηνόδοχος. ε. δ. ligneus, fructus arborum.
Ζηνόδοχος. οὐ. δ. lignatio.
Ζηνόδοχος. ε. τὸ. xylobalsamum, id est ar
bor balsamum gignens.

tuo. Accipitur pro quò infinite. οὐ πῶρ καὶ
νῶρ με ἤγαγε.
οἱ ἀμφὶ, ἢ οὐ πῶρ. cum accusatiuo nihil signi-
ficant, nisi rem singularē & unam, ut οἱ ἀμφὶ
τῶν παλαιῶν, nihil aliud quàm Plato. οἱ
πῶρ τῶν δημοθίνων, Demosthenes. οἱ ἀμφὶ
τοῦς λόγους, literati.
οἱ ἀπὸ ξένων. peregrini.
οἱ γῆς, quò gentium.
οἱ δὲ, quò.
οἱ εἰ, qui eum.
οἱ ἐγγύς, propinqui, parentes.
οἱ ἐν ἑαυτῷ, consanguinei.
οἱ ἐν τέλει, proceres, principes.
οἱ ἐν ἔργῳ, qui in uigore ætatis sunt constituti.
οἱ ἐξῶ, externi uocant scriptores, nō christias
οἱ ἐπιμέρους, partim, id est uiritim. (ni.
οἱ ἑπὶ οὐανῶς ἱερέων, auspices prius, nunc aus-
gures uocantur à Romanis.
οἱ κατὰ σύστημα μετρίοι, partitiones coniu-
gatae.
οἱ καθ' ἑμῶς, familiares, contemporanei.
οἱ παρὰ αὐτῷ, cognati, quasi dicas, qui ad illū
pertinent.
οἱ πῶρ ἀδελφῶν, amici eius.
οἱ πῶρ τοῦς λόγους τεχνικούς, pro rhetoribus di-
οἱ περιεξ, circumstantes. (xit Plato,
οἱ πρὸς ἑαυτῶν, consanguinei.
οἱ ὑπὸ χεῖρα, subditi. τοῖς ὑπὸ χεῖρα, subditis.
Ο Ι Α. Ο Ι Β. Ο Ι Γ.
οἷα, tanquàm, qualiter, utpote, quemadmodum,
quippe, nimirum, cuiusmodi, prout,
sic, ad eundem modum, ad eò.
οἷα θη, tanquàm, sic, quasi.
οἷα, ἔα, pelles, melotæ, διεφθέραι.
οἷανπερ, qualem.
οἷαρος, s. d. Oegrus uir, siue fluius Orphei
pater, ut ipse in Argonautico testatur, ὅρξ
φύς καλλιόπης τε ἢ οἰάρεος φειλοῦρε.
οἷαυῶ, μ. ἰσω. π. ἡα. gubernaculū nauis re-
go, clypeum gubernò. Herodo. οἷπερ ἐβόησ
σαρ ἄσπισι χεῖρα τλαμῶσι σιτίνισι οἷκίς
ζοντῶν. neutrum absolutum.
οἷαξ, κενός, d. gubernaculum, clauus, temo na-
οἷατε, tanquàm. (uis.
οἷάταον, υῖας, ouilla caro.
οἷβαλος, s. d. Oebalus Tyndarei pater, unde
Oebalidæ Castor & Pollux.
οἷγνῶ, μ. δῖξω. π. ἕωρα. ἢ
οἷγω, aperio. actiuū, accusatiuo iungitur.
Ο Ι Δ. Ο Ι Ε. Ο Ι Ζ.
οἷδα, ας, scio, præteritum tamen est, sed pro

præsentī etiā utimur. εἰ οἷδ' ὅτι, præteritū
τῶν παρελθόντων ὅτι.
οἷδ' ὅπως, nescio qua parte.
οἷδαλέων, τῶ ὑγρῶ, humidum.
οἷδαίνω, μ. ανῶ, ἢ
οἷδαίω, μ. ἰσω. π. ἡα. tumeo, fundatus sum, αἷ-
ξάνα, ψύχω, neutrum absolutum.
οἷδημα, απῶ. τῶ. ἢ
οἷδησις, tumor, inflatio, ὄγκωμα, ἀπόστημα, τας
ραχὶ νυμάτωρ.
οἷδιπόδης, s. d. Oedipodes, idem qui & οἷδῖ-
πους, ὄδος, dictus est, id est, Oedipus & οἷδῖ-
πος, s. si recte legitur apud Plautum: Oedi-
po cōiectore opus est. Dicitur autem Oe-
dipus ἀπὸ τῶ οἷδῖρ τοῦς πόδους, id est, à tumo-
re pedum, Euripide auctore, & Seneca, qui
sic scribit: Forata ferro gesseras uestigia,
tumore nactus nomen ac uitio pedum.
οἷδημα, απῶ. τῶ. tumor, unda intumescens, æ-
fius.
οἷδινα, τὰ, οἷδηματῶ τινὰ τῶς γῆς, terræ tumores
οἷδοῦσα, τὰ, funes. (Suid.
οἷεα, existimas, π ἕρη per dialysin apud Ho-
merum.
οἷεπς, s. d. coætaneus.
οἷζυρος, s. d. ærumnosus, difficilis, σονηρός, μο-
χθηρός.
οἷζύς, ὄος, ἢ, ærumna, mendicitas, miseria:
πῆχαια, κεισπάθαια, ταλαπωρία, καμυρία. He-
sychius.
οἷζύω, μ. ἰσω. π. ἡα. in ærumna sum, neutrum
absolutum.
Ο Ι Η. Ο Ι Κ.
οἷκῶρ, ου. τῶ. gubernaculum.
οἷκίλω, τῶ οἷαυῶ.
οἷμα, elatio, & arrogantia, ἢ τῦφος.
οἷματίας, ὁ ἐπαρμένος, superbus & insolens.
οἷμσις, ἰος, ἢ, opinio, sententia, existimatio,
ἐπαρσις & elatio apud Dionys. & stulta at-
rogans ex existimatio sui.
οἷμαδε, ad domum, aduerb. ad propria, pro
quo Dores διμαδς dicunt.
οἷμοσπορεύω, priuatam rem agere, nō publi-
cam. opponitur τῶ πολισπορεύω.
οἷμῶς, s. d. domesticus, familiaris, amicus,
proprius, propinquus. οἷμῶς σφίτας, dos-
ctus philosophias. οἷμῶς μέγρο, suo modu
οἷμαθης, απῶ. ἢ, familiaritas. (lo.
οἷμοῦμα, ἢ
οἷμοῦω, μ. ὦσω. π. ἡα. domesticū & familia-
rem facio, concilio, mansuofacio, approp-
prio, amicū mihi & peculiarem reddo,
priuatim

priuatim familiarem mihi facio, trado me
clientelæ alicuius, cōcilio beneuolentiam,
familiarē me reddo, adiungo mihi aliquē.
Herodia, pro authorare & sibi obæratum
reddere, ære dato obligare, uel beneficio
obstringere sepe utitur. actiuū, actō iungit.
οἷμῶς, proprie, amice.
οἷμῶσις, οῦ. familiaris.
οἷμῶτα, ας. ἢ, familia.
οἷμῶς, s. d. famulus, tam bonus quàm ma-
lus. Et quiuis domesticus.
οἷμῶς ἐπιανῶς, frugi bonæ seruus.
οἷμῶς, ἔος, ὁ, domesticus, seruus.
οἷμα, μ. ἰσω. π. ἡα. habito, incolo, mansio-
nem habeo, mansio, actiuū, actō iungitur.
Ο Ι Κ Η. Ο Ι Κ Ι.
οἷμα, απῶ. τῶ. domicilium, ædificiū, taber-
naculum, & carcer, Attice lupanar.
οἷματίωρ, s. τῶ. cubiculum.
οἷμῶσις, αἰ, penates.
οἷμῶσις, domus apud Herodian.
οἷμῶσις, s. τῶ. habitaculum, domicilium.
οἷμῶσις, οῦ. ὁ, habitator.
οἷμῶσις, τὰ, quæ domicilia sibi faciunt.
οἷμῶσις, ὄρος, ὁ, habitator, incolæ, colonus.
οἷμα, ας. ἢ, domus, familia. ἐμπεσὼρ τῶς οἷμῶς,
patria pulsus. Item nidus, domiciliū auis.
Odyli, β'. διὰ τε οἷμῶν ἢ πόδων ἀδελφῶν ἢ ἑξῶν,
de auibus loquens.
οἷμαθς, οῦ. ὁ, domesticus, Matth. utitur.
οἷμῶσις, area ædificij futuri, domuncula.
οἷμῶσις, domesticus, priuatus.
οἷμῶσις, μ. ἰσω. π. ἡα. habito, habitare facio, in-
sedem restituo, actiuū, accusatiuo iungit.
ἕμωσα, situm est, sedem habet.
οἷμῶσις, s. τῶ. domus.
οἷμῶσις, area ædificij futuri.
οἷμῶσις, s. d. cellula, cubiculū, domuncula,
proprie auium cauea. Demosth. κἀν ἐν οἷμῶ-
σις τῶν αὐτῶν καθεῖρεξας.
οἷμαθς, οῦ. ὁ, ædificatio, habitatio.
οἷμῶσις, οῦ. ὁ, q̄ facit habitare, ductor coloniar.
Ο Ι Κ Ο.
οἷμῶσις, ἔος, ὁ, ἢ, famulus, propinquus, do-
minolite natus, uerna: δούλος uel συγγενής.
οἷμῶσις, ἡς, ἢ, matrona.
οἷμῶσις, ἡς, ἢ, familiā administrare, domū
præesse, domus tenere imperium. Paulus
ad Timoth.
οἷμῶσις, s. d. paterfamilias.
οἷμῶσις, τὰ, patrisfamilias officia.
οἷμῶσις, μ. ἰσω. π. ἡα. ædifico, actiuū, accu-

fatiuo iungitur. οἷμῶσις, ὁ δὲ ἐπέρο οἷμῶ-
δομῶν, ἢ ὁ τῶν μισθῶν διδόνς, οἷμῶσις, ὁ οἷμῶ-
δομῶν.
οἷμῶσις, ἡς, ἢ, structura.
οἷμῶσις, απῶ. τῶ. ædificium, substructio.
οἷμῶσις, ας. ἢ, structura, fabrica.
οἷμῶσις, οῦ. ars structoria ædificiorum.
οἷμῶσις, οῦ. ὁ, architectus.
οἷμῶσις, οἷμῶσις, ædium opifices.
οἷμῶσις, domo, de domo in domum, domas-
tim, familiatim ut ita dicam, de una familia
in aliam, de loco ad uerbium.
οἷμῶσις, ad uerbium loci & de loco, domi, & à
domo.
οἷμῶσις, domi.
οἷμῶσις, domum, ad uerbium ad locum.
οἷμῶσις, μ. ἰσω. π. ἡα. gubernò, dispenso,
actiuum, accusatiuo iungitur.
οἷμῶσις, ας. ἢ, dispensatio domestica: in qua-
litate orationis, ordo, elocutio, pronuncias-
tio appellatur.
οἷμῶσις, s. d. gubernator.
οἷμῶσις, ἡς, ἢ, quæ & οἷμῶσις appellat-
tur ab Aristot. est potestas illa qua uir uxori,
liberis & omni familiæ præest.
οἷμῶσις, οῦ, ὁ, gubernandæ familiæ peris-
tus, frugi.
οἷμῶσις, s. d. dispensator rei familiaris, uil-
licus, œconomus, moderator domus. Hic
non tantum frugum, sed omnium quæ do-
minus possidet, gubernator est. ab οἷμῶσις &
νέμω, gubernò, dispenso.
οἷμῶσις, s. τῶ. domicilium, area ædificij fu-
turi, locus circa domum.
οἷμῶσις, τὰ, uasa domestica.
οἷμῶσις, s. d. familia, domus, facultates, census.
οἷμῶσις, s. d. qui alitur domi, qui domi cibū
capit nec lucratur expensas, qui ex suo uia-
uit. Dicitur etiā qui citra ullam mercedem
ciuitati operam præstat.
οἷμῶσις, uerna, domi nutritus.
οἷμῶσις, s. τῶ. ἢ
οἷμῶσις, καὶ
οἷμῶσις, s. d. ἢ
οἷμῶσις, de eo qui natus est seruis parentis
bus, ipse etiam seruus: nimium frequentas
domum, uerna, qui ingenuorum filios in-
stituit apud Athenienses. & seruus domi
natus, δ' ἀπὸ γονέων δούλος, ut alij dicunt, uel
potius ὁ οἷμῶσις, hoc est, διαφέρωρ τῶ οἷμῶσις,
nam hic potest esse ἀχμαλώτωρ, hoc est, cas-
pitiuus.

οἰκισμένη. ης. ἦ. orbis terrarum, terra habitabilis, insula.

οἰκιστός. μ. ἦσω. π. ηκα. domi me cōtineo, isto, disperso res domesticas, domū custodio, neutrum absolutum.

οἰκιστή. ας. ἦ. domus custodia, ignavia, cellularium officium.

οἰκιστός. οὐ. δ. pro eo quod est ignavus, domi desidere gaudens. Vox ipsa sonat quasi dicas domicustos. Dicuntur & canes οἰκιστοὶ quasi domicustodes. Et Paulus matronas οἰκιστοὺς uult esse, unde & in bonā partem accipi posse liquet, cui ædium custodia delegata est, ut nocte excubias aduersus fures agat.

οἰκοφθόρην. absumere, perdere rem familiarum rem.

οἰκοφθόρα. calamitas, rei domesticæ iactura.

οἰκοφθόρος. ε. δ. perniciosus in domos. οἰκοφθαλιέω. μ. ἦσω. π. ηκα. domū custodio, neutrum absolutum.

Ο Ι Κ Τ Ο Ι Κ Ν.

οἰκτερός. μ. ερῶ. π. αρνα. misereor, lugeo, neutrum, accusatiuo iungitur.

οἰκτιές. οί. pectines.

οἰκτιένες. pectunculi.

οἰκτιερός. οὐ. δ. miseratio.

οἰκτιρῶν. ονος. δ. misericors.

οἰκτις. aduerbium, miserrimè.

οἰκτισός. ε. δ. miserrimus, inleuός.

οἰκτιός. οὐ. δ. misericordia.

οἰκτρολογία. ας. ἦ. oratio ad misericordiam commouendam.

οἰκτροός. οὐ. δ. miserabilis.

οἰκτροχόην. miserabilia uerba fundere, ut rei deprecantes.

οἰκτροχούπτος. οί. plorātes, quasi miserias fundentes.

οἰκοφέλαι. ας. ἦ. domestica utilitas & priuata οἰκοφέλης. ἰος. δ. ἦ. domesticus.

Ο Ι Μ.

οἶμα. απω. τῷ. impetus.

οἶμαι. puto, ni fallor per syncopam ab οἶσμα. μ. οἶσμομαι. π. ῥημα. deponens, accusatiuo iungitur. arbitror, suspicor. Interdum ironi cum est. Demosthe. καὶ οἶμαι περιήσαν οὐτό μιν. Ac credo isti præstantiores se quam ipse me præbui. Interdum οἶμαι παρέλκει, ut καὶ τὰ τοιαῦτα ζηλωτᾶσι οἶμαι καὶ λαμπρά. pro utiq; uel nimirum. Sic οἶεν apud Platonē, & credo apud Ciceronem. Vide Cōmentaria Budæi.

οἶμα. μ. ἦσω. π. ηκα. concito, impetum facio, actiuū, accusatiuo iungitur. est etiam neutrum absolutum.

οἶμη. ης. ἦ. cantilena, φωνή, δῶδός, λόγος, ἴσορη, δῶδῆ. Vnde προοίμιον, τὸ πρὸ τῆς ἀδῆς καὶ κελύκος.

οἶμοι. hei, hei mihi. recto iungit & genitiuo, interdum ῥ sine casu ponitur. Vide Commentaria Budæi.

οἶμοι. εἰ. ῥ ἀβδοί. Suid.

οἶμοσπέρει. inertes, unipetæ.

οἶμος. ε. δ. uia.

οἶμοζή. ἦς. ἦ. ululatus, fletus.

οἶμώζω. μ. ῶζω. π. ωλα. ploro, lugeo, ingemo. Est etiam pœna spendo, supplicio afficio, me pœnitet facti. Apud Aristoph. οἶμώζην, hoc est, non impune feres. Diogenes: Διός τις τὸς καλουμένους ἔλλησιρ οἶμώζην, quod male præcantis est, ἀντὶ τῷ τιμωρεῖσθαι. Bud. actiuum, accusatiuo iungitur.

Ο Ι Ν.

οἶνάς. ἀθός. ἦ. uinago.

οἶνάβη. ης. ἦ. labruscæ fructus cum floret, uittiflora.

οἶναρέην. pāpinos detrahere uitibus, quod fieri solet mature scilicet uuis.

οἶναρόρ. ου. τῷ. uillum, diminutiuum est ab οἶνος.

οἶναρόρ. ε. τῷ. pampinus.

οἶναρός. δ. uinedo.

οἶνάς. ἦ. uinago.

οἶνέλαιον. ε. τῷ. uinum oleo mixtum.

οἶνη. ης. ἦ. uitis apud antiquos, apud iuniores ἀμπέλος dicitur.

οἶνίς. una est ex decem tribubus Atheniensium: φυλή, inquit Suidas, ἧ οἶνίς, & μοχθὶ οἶνίς μία τῶν δέκα φυλῶν παρὰ ἀθηναίους.

οἶνηρός. οὐ. δ. uinarius.

οἶνηρυσός. ἦ. poculum aut uas uinariū, unde uinum hauritur.

οἶνηρηία. ἦ. poculi genus apud Athenæum, lagena uinaria.

οἶνίζην. uinum respere apud Dioscoridem.

οἶνίζομαι. μ. ἴσομαι. π. ἴσμαι. uinū emo, uinoti, deponens absolutum.

οἶνιστήρα. τῷ. genus fuit libationis Atheniensium iam iam pubescentibus per familiare. Siquidem priusquam τὸν μάλλορ, id est, demissio rem præciderent comam, uini mensura in Herculis templum illata, prolibantes potū conuenientibus exhibebant. Ccel.

οἶνοβαρέω. temulentus sum.

οἶνοβαρέω

οἶνοβαρέω. ἰος. δ. ἦ. ebrius.

οἶνοβάρως. ε. δ. solus, expeditus.

οἶνοβηπίος. ε. temulentus.

οἶνοβηπι. ἰσθ. τῷ. mulsim.

οἶνοβηπιόν. τῷ. uiniferum solum.

οἶνοβηπιαντοί. οί. βότρες. Suid.

οἶνοβηπιος. uinolentus, temulentus, ἀ σπιζην fugere. Aristoph. τὰς οἶνοβηπιος, τὰς πρὸ δδῆπας τὰς λάλους. quo loco quidam codices οἶνοβηπιος habent pro οἶνοβηπιος.

οἶνοβηπιός. uini factor.

οἶνοβηπιός. ας. ἦ. potatio uini.

οἶνοβηπιός. μ. ἄσω. π. αικα. uinum bibo, præbeo bibendum, conuiuor. neutrum absol.

οἶνοβηπιός. ε. δ. uini potator, uinibululus.

οἶνοβηπιός. οί. exploratores & inspectores cœnarum, qui modum imperabant ne quis in symposio aut plus satis biberet, aut parum ab alijs: hi in conuiujs terni erant.

οἶνοβηπιός. uendere uinum.

οἶνοβηπιός. caupo.

οἶνοβηπιός. ε. δ. uinum. dictum ἀπὸ τῆς οἶνισσεως, id est, emolumento, iuxta illud Homeri: οἶνισσεω ἀνεπὶ μεθεω. Iuuamen sentiēs, si biberis, uel dicitur, διὰ τὸ οἶνισσεω τὸν νοῦν ἐμπιπλόρ, quod existimatione ac opinionum uanitate mentem oppleat. uel ἀπὸ τῆς οἶνισσεως, quam ueteres uitem appellabant.

οἶνοβηπιός. οί. qui uinum administrarūt.

οἶνοβηπιός. ας. ἦ. ebrietas, uinolentia.

οἶνοβηπιός. inebrior, immodicè uino utor.

οἶνοβηπιός. υρος. δ. ebrius, uinosus.

οἶνοβηπιός. ε. τῷ. idem quod οἶνοβηπιός.

οἶνοβηπιός. ε. δ. ἦ. uinifer.

οἶνοβηπιός. τῷ. uinetum.

οἶνοβηπιός. απω. τῷ. omne uas uinariū, cupa, brochus.

οἶνοβηπιός. μ. ἔσω. π. ευκα. ἢ

οἶνοβηπιός. μ. ἦσω. π. ηκα. uinum fundo, potum ministro, quod munus eorū est qui à cyathis uocantur. neutrum absolutum. Home rus tamen Iliados tertio accusatiuo iunxit, uinωτῶ εἰνοχόει. Ipsi autem cōuiuæ οἶνοχόεισιν dicuntur.

οἶνοβηπιός. ης. ἦ. cyathus, trulla.

οἶνοβηπιός. ε. δ. pocillator, qui potus ministerio præficitur, pincerna. ab οἶνος & χέω fundo.

οἶνοβηπιός. ονος. τῷ. nigrum.

οἶνοβηπιός. μ. ἄσω. π. ωκα. ebrio. actiuum, accusatiuo iungitur.

οἶνοβηπιός. ης. ἦ. placenta ex uino & melle.

οἶνοβηπιός. εος. δ. ἦ. uinosus.

οἶνοβηπιός. ἰος. δ. cella uinaria.

οἶνοβηπιός. οί. uino pleni.

οἶνοβηπιός. ης. Oenone mulier à Paride dilecta.

Vide Ouidiū heroidum epistoliarum γ. οἶνοβηπιός. ης. ἦ. uinositas, ebrietas.

οἶνοβηπιός. ονος. δ. custos uini, Bacchus, & habens uini colorem, niger.

Ο Ι Ο.

οἶνοβηπιός. oberrans seorsum. proprie dicitur de pecudibus oberrantibus & seorsum ab alijs pascentibus. ab οἶος & βούς.

οἶνοβηπιός. singulariter.

οἶνοβηπιός. ἢ κρᾶστα οἶμα δει, δειται. μ. οἶσμομαι. π. οἶμαι. ἀδρις. ἀ. ῥηθηρ. puto, uideo. Accipitur apud Herodianū pro suspecto & suspectū habeo. deponens absolutum.

οἶνοβηπιός. qualiter, sicut, uelut, tanquam, quasi, uidelicet. aduerbium est explicandi & declarandi, & interdum admirandi.

οἶνοβηπιός. possibile est.

οἶνοβηπιός. si fas est dicere, si licet dicere.

οἶνοβηπιός. ferme, sicut, quasi, tanquam.

οἶνοβηπιός. existimabis, uidebitur tibi

οἶνοβηπιός. auspicij locus.

οἶνοβηπιός. ε. δ. habens unum calceum.

οἶνοβηπιός. ου. δ. desertus, solitarius, quod in huiusmodi locis uersentur oues, statio pecudum. ab οἶος & ωλέω.

οἶος. ε. δ. solus.

οἶος. ε. δ. qualis. Plato: ἀλλὰ μὲν οἶος ἀγαθὸ δὶ καὶ οἶος ἢ οἶος μὴ ἀδυνάτῃ. Tales qui iniuriam inferre nolint. dictum per ellipsim. Vtuntur & alio modo. Plato: ἐν ταύτης ἡδὴ τῆς ἕξεως σεως πολλαί μοι ἀπέχθειαι γέγονασιν, ἢ οἶος χαλεπῶ πάταται ἢ βαρύνεται, ut quæ acerbissimæ.

Vtuntur & hoc ut Synes. ἴν' ἔπι ἢ χαλεπὸρ (οἶα δὴ τὰ θαλάττης) συμβαίει, ut sunt res maritimæ discriminis plenæ. Accipitur etiam ἀντὶ τῆς ἕτοιμοι, pronus, paratus, promptus, strenuus. οὐδὲν γὰρ οἶος ἀνοῦται ἀπὸ τῷ νόμῃ apud Demosth. nihil enim uetat, quo minus audiat lex ipsa. Potest etiam significare βέλτιον, ut nihil melius quam uerba legis audire. Accipitur etiam pro οἶμοις.

Significat etiam οἶος, δυνατόν, id est, possibile. Vtuntur etiā pro ἡλιος. Gaza in Ciceronem: οἶος μὲν γὰρ λόγος αὐτῷ.

οἶος, ἢ οἶσπερ. qualis.

οἶος. potens, possibilis, proclius, paratus, promptus.

οἶοχίτων. ανος. δ. unica ueste indutus: διχᾶ ἱματίες, ἢ μονοχίτων, ἢ προβατοχίτων, Hefych.

οἶοσ.

Τὸ Ο μὲν
οἶσιν. μ. ὄσιν. π. ωνα. desoleo, solum facio. acti-
uum, accusatiuo iungitur.
οἰήτωρ. π. τὸ. excrementum ouis.

ΟΙΣ.
οἶς. dissyllabū, τῆς οἶος, id est ouis, apud ora-
tores declinatur: quamquam apud Home-
rum per omnes ferē casus, per διάσασιν pro-
ferat, ut τοῖσι δ' οἶος λάσιος, & νῶτορ ἔβην οἶος.
Item, ἢ δ' ἀπάνευθερ ὄν, οἶος τε καὶ ἀίρας. Atque
ita ubiq; usurpatur, nisi carminis ratio pro-
hibeat. Apud poetas per syneresim οἶος οἶος
declinatur, ut apud Theocritum, φοινικίω
οἶος ἀάτω. Hinc ouis Latinis.

οἶδα. scis, nosti, factum est ex οἶδαα.
οἶσα. α. ἢ. falix.
οἶσοφάρος. π. δ. gula, stomachus.
οἶσπάτη. η. ἢ. fordes lanarum.
οἶσπιον. π. τὸ. genus monilis.
οἶσαμύρος. exiflimatus.
οἶσατο. exiflimauit.
οἶσειω. μ. εὔσω. π. ωνα. sagitto, actiuum, accu-
satiuo iungitur.

οἶσος. οὔ. δ. sagitta, iaculum, tolerabilis, ἔλας
φρός, νοῦφος, φορητός, τόξενμα, βέλος.
οἶσερ. infestē stimulare.
οἶσερια. μ. ἴσω. π. ηκα. insanio. neutrum absol.
οἶσερθεός. δ. furiosus.
οἶσερκατόμα. μ. ἴσω. stimulator, stimulis a-
gitor.

οἶσερκατῆμυρος. furibundus.
οἶσερκατῆ. pro infanio.
οἶσερμα. αποσ. τὸ. καὶ
οἶσερσις. ιος. ἢ. punctum, stimulatio.
οἶσερον. τὸ. uermiculum sub pinna.
οἶσερπλήγος. pro infano accipitur.
οἶσερος. ου. δ. cestrum, tabanus, libido: insecti
genus est, horrifono strepitu, asylum Latini
uocant. Hoc addito Iuno uaccam Iuno
in furore egit. Vnde poetæ diuino corre-
pti furore, cestro conciti dicunt. Vide Chir-
liades Erasmi.

οἶσερπλήξ. ἦρος. δ. ἢ. infanus, cestro cōcitatus.
οἶσερφάρος. βεργάρος, uel βεργάρος.
οἶσερῶθης. εος. δ. ἢ. rabidus, incitatus, stimu-
lans, pronus, qui cestri in morem fert atque
agitat. Plato Timæo: οἶον ἴσω ἀνπιουορ τ'
λδγβ, δι' ἐπιθυμίας οἶσερῶθης ἐπιχερεῖ κρατῆρ.
οἶσθίνος. π. δ. uimineus.

οἶσπνη. η. ἢ. καὶ
οἶσπος. lana succida & sordida, iam primū
ab ouibus detonsa, nondum mundata, sed
quæ adhuc cum sudore est & sordibus. Et

τὸ Ι.
collecta pinguedo in lana succida,
οἶσπυρός. succidus, de lana sordida dicitur,
οἶσπός. υός. δ. uimen.

ΟΙΤ. ΟΙΦ. ΟΙΧ.
οἶταρος. π. Oetæus, possessiui à monte Oeta,
οἶτη. η. ἢ. Oeta mons Thessaliæ.
οἶπος. π. δ. peticia, mors, fletus, passio, ma-
lorum fors.

οἶφάω. καὶ
οἶφέω. οἶφω. ago uirum. ὄντων γὰρ χαλκός οἶφας,
Athenæ. Est etiam ὀφείρ coire, τὸ συνεστέ-
σαι. hinc illud Theocriticum: εἴη ἀνθρῶπι
φιλοῖφας, age homo libidinosus.
οἶφωλής. εος. δ. ἢ. castus, continens: δ μὴ κατῆ
φειρῆς πρὸς γυναικα, ἀλλ' ἐμκρατῆς, Hefych.
οἶφωλής. ἴδος. ἢ. mulier libidinosa: γυνὴ κατῆ
φειρῆς, μάσχαλας πασχητιώσα.
οἶχαλία. α. ἢ. Oechalia, urbs Boeotia in qua
Eurytus regnauit.

οἶχαλιεύς. εος. δ. Oechalientis.
οἶχαλιεύς. aduerbium est, & de Oechalia si-
gnificat.
οἶχνησω. peruenio, uado. neutrum absolutū.
οἶχνέω. μ. ἴσω. π. ηκα. recedo, ago uitam, du-
co uitam eo, ago, uerfor.

οἶχονα. perij.
οἶχουμα. μ. οἶχουμαι. π. ὄχουμα. ab eo, discedo,
pereo. Herodia. οἶχεται σοι ὁ δήμος ῥωμαίων,
Actum est de populo Romano. Et ἀποχί-
ται, mortuus est. deponens absolutum, uer-
bum anomalum.
οἶχόμενος. δ. mortuus.
οἶχός. οὔ. δ. palme racemos habens.

ΟΙΩ.
οἶω. μ. ὄσω. puto, fero. actiuum, accusatiuo
iungitur.
οἶω. ἦς. ἢ. impetus.
οἶωνήσομαι. μ. ἴσω. auguror. depon-
ens, accusatiuo iungitur.
οἶωσιμα. π. τὸ. καὶ
οἶωσιμός. οὔ. δ. augurium.
οἶωσιπριον. locus augurandi.
οἶωσιπριός. οὔ. δ. augur.
οἶωσιπριον. τὸ. augurale.
οἶωνοί. proprie dicuntur γῆρας, & carniuοτα
aues, quasi οἶωοί, ab οἶος solus, & ὄον, quod
foli sine concubitu aëre concipiant: sed im-
proprie omnis auis.

οἶωνομάτες. οἶ. augures.
οἶωνομαντιῆ. ἢ. auguratio.
οἶωνός. οὔ. δ. ales, auguriū. unde illud Iliad.
μ'. εἰς οἶωνός ἄριστος ἀμύνεσθαι πύργῳ πάτρης. Sic
etiam

Τὸ Ο μὲν
οἶα auis & ales pro augurio apud Latinos
οἶανόπος. π. δ. uates, augur.
οἶανουπόσομαι. μ. ἴσω. auguror, depon-
ens, accusatiuo iungitur.
οἶανουπόσι. α. ἢ. augurium.
οἶανουπόσι. ἢ. ars augurandi.
οἶανουπόσι. οὔ. δ. auguralis.
οἶανουπόσι. π. δ. augur.

Τὸ Ο μὲν τὸ Κ.
ὀκέλλω. μ. ἐλῶ. π. ελιγ. applo, allido,
frango: de nauī cum tangit terram,
appello nauem. Hinc ἐξοκέλλω, ut, εἰς το-
σοῦτον δὲ ἐξοκέλλε παρονοίας, eō dementiae
deuenit seu prouectus est apud Herodian.
Et προσοκέλλω idem quod οὐκέλλω.
ὀκμα. quando, pro ὀκνηίγξ dorice.
ὀκμαδία. α. ἢ. ὀκμασις.
ὀκμαθῆρ. idem quod ὀκμαθῆρ, genua flecte-
re cum quis sedere conatur.
ὀκμάω. μ. ἴσω. π. ακα. labefacto, labor, flecto
genua ad terram, geniculo, pro claudico
apud Herodi. neutrum absolutum.
ὀκμάξ. geniculatim.

ὀκμαδίας. π. δ. fractus, claudus, fractus & col-
lapsus currus. Aristophan. Equitib. ἔχῃ σῦρ-
τουτοῖ τὸν ὀκμαδίαρ.
ὀκμασις. ιος. ἢ. geniculatio.
ὀκμασμα. αποσ. τὸ. genus saltationis Persicæ,
quod in Theophrasti exerceri cōsuevit
ὀκμασσο. ingeniculans.
ὀκμασι. genu flexo, ut ranæ cum saltant.
ὀκμα. induro, pigresco, dubito.
ὀκνω. μ. ἴσω. π. ηκα. pigresco, timeo, uereor,
cōtor, detrecto, pigritor, ignauus sum, gra-
uatim & ægre aliquid facio. ὀκνω λέγειν, os-
mitto dicere, pudet dicere. ὀκνωρ, dubitan-
tus uerit Politia. apud Herodi. quodam
loco, neutrum absolutum.

ὀκνωρός. οὔ. δ. ὀκνωός.
ὀκνω. α. ἢ. pigritia.
ὀκνωός. οὔ. δ. piger, timidus, contumax. pro-
prie qui grauatim aliquid facit: opponitur
τῷ θρασεί.
ὀκνωός. π. δ. cunctatio, desidia, pigritia, timor,
φρόδος μελλοσύνης ἐνέργειας. Thucyd. ἢ ἀμαθία
μὴ θράσος, λογιζομὸς δὲ ὀκνωρ φέρεται.
ὀκνωός. εος. δ. ἢ. piger, segnis.
ὀκνωός. unde.
ὀκνωός, pro ὀκνωός, sicut ὄκωος pro ὄκωος, lingua
Ionica.
ὀκνωός. quot.
ὀκνωός. ubi.

τὸ Κ. καὶ Λ.
ὀκνήσας. αποσ. δ. pulpitum.
ὀκνήσας. δειπτος. δ. asper.
ὀκνήσωντο. litigant, asperē congressi sunt.
ὀκνηάδης. οκνονorum cessiuum corporis.
ὀκνηάδης. οκνηάδης.
ὀκνηάδης. π. δ. ἢ. οκταυ diei, ut περιτομή ὀκ-
νηάδης, in epistola ad Philip.
ὀκνηάδης. π. δ. ἢ. habens octo radios, rotæ es-
pitheton est.

ὀκνηάδης. δ. octimestris.
ὀκνηάδης. qui agit octauum annum ætatis
suæ.
ὀκνηάδης. οἶ. apud Scythas dicti sunt, qui
duos boueis, & unū currum possident.
ὀκνηάδης. δ. habens octo columnas.
ὀκνηάδης. octoiuges equi.
ὀκνωός. οκτω.
ὀκνωός. π. δ. October.
ὀκνωάδης. οκτωδέκατος. οκτωδέκα cubitorum.
ὀκνωάδης. natus annos octo decem.
ὀκνωάδης. δ. oclipes, scorpium.
ὀκνωάδης. herba quam basilicum alij uocant,
Sunt qui ὀκνωάδης scribant, ab ὄκω.

Τὸ Ο μὲν τὸ Α.
ὀκνωάδης. μ. ἴσω. π. ακα. beo, actiuū, ac-
cusatiuo iungitur.
ὀκνωάδης. μ. ἴσω. π. ἴσω. beatus sum, de-
ponens absolutum.
ὀκνωάδης. μ. ἴσω. π. ηκα. beatifico. actiuum, accu-
satiuo iungitur.
ὀκνωάδης. ονος. δ. fortunatus.
ὀκνωάδης. π. δ. felix. ὁ τελεῖται τῶν εὐδαιμονιῶν ἔχων,
quasi ὀκνωάδης.
ὀκνωάδης. præbens diuitias.
ὀκνωάδης. π. δ. beatitudo, diuitia, opulentia.
ὀκνωάδης. perij.
ὀκνωάδης. π. δ. ἢ. perniciosus, perditus.
ὀκνωάδης. π. δ. strages, cædes, perniciosus, ia-
ctura, βαλλός, pernicies, clades, exitium, ca-
lamitas,
ὀκνωάδης. perdo, pereo.
ὀκνωάδης. perierunt, perdebant.
ὀκνωάδης. cubitus, siue ipsum os cubiti, gib-
ber, gibberē in accusatiuo mascul.
ὀκνωάδης. pereo. neutrum absolutum.
ὀκνωάδης. π. δ. uolucrum herba.
ὀκνωάδης. α. ἢ. perditrix, perniciofa.
ὀκνωάδης. μ. ἴσω. perdo. amitto.
ὀκνωάδης. π. δ. ἢ. ordeum.
ὀκνωάδης. paululum.
ὀκνωάδης. sanguinis inopia.
ὀκνωάδης. qui non multo sanguine abundat

ὀλιγάριος. paucies, raro.
 ὀλιγαυδρέμ. hominum penuria laborare. op-
 ponitur τῷ ἐναντιῷ.
 ὀλιγαυθροπία. ας. ἡ. hominum penuria, infre-
 quentia hominum.
 ὀλιγαρμύς. ἴος. ὁ. frugalis, quasi paucis cōten-
 tus, ab ἀρκῷ.
 ὀλιγαρίσια. prandium præparcum.
 ὀλιγαρεία. ας. ἡ. frugalitas.
 ὀλιγαρτία. ας. ἡ. penuria cibi.
 ὀλιγαρχεῖσθαι. imperio paucorum regi & paz-
 rere. ὀλιγαρχοῦμενοι, qui imperio paucῶν
 ὀλιγαρχίς. frugalitas. (degunt.
 ὀλιγαρχία. ας. ἡ. status reipublicæ à paucis
 administratae.
 ὀλιγαρχυός. paucorum statu gaudens, qui di-
 gnitatem partim in censu & facultatib. pos-
 nit, partim in generis nobilitate.
 ὀλιγαρχικός. οὔ. ὁ. ad oligarchiæ naturā spe-
 ctans.
 ὀλιγαρχασί. ἡ. ας. ἡ. exiguua regio, quasi paucos
 sulcos habens.
 ὀλιγαρχίδεμ. aliquantum.
 ὀλιγέω. μ. ἡ. σω. π. η. α. diminuo. actiuum, ac-
 cusatiuo iungitur.
 ὀλιγηπείλιω. μ. ἡ. σω. π. η. α. ad paruū redactus
 sum. neutrum absolutum.
 ὀλιγμός. ταχὺς, ductus.
 ὀλιγόζονα. ἄ. quæ parcius generant.
 ὀλιγοδέης. ἴος. ὁ. paucis egens.
 ὀλιγοδέια. paucarum rerum indigentia.
 ὀλιγοδίεστω. α. ὁ. δ. modico contentus uictu.
 ὀλιγοδραπέω. μ. ἡ. σω. π. η. α. paruū possūm, lan-
 gueo. neutrum absolutum.
 ὀλιγοδραμής. ἴος. ὁ. ἡ. ἢ. ἢ.
 ὀλιγοδράνοσ. α. ὁ. δ. paruū potens.
 ὀλιγοετής. ἴος. ὁ. ἡ. paucorum annorum puer.
 ὀλιγοθερμος. paruū coloris habens.
 ὀλιγομίθος. ὁ. paruū precij.
 ὀλιγοιτία. ας. ἡ. paucitas annorum.
 ὀλιγομαθής. ἴος. ὁ. ἡ. indoctus.
 ὀλιγορῖσσομ. paulum admodum.
 ὀλιγοπίσος. malè certus in fide, paruū fidēs,
 seu cui paruū fidendum. in sacris literis fe-
 re actiue significat.
 ὀλιγοποτέμ. paruū bibere.
 ὀλιγοποστω. paruū bibens.
 ὀλιγοπήρα. quibus penna parcius data est.
 ὀλιγος. α. ὁ. δ. paucus. παρὸ ὀλιγορ ἕσθαι, parū
 abesse, opponitur τῷ παραπολύ. Vide com-
 mentaria Budæi: παρὸ ὀλίγος ποιεῖσθαι, con-
 temptui habere, paruipendere.

ὀλιγοστέμ. exiguo pastu esse contentum.
 ὀλιγοστία. ἡ. cibi parcitas.
 ὀλιγοσπερμος. paruū feminis emittens.
 ὀλιγοστίος. paucos uersus continens.
 ὀλιγοσομ. α. τὸ. paruū ad modum.
 ὀλιγοσός. οὔ. ὁ. paucissimus, paucis comita-
 tus, unus è paucis.
 ὀλιγοστis. ἡ. σω. π. η. α. paucitas.
 ὀλιγοστόα. ἡ. deprola.
 ὀλιγοστοία. parcus partus.
 ὀλιγοστόμωμ. ὁ. parcissimè generans.
 ὀλιγοστρίχος. ὁ. paucicapillus, qui paucis inte-
 gitur pilis.
 ὀλιγού. ἡ.
 ὀλίγος δέμ. ferè, propè, paruū abest.
 ὀλίγος χρέος. breui.
 ὀλιγοφιλία. ἡ. amicorum inopia.
 ὀλιγοφύθος οἶνος. uinum quod non multæ æ-
 quæ ferendæ est, quod aqueum uocant.
 ὀλιγοχός. ἡ. ὀλιγοχός. minus fertilis.
 ὀλιγοχορδία. paucitas fidium.
 ὀλιγοχέσσομ. minus copiosi genitura.
 ὀλιγοχρόνιος. α. ὁ. momentaneus, paruū tem-
 pore durans, iam iam periturus.
 ὀλιγώω. μ. ἡ. σω. π. η. α. diminuo. actiuum, ac-
 cusatiuo iungitur.
 ὀλίγω ἕσσομ. paulo post.
 ὀλιγορέω. μ. ἡ. σω. π. η. α. paruipèdo, omitto,
 negligo, ἀπὸ τῷ ἀρεῖμ, curare: uel quasi ὀλί-
 γημ πῶ ἄρα μὲν ἔχασμ. ἄρα enim cura dicitur.
 actiuum, genitiuo iungitur.
 ὀλιγορής. α. ὁ. δ. contemnendus.
 ὀλιγορία. ας. ἡ. negligentia, indiligentia.
 ὀλιγοροσ. α. ὁ. negligentia, incuriosus.
 ὀλιγορόστω. τῷ πρὸς ἑποντω. contèptor hone-
 (statis).
 ὀλιγορός. negligenter.
 Ο Λ Ι Ζ. Ι Θ. Ι Κ. Ι Μ. Ι Σ.
 ὀλίγωμ. exiguus, uilis.
 ὀλίθερμος. α. paruū colorem habens.
 ὀλίθος. οὔ. ὁ. uniuersalis.
 ὀλιμπιονίδος. uictoriatuus.
 ὀλίσατρός. α. τὸ. olifatum, petroselinum.
 ὀλίσθος. ὁ. pudendum è corio formatū, quo
 mulieres Milesiæ abutebantur. apud Ari-
 stophanem.
 ὀλιθαίνω. μ. ἡ. σω. π. η. α. labor laboris, aoristus
 secundus ὀλιθόμ. neutrum absolutū.
 ὀλιθαίνω. μ. ἡ. σω. π. η. α. ἢ.
 ὀλιθίω. labor, cado. neutrum absolutum.
 ὀλιθίμα. ατω. τὸ. lapsus, ruina.
 ὀλιθιδός. οὔ. ὁ. lubricus.
 ὀλιθός. α. ὁ. δ. lubricus, lapsus, lubricitas.

Ο Λ Κ. Ο Λ Λ.
 ὀλιθόμωμ. α. manícula oneraria.
 ὀλιθός. ἄθος. ἡ. nauis oneraria, nauis onusta
 mercibus, ab ἔλνω, quòd trahi debeat, aut
 quòd grauis & ponderosa sit. Nam hoc
 quòς significat ἔλνω, ut ἔλνει τρία τάλαντα,
 appèdet tribus talentis. Accipitur etiā sim-
 pliciter pro quacunq; nauis.
 ὀλιθόω. traho nauem onerariam.
 ὀλίη. ἡ. attractio, ut ἐπαγωγῆ. Plato Timæo:
 τῷ ἐξέως ἢ τῷ ἡρακλειωμ λιβωμ, πάντων τοῦ-
 πω, ἔλνει μὲν οὐκ ἐστὶν οὐδένι. Nonnunquam
 pondus. ἔλνει τῷ δαυτυλίου Luciano in uita
 Demosth. ἔλνει τριώδους apud Dioscoridē.
 Quanquàm apud eundem frequenter pro
 dragmate reperitur. Simō Genuensis scri-
 bit ἔλνει pondus esse trium scrupulorum.
 Item conuersio, reuolutio, usurpatio. Plas-
 to Cratylō: γλίσχεα ἢ ἢ ἔλνει τῷ ὁμοίω πτω.
 ὀλιθόμ. α. τὸ. uas æreum, peluis.
 ὀλιθόμ. οὔ. τὸ. allium.
 ὀλίθος. οὔ. ὁ. ἢ. ὀλιθός. οὔ. ὁ. aquæ ductus, an-
 guium tractus, & machina qua naues tras-
 huntur, pro araneo ponitur interdum, sicut
 & λῆθος. Est & τὸ ἐπίστρομα, hoc est uestigū
 corporis totius tractim sese agentis, &, ut
 ita dicam, repentis.
 Ο Λ Λ. Ο Λ Μ. Ο Λ Ο.
 ὀλιθόμ. μ. ἡ. σω. π. η. α. ἢ.
 ὀλιθόω. ἢ.
 ὀλιθόω. pereō, perdo.
 ὀλιθός. οὔ. ὁ. Olmeus fluius ex Helicone
 descendens.
 ὀλίμενος. orbicularis lapis ad quem legumina
 cæduntur, & alia quædam.
 ὀλίμοι. οἱ. concauitates dentium molarium
 ueluti mortariola.
 ὀλίμος. α. ὁ. δ. pila, id est mortarium, pars hu-
 mani corporis quæ & thorax uocat, à col-
 lo ad pudenda. Inuenitur pro tripode As-
 pollinis, aut pro uate: hinc ἑπολιμος cogno-
 mentum Apollinis. Apud Athenæum est
 poculi genus instar cornu formatum.
 ὀλιθεφείμ. integras dictiones scribere.
 ὀλιθούρα. ἄ. uertibulā, calli tubera. Theod.
 ὀλιθευτής. οὔ. ὁ. exterminator.
 ὀλιθόμωμ. μ. ἡ. σω. π. η. α. extermino, perdo.
 actiuum, accusatiuo iungitur.
 ὀλιθόμωμ. α. ὁ. obliquus, σρογγυλός.
 ὀλιθόμωμ. α. ὁ. penitus contusus.
 ὀλιθόμωμ. uictima, quasi ὀλιθόμωμ, hoc
 est totum combustum, aut totum igne cō-

sumptum. Nam olim in sacrificijs deorum
 exta aræ superimposita flāmis adolebant.
 ὀλοκαυτώ. μ. ὁ. σω. π. η. α. sacrificio. actiuum,
 accusatiuo iungitur.
 ὀλοκαύτωμα. ατω. τὸ. ἢ.
 ὀλοκαυτώσις. ἴος. ἡ. holocaustoma, holocaus-
 tum, quod genus sacrificij & à consumas-
 tione Chalil appellat Hebræi.
 ὀλοκλήρια. ας. ἡ. integritas hæreditatis.
 ὀλοκλήριος. α. ὁ. integer.
 ὀλοκλήριος. α. ὁ. integer, id est omnibus suis
 partibus constans, incolumis, totus, perse-
 ctus, & in malam partem accipitur.
 ὀλοκλήριος. ἡ. ἢ. καὶ.
 ὀλοκλήριος. οὔ. ὁ. eiulatus muliebris, uocifera-
 tio. Iliad. ἢ. αὶ δὲ ὀλοκλήριος πᾶσαι ἀβήνη ἀνέσχομ.
 ὀλοκλήριος. genus eiulatus quem emittunt
 maris ranæ, quum fœminas ad coitū uo-
 cant, quem etiā ololygines Latini uocant.
 ὀλοκλήριος. μ. ἡ. σω. π. η. α. cum clamore ploro, ez-
 iulo. neutrum absolutum.
 ὀλοκλήριος. ἴος. ὁ. ἡ. omnibus suis partibus per-
 fectus, integer.
 ὀλοκλήριος. perierunt.
 ὀλοκλήριος. α. ὁ. rotundus instar rotæ, perni-
 ciosus in currèdo, rotūdus, paruū currens.
 ὀλοκλήριος. οὔ. ὁ. perniciosus.
 ὀλοκλήριος. οσος. ὁ. multa sciens.
 ὀλοκλήριος. totus purpureus.
 ὀλοκλήριος. ἄ. totipenna. Theodorus.
 ὀλος. α. ὁ. δ. totus, integer, solidus.
 ὀλος. οὔ. ὁ. atramentum Sepiæ.
 ὀλος κλήριος. as hæreditatis.
 ὀλοσέομ. herba quasi tota ossæ, cum tamen
 permollis sit, a omni prorsus duritia carēs
 Vide Plinium.
 ὀλοσφύρατωμ Plin. lib. trigésimo tertio, cap.
 iiii. statuat auro solidam à Græcis uocari
 scribit.
 ὀλοσχερής. ἴος. ὁ. ἡ. planissimus, sæcundus.
 ὀλοσχερής. planè.
 ὀλοσχερής. ἴος. ὁ. ἡ. totus, consumatus, inte-
 ger, cui nulla sui pars deest.
 ὀλοσχερής. α. ὁ. curribilis.
 ὀλοσχερής. ὀνος. ἡ. pustula, inflatio cutis.
 ὀλοσχερής. ἴος. ὁ. ἡ. idem.
 ὀλοσχερής. οὔ. ὁ. luctus, luctuosus, lugubris.
 ὀλοσχερής. ἴος. ὁ. ἡ. confusus exortus.
 ὀλοσχερής. οὔ. ὁ. luctus, ploratus, propriè que-
 stus cum crinibus euulsione, querela.
 ὀλοσχερής. μ. ὁ. σω. π. η. α. lugeo, lamentor, deplo-
 ro. deponens absolutum.

ὄλοφλερας, fletus.
ὄλοφουρτικός, δ. lamentatorius.
ὄλοφουρον, s. aliqui uocant id, quod Roma-

ni sinapi persicum.
ὄλοφώια, ζ. astitia, pestifera perniciēs, mo-
lesta consultiō.

ὄλοφώιος, δ. uersutus, perniciosus.
Ο Λ Π. Ο Λ Υ. Ο Λ Ν.
ὄλπη, ης. Iecythus, id est uas olearium.

ὄλπις, ιος, δ. Olpis nomen piscatoris apud
Theocritum in tertio Idyl.

ὄλυψίχως, toto animo.
ὄλυμπια, ζ. olympia certamina, quæ quinto
quoq; anno celebrabantur in honorem Io-

uis. Accipitur sæpe aduerbialiter pro in o-
lympijs.
ὄλυμπιακός, οὔ, δ. olympiacus.

ὄλυμπιάς, ἄδος, ἦ. quinquennii, olympias,
Iustrum.
ὄλυμπιάσι, aduerbialiter dicitur, & significat
ad olympia, in olympijs.

ὄλυμπιασός, s. δ. καὶ
ὄλυμπικός, οὔ, δ. olympicus.
ὄλυμπιονίκης, s. δ. uictor in olympijs, olympi-
onices Cicero.

ὄλυμπιος, s. δ. cœlestis.
ὄλυμπόντι, ad cœlum.
ὄλυμπος, s. δ. Olympus mons Thessaliæ, &
pro cœlo ponitur, quasi ὄλολαμπής, id est to-

tus lucens.
ὄλυθος, s. ficus domestica immatura, Lati-
nè grossi tantū pluraliter dicitur. Est & nos-
tra urbis in Thracia, à qua Demosthenis
orationes tres Olynthiacæ inscribuntur.

ὄλυρα, ας, ἦ. filigo, interprete Theodo. Lau-
rentius nunc auenam, nunc far interpretat-
tur. Herodotus: ἀροφάγιστον δὲ ἐκ τῶν ὄλυ-
ρέων ποιοῦντων ἄρτους. Idem aliàs tradit panē
olyra confici, appellariq; ab alijs φαίρα. Ap-
ud Homerum est equorum pabulum: ἡρῖ-
λευνδρὶ ἐρεπὶ ὄλυροι καὶ ὄλυρας.

Τὸ Ο μετὰ π̄ Μ.

ὄμαδύνω, congrego.
ὄμαδύνω, summatim.
ὄμαδος, s. δ. conuentus, congregatio, strepit-
tus, uox ex multis, quasi ὄμανδος, turba.

ὄμαμος, s. δ. ἦ. καὶ
ὄμάμωρ, ονος, δ. ἦ. frater, consanguineus, fo-

ror, συγγενής, consanguinitate & affinitate
coniunctus. πόλλαι δὲ αἰμύρας Herodoto,
ὄμαχμία, ας, ἦ. συμμαχία, confederatio,
ὄμαχοί, οί. confederati, comilitones.

ὄμαλός, idem quod δμαλός. ὄμαλὸν δὲ αἰσθῆ-
ξαι
qualitas ciuilis. cui opponitur πολιωνία.
ὄμαλῶ, aduerb. simul.

ὄμαλίω, μ. ἴσω, π. ἴτα, explano, demulceo, æ-
quabiliter aliquid facio uel fio & procedo,
æquum momentum & æquū numerum fa-
cio: quod adæquo Latine dicitur, actiuū,

accusatiuum iungitur.
ὄμαλός, οὔ, δ. planus, leuis, æqualis,
ὄμαλότης, ἴσος, ἦ. planities, æqualitas, æqua-
bilitas, æquatio. δμαλότης τῶν κτησέων, καὶ
ἐν σὶ δρ, Aristote. uocat, quod Cicero bono-
rum æquationem.

ὄμαλόνω, μ. ἴνω, π. ἴτα, explano, ad æquali-
tatem redigo. a diuuum, accusatiuum iungit,
ὄμαλόνωρ, æquans solo.
ὄμαλῶς, æquabiliter.

ὄμαρτίω, μ. ἴσω, π. ἴτα, sequor. neutrum, dat-
uo iungitur.
ὄμαρτή, simul, collectim, unum post altum,
ὄμας, ἄδος, ἦ. uniuersitas.

ὄμαυλος, s. δ. concinnus, consonans.
Ο Μ Β. Ο Μ Ε.
ὄμβρία, μ. ἴσω, π. ἴτα, pluo, neutrum, accusa-
tiuo iungitur, & absolute ponitur,

ὄμβριμα, ἄτος, τὸ. imber
ὄμβρία, καὶ
ὄμβριμία, ζ. catuli ferarum.

ὄμβριμοεργός, οὔ, δ. grauificus.
ὄμβριμοπάτρις, ο. δ. habens patrem potentē.
ὄμβριμος, s. δ. grauis, impetuosus.

ὄμβριος, s. δ. pluuiialis.
ὄμβρος, s. δ. humber, μέγας ὑετός, Homeri in
terpēs.
ὄμβροφόρος, s. δ. ἦ. pluuiialis.

ὄμβροφῶροι, affectu propensi.
ὄμεινέτης, s. δ. concubinus.
ὄμεινέτης, ἴδος, ἦ. concubina.

Ο Μ Η. Ο Μ Ι.

ὄμνηρεός, ἴος, δ. ἦ. καὶ
ὄμνηρεός, ἴος, ἦ. conciliator, ἴσχυρος.
ὄμνηρεός, ἴος, ἦ. coitus, cœtus, concilium, ἦ-
θρασμα.

ὄμνηρία, ας, ἦ. coætaneorum cœtus, coæui-
tas, ætatis æqualitas.
ὄμνήξ, ἴμος, δ. coætaneus, coæquæuus.
ὄμνήξια, ας, ἦ. uadimonium.
ὄμνήξια, ἄτος, τὸ. pignus, obfes.

ὄμνηξια

ὄμνηξια, μ. ἴσω, π. ἴτα, sum obfes, neutrum
absolutum.
ὄμνηξια, s. δ. Homeri imitator, & eius dos-
gma sequens.

ὄμνηξια, τὸ ἔαψοδόν.
ὄμνηξια, δ. Homericus.
ὄμνηξια, δ. ἔαψοδόν, & q; Homeri uersus sub-
inde in ore habet. Athenæ.

ὄμνηξια, γος, δ. Homeromastix, id est Ho-
meri flagellum, cognomentum est Zoili
cuiusdam, qui Homeri oblocutor fuit.

ὄμνηξια, s. τὸ. obfes, pignus.
ὄμνηξια, οί. Homeroctones, ge-
nus carminis ex Homericorum uersuū fra-
gmentis, & uelut pannis consarcinatum.

ὄμνηξια, s. confinis, uades, obfes, Homerus,
& cæcus lingua Æolica. Fuit autē cæcus
Homerus, ut ipse in hymno quodam de se
testat: τὸ φθόνος ἀνίη, οὐκ ἐδέχθη ἔνι πεπαλοῖσιν.
ὄμνηξια, ἔπειτα παρὰ τὸ ὄμου ἔειρεν, Thucyd.

Ο Μ Ι. Ο Μ Μ. Ο Μ Ν.
ὄμνηξια, minor, poeticum est.

ὄμνηξια, simul, turmatim, uno concursu.
ὄμνηξια, μ. ἴσω, π. ἴτα, conuersor, concionor,
conuiuio, congregator, consuetudinem haz-
beo & familiaritatem cum aliquo. Dicitur
& de re uenerea, sicut consuesco, congre-
dior, & consuetudinem habeo apud Lati-
nos. Lucianus: ἐγὼ δὲ ὄμνηξια γυναιξὶ μόνως
χρηστέην σε εἶναι, ἐπὶ οὐκ ἄρ' ὄμνηξια σὺ μοι, ἢ
consueuerint mecum colloquor, cōsentio,
simul facio. neutrum, clatiuo iungitur.

ὄμνηξια, οὔ, δ. discipulus.
ὄμνηξια, οὔ, δ. conuersatiuus, affabilis.

ὄμνηξια, ας, ἦ. colloquium, confabulatio, cœ-
tus, comitatus Gazæ in Ciceronem. Dici-
tur & de re uenerea, sicut apud nos cōsue-
tudo, conuersatio. Homilia Latine dicitur
sermo, & aspiratur.

ὄμνηξια, s. δ. cœtus, turba, turba.
ὄμνηξια, meiere.
ὄμνηξια, ἦ. nebula.

ὄμνηξια, εος, δ. ἦ. nebulosus.
ὄμνηξια, ἄτος, τὸ. urinæ resperflo.
ὄμνηξια, ἄτος, τὸ. oculus, ab ὄπτιω.
ὄμνηξια, s. τὸ. ocellus.
ὄμνηξια, oculatum reddere & uigilem.

ὄμνηξια, μ. ἴσω, π. ἴτα, καὶ
ὄμνηξια, iuro, neutrum absolutū. ἡσθῆ παλῶν
ὄμνηξια, in capita liberorum iurare, id quod
stibat, τὰ τοῦ eius capite in quem iurabant:
ita se sacrare caput eius dijs inferis, deo

uereq; significantes, si peierarent. Vide cō-
mentaria Budæi.

Ο Μ Ο.

ὄμοσθιμος, eiusdem numeri.
ὄμοσθιμος, δμοσθιμος.
ὄμοσθιμος, δ. eiusdem aræ, eiusdē religionis.

ὄμοσθιμος, s. δ. collactaneus.
ὄμοσθιμοί, οί. generi inter se, hoc est q; duas
sorores duxerunt.

ὄμοσθιμος, s. δ. ἦ. καὶ
ὄμοσθιμος, ορος, δ. uterinus, id est eadem ma-
tre natus.

ὄμοσθιμος, ἴος, δ. ἦ. consanguineus, eiusdē ge-
neris, congenitus, unigena. Galenus δμο-
σθιμος uocat Febrem, quæ alio nomine dici-
tur συνηξια.

ὄμοσθιμος, eiusdem generis.
ὄμοσθιμος, s. ἦ. eiusdem linguæ.
ὄμοσθιμος, s. δ. cognatus, frater.

ὄμοσθιμος, ἴος, ἦ. Iupiter gentilitius, hoc nomine
inuocabant Iouem gentiles, id est cognati
ὄμοσθιμονέω, μ. ἴσω, π. ἴτα, consentio, eadem
sentio, concordia facio. δμοσθιμονέω σοι πτό,
ἀντὶ τῶ συνηξια ἴσθιμα σοι πτό, δμοσθι-
μονέω, est sibi constare, ut uir cōstans,
& philosophus sibi constans: cui opponit̄
τὸ ἐκαστὸν διαφέρεισθαι.

ὄμοσθιμος, ζ. quæ sunt eiusdem generis.
ὄμοσθιμος, frater. nam δμοσθιμος uterū sonat,
unde & ἀδελφοί.

ὄμοσθιμος, δ. ἦ. coniunx.
ὄμοσθιμος, popularem esse, se unum de cœtu
ciuuium haberi studere.

ὄμοσθιμος, s. δ. popularis, gentilis.
ὄμοσθιμος, s. δ. contubernalis, eiusdē uictus.

ὄμοσθιμος, eiusdem esse opinionis.
ὄμοσθιμος, ας, ἦ. ἴσθημία.
ὄμοσθιμος, s. δ. ἦ. ἴσθημος, eiusdem opinionis.

co poli Borealis sit constituta, uel quod fecunda sit & nutritia, ab ἄμφαλος. nam cuncta animantia quæ umbilicum habent, per umbilicū augentur. Sunt qui ἄμφαλος Creticam exponāt, à Cretæ loco quodam ἄμφαλος appellato.

ἄμφαλος. οὐ. δ. umbilicus, clausura libri. Aristot. accipit pro poris & meatibus in partu & generatione pisciū. Appellat ita etiam imum fici. Est etiam ἄμφαλος siue ἄμφαλιον Cretæ locus, unde Callimachus: πῶς σε δαίμων ἐπ' ἄμφαλος. Ab eo loco ἄμφαλιος gentile nomen est: item Thessaliæ quocūquidā locus ἄμφαλος est. Vitur eadem uoce in re militari: Nam phalangis partes κέρατα, id est, cornua uocant, sed sinistrum cornu οὐρεῖ siue pes dicitur, dextrum uerò caput: qua autē longitudo secatur, oris & τὸ ἄμφαλον nomine intelligitur. Cælius libro viij. cap. xlij.

ἄμφαλοτόμος. ἡ. δ. obfetratrix quæ umbilicum infantibus præcidit.

ἄμφαλοφῆς. εορ. δ. ἡ. umbilicaris, ut ita dicam, ad umbilicum pertinens.

ἄμφαλωπα. ἡ. δ. umbilicatus.

ἄμφαξ. η. uua acerba & immatura, ἀπὸ τῶν ἄμους φράσιν.

ἄμφη. η. ἡ. uxor, fors, diuina uox, uaticiniū, odor, somniorum uisio.

Ο Μ Ω.

ὄμωλαυες. οἱ. uicini, propinqui.

ὄμωυμία. ἡ. cognominatio, id est, eiusdem nominis appellatio.

ὄμωυμος. ἡ. cognominis, id est, eiusdem nominis existens, unde homonymum Latine dicimus nomen multa significans.

ὄμωρόφιος. ἡ. δ. domesticus, sub eodem tecto commorans.

ὄμωρ. tamen.

ὄμωρ. simul, similiter.

ὄμωρ δ' ὄμωρ. ἡ.

ὄμωρ μῆνοι. attamen, at certe.

ὄμωρ μῆρ ὄμωρ. attamen.

ὄμωρ μῆρ. tamen.

ὄμωρ ἔται θεοί, dii eiusdem templi atque tecti.

Valla loci præfides uertit in Thucyd.

ὄν. ὄντωρ. τὸ. ens, existens. Accipit pro cum liceat, sicut ἐξ ὄν.

ὄν. quem, suum.

ὄν τρεπορ. quo modo.

ὄναρος. οὐ. δ. asinarius.

ὄναρα. ἡ. à Romanis pariter onagra uocatur herba.

ὄναροδάτα. τὰ. pascendis asinis apta.

ὄναρος. ἡ. δ. onager, id est, asinus syluester.

ὄναρο σὺ ταύτης ποιομαθίας. maeste esto ista eruditione, proficiat tibi huius eruditionis gratia. ὄναρο aliquando nō approbantis est sed abominātis, ut apud nos fruere, tibi habe.

ὄναρ. in somnis, per somnium.

ὄναρ. δνεάτωρ. in somnium, somnium.

ὄναριον. ἡ. τὸ. asellus.

ὄνατικός. οὐ. uisualis.

Ο Ν Ξ.

ὄναρε. ατω. τὸ. utilitas, cibus (cibo enim reficiuntur corporis uires, eiusque iuuat imbecillitatem) auxilium, somnium.

ὄναρδίζω. ἡ. ἰσω. τ. ηα. impropero, obijcio, exprobro, maledico, proprie cōiuciendo exprobro. a diuū, a cō iungitur cum datiuo.

ὄναρδῖος. ἡ. δ. improperabilis, uituperabilis.

ὄναρδισμός. οὐ. δ. exprobratio.

ὄναρδιστής. εὐεργετημάτων, exprobrator benefici.

ὄναρδισμός. οὐ. δ. cōtumeliosus. (clorum.

ὄναρδιστος. ἡ. δ. probrosus.

ὄναρδος. εορ. τὸ. improperium, obprobrium, probrum, dedecus.

ὄναρος. ἡ. δ. asininus.

ὄναροάτωρ, somniorum apud Herodianum.

ὄναροδόμος. ἡ. δ. fluxus seminis in somnis.

ὄναροκρίτης. ἡ. δ. ἡ.

ὄναροκρητικός. ἡ. δ. interpret somniorū, conlatus.

ὄναροκρητικός. ἡ. δ. interpret somniorū, conlatus.

ὄναροκρητικός. ἡ. δ. interpret somniorū, conlatus.

ὄναροκρητικός. ἡ. δ. interpret somniorū, conlatus.

ὄναροκρητικός. ἡ. δ. interpret somniorū, conlatus.

ὄναροκρητικός. ἡ. δ. interpret somniorū, conlatus.

ὄναροκρητικός. ἡ. δ. interpret somniorū, conlatus.

ὄναροκρητικός. ἡ. δ. interpret somniorū, conlatus.

ὄναροκρητικός. ἡ. δ. interpret somniorū, conlatus.

ὄναροκρητικός. ἡ. δ. interpret somniorū, conlatus.

ὄναροκρητικός. ἡ. δ. interpret somniorū, conlatus.

ὄναροκρητικός. ἡ. δ. interpret somniorū, conlatus.

ὄναροκρητικός. ἡ. δ. interpret somniorū, conlatus.

ὄναροκρητικός. ἡ. δ. interpret somniorū, conlatus.

ὄναροκρητικός. ἡ. δ. interpret somniorū, conlatus.

ὄναροκρητικός. ἡ. δ. interpret somniorū, conlatus.

ὄναροκρητικός. ἡ. δ. interpret somniorū, conlatus.

ὄναροκρητικός. ἡ. δ. interpret somniorū, conlatus.

ὄναροκρητικός. ἡ. δ. interpret somniorū, conlatus.

ὄναροκρητικός. ἡ. δ. interpret somniorū, conlatus.

ὄναροκρητικός. ἡ. δ. interpret somniorū, conlatus.

ὄναροκρητικός. ἡ. δ. interpret somniorū, conlatus.

ὄναροκρητικός. ἡ. δ. interpret somniorū, conlatus.

ὄναροκρητικός. ἡ. δ. interpret somniorū, conlatus.

quod accidere solet his, qui a moribus uacat: ὄναροπολῶ uerò sit uisum in somnis uidere, atque somniare, neutrum absolutum. ὄναρο. ἡ. ἰσω. τ. ηα. iuuo, profum. a ctiū, accusatiuo iungitur.

Ο Ν Η. Ο Ν Θ. Ο Ν Ι.

ὄναράτης. ἡ. δ. agafu, asinarius.

ὄναρμι. ἡ. ἰσω. τ. ηα. iuuo.

ὄναρσαι. fruce.

ὄναρσαι. iuuaberis, potieris potius quam frueris, teste Valla. Dicimus & δναρμι & δναρμι, in optatiuo.

ὄναρδωρα. τὰ. benefica.

ὄναρμος. ἡ. δ. utilis.

ὄναρμος. ἡ. δ. iuuamen, utilitas. τίς δὲ δουσις, quid interest.

ὄναρφορος. ad iuuandum, ad uerb.

ὄναρς. ἡ. δ. species origani.

ὄναρνευω. ἡ. ἰσω. τ. ηα. deturpo, dehonesto, a ctiuum, a ctiū iungitur.

ὄναρς. οὐ. δ. simus.

ὄναρς. simus asini.

ὄναρς. οὐ. δ. asinarius, id est, asinus.

ὄναρμι. iuuo. a ctiū, accusatiuo iungitur.

ὄναρμι. iuuat.

ὄναρς. ἡ. δ. asellus.

ὄναρμι. τὸ. augurium.

Ο Ν Ο. Ο Ν Τ.

ὄνοβάτηρ. asinos admittere.

ὄνοβάτης. ἡ. mulier in adulterio deprehensa apud Cumanos. Scribit Plutarchus illis in more fuisse, ut quum aliqua in adulterio deprehenderetur, in forum deducatur, & saxo impositam, spectandam omnibus præponerent. Inde super asino cōstitutam, per urbem peruectam, in eundem locū restitui oportebat, unde erat deducta, & ex illo infamia notatam, ὄνοβάτην appellandam censerunt, ut quæ asino imponeretur, & per ciuitatem ueheret. Ab eo tempore lapidem tanquā impurū & detestabilem uitabant.

ὄνομα. τὸ. τὸ. nomen.

ὄνομαζομαι. nominor.

ὄνομαζομαι. nominatim.

ὄνομαζω. ἡ. ἰσω. τ. ηα. nominor. a ctiuum, accusatiuo iungitur.

ὄνομαζω. ἡ. ἰσω. τ. ηα. idem.

ὄνομακλήθηρ. nominatim.

ὄνομακλήθηρ. ορος. ἡ. δ. nomē officij, dictū quòd nominatim homines uocet, nomenclator.

ὄνομακλήθηρ. τὰ. festū ab instituto nomine, uel quo nomen alicui institutum.

ὄνομασι. nominatim. ὄνομασιμός. οὐ. δ. nominatiuus. (Cris. ὄνομασιός. οὐ. δ. clarus, id est, nominatus, cele ὄνομασθετής. uerborū inuouator, nominū aucupio gaudens.

ὄνομαστόλος. ἡ. δ. nomenclator.

ὄνομαστοπία. ἡ. nominatio.

ὄνομα. ἡ. δ. ἡ. asinus, & asina, mola inferior retinens frumentum. Xenoph. in primo ἀναβάσεως Cyri. οἱ δὲ ἰνοιοῦντο ὄνομασθετής δερῆουσιρ. lapis molaris, interdum uernicu

li nomē Latine millepeda, aut centipeda.

ὄνομαστοί. οἱ. demones sunt, in quo sū & arida corporibus arcentibus frequentātes, & asininis cruribus. Hi sese mares plurimū exhibent, interdum quocūq Leonē & canem inducere uident. Cæli. lib. primo cap. xxvij.

ὄνομαστος. οὐ. δ. lamentabilis, uilis, nō lamentandus, uituperabilis.

ὄνομαζω. ἡ. ἰσω. τ. ηα. μίμφομαι, impropero, afficio iniuria.

ὄνομαζω. ἡ. δ. asinarius.

ὄνομαζω. quasi labrum asini, nomen herbæ.

ὄνομαζω. dei filius, Christus, infando titulo à religionis nostræ hostibus dicebatur, quem sceleriore etiam picturæ genere deformare, ac uelut in pergula prætereuntibus ausi sunt asininis auribus ostentare, pede altero inungulatū, ac togata specie, cum libro in manib. hoc a dicto titulo, quasi is Christianorum foret deus, ὄνομαζω.

ὄνομα. ἡ. ἰσω. τ. ηα. inquitio, uitupero, lamen

δύτα. τὰ. uera. (tor.

ὄνομα. fanē uerò, planē, omnino, utiq.

ὄνομα. ατω. τὸ. nomen, pro ὄνομα, o in u mutato more Aeolico. unde composita ἡερωσνυμος. & eiusmodi.

ὄνομα. ἡ. δ. unguis, onyx, lapidis genus (alabastrum uulgò uocāt) eo quòd humano ungui sit similis. Interdum testa est conchilij in paludibus Indig, à leuore unguis, quē imitatur, nominatus. Δι' ὄνομα ἀκριβοῦρ, ad unguem exigere.

ὄνομα. rem exacte & ad unguem expendo, λοπλοζω, ἡ. ἀκριβοῦρ, præcido ungues.

Est etiā notare ungue, cū memoriæ cōsuliz

ὄνομα. ἡ. τὸ. unguiculus. (mus.

ὄνομα. εορ. ἡ. δ. asininus.

Τὸ Ο μετ' Ἰ Ν.

ὄνομα. ἡ. species lapathi.

ὄνομα. ἡ. ἡ. salsum, acetum, acidum.

fictijs placo deum. actiuū, accusatiuo iungitur. Halicarn. ὀργαζέμεν τὴν θεὸν τοῖς φρονήσις ὀργασμοῖς, colere deam Phrygijs ceremonijs.

ὀργασμοί. οἱ. ceremoniæ. ὀργαστής. οὗ. δ. celebrator orgiorum festotū. ὀργασμὰ μέλη, ἢ ὀργασμὴν δρομῶν uocat Aristote. quæ ἐνθουσιασμῶν ἐμβάλλει τὴν ψυχὴν, ἢ ἢ παρῆσι τῶν ποιητικῶν δόξα μὴ, & affectus ciet in animo.

ὀργίζω. irritare. ὀργίζωμαι. μ. ἴσσω. π. ἴσμαι. irascor. deponēs, datiuo iungitur.

ὀργίλος. ἡ. iracundus. ὀργιλότης. ἡ. ἡ. iracundia.

ὀργυῖος. ἡ. δ. magnitudine unius ulnæ, uel trium cubitorum.

ὀργυζω. extimulor. Horus Apoll. capite ult. ὄταμ ὀργυζω πρὸς σὺλληψιν ἢ γυψῖ.

ὀργυρία. ἡ. ἡ. ulna, manuum extensio, & pectoris latitudo, mensura femum pedum & quaternum cubitorum. Apud Herodotū pro mensura sex pedum, passus exponitur à Valla & Gaza, à quo item quatuor cubitorum mensurā uertitur.

ὀργυρία. μ. ἴσσω. π. ἴσμαι. ulnas extendo. neut. absolutum.

ὀργυρία. concupiscentia. ὀργυρία βότρυνος, tumescunt racemi.

Ο Ρ Ε.

ὀρέγνυμι. extendo. act. accusatiuo iungitur. ὀρέγομαι. μ. ἔξωμαι. π. ἔξωμαι. expeto, appeto. deponens, genitiuo iungitur, refertur ad sensum.

ὀρέγω. μ. ἔξω. π. ἔξω. porrigo, præbeo, actiuū, accusatiuo iungitur.

ὀρεβάτης. ἡ. δ. monteis scandens. ὀρεβάτης. μ. ἴσσω. π. ἴσμαι. monteis scando. neutrum absolutum.

ὀρεμαλίδες. ἡ. mala montana. ὀρενός. οὗ. δ. καὶ

ὀρεός. ἡ. δ. montanus, syluestris, opponitur isti dictioni ἡμείρος.

ὀρεός. ἡ. δ. regio montana. ὀρεπλάτης. ἡ. δ. montana ciconia, nomē aquilæ

ὀρεπταί. οἱ. montani. ὀρεπτής. ἡ. δ. nomen proprium in Aristotelis lib. de memoria.

ὀρεχάλκω. ἡ. τὸ. orichalcum, scribitur & per r. nam corripitur apud Horatium in arte poetica.

ὀρενός. μ. ἴσσω. π. ἴσμαι. concupisco.

ὀρεπτικός. οὗ. δ. appetitiuus, concupisibilis. ὀρεπτός. οὗ. δ. extensus, lōgus, porrigendus. ὀρέξω. manu percutere.

ὀρέξω. ἡ. ἡ. appetitus, orexis, quam uocem & Iuuenalis usurpat, pro uehementi edendi auiditate:

Rabidam facturus orexim. Cicero appetitionem uertit.

ὀρέξω. ἡ. δ. tangens, percutiens. ὀρεουόμος. ἡ. δ. qui montium curam habet.

ὀρεουόλος. ἡ. δ. in montibus diuagor. ὀρεσιβάτης. ἡ. δ. iens per monteis.

ὀρεσίτροφος. ἡ. δ. mōtanus, id est nutritus in montibus, & unus ē canibus Aëtonis apud Ouidium.

ὀρεσηύω. uersor in montibus. ὀρεσηύος. ἡ. δ. habitans cauernas montium, unde illud Homeri: θηρεῖν ὀρεσηύοισιν.

ὀρέστρος. ἡ. δ. monticula. ὀρέστρος. ἡ. δ. Orestes.

ὀρεσις. ἡ. δ. montana, nympa montiū cultrix, ἐν ὄρεισι τῶν ἑσπερίων ἔχουσα.

ὀρεσφίη. ἡ. δ. in montibus. ὀρέψω. ἡ. δ. mulus, ἢ δ. ἡμίονος.

ὀρεπώλης. ἡ. δ. mulorum uenditor. ὀρέψω. μ. ἴσσω. π. ἴσμαι. custodio.

ὀρέω. attollo, incito. ὀρεουόμος. ἡ. δ. mulio.

Ο Ρ Θ.

ὀρθαν. concitatum esse. ὀρθέωμαι. ὀρθένυσσωμαι, capio auguria, augu

ὀρθία. lex erat Palladis, argumentum totius bellicum continens.

ὀρθιάειν. arrigere. ὀρθίασμα. τὸ. orthium carmen, sicut ὀρθίος νόμος, intentā uociferatio.

ὀρθίος. ἡ. δ. altus, arduus, reclus, in altitudine surrectus. ὀρθία tamen phalanx dicebatur, quæ procederet in cornu, profunditatem habens latitudine maiorem.

ὀρθίος νόμος. ἡ. δ. carmen orthium, quod Aristocanebat, quum à Delphino exciperetur, ut refert Herodotus libro primo. Meminit etiam Gellius. Sic fortē dicitur, quod huius carminis numeri intensi ferebantur & sonori: siquidem ὀρθίος arduus, sonorus interpretatur nonnunquam.

ὀρθόλη. ἡ. δ. apud Hesiodum in Ergis epithetō hirundinis, quasi ὀρθόλη, ab ὀρθέω diluculum, & ῥόος, quod matutino maxime tempore canat, & secundum poetarū fabulas filium Ityn deplorat.

ὀρθόλη.

ὀρθόλη. μ. ἴσσω. π. ἴσμαι. rectē scribo, actiuū accusatiuo iungitur.

ὀρθόγραφία. ἡ. ἡ. orthographia, id est reclus scriptura. Est autem ὀρθόγραφία, cum iam non planū opus, imaq; operis uestigia imaginamur, sed subreclusum & frontem attollens, quasi erectū operis, aduersūq; descriptio. Hæc est erecta frontis imago, modis ceteris picta futuri operis figura. Bud.

ὀρθόγωνος. ἡ. δ. reclus angulus. ὀρθόδοξία. μ. ἴσσω. π. ἴσμαι. rectē opinor & sentio, neutrum absolutum.

ὀρθόδοξία. ἡ. ἡ. reclus opinio. ὀρθόδοξος. ἡ. δ. orthodoxus, id est reclus opinionis & sententiæ homo, qui reclusam ueritatis opinionem, summūq; boni, philosophando inuestigauit.

ὀρθόδρομος. ἡ. δ. reclus currere, reclus lineis concurrere.

ὀρθόδρομος. ἡ. τὸ. palmus, mensura quantum complectitur extensa manus à iunctura ad summum digitum.

ὀρθόδοξα. emendata locutio, & cum suauitate uocum explanatio.

ὀρθόδοξος. ἡ. δ. reclus & proprie loquor. ὀρθόδοξος. ἡ. δ. cornibus erectis, & erigens pilos, ut apud Sophoclem: ὀρθόδοξος φέρει.

ἡ. δ. enim comam significat, unde μεροπλάσαι dicit.

ὀρθόδοξος. ἡ. δ. habens erectum caput, uel eas reclusas antennis, à μεροπία, uel μεροπία, nauis epitheton.

ὀρθόδοξος. ἡ. δ. reclus & proprie loquor. ὀρθόδοξος. μ. ἴσσω. π. ἴσμαι. reclus facio.

ὀρθόδοξος. ἡ. δ. creber anhelitus, & est morbigenus, quod medici nostri orthoniā corrupto uocabulo dicūt: difficilis anhelitus, quum quis spirare non possit, nisi reclusa ceruice spiritus trahatur.

ὀρθόδοξος. οὗ. δ. nō nisi reclusa ceruice spirās. ὀρθόδοξος. μ. ἴσσω. π. ἴσμαι. reclus ambulo, reclus incedo, neutrum absolutum. Eo utitur Paulus ad Galatas: ὅτι οὐκ ὀρθόδοξος ἐστὶν τῶν ἀποστόλων.

ὀρθόδοξος. οἱ. recluso pede incedēs. Paul. ὀρθόδοξος. ἡ. δ. reclus, erectus, ut solet qui timet.

ὀρθόδοξος. ἡ. δ. reclus, erectus, ut solet qui timet. ὀρθόδοξος. ἡ. δ. reclus, erectus, ut solet qui timet.

ὀρθόδοξος. ἡ. δ. reclus, erectus, ut solet qui timet. ὀρθόδοξος. ἡ. δ. reclus, erectus, ut solet qui timet.

ὀρθόδοξος. ἡ. δ. reclus, erectus, ut solet qui timet. ὀρθόδοξος. ἡ. δ. reclus, erectus, ut solet qui timet.

ὀρθόδοξος. ἡ. δ. reclus, erectus, ut solet qui timet. ὀρθόδοξος. ἡ. δ. reclus, erectus, ut solet qui timet.

ὀρθόδοξος. ἡ. δ. reclus, erectus, ut solet qui timet. ὀρθόδοξος. ἡ. δ. reclus, erectus, ut solet qui timet.

ὀρθόδοξος. ἡ. δ. reclus, erectus, ut solet qui timet. ὀρθόδοξος. ἡ. δ. reclus, erectus, ut solet qui timet.

ὀρθόδοξος. ἡ. δ. reclus, erectus, ut solet qui timet. ὀρθόδοξος. ἡ. δ. reclus, erectus, ut solet qui timet.

ὀρθόδοξος. ἡ. δ. reclus, erectus, ut solet qui timet. ὀρθόδοξος. ἡ. δ. reclus, erectus, ut solet qui timet.

ὀρθόδοξος. ἡ. δ. reclus, erectus, ut solet qui timet. ὀρθόδοξος. ἡ. δ. reclus, erectus, ut solet qui timet.

ὀρθόδοξος. μ. ἴσσω. π. ἴσμαι. rectē feco, reclus traclus. Paulus ad Timoth. ὀρθόδοξος τὸν λόγον τῆς ἀληθείας.

ὀρθόδοξος. ἡ. δ. reclus & iustum accentū uel tonum dare.

ὀρθόδοξος. ἡ. δ. reclus, erectus. ὀρθόδοξος. ἡ. δ. reclus, erectus. stator Iuppiter uertitur à Dionysio lib. ij.

ὀρθόδοξος. ἡ. δ. reclus, erectus. ὀρθόδοξος. ἡ. δ. reclus, erectus. melius.

ὀρθόδοξος. ἡ. δ. reclus, erectus. ὀρθόδοξος. ἡ. δ. reclus, erectus. habens erectos crineis.

ὀρθόδοξος. ἡ. δ. reclus, erectus. ὀρθόδοξος. ἡ. δ. reclus, erectus. erectio capillorum.

ὀρθόδοξος. ἡ. δ. reclus, erectus. ὀρθόδοξος. ἡ. δ. reclus, erectus. reclus superiora adpetentia.

ὀρθόδοξος. ἡ. δ. reclus, erectus. ὀρθόδοξος. ἡ. δ. reclus, erectus. in altum crescens.

ὀρθόδοξος. ἡ. δ. reclus, erectus. ὀρθόδοξος. ἡ. δ. reclus, erectus. dirigo, erigo, attollo, sustento, confirmo, in statum & dignitatem erigo. acti. accusatiuo iungitur.

Ο Ρ Θ.

ὀρθόδοξος. ἡ. δ. reclus, erectus. ὀρθόδοξος. ἡ. δ. reclus, erectus. dicuntur porculi subrumi, id est, qui adhuc sub mammis habentur, unde τὸ ὀρθόδοξος & ἀγορεύειν, quod matutinis omnibus uenales circumferbantur.

ὀρθόδοξος. ἡ. δ. reclus, erectus. ὀρθόδοξος. ἡ. δ. reclus, erectus. antelucano surgo, aut diluculo aliquid ago.

ὀρθόδοξος. μ. ἴσσω. π. ἴσμαι. de mane surgo, uigilo. neutrum absolutum, uerbum frequens scriptoribus ecclesiasticis, quo exprimunt uocem Hebræam sichein, quod mane sur rexit significat, & sichein, mane uigilauit.

ὀρθόδοξος. ἡ. δ. καὶ ὀρθόδοξος. ἡ. δ. matutino surgēs, antelucanus, unde ὀρθόδοξος νόμος, carmen antelucanum, cantio dilucularia. Aristophan. ἀωρι ὑπὸν τῶν διατῶν ὀρθόδοξος νόμος. Nisi quis legere malit ὀρθόδοξος νόμος, de quo paulo ante.

ὀρθόδοξος. ἡ. δ. καὶ ὀρθόδοξος. ἡ. δ. diluculum.

ὀρθόδοξος. ἡ. δ. est approbantis rei euentum, merito, ut debebat, ut par erat. ἡ. δ. ποίω, idem.

ὀρθόδοξος. ἡ. δ. Diana, ab Orthosio mōte Arcadiæ.

Ο Ρ Ι.

ὀρθόδοξος. ἡ. δ. origanum. & ὀρθόδοξος scemisinē apud Aristophanem. ὀρθόδοξος ἐπέειπε dixit Aristophan. in Ranis pro toruis oculis intueri. Sumpsum à planta eiusdem nominis, quæ intuentibus torua & inamabilis uidetur.

ὀρθόδοξος. ἡ. δ. desybero, concupisco. ὀρθόδοξος. ἡ. δ. desybero, concupisco. finio, desinio, hoc est definitionem rei do, & rem circumscribo. Est etiam finem statuo, & finem constituo, & finis loco ducit.

Αα ij co.

eo. Item statuo, praestituo, aestimo. Et metior, aestimo, censeo, quod Latinis etiam definitio dicitur. ὀρίεσθαι δίκαιοι, ius statueret. ὀρίεσθαι etiam est ἀποφαινεσθαι, hoc est definire, statuere, ἀπαγγέλλειν, indicare, hoc est indicatio modo loqui, ὅθεν ὀριστικὰ uerba dicta. Vide comment. Bud.

ὀρίω, μίση. τ. η. η. termino, quod decretum est pronuncio, definitio, finio, circumscribo. Est etiam cōfinium facio, & distermio, distermo, discerno. Item metior, aestimo, censeo. Hieronymus putat hoc interesse inter ὀρίεσθαι, & πορορίεσθαι, quod illud tribuatur his quæ nunquam non fuerunt, hoc his quæ quum aliquando non fuerint, deinde ceperint esse. actiuū, accusatiuo iungitur. hinc ὀρίω, horizon circulus, quia disternit hemisphaeria.

ὀριόμην, ἴδιος, iugum mulare. ὀρίνω, μίση. τ. η. η. concito, cōmoueo, turbo, exalto. actiuum, accus. iungitur.

ὀριον, ε. δ. terminus, finis, confinium.

ὀριος, ε. δ. prosper.

ὀριός, ἴδιος, terminalis Iuppiter.

ὀριπες, ἴδι. teredines montanæ, quæ è niue generari scribit Strabo.

ὀρισμός, οὐ. δ. definitio. Et pro certa finitione & modo, regula, & quasi praescripto capif.

ὀριστής, οὐ. δ. finitor, constitutor iuris & arbitri conditionum.

ὀριστικός, οὐ. δ. definitiuus, indicatiuus. ὀριστικός λόγος, definitio.

ὀριτροφός, ε. δ. nutriendus monteis.

Ο Ρ Κ.

ὀριών, η. η. sepes, carcer.

ὀρικη, η. η. capsula pigmentorum muliebrum.

Orcam Probus in illo Persi uersu, Angustiae collo non fallier orcae, interpretatur amphoræ species. omnino ueteribus erat & olearium uas orca & uinariū.

ὀριζω, μίση. τ. η. η. adiuro, caueo ab aliquo iureiurando, actiuum, accusatiuo iungitur. Paul. ὀριζέτω ὑμᾶς τὸν υγιον, adiuro uos per dominum.

ὀρινοὶ βιοί. dicuntur per quos iusiurandum conceptum est, aut concipi solenne est.

ὀριον, ε. δ. foedus, iusiurandum.

ὀριονοστήριον, iurare in foederibus sciendis.

ὀριος, ε. δ. iusiurandū. Politianus uertit sacramentum. Dicimus ὀριος διδόναι καὶ λαμβάνειν, sicut τῶν διδόναι καὶ λαμβάνειν.

ὀριόω, μίση. τ. η. η. uoco ad iusiurandum,

caueo ab aliquo iureiurando, actiuum, accusatiuo iungitur.

ὀριονοστήριον, ἴδι. sacrificia in quibus seruebant foedera.

ὀριονοστήριον, iusiurandum, & locus sic uocatus.

ὀριωνός, οὐ. δ. qui praest obftrictioni iuris iurandi. Xenoph. libro quinto de ommissis: ἴδι πῦρ τῶν ὀριωνῶν καὶ ἐκείνουσιν τὰ μίση τείνειν ἐκείνη πόλει ὀριωνῶν.

ὀριωνός, οὐ. δ. iuratus.

Ο Ρ Μ.

ὀριονοστήριον, abhamo, in modum catenæ connecto.

ὀριονοστήριον, οὐ. δ. ἴδιος, ordo, omne instar trichæ, catena, σύνδεσμος.

ὀριονοστήριον, μίση. τ. η. η. concito, in animo uerso, pendo, cogito, reuoluo, intendo animum, incito, impello, actiuum.

ὀριονοστήριον, μίση. τ. η. η. paro, decerto, concito, promptus sum ad aliquid agendum, impetum cepi & incitatus sum, & conuertit animum, instituo, auspico, animum appello, capesso, τὸ ὀριονοστήριον. Item prodeco, profiscor. Est etiam initium motus ortumque aliquid capio, reicq̄ perficiendæ fiduciam. Ad hæc progredior & in eo. Vide cōmentaria Budæi.

ὀριονοστήριον, ἴδι. ornamenta.

ὀριονοστήριον, μίση. τ. η. η. impetum facio, & capio, apto siue expendo aliquid animo, indubitanter uolo. ἴδι ὀριονοστήριον καὶ τὸ ὀριονοστήριον, incitor, cieor. ὀριονοστήριον dicitur equus à Xenophonte, quum ad cursum cietur & profilit repente: eques uero eum ciens calcantibus, ἴδι ὀριονοστήριον dicitur. ὀριονοστήριον, in animum induco, conuerto animum, facere gestio, cupio & cepi, instituo, capesso, animum appello. ἴδι ὀριονοστήριον ὀριονοστήριον, ui auferre, neutrum absolutum.

ὀριονοστήριον, ἴδι. ἴδι. funiculus cōtextus ex setis equinis, quo piscatores utuntur.

ὀριονοστήριον, stationem habere, τὸ ἴδι ὀριονοστήριον τῶν ναύων, καὶ ἴδι ὀριονοστήριον. Dicitur etiam ὀριονοστήριον τῶν ναύων, ἀντὶ τῶν ὀριονοστήριον. Vide cōmentaria Budæi.

ὀριονοστήριον, ε. δ. asparagus syluestris, & cuiuslibet oleris circulus.

ὀριονοστήριον, ἴδι. ἴδι. alacritas, impetus, id est subitus, acrisq̄ affectus, locus unde aliquid incipit & mouetur, motus, consilium, cupiditas.

Cicero ferè appellationem uertit, & appetitum, affectum,

tum, affectum, affectionem. ὀριονοστήριον, incedere.

ὀριονοστήριον, sedes belli apud historicos, arx, & ue u: propugnaculum belli suscepti: locus & uelut asylum, quo se recipiunt praestantes. Significat etiam incitamentum & suscitabulum.

ὀριονοστήριον, impetu, subito.

ὀριονοστήριον, ἴδι. ἴδι. funiculus piscatorius setis equinis contextus.

ὀριονοστήριον, ducor, ingredior. Thücydi. ὀριονοστήριον ἐς λιμένα.

ὀριονοστήριον, μίση. τ. η. η. duco nauem in portum, neutrum, accusatiuo iungitur.

ὀριονοστήριον, ἴδι. ἴδι. herba est quæ à nostris geminalis dicitur.

ὀριονοστήριον, ἴδι. ἴδι. monilia.

ὀριονοστήριον, ε. δ. diminutiuum, paruū monile.

ὀριονοστήριον, ε. δ. portus artificialis, statio. Vide Luciano τῶν ὀριονοστήριον.

ὀριονοστήριον, οὐ. δ. monile.

Ο Ρ Ν.

ὀριονοστήριον, ε. δ. auis.

ὀριονοστήριον, augurari.

ὀριονοστήριον, οὐ. δ. augur.

ὀριονοστήριον, οὐ. δ. auceps.

ὀριονοστήριον, aues cortales praecipue dicuntur.

ὀριονοστήριον, ε. δ. auicula.

ὀριονοστήριον, ε. δ. genus ludi in quo pueri uerberabantur, augurium.

ὀριονοστήριον, οὐ. δ. ὀριονοστήριον.

ὀριονοστήριον, ε. δ. hycms quæ praest frigore aues necat, & uentus eiusdem nominis.

ὀριονοστήριον, ε. δ. herba ornithogalum.

ὀριονοστήριον, ε. δ. aucupium.

ὀριονοστήριον, ε. δ. auceps.

ὀριονοστήριον, aucupor.

ὀριονοστήριον, amans aues.

ὀριονοστήριον, ε. δ. auariū.

ὀριονοστήριον, ε. δ. magis specie auis habens

ὀριονοστήριον, ἴδι. ἴδι. auarium.

ὀριονοστήριον, ἴδι. ἴδι. auis, gallina, ales, augurium.

ὀριονοστήριον, aues, pro ὀριονοστήριον. Pindarus: τῶν ὀριονοστήριον ἴδι.

ὀριονοστήριον, surge.

ὀριονοστήριον, surge.

ὀριονοστήριον, surge.

ὀριονοστήριον, surge.

ὀριονοστήριον, surge.

Ο Ρ Ο.

ὀριονοστήριον, ε. eruiua, farina erui.

ὀριονοστήριον, ε. δ. orobus genus ordei.

ὀριονοστήριον, ε. δ. ramus, furculus.

ὀριονοστήριον, ε. δ. terminus, designatio terminorum.

ὀριονοστήριον, ἴδι. ἴδι. potius mascul. quàm fœmin. genere reperitur.

ὀριονοστήριον, ε. δ. finitor.

ὀριονοστήριον, concito, turbo, confidentiā inijicio. actiuum, accus. iungitur.

ὀριονοστήριον, finitor.

ὀριονοστήριον, οὐ. δ. praelum, uas agrorum.

ὀριονοστήριον, ε. δ. Orontes fluuius per mediā Antiochiam fluens.

ὀριονοστήριον, impellebantur.

ὀριονοστήριον, ε. δ. mons.

ὀριονοστήριον, ε. δ. terminus, finis, definitio, σινοπὸς καὶ τῆλος τῶν παραξέων & ὑποθέσεων. Accipitur etiā pro modo & regula, & quasi praescripto, quo actiones temperantur. Est etiā index rei obnoxiae & oppignoratae. Vide cōmentaria Budæi.

ὀριονοστήριον, ε. δ. montapium.

ὀριονοστήριον, montifigilla. Histor. lib. οὐτανο, cap. secundo.

ὀριονοστήριον, μίση. τ. η. η. ruo, commoueo, impetum facio.

ὀριονοστήριον, tergo, actiuum, accus. iungitur, uerbum fabrilis est.

ὀριονοστήριον, ἴδι. ἴδι. tectum, fastigium.

ὀριονοστήριον, ε. δ. culmen, laquearium, summitas tectorum, contignatio.

ὀριονοστήριον, ε. δ. ὀριονοστήριον.

ὀριονοστήριον, tegor. Iosephus: καὶ ὀριονοστήριον μασι ὀριονοστήριον.

ὀριονοστήριον, μίση. τ. η. η. concamero, tego, neutrum, accusatiuo iungitur.

ὀριονοστήριον, απω. τ. δ. tectum.

ὀριονοστήριον, pro ὀριονοστήριον. uidens.

Ο Ρ Π. Ο Ρ Ρ.

ὀριονοστήριον, ε. δ. ramus.

ὀριονοστήριον, ε. δ. podex, cauda proprie uolucrum, ultima pars spinæ ubi spondyli desinunt.

ὀριονοστήριον, οὐ. δ. serum lactis.

ὀριονοστήριον, ε. δ. nates, cauda. Est ea pars caudæ quæ nates tegit.

ὀριονοστήριον, serescere.

ὀριονοστήριον, serofius.

ὀριονοστήριον, ε. δ. timor, trepidatio.

ὀριονοστήριον, ueveor, φοβούμαι. Inde sumptū, quod quando quadrupedibus terrorem incutit.

mus seu metū, contrahere solent eam partem caudæ.
Ο Ρ Σ. Δ Ρ Τ.
ὄρσο, καὶ ὄρσω. surge.
ὄρσοθύρα. ας. ἡ. ianua quæ ad locum superiorem ascenditur, ualuæ.
ὄρσασθαι. proiecitare, proprie submouere in altum pullos auium, uolaturæ, ut auiculæ primum uolare incipientes.
ὄρσάχοι. pulli auium, implumes.
ὄρση. ἡς. ἡ. festum, pro ἑορτή.
ὄρσιον. υς. arduum.
ὄρσιος νόστος. lex musices sic adpellata.
ὄρστυγα. ας. ἡ. Ortygia insula, quæ postea Deius dicta est.
ὄρστυγοπέτω. μ. ἡσω. π. ἡσω. ludū exerceo cædendarum coturnicum. neutrum.
ὄρστυγοπέτος. υς. ἡ. ludus in quo percutiebatur coturnix, cuius meminit Plato in Alcibiade, ut interpretatur Suidas.
ὄρστυγοπέτρα. ας. ἡ. ortygometra, id est, matricoturnicum, qua dictione utitur Plinius. Gaza simpliciter matricem interpretatur.
ὄρστυξ. υος. coturnix. Herodianus ponit genitiuum ὄρστυξος.
Ο Ρ Υ.
ὄρσυαί. ἴα. ululatus.
ὄρσυμα. ατος. τό. fossio, fossa, meatus.
ὄρσυμαδός. οὐ. ἡ. tumultus.
ὄρσυμός. οὐ. ἡ. fremitus, lattratus.
ὄρσυα. υς. ἡ. oryza, genus frumenti, quod uulgo rīsum uocant, cuius meminit Horatius.
Sunt hoc pisfanarium oryza.
ὄρσυτός. οὐ. ἡ. defossus.
ὄρσυμαδός. οὐ. ἡ. tumultus.
ὄρσυνω. cumulo.
ὄρσυξ. υος. ἡ. fossorium, Oryx animal capræ simile. Iuuenalis:
Et Getulus oryx.
ὄρσυμα. frendo, latro.
ὄρσυμα. μ. ἡσω. π. ἡσω. fodio. actiuum, accusatiui iungitur.
ὄρσυθαρτο. cædebantur, mactabantur.
Ο Ρ Φ.
ὄρσυνία. ας. ἡ. priuatio patris aut filij.
ὄρσυνίσημα. μ. ἡσω. π. ἡσω. orbatus sum.
ὄρσυνίσημα. μ. ἡσω. π. ἡσω. curo. actiuum, accusatiui iungitur.
ὄρσυνίσημα. οὐ. ἡ. curator aut tutor pupillorū.
ὄρσυνός. οὐ. ἡ. orphanus, pupillus, orbis. Et est is, qui orbis est parentibus ac destitutus

præsidij amicorum.
ὄρσυνός. οὐ. ἡ. domus aut locus alendis pupillis deputatus.
ὄρσυνός. υς. ἡ. pupillorum nutritor.
ὄρσυνός. υς. ἡ. initiandi authores nuncupati sunt, quiq; sceleritatem certissimam pollicebantur post obitum.
ὄρσυνός. υς. ἡ. obsecurus.
ὄρσυνός. ἡ. nigredo, obscuritas.
ὄρσυνός. οὐ. ἡ. καὶ
ὄρσυνός. υς. ἡ. niger.
ὄρσυνός. υς. ἡ. idem.
ὄρσυνός. οὐ. ἡ. dux populi, princeps.
Ο Ρ Χ. Ο Ρ Ω.
ὄρσυνός. οὐ. ἡ. σίχος. ἡ. ἡσω. locus arboribus, aut uitibus consitus.
ὄρσυνός. μ. ἡσω. π. ἡσω. tripudij, saltor: nō significat subsilire, sed gesticulari, quemadmodum in choreis. deponens absolutum.
ὄρσυνός. οὐ. ἡ. uirginitas.
ὄρσυνός. οὐ. ἡ. saltatio.
ὄρσυνός. ατος. τό. idem.
ὄρσυνός. υς. ἡ. testiculus.
ὄρσυνός. υς. ἡ. saltatio.
ὄρσυνός. οὐ. ἡ. idem.
ὄρσυνός. οὐ. ἡ. saltator, gaudens de partu uictoria.
ὄρσυνός. οὐ. ἡ. saltatorius.
ὄρσυνός. ας. ἡ. orchestra, locus in scena, in quo scenici artifices suas actiones exhibebant, palestra, saltatoriū, propria erat chori, sicut scena histrionū teste Polluce. Erat etiam locus in teatro, ubi senatores habebant sua subsellia. Hinc Iuuenalis pro ipso senatu utitur.
ὄρσυνός. ας. ἡ. saltatrix. Aristoph. in Ranis, φράσασθαι τῶν ὄρσυνός. dixit pro eodem.
ὄρσυνός. υς. ἡ. ars saltandi, saltus, saltatio.
ὄρσυνός. οὐ. ἡ. testiculus, diminutiuum ab ὄρσυνός.
ὄρσυνός. υς. ἡ. idem.
ὄρσυνός. ἡ. δ. ὄρσυνός. δ. præceptor ducendæ choreæ. Vide comment. Budæi.
ὄρσυνός. υς. ἡ. ὄρσυνός, ordo plantarum arborū, palmes, ramus.
ὄρσυνός. ατος. τό. castrare.
ὄρσυνός. π. ἡσω. & Atticis ὄρσυνός. accumulo, eleuo, moueo, attollo, inueho, infero, cōcilio.
ὄρσυνός. colorum mixtio.
ὄρσυνός. ἡ. ὄρσυνός. porrecti sunt.
ὄρσυνός. moueatur.
τὸ ο μετ

Τὸ Ο μετ τὸ Σ.
ὄρσυνός. οὐ. ἡ. qui, suus. Vide Commentaria Budæi.
ὄρσυνός. quiuis.
ὄρσυνός. idem quod ὄρσυνός.
ὄρσυνός. quantum, quatenus, ut.
ὄρσυνός. quæcumq;.
ὄρσυνός. quantum uolebant, arbitratu suo. Sic Xenophon: τὸ οὐκ ἐφίη οὐ πομπὴ θάμη ἐν ἡνείνω βουλομένη ταύτ' ἔσθ'· Quin igitur sciscitatis, an hæc illi conditio placeat? Idem, ἡν δὲ οὐκ ἔσθ' ἀποδομένη ταύτα, Hæc non inuito Agesilao fiebant. Vide Comment. Bud. Gaza ὄρσυνός uidetur usure passæ pro ὄρσυνός.
ὄρσυνός. quatenus speculandum.
ὄρσυνός. singulis noctibus.
ὄρσυνός. singulis horis.
ὄρσυνός. καὶ
ὄρσυνός. quoties.
ὄρσυνός. isto modo, in tantum, ut.
ὄρσυνός. quotcumq; modis, quotupliciter.
ὄρσυνός. oleo, pro ὄρσυνός. nam Dores ἰ per σθ' proferunt, ut apud Theocritum: θάσση φίλος ὄρσυνός. καὶ ὄρσυνός.
ὄρσυνός. ou. quotannis.
ὄρσυνός. pro uiribus.
ὄρσυνός. quotidie.
Ο Σ Ι. Ο Σ Μ.
ὄρσυνός. iusta, parentalia, exequiæ.
ὄρσυνός. ας. ἡ. sanctitas, iustitia, fas, id est, numen metuendum & reuerendum.
ὄρσυνός. defunctorie, quæsito prætextu, parçè delibantis more.
ὄρσυνός est τὸ βέβηλον καὶ οὐ ἔξέσι προσάησθαι τὸ τυχάντι: cuiusmodi sunt quæ in hominum commercio sunt. ἡμῶν καὶ τῶν ἑερῶν καὶ ὄρσυνός, suppetias ire pro facris & prophætiis: Latini dicunt pro aris & focus dimicare. ὄρσυνός ἢ δίνουσι sic dicunt Græci, ut Latini ius & fas. μέτεσι τῆσιν ἢ ὄρσυνός καὶ ἑερῶν, Hic omnia iura ciuitatis habet. Vide plura in Comment. Bud.
ὄρσυνός. υς. ἡ. pius, sanctus, pacificus, castus, reuerens dei, καθαρός, innocens & nullo scelere contaminatus, & qui ob cædem perperatam impias manus habere nō censebatur. Dicitur autem quasi ὄρσυνός ab ἄρσυνός.
ὄρσυνός. expiare.
ὄρσυνός. πτω. ἡ. pietas, sanctitas.
ὄρσυνός. ἡ. qui Delphis hostiam immolat.
ὄρσυνός. ἡ. ἢ

τὸ Σ.
ὄρσυνός. οὐ. ἡ. odor, olfactus.
ὄρσυνός. ας. ἡ. piscis ex polyporum genere, alio nomine ozæa dictus, qui iuxta caput fistulam habet, tetrum odore exhalantem.
ὄρσυνός. υς. ἡ. odoratus.
Ο Σ Ο. Ο Σ Π. Ο Σ Σ.
ὄρσυνός. μῖνες. singulis mensibus.
ὄρσυνός. quotlibet.
ὄρσυνός. totidem.
ὄρσυνός. quantum, quantulum, paucum, circiter, ferme. παρ' ὄρσυνός, ferme, parū abest quin.
Significat etiam quatenus. Item quoniam, propterea quod, ut Latine quatenus. καθ' ὄρσυνός, quatenus, quantum, quàm maximè. Dicitur & ἐφ' ὄρσυνός & ἐφ' ὄρσυνός ἀημίως. Vide Comment. Budæi.
ὄρσυνός accipitur pro ualde. Aristot. ἀμήχανον ὄρσυνός, pro ualde difficile. Et θανάσιμον ὄρσυνός, quod & Latini dicunt, mirum quantum, pro maximè. ὄρσυνός ὄρσυνός, admodum pauci.
ὄρσυνός ὄρσυνός, quantum, quantopere, quandiu.
ὄρσυνός ὄρσυνός, τὸ δὲ οὐκ ἔξέσι. ὄρσυνός οὐκ ἔξέσι, τὸ δὲ οὐκ ἔξέσι. Item ὄρσυνός ἀντι τινὲς inuenit, εἰς ὄρσυνός ἡμῶν δυνάμεις, quàm maximè facere possunt.
ὄρσυνός ἀντίνα. quàm primum, mox, iamiam, de futuro dicitur.
ὄρσυνός ἡμῶν ἐπ' ἐμῶν, quatenus ad me pertinebat.
ὄρσυνός καθ' ἑνα ἄνδρα, quantum in uno homine fuit.
ὄρσυνός οὐ. ferme, circiter.
ὄρσυνός οὐδέπω. τὸ ὄρσυνός ἀντίνα, propemodum. Interdum pro mox, ilico, paulò post. Vide Comment. Bud.
ὄρσυνός οὐκ ἔξέσι, iamiam.
ὄρσυνός οὐκ ἔξέσι, ferme, circiter.
ὄρσυνός πλείονος, quàm maximè.
ὄρσυνός τάχος & ὄρσυνός τάχος, quàm celerrimè.
ὄρσυνός φιλότητος, quàm copiose.
ὄρσυνός ὄρσυνός, quàm diu.
ὄρσυνός οὐ. ἡ. quantus, proprie tamen ad numerum refertur.
ὄρσυνός οὐ. ἡ. quicumq;.
ὄρσυνός, idem quod ὄρσυνός, relatiuum.
ὄρσυνός. υς. τό. legumen.
ὄρσυνός. sunt qui comparandis leguminibus creati sunt. &
ὄρσυνός. munus ipsum.
ὄρσυνός. ἡ. fama, uox. Iliad. β. μετ' ἐξέσι δὲ σφισιν ὄρσυνός διδύει, id est, inter eos fama accendebatur. Hesiod. in Theogonia. ἐν ἡσω σέχος ὄρσυνός ἡμῶν ἡσω, id est, nocturne ibant
A a iij pulchram

ὀδρανίσκος. s. δ. palatum. Capitur pro lacu nari tabernaculi regij, id est, augustali. ὀδρανίμ. ανος. δ. cœlicola. Sunt & ἑρανόωνες Titans. ὀδρανονώμων. cœlestium rerum peritus. ὀδρανόθεμ. cœlitis. ὀδρανόθι. in cœlo. ὀδρανομήνης. εος. δ. ἡ. prælongus, magnus. ὀδρανοπέτης. εος. δ. delapsus è cœlo. ὀδρανός. cœlum, quasi ἑρανός, ut ait D. Ambrosius in Hexamero, ab ἑράω, quòd sit uis sui peruiū & minimè densum, ut est aqua, & terra. ὀδρανοφοιτῆρ. uersari in cœlo. ὀδρανοφῆρ. ουος. δ. pius, religiosus. ὀδρανοφύτρωνος. s. δ. è cœlo natus. ὀδρανοχρόμαζ. que cœlesti colore tineta sunt ὀδραξ. ἡ. urax auis ex tetrigum genere. ὀδρασίφοιτων. s. δ. in montibus conuersans. ὀδρέως. εος. δ. mulus, iumentū, pro ὄρεως, in terposito u, custos. ὀδρέω. μ. ἴσω. π. ηνα. mingo, facio scelicem. neutrum, accusatiuo iungitur. ὀδρεθίρεος. οί. ἑράνα. ὀδρεθρα. ας. ἡ. ceruix, uulua pars, & foramen penis. ὀδρεπνός. δ. ciens urinam. ὀδρεπνοί, qui frequenter mingunt. ὀδρεπρής. ἰδος. ἡ. matula, ἐνουρεθρα. ὀδρέα. ας. ἡ. secundus uentus. ὀδρέα τὰ δά. urina oua dicuntur, quū inania, aut deprauata sunt. ὀδρέαχος. ου. δ. σαυρατήρ, ferrum inflexum in alteram partem hastæ. ὀδρεῖρ. secundo uento ferri. Apud Aeschylum: τὸν αὐτὸν ἀὰ δαίμον ἑρεῖρ τυχῆς. ὀδρέω. appropinquo, contemnis sum, ut ἑρέω περὶ τῶν ἀσῆρ ἐδράπη. ὀδριόδρομῆρ. uento ferente & obsecundante nauigare: Ita Suidas. alij ὀδριόρουμῆρ pro eodem ponunt. ὀδριος. s. δ. uentus secundus. Accipitur pro uento generaliter. ὀδριος πλοῦς significat τὸν κατ' ἀνεμον, & secundo uento ferentem. Vide ἐπιφόρος ἀνεμος. ὀδροδύμη. ης. ἡ. matula. ὀδρορ. ου. τὸ. ὄδρος, urina. ὀδροπύριον. s. τὸ. podex. sed proprie de cicada dicitur apud Aristophanem in νεφέλων: quoniam cicadæ πύριον, id est, podicem in ὄδρῃ, id est cauda habent. Dicitur etiam ὀδρόπύριον.

ὀδρός. δ. nauale, statio nauium. ὀδρος. s. p ὄρος, id est, terminus, & licet ὄρος aspiretur, ὀδρος tamè aspirationem perdit. Similiter omnia quæ à uocali aspirata inelipiunt, si u assumunt, abijciunt aspirationē. Et est masculini generis, ὀδρος uerò est neutri generis pro ὄρος, id est mons. ὀδρος. s. δ. custos, uentus secundus, rex, conseruator. ὄδρος. εος. τὸ. urina. ὄδρουα. μ. ἴσω. π. ηνα. inuado. Plutarch. πρὸς οὐς ὄδρουσεν. ὄδρα. uestimenta quædam quæ trahantur. Ο Υ Σ. ὄδς. ἀτὸς. τὸ. auris. ὄδσα. τὰ. funes. ὄδσα. ης. ἡ. exsistens. participium scemininū, præsentis, à uerbo ἄμι. ἡ μὴ ὄδσα. Vide in κ. δικῶρ ἐν οὐδῶρ cum dicunt iustitium signifi cant τῶν μὴ οὐσαν ἀντιπαρχάνειν, iudicium re fortiri. Vide Budæum. ὄδσα. ας. ἡ. usia, id est, essentia Quintiliano interprete. Cicero certè abhorruit ab essentia uocabulo. Accipit pro opibus, quem admodum τὰ δῦρα, & τὰ δῦραχροντα. ἄπο φανερ τῶν οὐσίαν, dare commentarium seu indicem bonorum, quod inuentarium appellent, id quod fiebat ἐν τῶς ἀντιδόσεις. ἄντιδιδόναι τῶν ἐσίαν, ad fortunarū permutationem prouocare. Vide Commentaria Budæi. ὄσπηγοι. οί. genus cantilenæ. Ο Υ Τ. οὔρα. uulnerauit, pro ἔτασε. ut οὔρα με τοῦος ἰδός. ὀτράζω. μ. ἴσω. π. ας. cominus uulnero. actiuum, accusatiuo iungitur. ὀτράζω. uulnerare. ὀτράζω. s. δ. uulneratus. ὀτράσω. ἡ. ὀτράω. percutio. actiuū, accusatiuo iungitur. οὔρα. neque. οὔρα μῆρ. τὸ οὐδὲ μῆρ. οὔτεπω. neque alicui. ὀππης. ἰος. ἡ. uulneratio. οὔτι. nihil, non, nequaquam. οὔτινε. nedum, id est, non solum. οὔτιδανός. οὔ. δ. uilis, nullius precij homo. οὔτιπ. an fortè, num fortè. Ponit & pro πῶ. οὔτις. δ. nullus. & genus captiois conclusio nis, de qua Chrysippus librum composuit. οὔτισάσω. percutio.

οὔρα.

οὔρα. nequaquā, minimè. Dicitur etiā οὔρα. οὔρα. necq uerb, at nec. οὔρα. τούτε. hic, pronomen. Declinatur aut sine articulo cum omnibus pronomibus Refertur sæpe ad secundam personam, exponitur per iste. ὁ οὔρα. heus tu. ὄρα. sic, ad eum modum, usque adeo: sine σ scribi solet consonate sequente, οὔρα cum σ, uocali sequente. οὔρα ὄρα, bene precantis est, ut apud nos Maξe uirtute. Est etiā οὔρα, iurātis est, & fidem facientis. uel admirantis, ut, ita me dij ament. οὔρα. idem quod οὔρα. οὔρασι, pro οὔρα Atticè, addito ι. οὔρασιπας. sic. οὔρασιπας, tam audax, adeo usq audax. Ο Υ Φ. Ο Υ Χ. οὔρα. dico non, nego. οὔρα. non, apposito χ, quando in contextu orationis uocalis aspirata sequitur. οὔρα. inuitus, nolens. οὔρα. non solum. οὔρα. fieri non potest, impossibile est. οὔρα. non enim solum, id est, non modo enim. οὔρα. particula est παραδυσσα ἡ ἑρανοιν. Latini credo & scilicet dicunt. Vide commentaria Budæi. οὔρα. non modo. οὔρα. non solum, non solum non. Significat etiam nō quod, cum indicatiuo iunctū. οὔρα. non modo. οὔρα. non quin. οὔρα. nonne hic. οὔρα. ἀντι τῷ οὔρα. nedum. οὔρα. non possum. οὔρα. maxime, nihilo minus. οὔρα. de quo supra. οὔρα. non. οὔρα. nondum, non modo, non solum, non solum non, non tantummodo. οὔρα. nedum, non modo. Τὸ Ο μετὰ τῷ Φ. Ο φ α. οὔρα. debitor. οὔρα. ἡ. καὶ ὀφθαλμ. ατῶ. τὸ. debitum. ὀφθαλμ. μ. ελδ. debeo. Aoristus secund. ὀφθαλμ. α. actiuū, accusatiuo iungitur. οὔρα. dicebantur οὔρα. qui ignominiosi erant, quoad iudicatum fecissent. His ærarij apud Rom. similes erant. οὔρα. cum significatione optationis

etiam personæ secundæ indicationem habet. Budæus. ὀφθαλμ. utinam. Vide Bud. ὀφθαλμ. εος, τὸ. utilitas, augmentū, usus fructus. Aliquando est fastigium & culmen. ὀφθαλμ. augeo, adiuuo, cōcito, proficio. actiuum, accusatiuo iungitur. ὀφθαλμ. orno, colo. Ο Φ Θ. ὀφθαλμ. α. ἡ. ophthalmia etiam à medicis uocatur, oculorum morbus. Ophthalmia Pollux negat proprie aliquod oculorū esse uitium, sed in eo uerbo significari tradit euitatem oculorum ex corporis egritudine. Celsus & alij appellat lippitudinem. ὀφθαλμ. μ. ἴσω. π. ας. patior, inuido, oculis doleo, adnicto mulier & nictatione culis liceor eius amorē, uel ægris oculis mulierè aspicio, Cicero oculos adijcio dixit. neutrum absolutum. ὀφθαλμ. τ. medicamenta, quæ oculis uti liter adhibentur. ὀφθαλμ. οὔ. δ. ocularis, oculorum medicina. ὀφθαλμοβολῶ. τὸ ὀφθαλμ. (cus. ὀφθαλμοβόρος. s. δ. oculo adpetens. ὀφθαλμοδελία. ας. ἡ. seruitus ad oculum. ὀφθαλμοί. οί. præfecti computationum, qui cœnantibus lychnos & ellychnia suggererant, modiperatores à quibusdā dicit. Vide οἰνόηαι. ὀφθαλμός. οὔ. δ. oculus & gemma. Ο Φ Ι. Ο Φ Λ. ὀφθαλμ. εος. ἡ. mutatio natiui coloris in eas pillis in uerficolem & serpentum modo uarium. ὀφθαλμ. εος. δ. ἡ. serpentigena. ὀφθαλμ. uaco, otior, conuersor, habito. ὀφθαλμ. s. serpens paruus. ὀφθαλμ. δ. à serpente morfus. ὀφθαλμ. s. δ. lacerta. ὀφθαλμ. ου. Ophiuchus, alio nomine Lætinè serpentarius dicitur: sidus est cœlestis, dictum quòd serpentem teneat, anguifer appellatur à Columella. ὀφθαλμ. εος. δ. furpens. Est & morbus capitis dictus à similitudine serpentis. Itè ornamentum quoddam. Vide Cœl. ὀφθαλμ. s. δ. ophites marmor serpentinis maculis assimile. ὀφθαλμ. εος. δ. ἡ. serpentinus. ὀφθαλμ. μ. ἴσω. π. ὀφθαλμ. debeo, æs alienum conflo, ὀφθαλμ. τῶ δῖνον δῖναίος, iuste das Bb mnatus.

Serpens

Paganus ex pagis Athienium dicitur, ubi acenti...

Α. qua, quo. Πάσαι. εἰ. retia, παρίθες. Παναθήνια. Ἐ. dies festus...

Παράνοδος. οὐ. δ. paganus, idiota. Πανασσαίος. epitheton Apollinis à loco Thesifaliae Pegaso. Πανταχῶς. generaliter, generatim, per omnia genera.

hendédicq modo. Vide plura apud Bud. in annot. in Pandect. Πάνκρεας. pancreū, à carne dicitur pars corporis. Πάρος. ὠ. δ. saxum, glacies, locus eminēs, tu pes, collis, quidam locum altum munitum mœnibus & uallo intelligunt.

Παδαγωγός.

Παδαγωγός. οὐ. δ. custos, & institutor pueri, pedagogus. Παιδαγωγία. moderor & instituo pueros. Παιδαριον. ὠ. τὸ. puerulus. Παιδαριώδης. εὐ. δ. ἡ. puerilis.

occifor. Παιδομαθής. εὐ. δ. qui à pueris didicit aliquā artē. Quare (inqt Fabius) qui in sua quisq̄ arte optimē facit, παιδομαθής dicitur. Unde uerbum παιδομαθῆν formari potest.

Bb iij Παιπαλός.

παπαλδός. δ. εντος. δ. asper, puluerulentus, durus, saxosus & sublimis, ut ἐσσι δὲ σομοπιρ ἐς παπαλδόςουρ ἀνελθόν.

πῶς. ἀδδς. δ. καὶ ἢ. puer, filius, seruus, filia. ἢ τὰ παλδῶρ δμνύουα, in capita liberorum iurare, id quod fiebat, tacto eius capite in quē iurabant: ita se sacrare caput eius dijs inferis, deuouereq; significantes, si peierarent. Vide comment. Bud. Hæc uox & ætatem significat, & filium. Præterea ministrum, ut puer Latinè.

παίς. αἰδος. puer, pro πάς, per diæresin. παισίη. τῶς. sententijs uertit interpret Iosephi lib. ij.

παίσμα. ἢ πῶρ ποδῶν βῆσις. παισφάσιω. illustro, impetum facio, uolito, festino, tumultuo.

παίω. μ. αἰσω. π. αιω. serio, pulso, terreo, dēρω. actiuum, accusatiuo iungitur.

παίωρ. ὄνος. δ. Apollo. παίωρ. ονος. δ. Pæon, metri genus, proprium uiri, medicus.

παίωια χεῖρ. manus medicatrix. παιωίη. laudare, carmine celebrare.

ΠΑΚ. ΠΑΛ. πακός. οὐ. δ. compactus, & πακτοῦρ, cōpingere, claudere, ἀσφαλίξειδαι.

πακωλός. δδ. δ. Pactolus fluuius Lydiæ. πακάβη. ης. ἢ. massā: propriè flicorum & caris carum, teste Hesychio. ἢ πῶρ, inquit, σύνωρ ἐπαλκωλος θέσις, καὶ μαζία.

παλαί. diu, aliquando, olim, quondam, antea, pridem, ὡς παρ εἰ παλαιο, quasi iam.

παλαί στρατεύσαντες. οί. ueterani milites. παλαιάχη. iamdudum.

παλαιωνίς. ἔος. δ. ἢ. καὶ παλαιωνός. ε. δ. antiquus, grandis natus.

παλαιός. ἔος. δ. nomen à loco. παλαιώ. μ. ἦσω. π. ηω. ueterasco. neutrū absolutum.

παλαιόμων. ονος. δ. Palæmon deus marinus, qui prius Melicerta, à Latinis Portumnus dictus.

παλαιόμοι. μ. ὠσῶμαι. π. ωμαι. ueterasco. deponens absolutum.

παλαιόπλοτος. δ. iam inde à prificis temporibus diues. Thucydi. παλαιόπλοτον γῆ ἢν τὸ χεῖρορ.

παλαιός. οὐ. δ. uetus, putris. ἐν παλαιού, olim, iam olim, intelligitur χεῖδης.

παλαιότης. ητος. ἢ. uetustas. παλαιότημος. ε. uetustate confectus.

παλαιός. antiquo. παλαιομα. ατος. τῶ. lucra, certamen, malus, παλαιουμοσύνη. ης. ἢ. palæstræ ludus.

παλαιουός. δ. quadrantalis. παλαιουή. ἦς. ἢ. mensura quatuor digitorum, palma.

παλαιουή. οὐ. δ. παλαιουή. παλαιουώος. magnitudine palmi.

παλαιουός. οὐ. δ. lucra studiosus, lucrator. παλαιουή. ἴδος. palmus, id est mensura quatuor digitorum coniunctorum.

παλαιουή. ης. ἢ. Palæstina pars Syriæ. παλαιουόρορ. ε. τῶ. locus ubi palæstra exerceat, παλαιουή. ης. ἢ. palæstra, ludus & locus, & proprium mulieris apud Lucian. in Asino.

παλαιάτατος. δ. παλαιός, Thucyd. παλαιάτρορ. iam pridem, antea.

παλαιάτρορ. ον. ἢ. antiqua Tyrus urbs, quam Alexander expugnauit, & ex insula continentem reddidit.

παλαιάφωτος. ε. δ. diu prædictus, & diu finitus, fatidicus, antiquus. Est etiam παλαιάφωτος uiri nomē proprium, qui multa uolumina τῶρ ἀπίσωρ, id est incredibiliū scripsit: à quo libelli, quibus fabellis inuoluta memorentur, quæq; fidem non capiunt, Palæphatia papyrus prouerbio dici possunt. Vergilius Palæphatiam papyrū simpliciter pro libris eius authoris accepisse uidetur, quando ita canit:

Quam mala multiplici inuenum, quot septa cætera Dixerat, atq; animo meretrix iactata, ferarum Infamem tali meritorum more fuisse, Docta Palæphatia testatur uoce papyrus.

Plura Cælius lib. xvi. cap. lxij.

παλαιώ. μ. αἰσω. π. αιω. luctor. neutrum, datiuo iungitur. τῶ παλαιώωρα, lucta conatus, & labores, quæ inter luctandum fiunt.

παλαιωθίς. inueteratus. παλαιωθισονται. inueterascunt.

παλαιώρ. ορος. δ. stultus. παλαμόμοι. μ. ἦσωμαι. π. ημαι. astutum quid ago, & generaliter facio. deponens absolutum.

παλάμη. ης. ἢ. machinatio, palma manus, & manus ipsa, ἢ ἀρχή.

παλαμίδης. εος. δ. Palamedes. παλαμής. lunaria.

παλαμώος. ε. δ. maledictus, persecutor, homicida, astutus, infestus, dirus, confceleratus. τὸν παλαμώορ τῆς χῶρας dixit Synellus. hoc est pestem & perniciem regionis. Idē παλαμωοτῆς ἀρεῆς, diras, ultimiq; exēpili impreca

imprecationes appellat. Erant enim παλαμώοι homines sanguinarij & ficarij, cæci de contaminati. Vide Comment. Bud.

παλαμώοι. compono fraudes. παλάς. τῶς. Strabo uocat auri massulas non maiores selibra. Pli. lib. xxxij. cap. v. Exripuitur æris pala quædã, hoc est, quod Græci psegma appellant.

παλεύτρια. columba exoculata ab aucupibus in reti posita, quæ subsultas cæteras columnas allicit, ὡς τὸ παλαλεύωρ, seducere, in laqueum allicere.

παλι. ης. ἢ. lucta.

ΠΑΛΙ.

παλιόλορ. ἄσασωρ, εὐμετάβολος, instabilis. παλιγγενεσία. ης. ἢ. regeneratio, alteri natalis: ut in baptismo.

παλιγγαμήος. ε. δ. recuruus. παλιμαπῆλος. ε. δ. infitor, id est, reuenditor. ἢ ὡς τὸ ἐμπόρου ἀγορῶν ἢ τῶ λῶν.

παλιμωτος. ε. δ. iracundus, uindex, horribilis, tetricus, ἐναντιος, Hefych.

παλιμώος. male. παλιμωρετωρ. ἀλιευτικὸν ἀγγεῖον, uas piscatorium.

παλιμωωτος. ε. δ. maledicus, obrectator. παλιμωω. σφωρίστωρ, pila ludere.

παλιμα. τῶ. parilia festa, certamen in honorem Pales, seu, ut alijs placet, Panos. Palibus magna cura custo diebat, ne qua mædaretur hostia: quod eum diem, qui patriæ natalis erat, à cæde & sanguine decebat esse sepurum. Fuit autem is dies xij. Calend. Maij. Vide Alexand. Neapol.

παλιμωρία. ης. ἢ. duplicatio, ταυτολογία. παλιμωρος. ε. δ. iterum collectus.

ΠΑΛΙΜ.

παλιμωχέος. ε. δ. palimbacchius idem qui & ambacchius, pedis genus, ex prima & secunda longis, & ultima breui constans.

παλιμωίος. ὡς ἔξ ἀναβίωσης, uel ἔξ ἀναβάσεως, rediuuius.

παλιμωσος. ε. δ. restibilis, seges quæ regenerat, quasi cuius fecunditas in annum sequentem restat.

παλιμωβλία. ης. ἢ. dolus, deceptio, inconstans sententia.

παλιμωλορ. ον. δ. mutabilis, παλιμωρετωρ, uertitutus, uersipellis.

παλιμωλέα. error qui per incuriam & incogitantiam admittitur. ὡς τὸ πάλιν μελέωρ. παλιμωδής. iterum pueri: de senibus dicitur

qui ad pueritiam redisse uidentur. παλιμωπέτης, regressiue, retrocessiuum. à πάλιν & πέτω, quod est cado, quasi in contrariam partem cadens.

παλιμωπωα. ης. ἢ. spissa pix, resina bis cocta. Plin. lib. xxxij. cap. vij.

παλιμωπος. οδος. δ. ingrediens, ingressus. παλιμωρετωρ. ον. δ. ueterator, qui diuturna ac

multiplici, & sæpe cōmutata seruitute astutus & uaser euasit, perfidus, & inconstans.

παλιμωρημος. ε. δ. infamis, prauè uiuens, aduersus. παλιμωρος. ε. δ. renascens. (uerfus. παλιμωψεος, tabella delictis qua calculatores utuntur. Cicero pro charta utitur delictis. παλιμωψυχος. ἔ. δ. rediuuius.

ΠΑΛΙΝ.

παλίη. iterum, retrò, alicubi per compositionem augmentum significat: extra compositionem interdum iterationem significat, nonnunquam contrarietatem, quasi dicas ediuerso.

Aliquando significat ordinem. παλίη τε ἢ τὸ πρόσω dixit Euripides pro ἄνω καὶ ὑπότω.

παλιμωρετωρ. ε. δ. reuerfus, mutabilis, irritus, reuocabilis.

παλιμωδία. contouersiam iudicatum referre, quod interdum iustum est.

παλιμωδία. iterum sui defendendi potestate & redintegrationem actionis uertit Politianus in Herodian. Nam restituere actiones ijs quorū petitiones damnatae sunt, & pro nihilo habitatae à iudicibus est παλιμωδία. δὲ δὲ, uel διαδικασίαν ἀποστειλάσαι.

παλιμωδμος. ὁ πάλιν πάλιν διμασῶμενος. παλιμωρομώ. μ. ἦσω. π. ηω. recurro, remco, recido. neutrum absolutum.

παλιμωρομος. ε. δ. reciprocus. παλιμωρομος ἀπὸ πῆ, quam uenisti uiam, remetiens recurrit.

παλιμωδία. iter reciprocum, ἐναντία δὲ δὲ; παλιμωδία uero ἐναντία δὲ δὲ. Suid.

παλιμωρομος. ε. δ. ἢ παλιμωρος. ον. δ. καὶ παλιμωρος. ε. δ. reuerfus, retrofugus: εἰς τὸ πῆ σω ληπίδης, εἰς τὸ πῆσω δερμίσας, ab ἔρω, moueo, concito, quod habet futurum ὄρω, secum dum linguam Doricam.

παλιμωσέω. reuertor. παλιμωρος. ον. δ. Palinurus, bis mingens, ad quod facete alludens Martialis ridet Paulinum his uerbis:

Mingere uis iterum iam Palinurus eris. παλιμωμος. ε. δ. umbrifer, obscurus: siquidem

πάλην in cōpositione habet interdum epistasin, id est, intensionem & uehementiam. παλινουίω. obumbro.

παλίντιτα. τὰ. quæ uicissim debent puniri. παλιντομία. ας. ἡ. scœnoris iam perfoluti à creatoribus repetitio: quemadmodum Mezgerenses, qui tyranno eiecto, plebiscito cauerunt, ut à scœnatoribus usuræ, quas persoluissent prius, repeterentur.

παλιντονος. α. ὁ. reflexus. παλιντροπος. ου. ὁ. redux, prauus, inuersus, anceps.

παλινοδέειν. superioribus diuersa canere, palinodiam canere.

παλινοδία. ας. ἡ. palinodia, uel recantatio dici potest. Est cū male de quopiam scribentes, deinde rescribentes, bene de eodē scribimus, dicendi mutatio à πάλην & ὁδὸν. Vide Chiliades Erasmi.

παλιουρος. α. ὁ. paliurus, herba spinosa & aspera: arbor item in Aphrica, suauem fructū ferens, quo uina commendantur.

παλιπαλία. τὸ. de homine dicitur uersuto & uario maleficoq̄, de aspero item & inæquali uitæ ratione agente. Nam montium inæqualitates & asperitates παλιπαλία q̄ uocant.

παλιρρόθιορ. ου. retrofluens.

παλιρροία. ας. ἡ. refluxus.

παλιρρόπη. α. ὁ. retractus.

παλισηιος. ου. ὁ. umbrosus.

παλιουτή. reuoluitur.

παλιουτος. α. ὁ. retrouersus.

παλιψιος. ου. ὁ. lituris egens.

παλιωξίς. ιος. ἡ. insecutio, quanquã proprie nō quouis modo insecutio dicitur, sed quã ἡ qui fugerāt, eos qui fugarant, uersa Martis alea, insecantur.

ΠΑΛΛΑ ΠΑΛΜ

παλλάδια. signa siue imagines quæ nonnunquam è cœlo in terram decidunt.

παλλάδιορ. statua Palladis, de qua Herodotus multa.

παλλακείνομαι. μ. εὐσομαι. ω. ευμαι. scortor. deprensens absolutum.

παλλακίς. ἡς. ἡ. ἢ

παλλακίς. ἰδος. pellex, concubina, & quæ sequitur exercitū. Quanquã sint qui inter pallacam & pellicem hoc interesse putent, quod pallaca sit quæ cum cœlibe confueuerit: pellex uerò cū eo qui uxorem habet, παλλάδιορ. μεράνιορ, adolefcentulus.

παλλακός. οὐ. ὁ. amafius, ἐρωμένης, Hefych. παλλάξ. concubina, pellex. Suetonius uelut dictione Græca in Vespasiano.

παλλάξ. ἄθος. ἡ. Pallas, Mineruæ epitheton, ἄπο τῆ πάλην τὸ δόρον, id est, à uibranda hasta.

παλλάξ. ἄνθος. ὁ. Pallas, nomen gygantis.

παλλάξω. μ. ἄξω. ω. ἄχα. μολύνω, scedo, irigo, perfundo, turbo, ut illud παλλάξω τὸ δόρον, ἢ ἄρα, pro scœdabatur.

παλλεύω. ω. εὐσω. ω. ευκα. moueo, decipio, sicut Io, in laqueū illicio, unde παλλεύω colūmba dicebatur quæ ab aucupere rei imponebatur ut cæteras alliceret.

παλλήξ. ηνος. ὁ. adolefcent.

παλλόμαι. titubo.

παλλω. μ. ἄλλω. uibro, moueo, falso, uerto, aduuum, accusatio iungitur.

παλλός. οὐ. ὁ. tremor, ut in febre fit, palpitatio, concussio.

παλλός. rex, pater, Hefych.

παλλότης. deus Aegyptiorum.

παλλός. ου. ὁ. fors.

παλλόρια. siligo, simila, σεμίδαξ. Suid.

παλλήρ. οὐ. τὸ. iaculum seu telum Medis peculiare. ἄπο τῆ πάλην, id est, uibrando.

παλλήμπερ τυχή, regrediens fortuna.

παλλώνω. μ. ἄλλω. albefacio, misceo, adiuuum, accusatio iungitur.

ΠΑΜ

πάμμα. ἄπο. τὸ. possessio.

πάμμαχος. α. ὁ. in omni certaminum genere exercitatus.

πάμμαχίτης. εος. ὁ. ἡ. permagnus, immantissima gnitudine.

πάμματρορ. α. liber epigrammatum.

πάμματρωρ. ορος. ὁ. omnium peritus artifex.

πάμμαχίς. εος. ὁ. ἡ. mixtus.

πάμμαχρος. α. nuper iustus.

πάμμαχος. peruenustus.

πάμμαρ. omnino, planè.

πάμμαρ λειπήρ. admodum tenuis.

πάμμαρ νους. nuper natus.

πάμματις. πάμμαρ.

πάμμασια. ας. ἡ. uniuersa possessio.

πάμματις. περ uniuersam multitudinem aduerbium.

πάμματις. πάνω σολλάξ.

πάμματις. quàm plurimum.

πάμματις. α. ὁ. omnibus modis opulentus, prædiues.

πάμματις. uariis, multiplex, multicolor.

πάμματις. α. ὁ. multus.

πάμματις

πάμματις. procul. πάμματις. οὐ. ὁ. perditus. πάμματις. semper.

πάμματις. omnium primus. πάμματις. fluctuosum.

πάμματις. τὰ. sacrificia Oxyridis in Aegypto, quibus simulachrum Priapi adhibebatur.

πάμματις. α. ὁ. pamphagus, uorax, & nomē canis apud Ouidium. natio quædam quæ omnia uorat apud Solinum. Et Alcman poeta sibi hoc nominis tribuit. Sonat autē quasi dicas, omniuor.

πάμματις. εος. ὁ. ἡ. omnia illustrans, omnibus lucens.

πάμματις. splendo.

πάμματις. oculos in omnes partes torqueo, ut illud: πάλιν ἐπιπλάττω τὸν ὄμω, dictum ἄπο τῆ ἀλλεσθαι τὰ φάτι.

πάμματις. εος. ὁ. ἡ. lucidus.

πάμματις. ου. ὁ. pamphilus, id est, omnibus amicus. Ratio uocis est à fideli amore.

πάμματις. α. ὁ. ἡ. omnia comburens.

πάμματις. α. ὁ. omnium ferax, fertilis.

πάμματις. α. ὁ. multus.

ΠΑΝ

πάν. ὅ. πάντος. τὸ. omne. τὸ πᾶν, prorsum, in totum, in summa, ut summam dicam. Lucian. in Sacrific. φῶς τε λαμπρότερον φαίνεται, ἢ ἡλιος καὶ ἀστέρων, ἢ ἄστρα διαγύσσει, ἢ τὸ πᾶν, ἢ μέγας, ἢ χυσοῦν τὸ δάπεδον. in quo si gnificatu & ὅλως capitur. Refertur item ad tempus. Idem de Vulcano loquens: καὶ ἐν καπνῷ τὸ πᾶν βιοῦντα, in fumo perpetuo uiuentem. Τοῦ πάντος ἄξιός, id est, re quauis dignus, quem multi precij significant: cui opponitur δλίς ἄξιός. πάν ὄτι uel ὄτι οὐρ, quiduis, quodcunque, omne quod. πάντως ὄσοι, quicunque. παντι θυμῷ, bono animo & nequaquam meticoloso apud Lucian. πάν. πάνος. ὁ. Pan, deus pastorum, incubus.

ΠΑΝΑ

πάνανθος. omnibus modis mollis euiratusq̄.

πάνανθος. optimus.

πάνανθός. ὁ. ἡ. purus, sanctus.

πάνανθός. α. ὁ. sanctissimus.

πάνανθός. ἰδος. ἡ. dies sacra.

πάνανθός. castus.

πάνανθός. α. τὸ. retis genus, dictū quod omnia capiat, à πᾶν & ἄρα.

πάνανθός. τὰ. quinquaria Mineruæ festa, unde in Catone maiore, panathenæus liber ab Iſocrate scriptus. Huiusmodi festis per

plum Mineruæ ferebatur, & singulis iustis fieri solebāt, in quibus solenni carmine per tubicem & præconem ludicrū indicebatur, undiq̄ ad certandum ingrediebant athletæ, neque congressurum quempiam, cum quo certaretur, eligebant, sed cum primò prodeunte congregiendū censebant. Neq̄ ad spectandū mulieres, præter unam Pherenicē, & Cereris sacerdotes mulieres admittabant. In Parthenæis quoq̄ puri puellæq̄, for. ma conspicui, manibus amplexi, nunc in orbem, nunc in obliquū, per diuersos flexus, pyrrhicam in theatro saltabant. Alexand. Neapolit. lib. v. cap. viij. & lib. vi. cap. xix. Erant & alta παναθηναία festa, quæ quotannis iterabantur, auctore Suida, ad quorum differentiam illa quinquatria magna dicebantur, teste Platone in Eutiph. παναθηναίων celebritas inducta est primo ab Erichthonio, cum uicatum distictum Atheniensem populū in ciuitatē euocasset. Cælius lib. vi. cap. xlix.

παναθηναίος. α. ὁ. malus, παρανοήτος.

παναθηναίος. α. ὁ. clarus, splendidus.

παναθηναίος. ου. ὁ. uariis.

παναθηναίος. ὁ. epitheton Panos, quasi semper omnia uertens.

παναθηναίος. eximius, præcipuus.

παναθηναίος. εος. ὁ. ἡ. omnino turpis.

παναθηναία. panacea herba, quæ & πάνανθος dicitur, ipso nomine, ut ait Plinius, omnium morborum remedia promittens.

παναθηναίος. εος. ὁ. ἡ. salutaris. Strabo lib. s. 7. εἰ δ' ἔξ αὐτῶν ποταμίον παναθηναίος πρὸς τὰ πόρ βίερε μάτρω υδρούς.

παναθηναίος. εος. ὁ. ἡ. omnipotēs, fortis, robustus.

παναθηναίος. α. ὁ. per totum diem.

παναθηναίος. α. ὁ. placitus.

παναθηναίος. τὸ. penitus possibile.

παναθηναίος. totus tener.

παναθηναίος. ualde infelix, miserrimus.

παναθηναίος. α. ὁ. planè imperitus.

παναθηναίος. ου. ὁ. optimus.

παναθηναίος. ὁ. ἡ. purus, sanctus.

παναθηναίος. α. ὁ. sanctissimus.

παναθηναίος. ἰδος. ἡ. dies sacra.

παναθηναίος. εος. ὁ. ἡ. undecunq̄ splendens.

παναθηναίος. ικος. ὁ. priuatus omnibus.

παναθηναίος. ου. ὁ. pauci temporis, citò & ante diem moriturus, intemptiuus.

παναθηναίος. ἡ. regnum omnibus numeris dominationis absolutum, quale erat tempore Vlpiani Romanorum principum.

παναθηναίος.

πανδαισία. ας. ἡ. omnium ciborum genere paratum conuiuium. dicta uel quod publice colata, cuiusque portione celebraretur: uel quod omnibus sensus uoluptate afficeret, & in ea nihil desideraretur. δαίη enim conuiuium est. Pollux inter publica conuiuia recenset.

πανδαιτίας. ε. δ. mordax, quasi omnia mordens.

πανδαμάτωρ, uel πανταμάτωρ. ορος. δ. ἡ. omnia domans, uel omnidomans. ἀ πᾶν & δαμάτω. Lucian. in Misanth. τῶν τῶ πανδαμάτορος κεραιωνί φλόγα dixit, id est, flammam fulminis omnia domantis & necantis.

πάνθια. festum Mineræ apud Athenienses.

πάνθηλος. ε. δ. miserimus.

πάνθενος. ε. δ. profusus, siue omnibus modis grauis, uehemens. Nam πᾶν cū multis dictionibus pulcherrime componitur, ut πόρνεμος, omnino malus, πανάριστος, omnibus modis optimus, παντήλαος, πάνστροφος, πάμυγλος.

πανθενικται. Pandæcæ dicunt uolumina nihil non continentia, & ex quibus possis, quod uelis, uelut è Cornucopijs depromere: ut pandæcæ legū, quæ omne ius complectunt, ἀ πᾶν omne, & δέχομαι, capio, suscipio.

πανδελίσιος. ε. δ. molestus, importunus, à Pan delecto quopiam nobili sycophanta.

πανδέξιος. δ. omnidexter.

πανδελής. ἰος. δ. ἡ. omnia intuens.

πανδελής. omnes accipiēs, omnibus patens.

πάνδηλος. ε. δ. manifestus.

πανδημεί. passim, uulgò, publicitus, ab uniuerso populo. aduerb. congregandi.

πανδημία. ας. ἡ. totus populus unà congregatus.

πάνδημος. publicè.

πάνδημος. ον. δ. cōmunis, uniuersalis, uulgaris, plebeius, populosissimus, frequentissimus, celebratissimus, Veneris cognomen apud Thebanos. πάνδημοι νοσοί apud Aeginetam dicuntur morbi qui in plures simul grassant, ex causa publica prouenientes, puta tibi aut potus prauitate.

πάνθη. τᾶ. festa quedam apud Athenienses quæ sequebantur Dionysia. Celebrabant autem in honorem Iouis, uel ut alij tradunt in honorem Lunæ.

πανδομεύομαι. hospitio excipio. Halic. lib. ix. πλὴν ὅσα μέρη πανδομεύεται.

πανδομεύτρια. ας. ἡ. mulier tabernaria, caupona. Et Aristoph. Ran. pro ipso diuersorio usurpauit.

πανδοῦρα. ἢ πανδοῦρις. ἰδος. genus musici instrumenti.

πανδοουρις. ἢ πανδοῦρος. qui eo instrumento utitur.

πανδοχῆος. ον. τὸ. hospitium, diuersorium, hinc dictum, quod quoslibet accipiat: ita bulum.

πανδοχῆος. ἰος. δ. stabularius, caupo.

πάνδωρα. ας. ἡ. puellæ nomen apud Hesiod. inde sic dictæ, quod omnes dii deæque suas quisque dotes ei adiunxissent.

ΠΑΝΕ. ΠΑΝΗ.

πανῆος. ε. δ. Iupercal.

πανελληνιος. ον. δ. omnium Græcorum præses.

πάνεμος. ε. δ. mensis apud Corinthios, quem Athenienses βουδρομῖωνα appellat, atheniense Demosthene. Rufinus uertit Iulium.

πανηγυρία. μ. ἰσα. π. μα. nundinor, celebrosus, & festos dies ago, laudo.

πανηγυριος. ον. τὸ. tertium dicendi genus, quod Latini demonstratum uocant, laudatorium.

πανηγυριος. ον. δ. laudatiuus, popularis, plausibilis, promissiuus, unde Plutarchus Symposiaco quarto, corpus compositum, ut nostra sunt, πανηγυρις ἢ πανηγυριος appellat, quod ex multis & diuersis constitutum sit & mixtum.

πανηγυριος. ἰος. ἡ. nundinæ, solenne conuentum, publicus conuentus, quales quinto quoque anno Athenis celebrari solitos scribit Herodotus libro vi. Hinc πανηγυριοί λόγοι, id est, panagyricæ orationes, quæ in huiusmodi conuentibus haberentur, id est, plerumque de utilitatibus Græciæ. ἀ πᾶν & ἀγέρω. Significat etiam locum in quem hæc celebrata conuenit.

πανηγυρῆς. ον. δ. nundinator.

πανηγυριος. diurnum.

πανηγυριος. ε. δ. diurnus, hoc est, spatio totius diei, ut Iliad. τ. ἀνδράσι δυσμεδέεσσι πανηγυρις πολέμῃα.

πανηγυριοί. qui manent cū aliquo totos dies, quibus assiduo adsunt indiuidui comites.

Herodia. in prim. οἱ πανηγυριοί συνίστανται, cui opponitur πανηγυριοί.

πανηγυριος. πανηγυριος.

πανήγρης. ἰος. δ. ἡ. gratiosus, omnibus placens.

ΠΑΝΘ.

πανθήνα. πατιορ.

πάνθηα. ας. ἡ. Panthea uxor Habradatæ Sij ductoris

Sij ductoris sub Cyro maiore castissima, & uiri amantissima.

πάνθεον. ον. τὸ. Pantheon, templum Romæ, in quo omnes dii colebantur, quod Bonifacius Pontifex maximus quartus à Gregorio, dono accipiens à Phoca Cæsare, in templum omnium sanctorum conuertit, dictum ἀ πᾶν & θεός.

πανθηρία. ἰος. δ. panthera. panthera pantheræ enim Latini dicunt, nam persæpe ex αἰὲς Græco sit nominatus Latinus, mutato etiã genere. Horat. in Sermonibus: Diuersum mutata genus panthera Chamelo. Sic ἀ κρατήρ, cratera. τᾶ.

πάνθηρον. retis genus ex eo nomen habens quod omnes feras cōcludat. Nam θῆρα uentatum significat & aucupium.

πανθηρῆς. aduerbiū, solenni epulo, per totam cenam, per omne conuiuium.

πανθηρῆς. ἡ. ἢ. epulum, solenne conuiuium.

πανθηρῆος. toto animo.

πάνθηρα. ueneranda, perquam sacra, omnibus sacris profequenda.

ΠΑΝΙ. ΠΑΝΝ.

πανικός. ον. τὸ. quicquid cum stupore contingit, pauor sine causa obortus, terriculamentum inane: à Pane deo, qui tales terrores subdito animis immittere credebatur. Repentinus terror & consternatio, quales utique lymphatici metus, usque à deo irreuocabiles, ut non ratione modo, sed mente etiam careat. Est autem trium generum, δ πανικός, ἢ πανικός, τὸ πανικός. Vide Politianum in Miscelaneis, cap. xxvij. & Chiliad. Eras. Panicus casus.

πανισκοί. personæ theatricæ à Pane dictæ, quasi asecleæ Panis. quem Vergil. deum Arcadiæ uocat.

πανισκος. ε. τὸ. fanum Apollinis in Ionia.

πανισκος συνέτριος. conuentus duodecim oppidorum Ionæ. Vide Comment. Bud.

πανιχός. Homer. Iliad. β. ὃ χρεῖ πανιχίον εἶς δαυβληφθρον ἀνδρα, id est, δὲ δαυβληφθρον, pertotam noctem.

πανιχισμός. ον. nocturnæ uigiliæ.

ΠΑΝΟ. ΠΑΝΠ. ΠΑΝΣ.

πανόδωτος. ε. δ. semper querulus.

πανομεσία. ἡ. tota domus.

πανομί. cum tota domo, nullo relicto, aduerbium congregandi, quo usus est Lucas in Actis: πανομί πεπιστευῶς τῷ θεῷ. Et πανομί

ἀναγείδου dicunt qui sanditus pereunt, ueluti cum pestilentia nullum in familia reliquum facit.

πανομός ἀπολλύεται. cum tota domo absorptus est.

πανοθηρία. ας. ἡ. internitio, & cuiusmodi perniciēs ut nihil omnino reliqui fiat. Explicatur in Chiliad. Erasini.

πανόληρος. ε. δ. perditus.

πανομφῆος. ε. Iouis epitheton apud Homero cum pluribus locis, tum Iliad. β. quia ab omni lingua colatur: ἀ πᾶν & ὄμφη uox, uel quod omnium uoces audiat. Utitur & ab Ouidio Metamorph. Ara panomphæo uetus est sacra tonanti. Licet in plerisque exemplaribus panopæo corruptè legatur.

πανοπλία. ας. ἡ. armatura, apparatus armorum. Hoc nomine intelligitur quicquid ad armandum in pugnam militem pertinet, quasi dicas omnia simul arma quæ ad uirum pertinent. D. Ambrosius uertit uniuersitatem armorum. Erasini.

πανόπηος. ε. δ. oculatus, oculis plenus.

πανόπηος. ε. δ. omnibus conspicuus.

πανομοί. statio.

πανός, ἢ φανός. ον. δ. fax, lampas, apud Tragicos.

πανόρημα. ἢ καμποτήρια, ἀπάτημα, ἢ σόφισμα. πανόρημα. ἢ.

πανόρημα. μ. ἰσα. π. μα. scelestus sum, καυσεγῶ, maleficio, dolose ago. neutri. absolutū.

πανόρημα. τὸ. calliditas.

πανόρημα. ας. ἡ. fraus, uasfittia subdola & improba, δεινότης ἐν ἑπαυετῇ, id est, solertia nimè cōmendabilis: interprete Aristotele, astutia, calliditas, uersutia.

πανόρητος. ε. δ. propriè eum significat qui omnibus in rebus uersatus est: ἀ πᾶν & ἑρῶρ. Verum quia huiusmodi callidi esse solent, factū est, ut accipiatur Atticis scriptoribus pro callido, astuto, uastro, uersuto, uersipelli, uetereatore, fallaci, maleficiofo, & qui uersutia sua quiduis potest agere.

πανόφιος. ε. τὸ. ante oculos omnium, in signe, splendidum. Iliad. φ. πανόφιον ἔχχος.

πανπρασία ἢ ἀροπρασία. auctio sub præcone.

πανσαρία. ας. ἡ. πανοπλία, cum quis omnibus armis instruitur. dicta uox ἀ σαρος, ut pars pro toto accipiat.

πανόπηνος. ε. ἡ. plenilunium.

πανοθενής. ἰος. δ. ἡ. omnipotens,

πανστρατι. ἢ
πανστρατιᾶ. cum toto exercitu.
πανσυνδῆ. omnino, profusus, παντελῶς. Thucy-
dides: πανσυνδῆ διέφθαρται, omnino prore-
sumque interijt.
πανσυνδῆ. cum toto impetu, cum toto exerci-
tu, πανστρατι, omnes simul. Homericū est.
πάνουρωτος. s. d. ualde trahens.

ΠΑΝΤ.

πανταθλῶς. qui in quouis genere lucra peti-
tus est.
παντάσασιν. omnino.
πανταχῆ. ubi que, ubiuis.
πανταχοῦθεν. undique, ubique.
πανταχοῖ. ἢ
πανταχοῦς. quocumque, in omnes partes, quos-
quouersum.

πανταχοῦ. ubique, ubiuis.
παντάσμιος. s. d. nusquam umbrosus.
παντελής. εὖς. d. n. perfectus, omnino absoluz
παντελῶς. omnino, planē. (tus.
πάντος. οἱ. ἀντι τῷ πολλοῖ. ποῖτᾶ ponunt aliz
quando.

παντελής. ας. ἡ. at matura.
πάντι. penitus.
πάντη. penitus, ubique, undique, undequaque,
quocouersum, passim. ut in prouerbio,
quod citat Vlpianus in Pandectis: οὐτε πάν-
τα, οὐτε πάντη, ἕτε παρα πάντων.
πάντη πάντως. quocouersus, usquequaque.
παντί τῷ. ἀντι τῷ ἐλάτῳ ἢ παντί τινι.
παντλήμων. νος. d. n. miserrimus.

παντοδαίης. εὖς. d. n. omniscius. Laertius in ui-
ta Democriti: ὄνομα δὲ παντοδαίης μίμνεε ἀμιδ-
κρητος.
παντοδαπῶς. οὖ. d. uarius, omnifarius, omniz
genus, miscellaneus, συμμιχτός, undique mis-
xtus, in quamlibet specie mutabilis, omniz
fariam distinctus.
πάντοθεν. undique, undequaque.
παντοῖος. s. d. multigena, omnimodus.
παντοῖος. quomodoocumque, omnino.

παντολαβοῖ. οἱ. παρα τῷ προσυχοῦντων λαμβάνοντες
ἢ ἀπὸ πάντων. Qui à quouis accipiūt & petunt.
παντοκλειστρίας. ἡ. uenditrix multarū rerum.
πάντολμος. s. d. audacissimus.
παντόμιμος. s. d. histrio.
παντοπάσιμ. omnino.
παντοπόλιον. s. d. nundinā.

πάντοσε. undique.
πάντοτε. semper. Matth. xxvij. ἐμὲ δὲ πάντοτε
ἐχέτε.

παντοτρόφος. s. d. ἢ
πάντροφος. secundus, semper nutrens,
πάντως. omnino. Aliquando idem significa-
re uidetur quod Latini dicunt uelis nolis.
Lucia. ταῦτα γὰρ ἐδόξε τῇ φῶσει, πάντως ἀποβί-
σκειν ἅπαντας.

ΠΑΝΥ. ΠΑΝΩ.

πάνυ. ualde, plane, sanequam. ὁ πάνυ, illu-
stris, clarus, potens, potens admodū, sume-
mus. Lucian. in Icarome. Ἐγὼ σοι παρέσθη
ἐμῆς τῷ πάνυ διός ἵνα τῆμερον, id est, ab ipso
illo summo Ioue. τὸ πάνυ, penitus, nimis,
πάνυ. καὶ
πάνυ μὲν οὖν. concedentis sunt cum affirma-
tione. Cicero dixit sanē & profusus.

πάνυσιπτος. s. d. ultimus, postremus.
πάνυτι. frequenter, ferme, magnopere.
πάνυτοι. idem.
πανυχίδες. αἱ. excubiæ nocturnæ.
πανυχίω. μ. ἴσω. π. χα. excubo, pernocto, neu-
trum absolutum.

πανυχίος. s. d. per totam noctem.
πανυχίος. ἰδῶς. ἡ. festum Dianæ quoddā quasi
peruigillum, uigilia nocturna, pernoctatio,
Iudi nocturni, ut apparet ex Platone.
πάνυχος. s. d. nocturnus, per totam noctem,
πανωλεθρία. ας. ἡ. internecio, perniciēs, ut ni-
hil omnino sit reliquum. Ponitur & aduer-
bialiter, funditus, perditē, ad internecionē.
πανώλεθρος. s. d. perniciosus.

πανώλης. εὖς. d. n. idem.
πανωλία. ας. ἡ. perniciēs.
ΠΑΞ. ΠΑΟ. ΠΑΠ.
παξημάδιον. s. τδ. paxemadium, id est, panis
bis coctus.
παξυμάς. ἀδῶς. ἡ. idem.
πάσμαι. acquiro, ditatus sum.
παπάειν. tangere, contrectare, demulcere.
πάππα. uox qua filij ad patres utuntur reue-
rentiæ causa.
παπάω. μ. ἴσω. π. αι. inuoco auum, ut in-
fantes faciunt, patrem nomino, infantium
in ore blandēque patrem appello. neutrum
absolutum.

παπαί. παπα.
πάππας. d. pappa, pater.
παππίω. μ. ἴσω. π. ια. τὸ παππάω.
πάπποι. pappi, ut etiam scribit Festus Pom-
peius, sunt flores carduorum, & Aratus in
Phænomenis.
πάππος. s. d. auus, barba inferiori labro ad-
nascens.

παππῶ.

παππῶ. γ. αἰτα.
παππῶς. s. d. auitus.
παππῶς. μ. ανῶ. aspicio, lustro oculis, obser-
uo, circumspecto. act. accusatiuo iungitur.
παππῶς. circumspexit, aspexit, lustrauit.

ΠΑΡ.

παρ, pro παρα sære ποῖτᾶ per apocopē pro-
ferunt, more Dorico.
παρ, pro παρῆσι. adest, & adsunt.
παρ, præpositio. apud, datiuo iungitur: ab,
genitiuo iungitur. Item præter, ad, propē.
Significat etiam intermissionem, ut, παρα
μῦνα τριτόν, tertio quocumque mense, hoc est men-
sum singulorum interuallo. Potest etiam
plurium mensium uel dierum διάστημα sig-
nificare. Vide comment. Budæi. Signifi-
cat etiā præ, iuxta. παρα τῶν πολλῶν, inter
nauigandum. & παρα τὸ συμπόσιον, super
conuiuium. & παρα τῶν ὀδοιτριῶν, in uia.
παρα σάββα διακόσια, intra stadia ducenta.
Significat etiam idem quod παρ. accusa-
tiuo iungitur. absque, dis, re, præ, in compo-
sitione.

παρ μέλος. ineptē.
παρ μέρος. uicissim, alterius. Bud.
παρ πάντα χρόνον. omni tempore.
παρ πόδας ἀνολεθῆν. per uestigia sequi.
παρ πολὺ τῆς ἐλπιδος, minusque pro spe nostra,
uel tantulum ab eo quod sperauimus, ab-
sultum. Opponit Plato τὸ παρα πολὺ τῷ παρα
ἄλλῳ. Budæus.

παρτί. propter quid, unde, quamobrem.
παρ τὸν ὄδον ποταμῶν. obiter.
παρ τὸς ποσί. ad pedes, propē.
παρ τὸς χειρῶν ἐκείνης. uno quocumque tempore.
Synesi. ἀλλ' ἐστὶν ἐντυχία παρα τὸν καιρὸν
ἐντυχίερα, refert autē quo quidque loco sceli-
citer cadat: uel sic, at uerò locus ipse refert
ad sclicitatis cumulum.

παρ τὸς συμβόλους. à consulisibus. Plato: ἀλλ'
ἵδόμεναι πάντες μάλλον εἶναι παρα τὸ το σωτη-
ρίαν, Existimo ab hoc imprimis salutē esse
ὄπως ταῦτ' ὄσιν, Nō in his positū est. Bud.
παρ αὐτῷ τῷ δεινῶματι. protinus admittis deli-
ctis, recenti adhuc secus admittorum me-
moriam: Iurisperiti dicunt adhuc flagrantia-
bus delictis.

παρ αὐτὸν τὸν καιρὸν. in re præsentī, impræ-
sentiarum.
παρ ἐμοῦ. à me. Lucil. οὐτὼ παρα ἐμοῦ ἐμυαίνεω
τάλαντα μίαν ἡμέραν ἐπίσας τῇ πόλει. Cicero
dixit: Sed etiā dicere se à me salutem, pro
de mea pecunia.

παρ ἕνα. uno minus. Vide ἕν παρα ἕν.
παρ ἕτω. annis alternis.
παρ ἡμέραν. singulis diebus, alternatim.
παρ δ. quamobrem.
παρ ὅλον τὸν βίον. per totam uitā, à toto tem-
pore uitæ.
παρ οὐδέν. nihili, parui.
παρ ὄραμ. intemptiuē.

ΠΑΡΑΒ.

παραβαίνω. μ. ἴσομαι. π. ιις. prætereo, transgre-
dior. neutrum, accusatiuo iungitur.
παραβασίλος. s. d. furore correptus, debachās
παραβόλομαι. μ. οἰμαι. π. παραβέβηκα. com-
paror. Et τῷ παραβόλος μάχουμαι, ἢ ἡσυχία ἀρ-
επιτόπως ἐναποκινῶνται, audacia præcipiti pe-
riculum a deo & subeo. Homerus cum ac-
cusatiuo dixit pro discrimini intrepidē me
subij io. Accipitur pro accedere.

παραβάλλω. μ. αἰδῶ. π. παραβέβηκα. assimulo,
cōparo, (ἐγὼ τις παραβάλλοι πάρετα τὸν ἀπὸ τ'
Σεβαστοῦ χρόνον, apud Hero di. quod Politia-
nus sic uerit: Nam si quis ab Augusto usque
omnem ætatem cōplectatur animo.) Eij-
cio, accommodo me, ad moueo, transmittō,
trajectio, appello ad littus aliquod. Itē
permitto, indulgeo, condono aliquid, &
utendum offero, accedo, appropinquo,
obijcio edendum brutis, flecto, detorqueo,
adambulo, i: latus conuerto. Vide latius
in comment. Budæi. actiuum, accusatiuo
iungitur.

παραβάσις. ιος. ἡ. transgressio, præuaricatio.
παραβάτης. s. d. transgressor, socius in curru,
genus militum, dominus currus, miles in
curru pugnans.
παραβία. ας. ἡ. genus potionis ex milio & co-
nyza.

παραβιάζομαι. καὶ
παραβιάω. cogo, adigo. Lucas in Actis: πα-
ρεβιάσατο ἡμᾶς.
παραβλασάω. iuxta germino. regre βλασάω.
παραβλέπω. non rectē uideo, hallucino, cæc-
cutio, negligenter aspicio, oculos intentos
non habeo, hoc est, μὴ ἀτηνίζω. Accipit pro
ὑποβλέπω, limis aspicio per indignationem
aut similitatem, aut iram præcipitem, non
recto aspectu intueor, improbē, uel toruē
aspicio. Bud.

παραβλέψις. ιος. ἡ. aspectio, hallucinatio.
παραβλῆδιν. deceptiuē, perperam, obliquē,
facctē. παραβλῆδιν ἀγορεύων. Iliad. δ'.
παραβλῆδιν. scaturio.

παραισιπῆτος. mentis inops.
 παραισιπῆτος. μ. δψω. ω. οφα. furo, infanio, delirio, desipio, fraudo, damno afficio. παρὰ νενομένος, improbus, prauus.
 παρὰνομομα. αποσ. τὸ. disciplina.
 παρὰνοῦδ. μ. ούσω. ω. μησ. obaudio, seduco, decipio.
 παρὰνερτίω. retineo, firmor.
 παρὰνερμάω. μ. άσω. ω. ανα. suspendo, actiuū, accusatiuo iungitur.
 παρὰνερμηνοσ. ε. δ. p̄æceps.
 παρὰνερνίω. quasi παρὰτάτω, iuxta loco, ex aduerso instruo aciē, atq; ita propē ut σύζηρησι fieri posset. Vide comment. Bud.
 παρὰνερροῦτέω. μ. ησω. ω. ηια. adhortor, dehortor, incendo, actiuum, accus. iungitur.
 παρὰνερροῦμαι. seduco, decipio. παρὰνερροῦμαι τούτῃ δικασάσ, est obrepere iudicibus, & per imposturam aut calumniam iudicium uincere. Translatio est ab ijs, qui in rebus ap̄pendendis alteram lancem ex æquilibrio fraudulenter impellūt digito, ut in alteram partem uergat. Inuenitur interdū cum duobus accusatiuis. παρὰνερροῦσαι σὺν τῷ σ. ἀντι τῷ ἐξηπάσσει. παρὰνερροῦσαι ἀνευ τῷ σ. ἀντι τῷ ἐξηπάσσει, passiuam habet significationē. παρὰνερροῦσαι τούτῃ μαρτυρας, refutare, & res fellere testeis, hoc est παρὰνερροῦσαι καὶ διαλέξω, hoc est reicere & repudiare, ut διανερροῦσαι. Significat etiam deprecari, & à summouere, quæ significatio uicina est refutationi. Vide comment. Bud.
 παρὰνερροῦσι τῷ παρὰνοῦμοι. iniquum, contra παρὰνερροῦσος. ε. δ. stultus. (legeis.
 παρὰνερροῦω. μ. ούσω. ω. μησ. ebrius uacillo, seduco, fraudo, fallo, in errorē impello, aber rare facio.
 παρὰνερτιός. qui uim habet substātiās creandi παρὰνερτιος. ε. δ. littoreus.
 παρὰνερπῆω. transcursum aspicio, quasi q̄ limis oculis, uel in transitu, & quasi per transennam aspicio.
 παρὰνερψις. ιος. η. prospectus. ἐξ ὄνου παρὰνερψις, prouerbiū de asino, qui quum ab agazone neglectim ageretur, in transitu caput in tabernam uel in officinā inferuit, & uasa euerit.

Π Α Ρ Α Λ

παρὰλαβάνω. traditum mihi aliquid accipio, per manus traditū accipio, ut successor facit, qui prouinciam accipit. Et à maioribus accipio, & quasi per manus traditum acci-

pio, ut parentes liberis. Item ἐνδέχομαι καὶ διαδέχομαι: Latini eiam excipio dicunt, id est, succedo, assumo, suscipio. Et audio, actiuum, accus. iungitur. quæρε λαμβάνω. παρὰλαβάνω. lateo, require λαμβάνω. παρὰλέγωμαι. lego litus, hoc est, παρὰ τῷ ἁγιασθῆν, ἢ κατὰ τὸν ἥονα πλείω. Lucas in Act. παρὰλεγομῆνοι τῶν κρητῶν, præterlegentes Cretam.
 παρὰλέγω. μ. ἐξω. ω. εχα. inhonestē aliquid iucor
 παρὰλέπω. μ. εἴψω. ω. εφα. omitto, actiuum, accusatiuo iungitur.
 παρὰλέψις. ιος. η. omisso.
 παρὰλέχομαι. μ. ἐξομαι. ω. εμαι. accumbo, deponens absolutum.
 παρὰλεπῆτορ. completendum est.
 παρὰλεπείω. μ. ἥσω. ω. ηησ. deliro, neutrum absolutum.
 παρὰλεψις. ueneratio. Aristot. Rhet. præteritio, occupatio.
 παρὰλία. ας. η. regio maritima.
 παρὰλιμπάνω. μ. ανῶ. prætermino, actiuum.
 παρὰλιος. ε. δ. littus, maritimus.
 παρὰλλαξις. ης. η. mutatio, ἀλλοίωσις, immutatio, differentia interprete Hieronymo. Plauto pro hallucinatiōe & aberratiōe usus est; παρὰλλᾶξ. uicissim. παρὰλλᾶξ νεῖδω, significat in serie rerum alternantem uarietate esse: quod etiam ἑναλλάξ dicitur, ἕναρ ἐφεξῆς ἑτέρω ἐτέρω ἀλλοίωρ ἕκαστα. Significat etiam alternis. Vide comment. Bud.
 παρὰλλαξίω. obijste diem, absolute quādos.
 παρὰλλαξις. η. παρὰλλαξις, exorbitatio.
 παρὰλλατῆος. ε. δ. mutabilis.
 παρὰλλᾶσῆω. μ. ἀξω. ω. εχα. proprie permutatum uario, alternis hoc & illo modo facio, cum accusatiuo. Theophras. διὸ καὶ παρὰλλᾶσῆσιρ ἀλλήλων τούτῃ ὀδδύτῃς, quare dentes alternos uariant. Item prætereo & anteuertocū accusatiuo, aliud pro alio offendo & nancifcor. Opponitur etiam τῷ παρὰλλᾶσῆω εἶναι, alternis hoc & illo modo sitū esse. ἢ ἐκατά τιμῆρ ὁμοιοῦμαι, κατὰ τι δὲ διαφέρω. Est etiā alterno. Etiam διαφέρω, differo, uario, nuncho, nunc illo modo cedo. & παρὰλλᾶσῆα, refert, differentiā facit, & ad rem pertinet. παρὰλλαξιμῆνος, admirandus, inultus, alienus, abhorrens, incommodus. ἀπαρὰλλακτωρ, non differens, nō euarians, per omnia similis. Nam παρὰλλᾶσῆα est τὸ ἐν τῷ παρὰλλᾶσῆω ἀλλοίωρ δεικνυῶν. actiuum, accusatiuo iungitur.

παρὰλλᾶσῆα. τὸ. Latini uirgas, historici soles uocant, auctore Seneca.
 παρὰλλᾶσῆω. μ. ἴσω. ω. ηα. comparo.
 παρὰλλᾶσῆω γραμμαί. ἑ. δ. duæ ex aduerso positæ lineæ à geometricis appellantur.
 παρὰλλᾶσῆος. ε. δ. mutuus, inuicem comparatus, æqualiter distans. Socrates: πῶς μὴ τῶν παρὰλλᾶσῆων παρὰλλᾶσῆα, καὶ τῶν ἑνῶντων τῶν ἕτερον ἐπέειρ, hæcigitur habuimus quæ de rebus utrorumq; gestis bellisq; susceptis dicere mus, horū res gestas cum illorum cōparando. Ex cuius imitatione, Plutarchus παρὰλλᾶσῆα sua uocauit, hoc est, uitas illustrium uirorum, quos binos quasi paria cōposuit. Utuntur hæc dictione auctores aut aduerbialiter, aut dictionem compositam solunt, & per accusatiuū loquuntur, quē poscit ipsa præpositio. Significat etiā uicissim & alternis, quasi ἐμειβάσας. παρὰλλᾶσῆος ἐξετάσῆρ, est quod Cicero dicere solet, cōtendere. Et contentio, ἢ τῶν παρὰλλᾶσῆων τῆς μῆνων ἕξτεταις καὶ θεωρία. Vide Bud.
 παρὰλλᾶσῆοι. οί. lineæ æquē distantes, quas & Plinius parellelos uocat.
 παρὰλογις. ης. η. deceptio.
 παρὰλογία. opposita est analogiæ.
 παρὰλογιζομαι. μ. ἴσομαι. ω. ἴσομαι. ἢ παρὰλογιζω. μ. ἴσω. decipio falsis rationibus, falsa argumentatione utor, subdola suppuratione utor.
 παρὰλογιζομαι. οὐ. δ. deceptio per falsas rationationes.
 παρὰλογιζις. οὐ. δ. deceptor.
 παρὰλογιζιτιός. οὐ. δ. cauillatorius.
 παρὰλογιος. ε. δ. præter rationem existens, incredibilis, παρὰλόγιος, improuissum, præter spem, præter opinionem eueniens. In neutro genere sic usurpatur, ut Lilius dixit incerta belli, & incerta casuum. παρὰλογορ etiam dicitur τὸ ἀλόγως γενέσθαι, id est, temere & præter rationem. Item quod præter proportionē est, hoc est, τὸ μὴ ἀνάλογον.
 παρὰλόγως. præter opinionem, insperatō.
 παρὰλογος. ε. iudicium quod per tribus dicitur, quæ primo erant quatuor Athenis, & natus uis qua Delphos Theori ad rem diuinam faciendam mittebantur in hos usus à Republic. destinata.
 παρὰλοῦσῆω. iuxta aut unā lauati.
 παρὰλοσις. ιος. η. dissolutio, paralysis.
 παρὰλοστιός. οὐ. δ. paralyticus.
 παρὰλοσῆω. μ. ἴσω. ω. ηα. dissoluo, destruo.

παρὰλῆν τῶν ἀμφισβήτησιρ, iudicium intentatum delituere, cœptamq; instantiā aut remittere, aut quouis modo antiquare.
 παρὰλῆω τῆς ἀρχῆς, ab eo magistratu & abdicoco me. Aristot. διαλῆν τῆς δυναμείας dixit, pro euertere alicuius potentiam. Et Herodias. πτορ δὲ παρὰλῆσαι τῆς καίσερος τιμῆς ἠθέλησε, Cæsaris appellatione euertere conatus est. παρὰλῆν τῷ ζῆρ ἑαυτῶν, mortem sibi consciscere. παρὰλῆν etiam est immunitatem facere. Et παρὰλῆνται λεωτοργίαι, immitunes sunt. παρὰλῆν τινά τῆς κερταδῆιως, pecnæ eximere. Vide Comment. Budæi.
 actiuum, accusatiuo iungitur.
 Π Α Ρ Α Μ. Π Α Ρ Α Ν.
 παρὰμαρτᾶνω. aberro.
 παρὰμβολῆρ. extra uallum tentoria habere.
 παρὰμείβομαι. μ. εἴψομαι. ω. εμαι. pertransco, retribuo, transco, prætereo, uicinus sum, respondeo apud Homerum.
 παρὰμείβο. μ. εἴψω. ω. εφα. prætereo.
 παρὰμελείω. negligo, sperno.
 παρὰμῆμνημο. memoro.
 παρὰμῆνω. μ. ενῶ. ω. ηησ. assisto, permaneo, neutrum, datiuo iungitur.
 παρὰμῆσι. nomen chordæ. Vitru. lib. γ.
 παρὰμετρέρ. est παρὰλλᾶσῆα μετρέρ.
 παρὰμυριθιορ. τὸ. genus gladij, arma crurum, femorale.
 παρὰμυρῶν. paululū, ferē, pecnē, partū abfuit.
 παρὰμυλλος. ε. δ. citra certamen uictor.
 παρὰμυξοῦσθαι ἀξῆρ. transcendere mixolydium cantū, quod in antiqua musica nō licebat.
 παρὰμυθῆομαι. μ. ἴσομαι. ω. ηια. consolor, donconsilium. nepens, actiō iungitur.
 παρὰμυθία. ας. η. consolatio.
 παρὰμυθιτιός. οὐ. δ. consolatorius.
 παρὰμυθιορ. ε. τὸ. foliatium.
 παρὰμυθινάσω. ex aduerso & alitrfecus lego. Et apud Demost. cū duæ leges à duobus leguntur, ut fiat cōtentio legum & παρὰμυθιασῆος. Nam dicit παρὰμυθια, lege alteram legē uicissim. Item perperam statuo & iudico. Apud Isocr. pro perperam prælego & recito.
 παρὰνανδῶμαι. illabor.
 παρὰνανήσω. obiter & præter destinatum impendo, & perperam consumo.
 παρὰνάλωμα. τὸ ἀνοφελῶς ἢ περιττῶς ἀναλωθῆν ἢ ἀπέρρορ ἀνάλωμα. Vide παρὰρορ. Est etiā additamentum & uelut appendix impensæ destinatæ.

παράνατιλιον. s. το. paranatelson, id est, sydus oriens iuxta aliud sydus.
παρ ανα γήλομαι. iuxta orior.
παρ ανευριζω. male chordas intendo. Aristot.
παρ ανευρισμινας χορδας appellat, quas Cicero incontentas. Vide Commentaria Budæi.
παρ ανίχω. emineo, ex aduerso uel extrinsecus tollo, cohibeo.
παρ ανίχομαι. μ. ήζωμαι. π. ηζμαι. adnato. depouens, datiuo iungitur.
παρ ανή ή δρη. extincta fuerit ira.
παρ ανίσχω. παρ ανίχω. Vide ανίσχω.
παρ ανούα. ας. ή. delirium.
παρ ανωμα ζράφω. rogationem ad populum fero legibus cōtrariam, aut contra legum interdīcta aliquid promulgo. Et παρ ανός μωρ ζράφω εδωκ εστ κατ'ορδ'ημ τ'ω παρ ανωμα ζρά φοντω. Bud.
παρ ανομείδωαι. αδ'ι κείδωαι, & contra leges & iura malis affici.
παρ ανομώ. μ. ήσω. π. ηκα. uiolo, iniquē & contra leges ago. Et legem legibus cōtrariam fero. & τ'ω αδ'ι κείδω. neutrum absolutum.
παρ ανόμωμαι. ατω. τ'ω. iniquitas, παρ ανομορ.
παρ ανομία. ας. ή. iniquitas, transgressio legis.
παρ ανόμος. s. δ. iniquus, exlex, sine lege.
παρ ανόμως. iniquē, præter ius.
παρ ανυπτερενώ. pernocto, circumexcubo, uigilias excubo.
παρ ανυμφος. s. δ. paranymphus, aufpex, υνυμφωτής, qui nuptijs celebrandis præest.
παρ αξιαρ. indignē.
παρ απάω. μ. αίσω. π. αικα. erro in sermone, uacillo, cespito, desipio, infanio. neutrum absolutum.

ΠΑΡΑ Π.

παράπαρ. omnino.
παρ απανάω. occurrō.
παρ απάωαι. aspergo.
παρ απείθω. μ. είσω. π. εικα. dissuadeo, in prauū propello, παρ άρω και άπασω. actiuū, datiuo iungitur.
παρ απήπομαι. comitor.
παρ απήπω. μ. ήμψω. π. ομφα. mitto, emitto, honorando præmitto, repello. actiuum, accusatiuo iungitur.
παρ απίτομαι. aduolō.
παρ απίτοσμα. πω. τ'ω. uelum, cortina. Alij περιπίτασμα, de quo infra.
παρ απηγμα. ατω. τ'ω. consolidatio, appaginas

tio, instrumentum astronomicum, regula.
παρ απηγνώω. μ. ήζω. π. ηκα. affligo, actiuū, accusatiuo iungitur.
παρ απηδωσμαι. lasciuient.
παρ απηρ αίνω. μ. ανώ. π. αηκα. irrito ad iram, actiuum, accusatiuo iungitur.
παρ απηρασμός. ού. δ. irritatio.
παρ απησώ. penes cado, incido, contingo, accido, euenio &c. Et impingo, offenso, hoc est incurro, & obuiam fio. uή παρ απηρ ανω. Aristot. παρ απησώουτας appellat τ'ους παρ απηρ θο μίνους τ'ά ύπηια, id est, qui mutuo attritu iuripinarum partium cōiunt: hoc Cicero applicari, & appelli, & accidere dicere solet. Vide παρ απηρ θωμαι. Est etiam παρ απησώω quasi παρ απηρ θωλειμ έαντ'όρ, hoc est, intercalare, interferere, interlabi. neutrum, datiuo iungitur. quare π'ήσώ.
παρ απλειος. s. δ. plenus.
παρ απλειω. attexo, admisceo, immisceo.
παρ απλευριθ'ή. ής. ή. laterale.
παρ απλεύω. μ. ενύσω. π. ενυα. ad nauigo, præter nauigo. neutrum absolutum.
παρ απληγία. dementia.
παρ απληγος. s. δ. demens.
παρ απληξ. ήρος. δ. infanus, mente percussus, attonitus Latine dicimus, ualde demens. Est etiam δ' άπειθ'ωτω, και άμουσος, uή ύπρωδης, translatio est á pulsu cordarum absono & inepto. παρ απληγος etiam loci depressi & aqua asperæ petræ in mari.
παρ απληξία. ας. ή. infania.
παρ απληρωματινός. ού. δ. completiuus.
παρ απλησιος. s. δ. similis, έμφερής, uicinus, propinquus, παρ απλησιος θανάτω.
παρ απλησιώς. similiter.
παρ απλησωμος. δ. crinitus, calamistratos capillos habens.
παρ απλος. ου. δ. ad nauigatio, præternauigatio.
παρ απλωσάντω, & sic de alijs cōpositis dicunt lones, ubi Attici παρ απλησάντω.
παρ απλώσω. iuxta uiam sto, aut ambulo.
παρ απωδίζω. μ. ίσω. π. ικα. impedio. actiuū, accusatiuo iungitur.
παρ απωδύομαι. άντι τ'ω συνωδύομαι.
παρ αποίω. τ'ω. κηθ'ηλευω και νοθειω, adultero, falso assimulo, & ad similitudinem ueritatis, & ne res agnoscat, corrumpo & immuto. Hinc άπαρ αποίητορ, τ'ω γησιορ και άνοθειτορ.
παρ αποίησεω ζράφω. accusatio falsi.

παρ απολώνω

παρ απολώνω. obiter fructum percipio, τ'ω συναπολάω.
παρ απόλλομαι. intereo, depereo, immerito perdo.
παρ απόλλωμι. indecenter & ineptē perdo, male colloco, stultē impendo.
παρ απολύ. multum, idem quod κατ'άπολύ, ualde. Interdum τ'ω έπ'έλασηρ significat, quasi minuscule.
παρ απόμμη σίντω. aduectio, importatio.
παρ απορευομαι. simul incendio, ad ambulo, ad latus ingredior.
παρ αποτάμως. s. δ. flumen accolens, amans amnes, quem ripariam appellari posse ait Theodo.
παρ απρέλημ. præter iussa & mandata agere.
παρ απρεσεία. ή. falsa legatio.
παρ απρεσένσασωαι. falsam legationē obire, ut Cic. dixit, uel falso renunciare legationē, uel furdidē legationis munere fungi.
παρ απρήμαι. prætermitti.
παρ άσηομαι. temerē & aberrante manu attingo.
παρ άσηω. μ. άψω. π. ηκα. tango, demulcendo decipio. actiuum, accusatiuo iungitur.
παρ άσηωμαι. ατω. τ'ω. lapsus, erratum, delictū, peccatum, offensio.
παρ άσηωσις. attritio, incurfus partū, quando partes incurunt in se mutuo & atteruntur, applicatio, adaptatio.
παρ απωαίω. obtego. Aristoteles de uita & morte. παρ απωασωμείνοι, obtecti. nisi sit menda pro παρ απωαίω.
ΠΑΡΑ Ρ.

παρ αρτάω. dependeo.
παρ άρπημα. amuletum, id est, res que gestatur a superstitionis in corpore ad arcenda mala. Generaliter quicquid cingulo gestatur, & quicquid ab alio pendet & annexum est, ut appendix, & quicquid applicatur & ad motum suspenditur, ut τ'ά περιεπ'ήδωρα.
παρ αρτίομαι. applicor, præparor.
παρ αρτώ. é cingulo suspendo, uel succingo ut ensem.
παρ αρύζομαι. μ. ύσομαι. π. υσμαι. fabrico. depouens, accusatiuo iungitur.
παρ αρτύω. μ. ύσω. π. υνα. condio, compono. actiuum, accusatiuo iungitur.
ΠΑΡΑ Σ.

dos contra

dos contra æquitatem iuris, legumq; interdita. Commeatus, suppellex, industria, facultas.

παραινυψια. η. locus iuxta scenam capacios, in quem instrumenta ad ludos necessaria imponebantur.

παραινυψια. uibro, irruo: maximè de fulmine παραινυψια. insinuare, uicinum tentorium habere.

παραινυψια. gestio, lætitia exulto.

παραινυψια. cauillor.

παραινυψια. η. ησω. π. ηνα. procedo, feroci aspere & superbo transmitto & prætereo.

Apud Plutarch. in Cato. παραινυψια το δωματιον, improbe & contemptim in cubiculum irumpere & sese inferre audacius. Vi de Comment. Bud. neutrum absolutum.

παραινυψια. cauillari.

παραινυψια. a ciliè legitur.

παραινυψια. αδω. δ. ramus auulsus, cui inferuntur furculi, interprete Theodoro.

παραινυψια. folonè ex arbore euello, hoc est, fruticem adnascentem.

παραινυψια. unà contendo & pugno.

παραινυψια. δ. succenturiatus.

παραινυψια. ου. protector.

παραινυψια. η. ησω. π. ηνα. prodo, uiolo pacta, gero bellum, το τας σπονδας η συνθηκας παραινυψια. Et aliquem contra fidem foederis uiolo, accusatio iuncta. Et παραινυψια δημιος dicitur, qui perfide uiolatur, & qui fiducia foederis uiolatus est. actiuum.

παραινυψια. το. uiolatum foedus.

παραινυψια. δ. foedifragus.

παραινυψια. quod per huiuscemodi perfidiam patratum est.

παραινυψια. η. lapides ab utroque latere, ostij postes.

παραινυψια. astando propè, è propinquo.

παραινυψια. αδω. η. porticus.

παραινυψια. η. assistentia, affirmatio, per testes probatio. Item exhibitio eius pro quo intercessit quis in uadimonio promittendo. εγγυητας διδουσαι τη παραινυψια, Dare cautionem iudicio sistendi. Significat etiam drachmam quam litigatores in exordio litis dependebat in causis priuatis. Nomen inde tractum quod hæc merces erat appa- ritorum qui sistebant homines in iudicio, hoc est, uocabant. Est etià impetus animi fiducia sui præditi, hoc est, παραινυψια, & animi præsentia. Adhæc exilium, & fuga

eius qui extorris esse iussus est.

παραινυψια. nonnunquam lapides ueluti pilæ alteræ columnis appositi.

παραινυψια. η. ησω. π. ηνα. adfisto, adsum. neutrum, datiuo iungitur.

παραινυψια. ου. δ. focius, adiutor in bello, παραινυψια, auxiliarius, opitulator. Sunt etiam παραινυψια in acie quasi asites. Gaza ali- quando παραινυψια appellat pedites, qui equitibus auxiliares dant. In chorèis etià παραινυψια dicitur, qui præfultori secundus est. Accipitur etiam pro manipulari.

παραινυψια δηνι, actio ad exhibendum, quã intendit is, qui rem præsentem uendicaturus est.

παραινυψια. ου. δ. representatiuus. Accipitur αντι το παροξυνητιου η διεξεργητιου, η παροξυνητιου. παραινυψια ανδρες, qui præsentia animi præditi sunt: quæ dictio non solum robur animi, η το τεθαξενιδος τ φρονημασιν significat, sed etià extemporalem expronptamq; solertiam, ac nusquam deprehensam, sed ubiq; instructam & consultam. Vi de Comment. Bud.

παραινυψια. ιδω. η. præfecta.

παραινυψια. penes accedo.

παραινυψια. απο. το. audacia, arrogantia, gestus grauis, præsentia & robur animi: Latine præfens animus, & animi præsentia dicitur. Vocatur etiam μημα. Item uulgus collectum.

παραινυψια. reuertere, resistere. Herodotus Thalia: ονη ιναου ην ποληρατα παραινυψια δηνι. Et παραινυψια ανωπιου σου η παραινυψια δηνι τινα ες ηριστη.

παραινυψια. ιδω. η. cōtinuus ordo, capita & prima uersuum literæ.

παραινυψια. bellicis rebus immisceor.

παραινυψια ουνητω. qui adherent imperatoribus exercitus.

παραινυψια ουνητω. castra admoueo.

παραινυψια. peruerto, obtorqueo.

παραινυψια. contra syngraphæ conuentia facio, & fidem promissam in fatidando fallo.

παραινυψια. απο. το. propositio ex nomine & uerbo sententiam non perficiens: ut 10: anni curæ est.

παραινυψια ουνητω. subcōtinuatiua cōiunctio.

παραινυψια. ου. δ. decompositus.

παραινυψια. ου. δ. gubernator.

παραινυψια.

παραινυψια. η. ησω. π. ηνα. attraho, aduerto, laxo. Et παραινυψια, το παραινυψια, και παραινυψια male trahto, peruerto, distorqueo, transuersum traho. Item abstraho, auello. In Hippiat. de equo torminoso: παραινυψια τω νοητιον η ιδωφει. Ventrem humi apprimit distorquendo. actiuum, accusatiuo iungitur. Vi de Budæum.

παραινυψια. perperam & inconsculte inter- pretor.

παραινυψια. παραινυψια.

παραινυψια. discindo.

παραινυψια. præbeo.

παραινυψια. το παραινυψια, cum occasio ita tulit, cū res ita nata fuerit, occasio ita sese de- dente, cum liceat, παραινυψια. dicitur sic ut εδω.

Π Α Ρ Α Τ.

παραινυψια. η. acies, prælium.

παραινυψια. perturbor.

παραινυψια. η. productio, porrectio.

παραινυψια. ου. porrectius, & præteritū im- perfectū à Græcis sic uocatur, quod actus extendat.

παραινυψια. aduerb. cum extensione.

παραινυψια. instruere aciem, in acie colloco.

παραινυψια. in acie stare. Est etiam oppo- nere se ut repugnaturum. παραινυψια ανωπιου σου, dicitur qui contra aliquem in acie stat, & ei ex aduerso stat.

παραινυψια. και

παραινυψια. η. ησω. π. ηνα. porrigo, destruo, pro- dico, prorogo. Gregor. η εδω επιπλεωσ το ης φωνησ παραινυψια, diutius exularunt. Dicitur & absolute pro duro & extendere in tem- pus longum. Ponitur pro differo. Et pro remoror & detineo cunctando. Item pro παραινυψια και ησπεραιομασ, conficio. actiuum, accusatiuo iungitur. Bud.

παραινυψια. iuxta murum excito.

παραινυψια. fabrico.

παραινυψια ανωπιου σου. committens aliquid in rem publicanorum.

παραινυψια. pertinax.

παραινυψια. η. ησω. π. ηνα. obseruo, id est, capto. actiuum, accusatiuo iungitur.

παραινυψια. η. obseruatio.

παραινυψια. apud Athenæū pro exemplum cito, & promo auctoritate scriptoris.

παραινυψια. fercula.

παραινυψια. cōiuncta, cui fercula apponuntur. Sic παραινυψια, struor, & qui apponit.

παραινυψια. η. ησω. π. ηνα. in medium afferro.

Vnde παραινυψια dicuntur structores epus- larum qui fercula in mensa struunt & con- uuiis apponunt: Latine dicitur appono.

Significat etiam commendo. Luc. in Act. παραινυψια ημασ τω θεω. actiuum, accusatiuo iungitur.

παραινυψια. uello. Et παραινυψια pilos è nã- tibus ac pudendis uelli, quæ pœna erat az- dulterorum. Aristopha. Pluto: ο δε η αλουσ μοιχοσ δια σπησ παραινυψια. παραινυψια. s. impudens.

παραινυψια. In hac uoce η παραινυψια in utraq; partem ualet, ut & ωανυ, & επιπλεωσ signi- ficet, sicut in παραινυψια. Gregor. μη παραινυψια ανωπιου σου ησπεραιοσ ησπεραιοσ, Ne tantum absit quin accedamus ad æqualitatem di- uinam: ne minus accedamus ad æqualitatem diuinam. Herodian. παραινυψια ανωπιου σου ησπεραιοσ ονη εφτυε τον διαμουστροσ, Tantum modo absuit quin euaderet, hoc est, pe- nè euasit. Significat etià usqueadèd, quæ si ωανυ πολυ. Construitur cū genitiuo. Vi de Budæum.

παραινυψια. η. δ. tragicus.

παραινυψια. digredior, iter flecto. παραινυψια τραγικος ο παραινυψια.

παραινυψια. η. εψω. π. εψα. aduerto, in errorem impello, παραινυψια, exorbito.

παραινυψια. prætercurro, prætermitto, à latere curro.

παραινυψια. de pauperibus, qui miserè as- luntur.

παραινυψια. η. iurgium, uerbosa contentio. παραινυψια. το παραινυψια. Hoc Cicero ap- plicari, appelli, & accedere dicere solet.

παραινυψια. attero.

παραινυψια. απο. το. intertrigo.

παραινυψια. απο. το. intertrigo. παραινυψια απο. το. intertrigo. superor ab adula- tione.

παραινυψια. η. attritus, colliso.

παραινυψια. η. peruersio, deprauatio, in er- rorem impulsio.

παραινυψια. s. auersus.

παραινυψια. falso sono aliquid fingo: meta- phora sumpta ab auibus.

παραινυψια. decerto.

παραινυψια ανωπιου σου. testes non rogati, sed oblati & oblatiui.

παραινυψια. δ. falsè monetæ, παραινυψια. παραινυψια. cum occasio ita tulit, cum liceat, dicitur sic ut εδω.

παραινυψια. adfū, accedo, præstò sum & assu- duus,

παρεοδύεσθαι. idem quod εἰσοδύεσθαι. Sæpe ta-
men pro irrepere ponitur, & fallere introe-
undo, & sese insinuando.
παρεῖσθυσσις. idem quod εἰσοδύεσθαι.
παρεσθῖω. clanculum ingredior. neutrum abs-
solutum.
παρεστέρομαι. introeo.
παρεσθῖναι. οἱ. admittentes, ingredientes.
παρεσπίτῃω. irrepo, εἰσοδύομαι, παρείσεμι, insi-
nuo me, incautus obrepro. Etingredior, &
irumpo hostiliter.
παρεσρέω. μ. εἶσω. π. ενος. affluo. neutrum
absolutum.
παρεσρῦω. dilabor. irrepo.
παρεσφίραμ. legē abrogare. idem quod ἐπι-
σφίραμ.
παρεσφίεραμαι. perniciose obrepro, & fallo,
per obreptionem insinuo me & admittor.
cum datiuo.
παρεῖσαμ. dimittabant.
παρεσει. accedit, pro dit in singulari: in plurali
ad sunt, adueniunt.
παρεῖτα. dimissum est, resolutum est.
παρέχομαι. obtempero.

ΠΑΡΕΚ.

παρεκ. extra, non longē.
παρεκβαίνω. degenero, immutor, naturā meā
non seruo, excedo, egredior modum. Ins-
terdum genitiuo, ut ἐξίσταμαι. interdum ac-
cusatiuo iungitur.
παρεκβάσις. ιος. ἡ. transgressio, excessus, dege-
neratio. Significat etiam digressionem, &
egressionem à proposito, & alienæ rei ex-
cursum tractatio: quam etiam egressum
Quintilian. uocat.
παρεκβατικὸς λόγος. huiusmodi egressus.
παρεκβατικῶς. breuiter.
παρεκκλίνω. declino.
παρεκκλύω. perperam exigo.
παρεκκλύω. præter spem.
παρεκκλύω. ἀνόητος, ut Iliad. κ. παρῖνοσιν ἦρας
γερ β' ἡπαρ, id est decepit.
παρεκπιτῃω. clanculum elabor: opponitur τῷ
παρεσπίτῃω.
παρεκπίτῃω. ιος. ἡ. figura quæ sit quum syllaba
in medio abundat, ut ἐπίτυμος, pro ἔτυμος.
παρεκπέτω. extendo, produco.
παρεκπέτω. adhibendum.
παρεκπέτωμαι. aberro, uiam rectā egredior,
& deflecto.
παρεκφαίνωμαι. eluceo, inlaresco.
παρεκφέρομαι. præter modum efferor uel cō-

citor, uel aliàs afficior.
ΠΑΡΕΛ. ΠΑΡΕΜ.
παρελάω. μ. ἄσω. π. αιος. prætereo, id est super-
ro. adiuuum, accusatiuo iungitur.
παρελάω. obegto, inuehor, irruo in hosteis.
Itē equo prouehor ante alios. παρελάω
ἐφ' ἄρμασιν, prouectus est in medium prodi-
ens. Dicitur & παρελάω cum accusatiuo,
& significat porro ago, prodire facio.
παρελέξατο. concubuit, complexus est.
παρέλει. redundat.
παρέλεινομαι. prætermittor.
παρέλεισις. ιος. ἡ. remoratio, ὑπέρεσις.
παρέλεισις. οὔ. δ. remorator.
παρέλω. μ. ἐλξω. π. εἰλχα. produco, prologo,
adiuum, accus. iungitur.
παρέληψις. ιος. ἡ. prætermisio, quum aliqua
ex geminatis consonantibus prætermittit-
tur, ut κέλιον pro κέλιον.
παρέληπις. aduerb. præter spem, ex insperato
παρέλομαι. remoueo, adimo.
παρέλω. dem o.
παρεμβάινω. uehor.
παρεμβάλω. interpono, consydeo, interfe-
ro, latenter interijcio, clam immisceo. πα-
ρεμβάλω Cicero intercalarem transiit.
lit. Est etiam tentoria colloco ordinibus di-
stincta, atq; inter se paribus spacijs, cōgruis
entijs positu respondentia. Bud.
παρεμβλημένος. uersus est non poetæ sed ad-
iectitius, & adulterinus.
παρεμβολῆ. ἡ. ἡ. interpositio, intercalatio, ins-
terferio subdola, interiectio rei nihil ad e-
pertinentis. Est etiam tentorioũ ordo con-
sertus & series contexta: positus tentorioũ
& metatio ordinatione castrensi constans.
Ex quo fit ut pro castris ponatur. Est etiam
in acie instruenda intercalatio subsidiario-
rum, inter ordines primæ aciei. Vide plus
ra in comment. Budæi.
παρεμβολικός. οὔ. δ. tropus quidam, quem ad-
modum uerbi gratia. Dato tetragono ins-
mittamus datum trigonum ut tetragoni
spacia crescant, non schema mutetur. Ca-
pella lib. vi.
παρεμβύω. μ. ὕσω. π. ενος. imbuo, interfarcio, per
media spacia inculco. a c. accus. iungitur.
παρεμύω. inspergo.
παρεμπίτῃω. intercido, intercurro, interrepro,
interlabor, intercalo, interfero. quære πῆμα.
neutrum, datiuo iungitur.
παρεμπλάσις. οὔ. obstruens cutis meatus.
παρεμπλάω.

παρεμπλήω. obstruo, oppleo, cutē restituo,
intego cutem & restauro. Est enim etiā ἐπι-
πλάω, καὶ παρεμπλάω. Locum ulceratū
integre, & in integrum restituere: inducere
Latine dicimus & obstruere. Vide Bud.
παρεμύω. quod accessio uice tractat,
quali negociationis destinatae παρέργον.
παρεμύω. obiter tracto uel negocior.
παρεμύω. ιος. ἡ. intercidentia, figura eliso-
ni contraria, ut λεγόμεθα pro λεγόμεθα. πα-
ρεμύωσις αἵματος ἐν ἀρθροῖσι, dicitur à Gale-
no sanguis in arterias aberrans & cursum
suum flectens.
παρεμύω. τὸ συνημύω. Est etiam refero, id
est simulo, similis sum.
παρεμύω. declaratiuus, significatiuus,
representatiuus.
παρεμύω. similitudinem referens, similis.
assimilis, diminutionē denotat, quasi παρ-
δύω ἐμφύω.
παρεμύω. similis.

ΠΑΡΕΝ.

παρενδιδόνατι. remittere aliquid.
παρενδίνωμαι. τὸ παρεπιδείνωμαι.
παρενέω. in fibulo. Item trañcio, penetro, ins-
fero, insinuo me intro. Athen. ἀπ' ἐπιχαρί-
ως παρενέρας δ' μενέλαος, id est uenuste ser-
monem excipiens & interfatus, hoc est ser-
monem medium intercipiēs, & uerba sua
interferens & ueluti intercalans. Bud.
παρενέω. aceruabant.
παρενέω. ιος. ἡ. insertio, parenthesis, inter-
positio uel interclusio uocatur à Quintilia.
digressionem uertit Capella lib. γ.
παρενέω. σ. δ. interpositus.
παρενέω. ἡ. additio, additamentum, ap-
pendix, & id quod obiter & per digressio-
nem fit, & excessum ab opere proposito,
hoc est, τὸ παρέργον, & accessio. Sic Cicero
dixit additamentū inimicorum meorum.
Vide Budæum.
παρενέω. dicuntur quæ alternis fructū
ferunt, hoc est non ἐπιτασφώρα.
παρενέω. μ. ἕσω. π. ενος. obturbo, molestus
sum.
παρενέω. σ. δ. molestia affectus.
παρενέω. μ. ὕσω. π. ενος. concutio. adiuũ
accusatiuo iungitur.
παρενέω. infero, interpono, τὸ ἐπιτίθημι. acti-
uum, accus. iungitur. quære τίθημι.
ΠΑΡΕΞ.
παρέξ. extra, ut παρέξ ὀδοῦ ἐν νηπέων: uerū ac-

centu in primam translato, genitiuo iungi-
tur, & præter significat, ut παρέξ ὀμίγες.
παρέξω. exercitum duco in hosteis. ἀντιπασ-
ρέξω, infesto exercitu in aliquem eo.
παρέξω. percurro, prætereo.
παρέξω. discederē à proposito dicendo,
præter ueritatem loquerer.
παρέξω. σ. ἡ. pars nauis inter puppim,
& remiges.
παρέξω. prætergredi.
παρέξω. μ. ἄσω. π. αιος. comparo. adiuũ,
accusatiuo iungitur.
παρέξω. praua interpretatio.
παρέξω. prauè interpretor.
παρέξω. εὐνοῦμαι τῶν ἀπίθων, ementiens uerit-
tatis interpretationem.
παρέξω. euandus, extritus, & qua-
si extibiat. Sumpsum à tibiæ linguæ
quæ cum detraçta fuerint, frustra iam tibiā
inflēs.
παρέξω. præbebo, exhibebo, adferam.
ΠΑΡΕΠ. ΠΑΡΕΡ.
παρέπασ. persuasit.
παρέπεινωμαι. ostendo, specimen mei præ-
beo, ostentabundè in mediũ prodeò, plaus-
sum à circumfusa turba capto. Vide παρέξ-
ωμαι.
παρέπεινω. peregrè eo.
παρέπεινος. σ. δ. aduena, peregrinus, incola
παρέπεινομαι. seorsum pensitare, cōsyderare
παρέπεινομαι. uersiones quæ uicissim fiunt ab
uno ad alterum.
παρέπεινω. abduxit ab oratione.
παρέπεινω. μ. ἐψωμαι. assequor, id est iuxta se-
quor, accido. depon. datiuo iungitur.
παρέπεινω. deu olauī, aduolauī.
παρέπεινω. superpingo, quum quid uis-
delicet additur operibus iam perfectis em-
phaticis.
παρέπεινω. obiter, succissua opera.
παρέπεινω. σ. δ. ociosus, sine opera, extra pro-
positum, succissuus. Et παρέπεινω est quod
præter precipuam & destinam imaginē
ornatus gratia additur, ut flores & arbores
& similia. παρέπεινω appellat Grego. opera
succissuis temporibus, & sine cura scripta.
παρέπεινω ponitur interdum loco aduerbii
oscitabundè, negligētè, obiter. παρέπεινω
ἀνάλωμα, quæ præter impensam destinatā
impedia sunt. παρέπεινω sunt etiam quæ di-
cendo tantū attingimus. Quoniam uerò
παρέπεινω operis minore cura fiunt, ἢ ἑσὺ
Dd ij opus,

opus, ideo factum est, ut in παρέρχῃ τίθειται, sit neglectum facere, neglectui habere. in παρέρχῃ μίρεται ἐλάττω, in παρέρχῃ ποιεῖται. παρέρχῃος ἔλαττω, frigide aliquid agere, & languide exequi. παρέρχῃ χρεῖται, accessions loco habere & ducere, ut occasio tulit, succisilius horis. παρέρχῃος αὐτοῖς χρωμένῃ, obiter & accessions uice. in παρέρχῃος χόρῃ, accessions loco & obiter suscipienda. in παρέρχῃος μίρεται, oscitanter, remissè. ὁδοῦ παρέρχῃος, obiter, ut interim à proposito digrediar. Bud. Quæ sint autem ut in picturis, ita in alijs quoque artibus πόρρῃος, Vitruuius demonstrat.

παρέρχῃος. perfunctorie uertitur à Chalcidio. παρέρχῃος, negligenter, intempestiue, obiter. παρέρχῃος τὸ παρέρχῃος. παρέρχῃος, ὅπως, τὸ, fractum. παρέρχῃος. μὴ σῶμα, prætereo, supero, adfero, transeo, hostiliter ingredior. Est etiã idem quod παρῃδεῖναι, palã omnibus in medium prodeco: Iacto me, id Latine dici potest: & exultare ferme pro eodẽ dixit Cicero. Est etiã νῦν, ut παρῃμι. Vide plura in commentarijs Budæi. deponens, accusatiuo iungitur.

ΠΑΡΕΞ. ΡΕΤ. ΡΕΥ.

παρῃς. remitte. παρῃς, ἰος, ἢ, remissio, dimissio, negligẽtia, corporis & animi defectio, & languor, & uirium, corporisq̃ extenuatio & tabes. παρῃσῃρα. inferui. παρῃσῃρος. dimittendum, tacendum. παρῃσῃος. uictus, languidus, solutus, συνζῆσις, & μαρσῃσῃος, uel μαρσῃσῃος. παρῃσῃομαι. improbor. παρῃσῃομαι. supero alium gloria, obscuro, fama & celebritate præto alicui, accusatiuo constituitur. παρῃσῃομαι. μὴ σῶ, π. νῦν, supero in felicitatem, actiuum, accus. iungitur. παρῃσῃος, ἰος, ἢ, excogitata cauillatio, qua pactum eluditur, adiuuentum, cõmentum. παρῃσῃομαι. ἴ. ficta, adiuuenta.

ΠΑΡΕΦ. ΠΑΡΕΧ.

παρῃσῃομαι. τὸ ἐφῃσῃομαι. id est, leuiter attingo, stringo, hoc est προσφῃσῃομαι. παρῃσῃομαι. corrupti. παρῃσῃομαι. τὸ ἰδῃομαι. præter solitum polluta. παρῃσῃομαι. præbeo. παρῃσῃομαι τὸν προσῃσῃομαι, laudare & proferre eius nomen, à quo possessionis causam habemus, & m̃ncipio accepimus. παρῃσῃομαι νόμοι, laudare leges

gis auctoritatem dici potest. Quintilian, & Iuriconsul. allegare appellant, hoc est, citare. Cicero proferre legem dicit. Bud. παρῃσῃομαι. μὴ σῶ, π. νῦν, præbeo. παρῃσῃομαι αὐτοῦ διανοῖ, præstare se uirum probum, ἰδῃομαι παρῃσῃομαι, præbere præstareq̃ incolu me. παρῃσῃομαι apud Lucianum pro facillè est, promptum est.

ΠΑΡΗ.

παρῃσῃομαι. μ. ἴσῃο, π. νῦν, fenesco, transeo pubertatem. neutrum absolutum. παρῃσῃομαι, ὁ, ætatem transgressus puberem. παρῃσῃομαι, confensescere, ætati cedere. παρῃσῃομαι. μ. ἴσῃο, π. νῦν, consolor, miuigo, asctiuum, accusatiuo iungitur. παρῃσῃομαι. nuncupabatur, ubi quid intus ageret chorus, quod tamen in theatro exaudiretur. Sicuti ranarũ chorus apud Aristophan. Cœlius lib. v. cap. viij. παρῃσῃομαι. ἰος, ἢ, consolatio. παρῃσῃομαι, ὁ, δ. consolatorius. παρῃσῃομαι, ὁ, δ. consolator. παρῃσῃομαι, pro παρῃσῃομαι, distinctum est, à παρῃσῃομαι.

παρῃσῃομαι. cominus insiluit. παρῃσῃομαι, ὁ, τὸ, ornamentũ ad maxillas equos παρῃσῃομαι, ἰος, ἢ, maxilla, gena. (tum. παρῃσῃομαι, ὁ, δ. ætate prouecti. παρῃσῃομαι, ὁ, δ. ἀπειθῃς ἢ παρανοῦν. παρῃσῃομαι. μ. ἴσῃο, π. νῦν, transeo, peruenio, pertranseo, porrigor, pertineo, pertingo, pertendo: quare & desino significat. Est etiã sino, permitto. Vide commẽtaria Budæi, neutrum absolutum.

παρῃσῃομαι. neglectè. παρῃσῃομαι, ἰος, ἢ, decrepitas. παρῃσῃομαι, ἰος, ἢ, decrepitas. παρῃσῃομαι, assideo. παρῃσῃομαι. unius diei. παρῃσῃομαι. iuxta aliquid die toto immoto. παρῃσῃομαι. decepti. παρῃσῃομαι, ὁ, δ. habenalıs, id est, qui habenis regitur.

παρῃσῃομαι. αὐτῷ, τὸ, ἢ, παρῃσῃομαι, ἰος, ἢ, figura quæ sit, quum plures literæ aut syllabæ eundem sonum reddũt, ut σαμῃα μῃα ναῦς. Et sciendum hac figura uoces quidem similes esse, significationes tamen diuersas, ut illud Homeri: ἦτοι δῃ ἰσῃο πεδῃο τὸ ἀλλῃο οἶος ἀλλῃο, ὃν θυλῃο ἠσῃο παρῃσῃο παρῃσῃο ἀλλῃο, ubi ἀλλῃο proprium nomen loci est, ἀλλῃο uerbum, ἠσῃο

ἠσῃο uerò participiũ. Cœl. lib. ix. cap. 48. παρῃσῃο, ἰος, ἢ, perfusio, ἠσῃο, παρῃσῃο, purgavit. παρῃσῃο, ἰος, ἢ, forum extremi equi. παρῃσῃο, ὁ, δ. protensus, equus extremus in curru, humi extensus. scribit & per ὁ apud poetã, & item παρῃσῃο. Homerus Iliad. ἢ παρῃσῃο ἔνθα ἢ ἔνθα. Deducitur autẽ ἀπὸ τῷ ἀσῃο, ἀσῃο, & per productionem ἠσῃο. Significat etiã παρῃσῃος dementẽ, & qui mente est uagabunda, τὸν ἀσῃο, παρῃσῃο τὸ ἠσῃο, τὸ ἀσῃο.

ΠΑΡΟ.

παρῃσῃομαι. pro παρῃσῃομαι, apponentes. παρῃσῃομαι. hodie sunt, qui confratriæ poscere uulgo dicuntur diuã Mariæ. Sunt etiam qui diuo Rocho, qui alijs etiam diuis stipem cogunt: quĩq̃ epulones potius diuorum sunt quã cultores. Bud. παρῃσῃομαι. ἰος, ἢ, uirginalia genera quædam musces apud Doricos. παρῃσῃομαι, ἰος, ἢ, uirginitas. παρῃσῃομαι, ἰος, ἢ, uirgo, pro παρῃσῃο, possessiuum pro primitiuo.

παρῃσῃομαι, ἰος, ἢ, parthenice. παρῃσῃομαι, ὁ, τὸ, Græcis multis nominibus, Latinis quibusdam solis seculum, quibusdam mille foliũ, Hetruscis cauta, herba est παρῃσῃο. ὁ, δ. natus ex matre, quæ cum nuberet credita est uirgo. cui opponitur σῃος, Et Parthenius mons Arcadiæ.

παρῃσῃομαι, ὁ, τὸ, uirguncula. παρῃσῃομαι, uirginum occisio ac immolatio, uirginiticidium. παρῃσῃομαι, ὁ, δ. uirginum necator. παρῃσῃομαι, ἰος, ἢ, Parthenope una Sirenũ, unde Neapolis dicta est. παρῃσῃομαι, ὁ, δ. procus, obseruator aut inspector uirginum, uiolator. παρῃσῃομαι, ὁ, ἢ, uirgo. παρῃσῃομαι, ὁ, δ. locus ubi habitãt uirgines, & Palladis templum.

ΠΑΡΙ.

παρῃσῃομαι, ἰος, ἢ, Parthia. παρῃσῃο, pro uirgine. παρῃσῃο, ὁ, δ. Parthus.

ΠΑΡΙ.

παρῃσῃομαι, ἰος, ἢ, genus modulationis ad citharam.

παρῃσῃο. ἰος, ἢ, prodeunt, accedũt, prætereunt, prætercurrunt. παρῃσῃομαι. μ. ἠσῃο, π. νῦν, accumbo, deponens absolutum. παρῃσῃομαι. dimittor, separor, παρῃσῃομαι, deprecor, recuso. Item admitto apud Demosthenem pro suo actiuo. Bud.

παρῃσῃο. prodeco. (μα. παρῃσῃο. accedere, aduenire. Vide παρῃσῃο. παρῃσῃο. languescere, deficere uiribus. παρῃσῃο. adfideo.

παρῃσῃο. dimitto, omitto, relinquo. Itẽ tranfmitto, admitto, permitto, sino. Est etiam admitto, id est προσφῃσῃο ἢ ἀσῃο, intro mitto. in τὸν ψυχῃ παρῃσῃο, sibi persuadere, in animum inducere. Præterea soluo, extinguo, uircis frango, tabefacio. Grego. τὸ σῃο παρῃσῃο τῷ χῃσῃο καὶ τῷ ἐπῃσῃο, cum exercitus eius uelut collapsis languis disc̃p manibus, spem etiam haberet inter mortuam. Adhæc laxo, & demitto, remitto. Est etiam νῦν. Et transeo, ingredior, cõcedo, neutrum, accusatiuo iungitur.

παρῃσῃο. ὁ, δ. parius. παρῃσῃο. adequito, obequito. παρῃσῃο. ἰος, uel ἰος, Paris. παρῃσῃο. ὁ, δ. prope æquatũ, quod constat con similibus membris, teste Aquila. παρῃσῃο. ὁ, δ. compar. παρῃσῃο. ἰος. tonillæ seu glandulæ: nam ἰος ἰος apud medicos dicitur pars illa in homine quæ os & gulam interiacet: idq̃ per metaphoram. nam ἰος est terra angusta inter duo maria.

παρῃσῃο. aduersor tibi. παρῃσῃο. uerbum est forense & iudiciale, ut sistere Latine: cum datiuo, ut παρῃσῃο δι ἠσῃο, in iudicio sistere. Vide παρῃσῃο. Est etiam in iudicium producere & profertare. Præterea in medium producere & excitare, quod etiam ἀναβῃσῃο dicitur. Sic producere reos sordidatos dicimus. παρῃσῃο ἠσῃο μῃσῃο, testis aduocare & corrogare, ut contestaturi faciunt. παρῃσῃο τῷ ἀποδοσῃο ἢ τῷ φῃσῃο, reo adesse & fauere, & quouis modo opitulari. Ob id παρῃσῃο dicuntur οἱ συμμαχοῦντες καὶ οἱ προσπῃσῃο, ἢ προσπῃσῃο, παρῃσῃο etiam est præstò esse, apparere, apparitoris munere fungi. Est etiam astare, præstò & assiduum esse, & assisterè, propè stare. Itẽ uideri & subire, hoc est ἐπῃσῃο, in mentẽ

Ed iij uenire,

uenire, animum subire, animoq̄ obuertas. Vnde ἐν τῷ παρισσάμενος λόγῳ, ex tempore dicere, hoc est quicquid in mentem subitū uenit, quod est ἐν τῷ παρὰ νῦν ὄντων, & τὸ ἐπιλόθῃ ἐπέμ. Est & ad deditiōnem compellere, subigere, diripere, & ad captiuitatem redigere, populari. Et appetere & aduentare. παρῖσθαι etiam dicuntur, quæ naturæ suæ perfectiōnem, & uigorem adeptæ sunt, quasi consistere & absolui, post quem statum iam ἐξῖσθαι dicuntur, quasi exolefcere & fugere. Sic παρῖσθαι de uino dicitur, consistere, cum uinū firmitatem & austeritatem propriam retinet, & non fugiētes aut cedens ætati, ut elegāter & propriè Budæus, ut omnia, hæc interpretatus est. Significatur autem hoc uerbo status rerum, inter incrementum & decrementum, hoc est ἀμυλ. Est præterea παρὰ βιωθεῖν, hoc est παρὰ ληθῆ ἀβιωθεῖν, res inter se compositas æstimare, abtrinfecus statuere & cum aliquo componere. Hoc Cicero cōtendere appellat. Est etiam παρῖσθαι animi fiducia præditum esse, & confirmari animo, non labascere, non linqui animo. Item in exiliū pelere, φυγαδιύειν, procul summouere. In summa ferè eadem significat quæ παρῖσάναι, & ediuerso.

παρῖσάω, acquirō, demonstrō, actiuum, accusatiuo iungitur. παρῖσθαι, μ. ἴσω. π. ἡσ. adduco, adsum, sisto, cum accusatiuo & datiuo. Paul. ad Rom. μὴδὲ παρῖσάντες τὰ μέλη ἡμῶν τῇ ἀμαρτίᾳ, neq̄ ad commoedetis membra uestra peccato. κτήνη παρῖσάναι, iumēta præsto sistere in uehiculum ascensuro. παρῖσάναι τῷ διηγεσθῆναι, in foro apparituras facere. Nam παρῖσάναι significat astare, assistere, propè stare. Item uideri, subire, in mentem uenire sicut παρῖσθαι. Est etiam animo repræsentare alicuius rei imaginem, & quasi in rem præsentē perducere. Cui cognatum cum exhibere præbere, exprimere & ostēdere significat. παρῖσάναι ἐαυτῷ, is dicitur, qui præsto se exhibet ad mandata exhibenda, ut apparitores magistratibus faciunt, παρῖσάναι etiam est commouere & ciere, concitare & stimulare. Item persuadere. Præterea παρὰ βιωθεῖν, res inter se compositas æstimare, & inter se componere, ut παρῖσθαι. Et currentem equum reuocare, & inhibere, sistereq̄, cui opponit ἐξορῆμ. Et animi fiducia præ-

ditum esse, ut παρῖσθαι. Et παρῖσθαι profecto, & confidenti, animoq̄ præsentī subnitoxo. Est etiam ad moueo, & complector, actiuum, accusatiuo iungitur. Vide cōmentaria Budæi. παρῖσάμενος, ὁ. recuperans, consistens, redigens. παρῖσθαι, ἄσ. ἡ. focus, ab ἰστῆ, qua uoce Iones pro ἰστῆ utuntur. παρῖσθῶ. μ. ἴσω. π. ὡσ. deæquo. actiuū, accusatiuo iungitur. παρῖσθαι, exhibere, adducere, præstare, παρῖσθαι ἡμῶν. οἱ. extenuati, macilentī, παρῖσθαι, ἡ. ἀδæquatio, concilians. παρῖσθαι, ueniat. παρῖσθαι, μ. ἴσω. π. παραμεινῆς, adsum, per παρασθῶ, οἱ. δ. Parnasus. (maneo, παρῖσθαι, locusta. παρῖσθαι, præterea, ideo, unde, quō. παρῖσθῶ. μ. ἴσω. π. εὐσ. transseo, neutrum absolutum. παρῖσθῶ μίλος ἐν τῇ παρῖσθῶ. canebatur, id est cum in medium prodibatur. παρῖσθῶ. οἱ. δ. transitorius. παρῖσθῶ. ὁ. δ. qui uiam recipit. παρῖσθῶ. οἱ. fori. παρῖσθῶ. ὁ. ἡ. transitus, uia quæ est in mensibus, ingressus, pars nauis, diuerticulum. παρῖσθῶ. excutior. παρῖσθῶ. antea, econtra, coram, ἐξῶθεν. παρῖσθῶ. μ. ἴσω. π. ἡσ. habito tanquam peregrinus, ad uena sum. neut. datiuo iungit. παρῖσθῶ. ἄσ. ἡ. peregrinatio, habitaculū, παρῖσθῶ. τὸ. paries. (colatus, παρῖσθῶ. superstruo, iuxta ædifico. παρῖσθῶ. ὁ. δ. ad uena, incola. παρῖσθῶ. ἄσ. ἡ. pro uerbiūm, parcemia, quasi παρὰ τὸν ὄμιον, hoc est extra uiam, dicitur. παρῖσθῶ. ἄσ. ἡ. quod est in prouerbio. παρῖσθῶ. οἱ. δ. παρῖσθῶ. παρῖσθῶ. ὁ. δ. parcemiæ scriptor. παρῖσθῶ. εὐσ. δ. pro uerbiūm. παρῖσθῶ. non esse compotem mentis, debachari. παρῖσθῶ. μ. ἴσω. π. ἡσ. debachor, Lucia nus: ἡμῶν σοὶ παρῖσθῶ. πρὸς ἡμῶν, Satis, ut opinor, debachatus es in nos. Accipitur & passiuè. Diogen. ἐὰ σοφῆα παρῖσθῶ. id est, à temulentis pulsata est, suggilata, deponens. neutrum absolutum. παρῖσθῶ. ἄσ. ἡ. debacchatio, uinolētia, petulantia ex uino procedēs, temulētia, petulantia, super

super mensam & uinum petulantia, contumelia, uel iniuria, uel petulantia in ebrietate admittā: ipsaq̄ contumelia & probra sic petulantly admittā. παρῖσθῶ. μ. ἴσω. π. ἡσ. dicuntur. παρῖσθῶ. τὸ. conuitium temerè ac stultè dicitur, uelut inter pocula. παρῖσθῶ. μ. ἴσω. π. ὡσ. debacchor, deponens absolutum. παρῖσθῶ. οἱ. δ. uinolentus, uino bacchatus. παρῖσθῶ. μ. ἴσω. π. ἡσ. dicitur à Demosth. quæ super conuiuū contumeliam passa est. παρῖσθῶ. ὁ. δ. ab debacchatis abiectus, neglectus. παρῖσθῶ. μ. ἴσω. π. ὡσ. debacchor, neutrum absolutum. παρῖσθῶ. antiquior, prior, ulterior, uetustior. παρῖσθῶ. antè transeuntis. παρῖσθῶ. οἱ. δ. mansuetus. παρῖσθῶ. prætereo, deponens absolutum. require ὄμιον. ΠΑΡΟΛ. ΠΑΡΟΜ. παρῖσθῶ. penè, quasi πάνυ ὄμιον. Plato: οὐδὲ γὰρ ἐγὼ οὐκ ἔχω παρῖσθῶ. ἴσθαι, ἀλλὰ παρῖσθῶ, neq̄ enim existimabam adeo iam parum ἴσθαι, sed multum uel plusculum abfutur. n. Vide Comment. Bud. παρῖσθῶ. labori insistere nequeo, ut sæpe senes uidentur. παρῖσθῶ. ἡ. ἡ. mora, dilatio. παρῖσθῶ. comitor. παρῖσθῶ. οἱ. δ. similis, ad similitudinem diminutio nem denotat, hoc est, παρῖσθῶ. ὄμιον. παρῖσθῶ. ἡ. similitudo. παρῖσθῶ. ἄσ. confessio: figura est quæ aliquid tres aduersario cōcedimus, deinde aliquid inferimus, quōd omnia quæ posuimus, euertat. παρῖσθῶ. τὸ. præsens, decens. ΠΑΡΟΞ. ΠΑΡΟΡ. παρῖσθῶ. in acetum degenero. παρῖσθῶ. οἱ. δ. iritatus, incitatus, acutus, uelox. παρῖσθῶ. μ. ἴσω. π. ὡσ. exactio, expergefascio, irito, prorito, incito, concito, excito, exactio. actiuum, actō iungitur. παρῖσθῶ. οἱ. δ. iritatio, incitatio, exacerbatio, accessio. παρῖσθῶ. ὁ. δ. dicitio habens accentum in penultima. παρῖσθῶ. perperā uidere, sicuti παρῖσθῶ. ut solet accidere parū attentè intuentibus.

conniuerter aspiciere aliquid. παρῖσθῶ. ἡ. despectio. παρῖσθῶ. μ. παρῖσθῶ. π. παρῖσθῶ. despicio, negligo, contemno, fastidio. actiuum, accusatiuo iungitur. παρῖσθῶ. μ. ἴσω. π. ἡσ. irito, actiuum, accusatiuo iungitur. παρῖσθῶ. οἱ. δ. excandescencia, iritatio. παρῖσθῶ. ὁ. δ. montibus uicinus. παρῖσθῶ. μ. ἴσω. π. ἡσ. cōcito, impello, hortor, incito, suadeo, actiuum, actō iungitur. παρῖσθῶ. ἡ. concitatio. παρῖσθῶ. fodio. παρῖσθῶ. præter salto. παρῖσθῶ. hallucinor in re manifesta. παρῖσθῶ. antea, prius, quondam, ante cum genitiuo. παρῖσθῶ. μ. ἴσω. π. ὡσ. promoueo, actiuū accusatiuo iungitur. ΠΑΡΟΥ. ΠΑΡΟΧ. παρῖσθῶ. tuberculum iuxta giuguias. παρῖσθῶ. ἄσ. ἡ. præsentia, aduentus. Gregor. pro comitatu usus est. παρῖσθῶ. deducens. παρῖσθῶ. μ. ἴσω. π. ἡσ. deriuo, conductū duco quō uolo. neutrum absolutum. παρῖσθῶ. transeuo. παρῖσθῶ. ἡ. largitio. παρῖσθῶ. ὁ. δ. dator, præbitor, à παρῖσθῶ. Dicebantur item παρῖσθῶ. qui peregrinis salem & ligna præbebant. Horat. in prim. Ser. Et parochi quæ debent ligna salem. Quos Porphyrius Copiarios à Latinis uocatos esse tradit: qui salem & ligna his præstabant, qui reipub. causa peregrè ibant. Cicero ad Atticum lib. xiiij. in hac significatione utitur. Sub nomine autem harum specierū omnia hospitibus necessaria intellegimus. Horat. in ij. Ser. παρῖσθῶ. pro cōuiuatore, hoc est, cōuiuū exhibitore posuit. Vertere pallor. Tum parochi faciem nil sic metuendus ut acer Potores. Dicitur potest & à παρῖσθῶ. Nam ut scribit Pausanias, in Græcia moris fuit, ut in nuptiali curru tres duntaxat sederent, mediā sponsa, à lateribus sponsus, & quem uocāt παρῖσθῶ, qui amicitia uel sanguine esset cōiunctus, cuiq̄ deferret plurimū. Aristoph. auib. δὲ ἀμφὶ βαλῆς ἔρωσ ἡρυσσῶ. ἡ. ἡ. εὐθὺς ἀπὸ τῶν παρῖσθῶ. Ex ant notationibus Budæi, & Cœlij. D d liij παρῖσθῶ.

παροχούμφοι. οί. unā uecti.
παρόψημα. τό. condimentum.
παροψίς. ἰδος. ἢ. paropsis, patina, catinus, patella aut discus, in quo apponitur cibus aut condimentum. Dicitur apparet à rotunditate flexuq̄. Legitur & πάραψις apud Suidam eodem sensu. Pollux tradit etiam iuris quoddam genus esse, uel ut putant alij, mazax, uel obsonium quod nunc παροψιμά τιον diceremus.

ΠΑΡΡ.

παρρέειν. præterfluo.
παρρησία. ας. ἢ. libertas loquendi, increpandicis fiducia, ἀδεια, periculosa loquendi audacia, quando quiduis loquimur, nullius respectu commoti, libertas in admonendo aut alioqui loquendo. Contraria assentationi, quasi παντός ῥησία.

παρρησιαῖος. ex equo & liberè loquor, liberè & ingenuè plancq̄ dico. Apud magnos auctores passiuè uoce dicitur tantum, sed actiuè significatione. Iungitur etiam cum accusatiuo. πεπαρρησιασμένον aliquando passiuè accipitur pro ingenuè dicto.

παρρησιαῖον. μ. ἄσω. π. αἰα. audaciter loquor, neutrum absolutum.

παρρησιασμοί. οί. minaces.
παρρησιασμοτέρος. ἢ. liberior loquendo.

ΠΑΡΥ.

παρύρρος. ον. δ. humidus.
παρυδάτιος. ἢ. δ. iuxta aquam positus.
παρυπάτω. ης. ἢ. chorda quam parypaten Musici uocant. Hinc
παρυπατοίδεις. species harmonia. Cap. libro nono.

παρυπάσις. minus est quàm ὑπάσις, quia παρὰ aliquando imminuit in cōpositione.
παρυπόσινυι. emerisise, esse, accepisse.
παρυπόψυζω. quadantenus refrigero.
παρύσατις. ἰδος. ἢ. Parysatis Darij uxor.
παρυφώνω. μ. ανθ. retexo, id est, destituo, actiuum, accusatiuo iungitur.

παρυφί. ἢς. ἢ. uestium contextus, tela.
παρυφίς. uestimenti genus, cuius meminit Pollux libro septimo.

παρυφισαμια. minus est quàm ὑφισαμια, id est ferè in natura rerum sum, uel propemodū subsisto. Vide Comment. Bud.

παρυφοί. οί. purpureæ uirgæ uesti intertextæ Ionum lingua, unde ἐπαρυφος.

ΠΑΡΦ ΠΑΡΩ.

παρφαύρος. ἢ. δ. decipiens dicendo.

παρφαύρος. ἰος. ἢ. deceptio, commonitio, παρῶσι. ἄ. equi sic dicti.
παρφοδία. ας. ἢ. cum à tragica sublimitate ad humilitatem comicam sermo demittitur.
παρφοδῖ. exagito, contumeliose describo, accino.

παρφοδία. repello, submoueo, expello, auerfor, cum accusatiuo. Et abhicio, reijcio, deturbo, ab dico cum genitiuo. Plato pro ἀναβάλλεσθαι & ὑπερτίθεσθαι posuit, hoc est, aliud tempus reijcere quod petitur.

παρωικανίτης. δ. littoralis, maritimus.
παρωικανοί. οί. qui habitant iuxta Oceanū.
παρωικνεος. temulentus fuit, quare παρωικία.
παρωικνοσία. ας. ἢ. cum eodem uerbo quasi contraria augentur, figura est illi cōtraria quæ προσωικνοσία appellatur.

παρωικμία. ἢ. leuis imitatio teste Aquila.
παρωικμορ. ἢ. τ. denominatiuum, id est, nomen ab alio nomine deriuatum, accessoriū nomen exeuentu.

παρωικχία. ας. ἢ. morbus iuxta unguis, redliuius. Et παρωικχία herba morbi illius medela, Latinis bouinalis dicta.

παρωίπια. τὰ. ocularia equorū, coria quæ ambiunt oculos equorum.

παρωίπια. ἄ. anguli oculorū interiores exterioresq̄, qui & πικρῶς, id est, fontes dicuntur, quod lachrymæ inde profluunt.

παρωροφίς. ἰδος. ἢ. ora tecti.
παρωροσάντων τὸ ἴσορ. negligentes.
παρωρόθεις. abscessus carnis iuxta aures.
παρωρότιορ. ἢ. τ. ἢ. τ. ornamentum aurium.
παρωρότις. ἰδος. ἢ. apostema fecus aures, quod parotis à medicis Latinis uocatur.
παρωρχος. ἢ. δ. pallidus.

ΠΑΣ.

πάσ. αντός. δ. anceps est ad omnis, quilibet, uniuersus. Item totus. πασὶ καὶ πασῶς, οἱ omnibus utriusq̄ sexus apud Demosth.

πάσ. ἕκαστος. unusquisque.
πάσ. ὅστις. quiuis, quicumq̄. Plato: πᾶσι ὅστις ἂν μείλη ἀνόσιον εἶναι, omne quod.
πάσ. τις. unusquisq̄.

πάσα. ἢς. ἢ. omnis.
πάσαδω. comedere, saturari, unde ἄπασος.
πάσιθία. ας. ἢ. Pasithea una è tribus Gratij secundum Homerum, quam alij Euphrosinen uocant.
πάσιφάν. ης. Pasiphaë, tetrasyllabum est.
πάσιπάλω. ἢ. minutissimus aliquis puluisculus fatinæ. Accipitur pro re minutissima. Aristophanes

stophanes ὕπνου βασάνην dixit, cum nihil omnino somni intelligeret.

πάσαρος. ἢ. δ. idem quod Atticè πάσαλος.
πάσαρος. αἰος. palus. Aristoph. in Acharnensibus: πάσαι τὰς ἀγλήθας ὄρεθονετε.

πάσανδεις. omnino, apud Thucydide: πάνανδεις διέφρασσα.

πάσανδιν. cateruatim, totis uiribus.
πάσανω. μ. ἄσω. π. αἰα. spargo, uario, tingo, edo. actiuum, accusatiuo iungitur.

πάσανωρ. ον. δ. pinguior, à πάσχω, forma comparatiua, ut βραδύς, βραδύωρ, & βράσωνωρ.

πάσανος. ἄθος. ἢ. porticus, thalamus nuptialis, locus conuiuij.

πάσην. ultimus dies anni.

πάσηρ. οἶ. δ. thalamus, à πάσχω, quod orno etiam inter alia significat. Velum genitali lecto incumbens, & qui cibo operā dedit, à πῶ, id est, ἔδω.

πάσηρ. οἶ. δ. thalimifera, Veneris epitheton. à πάσχω & ἔρω.

πάσηρ. οἶ. ferentes palliū, ut in processibus sit.

πάσηρ. οἶ. πασχα.

πάσηρ. οἶ. prurire, futuere, obscenè & incontinenter pati, desyderari, quasi dicas parturire.

πάσηρ. οἶ. incōtinentia, pruritus ad Venere.

πάσηρ. μ. πείσομαι. π. πείποθα. ἄορ. β. ἕπαθορ. ἀπὸ τῶ πῆθω. patior, supplicio afficio, perperior, tolero. Δωρεῶν ἕδνητο δοδύμα ἐστὶ πάθει, uolebat donationem conferre mortis causa: quod Latini dicunt siquid illi accidisset. Cicero in Philip. Si quid mihi humanitus acciderit, hoc est, si ego morerer, quod etiā de inanimatis dicitur. Demosth. εἰ πάθει τι ἢ νόος, id est, si periret nauis. Idem παθῆν τι, pro affectū esse misericordia dixit. Est etiā πάσχω admittere aliquid. Demosth. μηδὲ μὲν ἀβλήτερον ὑμῶς πάθειτε, uidete ne sic stulte statuatis, ne quid stolidè admittatis. Est etiam facere. Inde illa locutio ἀλλὰ τί ἂν πάθεισ. Galen. τί ἂν οὐδὲν τις πάθεισ, quod ἀθεωροῦσ μετέ ἔρω, μήτε λόγῳ παθεῖναι δυναίμενος? Terentius:

Quid cum illis agas, qui neque ius neq̄ bonum atque equum sciunt.

Ἰσορ. ὅσπερ πάσχωσι οἱ πολλοί, quod multi faciunt, quod hominū uulgo accidit, quod multis usu uenit. Est etiam affici commoedo uel incōmodo, benè uel malè, inde ἐδ

πάσχω, & ἀγαθῶν πάσχω, beneficium accipere, beneficio ab aliquo affici: cui opponitur τὸ εὐ ποιῆν. Et ἀντιπάσχω, τὸ ἀντιεργεῖσ τῷ ἄλλῳ ἢ ἀντιποιῆν, beneficium reponere. Utuntur hoc uerbo sæpe quū rem nouam & absurdam significare uolunt. Lucian. τί πάθωσαν τὸν ἐς τοὺς ἡρακλήους ἑλθέατος? Idè, τί πάθουσα ἐμεινὶ ἀντ' ἐμοῦ τράχως ὁμοιορ ἔτασ κεν. D. Hieronymus Græcam hanc phrasim imitatus est in epist. quadam ad Euzarium: Quid patitur mensarum & uiduuarū minister, ut supra eos tumidus se effert ad quorum preces Christi corpus conficitur? id est, τί ἕπαθεν. Latini dicunt, quid illi accidit? neutrum, genitiuo, datiuo, & accusatiuo iungitur: ut πάσχω τῶν κενῶν, ἢ τῶν κενῶν, καὶ εἰσορῶσ ἢ πάσχωσ κενῶν, ut annotat Priscianus lib. xvij.

ΠΑΤ.

πάτασ. μ. ἄξω. π. α. α. percutio, sono, pugna illido, pulso, conculco, actiuum, accusatiuo iungitur.

πατέλναι. τὰ. pocula quædam perampla.

πατέριος. paterculus, diminutiuum, à πατήρ.

πατίω. μ. ἕσω. π. ἕσω. pessundo, calco, uado. actiuum, accusatiuo iungitur.

πατήρ. ἔρος. ἢ πατρός, per syncopam in alijs casibus, ὡ πάτερ, pater, quasi πατήρ, id est, παῖδας τηρῶν, id est, filios seruans.

πατήρ. ἕρος. δ. calcator.

πάπιος. ἢ. calcatis similes palmulas uocat.

πάπω. ἢ. callis, uia, pruina. πάπιος etiā interpretantur coenum cæromati permixtum.

πάπια. ας. ἢ. patria.

πατραχθία. ἢ. patris probitas.

πατραδέλφος. ἢ. δ. patruus.

πατραλῶς. ἢ. δ. ἢ. πατραλῶς. ἢ. δ. καὶ πατραλῶς. ἢ. δ. patricida, parricida.

πατρία. ας. ἢ. gens, familia.

πατρία. τὰ. mores patriæ, τὰ τῆς πόλεως ἔθνη.

πατριάω. mores patris refero, patriffo.

πατρίμιος. Suida teste, ὁ πατήρ τῶ νοικοῦ, patrius, pater est cōmunis reipublicæ.

πατριμῶς. οἶ. δ. paternus, hæreditarius.

πάτριος. ἢ. δ. patrius, consuetus.

πατρίς. ἰδος. ἢ. patria, tribus, genus paternū.

πατρίωπις. ἢ. δ. conterraneus.

πατρίωπις. ex parte patris.

πατρίωπις. πατρίωπις. patris addito nomine aliquè compellare.

πατρίωπις. ἢ. δ. patruus.

πατροκτονία, ας. ἡ. patricidium.
 πατροκτόνος, patrem occidens.
 πατροκτύπος, à patre occisus.
 πατρομύπηρ, unde quis maternū genus ducit.
 πατρονομία, μ. ἥσω. π. ἡνα. paterno more tras-
 cto, actiuum, accusatiuo iungitur.
 πατροπαράδοτος, ε. δ. à patribus traditus.
 πατροπάτωρ, auus paternus.
 πατρότης, ἡ. paternitas.
 πατροκτονία, ε. δ. patricida, percussor patris.
 πατρούχος, ου. δ. filia cui uni hæreditas obue-
 nit, quæ & ἐπικληρος uocatur.
 πατροφόνος, ε. δ. ἡ.
 πατροφόνος, ε. δ. patricida.
 πατρέζω, μ. ἄσω. π. ἡνα. patrisso, neutrum ab-
 solutum.
 πατρωνία, patrocinium.
 πατρός, ε. δ. paternus. πατρεῖα dicuntur quæ
 recepta sunt in patria & uulgo fiunt, quæ si
 ἴη à maioribus uelut per manus acceperūt,
 τὰ ἐκ πατέρων εἰς υἱοῦς χωροῦντα. Lucian, de
 Alexandro loquens: ἀπασὰς τῶν πατρώων
 προσσηνέσθαι ἡξίου. Aristophan, in Ran. πα-
 τρώων pro πατρώων dixit.
 πατρός, ου. δ. patruus, uitricus.
 πάτωρ, auunculus ex patre.
 πατῆσις, μ. ἥσω. π. ἡνα. strepo, obstrido, neu-
 trum absolutum.
 πατῆσιμα, ἡ.
 πάτῆσις, ου. δ. sonus, percussio, sonus ex per-
 cussione, stridor. Vsurpatur pro homine ob-
 strepero.
 πατῆσις, μ. ἔσω. π. ἡνα. figo palum, neu-
 trum absolutum.
 πατῆσις, ceruorū genus, Latine subulones
 à cornium figura.
 πάταλος, aut πάσαλος, ε. δ. palus, clauus li-
 gneus, paxillus, sera, pertica unde aliquid
 suspenditur. πατῆσις ἀνακερμάσαι, id est, cla-
 uo suspendere prouerbialiter significat (te-
 ste Eustathio) negligentius curare aliquā
 πάτῆσι, spargo, πάσσω. (rem.)
 πατύσμος, ε. qui est ore patulo.

Π Α Υ.

παύλα, ης. ἡ. quies. Accipitur pro fine, ut παύ-
 λα τῆς ζωῆς interprete Theodoro.
 παύομαι, μ. ἄσσομαι. π. ἄσσομαι. desino, quiesco,
 cesso, deponens, genitiuo iungit, ut παύο-
 μαι τῆς ὀργῆς, desino irasci. παύομαι βασανι-
 δῆρος, desino torqueri. παύομαι τῆς ἀρχῆς,
 abeo magistratu, & ab dico me.
 παύρος, ου. δ. paucus, facilis numeratu.

παυσίληπος, ε. δ. ademptor cūtarum, epithes-
 ton Iouis apud Sophoclem.
 παυσολή, ἡς. ἡ. quies.
 παυσίον, cauendum est.
 παυσίος, ἡρος. δ. ἡ.
 παυσίρος, ε. δ. sedator, finitor.
 παύω, μ. ἄσω. π. ἡνα. sedo, cessare facio, si-
 nem impono, libero, neutrum, cum genitiuo.
 Aliquando actiuè cū accusatiuo, ut παύω
 ἄρχοντα abrogare imperium magistratū,
 apud Lysiam. & Demosth. σεστυροῦντα δὲ
 αὐτὸν ἐπαύσατε. Aliquando sine casu ponit-
 tur, tuncq̄ accusatiuū ἑαυτοῦ subintelligit.

Π Α Φ. Π Α Χ.

παφλάω, μ. ἄσω. π. ἡνα. bullio, ebullio, æstuo,
 uerbum fluuiiale, neutrum absolutum.
 παφῆς, ἡ.
 παφῆς, ὅ. proceres.
 πάχεσι, ὅ. pro παχύτερος, crassior.
 πάχυν, ης. ἡ. pruina.
 παχύδω, μ. ἄσω. π. ἡνα. figo, conglutino, dens-
 so, contritso seu perdo, ut Hesiod, ἐπάχυναι
 φύλους. Sumpta metaphora à pruina quæ
 arbores frigore corrumpit, actiuum, accus-
 satiuo iungitur.
 παχύδωσις, εος. δ. ἡ. pruinofus.
 πάχος, εος. τὸ. crassitudo, ruditas.
 παχύδωμοι, qui sunt pingui illotaq̄ cute, cras-
 sipelles, pro fatuis ac rudibus. Vide Cællii
 lib. iij. cap. v.
 παχύθυμος, ε. δ. habens furas pingues.
 παχύτης, crasso modo.
 παχύμεγες, τὸ. pars crassior.
 παχύμεγες, crassius, indistinctius, rudius.
 παχύθυμωσι, ὅ. corpulenti.
 παχύθυμος, stupida mente, crasso ingenio.
 παχύθυω, μ. ἄσω. π. ἡνα. impinguo, actiuū, ac-
 cusatiuo iungitur.
 παχύς, εος. δ. crassus, pinguis.
 παχύτερος, τὸ. crassius, rudius, pinguiore Mi-
 nerua.

παχύτης, ἡ. crassitudo.
 παχύτερος, cui crassus pilus.
 παχύφλοιος, ου. δ. habens farmentum, crassi
 corticis.

παχύλαος, ὅ. cui labrum crassum.
 πάω, adipiscor, uescor.

Τὸ Π μεΓ τὸ Ε.

Πεδάσιοι, impediabant.
 πέδιον, ἡ. pedicæ, & omne uinculum
 pedum.
 πεδανός, ου. δ. per terram serpens, humilis.
 πεδέρσιος, ε. δ. humilior.

πεδέρσιος, sublimis, excelsus.
 πεδάω, μ. ἥσω. π. ἡνα. impedio, actiuum, accu-
 satiuo iungitur.
 πεδίο, μ. ἥσω. π. ἡνα. ligo, compedio, compe-
 dibus uincio, actiuum, actio iungitur.
 πέδι, ης. ἡ. pedicæ, uinculum.
 πέδιος, ἀδος. ἡ. campestris, in planicie posita,
 ipsa planicies.
 πεδίσσιμος, ε. species est myrrhæ.
 πεδίσσιος, ε. τὸ. talare, calciamentum uarium.
 πεδίσσιος, ου. δ. campestris.
 πέδιον, ὅ. dicuntur aliquando ab Aristot. qui
 in locis planis morantur.
 πέδιον, ε. τὸ. campus, planicies, uiridarium,
 hortus, pars pedis superior, ager.
 πέδιον, ου. τὸ. solum.

Π Ε Ζ.

πέλα, ης. ἡ. pes extremus, τὸ ἄκρον τῶ ποδός, sim-
 bria, ora, uulγός, limbus, quicquid extremis
 tatem uestis ambit, tecturq̄ quo tardius de-
 feratur. Et retis genus rotundum, profascè.
 Interdum idem quod σφυρόν, unde apud
 Homerum Thetis uocatur ἀσφυρόν.
 πέφῆτος, ε. δ. pedester, satelles, stipator.
 πέφῆσιος, terreni.
 πέφῆσιος, ου. gressilis.
 πέφῆσιος, μ. ἔσω. π. ἡνα. eo pedes, neutrum ab-
 solutum.
 πέφῆσιος, aduerbium. Lucian, in Satur.
 οἱ πολλοὶ δὲ πεφῆσι ἢ χαμῶ βαδίζουσι.
 πέφῆσιος, ου. δ. pedestris.
 πέφῆσιος, profam scribere.
 πέφῆσιος, scriptores profæ orationis.
 πέφῆσιος, historici.
 πέφῆσιος, ας. ἡ. pugna pedestris.
 πέφῆσιος, ου. τὸ. peditatus.
 πέφῆσιος, ου. δ. pedes, pedibus iter faciens, pede-
 stris, ὅ ἐκ ποδῶν μαχομένης. τὰ πεφῆσι aliquan-
 do humilia & submissa. Lucia, ἀτρωθῆσι τὰ
 πάντα ἢ πεφῆσι ἢ δημοτικῶς, ἢ τῷ φος οὐδὲ εἶς.
 πέφῆσιος, ὅ. dicitur Græcis quæ Latini pro-
 fam orationē uocant, quasi dicas peditem
 seu pedestrem sermonem: neq̄ id uocabu-
 lum à pedibus metricis inditum est, sed ali-
 quid humile submissumq̄ denotat. signifi-
 catione præcipua, nisi fallor: quasi dicas,
 humi gradiens, quodq̄ nec carminis subli-
 mitate nec figurata numerosa oratione ni-
 titur: etiam in uniuersum usurpari solet
 pro omni oratione soluta. Copiosus Buz-
 daeus in epistola quadā ad Salmonium.
 πέφῆσιος, ε. δ. humilior.

πειθανόμη, persuasio cū necessitate cōiuncta.
 πιθανολογία, probabilitas, persuasibilis ora-
 tio.
 πειθαρχία, μ. ἥσω. π. ἡνα. principibus obedio.
 Accipitur pro quouis modo obedire, neu-
 trum, genitiuo iungit. Ios. lib. ij. πειθαρχεῖν
 αὐτῶν ὡς τῶν ὄλων.
 πειθαρχία, ἡ. obedientia quæ fit principibus.
 πειθαρχικός, ου. δ. obediens principi, principū
 edictis æquo animo obsequens.
 πειθίον, ε. τὸ. officium. Ioseph. lib. ij. Iud. φα-
 νερόν ποίσει τὸ πειθίον τοῖς στρατιώταις, cons-
 uicta reddere officia.
 πειθίος, ου. δ. obediens.
 πειθίως, obsequenter.
 πείθομαι, μ. εἶσομαι. π. εσομαι. obedio, persuas-
 deor, credo, deponens, datiuo iungitur.
 πείθω, μ. εἶσω. π. ἔπιπαια. suadeo, persuadeo,
 in sententiā meam adduco. Chrysost. ἐπει-
 σε φαντασίω, author fuit ut animo concia-
 perent. Confido, pareo, neutrum, datiuo
 iungitur. Herod. in primo cū accusatiuo: ἡ
 μὲν ἐν τῷ ἡρώδῳ ἡμᾶς ἐμοῦ δουλοφειῖν, ἐμὰ τὸν ἀνι-
 βῶς ἔπιπαια, id est, persuasissimum habeo.
 πειθόμεθα, pareamus.
 πειθός, ου. ἡ.
 πειθός, Dea dicendi præses: quæ Ennius Suaz-
 dam, Quintilianus persuadendi deā, Suaz-
 delam Horatius, Cicero Leporem uocat.
 Hanc & ψυχάρωρον uocāt, quasi ductricem
 & oblectatricē animæ, flexanimam. Vide
 Budæum in prioribus annot. & Politianū
 in Miscell.
 πειθώ, lenocinium amatorium.
 πείνω, apto, tondeo. & dicitur proprie de os-
 uibus, ξάινω.
 πείνα, ης. ἡ. fames.
 πειναλός, ε. δ. famelicus.
 πεινάω, μ. ἄσω. π. ἡνα. ἡ.
 πείνω, esurio, neutrum absolutum.
 πείνω pro πείνω, & πείνω pro πείνω in infiniti-
 uo. Doricum est.
 πεινητός, cibi appetens, famelicus.
 πέποιθα, significationem habet præsentis.

Π Β Ι Ρ.

πέρα, ας. ἡ. periculum, experientia, conatus.
 Attici ἐν τῷ δόλος ἢ τέχνη accipiunt, unde
 περατῶ dicuntur οἱ ἡγεῖσθαι κακοῦ εἶναι,
 ut annotat Sophoclis interpres in Aiacè.
 πέραρ λαθεῖν, ἢ ποιεῖν, ἢ δοῦναι pro experiri
 & periculum facere apud Herodianum.

παράω. μ. άσω. π. αια. tento, ut dæmon. Dicitur ferè de inani conatu, ut aues adhuc pennis immaturis uolare gestientes παραζεν τὰς πῆρυγας dicuntur. quapropter etiam dicitur de ijs qui ἀνυπόως παραζήουσι τι, hoc est, ἀπρόκιντος δρῶνται. actiuum, accusatiuo iungitur.

παράωρ. dissimulator aliquando. παρωός. οὐ. portus est Athenis solitarius & desertus.

παράομαι. μ. άσομαι. π. ασαι. tento, aggredior conor, nitor, experior, id est, periculum facio. Et experior, id est, utor & adipiscor: ut experior meliorem fortunam. deponens, genitiuo iungitur.

πάραρ. καί. πάρας. απω. τὸ. finis.

παρασμός. οὐ. δ. tentatio. παρασίος. οὐ. δ. tentator.

παρασιός. qui conatu inani utitur. Aristotel. appellat παρασιουός λόγους, qui ex ijs quæ probantur respondententi colligunt oppositâ propositionem.

παρατιόω. prædor.

παρατίριον. π. τὸ. tentatio, locus tentationis, piraterium, nauis piratarū, receptaculum latronum atq; prædonum.

παρατίς. οὐ. δ. pirata, à πέρω, pertranseo, quia semper mare permeat.

παράω. μ. άσω. uel ίσω. π. αια. penetro, conor, experior, tento. παραάνηρ πῶν γυνάικας, de stu pro interpellat, de stupro sollicitat & appellat. Et Latine attentare pudicitiam matronæ uel puellæ, pro conari labefactare. Est etiam sollicitare & ad defectionem perlices re conari. actiuum, accusatiuo iungit.

παρήνας. απω. δ. perficiens.

παρητίω. μ. ίσω. π. ηα. tento.

παριβία. tabulatum, uelamen, tabulatum in curru ubi res ponunt, & ubi sedent qui curru uehuntur.

πέρω. μ. ερω. π. ηα. transeo, penetro.

Π Ε Ι Σ.

πάσα. ηα. ή. obedientia.

πέσσει. πασιμ. passum iri.

πέσις. ιος. ή. passio.

πέσμα. απω. τὸ. firmamentum, refugium, rudens, id est, funis nauticus.

πεσομή. ής. ή. persuasio.

πέσομαι. patiar.

πεσιός. qui facile persuadet.

πέσω. futurum anceps à πάσχω uel πέθω.

πέσωρ. ονος. δ. Pifo Romanus.

πετάω. agito.

πετάλης. catamytus, incōtinens, δ πόντος, δ δα τὸ πὸς ἀπολλύμενος.

πετίω. euello, tondeo.

Π Β Λ.

πελάγια. τὰ. pelagica.

πελάγη. exundo, æstuo, restagno, actiuum, accusatiuo iungitur.

πελάγιος. π. δ. maritimus, intra pelagus positus.

πέλαγος. εος. τὸ. pelagus, profundum maris. Dictum putant quod sit πῆλε πῆς γῆς, id est, procul à terra quasi πῆλαγος.

πελάω. μ. άσω. π. αια. propinquo, admoceo, à πέλαις factum est. actiuū, accusatiuo iungitur.

πέλαγος. π. δ. mola sacrificijs apta, quæ fiebat ex tenuissima farina, spuma concretior circa os apud Euripidē in Oreste. Et succos fa lachryma instar thuris gummi dentata. Et obolus uaticinantibus erogari solitus.

πελαργιδίος. οί. pulli ciconiæ.

πελαργιδός νόμος. lex ab Aristophane dicitur, qua liberi parentes alere iubentur.

πέλαργος. ον. δ. ciconia.

πέλας. propè.

πελασγία. dicta est olim Thessalia.

πελατεία. clientela.

παλάτιος. ον. δ. ἡ.

πέλατις. ιος. minister, cliens.

πελατινός. τὸ. clientela.

πέλεθρον. ον. τὸ. iugerum, columba.

πέλες. est, fit, decet, conuenit.

πέλαα. ας. ή. πέλαιθρον.

πελαός. άδος. ή. columbæ species. Liuius uertitur Theod.

πελενός. π. δ. pelicanus auis marina.

πελενία. μ. ήσω. π. ηα. dolo, securi percussio, actiuum, accusatiuo iungitur.

πελενίω. μ. ίσω. π. ηα. securi cædo. neutrum, accusatiuo iungitur.

πελενίνος. π. herba securidica uertitur à Plin.

πέλεμις. ιος, ἡ. εως. ή. bipennis, securis.

πελεμύω. μ. ήσω. π. ηα. πελεμύω.

πέλεμος. υος. δ. πέλαις.

πελεμής. οὐ. δ. dolator.

πελεμφόρος. π. δ. bipennifer.

πελεμύω. μ. ίσω. π. ηα. appropinquo, agito, iudico, reuertor, misceo.

πέλεσσω. sum.

πέλετω. ον. δ. merda.

πῆλατω.

πῆλατω. sit. πῆλατω. adulterina coma, galericulum.

πῆλατω. οὐ. δ. liuidus.

πῆλατω. μ. άσω. π. αια. liueo. neutrum absol.

πῆλατω. liuesco.

πῆλατω. π. δ. liuidus, niger.

πῆλατω. οὐ. δ. senex.

πῆλατω. απω. τὸ. uibex, liuor.

πῆλα. ή. uas qua excipitur lac dum mulget, Latine mulstra, mulstrū, mulstrale dicit.

πῆλα. π. δ. auis.

πῆλα. απω. τὸ. plauta pedis.

πῆλα. sum.

πῆλα. nigrum.

πῆλα. π. δ. parua pelta.

πῆλα. οὐ. δ. scrutatus.

πῆλα. οὐ. δ. pugnans peltis.

πῆλα. π. δ. pelta, hoc est scutum breue umbræ carens, formam habens lunæ iam semiplenæ. Xenoph. scribit Amazonidum peltam hederæ folio fuisse similem. Est & piscis nomen.

πῆλα. galea.

πῆλα. sum.

πῆλα. τὸ. monstrum, ingens.

πῆλα. Saturnalia in Thessalia.

πῆλα. Pelorides genus concharū, qua uoce etiam Latini utuntur: dictum, ut quidam uolunt, à magnitudine: aut, ut alij opinantur, à Peloro Siciliae promontorio.

πῆλα. π. δ. uai.

πῆλα. π. δ. excelsus, ingens, prodigiosus.

Π Ε Μ.

πῆμα. γ. pennata, hoc est bestia, secum dæmenis, res aromaticæ, cupediæ.

πῆμα. μ. άσομαι. π. ασαι. numero, uel ordine quinario reuoco.

πῆμα. μ. άσω. π. αια. mitto, in quinque metior, per pentadas, id est quiniones numero, Nam πέμπε, æolicè pro πέντε. quinque.

πῆμα. άδος. ή. numerus quinque uiros continens.

πῆμα. senex seu anus, sic dicti quod breui ad inferos mittēdi sint. παρα τὸ πεμπέω εἰς τὸ εἶμι.

πῆμα. π. δ. ueru habens quinque ordines ad assandum.

πῆμα. quintanus.

πῆμα. άδος. ή. quinquennitas.

πῆμα. π. δ. mittendus.

πῆμα. π. δ. quintus.

πῆμα. μ. έμψω. π. ομφα. mitto, pompā ago,

deduco, actiuum, accus. iungitur. πέμφιλος. π. δ. asper, difficilis. πεμφίς. ίδος. ή. anima, respiratio, & solis radius.

Π Β Ν.

πένια. οί. apud Thessalos dicebantur serui, non natura, sed iure belli, prius à manēdo μένισαι dicti, quia pacta cum Thessalis seruariunt, quibus se in seruitutem addixerāt.

πένιστρος. pauperior.

πένισ. ητος. δ. pauper, qui labore uictum querit, sed πῶχος mendicus est.

πένισα. ης. ή. paupercula.

πένισρά. άς. ή. focrus.

πένισρός. οὐ. δ. focer.

πένισθία. ας. ή. Penthestia.

πένισω. μ. ήσω. π. ηα. lugeo, actiuum, accusatiuo iungitur.

πένισπιπόδιον. π. τὸ. duo pedes & semissis.

πένισμυχίον. duæ choenices & semissis.

πένισθιος. π. δ. πένισθιος.

πένισθιος. οὐ. δ. lugubris.

πένισθιος παραθήρη. lugubriter & flebiliter agere, siue ualere.

πένισθιος uouρά. dicebat tonsura illa quæ propter morbum pedicularum fiebat.

πένισθιος. εος. τὸ. luctus.

πένια. ας. ή. paupertas, numen Peniæ. Herodot. θεούς δύο ἀχρήστους οὐκ ἐκδέχεται σφέων πῶν ἡσων, ἀλλ' αἰεὶ φιλολογέειν πένισθι καὶ ἀμυχαίνην. Differt autē πένια à πῶχία, quod πένια egestas est moderata, & quæ laboribus reparet, παρα τὸ πένισθιος. πῶχία uerò mendicitas, παρα τὸ πῶσσει πάντας.

πένισθιος. π. δ. uai.

πένισθιος. οὐ. δ. pauperculus, uilis.

πένισθιος. pauper sum, & in cura laboro. Alizter Iliad. α. ὡς ή μὲν γ' πένισθιος καὶ στρατόν.

Sic illi quidem hæc agebant in exercitu.

πένισθιος. οὐ. δ. quintus.

πένισθιος. π. τὸ. quinternio.

πένισθιος. Idem quod πένισθιος.

πένισθιος. π. δ. quinque palmorum. Vide τὸ δὲ πένισθιος. ίδος. ή. quinquennium. (εργ.)

πένισθιος. π. δ. quinquennis.

πένισθιος. οὐ. δ. idem.

πένισθιος. quinquennium, iustrum.

πένισθιος. π. τὸ. pentathlum, uel quinquertium.

πένισθιος. π. δ. qui in quinque certaminum generibus certat, id est luctu, pugilatu, cursu, saltu & pancratio. Latine quidā quinquertionem

Ec tionem

tionem uocant, qui omni genere certaminis ualet.
Πεντάφαρμακον. s. τὸ. conuiuium erat quintuplici condimentorum genere, cuius meminit Spartianus in Veri imperatoris uita.
Πεντάφυλλον. s. τὸ. quinquefolium herba.
Πεντάμυς. quinquies.
Πενταμοχιλιοι. quinq; milia.
Πενταμοσαρχία. cohors quingentaria duobus manipulis composita, cuius princeps Πενταμοσαρχία. Aelian. tribunus minor uertit à Theod.
Πενταμόσιοι. quingenti.
Πενταμοσομέθυμοι. oi. ordo erat ciuium Athenis, à mensura frugum quas capiebant agris suis.
Πενταμύμναι. uai
Πενταμύμναι. immanes undæ. Latini fluctus decumanos uocant.
Πεντάμορος. s. quintarius.
Πενταπόδιον. s. quod habet quinq; pedes.
Πενταπόλιος. s. quincuplus.
Πεντάπρωτοι. quinq; primi, uerbum est mūnicipale, quemadmodum δευτεπρωτοι. Cicero in Ver. Magistratus & quinq; primi accitui istius euocantur. Sic fortasse qui duodecim Pares Franciæ nunc dicunt, Duos decim primi ab initio uocati sunt. Copiosus Budæus in poster. annotationib.
Πεντάσθλορ. ου. τὸ. ueru quod ex una ansa quinq; obeliscos habet prominētis, in quibus affari potest.
Πεντάτευχορ. s. τὸ. pentateuchū, quinq; libri Moyfi, quod & Hebraicè chumas, à quinario numero nomen habet.
Πεντάφυλλον. s. quinquefolium.
Πενταρχα. in quinq; ordines, manus.
Πέντη. quinq;.
Πέντη ἢ δεκάτης. quindecim annorum.
Πεντηκονταρχία. semicenturia hominum 50.
Πεντησέρινον ξύλον. lignum erat quinq; habens foramina, in quibus uinctorum manus & pedes cum collo includebantur.
Πεντητημύς. ου. δ. quinquennalis, Iustralis.
Πεντητημύρ. quod quinto quoq; anno instauratur. Vergilius in quarto trietericum pro trienniali dixit ad eandem formam.
Πεντητηρίς. ιδος. η. quinquenniū, quinto quoq; anno, Πεντατηρίς.
Πεντηκοντα. quinquaginta.
Πεντηκονταδραχμον. præcium quinquaginta drachmarum.

Πεντηκοντήρ. ηρος. δ. dux quinque hominum, centurio.
Πεντηκοντόριος. s. δ. quinquaginta iugerum.
Πεντηκοντορος. nauis quinq; remis instructa, Lucianus: ὡς εἶπε πάντε ταύτα ἔχωρ ἰμβάνους, σοία Πεντηκοντορος δὲ ξάτο ἄν σε;
Πεντηκοστή. ης. η. Pentecoste, subauditur ἡμέρα, ut sit quinquagesimus dies à ferijs Pasche, Πεντηκοστή. ου. δ. quinquagesimus.
Πεντηκοστή. υος. η. turra quinquaginta uitorū Πεντοβολορ. s. τὸ. præcium quinq; obolorum.
Πέντοφος. s. δ. manus, à Πεντε, & ὄφος, ramus, quod in quinque digitos instar ramorum sparsa sit.
Π Ε Ζ. Π Ε Ο. Π Ε Π.
Πέζαι. radere, pectere.
Πέος. έος. τὸ. ueretrum, mentula.
Πεπανόμορος. s. δ. mator, qui maturuit.
Πεπαίνω. μ. ανω. mator, mollo, edoquo. Vi de πέπω. actiuum, accus. iungitur.
Πεπαίτερος. mollior, maturior. Aeschyl. ἀνὴρ δ' ἐμείνος ἦν πεπαίτερος μώρωρ.
Πεπαλαγμένος. δ. pollutus, foedatus.
Πεπαλασάνε. fortitimi, fortem mitite,
Πεπαλάθηαι. sortitum esse.
Πεπαυσις. ιος. η. maturitas, concoctio, excoctio, una ex operationibus calidi stomachi
Πεπαυμαι. possideo.
Πεπαυμένος. s. transfixus, à Πείρω.
Πεπερφύνησ. debacchatus sum, erraui.
Πεπαύδω. cessare.
Πεπερος. s. δ. mator, concoctus, digestus, Verbale à Πείρω, teste Gaza.
Πεπεσμα. persuasus sum, certus sum, persuasum habeo, à Πείρω.
Πεπερασμένος. conclusum. hinc
Πεπερασμένος βίος. exacta uita.
Πεπερι. εος. τὸ. piper.
Πεπερίζω. piper sapere.
Πεπληροφορμείως. plenissimè, abundè.
Πεπλησιακώς διδασκάλω. qui nunquā recedit à latere præceptoris, edoctus à præceptore.
Πέπλορ. s. τὸ. uai
Πέπλος. s. δ. tela prætenuis. λέγεται ὅτι φασμα ἢ σινδὼρ. Est & uestis mulierum proprie quæ admodum χιτῶν uitorū, ut annotat Eustathius. unde & βαθύπεπλοι, & καλλιπέπλοι, & ἐλυσίπεπλοι mulierum epitheta sunt apud Homerum. Euripides tamen uiris etiā tribuit. Donatus uelut ad sacrorum ritum pertinere annotat. Seruius Mineræ consecratum fuisse tradit. In hoc depingebant ex more

ex more apud Atheniensis, qui strenuè in bello se gesserant. Erat & hoc titulo Aristotelis commentarius, in quo ducum genealogias exequabatur, & nauium ad Troiā catalogum. Item uelum curribus instratū ad puluerem prohibendum: & pro curruū peristromate, & instratis equorū apud Homerum. Et frutex apud Dioscor. sicut etiā Πίπλις, quem Hippocra. Πέπλιον uocauit. Et q; tum masculini, tum neutri generis in utraq; lingua, etiā si Valla reclamet. Plaut. Nunquā ad ciuitatem uenio, nisi quū infertur peplū.
Πέπνημαι. sapiens sum.
Πέπνημένος. prudens, participiū pro nomine.
Πέπνηται. sapiens est, facultas adest, uincitur, uincit.
Πεποδισμένος. δ. pedibus uinctus.
Πέποθα. confido. medium est præteritū perfectum à Πείρω, uel Πάσχω.
Πεποθισις. ιος. η. uai
Πεποθια. ας. η. confidentia, fiducia: à quo sit uerbum Πεποθίω.
Πεποθός. fretus, confisus.
Πεπορ. uide Πέπωρ.
Πεπουιδός. τὸ. uitiosum.
Πεπουορ. s. τὸ. peponum, coctum, digestum.
Πεποθε. passi estis, paracimenos uerbi Πάσχω Πεποθισται. uolarunt.
Πεπραται. actum est.
Πεπραμένος. δ. crassus, ὁποῦ τ' ἔργισαι. ἐμπειρομένος σόος, apud Aristoph.
Πεπραμένος. υς. η. uai
Πεπραμένος. s. τὸ. fatum, quod per ipsum omnia sunt finita, & certa quaedam lege statuta, & quasi ad finem perducta. Πεπρατώ εἰν τέρμινω significat, & ἐρῶ traho, quod trahat, & uicissim cedat rebus omnibus consequentibus. Hinc Aristoteles alijq; deducunt. Proprie Πεπραμένος participium est, & significat quod fatatum est, fato præscriptum est.
Πεπραται. fatatum est. (ans.
Πεπυός. ὁπῶ. δ. restrictus timore, timens, uo.
Πεπυαί. αι. medicamenta sunt ad concoctio nem foris adhiberi solita.
Πεπυός. ου. δ. digestiuus.
Πεπυός. ου. δ. digestibilis.
Πέπω. μ. τίσω, uel Πέψω. panem facio, pinso, digero.
Πεπυσμαι. audiui, didici, uidi.
Πέπυσο. audierat.
Πέπυσο. bibi, ebrius sum. Lucian. in Lapith.

Πεπώσας ἔδιδι. iam enim potus erat. à Πίνω.
Πέπωρ. ονος. δ. fructus species maxime refertur gerantis, cuius meminit Plin. lib. xxx. capite primo. Et generaliter omneis fructus maturi & percocti hoc nomine uocantur. Accipitur per translationem pro fracto, effeminato, exoluto, dissoluto, molli, imbelli, ut Iliad. β'. ὁ Πέπωνες, καὶ ἐλέγχεα, ἀχαιῖδες, οὐτ' ἐτ' ἄχαιοί. Interdum blanda & amica uox apud eundem, ut, ὁ Πέπωρ, id est Πεπορ φιλίατε, Πεπορ σινέσατε, amicissimè, iucundissimè. Et maturus, mollis, adiectiuè: inde est μαλθακώτερος Πέπωνος συνου μοι γέρονας, id est, mollior mihi euassitico matura. In neutro genere etiam usurpatū inuenitur.
Π Ε Ρ.
Περ. syllabica adiectio.
Περάω. penetrare, pro Περῶρ.
Περάσας. translitoranus.
Περάνω. μ. ανω. π. αρησ. ες τὸ Πέρρας ἄνε. ωλησ. ερώ, ανω, ad finem perduco, completo, perficio, absoluo, act. accusatiuo iungitur.
Περασομαι. μ. ὄσομαι. ω. ὀμαι. transeo, transmittito.
Περατώ. μ. ὄσω. ω. ὀω. trano, trañcio, tráseo, egredior, pro deo, exco, peruenio, actiuū, accusatiuo iungitur.
Περωτέρω. ulterius. cum genitiuo. Περωτέρω τῷ προσήμινω, supra iustum.
Πέραρ. sequente uocali, & Πέρω sequente consonante, trans, ultra. & est aduerbiū apud Græcos. Genitiuo iungitur, ut Πέραρ Πίσιωσ, supra fidem.
Περάσω. μ. ὄσω. ω. ὀω. transeo, transfero, supero, transmittito.
Πέρας. ατῶ. τὸ. finis, extremitas, terminus, punctum, linea, λόσις. Accipitur pro tandem aduerbialiter, quemadmodum τῆλος per eclipsin τῷ κελῶ.
Περάσιμος. transmissibilis.
Πέρασ. ῶ. ora.
Πέρασῶ. s. δ. peruius.
Περατώ. μ. ὄσω. ω. ὀω. termino, transeo, act. accusatiuo iungitur.
Περάω. μ. ὄσω. ω. ὀω. trástigo, penetro, transfero, transmittito, transeo, profero, promo, ueo, supero.
Περασορ. s. τὸ. promontorium Idæ.
Περασορ. s. η. Pergamus, urbs Asiæ.
Πέρδομαι. uai
Πέρδω. μ. έρσω. ω. ερω. mesus aoristus Πέπορσας. pedo. neutrum absolutum.
Ec ij Πέρωμι.

περιλάλης. ἴος. δ. ἡ. succulentus, lacteus. περιλάλητος. μ. ἀμφω. π. αμφα. circumflecto. actiuum, accusatio iungitur. περιλάλητος. praescriptus, & non liber & laxus, definitus. περιλάλητος. ἡ. ἡ. consumptio, expletio, lineamentum, fraus, circūscriptio rei, lineamentum totius aedificij. περιλάλητος. οὐ. δ. circūscriptitiuus, deceptorius. περιλάλητος. δ. tropus est qui docet quemadmodum datum circumulum uerbi gratia quadrato cōcludamus schemate. Capel. li. vi. περιλάλητος. μ. ἀψω. π. αφα. decipio, deleo, oblitero, aufero e numero. Latini circūduco dicunt & circūscribo. Est etiā finio, praefinitio, praestitio, περιόριζω ἢ ἀφορίζω. Itē cōticeo, cohibeo, coarctō. Cicero etiā circūscribo in hoc significatu utitur. Et pro scari ficare apud medicos. actiuum, accusatio iungitur. περιγυρῶ. ἴδος. ἡ. circūferentia. Π Ε Ρ Ι Δ. περιδιδῶ. ἴος. δ. ἡ. trepidus, pauidus, attonitus, pauore offusus apud Platonē. Formidolosus apud Ifocratem, hoc est qui timori est alijs. ἐπιφοβος, δ. ἡρέμα φοβουμένος. περιδιδῶ. ἡ. δ. aptus. ambabus manibus ut dextera utens, ambidexter. περιδιδῶ. ἡ. δ. uincitis & superatis. περιδιδῶ. ἡ. τὸ. parentalia, coena funeralis, epulum funebre, quod in funere potentiorum fiebat, id quod hodie quoque facitari uidemus: circūpotationem uocat Cicero. περιδιδῶ. ἡ. τὸ. flexus ceruicis. περιδιδῶ. ἡ. τὸ. collarium, in auris, monile colli, ornamentum colli, corium latū in collo canis. ἀποθῆ circum, & δερμ, collum. Duplici ῥῆ in medio quidam scribunt. περιδιδῶ. ἴδος. ἡ. idem. περιδιδῶ. μ. ἡσω. uel ἴσω. π. ηγε. circumligo. actiuum, accusatio iungitur. περιδιδῶ. ἡ. pauidē. περιδιδῶ. ἡ. δ. manifestus. περιδιδῶ. ἡ. implicans. περιδιδῶ. ἡ. circūuolūti. περιδιδῶ. ἡ. obuerso. περιδιδῶ. ἡ. uertigo. περιδιδῶ. ἡ. pacificare, fac sponsonem. περιδιδῶ. ἡ. ἡ. θομ, ἀντι τὸ συνθηκῆς ποιῶμεθα, sponsonem faciamus. περιδιδῶ. ἡ. obstringam. περιδιδῶ. ἡ. obstrepro.

περιδιδῶ. ἡ. completor. περιδιδῶ. ἡ. ἡ. ambitus, circuitus, circūnatio περιδιδῶ. ἡ. ἡ. Vitru. lib. v. hypetræ ambulationes quas Græci περιδιδῶ. ἡ. nostrixy sta appellant. περιδιδῶ. ἡ. δ. plaga retis genus, περιδιδῶ. ἡ. περιδιδῶ. μ. ἡσω. π. ηγε. induo, spolio, actiuum, accusatio iungitur. Π Ε Ρ Ι Ε. περιδιδῶ. ἡ. corrofa. περιδιδῶ. ἡ. despicio, negligo. περιδιδῶ. μ. ἡσω. π. ηγε. circumuolo. circūdo, actiuum, accusatio iungitur. περιδιδῶ. ἡ. residens. περιδιδῶ. ἡ. circūuolutio. περιδιδῶ. ἡ. superstes sum, adhuc uiuio, excello, genitiuo & datiuo iungitur. περιδιδῶ. ἡ. ἀντι τὸ περιδιδῶ, abundat, redundat, superuacuum est, non necessarium est, abundās nimis est, uel affluens, uel exuberans. Et ἐπερὶ τοῦ ὄψι, saluum est & integrū, abundē licet, facultas superest, euenit. τὸ περιδιδῶ. ἡ. pro reliquijs exercitus apud Thucy. περιδιδῶ. ἡ. superfuturum. περιδιδῶ. ἡ. comprehensus. περιδιδῶ. ἡ. abigo. περιδιδῶ. ἡ. rotantes. περιδιδῶ. ἡ. uertigo. περιδιδῶ. ἡ. implico, inuoluo, circūuoluo. περιδιδῶ. ἡ. μ. ἡσω. π. ηγε. circumuerso, uoluo, actiuum, accusatio iungitur. περιδιδῶ. ἡ. decipio apud Galenum cum actō. περιδιδῶ. ἡ. περιδιδῶ. ἡ. aufero, demolior. περιδιδῶ. ἡ. adipiscor. περιδιδῶ. ἡ. fixum est. περιδιδῶ. ἡ. purus, quasi dicat decortica tus. περιδιδῶ. ἡ. Aristoph. Achar. αὐτοὶ οὐδὲ περιδιδῶ. ἡ. περιδιδῶ. ἡ. amplectebatur. περιδιδῶ. ἡ. orno, excolo, adapto, foueo, amplector, deriuo, affector apud Plutarch. cura. actiuum, accus. iungitur. περιδιδῶ. ἡ. μ. ἡσω. π. ηγε. elaboro, orno, satago, suscitor, curiose ago, inaniter laboro. περιδιδῶ. ἡ. α. ἡ. curiositas, sedulitas superflua anxietas, & ueluti diligentiae redundātia, molestia. In uitio ponitur. περιδιδῶ. ἡ. superuacaneum. περιδιδῶ. ἡ. δ. curiosus, peruersus, laboriosus, qui nimiam atque inusitatam curā habet in rebus

rebus agendis. Item opiparus quando de mensa aut edulij dicitur. περιδιδῶ. ἡ. accuratius, obseruantius, curiosius. περιδιδῶ. ἡ. accuratē, curiose. περιδιδῶ. ἡ. πεδica. περιδιδῶ. ἡ. circūmeo, oberro, tandem deuenio & peruenio. περιδιδῶ. ἡ. uisuenisse, cūenisse, contigisse, celsisse, euasisse. deponens, accusatio iungitur. require ἡ. ἡ. περιδιδῶ. ἡ. consideratus, circūspectus, qui prudenter ac consideratē agit. ἀ περιδιδῶ. ἡ. περιδιδῶ. ἡ. cautē, praemeditatē. περιδιδῶ. ἡ. distendebatur, distrahebatur. περιδιδῶ. ἡ. superstes est. περιδιδῶ. ἡ. circūuolūti. περιδιδῶ. ἡ. ἐξομαι. π. ηγε. obtineo, cupio, in amorē alicuius propensus sum, amplector, adhæreo, ἢ τὸ φροντίζω, animū intendo & applico alicui rei, implicor, stipor, ualor, deponens, genitiuo iungitur. περιδιδῶ. ἡ. δ. obductus. περιδιδῶ. ἡ. ἐξω. π. ηγε. cōtineo, amplector, aliquid in mente completor, undique amplector acteneo. Accipitur pro excellere. actiuum, actō iungitur. περιδιδῶ. ἡ. circūdans, circūplectens. Π Ε Ρ Ι Ζ. Π Ε Ρ Ι Η. περιδιδῶ. ἡ. τὸ. res circa iugum, funis. περιδιδῶ. ἡ. περizonia, omne quod circumcingit, pudendorum uelamen, suffibulum, ut uerbo Varronis utamur, περιδιδῶ. ἡ. διάφραγμα. Theodo. cinctum uertit. περιδιδῶ. ἡ. paruū lumbare. περιδιδῶ. ἡ. olentius. περιδιδῶ. ἡ. περιδιδῶ. ἡ. ὄσω. π. ηγε. praecingo, ambio, actiuum, accusatio iungitur. περιδιδῶ. ἡ. praecingo. περιδιδῶ. ἡ. ἡσω. π. ηγε. duco per uiam ignarum, neutriū absolutū. Item narro, in dico. Lucian. περιδιδῶ. ἡ. τὸ ἐν τὸ βίω ἀπαντα. actiuum. περιδιδῶ. ἡ. circūmagens, rotundus, circularis, circūferentiam habens. περιδιδῶ. ἡ. ἡ. expositio, descriptio, ueluti Dionisij γῆς περιδιδῶ. ἡ. περιδιδῶ. ἡ. δ. expositor, cosmographus, descriptior. περιδιδῶ. ἡ. ἀποτ. τὸ. destillatio, expressio, excolatio.

περιδιδῶ. ἡ. mutatis in orbem uicibus peruenio & redeo. Est & recido, id est, peruenio. Vide Comment. Bud. περιδιδῶ. ἡ. circūuolūti. περιδιδῶ. ἡ. lamentor, indigne fero. περιδιδῶ. ἡ. κτώρ τῆ συμφορῆ, cladē lamentat. Herodot. περιδιδῶ. ἡ. perfonare, circūsonare. cum accusatio iungitur. περιδιδῶ. ἡ. uentos habeo circūsonantes, uel uentis circūsonans. Cicero. Π Ε Ρ Ι Θ. περιδιδῶ. ἡ. ἀλψω. π. αλφα. circūfoueo, actiuum, accusatio iungitur. περιδιδῶ. ἡ. pertrepidus. περιδιδῶ. ἡ. facio rem diuinam. περιδιδῶ. ἡ. incantatio. περιδιδῶ. ἡ. galericulū, coma apposititia. περιδιδῶ. ἡ. in orbem curro, obambulo. περιδιδῶ. ἡ. tota. περιδιδῶ. ἡ. persona, larua. περιδιδῶ. ἡ. τὸ σεφανοῦ, coronare, circūpone fertum. Aristoph. περιδιδῶ. ἡ. Mos enim erat coronatos in concionibus dicere. περιδιδῶ. ἡ. effringo. περιδιδῶ. ἡ. lamentis & gemitibus circūsonare. περιδιδῶ. ἡ. capillus nondū rasus à prima usque iuuentute. περιδιδῶ. ἡ. obstrepi, perfonare, circūsonare, circūstrepere. Vide Cōment. Bud. περιδιδῶ. ἡ. excandescens, ἡ. περιδιδῶ. ἡ. rubra sagula, uertit Lepus apud Plutarch. Π Ε Ρ Ι Ι. Π Ε Ρ Ι Κ. περιδιδῶ. ἡ. transeunt. περιδιδῶ. ἡ. contemnere, circūspicere. περιδιδῶ. ἡ. ἡσω. π. ηγε. obideo, degenero. Synes. καὶ περιδιδῶ. ἡ. εὐδὲ μοι ἐστὶν ἐς αὐτό, eō iam mores nobis euaserunt. Demosth. καὶ περιδιδῶ. ἡ. ἐπερὶ δανόν μοι περιδιδῶ. ἡ. Res mihi atrocissimē celsit, & quasi in contrariū celsit, euentu grauissimo. καὶ ἐς τὸ αὐτὸ δ. ἡ. περιδιδῶ. ἡ. reuoluatur, circūmagat ad id idem. Est etiam circūstare & circūfundi. deponens, accusatio iungitur. περιδιδῶ. ἡ. ἡσω. π. ηγε. circūstō. Item degenere facio, immuto, in contrariū cōstuto, in contrariū circūmago. Et ἐς εὐδὲ τὸν περιδιδῶ. ἡ. πῶ πολιτεία, in suam potestatē redegit. neutrum, actō iungitur. περιδιδῶ. ἡ. cingo. περιδιδῶ. ἡ. δ. ἡ. perustus, ardens, peraridus. Ε ε iiij περιδιδῶ. ἡ.

περιπέλαστος. inpergo.
 περιπεράω. perforo, transigo. actiuū, accusa-
 tiuo iungitur.
 περιπέλας. τὰ. ἢ
 περιπέλας. ἄν. ornomenia pedum.
 περιπέλας. ἴος. δ. ἢ. liuidus.
 περιπέλας. ad inquisitionem mitto.
 περιπετάσματα. aulæa sunt que ad ornandum
 locum suspensa extenduntur.
 περιπέλας. ἢ. temeritas, προπέλας. Est proprie
 τὸ τυχερὸν σύμβαμα, inquit Eustathius, id est,
 casuum uarietas, & rerū euentus. Aristot.
 aliquando dixit pro θαυμασίῃ συμπτώματι.
 Strabo de Homero loquens: ἀληθῆς περιπε-
 τείας appellat historiam belli Troiani. Po-
 lyb. accipit quasi ἀντι τῆς συμφορᾶς & περι-
 σάσεως. Diodo. contra ἀντι τῆς εὐτυχίας usus
 est, id est, admiranda & rara fortuna scilicet.
 Vide Comment. Bud.
 περιπετής. ἴος. δ. ἢ. περιπεσὸν, imperans, effre-
 natus, contrarius, περιερχόμενος, incidens,
 incurrens, cum datiuo.
 περιπέλας. inuoluo, cōtego, oculo, obduco,
 obtego, obuoluo.
 περιπετής. ἴος. δ. ἢ. amarus.
 περιπέλας. concreseo.
 περιπέλας. ἢ. δ. præpinguis.
 περιπέλας. deuenio, decido. Est & προσηπία,
 nisi quod ad extremū incurro & quodam
 circuitu reuoluor significat. Gregor. ἀπλη-
 σίας περιπέλας ἡραφῆ, recidam in crimen in-
 temperatiæ. Et ἐαυτῆς περιπέλας, in semet-
 ipsam incurrens, ipsa sibi contraria. ἐαυτῶ
 περιπέλας, est ita agere, ut rei exitus in per-
 niciem agentis cedat, sibi ipsi tandem ma-
 le de se consulere, in seipsum secus quippiã
 statuere & admittere. Aliquando tamen
 tantum incido significat & offendo, & ob-
 uiam fio. Vide Comment. Bud. neutrum,
 datiuo iungitur. quære πείλας.
 περιπέλας. circumferro, perero.
 περιπέλας. circumlino, obduco, obtego.
 περιπέλας. complexim.
 περιπέλας. pluris.
 περιπέλας. plurimi.
 περιπέλας. circumplico, amplector, circū-
 plector.
 περιπέλας. μ. ἴξω. π. ἡρα. amplector, contineo,
 actiuum, accusatiuo iungitur.
 περιπέλας. τὸ. tempus apud musicos, quod
 amplius quàm decet moratur. Capel.
 περιπέλας. ἢ. δ. superfluus.

περιπληθής. ἴος. δ. ἢ. magnus, pregrandis, Plu-
 tarch. pro pleno usus est & redundanti.
 περιπληθής. περιπληθής.
 περιπληθής. ἄν. ambages.
 περιπληθής. ἢ. amplexus, cōplexio, comple-
 xus.
 περιπληθής. coronarius. (xus).
 περιπληθής. ἢ. δ. perfectus, reuolutus, obli-
 dens, circumiens.
 περιπληθής. s. lustratum, nauigatione circuitū.
 Martial.
 περιπληθής. s. circumnauigabilis.
 περιπληθής. δ. circumnauigatio.
 περιπληθής. ablus.
 περιπληθής. ἢ. ἢ. morbus pulmonis, pul-
 monis exulceratio.
 περιπληθής. δ. pulmonarius.
 περιπληθής. τὰ. accommoda, ut calceus est pedi,
 περιπληθής. ἢ. ἢ. ualde desiderabilis, ama-
 bilis.
 περιπληθής. μ. ἴσσω. π. ἡρα. uendico, uulsi-
 co, mihi tribuo & assero. Est etiam cōparo,
 acquiro, quero, emereor. Significat etiam
 τὸ περιπέλας, hoc est, in contrarium & præ-
 posterè facio. Τὴν ὑπαγορεύσιν ἀδύνατος περι-
 ποιείσθαι, præposterè interpretamini.
 περιπέλας. μ. ἴσσω. π. ἡρα. foueo, acquiro, iuuo,
 defendo, tueor & seruo, actiuū, actiō iungitur.
 περιπέλας. τὸ μὴ προσήμιον, alienā rem oc-
 cupare, & asserere quod prædonis est.
 περιπέλας. ἢ. acquiritio, possessio.
 περιπέλας. ἢ. etiam arte singulari & industria
 factum dicitur, hoc est, περιπέλας περιπέλας.
 περιπέλας. ἢ. qui peripolis præest.
 περιπέλας. uerfat.
 περιπέλας. μ. ἴσσω. π. ἡρα. uagor, circumeo, ob-
 erro, neutrum, accusatiuo iungitur.
 περιπέλας. τὰ. circumuicinæ ciuitates.
 περιπέλας. ἢ. incola. Sunt etiam περιπέλας
 circuitores, circumhabitantes, excubatores.
 οἱ τὰς φυλακάς περιπέλας, qui & ἔφοδοι
 dicuntur. Vnde dicuntur περιπέλας τῆς ἡ-
 ρας ἐπισημοί, quorū munus erat circuire re-
 gionem & inspicere. à περιπέλας.
 περιπέλας. circumeo.
 περιπέλας. ἢ. uestis, purpura,
 περιπέλας. ferè, circiter.
 περιπέλας. ἢ. δ. circumalatus, hoc est, orbicu-
 latus de ædificijs dicitur, quorū muros ἡ-
 ρὰ uocat architecti. Ædem circulatam in-
 telligunt.
 περιπέλας. perpurgo, exactè purū ac metum
 syncerumque reddo.

περιπέλας

περιπέλας. amplector.
 περιπέλας. μ. ἴξω. π. ἡρα. circumplico, circum-
 plector, foueo, pandō, explico. actiuum, ac-
 cusatiuo iungitur.
 περιπέλας. ἢ. calamitates, casus, infortunia,
 occasiones.
 περιπέλας. celebratus, illustis.
 Π Ε Ρ Ι Ρ .
 περιπέλας. per expurgationem lito.
 περιπέλας. ναυαρχία, qui cepit nauem præ-
 toriam.
 περιπέλας. ἄδρ. ἢ. à περιπέλας. allidi ue-
 hementer & impingi.
 περιπέλας. μ. ἴξω. π. ἡρα. circumspingo, acti-
 uum, accusatiuo iungitur.
 περιπέλας. ἴος. ἢ. aspersio aquæ.
 περιπέλας. ἢ. τὸ. aquimarium, uasis ge-
 nus, uas purum.
 περιπέλας. ἴος. ἢ. circumspersio.
 περιπέλας. circumfluo flumen & circundo.
 περιπέλας. μ. ἴξω. π. ἡρα. circumscondo, acti-
 uum, accusatiuo iungitur.
 περιπέλας. δ. ἢ. circumfluo.
 περιπέλας. usquequaque purgo, περιπέλας
 περιπέλας. ἢ. δ. circumfluus. (εῖω).
 Π Ε Ρ Ι Σ .
 περιπέλας. circumblandior, ambio.
 περιπέλας. deducor tubis circūsonātibus
 περιπέλας. ἢ. tubæ sonitu excitatus.
 περιπέλας. ἢ. accumulatio & exaggeratio
 circa radices.
 περιπέλας. ἢ. δ. circumflexio.
 περιπέλας. accumulo, conlipo & inculco, cō-
 culco.
 περιπέλας. μ. ἴσσω. π. ἡρα. circumquatio, actiuū,
 accusatiuo iungitur.
 περιπέλας. ἴος. δ. ἢ. potens.
 περιπέλας. ἴος. δ. ἢ. durus, acerbus.
 περιπέλας. ἴος. feminale. Annotat Cœlius
 περιπέλας dicitur, quæ uulgo gremialia uel
 trauerlas uocat. Vnde & Menander puel-
 las περιπέλας gestare scribit. Utuntur &
 Latini hac uoce, ut Elaiæ tertio, & Horatius
 in epistolis:
 Nota refert meretricis acumina, sæpe catellam,
 Sæpe periscelidem raptam sibi flentis.
 περιπέλας. circumspicio.
 περιπέλας. obtenebro.
 περιπέλας. circumspicio.
 περιπέλας. ἢ. δ. circumcatulatio.
 περιπέλας. dicebant τὸ ἐν ὑπὸ πύλαις, in orbè
 τῶν φιλοσοφῶν circumferre.

περιπέλας. terram calcibus pulso.
 περιπέλας. μ. ἴσσω. π. ἡρα. distrahor, dis-
 stineor, περιπέλας.
 περιπέλας. detineri, distringi.
 περιπέλας. δ. occupatus, distentus.
 περιπέλας. ἢ. δ. contractio, circumflexio, di-
 uulsiō, & genus stratagematis apud anti-
 quos, occupatio. Hieronymus putat possè
 exponi distentionem.
 περιπέλας. μ. ἴσσω. π. ἡρα. circumfleto, contras-
 ho, conscindo, in diuersum atque in contras-
 rium traho, occupo. Ioseph. lib. pri. κατὰ
 τὸν ἄνδρα Ἰωνίου πολέμου περιπέλας, Cassio
 aduersus Antonium bello occupato, acti-
 uum, accusatiuo iungitur.
 περιπέλας. inuoluo.
 περιπέλας. ἴος. δ. ἢ. studiosus, uehementer asper.
 περιπέλας. affectabilis, dignus certamine,
 magno studio affectatus.
 περιπέλας. qui ferijs rebus gaudet.
 περιπέλας. ἢ. circumflexus accentus.
 περιπέλας. impariter. Vide Martian. lib. vij.
 περιπέλας. ἢ. superfluitas, abundantia.
 περιπέλας. ἢ. δ. abundantia.
 περιπέλας. μ. ἴσσω. π. ἡρα. abundo, supero, neu-
 trum, genitiuo iungitur.
 περιπέλας. τὸ περιπέλας.
 περιπέλας. ἢ. quod refat.
 περιπέλας. ἢ. δ. superfluus, nouus, præstans.
 περιπέλας. circum.
 περιπέλας. ambio.
 περιπέλας. ἴος. ἢ. casus, circumstantia, infortus
 nium, afflictio, status.
 περιπέλας. μ. ἴσσω. π. ἡρα. separo, uallo cingo.
 actiuum, accusatiuo iungitur.
 περιπέλας. τὸ. uallum.
 περιπέλας. μ. ἴσσω. π. ἡρα. ordino.
 περιπέλας. circumacta rota.
 περιπέλας, pro περιπέλας, circumstent.
 περιπέλας. μ. ἴσσω. π. ἡρα. cooperio, commu-
 nio, compono, orno, contraho, compres-
 hendo, comprimo, obuoluo, contego. πε-
 ριπέλας, tueor legem, actiuum, accus-
 satiuo iungitur.
 περιπέλας. lamētis & gemitibus circumso-
 περισερά. ἢ. columba. (nare).
 περισερά. ἢ. δ. columbariū, statio colum-
 barum. Dicitur etiam περισερά, ubi
 columbæ habentur & educant. Item uers
 benaca recta, herba columbis familiaris.
 Dioscor. lib. iij.

περιπέλας

περιστριβίον. s. τὸ. pullus columbinus, pipio.
 περιστροβίδης. εὐρ. δ. ἡ. columbacei generis.
 περισφάνω. corona cingo.
 περισφύγος. εὐρ. δ. ἡ. circumcoronatus.
 περισφύγιον. s. τὸ. pectorale.
 περισφύγιστος. οἱ. circumpositi.
 περισφύγιστρο. sistebant, mastabant.
 περισφύγιστροι. qui conciones & theatra lustrabant apud Athenienses: dicti sunt quasi circitores. Fiebat autem huiusmodi lustratio carthasis, hoc est, minutulis porcellis. Cælius lib. iij. cap. xxvi.
 περισφύγιστρον. δ. circumiens.
 περισσοα. τὰ. fornice.
 περισσοαχίλω. indagine cingo.
 περισσοαχίλω. μ. ἴσω. π. να. stipo, indagine cingo, stabulo, actiuum, accusatiuo iungitur.
 περισσοαχίλω. ἡ. comitatus.
 περισσοαχίλω. ἡ. latericeps, siue anceps.
 περισσοαχίλω. circumgemebat.
 περισσοαχίλω. circumfulguro. Lucas in A&C. καὶ ἐξείκων περισσοαχίλω ἀντὶ τὸ φῶς.
 περισσοαχίλω. circumfodio.
 περισσοαχίλω. circumfideo, obfideo.
 περισσοαχίλω. μ. ἴσω. π. να. circumuerto, actiuū accusatiuo iungitur.
 περισσοαχίλω. μ. ἴσω. π. να. idem.
 περισσοαχίλω. ἡ. conuersio, uertigo.
 περισσοαχίλω. τὸ. uelut, palliū. περισσοαχίλω αυλαεὺν pīctā & uersicoloria. Vnde Themistocles legitur regi Persarū respondisse, Sermones hominum περισσοαχίλω uersicoloribus persimiles esse. Etenim ut in illis cum extenduntur, ita & in his formas figurarū apparere, contractis uerò abscondi eandem atq; corrumpi: quare sibi tempore opus esse. Et Plautus in Pseudulo: Ita ego uestra latera loris faciam, ut ualidè uaria sint, ut ne περισσοαχίλω æquè pīctā sint campanica. Sunt etiā περισσοαχίλω circumuallationes.
 περισσοαχίλω. τὸ. ambitus columnarum, quibus formā accipit, habet enim in tres aut quatuor partes, porticus. Vitruuius: περισσοαχίλω in transuerso tertia parte longiora sint quā introfus, columna & tam alta, quā porticus latæ fuerint, &c.
 περισσοαχίλω. δ. qui columnis undecunq; sustinetur. in anno præterito. Gaza uult περισσοαχίλω scribi, quamquā περισσοαχίλω ubique obuium in exemplaribus.
 περισσοαχίλω. distraho, diuello, lacero, uexo, la-

nio. Sic etiam accipitur ut περισσοαχίλω, in diuersum & in contrarium traho.
 περισσοαχίλω. undiq; obturo.
 περισσοαχίλω. s. astrictus.
 περισσοαχίλω. μ. ἴσω. π. να. coërceo, actiuum accusatiuo iungitur.
 περισσοαχίλω. τὰ. ornamenta pedum, simbra, περισσοαχίλω. contine.
 περισσοαχίλω. abscondo.
 περισσοαχίλω. incolumis sum, seruior à morte.
 περισσοαχίλω. μ. ἴσω. π. να. saluo, libero, proprie tandem seruo, actiuum, actiō iungitur.
 περισσοαχίλω. μ. ἴσω. π. να. accumulo, actiuū accusatiuo iungitur.
 Π Ε Ρ Ι Τ.
 περιτάω. erro.
 περιτάω. amputo, actiuum, actiō iungitur.
 περιτάω. φρενόςμω. fossa circumdatus.
 περιτάω. φρενόςμω. μ. ἴσω. π. να. fossa cingo, circumfodio, neutrum, accusatiuo iungitur.
 περιτάω. obtendor.
 περιτάω. circumuallo, morior, actiuū, accusatiuo iungitur.
 περιτάω. ατο. τὸ. circumuallatio.
 περιτάω. μ. ἴσω. circumuoluo, morior, actiuum, accusatiuo iungitur.
 περιτάω. circūcido, extenuo, diminuo quod etiam accido Latini dicunt. Liuius: Accisæ à Camillo Volcorum res. actiuum, accusatiuo iungitur.
 περιτάω. insidiari, mali aliquid moliri.
 περιτάω. ἡ. solertia.
 περιτάω. erodo.
 περιτάω. τὸ ἐνδύομαι ἢ περιτάω. amico, circumdo, induo. Est etiā τὸ περιτάω, concilio, quæro parioq;. Item accomo modo, tribuo, do. Præterea assigno, tribuo alicui rem aliquam. Quod Cicero dixit: Omnem aut sermonem tribuimus nō Thethono, sed M. Catoni. περιστάω. ἡ. ἰσχυρὰ uertit.
 περιστάω. ἡ. liquefactum argentū.
 περιστάω. τὰ. ligna prominentia iuxta puppim.
 περιστάω. mēbrana illa interior uentris quæ omento iungit. Ea omnia intrinsicè exteinteguntur. Ab ilibus à pube sursum uertus ad præcordia peruenit.
 περιστάω. ἡ. ἡ. circuncisio, qua uoce Paulus omnes ludæos complectitur, sicut contra præputij nomine omnes Ethnicos.
 περιστάω.

περιστάω. s. τὸ. torques.
 περιστάω. circumago, & interdum circumacta uerto & percello. Interdum in bonam partem accipitur, ut cum res male ccepta bene uertit. περιστάω. dicitur ἀντὶ τὸ σφάλα, in errorem induco, & impello, ut περιστάω ἀντὶ τὸ σφάλλομαι: quod etiam dicitur, quū hominis consilium in diuersum agitur, uel in bonam, uel in malam partem: ut si quis cæcum rellā ingredientē in diuersum flexat, uel retrofus conuertat, uel uice uersa aberrantem in rectam uiam, rellāmpitationem reponat. Budæus.
 περιστάω. s. foramen.
 περιστάω. δ. scutula apud Vitruuium.
 περιστάω. detero.
 περιστάω. τὸ δροσῶ. Demosthen. ita uocat Aechinē, id est rabulam & uasamentū fori, quasi tritum in forensibus rebus, ἢ ἀεὶ ἀποσπορὸν συνοφάντη, & qui omnes uasitelas percellat. Dicitur enim περιστάω, quasi περιστάω, ἢ περιστάω περιστάω.
 περιστάω. ἡ. circutio.
 περιστάω. ἡ. genus tonsuræ.
 περιστάω. s. δ. rotundus.
 περιστάω. peredo.
 περιστάω. s. τὸ. quod superest.
 περιστάω. μ. ἴσω. π. να. resto.
 περιστάω. multa loquor.
 περιστάω. τὸ. impar.
 περιστάω. impar sepe significat, maximè apud Arithmeticos, περιστάω lingua communi, nam duplici ἢ scriptum Atticum est.
 περιστάω. ατο. τὸ. excrementum, sterces.
 περιστάω. non modo excrementum significat, sed etiam hominem excrementis abundantem.
 περιστάω. ἡ. supereffluitas, excrementum.
 περιστάω. incido, offendo, obuiam fio. Synellus pro ἰντυχάνω dixit. Frequentius tamen ἰντυχέω dicit Plato pro superuenio, & fortè aduenio super seruenio. Erasimus nonnunquam uertit nancifcor. περιστάω. Gaza uertit interfui, neutrum, datiuo iungitur, quære τυχάνω.
 περιστάω. ἡ. ἡ. sonitū tympanorum agor in furorem.
 Π Ε Ρ Ι Υ. Π Ε Ρ Ι Φ.
 περιφάω. singulari iniuria afficio, omnigenere iniuriæ afficio.
 περιφάω. ἡ. splendor, prospectus.
 περιφάω. manifestus.

περιφανής. εὐρ. δ. ἡ. circūspectus, conspicuus, præclarus.
 περιφανής. οὐ. δ. facundus.
 περιφανής. s. δ. clarus.
 περιφανής. ἡ. irradiatio.
 περιφανής. α. ἡ. circumferentia, circumlatio, rotatio, superficies, superscriptio. Est etiā hallucinatio, & uita errabunda.
 περιφανής. εὐρ. δ. ἡ. circumferibilis, rotundus, globosus.
 περιφανής. uagor, erro, palor. Est etiam eodem reuoluo.
 περιφανής. οἱ. dicuntur qui fercula in conuiujs circumferunt & sternunt in mensis, quū unicuiq; partes adponuntur, & lances distribuuntur.
 περιφανής. circumfero, id est mecum semper fero, in comitatu meo fero. Est etiam trahendo, per ora oculosq; hominū circumduco, quod & περιφάω dicitur. Item in errore induco uel perturbo, & circūago, eodem reuoluo, ut περιφάω. Insuper perfero, ad extremum usq; tolero, περιφάω. Est & in diuersum fero atq; in contrarium. Adhæc epula in conuiujs circumfero, actiuum, accusatiuo iungitur, require φέω. Item περιφάω, refert. Herodot. Erat. οὐτὲ μὲ περιφάω οὐδὲρ ἀδύνα τεύω.
 περιφάω. ita fugio ut ad extremū euadam, uel ad extremum euado, & superstes sum.
 περιφάω. s. popularis.
 περιφάω. τὸ σὺν ἡμῶ ἢ φθορῆ περιφάω.
 περιφάω. ardens, perustus, perardus.
 περιφάω. τὸ. tunicis conuolutus, uel tunicas dimittens.
 περιφάω. s. δ. deliberatus, decorticatus.
 περιφάω. detrahi corticem.
 περιφάω. ἡ. amburo.
 περιφάω. s. δ. pertrepidus.
 περιφάω. pauco. cum accusatiuo.
 περιφάω. μ. ἴσω. π. να. circumambulo, neutrum absolutum.
 περιφάω. s. ἡ. uagus.
 περιφάω. ἡ. reuolutio, circumlatio. Est ferculorum missus, qui conuiujs apponuntur, aut singulis cōuiuis: aut quaternis ut nunc fieri solet. Est etiam hallucinatio, & uita errabunda, error, erratio, quod cōuenit cum significatione uerbi περιφάω. Vide cōmentaria Budæi.
 περιφάω. οὐ. δ. uersatilis.
 περιφάω. δ. qui se circumagit, uersatilis.
 Ff περιφάω.

περιφραγμα. απω. τὸ. circumseptio, pars cur-
 rus, obex, maceria.
 περιφραδίας. ritē, peritē, scienter.
 περιφραζομαι. μ. άσωμα. τ. ασμα. decerno, cir-
 cumloquor. deponens absolutum.
 περιφρασις. ιος. η. circumlocutio, circuitus lo-
 quendi, Quintilian.
 περιφραση. circundo sepimento.
 περιφρονω. μ. ησω. τ. ηησ. contemno, confyde-
 ro, contempler, inquirō, scrutor. actiuum,
 accusatiuo iungitur.
 περιφρων. ονος. δ. η. castus, prudens, περιωδ-
 φρων, άγαρ σουτεδς, περιωδς φρονωμ.
 περιφύομαι. adnascor.
 περιφύς. ύντω. δ. complexus.
 περιφώνια. circumfono, resono.
 περιφωρος. s. deprehensibilis, deprehensus
 uelut in furto, manifestus, qui inficiando
 non est. (tes.
 περιφάσαστω. οί. operientes, operculis tēgen
 ΠΕΡΙΧ. ΠΕΡΙΨ. ΙΟ.
 περιχάνω. deuoro, obhio, arrodo, ueluti car-
 nes, quum lapides, quibus iactantur, com-
 mordent.
 περιχάιρω. supra modum lætor.
 περιχαράσσω. απω. τὸ. loci alicuius moni-
 mentum.
 περιχαράσσω. μ. άσω. τ. άσω. w. άχα. difumpo, remo-
 ueo, scarifico.
 περιχαρία. ας. η. immoderata lætitia.
 περιχάρεια. ας. η. lætitia elata.
 περιχάρης. supra modum lætus, gaudiosus, qui conse-
 quitur gratiam ex aliquo.
 περιχέω. circumfundo, confundo.
 περιχόρευω. circumfugio, tripudio.
 περιχρισος. δ. circumlitus.
 περιχρυσος. δ. inauratus.
 περιχυμι. και
 περιχύνω. circumfundo.
 περιχώρα. δ. discedo, peragro.
 περιχωρος. undiq; finitimus. Matth. iij. περι-
 χωρος τῷ Ιορδάνη, regio undiq; finitima Ior-
 dani.
 περιψάω. μ. ησω. τ. ηησ. rado, abstergo, limo.
 actiuum, accusatiuo iungitur.
 περιψυμα. απω. τὸ. scobs, nauci, sterquiliniū,
 quisquiliz, omnium rerum purgatio, putas-
 men: Ambrosius lustramentum interpre-
 tatur. Budæus in Pandect. scobem & ras-
 mentum, & quicquid limando deteritur,

interpretatur. Et ramenta uestigioū, quæ
 ut fordida abijciuntur. Erasmi. cuiusuis rei
 putamen.
 περιψυκτος. s. δ. frigidus.
 περιψυξις. rigor, est affectio febre laborantiū,
 quæ præcedit horrorem, hoc est φρίκη, sibi
 gilitas.
 περιψύχεται. perfrigescere, id est ψύχεται.
 περιωδυνέος. perlustratus.
 περιωδυνία. ας. η. circumdolentia.
 περιωδυνος. qui toto corpore est contusus, &
 dolore uehementi affectus.
 περιωθω. pulso, uexo, malè accipio, suggilo,
 iniuria afficio.
 περιώμιον. s. τὸ. supparus.
 περιώμ. όντω. δ. superstes, adhuc uiuens.
 περιωπή. ης. η. specula, locus conspicuus. ἢ
 περιωπής όρμη, limis oculis uidere.
 περιώσιον. τὸ. superflue, præter conueniens.
 ΠΕΡΚ. ΠΕΡΝ. ΠΕΡΟ.
 περιωξω. μ. άσω. τ. άσω. maturefco, maturitas
 te nigresco. neutrum absolutum.
 πέριη. η. perca piscis. περιης etiam dici posse
 putat Aëtius.
 περιυνός. ού. δ. niger, uarius.
 περιρραμαι. uendo, deponens, accusatiuo iun-
 gitur. idem περιρω, unde πόρην scotti, quod
 corpore quæstum faciat.
 περιράς. δ. uendens.
 περιράσω. mitto ad uendendum.
 περιράται. uenditur.
 περιρονατρίς. ιδος. η. peplum, & uestis quædā
 quæ succingebatur & fibula colligebatur.
 περιρόα. μ. ησω. τ. ηησ. ἢ
 περιρονέω. μ. ησω. τ. ηησ. fibula necdo, neutrum,
 accusatiuo iungitur.
 περιρόη. ης. η. fibula.
 ΠΕΡΡ. ΠΕΡΡ.
 περιπερέωμαι. μ. έσωμα. τ. ευμαι. ago petre-
 ram & temerariē, adulator, extollor, ostento
 me. Sic ferē interpretatur Hesychius. alij,
 garrigo, quasi τῶς λόγους περιφρέωται, quod
 locutulei sermonibus ambagibus molesti
 sint: alij, præceps sum & temerarius. à Per-
 peris fortē fratribus cōficta uox, de quibus
 Erasmus in prouerbio. Ne in Melamplgū
 incidas. Vsurpauit Paul. ad Corinth. pri-
 ma, cap. xij. ἢ άγάπη οὐ περιπέρεται, Chari-
 tas non est procax, uertit Erasmus. Depo-
 nens est absolutum.
 περιπερος. s. δ. procax, temerarius, præceps.
 Vulgarius interpretatur inconstantem, &
 leuem.

leuem. Vox à Cercopum motibus ducta,
 qui Perperi etiam uocati sunt, sua improbi-
 tate nobiles. Eras.
 περιπλοβοι. Perihœbi, gens Epirotica.
 περιρ. apud ueteres Græcos signific. περιρς οί.
 περιρσασα. ης. και
 περιρσάνα. ας. η. και
 περιρσάουη. ης. η. Proserpina.
 περιρ. κυβερητικός βόλος, cuborū iactus quidā.
 περιρσι. Persicē, more Persarum.
 περιρσι. anno præterito. pro nuper etiam ac-
 cipitur. δ περιρσι όρτω, frumentum annotis-
 uum, id est superioris anni.
 περιρς. υνος, res ex anno præterito.
 περιρσινός. ού. δ. adolescens, qui iam ex ephē-
 bis excessit.
 περιρσινοι ηγεμύνες. superioris anni duces.
 περιρ. μ. έρω. τ. ρησ. transfigo, penetro, tran-
 sico, actiuum, accus. iungitur.
 Π Β Σ. Π Β Τ.
 περιρ. cecidit.
 περιρμα. casus, πτώμα.
 περιρσοι, pro τῶσιν. ceciderit.
 περιρσος. uellus, ouis.
 περιρτα. ludus talorum.
 περιρθηα στήλη. cibi cocti, Herodo.
 περιρτω. τὸ. τῶσος.
 περιρτω. medicamenta composita molli lana
 quæ sceminibus subijciunt inter naturalia.
 περιρτω. s. δ. talus, id est ludus.
 περιρτω. patior, & pro τῶστω.
 περιρτω. lapsus, pronus, siue prostratus.
 περιρτω. μ. άσω. τ. τῶστω. extendo, pando,
 sterno. actiuum, accus. iungitur.
 περιρθηδες σῦες, porcelli saginati.
 περιρθηοι. οί. uituli, à cornibus uidelicet, quæ il-
 lis instar ramorum sunt, hoc est, ἀπὸ τῶμ τῶ
 τάλωμ. Athenæus lib. θ'.
 περιρθηομ. ον. τὸ. folium, lamia.
 περιρθηδης. εος. δ. η. lanis similis.
 περιρτω. uolo, uolās.
 περιρτωμ. μ. άσω. τ. άσω. και
 περιρτω. pando, extendo, aperio. actiuum,
 accusatiuo iungitur.
 περιρτωμαι. uolo. las. deponens absolutum.
 περιρτως. s. δ. galerus, petasus, uox Latinis fa-
 miliaris, cum pro pileo, tum pro calciamē-
 to, hinc herba petasites forma galeri.
 περιρτωρ. s. τὸ. laqueus, περιρς, βάλος, σάως.
 Suidas.
 περιρτα. η. talorum ludus.
 περιρτα. τ. uolucres.

πετανός. ού. uolatilis.
 πετανός. ού. δ. idem.
 πέτευθωρ. idem quod πέταωρ, siue affer cum
 laqueis, παρα τὸ εὐδερμ εν άπὸ τῶ πέτανα: quod d
 in eo aues decumbentes, laqueis impedis-
 tæ, deprehendantur.
 πέτευρορ. s. τὸ. trabs, tignum, lacunar.
 πετευρικός. ού. δ. lusor taxillorum.
 πετεύω. μ. έσω. τ. υησ. ludo talis. neutrum
 absolutum,
 πέτομαι. uolo, las. deponens absolutum.
 πέτρα. ας. η. saxum, cautes, petra, loci nomē.
 πετράος. Neptunus appellatus est, à Mythi-
 cis, quod olim super saxo confopitus Vris
 nam profuderit genitalem, unde enatus sit
 equus primus, quem dixere σῆνφιον.
 πετράος. ήεστω. δ. saxofus.
 πετρίδωμ. aduerb. lapidatim, lapidibus, lapi-
 dum in morem.
 πέτριος. s. δ. saxeus.
 πετρίδολος. s. iactor lapidum.
 πετρίδιον. s. saxulum.
 πέτρος. s. δ. saxum. Inde πετροσίλιον, quasi
 saxeam apium, & in saxis natum.
 πετρώ. μ. άσω. τ. άσω. lapido. actiuum, accus
 fatiuo iungitur.
 πετρώδης. εος. δ. η. saxofus.
 πετρώροφος. s. δ. cx saxis laqueatus.
 πέτρω. talus, taxillus.
 πέτρω. μ. έξω. τ. εχα. pecco, concoquo, matu-
 ro, digero, panem facio, uolo, las. πέτρω
 τῶ όρμηρ dicunt Græci, αντί τῶ περῶσαι, &
 mollire. quod & περιρτωρ dicitur, hoc est
 περιρταπανωρ, ἢ περιρταρῶσαι. Sic Cicero, Vt
 eius ista odia non absorbeam solum, sed et-
 tiam cōcoquam. Quod ideo factum, quia
 cibus in stomacho dum digeritur, mollitur
 & consumitur. hoc etiam περιρτωρ dicitur.
 neut. & actiuum, accusatiuo iungitur.
 Π Ε Υ. Π Ε Φ.
 πευθῆρ. υνος. δ. interrogatio, is qui sciscitatur,
 id est, secreta interrogat, explorator.
 πευθόατο. audirent.
 πευθόμαι. μ. έσωμα. τ. ευμαι. audio, interro-
 go, sciscitor, scitor, disco, exploro.
 πευθελιμος. s. δ. densus, prudens, amarus, ins-
 telligens, acutus.
 πευθεδανός. ού. δ. amarus, lætalis.
 πευθη. ης. η. picea, arbor cornifera folijs tenu-
 ioribus quàm pinus, magnitudine quoq;
 minor. Ex hac Panes Satyriq; corollas fa-
 citabant, teda.

πιτυρίτης ἄρτων. furfura ceus panis, id est, cui ni hil furfuris ademptū est. Dicitur etiam αὐτὸ πῦρος. Cicero cibarium panem uocat.
πιτυρορ. γ. τὸ. furfur, tam capitis sordes, quàm farinae purgamentum. Demosth. pro Cte siphonte Aeschini obijcit, quòd cum aliàs turpiter atque sordide ab ineunte pueritia feruierit, tum puerum eum πικρὸν ἢ πικρὸν ἀπομάζοντα appellat, hoc est, luto & fursure abstergentem.
πιτυρόδης. εος. δ. ἡ. fur furus, furfuraceus.
πίτυς. υος. ἡ. pinus, pinetum.
πιτυώδης. habens formam lacti coagulati.
πιφάσιω. dico, nuncio.
πιφάσιωμα. delibero, cōsulo, sentio, induco.
πιφάσιω. πικράσιω.
πίωρ. ονος. δ. pinguis, opimus.

Τὸ Π μικρ τὸ Λ.

Πλακάντι. erraticē.
πλαγγος. γ. Plancus, aquilæ genus, de quo Plinius.
πλαγγώρ. όνος. δ. ornamentū quoddam puelle ex cera factum.
πλαγία. τὰ. latera.
πλαγιαίω. μ. άσω. π. αμα. obliquo.
πλαγιαλος. γ. δ. tibia obliqua ex loto, à Libyibus inuenta.
πλαγίος. ου. δ. obliquus, transfuersus.
πλαμοσύντακτορ. γ. τὸ. cum obliquo constructum.
πλαγίως. oblique, dolose.
πλαγγίμ. erraui.
πλαδαρός. ου. δ. humidus & flaccidus, imbecillis.
πλαδαράωμ. ατω. τὸ. imbecillitas, languor.
πλαδῶ. humecto.
πλαδῶμαι. μ. άσωμαι. π. ασωμαι. erro, proficiscor.
πλαδάνη. ης. ἡ. uas in quo fit panis & placenta, quod & πλαδανος dicit.
πλαδῶ. appropinquo.
πλαίσιορ. γ. τὸ. genus mensuræ, quadrata acies militum quæ & à nonnullis πλινθιορ dicta est, & lateris forma. πλαίσιορ proprie est ὅταν ἐν τεωάρωρ πλεῖρωρ γίνηται δ παρας ταξίς, οὐκ ἐν τριώνω, ἀλλ' ἐτερομήκη σχήματι, ita ut longitudo longè supereminet altitudinem. Vide Comment. Bud.
πλαίσιος. γ. δ. obliquus, quadratus, latus, lateris.
πλακάς. τούς. crustas massasq̄ uocant in tabellæ formam congestas.

πλακερός. ου. δ. latus, ta. tum.
πλακοῦντιορ. γ. τὸ. placentula.
πλαμοῦς. οῦνω. δ. errans, uagabundus, placenta, nomen ex fynæresi cōtractum, à πλάκω, quod idem significat.
πλακταί. αι. saxa quædā in mari quæ ab alijs symplegades appellantur.
πλακῶ. incursto.
πλακῶδης. δ. planus tabulatus, cancellatus.
πλαμμελάρ. τὸ ὑβρίσηρ.
πλανάομαι. μ. ἡσομαι. π. ημαι. erro. deponens absolutum.
πλανάω. μ. ἡσω. π. ηνα. seduco, impono, actiui accusatiuo iungitur.
πλάνη. ης. ἡ. error.
πλάνης. ητος. δ. planeta, erratica stella, erro. nis
πλανησιδέωρ. γ. Α. Aristotle. uocat molā, quòd locum orbiculatum habeat.
πλανήτης. γ. δ. uagus, idem πλανητός, erro.
πλανήτις. ιδος. ἡ. errabunda.
πλάνος. γ. δ. seductor, impostor, erro. Gellius putat in M. Tullij oratione pro Cluentio, πλάνους esse sycophantas, alij uero non sycophantas delatores ue accipiunt, sed scurras: nec hoc quidem simpliciter, sed certos & sui generis impostores, decollatoresq̄ à fallendo nominatos. Memorabilis inter hos fuit Pantaleon, qui decessurus utriq̄q̄ filio imposuerit, seorsum illis prodendo, qua parte domus infodisset aurum, quod nulli quàm erat. Sed & alterius cuiusdam scurre meminit Horat. in epistolis hisce uersibus:
Nec semel irrisus triujs attollere curet
Fractò crure Planum, licet illi plurima manet
Lacryma, per sanctum dicat iuratus Osirim
Credite, non ludo, crudeles tollite claudum,
Quere peregrinum uicinia tota reclamet.
πλανήτω. erro.
πλαξ. κός. δ. tabula, crusta, tabula lapidea, quicquid aliquo modo latum est πλαξ dicitur: ut πλαξ ὄρους, montis equor & cuius planicies arari possit, aut à pecore depasci.
πλασίω. μ. άσω. π. αμα. multiplico, actiui accusatiuo iungit.
πλασίς. ιος. ἡ. formatio, μάθησις, ἀνάμειξις.
πλάσμα. ατω. τὸ. figmentum, commentum, & simulatio, hoc est, σχηματισμός. Erat etiā uerbum theatricum, & artis tibicinum.
πλάσματίας λόγος. ἢ
πλάσματικός λόγος. δ. πειπλασμένος, commentitius sermo.
πλάσμος. ου. δ. latitudo.

πλασμός. γ. δ. figulus.
πλασμορ. γος. ἡ. lanx, trutina.
πλασμή. ars figulorum, figmentū apud Lucianum.
πλασμός. ου. δ. figulus.
πλασογράφος. γ. δ. falsarius.
πλασός. ου. δ. fictus.
πλασοργῶ. effingo, imitor.
πλασός. falsō.
Π Λ Χ Τ.
πλαστόρ. ης. ἡ. strepitus.
πλαστορῆ. ἡς. ἡ. crepitaculum æneum quoddā Archytæ inuentum, quo pueri detinerent à peioribus, tempusq̄ hoc oblectamento fallerent.
πλαστονιορ. ου. τὸ. crepitaculum quo pueri sopiuntur, & amantium ludus quidam.
Item papaueris folium.
πλασμάω. ωνος. δ. fouea mari uicina, quæ manintumescente aquā accipit salsam, cuius modi Rhodi fuit, teste Strabone lib. 4.
πλατάνισος. ου. ἡ. ἢ
πλατάνος. platanus. πλατάνισος speciem habet superlatiui, & significatum denominatiui, ἀπὸ τῶ πλάτης. habet enim arbor illa lata folia.
πλατανάδης. δ. ἡ. in modum platanis.
πλατανάωρ. ωνος. δ. platanetum.
πλατανώνης. foueæ in quibus est aqua pluuiarum mari uicinæ. Alij πλάσμωνες.
πλατῆα. ας. ἡ. platea.
πλατῆορ. γ. tabella.
πλατῆ. ης. ἡ. remus, nauis.
πλατισμός. uitium oris, cum nimium diducis faucibus & ore plus satis patulo sermo promitur, cui opponitur ἰσχυρότης.
πλατῆρ. ἀλαζονεύεσθω, superbire.
πλατῆορ. propè, Doricè pro πλινθιορ.
πλατῆρ. ιδος. ἡ. coniunx siue uxor, παρὰ τὸ περὶ τῆς ἄνδρῆ ἡ ἀπὸ τῶ κοίτη.
πλατῶ. εος. τὸ. latitudo.
πλατῆμαι. ἢ
πλατῆω. μ. άσω. π. αμα. fingo, id est, more figuli formo, emplastro, fingo, id est, προσπονοῦμαι, simulo. πλατῆμαι τὸν εἶδῶτα, ago scienciam, simulo me scire. πλατῆμαι διαιωσύνωρ, ἀντὶ τῶ σχηματισμοῦ διαιωσύνω. quod etiam ὑποκεινομαι dicitur. accusatiuo iungitur.
πλατῆσιμ. qui est amplo uentre.
πλατῆσιω. μ. ἴσω. π. ια. papaueris folium, quod platanionem dicitur, sinistra teneo,

atque dextra percutio, & inde sonum elicio, qui amantium ludus erat. Capitur & pro eo quod est arrogans sum & superbio.
πλατῆλωωρος. γ. δ. cui lingua latior.
πλατῆλωος. cui lata cauda.
πλατῆνω. μ. ὑδῶ. π. υνα. dilato, actiui, a cōiungitur.
πλατῆρωχα. τὰ. quæ sunt lato rostro.
πλατῆς. εος. δ. latus uber, adiectiuum.
πλατῆσμος ἐπίθις. uestis quæ Latinis latus clauus dicitur.
πλατῆσμάτας. δ. apud Bæoticos qui domū aut agrum propè habet.
πλατῆσνωχος. γ. latus ungues habens.
Π Λ Ε.
πλεγγίς. ἰδος. ἡ. uas olearium, strigil.
πλέθμ. intexte.
πλέγμα. ατω. τὸ. rete, omne textum, crines intorti.
πλεθριάωρ. ου. τὸ. genus mensuræ. Accipitur etiam adiectiue δ πλεθριάος, ἢ πλεθριάια, & τὸ πλεθριάωρ, pro magnitudine unius iugeris, quasi dixeris iugeralis.
πλέθρορ. ου. τὸ. iugerum interpretatur à Laurentio, mensura centum pedum, ut inquit Suidas. Herodotus: ἐν δὲ ἑκατόρ ὄργυια δίκωμαι σάδιον εἰσι ἐξάπλεθρορ. Vnde apparet sextam stadij partem esse πλεθρορ. Hinc uerbum ἐμπλεθρίσηρ, obire quoddam certaminis genus in huiusmodi terræ mensura.
πλεάς. άδος. ἡ. pleias sydus in fronte tauri dictum, uel à πλεῖρ, quòd navigationis tempus ostendat: uel à πλεῖνες, quòd pleiades septem appareant, quæ Latinè Vergiliæ uocantur.
πλεῖρ. ἀντὶ τῶ πλείορ. Vide Comment. Bud.
πλεῖορ. ονος. τὸ. plus.
πλεῖος. ου. δ. plenus.
πλεσάνης. ἢ
πλεσαχόθηρ. sexpenumero, quàm plurimum.
πλεσηρίάω. μ. άσω. π. αμα. pluris quàm par est, aut quàm emi, rem æstimo, τὸ ὑπερβάλλω, pluris quàm omnes liceor. ὑπερτιμῶμαι.
πλεσηρισμός. ου. δ. iniqua æstimatio.
πλεσορ ὄσορ. quàm maxime.
πλεσος. γ. δ. plurimus. ὅπερ τὸ πλεῖσόν ἐστι, id est, frequentissimè. Terentius:
Domum ire pergam ubi plurimum est.
Τὸ πλεῖσόν γε, summum, pro ad summum.
Τὰ πλεῖσα, frequenter, plæ unq̄. Vide Cōmentaria Bud.
πλεσός. ου. δ. fluuius apud Delphos.

πλεῖωρ. ονος. ὁ. copiosior.
πλεῖωρ. ὄνος. ὁ. annus dictus, quod in eo com-
pleantur tempora.

πλεῖωρ. κοῖρε, συνουσία ἐστὶν, πᾶρά τὸ πλεῖωσαι.
πλεῖωρ. ἴσος. ἡ. rete, laqueus, crinis. πλεῖωρ. ἀνα-
dicuntur ea Polypii brachia, quibus necit
& inexplicabili vincit nexu, quos cirros uo-
cat Plinius. Quid flagella.

πλεῖωρ. ἴσος. ἡ. res plicata, ut chorda.
πλεῖωρ. οὖ. ὁ. plicatus, plicabilis, textus.
πλεῖωρ. μ. ἔξω. π. ἐχα. plico, texo, cōcinno. acti-
uum, accusatiuo iungitur.

πλεῖωρ. mucus narium.
πλεῖωρ. ονος. τὸ. plus. πλεῖωρ. ἔλαττωρ, plus mi-
nus, ut etiam dicitur Latini. πλεῖωρ. ἔλαττωρ, ἀν-
τὶ τῷ πλεονεκτήρι. πλεῖωρ. ποιεῖν, promouere,
proficere: dicitur etiam πλεῖωρ. φέρεσθαι. huic
opponitur ἐλάττωρ. ἔλαττωρ, deteriore conditio-
ne uiuere.

πλεῖωρ. ἰσος. μ. ἄσω. π. αἰα. plus quam oportet fa-
cio uel dico, superabundo, copia est, pluri-
mum occupo in re quadam.

πλεῖωρ. pluries, sæpe.
πλεῖωρ. ἰσος. οὖ. ὁ. superabundantia, adiectio-
nis uitium.

πλεῖωρ. ἰσος. ἢ ἀπλῶς opponuntur.
πλεῖωρ. ἰσος. dicitur qui omnia habet inferiora,
& qui uincitur ab aliquo exuperate aut ex-
huberante, quod ἐλαττωσθαι uocatur. genit-
iuo iungitur.

πλεῖωρ. ἰσος. μ. ἴσω. π. αἰα. plus possideo, omnia
superiora habeo proprie, ut Cicero de ora-
tore locutus est. Iungitur accusatiuo & geni-
tiuo. Synef. genitiuo & datiuo iunxit. Dic-
tatur interdum πλεονεκτήρι, cui plus incom-
modi accidit. Demosth. etiam accipit pro
legatum præcipuū capere. Quoniam uerò
homines cupidi, fraudulentī, & interdū ui-
olenti esse solent, ideo πλεονεκτήρι pro frau-
dare, circumuenire, & eripere extorquere ἔρ-
ponitur.

πλεῖωρ. ἰσος. π. τὸ. superiores partes, melior
conditio, & uice uersa μειονέκτημα & ἐλάττω-
μα. lucrum, præcommodum.

πλεῖωρ. ἰσος. ὁ. auarus, diues, alienorum usur-
pator.

πλεῖωρ. ἰσος. Aristot. pro fraudatore & circū-
scriptore dicitur: qui etiā uiolentum, & ty-
rannicum significat.

πλεῖωρ. ἰσος. cum lucro.

πλεῖωρ. ἰσος. οἰ. superatī.

πλεῖωρ. ἰσος. ἡ. auaritia, lucrum, prærogatis

ua affectio illa animi circumscribendi auis
da, & ex pleniori aceruo pleniores sibi par-
tes desumere parata, plus habendi acquiri
rendiqz cupiditas immo dica, auaritia ἔρ-
cunfcribens, quæ sibi partem maiorem ius-
ta præcidit, & uitium eius, qui in omni re
præcipuū quippiam habere uult. Cui opo-
ponitur ὁμαλῆς διαταξ, ciuilius iustitiae conser-
uatrix.

πλεῖωρ. ἰσος. πῶρ. ἄλλωρ. præsto alijs.
πλεῖωρ. οἰ. ὁ. plenus.

πλεῖωρ. ἰσος. ὁ. ἡ. pulmōni similis.
πλεῖωρ. ονος. ὁ. pulmo apud Atticos, qui as-
liās πνεύμων dicitur.

πλεῖωρ. πλεῖωρ. τὸ. pro πλεῖωρ. ονος. apud He-
rodot. ἐξὸ ἀντὶς τὸ πλεῖωρ. μετοχὸς ἐστὶν.

πλεῖωρ. ἰσος. ἡ. latus, lateris, costa.

πλεῖωρ. ἰσος. costæ.

πλεῖωρ. ἰσος. ὁ. ὁ. laborans latere.

πλεῖωρ. ἰσος. ἡ. dolor laterum.

πλεῖωρ. οἰ. τὸ. latus.

πλεῖωρ. ὄνος. ἡ. urbs Aetoliæ.

πλεῖωρ. ἰσος. nauigandum.

πλεῖωρ. μ. ἴσω. π. εἰνα. nauigo, neutr. absolutū.

πλεῖωρ. ὁ. ὁ. plenus.

Π Λ Η

πληγῆ. ἴσος. ἡ. plaga.

πληθῖον. ὁ. τὸ. modus quidā instruendæ aciei,
& proficiscendi gradatim.

πληθῖος. ἰσος. τὸ. multitudo est, & magnitudo
& copia. Licet proprie numerum signifi-
cet, ut Aristotel. docet in quarto πῶρ μετ' τὸ
φυσικῶν. unde τὸ πλεθῖος plebs, & οἱ πολλοί,
hoc est uulgus.

πληθῖον. ὁ. τὸ. gubernaculum ratis.

πληθῖον. μ. οὖμαι. abundo, cresco, multipli-
cor, amplificor.

πληθῖον. οὖ. ὁ. pluralis.

πληθῖον. μ. ἴσω. π. υἰα. multiplico & multipli-
cor, amplificorqz, abundo, actiuum, accusa-
tiuio iungitur.

πληθῖος. ἰσος. ἡ. multitudo.

πληθῖος. μ. ἴσω. π. υἰα. impleo, plenus sum,
multus sum & abundo.

πληθῖος. μ. ἴσω. π. υἰα. impleo. Est & multum
esse & abundare. Ita fit ut πληθῖος & πληθῖ-
ος pro eodem dicantur, actiuū, genitiuo
iungitur.

πληθῖος. ἰσος. ἡ.

πληθῖος. uerbum est medicorū. Galen. ὅταν
μὲν δημοσίως ἀλλήλοις ἀξίωσιν οἱ χυμοὶ πλε-
θῖος τῶτο ἢ πλεθῖος ὁνομαζομένη.

πληθῖος.

πληθῖος. dicitur homo cum humoribus &
succis eius redundat corpus.

Π Λ Η Κ Π Λ Η Μ

πληθῖος. percutere.

πληθῖος. ὁ. ὁ. percussor. Refertur item ad acer-
bitatem lingue, significatqz obiurgatorem
conuiciatoremqz. Sic & apud Horatium
uerbera lingue legimus. Mordax.

πληθῖος. pugno, pungo, iniuria afficio.

πληθῖος. ὁ. τὸ. calcar, a culcus.

πληθῖος. ὁ. ὁ. calcariger.

πληθῖος. ὁ. τὸ. ἰσος.

πληθῖος. ἰσος.

πληθῖος. augmentatio fluminum, inundatio.
Scribitur & πλεθῖος duplici μ.

πληθῖος. ἰσος. π. υἰα. adpropinquo, impleo.

πληθῖος. ἰσος. ἡ. delictum, commissum, im-
probitas.

πληθῖος. perperam fieri, & ἀδικεῖσθαι, ini-
uria affici. πλεθῖος τῶν θεῶν, qui peccato
offenditur. & τὰ πλεθῖος πιαculα dicitur.

πληθῖος. μ. ἴσω. π. υἰα. delinquo, πλεθῖος
ἢς τι ποιῶ, & inique quippiā per iniuriamqz
ago, hoc est, ἐξυβρίζω. πλεθῖος εἰς τὸν θεόν
ἢ εἰς τὸν ἑρῶν τῶν θεῶν, piaculum admittere.
ἀξίωται πλεθῖος ἢ ὁ ποταμός, cum uiolen-
ta inundatione secum rapit segetes uel tur-
guria, neutrum absolutum.

πληθῖος. ὁ. τὸ. prouentus qui ex dam-
natis in ære procedit.

πληθῖος. ἰσος. ὁ. ἡ. errans, ignarus, incondi-
tus, incompotus, ἐμειλίχης. Est & uitiosus
culpabilis, mendosus, culpandus.

πληθῖος. ἰσος. ἡ. inundatio, exundatio.

πληθῖος. ἰσος. τὸ. unda cum frangitur nō pro-
cellosa. Est & arx Syracusanorum.

πληθῖος. ἰσος. ἡ. inundatio, πλεθῖος, πλεθῖος.

πληθῖος. οὖ. ὁ. plenus.

πληθῖος. μ. ἴσω. ἰσος. ἡ. undō, inundo. neutrum ab-
solutum.

πληθῖος. ἰσος. ἡ. modiolus rotæ.

πληθῖος. ἰσος. ἡ. τὸ. ferramentum quo radij ro-
tæ modio colligantur.

πληθῖος. ἰσος. ἡ. uasis fistilis species.

Π Λ Η Ν Π Λ Η Ξ

πληθῖος. ueruntamen, imò, quin, uerum, ceterū,
sed, πλεθῖος, nisi, sine casu ponit. Est etiā
præterquam sine casu, ut præter Latiniis.

Item præterquam genitiuo.

πληθῖος. tamen, sed, ueruntamen, nisi quòd.

πληθῖος. ἡ. præterquam.

πληθῖος. ἰσος. ἡ. nisi si.

πληθῖος. ἰσος. ueruntamen, pro πλεθῖος ἀλλὰ.

πληθῖος. καθόσον. nisi quòd.

πληθῖος. ἰσος. nisi.

πληθῖος. stimulus quo boues punguntur.

πληθῖος. ἰσος. ὁ. eques, equorum stimulator.

πληθῖος. ἰσος. ἡ. percussio.

Π Λ Η Ρ

πληθῖος. ἰσος. ὁ. ἡ. plenus.

πληθῖος. ἰσος. τὰς ναῦς, supplementū classi præbe-
re.

πληθῖος. ἰσος. in suo sensu abundet. (re.)

πληθῖος. ἰσος. μ. ἴσω. π. υἰα. fatis facio, ple-
nissimè scio, confido, complector, certifico,
compertum habeo, certissimè noui & com-
peri. Et πλεθῖος dicitur, cui certa fit
rei fides, ut iam nihil addubitet. Refertur
& ad rem & personam. Nam & cui persua-
sum est πλεθῖος dicitur, & quorū est
facta fides πλεθῖος dicuntur. Vocem
hanc expressit Suetonius in Tib. per-
suasionisqz plenus cuncta fato agi, id est,
πλεθῖος. Eraf.

πληθῖος. ἰσος. μ. ἴσω. π. υἰα. hortor, facio fidem
certiorem facio, plenā facio fidem.
actiuum, accusatiuo iungitur.

πληθῖος. ἰσος. τὸ. plenitudo, fatis factio.

πληθῖος. ἰσος. ἡ. certitudo mentis, de aliquo
bono satisfactio, certa persuasio, certa fi-
des, quæ fit argumentis, aut re exhibita, ita
ut nihil iam amplius addubitetur.

πληθῖος. μ. ἴσω. π. υἰα. impleo, imbuo, perfic-
cio, actiuum, genitiuo iungit. πλεθῖος τῶν
ναῦν, supplementum classi præbere, remis
ges imponere apud Demosth.

πληθῖος. ἰσος. τὸ. plenitudo, supplementum,
nauis onus unā cum ipsiis nautis, & ijs qui
in nauī uehuntur, remiges & milites classia-
rij in nauibus, & in legionibus milites ad
explendos numeros centuriati. Cicero:

Censebant enim ut in Italia supplementū
meis & Bibuli legionibus scriberetur. Sic
item uocant pannum additum uesti ad far-
ciendam rupturam. Et Nazianzenus, aniz-
mas iam beatas πλεθῖος appellat, pro-
pter lapsum Dæmonum.

πληθῖος. ἰσος. ἡ. impletio, saturitas, perfectio.

πληθῖος. οἰ. ὁ. perfectior.

πληθῖος. ἰσος. π. υἰα. appropinquo, appli-
co, à πλεθῖος. datiuo iungitur. Lucian. τρεῖς
τῶτος ἐπινοήσασα τὸ οὐρανῶ.

Πλυσιασμός. οὐ. coitus ueneruus.
Πλυσισμαθός. οὐ. maxillas implens.
Πλυσισορ. προπε. οὐ. cognati. Item familiariares & quibus um habemus arctam ac domesticam consuetudinem. Sic & Suetonius in Othone: Alij febrē simulasse aiunt, eamq; excusationem proximis mandasse, si quaeretur.

Πλυσιστός. υ. δ. πλυσιστός.
Πλυσισχόρος. υ. δ. finitimus.
Πλυσιστός. υ. δ. propinquus, uel implens, de uento cum secundus est, apud Homerū.
Πλυσισφαιός. έος. δ. dies plenilunij.
Πλυσισμορ. υ. τδ. res gulosa, satietas.
Πλυσισμομή. ης. η. satietas, multitudo, ingurgitatio.
Πλυσισρασέδω. licitari.
Πλυσισρίους. τούς. licitatio res.
Πλυσιστήω. μ. ηξω. π. ηχα. percussio, actuum, accusatiuo iungitur.
Πλυσιστίδες. έι. partes corporis inter Inguina & femur: unde έμφισπλυσισται, & έμφισπλυσισται apud Sophoclem, quanquam alij έ πλυσισ de ducere malunt, ut gradum significet, sicut & πλυσισμα saltum, & έπλυσισοντο ποδίεαι apud Homerum, pro peruadebant.

Π Λ Ι.

Πλυσιστός. ιος. η. η.
Πλυσισθεία. ας. η. laterum coctio.
Πλυσισθίω. τδ. locus ubi formantur lateres.
Πλυσισθειόμαι. έξασπασμα.
Πλυσισθειώ. lateres compono. Aristoph. Ran. generaliter accepit pro fabrico & coagmēto. η. πλυσισθίω έξέπασμα.
Πλυσισθία. τδ. cœli spacia.
Πλυσισθίδω. tanquam lateritio.
Πλυσισθίω. υ. τδ. laterunculus ludus, cuius meminit Iulius Pollux lib. ix. laterculus, ordo aciei. Vide Aelianum.
Πλυσισθός. οὐ. δ. later.
Πλυσισθουρξέω. μ. ησω. π. ηκα. facio lateres. neutrum absolutum.
Πλυσισθόφωρος. υ. δ. lateriger.
Πλυσισθωτός. οὐ. δ. quadrangulus ad modum lateris.

Π Λ Ο.

Πλοίσειρορ. υ. τδ. nauicula.
Πλοίσειρ. τδ. πορείεσθαι.
Πλοίσωρ. υ. τδ. nauigium, nauis.
Πλοισαμύς. έδος. η. capillorum nodus, habens capillos obtortos.
Πλοισαμός. υ. δ. crinis, cæfaries, flagellum, nō

nunquam & apud poetas πλοισαμοί sumi circumuolutationes significant.
Πλοισή. ης. η. inclinatio, auulsio, nexus.
Πλοισορ. οὐ. τδ. ornamentum, tricha, inauris, genus monilis.
Πλοισός. υ. δ. cirrus, seu manipulus capillorū, πλοισίω. inficio.
Πλοισόμορ. υ. uerbosecum herba.
Πλοισός. nauigatio.
Πλοισθίω. ας. η. sanitatis opulencia.
Πλοιστός. υ. δ. diues.
Πλοιστασθίω. commentatio discendi, studium cogendę pecunię, philosophia cuius bonorum & malorum fines sunt, diuitię & paupertas. Nam άιαδημεία uocabatur gymnasium Platonis, & πλοιστω opulentiam significat.

Πλοιστάξ. αιός. δ. diues apud Eupolidem.
Πλοιστία. μ. ησω. π. ηκα. ditior, diues euado, diues sum. neutrum absolutum.
Πλοιστιρόρ. οὐ. τδ. quaestuosum.
Πλοιστίξω. μ. έσω. π. ηκα. ditio, actiuum, accusatiuo iungitur.
Πλοιστίωρ. per diuites, aduerbiū, ut uicitim.
Πλοιστοδότηρα. ας. η. sceminino genere, η.
Πλοιστοδότης. υ. δ. diuitiarum dator, datrix.
Πλοιστουρατ'α. η. principatus ex censu quā ditiores administrant tempub.
Πλοιστοπόρ. οὐ. τδ. quaestuosum.
Πλοιστω. υ. δ. deus diuitiarum. Cælius lib. xi. cap. xxij.
Πλοιστωρ. οὐος. δ. Pluto, qui & πλοιστωρ dicitur, πλοιστωός. οὐ. δ. coma quam ueteres alebant, & dijs consecrabant.

Π Λ Υ. Π Λ Ω.

Πλυνέσω. lauo, actiuum, actō iungitur.
Πλυνός. οὐ. δ. balneum, locus & uas lauandis rebus aptum. πλυνός autem is qui lauatur.
Πλυνω. μ. υνώ. π. υκα. lauo. Proprie de lotione uestium, teste Ammonio. Item λοιδορ id est, cōuictio, & alterius nomen obtrectio, actiuum, accusatiuo iungitur.
Πλυνός. η. lotura.
Πλυντός. δ. alucius.
Πλωίαιδες νεφέλαι. imbriferę nubes, & quę circū circumferuntur.
Πλωίωμαι. nauibus adueho.
Πλωίμός. οὐ. δ. nauigabilis, peritus nauigandi.
Πλωίωρ. nauigans.
Πλωίωρ. nauigatiui.
Πλωίω. anguillę in Sicilia, quemadmodum κωπαίδες in Eubœa.

Πλωίωρ.

Πλωίωρ. ηρος. δ. nauigator, uector passiuē.
Πλωίωός. οὐ. δ. nauicularius.
Πλωίωός. δ. nauigabilis.
Πλωίω. impleo.

δ Π μετ' τὸ Ν.

Πνεώ. spiro.
Πνεύμα. απω. τδ. spiritus, uentus, impetus animi. In sacris literis quoties huic nomini præcedit articulus ferē de spiritu sancto intelligendum, ut annotat Didymus.
Πνεύματ'α πλάνα. spiritus deceptores, seductores, fallacesq; mali genij.
Πνευματικός. οὐ. δ. spiritualis, qui flatibus plenus est, pulmonis inflammatione laborans. Pulmonarius interpretari potest, teste Columella.

Πνευματούρμος. δ. spirascens.
Πνευματόφωρος. spiritu lymphatus.
Πνευματόω. μ. ώσω. π. ωκα. inflo.
Πνευματώδης. έος. δ. η. spirabūdus, spirituosus.
Πνευματώσις. ιος. η. flatuosa elatio.
Πνευμονιή. τδ. instrumenta quę spiritu instantur, quę & έμπνευσις dicuntur.
Πνευμονία. ας. η. morbus pulmonis, quando tumescit, uel ex uehementi catharro, uel asthma, uel pleuritide: hunc sequitur difficultas anhelitus.
Πνευμονία. pulmonis fibrę.
Πνευμωρ. ονος. δ. pulmo.
Πνευσίω. anhelare crebro.
Πνευσίω. anhelus sum.
Πνεύω. μ. έσω. π. ευκα. η.
Πνεύω. spiro. neutrum, accus. iungitur. Græci dicunt πνεύω θυμόν, η. έψυχοπνεύω θυμόν. Sicut Cicero, scelus anhelantem.

Πνευσίωρ. ωνος. δ. κα.
Πνευσίωρ. ωνος. Latinus incubus dicitur, Græcis alio nomine έψυχοπνεύω, de quo supra: & est phantasmatis genus, quum externa uis aliqua quiescētis uidetur inuadere, & pōdere suo pressos ac sentientes grauari: ac ab aliquo suffocari uidemur. Cælius lib. xlij. cap. xlvij.
Πνεύς. ας. η. uaporatorium cubiculum.
Πνεύς. έος. δ. furnus, & uas in quo extinguuntur prunę.
Πνεύρός. οὐ. δ. suffocatiuus.
Πνεύμοί. οί. strangulationes.
Πνύος. έος. τδ. æstus, suffocatio, oppressio.
Πνύω. μ. έξω. π. ηκα. suffoco, obtorto collo traño, actiuum, accusatiuo iungitur.
Πνύωδης. έος. δ. η. æstuosus, suffocatiuus, Ios

cus in quo quis non potest respirare, ac premitur angustia spiritus.
Πνικτός. οὐ. δ. suffocatus.
Πνίξ. γος. suffocatio.
Πνίξ έσέρας. præfocatio uulvę: fit quum uulua reficiendo afficit uitalia, hoc est cor, cerebrumq;. Præfocatio etiam offocatio uocari potest, ut est apud Lucium Flo. & Senecā.
Πνοή. ης. η. spiritus, flatus.
Πνοή. ης. η. aura, flatus Pindaro, iota interiecto causa metri.
Πνοήπους. οδος. δ. uelox.
Πνοήκη. η. consilij locus apud Athenienses. Alij concionem intelligunt, ab hominum frequentia & densitate deflexo uocabulo. Meminit in Theseo Plutarch, & Aesch, cōtra Ctesiphontem.
Πνώω. spiro.
Πνώξ. πωνός. locus cōsiliij Athenis. quanquā apud Aristophanem quidam per transpositionem literarum πωνός legunt & πωνή.
Πνωτός. οὐ. δ. prudens.

Τὸ Π μετ' τὸ Ο.

Πόα. ας. η. herba.
Ποασμός. οὐ. δ. noxiarum herbarū cuiuslibet. Latinis runcatio dicitur.
Ποδάβλος. οὐ. δ. qui mollibus est pedibus.
Ποδάγρα. ας. η. podagra, pedica, id est laqueus quo animalia capiunt, qui & ποδάγρα appellatur.
Ποδάγρας. υ. δ. podagra laborans.
Ποδάγραϊώ. laboro podagra.
Ποδάγρας. έος. δ. η. pedibus æger.
Ποδάγρα. ας. η. dolor pedum.
Ποδανητήρα. ας. η. peluis.
Ποδανητήρα. ηρος. δ. idem.
Ποδάπος. οὐ. cuius, qualis.
Ποδάρα. mater Xanthi & Balij equorum, ut scribit Homerus Iliad. π.
Ποδάρας. έος. δ. pedibus ualens.
Ποδεία. τδ. seu ποδεία. fasciæ pedum.
Ποδηγέτω. μ. ησω. π. ηκα. duco, custodio, obseruo. actiuum, accusatiuo iungitur.
Ποδηγέτω. μ. ησω. π. ηκα. idem.
Ποδηγός. οὐ. δ. dux, ποδηγός.
Ποδηγίης. έος. δ. η. talaris, id est ad talos protensus.
Ποδηγός. υ. δ. η. uelox.
Ποδηγός. έος. τδ. talaris, uestis ad pedes usq; demissa, poderis.
Ποδής. pedes. contrarium ex ποδείας.
Ποδείωρ. pede se circumuoluere.

ποδίσουρ. γ. τὸ. mensura pedis.
 ποδίω. μ. ἴσω. π. ἡσ. ligo pedes. actiuum, ac-
 cusatiuo iungitur.
 ποδισμός. dimensio pedibus facta, & genus
 saltationis cuiusdam.
 ποδοειν. ἡσ. ἡ. laquei genus, & instrumentū
 quo noxii uinciebantur, quasi ποδοκατόχ. ἡ.
 ποδονίπτερον. τὸ. peluis, uas in quo lauamus
 pedes.
 ποδοσάβη. ἡσ. ἡ. genus laquei ad capiendos
 ceruos & apros, uenatoriū instrumentum
 capiendis feris concinnatum, & instrumen-
 tum medicum.
 ποδότης. γ. pedatus.
 ποδοχῶρ. gubernaculum tenens.
 ποδωνία. ἡ. pedum uelocitas.
 ποδώνης. εὐσ. δ. καὶ
 ποδώνης. uelox.
 ποδώνυχρον. γ. τὸ. uctis qua utebātur in sacris
 Pandrosi.
 Π ο η. Π ο ο. Π ο ι.
 ποηλοζῆρ. herbas legere,
 ποηφόρος. γ. δ. ἡ. herbam comedens.
 ποηείστω. desydero.
 ποηενός. οὐ. δ. desyderabilis, amabilis.
 πόθειρ. unde, quo & Plautus utitur in Persa,
 pothen ornamenta. Alicunde, quomodo,
 nullo modo. ὡς ῥῶρ ἄξιον ποθερ, apud
 Euripid. πόθειρ βαδίζεις; pro unde uenist; as-
 pud Aristoph. Mutattonum eadem ratio-
 ne cum ποθει.
 ποθίω. μ. ἴσω. π. ἡσ. τὸ μὴ παραδύναναι, id est
 ea que absunt, regro. Latini desydero, que-
 ro & requiro dicunt, ut apud Lucianū Ga-
 nymedes nuper raptus, ac pertæsus iam
 absentiam patris, ποθῶ ἤδῃ αὐτόν; inquit.
 Gaza tamen addidit. Nam quod Cicero
 dixit, Nec curia meas uireis desyderat, sic
 uertit: οὐδὲρ ἤδῃ τὸ βουλευτήριον ὡς ἀπούσαν πο-
 θεῖ πᾶν ἐμὴν ἰσχύν. Vide Ammonii. actiuū;
 accusatiuo iungitur.
 ποθῆ. ἡσ. ἡ. desyderium propriè rei absentis,
 & metaphoricās ablatio, consumptio,
 ποθίμα. αὐτ. τὸ. idem.
 ποθί. in principio orationis penacutitonum
 est, poniturq; in interrogatione, ubi ubi
 nam? quando uerò oxytonū est, significat
 alicubi indefinitè. In fine orationis inclinat
 aliquando tonum ad dictionem preceden-
 tem ἡδὲ ποθί.
 πόθος. γ. δ. desyderium.
 ποῖ. quod, ποῖ δὴ καὶ ποθερ. locutio Attica, pro

quò tandem, & unde is.
 ποῖ ἡχός. ubi terrarum.
 ποῖά. ἄσ. ἡ. herba, pro ποεία. & qualis indefinitè
 ποῖα. ἡ. qualis interrogatiuè.
 ποῖας. αὐτ. δ. Pœas pater Philoctetæ, unde
 ποῖάντιος dictus est.
 ποῖομαι. μ. ἴσομαι. π. ἡσ. ἡ. ἡ.
 ποῖέω. μ. ἴσω. π. ἡσ. ἡ. facio, creo. regit accusa-
 tiuū. Inuenitur aliquādo cum duobus ac-
 cusatiuis, ut ποῖέω ὑμᾶς ποῖω. Accipitur ποῖ-
 ἴσομαι, pro ποῖοῖσάσθαι, adoptare, quod e-
 tiam dicitur ποῖῶσθαι ποῖέσθαι. ποῖέω pro ποῖέ-
 εἶ scribere, in poematibus scribere, uoce az-
 etiuā tantum dicitur, sic λέγειρ dicitur ποῖ-
 ῶρ λογοζῆφωρ. ποῖέσθαι κέρδος, lucrifacere,
 in rem suam uertere. ποῖέσθαι χάριτι, ani-
 mo beniuolo accipere aliquid, & gratiam
 habere: cui opponitur ποῖέσθαι ὄργηρ τὸ ποῖ-
 ῶμα. ποῖέσθαι ὑφ' ἑαυτόν τὸ ποῖέσθαι, in suam
 potestatem redigere, potestatis suæ facere.
 Demosth. ποῖέσθαι τῶν χῶρερ ἑφ' ἑαυτῶν dixit.
 ποῖέσθαι ἐς ἑαυτόν, periculi sui facere, in se-
 recipere. ποῖέσθαι ἑαυτόν ἑπ' ἐξουσίαν, ma-
 gnam potentiam sibi comparare. ἔμπροσ-
 θερ ποῖέσθαι, opponere, & quasi προσβάλει-
 σθαι. ποῖέσθαι etiā est ducere, & existimare.
 ἐν θαύματι ποῖέσθαι, admirari. ἐν ζήτησι ποῖ-
 ῶσθαι, risui habere. ἐν δεινῶ ποῖέσθαι, rem peri-
 culosam dicitare aut ducere. Est etiā egrè
 ferre, hoc est δεινὰ ἢ δεινὸν ποῖέσθαι, conqueri.
 Δεινὰ ποῖέω interdum est indigne agere aut
 facere, hoc est improbè. ποῖέσθαι τὸν βίον;
 uitam agere apud Herodia. κελῶς ποῖέω &
 εὐ ποῖέω. Vide in κελῶς & εὐ. ποῖέω τὸ σπῆ-
 κέμεθρα, stare conuentis. ποῖέω σε κενὸν ἢ κεν-
 ῶς, malè te accipio. ποῖέω λίθον λευκὸν, ἐλά-
 pide albo facere. Vide comment. Budæi.
 ποῖη. ἡσ. ἡ. herba.
 ποῖησ. ἡσ. ἡ. ἡ. herbosus.
 ποῖημα. αὐτ. τὸ. opus, poemata.
 ποῖήμαρον. factiuum.
 ποῖήσις. ἰοσ. ἡ. opus. Quidam sic distinguunt,
 ut ποῖήσις sit ueluti tota Ilias, ποῖημα uerò
 Achillis armorū descriptio. Item eductio,
 adoptio. Herodotus conflaturā unguen-
 ti ποῖήσιρ appellat.
 ποῖητής. οὐ. δ. poëta, factor, creator. Dicit au-
 tem ποῖητὴ ποῖήσθαι, quod est ἐμμετρῶς cantare
 uel scribere.
 ποῖητικὴ. ἡσ. ἡ. poëtica, hoc est ars ipsa cōscri-
 bendi poemata.
 ποῖητινός. οὐ. quod efficit.

ποῖητινός. οὐ. δ. poëticus, efficax, effectiuus.
 ποῖητόρ τιθῆμι. adopto.
 ποῖητός. adoptiuus.
 ποῖητρία. ασ. ἡ. poëtria.
 ποῖητικὴ. porticus Athenis, in quo Stoici phi-
 losophabantur. A uaria pictura sic dictū,
 ποῖητικὰ. ασ. ἡ. uariiegatio, uarietas.
 ποῖητικὴς. uariæ aues dictæ.
 ποῖητικὰ. αὐτ. τὸ. uarietas.
 ποῖητὸδερος. γ. δ. habens collum uariatū,
 uocalis.
 ποῖητομύτης. γ. δ. uarij consilij, uersipellis, cu-
 ius scemininum est ποῖητὸδεμύτης.
 ποῖητορ. γ. τὸ. uctis tragica à uarietate colo-
 rum sic dicta.
 ποῖητορ. γ. δ. uarij, picturatus, uariiegatus,
 diuersi generis diuersiq; habitus, uarijs co-
 loribus aut gemmis distinctus.
 ποῖητῶμα. μ. ἰλῶ. π. ἡσ. uario, uariiego, distin-
 guo, exorno. act. accusatiuo iungitur.
 ποῖητὸδερος. γ. δ. uariiegatus circa pectus,
 astutus.
 ποῖητὸδερος. ονοσ. δ. uaser, uersifutus, callidus,
 uersipellis, solers, & uarijs dotib; armatus.
 ποῖητικὸς. οἶ. qui intexunt acu.
 ποῖητικὴ. ἡσ. ἡ. ars uariiegandi.
 ποῖητὸδερος. οὐ. δ. uarie canens.
 ποῖμαῖνο. μ. ἰσῶ. π. ἡσ. pascō gregem, pastorū mo-
 reguberno, & curo gregem, rego, φροντί-
 ζω, actiuum, accus. iungitur.
 ποῖμανέος. εὐσ. δ. rex, pastor.
 ποῖμαντικὴ. ἡσ. ἡ. ars pascendi oues.
 ποῖμανωρ. rex appellatur apud Aeschyl. qui
 & gregem subiectum ποῖμανδρίω uocat.
 ποῖμητός. οὐ. δ. pastoralis, pastorius.
 ποῖμήν. εὐσ. δ. pastor, regem sic appellat Ho-
 merus, apud quem solenne est illud, ποῖμῆς
 ναλαῶν, regem indicans. Et huncimitatus
 Plato.
 ποῖμη. ἡσ. ἡ. grex, ouile.
 ποῖμητορ. γ. τὸ. ouile, armentum.
 ποῖησθαι. de aliquo pœnas sumere.
 ποῖη. ἡσ. ἡ. pœna, ultio, ποῖησιμον. à ποῖησ, τε
 sic Gaza.
 ποῖηλατῶν. γ. δ. lymphatus, à furijs agitatus.
 ποῖημα. ποῖησ ἄξιον, ultricia.
 ποῖημος. γ. δ. ἡ. uindex, ulsor. Epithethon fu-
 riarum apud Sophoclem.
 ποῖημα. αὐτ. τὸ. supplicium, pœna.
 ποῖηρ δὴ. quale tandem.
 ποῖος. γ. δ. quis, qualis, grauitonum interro-
 gatiuum & dubitatiuum est. Lucæ xij. ὅτι

ἢ εἶδῃ δ' οἰμοδυσπότις ποῖα ἄρα δ' κλεῖπῆς ἔρχε-
 ται, ἐκρηγορησῆρ ἄρ. qua hora fur uenit. Oxy-
 tonum uerò indefinitè capitur, aliquis, qui-
 dam, aliqualis.
 ποῖσῆς. qualis, quidam,
 ποῖσῆς. ἡσ. ἡ. qualitas.
 ποῖσῆμα ἑπισροφῆρ. curam gero,
 ποῖσῆος. οὐ. δ. minister.
 ποῖσῆμα. αὐτ. τὸ. saluo, facio, ualde occupor
 in aliqua re, cogito.
 ποῖσῆμα. αὐτ. τὸ. stropus, hoc est uehemens
 spiritus emissio.
 ποῖσῆμα. μ. ἰσῶ. π. ἡσ. terreo, propriè flatu
 ex ore uehementer emissio.
 ποῖσῆος. εὐσ. δ. ἡ. herbosus.
 Π ο κ. Π ο Ϛ. Α.
 ποκῆ. aliquando, pro ποῖη Doricās.
 ποκῆς. ἡ. pili depexi.
 ποκῆος. γ. δ. uellus.
 πολέμαρχος. γ. δ. dux belli, ad quem summa
 rei militaris referret. Hodie marechalld ap-
 pellant, uno tantum magistro equitum in-
 ferior. Actolis uerò πολέμαρχος claudenda-
 rum portarum & urbis curam gerebat, cla-
 uicisq; noctu detinebat, interdum autem eu-
 stodijs portarum assidebat. Alexan. Nea-
 pol. lib. iij. cap. xvi. Et πολέμαρχία munus
 ipsum & magistratus uocatur.
 πολέμηος. γ. δ. bellicosus.
 πολέμησθαι. dicitur is qui bello uexatur & in-
 uaditur.
 πολέμηω. μ. ἴσω. π. ἡσ. bello, belligero, oppu-
 gno, actiuum, datiuo iungitur.
 πολέμηος. γ. δ. bellicosus.
 πολέμησῆοντες. οἶ. bellare gestientes, bellum
 cupientes.
 πολέμησῆω. certare gestio, bellum appeto.
 πολέμητῆ εἶναι ἐν τάχει. mox bellum mouens
 dum esse, pro δειρ πολέμηρ. Nam id genus
 aduerbia positiua in se habet, τὸ χερῆ ἢ τὸ δᾶ.
 ueluti γαμπίον, pro eo quod est δει γαμπίον,
 πλεντίον δει πλεντίον. οὐ παραδοτέα, pro οὐ χερῆ
 παραδοτέα.
 πολέμητιον. pugnandum.
 πολέμηα. ασ. ἡ. regio hostilis, hostium regio.
 Subauditur χῶρα.
 πόλημῆω. μ. ἴσω. π. ἡσ. pugno. neutrum, ges-
 nitiuo iungitur.
 πολέμηός. οὐ. δ. bellicosus, bellicus, bellandū
 peritus.
 πολέμηός ἔχω. belli cupidus sum, nouis rebus
 studeo.

πολέμιος. ὁ. ὁ. hostis, hostilis, bellicus. ὁ μετ' ὁ
 πλωρ χωρῶν πύλας.
 πολέμισιριος. ὁ. τὸ. currus. πολέμισιρία etiam
 certamina erant cursum equorum apud
 Athenienses.
 πολέμισιριος. ὁ. ὁ. bellicosus.
 πολέμισις. οὐ. ὁ. bellator.
 πολέμιος. hostiliter.
 Πόλεμοποιός. feditiosus sum.
 πολέμοποιός. οὐ. ὁ. bellum mouens.
 πόλεμος. ὁ. ὁ. bellum. Differt à μάχη quemad-
 modum apud Latinos bellum à p̄glio. Si-
 gnificat item τὴν πρὸς μάχην παρασκευήν, id
 est apparatus ad p̄aelium. Abutimur in-
 terdum pro μάχη. οἱ πόλεμοι ἀντὶ τῶν πολέ-
 μίων apud Herodianum libro ij. nisi exem-
 plar sit mēdosum: ἀνδρέα μὲν πᾶσαν ἐν τῆς
 μάχης πρὸς τοὺς πολέμους ἐπέθεδαυτο.
 πολέμιός. μ. ὄσω. π. ω. παρ. paro, decerno bellū.
 neutrum absolut. πεπολιόμαι. ὁ. ὁ. ἔχθρα
 προσχέεις ἢ πολέμιός τι γινώσκω, id est ho-
 stili animo esse cœpit, & inimico. πεπολι-
 μένος est ὁ πολέμω βίαιος καὶ βλαβείος.
 πολέω. μ. ὄσω. π. ω. παρ. uerto, uerso. πολέωται, uer-
 satur, agit, degit. actiuum, accusatiuo iun-
 gitur. hinc πόλος.
 Π Ο Λ Ι.
 πολιά. ἄρ. ἡ. anus erat ætate dignitateq̄ cæ-
 teris antestans, canicies.
 πολιά. ἄρ. cani. Lucian. ἢ δὶότι μὴ πῶσιναι, μὴ
 δὲ πολιάς ἐφυσσας, διὰ ταύτης καὶ βρέφος ἀξίως
 νομίζονται.
 πολιάς. ἄδος. ἡ. est Palladis cognomen, & ac-
 cipitur pro ipsa Pallade. Lucia. in Lapithi.
 ὡμοσα ἡσθ' ἢς πολιάδος μὴ ἀληφέναι, deieras
 uiper Palladem me non rapuisse.
 πολίαρ. ὁ. τὸ. oppidum.
 πολιάς. ἴος. ὁ. epitheton gubernātis ciuitatέ.
 πολίασμα. καὶ
 πολίω. μ. ὄσω. π. ω. παρ. fabrico urbem. neuσί, ἢ
 accusatiuo iungitur.
 πολίτης. ὁ. ὁ. ciuis, pro πολίτης, causa metri
 interpositum est ἢ. πολίτης autem ciuis est
 scemininum.
 πολίμοδος. id est παλιμωρατώ, ueterator. Bu-
 deus in p̄grib. annotationib.
 πολίμοδος. ὁ. ὁ. canus.
 πόλιον. τὸ. dicitur quod ante partum emittit
 equa.
 πόλιον. uinum album. Aelianus scribit acu-
 tum in penultima, sicq̄ appellatum putat
 ab indigenæ regionis nomine.

πολιορεύω. μ. ὄσω. π. ω. παρ. obsideo, oppugno,
 A πόλις & ὀρέω, rapio, destruo, actiuum,
 accusatiuo iungitur.
 πολιορμητής. urbiū destructor & expugnator
 πολιορμητιός. οὐ. obsidionalis.
 πολιορμία. ἄρ. ἡ. obsidio.
 πολιορός. οὐ. ὁ. canus.
 πολιορός. ἡ. ἡ. canicies.
 πολιοῦρ. canescere, caniciem contrahere.
 πολιοῦχος. ὁ. ὁ. patronus, ciuitatis gubernator
 πόλις. ἴος. ἡ. urbs.
 πόλισμα. ἄτω. τὸ. parua urbs.
 πολιτάρχης. ὁ. princeps ciuitatis, Lucas utit,
 πολιτεία. ἄρ. ἡ. respublica. Accipitur ἀντὶ τῆς
 λιτεύματος. Apud Ifoerat. pro quocunq̄ re-
 gto regimine ciuitatis. Quid autē proprie-
 sit, uide in cōment. Bud. ex Aristot. Acci-
 pitur pro uitæ ratione & instituto.
 πολιτεία. ἄτω. τὸ. ciuilitas, ipsa reipub. admi-
 nistratio, & genus administrādi, ut τῶν πολι-
 τευμάτων τὸ μὲν ἀριστοκρατικόν, τὸ δὲ βρασιλικόν.
 πολιτεύωμαι. rempublicam gero, τὸ διοικῶ ἀδ-
 ministro, accusatiuo iunctum. Est etiā τὸ
 πρᾶγμα τέτυμαι, molior. Et οἱ τὰναντία πολι-
 τευόμενοι dicuntur qui contrariam factionē
 sequuntur, qui alteris partibus student. ἢ
 διακτώμαι, & munere fungor, quod τῶν ἀρχόν-
 τῶν est. Accipitur & passiuē pro gubernor.
 πολιτεύω. μ. ἔσω. π. ω. παρ. ciuilitate negotior,
 dego sub aliqua republica: & est τῶν πολι-
 τῶν ἢ ἰδιωτῶν, ut πολιτεύεται τῶν ἀρχόντων ἢ
 πρᾶγμα τέτυμαι. Significat aliquando rego &
 administro. neutrum absolutum.
 πολίτης. ὁ. ὁ. ciuis, municeps.
 πολιτικῆ. peritia & prudentia ciuilis.
 πολιτικός. οὐ. ὁ. ciuilis.
 πολιτικός. ciuilitate, urbanē.
 πολίτης. ἴδος. ἡ. ciuis.
 πολιτισμός. οὐ. ὁ. tractatio reipublicæ.
 πολιτογραφέω. in ciuium numerum ascriber-
 re, ciuitate donare, in ciuitatem ascribere.
 πολιτογραφείδω. Polluci est εἰς τῶν πολιτῶν ἢ
 γράφειν.
 πολίχμη. ἡ. ἡ. καὶ
 πολίχμη. ὁ. τὸ. ciuitatula.
 πολίωσις. ἴος. ἡ. canities, sed immatura uitio
 naturæ.
 Π Ο Λ Α.
 πολλα. ἄρ. ex multis quædam.
 πολλα. nonnunquam. accipitur pro πάντες.
 πολλα nonnunquā etiam sæpe significat, ut
 illud, πολλα δὲ οἱ κραδίη πάρεφους μὴ ὄντι.
 πολλα πρᾶτα

πολλα πρᾶτα. idem quod πολλοπραγμονέω.
 πολλὰ ἢ μᾶς πανθάνει. non omnia nobis co-
 gnita sunt.
 πολλάν. per ellipsin. καὶ
 πολλάν. καὶ πολλάν. sæpe, frequenter, sæ-
 penumero.
 πολλαπλάσιον. ὁ. τὸ. crebrò multiplicatū,
 ut decemdecies centum.
 πολλαπλάσιος. ὁ. ὁ. multo copiosior, multiplex
 πολλαπλάσιος. multipliciter, multiplicatē.
 πολλαπλάσιος, & πολλαπλάσιος. multiplis
 care.
 πολλαπλῶς. ὁ. ὁ. multiplex.
 πολλαχῆ. καὶ
 πολλαχῶς. καὶ
 πολλαχόθεν. καὶ
 πολλαχῶς. idem quod πολλάν.
 πολλαχόθεν. ἢ multis locis.
 πολλαχόθεν. in multis partibus.
 πολλόν. οὐ. multum, multò.
 πολλός. οὐ. ὁ. multus Ionicè, sed communiter
 obliqui tantū huius nominis in usu sunt in
 masculino & neutro, dempto accusatiuo,
 qui habet πολλόν, in feminino uerò in usu
 est. πολλὰ κειράων uocant supputationē
 in summā subductam. Significat interdū
 in plurali numero, populi multitudinem,
 atq̄ id fermè, quod Latinis sonat uulgas.
 Vnde Demosthenes etiā ἕνα τῶν πολλῶν δι-
 χη, τὸν τυχόντα, id quod Cicero, Plinius Se-
 cundus, & Seneca imitati sunt, apud quos
 unus de multis, uel ἢ multis, dicitur uulgar-
 ris, gregarius, & uilis. D. Origenes πολλός
 aliquoties omnis interpretatur.
 πολλοσύντριον. ὁ. τὸ. aut πολλοσύντριος, soluz
 ta compositione, minima portio, quod diz-
 cimus ferè, uix centesimū & millesimum
 quodq̄, multipartitum. Lucretius multesi-
 mam partem dixit. Copiosissimè explica-
 tur in commentarijs Bud.
 πολλοσύν. οὐ. minima pars capta de multis,
 ut unus de millibus.
 πολλοσύν. οὐ. ὁ. multiplicabilis, unus ἢ mul-
 tis, quasi multesimus. Ifoocrates τὸν πολλο-
 σὺν dixit τὸν τυχόντα, quemadmodum De-
 mosthe, ἕνα τῶν πολλῶν, & Cicero unum de
 multis, pro uulgari. Est & à capite remotis-
 simus. πρὸς τὸ πολλοσύν σιληρησθη, ad ea que
 à prima duritiæ nota, remotissima sunt, &
 reducta, hoc est minime dura dixit Plato.
 οὐκ ἔστι πολλοσύν ἡδονὰς ἀποβλησθη, id est
 exigui sensus uoluptates, & à suauissimis,

atq̄ acerrimis longè distātes. Opponitur
 huic μόνος, Basil. in ἕξαμ. μόνος ἄν ἐν ἢ
 πολλοσός, unus & non plures.
 πολλοῦ. ualde, multò.
 πολλῶ μάλιστα. multò maxime.
 Π Ο Λ Ο. Π Ο Λ Υ.
 πόλος. ὁ. ὁ. terminus, axis qui à nostris uer-
 tex dicitur. Est autem immobile illud aut finis
 axis imaginarij, supra quòd totum cœlum
 uoluitur, unde & nomen habet ἀπὸ τῶ
 λῆρ, id est à uertendo. Vertitur enim cœlū
 circa polum arcticum & antarcticum. Cas-
 pitur pro ètis pro ipso cœlo.
 πολοῦδω. canescere, canos producere.
 πολτόριον. ὁ. pulticula.
 πολτόρ. τόν. pultem.
 πολύ, multum, per simplex l. Constructi cum
 comparatiuo. Lucian. ὅς ἀρχαίστερος εἶ πο-
 λὺ ἢ ἰαπετῶ. Et cum μάλλον. Ἰάσους: πο-
 λὺ ἢ ἰαπετῶ, multò promptius.
 πολύντριον. ὁ. frequentia hamorum.
 πολυάθλος. ὁ. ὁ. bellicosus, fortis, egregius lu-
 πολυαμία. ἡ. sanguinis copia. (στα.
 πολυαμία, cui sanguis abundat.
 πολυανθος. ὁ. ὁ. multa laude dignus, fabulosus
 πολυαίξ, ἡ. ὁ. impetuofus, multas agilita-
 tes seu capras habens.
 πολυαλβός, τὸ. quod est multorum medicorū.
 πολυαλβός. ἴος. ὁ. ἡ. habens uarium usum, &
 multas uireis medendi.
 πολυάνδριον. ὁ. τὸ. sepulchrum, locus ubi sunt
 multa sepulchra, polyandrium.
 πολυάνδρος. ὁ. ὁ. multos uiros habens.
 πολυανθής. caput aggrauans.
 πολυάνθρωπος. ἄρ. ἡ. hominum frequentia.
 πολυάργυρος. ὁ. ὁ. ἡ. argento circumfluens.
 πολυαρεΐα. ὁ. ὁ. uberrimus.
 πολυαρεΐος. ὁ. ἡ. multos agros & pecudes pos-
 sidens.
 πολυαρχία. ἡ. plurium principatus.
 πολυασχολος ματαιότης. negociosissima uanitas.
 πολυαύλαξ. ἄμος. ὁ. latus, sulcosus, lætus.
 πολυβένθης. ἴος. ὁ. ἡ. profundus.
 πολυβότρεος. ὁ. ὁ. multa pascens, terra.
 πολυβότος. ὁ. ὁ. fecundus ouibus.
 πολυβούτης. ὁ. ὁ. diues boum.
 πολυβούλος. ὁ. ὁ. ἡ. prudens, astutus.
 πολυβροχος. ὁ. multum maceratus.
 πολυβλάτωπος. læte abundans.
 πολυγάμος. qui multas ducit uxores, qui mul-
 tis uxoribus abutitur, cuiusmodi mithellaz
 Gg iij tij

ti in scalario suggestu ad horas aliquot tra-
 duci solent in Francia. D. Hierony. in epis-
 stola quadam ad Gerontiam, mulunubus
 dixit, ad uerbum transferens.
 πολυμήνης. εος. δ. ἢ. multum lactificans, multis
 gratificans.
 πολυγλήνος. ε. δ. ο. oculatus, multis oculis præ-
 ditus.
 πολυγλωσσος. δ. qui callet multas linguas.
 πολυγροστος. ε. δ. Thasius pictor nobilis, qui
 pinxit gratis pœcilen porticum.
 πολυγροστος. ε. δ. multiscius.
 πολυγρόνατος. ε. δ. multum geniculatus.
 πολυγροῖσι. ἢ. fecunditas.
 πολυγρονος. ε. δ. fecundus.
 πολυγράμματος. perquam literatus.
 πολυγύμναστος. ε. δ. inexpugnabilis.
 πολυγυγος. ε. δ. multos angulos habens.
 πολυδαίδαλος. ου. δ. ἢ. ingeniosus, astutus, uar-
 riatius.
 πολυδάκρυτος. εος. δ. ἢ. lachrymosus, lachryma-
 bilis, multarum lachrymarū causam præ-
 bens.
 πολυδάκτυλος. ε. δ. qui habet multos digitos.
 πολυδάμνος. ε. δ. multos domans.
 πολυδαρὰς. αδος. δ. eminentis, multa cacumina
 & multas eminentias habens.
 πολυδεσμος. ου. δ. ἢ. multis clauis & uinculis
 compactus.
 πολυδέυιος. εος. δ. Pollux.
 πολυδίψιος. ε. δ. multum desyderabilis, siticu-
 losus, nocuus. Quidā in hoc carmine apud
 Homerum, καίμιν ἐλάχιστος πολυδίψιος ἄρ-
 ρος ἰοίμην, exponendum putant, desyder-
 rabile, amabile.
 πολυδίριον. ε. τδ. ciuitatula.
 πολυδροσος. ε. δ. ἢ. rorulentus.
 πολυδωρία. ε. δ. ἢ. munificentia.
 πολυδωρος. ε. δ. multa donans, aut qui multa
 dona accepit.
 πολυέδνος. ε. δ. bene dotatus.
 πολυέδρον. ε. δ. multas sedes habens.
 πολυεδήμων. multiscius.
 πολυεδής. εος. δ. ἢ. diuersus, multarum specie-
 rum, multiformis.
 πολυέλεος. ε. δ. misericors.
 πολυέλιπτος. ε. δ. uariè inuolutus, tortuosus.
 πολυέπια. ἢ. multiloquium.
 πολυέρροτος. ε. δ. operosus, semper agēs aliquid
 poluētā. adseruatur multos in annos.
 Πλυετής. εος. δ. ἢ. annosus.
 πολυετία. ε. δ. ἢ. annositas.

πολυειπτος. ε. δ. peroptabilis.
 πολυεφθος. ε. δ. percoctus.
 πολυέμλος. ε. δ. peramabilis.
 πολυέμυρος. ε. δ. ἢ. habēs multa trāstra, iugofus.
 πολυήμερος. ε. δ. multorum dierum.
 πολυέρατος. ε. δ. ἢ. amabilis, multum expeti-
 tus, peroptabilis.
 πολυήχης. εος. δ. ἢ. sonorus.
 πολυθέρετος. τδ. fiducia.
 πολυθερμος. ε. δ. percalidus.
 πολυθεσος. ε. δ. multum amatus, πολυγάπι-
 τος, πολυεπίτος.
 πολυθήρος. ε. δ. habens multas feras.
 πολυθερέμων. εος. δ. pecorosus.
 πολυθερονος. τδ. uenenosum, πολυθέριμανορ,
 θεράνα ἤδ' ἄνθι.
 πολυθρόος. ε. δ. sonorus, streperus. (μα.
 πολυθρόλιπτος. ε. δ. ἢ. diuulgatus, magnæ fa-
 πολυθρόπτος. ε. δ. ἢ. ubi sæpe sacrificatur, balans
 crebris suffitionibus & sacris.
 πολυθύρος. ε. δ. ἢ. multo aditu peruius.
 πολυθύριος. εος. δ. ἢ. sciens, prudens, expertus
 multarum rerum.
 πολυθύρια. ἢ. multarum rerum cognitio.
 πολυθύμνητος. ε. δ. decantatus.
 πολυθύωρος. εος. δ. ἢ. multiscius, qui multa nouit
 ac memorat.
 πολυθωγής. εος. δ. ἢ. multam ariditatē habēs,
 peraridus.
 πολυκαίστρια. ἢ. multitudo cæsarum.
 πολυκαρπία. ἢ. fertilitas.
 πολυκαρπος. ε. δ. ἢ. fructuosus.
 πολυκερδής. εος. δ. ἢ. lucrosus, uaser. (ζορ.
 πολυκερδής. εος. δ. ἢ. ueterator, malus, πανθε-
 πολυκερδιον. multo melius, πολυβέλτιον.
 πολυκερας. ε. δ. cornutus.
 πολυκερος. ε. δ. acu pictus.
 πολυκέφαλος. δ. multiceps.
 πολυκενής. εος. δ. ἢ. curis plenus, malorum fec-
 cundus.
 πολυκλαπτος. ε. δ. ἢ. gloriosissimus, clarissimus
 πολυκλής. εος. δ. ἢ. habens multas sedes, con-
 gruā. nauis epithetum.
 πολυκλήπτος. ε. δ. ἢ. à multis uocatus.
 πολυκλοςος. ε. δ. undosus, multifonus, mur-
 murabundus, à κλύω.
 πολυκμηπος. ου. δ. elaboratus, laboriosus, ad
 multos labores idoneus ut est ferrum, cxi-
 tiosus, lætalis.
 πολυκνημος. ου. δ. ἢ. uelox, habens multas sur-
 ras, uel origano abundans. κνήμων enim
 origanum significat.

πολυκοιλος. δ. plures continens uentres.
 πολυκοιλονος. omnibus commune.
 πολυκοιρανία. ε. δ. ἢ. dominatio multorum.
 πολυκομοτος. ε. δ. frondosus.
 πολυκομπος. ε. δ. ἢ. iactabundus.
 πολυκομμος. ε. δ. ἢ. montosus, inaccessus.
 πολυκομσύνι. ε. δ. ἢ. opulencia, facultas, co-
 pia substantiæ.
 πολυκομήμων. εος. δ. ἢ. diues, πολυχερήμων.
 πολυκομπος. multorum occisor.
 πολυκομος. ε. δ. ἢ. undosus, fluctuosus. Epithe-
 ton maris.
 Π Ο Λ Υ Α. Π Ο Λ Υ Μ.
 πολυλήιος. ε. δ. habens multas segetes.
 πολυλήιος. ε. δ. optabilis.
 πολυλογία. ε. δ. ἢ. multiloquium.
 πολυλόγος. ε. δ. multiloquus.
 πολυλόγως. loquaciter, multis uerbis, longo
 sermone.
 πολυλόπος. ε. δ. plures ueluti tunicas obtinēs.
 de herbis quibusdam dictum.
 πολυλόβητος. εος. δ. ἢ. multa discens, eruditus.
 πολυλόβια. ε. δ. ἢ. disciplina multijuga.
 πολυλόβια. ἢ. particularum multitudo.
 πολυμέρης. εος. δ. ἢ. in multas partes diuisus,
 multimembris.
 πολυμέριμος. anxius, sollicitus.
 πολυμερῶς. uariè.
 πολυμήλος. ε. δ. ἢ. pecorosus, diues.
 πολυμήτις. εος. ἢ.
 πολυμήπιος. ε. δ. ἢ. prudens, cōsilio plenus, uaser.
 πολυμηχανία. ἢ. ingenium, industria.
 πολυμηχανος. ου. δ. ἢ. artificiosus, machinabun-
 dus.
 πολυμίτορ. τδ. uerficoloribus filis contextum,
 quod pluribus contextum est licij.
 πολυμναα. ε. δ. ἢ. Polymnea una ex nouem
 Musis.
 πολυμνήμονες. οί. multū memoria ualentes.
 πολυμνήσι. ε. δ. ἢ. quæ à multis petitur in uxo-
 rem, proba.
 πολυμνος. ε. δ. muscosus.
 πολυμορφότατος. multiformiores.
 πολυμυθος. ε. δ. garrulus, locutuleius.
 πολυμυρονος. ε. δ. aliqui uocāt plantagineum mi-
 norem.
 Π Ο Λ Υ Ο. Π Ο Λ Υ Π.
 πολυπόσι. ramosi.
 πολυποσία. ἢ. uinositas.
 πολυποφοτος. ε. δ. multis tabulatis excelsus.
 πολυπος. ε. δ. canus, accipitur pro ciuitatis præ-
 sidi.

πολυποτις. κτω. canicities.
 πολυπούται. canescunt.
 πολυποχθησα πόλις. ciuitas magnā turbam ha-
 πολυποψία. ορπονij copia. (bens.
 πολυπαθής. δ. multis refertus malis.
 πολυπαθία. ε. δ. ἢ. multitudo filiorum.
 πολυπαίποτος. ε. δ. tritus.
 πολυπαις. αδος. δ. prolificus.
 πολυπαμμων. εος. δ. locuples, diues pecuniæ.
 πάμματα enim pecuniæ dicuntur.
 πολυπερία. ἢ. multa experientia.
 πολυπεριος. peritissimus.
 πολυπευθής. εος. δ. ἢ. luctuosus.
 πολυπευθής ἡμέρα. dies quo multi accedūt ad
 oraculum.
 πολυπήμων. εος. δ. damnosus.
 πολυπίδαξ. αδος. δ. multas habens scaturigie-
 nes, fontibus frequens.
 πολυπίστος. ου. δ. qui bonæ est fidei, ἔμπιστος,
 Hefychius.
 πολυπλαγίωτος. ε. δ. ἢ.
 πολυπλαγής. εος. δ. ἢ. pererrans, errans, multus
 uagus. Epitheton anni apud Sophoclem.
 πολυπλασίαζω. multiplico.
 πολυπλοκος. ου. δ. nodosus, implicitus, implici-
 catus.
 πολυπλοκός. implicitè, diuerso ordine.
 πολυπόδα. τδρ. multipedem.
 πολυποδία. ἢ. pedum copia.
 πολυπόδιον. ε. δ. fiducula.
 πολυπόθηντος. summè desiderabilis.
 πολυπότος. laboriosus, dolore afflictus.
 πολυπορος. ε. δ. ἢ. locuples, diues, εὐπορος, mea-
 tibus refertus.
 πολυποσία. ἢ. immodica potatio.
 πολυπότις. ε. δ. bibax.
 πολυπος. οδος. polypus, piscis genus à pedū
 multitudine dictum, & morbus narium, à
 similitudine dictum, quòd multas radices habeat,
 aut quòd ut ille acetabulis inuadit uenan-
 tes, ita hic nares occupat usq; ad sermonis
 & anhelitus impedimentum.
 πολυπραγμονεῖσθαι. is dicit cui negocium exhi-
 betur, qui molestia afficitur.
 πολυπραγμονέω. μ. ἢ. σ. π. κ. α. anxie nimis &
 curiose aliquid inquiri & indago inuesti-
 goç; ut mulieres arcana mariti. proprie-
 circa res quæ non spectant ad nos. aliena-
 rum rerum satago, in rebus nihil ad me
 pertinentibus implicor, & de eis curo,
 multis me negocijs implicor, & de eis curo,
 hoc est, negocium mihi curiose exhibeo,
 Gg iij ut sycos

ut sycophantæ faciunt: uito enim id uertitur. Aristophanes pro συκοφαντήν posuit. Significat etiā curiosè inquirere & persequari, & introspicere oculis curiosis: quia curiositas propriè est delatorum. Compositum à πολὺ & πράττω, quasi circa multa ago & satago. Aristophan. in Ranis πολλὰ πράττω dixit pro eodem. neutrum abscisum.

πολυπραγμοσύνη. ης. ἡ. curiositas, multarum rerum cura, negotiatio. Gel. negat hanc dicti onē rectè exprimi posse, sicut pleræque alia, quæ à Græcis perfectissimè, à Latinis uix pluribus uerbis uel obscurissimè dicuntur: uertit tamen multarum rerum aggressio nem, earumque omnium actionem. Plu tarchus hanc definit, φιλομάθειαν ἀλλοτριῶν μακῶν.

id est, studiū aliena mala cognoscendi. πολυπράγμων. ονος. ὁ. negotiosus, curiosus. πολυπύρα. quibus penna uberius data est. πολυπύρα. τὸ. multiplex. πολυπύρα. ὁ. ἡ. idem, fortis. πολυπύρα. ὁ. ἡ. ex pluribus casibus. πολυπύρα. ὁ. ἡ. turritus. πολυπύρα. ὁ. ἡ. tritico abundans.

Π Ο Λ Υ Ρ, Π Ο Λ Υ Ξ. πολυρῆμα. ὁ. ἡ. multum futus. πολυρῆμα. ὁ. ἡ. abundans agnis. πολυρῆμα. ὁ. ἡ. abundans rosis, rosis cōspersus. πολυρῆμα. ὁ. ἡ. multus, ingens. Solum accu satium ex se format, τὸν πολυρῆμα, & τὸ πολυ neutrum: reliquos obliquos à nomine πολυρῆμα mutuo accipit tam masculino quàm fœminino & neutro genere. Vide πολυρῆμα.

πολυσαρμῆ. ἄς. ἡ. corpulentia. πολυσαρμῆ. ὁ. ἡ. corpulentus. πολυσήμαντος. ὁ. ἡ. multa significans. πολυσυαγρῆμος. ὁ. ἡ. peragilis. πολυσυμάρατος. ὁ. ἡ. sonorus, streperus. πολυσπαθῆς. ἴος. ὁ. ἡ. spatha elaboratus. πολυσπυρα. ἡ. πολυσπυρῆς. ἴος. ὁ. ἡ. diuersigena, in diuersas partes dispersus ac disseminatus, à σπείρω. πολυσπυρῆμα. affluentia feminis genitalis. πολυσπυρῆμος. copiose fundens semen. πολυσπλαγχνος. ualde misericors. πολυσπορίς. ἴος. ὁ. ἡ. habens diuersa semina. πολυσυάβλος. ὁ. ἡ. uuis abundans. πολυστεφῆς. ἴος. ὁ. ἡ. ualde coronatus.

πολύσολος. ὁ. ἡ. habens magnam classem, πολύσολος. οὐ. ὁ. ualde mæstus, faciens suspirare, multi gemitus. πολύσολος. ὁ. ἡ. qui habet multas columnas, πολυσύνδετον. οὐ. τὸ. polysyndeton, figura est asyndeton contraria, quæ fit cum multæ cōiunctiones ponunt, à πολὺς multus, & σύνδεσμος coniuunctio. πολυσχιδῆς. ἴος. ὁ. ἡ. lacerus, multiplex. πολυσωματώτερος. ὁ. ἡ. corpulentior.

Π Ο Λ Υ Τ.

πολυτάλαντος. ὁ. ἡ. bene numatus. πολυτενία. ἡ. multorum filiorum procreatio, πολυτενία. ἡ. quæ habet filios multos. πολυτέλεια. ἄς. ἡ. sumptuositas, profusio, luxus, magnificentia. πολυτελής. ἴος. ὁ. ἡ. sumptuosus, & multa profundit, opiparus, preciosus. πολυτέχνης. ὁ. ἡ. artificiosus. πολυτιμότης. μ. ἴσω. π. ἡ. κα. multos honore, uel à multis honore afficio: πολλοὺς τιμῶ, uel ἔσο πολλῶν τιμῶν, inquit Hesych. πολυτίμητος. ὁ. ἡ. multo honore dignus, unde θεοὶ πολυτίμητοι dicuntur, præclarus. πολυτίμος. ὁ. ἡ. πολλῶν τιμῶν ἡρασμένος ἄνθρωπος. πολυτίλας. ἄντων. ὁ. ἡ. multa patiens. πολυτλήμων. ονος. ὁ. ἡ. patiens. πολυτλήμων. ὁ. ἡ. multa tolerans. πολυτομία. ἡ. summa fecunditas. πολυτόμος. ὁ. ἡ. fetosus, fecundus. πολυτρέφω. ὁ. ἡ. abundans columbis. πολυτρέφω. ὁ. ἡ. multa habens foramina, foraminosus. πολυτρέχων. ὁ. τὸ. herba quam capillum Veneris uocant, quod multa habeat capillamenta. πολυτρέχος. ὁ. ἡ. capillosus. πολυτροπία. ἄς. ἡ. multiplices mores, multiplex & uersatile ingenium, morositas. πολυτροπος. οὐ. τὸ. qui uersatilibus est motibus, prudens. Homerus hoc nomine uocat Vlyssē, quasi multifaria ingenij dote, multiplici morum cognitione, uersatilibus solertia præditū. uersipellis, morosus. πολυτύλος. ὁ. ἡ. qui diuidit in multas materias.

Π Ο Λ Υ Φ.

πολυφάγος. ἄς. ἡ. edacitas, uoracitas. πολυφάγος. ὁ. ἡ. edax, uorax, helluo. πολυφάρμακος. οὐ. τὸ. uenenis uel medicinis abundans. πολυφασία. ἄς. ἡ. loquacitas. πολυφρενος. ὁ. ἡ. dotatus.

πολυφρεμος

πολυφρεμος. ὁ. ἡ. famosus, decantatæ famæ, garrulus, illustis, Polyphemus, cyclops Neptuni filius.

πολυφιλία. multorum amicitia. πολυφίλος. multos habens amicos. πολυφλοῖος. ὁ. ἡ. resonans. πολυφρόβος. ὁ. ἡ. multa nutriens. πολυφροῖα. ἄς. ἡ. fertilitas. πολυφροσ. ὁ. ἡ. multa ferens, ferax, capax, multorum malorum capax, unde πολυφροσ οἶνος, uinum quod multum aquæ sustinere potest. Medicorum scholæ uinosum uinum hodie appellant. πολυφροσ. ὁ. ἡ. multus. πολυφροσῆς. ἴος. ὁ. ἡ. multi cōslij & prudentiæ. πολυφροσύνη. ἡ. prudentia. πολυφροσύνη. ὁ. ἡ. prudens. πολυφύς. τὸ. multifidum. πολυφώνια. loquacitas, garrulitas.

Π Ο Λ Υ Χ.

πολυχαλιος. ὁ. ἡ. solidus, firmus. πολυχανθῆς. ἴος. ὁ. ἡ. capax. πολυχερία. ἄς. ἡ. magna manus, magnus exercitus. πολυχέρη. ὁ. ἡ. fecundū esse & fertilem. Aristot. in iij. de gene. animal. ἡ. δὲ φύσις οὐ θύναται πολυχέρη οὐτως, ὡς τε ἑκαμφοτερίζω. πολυχῆρος. ὁ. ἡ. ualde fufus, uariis, multiplex, multifarius, numerosus, fecundus, copiose fundens. πολυχρηματία. ἄς. ἡ. abundantia pecuniæ. πολυχρηματώ. ὁ. ἡ. pecuniosus. πολυχρημοσύνη. ης. ἡ. πολυχρηματία. πολυχρημος. ὁ. ἡ. ad multa utilis. πολυχρόνιος. ὁ. ἡ. diuturnus. πολυχρῶς. ὁ. ἡ. uersicolor. πολυχρῶς. ὁ. ἡ. diues, auro abundans. πολυχυλος. ὁ. ἡ. succosus. πολυχυτος. ὁ. τὸ. copiosum & largum fluxum præbens. πολυψαφία. ἡ. multitudo consulantium.

Π Ο Λ Υ Ω.

πολυώδυνος. calamitosus. πολυώνυμος. ὁ. ἡ. celebris, & Apollinis epitheton. Hestodus πολυώνυμος ἵδιος, id est multi nominis aquam uocauit Iridem à colorum multiplicitate. πολυωπος. ὁ. ἡ. multos habens oculos aut foramina. πολυωρία. μ. ἴσω. π. ἡ. κα. multiplico, sollicitus sum: πάντων ἐπιτερέφομαι ἢ ὑπερμονιῶς ἕλω, cum ram habeo. actiū, actō iungit. Dicimus

etiam πολυωρῶ εἰς τὸν ναῦν, curam nauis habeo. opponitur aut τῷ δολιχαρῶν, id est negligentem esse.

πολυωρία. ἄς. ἡ. cura. πολυωριτικός. οὐ. ὁ. circumspectus. πολυωφελῆς. ἴος. ὁ. ἡ. qui est magno cōmodo. Π Ο Μ. Π Ο Ν. πῶμα. ἄντων. τὸ. potio, poculum. πῶμαπαράγω. pompam duco. πομπεία. ἄς. ἡ. conuicium, scomma. πομπεία. τὰ. utensilia quæ ad lustrationes, pompamque pertinent, pompalia. πομπῆος. ὁ. locus Athenis celeberrimus. πομπῆομαι. μ. ἑύσομαι. π. ἐνομαι. mitto pompā. πομπῆς. ἴος. qui pompam cogit, dux. πομπητικός. οὐ. ὁ. idem. πομπῆος. μ. ἑύσω. π. ἐνομαι. mitto pompā, male dictis laceffo, scōmatis persequor, ostento, incedo & progredior cū fastu & pompa.

πομπῆ. ἡς. ἡ. ἡ. πομπήλος. ὁ. ἡ. pompa, δόρυγλα, & quæ uulgo nūc processio uocatur. Est etiam è Thunnonū genere quem Aelia. πομφιλον appellat. Oppianus: ἡ πομπήλος ὁ πομπῆ ναῦται ἀφόνται ἕξοχα ἕξ ὑπέωνι γρηθότῳ ὑγρὰ θεύσας ἔσπονται. πομπημορ. τὸ. quod cōmode transmitti potest. πομπῆος. οὐ. ὁ. dux itineris, comes.

πομπηοσολῶ. μ. ἴσω. π. ἡ. κα. τὸ ναυσολῶ, classem nauis deduco. πομφουληρῆ. ad modum bullæ tumere. πομφουληρῆς. ὁ. ἡ. bulla quæ nascitur ex aqua cum pluit, ampulla scilicet, clypeorum emittentia. Dicta aut à uerbo πομφουληρῆ, quod fluuiorū est, cum uehementer bullis effertur.

πονῆομαι. doleo, laceffo, labore cōficior. Item exerceor, γυμνάζομαι. πονῆα. μ. ἴσω. π. ἡ. κα. laboro, laceffo, doleo. Est etiam frango & fatisco, nō duro, ἐν ἀντέχω. Item exerceor & γυμνάζομαι, & τειροσυνῶς τὸν γυμνασμένον significat. Preterea laboro, id est, labore & diligentia conficio, elaboro. Vide Comment. Budæi. neutrum absolutum. πονηοσολῶ, fessus.

πονήματῶ. τὰ. labores. πονηροσολῶ. μ. ἑύσομαι. π. ἐνομαι. malignor. deponens absolutum. πονηρία. ἄς. ἡ. nequitia, malitia, prauitas, flagitium, scelus. Demosth. ἀγὰ μαδίης: ἕλω δὲ λέξω ἢ πονηρίας ἑτέρας παμπληθεῖς αὐτῶ. Possum & alia eius flagitia quàm plurima uobis recensere.

πονηρός.

πονηρός, οὐδ. ὁ. prauus, peruersus, maliciosus, uerfusus, laboriosus (παρὰ τὸ ποιῆν) miser, improbus, scelestus, fons, noxius, facinorosus. Item putris, carie uiciatus.

πονηρόπολις, ἡ. improborum ciuitas, quam in Thracia Philippus condidit, & pessimos quosq; homines in eam transtulit.

πόνητος, ε. agricola.

πονήτως, prauè, imperitè. πονήτως ἔχειν, incōs mode habere, grauiter ægrotare.

πονητόν, laborandum est.

πονητικός, οὐδ. ὁ. laboriosus.

πόνημος, exactor pœnarum.

πόνος, ε. ὁ. labor, dolor. πόνος σελήνης, ecclipsis lunæ.

πονούμαι, operor, aliquid labore efficio.

ποντία, ας, ἡ. marina superficies.

ποντήω, μ. ἴσω. π. ινα. mergo, actiuū, actō iungitur.

ποντήω, α. uellanae nuces.

πόντιος, ε. ὁ. marinus.

ποντιόροχος, ε. ὁ. à mari madefactus.

ποντιόνη, ex mari.

ποντοπόρος, ου. ὁ. per mare iens, mare penez

ποντοποροῦντων, οἱ. mari euntes. (trans.

ποντοποσειδῶν, ὄνος, ὁ. Neptunus.

πόντω, ε. ὁ. pontus, mare, quasi πόνος, quia la boribus plenus sit.

Π Ο Π. Π Ο Ρ.

πόπανον, ε. τὸ. placentula rotunda & tenuis sacrificijs apta.

ποπιῆν, popissare, hoc est, epopis aut upupe uocem ædere.

πόποι, παρρ, blandientis particula Homero. πόποι, οἱ. dij, dæmōnes, quasi τὰ πάντα θιοσ πηλοντων, id est, omnia despicientes.

ποπιήω, μ. ἴσω. π. υια. sibilo, demulceo, blande attrecto, quod ad equos pertinet. Item ποπιήων illis manibus inter se, imò palma cum palma collata plausum ædere significat.

πόπισημα, ατος, τὸ. uox fictitia à sono quo equis blandiuntur, potissimū necdum edomitis, popysmus, qua uoce & Plinius usus est apud Latinos. Vide Politianum in Miscellan. cap. xxxij.

πόρδαλις, pardus mas, scemina aut πόρδαλις πορδί, ἡς, ἡ. uentris crepitus. (dicif.

πόρε, præbuit, copiam fecit.

πορεία, ας, ἡ. iter.

πορεία, τὰ. εἰς πορείαν χερίσμα, quæ ad profectiōnem sunt idonea, uelut cōmeatus, uia.

πορευθείς, ὁ. profectus. (ticum.

πορευόμεναι, μ. εὔσομαι. π. ενμαι. εο. neutrum ab solutū. πορευέσθαι εἰς τὰ κτήματα, hæreditatē πορευέσμιος, ε. ὁ. meabilis, peruius, (adire, πορευτιός, οὐδ. ὁ. gressilis.

πορεύω, μ. εὔσω. π. ενια. ago, duco, deduco, & idem quod νομίζω.

πορεύω, do, præbeo. actiuum, actō iungitur.

πορεύω, μ. ἴσω. π. ινα. populus, expugno.

πόρθισις, ιος, ἡ. populatio.

πορθιτής, οὐδ. ὁ. populator.

πορθηαία, ας, ἡ. nauis ad trañciendum.

πορθηαίον, ε. τὸ. πλῆον, naulum, cymba, quæ & πορθηίς dicitur, & πορθηιδιον.

πορθηεύς, εἰος, portitor.

πορθηεύω, μ. εὔσω. π. ενια. trañcio, actiuū, accusatiuo iungitur.

πορθηέον, τὸ. merces nauitæ, naulum apud Callimahcum.

πόρθηον, ε. τὸ. ναύλον, nauis ad trañciendū, transitus, trañctus.

πορθηός, οὐδ. ὁ. fretum, sinus maris qui facile trañci potest.

πόρθος, ε. ὁ. ramus, stirps.

πορεία, ας, ἡ. facultas, abundantia.

πόρις, οἱ. uituli, νέοι βοίς.

πορίζω, μ. ἴσομαι. π. ισμαι. uendico, exquito, inuenio, quero, comparo, comminiscor, & excogito. Vide πορίζω.

πορίζω, μ. ἴσω. π. ινα. lucrō, quero, cōparo, cōminiscor & excogito, præbeo, suppedito.

πεπορισμένον ἀργύριον Demosth, p pecunia ad dissoluendum pecunia alienū confecta. Cicero cōficere pecuniā dixit, & curare. Descendit aut̄ παρὰ τὸ πόρος, acti, actō iungitur.

πόριμος, παρὰ τὸ πόρος, εὔποριος, facile suppeditabilis: cui ἀπορος opponit̄, parabilis dicit Cic. Est etiā facile suppeditans, id est, πορισιός. Et πόριμος ἀνὴρ dicit̄ Ἰνθυμητιός, ἐπινοητιός, πορισιός, acris cōmentatiōis ad excogitandū præsidii aut subsidiū. Interdū est πόριμος παρασηωτικός, facile penetrās. Et est παρασηωτός ἢ εὔπορος, trañmissu facilis.

πόρισμα, ατος, τὸ. quod excogitatur, ut corollarium.

πορισμός, οὐδ. ὁ. suppeditatio, sufficientia, ademptio pecuniariū, occupatio ad lucrū, quæ stus, lucrū, ratio uitæ quærendæ quasi ἀφορμή.

πορισός, οὐδ. ὁ. dator, suppeditator. (μή.

πορισιός, q artificii nouit & rationē uitæ suppeditandæ. Et πορισιή πόλις, in qua facile est uitium inuenire. πορισιός etiā est facile suppeditabilis.

πορισίς.

πορισός, qui facile suppeditatur.

πόριμος, ε. ὁ. anulus ferreus in acumine hastæ.

πορός, οὐδ. ὁ. rete piscatorium ex funiculis eō textum. Homerus utif pro fibula quæ ferunt hastæ continet.

πορνεαία, ας, ἡ. fornicatio.

πορνεάον, ε. τὸ. lupanar.

πορνεύω, μ. εὔσω. π. ενια. scortor. neutrum ab solutum.

πόρνη, ης, ἡ. meretrix.

πορνοδοσίον, ε. τὸ. lupanar.

πορνοδοσιός, οὐδ. ὁ. leno.

πορνοδοσιούνητος, οἱ. lenocinantes.

πόρνος, ου. ὁ. mæchus, scortum, cinædus, carumytus.

ποροποιῆν, transitum munire, & meatus aperire.

πόρος, οὐδ. ὁ. uadum, meatus, transitus, facultas, excogitatio, alueus fluminis, redditus, foramen, quæstus, ἀπὸ τῶν πείρω ἢ πείρω. Πλάτο πόρον εἶπε, inquit, filium μητιδος.

πόρικος, ιος, ὁ. anulus non digiti, sed alterius rei, ut ostij: forum, uinculum, capulus armorum.

πόρικη, ης, ἡ. fibula, bulla, monile.

πόρρω, longè, procul, porrò. τίς οὐτω ποσῶτον πόρρω τῶν πολιτικῶν ἢν πραγμάτων; Quis tam procul absit ab urbe? Licet πόρρω σοφίας interdum nō procul à sapientia significet, sed magis proximè, ut Plato, πόρρω σοφίας ἵκωσ, utpote sapiens es & eruditus: usq; eò prouectus es in studio sapientia, πόρρω τῶν νοητικῶν, ad multā noctem. ἵνα μὴ πόρρω τῶν παρόντων γένομαι, ne longius digrediar, dixit Demosthenes. Hahes diuersam significationem in πόρρω. Vide Bud.

πόρρω τῶν ἀποχρώντων, supra modum.

πόρρωθεν, eminus, olim.

πόρρωτατο, longissimè.

πορρωτο, μ. ανῶ. ἢ.

πορρωτο, paro, præbeo, orno.

πορρωτο, uitulari.

πορρωτο, ακος, ὁ. uitulus, iuuentus.

πορρωτο, ιος, ἡ. uitula.

πορρωτο, μ. εὔσω. π. αια. stimulo boues. neutrum absolutum.

πορρωτο, ας, ἡ. purpura.

πορρωτο, τὸ. quod florē purpureū habet.

πορρωτο, ε. ὁ. purpureus, denfus, niger.

πορρωτο, εἰος, ὁ. ἡ. qui purpuram capit.

πορρωτο, uergo in purpuram.

πορρωτο, ἰδος, ἡ. uestis purpurea.

πορρωτο, ακος, ὁ. porphyrio auis, & pisci eiusdem nominis.

πορρωτο, δεινωτο, purpureus.

πορρωτο, δεινωτο, ἡ. uenditrix purpurarum.

πορρωτο, δεινωτο, nomen auis.

πορρωτο, μ. υρῶ. facio colorem purpureum, rubeo, denigro, turbo, misceo cogitando;

ut illud πορρωτο, υρῶ, quo loco cogitabat, interpretantur.

πόρω, μ. ορῶ. π. ορμα. præbeo, actiuum, accusatiuo iungitur.

Π Ο Σ.

ποσακίς, quoties.

ποσακίσιος, quotuplex.

ποσακίσιος, sæpenumero, supra quàm dici potest. (test.

ποσακίσιος, οὐδ. ὁ. quotus.

ποσακίσιος, quàm multipliciter.

ποσακίσιος, quot in locis.

ποσακίσιος, quotupliciter.

πόσει, quò.

ποσειδάμων, ὄνος, ποσειδῶν.

ποσειδάμων, ὄνος, ὁ. mensis apud Athenienses septimus, qui à nonnullis September, ab alijs December esse creditur.

ποσειδάμων, ε. ὁ. Neptunus, Neptuni filius.

ποσειδάμων, ὄνος, Neptunus.

ποσειδάμων, ε. τὸ. Neptuni fanum.

ποσειδέρος, ε. ὁ. propior.

πόσει, ης, ἡ. præputium.

πόσει, ε. τὸ. mentula.

πόσει, ὄνος, ὁ. idem, alijs herniosum & sine præputio hoc nomine appellari uolunt.

πόσει, ε. ὁ. potabilis.

πόσει, ιος. potio, maritus: πόσει, ἀνὴρ, πόσει, ἢ δυνου, ἢ ἕδωτος, Helych.

πόσει, sciscitant per hoc quot & quanti sint.

πόσει, ου. ὁ. quantus, aliquantus, quotus, interrogatiue.

πόσει, quotus, non interrogatiue.

πόσει, quotus.

πόσει, ης, ἡ. quantitas.

πόσει, ε. ὁ. quot, in quot diebus. ποσει, παρῶ, quando uenisti.

πόσει, ε. quotus.

πόσει, aliquantulum.

Π Ο Τ.

πόσει, adesum, lingua Dorica ἀντὶ πόσει, ἡ, sicut πόσει, attende, pro eo quod erat πόσει.

ποσει, nouum, peregrinum, recens.

ποσει, οὐδ. ὁ. fluuiialis.

ποσει, fluminis in morem.

πόσει.

ποτάμιος. ου. δ. fluuiialis.
 ποταμιότομος. ου. à Rhomanis fontinalis uocatur.
 ποταμός. ου. δ. fluuius.
 ποταμιόχασος. υ. δ. terra quæ flumine operit.
 ποτάμιον. uolo, uolas. deponens absolutum.
 ποταπός. ου. δ. qualis, admirationis habet ἕμφασιν.
 πότε. quando, tandem.
 πότε. aliquando.
 ποταδία. Neptunus Attica lingua.
 ποτέριον. μι. ἵσομαι. π. ἡμι. uolo, uolas. deponens absolutum.
 ποτίον. bibendum est.
 ποτίον. καὶ
 πότερον. utrum.
 πότερος. υ. δ. uter, interrogatiuè.
 ποτέρος. aduerbium, utrum.
 ποτέρωσε. accipitur pro ποτέρωθι, aliquando.
 ποτή. ἡ. ἡ. uolatus.
 ποτήριον. υ. τὸ. calix, poculum.
 πότις. ου. δ. bibulus.
 πότις. ἡ. potus.
 ποτί. ad, Doricè pro eo quod est πρός.
 ποτιδύμχος. ου. δ. expectans.
 ποτιδύμχοι οἶνος. uino domiti.
 ποτιδορπία. τὰ. comestationes.
 ποτίσω. μι. ἴσω. π. ἴνα. rigo, id est, potum duco, potum do. actiuum, actō iungitur.
 ποτιός. ου. δ. bibax.
 ποτιόρανον. υ. τὸ. puluinar.
 πότιμα. απω. τὸ. potus.
 ποτιμαποπίδος. ου. δ. potionum temperatōr.
 πότιμος. υ. δ. potabilis.
 ποτινιομα. ingredior.
 ποτιπύλομα. μι. ἵσομαι. π. ὑμι. applicor.
 ποτιφωής. ἴος. δ. ἡ. loquax.
 πότιμος. υ. δ. fortuna, fors, mors.
 ποτινάδες. ἄ. mænades, hoc est, bacchæ.
 ποτινάω. μι. ἄσω. obtestor deos.
 πότινος. υ. δ. uenerandus, pudicus.
 ποτιώμα. suplico, cū gemitu obtestor, qui rito, quod etiam quiritor dicitur. idem ποτιώμα.
 ποτιώμχος. obtestans deos.
 πότης. idem quod πότιος.
 πότος. υ. δ. potus.
 ποτός. ου. δ. potulentus, potabilis.
 ποῦ. ubi, fermè, partim, alibi. Est interdum ἄρρορ, interdum ornatus causa ponitur. Conuenit etiā in interrogationi. Vide Comment. Budæi.

ποῦ ἡχος. ubi terrarum, quō.
 πός. ποτός. δ. pes, interdum ima pars clauis.
 Τὸ Π μετ̄ σ̄ Ρ.
 Πράγμα. απω. τὸ. res, causa. Et molestia, ut negotium Latinè. οὐδὲν πράγμα. Platoni pro nihil est incommodi & molestiæ, οὐδὲν ἴσ' μοι πράγμα πρόσσε, nihil mihi tecti est negocij.
 πράγμα. τὸ. res, molestia. Et reipub. administratio, id est, πολιτεία.
 πραγμάτεια. ας. ἡ. negociatio, tractatus, opus cōmentatione compositum, ut Iocrates orationem suam, uel libellum προς Δημοκρόν πραγμάτειαρ appellat. Plato pro cōmentatione ipsa posuit & intentione amici & uexatione.
 πραγμάτωμα. μι. ἴσομαι. π. ὑμι. negotiorum in negotio, aliquid tracto, excogito cū res gesta est. Est etiā uxor, fatigor, negocijsq; implicor. Item satago circa aliquid & occupor. Ex quo fit ut philosophari & commentari significet, hoc est, animo occupari circa indagacionem ueritatis & recti, inquirere, struere, tentare, efficere, cōtere, laborare, agere ut efficias, hoc Cicero pertractare appellat. Est & negociari in aliqua re ad lucrum, cum acculatio. ad hæc consulto & de industria quippiam facio. Vide Budæum.
 πραγμάτης. ἴος. δ. negociator.
 πραγματιοί. οἱ. infimæ fortis homines, qui mercedula adducti ministros se præbent in iudicij oratoribus.
 πραγματιόρ. ου. τὸ. quod est magno usui.
 πραγματοδίφης. aduocatus, qui alicuius causam inquirat.
 πραγματολογόυντος. in narrandis rebus occurrat.
 πραγματομανής. ἴος. δ. ἡ. negociorum expertus, prudens.
 πραγματοδύς. ἴος. δ. ἡ. difficilis, intricatus.
 πράγος. ἴος. τὸ. res, negocium.
 πράξια. ας. ἡ. mansuetudo.
 πρᾶξις. ντω. δ. uenditus.
 πρᾶξια. μι. ἴσω. π. ἡμι. populor, actiuū, accusatiuo iungitur.
 πρᾶξια. μι. ἄσω. π. αἰα. idem.
 πρᾶξιον. faciendum est.
 πρᾶξιός. υ. res de qua agendum est.
 πρᾶξιός. ου. δ. efficax, factibilis, actualis.
 πρᾶξιός. ου. δ. agibilis.
 πρᾶξιός. ου. δ. interfector, perperator. Est etiam

etiam qui pecunias multatitias exigit.
 πρᾶξιός. υ. mansuetus.
 πρᾶξιός. υ. δ. epitheton cuiusdā uini à loco.
 πρᾶξιν. dudum Dores dicunt, pro πρᾶξιν.
 πρᾶξις. ἴος. δ. ἡ. pronus, decliuis, præceps. idem πρᾶξιός.
 πρᾶξιός. πρᾶξιός. præcipitatus.
 πρᾶξιόπης. muneribus corruptus.
 πρᾶξιός. ἴος. ἡ. exactio, actio, actus, officium. οἱ ἄλλοι πρᾶξιόπης, dicuntur magistratus. οἱ πολιτικὸι μὲν, ἢ οἱ τῶν ἀρχῶν ἀρχοντῶν. μέγιστον πρᾶξιός, rerum summa, Plinio actus rerum dicitur. Τῆρ δὲ πρᾶξιόν ἐν αἰετῆ ἐνδὸς καὶ ἀμφοῖν, Verba sunt in cōtractibus apponi solita, significantia utrunque in solidum obligari, & reos esse promittendi, ut Iuriscōf. loquuntur. Bud.
 πρᾶξιός. υ. δ. mansuetus.
 πρᾶξιός. mansuetissime.
 πρᾶξιός. ντω. ἡ. mansuetudo, clementia.
 πρᾶξιός. ἴος. ἡ. mens, cura, industria, intestina, quæ subterpræcordia uocat Cicero.
 πρᾶξιός. ας. ἡ. sulcus, areola hortorum. Hefychius, πρᾶξιός inquit, ἡν τὸν ἡμῶν τετραγώνων ἀρχαίων, hoc est, ut Plinius uocat, puluicorum tori, aut fulcorum tramites.
 πρᾶξιός. μι. ἴσω. π. ἡμι. uiresco, porraceus sum.
 πρᾶξιός. ἡ. cura deorum.
 πρᾶξιός. ου. δ. uenalis.
 πρᾶξιός. ἡ. uiriditas.
 πρᾶξιός. υ. τὸ. marrubiū, de quo Plin. & πρᾶξιός. χροῖμα, uiridis color apud Platonem.
 πρᾶξιός. ἴος. ἡ. uenditio, auctio.
 πρᾶξιός. ἡ. blatta.
 πρᾶξιός. υ. τὸ. porrum.
 πρᾶξιός. ἡ. ἴος. δ. lapis unde mancipia uendebantur.
 πρᾶξιός. υ. τὸ. forum.
 πρᾶξιός. ας. ἡ. uenditrix.
 πρᾶξιός. υ. δ. uenditor.
 πρᾶξιός. μι. ἄξω. π. αἰα. exigo, cogo, redimo, facio. nam idē est quod πρᾶξιός, accusatiuo iungitur.
 πρᾶξιός. μι. ἄξω. π. αἰα. facio. πρᾶξιός τῶ πῶς πόδης, id est πολιτεία, sum in magistratu.
 πρᾶξιός τῶ ἰαντῶ, esse priuatū. πρᾶξιός πρᾶξιός, interdum litem intendere, Latini negotia facessere dicunt. πρᾶξιός etiā est contendere & laboro ut aliquid fiat, quod etiam agere dicitur Latinè: unde ἀντιπρᾶξιός, res fragari, & in contrarium laborare & contendere. πρᾶξιός πρᾶξιός, aliquādo est re

bus ad rempub. pertinentibus operā dare, actui rerum uacare, & ius dicere, & χροῖμας τῆσιν. πρᾶξιός etiā ut ἀπρᾶξιός, exigo, cogo. Et absolutè possum, uiuo, ago, forte aliqua utor. Inde βελτίον πρᾶξιός, ἀμεινον πρᾶξιός, κακῶς πρᾶξιός, & καλῶς πρᾶξιός. Vi de Bud. actiuum, accus. iungitur.
 πρᾶξιός. μι. ἄσω. π. αἰα. uendo. actiuum, accusatiuo iungitur.
 πρᾶξιός. promptè, mansuetè.
 πρᾶξιός. τῶ. mitigantia.
 πρᾶξιός. ου. mulcens, leniens.
 πρᾶξιός ἀντιπρᾶξιός ἢ ἡμίμοις ὀργῆς, Mitigatio est moderatio & placatio iræ.
 πρᾶξιός. μι. ὑνῶ. mitigo, placō, mansuefacio. actiuum.
 πρᾶξιός. ας. ἡ. mansuetudo.
 πρᾶξιός. placidè.
 Π Ρ Β.
 πρᾶξιός. υ. τὸ. robur, truncus ex arbore, ramus, ἰσχυρόν στέλεχος.
 πρᾶξιός. decenter, quod Attici πρᾶξιός dicunt, nomine pro aduerbio utentes.
 πρᾶξιός. deceo. datiuo gaudet.
 πρᾶξιός. ἴος. δ. ἡ. decens.
 πρᾶξιός. honorabilis, ueneranda, per syncopeam fit à πρᾶξιός, quod ipsum fœmininū est à πρᾶξιός. à quo & πρᾶξιός ἡμίμοις, nempe præses & ætate uenerabilis.
 πρᾶξιός. ας. ἡ. legatio. Est etiam legatorum numerus & cœtus. Significat etiam deprecationem.
 πρᾶξιός. υ. τὸ. senium, dignitas, præsertim senilis: est legatum præcipuum, quod pater maximo filio dedit, aut maiori. Accipitur & pro iure præcipuo maximi filij, quod ius primogenium, uel primigenia dicitur.
 πρᾶξιός. απω. τὸ. legatio. (test.)
 πρᾶξιός. μι. ἵσομαι. legatos mitto, legationem mitto. est etiā in legatione ago quippiam & transigo. cum accusatiuo. & τῶ πρᾶξιός πρᾶξιός, quæ in legatione acta sunt.
 πρᾶξιός. ἴος. δ. legatus, etiā legatus cōsulis.
 πρᾶξιός. Atticè ἢ πρᾶξιός.
 πρᾶξιός. ου. δ. legatus campi, legatus consulis uel prætoris, δ ἀντιπρᾶξιός.
 πρᾶξιός. μι. ἵσω. π. ἡμι. præpono, legationem ago, legationem obeo. Et sum legatus in exercitu, id est uicarius imperator. Est etiam postulo, oro, παρακαλῶ, id est pro alio precator intercedo, deprecor. Significat etiā τὸ πρᾶξιός, nihil antiquius habeo,
 Ηη τμή

τιμῶν, honorem habeo, in primis curo & ef-
ficere cōtendo, in primis pono, primas par-
teis do, honore profequor, primo loco po-
no & colo, cum accus. Est etiam apud He-
rodo. τὸ προσβύτερος ἢ προσβύττω ἐμί. Vide
Bud. neutrum absolutum.

προσβύτιον. ἑ. τὸ. præmium quod pro honore
datur.

πρόσβιος. 109. ὁ. legatus.

πρόσβιος. ἑ. ὁ. antiquior, uenerandus.

προσβυγενής. ἑ. ὁ. ἢ. maior natus.

πρόσβυς. 109. ὁ. fenex, senator auicula, inter-
prete Theodoro.

προσβυάτη. ueneranda.

προσβύ(α)τον. honoratissimū : antiquissimum
etiā Latini dicunt, quod tractum est ex ho-
nore, qui senectuti olim exhibebatur.

προσβυτερίον. ἑ. τὸ. seniorum cōgregatio. Lu-
cas in Actis.

προσβύτερος. ἑ. ὁ. senior, antiquior ætate, hoz-
noratior. Et προσβύτερον, anteuertendum,
ἐπιμηθέας ἀξιώτερον: Antiquius etiam Lati-
ni dicunt.

προσβύτης. ἑ. ὁ. fenex.

προσβυτιός. ὁ. ὁ. ὁ. senilis.

προσβύτης. 109. ἢ. anus.

προβυμής. ἑ. ὁ. ἢ. mitis, mansuetus, sanus.

Π Ρ Η. Π Ρ Ι.

πρόημα. ἁπο. τὸ. negocium.

πρόοριον. ὄνομα. ὁ. gutturis illa eminens uel
cula in auibus, in quam primū cibus colliz-
gitur, & quæ Hebraicè muriath appellat.

πρόοθω. μ. ἴσω. π. ἡα. incendio, flo, ardeo. acti-
uum, accus. iungitur.

πρόοτις. ἢ. ὁ. factor.

πρόοτις. in caput, aduerbialiter.

πρόοτις. 109. ὁ. pronus, præceps, hoc est in ea
put propēdes, qui uultu est in terrā deiecto.

πρόοτις. μ. ἴσω. π. ἡα. præcipito.

πρόοτις. 109. ἢ. utilitas.

πρόοτις. μ. ἴσω. π. ἡα. transeo. neutrum, accus-
fatiuo iungitur.

πρόοτις. ἢ. ὁ. celestis flamma, fulmen. Itē
serpens, nomē sortitus ex sitis ardore, alio
nomine δίσκος & ἡέσων dicitur. Hesychius:

πρόοτις, σφοδρὸς ἄνεμος, ἢ δίσκος τὸ εἶδος, καὶ
ἄλλο ἐπιπλάγιον τὸ τραχὺ καὶ ἡέσων φλέβας, πρηνῆ
εἰς φασίην, ἢ πρηνῆ εἰς ἔρανον. Vide etiā Suid.

πρηνήριος. ἑ. ὁ. fulmineus.

πρηνήριον. ἑ. prætorium.

πρηνήριον. ὄνομα. ὁ. ἑξοχή, eminentia, excellentia,
cacumen.

πρόομι. emo. deponens, accus. iungitur.
πρόομιος. ἑ. ὁ. Priamus. hic antea Podarces
dicitur est, teste Lycophrone.

πρόομιος. ὁ. ὁ. priapicus.

πρόομιος. μίσιος ἀδελφῶν. ἀ. προομιόν. præmitto,
πρόομιος. μ. ἴσω. π. ἡα. feco. actiuum, accusatiuo
iungitur.

πρόομιος. 109. ὁ. miles pedes.

πρόομιος. prius, antea, priusquā. Vide constructi-
onem eius in comment. Bud.

πρόομιος. priusquam.

πρόομιος. priusquam. Scribitur etiam separatim
πρόομιος.

πρόομιος. ἁπο. τὸ. scobes.

πρόομιος. ἑ. ὁ. iliceus.

πρόομιος. ἑ. ὁ. frutex, ex quo nascitur coccus, &
ilicis genus.

πρόομιος. ἑ. sectus, ferratus.

πρόομιος. scobes, pulvis lignorum.

πρόομιος. ἢ. ὁ. prælum, torcular.

πρόομιος. ἑ. ὁ. sector.

πρόομιος. ἢ. poculi genus.

πρόομιος. μ. ἴσω. π. ἡα. feco, dirumpo. actiuū, accu-
fatiuo iungitur.

πρόομιος τὸν ὀδόντιον. strideo dentibus.

πρόομιος. ἁπο. τὸ. πρόομιος.

πρόομιος. ὄνομα. ὁ. ferra.

πρόομιος. ἑ. ὁ. ἢ. habens figuram ferræ.

Π Ρ Ο.

πρόο. ante, genitiuo iungitur.

πρόο δούλου δεσπότης, hoc est dominus seruo
præstat.

πρόο ἔργον. πρόο ἔργον.

πρόο ἔργον, & πρόο ἔργον, dicitur quod opere præ-
cium est, præuertendum & conducibile.

πρόο ἔργον, antiquus, optatus, præfatius.

πρόο ἔργον. paulo ante.

πρόο ἔργον. interdum idem ferè significat quod
πρόο ἔργον, quod operæ precium est & præuer-
tendum, cōducibile, utile, cōmodum. Anti-
stot. Νῦν δὲ τοσοῦτον ἡμῶν ἔργον, πρόο ἔργον
νεῖν, id est tantum nobis iam consecutum est
ad ea quæ mox dicturi sumus, hoc est, hoc
hactenus prælibandum fuit. Alibi pro eo,
quod in præoptu est, & obuiū atq; occurrēt.

πρόο ἔργον. paulo ante.

πρόο ἔργον. producere, promere.

πρόο ἔργον. τὸ. prædictio, prædiuinatio.

πρόο ἔργον. producere, perducere, id est, pro-
stituere.

πρόο ἔργον. prouehor, euado, erumpo, delu-
bor. Et ἀντιπρόο ἔργον, perlicio, allicio, ad-
hortor.

hortor, adduco, excito. Est etiā ἐς ἀνάμνη-
σιν ἀνάμνησις, & cōpellor, quū eo usq;
quis progressus est, ut referre pedem non
possit, & regredi. Est etiam ornor & cresco.

προσχευόμενα. interdita.

προσχευόμενος. 109. ἢ. prophetia, prædictio, por-
tentum.

προσχευόμενος. μ. ἴσω. π. προέφητος. prædico, ius-
beo, interdicto. actiuum, accus. iungitur.

προσχευόμενος τέλει α. ulnis capio liberor.

προσχευόμενος. prius lustro.

προσχευόμενος. μ. ἄξω. præcedo, præeo, & progres-
sior, procedo, euado. Et percello, impel-
lo, stimulo, idem ferè quod ἐξάξω. Itē pro-
ueho, deduco. Est etiam profutuo, produ-
co: nam produco apud nos profutuo signi-
ficat. Plautus:

Audientem dicto mater produxisti filiam.

Est etiam præsto cum genitiuo. neutrum,
accusatiuo iungitur.

προσχευόμενος. 109. ὁ. ἢ. leno, μακροπότος. Latine
perductor uel productor dicitur.

προσχευόμενος. μ. ἴσω. π. ἡα. leno cinor, produ-
co, hoc est profutuo. actiuū, accus. iungit.

προσχευόμενος. ἢ. stuprum, profutuo.

προσχευόμενος. qui uim habet cōciliadi amoris.

προσχευόμενος. ὁ. ἢ. προσχευόμενος.

προσχευόμενος. ὄνομα. ὁ. initium pugnae, prælium de-
creti, quum quid consultatur ante quod popu-
lus scisceret.

προσχευόμενος. præludo, id est certamen futu-
rum meditor, in fronte pugno.

προσχευόμενος. τὸ. præiudicialis causa.

προσχευόμενος. reuerentiam deo.

προσχευόμενος. μ. ἴσω. π. ἡα. eligo, id est ma-
lo, constituo, statuo, mihi certum est, & con-
sulte aliquid facio.

προσχευόμενος. 109. ἢ. propositum, uoluntas libe-
ra, institutum, delectus. Differt τὸ πρόομιος
ἢ τὸ πρόομιος, quia τὸ πρόομιος καὶ διανοίας. τὰ κατὰ
πρόομιον opponuntur τοῖς κατὰ τὸ πρόομιον. ἐν
πρόομιος φωνεῖται, τὸ ἐν προνοίας. quod &
κατὰ πρόομιον dicitur.

προσχευόμενος. qui cupidè & libenter aliqd
facit.

προσχευόμενος. τὸ. quod eligi potest.

προσχευόμενος. μ. προσχευόμενος. π. προσχευόμενος.
præfentio, deponens, genitiuo iungitur.

προσχευόμενος. ἢ. præfentio. onis.

προσχευόμενος. μ. ἄσσομαι. π. ἄσσομαι. causor, depon-
accusatiuo iungitur.

προσχευόμενος. μ. οὐσσω. π. ἄσσομαι. præaudio. actiuum,

genitiuo & accus. iungitur.
προσχευόμενος. μ. ἴσω. propendeo.

προσχευόμενος. ἑ. ὁ. ἢ. præceps, decliuus.

προσχευόμενος. μ. ἴσω. protego. actiuum, accusati-
uo iungitur.

προσχευόμενος. μ. οὐσσω. π. προαναβέβημαι,
prælium facio.

προσχευόμενος. præsilire, in certamē descen-
dere.

προσχευόμενος. prædefleo.

προσχευόμενος. προύδομαι, præstruo, mult-
tò ante comperto.

προσχευόμενος. reprimor.

προσχευόμενος. prætendo.

προσχευόμενος. ἢ. prædictio.

προσχευόμενος. emineo.

προσχευόμενος. τὸ προσχευόμενος.

προσχευόμενος. prius infurgo.

προσχευόμενος. præcolligo.

προσχευόμενος. obuior.

προσχευόμενος. μ. ἴσω. π. ἡα. prius defatigor.
neutrum absolutum.

προσχευόμενος. præcligo.

προσχευόμενος. præcido.

προσχευόμενος. peristi ante me.

πρόοριον. τὸ. poculum ligneum, quo uinum
miscetur.

προσχευόμενος. μ. ἄσσο. π. ἡα. præripio.

προσχευόμενος. prius curo.

προσχευόμενος. ὁ. ὁ. propugnator, defensor.

προσχευόμενος. ἑ. τὸ. suburbium.

προσχευόμενος. præmunio.

προσχευόμενος. τ. dies qui anteit nuptias.

προσχευόμενος. ἑ. τὸ. præmium sonādi, prolium
in tibiarum cantu, sicut πρόομιος in pōsi,
προσχευόμενος in rhetorica proprie uocatur.

πρόοριον. ἑ. τὸ. uestibulum.

προσχευόμενος. μ. ἴσω. π. ἡα. ante tempus disces-
do. neutrum absolutum.

Π Ρ Ο Β.

πρόομιος. inter eundem.

πρόομιος. μ. πρόσκομις. π. πρόσκομις. præces-
do, procedo, proficio. neutrum absol.

πρόομιος. duplici se iure tueri. Diz-
citur & πρόομιος, & πρόσκομις, καὶ πρόσκομις
σχέδιαι.

πρόομιος. est uerbum μέσομαι καὶ κοινόν. Ha-
bet enim utraq; significationem sub uoce
passiua. Est autem designio, creor. Est etiā
id, quod nunc præfentem sistere dicunt &
nominare, cuiusmodi iuris pontificij scri-
ptores uocantius patronatus habere, hoc

Hh ij est nos

est nominandi designandum. Et ὁ *προβαλ* λήμωνος, productior & commendator eius, qui eligitur. Item propugnaculum oppono, uelamentū & integumentū obtendo, & circumdo, obduco dicit Cice. Et ὁ *προβεβλημένος*, ὁ ἀντὶ *προβλήμα* ἰσάμωνος, propugnator, protector. Et *προβεβλημένον*, obtētum, obductum. Dicitur etiam ὁ *προβεβλημένος*, qui huiusmodi uelamēto & obtentu circumdatus est. *προβάλλω* δὲ *λεόντιον* εἶδος, *πρᾶξ* ferre, & *πρᾶξ* se ferre leoninam speciem. Est etiā *προβάλλω*μαι, cito, allego. Item despuo, abominor, aueror, execror. Et protendo, & *πρᾶξ* tendo. Insestum telum obijcio & porrigo. *προβάλλω*μαι *μάγιστρος*, testis produco. *προβάλλω*μαι etiam dicitur pugiles pugnosc plagasq; intendētes, aut pugnos infestos *πρᾶξ* tendentes, cum uestigium affirantes cōparant se ad pugnam aduersarij excipiendam, nectemerē procurrununt. Est etiam *προβάλλω*μαι, postulare, id est reum deferre, diem dicere. Quod genus proprie & priuatim, κατὰ τὸν ἀδιούρνου πῶν τῶν ἰσρῶν τὰς ἰσρῶν solenne erat. sed tamen in cæteris etiā accusationibus in usu apud Oratores inuenitur. Accipitur etiam ἀντὶ τῶν *παράγω*, id est in rerum naturam produco. Et reparo. Vi de Budæum.

προβάλλω, μ. ἀλφ. π. *προβεβλημένος*, profeto, prosmo, *πρᾶξ* beo, do, usurpo, propono, quæstionem in medium affero. Est etiā designo, creoo, κατὰ τὸν *προβαλλόμενα* dicitur problemata, & in quæstionem adducta, & *διηρημέ* na. actiuum, accus. iungitur.

προβάλλω, μ. ἀλφ. π. *προβεβλημένος*, profeto, prosmo, *πρᾶξ* beo, do, usurpo, propono, quæstionem in medium affero. Est etiā designo, creoo, κατὰ τὸν *προβαλλόμενα* dicitur problemata, & in quæstionem adducta, & *διηρημέ* na. actiuum, accus. iungitur.

προβάλλω, μ. ἀλφ. π. *προβεβλημένος*, profeto, prosmo, *πρᾶξ* beo, do, usurpo, propono, quæstionem in medium affero. Est etiā designo, creoo, κατὰ τὸν *προβαλλόμενα* dicitur problemata, & in quæstionem adducta, & *διηρημέ* na. actiuum, accus. iungitur.

προβάλλω, μ. ἀλφ. π. *προβεβλημένος*, profeto, prosmo, *πρᾶξ* beo, do, usurpo, propono, quæstionem in medium affero. Est etiā designo, creoo, κατὰ τὸν *προβαλλόμενα* dicitur problemata, & in quæstionem adducta, & *διηρημέ* na. actiuum, accus. iungitur.

προβάλλω, μ. ἀλφ. π. *προβεβλημένος*, profeto, prosmo, *πρᾶξ* beo, do, usurpo, propono, quæstionem in medium affero. Est etiā designo, creoo, κατὰ τὸν *προβαλλόμενα* dicitur problemata, & in quæstionem adducta, & *διηρημέ* na. actiuum, accus. iungitur.

odoro interprete. *προβέβλα*, malui, præposui, prætulī. *προβήμα*, απω. τὸ. progressus. *προβήμα*, μ. ἀσω. π. α. *πρᾶξ*. præmoneo, subigo, futuo, introduco, instruo, quod uulgo infirmo dicitur, ut cum patronum causam nostram acturum instruimus. Lucas in Act. ἐν τοῦ ἔχλων *προβεβήσασα* ἀλεξάνδρον, de turba protraxerunt Alexand. *προβήσασα*, μ. ἀσω. π. α. *πρᾶξ*. procedo. neutrum absolute.

Π Ρ Ο Β Λ. Π Ρ Ο Β Δ. *προβήμα*, απω. τὸ. propugnaculū quodcūq; ut est scutum, ut testudo militaris. Lucian. de homine dixit: τὸ *προβήμα* τῆς ἐλλάδος, scilicet & tutela Græciæ. Et *πρᾶξ* textus, propositio, problema, quæstio, id est *ἔπιμα*. Est etiam idem quod *ἔπιμα*.

προβήμα, μ. ἀσω. π. α. *πρᾶξ*. procedo. neutrum absolute. *προβήμα*, απω. τὸ. propugnaculū quodcūq; ut est scutum, ut testudo militaris. Lucian. de homine dixit: τὸ *προβήμα* τῆς ἐλλάδος, scilicet & tutela Græciæ. Et *πρᾶξ* textus, propositio, problema, quæstio, id est *ἔπιμα*. Est etiam idem quod *ἔπιμα*.

προβήμα, μ. ἀσω. π. α. *πρᾶξ*. procedo. neutrum absolute. *προβήμα*, απω. τὸ. propugnaculū quodcūq; ut est scutum, ut testudo militaris. Lucian. de homine dixit: τὸ *προβήμα* τῆς ἐλλάδος, scilicet & tutela Græciæ. Et *πρᾶξ* textus, propositio, problema, quæstio, id est *ἔπιμα*. Est etiam idem quod *ἔπιμα*.

προβήμα, μ. ἀσω. π. α. *πρᾶξ*. procedo. neutrum absolute. *προβήμα*, απω. τὸ. propugnaculū quodcūq; ut est scutum, ut testudo militaris. Lucian. de homine dixit: τὸ *προβήμα* τῆς ἐλλάδος, scilicet & tutela Græciæ. Et *πρᾶξ* textus, propositio, problema, quæstio, id est *ἔπιμα*. Est etiam idem quod *ἔπιμα*.

προβήμα, μ. ἀσω. π. α. *πρᾶξ*. procedo. neutrum absolute. *προβήμα*, απω. τὸ. propugnaculū quodcūq; ut est scutum, ut testudo militaris. Lucian. de homine dixit: τὸ *προβήμα* τῆς ἐλλάδος, scilicet & tutela Græciæ. Et *πρᾶξ* textus, propositio, problema, quæstio, id est *ἔπιμα*. Est etiam idem quod *ἔπιμα*.

προβήμα, μ. ἀσω. π. α. *πρᾶξ*. procedo. neutrum absolute. *προβήμα*, απω. τὸ. propugnaculū quodcūq; ut est scutum, ut testudo militaris. Lucian. de homine dixit: τὸ *προβήμα* τῆς ἐλλάδος, scilicet & tutela Græciæ. Et *πρᾶξ* textus, propositio, problema, quæstio, id est *ἔπιμα*. Est etiam idem quod *ἔπιμα*.

προβήμα, μ. ἀσω. π. α. *πρᾶξ*. procedo. neutrum absolute. *προβήμα*, απω. τὸ. propugnaculū quodcūq; ut est scutum, ut testudo militaris. Lucian. de homine dixit: τὸ *προβήμα* τῆς ἐλλάδος, scilicet & tutela Græciæ. Et *πρᾶξ* textus, propositio, problema, quæstio, id est *ἔπιμα*. Est etiam idem quod *ἔπιμα*.

προβήμα, μ. ἀσω. π. α. *πρᾶξ*. procedo. neutrum absolute. *προβήμα*, απω. τὸ. propugnaculū quodcūq; ut est scutum, ut testudo militaris. Lucian. de homine dixit: τὸ *προβήμα* τῆς ἐλλάδος, scilicet & tutela Græciæ. Et *πρᾶξ* textus, propositio, problema, quæstio, id est *ἔπιμα*. Est etiam idem quod *ἔπιμα*.

bulo significat, qui tyranni ferociam infregit uirtute sua. *προβούλιος*, ἰδὸς. rostrū elephantis, uel muscæ, quod Latine quoq; proboscis, seu promuriscis dicitur. *προβουλή*, dicebatur curia Athenis, quando ante comitia populi, ea res consulendo censendoq; in curia agitabatur, qua de re populus in concione rogandus erat, cuius scilicet erat summa potestas ut Romæ. Accipitur pro *προνοία*, regit genitium. *προβουλή* appellat Demosth. premita sibi per curiam consiliumq; decreta. Bud. *προβούλιμα*, decretum, τὸ *ψήφισμα*. *προβουλή* proprie dicuntur quædā curiæ decreta, quæ ideo ad plebem referbantur conuocantur: in concioneq; populi promulgabantur, ut populi suffragio confirmarentur. Budæus.

προβουλή, dicebatur curia Athenis, quando ante comitia populi, ea res consulendo censendoq; in curia agitabatur, qua de re populus in concione rogandus erat, cuius scilicet erat summa potestas ut Romæ. Accipitur pro *προνοία*, regit genitium. *προβουλή* appellat Demosth. premita sibi per curiam consiliumq; decreta. Bud. *προβούλιμα*, decretum, τὸ *ψήφισμα*. *προβουλή* proprie dicuntur quædā curiæ decreta, quæ ideo ad plebem referbantur conuocantur: in concioneq; populi promulgabantur, ut populi suffragio confirmarentur. Budæus.

προβουλή, dicebatur curia Athenis, quando ante comitia populi, ea res consulendo censendoq; in curia agitabatur, qua de re populus in concione rogandus erat, cuius scilicet erat summa potestas ut Romæ. Accipitur pro *προνοία*, regit genitium. *προβουλή* appellat Demosth. premita sibi per curiam consiliumq; decreta. Bud. *προβούλιμα*, decretum, τὸ *ψήφισμα*. *προβουλή* proprie dicuntur quædā curiæ decreta, quæ ideo ad plebem referbantur conuocantur: in concioneq; populi promulgabantur, ut populi suffragio confirmarentur. Budæus.

προβουλή, dicebatur curia Athenis, quando ante comitia populi, ea res consulendo censendoq; in curia agitabatur, qua de re populus in concione rogandus erat, cuius scilicet erat summa potestas ut Romæ. Accipitur pro *προνοία*, regit genitium. *προβουλή* appellat Demosth. premita sibi per curiam consiliumq; decreta. Bud. *προβούλιμα*, decretum, τὸ *ψήφισμα*. *προβουλή* proprie dicuntur quædā curiæ decreta, quæ ideo ad plebem referbantur conuocantur: in concioneq; populi promulgabantur, ut populi suffragio confirmarentur. Budæus.

προβουλή, dicebatur curia Athenis, quando ante comitia populi, ea res consulendo censendoq; in curia agitabatur, qua de re populus in concione rogandus erat, cuius scilicet erat summa potestas ut Romæ. Accipitur pro *προνοία*, regit genitium. *προβουλή* appellat Demosth. premita sibi per curiam consiliumq; decreta. Bud. *προβούλιμα*, decretum, τὸ *ψήφισμα*. *προβουλή* proprie dicuntur quædā curiæ decreta, quæ ideo ad plebem referbantur conuocantur: in concioneq; populi promulgabantur, ut populi suffragio confirmarentur. Budæus.

προβουλή, dicebatur curia Athenis, quando ante comitia populi, ea res consulendo censendoq; in curia agitabatur, qua de re populus in concione rogandus erat, cuius scilicet erat summa potestas ut Romæ. Accipitur pro *προνοία*, regit genitium. *προβουλή* appellat Demosth. premita sibi per curiam consiliumq; decreta. Bud. *προβούλιμα*, decretum, τὸ *ψήφισμα*. *προβουλή* proprie dicuntur quædā curiæ decreta, quæ ideo ad plebem referbantur conuocantur: in concioneq; populi promulgabantur, ut populi suffragio confirmarentur. Budæus.

προβουλή, dicebatur curia Athenis, quando ante comitia populi, ea res consulendo censendoq; in curia agitabatur, qua de re populus in concione rogandus erat, cuius scilicet erat summa potestas ut Romæ. Accipitur pro *προνοία*, regit genitium. *προβουλή* appellat Demosth. premita sibi per curiam consiliumq; decreta. Bud. *προβούλιμα*, decretum, τὸ *ψήφισμα*. *προβουλή* proprie dicuntur quædā curiæ decreta, quæ ideo ad plebem referbantur conuocantur: in concioneq; populi promulgabantur, ut populi suffragio confirmarentur. Budæus.

προβουλή, dicebatur curia Athenis, quando ante comitia populi, ea res consulendo censendoq; in curia agitabatur, qua de re populus in concione rogandus erat, cuius scilicet erat summa potestas ut Romæ. Accipitur pro *προνοία*, regit genitium. *προβουλή* appellat Demosth. premita sibi per curiam consiliumq; decreta. Bud. *προβούλιμα*, decretum, τὸ *ψήφισμα*. *προβουλή* proprie dicuntur quædā curiæ decreta, quæ ideo ad plebem referbantur conuocantur: in concioneq; populi promulgabantur, ut populi suffragio confirmarentur. Budæus.

ptio alicuius rei, tabula pendula publice proposita ac suspensa, in qua edicta scribi consueuerunt: unde qui uenundaturi sunt aliquid, aut auctionem facturi, ij solent pro scribere res uenales, hoc est in domibus uel prædijs *προβουλή* apponere, significans res uenales. Accipitur pro edicto.

προβουλή, dicebatur curia Athenis, quando ante comitia populi, ea res consulendo censendoq; in curia agitabatur, qua de re populus in concione rogandus erat, cuius scilicet erat summa potestas ut Romæ. Accipitur pro *προνοία*, regit genitium. *προβουλή* appellat Demosth. premita sibi per curiam consiliumq; decreta. Bud. *προβούλιμα*, decretum, τὸ *ψήφισμα*. *προβουλή* proprie dicuntur quædā curiæ decreta, quæ ideo ad plebem referbantur conuocantur: in concioneq; populi promulgabantur, ut populi suffragio confirmarentur. Budæus.

προβουλή, dicebatur curia Athenis, quando ante comitia populi, ea res consulendo censendoq; in curia agitabatur, qua de re populus in concione rogandus erat, cuius scilicet erat summa potestas ut Romæ. Accipitur pro *προνοία*, regit genitium. *προβουλή* appellat Demosth. premita sibi per curiam consiliumq; decreta. Bud. *προβούλιμα*, decretum, τὸ *ψήφισμα*. *προβουλή* proprie dicuntur quædā curiæ decreta, quæ ideo ad plebem referbantur conuocantur: in concioneq; populi promulgabantur, ut populi suffragio confirmarentur. Budæus.

προβουλή, dicebatur curia Athenis, quando ante comitia populi, ea res consulendo censendoq; in curia agitabatur, qua de re populus in concione rogandus erat, cuius scilicet erat summa potestas ut Romæ. Accipitur pro *προνοία*, regit genitium. *προβουλή* appellat Demosth. premita sibi per curiam consiliumq; decreta. Bud. *προβούλιμα*, decretum, τὸ *ψήφισμα*. *προβουλή* proprie dicuntur quædā curiæ decreta, quæ ideo ad plebem referbantur conuocantur: in concioneq; populi promulgabantur, ut populi suffragio confirmarentur. Budæus.

προβουλή, dicebatur curia Athenis, quando ante comitia populi, ea res consulendo censendoq; in curia agitabatur, qua de re populus in concione rogandus erat, cuius scilicet erat summa potestas ut Romæ. Accipitur pro *προνοία*, regit genitium. *προβουλή* appellat Demosth. premita sibi per curiam consiliumq; decreta. Bud. *προβούλιμα*, decretum, τὸ *ψήφισμα*. *προβουλή* proprie dicuntur quædā curiæ decreta, quæ ideo ad plebem referbantur conuocantur: in concioneq; populi promulgabantur, ut populi suffragio confirmarentur. Budæus.

προβουλή, dicebatur curia Athenis, quando ante comitia populi, ea res consulendo censendoq; in curia agitabatur, qua de re populus in concione rogandus erat, cuius scilicet erat summa potestas ut Romæ. Accipitur pro *προνοία*, regit genitium. *προβουλή* appellat Demosth. premita sibi per curiam consiliumq; decreta. Bud. *προβούλιμα*, decretum, τὸ *ψήφισμα*. *προβουλή* proprie dicuntur quædā curiæ decreta, quæ ideo ad plebem referbantur conuocantur: in concioneq; populi promulgabantur, ut populi suffragio confirmarentur. Budæus.

προβουλή, dicebatur curia Athenis, quando ante comitia populi, ea res consulendo censendoq; in curia agitabatur, qua de re populus in concione rogandus erat, cuius scilicet erat summa potestas ut Romæ. Accipitur pro *προνοία*, regit genitium. *προβουλή* appellat Demosth. premita sibi per curiam consiliumq; decreta. Bud. *προβούλιμα*, decretum, τὸ *ψήφισμα*. *προβουλή* proprie dicuntur quædā curiæ decreta, quæ ideo ad plebem referbantur conuocantur: in concioneq; populi promulgabantur, ut populi suffragio confirmarentur. Budæus.

προβουλή, dicebatur curia Athenis, quando ante comitia populi, ea res consulendo censendoq; in curia agitabatur, qua de re populus in concione rogandus erat, cuius scilicet erat summa potestas ut Romæ. Accipitur pro *προνοία*, regit genitium. *προβουλή* appellat Demosth. premita sibi per curiam consiliumq; decreta. Bud. *προβούλιμα*, decretum, τὸ *ψήφισμα*. *προβουλή* proprie dicuntur quædā curiæ decreta, quæ ideo ad plebem referbantur conuocantur: in concioneq; populi promulgabantur, ut populi suffragio confirmarentur. Budæus.

προβουλή, dicebatur curia Athenis, quando ante comitia populi, ea res consulendo censendoq; in curia agitabatur, qua de re populus in concione rogandus erat, cuius scilicet erat summa potestas ut Romæ. Accipitur pro *προνοία*, regit genitium. *προβουλή* appellat Demosth. premita sibi per curiam consiliumq; decreta. Bud. *προβούλιμα*, decretum, τὸ *ψήφισμα*. *προβουλή* proprie dicuntur quædā curiæ decreta, quæ ideo ad plebem referbantur conuocantur: in concioneq; populi promulgabantur, ut populi suffragio confirmarentur. Budæus.

προβουλή, dicebatur curia Athenis, quando ante comitia populi, ea res consulendo censendoq; in curia agitabatur, qua de re populus in concione rogandus erat, cuius scilicet erat summa potestas ut Romæ. Accipitur pro *προνοία*, regit genitium. *προβουλή* appellat Demosth. premita sibi per curiam consiliumq; decreta. Bud. *προβούλιμα*, decretum, τὸ *ψήφισμα*. *προβουλή* proprie dicuntur quædā curiæ decreta, quæ ideo ad plebem referbantur conuocantur: in concioneq; populi promulgabantur, ut populi suffragio confirmarentur. Budæus.

præfero. Plato: Ἀμφότεροι τὰ ὄτα τῆς νοῦ προσεσάμφοι, utriq; plus auribus quàm menti tribuentes. Significat & in primis pono, in principijs loco. unde προσατήριος Apollo dicit, quasi uestibularius & liminaris, quas sçq; ianitor dicitur. Est & præ me fero. προϊσμαι τῶν ἐπιδησίων, pro moderor & rego, hoc est, προσεσμαι τῆς ἐπιδησίας, quod & ἐφίσμαι τῆς ἐπιδησίας dici potest. Vide Bud.

προΐσμημι. μ. ἦσω. π. ἡνα. præfideo, præsum. τῆς ὀπλοθλήνης προσεσησῆτι. Curtius: Nobili iuveni super armamentarium posito. Herodi. τῆς βασιλείας μνήμης προσεσῶς, qui erat principi à memoria. Significat etiã pro fituo, id est, προσεσῶς, ut προσεσῶς τῶν ἀρχαίων τὸν. & προσεσῶς τὸν, profans, profututa, ἢ ἐργαζομένη, id est, merens publicè, neutrū. Vide Comment. Bud.

προΐσωρ. ο. ο. ο. δ. testis. προσοχομαι. excuso, allego, prætendo, προσβάλλομαι, προστεινομαι, ut solent οἱ δικαιοποιοῦντες νοῖ. Et προσοχομαι γήμνορ ξίφος, id est, προσβάλλομαι. Et χεῖρας προσοχομαι, manus sup, plices porrigo. Est etiam oppono pro uelamento & integumento. cum genitio & accusatiuo.

προΐστω. ε. δ. Prætex.

προΐσχνέω. μ. εὔσω. π. εἰνα. colo, θεραπεύω.

Π Ρ Ο Κ.

προκ. statim, ex templo, apud Herodotum.

προκωνιέομαι. ducatum præto.

προκονιμαι. præfideo.

προκονίζω. residuo.

προκονισμι. μ. ἦσω. π. ἡνα. præconstituo, præpono, actiuum, accusatiuo iungitur.

προκαλέομαι προσκλησιμ. cū duob. accusatiuis uerbum est forensè, & est conditionem ferro, prouoco hominē iudicio. προκαλέομαι aliquādo est mancipia ad quæstionem excipere. Cicero postulare seruos ad quæstionē dixit. προκαλέομαι διμυρ, iudicio prouocare. Valer. Max. Valerius Lu statium sponsione prouocauit. προκαλέομαι δικαστικῶν, est ferre arbitrium, arbitrio lacerare.

προκαλέομαι etiã dicebatur quiscunq; denunciaret quippiam aduersario suo, testatoq; prædiceret: aut si diem diceret ad aliquem actū extra iudiciū peragendū, ut si in rem præsentē uenturū se denunciaret, locumq; certis finibus designaturū, quē uendicare uellet, aut aliquid simile: aut si cōtenderet aliquid huiusmodi uel dictum esse, uel

actum quod iudicū oculis subijci nequiret, in remq; præsentē ea de re eundem foret: tum προσκλησιμ, hoc est, prouocatio intercedabat, atq; utriq; stipulatio & sponsio præna, ni ita esse rem actam doceretur, ut concepta esset prouocatio. Alioquin etiã προκαλέομαι cum duobus accusatiuis iungitur, cū prouocare & lacerare significat, & protestari. προκαλέομαι etiã librarij male pro προσκαλέομαι in quibusdam locis authorū scripserunt. Vide Comment. Bud.

προκαλέω. μ. ἦσω. π. ἡνα. ἢ προσκαλίζω. μ. ἦσω. π. ἡνα. prouoco, suadeo, actiuum, accusatiuo iungitur.

προκαλέομαι. απω. τὸ. cooperimentū, ptectio, προκαλέομαι. oppono pro uelamento. Accipitur sicut prætexo & prætendo Latine, colore aliquo utor. Sicut Verg. hoc prætexit nomine culpam. Dicitur etiã colorare, προσκρίνω. laboro, quære ἡμῶν. προσκρίμιλος. ε. δ. de plantis dicitur, quæ ubi primū in rectum altius uenerint, rursus ad terram uel rursus inclinant.

προκαρδιον. ον. τὸ. locus pectoris qui est sub mammillis.

προκαρηνος. ε. δ. præceps, capite deorsum, προκαταβάλλομαι. ordior, præmolior, auspiciorq; fundamentum pono & iacio. προκαταβάλλω. repræfento, ante diem soluo. προκατάβλημα. quod sic soluitur. sic appellatur Athenis repræfentatio pensionis uectigalium.

προκαταγινώσκω. præiudico, cum accusatiuo & genitio. Et προκαταγινώσκω δίκην, quæ præsumpta opinioe damnata est, antequam causā agatur.

προκατάγνωσις. præiudicium.

προκατάβω. demergo, occido.

προκατακλινομαι. præfideo in eminentiori loco, discumbo.

προκαταλαμβάνω. præoccupo, actiuū, accusatiuo iungitur. require λαμβάνω.

προκαταλέγω. addo in catalogum.

προκαταλέψω. ἔω. præoccupationes.

προκαταλύω. μ. ἦσω. π. ἡνα. derogo, prius dissoluo.

προκατάπνω. prius deuoro.

προκατάρματς. τὰ πρὸ τῆς θυσίας γενόμενα βέλματα.

προκαταρτινόν. τ. causa euidens.

προκατάρξις. principium & origo. προκατάρξις τῆς δίκης, litis contestatio.

προκατάρξιμα

προκατάρξιμα. auspicior. προκατάρξιμα δίκης, litem contestari.

προκατάρξιμος. τ. δ. euidens.

προκατάρξω. præexisto, anteuerto, antegredior. προκατάρξω ἀπιορ, causa antecedens: antegressam dicit Cicero. Est etiam præpolleo, antiquiore loco numeroq; habeor.

προκατασπύρομαι. exploro.

προκατασπύρω. μ. ἦσω. π. ἡνα. præparo, actiuum, accusatiuo iungitur.

προκατασπύρω. ἢ. præstructio, præparatio.

προκαταφεύγω. prius fugio.

προκαταχρῶμαι. ante cōsumo, ante profundo & absumo.

προκατελθίμαι. anteuertitibi.

προκατέχω. iam pridē possideo, præoccupo.

προκατεμαι. præpositus sum.

προκατέμωρος. ε. δ. exprorectus.

προκατέπρω. missio præcone accesso.

προκατέπρω. μ. εὔσω. π. εἰνα. pro aliquo peccator. actiuū, accusatiuo iungitur.

προκατέπρω. ιος. ἢ. prouocatio, protestatio, precatio. Est proprie denunciationis genus, cum partes extra iudiciū diem constituunt ex composito, uel alter alteri diem dicit, ad aliquem actum iudicio procul agendum. ut sit, uerbi gratia, cum exhibitoria est petitio ad instrumentum exhibendum. Vide Comment. Bud.

προκατέφαλος. ε. δ. qui est capite acuminato, ut urupa.

προκατέπρω. οὔ. δ. efficax ad prouocandum quippiam.

προκατέπρω. ε. δ. præauditus, præcognitus.

προκατέπρω. μ. ἦσω. π. ἡνα. excubo, neutrum ab solutum.

προκατέπρω. ε. antethalamus, antecubiculū.

προκατέπρω. ε. excubitor.

προκατέπρω. μ. εὔσω. π. εἰνα. præblandior.

προκατέπρω. qui muneribus aliquem corrumpit, δωροδοκος. προκατέπρω etiam τὸ πρὸ τῆς νόμης, uel πρὸ τῆς σιότης.

προκατέπρω. effero, profero.

προκατέπρω. ε. τὸ. coma apposititia: antiæ, interpretate Theodoro.

προκατέπρω. ἢ. ἢ. felicitas, promotio.

προκατέπρω. capulum.

προκατέπρω. μ. ὀψω. π. ὀφα. procedo, præcedo, proficio, neutrū absolutum. Paul. ad Roman. ὑξ προσεοψεμ.

προκατέπρω. ε. τὸ. ante mundi initium.

προκατέπρω. tonsuræ genus & capillamentum.

προδερμα. απω. τὸ. præiudicium. προσερίνω. μ. ἠδω. π. ἡνα. antepono, eligo, præfero, quod etiam ἡρίνω πρὸ τῆς dicitur, in primis cenfco. Et προσερίνω dicitur, quorum nomina ad spem sortium recipiuntur, quasi eximij & selecti. actiuum, accusatiuo iungitur.

προερίτω. τ. præferendus.

προερίτω. ε. δ. electus, eximius, præcipuus.

προερίτω. etiam dicuntur, sicut προσερίνω, quorum nomina ad spem sortium recipiuntur quasi selecti & eximij. Bud.

προερίτω. τὸ. sacrificium Cereris.

προερίτω. murus ædificatus ad repellendū fluctus.

προερίτω. ε. δ. alacris, promptus, προσερίτω.

προερίτω. μ. ὀψω. π. ὀφα. inclino, emineo, obliquato capite prospicio.

προερίτω. ε. δ. nudus ut ensis, de remige etiã dicitur. προσερίτω ἔχω τὸ ξίφος, ad capulū manu admota.

Π Ρ Ο Λ.

προλαβάνω. præoccupo, anteuerto, occupo, præsumo. Hoc Cicero anticipo dixit. cum accusatiuo & datiuo. Interdum cum genitiuo & datiuo. Vnde ponitur ἐν τῷ τῷ φθάρω, & præcedo. Et οἱ προσερίνω, maiores & decessores & antecessores. Est etiam opinione præsumo, exitimo. Iuriconsulti præsumo dicunt pro opinione anticipata ducor.

προλαβάνω. μ. ἠδω. prælino, actiuū, accusatiuo iungitur.

προλαβάνω. μ. ἔξω. π. εἰνα. prædico, actiuum, accusatiuo iungitur.

προλαβάνω. μ. εἴσω. π. εἰνα. defero, actiuum, accusatiuo iungitur.

προλαβάνω. ε. τὸ. torcular.

προλαβάνω. τ. præsumptum.

προλαβάνω. ιος. ἢ. prædicatio, præsumptio, prolepsis, opinio anticipata, cogitatio & cura quæ iam animū occupauit. Cicero anticipationem & prænotionē uertit. Iuriconsult. uocant præsumptionē. Est & anticipatio quam habemus de ijs, ut interpretatur Cicero lib. primo de natura deorum.

προλαβάνω. fame macero & conficio.

προλαβάνω. ε. τὸ. prominentia auriculæ infirmæ, quæ λοβός dicitur.

προλαβάνω. ε. δ. sinus pminēs in gutture auisū, in quæ aues recentes cibos immittunt. Latinis ingluuius dicitur. Columel. lib. ix. de gallinis:

πρόπαπος. s. d. proauus.
 προπαράβαλλω. aggero.
 προπαρασκευάζω. præparo.
 προπαρασκευάζω. s. d. præparatio.
 προπάρουθρον. & προπαρ per apocorē, coram, antea. est enim aduerbiū temporis & loci.
 προπάτωρ. ορος. d. propater, id est, primus pater, principium alicuius generis.
 προπεμπή. s. deductio quæ honoris causa fit.
 προπέμπομαι. producor.
 προπέμπομαι. μεμψω. σ. μεψα. comitor, præmito, cum pompa assequor, deduco honoris gratia. actiuū, accusatiuo iungitur.
 προπερονέω. μ. ηνω. π. ικα. penetro. actiuū, accusatiuo iungitur.
 προπέριον. anno ab hoc tertio. πέριον enim superiore anno significat.
 προπίστα. ας. s. immodestia, temeritas, lingua infrenata.
 προπηγής. ιος. d. s. temerarius, proterus, immodestus, incontinens, petulans, exertus de lingua apud Hippoc.
 προπεφικώς. οτων. d. s. affixus.
 προπιλακίζω. μ. ισω. σ. ικα. uituperor, conuicior, laceratio, δέριζω. actiuū, a cō iungit.
 προπιλαισμός. s. d. uituperium, irritatio.
 προπνής. ιος. d. s. decliuus, præceptus.
 προπίνω. prius bibo, honoro aliquem, prodo. neutrum absolutum. quære πίνω.
 προπίον. s. τό. oraculum, uaticinium.
 προπλόος. s. d. prænauians.
 προποδίζω. μ. ισω. σ. ικα. pgregior, ingredior.
 προποδάρι. præfens, ante pedes. aduerbiū.
 προπολεμέω. μ. ησω. π. ικα. propugno. actiuū, genitiuo iungitur.
 προπόλιος. s. d. præcans.
 πρόπολις. ιος. s. d. crassior materia & uiscosa in fundamentis operum quæ apes instituit.
 προπόλιος. s. d. s. minister, famula, sacrificus, ædituus.
 πρόπομα. απω. τό. propinatio.
 προπομπή. profectum.
 προπομπία. ας. s. præmissio, prætitio.
 προπομπός. s. d. dux, præmissor.
 προποντις. ιδος. s. d. propontis, hoc est, mare illud quod ante propontum Euxinum est, Byzantio adiacens.
 προπορεύω. procedo.
 πρόποσις. ιος. s. d. propinatio.
 προποτισμός. s. d. præbinitio.
 πρόπης. οδος. d. qui præ magnis est pedibus.
 πρόψησις. s. d. procidentia.

προπύθωμα. præficio, prænosco.
 προπύλωρον. s. τό. uel
 προπύλον. Græcis idem est quod Latinis uel stibulum, quod uacuum erat ante ianuam amplissimarū ædium relictum, in quo togati clientes, qui cum patronum uel diuitum orbem salutatum ex consuetudine uenirent, priusquam per admissionales in saluatorio admitterentur, cōsistebant, & neque in uia stabant, neque intra ædes erant. Utitur hoc uocabulo Cicero in libro Officiorū secundo: Phalereus Demetrius, qui Periclem principem Græciæ uituperabat, quod tantam pecuniā in præclara illa propylæa profuderit, &c. Significat etiam ingressum templi.
 προπυζάνιον. s. τό. lanugo, prima barba.
 Π Ρ Ο Ρ. Π Ρ Ο Σ.
 πρόριος. s. d. intercus, adiectiuē.
 προρέεινω. respergo.
 προρέησις. ιος. s. uaticinium, prædicatio, præceptum.
 προρέϊζον. radicitus.
 πρόσ. genitiuo iuncta uim habet eandē quæ per iurantis, ut πρόσ τῷ διός, id est, per Iouem. datiuo iuncta præterea significat, ut πρόσ τῷ τοις, id est, ad hæc, hoc est, præterea. πρόσ pro ad, accusatiuo iungitur. Est quando per se sine casu præterea significat. Ita, πρόσσοδος μηδ' αὐτῷ, διός κ' εἰς οὐρανόν, πρόσ, & amplius. In compositione interdum insus per significat & præterea. Interdum simul unā. Oratio Demosth. πρόσ Λεπτήν δικήν, & non κατὰ Λεπτήν. quia scilicet ex formula πῆς τῶν παρανόμων γραφῆς, post annū accusari legislatores non poterant: quare ad eum potius quam contra eum, legem ab eo latam accusat post annum, quasi apud eum. πρόσ originem significat interdum. Iocrat. d. ἤ πατήρ ἦν, πρόσ μηδ' ἀνδρῶν, ἐπὶ τριδῶν, &c. πρόσ γυναικῶν, λημμαίων δ' ἄνδρῶν: ab agnatis & cognatis his uerbis significauit. Paul. ὄντω Νηλίδαι τὰ πρόσ μητρός, cognatione Nelidæ, hoc est, à Nelida genus maternum ducentes. Dicitur & proprie singulariter. Idem, ἐλέπετο ἤ τις εὐρυδίνος οὐκίας τὰ πρόσ μητρός, quod ad agnatos pertinet, ubi γένους subaudiendum. πρόσ etiam quantum pertinet significat: ut πρόσ θεῶν κ' πρόσ ἀνθρώπων ἀνείρισ, quod usu uenit & in παρὰ. Xenoph. ὅτι εἰς οὐρανόν κ' πρόσ θεῶν, πρόσ ἀνθρώπων, ὥσπερ καὶ πρόσ ἀνθρώπων, quod

quod & à dijs quidem, ut & ab hominibus ille potius efficiet quod contendit & cupit, hoc est, & per deos, & per homines. Plaut. Amorpho ualuit.
 Cice. Sumus enim flagitiosè imparati eū à miliibus, tum à pecunia. Liviū: Quietū deinde tempus fore uidebatur reliquū ista is tempus, fuisse tēper per Pœnū hostem. Dicitur hoc etiā per χάρις, & ἔνεως, & διὰ cum genitiuo & item accusatiuo. πρόσ ἡμῶν δέσ, officij nostri est, nobis decorum est. πρόσ τῶν ἐστί μοι, conuenit mihi, consentaneus est. Plato: τῶν οὖν ἔρωτα τῶν καλῶν πρόσ τῶν πρὸς ἐπιθυμίας, & τῶν, quibus ex moribus suis deligit. μάχομαι πρόσ τῶν τῶν, pugno cum aliis quo, id est contra. πωλεῖσθαι δὲ τὸ πρὸς ἀμειντομ, δὲς πρόσ ἀργύριον, rependi bis tanto argenti. πρόσ αὐτόν αὐτόν, sibi conuenienter. πρόσ τὸ προσήιον, prout cuius cōsentaneum est, & conueniens. quod etiam dicitur κατὰ τὸ προσήιον. ἢ πρόσ ἡμῶν φιλία, amicitia que inter nos intercedit. Conuenit & πρόσ per mutationibus & compensationibus, id est conuenit cum eo, quod iam diximus. πρόσ ἀργύριον πωλεῖσθαι. Significat etiā propter. πρόσ χάρις, ἀντι τῷ χάριτος ἔνεως. ἢ, πρόσ χάρις ἡμῶν. πρόσ χάρις ἡμῶν, cum aliquibus conuersari ad emerendam eorum gratiam. πρόσ χάρις πρὸς ἡμῶν, facio gratia inductus. πρόσ ἐχθρῶν, inimico animo. πρόσ ὀργῆν, iracundē. πρόσ ἔπος, & πρόσ λόγον, uel potius πρόσ λόγον, ad rem quæ agit. ἐὰν πρόσ λόγον τι ἦ, si ad rem pertinere uideatur. πρόσ ἑαυτῶν, secum ipse, & solus: quod etiam ἐφ' ἑαυτῶν dicitur, & κατ' ἑαυτῶν. τὸ πρόσ ἐμὲ, quod ad me pertinet. Demosthenes: οὐδὲν τῷ τῶν πρόσ ἐμὲ. πρόσ etiam cōtentioni, id est comparationi seruit. Plato: τὸν μὲν οὖν νόμον σκοπεῖ πρόσ τῶν νόμων. Idem: εἰς μηρόν γ' ἔφη χεῖρον εἶρηνας. εἰς μηδὲν μὲν οὖν ἔφημ' ὅς γε πρόσ τῶν ἀπαντῶν, si cum æuo cōpares, & cū æternitate, uel præ æuo. εἴμ' πρόσ τοῦτο cū datiuo, sum deditus, uel occupatus, & intentus, meditor hoc. Latini dicunt hoc ago. Et Plutarc. ἦν πρόσ αὐτῷ σιωπῆ ἀναμνηστος, sed cum ipse meditabatur: quod Plato per accusatiuum dixit. πρόσ τῶν εἰναι, alicui studeo & saure, & eum tueri, adiuuare. Sic Cicero, non modo dicendi à reo, sed ne surgendū quidem potestas erat. Sic à senatu, & à bonorum causa stare dixit in Bruto. πρόσ ἀγαθῶν, id est quod ἐπ' ἀγαθῶν, salubriter.

Sic Galen. πρόσ καιοῦ δὲ, pro incommodo dixit. πρόσ καιοῦ γίνεται, nocet. πρόσ καθὰ ῥότινα ἀφ' ἑσῆς, ἀντι τῶν κατὰ καθάρματα, distat claritate. Ponitur πρόσ & in iureiurando, & in obsecrationibus, ut πρόσ θεῶν. Significat & apud iudices, ut Latine ad subcellia, ut, πρόσ τῶν θεσμοθέτων. Significat etiam spatium temporis, ut πρόσ μισθῶν μέρος τῆς ἡμέρας, huius diei modica parte. πρόσ τὸ πάρος, in præfenti, imprefens, id est in re ipsa, ἐν τῷ παρὰχρόνῳ: & Græcis sic usurpatur ut Latinis in præfenti, non solum de instanti, sed etiā de alijs temporibus. πρόσ, & πρόσ δὲ aduerbialiter ponuntur pro præterea, & προσέτι, amplius. Vide comment. Budaxi.
 πρόσ ἀνεύθεον. diligenter.
 πρόσ ἀλλήλους. mutuo, inuicem.
 πρόσ ἀφθονίαν, abunde.
 πρόσ ἀφροσύνην, defunctorie.
 πρόσ βραχύ, paulisper.
 πρόσ δὲ. præterea autem.
 πρόσ ἑαυτοῦς. inter se, secum.
 πρόσ ἐμοῦ δέ. mihi est familiaris, propinquus, amicus.
 πρόσ ἐμοῦ λέγεις. à me fiat quod dicis, id est, in meam rem uertitur.
 πρόσ ἡμῶν δέ. in nobis sitū est, penes nos est.
 πρόσ ὀρθῆν καὶ ὀρθοίς. rectis lineis, ad rectā lineam, ad rectum angulum, locutio compendiosa est, subintelligitur enim γράμμη, & interdum γωνία.
 πρόσ πατρός θεῖος. patruus.
 πρόσ τοῦ δουκῶν. prout uisum fuerit.
 πρόσ τὸ μέγεθος τῆς πόλεως. pro urbis magnitudine.
 πρόσ τῷ σοῦ τρέπῃ τοῦτο. hoc conuenit motibus tuis, hoc te decet.
 πρόσ τῶν ἐξωθεν. externis.
 πρόσ τῷ τοιοῦτο ἐστί. in huiusmodi rebus occupatus est.
 πρόσ χάρις. blandè, benignè.
 πρόσ χάρις ἐν τυχαίῳ. ad gratiam loquens, & uoluptatem.
 Π Ρ Ο Σ Α.
 προσαγγελεύς. d. προσαγγελεύς. cōciliator, interpres, sequester, emissarius, tam in bonam, quam malam partem: qui etiam aures, & oculi regum, & interdū tyrannorū dicunt.
 προσαγγελία. ας. s. annunciatio.
 προσαγγελλῶ. μ. ελω. annuncio.
 προσαγγελοῦμαι. adduxerunt.
 προσαγγελοῦμαι. adornor.

προσάρομαι. idem quod ἐπάρομαι, ἐπισπῶμαι, ἐφίλομαι, ascisco, allicio, concilio, attraho, promereo, & pro concilio, mancipio, capti uum facio.

προσαγορεύω. μ. ἐσθ. π. προσέρημι. saluto, appello. actiuum, accus. iungitur.

προσάγω. μ. ἄξω. π. ηχα. adduco, admoueo, adhibeo. Xenoph. προσάγει τοὺς δεομένους τμηρ ἔχωρ, quia admissioibus praefectus erat. Huic opponitur ἀπάγω. Est etiam concilio, ad me uel ad amorem meum ducō. Item impono, iniungo. προσάγειν πρὸς τὸν θῆμορ, ferre ad populum, id est ἐπάγειν. Est etiam προσάγω, propè accedo & appropinquo. Et προσβάλλω, obrepro, in sinu me apud aliquem, cum datiuo. Alioqui accusatiuo iungitur. Bud.

προσαγωγός. εὐσ. δ. conciliator, interpres, fester, quies, emissarius quique. προσαγωγὴς, & ὠτανυσθῆς dicitur. Hi etiam aures & oculi regum, & interdum tyrannorum dicitur. In utramq; enim partē accipi possunt. προσαγωγέλης. Vide plura in comment. Budæi.

προσαγωγὴ. ἦς. ἦ. prouentus, accessus & aditus qui παρὰ τὸν προσαγωγὴν ad principem datur supplicaturis, conciliabulum. ἐν προσαγωγῆς aliquid fieri est, cum accessione fit sensim crescente. Et accipitur pro sensim.

προσαγωγίδια. οἰ. exploratores, delatores. Accipitur etiam in bonā partem, nam idem est quod προσαγωγέλης.

προσαγωγίον. ε. τὸ. circinuis.

προσαγωγίς. ἰδος. ἦ. exploratio.

προσαγωγός. ῥ. δ. blandus, suavis auditu. προσαγωγός τῶν λημμάτων, conciliator atque interpres capturarum & lucrorum.

προσαγουσίης. ῥ. concertator.

προσάδω. μ. ἄσω. accino. act. datiuo iungitur.

προσαίρωμαι. μ. ἴσομαι. π. ημι. eligo. Et cum uir uirum legit. Est etia allego, id est ad numerum antiquum addo & mihi coopto.

προσαδάνομαι. praesentio.

προσαίτω. μ. ἴσω. π. ημι. mendico. actiuū, accusatiuo iungitur.

προσαίτης. ε. mendicus.

προσακουσίζομαι. sagittis confodior.

προσαλίω. μ. ἴσω. π. ημι. configo. actiuum, accusatiuo iungitur.

προσάλλομαι. falio.

προσαλάμαι. τὸ ἐπαδῶμαι ἢ συνάγω. Latini accumulo dicunt. Vide cōment. Bud.

προσαναγνέω. idem quod ἀναγνέω, & ἐπαναγνέω.

νεῖω. Nam ἢ πρὸς nihil hic significationem immutat.

προσαναγορεύω. de alto dico. actiuum, accus. iungitur. require ἀγορεύω.

προσαναυρέω. μ. ἴσω. π. ημι. do responsum.

προσαναυλιόμαι, uel Atticè προσαναυλιόμαι. allamentor, collamentor, cum aliquo lasmentor, & congemisco. Iungitur datiuo.

προσαναλαμβάνω. non aliud significat, quam ipsum λαμβάνω, licet uberiorē habeat significationem.

προσαναλογίζαντο. οἰ. praeterea cogitantes.

προσανάλωται. interijt.

προσανατίθημαι. acquiesco, confero, τὸ ἀνατίθημαι, hoc est consulo amicum uel fidum hominem & consultum, & consilium meum, uel negociū expono, arcanumq;. Est etia τὸ προσεπιφορτίζομαι, insuper hoc oneris suscipio, ὅτι τὸ πρῶτον ἄλλοι καὶ τὸ δεῦρομαι. Vide comment. Bud.

προσαναχρῶνέω. transformo me in eisdem coloris.

προσάνω. τὸ. opera, labor.

προσάντης. εὐσ. δ. ἦ. arduus, contrarius, obuians, difficilis, accliuus.

προσαντιβαλέω. praecor.

προσαντιλάω. μ. ἴσω. π. ημι. haurio. neutrū, accusatiuo iungitur.

προσαξίαι. meritō.

προσαπεινύθει. praeterea exuere, ultro exuere.

προσαπαῖ. ἦς. ἦ. honor.

προσαποβάλλω. insuper perdo, dimitto. actiuū accusatiuo iungitur. require βάλω.

προσαποδύθει. praeterea exuere.

προσαπόδοσις. redditio.

προσαπόθεσις. assignatio, redditio.

προσαπυρηνόμαι. plus æquo, uel plus atq; interrogor, respondeo.

προσαπόλλυμι. simul pereō, unā concido.

προσαπομύνω. traho moram.

προσαποσυνείρωμαι. praemoneo, demolior.

προσαποσείρω. obuerto. actiuū, datiuo & accusatiuo iungitur.

προσάπτοι. τὸ ἀπτοι τοῖς δαιτύλοις ἀπτοι. προσάπτοι. μ. ἄψω. π. ἴφα. applico, adiungo, appono, affigo, defigo in aliqua re. Est etiam attribuo, contribuo, affigno, προσήμω, actiuum, accus. iungitur cum datiuo.

προσαράσομαι. allidor.

προσαράσω. μ. ἄξω. π. ἄχα. alligo, affigo. actiuum, accus. iungitur.

προσαρέδωμαι. irigor.

προσαρμίνω.

προσαρμίνω. μ. ἐσθ. π. ενο. adiuuo. actiuū, accusatiuo iungitur.

προσαρμόζω. μ. ἄσω. π. ημι. adopto. actiuum, accusatiuo iungitur.

προσαρτάω. μ. ἴσω. π. ημι. appendo, suspendo. actiuum, accus. iungitur.

προσάρω. conuenio, apto.

προσαυδάω. μ. ἴσω. π. ημι. alloquor. neutrum, accusatiuo iungitur.

προσαυλίω. μ. ἴσω. π. ημι. sto in aula. neutrum absolutum.

προσαφροσύμαι. insuper aufero.

προσαφύω. μ. ἴσω. τὸ ἀναφύω.

προσαυτοχέρεια. εὐσ. ἦ. sumit interesse.

Π Ρ Ο Σ Β.

προσβαίνω. accedo. neutrum absolutum, require βαίνω.

προσβάλλομαι. incurso petor, oppugnor.

προσβαλλόμενος. dicitur id in quod quippiam incurrit uel incidit, uel incumbit & appellatur, & quod oppugnatur.

προσβάλλω. μ. ἀλώ. π. προσβίβηναι. appono, percutio, subtilis sum. Item occurro, incurro in aliquod, appellor & pello. Lucian. τίς ἢ φωνὴ προσέβαλεν ἡμῖν πρὸ ἔθωπερ, id est pepulit aures nostras. Est etiam συμβάλλω ἢ συμπίνομαι, cōfligo, irruptionem uel impressionem facio, hoc est μάχομαι & oppugno.

Et impingo, intorqueo, illido. Item τὸ συναρῆω ἢ συναρῶ, hoc est allido, collido, configo, impingo. Et προσβάλλω τινὰ ἐτέρω, incitare in eum & irritare, stimulare & impellere, protrudere & adurgere. προσβάλλω ἀτιμίαν, notare ignominia, irrogare ignominiam & infligere. Et incumbo dicitur προσβάλλω, ut uisus infigitur & adijcitur in rem spectabilem. Item admoueo, ut προσβάλλω, applico. Cicero accommodo ex Platonis Timæo uertit. Accipitur ἀντιτίθενται, & oculum obtutumq; figo. Plutarch. ὁ δὲ Θάλης προσέβαλε τὸ νειανίστω πολὺν χρόνον, hoc est, πῶς ἔβλεπε προσέβαλε. Bud.

προσβλήμινος. τὸ. propositiuum.

προσβλήμινος τὸ πατρός. dimicās pro patre.

προσβέω. honoro, suspicio, uenero.

προσβιάζομαι. μ. ἄσομαι. π. ασομαι. insuper cogo.

προσβιάζω. promoueo, impello.

προσβλέπω. μ. ἐψω. π. εψα. aspicio. actiuū, accusatiuo iungitur.

προσβουβέω. idem quod συμβουβέω, suppetias ferre, arma conficiare. Thucyd. προσβουβουβέω τοὺς συμμάχους appellat. & συμβουβουβέω.

θινός, & ἐπιβουβουβέω.

προσβολή. ἦς. ἦ. adiectio, propinquitas, uis, impetus, incurfus, accessus uiolentior. Cicero appulsus uocat. Significat etia oppugnationem. Plutarch. τὸν ἐν προσβολῆς ἀλάξω, uocat pugnam circa muros urbiū. Est etiam appulsus nauis, & impressio ruentis aciei, impetusq; militum cuneatim incurrentium, impressio Latine dicitur. Est etia προσβολὴ τῶν ἀθλητῶν, cum inter se aggrediantur, ut προσβολὴ τῶν πολεμίων, & petitio gladiatorum ad uulnera infligenda. προσβλάξω ὑπέτερας, ualida tormenta dixit Herodotus. Est & noxa, offensioq;. προσβολὴ τῆς ἀτιμίας est ἀτίμωσις. προσβολὴ etiam est appulsus & incubitus. Plato etiam appellat punctum dissectionis cuiusdam, & applicationis decussationisq;, quod Cicero commissuram uertit, quasi iuncturā coherentem. ἐν προσβολῆ, in itinere. Vide Bud.

προσβύρεος. καὶ

προσβόρεος, ad aquilonem uergens, ab aquilone perflatus apud Theophrast.

Π Ρ Ο Σ Γ. Π Ρ Ο Σ Δ.

προσβύρεος. ε. δ. contiguus, humilis.

προσβυλάω. μ. ἄσω. π. αισ. arideo.

προσβύνομαι. fio, augeor, adijcior.

προσβράφω. adscribo, & ἔγγραφο. datiuo iungitur & accusatiuo.

προσβυθείς. δ. uinctus, alligatus.

προσβέομαι. indigeo praeterea aliorum. depoenens, genitiuo iungitur.

προσβέω. μ. ἴσω. π. ημι. alligo, uincio.

προσβέχομαι. μ. ἔχομαι. π. εχομαι. praeterea accipio, recipio, assumo, admitto, etiam expecto significat, & suscipio. accus. iungit.

προσβυβάλλω. calumnior, actiuum, accusatiuo iungitur. require βάλω.

προσβυβάτω. μ. ἴσω. π. ημι. apud aliquem uisitato.

προσβυβάτω. mendico.

προσβυβάτωσις. εὐσ. ἦ. cōuersatio, uictusq; apud aliquem.

προσβυβάτωμαι. simul sermocinor, rufus alioquor.

προσβυβάτωμαι. τὸ διομοιοζοῦμαι, προσβυβύζομαι, nominatim excipio, & stipulatione ca

προσβυβύζω. deprauatus. (ueo.

προσβυβύζω. μ. ἴψω. π. ἴφα. tardo, moror, imemoror, uersor, συνεμι, συνομιλῶ, cum aliquo uersor, aliquem confector. cum datiuo.

προσβυβύζω. simul pereō, unā concido.

Π ἢ προσβυβύζω.

agnoscere augurium uel iudicium. προσηναι η̄ βελη̄ η̄ τῷ δήμῳ πρὸς τούτων, ad curiam & consilium referre, cum populo agere. προσίειναι τοῖς δικασταῖς, apud iudices causam acitare, in iudicio dicere. Aesch. cum accusatiuo, ἐπειδὴν προσίω τὸ δικαστήριον, cū ingredior iudicium. προσίειναι etiam est cōsuenire & alloqui. Est & adire ad quiduis & accedere. Plutarch. ἀλλὰ ἢ τῷ λήϊον μετὰ φῶδον προσίω. Dicitur & de muliere nubente, quasi conuenire in manum. Item quotānis redire & obuenire. Vnde προσίοντες, obuentiones & reditus. Vide Bud.

προσηῖω. μ. ἴσω. π. η̄ς. facio sedere, sedeo. προσήμι, accedo, admitto. προσήμι τῇ βελη̄, habeo orationem ad fenatū. πρόσθι, accede. προσίσταμαι. μ. ἴσομαι. π. ἴσομαι. afficio, negligor, adsum, & proximus sum. Item cōgredior, & aggredior. Est etiam τὸ ἐναντιοῦμαι ἢ ἐμπαδίω ἢ προσέρω, aduersor, obstrepor, molestus sum, male afficio, obfisto, inimicus sum, obfideo, offendo. cum datiuo. Item obicem oppono, fisto & inhibeo accōmiserare ueto.

προσίστημι. affirmo, id est firmiter colloco. προσίσχομαι. καὶ προσίσχω. inhæreo, adhæreo. πρόστιον. ἢ. qui adiri potest.

Π Ρ Ο Σ Κ.

προσηκίζομαι. obfideo. quære καθίζομαι. προσηκτέρον. ἢ. perpendiculum. προσηκθηναι. obfideo. depon. accus. iungitur. προσηκθίζω. incubo, adhæreo. προσηκθολίζω. inarmio. πρόσκαιρον. paulisper. πρόσκαιρος. ἢ. δ. tempestiuus, temporarius, ad tempus durans.

προσηκοπαθεῖν τῷ δῑ ἡμῶν μορφοθέντι ἢ βαπτισθέντι, apud Gregor. id est in cōtemplatione & cōmemoratione humanitatis à Christo seruatore susceptæ affici dolore, & macerari, & penè intabescere.

προσηκλίωμαι. aduoco, ascisco, προσλαβάνω τινὰ, & socium ad bellum euoco. προσηκείω. aduoco. a. & c. accusatiuo iungitur. requirere ἡλιώ.

προσηκτερεῖω. μ. ἴσω. π. η̄ς. seruiuo, deseruiuo, adnitor, incumbo, perseuero. datiuo iungitur. Paul. ad Roma. προσηκτερεῶντων̄ ἐς αὐτὸ τοῦτο.

προσηκταλέρομαι. ascribor, sublegor.

προσημαι. assentior, adiaceo, adhæreo, oscumbo, adlitus sum, exponor oculis aliorum, adsum, addo, irruo, appono, colo, & gratificor.

προσημερονιάς. ὁ ἐξ ἕρδος γενεῶς. προσημεφάλωρον. ἢ. τὸ. puluinar. προσημεδῶς. ὁ. ἴ. affines.

προσημῖον. ἢ. τὸ. uelutulum scenæ, quod etiam Latini profcenium uocant, à τῷ ὁ ἡ σιννῆ.

προσημευνομαι. mitto caduceatorem. προσημεθῶς. aduocatus, προσημεθῶς ἀμφοτερος, προσημεθῶς. ἢ. exhortatio,

προσημερῶς. μ. ἴσω. π. η̄ς. adiungo, addico, quasiq̄ soritō affigo & circūscribo. Lucas in Actis: προσημερῶς ἔθυσαν τῷ παύλῳ. Vide commentarios Budæi. actiuum, accusatiuo iungitur.

προσημερῶς. μ. ἴσω. π. η̄ς. adundo, alluo, inundo. neutrum, accusatiuo iungitur.

προσημερῶς. ἢ. alluuio.

προσημερῶς. μ. ἴσομαι. π. ἴσομαι. adhæreo, deponens, datiuo iungitur. Paul. ad Ephes. προσημερῶς ἔθυσαν τῷ παύλῳ, adiungitur uxori.

προσημομα. αὐτο. τὸ. ἢ. προσημοκῆ. ἢ. ὁ. offensio, βλάβη, ζημία, offendiculum, damnum.

προσημοπος. speculator, explorator. προσημορῶς. τὸ. quod affert satietatem, fastidiosum.

προσημορῶς. μ. ἴσω. π. η̄ς. offendo. Math. αὐτομορ προσημορῶς τῷ οἰκίῳ, uenti incubuerunt in domum.

προσημορῶς. fatio.

προσημορῶς. ἢ. τὸ. puluinar.

προσημορῶς. addicere.

προσημορῶς. αὐτο. τὸ. offensio, sicut τῷ προσημορῶς.

προσημορῶς. ἢ. idem.

προσημορῶς. obuiuo, resisto, offendo, resello, resprimo, aduersor. cum datiuo. Accipit pro reperio cum accus. sicut offendo Latinis.

προσημορῶς. μ. ἴσομαι. π. ἴσομαι. acquiro, insuper acquiro seu paro. a. & c. iungitur, a. & c. iungitur.

προσημορῶς. ἢ. ὁ. ἢ. uenerandus, gloriosus.

προσημορῶς. μ. ἴσω. π. η̄ς. aduoluo. a. & c. iungitur, accusatiuo iungitur.

προσημορῶς. μ. ἴσω. π. η̄ς. Latine dicimus congenulare & congenudare. Accipitur pro supplico, quod supplices contacta gena & genu uelut adorabant, obtestantes per nomen cui supplices curæ sunt. a. & c. iungitur, accusatiuo iungitur. Iungitur etiam datiuo.

προσημορῶς.

προσημορῶς. ἢ. adoratio. προσημορῶς. ὁ. ἢ. adorator.

προσημορῶς. μ. ἴσω. π. η̄ς. inclino. a. & c. iungitur, accusatiuo iungitur. Plato: ἢ. προσημορῶς ἐαυτῷ, ἢ. προσημορῶς ἐαυτῷ, Ac seipsum protendens, ad aurem q̄ amouens, quædam ei dixit. Significat enim ferre idem quod συζῆσις.

προσημορῶς. ἢ. addictio.

προσημορῶς. remulus, nauta remis adhæres, ad remum sedens, remum manu traçians, remex.

Π Ρ Ο Σ Λ. Π Ρ Ο Σ Μ.

προσημορῶς. sonus apd̄ musicos, prof̄ lambanomenus, acquisitus interpretatur à Martiano Capel. Vide Vitruu. lib. v.

προσημορῶς. assumo. a. & c. iungitur, a. & c. iungitur.

προσημορῶς. crassum reddo.

προσημορῶς. μ. ἴσω. π. η̄ς. τὸ προσημορῶς, τὸ discedo, assidus sum, affixus sum, perseuero, conor, supplico, obnix precor. neutri, datiuo iungitur.

προσημορῶς. ἢ. obsecratio.

προσημορῶς. μ. ἴσω. π. η̄ς. existimo, reputo, imputo. a. & c. iungitur, accusatiuo iungitur.

προσημορῶς. referre acceptum.

προσημορῶς. afferro perniciem.

προσημορῶς. addisco.

προσημορῶς. depingo, decerto.

προσημορῶς. addo fabulis.

προσημορῶς. μ. ἴσω. π. η̄ς. subrideo, arrideo. neutrum absolutum.

προσημορῶς. μ. ἴσω. π. η̄ς. excedo, τὸ discedo, assidus sum, affixus sum. a. & c. iungitur, accusatiuo iungitur.

Π Ρ Ο Σ Ν. Π Ρ Ο Σ Ο.

προσημορῶς. attribuo.

προσημορῶς. μ. ἴσομαι. π. ἴσομαι. adnato. deponens, datiuo iungitur.

προσημορῶς. percipio, accipio.

προσημορῶς. ἢ. δ. itinerarius. προσημορῶς, carmina quæ in obsecrationibus & supplicationibus cani solebant.

προσημορῶς. ἢ. δ. ingressus, accessus, salutatio.

προσημορῶς, conuentio, aditio, hoc est, παρασημορῶς. Est etiam redditus, & obuentio, & uetigal & questus, hoc est, τὸ προσημορῶς, ἢ. ἡ προσημορῶς. Item conuentus, conuilium, quasi συνέδος & συναγωγή.

προσημορῶς. Quare pro aduocata concione ponitur. πρόσθι etiam dicuntur à Græcis, quas Latini supplicationes uocāt, & ad altaria puluiniariaq̄ deorū obsecrationes.

προσημορῶς. accolo, iuxta habito.

προσημορῶς.

προσημορῶς. ædifico. προσημορῶς. ἢ. δ. uicinus, incola.

προσημορῶς. adferendum est.

προσημορῶς. μ. ἴσω. applico. a. & c. iungitur, accusatiuo iungitur.

προσημορῶς. allamētor, collamentor, cōgemisco.

προσημορῶς. Quintilianus libro tertio fermocinalem & cōcionalem προσημορῶς, id est, fermocinatricem dicit, quæ à forensi ratione disjungitur, & est accommodata priuatis disputationibus.

προσημορῶς. conuerfor, congregator, simul fermocinor.

προσημορῶς. similis, assimilis.

προσημορῶς. assentior.

προσημορῶς. inquino, abstergo.

προσημορῶς. conterminus sum.

προσημορῶς. exprobrationibus oneror.

προσημορῶς. obijcio, crimino.

προσημορῶς. aspicio.

προσημορῶς. ultro indignor.

προσημορῶς. hostiliter accedo.

προσημορῶς. appello.

προσημορῶς. appulsio.

προσημορῶς. ἢ. δ. conterminus.

προσημορῶς. μ. ἴσω. π. η̄ς. profsterno, terræ allis.

προσημορῶς. idoneus, ἐπιτηδεύς. (do. προσημορῶς. ἢ. δ. conterminus. οἱ πρόσθιοι ἐπιτηδεύς, Herodotus.

προσημορῶς. multetur.

προσημορῶς. debeo. a. & c. iungitur, accusatiuo iungitur.

προσημορῶς (alij malunt προσημορῶς) insuper debeo, etiā debeo, alio nomine debeo, æs alienum cōtraho. Accipitur etiam aliter. Demosth. ἐς προσημορῶς ἀφελόμενος τῷ κενεφισδότη θεράπειαν ἐς ἐλευθερίαν, Quibus insuper multatus est ob id quod nō iure asseruisse ancillam in libertatē iudicatū est. Idem: προσημορῶς τὰ ἐπιτηδεύς, Hoc amplius etiam multam pendere iussi. Vide Budæum.

προσημορῶς. ἢ. ὁ. attentio, diligens uictus ratio. προσημορῶς. μ. ἴσω. π. η̄ς. despicio. Valla melius uerti dicit infensus sum alicui, quā offensus. Est em̄ tædium molestiamq̄ capio ex re quapiam. a. & c. iungitur, accusatiuo iungitur.

προσημορῶς. αὐτο. τὸ. προσημορῶς.

προσημορῶς. ὁ. ἢ. offensio, affectio, molestia ex re quapiam.

Τὸ Π μὲν
προτεμνίσμα. α. τὸ. templi uestibulum.
προτίμβρις. β. δ. praegustator, uorax.
προτεράδος. pro πρῶτος, & προτεράδα ἢ πρῶτος.
προτερέω. μ. ἴσω. π. νικα. primas teneo, praepō-
dero, praematurō.
προτέρημα. α. τὸ. privilegiū, praerogatiua.
προτερίζω. molior quiddam noui.
πρότερον. prius, antea.
πρότερος. οὐ. δ. prior.
προτέρω. prius. ἔπι τὸ πρότερον, antea, iam ante-
tea.
προτεταγμένοι. milites qui in fronte collocati
προτίβη. η. δ. aui uel auiæ mater. (sunt.
Π Ρ Ο Τ Ι. Π Ρ Ο Τ Μ.
προτιάζω. ad urbem.
προτιάσσω. affigo.
προτιδύμια. excepi, assumpsi.
προτιελίω. μ. ἴσω. π. νικα. uerto. actiuū, accus-
satiuo iungitur.
προτιθέντο. apponebant.
προτιθίμι. μ. ἴσω. π. νικα. propono. προτιθέναι
ψῆφον & ἀναδιδόναι, permittere iudicibus
ut sententiā dicant. actiuū, a dō iungit.
προτιμάω. μ. ἴσω. π. νικα. curo, praefero, ratio-
cinor, nihil antiquius habeo, honorem praef-
ceteris habeo, in primis curo & efficere cō-
tendo, primas parteis do, primatū tribuo,
προτιμίζω. cum genitiuo & accusatiuo. Est
etiam idem quod κηρύσσειν ἢ ἐπιστρέφωμαι, &
μύλα μοι τούτου, rationem habeo rei huius.
actiuum, accusatiuo iungitur.
προτιμότερον. antiquius, praestātius, optatius.
προτίσωμαι. prauideo, praesagio.
πρότιμιος. ιογ. ἢ. ἢ.
πρότιμιος. ἦ. δ. umbilicus, quod primum in
infante fecetur.
Π Ρ Ο Τ Ο. Π Ρ Ο Τ Η.
προτογενέτεροι. οί. progenitores, seniores.
προτομή. ἦ. δ. hulus, & pars capitis in ani-
malibus infra frontem & oculos: quod in
aibus ἔθνος & ἑσμός, in homine πρῶτος
πὸν proprie dicitur. Dicuntur & imagines
προτομαί quæ usq; ad umbilicū pinguntur.
& in nauibus in prora, & in ariete machi-
na, caput προτομή appellatur.
προτόμιος. τὸ. palliolum quo sacerdos induer-
batur, moxq; post sacrificium ei qui macta
uerat imponebat, ἵφασμα. Dicebatur autē
προτόμιος ὅτι πρῶτον πανδώρα μετὰ τὸν ἀδελφῶν
κατασκευάσας τὸς ἀνθρώπους τὸν ἐν τῶν ἑρῶν ἐ-
σῆτα, auctore Suida.
πρότονος. β. δ. rudens, id est, funis.

Π Ρ.
προσ. antehac, antequam.
προσρητικός. ἦ. δ. instructiuus, exhortatiuus.
προσρήτομαι. ἢ
προσρέπω. μ. ἴσω. π. νικα. dirigo, exhortor, a dō
uūm, accusatiuo iungitur.
προσρέχω. praecurro. neutriū, datiuo iungitur.
quaere τρέχω.
προσροπάδιμ. conuersim, consternatē.
προσροπάω. μ. ἴσω. π. νικα. uerto, flecto, actiuū
accusatiuo iungitur.
προσροπή. ἦ. δ. exhortatio.
πρόσροπος δίνος. quod defluit antequam uuae
calcentur.
προσροπῶ. fingo, imaginor, pono, ut ineptilo
quuntur, casum.
Π Ρ Ο Υ.
προσυλάμ. iniuria afficere, προσηλαμίζω, ἢ ὄρι
προσυναβιζομαι. prius suadeo. (sunt.
προσναμβάνω. prius existimo.
προσνύσσομαι. peto, ambio.
προσνύσσομαι. β. δ. mercenarius, baiulus.
προσπαρξίς. ιογ. ἢ. praexistentia.
προσπαρξίμ. ἢ ὑπαρξίμ.
προσπαρξίω. μ. ἴσω. π. νικα. praexisto, & sic
dicitur quod tempore antegressum est.
Significat etiā idem quod ὑπαρξίω, hoc est,
priorē partes in officio beneficentiae occu-
po. Vide Budæum.
προσπισχνέομαι. prius promitto, quaere ὑπε-
σχέομαι.
προσποικεμένηα. dicuntur τὰ πρότερον φῦσα ὑπε-
τα, quæ ἐν τῶν προσημείοις censentur: quæ
preuentia & antegrediētia latine dici possunt.
Hæc etiam
προσποικεμένηα dici possunt, hoc est, supposita.
προσπίπτω. ante suspicor.
προσπίπτω. praeuisum, manifestum,
προσπίπτω. β. δ. manifestus, uisibilis, certus.
προσπλάττω. melius, utilius, antiquius, praef-
stabilis.
προσπλάττω. operæ precium facere. Vide
de πρῶτον.
προσπλάττω. β. δ. ualde conferens.
προσπλάττω. potius, praestabilis.
προσπλάττω. praeforsā & primordia naturæ.
Π Ρ Ο Φ.
προφάσις. μ. ἴσω. π. νικα. ostendo, aperio, pro-
palam facio, faciem praefero, praeruleo, ἢ
δουλώ. Alioqui significat portendo, & sig-
nifico aliquo prodigio. Est etiam praef-
ro, & speciem futuri praeministro & quali
polliceor.

προφάσις

Τὸ Π μὲν
προφάνης. ἦ. δ. perspicuus, propatulus.
προφάντορ. β. τὸ. oraculum, praeuaticinatio.
προφάσις ἐνευα. defunctorie, id est, quaesito
praetextu.
προφασίζομαι. μ. ἴσω. π. νικα. capio occasio-
nem. caufor. deponens absolutum.
προφασίζω. μ. ἴσω. π. νικα. excuso. actiuum, ac-
cusatiuo iungitur.
προφασίς. ιογ. ἢ. praetextus, excusatio, occasio,
oratio, causatio, ἀπία, uulgo colorem
uocant.
προφασίς. ἢ. propta, praeueniens in dicendo.
προφασίς α. τὸ. praestantissimus, optimus.
προφασίς. ἢ. melior, praestantior.
προφασίς. ἦ. δ. ἢ. proferens, cuius facies mul-
tos annos praefert cum sit iunior.
προφάσις. καὶ
προφάσις. profero, obijcio, cito, allego, profe-
ro, id est, ἀρέχομαι. ut litigantes προφέρομαι
σὺ δὴ καὶ μάτρω, uel eorum patroni. Sic pro-
ferre instrumētum in Pandect. Hoc etiam
dicitur δὴ καὶ οὐκ οὐκ. Est etiam ὄραδις, ut
προφέρο σοι τὸν δυσμένειαν, exprobro, obij-
cio. Cice. Vt nullum petulans dictum pro-
feratur, id est obijciatur. Est etiam τὸ ἐπιδύ-
δαμι, ἐπιδύομαι ποῖω, proficio, incrementum
facio. actiuum, accusatiuo iungitur. at da-
tiuo, quando obijcio significat.
προφάσις. μ. ἴσω. π. νικα. praedico, act. ac-
cusatiuo iungitur.
προφάσις. α. ἢ. prophetia.
προφάσις. μ. ἴσω. π. νικα. uaticinor, praefas-
gio, interpretor, quasiq; antistitis officio
perfungor. neutrum, accus. iungitur.
προφάσις. β. δ. propheta, antistes.
προφάσις φωνῶν. οί. prophetarū percussores.
προφάσις. praeuenio. actiuū, accusatiuo iun-
gitur. require φάσις.
προφάσις. amicē.
προφάσις. ἦ. ἐνύειatio, pronūciatio, elatio.
προφάσις. οὐ. δ. eloquens.
προφάσις. β. δ. humor cruētus & aquosus in-
ta membranas quibus fetus continetur.
προφάσις. prompta, beneuola, πρῶτος, ἢ
ἴσως, προνοησία.
προφάσις. οὐ. δ. promptus, alacris, propen-
sus, beneuolus, prudens.
προφάσις. promptē.
προφάσις. fugere.
προφάσις. ἦ. δ. praecautio, specula.
προφάσις. speculatoriae naues.
προφάσις. primus excubitor.

Π Ρ.
προφύλαξις. praecaueo.
προφύλαξις. fundamenta alicuius rei iacio,
praeparo.
Π Ρ Ο Χ. Π Ρ Ο Ω.
προχάνη. η. δ. occasio, praetextus.
προχαραίερα. ἦ. dies festus apud Atheniens.
quo magistratus finita iam hyeme, & fru-
ctibus germinare incipientibus, Mineruae
sacra facere omnes solebat. Suidas.
προχάλορ. labiorum prominens pars.
προχάλορ. β. δ. labrosus.
προχάμασις. ἢ. tempestas quæ est ante diem
statutum. Veget. lib. iij. cap. xl.
προχάρα. ἦ. quæ in promptu sunt & passim
obuia, quasiq; ad manum.
προχάριζομαι. promo, ædo, ante oculos po-
no, expromo, repræsentō. Est etiam deli-
go, deligno, ad aliquid faciendum sumo,
& eligo.
προχάριζω. μ. ἴσω. π. νικα. praepono, habeo in
manibus & pono.
προχάρις. β. δ. expeditus, facilis, promptus,
lubens, paratus. προχάρις ἢ, in promptu
προχάρις, promptē, expeditē. (erat.
προχάροτονίω. μ. ἴσω. π. νικα. praerordino uerti-
tur ab interprete in act. Apосто. cap. x. sed
magis sonat deligo, ut sit per suffragia. Di-
ctum est uerbum à porrigēdis digitis, quo
gestu suffragabatur olim populus. Erasim.
Vide item χεροτονίω. acti. accus. iungitur.
προχάροτονίω. μ. ἴσω. π. νικα. idem.
προχάμασις. ἦ. praefusiones.
προχάω. μ. ἴσω. effundo. actiuum, accus. iun-
gitur. require χάω.
προχάσις. ιογ. ἢ. libatio.
προχάσις. geniculatim, ad genua, in genibus,
quasi πρὸς γόνυ.
προχάσις. ἦ. uas concauū, ostia fluiuorum in
mare, & eorū aluci, ac fluxus omnis aquæ.
προχάσις. β. τὸ. uas stinarium.
προχάσις. ἦ. matula.
προχάσις. β. τὸ. gutturnium.
προχάσις. μ. ἴσω. π. νικα. exaggero.
προχάσις. ιογ. ἢ. alluuiō.
προχάσις. η. δ. genus uasis.
προχάσις. effundo.
προχάσις. ἦ. nates.
προχάσις. procedo. εὐ πρὸχάσις τὸ πρῶτον, be-
ne succedit res.
προχάσις. propellunt, protrudunt.
προχάσις. ante tempus perdendus. Sic Demo-
sthenes uocat Aeschinē.

Kf πρῶτον.

πεδωνες. declui montium loci, προνευσυπότ' τὸ ποιοτὸν ὄρεον.
πεδωνται. deferant.
πεδωρος. s. δ. immaturus.
πεδωρος. immaturé, intempesiue.
πεδωσις. ἢ ὄβησις.

Π Ρ Υ.

περλλις. ἰος. δ. ἢ. pedes. idem & περλις.
περμνα. ης. ἢ. puppis, quòd ultima sit in nauī.
περμυθερ. à tergo, de uento dicitur cum secundus est.
περμυσιον. s. τὸ. prymnesiū funis nauticus. apud Festum Pompeium, palus ad quem funis nauticus religatur, quem alij tonsilī iam nominant.

περμυθός. οὐ. δ. ultimus.
περμυθρα. ας. ἢ. radix montis, extremitas montis.
περτανεία. ας. ἢ. magistratus, & locus in quo habitant magistratus. περτανεία autē sunt diuisiones decē τῶν περτανείων, in quas annum partiebantur. Vide Bud.

περτανεία. ἢ. ἢ. παρασηλοῦ, erat pecunia quā deponerat uterq; litigantium tam actor, q̄ reus: Latine sportula. Cæterum qui successu buisset omnia soluebat. Hæc pecunia in prytaeum deponeretur, cedebatq; in publicum usum aut iudiciū mercedem. Suidas author est redditus publicos Athenis περτανεία appellari, & eo nomine metallorum uectigalia & fori, id est rerum uenditarum & portatoriū intelligi, & quicquid à socijs uel subditis p̄staretur, & quicquid ex manubijs, uel rebus publicatis redigeret, quorum cumulus bina milia talentum prope modum conficiebat. Copiosius hæc apud Budæum.

περτανείον. s. τὸ. locus Athenis, in quo iudices & magistratus uersabantur, consultabantq;. In prytaeo item aiebantur publicæ, qui bene meriti erant de Repub. qui honos habebatur maximus. Lucian. in Caucaſo: ἐφ' οἷς ἔλαχε τῶν ἐν περτανείῳ σιτήσεως, ἐτὸ δίκησιν ἐλθόντες, ἐπιμισθόμενοι ἄν' ἑαυτοῖς. Cicero in orat. Et ut ei uictus quotidianus in prytaeo publicè præberetur. Sic dictum quasi περτὸν ταμίειον, tritici promptuarium, uelut horreum publicum.

περτανεύομαι. μενέσομαι. π. ευμαι. adducor.
περτανεύω. μ. ενσω. π. ευμα. exerceo magistratum apud Atheniens. διοικῶ, guberno, res go, moderor, administro & condo, firmo,

tueor, & conficio, transigo, summus uel alii cuius administrator sum. cum accusatio. Et περτανεύω παρὰ τῆς ἐρήνης, consulto, consilia agito, de pace agito, χρηματίζω, περτανεύω. Nam ita transfert ad alia, quòd omnia διὰ τῶν περτανείων administrabantur. Vide cōment. Budæi. alioqui neutrum absolutū.

περτανείος. s. δ. præfectus, administrator.
περτανίς. ἰος. prytanis, dispensator, gubernator. Qui collegij τῶν ἀρχόντων princeps erat & præfectus, περτανίς dicebatur Athenis & ἡγεμὼν ἐπὶ νόμοις τῶν ἀρχόντων ἢ ἐπὶ πρὸς θεομοσίῃ. περτανείες autem erant numero quinquaginta, decimam partem consilij & curiæ quingenariæ efficientes, in orbē περτανείων, in singulos mensis uices mutant: uerum is ἀρχων qui inter τοὺς ἀρχόντους pecularem appellationem retinuit, etiam περτανίς dictus est, & περτανείων.

Π Ρ Ω.

περτανίτης. οὐ. δ. existens in prima pubertate, impubis.

περτανίτης. s. δ. præposterus.
περτανίς. paulo ante, primum.
περτανίς. manē, intempesiue, ante tempus constitutum, περτανίς.

περτανίς. mane.
περτανίς. ας. ἢ. matutina hora.
περτανίτης. summo mane.

περτανίτης. s. δ. tempesiuior, maturior.
περτανίτης. primo uere florens.
περτανίτης. primo uere germinare.

περτανίτης. uai
περτανίτης. maturé germinans.
περτανίτης. primum, mane.

περτανίτης. paulo ante præteritū, hesternum.
περτανίτης. matutinus, præcox, præmaturus.
περτανίτης. οὐ. δ. matutinus.

περτανίτης. hora matutina.
περτανίτης. s. δ. matutinus.
περτανίτης. frumenta quæ præmaturé serenda sunt.

περτανίτης. præmaturé semino.
περτανίτης. οὐ. δ. podex.

περτανίτης. aspicere adulterorū nates dū depilatū, ita enim publicè adulteri p̄lectebantur. Suidas.

περτανίτης. δ. eminētia mōtis, & radix eius
περτανίτης. δ. lingua Dorica, ros.
περτανίτης. οἶ. loca incurua.

περτανίτης. ἢ. prora.
περτανίτης. s. δ. proreta, proræ gubernator.

περτανίτης

περτανίτης. ἰος. δ. proreta, id est custos in prora, gubernator.

περτανίτης. s. δ. qui primus stat.
Π Ρ Ω Τ.

περτανίτης. ἀντὶ τῷ περτανίτι Atticé, primū. τὰ περτανίτης, primæ partes: id quod Vergilius in v. imitatus est:

Emicat Eurialus & munere uictor amici Prima tenet.

τὰ περτανίτης, uel περτανίτης ἀρχὼν, primas referre.
περτανίτης. οὐ. δ. qui agit primas parteis.

περτανίτης. primā litis actionem ago in iudicio, uel primas actionis parteis.

περτανίτης. περτανίτης, a dicitur persona, quæ semel inducta in principio fabulæ in nullis deinceps partibus fabulæ adhibetur.

περτανίτης. s. τὸ. principatus, primus honor, primatū locus. τὰ περτανίτης, primæ partes, Latini etiam primas appellant.

περτανίτης. primas tenere.
περτανίτης. ἰος. δ. Proteus.

περτανίτης. μενέσο. π. ευμα. priores partes duco, primas teneo, plurimum autoritatis obtineo. οἱ περτανίτης, principes, primates. neutrum absolutum.

περτανίτης. s. δ. p. primus.

περτανίτης. ἰος. ἢ. pars corporis circa umbilicum, eò quòd ibi sectio in corporibus primo fiat.

περτανίτης. s. δ. ἢ. in eminētissimo loco sedet περτανίτης. priorem iaculari.

περτανίτης. s. δ. prægustator, quales sunt in principum aulis.

περτανίτης. s. δ. primogenitus.

περτανίτης. primò enixus.

περτανίτης. s. ἢ. prima conuiuij portio.

περτανίτης. ας. ἢ. prima cathedra.

περτανίτης. s. primicerius.

περτανίτης. ας. ἢ. primus recubitus.

περτανίτης. uel περτανίτης ὄσα dicit, quæ prima uel primum tondetur.

περτανίτης. ἢ. primitiæ frugū, prima spolia.

περτανίτης. primas parteis occupare in actione, primò agere.

περτανίτης. primæ partes agendi.

περτανίτης. primum. Vsurpatur sæpe uice compositi.

περτανίτης. ἰος. δ. ἢ. uai (paratiui.
περτανίτης. δ. δ. nuper uel primò fabricatus.

περτανίτης. οὐ. δ. protoplastus, id est primò factus & creatus, nō autem protoplastus, ut imperiti legunt: dicimus enim plasmata, & non plasmata, & hoc nomine Adam pri

mus homo appellatur.
περτανίτης. s. τὸ. clypei umbilicus.
περτανίτης. s. δ. primò nauigans, epitheton nauis nouæ.

περτανίτης. dicitur de ijs qui primò incedūt.

περτανίτης. ἢ. quæ uirgo iam primum nupsit marito, idem περτανίτης.

περτανίτης. s. δ. primus.

περτανίτης. fortunæ subiectus.

περτανίτης. s. δ. præantistes, dextræ a læ præfectus.

περτανίτης. ἢ. primogenia.

περτανίτης. s. δ. primogenitus.

περτανίτης. s. ἢ. primò enixa.

περτανίτης. οἶ. primū alicuius sacris initiati.

περτανίτης. οἶ. uitis quæ prima putat.

περτανίτης. in primis puto.

περτανίτης. s. τὸ. exemplar.

περτανίτης. s. δ. primitiuus.

Τὸ Π μετ' τὸ Τ.

Π τῶν σμα. α. π. τὸ. error, peccatum, delictum, crimen, casus, lapsus, quilibet detrimentum, damnū. Et in ludis scenicis cum fabula exigebatur, quam Terent. in prologo Ecyrae calamitatem appellat.

περτανίτης. μ. αἴσω. π. αἴσω. est proprie impingere ad quippiam, ac labi leuius quàm cadere: quemadmodum & impingere potest, qui non planè concidat: erro, pecco, delinquo, labefacto. neutrum absolutum.

περτανίτης. ἰος. δ. pauidus.

περτανίτης. οὐ. δ. timiditas.

περτανίτης. μ. ἴσομαι. uolo. las. deponens absol.

περτανίτης. s. τὸ. culina.

περτανίτης. ἢ. ἢ. herba dicta à prouocādis sternutamentis, quasi sternutamentaria.

περτανίτης. οὐ. δ. habens uitam cendi sternutamenta, sternutatio nem prouocans ac prouocans, sternutatorium.

περτανίτης. δ. δ. sternutatio, sternutamentum.

περτανίτης. ἢ. ἢ. sternuto. neutrum absol.

περτανίτης. μ. ἴσω. uolo uolas. Aoristus secundus ἔστην. neutrum absolutum.

Π Τ Ε.

περτανίτης. syllabica est adiectio facta per synopā, à ποτὶ & τῆς, cur.

περτανίτης. ας. ἢ. uai

περτανίτης. οὐ. δ. ulmus.

περτανίτης. ἢ. calcaneum, ὡς τὸ πατῆρ, proculcando, & ἔραμ terram: unde & ἔραμ τῆς πό

Kf ij λιος,

λαος, apud Lycophrontem.
 Πτερονησθερ. ἦρος. δ. calcar.
 Πτεροπιδες. ἄν. fundum, & bases peluuium me-
 dicorum.
 Πτεροψα. μ. ἰσώ. π. ἠγρ. supplantatio. actiuum, ac-
 cusatiuo iungitur.
 Πτεροσμός. οὐ. δ. supplantatio, dolus.
 Πτεροσπίς. οὐ. δ. supplantator.
 Πτεροδδύμιτος. β. δ. pennis uerberatus.
 Πτερονοσθερ. calcaneis strepitū mouere, sup-
 plo dere pedibus.
 Πτεροεις. δέντω. δ. uolatilis, uelox.
 Πτεροειστέ. dicunt uerba quasi allata, siue pen-
 nigera, quod ueluti missilia sunt uelocia,
 ac animū uulnerantia, instar sagittarum,
 quarum etiam πτεροεις epitheton est.
 Πτερορ. οὐ. τὸ. penna, ala. Vocantur item πτε-
 ρα, seu πτεροματῶ in re edificatoria muri duo
 in altitudinem confurgentes alarū instar.
 Πτεροόμα. uolo. las.
 Πτερορῆνω. pennas dimitto.
 Πτερορως. β. δ. pennatus.
 Πτερορῶμα. uolucrum fieri. Dicitur etiam per
 metaphorā ἀντι τῷ ἀωρεθῶμα, hoc est ἐπαίρει-
 σθαι, spe erigi & animo exultare, quasi uo-
 lucrum & alitem fieri, quia animus sic ge-
 stiens consistere nescit & sibi constare.
 Πτεροφῶροι. οἱ. uocacantur cursores, tabellaz
 rij ac nuncij, quod hi peregrē proficiscens
 tes (ut Dionis historia prodit) surrectas in
 capite pennas gestare solebant. Plutarch.
 in Othone: iam inquit, nuntiabatur Vitel-
 lium imperatoris dignitatē atq; potentia
 sibi uedicasse, ἢ πτεροφῶροι συνεχῶς ἐφοίτων,
 ἀεί τι ποροσχωρεῖν ἐνεύω φερέοντες, hoc est, Et
 pterophori assidue adueniebant, illi subin-
 de accedere quippiā afferentes. Ad quod
 Iuuenalem quoq; alluisse putant nōnulli:
 Tanquam de Catīs aliquid, toruisq; Sicambri
 Dicturus, tanquam diuersis partibus orbis
 Anxia præcipiti uenisset epistola penna.
 Deducitur autem uox ἀπὸ τῷ πτερορ καὶ φέ-
 ρα. Est in Septentrionib. ad Rhipæos mō-
 tes regio hoc nomine nuncupata, ab assis
 duo niuis casu, pennarum quadam similis-
 tudine. Herodoto & Plinio authoribus. Sic
 enim stultē opinabatur, aërem oppletum
 esse pennis, proindeq; non patere in lōgin
 qua prospectū, neq; transitum. Item ordo
 quidam militaris διὰ τὸ ἐν τοῖς λόφοις πτερο-
 σθαι, propter cristas quas in cono gestant.
 Deniq; sacerdotes quidam in Aegypto.

Πτεροφυσσάντω. οἱ. plumati.
 Πτεροφω. ρῶ. μ. ἰσώ. π. ἠγρ. uolo. las, alas accō-
 modo, quod ad nauem transtulit Gregor,
 ut Vergilius: Remigium alarum.
 Et Plato πτεροσσαι appellauit equites ē pedi-
 tibus facere. πτεροσσαι τὸν ἔτερον, ἀντι τῷ ἑτα-
 ωρεῖσθαι, ἐπερεῖσθαι, φαιδρῶναι, erigere animum
 alicuius, & suspensum sublimemq; tenere.
 Πτεροψίλο. μ. ἰσώ. π. ἠγρ. uolatorio, alas mo-
 ueo. De auibus propriē dicitur adhuc pen-
 nis immaturis uolare gestientibus, sed fru-
 stra. Metaphoricē pro frustra & inaniter co-
 nari, οὐδὲμ ἀνύσθαι, nihil promouere, nihil az-
 gere. Et frustra nugari. Aristophan. Pluto:
 ἀλλὰ φλυαρεῖς ἢ πτεροψίλους, hoc est, ματαιοπο-
 νεῖς. Item uana & stulta loquor, uolo loqui,
 cum loquendi sim imperitus. Lucian. usur-
 pauit pro indecorē & scurriliter gesticulari.
 Explicatur in Chiliad. Erasmi, & in com-
 ment. Budæi.
 Πτεροψύγι. β. τὸ. ala, pinnaculū: propriē par-
 ua ala. Diminutiū enim est ἀ πτερορ. Ac-
 cipitur pro pinnaculo Matth. iij, quod in
 alarum morem motetur. Item membran-
 ula oculi sub angulo oriens, quæ ita auget
 scit quandoq; uipupillam operiat.
 Πτεροψυμάτω. τῶ. pars membri muliebris.
 Πτεροπυλλίδες. ἄν. cicadæ.
 Πτεροψύξ. υγος. ἦ. ala, plaufus, & quassatio alarū
 πτεροψύξ. υδος. ἦ. genus herbæ, nostris filix sana-
 ria uel filix dicitur.
 Πτερορῶμα. de auibus dicitur, cum latera alis
 suis feriant, ut gallinæ ante cantum.
 Πτερορῶτος. πτερορῶτος.
 Πτερορῶματῶ. τῶ. pinnæ & muri in ædificijs ab
 alarum similitudine.
 Πτερορως. ala.
 Πτερορῶτος. οὐ. δ. pennatus, alatus.
 Π Τ Η. Π Τ Ι.
 Πτυλορ. β. τὸ. πτερορ.
 Πτυμα. ατῶ. τὸ. uolatus auium.
 Πτυμι. μ. ἰσώ. π. ἠγρ. uolo, uolas. Aorist. secun-
 dus ἐπτημ. neutrum absolutum.
 Πτυνός. οὐ. δ. uolatilis, alatus.
 Πτυσις. ιος. ἦ. uolatus.
 Πτυσώ. μ. ἰξω. π. ἠγρ. timeo, inhorreo, metu
 trepido & contrahor, percellor, expauesco,
 fugito. Peculiariter de auibus dicitur. acti-
 uum, accusatiuo iungitur.
 Πτυλορ. β. τὸ. pluma, penna, mollis, uelū, res
 πτυλός. οὐ. δ. caluus, oculis depilatis. (mus.
 πτυλωσις. ιος. ἦ. oculorum uitium, quum pill
 superioris

superioris palpebræ defluunt, uel cum con-
 uertuntur, pupillamq; impediunt, uel ordi-
 ne duplici supernasq; impediunt.
 Πτυλά. τῶ. quæ membrana sicca uolant.
 Πτυμός. οὐ. δ. genus cantilenæ.
 Πτυσάνη. ης. pifana, ordeum, uel triticum de
 corticatum. Apud Columellam pultis ge-
 nus, ex farina ordeacea, cui maxima resta
 randarum uirium uis inest, & nutriendi.
 Πτυσώ. purgo, decortico, quod pinsendo fit
 in ordeo & alijs frugibus.
 Πτυσινός. οὐ. τὸ. cantionis species.
 Π Τ Ο.
 Πτυα. ας. ἦ. pavor, timor, tumultus.
 Πτυομαι. μ. ἰσώμα. π. ἠγρ. timeo, ab eo in stu-
 pore, animo percellor, pauore perfun-
 dor, cōsternor: & πτυομαι dicitur qui spe ge-
 stient afficitur, uel contrā.
 Πτυώ. μ. ἰσώ. π. ἠγρ. terreo, afficio spe uel me-
 tu, hallucinor. actiuum, accus. iungitur.
 Πτυομῶτος. ιος. ἦ. studiosus equorum.
 Πτυόσις. ιος. ἦ. stupor, attonitio, affectio, uas-
 gabunditas.
 Πτυόα. ας. ἦ. pavor, pro πῆδα.
 Πτυώ. μ. ἰσώ. π. ἠγρ. terreo. actiuum, accusa-
 tiuo iungitur.
 Πτυοθερορ. β. τὸ. καὶ
 Πτυοθηρορ. oppidum, urbs.
 Πτυοθηρορ. β. δ. καὶ
 Πτυοθηρορ. urbis populator, uel expugna-
 tor. Cicero hoc nomine solū Vlyssēm insi-
 gniri apud Homerum ait. Reperitur tamē
 non semel de Achille, ut Iliad. φ'. ἄλλο ὄ-
 ρος ἐνοῖσεν Ἀχιλλεῖα πτυοθηρορ.
 Πτυοθις. ιος. ἦ. καὶ
 Πτυοθισμα. ατῶ. τὸ. ciuitas.
 Πτυοθός. β. δ. ramus, gemen.
 Πτυοθμός. β. δ. sternutatio, pro πτερομῶς Aeolicē
 Π Τ Υ. Π Τ Ω.
 Πτυας. species aspidis ā spuendo.
 Πτυαορ. β. τὸ. spuma maris, sputum, salua.
 Πτυγμα. πῶ. τὸ. significat quippiam duplicaz
 to compositum, aut complicatum, ut lina-
 teum: quod & διπλωμα dicitur, πτυξ.
 Πτυκτορ. β. τὸ. ruga, libellus.
 Πτυκτός. οὐ. δ. plicatus.
 Πτυκός. οὐ. δ. plicatus.
 Πτυξ. χός. δ. plica, idem πτυξίς.
 Πτυορ. β. τὸ. uentilabrum, instrumētum quo
 grana repurgantur ā paleis.
 Πτυοφῶρ. cum uentilabro.
 Πτυορμαι. conturbor, cōsternor animo, & per-

cellor, pauore perfundo, ἐπιπύσσω, tur-
 multuor, uel quū auis se uel pullos rostro
 scalpit.
 Πτυσμα. & πτυσμα. ατῶ. τὸ. sputum.
 Πτυσώ. μ. ἰξω. π. ἠγρ. plico, contraho in rugā.
 actiuum, accus. iungitur.
 Πτυσῆ. ης. ἦ. plicatio.
 Πτυσῆ. ης. ἦ. concauitas, uallus.
 Πτυσῆ. τῶ. rugoso.
 Πτυσῆθις. ιος. δ. ἦ. rugosus.
 Πτυσώ. μ. ἰσώ. π. ἠγρ. spuo, excreo. neutrum, ac-
 cusatiuo iungitur.
 Πτυσῆθις. formidare.
 Πτυσῆ. ατῶ. τὸ. cadauer, quemadmodū La-
 tinis ita Græcis quoq; à cædendo dictum,
 hoc est ἀπὸ τῷ πύσσει. Item casus, ruina.
 Πτυσῆ. νός. δ. timidus, lepus, à timore appel-
 latus. Facile cō temereq; hoc animal ter-
 retur, ac cōpauescit. Author Pollux lib. v.
 Πτυσῆμος. β. δ. caducus.
 Πτυσῆς. ιος. ἦ. casus, id est ruina, & casus no-
 minum apud Grammaticos.
 Πτυσῆω. μ. ἰξω. π. ἠγρ. formido. actiuum, ac-
 cusatiuo iungitur.
 Πτυσῆα. ας. ἦ. inopia, mendicitas.
 Πτυσῆω. μ. ἰξω. π. ἠγρ. inops dego, mendic-
 co. neutrum absolutum.
 Πτυσῆμος. οὐ. mendicatorius.
 Πτυσῆσις. mendicior.
 Πτυσῆσοιός. parans mendicitatem.
 Πτυσῆός. οὐ. δ. inops, mendicus.
 Τὸ Π μετ τῷ Υ.
 Π Υανειψίωρ. ἄνος. mēsis apud Athenien-
 seis is, qui Romanis est October, si
 Theodoro credimus, in quo celebrabatur
 πυνειψία festa Apollini sacra, quibus πύανα
 coquebāt, hoc est fabas & legumina quæ-
 dam, unde & nomen mensi.
 Πυαρίτης. decoctum lac, quod statim ā partu
 emulgetur.
 Πυαίορ. β. posticus.
 Πυαίος. β. δ. salax, libidinosus.
 Πύαργος. β. pygargus, aquilæ genus cauda
 albicante, à πύνη & ἀργός, qui albo est por-
 dice, mollis & effœminatus. uide ἀετός.
 Πυνή. ης. ἦ. nates.
 Πυνδῶρ συνιούτῶ. auerfa coeunt, hoc est natib.
 Πυνίξω. μ. ἰσώ. π. ἠγρ. prædico. actiuum, accus-
 satiuo inngitur.
 Πύγισμα. ατῶ. τὸ. prædicatio.
 Πυγισῆς. οὐ. δ. prædico.
 Πυγμαίος. β. δ. Pygmaeus, quasi πηχυαίος, ut
 K^e iij quidam

quidam uolunt, quod cubitales ferē sint, & ternos do dranteis non excedant, ut scribit Plinius.

πύμακτος. β. δ. instabilis, ἀστατος, ἴσχατος. πύμαχλα. ας. ἡ. caestuum pugna. πύμαχος. β. δ. pugil. πύμη. ἡς. ἡ. caestus, pugnus, pugillatus, id est certaminis genus, quod caestibus exercebatur, quales describuntur à Vergilio in quinto Aeneid. Plutarchus de Lycurgo loquens: πυμήν δ' ἢ καὶ πυμαχάτιον ἀγωνίζεσθαι πυμήν. crebro. (κινδυνερόν. πύμαχμπίδες. cicindulæ. πύρος. οὐ. δ. καὶ πύροσμελίς. breuis. πύροσόλος. β. δ. ornatus, leno, ἡ μανλίστρια, scortillum. Hestodius: μὴ δὲ γυνή σε πυροσόλος ἔξῃα πύροσσιον. β. τδ. cubitale. (πατάτω. πύρος. ὄνος. δ. cubitus.

Π Υ Δ. Π Υ Ε. Π Υ Θ.

πυδαλίξω. πυδά. πυδαρίξω. πυδαρίξω, uel πυμαρίξω, clunes motitare, lasciuiter saltare, calcitrare. πυδαρίον. καὶ πυελίς. ἴδος. ἡ. καὶ πυέλον. β. τδ. καὶ πύελος. β. δ. scyphus, urna: capitur pro annuili parte, qua gemma includitur, quod etiā σφραγιδόφυλάκιον dicitur: Cicero & Apul. palam uocant. A Polluce inter uasa balnearia recensetur, quam alij μάτραν uocant. Videtur autem πύελος concauus locus fuisse in quo ablueretur: quāuis & theca rectē dicitur πύελος. Nonnulli πύελος balnei folia interpretantur,

πυετία. ἡ. coagulium. πυέω. ad suppurationem perduco. πυθαυλίς. οὐ. δ. Pythij carminis cātor: πύθιον enim carmen Peana uocabant. πυθίον. Pythium oraculum, siue oraculi locus. Huc ex omni orbe praua religione incussa, qua se hominum uanitas confundebat, uiri multa dignitate insignes, frequentes consultum ibant, eaq̄ ex omnibus uera, & longē clarissima oracula habita sunt. Quare regum populorūq̄ amplissimis domibus, & multarum urbium thesauris refertū hoc templum fuit. Vide Alexan. Neapol. libro vi. cap. ij.

πύθια. ἡ. ludi in honorem Apollinis instituti, Pythia perdomitæ serpentis nomine dicti, ut scribit Ouidius.

πύθια. uates Apollinei, uaticinantes phœbades.

πύθιος. Apollinis cognomen à Pythone serpente, quem iaculis suis interemisse fertur: uel, ut alij tradunt, à discendi usu atq̄ interrogandi, hoc est ἀπὸ τῆ συνθέσεως. Hac uoce comprehendebātur etiam qui Delphos ad consulendum oraculū mittebantur, qui publicē cum regibus cibaria habebant, & uestiebantur unā.

πυθμίνες. αἰ. spicæ. πυθμήν. ἴνος. δ. fundum, imum, solum, propra, radix. πυθαί. in pythijs, Græci ponunt sine præpositione, eodem modo δλυμπίασι καὶ ἰσθμῶ. πυθόληπιος. à Pythio corruptus. πύθομαι. putresco. deponens absolutum. πυθόμαντις. ἴος. δ. uates Pythicus. πύθοντο. audierunt, rescuerunt.

πυθόχρησον. β. τδ. oraculum Apollinis, fors ædita à Pythio. (thico. πυθόχρησος. β. δ. responsus, uel auditus à Py: πύθω. μ. ὄσω. π. υις. putrefacio. act. accus. iun. πύθω. οος. ἡ. putrefactio. (gitur. πύθωδε. ad locum oraculi Apollinis Pythij, aduerbium est.

πύθωρ. ὄνος. δ. spiritus diuinator, quo qui correpti sunt, πύθωνιοι appellant. Plutarch. tradit πύθωνα suo tēpore uocatū fuisse, quē olim ἑγγαστριμύθωρ uocabant, & εἰρηκλέα. Cui rei Suidas quoq̄ subscribit. Ammonius masculi generis esse censet, Tibullus tñ Delphica Pythō dixit.

Π Υ Κ.

πύκτα. ornate, dense, prudenter, affabre. πυκίζω. μ. ἄσω. π. αης. tego, denso, orno, coloro, cōpono me, decoro me gero. actiuum, accusatiuo iungitur. πυκασείρ. ντος. δ. coopertus. πυκασμός. densitas, cōstipatio, δασύτης, γυνήμα πνυμείδης. εος. ἡ. prudens, accuratus. (τος. πνυμίδος. οὐ. δ. densus, prudens, tutus, creber. πνυμίδεωρ. ὄνος. δ. prudens. πύκνα. prudenter, dense, crebro, πύκτως. πνυμνιδύνοος. qui quodlibet periculum in te pīdē adit.

πνυμνιομορ. β. pycnocomon herba. πνυμνίδις. densus radice. πνυμνός. ἡ. δ. densus, obscurus, frequens, spissus, succi plenus. πνυμνόςυλος, cuius intercolūnio unius & dimidiatæ colūnæ crassitudo interponi potest. πνυμνός.

πνυμνός. μ. ὄσω. π. υις. denso, solido, actiuū, accusatiuo iungitur.

πνυμναμα. ατος. τδ. καὶ πνυμνός. ἴος. ἡ. καὶ πνυμνότης. πτος. ἡ. densitas, spissitudo.

πνυμνέωρ. β. τδ. locus in quo pugiles exercetur, Suid.

πνυμνέομαι. καὶ πνυμνέω. μ. ἔσω. π. ευνα. pugno, id est, pugnis decerto. Accipitur pro quouis modo contendere. Lucian. τοῖς καταράτοις οἰονομήμοις διαπνυμνέωρ.

πνυμνός. οὐ. δ. pugil. πνυμνός. αἰ. Adiculæ. πνυμνική. ἡς. ἡ. ars pugillis. πνυμνός. pugilum certamini aptus. πνυμνός. ἴδος. ἡ. libellus, idem πνυμνός, ἀπὸ τῆς πνυμνίξω, quod est ἀσφαλίξω, καὶ συγμείβω.

Π Υ Λ.

πυλαρχος. β. δ. legatus, qui ē singulis Græcorum ciuitatibus ad Amphictyonū conuentum mittebatur, ἀπὸ τῆς εἰς πυλάειον ἀγέρας, nempe quod ad Pylæan conuenirent.

πυλάδης. οὐ. δ. Pylades. πύλαι. αἰ. pericæpe significat locum Græciæ, quem Thermopylas aliās uocant.

πύλαια. conuentus Amphictyonū ad Thermopylās, & locus ipse ubi conueniebant qui dicebantur πυλαρχοί.

πυλαισατος. homo nihili, ὁ μηδὲν ὑγιές μήτε λίσζω, μήτε πράσσωρ. Suid.

πυλάτης. ἴδος. ἡ. epitheton Mineruæ, quia in portis urbium pingebatur.

πυλάτης. β. δ. habens portas ualidas & bene compactas.

πυλαρχός. ἡ. δ. ianitor, custos.

πυλαχίνες. genus ornamentum muliebris.

πύλαι. ἡς. ἡ. porta, columna ex lapide quadrato, uel laterculis.

πυλαχίνης. ἴος. δ. ἡ. in Pylo urbe genitus, ut Nestor.

πύλαχος. lanugo, pili qui in anu nascuntur.

πύλιος. οὐ. δ. Pylis.

πυλίς. ἴδος. ἡ. portula.

πύλος. β. pro πύλην apud poetas.

πυλωδότης. malorum plenus, κακῶρ μέσος.

πυλώρ. ὄνος. δ. uestibulum, ianua.

πυλωρῆρ. ianitor ē esse, portas seruare, ut Homerum in cælo. Lucianus in sacrificijs: ἐστὶν οὗτι δὲ πύλωρ μὲν οἰοῦσιν αἰ ὄσρην, πυλωρῆσι ἡδ.

πυλωρῆρ. β. δ. ianitoris officina.

πυλωρός. ἡ. δ. ianitor, portarum custodiæ præfectus. Sic etiam Medicis uocatur inferius uentriculi orificiū. Recentiores portonariū uocant. Vide Galenum de usu partium.

Π Υ Μ. Π Υ Ν. Π Υ Ζ.

πύμακτος. οὐ. δ. ultimus.

πυμειλόδης. εος. δ. ἡ. pinguis.

πύνδαξ. ατος. δ. manubrium gladij, basis, unde de calix ἀπνυδάμωρ pedibus carens, aut pertusus.

πυνδάνομα. μ. πείσομαι. π. πείπυσμαι. audio, in terrogo, intelligo, cognosco. mefos aoristus secundus ἐπυθόμωρ. deponens, accusatiuo iungitur.

πύξ. pugnis, aduerbium est.

πυξάνθηα. lycium.

πυξέωρ. ὄνος. δ. buxetum.

πυξίδιον. β. τδ. καὶ πυξίον. tabula qua utebantur scriptores, nam antiquitus in buxo elementa formabāt ob materiam firmitatem. Accipit̄ item pro instrumto pictoris.

πυξινός. ἡ. δ. buxeus.

πυξίς. ἴδος. ἡ. pyxis.

πυξοειδής. ἴος. δ. ἡ. habens colorem buxei.

πύξος. οὐ. δ. buxus.

Π Υ Ο. Π Υ Ρ.

πυοειδής. similis puri.

πυοποιός. ἡ. τδ. suppurationes faciens.

πυορέειαρ. pus emittere, fluere cū purulentia.

πυορέξια. distillatio.

πύρος. ἴος. τδ. pus. Item lac quod statim à partu emulgetur, concretum atque sanguinolentum, coagulium. Aristoph. Pace: ἦν δὲ καὶ πύρος τις ἔνδορ, καὶ λαγῶα τίσωαρά.

πύρ. εος. τδ. ignis.

πυρά. ἡς. ἡ. pyra, hoc est, lignorum strues, rotagus, bustum.

πυράχρα. ας. ἡ. forceps.

πυράξω. μ. ἄσω. π. αια. rutilo. neut. absolutū.

πυράμωρ. ὄνος. δ. Pyragmon, unus ex fabricis Vulcani.

πυραπτόμοι. μ. ὄσομαι. π. ὀμοι. liquefco igni, πυράμωσις. ἴος. ἡ. incendium. (ignesco. πυράμωδης. ignitus, igni speciem habens.

πυραμίδος. ἡ. δ. mellis.

πυραμίδος. αἰ. pyramides, moles geometrica ratione constructæ in modum flammæ, ut è lato uidelicet in acutum tendant.

πυραμώδης. δ. placentæ genus ex tritico, melle admixto, quod proponebatur præmium ijs, qui totam noctem uigiles perdurarent.

πύραυλον. instrumentum prunis ferendis desti-
natum: quod & πυρφόρον dicitur.
πυρρῶν. uermiculi sunt apud Aristotelem,
quos clerus appellat, aranei specie, nocen-
tes fauis: quanquam & πυρρῶν legi, nō
pyrausta in ipso. Theodo. uertit pyraustā.
πυρρῶν. instar turris.
πυρρῶν. μ. ἴσω. π. ἡνα. ἢ
πυρρῶν. sum in arce, contineo me intra
muros, muros defendo.
πυρρῶν. ἢ. τὸ. pars triremis, sicut & πυρρῶν.
πυρρῶν. passerū species apud Aeginetam
in primo.
πυρρῶν. ἢ. τῆ. turre munita, propugnacu-
lum, uel domus in modum turris ædifica-
ta, ut exponit D. Hieronymus.
πυρρῶν. ἢ. τῆ. turris, pyrgus, & militaris ordo,
quadringentos uiros continens, turma e-
questris.
πυρρῶν. ἢ. τῆ. turrifer, epithetum Rheæ.
πυρρῶν. μ. ἴσω. π. ἡνα. turrifico, neutrum ab-
solutum.
πυρρῶν. ἢ. τὸ. focus, thymiam materium.
πυρρῶν. ἢ. τῆ. febris, à πυρ dicit, quemadmo-
dum Latinis febris à feruendo.
πυρρῶν. febricito.
πυρρῶν. τὰ. ligna quæ collisa ignem edunt, si-
ue lapides idem facientes.
πυρρῶν. nucleus, acinus.
πυρρῶν. ἢ. τῆ. frugifer.
πυρρῶν. ἢ. τῆ. balnei genus, & Pyria urbs Lesbii
πυρρῶν. fomentum.
πυρρῶν. fouere.
πυρρῶν. ἢ. τὸ. locus ubi fit ignis, balnei
genus, quod Seneca sudatoriū uocat, ali-
j ἵππῶν.
πυρρῶν. ἢ. τῆ. de quo supra.
πυρρῶν. τὰ. animalia quædam igni uiuentia.
πυρρῶν. ἢ. τῆ. igniculus.
πυρρῶν. ἢ. τῆ. πυρρῶν siue πυρρῶν.
πυρρῶν. ἢ. τῆ. ignitus.
πυρρῶν. τὰ. ambusta.
πυρρῶν. ἢ. τῆ. ignitus.
πυρρῶν. uermiculus quidam in tenebris
lucens, siue insectum minutū, quem etiam
λαμπυρρῶν uocant: Sic legit Suidas. Hefy-
chius tamen habet πυρρῶν p eodem.
πυρρῶν. acuta spina.
πυρρῶν. ἢ. τῆ. igneus.
πυρρῶν. ἢ. τῆ. similis nucleo.

πυρρῶν. ignitium, id est, id quo ignis elicitur,
constat silice & ferro, quæ collisa ignem ex-
cutiunt. Dicitur etiā ἵππῶν & ἵππῶν.
πυρρῶν. ἢ. τῆ. pyrites lapis ex quo ignis excu-
titur. Lucian. in sacrificijs hoc nomine Vul-
canum uocat, quod circa ignem perpetuò
uerfaretur.
πυρρῶν. ἢ. τῆ. roguis, incendium, apri-
catio.
πυρρῶν. ἢ. τῆ. panis, frustum panis.
πυρρῶν. ἢ. τῆ. maturus, comestibilis.
πυρρῶν. ἢ. τῆ. panis, cibus.
πυρρῶν. ἢ. τῆ. telum ignitum.
πυρρῶν. ἢ. τῆ. calidus, ignitus, Martis sidus
πυρρῶν. μ. ἴσω. π. ἡνα. ignesco, deponēs
absolutum.
πυρρῶν. ἢ. τῆ. frustum camini ignis ui re-
scissum, πυρρῶν proprie dicitur, unde p
inutili & rerum suarum consumptore acci-
pitur metaphoricè. Vide Suidam.
πυρρῶν. ἢ. τῆ. triticum.
πυρρῶν. ἢ. τῆ. frugifer, frumentifer, Alexan-
der Neapolitanus libro v. cap. iij. inquit:
Præualuit Græcorum mos, ut quoties pro-
cinctæ acies cōgredi parant, ante prima si-
gna stare uates laureos ferens ramos, &
corollas, cui πυρρῶν dixere nomen, quo-
niam lampada præferet, quæ uiolare sum-
mum habebatur nefas, quòd legati munere
fungeretur. Dicitur & πυρρῶν.
πυρρῶν. ἢ. τῆ. flauus.
πυρρῶν. μ. ἴσω. π. ἡνα. igne examino, δοκιμά-
ζω, candefacio. actiuum, accusatiuo iun-
gitur.
πυρρῶν. ἢ. τῆ. populatio ignei imbris, in-
cendium.
πυρρῶν. μ. ἴσω. π. ἡνα. incendo, igni depo-
pulo, igne uasto. Proprie quum signum
datur focijs aut hostibus instantibus, igne
uerto.
πυρρῶν. ἢ. τῆ. Pyrrha.
πυρρῶν. flauus, rutilus.
πυρρῶν. ἢ. τῆ. pyrrhica, genus tripudij, quod
armati peragebant, saltus.
πυρρῶν. salto, tripudium.
πυρρῶν. ἢ. τῆ. pyrrhichius pes, & πυρρῶν sal-
uus pro πυρρῶν, Doricè.
πυρρῶν. ἢ. τῆ. Pyrrhicharij siue purricarij ar-
mis saltantes.
πυρρῶν. ἢ. τῆ. fuluus.
πυρρῶν. ἢ. τῆ. Pyrrhus.
πυρρῶν. ἢ. τῆ. flauus crines.

πυρρῶν

πυρρῶν. μ. ἴσω. π. ἡνα. do signum per ignem,
illustror, eluceo, metaphoricè. deponens.
πυρρῶν. sublato igniculo quippiā significo,
φροντολόω, δαδελώ, facem præfero, præluceo.
Ad uerbum sonat τὸ πυρρῶν, ignem ex-
citare.
πυρρῶν. μ. ἴσω. π. ἡνα. significo per ignem, neu-
trum absolutum.
πυρρῶν. ἢ. τῆ. capite flauo, flaua cæ-
sarie.
πυρρῶν. ἢ. τῆ. flamma, flauus, facula, luminare,
fax. Et festum quoddam annuierarium.
Argiui πυρρῶν uocāt, quoniam emensi pe-
liculum à Danao Lynceus & Hyperme-
stra: facibus cōsequente salutis è longinquis
speculis signa præulerunt.
πυρρῶν. ἢ. τῆ. uas capax in quo ligna succi-
censa imponebantur.
πυρρῶν. ἢ. τῆ. ignifer, is dicebatur qui in pri-
ma acie stare facem ferens & corollas, quæ
nefas erat uiolare.
πυρρῶν. ἢ. τῆ. ignitus.
πυρρῶν. ἢ. τῆ. exploratio quæ fit per ignem
πυρρῶν. ἢ. τῆ. habens naturam feruidam.
πυρρῶν. ἢ. τῆ. interrogatio.
πυρρῶν. ἢ. τῆ. auditus, interrogatio.
πυρρῶν. μ. ἴσω. π. ἡνα. excreo, σπυο, à uerbo πύω
deductum.
πυρρῶν. ἢ. τῆ. uas uinarium.
Τὸ Π μετ' ὦ.
Π. ἢ. τῆ. possideo.
πυρρῶν. ἢ. τῆ. barba.
πυρρῶν. ἢ. τῆ. apud poetās nōnunquā cuspidis
seu spicula significat quæ Homerus γλωχί-
νος uocat.
πυρρῶν. ἢ. τῆ. ἢ
πυρρῶν. ἢ. τῆ. Iouis epitheton, barbatus.
πυρρῶν. ἢ. τῆ. barbatus, uirilis.
πυρρῶν. ἢ. τῆ. barbam alo.
πυρρῶν. ἢ. τῆ. gestatio barbæ.
Π. ἢ. τῆ. Π. ἢ. τῆ. Π.
πυρρῶν. armentum apud Vlpianum. Varro
equariam uocauit.
πυρρῶν. μ. ἴσω. π. ἡνα. uerfor, διέχομαι.
deponens absolutum.
πυρρῶν. cura & industria equas admittas
tiosq; alendi, & admittas faciendæ.
πυρρῶν. μ. ἴσω. π. ἡνα. equuleos pullos uel
domo, hoc est, πυρρῶν, uel domandos
loco. Hoc uerbo tamen etiam cura ipsa &
industria equas admittasq; alendi & ad-
mittas faciendæ comprehenditur.

πυρρῶν. μ. ἴσω. π. ἡνα. uendo, ἀεί, ἀεί iungit.
πυρρῶν. ἢ. τῆ. res uenalis,
πυρρῶν. ἢ. τῆ. auctio.
πυρρῶν. ἢ. τῆ. forum uenaliū, lapis unde
quondam mancipia uendebantur.
πυρρῶν. ἢ. τῆ. uenditor, & magistratus Athe-
nis decem numero, qui omniū rerū uenas-
ium curā gerebant οἱ πυρρῶν dicebant.
πυρρῶν. ἢ. τῆ. equestris.
πυρρῶν. ἢ. τῆ. est id quod equæ emittit ante quā
pullum emittant.
πυρρῶν. μ. ἴσω. π. ἡνα. domo equos, neu-
trum absolutum.
πυρρῶν. ἢ. τῆ. equorum domitor.
πυρρῶν. ἢ. τῆ. pullus.
πυρρῶν. ἢ. τῆ. caruncula mucosus naris inna-
scens, easq; obturans. Latine polypus ap-
pellatur.
πυρρῶν. ἢ. τῆ. operculū uasis, species palmæ.
πυρρῶν. claudio.
πυρρῶν. cooperio.
πυρρῶν. haud quaquam, pro οὐδαμῶς, Atti-
cum est.
πυρρῶν. species cocleæ terrestris.
πυρρῶν. unquam.
Π. ἢ. τῆ. Π. ἢ. τῆ. Π.
πυρρῶν. durum facio, solido, ferrumino.
πυρρῶν. ἢ. τῆ. miseria, luctus.
πυρρῶν. ἢ. τῆ. luctus, miser, unde ταλαίπωρος &
cætera composita. Et πυρρῶν lapidosa dur-
rities articulorū, callus. Aristoteles author
est, sanguinem putridum in pus uerti, pure
autem concallescere πυρρῶν consistere.
πυρρῶν. concallescere in pumicis uel tofi
speciem, & coalescere consolidari que. Et
quod in alijs συμφύεσσι dicitur, in ossibus
πυρρῶν uocatur.
πυρρῶν. obduro, in modum tofi concallescere
facio.
πυρρῶν. ἢ. τῆ. cæcitas, insensibilitas, obstina-
tio, execratio. Proprie obduro in callū.
Accipitur etiam Latine callus pro insen-
sibilitate, & obstinatione.
πυρρῶν. quomodo. πυρρῶν in responsonibus as-
sensioem significat. Demosth. πυρρῶν ἐν ἀδ-
μῆς, ἢ. τῆ. δεινὰ ποιῆς: nōnne tu improbus es?
πυρρῶν οὐ: quis enim inficias ire potest? quid
nisi? Contrā, πυρρῶν ἐν: qui enim fieri possit?
Interdum hæc particula clausulam senten-
tiæ facit. Gregori. ἔσα δὲ τοῦτο πυρρῶν? At hoc
quonā pacto fieri poterit? Interdum hæc
uox ἐμφατικῶς ponitur, & significationem
habet

ῥίπτες. ligamina ex virgulis uel falicibus, ex nominatio ῥίψ. ἰπός.
 ῥίπι. ἦρ. ἦ. ictus seu iactus teli missi uelut fulminis, oculi momentum. Dicitur & ῥοπὴ pro eodem, à ῥήψω, incitamentum.
 ῥιπίδιον. ὄ. τὸ. flabellum.
 ῥιπίσω. μ. ἴσω. π. ἠγ. sufflo, excito ignē sufflando, uentilo.
 ῥιπίς. ἴδος. ἦ. flabellū, uas ex uimine cōtextū.
 ῥίπος. ὄ. ὁ. paruus.
 ῥιπίσιον. καὶ ῥιπίσιον. καὶ ῥιπίσιον. μ. ἴσω. π. ἠγ. καὶ ῥιπίσιον. μ. ἴσω. φ. ἰφ. α. proijcio. ἐξ ῥιπίσιον, διεiecti siue sparsi, quo utitur Lucian. agēs de stellis toto cœlo passim, temerē, nulloq; ordine sparsis. actiuum, accus. iungitur.
 ῥίς. ἴνος. ἦ. natus. μνηστῆρες uel ὀ nares significāt, auctore Ammonio. Confunditur tamen apud auctores.
 ῥίσιος. ὄ. ὁ. rīcus, propriē cista pelle contexta, teste Donato.
 ῥίψ. πός. ὄ. uimen flexile, ramus salignus, καὶ ῥά τὸ ῥέπω, uidelicet quòd inflectat ob lentitudinem.
 ῥίψασπις. ἴδος. ἦ. timidus, qui abiecto scuto fugit, à ῥήψω, & ἀσπίς.
 ῥίψις. ἴος. ἦ. impetus.
 ῥίψομινδνιος. ὄ. ὁ. temerarius sese in periculū præcipitans.

Τὸ Ρ μετ' ὁ.

Ροα. ἄρ. ἦ. malus punica.
 ῥόας. irroratio, rarario, morbus fatorū.
 ῥόα. ἦ. τὸ. βασιλέωρ εὐστέλα καὶ ἦ φλοισμία.
 ῥόα. ὄ. τιν. ὄ. βαφύς.
 ῥόα. μ. ἴσω. π. ἠγ. floreo, concito, domo, ὄρῳ, ἀμμάζω, δαμάζω. Hesychn.
 ῥόα. ὄ. ὁ. rōchus, uox factitia propriē stertentis, à ῥέζω, sterto.
 ῥόαν. ἠγ. ἦ. trama.
 ῥόανος. ὄ. ὁ. Rhodanus Gallix fluius.
 ῥόαν. ἠγ. ἦ. rosarum frutex.
 ῥόα. ὄ. ὁ. rosam recipere, imitari.
 ῥόανος. ὄ. ὁ. rosarium, id est aqua rosacea.
 ῥόανος. ὄ. ὁ. roseus.
 ῥόανος. ὄ. ὁ. Rhodius.
 ῥόανος. ὄ. ὁ. rosæ, siue ῥόανος. pastillus roseus.
 ῥόανος. ὄ. ὁ. uinum rosaceum.
 ῥόανος. ὄ. ὁ. ἦ. habens digitos roseos, id est radios qui digitis similes uidentur, auroræ epitheton est.
 ῥόανος. ὄ. ὁ. uitis species uuam rosæ similem ferentis.

ῥόανος. ὄ. ὁ. ἦ. rosæ similis, aspectu gratiosus ῥόανος. ἠγ. ὄ. ὁ. roseus. (sus.)
 ῥόανος. ὄ. ὁ. rosa, quam Plutarchus sic dicit ait, ὅτι ῥόανος πολλὸς τῆς ἀφύσεως, quòd in gentem odoris fluxum emittat. Grammatici ἀπὸ τῆς ῥέζω declinant.
 ῥόανος. ἄρ. ἦ. locus ubi rosæ nascuntur, rosarium, & uirile membrum.
 ῥόανος. ὄ. ὁ. qui habent ulnas roseas.
 ῥόανος. ὄ. ὁ. roseus color.
 ῥόανος. ὄ. ὁ. Rhodus insula.
 ῥόανος. ὄ. ὁ. latro: canum propriē, & metaphoricè de hominibus pro ῥέζω accipitur, Suid.
 ῥόανος. ἠγ. ἦ. fluxus.
 ῥόανος. μ. ἴσω. π. ἠγ. impetu feror, persequor, ῥόανος. impetuose remigo, καὶ ῥόανος, confortim, & cum uocis strepitu feror. ἠγ. ἴδω, ῥόανος. ὄ. ὁ. impetus, unda, fluctus, fluxus, propriē ἦ τὸ κλυδωνος ὄρμη, ut annotat Arati interpret.
 ῥόανος. ὄ. ὁ. nates clam accedens exiensama n : uerbero. Suid.
 ῥόανος. ὄ. ὁ. impetus, undarum strepitus.
 ῥόανος. ἄρ. ἦ. malum punicum.
 ῥόανος. μ. ἴσω. π. ἠγ. absorbeo, neutrum, accusatiuo iungitur.
 ῥόανος. ὄ. ὁ. absorbitio.
 ῥόανος. μ. ἴσω. π. ἠγ. emico. neut. absolutum.
 ῥόανος. ὄ. ὁ. sibilus, stridor.
 ῥόανος. μ. ἴσω. π. ἠγ. sono, sibilu cum stridore, curro neutrum absolutum.
 ῥόανος. ὄ. ὁ. cum magno impetu, uehementer, sonore.
 ῥόανος. ὄ. ὁ. sibilus, currus.
 ῥόανος. ὄ. ὁ. stridor sibilu, impetus cum stridore, fluctus uehemens.
 ῥόανος. ὄ. ὁ. mala punica.
 ῥόανος. ὄ. ὁ. prauus, strabus, rugosus. Vnde ῥόανος dicuntur mulieres quarū uulua rheumatismo, hoc est fluctationibus laborant.
 ῥόανος. ὄ. ὁ. corymbi aurei ornatus gratia facrorum stolis annexi, ob mali punici similitudinem ita dicti.
 ῥόανος. ὄ. ὁ. Rhœteum, promontorium, & urbs Troadis.
 ῥόανος. μ. ἴσω. π. ἠγ. uoluo fundæ in morem aut rhombi.
 ῥόανος. ὄ. ὁ. ἦ. figura geometrica, habes latera opposita æqualia, & angulos oppositos æquiales, sed non est rectangula, nec æquilatera.
 ῥόανος. ὄ. ὁ. rhombus, uertigo, & instrumentum quo

tum quo mulieres uertendo nent, & quadrilatera figura, quæ tamē rectangula nō est. Etipicis notus.
 ῥόανος. ὄ. ὁ. frama, iaculum.
 ῥόανος. ὄ. ὁ. lora quibus consuuntur calcei.
 ῥόανος. ὄ. ὁ. fluxus.
 ῥόανος. ὄ. ὁ. fustigo, agito.
 ῥόανος. ὄ. ὁ. tentigo.
 ῥόανος. ὄ. ὁ. clauus, baculus, fustis.
 ῥόανος. ὄ. ὁ. claua, cuiusmodi gestabat Hercules.
 ῥόανος. ὄ. ὁ. momentum lancis huc aut illuc inclinantis, ictus oculi. Accipitur pro auxilio & potentia.
 ῥόανος. ὄ. ὁ. ῥόανος, malleus, impulsor, fores propellens. Vide uerbo.
 ῥόανος. μ. ἴσω. π. ἠγ. καὶ ῥόανος. μ. ἴσω. π. ἠγ. sorbeo. neutrum, accusatiuo iungitur.
 ῥόανος. ὄ. ὁ. forbitio.
 ῥόανος. ὄ. ὁ. forbile, ut ῥόανος ὄ. ὁ. ῥόανος. ὄ. ὁ. fluctus, absorbitio.
 ῥόανος. μ. ἴσω. π. ἠγ. resono, suspiro. neutrum absolutum.
 ῥόανος. fluo. neutrum absolutum.
 ῥόανος. ὄ. ὁ. fluxus, ῥέψω ἔχωρ.
 Τὸ Ρ μετ' ὁ.

Ργανός. ἄ. uites quædam quæ alio nomine ψινάδες dicuntur, fluxæ, spargi.
 ῥόανος. ὄ. ὁ. custodia.
 ῥόανος. ὄ. ὁ. riuus.
 ῥόανος. ὄ. ὁ. laxi corporis.
 ῥόανος. ὄ. ὁ. oculi uitium quando canthus lacrymas continere nequit.
 ῥόανος. ὄ. ὁ. custodiebant, seruabant.
 ῥόανος. ὄ. ὁ. alueoli.
 ῥόανος. ὄ. ὁ. uehementer, abundē.
 ῥόανος. ὄ. ὁ. sedis ruina.
 ῥόανος. ὄ. ὁ. pugnat cum rostro. datiuo iungitur.
 ῥόανος. ὄ. ὁ. rostrum.
 ῥόανος. ὄ. ὁ. susum, affatim, abundē.
 ῥόανος. μ. ἴσω. π. ἠγ. fluo. neutrum absolutum.
 ῥόανος. ὄ. ὁ. lamentari, latrare.
 ῥόανος. ὄ. ὁ. diues, cui affluunt opes.
 ῥόανος. ὄ. ὁ. consonantia.
 ῥόανος. μ. ἴσω. π. ἠγ. apto, accommodo. datiuo, regulo, corrigo, compono. actiuum, accusatiuo iungitur.
 ῥόανος. ὄ. ὁ. rhythmorum efficitio.
 ῥόανος. ὄ. ὁ. rhythmorum concinnator.
 ῥόανος. ὄ. ὁ. consonantia, μέλος, modulatio,

modulus, rhythmus.
 ῥόανος. ὄ. ὁ. purgatio, impetus, aliqd quo pannus purgator, propugnaculū, striga.
 ῥόανος. ὄ. ὁ. libero, protego, custodio.
 ῥόανος. ὄ. ὁ. superbire.
 ῥόανος. ὄ. ὁ. uertex, δ ῥόανος.
 ῥόανος. ὄ. ὁ. uicus, impetus.
 ῥόανος. ὄ. ὁ. temo currus. Sic dictū quòd tenat & conferuet currū alioqui fragilem.
 ῥόανος. ὄ. ὁ. uicos ordino, distribuo: uitas, uicosq; seco & meto.
 ῥόανος. ὄ. ὁ. uiarum & tramitum sectio, atq; directio, metatio q.
 ῥόανος. ὄ. ὁ. naribus infunditur.
 ῥόανος. ὄ. ὁ. ramenta.
 ῥόανος. μ. ἴσω. π. ἠγ. libero, tueor, defendo, protego, custodio, seruo. deponens, accusatiuo iungitur.
 ῥόανος. μ. ἴσω. π. ἠγ. sordido, fædo, conuicior, maledictis lacero, infamo. actiuum, accusatiuo iungitur.
 ῥόανος. ὄ. ὁ. acclamatio nautica, Hesychn. habet ῥόανος.
 ῥόανος. ὄ. ὁ. immunditia, sordities, transfertur ad animū, & significat auaritiā, & est genus sordidi hulceris.
 ῥόανος. ὄ. ὁ. sordidus, auarus, putris.
 ῥόανος. μ. ἴσω. π. ἠγ. καὶ ῥόανος. ὄ. ὁ. squalor, sordeo. neutrum absolutum.
 ῥόανος. ὄ. ὁ. ruga.
 ῥόανος. ὄ. ὁ. sordidarum humiliumq; rerum pictor.
 ῥόανος. ὄ. ὁ. sordidus.
 ῥόανος. ὄ. ὁ. parcus, extreme sordidus, quæne numulum quidem sumpti faceret ad unguis repurgandos. Vide Chilia d. Eras.
 ῥόανος. ὄ. ὁ. sordes, quæ in summis unguibus manuum ac digitorum colliguntur.
 ῥόανος. μ. ἴσω. π. ἠγ. sordeo, cōtamino. neutrum absolutum.
 ῥόανος. ὄ. ὁ. qui abstergendi uim habet.
 ῥόανος. ὄ. ὁ. ῥόανος, abstergo, purgo.
 ῥόανος. ὄ. ὁ. tabes, ἦ ῥόανος, corrugatio, siue rugarum sulcatio. Dicitur etiam ῥόανος.
 ῥόανος. ὄ. ὁ. liberauit.
 ῥόανος. ὄ. ὁ. liberare.
 ῥόανος. ὄ. ὁ. ῥόανος, καὶ ῥόανος. μ. ἴσω. π. ἠγ. capio pignus.
 ῥόανος. ὄ. ὁ. pignus, saluum conductum, uadimonium, λύτρον, ἀντίποινον.
 ῥόανος. ὄ. ὁ. fluxus, uadum, fluxio.
 ῥόανος. ὄ. ὁ. phiala aurea.

ῥύσομαι. libero, saluo. ῥυσμός. figura apud Abderitas, teste Suida. ῥυσήματα. ῥ. facierum senilium rugæ ac fordes. τὸ, inquit Suid. ῥῶπι πῶρ ῥύσασθαι τῶν γυμνασίου τῶν σπιλιώματῶν. ῥύσος. οὐ. δ. rugosus. ῥυσάω. μ. ἄσω. π. αἰσ. corrugo. ῥυσάω. μ. ἄσω. π. αἰσ. uiolo, actiuum, accusatiuo iungitur. ῥυσάντης. υορ. ἦ. extractio cum uerberatiōe. ῥύσης. ε. δ. liberator. ῥυτά. ῥ. uasorum genus: ἰερέα ῥῆπατοσκόπια, ἢ ῥῆλιπυά. ῥύτρα. ῥ. ἰος. δ. habena & lorum equi. ῥυτάνω. μ. ἄνω. π. αἰσ. cædo, conuicior, maledicōtis lacero, infamo. act. accusatiuo iungitur. ῥυτήρ. ἦρος. δ. habena, frenum, lorum, flagellum quo cædebantur serui. Dicuntur & ῥυτήρ. ῥ. ἰος. δ. custos, extendens arcum. ῥυτιδόμεαι. μ. ἄσομαι. π. αἰσ. rugosus sum. ῥυτιδούται. obrugatur. ῥυτιδίδης. εορ. δ. ἦ. rugosus. ῥυτιδωσις. ἰος. ἦ. corrugatio. ῥυτίς. ἰδος. ἦ. ruga. ῥύτρον. ε. τὸ. rutrum herba. ῥύτρον. ε. τὸ. ῥύτρον, redemptio. ῥύττω. abstergo. ῥύτρον. εορ. δ. seruator, liberator. ῥύφον. οὐ. τὸ. incuruum. Aeolica dicitio. ῥύχχερον. ε. δ. tumultus, σφερότης. Suid. ῥύψις. ἰος. ἦ. purgatio.

Τὸ Ρ μετὰ τὸ Ω. Ρῶα. ἄρ. ἦ. ῥοία. & costæ tenuiores, mollioresq̄ ῥῶα dicuntur. ῥῶπιώτερος ἄρ. qui uix potest pronuciare r literam. ῥωαλίος. ε. δ. fractus, quasi ῥωαλίος, rimosus, lacerus. ῥωαός. ἄθος. ἦ. scala. ῥωαμή. ἦρος. ἦ. rima capitis profundior. Et generaliter rima & salebra. ῥωαμός. οὐ. δ. tumor, scissura, fissura, hiatus ῥῶδης. fluctuosus. (terreæ. ῥῶδης. tubera, uibices. ῥῶθων. pars gutturis. ῥῶθωνες. οί. nares. ῥῶνομα. irascor, triflor. ῥῶμαίος. δ. καὶ ῥῶμαίος. ε. δ. Romanus. ῥῶμαλίος. ἰγ. δ. robustus.

ῥῶμην λέξις. perpetua elocutio uertitur ab Aquila. ῥῶμι. ἰγ. ἦ. robor, potentia, sanitas, ualentia, fama, Roma urbs: quam Solinus Valentiam prius fuisse dictā Latinis tradit. Latini putāt à ruma dictam, hoc est à mamma lupæ, quam fuxerunt Remus & Romulus. Vide item Plutarch. in uita Romuli. ῥῶμυμι. μ. ἄσω. π. αἰσ. ἢ ῥῶμύω. ualeo, id est sanus sum, & firmus, cōfirmo. ἔξῃ ῥῶμύος, robustus. ῥῶμος. ε. remus. ῥῶνιος. ε. δ. diues, ἄξιος, πλεῖστος. ῥῶξ. γός. rupes, arena, acinus, uua. ῥῶμαι. fluo, uel promptē & generosē sto. ῥῶπερ. uirgulta, syluosa plantæ: unde ῥῶπέραφοι dicuntur. Item loca syluosa, loca cōplantata & syluosa. ῥῶπιόν. τὸ. locus uirgultis plenus. ῥῶποπερὶ ἡρῶν τῶν. quidā comicus Demosthenem uocauit per cauillum. ῥῶποπόδιος. ε. δ. minutarum & omne genus rerum emptor. ῥῶπιός. ῥ. merces uariæ. ῥῶπιός. οὐ. preciosus. ῥῶπον. τὸ. καὶ ῥῶπος. ε. δ. fasciculus seu sarcina è diuersis rebus colligata, & confusio quedā uariorum colorū, miscellanea colorum coaceruatio, mixtura pictorū & uinguetariorum, quod item significat παντοδαπὸν φέρον, id est miscellaneū onus. Itē ῥῶπος, nulla re dignus. Vide Suidam.

ῥῶπι. σπερμάτιον. ῥῶσις. ἰος. ἦ. sanitas. ῥῶσις. ἦρος. δ. malleus. ῥῶσιος. ῥ. δ. corroborans. ῥῶχιμός. οὐ. δ. scissura, χάσμα, terræ discissio, apud Homerum, ῥῶχιμός ἐμ γαίης. ῥῶψ. uirgultum, ἢ ῥῶψα, herba tenera. ῥῶω. μ. ἄσω. π. αἰσ. fitmo. Thucydides: ῥῶωτο, id est, προεβύμετο, properabant.

Α. lingua Megarensum, Herodiano teste, significat τινά, id est quædam. Σα. pro σῶα, contracte. Σαβάξερ. bacchari, tripudiare more bacchantiū. Σαβάσιος αὐτ Bacchus cognominatus est, ab eiusmodi

eiusmodi sabafinis & furiosis saltationib⁹. Vide Caelium lib. iiii. cap. xv. Σαββατιή ἡμέρα. septima dies. Σαββατον. ε. τὸ. sabbatum. Hebræa uox qua significatur quies: nam eo die nempe septimo, cuiuscq̄ hebdomadæ, Iudæis fas non erat quicquam agere. Plutarchus innuere uidetur σαββατον dici à σαβάξερ. Iudæi enim eo die se inuicem ad largius bibendum inuitare soliti erant. Σαβοί. debacchantis acclamatio atq̄ cōpellatio. Vitur Demosthenes eo contra Aeschinē, ἢ βοῶν ἐπὶ, σαβοί. Nam probris in se factus Aeschinem, ut qui matrē comitari solitus fuerit, atq̄ unā cum ea sacra colenti clamare ἐπὶ, σαβοί. Strabo lib. x. Geogra. ΣΑΓ. ΣΑΘ. Σαγαεία. ας. ἦ. piscatio. Σαγαπνον. ε. τὸ. sagapenum: succus est herbe cuiusdam ferulam referentis nascentis in Media. Alij legunt σαβάπνον. Σάραξ. ἰος. ἦ. gladius Persicus. Σάρα. scutum. Σαγαεντήρ. ἦρος. δ. piscator. Σαγαένω. μ. ἔσω. π. αἰσ. irretio, euerriculare transfudit Valla, quod Herodotus dixit σαγαεντήρ. circundo retibus, illigo. Σαγίνη. ἦρος. ἦ. retis genus, quod Latini uerriculum, uel euerriculum uocant, à uerrēda aqua uel mari. Σάμα. ατος. τὸ. cumulus, theca clypei, σάμα enim clypeus dicitur, imò tota panoplia. Σαλένω. calefacio, foueo, θάλω. Σάθη. ἦρος. ἦ. ueretrum. Σαθρός. οὐ. δ. debilis, marcidus, flaccidus, castiosus, detritus. ΣΑΙ. ΣΑΚ. Σάνουροι, & σαυσιρίδες. οί. dicuntur equi uel canes caudam perpetuò mouentes. Hesychn. Σάω. μ. ἄνω. turbo, terreo, commoueo, adolor, mulceo. Sumptum à canibus caudam mouentibus. Σάρα. μ. ἀρῶ. uerro, id est scopo, scopis purgo. neutrum, accusatiuo iungitur. Σατινός νόμος. mos uetus, lex sacra nuncupata Plato in Timæo. Σαυανθρος. pudendum muliebre. Σαυέλα. καὶ Σαυέλιον. marsupium, sacculus, ὅπως τὸ χεῖρ σαρτίθεται, inquit Hesychn. Σαυισπαλιος. ε. δ. scutum quatiens, bellicosus. Σαυισφόρος. ε. δ. scutifer.

Σαυέτω. ἐπιζῶ, apud Herodotum. Σαυιζέτω. facellare, quod est uinū faccis perfusum corrigere. Σαυιόν. ε. τὸ. saccus, crumena. Σάμιος. εορ. τὸ. saccus, cilicium. Σάμος. εορ. τὸ. scutum. Σάμωρ ἔβη ἑώμις. id est regi sacrorum sacrificulo: ita uertit à Plutarcho in Proble. 299. Σάμωρ. ε. δ. sacculus. Σάμωμα. æquipondium. ΣΑΛ. ΣΑΜ. Σάλα. cura. Σαλάξερ. stuprare. Σαλαξέρ. lamentari, θρηνην, ὑπέδειξαι. Σαλαίωτες. οί. molles, effœminati, alij prodigos interpretantur. Σαλαωνίξερ. τὸν πρωτόν ἀισχρῶς κινεῖν, id est nates parū decore mouere, quod nos ceuere dicimus, id quod Aristoph. σαωλοπρωιτιξερ quoq̄ uocat. Sunt qui dictū tradant à Salacone quodam molliculo, & delitijs diffuente. Σαλαίβη. ἦρος. ἦ. infumibulum, fenestra. Σαλαμίνα. ας. ἦ. nauis publica uocabatur apud Athenienses, qua euocati ad iudiciū subuehebantur. Σαλαά. μ. ἄσω. π. αἰσ. quatio. actiuum, accusatiuo iungitur. Σαλαμα. ῥ. quæcunq̄ in uasis cōdita seruantur ad uictum nostrum. Σαλεύομαι. labor, iactor. Σαλένω. μ. ἔσω. π. αἰσ. coagito, quatio, agito, moueo, fluctuo, cōmoueo, salio. Σαληνιδυός. οὐ. δ. littus iuxta Euxinum pontum uadosum & periculo sissimum. Σάλος. ε. δ. commotio ac tumultus propriè maris ac fluctuum, fluctus, turbatio maris & iactatio, procella, uertigo, uacillatio: unde potēt σαλον uocant. Σαλοῦδαι. curiosè incedere, & accuratè, ut molliculi. Σάλη. ἦ. salpa, piscis genus. Σάληξ. γος. ἦ. tuba. Σαληίω. μ. ἔξω. π. ἦρος. buccino. neutrum absolutum. Σαλωιτις. οὐ. δ. tubicen. Σαμάιν. ἦρος. ἦ. nauigij genus bireme, rotundum & concuum, atq̄ in uentris similitudinem formatū, ut mare percurrere & celeriter conuerti posset. A Polycrate Samiorum tyranno primo inuenteore nomē habens, authore Plutarcho. Alij numisma Ll iij hoc

hoc nomine intelligunt.
Σαμίαια. ἄ. ornamenta quædam muliebria.
Σάμβαλα. ἄ. calciamenta, σάνδαλα.
Σαμβύλαι. ἄ. instrumenta musica triangula,
in quibus decantabant Iambos. De instrumētis musicis uarijs lege Pollucem libro iij. cap. viij.
Σαμβύλη. ης. ἡ. sambuca.
Σαμβυλίτριαι. ἄ. mimæ.
Σάμιος. ὁ ἀπὸ Σάμου. Σαμίος, ὁ ἀπὸ Σάμου.
Σαμυσιεῖς. ἴδος. ἡ. iaculatrix.
Σαμφόραι. equi quibus impressus erat σ character: quemadmodum κοππαῖται quibus Σάμψυχον, amaracus. (ἢ litera.
Σαμψυχίωμα. sanfuci odorem repræsentō.
Σ Α Ν. Σ Α Ο. Σ Α Π.
Σανδάλιον. ε. τὸ. sandalium, calciamentum muliebre.
Σανδαράκη. ἡ. cibarij genus, cui duricies terræ proxima.
Σανδύξ. υιοσ. δ. genus ceruissæ à colore sandarachæ.
Σανιδάδις. εος. ὁ. ἡ. assamentorum similis.
Σανιδωμα. ἀπὸ. τὸ. tabulatum.
Σανιδωμα. τεγο, tabulo, hinc σεσανιδωμένα ἄ πλοῖα, tecta tabulata.
Σανίς. ἴδος. ἡ. tabula, asser, stipes.
Σάος. ε. δ. fospes, σῶος, & proprium fluuij.
Σαοσιμβροτων. ε. δ. seruans homines.
Σαδφρω. ονος. δ. prudens, sanæ mentis.
Σάω. μ. ὄσω. π. ωια. saluo. actiuum, accusatiuo iungitur.
Σαπίδης. ε. δ. saperda piscis, ponticum obsonium, qui alio nomine coracinus appellat.
Σαπρία. ας. ἡ. σπιειδωρ, caries, putredo.
Σαπρόνιμα ὀλην. putrescentia ulcera.
Σαπρός. οὔ. δ. marcidus.
Σαπρότης. ἡ. πωρ. ἡ. marcedo.
Σαπφώ. ὄος. ἡ. Sappho, una ex nouem poetis Lyricis.
Σ Α Ρ.
Σαράβαρα. ας. ἡ. uestis persica, ἄ πῶν ἄ ἄ νινιδας ἐνδύματα. Hesyth.
Σάραβος. ε. δ. muliebre pudendum. Suidas in neutro ponit, cunnus.
Σαράπις. ἴδος. δ. Sarapis deus, quem Alexandrini colebant.
Σαράνη. ης. ἡ. sporta.
Σαρδάρα. Sardonium ridere.
Σαρδαναπέλος. ε. δ. morio, γελотоποιός.
Σάρδιος. lapis preciosus.
Σαρδάνιος πῶα. Sardonias herba, quæ Latini

ranunculum uocant. Ea iuxta Dioscor. in cibo. potu ue sumpta, mentis alienationē & cum laborum contractione eas conuulsiones facit, ut risus speciē præbeat: à quo euentu natū prouerb. est, Sardonius risus.
Σάριον. ης. ἡ. hasta Macedonica.
Σαριονοφόρος. ε. δ. fatifatus, hastam sarissæ portans.
Σαριόζω. μ. ὄσω. π. ωια. amarulentē rideo, narso suspendo, subsanno.
Σαριουμός. οὔ. δ. sarcasmus, ironiæ genus, diacacitas concinna, exacerbatio.
Σαριόλιον. ε. τὸ. caruncula.
Σαριμός. οὔ. δ. carnosus.
Σάριμος. ε. δ. carneus, materiā significat, non qualitatem, quam notant cum dicunt σαρ.
Σάριον. caruncula. (ἢ υἱός.
Σαριώτ. δ. qui in carnem redegit.
Σαριό. carne replet.
Σαριονόδον. lachryma arboris nascentis in Perside, similis thuris pollini, Latine etiā ar.
Σαριονοδόν. forpex. (ἢ temonia.
Σαριονοχίω. carnem à cute aufero.
Σαριονοφάγια, ἢ ἡρεοφάγια. ἡ. efus carniū.
Σαριονοφάρος. ε. δ. carnem comedēs. Ponitur pro τάφος.
Σαριόω. μ. ὄσω. π. ωια. incarno, uulnus incarno, carnefco, carne expleo. actiuum, accusatiuo iungitur.
Σαριόω. εος. ὁ. ἡ. carnosus.
Σάριος. ἴος. ἡ. incorporatio.
Σάρι. ἡ. caro.
Σαρίονο. desipio, uanus fio.
Σαριό. uerno, orno, σάριω.
Σαριόβρο. scorpæ.
Σαριόμα. ἢ σάριος. τὸ φιλοκαλῆμα.
Σαριόμα. scopis purgor.
Σάριον. υος. δ. Saron deus nauticus, à quo & Saronico mari cognomē inditum: de quo Aristides in Themistocle, ἐδ' ἴνα τὸν πάντα χρόνον τῶν θαλάσσιων οἰκῶσιν, ὡσπερ τὸν γλαυκὸν φησι. τὸν Ἀνθιδόριον, ἢ τὸν Σάριονα τὸν ἐπὶ πῶν μὲν πῶν πελάγους. Pausanias scribit Σάριονα Aethiopiæ maritimæ regioni imperasse. Hinc & apud Græcos prouerbium illud de hominibus arti nauticæ plurimum deditis, Σάριονος ναυπηγῆτες.
Σ Α Τ.
Σατιόας. ἡ. δ. fluuius Phrygiæ.
Σατραπεία. ας. ἡ. præfectura.
Σατραπεία. μ. ὄσω. π. ωια. sum præfes.
Σατραπεία. ε. δ. satrapa, id est præfectus provincie

uinculæ, perficum uocabulū. Vide Alexan. Neapol. lib. iij. cap. xxij.
Σάτω. μ. ὄσω. π. αλα. honoro, impleo, constituo, onero, instruo. actiuum, accusatiuo iungitur.
Σατυρία. ας. ἡ. genus esculentum ex herba.
Σατυριεῖς. ἴος. ἡ. priapius, & totius corporis cancer, elephantiasis. Vide Nicolaum Leonice. de morbo Gallico.
Σατυριώ. arrigo, arresto.
Σατυριμός. οὔ. δ. motus siue pruritus ad Venere.
Σατυριεῖς χορός. satyrius chorus.
Σατυριώ. prurio ad Venerem, infat Satyri.
Σ Α Υ.
Σαυρομαρτόζωον. inter se atq; apte conglutinans aliqua. Plut. in Polit.
Σαυρόν. τὸ. aridum. Hesythius σαυρόν habet, ἀδρόν, ἔλαφρόν, ἄυρον.
Σαυροπρωτίον. τὸ σαλαμωπίον.
Σαυρός. uitiosus fluxus.
Σαυρόμα. deliciari, τρυφῶν, θρόνημα, ἐναβρόνισμα. Hesyth.
Σαυρό. putris, debilis.
Σαυρία. τὰ. missiles lapides.
Σαυρία. ας. ἡ. lacerta.
Σαυρία. ας. ἡ. corruptio segetum, iaculum, uenabulum.
Σαυρία. μ. ὄσω. π. αλα. destruo segetes, iaculo.
Σαυροσός. τὸ. simile lacertæ.
Σαυρομάται. οἱ. Sauromata, ab oculis scilicet lacertinis.
Σαυρος. οὔ. lacertus animal.
Σαυροπῆρ. ἡρος. δ. locus ubi hasta locatur, & iaculi manubrium, cuspis hastæ.
Σ Α Φ.
Σάφα. manifeste, σαφῶς, φανερώς, λαμπρώς.
Σαφαλαμίονος. τούς. calamitatus succumbentes, apud Xenoph.
Σάφα. declaratio.
Σαφισα. manifestissimè.
Σαφισα. γλωσσος. explanatissima lingua.
Σαφίνα. ας. ἡ. claritas.
Σαφισίω. μ. ὄσω. π. ια. declaro. actiuum, accusatiuo iungitur.
Σαφής. ἴος. δ. ἡ. manifestus, ἀληθής.
Σαφισ. ορος. δ. uates uerus, interpres, μινυτις, ἑρμηνεύς.
Σαφίω. μ. ὄσω. π. ωια. saluo. actiuum, accusatiuo iungitur.
Σαφῶς. perspicuè, sanè.
Σαφίω. idem quod σαφίω, seruo.

Σεννύα. μ. ὄσω. π. ια. extinguo. neutrum, accusatiuo iungitur.
Σέσις. ἴος. ἡ. extinctio. Aristot. dicit luminis extinctionem quæ per se fit μάρασιν uocari: quæ ab alio σέσις.
Σεσέριος. οὔ. δ. qui extinguit uim habet. unde σεσέριον ὑπόμαχον, machinamenta ad restinguendum ignem.
Τὸ Σ μετ' Γ. Ε.
Σ ἢ, τε.
Σεβάριον. καὶ
Σεβάριον. μ. ὄσω. π. αλα. colo & ueneror religiose.
Σέβας. τὸ. reuerentia, adoratio.
Σεβάσθια. coluerunt.
Σεβάσμα. ἀπὸ. τὸ. simulacrum, cultus deo aut ei qui maiestatem quandam obtinet exhibitus, interdū hic ipse cui exhibet. In summa, omne quod ueneramus hoc uocabulo comprehenditur, ueluti ara, simulacrum, monumentum, delubrum, statua, & id genus alia.
Σεβάσιον. ε. τὸ. reuerentia.
Σεβάσιος. οὔ. δ. pius, religiosus, uenerabilis, uenerandus. Σεβάσιον ἀξίωμα, & σεβάσιμος τιμή, augusta dignitas.
Σεβάσιος. οὔ. δ. adorabilis, honorabilis. Imperatores Romani dicti sunt σεβαστοί, & priuatum Octauius Cæsar, qui Augustus primū appellatus est.
Σέβον. colo, ueneror. deponens, accusatiuo iungitur. Accipitur etiam passiuè pro color.
Σεβόμος. colens, religiosus.
Σεβίω. μ. ὄσω. honoro, benedico.
Σέβις. ἡ. πηξίς, fixio, firmitas.
Σέβω. colo, ueneror. actiuum, accusatiuo iungitur. ad deos pertinet.
Σέβας. τὰς. κατέδρας.
Σ Β Θ. Σ Β Ι.
Σέβον. καὶ
Σέβον. pro σοῦ Doricè, tui, primitiuè.
Σεβονία. ας. ἡ. Thessalia.
Σέβον. lædit, nocet.
Σέβρον. ὁ. fol.
Σεβά. ας. ἡ. catena, uinculum.
Σεβαίνο. μ. ἀνώ. exicco.
Σεβάιος. ε. δ. nomen dextri equi currus quando ludebant in theatro.
Σεραφόρος. ἡγεμονιόν.
Σεραφύ. ἡρος. ἡ. (Cæli. habet σείρη) Siren apsis
LI iij genus,

genus, aut certe apum domuncula, & fabu-
loſarum mulierum una, quarū hæc nomi-
na fuiſſe dicuntur Parthenope, Leucoſia,
& Ligia. Deducitur autem uox non à σὺρα
quod eſt traho, ut quidā uolūt, ſed à σείω,
uel ἀπὸ τῆς σερῶς. Significatur hoc nomine
& auicula quædam, & indumentum quod-
dam prætenue.

Σαρῖνα. uocantur pellucida amacula.
Σερῖα. μ. ἄσω. π. αἰα. luceo, ſicco.
Σερῖδες. funiculi.
Σείριος. ε. δ. Sīrius ſtella quæ canicula dicitur,
pro ſole ardentiore ponitur, ſicut σείρ. Eſt
etiam ueſtimenti tenui genus.
Σερομάσις. ε. ſpecies iaculi, haſta, δορυφόρος.
Σεροφόρος. οἰωνός, ἡγεμονιός.
Σέσρον. ου. τὸ. ſiſtrum, crepitaculum æreum
in facris Iſidis ſolenne.
Σεισάχθεια. ας. ἡ. alleuatio debiti communis,
Iex apud Athenieſes, quaſi onus excuſſum.
Nouas tabulas Latini uocant, id eſt, χρεῶν
ἀπουοῖα. Solon enim σεισάχθειαν uocauit,
quaſi oneris iniqui excuſſionem.
Σεισθήωρ. ονος. δ. motor terræ, epitheton Ne-
ptuni.
Σεισματία. ας. ἡ. ἡ
Σεισμός. ᾤ. δ. terræmotus, terræ quaſſatio. Era-
ſmus. Plutar. in uita Cimonis: σεισματίας
προσαγορεύει τὸν τάφορ τῶν ἐφείθωρ οἷς ἐπί-
πεσε τὸ γυμνάσιον.
Σεισπυρίς. ἰδος. ἡ
Σείσουρα. ας. ἡ. auicula quæ affidue caudam
quatit. quidam motocillam uocant.
Σείω. μ. ἔσω. π. αἰα. quatio, concutio, uentilo-
iactio. ἴσασε, terræmotus fuit. actiuū, ac-
cuſatiuo iungitur.

Σ Ε Λ.

Σελαγῖα. μ. ἴσω. π. αἰα. luceo. neutrum abſol.
Σελαγίζω. luceo, ardeo.
Σελαίνα. lampades.
Σέλας. ατω. τὸ. iubar, lumen, σελῆας.
Σελασφόρος. ε. δ. lucifer.
Σελάχη. piſces ſine ſquamis, cartilaginata.
Σελάω. ſplendo.
Σέλγη. ης. ἡ. ciuitas Piſidiæ, unde ἀσέλγηα dic-
ta quòd ibi intemperanter uiueretur.
Σελῆας. iubar, ſplendor, lumen, fulgor.
Σεληνώα. ας. ἡ. luna.
Σεληνός. ε. δ. lunaris.
Σελήνη. ης. ἡ. luna.
Σεληνόμομα. ſum lunaticus, ſideror. dictum
quòd furor non eſſet perpetuus, ſed certis

recurreret interuallis.
Σεληνόδια. τὰ. lunulæ.
Σεληνίτης οἶνος. ex apio conſectum uinum,
Σέληον. ε. τὸ. apium.
Σελῖς. ἰδος. ἡ. ſpaciū inter lineas, liber, pa-
gina.
Σελλήειν. fellifare, ambitioſum eſſe, ſimulare
opes cum ſis inops, à Sello quodam.
Σέλλος. ε. Sellius arrogans quiſpiam, qui cū
pauper ſit, diues haberi ſtudet.
Σελλοί. οἱ. Sellj, gens Epirotica, Iouis ſacer:
dotio conſecrata, qui & ἄλλοι dicuntur,
Σέλημα. ατω. τὸ. tabula, fundum maris,
Σελμίδες. ἄι. rudentes, tabulata.

Σ Ε Μ.

Σεμίθαλις. ιος. ἡ. ſiligo, ſimila, ſimilago. Eſt
autem ſiligo apud Plinium nō modo gra-
num delicatiſſimi & primarij Africæ uiti-
ci, ſed etiam medulla ſiliginæ grani. Vide
Aſſem Budæi.
Σεμιθαλίης ἄρωτον. ex ſimilagine factus panis,
Σεμναί. ἄι. dææ Eumenides, ſic uocantur ſυ-
ριæ apud Athenieſes, bene ominandi gra-
tia, quibus ſacrum fiebat in curia Areopar-
gitarum, ut quas exiſtimari uolebant eius
eſſe curiæ præſides, in qua ſicarij iudicaban-
tur, tanquàm uindices & ultrices hominū
necatorum. Quibus ſacriſculi ob id tres er-
rant inſtituti, id eſt, ἱεροποιοί. Vide annotat.
in Pandæ. Bud.

Σεμνέον. ου. τὸ. locus ubi congregantur uiri
honeſti, Scytharū locus ubi myſteria per-
agebant.

Σεμνηροία. ας. ἡ. concio honeſta.
Σεμνοδόγημα. ατω. τὸ. grauis & reuerenda οἰ-
ratio, Σεμνόν, κατὰσυνον, καὶ ἵσυχον. Signi-
ficat etiam ἔνδοξον, καὶ θαυμασθόν, ἢ ἄξιον ἢ
τροπῆς, καὶ μέγα, ἢ ἕξιν ἕχθον. Heſych.
Σεμνόθειοι. οἱ. diui, humaniq; iuris peritiſſimi,
ac religione dediti, quales appellati ſunt
philoſophi & gymnoſophiſtæ apud Dio-
genem.

Σεμνολογία. uenuſtus ſermo, & grauis, & lepi-
dus, ſciteq; compoſitus. Sic appellat Ali-
carnaffeus rhythmos Iſocratis.

Σεμνόλογος. δ. νομιασῆς ἢ μεγαλήτορος.
Σεμνολόγηται. ἀντι τῷ νομιάζω apud Lucianū.
Σεμνολόγη. honeſtè & grauitè loquor uel iac-
to & oſtento, dicendo orno & celebros, &
ἀντι τῷ σεμνολογεῖμαι. Pauſa. in Corinth. ἀπὸ
ἐμοὶ δοκεῖ ἀθηνῶσι ποδὶ τῆς ἀπηνῆς ἐσεμνολόγη-
σαι, id eſt, ἐσεμνολογῆσαντο, hoc eſt, Atticæ
laudes

laudes prædicauerunt, magnifice de Attica
locuti ſunt.
Σεμνομήτιο. μ. ἴσω. π. αἰα. ſcite fabulam nar-
ro, fabulor.

Σεμνοποιεῖμαι. grauitè me habeo, in grauita-
tem me compoſo, honeſtos & ſpecioſos
mores præ me fero, & σεμνύνομαι.

Σεμνοπροσωπία. oris dignitas.

Σεμνοπροσωπῶ. honeſtatè & grauitatem aſpe-
ctū & ore præ me fero, ſuperbus ſum, gra-
uè faciem oſtendo.

Σεμνός. οὔ. δ. caſtus, uenueſtus, ſeuerus, uene-
randus, pudicus, ualδός, honeſtus, innocēs,
grauis, λευτινός, ſerius. Σεμνῶ item uocant
ſacra & inacceſſa loca. Apud Lucianū
σεμνός pro religioſo.

Σεμνότης. ητω. ἡ. caſtitas, ſanctimonia, autho-
ritas, grauitas, uerecundia, ſeueritas morū
qualis eſt in uirginibus & iuuenibus probè
& pudicè inſtitutis.

Σεμνοθήημα. ατω. τὸ. grauis & reuerenda οἰ-
ratio.

Σεμνύνομαι. grauitè me habeo, cum grauita-
teago & compoſitè, ad grauitatem me cō-
pono, iacto, glorior.

Σεμνῶ. μ. ἴσω. π. αἰα. νομιάζω. honeſto, or-
no, glorior. actiuū, accuſatiuo iungitur.

Σεμνός πάων. uenueſte admodum.

Σεο. τui, pro σοῦ.

Σ Ε Π. Σ Ε Ρ.

Σεπασία. forum fuit Capuæ in quo negotia
bantur unguentarij.

Σεπείω. μ. ἔσω. π. αἰα. ueneror.

Σεπείριον. ου. τὸ. nouennalis ſolennitas, quæ
Delphis celebrabatur in memoriam eius
pugnæ, quæ Appollo aduerſus Pythonem
geſſit, quem ad Tempe uſq; perſequutus
fuerat. Quidam tradunt Pythonem metu
fuſſiſſe, nonnulli ſaucium ac fugientem in
ea, quam nūc ſacram uiam dicimus, prius
quam Appollo eum conſecutus eſſet, occu-
biſſe: ita ſepultum à filio (cui nomen αἰξ),
ab Apolline inuentum. Quarum omnium
rerum Σεπείριον imitatio quædam eſt.

Σεπός. ᾤ. δ. uenerandus, precioſus, ſanctus.

Σεπι. ιος. ἡ. intybum, ſiue cicorium.

Σεφός. ε. δ. infecti genus formicæ ſimile.

Σ Ε Σ. Σ Ε Υ. Σ Ε Ω.

Σεσγμένος. δ. repletus, onuſtus.
Σεσγμένοι ἵπποι. fellis inſtrati equi.
Σεσγρογμῶνος. δ. lacuuoſus.
Σεσθρασι κατὰ τὸ ἔργον. inhiant ad ueſtigium.

Σείσθη. reniduit, ſimulatè riſit, hiauit, γελῶδες
λίως ψύχει τοὺς ὀδόντας.

Σείσθηος. riſtus, id eſt, minax oris habitus, ut
canes rugientes.

Σείσθηός, περηνός.

Σείσθηος. ε. δ. cochleæ nomen quæ in ſentibus
& fructetis hæere ſolent.

Σεσιμωμένοι. parum inducti.

Σεσοφθιμένος. ſcite.

Σείσθηος. ε. δ. ueterator, aſtutus, πανόργος,
Σύαμαι, concito.

Σύατο. ὄρμισε, irruit.

Σύθα. concitetur.

Σύθωμα. μ. ἔσωμαι. ἀόριτος περιτὸς ἰσόθυμ. ἀόρι-
τος δὲ τὸς ἴσεναι. perſequor, concito.

Σύς. uermis.

Σύτληον. ε. τὸ. beta.

Σύω. cio, moueo, cōcito, excito, δίδωω. aori-
ſtus primus paſſiuus ἰσόθυμ.

Σώ. gemini Caſtor & Pollux apud Lacedæ-
monios, nam σοὶ illis θεοὶ dicuntur.

Τὸ Σ μὲτ̄ ᾤ Η.

Σήθω. attamino, cribro, incerno.

Σηαίω. μ. ἄσω. π. αἰα. ſtabulor, & me-
taphoricè fugio. Item concludo. neutrum
abſolutum.

Σηκαδός. ε. δ. gregis cuſtos.

Σηικιόρος. ſtabularius, ὁ τῷ σοικοῦ ἐπιμελεῖ μῶρος,
Suidas.

Σηίλη. ης. ἡ. pediffæqua, proma.

Σηίς. ἰδος. ἡ. uerna, cubicularia, ancilla. Ari-
ſtopha. Vepſi: ὅτι τῶν θύραρ ἀνέλεξε ἡ σηίς
λάθρα.

Σήμιτων. ου. δ. pinguis.

Σημός. ᾤ. δ. ſtabulum in quo ſeorum agniſar-
tantes clauduntur. Ariſtoteles pro loculis
uſus eſt, quæ Columella loculamenta uo-
cat. Mandra, templum, τὰ φος, pars templi
interior, quæ alio nomine adytum dicitur.

Σημῆλη. ἡ. idem quod σηίς, & σηίλη.

Σήνωμα. æquipondiū, hoc eſt, pondus quòd
altrinfecus additur ad æquilibrium facien-
dum. Vitruuius ſacoma dixit.

Σηλία. id eſt πηλία. & τὰ σήλια, uafa quædam
in quibus fit panis.

Σήμα. ατω. τὸ. ſepulchrum, ſignum, monu-
mentum.

Σήμα ἄγραν. ſignum uellere & tollere in bello.

Σημάα. ας. ἡ. imago, ſignum.
Σημῖνομαι. coniecto. τὸ παρασημαίνομαι, ob-
ſigno.

σημαίνω. μ. ανθ. significo, indico, do signum, edico. Item impero, imperito. Vnde τὰ σημαίνοντα παράγγελμα, parere mandatis, imperata facere, datiuo iungitur.
 σημαίνω τὸν ἐχθρόν. signum dare pugnae.
 σημαίνω ἐν κατὰξενίῳ. signum ponendis castris dare.
 σημαίνω, ὁ. significatiuus.
 σημαντήρ. ἦρος. ὁ. res qua significatur.
 σημαντικός. ὁ. significatiuus.
 σημαντήρ. ὁ. τὸ. signaculum.
 σημαντικός. ὁρος. ὁ. signator, significator, ἐπιτάτωρ, ἡγήτωρ.
 σημασία. ας. ἡ. significatio.
 σημασιογράφος. notis & conscribendi compendij scribere.
 σημασιογράφος. ὁ ταχυγράφος, exceptor actuaris, qui notis scribit ut uerba oratorū subsequatur.
 σημαίον. ὁ. τὸ. signum & nota, uestigium. Est etiam punctum, id est, κέντρον, ἀναρίδιον.
 σημαίον δὲ cum dicunt, hoc significat, huius rei quam dico signum est & argumentum, & sine uerbi substantiui aut alius adiectio: ne dicitur.
 σημασίωμα. adnoto, idem quod ἀποσημαῖναι. & commentarium rerum scribo, ex quo fiat postea historia. Est etiam insignio, signū prætendo uel imitor. Capitur etiam passiuè uel pro insignior, notor.
 σημαῖον. μ. ὄσω. π. ωνα. noto, excipio, actiuū, accusatiuo iungitur.
 σημασιόδρος. ὁ. significifer.
 σημασίονος. ὁρος. ὁ. ἡ. qui aliquid notat.
 σημασίονος. ὁρος. ἡ. scriptio, superscriptio, commentarius.
 σημερον. hodie.
 σημότης τῶν ὀδόντων. incuruitas dentium.
 σημ χάρις. tua gratia. ἀντί τῶν χάρις σε.
 σημεδών. ὄνος. ἡ. marcedo, putredo, caries.
 σηπία. ας. ἡ. sepiā.
 σηπιδιον. ὁ. sepiola.
 σηπιον. ὁ. τὸ. sepium.
 σηπωμα. μ. σήψομαι. π. ωμα. putresco, rancesco. aorist. secundus ἐσάπην. deponēs absolut.
 σηπία. medicamenta quæ uim habent erodendi putrificandi.
 σηπια. μ. ἡψω. π. ἡφα. putrefacio.
 σηραγγώδης. ὁρος. ὁ. ἡ. rimulentus.
 σηραγγή. ὁρος. ἡ. antrum, cauerna, hiatus terræ.
 σηρες. οἱ. Seres populus, alij uermes nentes fericum.

σηρικόν. ὁ. τὸ. fericum.
 σηρω. aperio.
 σηρ. τὸς. ἡ. erugo, tineā.
 σησαμίτης. ὁ. panis ex sesamo factus.
 σησαμόν. ὁ. τὸ. sesamum, uulgo risum uocat.
 σησαμός. ὁ. ἡ. idem.
 σησαμίδης. ὄνος. ὁ. genus placentæ, ex sesamo & melle. Differt autē à σεσαμῷ, quod idem est quod σεσαμίδης, unde σεσαμόν ἔλαιον, qd & σέβανον dicitur, quo Cyni perungebantur milites. Vide Suidam, & Cœlium.
 σεβός. οἰ. ὁ. καὶ ἡ. Sestus, urbs est maritima ἐ regioe Abydi, in qua habitabat Hero puella de qua Musæus.
 σεπτάνοος. ὁ. panis ex farina purgata.
 σεπτόδρωπος. ὁ. comestus à tineā.
 σεψ. ἡ. seps, genus serpentis.
 σεψίς. ὁρος. ἡ. putrefactio, corruptio.
 Τὸ Σ μετ' Ἠ.
 Σθενός. οἰ. ὁ. καὶ ἡ. Sthenos, ὁ. potens, ualidus.
 σθένος. ὁρος. τὸ. potentia.
 σθενόω. μ. ὄσω. π. ωνα. confirmo. Apud Sophoclem pro possum. Et σέοντες potentes apud Euripidem. actiuum, accusatiuo iungitur.
 σθενώ. ὁρος. ἡ. Stheno soror Medusæ.
 σθενήριον. medium pectoris.
 Τὸ Σ μετ' Ἠ.
 Σιαδόν. ὄνος. ἡ. maxilla.
 Σιαλίω. μ. ἴσω. saliuam glutio.
 Σιάλος. ὁ. porcus pinguis. Pingue suillum uertit Erasmus. Σιάλος θ' εἶναι ἐν ἀνθ' Odyss. β'. Item saliuā, spuma ex ore emissa. Vnde Σιαλίω. Reperitur & τὸ Σιαλόν.
 Σιαλόχος. οἰ. ὁ. qui spuit inter loquendum.
 Σιαλωμα. ἄστρον. τὸ. circulus scuti.
 Σιαία. ας. ἡ. ἢ Σία. pera.
 Σία. ἡ. malum granatum.
 Σιαλόν. ἡ. tiliarum repositorium.
 Σιαλλὰ. ἡ. Sibylla, uates, à denunciandis deorum cōsilijs. σίους enim deos, & βυλλήν consilium Æoles uocabant. Vide Lactantium & Suidam.
 Σιαλλήριον. uaticinari, reddere oracula.
 Σιαλλισαί. uates.
 Σιαλλή. ἡ. uel ut alij scribunt Σιαλλή, hasta apud Macedones. Suid. ἀμόντιον ἐμασίωρον exponit.
 Σ Ι Γ.
 Σία. tacite, quiete.

Σιαλίω.

Σιαλίω. μ. ὄσω. π. ανα. facio silere.
 Σιαλόος. ὄνος. ὁ. splendidus, uariis: ob pulchritudinem, admirationem & silentiū inducens.
 Σιαώ. μ. ἴσω. π. ηνα. silco, actiuum, accusatiuo iungitur.
 Σιαορ. ὁ. τὸ. Sigeum urbs Troadis.
 Σια. ἡ. ἢ. silentium.
 Σια. tacite.
 Σιαθίον. quod silentio retentum est.
 Σιαθός. ὁ. taciturnus.
 Σιαθός. ὁ. Doricè pro Σιαθόν.
 Σιαθόν. ἡ. Σιαθόνος, hastile Macedonicum.
 Σιαθός. ὁ. taciturnus, quietus.
 Σιαθός. ὁ. animal quod quidam terrestrem crocodilum uocant.
 Σιαθός. ὁ. locutio quæ fit per simum.
 Σιαθόν. ἡ. iaculi genus.
 Σ Ι Δ. Σ Ι Ε. Σ Ι Ζ.
 Σιδαιή. genus cantilenæ.
 Σιδη. ἡ. sida herba siue plantā in Orcho menico lacu nascens, mali punici non absimilis, cuius folijs oues uescuntur, fructu uero pbrici, ut scribit Theophr. addens in Hiclo quoq; simile quiddam nasci, sed sine radice. Est & urbs Pamphylia.
 Σιδήρος. ὁ. ferreus.
 Σιδήρω. μ. ἴσω. π. ηνα. ferro, ferrum induco. Thucyd. lib. ix. ἐστὶ Σιδήρω, ferratū erat.
 Σιδήριον. ὁ. ferramentum.
 Σιδήριος. terra ubi foditur ferrum, & lapis incredibilis uirtutis.
 Σιδήροβαπτύλος. habēs digitos ferreos. Fuscinae epitheton.
 Σιδήροδεντρον. ὁ. ferro uinctus.
 Σιδήρος. ὁ. ferreus.
 Σιδήρος. οἰ. ὁ. ferrum.
 Σιδήρουρια. ἡ. ferraria fabrica.
 Σιδήροφορέω. arma fero, me armo.
 Σιδήριον. ὁ. τὸ. cortex aut granū malogranati.
 Σιδών. ὄνος. ἡ. Sidon urbs Phœnicia.
 Σιαός. οἰ. ὁ. saliuā.
 Σιαώ. agitari.
 Σια. μ. ἴσω. π. ηνα. bullio, strideo. hoc uerbū ad ferrū ignitum pertinet, quando in aqua extinguitur.
 Σιαορ. olim sic dicebatur Thacia.
 Σ Ι Κ. Σ Ι Λ. Σ Ι Μ.
 Σιαλίς. ὁρος. ἡ. ficedula.
 Σιαλίον. pro saltare inuenitur.

Σιαίρα. ας. ἡ. sicera, omnis potio acris & ebrietatem inducens. & est dictio Hebraica, ut testatur D. Hieronymus in commentario Esaiæ. Illi enim schechar eiuismo di potione & ebrietatem ipsam appellant.
 Σιαυνις. ἡ. genus saltationis militaris.
 Σιαυλος. οἰ. ὁ. sclus, didrachmum, id est nummus continens duas drachmas.
 Σιαύα. ας. ἡ. cucurbitula.
 Σιαυλάτορ. ὁ. τὸ. cucumerarium.
 Σιαυον. οἰ. τὸ. ἢ σίυονος, cucumer.
 Σιαχάσομαι. derideo.
 Σιαχάτορ. τὸ. molestum, iniucundum.
 Σιαχός. ὁ. gracilis.
 Σιαίω. μ. ἴσω. π. ηνα. inter loquendum cū contemptu oculos aliō torqueo.
 Σιαυνός. ὁ. scomma, ruga.
 Σιαυαίω. μ. ανθ. profcindo, maledictis & conuitijs lacero, dicaciter ludo.
 Σιαυιγγίτης ἄροτρον. slligineus panis ἡ optimus cenfebatur.
 Σιαυογράφος. ὁ. Sillorū scriptor, qualis fuit Timon Phliasus philosophus maledicentissimus.
 Σιαυοι. sales, dicacitates, conuitia, subsannationes.
 Σιαυόν. in cōtemptu & in oratione diafyrta leuiter oculos aliō transferre.
 Σιαυή. ἡ. blatta.
 Σιαυιον. ὁ. τὸ. arbor balsami, radix lasaris Columel.
 Σιαυία. τὰ. aquilina.
 Σιαυία. scortū fuit Megarense, cuius amore Alcibiades quoq; insanijt.
 Σιαυιεύω. apes aluearibus condo.
 Σιαυιίδης. ἡ. apes.
 Σιαυιλον. ὁ. τὸ. capsula ubi ponuntur apes, & alueare. idem Σιαυιλος. ὁ. & Σιαυιλη. ἡ.
 Σιαυιυθιον. ὁ. τὸ. semicinthium, sudarium, fascia. nisi uocem Latinam deprauatam nō Græcam credere maluerimus.
 Σιαυός. ὁ. simus, pressis naribus exponit Seruius. decliuis si de loco dicitur.
 Σιαυότης. ἡ. ἢ. simitas.
 Σιαυωνίδης. Simonides poëta Ceus unus ex nouem Lyricis.
 Σ Ι Ν.
 Σιαυωρέω. basio, fœdo.
 Σιαυωρος. luxuria solutus.
 Σιαυωρημένη. dicitur quæ cū uiro congregif.
 Σιαυπις. ὁρος. ἡ. sinapis.
 Σιαυραωνιεύω. ἀπὸ τῶν ἀνδρας σίνεωται.
 Σιαυόν.

Σινδών. ὄνος. ἢ. sindon, linteum.
Σίνυπι. ἰος. τὸ. sinapi.
Σινηπισμός. οὐ. ὄ. exulceratio corporis facta imposito sinapi.
Σινιάζω. μ. ἄσω. π. ακα. cribro, cōcutio. neutrum accusatiuo iungitur.
Σινιατριον. β. τὸ. cribrum.
Σινόδους. οὐτω. ὄ. fera quæ dentibus nocet.
Σίνουαι. noceo, deponens, accusi iungitur.
Σίνος. εος. τὸ. nocumentum.
Σίνος. mentula ut Aristophanis interpres doctet. Vnde Sylleni deflexum nomen est.
Σίνυς. β. ὄ. nocuus.
Σίνυτις. οί. Sinities populi Lemni.
Σινύπη. ης. ἢ. sordidarum ouium lana, uel excrementum ouis.
Σίνω. noceo, neutrum, actiō iungitur.
Σινωπήειν. lasciuire, à Sinope scorto quopiã nobili, celebratæq; lasciuia: uel certe à Sinenopensem moribus tractum.
ΣΙΟ. ΣΙΠ. ΣΙΡ.
Σίον. τὸ. herba quædã aquatica, similis apio, à quibusdam ἀνακαλλίς.
Σίος. ὄ. ὄ. deus, lingua Acolica. Vnde Sybillactica est.
Σιοδός. β. ὄ. deorum cultor.
Σιπαλός. ὄ. ὄ. difficilis, molestus, δ' ἀμορφος.
Σίπυη. ης. ἢ. arca, ἀρετοβήνη.
Σίπυλος. β. ὄ. Sipyulus.
Σίρωρον. τὸ. dulcis quædam decoctio ex melle apud Aristophanem.
Σιρίω. laboro capitis ardore.
Σιρίωσις. capitis ardor.
Σιρομάκης. instrumentum siue uas quoddam ferreum, ansam ligneam habens, quo teloneæ utuntur ἐς ἔρυναρ.
Σιρῆός. οὐ. ὄ. cuniculus, id est, fouea subterranea.
ΣΙΣ. ΣΙΤ.
Σίσαμον. β. τὸ. σίσαμον, id est, fustimani.
Σίσαρρον. β. τὸ. sicer, holeris genus.
Σισμός. ὄ. ὄ. stridor qualis fit ex ferro candente in aquam missio.
Σίσαισις ἡδύμου. consitutio & creatio mundi.
Σισμβρία. flores quibus coronabatur sponsus.
Σισύρα. ας. ἢ. barba rica uestis ex pellibus caprinis.
Σισροφός. ὄ. ὄ. renone aut penula indutus.
Σίσυφος. β. ὄ. Sisyphus. Idem erat apud Vesperes quod θεόσοφος.
Σιτάμιον. οὐ. τὸ. genus mespili, alio nomine ἐπιμηλός, alij σιτάριον.

Σιτυτός. ὄ. ὄ. depastus, faginat.
Σιτυέω. μ. ἄσω. π. ευκα. pinguefacio frugibus, actiuum, accusatiuo iungitur.
Σιτέω. μ. ἄσω. π. ακα. nutrio, pascō, uicito, actiuum, accusatiuo iungitur.
Σιτηρός. ὄ. ὄ. nauis frumentaria.
Σιτηρίσιον. β. τὸ. annona, copia, diuisio frumenti, stipendium, auctoramentum uertit Politianus. Τὸ σιτηρίσιον τὰ διδύμματα σιτηρὸς ἐστὶν τρεφίμ. Latini tesseras frumentarias appellant. Vide annot. Bud. in Pandect.
Σιτηρον. β. frumentum.
Σιτισίς. ἰος. ἢ. prouiso, sumptus, cōmeatus, tessera frumentaria, annona atq; ius epulandi, quod dabatur bene meritis in Prytaneo, τὸ σιτηρίσιον. Iul. Pollux.
Σιτίζω. μ. ἴσω. π. ακα. nutrio. actiuum, accusatiuo iungitur.
Σιτινός. οὐ. ὄ. frumentarius.
Σιτίον. β. τὸ. cibus, cibarium.
Σιτισμός. ὄ. ὄ. efca.
Σιτοβολιον. τὸ. granarium, horreum quo triticum reponitur.
Σιτοθία. ας. ἢ. penuria rei frumentaria.
Σιτοθία. ἢ. largitio frumenti.
Σιτοδοτῆδαι. frumentum accipere. Sic dicebant οἱ δωρεῶν σιτομετρημένοι, ij quibus frumentum publice dabatur.
Σιτογράφος. β. ὄ. frumentum uenditor.
Σιτολογία. μ. ἄσω. π. ακα. frumentor. neutrum absolutum.
Σιτολογία. ας. ἢ. frumentatio. munus τῶν σιτολόγων.
Σιτολόγοι. magistratus qui exigunt annonam, & frumentum cogunt.
Σιτομέτραι. qui erogandæ annonæ publicæ munus habent, qui mensores frumenti appellantur in Pandect.
Σιτομετρεῖν. frumentum exhibere.
Σιτομετρεῖσθαι. frumentum mensura accipere. de militibus dixit Polyb. de militia Romanorum loquens.
Σιτομετρία. ας. ἢ. mensurâ frumenti ad largiendum.
Σιτομέτριον. β. τὸ. dimensum quasi frumenti mensura, quaternos olim frumenti modios quolibet mense ferui à dominis suis accipere soliti erant, idq; dimensum appellatum est σιτρον.
Σιτομετρον. β. frumentaria mensura.
Σιτρον. οὐ. τὸ. cibus, triticum.
Σιτοποιός. ὄ. ὄ. panificus, pistor.

Σιτοποιῖμαι.

Σιτοποιῖμαι. panem facio, in panificio occupatus sum. Interdum cibum fumo, id est σιτοποιῖμαι, epulor, quod & ipsum interdum accusatiuo iungitur.
Σιτοποιῖω. pascō, alo. accusatiuo iungitur.
Σιτοπόλις. β. uenditor frumenti.
Σιτοπομπία. ἢ. transmissio frumenti.
Σιτρον. β. ὄ. frumentum. Σιτρον etiam est annua pensitatio ad alimentum uiduorum & pupillorū, quæ dabatur à curatoribus bonorum, uel à uiris uxoribus repudiatis. Σιτρον δὲ μὴ, appellabatur rei uxoriæ actio, & σίτρον ἐμβολή, apud Thucyd. quando segetes aristas emittunt.
Σιτρον. οὐ. ὄ. esculentus.
Σιτρομαί. ἀρετρον. comedo.
Σιτροφός. β. τὸ. crumena, canistrum.
Σιτροφίλατοι. erant Athenis qui frumento asseruando, item ut iusto precio uenderetur, curam gerebant.
Σιτροφυλακία. τὸ. camera frumenti.
Σιτροχρόος. β. ὄ. habens colorem frumenti.
Σιτή. ας. ἢ. σιτή, pica, & proprium nomen. Est etiam σιτή uox pastorū ad gregem.
Σιτήβος. β. ὄ. uasis genus.
Σιτό. ὄ. ὄ. Ceresis statua, & nomen ipsum.
Σιτόν. ἄνος. ὄ. ager frumentarius.
Σιτόναι. οί. qui coemendis frumentis & conuendendis præerant: qui Latine frumentatores dicuntur.
Σιτόνη. ης. ἢ. res frumentaria.
Σιτόνης. β. ὄ. mercator frumentarius, frumentator publicus.
Σιτόνια. munus erat publicum, quod obibant οἱ σιτόναι.
ΣΙΦ. ΣΙΩ.
Σιφίω. μ. ἄσω. π. ωκα. excæco. actiuum, accusatiuo iungitur.
Σιφίλος. β. ὄ. cōtumelia, μωμός, ψόγος, μίμψις.
Σιφίλος. οὐ. ὄ. turpis, ridiculus.
Σιφίλωειν. exhibere, explorare.
Σιφίλω. μ. ἄσω. π. ακα. nimis accuratè carmineutor, dictum à Philoxeno Siphnio. Alij ad Siphniorum mores referre malunt scuriles & procaces, ut sit σιφινώειν subsannare, & digito ostendere, digito nates attricare, & ut habet prouerbium, medium unguem ostendere. Ab insula Siphno dedit Suid. sicut à Lesbo λεσβιάειν, à Creta κρητιάειν.
Σιφονες. οί. siphones, tibiæ seu tubi dicuntur à sono uocis, si, si, si, unde illud Iuuenalis:

Effigiemq; deæ longis siphonibus implent.
Σιωπῶ. μ. ἄσω. π. ακα. taceo. neutrum, accusatiuo iungitur.
Σιωπή. ης. ἢ. silentium.
Σιωπηρός. καί.
Σιωπηρός. οὐ. ὄ. taciturnus.
Τὸ Σ μὲν Ἔ Κ.
ΣΚάλο. μ. ἄσω. π. ακα. claudio, flecto, inclino. neutrum absolutum.
Σκαί. ἢ. Scææ portæ dictæ, quod in sinistra parte urbis sint, à σκαός, uel à Scæo opifice, uel quod Troianis sinistrae fuerint: per eas enim receptus equus ligneus exitium eis intulit.
Σκαός. οὐ. ὄ. sinister, indoctus, imperitus, rudis ad discendum, ferox, ineptus, rusticus, inscitus, improbus, sæuus. huic opponitur δεξιός.
Σκαότης. ητος. ἢ. fatuitas, ruditas, stupor, imperitia, feritas.
Σκαρό. μ. ἄρω. tripudio, salio. neut. absolutū.
Σκαορέω. μ. ἄσω. π. ακα. κρηνορέω.
Σκαορία. ας. ἢ. dolus, malitia.
Σκαοθήρα. coire.
Σκαοθυρεμα. ατος. τὸ. ἢ.
Σκαοθυρεμάτιον. ludicum, umbra, phantasia, doctrina exilis. Aristoph. Neph. σκαοθυρεμάτια τινα μιμρά μανθάνω, in Socratem qui res nihili doceret.
Σκαλασις. sarritio.
Σκαλέας. instrumentum, mensura terræ.
Σκαλευμα. ατος. τὸ. effossio.
Σκαλέω. ἰος. ὄ. fossor, qui farculo operatur.
Σκαλέω. μ. ἄσω. π. ευκα. fodio, incido, pedibus tero ut gallina terram, neut. absolutum.
Σκαληνός. οὐ. ὄ. numerus dispar, figura geometrica instar scalæ, obliquus, curuus, habens multos angulos.
Σκαλίω. μ. ἴσω. π. ακα. fodio. neutrum, accusatiuo iungitur.
Σκαλός. ἰδος. ἢ. farculum.
Σκαλλω. μ. ἄρω. π. ακα. fodio, sarrio. neut. absolutū.
Σκαλμη. ης. ἢ. gladius Tracicus.
Σκαλμός. οὐ. ὄ. lignum cui alligatur remus, quod & Latine scalmus uocatur.
Σκαλόψ. σπος. ὄ. talpa.
Σκαμβός. οὐ. ὄ. paruus, curuus.
Σκαμμα. ατος. τὸ. fossio, cauea ludorum.
Σκαμμαῖον. οὐ. τὸ. liquor collectus ex herba scammonia.
Σκαμμωνίτις οἶνος. ex scammonia cōfectū uinū.
Σκαυδαλυρα. ἔ. ligna incurua laqueorum, quibus

quibus ferè incidentes detinentur. Ἐπίπτεται
 ἡ πῶν παρὰ τὸν ἄριστον. Aristoph. Acharn. ἡ δὲ ἀνελε
 ἡ ἡσας ἔρωτα στανδάλιθι ἰσὸς ἔπῳν, ubi ad ser
 monis aculeos accommodat Comicus.
 Στανδάλιθι. offendiculum patior.
 Στανδάλιζω. μ. ἰσω. π. ἡσ. scandalizo, offendo.
 ἀδίτιον, accusatiuo iungitur.
 Στανδάλιον. σ. τὸ. scandalum, offensio, offens
 diculum : à ruina dictum, quòd occasio sit
 cadendi, si quid obstat eunti, & στανδάλιζω, clau
 dico, quòd claudus inflectens se, uideatur
 tendere ad ruinam.
 Στανδάλια. ας. ἡ. genus galeæ, & nomè urbis.
 Στανδάλιξ. ἡσ. ὁ. herba scanaria Latine, olus
 syluestre, unde Euripides στανδάλιον ὀλῆς, qd
 eius mater scandices uenditasset, dicebat.
 Σταντανίς. ἔος. ὁ. fossor.
 Σταντανίς. ἡσ. ἡ. uas concauum, fossa, sarculū,
 διπύλιον.
 Σταντήρ. ἡσ. ὁ. fossor.
 Σταντήριον. μ. ἄψω. π. ἀψα. fodio, neutrum, accus
 satiio iungitur.
 Στανθός. σ. ἡ. fullo, insectum quoddam.
 Στανθραμυτι. coniuentibus oculis.
 Στανθραμυτιοί. οί. quibus oculi nimirū cōniuent.
 Στανθραμυτιώ. καὶ
 Στανθραμυτιώ. μ. ἄψω. π. ἡσ. frequēter claudio,
 & aperio oculos, coniuueo, πυνθός βλεφαρ
 ρίω, id est nictor, τὸ στανθραμυτιώ τὸν ὀφθαλ
 μόν. Significat etiā adnictor mulieri, oculus
 inuito & prouoco.
 Στανθρίω. μ. ἰσω. π. ἡσ. salto.
 Στανθρίσασαι. perfuntoriè quippiā agere,
 neq; admodum exactè.
 Στανθρός. ὄ. ὁ. agilitas, pes seu basis, cursus.
 Στανθρύνω. μ. εἰσω. leuiter & umbris tantum
 imaginem delinio.
 Στανθρισμός. ὄ. ὁ. delineatio prima picturæ,
 & σιογραψία quædam, perfuntoriū, & pa
 rum accuratum factū, ac ueluti σιαρισμός.
 Στανθριον. σ. τὸ. farmentū, stipula, τὸ φεράνον.
 Στανθρον. ὄ. τὸ. merda.
 Στανθροφάγος. σ. ὁ. merdam comedens, medi
 corum epitheton apud Aristoph.
 Στανθρον. σ. τὸ. matula, uas, sarculum, paruū
 nauigium. idem στανθριον. Erasmus putat
 ligonem uertendum esse ut sit deductū ἀπὸ
 τῶν στανθριον, id est fodendo.
 Στανθρύσμα. scaphis necor, quale torquendi
 genus habes apud Plutarchum in uita Ar
 toxerxis.
 Στανθρῆ. ἡσ. ἡ. στανθρεία. effossio.

Στανθρῆ. ἡσ. ἡ. concauum uas, peluis, lembus
 similis cyatho, scapha.
 Στανθρῆρος. σ. ὁ. scapham ferens, homo alle
 nus: nam ἡ Panathenæis scaphas ferebāt.
 Στανθρίδιον. σ. τὸ. parua nauis. Lucianus tamē
 dixit μικρὸν στανθρίδιον.
 Στανθριον. σ. τὸ. scaphiū, tonsuræ genus, lentiz
 cula, uas æneū in quo stili in medio siti pro
 ceritas horarum ductus discriminabat. ἀσ
 gura dictum, ut testatur Plinius, & Celsus.
 Dioscoridi uidetur id esse quod discus, un
 de lenticularis figura.
 Στανθρίς. ἰδὸς. ἡ. scyphus.
 Στανθρός. ἔος. τὸ. fossio, concauitas, nauis, nau
 uigium.
 Στανθροαδής. ἔος. ὁ. ἡ. similis scaphæ.
 Σ Κ Ε.
 Στανθρῶ. μ. ἄσω. π. ἡσ. ἡ. ἡ. dissipo, dispergo, conturbo, irritū
 facio, actiuum, accusatiuo iungitur.
 Στανθρῶ. μ. ἄσω. π. ἡσ. ἡ. ἡ. ex tempore ago, scribo.
 Στανθρῶ. μ. ἄσω. π. ἡσ. ἡ. ἡ. res rudis & extemporalis,
 Στανθρῶ. μ. ἄσω. π. ἡσ. ἡ. ἡ. dissipatio.
 Στανθρῶ. μ. ἄσω. π. ἡσ. ἡ. ἡ. dissipabilis.
 Στανθρῶ. μ. ἄσω. π. ἡσ. ἡ. ἡ. exactus, diligens, ἀκριβής.
 Στανθρῶ. μ. ἄσω. π. ἡσ. ἡ. ἡ. arefacio, assiccio, apud Dioscor.
 Στανθρῶ. μ. ἄσω. π. ἡσ. ἡ. ἡ. offensus, aridus, defunctus qui
 exaruit, hoc est cadauer assiccatum.
 Στανθρῶ. μ. ἄσω. π. ἡσ. ἡ. ἡ. supplanto.
 Στανθρῶ. μ. ἄσω. π. ἡσ. ἡ. ἡ. attenuo, sicco, ξηραίνω.
 Στανθρῶ. μ. ἄσω. π. ἡσ. ἡ. ἡ. crus, brachiū. Cælius annos
 tat significare totum illud quod consurgit
 ex crure, spyro & pede.
 Στανθρῶ. μ. ἄσω. π. ἡσ. ἡ. ἡ. καὶ
 Στανθρῶ. μ. ἄσω. π. ἡσ. ἡ. ἡ. consilium, commentatio, διάνοια.
 Στανθρῶ. μ. ἄσω. π. ἡσ. ἡ. ἡ. cooperio, protego. ἀ
 ctiuum, accus. iungitur.
 Στανθρῶ. μ. ἄσω. π. ἡσ. ἡ. ἡ. agrifossiones.
 Στανθρῶ. μ. ἄσω. π. ἡσ. ἡ. ἡ. tegmen.
 Στανθρῶ. μ. ἄσω. π. ἡσ. ἡ. ἡ. securi percutere.
 Στανθρῶ. μ. ἄσω. π. ἡσ. ἡ. ἡ. fractura caluæ in duas par
 teis.
 Στανθρῶ. μ. ἄσω. π. ἡσ. ἡ. ἡ. a scia, securis utrinq; scindēs,
 tegmen laneum.
 Στανθρῶ. μ. ἄσω. π. ἡσ. ἡ. ἡ. tegmen, στανθρῶ.
 Στανθρῶ. μ. ἄσω. π. ἡσ. ἡ. ἡ. uelamen, protectio.
 Στανθρῶ. μ. ἄσω. π. ἡσ. ἡ. ἡ. defenfaculum.
 Στανθρῶ. μ. ἄσω. π. ἡσ. ἡ. ἡ. protector.
 Στανθρῶ. μ. ἄσω. π. ἡσ. ἡ. ἡ. tegens.
 Στανθρῶ. μ. ἄσω. π. ἡσ. ἡ. ἡ. tegmen, protectio.
 Στανθρῶ. μ. ἄσω. π. ἡσ. ἡ. ἡ. est consideratrix secta illorum, qui
 semper

semper assensum retinebant, semper se du
 bitare præ se ferentes. Vide Gellium.
 Στανθρῶ. μ. ἄσω. π. ἡσ. ἡ. ἡ. cōsiderator, qui semper assen
 sum retinet.
 Στανθρῶ. μ. ἄσω. π. ἡσ. ἡ. ἡ. considero, depen
 sens, accusatiuo iungitur.
 Στανθρῶ. μ. ἄσω. π. ἡσ. ἡ. ἡ. tego, munio.
 Στανθρῶ. μ. ἄσω. π. ἡσ. ἡ. ἡ. conuicium.
 Στανθρῶ. μ. ἄσω. π. ἡσ. ἡ. ἡ. conuicior, λοιδορῶ.
 Στανθρῶ. μ. ἄσω. π. ἡσ. ἡ. ἡ. impostr. conuiciator.
 Στανθρῶ. μ. ἄσω. π. ἡσ. ἡ. ἡ. sarcinæ.
 Στανθρῶ. μ. ἄσω. π. ἡσ. ἡ. ἡ. sarcinas colligo, refero, sarcinas
 & uasa ueho, conuaso.
 Στανθρῶ. μ. ἄσω. π. ἡσ. ἡ. ἡ. ornor. Accipitur etiā pro στανθρῶ.
 Στανθρῶ. μ. ἄσω. π. ἡσ. ἡ. ἡ. paro, cōdo, efficio, ap
 paro, compono. Est etiā uestio, cultu com
 pono & induo, armisq; contego, actiuū,
 accusatiuo iungitur.
 Στανθρῶ. μ. ἄσω. π. ἡσ. ἡ. ἡ. ἐπιπέτα. ἡ. ἡ. ἀποθετα, uasa usus non quotidiani, ut ore
 namentum domus, quod differt ab instru
 mento, hoc est, ἐπιπέτα ἀποθετα στανθρῶ.
 Accipitur pro armētario, atq; reposito
 riio utensilium.
 Στανθρῶ. μ. ἄσω. π. ἡσ. ἡ. ἡ. uasculum, parua suppellex,
 utensilis res.
 Στανθρῶ. μ. ἄσω. π. ἡσ. ἡ. ἡ. compositio, cōditura. Est etiā con
 ditio & apparatus ciborū, condimentum.
 Στανθρῶ. μ. ἄσω. π. ἡσ. ἡ. ἡ. fictio, factitius, compositus
 apud Platonē pro eo quod opificio cōstat
 Στανθρῶ. μ. ἄσω. π. ἡσ. ἡ. ἡ. sarcina.
 Στανθρῶ. μ. ἄσω. π. ἡσ. ἡ. ἡ. habitus, apparatus, cultus, gesta
 men, ut σολή & παυσολία. Et armatura. Itē
 armamenta nauis, uel instrumentum nau
 ticum, quia στανθρῶ significat instrumentum,
 ut ἐπιπέτα στανθρῶ, hoc est ἐπιπέτα τὰ ἐπιπέτα.
 τὰ ἐπιπέτα ἐπιπέτα, auctore Polluce.
 Στανθρῶ. μ. ἄσω. π. ἡσ. ἡ. ἡ. apud Plutarch. pro habitu sce
 nico, hoc est pro instrumento scenico, & cul
 tu apparatusq; scenicorum.
 Στανθρῶ. μ. ἄσω. π. ἡσ. ἡ. ἡ. instructus sum & exornatus gē
 mis, & alijs rebus preciosis. Accipitur pro
 suo actiuo.
 Στανθρῶ. μ. ἄσω. π. ἡσ. ἡ. ἡ. instruo, armo apud Plutarchū. &
 fabricor, ἐπιπέτα στανθρῶ.
 Στανθρῶ. μ. ἄσω. π. ἡσ. ἡ. ἡ. uas quodcunque, quo diuis
 tensile. claria.
 Στανθρῶ. μ. ἄσω. π. ἡσ. ἡ. ἡ. iumenta sarcinaria & clitel
 Στανθρῶ. μ. ἄσω. π. ἡσ. ἡ. ἡ. feror tanquam sarcina, uel sar
 cina mea gestatur. Et est militum, qui calo
 nibus & iumentis sarcinarijs utuntur. Plu
 tarchus: ἐξήλαυνε δὲ χιλίους στανθρῶ.
 Στανθρῶ. μ. ἄσω. π. ἡσ. ἡ. ἡ. fero sarcinas: calo
 num est & iumentorum. neut. absolutum.
 Στανθρῶ. μ. ἄσω. π. ἡσ. ἡ. ἡ. phalangæ, quibus baluli ferenz
 dis oneribus utuntur.
 Στανθρῶ. μ. ἄσω. π. ἡσ. ἡ. ἡ. impedimentum exerci
 tus & sarcina.
 Στανθρῶ. μ. ἄσω. π. ἡσ. ἡ. ἡ. ferens sarcinas in exercitu,
 lixa, calo. Thucyd. lib. δ'. ψιλῶν δὲ ἐπιπέτα
 φεράων πολλὸν ἀριθμὸς.
 Στανθρῶ. μ. ἄσω. π. ἡσ. ἡ. ἡ. custodio sarcinas.
 Στανθρῶ. μ. ἄσω. π. ἡσ. ἡ. ἡ. dispono, prepa
 ro. Et idem ferè quod στανθρῶ, id est,
 struo, molior, capto, ἐπιπέτα, contechnor,
 incepta insidiosia suscipio, atq; adior, ad
 orno, machinor. Cicero telā texere, & ors
 diri telam dicit. Plautus:
 Exorsa hæc tela non malè omnino est mihi.
 Capitur tamen passiuè etiam ἡστανθρῶ
 nos pro stūto, & imposturæ plenus. Est etiā
 fatago, perscrutor, & excutio omnia saga
 citer & curiosè, & prædonū more. Et στανθρῶ
 ρούμπος, captator etiam & qui imminet oc
 casioni prædæ & intentus est, instansq; cur
 sto dum negligentia. Accipitur tamen ali
 quando in bonam partem pro tracto, mol
 lior, & fatago. Et dicitur ἀπὸ τῶν στανθρῶ φ
 λακῶν, οἰονεὶ τὰ στανθρῶ. Vide plura in cōs
 mentarijs Budæi.
 Στανθρῶ. μ. ἄσω. π. ἡσ. ἡ. ἡ. commentum, insidiaz, ins
 sidiosa molitio, & fraudulentia rerū machi
 natio, molimen fraudulentū & captiosum.
 Στανθρῶ. μ. ἄσω. π. ἡσ. ἡ. ἡ. idem quod στανθρῶ, & casu
 mniosa actio, quadruplatoria perscrutaz
 tio. Significat etiam ἐπιπέτα φηλακῶν καὶ
 ἐρευνα, hoc est curiosam, delatoriāq; obs
 ertationem & custodiam, quod etiam ins
 terdum in bonam partem accipitur. Est et
 tiam uehemens occupatio circa aliquid &
 delectatio.
 Στανθρῶ. μ. ἄσω. π. ἡσ. ἡ. ἡ. compositus.
 Στανθρῶ. μ. ἄσω. π. ἡσ. ἡ. ἡ. cōsideratio, cōsiliū, deliberatio.
 Σ Κ Η.
 Στανθρῶ. μ. ἄσω. π. ἡσ. ἡ. ἡ. incumbo.
 Στανθρῶ. μ. ἄσω. π. ἡσ. ἡ. ἡ. scena, & ea theatri portio, quæ ins
 ter duo cornua pertenditur: tentoriū, quod
 ab rusticis in umbrationis causa excitari so
 litum erat: tabernaculum. Item frans, orna
 tus tragicus.
 Στανθρῶ. μ. ἄσω. π. ἡσ. ἡ. ἡ. antiquiores Latini attegias uocarūt.
 Iuuenal. dirue mauors attegias, &c. Vide
 Coel. lib. v. cap. viij.

Σκηνόμακ. καὶ
 Σκηνόμακ. καὶ
 Σκηνίω. τὸ σκηνῶ.
 Σκηνόβου. ε. τὸ. tabernaculum.
 Σκηνικός. οὐ. δ. scenicos agones exercens.
 Σκηνόβαττομα. in profcenii in comœdia pro
 deo.
 Σκηνόβαττο. peruulgo, traduco, omnium ocu
 lis expono, infamo.
 Σκηνόγραφία. ἡ. est frontis & laterū absceden
 tium adumbratio ad circiniq̄ cœtrum om
 nium linearum responsus. Plutarch. ταυτὲ
 πρᾶγμα τῶν τραγῳδιῶν ὄντα καὶ σκηνόγραφιᾶν.
 omnes res dignæ tragœdia & scena.
 Σκηνόγραφος. futor tabernaculorum.
 Σκηνόμακ. τὸ σκηνῶ.
 Σκηνόπηγία. ἡ. scenophegia, celebritas est He
 braeorum, quam sub tentorijs in solitudine
 celebrabāt, mensis pomis omnifariā onuz
 flis, liberati per Moſen de seruitute Aegy
 ptuaca. dicta à σκηνῆ & πῆρυμι, hoc est à fi
 gendis tabernaculis. Latini aspirationem
 addunt, nescio qua de causa. Σκηνόπηγία
 quoq̄ ab Aristotele dicitur nidi constitutio
 illa, quam miro ingenio excogitant hiru
 dines implicito festucis luto ad lutariæ par
 teationis normam, quæ ἀχρῶσις appellat
 tur. Cœl. lib. iij. cap. xv.
 Σκηνόποιος. ας. ἡ. locatio tentoriorum.
 Σκηνόποιός. ὅ. δ. tentorij artifex, auleorum tes
 ktor.
 Σκηνόποισμα. καὶ
 Σκηνόποισ. tabernaculum excito, domum fas
 cio & coagmento, in tentorijs moror.
 Σκηνόρῥάφος. ε. δ. futor, coriarius, δ δέσματτα
 συνῥῥάφη. Suidas.
 Σκηνός. εος. τὸ. habitatio, tabernaculum, ten
 torium.
 Σκηνός. μ. ἰσω. π. κια. habito, contubernor,
 cœstra metor, pono tentoriū. Sunt qui σκην
 νείν ἀπὸ τῶν τεσσῶν scribant esse quàm σκηνόβου.
 neutrum absolutum.
 Σκηνόθριον. ε. tugurium.
 Σκηνώτης. οὐ. δ. qui in tabernaculis agit.
 Σκηνώμακ. απὸ. τὸ. habitaculum, tentorium, ta
 bernaculum.
 Σκηπάτιον. ε. τὸ. sceptrum, baculus.
 Σκηπτομα. μ. ἰψομα. π. κια. fingo, simulo, in
 hæreo, incumbo, causificor.
 Σκηπός. οὐ. δ. fulmen uiolentum.
 Σκηπτόχος. ε. δ. sceptriger.
 Σκηπτρον. ε. τὸ. sceptrum, quod signum erat

imperij, siue regni, quale Agamœnoni daz
 tur late imperitātī: Orationis item symbo
 lum, quale concionator Telemachus dicit
 tur habere: Iustitiæ quoq̄, quod Achilli da
 tur, qui iniuriā affectus per sceptrum, uelut
 iustitiæ symbolū, iurat. Capitur quandoq̄
 pro uili baculo, cui innititur, ἀπὸ τῆς σκηνῆς
 addito ε. quod & sine ε σκηνῆρον inuenitur.
 Σκηπτοφῶρος. ε. δ. rex, sceptrifer, regis epithetō.
 Σκηπτο. μ. ἰψο. π. κια. fulmino, irruo, occasio
 nem inuenio, innitor.
 Σκηπαρ. κιος. δ. baculus, scipio, ῥόπαλον.
 Σκηπτομα. inuitor.
 Σκηπτός. εος. ἡ. fictio, πρῶτα σκῆψις, fictum refugij,
 tentamentum Politia. μελέτη, cōmentum.
 Σ Κ Ι.
 Σκιά. ἄς. ἡ. umbra.
 Σκιάγραφα. adumbratio.
 Σκιάγράφος. qui rem adumbrat.
 Σκιάγραφῶ. adumbro, hoc est rem non solidā
 exprimo, sed per umbram ædo, ac fallaci
 simulachro repræsentō, quales sunt imagi
 nes picturæ umbratilis, quod & ὑπογραφήν
 & ὑποτυπῶν dicitur.
 Σκιάδα. rami prægr andes umbrā facientes.
 Σκιάδια. σκηνόπηγία. est autem locus ἐν ᾧ τὰ μα
 ρακὰ κίονα θίξεται.
 Σκιάδιον. ε. τὸ. umbella, rotundum illud ue
 luti pedamentum in herbis, ut in aniso, &
 sceniculo.
 Σκιάζω. inumbro, tego, obumbro.
 Σκιάθρας. quasi dicas umbræ indagator, in
 strumentum gnomicon est, quo etiā archi
 tecti metandis urbibus utebantur.
 Σκιάουα. ας. umbra piscis.
 Σκιαμαχία. μ. ἰσω. π. κια. pugno cum umbra,
 umbratili certamine depugno. quod faci
 unt ij qui secum ipsi pugnā meditantēs ne
 mine repugnante cōcertant. Plato quodā
 loco usus esse uidetur pro inaniter depu
 gnare, quasi τῶν σκιάμαχίῶν, alludēs ad
 prouerbiū, τῶν ὄντων σκιάς. Apud Plutar
 chum est pro inaniter brachia iactare, quas
 ἰσῆς cum umbra digladiari, aut depugna
 re. neutrum absolutum.
 Σκιαμαχίσας. κιος. δ. crebris iactibus aërem ina
 nem feriens.
 Σκιάμαχία. ας. ἡ. umbratilis armorum medi
 tatio, genus leuioris exercitationis, uelut
 pilarū lusus, uulgo scrimia: umbratilis pug
 na, quæ etiam in prouerbiū de ijs, quæ
 fieri nequeunt, abiit. Plutarchus elegantē
 scribendi

scribendi studium, quo garriendi prurium
 sedari posse putat, σκιομαχίαν nūcupat.
 Σκιάσμα. απὸ. τὸ. umbra, umbratio.
 Σκιάστροφῶμα. σκιάστροφῶμα.
 Σκιάσφία. uita umbratilis: cum quis in um
 bra degit semper.
 Σκιάστροφῶμα. μ. ἰσω. π. κια. nutritor in um
 bra, in umbraculis dego, in solē non proz
 deo. dicit & τῶν ὄντων ὑδρατῶν, ijsq̄ qui
 in delicijs umbraculorum assueti, aduri à
 sole nolunt. Dicitur & uoce actiua ἰσιαστρο
 φῶν, ἀντι τῶ ἰσιαστροφῆμῆος. Vide cōmen
 taria Budæi.
 Σκιδιον. ε. τὸ. assula.
 Σκιδισμα. spargor.
 Σκιδρός. οὐ. δ. umbrosus.
 Σκιδαιός. ὅ. δ. piscis, qui alio nomine trachu
 rus appellatur.
 Σκιδροπᾶς. τὸ πρῶτον, demittit uultum.
 Σκιδρα. κς. ἡ. scilla, herbæ genus.
 Σκιδρόζω. μ. ἰσω. π. κια. claudico.
 Σκιδρός. οὐ. δ. loripes.
 Σκιδροζω. medium ostendere digitum, quo
 summus contempus significatur. Fuit enī
 prisci moris, ut si quos floccipenderent, aut
 insigni contumelia, uel deformi conuicio
 afficerent, id obiectu mediij digiti protenti,
 non autē compressi, denotarent, quod Gre
 ci σκιδροζω dixerunt. σκιδροζω enim præ
 tentare est digito, an gallinæ oua concepe
 rint. Alexand. Neapolit. libro quarto, cas
 pite xxvi.
 Σκιδρο. Scipio.
 Σκιδρος. οδος. δ. scabellum, lectus humilis &
 mutilus, κραββάτιον, grabatum.
 Σκιδρο. μ. ἰψο. π. κια. figo, innitor, actiuū,
 accusatiuo iungitur.
 Σκιδρός. οὐ. δ. instrumentum musicum.
 Σκιδροζω. ε. δ. assula, fragmentum, minu
 tum quod à pennis raditur. scribitur & σκιν
 δροζω: pro nugis & quisquilijs capitur ap
 ud Aristophanem.
 Σκιδροζω. medio digito nasum ferire.
 Σκιδροζω. calcitro, λαμπίζω.
 Σκιδροφία. ας. ἡ. prior designatio, lineamen
 tum primūm picturæ.
 Σκιδρος. κιος. δ. amplam umbram faciens, ob
 scurus, opacus.
 Σκιδροζω. τὰ. instrumenta quædam mathema
 tica sunt, Plutarch. in uita Marcel.
 Σκιδροζω. τὸ. locus captadē umbræ idoneus.
 Σκιομαχία. umbratile certamen.

Σκιδρος. ε. δ. sciurus, animalculū quod cau
 da sibi umbram facit.
 Σκιδρο. inumbrabantur.
 Σκιδρός. οὐ. δ. sordidus, auarus.
 Σκιδροσις. ιος. ἡ. baculus. idē σκιδρον, radius.
 Σκιδρός. οὐ. assula. Vitur Vitruui. scilicet pro
 fragmentis quæ marmorarij ex operibus
 deijciunt.
 Σκιδροζω. κιος. δ. Martius mensis.
 Σκιδρα. terra alba ut gypsus, ἢ σκιδρος, Suid.
 Σκιδρος. ε. δ. durities, dura hepatis dispositio,
 affectio in aliqua muliebrum locorū par
 te facta, quæ tactui non cedit, inæqualiter
 tumet, & sine dolore plerunq̄ est.
 Σκιδροζω. obdurescunt.
 Σκιδροζω. εος. δ. ἡ. durus, aridus.
 Σκιδροζω. κιος. δ. induratus, qui fecit callū.
 Σκιδροζω. απὸ. τὸ. duritia, & morbus iecino
 ris intolerabilis. Sunt autem σκιδροζω, &
 σκιδροι duritiæ, aliæ quidem insanabiles, &
 quæ loco sensum adimunt, aliæ uerò quæ
 uetustiores faciunt.
 Σκιδροζω. μ. ἰσω. π. κια. exulto, salio, salto, in
 sulto, neutrum absolutum.
 Σκιδροζω. απὸ. τὸ. lasciuia, saltatio.
 Σκιδροζω. οὐ. δ. petulcus, id est saltator.
 Σκιδρον. κιος. δ. Sciron uentus, qui & Caurus
 ab Atheniensibus dicitur, quoniam spirat
 à faxis quæ Sciron latro incoluit, quē The
 feus interemit.
 Σκιδρο. οί. apud Aristophanem nihil homi
 nes & mali, οί ἐν τῆς, σκιδροί.
 Σκιδρος. εος. τὸ. gladius apud Aeoles.
 Σ Κ Λ.
 Σκιδω. areo.
 Σκιδροζω. dure tracto, duriter exerceo, dur
 re & illiberaliter, ac minimē indulgenter
 educo.
 Σκιδροζω. κιος. δ. σκιδροζω. κιος.
 Σκιδροζω. crusta intacta.
 Σκιδροζω. κιος. ἡ. duritia cordis.
 Σκιδροζω. κιος. libelli qui ob cærx duritiē
 difficulter inscribuntur, diu autem quæ in
 scripta sunt, retinent. Vide Suidam.
 Σκιδροζω. κιος. laborans duritie uentris.
 Σκιδρος. οὐ. δ. durus, strigosus. Capitur pro
 rudi, crasso, & aspero.
 Σκιδροζω. durities, ruditas.
 Σκιδροζω. κιος. δ. duræ certuicis. Lucas in
 Actis.
 Σκιδροζω. τὰ. quibus duri pili.
 Σκιδροζω. κιος. morbus oculi, quando præ
 Mm iij duritie

Τὸ Σ μετὰ τῷ Κ

Συντι. μ. ἢ. ἢ. ars coriaria.
Συντινος. ου. δ. coriaceus.
Συντοδέψω. μ. ἢ. ἢ. π. ἢ. ἢ. tingo pelles. neutr.
abfolu. u. n.
Συντοδέψω. ε. δ. ἢ.
Συντοδέψω. ἢ. δ. tingens & subigens pelles.
Συντω. εος. τὸ. corium.
Συντοτομέω. μ. ἢ. ἢ. π. ἢ. ἢ. exerceo artem inci-
dendi corium. neutrum abfolutum.
Συντοτομηνή. ἢ. ἢ. ars futoria.
Συντοτόμος. ε. δ. incisor corij.
Συντάδης. εος. δ. al ueo tumens.
Συνφός. ου. δ. scyphus.

Σ Κ Ο.

Σωλιμυζόντες μύουροι. pulsus uermiculantes
id est, qui minuuntur.
Σωλιμυρορ. ε. τὸ. uermiculus.
Σωλιμυρόβρωτων. ε. δ. à uermibus exefus. Lucas
in Actis.
Σωλιμυροειδής. εος. δ. uermiformis.
Σωλιμυρόδω. uermiculari: id fit cū enatis uer-
miculis fegetes & arbores infestantur. In
præcedentibus per o in prima syllaba scri-
ptum erat, sicut & alia nonnulla.
Σωλίμηξ. ἢ. ἢ. uermis.
Σωλιμυροτόμα. τὰ. quæ uermem pariunt.
Σωλόρ. ε. τὸ. impedimentum in itinere, scan-
dalum, offendiculum.
Σωλόρ. ου. δ. palus, spina, quod & σωλόρ δι-
citur. Et Scolus urbs Bœotix.
Σωλόμμα. ατω. τὸ. cauillum, sales, disterium,
falsè dictum.
Σωμάτιορ. ε. τὸ. cauillum.
Σωόπες. οί. bubones, aues nocturnę putantur
esse è genere noctuarum. asiones, quarum
alterum genus ἀεισκώπες nominatur: sem-
passiones quoque utroque uocabulo com-
posito.
Σωόπης. ε. δ. cauillator, derisor.
Σωόπιμός. ἢ. δ. cauillis ualens.
Σωόπιδαι. οί. qui cauillis & scōmatibus gau-
dent, φιλοσοφώμονες. Vide Suidam.
Σωόπῳ. μ. ἢ. ἢ. π. ἢ. ἢ. cauillor, sales dico, di-
cteria iacio, cū accusatiuo. frequentius taz-
men mediante præpositione εἰς.
Σωόρ. τὸ. σκατός. merda.
Σωόρτα. ε. ἢ. scoria, feces metalli.

Τὸ Σ μετὰ τῷ Μ.

Σμαράγδος. ε. δ. smaragdus.
Σμαράγδα. μ. ἢ. ἢ. π. ἢ. ἢ. resono, strido,
crepo. neutrum abfolutum.

ἢ τῷ Μ.

Σμαράγδα. pro μαράγδα, luceo, splendeo.
Σμαρίς. ἰδός. ἢ. genus puilli piscis, quidā Mæ-
nidas esse putant.
Σμελιόρ. ου. τὸ. culter est futorius, quo corij
scinditur. Vtitur hoc uocabulo Lucianus
in Gallo.
Σμερδαλιός. ε. τὸ. terribilis, horrendus, formi-
dandus.
Σμερδνός. ἢ. ἢ. terribiliter.
Σμερδνός. ἢ. δ. terribilis, horrendus.
Σμερδνός. εος. τὸ. robur, impetus.
Σμήγμα. ατω. τὸ. sapo, smegma, σμήλη.
Σμμητιμός. ἢ. δ. habens uim abstergendi pur-
gandiq.
Σμήλη. ἢ. ἢ. sapo, smegma, qđ purgat, à σμῆ-
λω sic dictum.
Σμηλακίω. μ. ἢ. ἢ. π. ἢ. ἢ. loquor, φωνῶ.
Σμνιόρ. ου. τὸ. propolis, id est, cera durior.
Σμνηομόρ. ε. δ. apiarius.
Σμῆνος. εος. τὸ. aluere, apiarium, examen.
Σμῆξις. ἰος. ἢ. purgatio.
Σμῆρινθος. ε. δ. funiculus, & auis genus.
Σμῆχω. μ. ἢ. ἢ. π. ἢ. ἢ. abstergo, purgo, actiui
accusatiuo iungitur.
Σμυρολογία. ἢ. turpis parsum onia, sordes, par-
citas.
Σμυρολογουμαι. anxie nimium minutissima
quæq. inquirō, anxie & scrupulose circa ui-
lia & spernenda occupor, de aspernabili-
bus laboro, uel accurate disputo.
Σμυρολόγος. auarè, perparcè, tenaciter.
Σμυροπέπεια. ε. ἢ. humilitas.
Σμυροπεπέης. εος. δ. ἢ. humilis.
Σμυρός. οὔ. δ. paruus.
Σμυρότης. ἢ. ἢ. paruitas.
Σμυρένω. μ. ἢ. ἢ. imminuo, actiuum, accusa-
tiuo iungitur.
Σμυρέματς. τὰ. rasuræ quę scalpello abradun-
tur, διαγλήματς.
Σμύλαξ. ανος. δ. hæderæ genus.
Σμύλη. ἢ. ἢ. cœlum, δεινός, scalpellum, culter
futorius, medicum ferrum.
Σμύλιόρ. culter futorius quo corium inciditur.
Σμύνθα. ἢ. ἢ. mus domesticus, lingua Cre-
tensium.
Σμυνθέος. εος. δ. cognomen est Apollinis à lo-
co ubi colebatur.
Σμύνθη. ἢ. ἢ. dolabra, uel bidens, aut ligo.
Σμύγερος. ου. δ. durus, malus, insidiator, σκω-
μός, ἐπίθουλος, μοχθηρός.
Σμόςος. ου. δ. difficilis, terribilis, tristis. Est &
proprium nomen, Suid.

Σμοροδός.

Τὸ Σ μετὰ τῷ Ο.

Σμοροδός. μ. ἢ. ἢ. π. ἢ. ἢ. mulieres orno.
Σμορδα. μ. ἢ. ἢ. π. ἢ. ἢ. coëo, συνουσιάζω.
Σμυρόρ. ἢ. τὸ. laboriosum & turpe.
Σμυρόρ. ἢ. δ. candens ferrum, pro μυδροός.
Σμύρα. ἢ. ἢ. myrrha.
Σμυρήσ. ἢ. ἢ. emulor myrrham.
Σμύρομαι. μ. ἢ. ἢ. π. ἢ. ἢ. ardeo. deponēs,
abfolutum.
Σμύρω. μ. ἢ. ἢ. π. ἢ. ἢ. comburo, corumpo.
actiuum.
Σμύρξ. ἢ. ἢ. uibex, liuor ex percussione.
Σμύρη. ἢ. ἢ. conuiciari.

Τὸ Σ μετὰ τῷ Ο.

Σοβάδες. ἢ. petulcæ, & persequētes mez-
retices, insanæ, superbæ, instabiles.
Σοβαρομαι. μ. ἢ. ἢ. π. ἢ. ἢ. insolesco, &
cum fastu aliquid ago.
Σοβάρος. ἢ. δ. arrogans, seuerus, uenustus, su-
perbus, elatus, audax, sibi placēs, ἀθάρθης,
diues, μέγα φρονών, uenditator & ostentat-
or fastuq. præditus. Dicitur qui uultu &
incessu tumore animi & arrogantiam præ-
ferat. à σοβῆρ, quod alios repellat ac fas-
tidiat. Vide plura in Hefychio, & Suida.
Σοβαρός. magnificè, studiose, diligenter, ἐντι-
μῶς, σπουδαίως, Suid.
Σοβάς. superbus, instabilis.
Σοβίωμαι. consterno & turbulenter incedo, tur-
bide me infero. Vnde σισοβιμίνος, τεταρα-
σμένος, turbidus, consternatus & impotens
animi.
Σοβίω. μ. ἢ. ἢ. π. ἢ. ἢ. improbe ingredior & obs-
uios summo uo, & dicitur ἀπὸ τῷ σέβω.
Est etiam executio & abigo, & expello, inse-
quor, moueo, actiui, accusatiuo iungit.
Σοβῶ. mufcarium caudæ equinæ.
Σοβῶ. compesco, cogo gregem, ταρατών.
Σόχρος. sonchus, scariola, pimpinella.
Σόχρ. δ. loquax, arrogans, calumniator, ψι-
θυρός, ἀλάζωρ, διαβολος.
Σοῦ. tui, pro σοῦ.
Σόλοι. Soli, urbs est Ciliciæ, quæ postea Pom-
peipolis dicta est.
Σολομίζω. μ. ἢ. ἢ. π. ἢ. ἢ. solœcisimū facio. neu-
trum abfolutum.
Σολομισμός. ἢ. δ. solœcisimus. Est uitiofæ ora-
tionis partium constructio. Et quicquid fit
perperam, nec recte nec ordine peragitur.
Sic Lucianus σολομισμὸν τῶν ἰδίων ἢ. dixit
Σολομορ. nonnunquam uitium orationis, so-
lœcisimus.

τῷ Ο.

Σολόμος. ου. δ. indiscretus, superbus, elatus,
intemperans.
Σολομοφανής. εος. τὸ. quod speciem habet so-
lœcisimi.
Σόλος. ου. δ. discus.
Σόλων. ανος. δ. Solon Atheniensis legislator
Σολμός. ἢ. δ. χόσμος, παχύς.
Σομφότης. ἢ. ἢ. inanitas.
Σομφώδης. mollis, laxus, δ. χαῖνος. Hefychius.
σομφώδης, inquit, ἐν χαυνώτεροι τῶν ἀνθρώπων.
Σόςος. ου. δ. saluus, integer, sanus.
Σορένω. μ. ἢ. ἢ. π. ἢ. ἢ. cadauera cumulo, cō-
grego. neutrum abfolutum.
Σοροδαίμων. ονος. δ. ἢ. capularis dæmon, hoc
est, ualde senex, sepulchralis larua.
Σοροπιός. ἢ. δ. polinctor.
Σορός. οὔ. δ. urna, locus, cumulus ossium, &
cadauerum. Et generaliter cumulus siue
aceruus.
Σόρπις. syllogismi species.
Σόςος. οὔ. δ. tuus.
Σοῦ. tui.
Σουβλίω. μ. ἢ. ἢ. insubulo, penetro.
Σούνορ. ου. τὸ. Sunium promontorium Athe-
narum.
Σούσα. τὰ. Susa metropolis Persidis.
Σούσιον. ε. τὸ. oleum ex lilij confectum.
Σούσο. uade, irruere.
Σοφία. ε. ἢ. sapientia, sophia penultima con-
repta. consilium apud Herodianū. Sæpe
accipitur pro astu & calliditate.
Σοφίζομαι. μ. ἢ. ἢ. π. ἢ. ἢ. fallo, impono ser-
mone, sapienter loquor, captiose ago, des-
terreo. deponens, accusatiuo iungitur.
Σοφίζω. μ. ἢ. ἢ. π. ἢ. ἢ. doceo sapientiam. acti-
uum, accusatiuo iungitur.
Σοφισμα. ατω. τὸ. fraus, conicio, deceptio, cau-
tela, dolus, commentum, sophisma, artifi-
cium, figmentum, consilium, cauillum, cas-
lumnia, fraus composita, impostura, calli-
ditas, inuentum, ars.
Σοφισματικός. frauduleptus.
Σοφισέω. μ. ἢ. ἢ. π. ἢ. ἢ. doceo, philosophor.
Σοφιστής. οὔ. δ. orator, præceptor, sapiens, des-
ceptor, quilibet artifex. Olim σοφιστὰ dice-
bantur philosophi & sapientię professores,
deinde rhetores: postremo abiit nomen in
inuidiam, ut σοφιστὰ dicerentur qui fictam
quandam sapientiæ speciem iactarent.
Σοφιστία. ἢ. sapientia.
Σοφιστής. cauillator.
Σοφισομανῶ. mire studiosus sum sophistarū.

Σοφός.

Τὸ Σ μετ' Π.
σοφός. ὁ. ὁ. sapiens. σοφοὶ non modo sapien-
tes iunt quales septem sapientes dicuntur,
sed etiam docti & acuti & sciti. Accipit pro
astuto, callido, uastro. Item bonus, utilis.
σοφονλῆς. οἱ. qui a fortibus causarū redempti
erant, & orantibus succelamabāt. σοφονλῆς
Latine laudicoeni dicti, qui propter cenā
sibi pactam orantem laudabant.

σοφός. μ. ἄσω. π. οὐα. illumino. actiuum.
σοφροντις. Cleanthes uocabat detes illos
quos Auicenna item dentes sensus uel ins-
tellectus appellat. Latini genuinos uocāt.
Aristot. *μετ' ἑαυτῶν* nominat.
σοφρόνους. οὐ. ὁ. prudens.
σοφός. sapienter, apte.

Τὸ Σ μετ' Π.
Σιδιξ. ἡ. genus musici instrumenti,
citharæ genus, auulsus ē palma ter-
mes cum fructu, & coloris punici species.

σπᾶδιον. οὐ. τὸ. stadium Dorienium lingua.
σπᾶδιον. οὐ. ὁ. spado, eunuchus. Spadones
sunt qui ui castrantur, ἀπὸ τ' σπᾶρ. eunuchus
esse potest & natura.

σπᾶξ. μ. ἄσω. π. οὐα. diuello, traho. actiuum
accusatiuo iungitur.

σπᾶθα. ἡ. ὁ. ensis.

σπᾶθῶ. μ. ἄσω. π. οὐα. *τροφῶ*, consumo, dis-
lapido, intemperanter superbio.

σπᾶθῆ. rudes, instrumentū quo spumam des-
trahimus. Et instrumentum defensorum,
ut gladius. Costarum ossa etiam dicuntur
σπᾶθῆ.

σπᾶθῆμα. ἀπὸ. τὸ. densitas.

σπᾶρ. μ. ἄρω. trepido, palpito, salio, efflo spi-
ritum, neutrum absolutum.

σπᾶραξ. αἰος. ὁ. talpa.

σπᾶριον. οὐ. ὁ. machina bellica.

σπᾶν. ἡ. paupertas, raritas, penuria, ino-

σπᾶν. idem quod σπᾶνις. (pia.)

σπᾶνισμοι. ἢ
σπᾶνισμ. μ. ἴσω. π. ἡα. indigeo, rarus sum, ras-
rus fio. σπᾶνισμῶν tamen plus esse uidetur
quā σπᾶνισμῶν, ut ἀπορῆδῶν plus est quā
ἀπορῆρ.

σπᾶνισμῶν πῶν ἐπιτηδείων. egens necessitatibus.
σπᾶνισμ. οὐ. ὁ. rarus.
σπᾶνισμῶν. ἢ. rarissimē.
σπᾶνισμ. ἡ. egestas, penuria.
σπᾶνισμ. raro.
σπᾶνισμ. preciosum, multa re dignum, τιμιον.
σπᾶνισμῶν. ἡ. penuria annonæ.
σπᾶνισμῶν. σπᾶνισμῶν.

Π.
σπᾶραγμα. ἀπὸ. τὸ. laceratio.
σπᾶραγμαστῶδης. ὁ. iurgiosus.
σπᾶραγματός. ὁ. ὁ. conuulsio.

σπᾶραγματός. τὰ. quæ sparsim degunt. Theodo-
rus inciuilia uertit.

σπᾶραγματός. μ. ἄσω. π. οὐα. laceratio, uellico, dilas-
nio. actiuum, accusatiuo iungitur.

σπᾶραγματός. de mammis lacte turgentibus. He-
sychius.

σπᾶραγματός. μ. ἴσω. π. ἡα. fascio, fascijs inuol-
uo. actiuum, accusatiuo iungitur.

σπᾶραγματός. ἡ. τὸ. fascia, pannus quo inuoluun-
tur infantes, cunabula.

σπᾶραγματός. cunabulis, siue fascijs inuoluo. Vn-
de Luc. de Christo: ἢ ἰσπᾶραγματός αὐτῶν.

σπᾶραγματός. μ. ἄσω. π. οὐα. luxuriosus, auellor in
aliqua re affectus, sum in sicco, doleo de re
ablata, nimius sum in edendo & luxurians
do.

σπᾶραγματός. ἡ. filum, linea carpentarij rubrica,
scirpus.

σπᾶραγματός. ἡ. Spartana mulier.

σπᾶραγματός. ἡ. spartum uel genista, funiculus.

σπᾶραγματός. οὐ. τὸ. funis, rudens.

σπᾶραγματός. ipso nomine caniciem signat,
sed in Tragœdia uirili specie nigra ac sub-
pallida, in Comœdia uerò muliebri erat
habitu spartopolios, caniciē & ipsa uerbo-
tenus indicās, sed inter iuniores personas,
ut tamen intelligeret aliquando meritorij
scortū fuisse. Herm. lib. xxxvij. cap. xi. Plin.

σπᾶραγματός. οὐ. ὁ. spartus.

σπᾶραγματός. ὁ. ὁ. seminatus.

σπᾶραγματός. distentiones, conuulsiones.

σπᾶραγματός. ὁ. ὁ. contractio, neruorū rigor siue
distentio, conuulsio.

σπᾶραγματός. ὁ. ὁ. cui uisus aliquid cōuulsus est,
σπᾶραγματός. spatagi genus echinorum.

σπᾶραγματός. μ. ἄσω. π. οὐα. delictior, neutrum
absolutum.

σπᾶραγματός. cibus, delictior, ἢ τροφή. Vide Suid.

σπᾶραγματός. ἡ. ornamentū foeminarū, ἀ σπᾶν.

σπᾶραγματός. ἡ. ὁ. coriaceus.

σπᾶραγματός. ἡ. excrementum, merda.

σπᾶραγματός. ὁ. ὁ. corium, pellis.

σπᾶραγματός. μ. ἄσω. π. οὐα. euello, cōuello, sorbeo,
traho. actiuū, actō iungit. Dicitur item hoc
uerbum de bibente magno haustu. Athen.
ὁ δὲ ἀλιξάνδρος ἡβῶν ποτιρίον, ἔσπασε μὲν
ζωνναίως.

σπᾶραγματός. sequere. Σ Π Ε.

Τὸ Σ μετ' Π.
σπᾶραγματός. τὸ. spelunca.

σπᾶραγματός. ἡ. ὁ. excrementum.

σπᾶραγματός. muliebri uestimento, ἡ μιδιπλοῖδιον
Suidas.

σπᾶραγματός. ἡ. τὸ. armilla lingua Aeolica.

σπᾶραγματός. ἡ. cohors, caterua exercitus, circuz
lus, spira (quo utitur Ennius) restis, funis
in orbem conuolutus, & serpentem conuo-
lutio. Nonnunquam pro opere pistorio in-
uenitur. Orbis in ligno, interprete Theo-
doro.

σπᾶραγματός. μ. ἄσω. π. οὐα. contraho in spi-
ram, sicut serpens uel canis dormire uolens,
deponens absolutum.

σπᾶραγματός. ἡ. τὸ. uelutis uilis & lacera, uelum.

σπᾶραγματός. μ. ἄρω. π. ἰσπᾶραγματός. semino, neutrum,
accusatiuo iungitur.

σπᾶραγματός. sonitum ædere in coitu, coē.

σπᾶραγματός. uas libaminibus dicatum, id est, ἡ
ἡξ (inquit Athen.) ἢ τὸν οἶνον ἰπισπᾶραγματός.

σπᾶραγματός. libo, sacrificio.

σπᾶραγματός. libamen.

σπᾶραγματός. paciscor, foedus facio. deponens
accusatiuo iungitur. σπᾶραγματός σπονδᾶς δι-
cunt Græci, & σπᾶραγματός σπᾶραγματός, hoc est, indu-
ciji pactis permitto & concedo.

σπᾶραγματός. foedus icio.

σπᾶραγματός. μ. σπᾶραγματός. libo, sacrificio. neutrum, das-
tiu iungitur.

σπᾶραγματός. sequor. deponens.

σπᾶραγματός. τὸ. spelunca.

σπᾶραγματός. ἀπὸ. τὸ. semen.

σπᾶραγματός. ἡ. ὁ. cucumeris species.

σπᾶραγματός. ἡ. seminariæ.

σπᾶραγματός. semen efficio.

σπᾶραγματός. ὁ. ὁ. seminalis.

σπᾶραγματός. semen genitale emittit.

σπᾶραγματός. ἡ. perceptio seminis quæ fit
ab aibus quando seminat, feminatio uer-
borum, loquacitas.

σπᾶραγματός. ἡ. ὁ. feminilegus, uerbi sator, lo-
cutuleius, q̄ nouos rumores spargit, quiq̄
ad quæstum quiduis garrit, rabula, homo
nullius precij, qui ex alieno uiuit ut sentit
Harpocraton. & ut Plinius loquitur, qui li-
bens uerba fundit. Demosth. *σοφῶν σεφᾶς*
νοῦ εἰ γὰρ ἀναδῶς ἢ μινος ἢ δὲ καπινορῶν, καὶ μὴ
σπᾶραγματός, περιτρίμματα ἀγορᾶς δὲ θελῶντος γρομμ-
ματός. Est & auicula eius nominis apud
Athenæū & Aristophanem, ἀπὸ τῶν σπᾶρα-
γματός συνδῆρ. Theodorus fugilegam in-
terpretatur.

σπᾶραγματός.

Π.
σπᾶραγματός. nugor, & uerba loquaciter sun-
do & deblatero.

σπᾶραγματός. ὁ. ὁ. curuus.

σπᾶραγματός. semino, irascor, minor, persequor,
Hesychius.

σπᾶραγματός. ὁ. ὁ. flumen Thessaliæ.

σπᾶραγματός. turbatus, iritatus apud Herodotū
σπᾶραγματός. ὁ. ὁ. acris, diligens.

σπᾶραγματός. ἢ
σπᾶραγματός. urgeo, festino, irascor, conturbor.
σπᾶραγματός. μ. ἄσω. π. οὐα. festino, studeo, enitor,
pergo. neutrum absolutum.

Σ Π Η. Σ Π Ι.
σπᾶραγματός. speluncæ, datiuus est à σπᾶραγματός.

σπᾶραγματός. οὐ. τὸ. ἢ
σπᾶραγματός. spelunca.

σπᾶραγματός. ἡ. ὁ. plenus speluncis.

σπᾶραγματός. ὁ. ὁ. densus.

σπᾶραγματός. ἡ. ὁ. accipiter fringillarius uertitur
Gazæ.

σπᾶραγματός. fringillatio.

σπᾶραγματός. ἡ. ὁ. palmus, id est, mensura quæ fit
à pollice ad minimum digitum manu ex-
tensa. Mensura est (inquit Bud.) duodez-
nūm digitorū, Latini dodrantē appellāt.

σπᾶραγματός. οὐ. ὁ. qui palmæ habet aut semis
pedis longitudinem.

σπᾶραγματός. ἡ. ὁ. saxum concauum in aqua,
aut circa mare, petra, uentus impetuofus,
turbo.

σπᾶραγματός. μ. ἴσω. π. ἡα. contamino. actiuum,
accusatiuo iungitur.

σπᾶραγματός. ἡ. ἢ. ἢ. macula.

σπᾶραγματός. οὐ. τὸ. macula.

σπᾶραγματός. μ. ἄσω. π. οὐα. sordescor, macul-
lor. deponens absolutum.

σπᾶραγματός. οὐ. ὁ. καὶ
σπᾶραγματός. ἀπὸ. τὸ. ἕντος, μασμός, macula. Σπᾶρα-
ραγματός tamen proprie sunt notæ quæ in uesti-
bus hærentes, discoloritas.

σπᾶραγματός. ἡ. ὁ. scintilla.

σπᾶραγματός. μ. ἴσω. π. ἡα. scintillo, neutr. absol.

σπᾶραγματός. ὁ. ὁ. passeris genus.

Σ Π Λ.
σπᾶραγματός. μ. ἴσω. π. ἡα. misereor, mi-
sericordia moueor, affectu tangor. depon.
accusatiuo iungitur.

σπᾶραγματός. οὐ. τὸ. uiscera, intestina, miseris
cordia.

σπᾶραγματός. hic charus Pericli Atheniensij
principi fuisse uerna dicitur. huius memi-
nit Plin. lib. xxxiij.

σπᾶραγματός.

Σπλαγχνοσιόπος. γ. δ. extispex.
 Σπλαγχνοτόμος. γ. δ. uiscerator, fector uiscerū.
 Σπλην. υνός. δ. splen, lien.
 Σπληνικός. δ. δ. lienosus.
 Σπληνίου. γ. τὸ. emplastr is genus longiusculum ad figuram lienis.
 Σπληνίδα. laboro uitio lienis.
 Σπληνίτις. ιδος. η. lienaria uena.
 Σ π ο.
 Σπογγίς. οί. spongiatores, id est, spongiarum piscatores.
 Σπογγιά. ἄρ. η. idem, accentu in ultimā translatō more Attico.
 Σπόγγος. γ. δ. spongia.
 Σποδῆμ. consuetudinem cum aliqua habere, futuere. a Citium, accusatiuo iungitur. Lucian. Cataplo. γλυυίριον τῶν παλαιαυιδάμου, ἐπισπατάμυρος τῶν θύραμ, ἐσπόδε. Nonnunquā cedere. Aristoph. auibis: σποδῆμ ἄπαντας τοὺς ἀλαθῆνας δονεῖμ.
 Σποδιά. ἄρ. η. cinis.
 Σσοδίω. μ. ἴσω. π. ινα. coquo sub cinere, spongia persiccō. neutrum, accusatiuo iungit.
 Σποδοειθής. δ. η. cinereus.
 Σποδομ. γ. τὸ. ἡ.
 Σποδος. δ. δ. cinis, stercus.
 Σπολάς. ἄθος. η. uestis pellicea.
 Σπολή. ἡ. σ. stola.
 Σπολία. τὰ. lanæ quæ ab ouium cruribus euelluntur.
 Σπόμαι. sequor. deponens, datiuo iungitur.
 Σπονδαίωμα. μ. ἄσομαι. π. ἄσμαι. fauorabilem mihi facio.
 Σπονδαρχία. libamina immolatorum.
 Σπονδαίον. ου. τὸ. calix, uas ad libandum uinum. Athen. lib. xi.
 Σπονδαίος. γ. δ. spondeus, pes à σπονδή, quia in sacrificijs eo utebantur.
 Σπονδαοφόρος. γ. δ. fecialis.
 Σπονδή. ἡ. σ. ἡ. induciæ, libamen, sodalitas, uinum quod in fœdere fundebatur, fœdus. ἔποδ σπένδω: nam intercedentibus libationibus olim fœdera inire solebant.
 Σπυδνίαις. οί. fundentes libamen in fœdere faciendi.
 Σπονδαφόρος. γ. δ. caduceator.
 Σπονδυλιον. ου. τὸ. uertebra seu nodus qui est in spinis animalium, uel quo feminae in suis suis torquēdis utuntur, aliàs uerticillus.
 Σπονδυλιον. υνός. δ. medulla quæ est in uertebrae spinæ.
 Σπύδνλος. uertebra seu nodus. Quidam uer-

ro (ut scribit Pompeius Festus) σπονδυλῶς cubos appellauerunt. Item piscem significat apud Macrobiū, & Senecam. Aristoteles σπονδυλιον uocat bestiolā, quam uerticellam reddidit Gaza.
 Σπορά. ἄρ. η. satio.
 Σποράδες. ἔα. Sporades insulæ quedam sic dictæ, quod in mari sparæ sint, palantes.
 Σποράδην. sparism.
 Σποραδικά. τὰ. solitaria, inciuilia. Aristoteles libro primo hist. τὰ μὲν σολιτικὰ, τὰ δὲ σποραδικὰ, aliæ ciuiles aliæ inciuiles.
 Σποράς. ἄθος. δ. sparfus.
 Σπορμαί. ἔα. nisus ad parendum.
 Σπορένς. ἔος. δ. sator.
 Σπόριμα. τὰ. sata.
 Σπόρος. γ. δ. semen.
 Σπονδαίωμος ἀνὴρ. uir gratiofus, & multorū fauore adiutus. Plutarch. de histtione nobilissimo: σπονδαίωμος ἐστὶ τὸ ἀνὴρον dixit, hoc est, πολλοῖς ἀξιοῦ μύρος σπυδῆς. Idem: ἐστὶ πολλῶν σπονδαίωμος, populi fauore adiutus, ἐσπονδαίωμος, elaborata.
 Σπονδαίωται. expetuntur.
 Σπονδαίω. μ. ἴσω. π. αια. studeo, aliquid diligenter facio, serio ago uel dico, do operā, fatago, apparo, conor. Item colo & affecto. Est etiam frugi uitam ago. δ' ἐναντιον βλασινεον. Construitur autem uarijs modis hoc uerbum. Σπονδαίω πρὸς τινος, colo aliquē, faueo alicui, exhibeo me obsequio sum. Σπονδαίω ἐς τὰ σὰ, faueo rebus tuis. Σπυδῆω τὸ σὸν, ago id quod est in rem tuā, tuas partes foueo. Sophocl. Σπονδαίω σοῖ τὸ πρῶν, sollicitus sum, & accuratē prosequor. Construitur etiam datiuo. Lucian. σπονδαίω ζοντῶν τῆ παραστίτῃ, id est, studentes. Et cum faueo significat, datiuo iungitur. Dicitur etiam σπονδαίω σοῖ τὸ πρῶν. Vide Comment. Budæi.
 Σπονδαολογῆμαι. affectatē, & magno studio adhibito loquor. Significat etiam seriō loquor, seriō disputo. Accipitur etiā in significatione passiuā.
 Σπονδαολογῆμνος. seriō loquens.
 Σπονδαίος. ου. δ. sedulus, studiosus, honestus, serius, industrius.
 Σπονδαίως. seriō, bona fide, citra ullum figmentum.
 Σπονδαρχία. ambitio.
 Σπονδαρχία. ἡ.
 Σπονδαρχίω. studiosus sum magistratū gerendorum,

rendorum, ambitiosus sum, ambio.
 Σπονδασμα. res studiose affectata.
 Σπονδασματῶ. opuscula uertit Sophronius.
 Σπονδασις. fautor & factiosus.
 Σπονδασιός. δ. δ. diligēs, & qui serio sermone oblectatur. opponit τῷ φιλοπαλῆμονι.
 Σπονδῆ. ἡ. σ. ἡ. studium, diligentia, festinatio, serium. & opponitur τῷ καιδέ. ἄξιον σπουδῆς, præciosum, æstimatum, quod in precio habetur. Σπονδῆν ποιῆσαι, contendere, & de aliquo laborare, & diligenter curare, magno studio colere, & præparare. Σπουδῆν ποιῶ, seriō accipio, seriō dictum interpretor. Σπονδῆν ποιῆσαι, operam sumere.
 Σπονδῆ. uix, cum labore & studio, festinanter, diligenter, studiose.
 Σπυραθία. ἄρ. η. ἡ.
 Σπυραθος. γ. δ. ἡ.
 Σπυράς. ἄθος. η. pilula, globulus, ouium & caprarum excrementum. Iul. Pollux.
 Σπυρίς. ιδος. η. sporta.
 Σπυρίδιον. γ. τὸ. sportula, fimus.
 Τὸ Σ μικρ τὸ Τ.
 Σ τάρχεον. τὸ. calidum, aridum, αἰμωῖον. Hesychius.
 Σταγῶν. ὄνοσ. δ. gutta, stilla, stillicidium.
 Σταγυίας. γ. δ. genus thuris à similitudine stillicidiorum dictum.
 Σταδία πρὸς τὸν πῆτρον. concito seditionem aduersus Petrum.
 Σταδίας. γ. δ. stadialis, mensuram stadij cōplectens, & statarius.
 Σταδῆς. ἔος. δ. cursor.
 Σταδιοδρομοί. οί. qui in stadio cursu certant.
 Σταδιον. γ. τὸ. ἡ.
 Σταδιος. ου. δ. stadium, locus ubi exercetur, & militarij pars, curriculum, mensura pedū sexcentorum & uiginti quinque. Accipitur pro theatro.
 Σταίω. μ. ἴσω. π. αχα. stillo, recēseo. neu. absol.
 Σταθῆμ. υπὸ. τὸ. consistens, stans.
 Σταθερός. ου. δ. stabilis, intensus, in ipso puncto ac uigore existens. οὐ μόνον τὸ εὐσταθῆς ἡ σατηρός καὶ σάσιμος, ἀλλὰ ἡ θερμός.
 Σταθῆμα. torreo.
 Σταθερότης. υπὸ. η. robor, constantia.
 Σταθμά. apud Demosthe. pro libra & ponderibus. Significant etiam stationes in stabulis, hoc est τῶν ἵππων σάσις.
 Σταθμάσμα. æstimo, perpēdo, examino. Itē coniecturā facio, σοχάζομαι. Est etiā metor.
 Σταθμάω. μ. ἴσω. π. ινα. pondero, argumen-

tor. actiuum, accusatiuo iungitur.
 Σταθμῆμα. stabulor, diuersor, statiuo habeo.
 Σταθμῆμα. υγ. η. pōdus, amussis, rubrica carpentarij, quadra, perpendiculum.
 Σταθμῆτος. οὐ. δ. mensurabilis.
 Σταθμῆτες. ἔα. ligna in naui super quibus transtra ponuntur.
 Σταθμῆω. μ. ἴσω. π. ινα. pondero, perpendiculo rem exploro. act. accus. iungitur.
 Σταθμῆον. pro libra & ponderibus. Vt stautius tamen est in plurali numero.
 Σταθμοί. οί. postes. idem σταθμῶνες, diuersoria tabellariorum, id est, τῶν ἀρχαίων φέρων κατὰ νόσον, hoc est certa quedā spatia, quæ cursores uno actu cōficere debent, interualla à diuersorio ad diuersorium, postas hodie uocant.
 Σταθμός. οὐ. δ. stabulū, diuersoriū, residentia, iter unius diei, statio, statiuo, ἀπαυῆς, πῶν δονείον, mansio, diuersorium militare, siue tabellariorum, quæ certis spatijs distinguuntur. Lucian. Icaron. ἀπὸ τῆς πρὸς τῶν σελήνην, δ' ὠρωπὸν ἡμῶν σταθμός. Item limen, cardo, Herodo. σταθμοῖτε ἡ ἐπέροθρα. Nonnunquā libra, statera, pondus. Herod. ἑλιμεσα σαθμῶν τὰ λαντῶ δέικα. Et mēsurā milium xxviij. semis. Vide annotat. Bud. in Pandect.
 Σταθμοῦχος. γ. δ. paterfamilias, caupo.
 Σταθμῶμαι. conijcio, ad regulā formo, probō.
 Σταῖς. αὐτός. η. farina aqua subacta, flos farinae, farina ad pinsendum macerata, pasta.
 Στατινῆ. η. placenta.
 Σταυτή. ἡ. σ. ἡ. gutta, genus odoramenti, pinissimum ille liquor proueniēs ex myrrha expressa.
 Σταυτῆς. η. species atramenti sutorij.
 Σταυτός. οὐ. δ. stillaticus, liquidus, collatus.
 Σταύω. ἴτο.
 Σταλαγμός. οὐ. δ. gutta, id est stilla. Chalceathi species est purissima stirax siue guttæ similis, unde genus inaurium Cæcilius stelaegnium uocauit.
 Σταλάω. μ. ἴσω. π. αχα. stillo. neut. absolutū.
 Σταλαυτιον. stilliticium ait esse Dioscorides, quod guttatim ex humidis & confractis locis stillat.
 Στάλις. υνός. pertica qua retia sustentur, & rete ipsum.
 Στάλιες. ἔα. ualli, perticæ uenatorum, furculæ quibus retia eriguntur, quo facto maculosa laxitas intenditur, hæ furculæ pronæstant, ut uelut anterides sint in daginis & tiz
 Nn bicines

bicines, cum in amenta retium inditæ fuerint. Dicuntur etiam *σχελίδες*.
Σταλτινός. οὐ. contrahens, reprimens.
Σταλνυμάνομος. infesto.
Στάμν. stare.
Στάμνός. σ. τὸ. urna fictilis.
Στάμνος. σ. ἢ. urna, calathus, fictile.
Στάμν. steterunt. *στάμν δ' ἀμφ' αὐτὸν*. Iliad. π'.
Στάνης. σ. δ. infolix.
Σταπίς. ἰδος. ἢ. uua passia.
Στασιάσω. μ. άσω. π. αησ. seditionem ago, seditiones moueo, seditiones molior, committo aliquem cum aliquo. neut. absolutum.
Στασιασμός. οὐ. δ. seditio.
Στασιασῆς. οὐ. δ. seditiosus.
Στασιασνῆς. seditiosus.
Στάσιμος. σ. δ. stabilis, firmus.
Στάσις. ιος. ἢ. seditio, ciuile bellum, statio, officina, ordo, status, status siue constitutio orationis, controuersia, perseuerantia, constantia. Et de choro dicitur. Vide commentarios Budæi.
Στασιώδης. σ. δ. seditiosissimus.
Στασιώδης. εος. δ. ἢ. seditiosus.
Στασιώμα. ἄν. tuberculi sunt ἀπὸ τῆς στασιώσεως, quia pingue quoddam in his sit collectum sub cutē.
Στατίρ. ἦρος. δ. stater nummi genus, quidam semuncia esse putant. Aureus atticus, qui duas continebat drachmas. Vtebatur hoc nomine & Persæ & Macedones: unde Philippi stateres, Dorici & Alexandrei dicti. Est & ponderis genus quatuor drachmarum, quod Hebræi siclum appellant.
Στατιός. οὐ. δ. ponderatius.
Στατίω. μ. ἴσω. π. αησ. stabulor, confisto.
Στατός. οὐ. δ. stans.
Στατός. genus uestis.
Σταυροδόν. instar crucis, figura cruciata.
Σταυροειδής. εος. δ. ἢ. cruci similis.
Σταυρός. σ. δ. crux, sublica, id est palus lignea fixus & erectus, unde & nomen habet: nam dicitur ἀπὸ τῶ ἐς τὴν αὐτὴν ἴσασθαι, quod in aërem tollatur.
Σταυροὶ λιμένων. septa portuum.
Σταυροτύπος. σ. δ. cruci similis.
Σταυρώω. μ. ἴσω. π. αησ. crucifigo, actiuū, accusatiuo iungitur.
Σταυρώμα. απὸ. τὸ. agger ex lignis & terra.
Σταυρώσις. ιος. ἢ. crucifixio.
Σταυρωτής. οὐ. δ. crucifixor.
Σταφιδάω. uuam passiam facere.
Σταφιδωθείς. ντω. δ. passus.

Σταφίς. ἰδος. ἢ. uua passia.
Σταφίς ἀγρία. herba pedicularis.
Σταφυλή. ἦς. ἢ. uua.
Σταφύλη. ἦς. ἢ. uua. uitium in guttore, citellus. Est & inflammatio eius partis quæ in ore Columellæ est. Dicitur & *σταφυλόζωρος* Aristot. distenditur hæc & luteo colore subrubescit acino persimilis.
Σταφυλοτομία. ας. ἢ. uua incisio.
Σταφυλοβολάω. σ. τὸ. locus in quo calcantur uua.
Σταφυλοφόρος. uuigera, *σταφύλη*.
Σταφύλωμα. απὸ. τὸ. uua, uitium oculi acino uua simile.
Σταχάνη. ἦς. ἢ. trutina doricē.
Σταχυολογέω. legere spicas, specilegiū facere
Σταχυολογία. ας. ἢ. specilegium.
Στάχυς. υος. δ. spica, frutex est similis marubio.

Σ Τ Ε.

Στίαρ. απὸ. τὸ. adeps, efca, massa farinae subactæ. Strabo ἰ'. τὸν μὲν πυλὸν τοῖς χερσὶ φέρει, τὸ δὲ σίαρ τὸ ἐς ἀεροποιῆσαι τοῖς ποσὶ.
Στεατώω. μ. ἴσω. π. αησ. impingo, deponens, accusatiuo iungitur.
Στεατώδης. εος. δ. ἢ. seuo obesus.
Στεάτωμα. απὸ. τὸ. adipis effuso sub cute.
Στεγάζω. ego, sustineo, firmo, firmus sum, ita go, recipio, retineo, suffero, sum capax.
Στεγανόμορ. σ. τὸ. naulum, merces quæ datur cauponi pro hospitio.
Στεγανόμορ. σ. δ. caupo, paterfamilias.
Στεγανός. οὐ. δ. densus, tacitus, angustus, durus, solidus, impenetrabilis. Xenophō. in Venat. ἔλα δὲ ἐν τῷ τρέχῃ στεγανήν, Habet uilos impenetrabiles.
Στεγανώτερος ἀεροπαγίτης. areopagita sublecentior.
Στεγανόποδες. οί. palmipedes.
Στέγασμα. απὸ. τὸ. sustentaculum.
Στέγασα. τῆ. subtegulanea uertuntur à Plin.
Στεγάζωρος. δ. præfectus ædium.
Στέγαστρον. σ. τὸ. tectum pileum è stramentis contextum: Segestra apud Varronem appellatur.
Στέγη. ἦς. ἢ. casa, tectum, contignatio.
Στεγνός. δ. stricusus.
Στεγνοπτιός. uim habens astringendi uel inspissandi.
Στέγω. τὸ ὑπομένω, tolero, duro.
Στέγος. εος. τὸ. tectum.
Στέθω. calco, stipo, grauo, ambulo.

σταδύρ

Στεδύρ. δ. uiator, ἰδωτής.
Στεδύρα ἐωνύω. exornans scipfam.
Στεμνός. οὐ. δ. manubrium, lignum securis.
Στενός. οὐ. δ. pro στενός. angustus.
Στενωπός. οὐ. δ. angustus locus, στενός τόπος.
Στένω. μ. ἴω. ἀρτέο, in arcum cogo, actiuū, accusatiuo iungitur.
Στέρα. ας. sterilis, carina nauis quod & *σέρωμα* dicitur.
Στέρειον. uestis tenuis ac translucens.
Στέρρος. σ. δ. sterilis.
Στέρωσις. ιος. ἢ. sterilitas.
Στέσχω. eo, proprio ordine eo, unde *σοιχέω*,
Στέφρος. οὐ. δ. ualidus.
Στέγλις. ἰδος. ἢ. strigilis.
Στέγλισμα. τῆ. ramenta, fordes quæ abraduntur.
Στέγρον. οὐ. τὸ. manubrium, securis.
Στέλεος. οὐ. δ. instrumentum coquinarium.
Στελεμαία. ἢ. uena in corpore humano, quæ arboris caudicis proportione respondet.
Στελεόμορ. σ. τὸ. stipes, ramus.
Στελεός. εος. τὸ. stips, truncus.
Στέλλομαι. iter contendo, proficiscor, sed nauigatione propriè. Differt enim τῷ *πρὸς ἐνέμω*. Ponitur tamen pro uenio simpliciter. Est etiam ἐσθάλω ἢ ἐπιστρατεύω, id est expeditionem suscipio. Item uelū contraho. Præterea uestior, deuito, subtraho, secedo, deponens.
Στέλλω. μ. ἴω. π. αησ. mitto, ordino, traho, apto, contraho, orno.
Στελλωνία. fasciæ quibus canum latera præmuntuntur.
Στεμβάζω. conuicior.
Στέμμα. απὸ. τὸ. corona, ornamentū, stirps, insula, uitta, stemma, insignia, imagines, cauea.
Στεμφαλον. σ. τὸ. genus annonæ siue legumi
Στεμφυλον. σ. τὸ. cortex uua. (nis)
Στέμψω. μ. ἴω. π. αησ. moueo, actiuū, accusatiuo iungitur.
Στένωμα. απὸ. τὸ. suspiratio.
Στενωμός. οὐ. δ. suspirium, gemitus.
Στενάω τὸν τεθνεῶτα. deploro mortuum.
Στενάω. μ. ἴω. π. αησ. ἢ
Στενάχω, ἢ *στεναχίζω*. μ. ἴσω. π. αησ. suspiro, neutrum absolutum.
Στενόσ. ντω. δ. subangustus.
Στενολεσχέω. anxii esse, & torqueri in rebus stiuolis & nugamentis.
Στενολέσχης. δ. λιπώδης.

Στενολεσχία. ας. ἢ. anxietas in rebus nihil.
Στενολογέω. de nugamentis anxius sum.
Στενωπός. δ. angusta uia.
Στενός. οὐ. δ. angustus.
Στενόπης. ντω. ἢ. angustia.
Στενοχωρέω. καὶ
πρᾶμορ, locum angustum reddo.
Στενοχωρία. ας. ἢ. angustia, angustus locus.
Στενώω. μ. ἴω. π. αησ. ἀρτέο, frequento. ἐσεννομένως ἔγω, modicè, & summa parsimonia uiuere. Dicitur etiam *διαστῆναι* & *ἀποστῆναι*. Latini tolerare dicitur. Cornelius Nepos: Quibus se toleraret. Actiuū, accusatiuo iungitur.
Στένωρ. ὄρος. δ. Stentor.
Στένω. μ. ἴω. δ. gemo, suspiro. neut. absolutum.
Στενωπός. οὐ. angiportus, compitum.
Στένομν. stemus.
Στεπήγρια. τῆ. ferta quædam quæ ex arborum ramis suspendebantur.
Στέργω. σ. τὸ. amor.
Στέρω. μ. ἴω. π. αησ. amo, colo. actiuū, accusatiuo iungitur. Accipitur pro ἀρμούω, acquiesco & contentus sum. Et diuersis modis construitur. *σέρω σοιροδάμην*, *σέρω ὑπὸ τούτοις*, *σέρω τὴν κρείστην* ἢ *τῆ ἐγνωσμένην*, prouocare nolo, quod etiā ἀρπῶ dicitur. Vide comment. Budæi.
Στερέμιος. σ. δ. durus.
Στερόμορ. τὸ. soliditas.
Στερέος. σ. δ. solidus, durus.
Στερόσ. ἢ. soliditas.
Στερεόφρων. υος. δ. crudelis.
Στερεόω. μ. ἴσω. π. αησ. firmo, actiuum, genitiuo iungitur.
Στερέω. μ. ἴσω. π. αησ. priuo, exuo. gto iungit.
Στερέωμα. απὸ. τὸ. firmamentum, conglobamentum.
Στερεθίμν. priuari.
Στεροσις. ιος. ἢ. priuatio.
Στεροτικός. οὐ. δ. priuatiuus.
Στερίσκω. priuo, actiuū, genitiuo iungitur.
Στερίφος. σ. δ. sterilis.
Στεριφάτω. σ. minime dumosus.
Στεριτικός πρὸς τὸν σύντροφον, beneuolus sum familiari.
Στερομάτης. pytho, magus.
Στέρορ. σ. τὸ. pectus, cogitatio, mens. Dicitur *στέρορ* inferiorem partem thoracis esse, superioris *σῆθος*.
Στεροσύνη, *στεροτυπία*. ας. ἢ. pectoris percussio.

στολιζω. μ. ἴσω. π. ηγ. orno, actiuum, accusatiuo iungitur.

στολις. ἴδος. ἡ. stola.

στολισμός. οὐ. δ. ornamentum, uestitus.

στόλος. σ. δ. classis, adpendiculum. Significat etiam nauis cōmeatum, cursumq̄. Est etiam exercitus, expeditio.

στολόμη. ηγ. ἡ. genus herbæ.

Σ Τ Ο Μ Σ Τ Ο Ν

στόμα. απω. τδ. os, id est bucca. στόμα τῆς παρατάξεως dicitur acies & frōs exercitus instruiti & compositi ad prælium, quia est uelut acies ferri perūpens & aperit̄ id in quod impellitur. ἀπὸ στόματος ἀπέμν, memoriter dicere & commemorare: quod Cicero à memoria exponere dixit quodam loco. Dicitur etiam ἀποστοματῆς, Accipitur etiā pro ostio.

στομαλγία. αγ. ἡ. oris dolor.

στόμαχος. σ. δ. φλόχος, rabula.

στοματικά. ζ. medicamenta oris.

στομαχικός. οὐ. δ. qui cibum continet.

στόμαχος. σ. δ. stomachus, gula.

στομάς. σ. δ. rebellis, de equis dicitur qui nō parent frenis, magnum os habens.

στόμου. σ. τδ. os, frenū, proprie ea pars freni, quā equus contumax mordet, buccula.

στόμοδός. σ. δ. loquax.

στόμος. μ. ὄσω. π. ωκα. σκληρύνω, roboro, cōsolido. Vnde στόμος τῶν μάχων, exacuo acie, quasi os gladij cōcinnō, tēpero, & firmo, & obduro: qđ nisi fieret, inutilis gladius esset. Significat etiam στόμος infestā aciem obuēto, infesto agmine exercitum firmo. Vide comment. Bud. actiuum, accus. iungitur.

στομύλα. ζ. ampullæ.

στομφάζω. μ. ἄσω. π. αυγ. magna loquor. neutrum absolutum.

στόμφαξ. αιος. δ. acerbus, arrogans.

στομφαστός. οὐ. δ. magniloquus.

στόμος. εος. δ. ἡ. amplo ore.

στόμμα. απω. τδ. acies, mucro, & uasis genis, & robur aciei. Ponitur & inter medicinalia à Dioscor. in quinto, ut squama æris, temperatura.

στομαχίω. μ. ἴσω. π. ηγ. suspiro. neut. absol.

στομαχί. ἡ. ἡ. suspirium.

στομαχίωμα. μ. ἴσω. π. ἴσμαι. suspiro. deponens absolutum.

στονάς. δέντω. δ. suspiriosus.

στόνος. σ. δ. suspirium.

στόνυχες. exremitates un guium.

Σ Τ Ο Ρ Σ Τ Ο Χ

στόργια. μ. ἴσω. π. ηγ. amo.

στοργία. ἡ. ἡ. amatio, affectio amoris. Proprie ea affectio est, qua filij erga parenteis afficiuntur, & contrā.

στόρθηγες. capilli cum fordibus impliciti, a liij hastæ cuspidis.

στόρνυμι. μ. σορέσω. π. ενα. sterno. neutrū, accusatiuo iungitur.

στοχάζομαι. μ. ἄσω. π. ασμαι. considero, cōiecto, cōiicio, τὸ ἐφίεμαι, ad ictū designo, peto ut gladiatores petere inter se dicitur. Item scopum peto, oculū in scopum intendo, & per translationem est animi intentione ad propositum suum dirigere. Quoniā uerō οἱ στοχάζομενοι intentione summa incumbūt in scopulum, ideo factum est ut στοχάζομαι etiam pro obseruare ponatur & colere, & nutus eius obseruare quem colere instituitur, & aliquid summa attentione animaduertere. Ponitur à Xenoph. ἀντὶ τῶ σιοποῦ ἐφινεῖσθαι, figere, ictu directo ferire. στοχάζομαι σιοποῦ, sagittam, uel iaculū collimare uel collineare, quod & εὐστοχῆρ dicitur, & εὐστόχος βάλλας, deponens, genitio iungitur.

στοχός. ἄδος. ἡ. ædificiū ex tempore extructū ad æquandū locum ubi tenduntur plagæ.

στοχασμός. οὐ. δ. coniectura, contemplatio.

στοχαστής. οὐ. δ. interpres, coniectator.

στοχαστικός. οὐ. δ. coniecturalis. στοχαστικός ἀνὴρ, qui certæ destinationis est in iaculādo, uel telo aliquem petendo, hoc est εὐστοχος. Aristotel. pro homine ponit solertis coniecturæ & consultissimo.

στοχαστικός. coniectura, aduerb.

στούχος. σ. δ. uarus.

Σ Τ Ρ Α

στραβισμός. distortio oculi, obliquus aspectus

στραβός. οὐ. δ. uis

στραβός. ὄνος. δ. Strabo, qui distortis est oculis. uocabulum est nouæ comœdiæ.

στραγγαλίω. μ. ἴσω. π. ηκα. suffoco, strangulo. actiuum, accusatiuo iungitur.

στραγγάλη. η. ἡ. locus strangulationis.

στραγγαλίω. αγ. ἡ. obligatio.

στραγγαλίδες. nodi siue nexus intricati, & quidam globuli cum humor non coquit, nec excernitur, sed redundat.

στραγγαλίδης. εος. δ. ἡ. tortuosus.

στραγγύω. criminor, tardè incedo.

στραγγίλα. colare, exprimere.

στραγγυρία.

στραγγυρία. urinae stillicidium.

στραγγυρία. ὄ. urinæ difficultate laboro.

στράγγι. γός. gutta que paulatim defluit, stilla.

στραβόλοιομα. esse crispis capillis.

στραταρχήσωντες. οἱ. duces exercitus.

στρατία. αγ. ἡ. expeditio. Accipit̄ pro bello.

στράτευμα. απω. τδ. exercitus.

στρατευματικός. οὐ. δ. militaris.

στρατεύομαι. μ. εὐσομαι. π. ενμαι. milito, τὸ στρατεύω.

στρατεύσιμος. σ. δ. militaris.

στρατεύω. μ. εὐσω. π. ενμαι. milito, stipendia facio, actiuū, accusatiuo iungitur. Accipitur pro delectūto loco.

στρατήσιον. σ. τδ. locus ubi conueniunt milites, prætorium.

στρατηγία. regor ducis consilio.

στρατηγία. μ. ἴσω. π. ηκα. sum prætor urbanus. Item ducem seu gubernatorem rei bellicæ ago, actiuum, genitio iungitur.

στρατήριμα. απω. τδ. gestū militare, consiliū, stratagema.

στρατηρία. αγ. ἡ. militatio, prætura, imperium rei militaris & gubernatio.

στρατηγία. μ. ἄσω. π. αικα. milites ducere cupio. neutrum absolutum.

στρατηγός. ducendi exercitus peritus apud Iocratem.

στρατηγός. imperatoriè.

στρατήριον. σ. τδ. prætorium, signum ducis in bello, uexillum.

στρατηγία. ἴδος. ἡ. nauis ducis in bello nauali. Est etiam imperatrix & ductrix exercitus, quemadmodum apud Amazones fieri cōsuevit.

στρατηγός. οὐ. δ. imperator, dux exercitus.

στρατηγός. σ. δ. prætor, ductor exercitus.

στρατιά. αγ. ἡ. militia, exercitus, expeditio.

στράτος. bellicosus, timendus, Iouis epithetū

στρατιώτης. σ. δ. miles.

στρατιωτῆδες ναῦς. prætorix naues.

στρατιωτικόν. οὐ. δ. exercitus.

στρατιωτικός. οὐ. δ. militaris. Et rei militaris peritus.

στρατιώτης. miles mulier.

στρατολόγία. μ. ἴσω. π. ηκα. armo, id est, ad rem concito, actiuum, accusatiuo iungitur.

στρατολόγος. αγ. ἡ. delectus militum.

στρατοπεδάρχης. σ. δ. castrorū præpositus.

στρατοπεδάρχης. ἡ. castrorum præfectura.

στρατοπεδύομαι. μ. εὐσομαι. π. ενμαι. ἢ

στρατοπεδύνω. castrametor.

στρατόπεδον. σ. exercitus, locus castrorum, castra, uallum. In plurali accipitur pro militibus ipsis.

στράτος. οὐ. δ. exercitus. Inuenitur etiam Thucyd. lib. ij.

στρατόφιμ. ab exercitu.

στρατοφύλακτες. copiarum duces.

Σ Τ Ρ Ε

στρεβλός. οὐ. δ. prauus, tortuosus, peruersus, uersutus.

στρεβλότης. ηπω. ἡ. obliquitas.

στρεβλώω. μ. ὄσω. π. ωκα. torqueo, deprauo, strictè ligo, constringo & arcè uincio. actiuum, accusatiuo iungitur.

στρέμμα. ἢ ἀρθρον παραβάσις.

στρέμμα. τδ. luxatio.

στρέψος. οὐ. δ. flexibilis, torques, fibula chlamydis, panis subcineritius.

στρέψω. torqueo, hinc strophæ.

στρέψομαι. immoror, cunctor.

στρέψω. μ. εὐξω. π. ενξω. corrumpro, trifisco, expugno, tardo. actiuū, actō iungitur.

στρεφάσιω. uerto. actiuū, accusatiuo iungitur.

στρεφодиопανουργία. composita dictio apud Aristophæ. sententiarum corruptela, iuris peruersa administratio. Suid.

στρέφομαι. fallacia utor, tergierfor, cunctor, comminiscor technas. Sic apud Vergil.

Verte omnes te in facies, &c. Iungitur accusatiuo. Vide Cōment. Bud.

στρεφόμενος. supinus, securus, ociosus, improuidus.

στρέφω. μ. ἔψω. π. αφα. uerto, torqueo. Est etiam animo uerso & uoluto. Hero d. ἐστρέφω τὸν πόδα dixit, pro pedem Hexauit. Dicitur & στρέφω, cum equus à fessore in obliquum flectitur, actiuū, actō iungitur.

στρεφωδινέω. μ. ἴσω. π. ηκα. σιοτόω.

στρέψις. ιος. ἡ. conuersio.

στρεψοδινία. ἀντὶ τῆς στρέψω τὰς δινας, apud Aristophanem in Nebul. ἀπὸ τῆς στρέψω δινίας ἢ τὸν στρέψω διακινῶμεν. Suid.

Σ Τ Ρ Η Σ Τ Ρ Ι Σ Τ Ρ Ο

στρηνιάω. μ. ἄσω. intemperanter & immodeste ago, lasciuio, moleste fero.

στρηνός. ου. δ. durus.

στρινμός. οὐ. δ. stridor.

στρίξ. γος. canaliculus.

στρίφνος. οὐ. strictus, solidus, firmus, σφιγμτός, σπείρος.

στρίφνος. neruosa boum caro, & βοτάνη ἄβρωπω. Suid.

Στροβελός. ὤ. δ. curuus, delicatus.
 Στροβίω. μ. ἦσα. π. ημε. tumultuo, uerso, κινῶ, ταρατῶ, circumeo, περιφέρω, circumago, & uerso, id est, ἀνακρίνω, περιφέρω τῆδε ἀνεύσει, probō, exploro. Significat etiam executio mentem meam, & uerso me in omnē partem.
 Στροβίλος. σ. δ. nucleus pineus, procella, tempestas uel uortex, turbo ludus & κῶνος, id est, nux pinea & interdum pinus. Plato posuit pro turbine puerili. Lucianus pro uento uorticofo. Item species saltationis.
 Στροβιλῶ. τὸ συστρέφω, cōtorqueo & intorqueo
 Στροβιλώδης. εος, δ. ἡ. frequens anfractibus.
 Στρογγυλῶναι. conuolui.
 Στρογγυλη. ης. ἡ. rapa, torta, insularum Aeoli una.
 Στρογγυλοπρόσωπος. δ. qui rotunda est facie.
 Στρογγυλος. σ. δ. rotundus, tendens in acutū, turbinatus.
 Στροβίλος. σ. δ. uibex, tuber, ἑπαρμα πλιγυῖς ἐν κειφάλῃ. Hefych.
 Στρομόμος. ου. δ. trochus, sphaera, globus, uortex, conchylum, turbo.
 Στρομβόω. μ. ὄσω. π. ωνα. uerfor, uoluto.
 Στροβίλλεσθαι. struthio herba lanas purgare ac candidas reddere.
 Στροβίλλω. strideo, lamentabilem uocē aedo, τριζῶ.
 Στροβίλω. σ. passerculus, radícula, seu lanaria herba.
 Στροβιόνεφαλος. σ. δ. habens caput passeris.
 Στροβός. οὐ. δ. passer auis: ea uox in mimis praecipuē obscenam quoq; partē uirilem signat, à passeris salacitate.
 Στρούς. τός. δ. passer.
 Στροφάω. σ. δ. ianitor, uersutus, Mercurij cognomen, quòd ianuarum custodiæ praesideret.
 Στροφάληξ. γος. δ. conuersio, cardo.
 Στροφαλίωμα. μ. ἴσωμαι. π. ἴσωμαι. uerto, uolō
 Στροφάς. ἄθος. ἡ. cōuersio, uertigo. (uor.)
 Στροφάω. μ. ὄσω. π. ωνα. uerto, actiuum, accusatiuo iungitur.
 Στροφέος. εος. δ. cardo ostij, id est, στροφίξ.
 Στροφί. ἦς. ἡ. uersutia, reuolutio, strophæ, cunctatio subdola, aut tergiuersatio fraudulenta & ludificatrix, fallacia. Vergil. dixit: Verte omnes te in facies.
 Στροφί etiam dicitur, cum equus à sessore in obliquū flectitur, id est, πλάγιωσις, flexus. Et figura apud Quintilianum.

Στροφίξ. γος. δ. cardo ostij. Et non modo est cardo ostij, sed etiam uerticulum epist omij in aquæ ductibus, & in salientiū sigillis.
 Στροφίον. ου. τὸ. strophium, fascia, torques, cingulum tortum, corona.
 Στροφίος. σ. δ. Strophius, pater Pyladæ.
 Στροφίς. δ. uersatili uersutia praeditus, δ εὐσευφός ἢ εὐκίνοσ. μεταφορικῶς ἀπὸ τ' στροφίγος.
 Στροφόομαι. torminibus uxor & laboro.
 Στροφός. ὤ. ἡ. dolor intestinorū, quod tormen Latine uocant.
 Στροφώμιλος. δ. torminosus.
 Σ Τ Ρ Υ. Σ Τ Ρ Ω.
 Στρομόρ. ὄνος. δ. Strymon, flumen Amphipolis Thraciæ.
 Στροφύος. ὤ. δ. acerbus, rigidus, faciens oblitescere dentes.
 Στροφύτης. ης. ἡ. acerbitas.
 Στροχίος. ου. solanus, frutex.
 Στροβύλος. σ. δ. nucleus pineus.
 Στρογός. apollinaris minor.
 Στροῦμα. τω. τὸ. stroma, stragulū omne quod sternitur & insternitur.
 Στροματής. εος. δ. ἡ. uarie contextus.
 Στροματίω. μ. ἴσω. π. ωνα. inferno ut iumentū.
 Στροματοδωμός. ὤ. culcitra, stratus, colligatus
 Στρομνή. ἦς. ἡ. stratus, id est, lectus.
 Στρομμυμι. μ. ὄσω. π. ωνα. ἢ
 Στρομνύω. sterno, actiuū, accusatiuo iungit.
 Στροσός. δὲδωρ. constratio uiarum.
 Στροπιε. ἦρος. δ. trabs parua.
 Στροπός. infrator, qui equum domino insternere solet.
 Στροπός. ὤ. δ. stratus strata stratum.
 Στροφάομαι. uerfor.
 Στροφάω. μ. ὄσω. π. ωνα. uerto, neo.
 Σ Τ Υ.
 Στυβαράι χερσῶ. crustæ auri.
 Στυβέομαι. μ. ἦσομαι. π. ημαι. odio sum, passiuē.
 Στυγής. ἢ
 Στυγρός. ὤ. δ. querulus, tristis, odiosus, molestus.
 Στυγρότης. ης. ἡ. mœstitia. (ilus.)
 Στυγρώπιος. εος. δ. cum odio aspiciens.
 Στυγίω. μ. ἦσω. π. ωνα. odi, timeo, actiuū, accusatiuo iungitur.
 Στυγρός. ὤ. δ. tristis, odibilis.
 Στυγτός. ὤ. δ. odibilis.
 Στυγνάω. μ. ὄσω. π. ωνα. triflor, tristitiam ferō, neutrum absolutum.
 Στυγός. ὤ. δ. tristis.
 Στυέσθαι. incitari.
 Στύλος. σ. δ. columna, pertica.

Στόμμα

Στόμα. ἀσπ. τὸ. spissamentum & domitura unguenti. spissamentum & Columel. nominat.
 Στόμος. ου. δ. truncus.
 Στόμφαλος. σ. δ. ἢ ἡ. Arcadiæ ciuitas & fons.
 Στύξ. γός. Styx infernalis palus, & in Arcadia eiusdem nominis, quasi dicas mœstitiam.
 Στυπάω. μ. ὄσω. strepo, tono.
 Στυπῶν. σ. τὸ. stupa. idem συππῶν.
 Στυπογλύφος. σ. δ. tornator.
 Στύπος. stipes, truncus.
 Στυπήρεια. ας. ἡ. alumen, στυπήρεια.
 Στυπήμιος. οὐ. δ. sticticus, stypticus, à σφῶ.
 Στυραίξω. stimulare.
 Στυραίξω. μ. ἴσω. traho.
 Στυραῖος. σ. τὸ. ἢ
 Στύρεξ. ηος. δ. lignum iaculi, parshastæ inferior, quæ manu tenetur.
 Στύρεξ. lachryma cuiusdam arboris.
 Στυφελίω. μ. ἴξω. π. ἴξα. uerto, quatio, agito, uerbero, uinco.
 Στυφελισμός. ὤ. δ. cōtumelia, querimonia, iniuria.
 Στυφελός. οὐ. δ. durus, fortis. (iuria.)
 Στύφος. terra arida & dura, Suid.
 Στυφομαι. fumo.
 Στύφος. εος. τὸ. stupa, lucrum.
 Στυφρός. ὤ. δ. grauis, solidus, constans, callus, retorridus, durus.
 Στύφα. μ. ὄψω. π. ὄφα. obturo, stringo, actiuū, accusatiuo iungitur.
 Στύψος. ηος. ἡ. constriictio.
 Στωικός. ὤ. δ. Stoicus philosophus.
 Στώμις. ηος. trabs lingnea.
 Στωμίνα ῥήματα στωμίω, utitur eo Aristoph. in Ranis.
 Στωμυλία. ας. ἡ. argutia, loquacitas.
 Στωμυλιοσυνδεντάδης. εος. δ. qui obliqua dicta iacetiasq; colligit.
 Στωμύλομαι. multa & arguta loquor.
 Στωμύματα. stulta blateramenta, argutiæ, nugæ, nugamenta, lepores.
 Στωμύλος. σ. δ. multiloquus, lepidus, facundus, facetus, dicax, garrulus. Accipit tam in bonam quàm in malam partem.
 Στωμύλω. imperfecte loquor, garror.

Τὸ Σ μὲθ τὸ Υ.
 Σ Υ. tu.
 Σύαρος. σ. δ. aper.
 Σύανα. à sue uocatus quē Græci recentiores chærilam interpretantur, hoc est porculū.
 Σύανια. ας. ἡ. cōuicium & cōsertio manuum, Hefych.
 σύφοτος. (sic) ἀπὸ χενόφωτος

Συβαρίξω. deliciari, fiducia diuitiarum calumniari, opipare ac genialiter uiuere.
 Σύβαρις. ηος. tacita, consummatae deliciæ, Sybaris urbs Siciliæ.
 Συβαριτικός. οὐ. δ. mollis, uoluptuosus. Vnde συβαριτικὴ τραπέζα, de conuiuio dicebatur nimium apparato. Vide Chiliad. Eras.
 Συβήνη. ης. ἡ. arcus aut calamorum theca.
 Συβόσιος. σ. τὸ. grex porcorum.
 Συβριάζω. μ. ἄξω. insolesco, delicior.
 Συβριασμός. ὤ. δ. strepitus in conuiujs.
 Συβώτης. σ. δ. subulcus.
 Σ Υ Γ Γ.
 Συγγάλασπος. collactaneus.
 Σύγγαμμοι. οί. mariti duarum sororum.
 Σύγγαμος. σ. ἡ. uxor.
 Συγγραμμῆνοι πατέρες. conscripti patres.
 Συγγίεα. ας. ἡ. consanguinitas, affinitas, cognatio, propinquitas.
 Συγγίης. εος. δ. ἡ. consanguineus, affinis, cognatus, propinquus.
 Συγγίδης. ἢ. consanguineæ.
 Συγγίνος. ὤ. δ. innatus, naturalis.
 Συγγράσκω. confensco, quære χρῆσκα. neutrum absolutum.
 Συγγίνομαι. conuenio, coëo, δμιλέω, cōmercium habeo cū aliquo, cōuersor. Συγγίνομαι τῆσθε, in studio literarū uerfor. Est etiā simul natus uel cōgenitus. deponēs, deō iungit.
 Συγγνώσκω. ignosco, simul cognosco. quære γνώσκω. neutrum, datiuo iungitur.
 Συγγνώμη. ης. ἡ. uenia.
 Συγγνώμη ἔχω. ignoscere.
 Συγγνωμονίος. clemens & facilis in cōdonandis maleficijs. cui opponitur τιμωρητικός.
 Συγγνώμων. ηος. δ. mitis, misericors.
 Συγγνώσος. οὐ. δ. dignus uenia, ignoscendus, deprecabilis.
 Σύγρονος. σ. δ. ἡ. frater, soror.
 Σύγραμμα. ἀσπ. τὸ. opus, uolumen, cōmentarium, quodcunq; opus, cōmentatio.
 Συγγραφεύς. εος. δ. historicus, author, id est, librorum compositor.
 Συγγραφή. ἦς. ἡ. historia, compositio, scriptio à Cicerone dicit. Et chirographum, syngrapha, hoc est, stipulatio & cautio. neq; semper obligatione reciproca constabat, sed etiam unius tantum sponsione & alterius stipulatione.
 Συγγραφομαι. ἢ
 Συγγραφέω. μ. ἄψω. π. ἀφα. conscribo, id est, cōpono historias, uel poëmata. Est etiam scripto

scripto caueo ab aliquo. actiuū, accusatiuo iungitur.
 Συγυμνασία. ἡ. coexercitamentum.
 Σ Υ Γ Κ Λ.
 Συναβάζω. μ. ἴσω. π. ἡα. sanctifico. actiuum accusatiuo iungitur.
 Συναβάρειω. tollenti onus auxiliior.
 Συναβήσθεις. β. δ. affessor.
 Συναβήσεις. coniuudicatio, cōparatio, collatio.
 Συναβήδω. condormio.
 Συναβήδω. colloco.
 Συναβήρω. confecro.
 Συναβήμι. μ. ἴσω. π. ἡα. simul demitto. actiuum, accusatiuo iungitur.
 Συναβουίω. unā cohabito.
 Συναβίω. aduro.
 Συναβεργέρ. colludere.
 Συναβέρημα. res per collusionem actoris & rei transacta, ex quo genere est prauaricatio, id est, ναβήσεις.
 Συναβεργία. est quae collusio à Iurifconsultis appellatur.
 Συναβείω. μ. ἴσω. π. ενα. conuoco. actiuū, accusatiuo iungitur.
 Συναβηδύται. conuolui.
 Συναβηδύτω. μ. ἴσω. π. υφα. cooperio. actiuum accusatiuo iungitur.
 Συναβμω. μ. αμω. simul laboro. neutrum absolute.
 Συναβμύτω. inflecto.
 Συναβανώω. unā subsideo.
 Συναβανώσεις. uulgo cōdescensio, quum quis se demittit ultra suam dignitatem.
 Συναβανώω. conuiuit.
 Συναβανώω. confenesco.
 Συναβανώω. restituo, allicio.
 Συναβανώω. unā demergor, urinor.
 Συναβανώω. conuiuere.
 Συναβανώω. ἰο. ἡ. assensio, approbatio quae eadem uisa noscuntur.
 Συναβανώω. emendo, corrigo.
 Συναβανώω. agnoscere.
 Συναβανώω. astipulator, ἢ συνεπαίνο, hoc est collaudator.
 Συναβανώω. τὸ συναβανώω, ἢ συνεπαίνω.
 Συναβανώω. concludo.
 Συναβανώω. οἱ. unā cubantes.
 Συναβανώω. p. συναβανώω, simul occidēs.
 Συναβανώω. μ. ἴσω. π. ἡα. simul praeparo. actiuum, actō iungitur.
 Συναβανώω. μ. ἴσω. π. ἡα. cū impetu uenio
 Συναβανώω. ὁ. pariter auello, conuello.

Συναβανώω. assentior, approbo, comprobo, cum accusatiuo.
 Συναβανώω. approbo, consentio, assentior, cum datiuo.
 Συναβανώω. suffragijs seu calculis addor, cooptor. Lucas in Act. συναβανώω μίϚ τὸν ἴδιον ἀποσέλω.
 Συναβανώω. απω. τὸ. res uotiuā.
 Συναβανώω. dirigit.
 Συναβανώω. unā defodio.
 Σ Υ Γ Κ Ε. Κ Η. Κ Ι.
 Συναβανώω. consto, id est, compositus sum, infero, deponens absolutum.
 Συναβανώω. β. τὸ. quod conueniat, quod pegeramus, conuentio, pactum.
 Συναβανώω. εθυσμίνω. coaceruatus.
 Συναβανώω. οὐ. δ. accinctus, in procindū existens.
 Συναβανώω. plausibiliter, magna cum laude.
 Συναβανώω. μ. ἴσω. π. ἡα. ἢ
 Συναβανώω. commisceo, contempero, confundo. actiuum, accusatiuo iungitur.
 Συναβανώω. in summā colligo, & in summam colligor. Nam actiue & passiuē significat.
 Συναβανώω. μ. ἴσω. π. ἡα. summatim colligo, summatim dico.
 Συναβανώω. ὅτω. τὸ. concessum.
 Συναβανώω. confuse.
 Συναβανώω. οἱ. mariti & uxoris parentes.
 Συναβανώω. μ. ἴσω. π. ἡα. simul periclitor, neutrum, datiuo iungitur.
 Συναβανώω. commisceri.
 Σ Υ Γ Κ Λ. Σ Υ Γ Κ Ο.
 Συναβανώω. conclusilis.
 Συναβανώω. μ. ἴσω. π. ἡα. claudio. actiuum, accusatiuo iungitur.
 Συναβανώω. β. δ. socius & particeps furti.
 Συναβανώω. β. δ. cohaeres.
 Συναβανώω. μ. ἴσω. π. ἡα. simul fortior.
 Συναβανώω. dicit de senatoribus, ἡκλήσια ἡεσρο de populo.
 Συναβανώω. οὐ. δ. senator.
 Συναβανώω. β. δ. fenatus, concio.
 Συναβανώω. βουλή. iudicium consilium.
 Συναβανώω. conuexitates.
 Συναβανώω. titubare.
 Συναβανώω. μ. ἴσω. π. ἡα. concutio. actiuum, actō iungitur.
 Συναβανώω. condormire.
 Συναβανώω. β. δ. confors.

Συμοίτιον

Συμοίτιον. β. τὸ. merces pro concubitu.
 Συμοίτιον. conglomerare, conuenire.
 Συμοίτιον. ἰο. ἡ. conglutinatio.
 Συμοίτιον. ἡ. ἡ. transuectio, apportatio, repository fructuum, συναβανώω, collectio.
 Συμοίτιον. μ. ἴσω. π. ἡα. comporto, fructū ex agro domū refero. Est etiam colligo. actiuum, accusatiuo iungitur.
 Συμοίτιον. τὰ. festa quibus primae fruges comportabantur.
 Συμοίτιον. ἄρτω. furfuraceus panis, qui alio nomine πικρὸς dicitur. Cicero cibarium panem uocat. à Galeno & Celso αὐτόπυρος uocatur.
 Συμοίτιον. ἡ. ἡ. cōcisio, syncopa, affectio similibus deliquio.
 Συμοίτιον. huiusmodi deliquiū inducens.
 Συμοίτιον. animo linquor.
 Συμοίτιον. μ. ἴσω. π. οφα. ferio, fessus sum, uerbero, concido, contundo, pulso.
 Συμοίτιον. adiuuo, simul leuo. actō iungitur.
 Σ Υ Γ Κ Ρ.
 Συμοίτιον. ἰο. ἡ. cōmixtio.
 Συμοίτιον. ὁ. conferuo, tueor.
 Συμοίτιον. coagmentum, & quod concretum est, ut Cicero loquitur, ut mundus.
 Συμοίτιον. ὁ. temperatus.
 Συμοίτιον. cōparor. Συμοίτιον πρὸς τινα, cōtendere, iudicio experiri, etiam cum alio quo capitali iudicio disceptare. Est & συναβανώω coagmentari, concrefcere.
 Συμοίτιον. τὰ. pacta.
 Συμοίτιον. μ. ἴσω. π. ἡα. comparo. actiuum, accusatiuo iungitur.
 Συμοίτιον. ἰο. ἡ. comparatio, assimilatio, generatio.
 Συμοίτιον. οὐ. δ. comparatiuus.
 Συμοίτιον. δύναμις. colligo copias.
 Συμοίτιον. μ. ἴσω. π. ἡα. auxilior, turbo, simul adduco, meditor. absolutē.
 Συμοίτιον. οἱ. uulgo complices.
 Συμοίτιον. β. δ. concussor, collisor.
 Συμοίτιον. ἢ
 Συμοίτιον. huiusmodi collisio.
 Συμοίτιον. μ. ἴσω. π. ἡα. collido, concutio, femino discordiā inter amicos, collator, colligo, simultatem inter amicos cieo, collido & in conflictum impello.
 Συμοίτιον. μ. ἴσω. π. υφα. abscondo, simul abscondo. actiuum, accusatiuo iungitur.
 Συμοίτιον. unā alea ludo.
 Συμοίτιον. μ. ἴσω. π. ἡα. commisceo. actiuū,

accusatiuo iungitur.
 Συμοίτιον. circundo.
 Συμοίτιον. uolutor. datiuo iungitur.
 Συμοίτιον. β. δ. simul uenans, socius uenationis.
 Συμοίτιον. simul inclinor, pariter incumbo.
 Accipitur etiā pro ὑπονώμη & κατανώμη & deorsum aspicere, ut demissi spiritus homines solent. Est etiā coire & in unum cōtrahi quod hiabat & distrahebatur.
 Συμοίτιον. μ. ἴσω. π. ἡα. contingo, confirmo. neutrum absolute.
 Συμοίτιον. απω. τὸ. ἢ
 Συμοίτιον. ἡ. fors, casus.
 Συμοίτιον. β. δ. solidus.
 Συμοίτιον. β. δ. germanus.
 Σ Υ Γ Χ.
 Συμοίτιον. gratulor.
 Συμοίτιον. μ. ἴσω. π. ἡα. cohyberno.
 Συμοίτιον. confundo, require χέω. actiuū, accusatiuo iungitur. Lucas in Actis: συναβανώω τὸν ὄχλον.
 Συμοίτιον. μ. ἴσω. π. ἡα. confero, soluo expensas.
 Συμοίτιον. οὐ. δ. uicinus.
 Συμοίτιον. comparatio.
 Συμοίτιον. μ. ἴσω. π. ἡα. cōtemporeus sum. neutrum, datiuo iungitur.
 Συμοίτιον. β. δ. est eorum qui concurrunt in idem tempus.
 Συμοίτιον. β. δ. contemporaneus.
 Συμοίτιον. confundo.
 Συμοίτιον. ἰο. ἡ. confusio, turbatio.
 Συμοίτιον. μ. ἴσω. π. ἡα. confundo, obscuro, tumultuo, actiuum, accusatiuo iungitur.
 Συμοίτιον. ὅτω. ut mihi permittat impetro.
 Συμοίτιον. μ. ἴσω. π. ἡα. concedo, permitto, indulgeo, ueniam do. Item comiter & per gratiam indulgeo quippiam & condono. Est etiam consentio & astipulor. Et cedo, non reclamo. Acquiesco, ἀρεσκω, ἀπαῖ, contentus sum. actiuū, accusatiuo iungitur. Hoc uerbum unum ex illis est, quae in praesentia uoce actiua prolata in futuro uocem passiuam fortuntur apud Atticos. Apud Demosthenem enim & Platonem legitur συναβανώω in futuro, à συναβανώω.
 Συμοίτιον. απω. τὸ. ἢ
 Συμοίτιον. ἡ. concessio, abolitio.
 Συμοίτιον. cui uenia habetur, cum accusatiuo. Est etiam cuius nomen abolitione principis ex reis exemptum est.

Σύδην

minibus sibi amicis, ut hospitaliter & amicè acciperentur in oppidis foederatis. Sic hodie uocari possunt tesserae collybeticæ, quas literas collybicas uocât, quasi ad permutandam pecuniâ externam institutas.

Et σύμβολον ἀντι τῆς τμήμα, quasi tessera & frustum abscessum, cõmissura. Σύμβολα πούλα γορνυά dicta sunt quædam quasi ænigmata, significantia rei alicuius occultæ & res conditæ, quæ etiam συνθήματα, & ἀλληγορηματὰ dicuntur. Budæus.

Σύμβολος. ε. δ. etiam dicitur pro omine. Σύμβολον. ε. δ. compactus.

Συμβούλευμα. απω. τὸ. consilium.

Συμβουλεύομαι σοι. τὸ ἀνακαιοῦμαι, καὶ συσσιήσομαι. συμπραγματεύομαι, tecum cõmentor de re aliqua. Significat etiam consulto te.

Συμβουλευτικός. est oratio consultoria, in qua consilium datur alicui.

Συμβουλεύω. μ. ἴσω. π. εννα. consulo, id est do consilium. neutri, datiuo iungitur. ut, συμβουλεύω σοι, sum author, uel εἰσηγῶμαι.

Συμβουλή. ἡ. δ. consiliatio, sententia, consiliū & admonitio.

Συμβουλεύω. ε. δ. consiliatio.

Συμβούλιον. ε. τὸ. consilium.

Σύμβουλος. ε. δ. consiliarius.

Συμμιγνύω. μ. ἴξω. π. ιχα. uel συμμίσγω. commisceo, coëo. actiuum, accusatiuo iungitur.

Συμμορία. ε. δ. portio, multitudo, πολιτικὴ σύστημα, curia, tribus.

Συμμίτης. ε. δ. symmistia, secretarius.

Συμμύω. comprimo.

Σ Υ Μ Π.

Συμπάθεια. ε. δ. conuolentia, naturalis consensus & conuenientia.

Συμπάθεις. ἴος. δ. ἡ. eiusdem affectus.

Συμπάθω. idem quod συμπάσχω, quod & condoleo significat, alienisq; incõmodis afficior & consentio.

Συμπανγία. ε. δ. collusio.

Συμπαιδεύω. απω. coeulo. Accipitur etiam aliter, Polyb. ὁ δὲ βίαι ἢ θυμῷ συμπαίδευμένος, in uolentia & iracundiæ furore educatus, hoc est, ὁ δὲ βίαι ἢ θυμῷ σύντροφος, affuetus, & exercitatus.

Συμπάϊω. μ. αἴξω. π. αιχα. colludo. neutri, datiuo iungitur.

Συμπάϊπος. ορος. δ. uel συμπαῖσος. collusor, simul nutritus.

Συμπάϊος. μ. αἴσω. π. αιχα. colluctor.

Συμπᾶρ. ad summam, in summa, ut plurimū, uniuersum, quod pro mundo etiam Latini dicunt.

Συμπανγυρίζω. commercor.

Συμπανγυρίη. coadiuuare.

Συμπαραθίω. concuro.

Συμπαρακλήω. cohortor.

Συμπαρανοσθίζω τῷ λόγῳ ὀρθῶς. rectè atq; ordine disputationem profequor.

Συμπαραλαμβάνω. comprehendo.

Συμπαραμαρτίω. μ. ἴσω. π. ιχα. iuxta, & simul sequor, comitor. neut. datiuo iungitur.

Συμπαρανήχομαι. simul nauigo.

Συμπαρασκευάζω. μ. ἄσω. π. αιχα. adiuuo.

Συμπαρατίω. produco, prorogo, simul extendo.

Συμπαραφερόμενοι. qui unâ feruntur.

Συμπαραδεδύω. μ. εὔσω. affideo, maneo.

Συμπάρεμι. præfens sum.

Συμπαρατενδόμενος. simul extentus.

Συμπάρειομαι. accedo, obtingo, id est cedo cum datiuo.

Συμπάρεχο. ἀντι τῷ πάρεχο.

Συμπαραπήλαμι. simul deuolauī.

Συμπάροιος. ε. δ. contubernalis.

Συμπας. απω. δ. uniuersus. συμπαντῶ, multi (mul. Συμπάσχω. conspergo.

Συμπάσχω. τὸ συμπάθω.

Συμπάσχομαι. μ. ἴσω. π. ιχα. collido.

Συμπάτω. μ. ἴσω. π. ιχα. conculco. actiuum, accusatiuo iungitur.

Συμπέθω. simul persuado.

Συμπέθω. compressus.

Συμπέρανω. concludo, termino. actiuum, accusatiuo iungitur.

Συμπέρασμα. απω. τὸ. conclusio.

Συμπερίαζω. unâ duco, mecum uerfo.

Συμπερίπατοῦντες. inambulantes.

Συμπερίπήλαμι. simul deuolauī.

Συμπερίφέρω. circumfero, circumuoluo.

Συμπερίφθέρωμαι. turpiter & flagitiosè cum aliquo oberro, συμπερινοσθίζω μετ' ἑθέρωσ καὶ μαρτῶ διαγωγῆς. Bud.

Συμπερίφορα. ε. δ. portatio quæ fit circumferendo, circumlatio, conuictus, obedientia, compotatio.

Συμπρασινεύω. μ. ἄσω. π. αιχα. adiuuo.

Συμπρασιν. απω. δ. contingens, incidens.

Συμπήλω. concoquo, quod etiâ ἐπιπέλω dicif.

Συμπεφραγμένον. ε. confeptum.

Συμπεφυσμός. τὸ. compressum, concorporatū, os uulua obductum.

Συμπεφυστός. οἱ. obcæcati, obsepti.

Συμπήλυμι. μ. ἴξω. π. ιχα. constringo, congeolo. actiuum, accusatiuo iungitur.

Συμπήνω. compingo, coapto, compono.

Συμπήνω. ε. δ. compactus.

Συμπήσις. ἰος. ἡ. cominixtio, compositio.

Συμπήσσω. opprimere.

Συμπήω. conspico, complico.

Συμπήω. μ. συμπάσω. π. συμπέπωσ. concibio. neutrum, datiuo iungitur.

Συμπήω. μ. συμπεσῶμαι. π. συμπίηω. cõtinego, concido, & calamitatem eandem patior. Est etiam incurro, coëo, competo.

Item contrahor, astringor, & συνίζω, id est confido, προσέλλομαι. Res enim tumida, cū ad habitum suum redit, συμπίηω dicitur, hoc est confidere, συνίζω uel καθίστασθαι. Est etiam τὸ σὺρῆνυσθαι uel συμπίεσθαι, καὶ συμπελάω, configo, ὅσην συμπίηω τῶς πολεμίοις. Item ἀρμύω, cõgruo, cõuenio. Vide Bud.

Aorist. β. συνέπεσον. neutri, datiuo iungit.

Συμπήλω. confingo, cõminifico, calumniosè exquiro. Vocamus etiam hoc conflare.

Συμπήλωνες. complures simul collecti.

Συμπήλωμαι. manū confero, aut pedem confero, configo. Accipitur etiam in bonam partem pro amicè conuenio, & cõplector,

hæreo. Συμπλέωμαι τινη, est mihi negocium cum eo, rem habeo cum eo, implicatus sum. Cicero dixit, Sortis necessitudine coniuictus sum.

Συμπλέω. μ. ἴξω. π. ιχα. concinno, cõplico, confero manus, contexo. actiuum, accusatiuo iungitur.

Συμπλέξις. ἰος. ἡ. complexio.

Συμπλέγας. ἀδος. ἡ. Symplegas.

Συμπληθύνω. μ. ἠνώ. impleo. actiuum, genitiuo iungitur.

Συμπλοή. η. δ. complexio, congressio, prælium, conflictio, manuū confertio. Et coniunctio, hoc est quū negocium cum aliquo habemus, coitus ueneruus. Pertinet etiam ad textoriam, & idem significat quod συνήφαισις.

Συμπλοος. ε. δ. simul nauigans.

Συμπλοία. ε. δ. connauigatio.

Συμπνέομαι. suffoco.

Συμπνευμός. οὔ. δ. conspiratio.

Συμπνώ. conspiro, hoc est unanimiter aggredior quippiam & coniuo, quod etiam dicitur συμφυσῶ.

Συμπνοία. concordia.

Συμποδιζῶ. duco, dirigo.

Συμποδίζω. μ. ἴσω. π. ιχα. obliigo, id est impedio. actiuum, accusatiuo iungitur.

Συμπολεμίζω. concerto, auxilior.

Συμπολιζῶ. μ. ἴσω. π. ιχα. facio habitare, comprehendo.

Συμπομπύω. ludos celebros.

Συμπονέω. μ. ἴσω. π. ιχα. simul laboro. neutri absolutum.

Συμπορισμός. οὔ. δ. paratio.

Συμποσιάζω. μ. ἄσω. π. αιχα. conuiuor. neutri absolutum.

Συμποσιαρχέω. symposiarchia fungor in conuiuio.

Συμποσιάρχης. ε. δ. συμποσιάρχος.

Συμποσιάρχία. ἡ. magisteria conuiuiorum. Theod. apud Ciceronem.

Συμποσιάρχος. ε. δ. præfectus cõuiuij, modiprator, cui sorte principatus cõuiuij obtigit.

Συμποσιαστής. οὔ. δ. conuiuator.

Συμποσιον. ε. τὸ. compotatio, symposiū, conuiuium, locus conuiuij.

Συμποσιός. ὄ. δ. spectans ad conuiuium, exhilarans conuiuium, hilaris conuiuia.

Συμποτής. ε. δ. compotor, conuiuia.

Συμποτήρια. ε. δ. compotrix.

Συμπράτωρ. ωρος. δ. adiutor, socius.

συμπράττω σοι τοῦτο. hoc tibi conficio & in com-
modum tuum, & tua causa efficio, & stu-
deo tibi. Accipitur pro fauere & opulari,
adiuuare & conspirare.

συμπροθύμωμαι. in eandem causam incubo, ad
idem efficiendum contendo, eodem incumbo.

συμπροσούμω. μ. εὐσω. π. εὐσω. sum ductor ad
prandium.

συμπροσέμπω. μ. ἐμψω. π. ομψα. comitor. acti.
accusatio iungitur.

συμπροσσημι. adhæreo.

συμπροσίσω. adhæreat.

συμπροστυχημίαι. cohærere.

σύμψωμα. α. πω. τὸ. incurfus, casus, accidens.

Est etiam in morbo accessio morbi. Differt
autem ἀπὸ τῶ συμβεβηκότος. Galen. τὰ δὲ ἐξ
ἀνάγκης ἐπὶ μόλις τὰς ἡσυχασίας ἀφ' ὧν ἐνε-
ργούμην, ὑγιαίνοντων μὲν ἡμῶν, συμβεβηκότα· οὐ
σοῦντων δὲ, συμψημάτω καλεῖται. Significat et-
iam casum alicuius rei assecclam. Ponitur
& pro quo uis casu.

σύμψησις. ιοσ. ἡ. compressio, calamitas, con-
tractio. Significat etiam casum quemcumq.
Est etiam incurfus rerum eodem definentium,
ut linearum quæ non sunt parallelæ. Bud.

συμπωροῦσθαι. concalescere in speciem pumi-
cis uel tofi, & coalescere.

Σ Υ Μ Φ.

συμφανής. έος. δ. ἡ. manifestus.

συμφάσεις. ἄ. apparatus colorum quales in
iride uidentur.

συμφέρεα. expedit, utile est.

συμφέρομαι. confero, id est, ἀφέλιμος ἄμι, καὶ
δμοῦ πρᾶγμα κατὰ τινα φέρω. Συμφέρομαι σοι, ἂν
τί τῷ δμοδωξῆς ἢ συγχωρῶ, tecum sentio. oppo-
nitur τῷ διαφέρομαι. Significat etiam congrega-
dior tecum, & conuenio te. Item συμφέρε-
σθαι τοῖς παρ' οἷς, sorte sua acquiescere, & mo-
dicis contentum esse, qui nihil præcipuum
sibi postulat. Συμφέρομαι τοῖς πολλοῖς, ἂν
τί τῷ συμπληρώσω, συναράσωμαι, & cætera.
Συμφέρομαι τοῖς πολλοῖς, unus sum ἐ multis,
non sum eximius, εἰς τῶν τυχόντων ἄμι. Si-
gnificat etiam contingere.

συμφερόντως. utiliter.

σύμφερος. ε. δ. καὶ

συμφερέτος. οὐ. δ. utilis.

συμφέρω. confero, id est simul fero, & utilis
sum. act. & neut. datiuo iungitur.

συμφεύω. confugio.

σύμφημι. μ. ἴσω. confiteor, sentio, collau-
do, assentior, comprobo. neut. datiuo iun-

gitur. Paul. ad Rom. σύμφημι τῷ νόμῳ, con-
sentio legi.

συμφήτωρ. ορος. δ. uates, testis.

συμφθίνω. unâ decreasco.

συμφηλοδοξῶ. seruiuo alicuius gloriæ. Sic Ci-
cero dixit: Nam omnes φιλοδοξοῦσιν γλο-
ριæ meæ.

συμφηλοσοφῶ. unâ philosophari.

συμφοιτάω. conuenio.

συμφοιτήτης. ε. condiscipulus.

συμφορά. ἄσ. ἡ. calamitas.

συμφορέω. congero, accumulo.

συμφορμής. ιοσ. ἡ. καὶ

σύμφορος. ε. τὸ. commodum, consentiens,

σύμφορος. ε. δ. utilis, comes. (aptum,

συμφοροῦντες, dicuntur οἱ ἄδελφοι, quando ni-
dos construunt. Sic Vergilius:

Notauit Ipsi locum aëreæ quod congersere palumbes.

Apud Platonē συμπεφορμημένοι opponun-
tur διαπεφορμημένοι, hoc est, compositi di-
spersis & diuisis.

συμφεράδμων. ορος. δ. consiliarius.

συμφεράρομαι. μ. ἀσσωμαι. π. ασμαι. consulo.

συμφεράτω. μ. ἄξω. π. αχα. concludo, obturo.

act. accusatio iungitur.

συμφρονέω. μ. ἴσω. π. ησ. cōcordo, una intel-

ligentia concipio & comprehendo, cōple-

ctor. neutrum, datiuo iungitur.

συμφρωνήσωντες. οἱ. prudentes.

σύμφερον. ορος. δ. ἡ. confors.

συμφυής. έος. δ. ἡ. cognatus, cōnaturalis, eius-
dem naturæ, ingenitus.

συμφυήα. ας. ἡ. conuenientia.

συμφυλητός. ε. δ. gentilis.

σύμφυλος. ε. δ. simul natus, conueniens na-

συμφύρομαι. commisceor. (tuæ.

συμφύρω. commisceo.

συμφύσις. ἄ. sinus.

σύμφυσις. ιοσ. ἡ. coalescentia, cohælio.

συμφυσοῦ. τὸ συμψυσοῦ.

σύμφυτος. ε. δ. insitus, confitus, cōplantatus.

συμφύω. coalesco.

συμφωνέω. μ. ἴσω. π. ησ. conuenio, id est par-

ctum facio, consentio, consono. neutrum,

datiuo iungitur.

συμφωνία. ας. ἡ. concertus, consonantia, sym-

phonia, musicum instrumentum, cōsensus.

σύμφωνος. ε. τὸ. consonans, pactum.

Σ Υ Μ Φ.

συμψυθείς. contritus, uulneratus.

σύμφημι. μ. ἴσω. π. ησ. computo. actiuum,

acusatio iungitur.

σύμψυφος.

σύμψυφος. ε. δ. eiusdem sententiæ.

σύμψυχοι. οἱ. unanimes, eiusdem sententiæ.

Σ Υ Ν.

σὴν. cum, quod Atticè σὴν dicit, semper da-
tuo iungitur. In cōpositione adiuuat uim
uerbi, & gratiâ addit, ut συνειπεῖν, ad con-
sumationem confero. Interdum significat
cōtractionē sensim procedentē, ut σύνοξος,
sensim mucronatus, in mucronē desinens.

σὴν. συε. cum circumflexo, à nominatio οὐς.

σὴν θεός. deorum pace impetrata, dijs exor-

ratis. De præfenti, præterito, & futuro di-
citur. Vide θεός.

σὴν χρόνος. tandē, ad tēpus, aliquanto tem-
πὸς ἀνάγκης, indignatio. (pore.

συναγέρω. μ. ερῶ. cōgrego. act. accus. iungit.

συναγελῶμαι. afficio.

συναγελῶ. μ. ἄσω. π. αχα. coniungo, congre-
go, concilio, socio.

συναγασμός. οὐ. δ. congregatio.

συνάμεια. ας. ἡ. conuallis, locus ubi duæ ual-
les conueniunt.

συναγῆσθαι. comportauerat.

συναγορεύω. μ. εὐσω. π. εὐσω. simul aduoco, con-
sentio, cōcordo, in iudicio defendo, patro-

cinor, quod etiâ ad fūm dicitur, per sua deo.

συνάγχη. ης. ἡ. angina, quæ uulgo squinātia,
synanche.

συνάγω. μ. ἄξω. π. αχα. congreco, cōduco, id
est simul duco, est etiâ cōtraho quod aper-

tum est, id est claudio. Item cōcilio, εἰς δμοῦ
νοίαν ἄγω. Item intendo, augeo. actiuum,
acusatio iungitur.

συναγωγός. conciliator & congregator.

συναγωγία. ἡς. ἡ. congregatio, contractio, ad-
ductio.

συναγωγός. collatiuus. συναγωγήμα συμποσία
uocatur, & συναγωγήμα δᾶπνα, ἔτι τὸν συμ-
βολῶν, hoc est συμβλητά.

συναγωνίζομαι. μ. ἴσσομαι. π. ἴσσομαι. concerto, so-

cius alicuius in pugna adiuuo, suffragor.

συναγωνιστής. ἑ. δ. commilito, auxiliator.

συναδελφός. qui fratrem habet, opponitur
τῷ ἀναδελφῷ.

συναδινῆμι. iniusticia aliquem afficere.

συναδία. μ. ἄσω. π. αχα. cōcino, concordo, neu-
trum, datiuo iungitur.

συναθροίζω. μ. οἴσω. congreco.

συναθροιστής. ιοσ. ἡ. confluuium.

συναθροισμός. ἑ. δ. congeries, congregatio.

συναγῆμι. simul, uno impetu.

συναίδιος. ε. δ. coæternus.

συναίλια. ἄ. conuiuia, concenationes.

συναίμιος. ε. δ. confanguineus, frater.

συναίνεω. μ. ἴσω. π. εὐσω. comprobo, actiuum,
act. accusatio iungitur.

σύναινος. ε. δ. laudis particeps, cohabitator,
συναίρομαι. μ. ἴσσομαι. π. ἴσσομαι. ito suspensus, pen-
deo animo, contrahor.

συναίρεσις. ιοσ. ἡ. synæresis, id est tractio, cōtra-
ctio, figura quæ ex duabus uocalibus unâ fit.

συναίρετος. ε. δ. adiutor.

συναίρειω. μ. ἴσω. π. ησ. cōtraho, actiuum, ac-
cusatio iungitur.

συναίρομαι. auxiliator, συμπεράττω. deponens, ac-
cusa, iungitur. συναίρομαι σοι τὸν μῦθον,
hoc est subleuo, & συναίρομαι σοι τὸν μῦθον
νομ, ἀντὶ τῷ συναγωνίζομαι. est enim simul cū
alijs suscipere συναίρεσθαι.

συναίρομαι. secum aliud tollens.

συναίρουσθαι. ἑ. δ. ἡ. συναναρῶντα, dicuntur apud
Aristotelem, quibus sublati, altera quoque
tolluntur.

συναίρω. confero. Matth. συναίρει λόγον μετὰ
τῶν δούλων, conferre rationē cum secuis.

συναιδάνεσθαι. consentiscere, συμπάσχειν. Dio-
nysius: οὐτω γὰρ καὶ ἡμεῖς ἐαυτῶν συναιδίμεθα,
nobis conscij nostri sumus.

συναίδησις. uerbum medicorum apud Gale-
quæ est ueluti morbi conscientia.

συναίτιος. ε. δ. causalis, causa adiutrix. Cice-
ro causæ adiuuantia uocat τὰ συναίτια.

συναίω. cohabito. neutrum, datiuo iungitur.

συναίμιος. ε. δ. auxiliator, socius in bello.

συναίμειός σοι. æqualis tuus sum, clareo tuis
temporibus.

συναίμοθενέω. μ. ἴσω. π. ησ. simul sequor, comi-
tor, correspondeo. neut. datiuo iungitur.

συναίμοθος. ε. δ. comes.

συναίτηριος. ε. τὸ. accumulatio.

συναίτητής. οὐ. δ. conciliator.

συναίτησις. ἡς. ἡ. counctio.

συναίτησις. μ. ἐψω. π. εψα. simul ungo. a dicitur
acusatio iungitur. συναίτησις φάρις,
delinire praua, blandiri prauis.

συναίλιω. μ. ἴσω. π. ησ. congreco, conglome-
ro, conuenio, coniungo. actiuum, accusa-
tiuio iungitur.

συναλλαγμα. α. πω. τὸ. cōmutatio, contractus,
commertium. & ἀντὶ τῷ συμβολαίω.

συναλλακτικὸς νόμος. commercialis lex, quæ
cauet in contractibus.

συναλλάττω. μ. ἄξω. π. αχα. concilio, cōtraho,
pacifcor, contractus conuentus in eo. acti

Οο ἰij uum,

uum, accusatiuo iungitur.
 συναλλογι. ἦρ. ἡ. conciliatio.
 συνάμα. τὸ. copula, uinculum.
 συναμπορεύω. como, succurro laboranti, cōs-
 nitor. quære ἀμπερεύω.
 συναμφοτέρω. utruq; simul. dicitur tam sin-
 gulariter, quàm pluraliter, licet ἀμφοτέρω
 tantum dicatur pluraliter. Vide commen-
 tarios Budæi.
 συναμφοτέροι. utriq; simul.
 συναναγκάζω. τὸ ἀναγκάζω, quod etiam πρὸ
 συναναγκάζω dicitur.
 συναναδριμάς. ὄ. δ. frequentatio.
 συναναλισμα. supposito, χορηγῶ, hoc est non
 malignè præbeo necessariâ.
 συνάναρχος. ὄ. δ. coæternus.
 συναναστέφωμαι. μ. ἴσω. π. ἐμμαι. simul uer-
 for cum aliquo. deponens absolutum.
 συνανατίλομαι. coorior. deponens, datiuo
 iungitur.
 συνανδράμαι. unâ roboror.
 συνανθῆ. unâ floret.
 συνανθρωπέωμαι. καὶ
 συνανθρωπέω. καὶ
 συνανθρωπέω. καὶ
 συνανθρωπέω. μ. ἴσω. π. ηγ. cū hominibus des-
 go, cum hominibus uersor. Animalia etiâ
 cicuria & mansuetia uocant συνανθρωπέω-
 ῖδρα.
 συναντάομαι. καὶ
 συναντάω. μ. ἴσω. π. ηγ. obuiam eo. neutrum,
 datiuo iungitur.
 συνάντημα ἐν συναντίσεται αὐτοῖς. in unū & eun-
 dem exitum incursum sunt. Est enim συνάν-
 τημα euentus.
 συναντιλαμβάνω. adiuuo. actiuū, accusatiuo
 iungitur. require λαμβάνω.
 συνάντομαι. obuiâ uenio. deponens, datiuo
 iungitur.
 συνασράω. comitor, consequor.
 συνάσρος. ὄ. δ. ἡ. coniunx, συμνημοσμένη.
 συναπάρχομαι. Paul. ad Rom. συναπάρομαι τοῖς
 παπῶσις, accōmodo me hominibus.
 συναπαίρω. μ. ἀρῶ. π. ηγ. commigro. neutrū,
 datiuo iungitur.
 συναπερείδω τῷ λόγῳ τῷ ὑπὲρ νεαρῶν τῶν ὄντων
 tione suspitionē in eum excutio, & impin-
 go, infligo.
 συναποβάλλω. simul amitto. actiuum, accus-
 iungitur. require βάλλω.
 συναποστέφωμαι. mitor ad suffragia magis-
 tratus gratia.

συναποδημῶ. simul peregrinor.
 συναποδύοντα. simul uestem exuunt.
 συναποθανοῦντο. commorientes.
 συναποθνήσκω. commorior: unde συναποθνή-
 σκουσι. ὄ. ὀ. socij erāt apud Aegyptios, tan-
 to affectu inter se mutuo deuincti, hac lege
 copulati, ut si fatale quippiâ, aut diri casus
 alteri contigisset, alter tanquam pœnæ for-
 cius, eundem fortunæ exitū esset laturus,
 σοκίης & comites essent & fortunarū & ca-
 lamitatum, quemadmodum de Antonis
 & Cleopatra legimus. Apud Aquitanos
 huiuscemodi socij Solduni dicti sunt. Vide
 Alexan. Neapol. lib. primo, cap. xxvi.
 συναποτριβήωμαι. colludo.
 συναπολαμβάνω. concipio.
 συναπομαρτάνω. μ. ἀνῶ. π. ἀγ. cōtabesco, neu-
 trum absolutum.
 συναπονεύωσι. simul mutant.
 συναποτιπτόμεθα. congenita & σύμφυτα.
 συναποτίκω. unâ cum partu ædo.
 συναπτήω. ὄ. δ. coniunctiuus.
 συναπτήω. ὄ. δ. coniunctus.
 συνάπλω. μ. ἀψω. π. ἡφα. coniungo, corripio,
 confero, coalescere facio & ferrumino. Ac-
 cipitur plerūq; passiuè pro hæreo alicui rei
 uel adhæreo, coëo, cōmittor, coalesco, co-
 hæreo. Itē conuenio, quadro, ἀρμόζω, con-
 gruo, consentaneus sum. Est etiam cōtine-
 go. Et concuro, incurro, competo. Item
 consfigo, congregior cum hostibus, & ma-
 nus confero. Bud. actiuū, accus. iungitur.
 συναρᾶσομαι. consfigo & consfigor.
 συναράττω. τὸ συγκρούω. collido, confringo, ut
 συναπῶ. simul expello. (geo.)
 συναρθρος. ὄ. δ. articulatus.
 συναρμόζω. μ. ἴσω. π. οη. coapto, actiuum, ac-
 cusatiuo iungitur.
 συναρμολογέω. μ. ἴσω. π. ηγ. construo. actiuū,
 accusatiuo iungitur.
 συναρμόζω. coapto, effingo, copulo.
 συναρμολύω. ὄ. δ. simul præfectus, collegapre-
 facti.
 συνάρσις. ἰος. ἡ. connexio, compositio.
 συναρτάω. coapto, appendo.
 συναρτύω. μ. ἴσω. π. ηγ. idem.
 συναρχαρεσιάζω. ire ad comitia ad danda suf-
 fragia, in petitione adiuuare, cā didato fa-
 uere & adesse.
 συνάρχω. ὄ. δ. collega.
 συνάρχω σοι. collega tuus sum.
 συνάρσκησις. ἰος. ἡ. continentia.

συνασπίη.

συνασπίη. μ. ἴσω. π. ηα. cōtego, constipo. Vi-
 de Comment. Budæi. actiuum, accusatiuo
 iungitur.
 συνασπισμός. ὄ. δ. protectio, mutua defensio,
 cū milites mutuo scuta & hasta obtendunt
 capiti, testudo phalangis.
 συνασπισαί. ὄ. ὀ. cōmilitones, mutuo se defen-
 dentes.
 συναύδω. concino, assentior.
 συναύγωμαι. cresco.
 συναύηαι. τὰ. corradiantia.
 συναυλία. ἄρ. ἡ. consonantia.
 συναυλιόμαι. μ. ἴσω. π. ἰσω. conuersor, co-
 habito, ab ἀυλί, quod stabulum significat
 & diuersorium. deponens, datiuo iungit.
 συναυλος. ὄ. δ. conuolans, σύμφωνος, cohabi-
 tator, uionικός, συνίθης, cōtubernalis, socius.
 συναύξω. adaugere.
 συναύτης. ὄ. δ. focus in nauigatione.
 συνάφθα. ἄρ. ἡ. propinquitas, contrectatio,
 contiguitas, iunctura, coniunctura, expres-
 sio, effigiatio, coitio, coitus.
 συνάφῃ. ἡ. ἡ. coniunctio, connexio.
 συναφίσταμαι. separo.
 συναφύωμαι. condoleo.
 συναψίς. ἰος. ἡ. coniunctio.
 συνουσία. studium.
 ΣΥΝΔ.
 συνδάκρυω. μ. ἴσω. π. υα. collachrymor.
 συνδάω. rumpens.
 συνδέειν. colligauit.
 συνδενέω. μ. ἴσω. π. ηα. conceno. neutrum
 datiuo iungitur.
 συνδενπος. ὄ. δ. concenatio.
 συνδέσμος. ὄ. δ. nodus, coniunctio.
 συνδετικός. ὄ. δ. federabilis.
 συνδέω. μ. ἴσω. uel ἴσω. π. ηα. uel ηα. colligo,
 gas. actiuum, accusatiuo iungitur.
 συνδημιεργέω. condo.
 συνδιχαίω ἡ δέξω. iucundi in conuictu.
 συνδιχαίω. conspirare, consultare.
 συνδικτάω. μ. ἴσω. π. ηα. simul uiuo.
 συνδικτάω. conuicturus.
 συνδικτάω. concilio.
 συνδικταμμονέω. recordor.
 συνδικτορῶ. simul deliberare.
 συνδικτάω. simul conficio, curo.
 συνδικτός. ὄ. δ. coniunctio, conspiratio.
 συνδικταπτορέω. μ. ἴσω. π. ηα. simul laboro,
 & in ærumna sum.
 συνδικτάω. cum alio tolero.
 συνδημιεργέω. ἰος. ἡ. quotidiana cōsuetudo.

συνδημιεργέω. μ. ἴσω. π. υα. diem simul dur-
 co, τῷ ἡμέραν συνδικτάω.
 συνδικτήρ. a desse, patrocinari, defendere, ab
 eadem causa dicere & patrocinii suum in
 causam communem afferre.
 σύνδικτος. ὄ. δ. simul iudex, qui eandem cau-
 sam defendit. & δ συνεπὼρ τῶν δευτερολογί-
 ας, hoc est, qui secundis actionibus causam
 defendit, ut in causa Cornelij Balbi Cice-
 ro. Et qui à singulis urbibus mittuntur pa-
 troni ad causam unius provincie tuendam
 σύνδικοι dicuntur. Bud.
 συνδισιέω. μ. ἴσω. π. υα. colludo, disco.
 συνδοκῆρ. dicitur quod inter multos conue-
 nit, & communiter placet, quod constat in-
 ter multos & de quo inter eos conuenit. In
 Pandect. τὰ συνδοξάντα dicuntur compacta
 & conuenta.
 συνδοξάωμαι. conglorificor.
 σύνδουλος. ὄ. δ. confertuus.
 συνδραμάω. coire, congregare.
 συνδρομάδες. ἄ. angustia sunt quæ & symple-
 gades. ἀ συνδρομῆ, id est, concursu dicæ.
 συνδρομή. ἡ. ἡ. concursus.
 σύνδυσος. συνδύσος, id est, δίδυμοι. σύνδυσος
 etiam
 bini sunt.
 ΣΥΝΕ.
 συνείξα. fregisse.
 συνεζήω. μ. ἴσω. π. ηα. admoueo, impono,
 συνεζύω. propè.
 συνεζω. confero.
 συνέδρα. ἄρ. ἡ. statio, confessio.
 συνεδρεύω. μ. ἴσω. π. υα. præideo.
 συνεδρία. ἄρ. ἡ. confessus senatorum ac iudis
 cum, concilium.
 συνέδριον. ὄ. δ. concilium, conuentus, curia.
 συνέδρος. ὄ. δ. confessor, assessor, consiliarius.
 συνεέρω. μ. ἐρῶ. π. ερ. colligo, actiuum, ac-
 cusatiuo iungitur.
 συνέιη. intellexit, commisit.
 συνεθίζω. μ. ἴσω. π. ηα. consuesco.
 συνεθισίς. ἰος. ἡ. ἡ.
 συνεθός. ὄ. δ. conscientia.
 συνεθός. ὄ. δ. conscius. uide σύνοιδα.
 συνεμαρμένα. fato connexa, fati cōsequencia
 atq; comitantia, quali affata dicas.
 σύνεμα. uersor, simul sum, conuenio.
 συνεπῆρ. suadere, patrocinari.
 συνέποιμι. pro aliquo perorarem & consens-
 tirem.
 συνέρ. cōnectens aliquid sine intermissione.
 συνέρω. μ. ἐρῶ. π. ερ. concludo, cohibeo,
 Ο ο iij cōcreo.

coërceo. a ctiũ, accusatiuo iungitur.
Συνέρω. μετ' ὧν congrego, coniungo, confero,
connecto. a ctiuum, a ctiō iungitur.
Συνέρω τοὺς λόγους, continuo sermonē, oratione cōtinua utor, dico sermone cōtinuato, & orationem perpetuā habeo. De ijs dicitur qui facundē & expedite loquunt. Quintilianus connectere dicit & continuare uerba. Cicero declamare.

Συνεσθάλω. τὸ συμπίησι.
Συνεσπορέδομαι. unā ingredior.
Συναφέρω. cōfero, simul induo. datiuo & accusat. iungit.
Συνασφύροντ' ἀντὶ τὸν νόμον.
ΣΥΝΕΚ. ΣΥΝΕΛ.

Συνεβάλλω. unā eijcio.
Συνέδημος. ε. δ. comes itineris.

Συνεδιδομαι. confero ad dotem filiaē, adiuuo ad collocandam puellam.

Συνεδοχή. ἢ. intellectio.
Συνεδοχικῶς, comprehensim, successiue.

Συνεθερμάνω. concalcfacio, intus excito.
Συνεθληθῶ. unā effoeminor.

Συνεηαίω. τὸ συνενθερμάνω.
Συνεπιπέτω. μετ' ἑμψ. π. ομφα. simul emitto. a ctiuum, accusatiuo iungitur.

Συνεπιπῆσι. ad consummationē concoquo.
Συνεπιπῶ. simul enaigo.

Συνεπορίζω. subministrare.
Συνέριψε. cōmisit, excitauit inter aliquos discordiam.

Συνεπιπτο. unā cum partu ædo. Significat etiam ad partum conduco.

Συνεπιπύω. unā soluo.
Συνεπρέφω. ad nutricationem confero.

Συνεπυθῶ. compulso esse.
Συνέλευσις. ιοσ. ἢ. conuentus.

Συνεπυθῆν. coire, conspirasse.
Συνεπιπῆσι. conglomerato.

Συνεπιπῆσι. implicatus orbibus.
Συνεπύω. ut breuiter dicam, ut uno uerbo absoluiam. Dicitur etiam συνεπύωθι δὲ ἐπιπῆρ, & ἐνὶ δὲ λόγῳ ἐπιπῆρ, & ἐνὶ λόγῳ sine uerbo. Et συνεπύωθι φάσηρ ἄν. Dicit & per accusatiuū, ἢ συνεπύωθι φάσηρ. & adhuc συντροπέωθιρ sine uerbo, συνεπύωθι δὲ. Vide Bud.

ΣΥΝΕΜ. ΣΥΝΕΝ.

Συνέμωρον. ε. τδ. coniunctum tetrachordum.
Συνέμορος. ε. δ. comes, simul iens.

Συνεμφάνω. simul refero & ostendo. Theophrastus: τὸ δὲ ποσὶ ἀσυνεμφάνει πινὰ γενομένη ὁσμηρ, id est, Odorem quendā unā cum sapore referūt: hoc est, simul referunt, quas

siq̄ comitem habent saporis o dorem cum gustantur.

Συνεδανυμένα. à Galeno dicuntur quæ indicationi conferunt. quod uerbum est medicorū peculiare, ut ἀντεδανυμένα, quæ contrariam indicationem habent.

Συνεδιδύω. cedere, concedere.
Συνεδύω. induo.
Συνεκλητή. uestraē confors ecclesiæ,
Συνέντασις. ιοσ. ἢ. contentio.

ΣΥΝΕΞ. ΣΥΝΕΟ.

Συνεξαιστανται. unā confurgit & inolefcit. Plutarch. in Polit. οἱ κητοὶ τοῖς ἰσχυροῖσι κῆρδιν δρωρ περιπλεομενοι συνεξαιστανται, Hederae præualidæ arboris stipitem circumplexæ unā confurgit & inualefcit.

Συνεξανοίζω. cooperio.
Συνεξανύττω. unā perficere.

Συνέξωμι. unā aggredior.
Συνεξίχρωμαι. conuenio.

Συνεξισώ. μετ' ὄσω. π. ανα. cōæquo. a ctiuū, accusatiuo iungitur.

Συνεξομοῖω. affimilo, ad imitationē effingo.
Συνεξορμάω. μετ' ἠσω. π. ανα. facio facultatē alicuius rei.

Συνέορσις. ιοσ. ἢ. cōtractiuncula.
Συνεορτάζω. μετ' ἄσω. π. ανα. concelebro. a ctiuū accusatiuo iungitur.

ΣΥΝΕΠ. ΣΥΝΕΡ.

Συνεπάρομαι. unā mecum duco.
Συνεπαινώ. μετ' ἴσω. collaudo, cōprobo, astipuro.
Συνεπαίρω. attollo. (lor)

Συνεπαθάνομαι. unā sensū & fructū percipio.
Συνεπαυτῶμαι. unā accuso.

Συνεπαναγυρίζω. μετ' ἴσω. π. ανα. uado & conuertor inter conuentus. neutru absolute.

Συνεπαπερέθω. unā in sidior.
Συνέπερα. ας. ἢ. consequentia.

Συνεπερέθω. μετ' ἴσω. innitor, συνεπαπερέθω.
Συνεπευθῶ. μετ' ἴσω. dirigo. a ctiuū, a ctiō iungit.

Συνεπυθῶ. comprobo, collaudo.
Συνεπιπῶ. confona uoce accino.

Συνεπιπυθῶ. unā insidior.
Συνεπιπυθῶ. mecum ascribo, cōsortem laudis facio, partē laudis impertio. Iungit dō & (a ctiō)

Συνεπιπυθῶ. collachrymor.
Συνεπιπυθῶ. simul incumbere.

Συνεπιπυθῶ. μετ' ἄσω. π. ανα. confringo. a ctiuū, accusatiuo iungitur.
Συνεπιπυθῶ. cohonesto & uisendum reddo.
Συνεπιπυθῶ. unā & simul succuro.

Συνεπιπυθῶ.

Συνεπιπυθῶ. alleuo.
Συνεπιπυθῶ. una mico.

Συνεπιπυθῶ. app laudo.
Συνεπιπυθῶ. occulto.

Συνεπιπυθῶ. confirmo, comprobo. Et dicitur cum maior autoritas uel potestas probat quod minor censuit.

Συνεπιπυθῶ. simul accipio, participo, adiuuo inceptum, opitulor, simul incumbo.

Συνεπιπυθῶ. participandū, partē capiendū.
Συνεπιπυθῶ. annuo, obsecundo.

Συνεπιπυθῶ. corripio.
Συνεπιπυθῶ. idem quod ἐπιπυθῶμαι, attraho, allicio, ascifico.

Συνεπιπυθῶ. conscio.
Συνεπιπυθῶ. condoleo, συναχθῶμαι.

Συνεπιπυθῶ. intendo, augeo. Capitur etiam passiuē pro simul intendor, unā augeor. apud Arist. ubi præpositio uim suā retinet.

Συνεπιπυθῶ. sententiam dico cum alijs.
Συνεπιπυθῶ. confiteor.

Συνεπιπυθῶ. μετ' ἴσω. π. ανα. comprobo, simul ratum habeo, calculum unā adijcio, autoritatem accommodo, author fio.

Συνεπιπυθῶ. μετ' ἴσω. π. ανα. cōsequor, id est, simul sequor. deponens, datiuo iungitur.

Συνεπιπυθῶ. pleniorē significationē habet, quàm ὄριος, uel ἐπιπυθῶμαι.

ΣΥΝΕΡ. ΣΥΝΕΣ.

Συνερανήω. colligo, congero, cogo, conuiuia & cenas facio.

Συνερανώμαι. μετ' ἄσω. π. ανα. adiuuo, cōficio, subigo, id est, καταρανώμαι. deponens datiuo iungitur.

Συνερέω. μετ' ἴσω. π. ανα. obsecundo, cooperor, adiuuo. neutrum, datiuo iungitur.

Συνερέω. ε. δ. cooperor, a diutor, collega.
Συνερέω. copulo, concludo, cohieo, a ctiuū, accusatiuo iungitur.

Συνερέω. adhæreo, nitor.
Συνερέω. ε. δ. habens uim renitendī.

Συνερέω. colligo fusa, fundo.
Συνερέω. μετ' ἴσω. π. ανα. simul remigo. neutrum, datiuo iungitur.

Συνερέω. μετ' ἴσω. π. ανα. coniungo.
Συνερέω. ε. δ. mercenarius.

Συνερέω. ιοσ. ἢ. copulatio, ἢ συναφή.
Συνερέω. ε. ἢ. coniunx.

Συνερέω. cōuenio, id est, congregor, cōuocō. deponens, dō iungitur. quære ἐρέωμαι.
Συνερέω. ιοσ. ἢ. intellectus, prudētia, cōscientia.
Συνερέω. compegit.

Συνερανήω. contractus, timidus.
Συνερανήω. parcē.

Συνερέω. confisit.
Συνερέω. concrefcunt.

Συνερέω. compactus, solidus, non fluxus. Apud Aesch. pro cōiurato accipitur, & qui consilium proditiōis inijt.

Συνερέω. contra cō animo apud Aristot.
Συνερέω. commendaui, ornauit.

Συνερέω. μετ' ἄσω. π. ανα. conuiuor. deponens, datiuo iungitur.

Συνερέω. ε. δ. domesticus, conuictor.
Συνερέω. ὄπωρ. ε. δ. compactus, solidus.

Συνερέω. cōfirmo suppetias ferendo roboro.
ΣΥΝΕΤ. ΣΥΝΕΥ.

Συνετέω. intelligibilis.
Συνετέω. μετ' ἴσω. π. ανα. facio intelligere, significo, erudio. a ctiuum, accusatiuo iungit.

Συνετέω. ε. δ. intelligens.
Συνετέω. ε. δ. doctior.

Συνετέω. μετ' ἴσω. π. ανα. consentio, conuincio, assentio, idem penē quod συνεπανώμαι, συνατατίθεμαι. neutrum, datiuo iungit.

Συνετέω. cōërceo.
Συνετέω. ἢ.
Συνετέω. ε. ἢ. coniunx.

Συνετέω. amico operam accommodare ad pecuniā cōficiendam & inueniendam. Accipitur pro conferre.

Συνετέω. ιοσ. ἢ. assentio.
Συνετέω. μετ' ἴσω. π. ανα. collætor. deponens, accusatiuo iungitur.

Συνετέω. μετ' ἴσω. π. ανα. annuo. neutru, datiuo iungitur.

ΣΥΝΕΦ. ΣΥΝΕΧ.

Συνεφέω. μετ' ἄσω. π. ανα. adiuuo, minus est quàm συναίρωμαι. quasi summis digitis attingo, uel simul onus attingo, nō etiā tollo & in humeros suscipio. Et plus quàm καταρανώμαι, quasi iustam operā cum alijs præsto. deponens, genitiuo iungitur.

Συνεφέω. simul traho, unā rapio.
Συνεφέω. unā adolescere.

Συνεφέω. ε. δ. ἢ. obscurus, nubilosus.
Συνεφέω. ας. ἢ. congregatio nubium ad tempestatem.

Συνεφέω. considerare.
Συνεφέω. sepiissime, assidue.

Συνεφέω. ε. δ. ἢ. continuus, spissus.
Συνεφέω. ας. ἢ. continuitas. Alij συνεφέω.

Συνεφέω. ε. δ. concaptiuus, ab ἔχμα, quod uinculum significat.

Σύνεμος.

Τὸ Σ μὲν
Σύνεχμος. ἡ. δ. cōiunctura, ubi aliquid coniu-
gitur, id est, commixtura.
Συνέχομαι. cohæreo, contineo.
Συνέχομαι. τὸ. continens, firmamentum apud
rhetores.
Συνέχω, μὲν ἔγω. ἡ. συνέσχημα. contineo, compri-
mo, coapto, actium, accusatiuo iungitur.
Συνεχῶς. continuò, sæpius.
Συνεψιάζω. colludo, confabulor, συμπάζω.
Συνεψώνμινος, qui emit.

Σ Υ Ν Η.
Συνηγορέται ὁ κρινομένης ἐπὶ τῷ ἑτήρορος, patros-
cinio defendit. ἡ.
Συνηγορέω, μ. ἴσω. ἡ. πα. πα. patrocino, neutri,
datiuo iungitur.
Συνηγορία. ἡ. πα. patrocinium, aduocatio.
Συνηγόρος. ἡ. δ. patronus, aduocatus.
Συνήδομαι, μ. ἴσομαι. ἡ. ἡ. collator, datiuo
iungitur.
Συνήθεια. ἡ. δ. ἡ. consuetudo. Συνέθειαι menses
dicuntur.
Συνήθης. ἡ. δ. ἡ. familiaris, consuetus.
τὰ συνήθη ποιῆν. pro consuetudine agere.
accipitur ἀντὶ τοῦ τὰ νομιζόμενα ποιῆν, iusta
mortuis facere & patentare.
Συνήμα. intellexi.
Συνήμα. conducit.
Συνήνομαι. conuenio, coëo.
Συνήκοος. ἡ. coauditor.
Συνήκω. defino, contrahor, coëo.
Συνήλυσσις. ἡ. δ. conuentio.
Συνημοσύνη. ἡ. δ. cōpositio, pactū, cōfœderatio
Συνηροφῆς. ἡ. δ. ἡ. spisse cōtectus, umbrosus,
denfus, confitus, nemoralis.
Συνηρός. idem.
Συνηρομένης. ἡ. δ. contractum, congregatum.
Συνηρός. ἡ. δ. concors, confonans.
Συνήχας. collegisti.
Συνήχων. μ. ἴσω. ἡ. ἡ. refono respondendo
ad cantilenam. Συνήχων σοι, tecum gra-
ui adfectus sum dolore.
Συνηχοῦντες. confonantes.

Σ Υ Ν Θ.
Σύνθαμος. ἡ. δ. confessor.
Συνθῆν. coire, congregare.
σύνθιο. audi, ausculta, animaduerte.
Συνθεσία. ἡ. δ. fœdus.
Σύνθεσις. ἡ. δ. compositio. Hæc est cōtraria
ἀναλυσιν, à quibusdam confessis exordians,
& definsus in id quod in questione est.
ἀναλυσιν autem uocatur quasi rextio cōs-
plexionis, hoc est, τὸ συμπέρασμα. Bud.

τὸ Υ.
Σύνθετος. ἡ. δ. compositus.
Συνθήκη. ἡ. δ. fœdus, pactum, conuentum.
Et ἡ. δ. συνθήκη, ex compacto & ueluti in
commune conditione lata. Dicunt etiam
συνθήκας plurali numero ἀντὶ συμβολαίς, sic
des pacti & cōtractus. Et pro fœdere item
pluraliter. Demosth. etiam numero singu-
lari usus est.
Συνθηκοφύλαξ. ἡ. δ. depositarius.
Συνθημα. ἡ. δ. compositum, constitutum,
tessera, id est, symbolū, suggestio, signū bel-
licum quod datur instructæ aciei, id est, tes-
sera. Significat etiam signū, id est, uexillū.
Et συνθημα νυκτερινόν. Apud Polyb. tessera
uigiliarū, quæ erat tabella scripta à Tribu-
no data. Est & signum pugnæ, accipitur
generaliter pro quocunq; signo. ἂπὸ συνθη-
ματός, ex composito, ex compacto & con-
stituto. Συνθηματὶ ἐπιστολίμῳ, notæ quædā
erāt epistolares, indices & cōmendatrices
eorū qui eas reddebant. In Pandect. Græ-
cis συνθήματα uocantur διπλώματα, quæ ijs
dabantur qui cursu publico utebant. Unde
συνθηματικὰ ἐπιστολὰς dicitur. quo uerbo etiā
furtiuæ significantur, cuiusmodi hodierna
ximè frequentant, præsertim ab ijs qui per
hostica loca bellaq; infesta tabellarios mit-
tunt. Συνθηματὶ etiā dicuntur ἀλληγορηματὶ
& ænigmata. παρεγγυῆν τὸ σύνθημα, dare
tesseram. Aristot. παρεγγυῆν σύνθημα dixit
pro tesseram prodere & proferre. Dicitur
etiam διδόναι σύνθημα à Polybio. Bud.
Σύνθεμα pro eodem reperitur.
Συνθηρεντής. ἡ. δ. focius in uenatione.
Σύνθηρος. ἡ. δ. simul uenans.
Συνθιασώτης. ἡ. δ. concors.
Συνθλιβομαι. dilabor, pereo.
Συνθλοισις. ἡ. δ. conuiuia.
Συνθλοῦν. confundere.
Συνθλάω. confringo.
Συνθροῦν. adfigo.
Συνθυμῆν. simul indignari, consentire, συμψύ-
χεῖν, συμπεθεῖν.

Σ Υ Ν Ι.
Συνίεναι. coire, consuetudinē habere, uiuere.
Συνίανω. cōsidero, resideo, quemadmodum
in sese residit spongix pressæ.
Συνίησις. ἡ. δ. confessus, sedimentum molis
est, quū magnæ molis structuræ subdunt
rimas quasdam ædentes.
Συνίω. idem quod συνίανω.
Συνίημι, μ. ἴσω. ἡ. ἡ. intelligo, cōpono, acti-
accu-

Τὸ Σ μὲν
accusatiuo iungitur.
Συνίσταμαι. cōgregor. Item cogo, coagmēto,
fingo, formo, confuro, compingo. & con-
iuro, conspiro, coëo. Cic. Et coire de inno-
centium fortunis dixit. & ad bellum confō-
cior. Item τὸν ἀρχὴν λαμβάνω, ἢ ὑπαρξιν ἔχω
καὶ φέρον ἐς τὸ εἶναι, id est, confito, confitto,
componor, datiuo iungitur. deponens ab-
solutum.
Συνίστημι, μ. ἴσω. ἡ. ἡ. constituo, cogo, coa-
gmento, fingo, formo, construo. Inde pro
concilio accipitur, & ad concordiam addu-
co, quasi confocio. Ab huius uerbi imita-
tione Cicero constituere pro in unum cōs-
ciliare & cōfociare dixit. Est etiam contra-
ho, corrugo, obduco. Et pro πύρρον, & cōs-
crescere facio. Item conflo, communi con-
sensu cōparo, unanimiter molior. Dicitur
etiam de coniuratione, conspiro. Aristotel.
ὁμοῦ κινῶν τὸ πᾶν ἐπὶ λημισιάς συσπύσας ἐπίθεις
σὺν τοῖς Σπαρτιάταις. Demosth. συσπύσας
πόλεμος φιλιπποῦ ἢ ἀθηναίων, bellum exortū
inter eos est. Et συσπύσας πόλεμος φωνεῖται
πρὸς θεῖον, exarsit bellum. Plutarch. ἢ
συσπύσας ἐπὶ αὐτὸν τοὺς ἀνακρίσαντας, conscri-
bebant, decuriabāt dicit Cicero. Et συσπύ-
satus, δὲ καταλεγμένους, δὲ κατὰ τεταχμένους,
κατὰ δὲ λοχισμένους. Et συσπύσας, coniuratus,
& qui cōsiliū perditionis iniit. Est etiam
solidus, compactus, non fluxus. Συσπύσας
νοι dicuntur cōiurati & cōiurantes, & fœdus
ineuntes & confociati. Præterea συσπύσας
est ad defectiōnem uel ad res nouas sollici-
to, decurio, hoc est, factio se cogo.
Συσπύσας τινα, ἀντὶ τῷ γνώριμον ποιῶ ἢ μαρτυ-
ρῶ, ostendo, testificor. Et συσπύσας, nobilem
& notum facio, illustro. Item commendo.
Est etiam continuo. Et auxilior, actiuum,
accusatiuo iungitur.
Συσπύσας. ἡ. δ. cognitor, testis.
Συσπύσας. roboror, confirmo.
Συσπύσας. cohibeo, contineo.

Σ Υ Ν Ν. Σ Υ Ν Ο.
Σύνναδα. ciuitas Phrygiæ.
Συννεύω. contrahor, & in me uertor.
Σύννοια. ἡ. δ. cogitatio, mœlittia, propriè co-
gitatio intus condita.
Σύννομοι. οἱ. compascui, socij in pascendo.
Σύννομος. ἡ. δ. tristis, qui secum ipse res æstimat, ut
homines cogitabundi & ob id uultuosi, id
est, φροντίζοντες. Scribit & σύνομος simpliciter.
Σύννοια. ἡ. δ. comitatus, colloquium.

τὸ Υ.
Συνδοπιόρος. ἡ. δ. comes.
Σύνδοτος. ἡ. δ. concilium, synodus, comitia, co-
mes itineris, coitus, concursus. coitum Ve-
nereum etiam interdum significat.
Σύνδοτος. ἡ. δ. synodus, genus piscis.
Συνόειω. cogito, intelligo, quasi mecū ipse in-
telligo apud Platonem, φροντίζω, & ἀντὶ τῷ
ἐπιπέω, apud me æstimo & perpendo.
Σύννοια ἐμαυτῷ ἀπαυθύνω. Sic Quintil. Sed
non sustineo esse cōsiliū mihi dissimulanti.
Dicunt etiam σύννοια ἐμαυτῷ τὸ ἡμαρτημέ-
νον. Effertur etiam per rectum. Plato: ἐγὼ
γὰρ διὸ οὐτε μέγα, οὐτε συμπερὸν σύννοια ἐμαυτῷ σο-
φὸς ἄν. Ponitur σύννοια etiam ἀντὶ τῷ οἶδαν ἢ
γινώσκω, id est, noui. Interdum cum datiuo,
interdum cū accusatiuo. Vide Comment.
Budæi.
Συνουίσις. τὸ. connubium, matrimonium.
Συνουίτης. ἡ. δ. cohabitator.
Συνουίω. μ. ἴσω. ἡ. ἡ. cohabito, duco uxore
rem, nubo. Tam de uiro dicitur quàm mu-
liere, neutrum, datiuo iungitur.
Συνουίσις. ἡ. δ. cohabitatio.
Συνουία. ἡ. δ. ἡ. πᾶσις τῶν οἰκονομικῶν. Plaz-
to συνουίαν ciuitatem appellat, propter do-
morum coniunctionem. Significat etiam
coenacularem domum. Differt etiam τῆς
παραφύσεως οἰκίας ἢ τῆς διαλευχίας, ut Latine
domus ab insula urbana. Ictus pro caupor-
na posuisse uidetur.
Συνουίω. μ. ἴσω. ἡ. ἡ. cohabitare facio, id est
colloco, marito, nuptui do, & ueluti contus
bernio coniungo. Συνουίω etiam dicitur
urbis una è pluribus facta, ut sit poten-
tior & ualidior, ut apud Thucydidem legis-
tur: συνουίζουσι δὲ τὸν λιτόρον ἐς τὸν Μιτυλήνην
βίαν, id est, Ad obsidionem tolerandam om-
nes incolæ in urbem cogunt. Cui uerbo
opponitur διοικίω, actiuum, accusatiuo
iungitur.
Συνουίσις. ἡ. δ. constructio urbis.
Σύννομος. ἡ. δ. cohabitator, contubernalis, cōs-
uiuia.
Συνουίσις γῆ. terra nō uasta aut deserta, sed
frequentia habitatorum culta.
Συνουίσις. ἡ. δ. morbus, conuicius, pugna.
Συνουίσις. coniunx.
Συνουίσις. τὸ προσίμιον.
Συνουίσις. συμφορῶν, consentio, assentior.
Συνουίσις. τὸ. utilitas.
Συνουίσις. utilis.
Συνουίσις. ἡ. δ. calamitas, casus.

Συνολιή. ἡ. ἡ. contractio, titillatio.
Συνόλορ. omnino, id est, in summa, in uniuersis.
Σύνολορ. οὐ. integer, uniuersus.
Συνομιλήρ. colloqui.
Συνόμιλορ. οὐ. ὁ. congerro.
Συνομώσαντορ. inter se fide obligati.
Συνοξύνορ. in acutum sensum extenuo.
Σύνοξορ. sensim mucronatus, in mucronem desinens.
Συνοπαδόρ. οὐ. ἡ. comes.
Συνοπήνορ. perspicax.
Σύνοπήορ. οὐ. ὁ. ἡ. uisibilis, intelligibilis.
Σύνορορ. οὐ. ὁ. uicinus.
Συνορεῶ. τὸ καθόρεῶ, perspicio, comprehendo, intelligo.
Συνορλέω. μ. ἡσω. π. ηκα. cicatricem facio, neutrum abolutum.
Συνορξία. ἡ. obsequium.
Σύνουρ. οορ. ὁ. σύνουρ.
Συνορσία. αρ. ἡ. δμιλία, coitus, conuentus.
Συνορσίξω. μ. ἄσω. π. αια. coëo, neutrum absol.
Συνορσασσορ. ὁ. congressus, coitus.
Συνορσασσίξορ. ὁ. coitor.
Συνορσασσίνορ. ὁ. libidinosus.
Σύνοφρεορ. οορ. habens supercilia cōiuncta & densa.
Συνορξώω. μ. ἄσω. π. ωικα. coniungo, actiuum, accusatiuo iungitur.
Σύνοψηρ. ιορ. ἡ. taxatio, compendium.
Συνοσηνδόντορ. contubernales.

Σ Υ Ν Τ.

Σύνταγμα. ατω. τὸ. ordo, exercitus, in classes distributio & ad stipendium conferendum descriptio. Hoc uocabulo penfitatio anzua significatur quæ penditur à socijs ciuitatibus & stipendiatijs ad bellū gerendū. Est etiam liber & uolumen studio conscriptum & elaboratum, non extempore & sine cura, sed quod dictionem habet compositioni congruam & capitū diuisionem recte atq; ordine digestam. Est nonnunquā constituto atq; ordinatio.
Συνταγματάρχορ. ὁ. ὁ. collega in ducendo exercitu.
Συνταγματινορ. opus est quod dictionem habet compositioni aptam & recte ordineq; digestam.
Συνταγματινὸ ἀποραφή. liber stipendiarius, & breuiarium quem statum regis uocamus.
Συνταξιρ. ιορ. ἡ. constructio, coordinatio, tributum, descriptio ad stipendium conferendū, & in classes distributio. Vide σύνταγμα.

Est etiam liber & uolumen compositum, hoc est, σύγγραμμα. Quod Cic. confectioē libri (de senectute scilicet) uocauit, Gaza τὸ τὸ σύνταξιμ λόγρ uertit. Athenæus uocat stipendiū quod cōferebant coloni Thessalici. Significat etiam annua quæ dantur à principibus.
Σύνταξιρ δένδρα sunt, quorum radices inter se complexæ cratem quandam conficiunt & sepem.
Συντάρομα. cōpono librum & scribo. Est etiā eiusdem ordinis sum & notæ & classis, atq; eadem dignitate præditus.
Συνταροόμορ. etiam dicuntur qui ad stipendium cōferendum ordine descripti sunt, & in classes distributi. Interdum compositi, & acie instructa & agmine iter facientes.
Συνταρομίνορ. composito agmine.
Συντάξω. μ. ἄξω. π. αχα. instituo, cui opponit καταξω, construo. Et constituo, comparo, & constitutum habeo & compositum, coniungo, addo, coordino. actiuum, accusatiuo iungitur.
Συντένομα. τὸ διατένομαι ἢ διαμάρομαι ἢ ἀπισχυρίζομαι, connitor, contendo, dimico.
Συντένω. μ. ἐνω. π. αια. pertineo, tendo, uergo, specio aliquo & scopū dirigo. Plato actiue usus est pro dirigere & cōtendere intentio: nem. cum accusatiuo.
Συντέλαα. αρ. ἡ. utilitas, consummatio, maturitas, tributum.
Συντελέμ ἐσφορεῶρ. pendere uectigal.
Συντελέορ. ἐα. contributiones.
Συντελέομαι. struo, molior.
Συντελεσίρ. ὁ. ὁ. muncieps.
Συντελέρια. αρ. ἡ. idem.
Συντέλω. μ. ἔσω. π. εια. profum, ad consumptionem confero. neutrum, datiuo iungit.
Συντελής. ἑορ. ὁ. ἡ. utilis, χρησίμορ.
Συντελέμορ. peractus.
Συντέμνω. abbrevio, actiuum, accusatiuo iungitur. quæρε τέμνω.
Συντέρωμ. οορ. ὁ. finitor.
Σύντηγμα. colliquamentum, id quod à corpore deteritur liquefendo.
Συντήνομα. liquefio, tabefio. Aliquando συνάπλω ἢ συμπίφωα, & cohæreo, & conglutinat us sum.
Συντητινορ. ὁ. ὁ. morbo confectus, exhaustus ægritudine, synteticus, qua uoce utuntur & Latini. συντητινορ πυρετόρ, febris quæ liquefacit. τὸ καταπιμλορ τὸ σώματω.

Συντήω.

Συντήω. idem quod ὑπτήω, colliquefacio, cōtabefacio, absumo, quasi μαρῖνω. Συντετινός ἀνίρ. dicitur tabe & macie extenuatus. Dicitur etiam συντετινός, ut προσετινός τὸ πρῶματι, ἀντὶ τὸ προσετινός καὶ διαμαρῖνωρ, ἢ διασπάσωρ διατετινός, additus & ita incumbens, ut auelli nequeat. Συντήω etiā est τὸ συμφύω, hoc est coalescere facio, congelitino, & coagulatione.
Συντήξιρ. ιορ. ἡ. colliquatio, & tabes.
Συντηξίω. μ. ἡσω. π. ηιρ. conferuo, actiuū, accusatiuo iungitur.
Συντήμορ. ιορ. attentio, conseruatio, & pars animæ quæ semper aduersatur uitijs, synteresis, ἀπὸ ὅ συντηξίω, id est cōferuo. (lute.
Συντηγία. ὁ. ὁ. ludī & sacrificia dijs facta pro salute.
Συντηγίω. pacifcor, componor, constituo cū aliquo & conuentum facio. cum datiuo, ut κἀνείνορ μὲρ συντέτο. Interdum cum prepositione πρόρ. σύνθεο, ἀντὶ τὸ ἀνισορ, & συνεθέτω pro ἀνίσωα, προσέχασρ, animaduertere.
Συντημέμορ. ὁ. confentientes.
Συντημί. μ. ἡσω. π. ηιρ. compono & concinno. Est etiā compono, id est struo, & conspiratione & coitide figo & cōminifcor. Hoc etiam παρασυνεξίω dicitur, & παρασυνεξίω μ. actiuum, accus. iungitur.
Συντομνί. ars consuetudini.
Σύντομορ. ὁ. ὁ. breuis, contractus.
Συντόμορ. breuiter.
Συντομία. contentio & rigor.
Σύντομορ. idem.
Σύντομορ. ὁ. ὁ. uehemens fortis, non languidus, circuncisa expositio. Σύντομορ ἀρμονία opponitur remissæ, hoc est incita.
Συντόνορ. acriter, studiose.
Σύντερ. terni.
Συντέχω. concurreo. neutrum, datiuo iungit, quæρε τέχω.
Σύντεχορ. ιορ. ἡ. meatus.
Συντέλω. μ. ἔλω. π. ιφα. contereo, confringo, ad. accusatiuo iungitur.
Σύντεμμα. ατω. τὸ. contritio.
Συντεροφία. ἡ. conuictus, cibiq; sodalitiū.
Σύντεροφορ. ὁ. ὁ. collactaneus. Significat etiā exercitiū, & assuetū alicui rei, cum datiuo.
Συντερχάνω. conuersor, obuio, congregior. neutrum, datiuo iungit, quæρε τερχάνω.
Συντερχία. αρ. ἡ. δμιλία, συντετεξιρ, casus.
Συντερχίω. μ. ἔσω. π. ηιρ. accumulo.
Σ Υ Ν Υ. Σ Υ Ν Χ. Σ Υ Ν Ω.

Συνπατεύω. unā consul sum.
Συνπάτω. collega, consul.
Συνυποχωρεῶ. redit in suum locum.
Σύνωρορ. οορ. ὁ. confcius, testis, congerro.
Συνυφάινω. contexteo.
Συνυφάνθω. contextæ.
Συνυφίρ. textus.
Συνυφύω. compages adhærentes.
Σύνχρονορ. id est, contemporaneus.
Συνωδορ. οὐ. ὁ. consonus.
Συνωθέομαι. τὸ συνειπνομα. cōpellor, & quasi εἰνοχωροομαι.
Συνωθέω. ὁ. compello, incito, cogo in unum, compello.
Συνωθέομαι. accommodata sunt.
Συνωμοσία. αρ. ἡ. coniuratio.
Συνωμοτόρ. οὐ. ὁ. coniuratus.
Συνωνόμα. cōmo. deponens, accus. iungitur. quæρε ὠνόμα.
Συνώνη. τὸ ἄχθορ.
Συνωνυμία. nominis communio.
Συνώνυμορ. ὁ. τὸ. synonymum.
Συνώπη. Aristot. pro exploratum est, cōperitum est, intellectum est.
Συνωρξίνομα. μ. ἐσσομαι, π. ευμαι. sursum ac deorsum uehor.
Συνωρξίρ. ἰδορ. ἡ. biga, currus duorum equorum. Vide ξυνωρξίρ. in z.
Σύνωσιρ. compulso & contrusio.
Συνωφελῶ. commodo.
Σ Υ Ο. Σ Υ Π. Σ Υ Ρ.

Συνωρξίφορ. ὁ. apros nutriens.
Συνωφορβόρ. ὁ. ὁ. subulcus.
Συνωαλήτιορ. ὁ. ὁ. malus, κακόςορ.
Συνωραγγίλλω. adiuuo.
Συνωραρισμη. adito.
Συνωρξίρ. tumultuari, incompositum esse.
Σύνωρ. ηρ. ἡ. tumultus, ut quidam existimant, uox qua subulci ad fues utuntur, theca fistularis.
Συνωρξίρ. ἑορ. ὁ. tibicen.
Συνωρξίλορ. ὁ. τὸ. fistula qua in obsidione, a qua exquiruntur.
Συνωρξία. ἡ. furia.
Συνωρξίρ. ιορ. ἡ. morbus capitis pueris familiaris, inflammatio siue ardor cerebri.
Συνωρξίρ. genus harundinis unde fistulæ fieri solent.
Συνωρξίορ. ὁ. τὸ. foramen rotæ, in quo axis uoluitur.
Συνωρξίρ. οὐ. ὁ. sibilus.
Σύνωρξίρ. ἡ. fistula, δοροδοῦν, id est locus ubi hastæ reponuntur.

Pp συνίταρ.

Συρίζων, ambigua uox est, nam & fistula canere significat, & Syriflare, siue Syrtū agere, siue molliculū esse. neut. absolutum.

Συρίσιος, s. d. uas uimineum in quo ficus feruuntur.

Συριυτής, οὐ. δ. fistulator.

Συρίσι, Syriacē.

Συρίση, μ. ἴξω. π. ἰχα. sibilō, exhibilo. neutrum absolutum.

Συρίση ἔτερον, exhibilo, explodo.

Σύρμα, αὐτῶ. τὸ. syrma, tractus, τραχυνὸν φόρημα ὅτι ἐπιτρέπεται. Inde syrma apud Iuuenal.

Συρμῖα, α. ρ. ἦ. raphanus, & cibi genus adipe & melle confectum.

Συρμῖση, purgare potionē ex aqua & zea.

Συρμῖσιος, οὐ. δ. συρμῖσιος.

Συρμός, ὁ δλίος, tractus serpentis. Plutarchus in Antonio de aspidē dixit. Philo pro traclu fluctuantis undæ.

Συρνή, η. ρ. ἦ. herba quædam apio similis.

Σύρμα, striges, aues inauspicatæ.

Συρῖδιον, τεχναστρουε.

Συρῖσιος, confictus, συμβολή, σύναψις, dicitur de fluminibus cum impetu cōfluentibus.

Συρῖσιος, μ. ἀψω. π. αφα. confuo. neutrum, accusatiuo iungitur.

Συρῖσιος, configo, συμβάλλω.

Συρῖσιος, μ. εὐσω. π. ενκα. confuio. neut. absol.

Συρῖσιος, μ. ἴξω. π. ἰχα. confringo, committo, irito. act. accusatiuo iungitur.

Συρῖσιος πολεμῶς, bellum cōmittitur. Et, *συρῖσιος* est ἑς χῆρας ἵεναι, συνάψις.

Συρῖσιος, ι. ρ. ἦ. syrtis, locus arenosus in mari.

Συρῖσιος, οὐ. δ. ἄχρηστος, uulgatus.

Συρῖσιος, uilis plebecula, quasi fex plebis, quam & *συρῖσιος* ὄχλου dicimus.

Σύρω, μ. εὐ. π. υρηα. traho. actiuum, accusatiuo iungitur.

tarch, ἑς ἰδονίη ἢ σχολίη συσκευασμένοι τὸν βίον. Et *συσκευασμένοι*, τὸ ἑς ἰδονίη ἐν τρεπίτοιμα & ad uerbum *συσκευασμένοι*, est uasa colligere, atq; etiam cibaria secum portare, & accusatiuo iungitur. Et *συσκευασμένος*, suffar cinatus, & ad uiam accinctus sarcinis compositis. *Συσκευασμένος* πρὸς τὴν φύσιν, siue gam adornans, hoc est, ἡ ἐπιτηδεῖα συλλεγῶν καὶ συντιθεῖς ὅσα φύσιν. Ponitur & *συσκευασμένοι* pro ὁπλιζόμενοι. Item compilo. Est etiam apparo, ut *συσκευασμένοι* ἡ ἐπιτηδεῖα.

Συσκευασίω, colligo in fasciculum, uel in unam sarcinam connecto. cum accusatiuo.

Συσκευασία, molitio, adornatio, insidiarū structio. Et apparatus. Et reliquas habet significationes conuenientes suo uerbo.

Συσκευασμένος, conferrim, simul, collectim.

Συσκευαστής, οὐ. δ. concinnator.

Συσκευῆ, subornatio, captatio, insidiarumq; adornatio, & molitio fraudulenta.

Συσηνία, ἦ. συνοικία.

Συσηνίον, sodalitas.

Συσηνιος, s. d. domesticus, σύνοικιος.

Σύσμιος, s. d. umbrosus, opacus.

Συσημότης, contenebrascit, ad uesperascit.

Σύσπασις, ι. ρ. ἦ. conuulsio.

Συσπῶ, conuello.

Συσπῆρω, conglomerero, confarcino. Iosēph. lib. ix. lud. *συσπῆρω* τὸς σάμασι, casu teruatim cōdensatis corporibus.

θορ, conuentus populi. substantiā aliquando uertit Copus. Est etiam cōiuratio, conspiratio, sodalitiū in perniciem legum, & quam Cicero coitionem uocare solet, & lex Cornelia uocabat. Item cōstitutio. Est etiam crassitudo & coagmentū. Nonnumquam corpus & concretio. Adhæc conciliatio, & ad concordiam reductio. Est etiā praelium collato pede pugnam. Herod. *μη φέροντες* τὴν ἐν συστάσει μάχην, id est τὴν σάδιαν, statariam pugnam. Est etiā cōstitutio. Budæus.

Συσπῆρος, οὐ. commendatitius.

Σ Υ Σ Τ Β. Σ Υ Σ Τ Η.

Συσπῆρος, contrahor. Accipitur pro animo contrahor, & mœstus sum. Cui opponitur *διασπῆρος*. *Συσπῆρος* idem qui *κατασπῆρος*. Est etiā dimisso animo, & delectis spiritibus.

Συσπῆρος, s. d. diminutum.

Συσπῆρος, μ. εὐ. π. αληα. contraho, corripio. Item compesto insolentem, & ad moderationem redigo. Est etiam pauore contrahere hominem, & *συσπῆρος*, ἐπιλαγῆσαι, ἀδραμετώδην, ἐπιφροσύνην. actiuum, accusatiuo iungitur.

Συσπῆρος, s. d. angustum, uestis fordida & pilosa. apud Antimachum.

Συσπῆρος, μ. εὐ. π. αληα. coarctamus angustius.

Συσπῆρος, αὐτῶ. τὸ. globus, πᾶσις, cōgregatio.

Συσπῆρος, ἡ. principales partes à musicis uocantur, hæc autē ipsa constant ex certo tractu pronuntiationis, quæ dicuntur *διασπῆρος* ματὰ διασπῆρος. Porro ipsorū partes sunt *φθόγγοι*, qui à nobis soni uocantur. hi autē soni prima sunt fundamenta cantus. Chalcidus.

Συσπῆρος, confirmare, coniungere.

Συσπῆρος, constituisse.

Σ Υ Σ Τ Ο.

Σύσοιχα, ἡ. sunt cognata & συγγενῆ, & consociabilia. *Σύσοιχα* etiā sunt ὁμοιοίχα, quæ in eodem uersu locantur. Sic ἀλμυρὸν σύσοιχα ἢ δὴ τὸ πικρὸν. Vide plura in commentarijs Budæi.

Σύσοιχα τῆ ἱερουσαλήμ. confinis est Hierusalē.

Σύσοιχα, dicuntur οἱ τὸ ἀντὶ σοίχα ὄντες, hoc est, ἑφ' ἐνὸς τετραγώνου, eundem ordinem habere.

Σύσοιχα, α. ρ. ἦ. ὄχμος, ὄρεος, ordo, proprie ordinis & fortis sociabilitas, & naturæ cōgnatio.

Σύσοιχοι, & *συστοιχοὶ* ὄντες, sunt eiudē fortis, &

ordinis, & qui eandem seriem efficiunt.

Συσολή, ἦ. ἦ. systole, correptio.

Συσομός, οὐ. δ. elinguis. Proprie ore sensim compressio & contractio, καὶ μύερον ἔχον τὸ σῶμα.

Συσομάτερος, qui est ore compressiori.

Σ Υ Σ Τ Ρ. Σ Υ Σ Τ Υ.

Συσρατιός, οὐ. δ. coimperator.

Συσρατιότης, s. d. commilito.

Σύσρεμμα, αὐτῶ. τὸ. tumultus, error. Est etiam uerbum castrense, & significat numerum certum militum, ut mille, hoc est, *ξενάρχια* δύο. Item conuolutio & globus, coagmentum compactile. Vide comment. Budæi.

Συσρεμματίον ὕδατος, uorticem aquæ, hoc est conuolutionē & uolumen uocat Aristot.

Συσρέφωμαι, contorqueor, in compendium contrahor. *συσρέφωμαι* etiam dicitur & *συσρεμαμένοι* milites, in acie cōdensati & cōfertim incōcuntes. Est etiam *συσρέφωμαι*, quod Liuius uocat orbem uoluerē, de agmine loquens in angustum reducto, & unumquodque circunuento, his uerbis: Cogebantur & ipsi orbē breuiore spatio colligere. Alii bi, Ni Vectius rex iam orbem uoluentes suos increpans. *συσρέφωμαι* ἑς ἑαυτὸν, in se ipsum uergere, hoc Cice. uerti in seipsum appellat. Vide comment. Budæi.

Συσρέφω, contorqueo, intorqueo, contraho in compendium, breuiter complector. Itē addens, infercio. Est apud Platonē, ἢ *συσρέφωσιν* ἡ νοήματα λέγει. Quintilianus dixit, Nec illis uibrantibus, concitatisq; sententijs uelut missilibus utetur. Cicero: Incitata & uibrans oratio. Et contortas sententias *συσρεμαμένως* dixit. *συσρέφωμαι* ἑαυτὸν, sese colligere. Sic Vergilius: *Substitit Aeneas, & se collegit in arma.* Significat etiam agmen cogere, & factio nem ciepe, cateruam & factionem cogere. Aesch. *οἱ τοὶ ὑπ' ἐπ' ἐμὲ συσραφέντος ἡμοσι*, id est quasi agmine facto, & quadrato agmine, hoc est ex composito, & coitione facta. Est etiā cōuoluerē in fascem, *συσρέφωμαι*.

Συσροφή, ἦ. ἦ. διον. gurges aquarum, obfuscatio. Est etiam coitio, hoc est arcana partitio, & factiosa, quæ etiam *συσροφία*, & *ἐπισύροφία* dicitur. *Συσροφία* etiam sunt nodi in articulis digitorū ab articulari morbo collecti.

Σύστυλος, s. d. est in quo duarum columnarū crassitudo in intercolumnio poterit collas

cari & spiratum plinthides æquè magnæ sint eo spatium, quod fuerit inter duas plinthidas. Vitruuius lib. primo, cap. ij.

- Συσφαιριστής. οὐ. δ. collutor in ludo pilæ.
- Συσχηματισμός. conformor, accommodo.
- Συσχολιάζω. δ. condiscipulus.
- Σύττω. supplico, iuretw.
- Σύττω. concitatus est, concitabatur.
- Συτονία. ας. η̄. frumentatio.
- Συφαιός. οὐ. δ. subulcus.
- Σύφαρ. exuuii serpentis, leberis. Vide Adagium, Nudior leberide.
- Συφείος. οὐ. δ. ara porcorum.
- Συφορβία. grex porcorum.
- Σύφορβος. ε. δ. subulcus.
- Συχνά κεντημένος. multa possidens.
- Συχνός. denso, stipio.
- Συχνάκις. sæpenumero, multoties.
- Συχνός. δ. defus, cõiuratus, multus, frequens.
- Συχνός χρόνος. longum tempus.
- Σύω. id est seño, moueo, unde ΐσυτο.
- Συώθης. εος. δ. η̄. truculentus, suillus, suis moribus.

Τὸ Σ μετὰ τῷ Φ.

- Σφαγύς. εος. δ. iugulator, gladius.
- Σφαγή. ης. η̄. σφαγίδις.
- Σφαγιασμός. τῷ φειθῶ. mactio hostias phœbo.
- Σφαγιδας. inter instrumeta sacrificialia recenset Pollux.
- Σφαγιον. ε. τῷ. cædes, iugulatio, uictima, occisio. Et pars qua separantur κληίδες, id est iuguli, & id quod uberibus subest, in recessu fu quodam & cavitare.
- Σφαγιτιδής. εἰ. iugulariæ uenæ.
- Σφαδία. μ. ἄσω. τ. αης. malè habeo, & nõ mano quietè, discrutior, perturbor, festino, animi molestiã fero. deponens absolutũ.
- Σφαδασμός. οὐ. δ. cruciatus, contractio.
- Σφαζω. μ. ἄσω. iugulo.
- Σφαζρα. ας. η̄. pila, sphaera, globus, interpretate Cicerone.
- Σφαρηδόν. rotanter.
- Σφαρισις. ιος. η̄. ludus pilæ.
- Σφαριδία καὶ σφαρία. τῷ. pilulæ, ut interpretatur Plinius.
- Σφαριζω. μ. ἴσω. τ. ης. ludo pila, uel sphaera. neutrum absolutum.
- Σφαρίον. ε. τῷ. orbiculus,
- Σφαιριστήριον. ε. τῷ. locus ad pilatē lusum accommodus apud Lampridium in Alex. erat & locus in balneis, ut est uidere apud Tranquillum & Plinium,

- Σφαιριστής. τῷ. δ. ludens pila, uel peritus pilæ, sphaerularis ludi studiosus.
- Σφαιροειδής. εος. δ. η̄. sphaereus, rotundus, in speciem sphaeræ formatus.
- Σφαιρομαχίη. pila uel globo certare.
- Σφαιροειδής. μ. ἄσω. τ. ωμ. sum rotundus, deponens absolutum.
- Σφαιρόω. μ. ἄσω. τ. ωης. euo luo. actiuum, accusatiuo iungitur.
- Σφαιρωμα. ατῶ. τῷ. conuolutio, globus, uolubilitas.
- Σφαιρωτήρ. ηρος. δ. corrigia calciameti, ligula.
- Σφαιρίδιον. μ. ἴσω. sideror, afflor sidere.
- Σφαιρισμός. οὐ. δ. arborum morbus sidere afflatarum, Latini siderationē & carbunculationem appellant, quando scilicet arbores nigrescunt, qui & ἀστρονομός dicitur, id est sideris percussio, contractio & offitū putrefactio, morbus.
- Σφαιρακός. ε. δ. sphaecelus, morbus ex immodica defatigatione, sideratio, quum membrum sensu priuatur, inflammationis excelsus, ut partē affectam ad corruptionis periculum inducat, gangræna, partis affectæ corruptio, conuulsio neruorum inflammationi superueniens: alij putredinē, alij fortē intensionem intelligunt. Copiosè Galien. in lib. de affectorum locorũ notitia.
- Σφαιρός. οὐ. δ. scœnum, pabulũ iumentorum.
- Σφαιροειδής. ε. δ. de fluuio, in quo periculosum est natate, designat interdũ amnis magnitudo.
- Σφαιροειδής. οὐ. δ. fallax, dubius, periculosus, lubricus, incertus, inconstans, nocuus.
- Σφάλα. ατῶ. τῷ. error, lapsus.
- Σφάλλομαι. καὶ
- Σφάλλω. erro, pedem percutio, offendo, turbo, cõmoueo, laboreris, excido, fallo, errare facio, auerto, non patior esse sincerũ.
- Σφάλλεσθαι, frustrari.
- Σφαιροειδής. rauce resonabant.
- Σφαιραζω. μ. ἴσω. τ. ης. resono.
- Σφάτιον. μ. ἄξω. τ. ας. iugulo, trucido, mactio, actiuum, accusatiuo iungitur.

Σ Φ Ε.

- Σφείας. ipsos.
- Σφειάτος. οὐ. δ. terribilis.
- Σφείω. σφείω. ipsoform.
- Σφείλας. ατῶ. τῷ. scabellum.
- Σφειδοειδής. μ. ἴσω. τ. ης. agito fundã, actiuũ.
- Σφειδοειδής. ης. η̄. funda, pala anuli.
- Σφειδοειδής. μ. ἴσω. τ. ης. fundam agito. neutrum

- trum absolutum.
- Σφειδοειδής. ε. δ. funditor, qui funda utitur.
- Σφειδοειδής. fundæ figuram habens, terræ epitheton apud Dionysium.
- Σφειρόω. ἄσω. δ. reterotundum.
- Σφειροίμαι. καὶ
- Σφειροίω. τῷ ἰδιοποιούμαι, proprio mihi, meum reddo, mihi proprium & additum facio, interuerto, furor, mihi assumo. Accipitur pro emereor & ascisco.
- Σφειροειδής. interuerto, qui aliena uel ea quæ cõmunia sunt in suam solius rem uertit.
- Σφειρός. ε. δ. uester, suus.

Σ Φ Η.

- Σφήμα. τῷ. uespeta, hoc est uesparum cellæ.
- Σφηνιστήρ. ξύλον. lignum acuminatum. à uesparum imagine.
- Σφηνίσκος. ε. δ. palus, fudes.
- Σφηνισμός. οὐ. δ. genus harmoniæ quod uesparum susurro non erat dissimile.
- Σφηνόω. μ. ἄσω. τ. ωης. stringo, obstruo operculo. actiuũ, accusatiuo iungitur.
- Σφηνώδης. εος. δ. η̄. gracilis, uentre exili uesparum in morem.
- Σφηνώμα. ατῶ. τῷ. fascia, linamentũ quo aliquid tegitur, uel inuoluitur.
- Σφηνώτης. σφήμα.
- Σφηνός. οὐ. δ. agilis, obliquus.
- Σφην. ηνός. δ. cuneus, quo ligna sciuntur.
- Apud Aristophanem pro instrumento tororum quo ueritatem extorquet, Latini ficidulas uocant.
- Σφηνῶ. cuneo, γαμφῶ, obstruo.
- Σφηνώσις. ιος. η̄. densitas.
- Σφηνός. ηνός. δ. uespa.
- Σφηνί. suis, scem, generis.

Σ Φ Ι. Σ Φ Ο.

- Σφίγγω. μ. ἴξω. τ. ης. stringo, cõstringo, cõplector, arceo. act. accusatiuo iungitur.
- Σφίγγη. ηρος. δ. podex, anus, & uestis genus.
- Σφίγγ. ης. η̄. sphinx.
- Σφίγη. ε. δ. cincedus, mollis.
- Σφίγας. genus auis.
- Σφίγ. illis, illos, illas.
- Σφίγι. suis, suas.
- Σφίγηται. conditam esse legem.
- Σφιδεία. ualde.
- Σφιδείας. ης. η̄. uehemens.
- Σφιδραειμός. οὐ. δ. ualde laborans.
- Σφιδρός. οὐ. δ. uehemens, molestus, truculentus, acerbus.
- Σφιδρωτήρ. uehementius.

- Σφιδρότης. ατῶ. η̄. uehementia, acrimonia, uelocitas.
- Σφιδρόνομαι. καὶ
- Σφιδρόνω. pro ἰσχυρότερος ἔμει σφιδρός, immanis sum.
- Σφιδρόλιον. ε. τῷ. uertebra.
- Σφιδρόμος. ε. δ. uerticulum membrorũ, caliculi suffragiorum.
- Σφείος. οὐ. δ. suus.

Σ Φ Ρ. Σ Φ Υ. Σ Φ Ω.

- Σφειροειδής. antum Cithæronidũ nympharum, quæ ibi olim uaticinabantur secundũ fabulas.
- Σφειροειδής. ανυλάνοι. anuli pars qua gēma sedet. dicitur item πύλος, & πυλός.
- Σφειροίω. μ. ἴσω. τ. ης. sigillo insignio, concludo. actiuum, accusatiuo iungitur.
- Σφειρός. ιδός. η̄. balthicus, sigillum, signaculum, signum.
- Σφειροειδής. nymphæ. Plutarch. in Arist.
- Σφειροειδής. οὐ. δ. maturus, uehemens.
- Σφειροειδής. μ. ἴσω. τ. ης. iuuenescio, uigeco, ferueo, robustus fio, incido, in ipso flore & feruore ætatis sum, succulētus sum: & mamilla mulieris ob copiam lactis extensa, σφειροειδής dicitur. Accipitur metaphoricè pro lasciuio, & intemperanter me gero: ut pecudes stabulis emissæ, quod Politianus uittulare transtulit. Bassilius in Hexam. σφειροειδής τῷ πῶ τῷ πιθανολογίῳ, uigens in probabilibus adferendis rationibus. neut. absolutũ.
- Σφειροειδής. οὐ. mutil.
- Σφειροειδής. οὐ. δ. pulsus uenarum.
- Σφειροειδής. fortis, durus, robustus, ἰσχυρός, εὐρωςος, σκληρός.
- Σφειροειδής. μ. ἴξω. τ. ης. salio, moueor, ardeo, deuito, pulso ut uenæ, augeo.
- Σφειροειδής. ης. η̄. malleus, & piscis genus.
- Σφειροειδής. piscis, quem Attici κείραρον uocant. Latini Sudin.
- Σφειροειδής. ε. δ. η̄. fabricatus malleo, fabrefactus.
- Σφειροειδής. οὐ. τῷ. planta pedis, talus.
- Σφειροειδής. uos. recto & accusandi casu.
- Σφειροειδής. ipsos.
- Σφειροειδής. ipsis, uobis, uestrũ.
- Σφειροειδής. suorũ.

Τὸ Σ μετὰ τῷ Χ.

- Σχάδοι, καὶ σχάδοι. εἰ. faui fucorum, sobolaria, soboles apium.
- Σχάζω. tenorem instituti uel moris abrumpo

Τὸ Σ μετ̄
& soluo desino. Est etiam τὸ ἐφέλω, re-
traho, reduco, supprimo. Item sisto, inhi-
beo. Σχάζω ὑπὸ ὤπης, τὸ ὑστραπῶ, inhi-
beo. Σχάζω etiam est secare uenam, aut scarificare
cutem.
Σχαλίδες, uide σάλιεις.
Σχαλιδῶσαι, & ἀποσχαλιδῶσαι, plagas erigere,
& furcis uenaticis fulcire.
Σχῆρ, apud Hippocrat. pro σχῆερ. Est etiam
τὸ χαλῆρ, deducere, demittere, relaxare.
Σχαζάμυρος, continens.
Σχῆδαι, τὸ λαχῆδαι, apud Hippocratem.
Σχῆδαι, impelleretur. Σχῆδαις λίθος ἐν τοῦ
πετροβόλου, missus, impulsus lapis tormēto.
Σχασυρία, funis uel trochea, uel aliud quo or-
ganum ducitur, hoc est quo intentum laxa-
tur, uel erectum demittitur.
Σχασύριον, pugio, uel scalpellus est ueteris
narij ad pertundendum & transfundendum.
Σχατόμηρος, ε. δ. decrepitus.
Σ Χ Β.
Σχῆδιν, ἢ. tabella siue pagella philyracea, hoc
est tiliacea qua pro chartis uti solebant.
Σχῆδαιον, libellus pugillaris, δέλιον, πινυλ-
διον, τιτῆριον.
Σχῆδην, pedetentim, sensim, cōposito gradu.
Σχῆδιν, ἢ. ratis, tumultuarius pons, & pu-
gio, aut telum quod sit ad manum, idem
σχῆδιον.
Σχῆδίζω, μ. ἄσω, π. α. α. erudio, dolo, celeriter
& ex tempore facio. τὸ ἀμελετικῶς ἢ λέγω, ἢ
γράφω, nugor, mentior, incōsideratē facio
& improuidē, inconsultē. Est etiam repræ-
sento, id est ante diem facio, neutrum, ac-
cusatiuo iungitur.
Σχῆδισμα, opus ex tempore factum.
Σχῆδιν, propē, ferē, σχῆδην.
Σχῆδιος, ε. δ. simplex, inelaboratus.
Σχῆδδθεν, de proximo.
Σχῆδην, propē, ferē.
Σχῆδοντι, fermē.
Σχῆδρος, οὔ. δ. patiens, laboriosus.
Σχῆθω, detineo, cooperior, maneo.
Σχῆλιδες, ἢ. laterum carnes & pulpæ.
Σχῆλονάζω, μ. ἄσω, nugor.
Σχῆδδλη, ἢ. ἢ. instrumentū quoddam fabri.
Σχῆνω, μ. ἄσω, π. ω. α. macero, actiuum, accu-
satiuo iungitur.
Σχῆραφος, ε. δ. conuicium.
Σχῆσις, ἢ. ἢ. habitus.
Σχῆτιάζω, μ. ἄσω, π. α. α. misereor, molestē fe-
ro, iniuriam sustineo, indignor, quiritō, &
quiritor.

τὸ Υ.
Σχῆτισμός, οὔ. δ. molestia, indignatio.
Σχῆτισιμός, ε. δ. miserabilis, indignabūsus.
Σχῆτλος, ε. δ. miser, lamentabilis, impius, in-
festus, qui potest alijs inferre malum.
Σχῆω, μ. σχῆσω, π. ἴσχυα, habeo, teneo, prohi-
beo, detineo, tolero. actiuum, accusatiuo
iungitur. Σχῆω eius participium modō da-
tuo, modō accusatiuo iungit apud Thu-
cydidem, mediante præpositione ἐς.
Σ Χ Η. Σ Χ Ι.
Σχῆμα, ἀποτ. τὸ. ἡγελοπιμός, modus, figura,
habitus, gradus, species. Latine dicitur for-
ma, schema. Σχῆματᾶ proprie τῶν δρχιδῶν
dicuntur. Et accipiunt σχῆματα pro saltan-
di arte.
Σχηματίζομαι, τὸ πλάττομαι ἢ ὑπομείνομαι, & in-
certam quandam corporis affectionē cō-
ponor. Est etiam ornor, componor, color.
Σχηματίζω, μ. ἴσω, π. ἴσχυα, planto, formo, abson-
do, figuro, effingo, assimulo, actiuum, ac-
cusatiuo iungitur.
Σχημάτιον, τὸ ὑπόρχημα, staculū dixit Plaut.
Σχηματισμός, ε. δ. habitus, cultus corporis, cō-
ptura. Ponitur interdum pro saltu.
Σχηματιστέον, formandum.
Σχηματοποιία, artifex gesticulatōrum disci-
plina, qualis est chironomia, Vide commen-
tarios Budæi.
Σχηματοποιῶμαι, fingo, formo, informo, con-
formo, effingo. Σχηματοποιῶν etiam est
quod Cicero dixit, Sentio illo cātu oratio-
nem meam quasi colorari. Est etiam σχε-
ματοποιεῖν gesticulatōni seruire, schema-
ta saltationis cuiuscūq; imitari. Σχηματοποι-
οῦμνος etiam dicitur δ πεπλασμένος ἀνὴρ ἢ
μὴ ἐξομολογητικὸς qui ingenuē non loquit̄,
& simpliciter, sed effictō uultu & sermone
assimulato. Tracta metaphora ab illis salt-
tatoribus, qui in multas species sese assimu-
Σχῆσις, ἢ. ἢ. habitus, appetitio. (labant.
Σχητηρία, ας. ἢ. anchora.
Σχῆζω, obumbro.
Σχῆδαμδρον, assulatim, in modū assulæ, assu-
Σχῆδαξ, αμος, fragmentum, assula. (losē.
Σχῆδης, ε. δ. lacer, pannosus.
Σχῆδα, ἢ. ἢ. scheda, scissura, rima.
Σχῆδα, ἢ. ligna fissa in usum sacrificiorum.
Σχῆσποδες, οἰ. fidi pedes.
Σχῆσποδια, ας. ἢ. fidi pedes.
Σχῆσπῆρος, ε. δ. qui habet pennā discretam,
alas fittas.
Σχῆζω, μ. ἴσω, π. ἴσχυα, scindo, findo, quasi rimas
facio.

Τὸ Σ μετ̄ τὸ Χ.
facio. Est etiam disseco: diffindo Cicero
dixit, actiuū, accusatiuo iungitur.
Σχῆος, ε. δ. uestis muliebris.
Σχῆος, arbor ex qua sunt cuspides purgan-
dis dentibus accommodæ. Lentiscus.
Σχῆος ἀρωματικῆ uocatur ab aliquibus anas-
gallis.
Σχῆοτροχες, οἰ. lentisci arrosores.
Σχῆσις, ἢ. ἢ. sectio, fissura, ἢ χῶρισις, Suid.
Σχῆσις, ἢ. ἢ. scissura.
Σχῆσις, οὔ. δ. fissilis. ἔξωδ σχῆσις dicuntur ὅσα
διαρροῦντῶ κατά τὸ μέσον περιουσί, ut inquit
Theophrastus.
Σ Χ Ο.
Σχῆοιο, continerent, sedarent.
Σχῆοιτι, putetis.
Σχῆοιον, ε. τὸ. funiculus, Σχῆοιον νόμος, lex
musicæ sic appellata.
Σχῆοισμα, ἀποτ. τὸ. idem.
Σχῆοισμός, ε. δ. mensura terræ, & tortura que
fit per funes.
Σχῆοδῆτις, ε. δ. funambulus.
Σχῆοποδῆτις, ε. δ. restio, id est, funarius.
Σχῆος, ε. δ. iuncus, funis, schoenus, mensura
terræ sexaginta stadia capiēs, authore He-
rodoto: licet Plin. lib. v. & xij, quadraginta
stadia dicat, id est, quinque milia, nisi sit error
notatum. Est & urbis nomen.
Σχῆοτενῆς, ἢ. ἢ. longus, rectus.
Σχῆοιτο, continerent.
Σχῆοιτροχες, οἰ. spartum rodentes. Plinius li-
bro xxxij, τοῖς ὄνυξ uocat, nam hoc pro-
uerbij loco dicebatur contra ignauos & ni-
mio studio comendi corporis occupatos.
Vide Eras. Chiliad. prim. centur. vij. Len-
tiscum mando.
Σχῆοιων συμβολῆς, iuncorum complicatores,
strearum nexores.
Σχῆοζω, μ. ἄσω, π. α. α. otior, ferior, uaco. Et
operam do. cum datiuo, ut τῶς ἡδονῶς σχο-
λάζην, uoluptatibus indulgere.
Σχῆοος, οὔ. δ. tardus quietus. Thucyd. κατά
τῶν ἄλλων πλοῦν σχολῶσι νομοδέντες, In cætes
ta nauigatione ociofi uenientes.
Σχῆοατῆς, attentissimē.
Σχῆοαίτερος, ε. δ. tardior.
Σχῆοαίος, tardē, paulatim, gradatim.
Σχῆοασήριον, ε. τὸ. locus ad solatium, schola.
Σχῆοασῆς, οὔ. δ. ocio deditus, uagus.
Σχῆοασικός, οὔ. δ. scholasticus.
Σχῆοαον, ludus literarius.
Σχῆοα, μ. ἴσω, π. ἴσχυα, uaco, neutrum abso-
l.

τὸ Ω.
Σχολῆ, ἢ. ἢ. ocium, uacatio, schola, disputatio
quæ per ocium agitur. Et in balneis σχο-
λῆ Vitruuio pars labri siue alui à prætor:
lando sunt dicta.
Σχολῆ, uix, nullatenus, multominus. Signifi-
cat etiam ociose, segniter, pedetentim, le-
uiter.
Σχολῆπδον οὐδαμῶς, nullatenus.
Σχολιον, ε. τὸ. glossema, scholium, appendix,
additio, interpretatio breuior.
Σχουπλός, ε. δ. uerecundus.
Τὸ Σ μετ̄ τὸ Ω.
Σ ω. pro οἰ ὁμοι apud Thucydidem.
Σωδῆνες, unguis siue digiti.
Σωεσειε, saluum fecit.
Σωφουσα ψήφος, sententia absolutoria dicitur,
cui opponitur ἢ ναυαγῶσα, id est, sententia
damnatoria, quæ etiam dicitur ἢ μέλαινα.
Vide Comment. Bud.
Σωφω, μ. ἄσω, π. α. α. saluo, seruo, tueor, bou-
λεύομαι, actiuum, accusatiuo iungitur.
Σωφεται τὰ ἔπη, extatæ carmina.
Σωφος, ε. δ. cognomen Mercurij quasi σωσίος
uος aut σωσίμος.
Σωπόω, μ. ἄσω, π. α. α. possum, auxiliō. neu-
trum, accusatiuo iungitur.
Σωλήρ, ἢ. ἢ. canal, fistula, aquæ ductus, &
conchylij genus. Item spondylorum meaz-
tus, qua residet medulla.
Σωλίμνα, ciuitas Indiæ, sicut est apud Hero-
dianum in xi. hinc
Σωλίμνῶος, ε. δ. gentile.
Σωμα, ἀποτ. τὸ. corpus.
Σωμασειώ, μ. ἴσω, π. ἴσχυα, corpus exerceo, συ-
μροσῶ, εὐτρεπίζω, parturio, paro, σωμαποιοῦ,
ταράττω, συναζω.
Σωμασειός, ας. ἢ. exercitatio corporis.
Σωματεῖον, ε. τὸ. uestis qua utebantur in agen-
dis tragedijs.
Σωματεμπορεῖν, de mangonibus Strabo di-
xit, qui corpora, hoc est, ἀνδραπόδα uenditāt
& emptitant.
Σωματιμπορος, δ ἀνθρωποκέρπιλος.
Σωματίται, ἢ. dicuntur membranulæ quibus
utuntur ad descriptiones.
Σωματικός, ε. δ. corporalis.
Σωματοειδής, ε. δ. ἢ. corpulentus, corporeus.
Σωματοποιώ, μ. ἴσω, π. ἴσχυα, in unū corpus re-
digo & cogo, coagmēto. Significat etiam
corroboro, βεβαιῶ, denso, actiuum, accusa-
tuo iungitur.
Pp iij Σωματόδου.

Σωματῶσθαι. in corpus ire, ut Quintilianus loquitur, hoc est, corpulentum fieri & concretum. Sic Theophrast. ὁπότε σωματωθέντας dixit, qui in corpus coacti sunt.

Σωματοφύλαξ. υος. ὁ. corporis custos, id est, factel, & stipator.

Σωσ. υ. ὁ. saluus, sospes.

Σώραμος. υ. ὁ. uasculum ficuum.

Σωρεία. ας. ἡ. congeries.

Σωρείτις. ἡ. ἕλλογισμός acerualis.

Σώρευμα. ατος. τό. cumulus.

Σωρευομαι. α. ἑσφουο.

Σώρευσις. ιος. ἡ. aceruatio.

Σωρεύω. μ. ἑσω. π. ἑνωα. cumulo. actiuum, accusatiuo iungitur.

Σωριδδῶν. α. aceruatim, cumulatim.

Σωρός. ὦ. ἡ. aceruus, tumulus sepulchralis.

Σωσ. ὦ. saluus, integer.

Σωσθηλῆρος. υ. ὁ. magnus, integer.

Σώσελος. dignus ut saluetur.

Σώσερα. τό. merces salutis, premia liberationis & conseruationis. Sic dici possunt premia quæ dantur medico pro sanitate restituta.

Σωτίος. υ. ὁ. dignus qui seruetur. Hesyeh.

Σωτήρ. ἡ. ἑρος. ὁ. saluator, conseruator, seruator.

Σωτήρες. οἱ. id est, seruatores, dicuntur & Castor & Pollux, qui à nautis in salutem inuocantur. Vide Comment. Bud.

Σωτηρία. ας. ἡ. salus.

Σωτηρία. τό. sacrificia pro accepta salute: & idem quod ὄσσερα. Sic item dies appellari potest, quo conseruatorem Christum annuerfario luctu profecui institutum est supplicio salutari affectū, liberalia, à σώζω uerbale est.

Σωτηριος. υ. ὁ. salutifer, salutaris.

Σωφρονέω. μ. ἡσω. π. ἡνωα. modestus & temperans sum, temperatē & modestē me gero, respisco. neutrum absolutum.

Σωφρονίζω. μ. ἡσω. π. ἡνωα. modestum & sobriū facio, moderor, refreno. actiuū, accusatiuo iungitur.

Σωφρονιός. οὔ. ὁ. probus.

Σωφρονημός. οὔ. ὁ. moderatio, castigatio, demulsiō.

Σωφρονισμός. τούς. ὁ. geminos denteis uocat Cleanthes.

Σωφρονισμός. ὦ. ὁ. modifier, castigator.

Σωφρόνως. castē, modestē, compositē.

Σωφρόνως. ὦ. ὁ. modestus, castus, temperatus, sanæ mentis, contans, moderatus, ho-

nefus, cordatus. Cicero libro quarto Tusculan. quæst. eleganter hanc uocem expressit: Ex quo intelligit qualis ille sit, quæ tum moderatum, aliàs modestum & temperantem, aliàs constantē continentemq̄ dicimus.

Σωφροσύνη. ἡ. ἡ. temperantia, continentia, modestia, scientia, sapientia, frugalitas, sobrietas, uerecundia, pudicitia, σωφροσύνη, quod ista fermē cohæreant. Erasmus annotat magis sobrietatē & sanitatem mentis sonare, quàm temperantiam. Aristoteles dictam ait σωφροσύνην quasi σώζουσαν τὸν φρόνησιον. Et Socrates apud Platonem quasi σωτηρίαν τῆς φρονησεως.

Σωχέω. μ. ἡσω. π. ἡνωα. tero.

Α. ea quæ, hæc, ut ἀλλὰ τὰ μὲν πορευτέχθαι, ἑάσομαι, τὰ ἄλλα, quod apud Aristotelem est primo Ethicorum, non debet uerti summū bonum, sed bonum ipsum: ut uult Bessario. Argyropyrus tamen modo bonum, modo summum bonum uertit. Vide Budæum in Commentarijs.

Τάδι. hæc, pro ταῦτα. ὅτι τὰ δὲ μὲν, ἐπ' ἑάννα δὲ, uel ὅτι θάτερα μὲν, ὅτι θάτερα δὲ, pro citrà & ultrà dicunt.

Τὰ δύναντα. pro uiribus, pro uirili.

Τὰ ἐν μέγα ἀντι τῷ τὰ καθ' ἑμασον. Et τὰ ὅτι μέγας, quæ uulgo ad uerbum particularia uocantur. Cicero singularia uocat.

Τὰ ἐν ποσί. in medio posita, presentia, quæ ante pedes etiam Latinis dicuntur.

Τὰ ἐπιχέρα. merces, ἀμοιβή.

Τὰ ἕτερα. idem quod θάτερα, uel ὅτι τὰ ἕτερα, ἀντι τῷ ὅτι τὸ ἕτερον μέρος, in diuersum, in alteram partem. Vide Comment. Bud.

Τὰ ὑπό. inferiora, quæ sub cælo sunt.

Τάλλα. alioqui.

Τὰ μὰ. τὰ ἑμὰ, res meæ, mea ratio, quantum ad res meas attinet. Synef. αὐτὴ τοίνυν ὡς ἔχῃ τὰ μὰ.

Τὰ μὲν, & τὰ δὲ. idem significat quod τὰ μὲν geminatum, sed τὰ δὲ post ponitur. Clausulæ hæc sæpe aduerbialiter ponuntur pro partim & partim, sicut τὸ μὲν ἢ τὸ δὲ, & τὸ το μὲν ἢ τὸ το δὲ.

τὰ νῦν

τὰ νῦν ἔσται. nunc.

τὰ πλεῖστα. plurima, in plurimis, plerumq̄, ut plurimum.

τὰ πολλὰ. in multis, per eclipsin τῷ ἡατῷ, id quod A. Gell. lib. vij. cap. ij. imitatur: Cæsellij hominis hercle plerumq̄ haud indigentis. Capitulum etiam aduerbii uice pro frequenter sæpenumero.

τὰ πρῶτα. primum, & primas tenens partes, summus. Lucian. in Timone: ἢ πλεῖστα πᾶσι ἢ ἰδίᾳ ἀθυναίωρα τὰ πρῶτα, rursus discede & Atheniensium princeps esto. Accipit etiam aduerbialiter pro in primis.

τὰτε ἀλλὰ, ἢ ὅτι: & εἰ μὲν ἄλλο, ἀλλὰ τὸ τὸ γέ. si nihil aliud, saltem: cum ob alia, tum propter hoc.

τὰ ὑπάρχοντα ἢ τὰ ὄντα. facultates.

Τ Α Β. Τ Α Γ.

Ταβελιωμ. ὄνοσ. ὁ. scriba ciuitatis, ὁ τὰ τῆς πόλεως γραφῶν συμβόλαια. quem Latini à secretis siue à consilij uocant.

Ταβερῆορ. τό. caupona, diuerforium, πανδοχεῖον.

Ταβιδά. ἡ. interpretat à Luca in Act. Dorcas.

Ταχῶσ. υ. ὁ. subiectus, subditus.

Ταχία. summus est principatus & ducatus in Thessalia.

Ταχίω. hunc magistratum administro.

Ταχίωται. panes quidam qui & ἐχρηθες dicunt.

Ταχινός. ὦ. ὁ. in fartagine coctus.

Τάχνορ. υ. τό. fartago.

Τάχιος. υ. ὁ. parcus, φειδωλός.

Τάχιος. υ. ὁ. præco, legatus, acutus, asper, peruius. Hesyeh.

Τάχμα. ατος. τό. ordo, acies, contubernium, agmen, legio, cohors.

Ταχματιοὶ ἵπποι. dicuntur equi qui agmen exercitus sequuntur ad conuocanda impedimenta.

Ταχός. ὦ. ὁ. dux, præfectus. Summus est magistratus in Thessalia.

Τάχρη. τό. minimum, fortuitum. Suid. Huius plurale est ταχῆρια. τό.

Τάτω. μ. ἄσω. π. ἡνωα. extendo. actiuum, accusatiuo iungitur.

Ταθάσα. ἡ. ἡ. extensa.

Τ Α Ι. Τ Α Κ.

Τάνα. uitta, corona, τανία.

Ταινάρος. υ. ἡ. Tænarus promontorium Laconiae.

Τανία. uittarū extremitas, redimiculū quod pendet è corona regia. Lucianus de Alex.

Magno loquēs: διαδεδειμένοι τανίᾳ λευκῇ τῷ κεφαλῆν. Accipitur pro tota uitta. Item corona, mitra. Proprie tamen fascia dicitur: à quarum similitudine lapides sub aquis candicantes atq̄ in longum porrecti τανία quoq̄ uocantur. Est & piscis nomen apud Aristotelem.

Ταινός. μ. ἄσω. π. ἡνωα. corono, ligo. actiuum, accusatiuo iungitur.

Ταιμερός. οὔ. ὁ. subiugus.

Ταιτινά. τό. dicuntur quæ ad rem militarem pertinent.

Ταιτινός. ὦ. ὁ. acialis, ordinalis, militaris. Nā τάξις proprie ad exercitum pertinet.

Ταιτινός. mirabiliter ordine instructo, ut in acie fieri solet.

Ταιτός. ὦ. ὁ. ordinarius, statutus, constitutus.

Τ Α Λ.

Τάλα. magnum.

Ταλάβριος. υ. ὁ. densus.

Ταλάεργος. υ. ὁ. operum patiens.

Τάλανα. ἡ. ἡ. misera.

Ταλαπωρέομαι. defatigor.

Ταλαπωρέω. μ. ἡσω. π. ἡνωα. miserum facio, afflictum, defatigatum, accisumq̄ me reddo. cū accusatiuo. fatigor. neutrum cū datiuo.

Ταλαπωρηθής. υτος. ὁ. fellus.

Ταλαπωρία. ας. ἡ. miseria, labor, ærumna.

Ταλαίπωρος. υ. ὁ. ἢ

Ταλαίφωρ. ονος. miser, laboriosus.

Ταλαχρῆδιος. miser, qui multa sustinet animo.

Τάλαρ. ανος. τό. miserum.

Ταλανίω. μ. ἡσω. π. ἡνωα. miserum, miserum puero, neutrum, accusatiuo iungitur.

Ταλάντατος. υ. ὁ. miserimus.

Ταλάντερος. υ. ὁ. miserior.

Ταλαντεύομαι. μ. ἑσομαι. π. ἑνωμαι. ἢ ταλαντεύω. uergo & inclinor, ἢ ἕπω. pefsum eo, degrauro. ταλαντεύω etiam est expendo, appendo, libro & suspensum teneo.

Ταλαντεύεσθαι τῷ γνώμην, animū utroq̄ ancipitem esse & alternantē. ταλαντεύομαι cū accusatiuo, in æquilibrio teneo.

Ταλαντιώσ. υ. ὁ. ingens, grauis.

Ταλαντίω. μ. ἡσω. π. ἡνωα. pondero. actiuū, accusatiuo iungitur.

Τάλαντορ. υ. τό. trutina, libra, lanx, talentum, quod minis sexaginta ualebat.

Τάλαντω. υ. ὁ. calamitosus.

Ταλάντωσις. statio, σάθμισις.

Ταλαός. ὦ. ὁ. miser, ærumnosus.

Ταλαπαθής. ἑος. idem.

Ταλαπέριος.

ταλαπείριος, ου. δ. miser, multa incommoda experitus.
ταλαπίνθη, εος, δ. η. luctum patiens.
τάλαθος, υ. δ. calathus uimineus, calathus in quo caseus coagulatur, plenus.
τάλας, ανος, δ. miser.
ταλασία, ας, η. textura, lanificium, sacrorum administratio, sicut etiam ταλασιουργία.
ταλάσιος, υ. δ. lanifex.
ταλάσιον ἔργον, sacrificium, η ἱερουργία.
ταλασιουργία, scire artem texendi.
ταλασιουργία, ας, η. lanificium.
ταλασιουργός, υ. δ. lanifex.
τάλασις, ιος, η. patientia.
ταλασίφρων, ονος, δ. audax, prudēs, in aduersis patiens, miser.
τάλατα, τὰ. fortes, μῦθοι.
ταλαύρινος, υ. δ. fortis, audax, bellicosus.
ταλάφρων, ονος, δ. patiens, constans.
ταλάω, μ. ἄσω, π. ανα, suffero.
τάλας, olearum maximē rami sunt. Vsq̄ adeo id nomen Latinum factum est, ut taleare p̄ incidere usurpet rustica simplicitas.
τάλις, ιδος, nymphæ nomen apud Calim.
ταλοπία, in posterum.

T A M.

ταμείον, cella promptuaria, penu, &, ut Origenis interpret uertit, promptuariū. Item conclauē, cubiculum teste Hesychio, cubiculum ubi reponuntur pecuniæ domini.
ταμίαια, τὰ. penetralia siue intima ædium.
ταμίειον προσωνυθῶν, ærario applicari.
ταμειόχρηστος, οος, δ. incidens corpus.
ταμία, ας, η. cellaria, hera quæ domus habet administrationem.
ταμίαις, υ. δ. quæstor, custos cellæ, promus, cōdus, dispensator thesaurorum, uel domus œconomus.
ταμίαα, ας, η. custos mulier, penuaria.
ταμίαια, οί. thesaurarij ciuitatis.
ταμίαιον, υ. τὸ. ταμείον.
ταμηνυτινὴ δύνασις, quæstoria potestas.
ταμηνυτικός, υ. δ. parcus, & qui recondere nouit in futurum.
ταμινύμαι, ἢ
ταμινύω, μ. ἔσω, π. ευνα, quæsturā gero, exerceo officium quæstoris, serpono, conferuo, repono, condo. ταμινύειν τῶν τυχῶν, uti patet cē pecunia. Significat etiam in tempus futurum reijcio, actiuium, actō iungitur.
ταμινύχος, υ. δ. ταμίαις, custos, dispensator.
τάμιμος, υ. η. coagulum.

τάμνω, μ. τεμύμαι, π. τέμνω, incido, actiuium accusatiuo iungitur. ἔταμον in aoristo β.
T A N.
τάν, uo cātis est, amice, tu, ἢ δὲ τάν μετ' ἄλλου, ταναύρα, ας, η. uas æreum in quo cōdiebant carnes.
τανανήης, ἴος, δ. η. acutam habens aciem aut longum manubrium.
τανάος, υ. δ. extensus, longus, acutus, asper.
τανάυφῃ, τὰ. subtiliter contexta.
τανάχαλιμος, solido ære constans, firmus.
τανία, ας, η. plaga, regio.
τάνις, ιος, η. Tanis Metropolis Aegypti, ubi Moyses tot mirabilia exerceit, Hebraicē Zoan dicitur.
τάνταλος, υ. δ. Tantalus, Iouis ex Plote nympha filius.
τανυλόωος, υ. δ. habens linguam extensam, in longam uocem producens.
τανυλόχιρ, ινος, δ. extensus habens angulos & cuspidēs acutas habens.
τανυμήης, εος, δ. η. longē acutus, extensus in acutum, extensiuus.
τανυληγίης, ἴος, δ. η. prætendens magnam curam & dolorem, asper.
τανύρ, nunc.
τανύοντο, extendebatur.
τανύπτελος, υ. δ. habens longam uestem.
τανύπτες, οδος, δ. extendens pedes.
τανύήτερος, υ. δ. habens extensas alas, patulis alis uolans.
τανυήτηρξ, υνος, δ. idem.
τανυόεις, εντος, δ. extensus.
τανύσσω, μ. ἔξω, π. υχα, extendo.
τανύφλοιος, υ. δ. habens magnum corticem.
τανύφυλλος, υ. δ. η. habens longas frondes.
τανύω, μ. ἔσω, π. υκα, ἢ
τάνω, μ. ανώ, extendo, actiuium, actō iungitur.

T A Z.

ταξάμβροι, οί. tributum imponentes.
τάξια, ordinatim.
ταξιδῶται, apparitores præsidium.
ταξιαρχία, μ. ἴσω, π. υκα, impero aciei, neutriū absolutum.
ταξιάρχης, υ. δ. ἢ
ταξιάρχος, υ. δ. centurio, ordinum ductor.
ταξιαρχέντιος, centuriones, ordines ducentes.
τάξις, ιος, η. acies, exercitus. Non modo νόσμος, hoc est, ordinem, sed etiam modum ratione temperatum significat. Est etiam officii, statio, munus, & pugnandi locus, institutum.
τάξις μῦθοι, id est, locus, ut in

ἐχθροῦ τάξει, hostili affectu habituq̄, hostis loco & uice specieq̄.
τάξιμ' ἐπέχεμ τινός, loco alicuius haberi. Item τάξις, locus nonnunquam est, & sedes alicui conuentui uel collegio constituta. Et ob id factum est, ut pro comitatu & multitudine hominū cuiuspiam magistratui apparentium operamq̄ dantium ponatur, & qui cohors olim Cōsulis aut Prætoris appellabatur. Et in Pantheō ἡ τάξις τῶν ἱππέων apparitores præsidium appellantur. Significat & id quod uulgo statum uocant, quemadmodum & ordo Latinis. ἐν τάξει ποιεῖν, stans uicibus aliquid facere.
τάξιμ' ἐπέχεμ μητρός, matris loco esse.
ταπεινός, ού. δ. humilis, abiectus, depressus, submissus, angustus, incomptus, fordiquis: cui opponitur φιλοκαλός. Refertur ad rem, fortunam, genus, cōditionē.
ταπεινὴ γλῶσση, lingua uulgaris uernaculaq̄, auctore Eustathio.
ταπεινότης, ηπος, η. humilitas.
ταπεινύρ, attenuare, comprimere.
ταπεινοφρονέω, μ. ἴσω, π. υκα, humiliter sentio, neutrum absolutum.
ταπεινοφροσύνη, ης, η. humilitas animi, animi modestia nihil altum de se sentiens, sed se ipsum demittens sibiq̄ minimū arrogans.
ταπεινός, μ. ἄσω, π. υκα, humilio, actiuium, accusatiuo iungitur.
ταπεινώσις, ιος, η. humiliatio. Est & figura rhetorica. Vide Quintilianum.
τάπηξ, ηπος, τὸ. tapes, stragulum, plaga.

T A P.

ταραβίος, υ. δ. timendus.
ταραβίς, υ. δ. turbator.
ταραντιθίον, υ. τὸ. genus uestis subtilis.
ταραντινοί, οί. equites quidam dicebant, alijs uero iaculatores.
ταραντινύρ, ού. τὸ. genus uestis subtilis muliebris.
ταραξιαόρδιον, ου. τὸ. quod cor affligit & turbat, τὸ δάκνον τῶν καρδιῶν, Suid.
τάρας, αντος, η. Tarentum urbs Calabriae, à conditore eiusdem nominis appellata.
ταραξήος, υ. δ. turbulentus.
ταραξήω, μ. ἄξω, π. υχα, turbō, confundo, terro, actiuium, accusatiuo iungitur.
ταραξή, ης, η. perturbatio, tumultus.
τάραχος, υ. δ. turba, turbatio.
ταραχώδιστος, turbulentissimus.
ταραχώδης, ἴος, δ. η. turbulentus.

ταρβέω, μ. ἴσω, π. υκα, timeo, actiuium, accusatiuo iungitur.
τάρβη, ης, η. tremor, τάρβος.
ταρβής, ἴος, δ. η. densus.
τάρβος, υ. δ. tremor, timor, stupor.
ταρβάνω, μ. ανώ, turbo.
ταρβάνω, ης, η. sporta, laqueus.
τάριχα, τὰ. obsonia preciosa, & probe cōdita.
ταριχία ἢ ταριχία, ας, η. condimentū, muria. Theodor. succidia translitit in Senect. Ciceronis, hoc est carnē sale conspersam.
ταριχέμπορος, υ. lardi uenditor.
ταριχέσις, ιος, η. salatio.
ταριχέω, μ. ἔσω, π. ευνα, seruo, condio, liquefacio, sicco, salio.
ταριχέος, ού. δ. falsus nituria uel sale.
ταριχοπόδιος, υ. δ. falsamentarius.
τάριχος, υ. η. falsamentum, muria, ius, piscis putris, caro sale condita. Reperitur etiam in genere masculino & neutro apud Aristophanem & Lucianum.
ταρμινίται, οί. Tarquinii assensores.
ταρμινύνη, ης, η. timor.
τάρμισμα, oblectati sunt.
ταρπία, Tarpeia.
ταρβός, idem quod τάρβος. Est etiam nexus & cōtextus radicum inter se in modum cratis, id quod euenit ubi arborum cōstarum spacia non iusta sunt.
τάρσος, υ. η. Tarsus urbs Ciliciae.
τάρσος, υ. δ. planta pedis, pars pedis è calce procedens, hoc est, anterior pars uestigij. Est etiā ἡ κρεμάσρα, hoc est, ἡ τῶν τυροποιῶν κρήλαθος, παρὰ τὸ τρίστον τὸ ξυρταίνω, uas è calathino contextum: à cuius similitudine τάρσος ἢ ταρβός dicitur series in manib. & pedibus, & series remigij in triremibus, quam Arrianus τάρσος τῶν νεῶν uocat. Est etiam summitas manus, & calatiscus, ficella, ala, penna.
ταρταρίειμ, cum tremore quodam obrigere.
τάρταρος, υ. δ. tartarus profundissimus inferorum locus. In plurali τὰ τάρταρα.
ταρταρώω, μ. ἄσω, π. υκα, in tartarum deijcio.
ταρβία, frequenter.
ταρβέος, υ. δ. ἢ
ταρβής, ἴος, δ. η. ἢ
τάρβιος, densus.
τάρβος, εος, τὸ. densitas.
ταρβός, υ. δ. frequens.
ταρβάνιον, υ. τὸ. parētatio, sepultura. ἐν τάρβιον.
τάρχανομ, lucius, cura, dolor, πένθος, ἠθῶς.
Τάρχια.

ταρχία. τὰ. iusta, inferiæ. ταρχίματα. τὰ. exequiæ. ταρχία. μ. ἴσω. π. υνα. parento, sepelio, curo funus. a ctiuum, accusatiuo iungitur.

ταθάλια ας. ἡ. soliditas. τάσις. ιος. ἡ. extensio. τάω. idem quod τάθη.

Τ Α Τ.

τατάρα ἐς νῆσον. adpellit insulæ. ταταρήω. instauro. τῆσσι. annuatim, Doricè pro τῆσσι. Τάθη. μ. ἀξίω. π. αχα. ordino, statuo, & impono irrigo. τὰθηρ τῶ ἀξίω τῶν ἀνίων, hoc est, statuere, quod uenditoris est ut plurimū indicantis quanti uendere uelit, & interdū emptoris. quod etiam τιμῆν dicitur. unde taxare uerbū in usum uenit. Est etiam ἐρεῖσω, ut ἕρα τεταγμέν. & χῶρα τεταγμέν, locus condicius. Et ἡμέρα τεταγμέν, dies constitutus & certus. Vnde τεταγμένα dicuntur quæ constitutas & stas uices habent, ut ortus occasus ἢ syderum. Et τάθη, deltinno, hoc est, certum hominem alicuius rei præficio uel cōstituo. Est etiam in acie coloco. & ταξάρινοι ut παραταξάρινοι, acie instructa stantes. Item loco & numero habeo. τεταγμένος, compositus, frugi, non dissolutus. Construitur τάθη in hoc significatione cum μεῖζ. Interdum cum ἐς, ut τάθη με ἐς τοῦσσι, in hanc classē me adopto. Et cum ἐν, οἱ δὲ ἐξ ἀρχῆς τῶ μουσικῆν ἔταξαν ἐν παιδείᾳ, in doctrinarum numerum redegerunt, adnumerauerunt & locum dederunt. Et cum ὡρδς. Xenoph. ἑαυτῶν τάθη ὡρδς πᾶρ ἐλλήνων φίλων, se substituit uicariū. Et cū genitiuo, Demosth. δς ἦδ ἑαυτῶν τάξας τῶν ἀπεσόντων ἕνα φιλιππο, qui se inter eos censerī uoluit. τεταγμένοι milites Aeliano sunt centuriati & merentes: contra ἀτακτοί, qui non sunt in numeros redacti. τὰθηρ φέρον, indicare tributum & imperare, eiusq; modum unicuiq; statuere, tributarios facere. εἰς ἀνδρας ταχθῆναι, uirilem togā sumere. οἱ Σάμιοι δύναι ναυσὶν ὑπὸ μίδς τεταγμένοι, Samij decem nauibus instructi fuerūt, ita ut unica in fronte esset, quam reliquæ deinceps sequerentur in uersum positæ. Vide Comment. Bud.

Τ Α Υ.

ταυγίτη. ης. ἡ. Taygeta filia Atlantis, una ex Pleiadibus. ταυγέτορ. ου. τὸ. Taygetum mons Laconiae

qui & ταυγίτη dicitur. ταυρίν. ης. ἡ. tergus taurinum, pellis taurina. ταύρεος. ε. δ. taurus, quod etiam est Neptuni epitheton.

ταυρέην. proptiè uacarum & taurorū, quum desiderio, coitus cōcitantur, ac mire in Venere feruntur: sic ἰππομανῆν de equis.

ταυρέον. taurinè. ταυρίος. ε. δ. taurinus.

ταυροδιολλα. glutinum, Dioscor. lib. iij. ταυροπόλις. εος. ἡ. Dianæ epithetō: aut quod apud Tauros Scythiæ populū colatur, aut à parte totū, quod gregibus prælit, aut quod eadem sit cum Luna, quæ tauris uehitur: quæ etiam ταυροπόρ uocant.

ταύρος. ε. δ. taurus. ταυρώ. ὄος. ἡ. Diana Taurica. ταυτ' ἄρα. adhæc, præterea, διὰ ταῦτα, quod est ca. Atticum est.

ταῦτη. hac, id est, hac uia uel ratione, sic, ita, hoc modo. ταῦτη βίλητορ, eò melius. ταῦτη μῦθ, ταῦτη δὲ, partim & partim interpretamur. Significat item interdum τὸσσι ἕνεκεν, quamobrem, quapropter. Herodian. lib. tertio: ταῦτη δ ἄλθινος, ἢ φρεσὶ μείζονι ἔφραστορ ἑαυτῶν, id est, διὰ τῶτο.

ταυτῶ ἔχω τῶ διάνοιαν. ita animatus sum, ita affectus sum.

ταυτι. hæc, pro ταῦτα, Atticè. Item ῥ ἐν ταῦτα.

ταυτιζομαι. ἰδιοποιῶμαι. Vide Suidam.

ταυτοίπαια. ταυτολογία, idem sermo, sermonis iteratio.

ταυτοεπᾶν. ἢ ταυτολογία. eandem rem iterum atq; iterum repetere.

ταυτολογία. eiusdē sermonis repetitio crebra.

ταυτόματος. ε. δ. per seipsum, casualis, ἀπὸ τῶ ταυτομάτος παρανομήστος μάτρυε, testis fortuitus, hoc est, non rogatus, neque adhibitus, id est, παρατυχῶν.

ταυτομολιέω. μ. ἴσω. π. υνα. transfugio, neutriū absolutum.

ταυτότης. κτω. ἡ. identitas, ὁμοιότης.

Τ Α Φ. Τ Α Χ. Τ Α Ω.

ταφύς. εος. δ. mortuorū curator, quem Plautus pollinctorē uocat, sandapilarius, θεσπεζός, admirandus.

ταφή. ης. ἡ. exequiæ, sepulchrum, sepultura.

ταφήορ. ε. τὸ. uestis quæ sternit super sepulchrum, ἢ funestus.

τάφος. ε. δ. sepulchrū, tumulus, cœna in exequiis, stupor.

ταφρέω.

ταφρέω. μ. ἑύσω. π. ευνα. fodio. τάφρος. ε. δ. fossa, uallum, agger. & fluuii nomen.

τάφα. μ. ἀψω. π. αφα. stupefacio. ταφῶν. ὶ. stupefactus, attonitus.

Τ Α Χ. Τ Α Ω.

τάχα. uelociter, forsitan.

ταχάνποτε. foitè aliquando.

τάχαπου. certè, continuo, forsitan.

ταχεία. celeritas. διὰ ταχέως, celeriter.

ταχίως. citò, propediem. Plutarch. πῆμψω δὲ ἢ τῶ λοιπὰ ταχίως.

τάχιον. citius, paulo ante.

τάχιστα. uelocissimè. ἐπαδᾶν καὶ ἐπαδὴ τάχιστα. ubi primum. τῶ ταχίστην, primo quoq; tempore, quamprimum.

τάχος. ε. δ. uelocissimus.

ταχίωρ. οος. δ. uelocior.

τάχος. εος. τὸ. celeritas.

ταχί, celeriter.

ταχίμαλα. illic, actutum.

ταχιδάμων. οος. δ. tardus, per ἀντιφραση.

ταχυβουλος. ε. δ. inconstans, temerarius.

ταχυγράφος. actuarius, exceptor.

ταχυμάθης. εος. δ. cito discens uel doctus.

ταχυναντῆ. celeriter nauigat.

ταχυναντούσα. ης. ἡ. celeriter nauigans.

ταχυνω. μ. ὑνῶ. celero, accelero. neut. absol.

ταχυπεθής. εος. δ. ἡ. credulus.

ταχυποηός. ε. δ. suspiciosus.

ταχυπαλος. ε. δ. habens equos celeres.

ταχύς. εος. δ. celer, uelox.

ταχύτης. κτω. ὶ. ἡ. uelocitas.

τάω. capio. act. accusatiuo iungitur.

τάωρ. horum, pro τούτων. Poëticè.

τάωσ. ὶ. καὶ ταῶνος. δ. pauo, τίως. Admittit hoc nomē aspirationis notam inter α & ω sic ταῶς. De quo more mētio est Athenæo quoq; sic ἰχθυήρος.

Τὸ Τ μὲ τὸ Ε.

Τ' E. que coniunctio. Interdum περιλήψ, ut in ἐφῆτε.

τέβρις. tiberis.

τέβρα. ας. ἡ. mucus, & urbs Arcadiæ.

τέβη. ης. ἡ. tectum, tegmen, τῆρος.

τέβησός. οῦ. ἡ. ciuitas Cypri.

τέβητός. οῦ. δ. benignus.

τέβηρα. ας. ἡ. Tencyra, urbs Bœoticiæ.

τέβρος. εος. τὸ. tectum, tegulum, tegmen, domus, prostibulum, cœnaculum.

τέβ, pro σῆ. poëticè: sicut τῆρ σῆρ, καὶ τῆς τῆς σῆς.

τεθαλία. ας. ἡ. germinans. τεθαρίκασσι. consili fuerunt. τεθαρήνυτος, audacter.

τέθιδε. miratus est.

τέθικα. florui. mefos paracimēnos à uerbo θάλλω.

τεθίλασι. pulularunt.

τεθιδότα. τῶ. uirentia.

τέθιπα. stupui, à θήθη.

τέθμια. τῶ. legitima.

τεθναίωρ. moriar, optatiuus à θνήσκω.

τεθνάμεν. moti, pro τεθνάνα.

τεθναίσουμαι. moriar.

τέθνεα, ἢ τεθνεα. ἢ τεθνεώτῶ. mortui.

τέθνηκα. mortuus sum, paracimēnos est à uerbo θνήσκω.

τέθρια. τῶ. arbores agrestes & steriles.

τεθριποδάττα. οἱ. qui uehuntur quadrigis.

τέθριππος. ε. δ. quadriga.

τεθριπποτροφέω. quadrigas, hoc est quadrijuges equos alo.

τέθριππον. ε. τὸ. quadrijugum.

Τ Β Ι.

ταυτός. δ. χρεσός.

τέμ. tibi, Doricè.

τέμ. quætere, ζητῆν.

τένεδαμ. conari.

ταυσμός. οῦ. δ. egerendi libido frequens, sed inanis.

τένω. μ. ἐνῶ. tendo, extēdo, proficiscor, pertingo, produco. acti. accusatiuo iungitur.

Accipitur pro ire contendo. Liuius etiam contendere Cannetum uicem propinquū dixit, & iter intendere, ut Curtius intendere fugam. Est etiam pertinere & specto, & construitur cum ὡρδς.

τανωδάω. carmen deduco, cantilenā extēdo.

τέρεα. τῶ. astrā.

τέρω. μ. ἑύσω. π. ευνα. cōtero, actiuum, accusatiuo iungitur.

τερδύμων. ε. δ. uexatus.

τέρω. μ. ἐρῶ. π. ερωα. laboro, contristo, affligo, fatigo, cōficio, diuexo, exhaurior, δαπανῶ, κατῆσπονῶ, ἢ δαμάζω. neut. absolutum.

ταχεσθλήτης. ε. δ. qui muros diruit.

ταχεσπλήτης. ε. δ. appropinquator murorū.

ταχεσπιπλήτης. ε. δ. muros quatiens.

ταχίηρος. εος. δ. ἡ. mœnibus clausus.

ταχίωμα. καὶ ταχίω. μ. ἑύσω. π. υνα. muro munio. neutrum, accusatiuo iungitur.

qui etiam dicuntur τὰ τέλη, ab imponendo tributo rebus. Est etiā legio & τὰ γμασεραπιοτινὸν. & duplare magisterium uertitur à Theodoro. τὰ τέλη etiam mysteria dicuntur. τέλη etiam sunt uectigalia, quæ pro importatis & exportatis penduntur: ut φέροι, tributa. Vide comment. Bud.

Τελδοδὶ. demum.

Τέλσος. β. δ. profunditas.

Τελήνεις. οἱ. homines afflati spiritu & furiosi, quales Corybantes & Cabri fuisse cōmēmorantur.

Τελχिताίνω. contentiosè me oppono, συλλυροτραχίλω, ἀντιρίζω.

Τελωρ. ανος. δ. publicanus, tributorum & uectigalium collector, uectigaliū redemptor, homicida.

Τελωνάρχη. οἱ. ἀρχιτελώνων, mancipēs magistratus publicanorum.

Τελώνης. β. δ. τέλωρ.

Τελωνικός. οὗ. δ. uectigalis.

Τελώνιον. β. τὸ. telonium, id est mensa publicanorum, locus in quo uectigal colligitur, & in quo τελώνης sedet tributum exigens, à τέλος, quod est uectigal.

Τέλωρ. ορος. δ. ingens, immanis.

Τ Ε Μ. Τ Ε Ν.

Τεμαχίζω. in frusta dissecō.

Τεμενίζω. confecro. Thucyd. lib. ij. τὸ ἱερόν τῷ Δίῳ τεμενίσας, τῆπλο Iouis locū consecrans.

Τεμάχιον. β. τὸ. fragmentum.

Τέμενος. εος. τὸ. nemus, delubrū quod cunctis dijs dicatum & consecratum, locus qui uis sepositus in honorem dei alicuius, aut herois.

Τέμνω. honoro, suadeo, confido.

Τέμνω. μ. τμήξω, uel τιμοῦμαι. incido, mulceo. aδ. accusatiuo iungitur.

Τέμπεα. τ. uallis, κοιλάματα. Vide Suid.

Τέμπη. τ. tempe, loca amœna & arboribus constita, grataq̄ opacitate umbrosa, frigo re iucunda, uientia, fontibus irrigua, quæ lia ueteres describunt inter montes Thessaliæ Pelion & Olympum.

Τέμπλα. τ. ἐπίσημα.

Τεναγίζω. dicitur fluuius quum decrescit, & limum inducit.

Τένανος. τὸ. lacuna, limus, locus lutulentus, locus ubi breuis est aqua, nomen insulæ

Τενανώδης. εος. δ. ἡ. lutulentus. (Troiaë.

Τένανος. β. δ. sycophanta, maleficus.

Τένω. comedo, glutio.

Τενθεία. ας. ἡ. uoracitas.

Τενθεύω. μ. εὔσω. π. ενωξ. uoraciter edo.

Τενθης. β. δ. uorax.

Τενθρηδῶρ. ὄνος. teredo.

Τενθρηνίον. β. τὸ. teredinarium, ubi teredines scetum ædunt, fauus.

Τίνθα. τενθειύω.

Τίννος. β. δ. corona oleagina lana intexta.

Τίνουπός. οἱ. posteriores partes colli. Et nerui duo illac transeuntes ac collum continentes, sine quorum opera ceruicis uertebrae neruos, qui sunt ex utraq̄ parte stomachi, Pollux tradit sic etiam dici neruos latos à poplite exorfos, ac in calcem productos.

Τίνωρ. ὄνος. δ. collū, ceruix, & neruus à calcaneo ad collum, ut ait Homeri interpret.

Τ Ε Ο. Τ Ε Ρ.

Τίος. β. δ. aliquis, tuus, pro σός.

Τίος. οὗ. δ. tuus, forus, uox.

Τίραμος. β. ἡ. alueare, umbraculum.

Τίρας. απω. τὸ. monstrum, pro digium.

Τίραςιον. β. τὸ. monstrū, portentum, res mōstrōsa & prodigiofa.

Τίραςιος. β. δ. monstruosus, prodigiosus, portentosus. [ὅν τεράσιος, Iupiter prodigiorū author uel auerfor.

Τερατεία. ας. ἡ. monstrositas, ineptia.

Τεράτιος. β. δ. monstrosus.

Τερατύωμα. μ. εὔσωμαι. π. ενωξ. uel τερατύω. μ. εὔσω. π. ενωξ. falsa nuncio, mentior, quasi portenta & mōstra loquor, portentosè facio, monstri simile aliquid ago. Apud Aristophanem est.

Τερατογραφῶ. monstifica scribo.

Τερατόδευμα. τὸ. monstrum.

Τερατοειρ. parere monstra.

Τερατολογία. μ. εὔσωμαι. π. ενωξ. uel τερατολογία. ας. ἡ. monstrositas, portentū, fal

siloquium.

Τερατόμοπος. β. δ. prodigiorum interpret.

Τερατουρέω. inopinata uel absurda facio.

Τερατουρέα. ας. ἡ. facinus prodigiofum & cōfidens.

Τερατούρημα. idem.

Τερατουρός. δ. θαυματοποιός.

Τερατολογία. οἱ. qui portentosa quædā mentiantur, uel μυθεύουσι.

Τερατόδης. εος. δ. ἡ. monstrosus.

Τερεβυνθία. τρεβινθία terebynthinae similis sum.

Τερεμνος. β. δ. altus, fortis, domus.

Τερερ. τὸ. ἀπαλόρ.

Τερετίζω. μ. ἰσώ. π. ενωξ. lasciuè canto. neutrum absolutum.

Τερετισματα. τ. propriè citharæ strepitus & cantus cicadæ: ueteres autem cantus lasciuos & procaces sic uocabant.

Τερετριον. uαί

Τερετρον. β. τὸ. terebrum, uel terebra.

Τερετριος. ιος. ἡ. instrumentum quoddam τῶν φρεωρύχων, id est puteariorum, & puteos excavantium.

Τερεθουζομα. teredines sentio, teredine infestor, & uermiculor.

Τερεθῶρ. ὄνος. δ. teredo, uermis in lignis nascens & illa corrodens. Dicitur autem uel παρά τὸ τρεῶ, uel παρὰ τὸ τέρεω. Theophrast. tradit in mari duntaxat generari: οὗ γὰρ γίνεται, inquit, τερεθῶρ ἀλλὰ ἢ ἐν τῇ θαλάττῃ. Et urbs Perica.

Τέρον. ενος. δ. tener.

Τερεφορία. ας. ἡ. deductio.

Τεθερεία. ας. ἡ. uη

Τεθερνωμα. απω. τὸ. incantatio magica, præstigium, conflicatio uerborum.

Τεθερέως. εος. δ. incantator, præstigiator, ueneficus.

Τεθερνώ. μ. εὔσω. π. ενωξ. prestigior, obseruo.

Τεθερήνιον. β. teredinarium.

Τεθερον. β. τὸ. artemon, & funis quidā in nauibus Hesychn.

Τερεα. απω. τὸ. extremū, terminus, finis, meta, planta pedis.

Τερεατίζω. μ. ἰσώ. π. ενωξ. absoluo.

Τερερία κασά. ingentia mala, à Cariaë loco, quo tyrāni uisuntur carcere. De hoc Suid.

Τερεμία ἡμέρα, extrema uitæ dies. ἐφ' ἧς μέλει τὸ τέλος τῷ βίῃ ἐδρῖσην. Suid.

Τερεμβος. ου. herba lino similis qua texebantur funiculi.

Τερεμθα. τ. tumores in corpore nigro colozre, rotundi & oblongi, similes Terminthi fructibus, ut tradunt Dioscor. & Alexand.

Orbasi. uerò φύμαπω genus τερεμθορ dicitur, cui bulla adiacet: quo adepto aliquid inferius nascitur.

Τερεμθος. β. δ. terminthus arbor.

Τερεμβας. δέντρον. δ. talaris.

Τερεμδερ. ενπω. τὸ. longum ad pedes usq̄ demissum.

Τερεμω. οίος. δ. Terminus deus.

Τερεπω. oblectere, idē τέρεπυ, quod Doricum est, illud uerò Ionicum est.

Τερεπιέρανος. β. δ. fulgure gaudens, uel quas

ἢ τερεπιέρανος, id est uertens fulgura.

Τερεπνός. οὗ. δ. iucundus.

Τερεπνότης. ηπω. ἡ. iucunditas.

Τερεπνομα. μ. τερεπνομα. delector, deponens, datiuo iungitur.

Τερεπω. μ. ἐρψω. π. ερφα. delecto, actiuū, accusatiuo iungitur.

Τερεπολή. ἡς. ἡ. delectatio, uoluptas.

Τερεπαίνω. μ. ανῶ. abstergo, sicco ad solē, constringo. actiuum, accus. iungitur.

Τερεστο. siccabat.

Τερεσινε. siccauit.

Τερευ. υος. τὸ. tenue, imbecille.

Τερεφος. εος. τὸ. testa.

Τερεψίμβροσος. β. δ. delectans homines.

Τερεψις. ιος. ἡ. delectatio, oblectatio, ψυχασωγία

Τερεψιχόρμη. una ex noue musis, sic dicta, quod chorcis & tripodis delectatur: aut, ut Phurnutus ait, διὰ τὸ τερεπιδαι uel χέρεμ αὐτῇ τὸ πλεῖστον μέρος τῷ βίῳ, id est, quod maxima uitæ pars ea delectetur & gaudeat.

Τερω. domo, contero.

Τ Ε Σ. Τ Ε Τ.

Τεωαρα. τ. quatuor.

Τεωαρανήστω, quadraginta.

Τεωαρανοσός. οὗ. δ. quadragessimus.

Τεωαρες. οἱ, uη ἂν. quatuor.

Τεωαρεα. ας. ἡ. præceptum ducis quo uel ad aliquid quod opus, uel ad bellū mouet exercitus.

Τεταγμένος. ordinatus, status. hinc τεταγμένοι stationes agentes apud Plutarchum.

Τεταγμένος. ordine.

Τετρωρ. ὄνω. δ. extendens.

Τετρωνός. οὗ. δ. qui morbo illo laborat qui τρωανός dicitur, quum scilicet musculi qui fecundum spinam sunt, ita rigent, ut se inflectere non possent.

Τέτρωρ. τὸ. accentu acuto in prima. rigor.

Τέτρωρ. οὗ. δ. extensus, sine rugis.

Τετάνωθρα. τ. quæ uim habent erugadi & leuigandi cutem.

Τετραχήμενος. confusè, inordinatè.

Τετρετάω. in quatuor diuido.

Τετρετίζω. laboro febre quartana.

Τετρετῖος. δ. quartanus.

Τετρετῖος. ε. τὸ. quadrans.

Τετρετῖος ἡμιστάλον. τρία talenta & semis.

Τετρετῖος. β. δ. quartus.

Τετρετῖος. ε. δ. quartus.

Τετρετῖος. ε. δ. quartus.

Τετρετῖος. ε. δ. quartus.

Τετρετῖος. ε. δ. quartus.

Τετρετῖος. ε. δ. quartus.

Τετρετῖος. ε. δ. quartus.

Τετρετῖος. ε. δ. quartus.

Τετρετῖος. ε. δ. quartus.

Τέτλαβι. suffer, sustine.
 Τετλάμεν. sufferre Ionice.
 Τέττω. inuenio.
 Τετοῦθα. puerpera enixa.
 Τετολημμένα. facinora, scelera.
 Τέτορην. uulnerauit.
 Τετραδάμων. ὁ. ἡ. quadrupes, τετράπους.
 Τετράριος. ὁ. ἡ. quatuor cubitorum.
 Τετραδομήμιον. ὁ. ἡ. tragicis fabulis persimile.
 Τετραγωνίω. μ. ἴσω. π. ἴση. quadro. neutrum, accusatiuo iungitur.
 Τετραγωνισμός. οὐ. ὁ. quadratio.
 Τετραγώνιον. τὸ. quadrangulum.
 Τετραγωνοπέδιστος. ὁ. ἡ. formam oris quadrā habens.
 Τετράγωνος. ὁ. ἡ. quadrus, quadrangularis.
 Τετράδια. quaterniones.
 Τετραδάριον. τὸ. ex quatuor rebus consistens.
 τετραδάριον. ὁ. ἡ. ex duobus & quatuor. Suidas.
 Τετραδισός. οὐ. ὁ. qui assidue laboribus & periculis inuoluit, ueluti quarta luna natus.
 Sumptum ab Hercule, quem hac luna natus ferunt. Sunt qui coitionem eo nomine intelligant familiarium iuuenum, κατὰ τετράδα γινόμενῃ.
 Τετραδραχμα. species numi.
 Τετραδέλιξ. ἴμος. ἢ τετραδέλικτον. quater circum uolutus, τετράκις περιελθόμενος, uel πολυδέλιξ ἢ φυτόν τι. Hesych.
 Τετραδής. ἴος. ὁ. idem quod τετραετής, quadrimus.
 Τετραετηρίδιον. quod quarto quoque anno instauratur, ut ἄλλοι τετραετηρίδος.
 Τετραετηρίς. ἴδος. annus quartus.
 Τετραετία. ἄρ. ἡ. quadriennium.
 Τετραετία. quadriennio, aduerbialiter.
 Τετραήμερος. ὁ. ἡ. quatruiduanus.
 Τετραδελυμνος. ὁ. ἡ. quadruplex.
 Τετράθυρος. quaternas fores habens.
 Τετραύνα. τὸ πτεράνα.
 Τετραίσις. quater.
 Τετραμισμύριοι. quadraginta millia.
 Τετραμύσιοι. οἱ. quadringenti.
 Τετραμύριον. quatuor oras habens siue corymbos: hederæ epitheton apud poetas.
 Τετραμοσιοςός. ὅ. ἡ. quadringentesimus.
 Τετρακτύς. ὄρος. ἡ. quaternio, id est numerus quaternarius.
 Τετραλογία. quadriloquia.
 Τετραμηνος. ὁ. quadrimestre.

τετραπέπλος. quadricubitalis.
 τετραπλασία. quadruplico.
 Τετραπλάσιος. ὁ. ἡ. quadruplus.
 Τετραποδίδιον. in morem quadrupedum.
 τετραποδισί. aduerbiū, quatuor pedibus, quadrupedum more, pedibus manibusque, id est omni conatu, ποσὶ καὶ χερσὶ.
 τετραπέτεριδος. ἄν. cicadæ, sic dicitur quod quatuor habeant alas.
 Τετράπειρα. quadripennis.
 Τετράπους. ὄρος. ὁ. ἡ. quadrupes. Et mensa in qua pocula reponuntur, teste Polluce.
 Τετράριον. uel
 τετράριον. quadrigæ.
 Τετράρχης. ὁ. ἡ. tetrarcha, quadruplaris uentur à Theodoro.
 τετραρχία. quadruplaris curia.
 τετραρχία. quadrarchiam gero. Lucas: τετραρχοῦντων πικραληταίος ἡγεμόν.
 τετράς. ἄθος. ἡ. numerus quaternarius.
 Τίτρατος. quartus, per metathesim pro τέτατος, apud poetas.
 Τετραστοχία. ἡ. ordo ex quatuor.
 Τετράσυλος. ὁ. ἡ. habens quatuor columnas.
 τετραφάληρος. ὁ. ἡ. habens clauos eminentes.
 τετρατής. ἴος. ὁ. ἡ. quadrimus. (quatuor).
 Τέτραχα. quadrifarium.
 τετραχορδία. ἡ. quæ habet quatuor chordas.
 τετραχορδος. ὁ. est chordarū cum certa qualitate diuisio.
 τετραχός. quadrupliciter.
 τετράπων. qui quatuor auribus est insignitus, qui multa audiuit, prudens.
 τετραχία. turbata, exasperata.
 τετραχάμιμος. ὁ. ἡ. pilosus.
 τετράβολον. numus quatuor obolos ualens, hoc est bessem drachmæ. Habebat effigie Iouis, & postica parte duas noctuas.
 τετραφάλα. ἄρ. ἡ. galea.
 τετραβολάριον. τὸ. preciosum, πολυτίμητον, quod quatuor obolis constat.
 τετραβολος ὄνος. uir quatuor obolorum.
 τετραβολος. ὁ. ἡ. quatuor tabulatorum.
 Τέτρασος. ὁ. quadriga.
 Τ Ε Τ Τ.
 τέττα. uox minoris ad maiorem reuerentia causa.
 τεττηγομέτρα. ἄρ. ἡ. tetti-gometra, cicadæ mater ex qua oritur.
 τεττηγία. ἡ. cicadastræ.
 τεττηγία. ἄν. cicadæ femina, quæ mutæ sunt, quarū mares ἀχέται uocales sunt.
 τεττηγία

τεττηγοφόροι. uocabantur Athenienses, id est, cicadiferi, propterea quod capillis complucandis adherent cicadas aureas, ut eo argumento ἀτόχθονας se probarent, sicuti creduntur cicadæ.
 τεττηγία. strido.
 τεττηγίος. ὁ. ἡ. factus, fabricatus.
 τεττηγία. parauerunt.
 τεττηγία. infans sum, attonitus sum, & superbus sum, & elatus.
 Τ Ε Υ.
 τεύ, tui, alicuius, τινός.
 τεύθηρ. ἴνος. ὁ. explorator, κατὰ σκοπός.
 τεύθης. ἴδος. ἡ. piscitij genus, sed quodnam sit parū constat. Plutarchi interpretis gladiolū reddidit. Plin. & Theod. Ioliginem, alij sepiam, alij uiliorem pisciculum. Vnde pro uerbali schemate dixit Aristophanes in Achar. ὅν ἐν εἰδοίμιν τευθίδος δειδύμενος, id est, quem sciam etiam Theutide indigentem. Aristotel. distinctim dixit: ἂν δὲ σπηταὶ καὶ τευθίδες νίσσιν ἅμα συμπεπλεγμέναι, Sepiæ & loliginis nomen in Arcadia, & ducis in Aulide, qui Palladem uulnerasse dicitur.
 τεύχος. οὐ. ὁ. Teucer, uiri nomen.
 τευχεός. ὁ. ἡ. Teucer, id est, Troianus.
 τευχός. ἄρ. ἡ. Teucer, sedulo rem gero.
 τευχίος. μ. ἴσω. satago, sedulo rem gero.
 τευχίος. beta Gazæ.
 τευχός. idem.
 τεύχα. τὰ. arma, hoc est, quæuis instrumenta.
 τευχής. ὁ. ἡ. miles.
 τεύχοντο. struebant.
 τεύχος. ἴος. τὸ. uas, instrumentum omne, uo lumen, liber. Vnde pentateuchus.
 τεύχω. μ. ἴσω. π. ἴση. facio, fabrico, paro, obarmo.
 Τ Ε Φ. Τ Ε Χ. Τ Ε Ω.
 τέφρα. ἄρ. ἡ. cinis.
 τέφρα. ἴμος. imitor cinerem.
 τέφρος. ὁ. ἡ. cineris, cinas.
 τέφρα. μ. ἴσω. π. ἴση. redigo in cinerem. actiuum, accusatiuo iungitur.
 τέφρος. ἴος. ὁ. ἡ. cinereus.
 τέφρα. nasci.
 τεύχω. μ. ἴσω. π. ἴση. dolis machinor, dolo, cogitor, excogito, solerter inuenio. Sed ferè in malam partem pro μακουργῶ.
 τεύχω. μ. ἴσω. π. ἴση. fabrico. Item excogito & solerter inuenio, machinor aliquid dolose. deponens, accusatiuo iungitur.

τέχνασμα. ἄρ. τὸ. machinamentum.
 Τεχνάσις. ὁ. artificiosus, solertia ingenij præditus.
 Τέχνη. ἄρ. ἡ. ars, artificij. Aliquando pro dolo, astutia, impostura, fraude artificiosa, officia, quemadmodum & ars Latine: Sic ars deluditur arte. Vtuntur Latini dictione Græca. Terentius:
 Tam scio hanc technā à Parmenone profectā quam me uiuere.
 Τεχνάριον. ὁ. τὸ. articula, inuentiuncula.
 Τεχνήσομαι. struam, machinabor.
 Τεχνικός. οὐ. ὁ. artificiosus, οἱ ποδοὶ τοῦς λόγους. τεχνιστοί, Rhetores apud Platonem.
 Τεχνικός. artificioso.
 Τεχνίτευμα. μ. ἴσω. π. ἴση. aliquid artificiose molior, neutrum absolutum.
 Τεχνίτης. οὐ. ὁ. artifex.
 Τεχνολογία. τὸ. ναυονίω. secundū artem Grammaticæ inflecto. Est etiam de arte dissero.
 Τεχνολογία. ἄρ. ἡ. ratiocinatio de arte.
 Τέχνομαι. nascor.
 Τέχος. ἴος. τὸ. filius.
 Τέχων. pario.
 Τέω. π. ἴση. alicui. tuos dualiter.
 Τέωρος. ὁ. ἡ. nebulo, sycophanta.
 Τέως. interea, tandem, antea, tunc breui, paulo ante, nuper, olim. Et ciuitas Ionie.
 Τὸ Τ μετ' π H.
 Τη. ἡ. geminatum idem significat quod tam geminatum apud Latinos.
 τη. ἐὸ. eā, quā, tibi, huic.
 τη. cape. ut illud, τη πῶς οἶνον.
 τη. huc, hic, sic, pro ἐνθάδε.
 τη. ἡ. ἡ. postridie.
 τη. ἡ. ἡ. postero die.
 τη. ἡ. ἡ. toga dicta à Tebeno Arcade inuentore.
 τη. ἡ. ἡ. togatus.
 Τ Η Γ. Τ Η Θ.
 τη. ἡ. ἡ. frigo, coquo in sartagine. actiuum, actiō iungitur.
 τη. ἡ. ἡ. panis in sartagine coctus, caseo admixto.
 τη. ἡ. ἡ. sartago, patella.
 τη. ἡ. ἡ. auia uel matertera.
 τη. ἡ. ἡ. amabilis, ierάσμος.
 τη. ἡ. ἡ. amita.
 τη. ἡ. ἡ. ostreum.
 τη. ἡ. ἡ. uertibula, tubera, calli.
 τη. ἡ. ἡ. nutritrix.
 Qq iij τη. ἡ.

Τηθύς, ὄρος, ἢ. Tethys uxor Oceani, pro mari accipitur, & apud Homerum pro terra, & αἰ τὸ Τηθύνη ἔστω καὶ τρέφορος, quod alat nos, unde etiam Latinis alma tellus dicitur.

Τ Η Κ Τ Η Λ

Τηκεδῶν, ὄνος, ἢ. tabes, corruptio. Τηκολλίθος, s. genus lapidis quia calculos abs sumit. Τηκομοια, μ. ἤσομαι, π. ηζμαι, liquefio, pereo, deponens. Τηκοτῶν, τὸ. quod liquefcere potest. Τηκοτός, οὐ. δ. liquabilis. Τηκοω, μ. ἤσω, π. ηχα, liquefacio, macero, tabesco, φθίσκω, λυγίσκω, διαπαύω. neutrum, accusatiuo iungitur. Τηκοσῶμα, πω. τὸ. sic uocant sepræ principii, cum in superficie cutis apparet, Suid. Τηκοωγίος, ἴος, δ. ἢ. lucidus. Τηκοσῶμος, ἴος, ἢ. fulgor, igem, ηκοσῶμα. Τηκοσῶος, liquido, splendide, aduerb. Τηκοσῶ, longē, procul. Τηκοσῶος, οὐ. δ. peregrinus. Τηκοσῶος, s. δ. longē splendens, uigens, floridus. Τηκοσῶος, ονος, δ. ἢ. Τηκοσῶος, ἢ. ualde uirefcens. Τηκοσῶος, s. δ. clarus, inclytus. Τηκοσῶος, οὐ. δ. Telemachus Vlyssis ex Pelelope filius. Τηκοσῶος, urbs Lestrygonum. Τηκοσῶος, s. δ. procul apparēs, longē uisus. Τηκοσῶος, s. δ. procul uidens, longē aspiciēs. Τηκοσῶος, ἴος, δ. ἢ. procul lucens aut apparrens. Τηκοσῶος, τραυματῶ. dicunt uulnera malignitatis multum præ se ferentia, ut, quæ salutarem Achillis manum requirant. Τηκοσῶος, οὐ. τὸ. ramus papaueris, ut tradunt Theocriti interpretes, dictumq; putant quasi δηλεφίλον, quod amorem præ se monstret (unde & per i in penultima scribitur quidam) Nam huius folijs intra manum collisis, ex sono de amore iudicabāt. Τηκοσῶος, ἢ. circulus cribri, cribrū, tabula qua luditur tessera, & inter in quo subigitur farina, operculū caminale apud Aristophanem. Hoc uocabulo turpis ludi studiū significat, ut alexæ uocabulo apud Latinos. Item pegma siue conceptum quadratum, in quo farina uenalis habetur.

Τηκοσῶος, s. δ. ἢ. Τηκοσῶος, καὶ

Τηκοσῶος, οὐ. δ. talis, ἡπίος, quod interdum accipiendum est diminutiue, tantulus. Τηκοσῶος etiam ad ætatem refertur, ut exponendum sit tam fœnex. Τηκοσῶος, de longinquo. Τηκοσῶος, procul. Τηκοσῶος, s. δ. procul auolans. Τηκοσῶος, longē. Hinc Latinis telum figuratū est Τηκοσῶος, s. δ. procul semotus. Τηκοσῶος, οὐ. δ. unicus, in senectute genitus, dicitur de hoc, post quem natum, nō est integrum aliū rursūm parere. Accipitur pro charo.

Τηκοσῶος, idem. Τηκοσῶος, οὐ. δ. pcul apparens, procul semotus

Τ Η Μ

Τηκοσῶος, ἴος, ἢ. cura. Τηκοσῶος, μ. ἤσομαι, π. ημα, curo, deponens, genitiuo iungitur. Τηκοσῶος, μ. ἤσω, π. ηκα, curo, actiuum, accusatiuo iungitur. Τηκοσῶος, μ. ἤσω, π. ηκα, erro. Τηκοσῶος, ἴος, δ. ἢ. diligens, studiosus. Τηκοσῶος, hodie. ἢ. τήμερον ἡμέρα, sic dicitur Græcè ut Latine hodierno die pro hodie. Τηκοσῶος, tunc.

Τ Η Ν

Τηκοσῶος, nullo periculo, inaniter. Τηκοσῶος, ab initio, prima portione. Τηκοσῶος, εἶσω θάλασσαν, internum mare, seu mediu terraneum. Τηκοσῶος, interdiu, Τηκοσῶος, ab initio, τὴν ἀρχήν. Τηκοσῶος, celestium, primo quoq; tēpote. Τηκοσῶος, in tēpore. Τηκοσῶος, pro ἱεάνη, illa Doricè apud Theocritū Τηκοσῶος, frustra, μάτῶ, ματαίως, ἢ. ἄλλως. Τηκοσῶος, τὸ. cantilena quæ in laudem uictoris decantatur, à quo uictor τηκοσῶος dicitur. Hefych. Τηκοσῶος, s. δ. lyræ harmonia, & pulsatiuncula, id est, ἡρμῶδιον, quæ in uictoria ædebat. Τηκοσῶος, ἀλλ' ἔαρ μίντοινε νινῶς τῆ βοῆ, Τηκοσῶος, ἢ. si exuperas uoce, tenellus es, id est, maximus muscus, aut uictoria comitatus. Τηκοσῶος, illic. Τηκοσῶος, s. ἢ. tenasmus, morbus intestinorū. Τηκοσῶος, καὶ Τηκοσῶος, tunc, aliquando, tam diu. Τηκοσῶος, s. δ. ille, pro ἡνός Ionicè. Τηκοσῶος, illic.

Τηκοσῶος

Τ Η Ξ Τ Η Ρ Τ Η Τ

Τηκοσῶος, ἴος, δ. ἢ. letalia, membra liquefaciēs. Τηκοσῶος, ἢ. liquefacio. Τηκοσῶος, μ. ἤσω, π. ηκα, seruo, obseruo, animaduerto, confydero, perpendo, actiuum, accusatiuo iungitur. Τηκοσῶος, ἴος, ἢ. seruatio. Τηκοσῶος, οὐ. δ. seruabilis. Τηκοσῶος, μ. ἤσω, π. ηκα, priuo, actiuū, genitiuo iungitur. Τηκοσῶος, sic. Τηκοσῶος, ἢ. τῆτα, ὑπὸ ἔπω, ab hinc anno, hoc anno, quod Doricè τῆτα dicitur. Τηκοσῶος, ἢ. priuatio, egestas. Τηκοσῶος, οὐ. δ. inanis.

Τὸ Τ μετ τὸ Ι

Τηκοσῶος, cur, interrogatiuum acuitur, aliàs encliticum est. Interdum apud Atticos ex superuacuo additur. Τηκοσῶος, aliquid, indefinite & declinat cum accentu in ultima. Τηκοσῶος, quid, interrogatiue declinatur cū accentu in penultima. Τηκοσῶος, pro οὐδὲ δηλοῦν. Sophocles: τῆ βουδῶ οὐκ ἐντρέπει τῆς συμμάχου. Τηκοσῶος, ἢ. ἐγέλαισα. Latini hoc imitant, Quid aliud quàm risi? Τηκοσῶος, ἢ. ὑπισχνῶ ἄτοξον ἐπιμελήσειδαι, quid aliud tandem nisi se accuraturum pollicebatur? Liuius: Itaque illa nocte nihil aliud præter quàm uigilatum est. Τηκοσῶος, quid tandem? Τηκοσῶος, pro τῆ διῆ. Τηκοσῶος, pro τῆ ἴσι, sæpe apud Aristotelem. Τηκοσῶος, quid moratur? τῆ βραδύτης. Τηκοσῶος, quid nam, quid tandem? quia μήν particula est expletiva. Aliquando tamen est concedentis, pro τῶς οὐ: quid nisi? Τηκοσῶος, ἢ. tiara, ornamentum capitis, quod & τιαρις à quibusdam appellatur. Τηκοσῶος, ἴος, δ. ἢ. similis tiaræ. Τηκοσῶος, ἴος, δ. Tigris fluiuius. Τηκοσῶος, ἴος, ἢ. tigris fera. Τηκοσῶος, propter quid. Τηκοσῶος, τῆ ἴσι, τῆ ἴσι, τῆ ἴσι. Τηκοσῶος, μ. ἤσω, π. ημα, tristor, deponens, datiuo iungitur. Τηκοσῶος, honoro, actiuū, actiō iungitur. Τηκοσῶος, μ. ἤσω, π. ηκα, crucio, punio, honoro, actiuum, accusatiuo iungitur. Τηκοσῶος, cur. Τηκοσῶος, ἢ. regina, ἢ βασιλισσα.

Τηκοσῶος, τὰ. mansuetudini addicta. Τηκοσῶος, μ. ἔσω, π. ηκα, mansuefacio, actiuum, accusatiuo iungitur. Τηκοσῶος, οὐ. δ. mansuetus. Τηκοσῶος, pro τῆτα, apud Lucianum. Τηκοσῶος, π. εμα, pono, colloco. Εἰς ταῦτῶ τῆτα τῶ τῆτα, eo loco ipsum & nuzmero pono & statuo. οἶδαι τῶτῶ, adoptare. Τηκοσῶος, νόμον, legem ferre & sancire. Τηκοσῶος etiam est statuo, constituo, compono, id est, moderor & rego, μεταχειρίζομαι, quod etiam διατίθειδαι dicitur. Item assentior. Est etiam idem quod συναίνειν ἢ ἀρεῖσιν, ἢ συναρτάθειδαι, assentiri, idem sentire, fauere, adesse, astipulari, & suppetias ferre laboranti: quod frequentius ποροστίθειδαι dicitur. Item ducere atq; existimare & λογιέθειδαι. Ἐν οὐδενὶ λόγῳ τίθειδαι, pro nihilo duco. οὐθέναι ὑπόλογον ποιοῦμαι, id est, uacua φρονῶ. παρὸ οὐδεν τίθειδαι, nihil facio. μηδεν τίθειδαι, ὑπερον τίθειδαι, posthabeo. τίθειδαι τὸν ἀγῶνα, ædere certamen. Vnde ἀνωθεε τῆτα. Ἐν σπουδῆ τίθειδαι, studiosum esse alius cuius rei & de ea laborare. τίθειδαι etiam est ponere & supponere, hoc est, thesim facere: & differt τῶ ἀπῆτα, sed idem est ferē qd λαμβάνειν, & quasi iure suo sumere: hoc est, tanquam confessum uel per se probatum sumere. Quæ uerba τῶ ἀναλυτικῶ ἢ διαλεγματικῶ sunt. Nonnunquā est statuere, existimare, ponere & constituere, æstimare. Vide Comment. Bud. τίθειδαι τὸ χωρίον, pignori accipere, accipere in hypothecā. Τηκοσῶος, μ. ἔσω, π. ηκα, nutrio, actiuum, accusatiuo iungitur. Τηκοσῶος, ἢ. nutrix. Τηκοσῶος, μ. ἤσω, π. ηκα, pono, facio. Est etiam statuo, æstimo, existimo, cōstitutio. Est τῆτα ἀγῶνα, idem quod τίθειδαι ἀγῶνα. Significat etiam suppono, hoc est, thesim facio & hypothesis. Ponitur etiam pro duco & arbitror ut τίθειδαι. Dicitur etiam pro eo quod est, esto ut ita sit, do ita esse. Latini etiam dicunt, fac hoc ita esse. Τηκοσῶος, τὸ φέρον ψῆφον, ferre suffragium & sententiam. Τηκοσῶος, μ. ἤσω, π. ηκα, nutrio, more nutricis ablato, actiuum, accusatiuo iungitur. Τηκοσῶος, ἢ. nutrix. Τηκοσῶος, ἴος, ἢ. educatio, lactatio. Τηκοσῶος, οὐ. δ. nutritius, educator. Τηκοσῶος, οἶ. μαζοί. Τηκοσῶος, οὐ. δ. Tithonus.

Τηκοσῶος

τινω. μ. τίσημα. π. τέτονα. patio. Aoristus β.
ἐτεμεν. actiuum, accusatiuo iungitur.

ΤΙ Λ. ΤΙ Μ.
τιλάω. sterco elido.
τιλάω. μ. ἰλῶ. π. ἰλκα. euello, nonnunquam
mordeo, taxo, actiuum, actō iungitur.

τιλσις. ιος. euulso.
τιλσις. οὐ. δ. euulsilis.
τιμαφίς. illustis, clarus, ἐντιμος.

τιμαλφίω. μ. ἴσω. π. ἴκα. honoro.
τιμαλφίς. ἴος. δ. preciosus, splendidus, lucidus, ἠδόμενος, uendibilis.

τιμάσμαι. multo, & in aliquem animaduerto,
litem aestimo cum genitiuo. ut δέκα ταλάντων
τιμάσμαι, decem talentis litem aestimo,
condemmandum postulo tanti & curo.

τιμάμαι μοι θανάτω, meipsum morte dignū
censo & fateor, damno me mortis. Vt autē
actor τιμάει ἢ τιμάσθαι θανάτω πῶ φεύροντι
dicitur cum genitiuo & datiuo, arcesso & po-
stulo capitis reum: Ita ἀντιτιμάσθαι reus dicitur,
qui cum inficiando nō sit, crimen eleuare conatur,
& poenā sibi aestimat exilium & leuius. τιμάσθαι
etiam censi est, id est, aestimantis facultatibus
in censum redigi. Est etiā τιμάσθαι uendentis,
Latinē indicare dicitur, id est, dignari, dignum ducere.

τιμάω. μ. ἴσω. π. ἴκα. honoro, apprecio, con-
demno, punio, castigo, multo, in aliquem
animaduerto, litem aestimo. Vide τιμάσθαι.
actiuum, accusatiuo iungitur.

τιμή. ἦς. ἢ. honor, precium, poena, ultio.
τιμηδής. ἴος. cautus, εὐλαβής.

τιμήεις. ἦτος. δ. preciosus.
τιμημα. ατος. τδ. damnatio, cōdemnatio, aesti-
matio litis, supplicium, poena, census. Vnde
πρωτόν, δευτέρον, τρίτον τιμημα dicitur, hoc
est, classes. οἱ ἐν τιμηματι sunt quos Romani
classicos uocauerunt. τὸ τρίτον τιμημα
cum dicebant, hoc significabāt iudicatum
quod ius poposcit aequitasque suaserit.
ἐπιτάξαι τιμημα, agere ad poenā, actio-
nem poenarum intendere. Dicitur ἐπιτάξαι
φειρ τιμημα. Latini irrogare multam dice-
bant, hoc est, postulare ut damnetur à iudi-
cibus, & in eum animaduertat aliqua poe-
na. quod nō iudicis est multantis, sed actoris
aut postulantis & accusantis, huius em̄
est poenam irrogare, & litem aestimare. Vi-
de Comment. Bud. τιμημα. τδ. facultates,
copiae.

τιμηροσ. β. δ. adiutor, τιμηροσ, βοηθός.

τιμηροσ. β. δ. adiutor, τιμηροσ, βοηθός.

τιμηροσ. β. δ. adiutor, τιμηροσ, βοηθός.

τιμηροσ. β. δ. adiutor, τιμηροσ, βοηθός.

τιμηροσ. β. δ. adiutor, τιμηροσ, βοηθός.

τιμηροσ. β. δ. adiutor, τιμηροσ, βοηθός.

τιμηροσ. β. δ. adiutor, τιμηροσ, βοηθός.

τιμηροσ. β. δ. adiutor, τιμηροσ, βοηθός.

τιμηροσ. β. δ. adiutor, τιμηροσ, βοηθός.

τιμηροσ. β. δ. adiutor, τιμηροσ, βοηθός.

τιμηροσ. β. δ. adiutor, τιμηροσ, βοηθός.

τιμηροσ. β. δ. adiutor, τιμηροσ, βοηθός.

τιμηροσ. β. δ. adiutor, τιμηροσ, βοηθός.

τιμηροσ. β. δ. adiutor, τιμηροσ, βοηθός.

τιμηροσ. β. δ. adiutor, τιμηροσ, βοηθός.

τιμηροσ. β. δ. adiutor, τιμηροσ, βοηθός.

τιμηροσ. β. δ. adiutor, τιμηροσ, βοηθός.

τιμηροσ. β. δ. adiutor, τιμηροσ, βοηθός.

τιμηροσ. β. δ. adiutor, τιμηροσ, βοηθός.

τιμηροσ. β. δ. adiutor, τιμηροσ, βοηθός.

τιμηροσ. β. δ. adiutor, τιμηροσ, βοηθός.

τιμηροσ. β. δ. adiutor, τιμηροσ, βοηθός.

τιμηροσ. β. δ. adiutor, τιμηροσ, βοηθός.

τιμηροσ. β. δ. adiutor, τιμηροσ, βοηθός.

τιμηροσ. β. δ. adiutor, τιμηροσ, βοηθός.

τιμηροσ. β. δ. adiutor, τιμηροσ, βοηθός.

τιμηροσ. β. δ. adiutor, τιμηροσ, βοηθός.

τιμηροσ. β. δ. adiutor, τιμηροσ, βοηθός.

τιμηροσ. β. δ. adiutor, τιμηροσ, βοηθός.

τιμηροσ. β. δ. adiutor, τιμηροσ, βοηθός.

τιμηροσ. β. δ. adiutor, τιμηροσ, βοηθός.

τιμηροσ. β. δ. adiutor, τιμηροσ, βοηθός.

τιμηροσ. β. δ. adiutor, τιμηροσ, βοηθός.

τιμηροσ. β. δ. adiutor, τιμηροσ, βοηθός.

τιμηροσ. β. δ. adiutor, τιμηροσ, βοηθός.

τιμηροσ. β. δ. adiutor, τιμηροσ, βοηθός.

τιμηροσ. β. δ. adiutor, τιμηροσ, βοηθός.

τιμηροσ. β. δ. adiutor, τιμηροσ, βοηθός.

τιμηροσ. β. δ. adiutor, τιμηροσ, βοηθός.

τιμηροσ. β. δ. adiutor, τιμηροσ, βοηθός.

τιμηροσ. β. δ. adiutor, τιμηροσ, βοηθός.

τιμηροσ. β. δ. adiutor, τιμηροσ, βοηθός.

τιμηροσ. β. δ. adiutor, τιμηροσ, βοηθός.

τιμηροσ. β. δ. adiutor, τιμηροσ, βοηθός.

τιμηροσ. β. δ. adiutor, τιμηροσ, βοηθός.

τιμηροσ. β. δ. adiutor, τιμηροσ, βοηθός.

τιμηροσ. β. δ. adiutor, τιμηροσ, βοηθός.

τιμηροσ. β. δ. adiutor, τιμηροσ, βοηθός.

τιμηροσ. β. δ. adiutor, τιμηροσ, βοηθός.

τιμηροσ. β. δ. adiutor, τιμηροσ, βοηθός.

τιμηροσ. β. δ. adiutor, τιμηροσ, βοηθός.

τιμηροσ. β. δ. adiutor, τιμηροσ, βοηθός.

τιμηροσ. β. δ. adiutor, τιμηροσ, βοηθός.

τιμηροσ. β. δ. adiutor, τιμηροσ, βοηθός.

τιμηροσ. β. δ. adiutor, τιμηροσ, βοηθός.

τιμηροσ. β. δ. adiutor, τιμηροσ, βοηθός.

τιμηροσ. β. δ. adiutor, τιμηροσ, βοηθός.

Τὸ Τ μὲν
τὸ δὲ πῶς. postremo.
τὸ δουῆμ. secundum opinionem, iuxta appa-
rentiam.
τὸ ἔλαττον. saltem.
τὸ ἐμὸν. quod ad me pertinet.
τὸ ἔπαρος. nuper.
τὸ ἐν ποσίμ. id quod ad pedes est, hoc est, pres-
sens est, siue quod instat.
τὸ ἐξ ἀρχῆς. ab initio.
τὸ ἐπίπασμ. ἢ ἐπιπῆσμ. ut plurimum, in uniuersum.
τὸ ἔσχατον. deniq; extremo.
τὸ ἐφεξῆς. sequela, series.
τὸ ἡμῶν ἐς ἐμῆ. quod ad me pertinet.
τὸ ἡμέτερον. dicitur pro nos, aut nostra ratio.
Vide Comment. Bud.
τὸ κατ' ἀρχάς. ab initio.
τὸ κατ' ἐμῆ. quantum in me est, pro uirili parte, mea ratio, meū consilium, propositum, quod & τὸ ἐμὸν dicitur. τὸ κατ' αὐτόμ. pro uiribus suis, quantum in illo erat.
τὸ λοιπὸν. in posterum, deinde, de cætero.
τὸ μακίστατον. ad summum.
τὸ μεταξύ. interea, interuallum.
τὸ μὴ, & τὸ δὲ. aduerbiali ter interdum ponitur, iungiturq; obliquis pro partim & partim, & cum & tum, & simul & tum geminatum. Dicitur & hoc per τὸ μίντο, τὸ δέτι, & πῶτο μὴ, πῶτο δέ.
τὸ μὴ ἐμῆ. quod ad me attinet.
τὸ μὴ ὅλον. in summa.
τὸ νῦν ἕνα. ἢ
τὸ νῦν ἕλον. τὸ ἐν πῶ παρόντι, nunc. τὸ νῦν ἕνα tamen est cum abundet in oratione.
τὸ ὕποψ. reuera.
τὸ ὄν ἐνιαυ. finem significat, hoc est, actū. Vide Comment. Bud.
τὸ πάλαι. quondam.
τὸ πάλαι ἄνομα. nomen antiquum.
τὸ παλαιόν. olim.
τὸ παρὰ νόμων. id quod est contra leges.
τὸ παρῶσπμ. omnino.
τὸ παρῶσπινα. continuū, è uestigio.
τὸ πλείον δέ. potissimum uero.
τὸ πλείον ἢ. magis quàm, plus quàm.
τὸ πρὸς ἀνδρῶν. locutio est cōpendiosa, Subs-
intelligitur enim γένος, ab agnatis quòd ad agnatos pertinet. Vide πρὸς.
τὸ σὺν μίνος. pro πᾶν σὺν δργμ.
τὸ συμπάμ. ad summum.
τὸ τί. propter quod.
τὸ τί ἢν ἕνα. apud Aristotelem est οὐσία. Vide

de Comment. Budæi.
τὸ πῶ λόγῳ. ut est in prouerbio.
τὸ τυχερόν. paululum.
τὸ θι. ubi.
Τ ὀ Ι.
τοί. tibi, illi, & coniunctio completiua. Vide Comment. Budæi.
τοιχαροῦν. igitur, unde, ergo, itaque.
τοιχαροί. ergo, proinde, igit, quo circa, atqui, τοῖδε. cæteri, hi.
τοίθορῶσμ. μ. ἕσω. π. υχα. moueo.
τοῖνν. interdum in assumptionibus pronitur pro atqui, at, cæterum, sicut ἀλλὰ μὴν. Est etiam συλλογισμὸς σύνδεσμος, & significat proinde. Aliquando significat igitur, licet non sit συλλογισμὸν. Ponitur & pro μίντο, ἔπι τοῖνν, iam uero, atque etiam. οὐ τοῖνν, neque uero. ὅτι τοῖνν, quòd uero, & quòd autem. Interdum itaque quòd. Interdum τοῖνν παραπληρωματικὸν est, sicut uerò Latinitis. τοῖνν ἄν, cæterum. Bud.
τὸς πῆδε. præsentibus.
τὸς. ον. δ. καὶ
τοῖδσδε. talis.
τὸχος. ον. δ. paries.
τοιχαδιφίπωρ. ορος. δ. prædo.
τοιχαρῆχέω. μ. ἕσω. π. υα. furor, fodio parietes.
τοιχαρῆχος. υ. δ. fur, effractor.
τοῖως. fortiter, pulchrè, exactè.
Τ Ο Κ. Τ Ο Λ.
τὸνα. tunc, pro τότε Doricè.
τονάς. ἀδος. ἢ. feceta, genitrix.
τὸνερ. propterea.
τοιμεύς. ἰός. δ. parens.
τοιμετός. ὄ. δ. partus.
τοιμῆδῶσμος. δ. fceneratus.
τοιμῆς. ὄ. δ. fcenerator.
τοιμολῆφος. idem.
τὸμος. ον. δ. usura, partus.
τομοφορῆμ. fcenerari, usuram facere, τόνους λαμβάνειν.
τόλμα. υ. δ. audacia.
τολμάω. μ. ἕσω. π. υχα. audeo. Præterea sustineo, hoc est, quippiam graue in animum induco & mihi impero. Sic Quintilianus: Sed non sustineo conscius esse mihi. Ponitur & pro κατ' ἐρεῶ καὶ ὑπομένω, neutrum absolute.
τολμῆς. ἕντος. δ. τολμῆτας.
τόλμημα. ατω. τὸ. audacia, facinus, molestia, strenuitas.
τολμηρός. ὄ. δ. audax, temerarius.
τολμηρότασπ.

Τὸ Τ μὲν
τολμηρότασπ. audacissimus, cōfidentissimus.
τολμητής. δ. τολμητίας, ἀτῆμώτερον tamen est τολμητής.
τολμητίας. υ. δ. temerarius, audax.
τολῆπνεμα. ατω. τὸ. collēctio, de lana bene laborata dicitur, συναγωγῆ, κατ' οὐκονασὸν ἔριον.
τολῆπνέω. μ. ἕσω. π. υχα. bene tracto, guberno, dispono, fatigor, laboro, excogito.
τολῆπν. υ. δ. ἢ. lana bene laborata.
Τ Ο Μ. Τ Ο Ν.
τομάω. μ. ἕσω. π. υχα. desidero propriè sectio-
nem. a. & accusatiuo iungitur.
τόμειοι. uocātur quatuor dentes anteriores, ἀπὸ τὸ τῆμνεμ, id est secando. qui etiam διαχασίτες, & κτῆνες dicuntur.
τομεις. ἰος. δ. sc̄tor, castrator.
τομή. ἦς. ἢ. incisio, sectio.
τομῆν. ἦς. ἢ. restis, & funiculis apud Vitru.
τομῆς. υ. δ. uerres, euiratus.
τομῆς. ἰδος. ἢ. forfex.
τόμος. υ. δ. ἢ. incisio, sectio, charta, uolumē.
ἀπὸ τὸ τῆμνεμ, id est secando, quòd excidatur è pellib. animantū, δ τεμνόμενος χάρτης.
τομῆς. instrumentum ferreum quo aliquid sc̄catur, δ τέμνωρ σιδῆρος. Τομῆς θυρεῖανος, Athenæus inq; marinus canis est, cuius frusta Romæ Thuriani tomi siue pulmenti nomine uendebantur tribus obolis in libras. hoc & thurifionem & thurionē dici solitū affirmat Latina lingua. galeotē & xiphia quoc̄s dici ab aliquibus hunc piscē uideo.
τομῆς. ἢ. Tomyris, regina Scytharum.
τομῆτες. υ. δ. acutior. Si decus sermonis pareretur (inquit Valla) posset transferri in cidentior seu amputantior. Interpres in epistola ad Hebræos penetrabilior uertit, à uerbo τῆμνα seco siue incido deductum est.
τὸν αὐτόν δι τρέπον. eodem modo.
τοναῖος δργμῶς, δ ἰσχυρός.
τονοριζῶ. μ. ἕσω. π. υχα. ἢ τὸνορορῆω. susurro, immurmuro sub lingua: ut solēt serui, quādo à dominis uapulānt uel obiurgantur.
τονοριζέω. ὄς. ἢ. strepitus, uox.
τόνος. υ. δ. firmitas, contentio, tonus, cōcentus, uigor in picturis, id est, quod splendor in stomachi lateribus.
τόνω. μ. ὄσω. π. υχα. firmo, roboro. a. & iuu, accusatiuo iungitur.
Τ Ο Ξ.
τόξα. ζ. arcus pluralis numeri, frequēter pro singulari numero τόξον usurpatur.

τὸξωμα. ατω. τὸ. sagittatio. Sic propriè uocatur id quod ab arcu mittitur, sagitta.
τοξέω. μ. ἕσω. π. υχα. sagitto, iaculis peto. neutrum absolute.
τοξίμ. ἦς. ἢ. ars sagittandi.
τοξίμῶν. nominatum uidetur (ut scribit Aegina) quòd eo à Barbaris inficerentur sagittæ, quæ τοξέωμαζ dicuntur.
τόξον. υ. δ. τὸ. arcus, telum.
τοξότης. α. δ. sagittarius.
τοξοφόρος. υ. δ. arcitenens.
Τ Ο Π.
τοπάσιον. lapis preciosus, sic dicitur ἀπὸ τὸ πασίον τὸ ψῆμα, quòd multo studio quaeratur. Est & insula rubri maris, quòd quā nēbula esset, à nauigantibus, sæpius quaerita est.
τοπάσιον. π. ὄσω. π. υχα. cōiecto, suspicor. Troglodytarum lingua quæro. a. & iuu, accusatiuo iungitur.
τοπαρχία. ας. ἢ. territorium.
τοπασίον. coniciendum.
τοπάμ. ὄπανοῖον.
τοπίνα. ζ. arma nauis.
τοπικός. ὄ. δ. localis.
τοποθεσία. ας. ἢ. descriptio loci.
τόποι. οί. loci muliebres.
τοπομαχία. μ. ἕσω. π. υχα. per locos pugno nō aperta acie. neutrum absolute.
τόπος. υ. δ. locus.
τόπω. loco & uice.
Τ Ο Ρ.
τόρβιλος. υ. δ. querulus, delator, contentiosus cupidus.
τόρξος. υ. δ. uultur apud Siculos.
τορέα. ας. ἢ. sc̄ulptura.
τόρεμα. ατω. τὸ. toreuma, id est opus tornofactum.
τορευτής. tornator.
τορευτός. ὄ. δ. tornatus, laboratus.
τορεῶ. μ. ἕσω. π. υχα. orno, sc̄ulpo, laboro, torno conficio. neutrum, acuf. iungitur.
τορεῶ. μ. ἕσω. π. υχα. ferro transfigo, a. & iuu, accusatiuo iungitur.
τορῆμ. υ. δ. repagulum.
τορῆς. domina, regina.
τόρμος. υ. δ. modius rotæ, in quo uoluit axis.
τορευῶ. μ. ἕσω. π. υχα. τορεῶ, sc̄ulpo. neutrum, acuf. iungitur.
τόρευμα. sc̄obs, ramentum.
τόρνος. υ. δ. tornus, instrumentum quo uafa detornantur, id est sc̄alpuntur, interdum cauantur.
Rt Τορεῶ.

τορνώω. μ. άσω. π. άωα. circunscribeo aliquid cir-
culo. neutrum, accus. iungitur.
τορνώω. ης. ή. coclear quo olla mouetur.
τορνώω. ή. regio apud Aristotelem.
τόρας. grauiter.

Τ Ο Σ.

τοσαυτάκις. toties.
τοσαύτη. ης. ή. tanta.
τοσαυτός. tot modis.
τόσορ. καί
τοσούδε. καί
τοσουδί. tantum, paululum.
τόσος. ε. δ. tantus.
τοσουδά. uenerari.
τοσουτοίς ύπερρορ χρονοίς. tanto post tempore.
τοσουτορ ησθόσορ. haetenus, quatenus.
τοσουτορ όσορ. haetenus.
τοσουτορ. άντι τούτορ.
τοσουτορ. ε. δ. tantus, tot.
τοσώ μάλλοντι. tanto magis.
τούτο μόν καί τούτο δι. partim.

Τ Ο Υ.

τότε. tunc.
τότε δή τίλος. tum demum.
τού γύ τούτο ποιήσαι. pro διά τίς
τούδε. sic.
τού λοιπού. deinceps, posthac, in futurum,
postea.
τού χάριρ. qua de causa.
τούλάχισορ. saltem.
τούμόρ. meum.
τούμόρ μέρος. pro uirili parte.
τούμόρ. τό. pro τό έμοι.
τούναντίορ. praeposteré, ex diuerfo.
τούνεκα. propterea.
τούνεκα ταύτα. quorsum haec
τούποιόντωρ. pro τώ μέλλοντωρ, τώ τυχόντωρ.
τούντεύθερ. deinde.
τούπορ. pro τό έπος.
τούρορ. pro τό έργορ.
τούρ άντι τούτ. & άντι τούτορ.
τούρ έρ ήλι κίς. uocabant ad bellum per aetas.
tem idoneos.
τούσχατορ. extremum, maximum.
τούτο. hoc. Plato: άλλ' ήνομιμα παντός μελλον
είναι παρά τούτο σωτηρίαν τή πόλει, ή τούνανε
τίορ. Existimo in primis ab hoc saluté esse
& perniciem. Quod Latini imitati sunt, ut
ab equitibus paratus.
τούτο γούρ. id demum.
τούτο μόν. cum sequitur rursum τούτο δι expo-
nendum partim & partim, uel nunc nunc,

cum & tum, simul & simul, tum & tum. Et
iungitur etiam obliquis casibus. Id quod
ideo fit quia aduerbialiter cōstruitur in hac
significatione. Demosthe. τούτο μόν τούτορ
θαστός τούς μετ' έμφάντε, πώς έν άδιμίστε,
έδρ άφέλιπτε τώ άτίλειορ. τούτο δι άρχέτιορ ή
ήρακλειδίορ οι Βιζάντιορ παραδόντωρ. Simul e-
nim Thafios, simul Archebium iniuria af-
ficietis.

τόφρα. interim, tandiu, aliquando, tunc.

Τὸ Τ μετ τὸ Ρ.

Τραβίω. chlamydes praeciosae apud Ro-
manos, trabæ.
τραβέα. ας. genus uestis. Dionysius libro ij.
τιβέννας έπιπερορημίοι περιπορφύρορ φοι-
νισπαρόφας άρ κελούσι τραβέας, togas anne-
ctentes sibilis circū distinctas purpura sub
tegmine puniceo quas trabæas uocant.
τραβίτης. δ. υνορ.
τραβανιά. ή. hircæne genus quoddā capra-
rum sic uocatum.
τραβάω. hircresco. Histor. lib. v. cap. xviii. άφ'
έμ ή τρ άμπέλορ έσσορ μί φέρωσι τραβάρ ης
τραβάρ. comedere. (λοδοι.
τραβάος. ε. δ. hircinus.
τραβίη. ης. ή. pellis hirci.
τραβίλαφορ. ε. δ. animal hircō & ceruo simi-
le, tragelaphus.
τραβίματ. τ. bellaria, id est secundæ mensæ.
τραβίηρ. olerē hircum.
τραβιούρ παθός. miserabilis calamitas.
τραβιούρ. ού. δ. hircinus.
τραβιούρ. tragicé.
τραβιούρ. ε. genus fruticis.
τραβιουπάτορ. τό. tragædijs maxime cele-
bratum.
τραβουδιάσχορ. ε. δ. qui tragædiam recitat.
τραβουμάσχαλορ. ου. δ. qui uirus alarum olet,
hircosus uocatur.
τραβουπόρορ. ου. barbula hirci.
τραβουριανίτης οίνος. ex hircina origano con-
fectum uinum.
τραβός. ε. ή. hircus. Item omnis grauis olen-
tia, in primis quæ sub alis sentitur.
τραβουκελίς. έος. δ. Panos epithetum, hirci-
na habens crura.
τραβουδίορ. ου. τό. tragædiola.
τραβουδέω. μ. ήσω. π. ηκα. cano, deploro, oisteto.
τραβουδέω. ας. ή. tragædia. Polyb. de religio-
nibus Romanorum loquens uocat admi-
rationem & terroré religionis iniectæ po-
pulo ab Auguribus & Pontificibus.

τραβουδός.

τραβουδός. ού. δ. tragædus.
τραβουδέω. dealbo, paro.
τραβουτορ. ε. τό. cera quæ facta est alba.
τραβίλλες. ή. Trallis urbs Lydiæ, iuxta Mæ-
andem fluiuium, quæ prius Anthea uo-
cabatur.
τραβίλλος. ού. δ. amarus.
τραβίμης. ποδεξ, δ. πρωτοός.
τραβίμης. ιος. ή. nauicula ad trajciendum.
τραβίης. έος. δ. ή. ή
τραβός. ού. δ. integer, adultus, uetus, manife-
stus. Item clarus, planus, perspicuus, & dis-
sertus.
τραβουδάω. τό τούτ έλάμπεδάω.
τραβό. planum facio, declaro, illustro, & ενε-
φαίνω.
τραβός έρ έμ. perspicuè uidere.
τραβότερορ. magis perspicuum & clarius.
τραβουτιός. explanator.
Τ Ρ Α Π. Τ Ρ Α Σ. Τ Ρ Α Υ.
τραπέζα. ης. ή. mensa.
τραπέζης. ε. δ. mensalis. Sic uocat Plutarch.
eum qui uerticuli cibiς causa diligit am-
icum, non ex animo: quem & ατόλινορορ
uocat.
τραπέζης. έος. δ. conuiuia, parasitus.
τραπέζιορ. ε. τό. abaculus, quicquid quadrila-
terum est extra species Diametri.
τραπέζιτης. ε. δ. numularius, monetarius,
mensarius.
τραπέζιτινά γράμματ. rationes mensæ & ar-
gentariorum.
τραπέζιομόμορ. ε. δ. καί
τραπέζιοποιός. δ. structor, qui mensam curat,
& ad eam spectantia. ούχ' ό μάγιστρορ, in
quit Hesych. άλλ' ό τής πόσης πού τρ συμπε-
σα παρασυνεύης έπιμελούμενος.
τραπέζιτω. μ. ήσω. π. ηκα. subinde muto.
τραπέζιος. ού. δ. mutabilis.
τραπέω. μ. ήσω. π. ηκα. calco uuas in lacu.
τραπέα. άρ. ή. locus ubi siccatur ficus & casti.
Vide Suid. & Hesych.
τραπέζισμα. καί
τραπέζισμα. μ. ήσω. π. ηκα. balbutio, titubo, tor-
ta lingua sum. neutrum absolutum.
τραπέζισμός. ού. δ. balbuties.
τραπέζιος. ού. δ. balbus, blaesus.
τραπέζιτης. ης. ή. blaesitas. Aristoteles: ή μόν
ούρ τραπέζιτης, τώ γράμματός τινος μί ηρατίορ.
καί τούτο έ τό τυχαίορ. ή διέ ψελλότης τώ έξείσορ
τι ή γράμμα ή συλλαβήρ. ή διέσχοφοφονία άπό τ'
μύ δύναδα ταχύ συναψιμάτ έτέρορ συλλαβήρ

περός τώ έτίεσορ. Vide βλαισός.
τραύμα. ατω. τό. uulnus.
τραυματίας. ε. δ. uulneratus.
τραυματιός. ού. δ. uulnerarius, aptus sanan-
dis uulneribus.
τραυματιόθινα. uulneratum esse apud Thu-
cyd. pro τραβίνα.
τραύξανα. τ. quæ ex praepeti decidit, & quæ
iumentis ex pabulo reliqua sunt. Item spi-
nosa quædam, & ligna arida. Suid.

Τ Ρ Α Φ. Τ Ρ Α Χ.

τραφείη. ης. ή. terra arida.
τραφείρος. ε. δ. siccus, compactus.
τραφής. ης. ή. tabula qua panis ad fustum
fertur, labium nauis in quo scalmi ponun-
tur, lignum.
τραφεία. fistula quædam per quam fluit spi-
ritus ab ore ad pulmone m. Vide Gell. libro
xvii. cap. xij.
τραφείος. άνδρείος.
τραφίλιζομοι. μ. ήσω. π. ηκα. timidus sum,
aperio, superbio.
τραφίλιζω. μ. ήσω. π. ηκα. diuido animal per spi-
nam, iugulo, resupino, salto.
τραφίλος. ε. δ. collum, spina à uertice ad fis-
nem, ceruix.
τραφίλω. μ. υνό. π. υκα. asperū facio, actiuū,
accusatiuo iungitur.
τραφός. έος. δ. asper, scaber.
τραφός έρ έμ. iracundus.
τραφουμός. ε. δ. καί
τραφίτης. ης. ή. asperitas.
τραφουφονία. ή. asperitas uocis.
τραφάδης. έος. δ. ή. asper, durus.
τραφάσμα. ατω. τό. palpebrarum scabritia ins-
terior.
τραφάρ. ένος. δ. locus saxosus.
Τ Ρ Ε.
τρεβός. ε. balbus.
τρέμω. tremo.
τρέπομα. fugo, in fugam uerto. cum accusa-
tuo. Est etiam eò redigo, eò descendo.
έτέρορ τράπειω, aliam uiam ingredi, aliã
rationem rei peragendæ instituere. Subin-
telligitur έδος.
τρέπομφοι. οί. fugientes.
τρέπίος. ού. δ. uertibilis.
τρέπω. μ. ήσω. π. ηκα. uerto, muto, persequor,
fugio ex timore, actiuum, accus. iungitur.
τρέσις. ε. δ. timidus.
τρέφιδω. uegetari.

Re η τρέφομα.

Τρίφορος. augeor. Τρίψω. μ. θρίψω. ω. εφα. nutritio. actiuum, accusatiuo iungitur, & futurum per θ incipit, ut differat à τρέψω, quod est futurū à τρέπω. Τρεχιδάπνοι. apud antiquos uocabantur, qui cunctantius & lentius ad conuiuium ueniebant, ἢ τὸ ἀντιφρασιμ, ut apparet, cessatoribus celeritatem tribuentes. Τρέχρος. γ. δ. truncus, planta. Τρέχω. μ. δραμύμαι. π. δ. δράμνω. curro, aoristus secund. ἔδραμον. neut. absolutum. Τρέω. μ. τρέω. ω. ευσ. timeo, fugio. actiuum, accusatiuo iungitur. Τρέω. μ. ἴσω. π. ηκσ. τὸ τρέψω. ΤΡΗ. ΤΡΙ. Τρέμα. α. π. τὸ. foramen, ὀπῆ. Τρηματῶδης. ε. ο. δ. ἡ. foraminosus. Τρηπίς. μ. τρήψω. π. ηκσ. perforo. actiuū, accusatiuo iungitur. Τρήρων. ο. ο. ἡ. colūba, sic dicta à timiditate. Τρήσμοι. ceremoniæ. Τρητός. ὦ. δ. foratus, tessellatus. Τρεῖς ἡμινῶα. sesquimina, id est, tres seminae. Τρεῖς. ἡ. tridens. Τρειαντῆρ. ἦρος. δ. agricola, qui tridente utit. Τρεῖς. ἡ. τρίσμη. ἡ. trigesima dies mensis. Accipitur pro mense apud Atticos. Τρεῖς. ter Laconicè. Τρειανθάρματ. ὅ. triginta maculas (nisi interdum sit pro uincula) habentia. Τρειανθήμερος. qui habet triginta dies. Τρεῖς. ἡ. triginta. Τρειανταετής. ε. ο. δ. ἡ. trigēnis, cum ætatem signat, acuitur: cum tempus, penacuitur. Τρειαντοροσ. γ. ναῦς. triginta remorum. Τρειαντορύα. ὅ. triginta uallos habentia. Τρειαντοί. οί. qui sunt primi census. Τρεῖς. ἡ. trinitas, numerus ternarius. ΤΡΙΒ. Τρίβανον. γ. τὸ. lacerū pallium, trita lacerna. Τρίβερσος. γ. barbarissimus. Τρίβη. ἡ. ἡ. mora, exercitium. Τριβουλετραπέλα. ὅ. composita dictio ἐν τοῦ τριβου, καὶ τραπίλου, pro duris, inconditis, & nihili rebus usurpatur ab Aristophane. in Nebul. ἢ ἐνωμύλων ἢ τὸ ἀγορῶν τριβουλετραπέλ. οἱ ἀπερὸν ὄν. Τρίβουλος. γ. tribulus, instrumentū bellicum. Τρίβος. γ. ἡ. femita, callis. Τρίβροχος. ter madefactus. Τρίβω. μ. ἴψω. π. ηκσ. tero. actiuum, accusatiuo

uo iungitur. Τρίβωρ. ἡ. uestis lacera, pallium, frugalis, rudis, ἢ μαρσος, ueterator. Τρίβωνον. γ. τὸ. uestis attrita. Τριβανοφορία. γ. ἡ. uestis uilis gestamen. Τριβανοφόρος. γ. ἡ. lacera & attrita ueste indutus. Τριβανοφόρῶ. gestare pallium. ΤΡΙΓ. ΤΡΙΔ. ΤΡΙΕ. Τριγέρον. qui tres ætates uixit, ueluti Nestor, hoc est nonagenarius. Suid. Τρίγλα. γ. ἡ. mulus piscis. Τρίγληνος. γ. δ. perfectus, habēs tres oculos; nam γλήνη pupilla oculi dicitur. Τρίγλωχιν. ο. ο. δ. trifidus. Τρίγυονία. γ. ἡ. tertia ætas. Τρίγυος. ὦ. δ. septum, munitio. Τριγυός. γ. ἡ. paries, εσφάνη, mœnia, septum, circumuallatio, περιβολή. Τρίγωνον. τὸ. triquetrum. Τρίγωνος. γ. δ. triangulus, triangularis. Τρίδωλος. γ. δ. seruus ex tertia generatione. Τριδυμοί. οί. ter gemini. Τριέμβολον. tribus repagulis munitum, forte ac firmum: ναυγίη quoddā genus, ut Nestoris nauis apud Hom. Τρίενος. trimus. Τρίεσπερος. γ. δ. prolixus, triesper. Τρίετῶρ. ε. ο. δ. triennium. Τρίετής. uerò cum acuto in fine, trienne. Τριετηριός. ὦ. δ. triennialis, à τρις & ἔτος: unde τριετηριὰ, trieterica, sacra Bacchi: quia tertio quoque anno celebrabantur. Τριετηρίς. ἡ. trieteris, id est, triennium. Τριετής. trimus. Τρίζωρ. ædere uocem miserabilem, & dolorem testantem, stridere. ΤΡΙΗ. ΤΡΙΚ. Τριήμερος. γ. δ. ἡ. triduanus, tertio die. Τριημιπόδιον. γ. τὸ, sesquipes. Τριημιχόινξ. sesquicoenix. Τριηραχέτω. μ. ἴσω. π. ηκσ. conduco triremem proprijs sumptibus. neutrum absolutum. Τριηραύλης. γ. δ. tibicen. Τριήρης. ε. ο. δ. triremis. Τριήρον. γ. τὸ. nauicula, cymba. Τριηροποιός. ὦ. δ. faber, qui triremes construit. Τριηρένης. triceps, tergeminus. Τριήραλος. γ. δ. triceps. Τριήλιον. γ. τὸ. καὶ Τριήλιον. γ. δ. triclinium. Τριήμων. γ. δ. dignus qui sæpius pereat, δ

σολλάνης

σολλάνης ἀποδείξαι ἄξιον ἢ ἡσυχασθῆναι. Ηεσυχilus. Τριηροσ. γ. δ. triremis. Τριημία. γ. ἡ. ἡ. fluctus ingens, procella maxima. Est autē tempestatis genus, ἢ τὸ τρία ἡμάτια ἐς ἕν συναφθῆν. Accipit apud Platonem pro maximo risu. Vide cōmentarios Budæi. Τρήσιος. γ. δ. multum rogatus. ΤΡΙΜ. ΤΡΙΝ. ΤΡΙΞ. Τριμαμία. γ. ἡ. tritauia. Τριμερής. ε. ο. δ. ἡ. tripartitus. Τριμνος. γ. δ. trium mensium. Τριμνα. α. π. τὸ. dicitur qui tritus in rebus & exercitatus est, ueterator, ἀντὶ τὸ τριμνία νοσῖν λόγους. Sic Latinis scelus pro scelesto. Quintil. dicit attrita a cū forensi ingenia. Τριμνοί. sunt tramites & limites transuersi in agris. Τριμων. pro eo quod est τριῶν μῶν. Τριμόριον. γ. τὸ. dodrans. Τριμορφος. γ. δ. ἡ. triformis. Τριμάξ. α. ο. ο. ἡ. instrumentum rusticum ligneū, γοργυριὸν ἐργασίον. Τρίσα. pro τρία. triplicia. ΤΡΙΟ. ΤΡΙΠ. ΙΣ. Τριοβολιμάχος. triobolaris, id est tribus obolis dignus. Τριόβρις. ε. ο. δ. triuia. Τριόδος. γ. δ. triuium. Τριόχης. δ. buteo, accipitris genus à tescicorum numero. Τριπῶδες. ἡ. trium filiorum matres. Τριπαππος. γ. δ. tritauus. Τριπλάξ. α. ο. ο. ἡ. triplex. Τριπλετρον. γ. τὸ. trium iugerum. Τριπύσιος. γ. uicus est sub agro Megarico. Τριπόλιον. γ. δ. optatissimum. Τριπόδος. γ. δ. ἡ. tertiatus, de terra ter atratū passa dicitur, à πολίω, aro, uerto. Τριπους. ο. ο. δ. tripus, olla tripes, & omne quod habet tres pedes. Τριπόδες ἀναθηματικοί, qui dicantur, uide supra in ἀναθημα. Τριπύριον. γ. τὸ. omne quo fricamus, uel scapimus aliquid. Τριπίδος. ο. ο. δ. concisus, contusus. Τριπύχος. γ. δ. triplex. Τρις. ter. Τρισσαλιτήριος. γ. δ. peccator, ἐμαρτοδός. Τρισσεδάμων. ter felix, felicissimus, τρισμαγείρισος.

Τρισπίριον. γ. τὸ. ceurotula quædam, publica nota quæ igni candefacta, malis equorum imprimi consueuit. Τρισσεδάμων. ο. ο. δ. ter infelix. Τρισσετάπηνος. ο. ο. δ. tribus mortibus dignus, despuendus. Τρισσαίηρος. οί. ter beati. Τρισσός. ο. ο. δ. stridor. Τρισσῶδης. γ. δ. ter scelix. Τρισσοχοί. per tres ordines, aduerbium. Τρισσος. γ. δ. tres habens cuspides, hastæ epitheton. Τρισσωμος. γ. δ. tricorpor. ΤΡΙΤ. Τριτῶνισθός. ο. ο. δ. certator, siue histrio tertij ordinis, histrio qui tertias & ultimas fabulæ partis agit. In hominem uilem dicitur, quod probrosè Demosthen. Aeschini obiecit: hinc τριτῶνισθῶ. μ. ἴσω. π. ηκσ. huiusmodi histriionem ago. Τριτῶος. γ. δ. tertianus, id est die tertio aliqd faciens. Τριτάλαντον. τὸ. pondus trium talentorum, siue quod tribus talentis constat. Τριτῶνσόν. τὸ. Jongum, extensum. Τριτῶος. γ. δ. tertius. Τριτεγγύνη. γ. ἡ. trineptis. Τριτεγγύνος. γ. δ. trinepos. Τριτεύς. ternarius, mensura sedecim chœnicum, bes hemimedimni. Τριτημίριον. γ. τὸ. triens. Τριτοχίνα. Mineruæ epitheton, quòd apud Tritonem Africæ fluium apparuerit. Τριτόμηνος. tertia mensis dies. Τριτόρον. tertium, aduerbialiter. Τριτόρον ἡμίδραχμον. duæ drachmæ & semis. Τριτοπάτωρ. ο. ο. δ. proauus. Τρίτωρ. γ. δ. tertius. διὰ τρίτης, tertio die, apud Galenum sæpe. Τριτύς. ὄος. legitimum erat sacrificium ex tribus uictimis constās, uidelicet porco, arietē & hirco, auctore Aristot. Τριπῶ. ὄος. ἡ. caput. Τρίτων. nomen instrumenti musici. ΤΡΙΦ. ΤΡΙΧ. Τριφάλαγγα. triplex phalanx. Τριφάριος. γ. δ. ἡ. triplex. Τριφυλλον. γ. δ. trifolium herba. Τριφυός. ὦ. δ. triplex. Τριχάτης. qui assiduò uersantur in prælijs, ueluti assiduè concutientes ac motantes cris

rias, in quibus plerumq; capillorum quadā similitudine propendēt equinae fetæ, unde illud, Criftaçq; hirsutus equina. Aliò tamē retulit Hesiodus, nimirum ad treis diuersos populos qui Cretam incoluerunt: Pelasgos uidelicet, Achæos, & Dores, ut, πάντες γὰρ τριχάμεις υἱοῦνται, οὐνεκα τρεοσίη. Γάωρ ἑνὰς πάτρης ἐδάσαντο omnes uero Trichaïces uocātur, quoniam procul à patria terram distribuerunt trifariam.

Τριχῶν. sardæ piscis.
Τριχάτορ. v. τὸ, pecten.
Τριχάτορ. v. τὸ, quod ex crinibus cōtextū est.
Τριχῆς. ἴν. capilli, à nominatiuo τριχῆ. Noni. Marcellus annotat tricas dici Latine extricta aspiratione.

Τριχῆ. in treis parteis.
Τριχῆνορ. τὸ, τριπέροφ.
Τριχῆδᾶ. tripliciter.
Τριχῆα. ας. ἡ. māmaram uitium, pilare mortuum adpellant.

Τριχῆαι. ἴν. sardæ.
Τριχῆαισις. quasi capillatio, angustissima rosgme est sensum fallens plerūq; , eamq; ob causam latens, quæ quia nō facile se ostendit, mortis causam sæpe affert. A capillis Græci eam nominauerunt, quoniā angustia, exilis, & sensum effugiens, quales capilli sunt in calua capitis discursu.

Τριχῆδες. sardinæ, genus piscis, qui & τριώνω uocantur.
Τριχῆτιορ. v. δ. uestis ex pilis confecta.
Τριχῆνος. v. δ. ex pilis uel fetis compositus, & contextus, laneus.

Τριχὸβρωτῶν. uermes qui pilos arrodunt, ut sunt tineæ, teredines &c.

Τριχὸθερ. tribus ex locis.
Τριχὸμόμος. v. δ. comatus, comæ studiosus.
Τριχὸνάβιορ. καὶ τριχὸνάβις. uolfella.
Τριχὸλόγηρ. de rebus leuibis disceptare.
Τριχὸρδᾶ. trifida.
Τριχὸρδῶρ. τὸ, organum musicum.
Τριχὸρδῶντῶν. οἱ. qui patiuntur defluxum capillorum.

Τριχὸρδῶντῶν. animalia quæ pilis uescuntur, τριχὸβρωτῶν, ut σίπτες, & θρίπτες.
Τριχὸροιορ. v. δ. trium temporum.
Τριχὸουαίορ. v. δ. tricongialis.
Τριχὸφύτις. τὸ, quod restituit capillos.
Τριχὸφύτις. ιορ. δ. ἡ. capillosus.

Τριχῶμα. απορ. τὸ, coma, uillus.
Τριχῶμανίς. τὸ, fidicula.
Τριχῶρορ. v. δ. ternum capax.
Τριχῶσις. ιορ. ἡ. λαχμός.
Τριχῶτόρ. pars ea capitis quæ capillis tegit, calua, cranium.
Τριψημερέω. milito, attraho horas.
Τριψίς. ιορ. ἡ. tritio, fricatio.
Τριώπιος. v. δ. trio culus.
Τριώροφος. v. triplex laquearium & culmen habens.

Τροδερ. lædere, secare.
Τροδῶν. ης. ἡ. linteum.
Τροῖα. ας. ἡ. Troia, quæ & Ilium.
Τρομάξι. intremuit.
Τρομβῶδης. v. δ. turbinatus.
Τρομία. μ. ἴσω. π. ἡνα. tremo, timeo.
Τρομπτός. οὐ. δ. tremulus.
Τρόμος. v. δ. tremor.
Τρομῶδης. ιορ. δ. ἡ. tremulus.
Τροπαῖ. bruma.

Τροπακορ. v. τὸ, trophæum, uexillum, signū quod uictores erigebant, ubi hostes in fugam uertissent, ἀπὸ τῶ τρέπερ. Veteres Attici circumflectebant penultimā, Iones uero penacuunt.

Τροπαίχχορ. οὐ. δ. in cuius potestate sunt trophæa, uertitur à Dionys. Iupiter feretrius, aut στυλοφόρος, aut ὑπερφερέτης, ὅτι πάντων ὑπερέχει, καὶ πᾶσαν ἐν κνήφῃ περιέχει πᾶν τὸν ὑπὸ τῶν φῶσιν τε καὶ νύκτιν.
Τροπαιοφῶρ. cum in pompa circumferuntur & ostentantur monumenta uictoriæ.
Τροπαιοφῶρος. trophæū ferens, antesignanus.
Τροπαλίσσῶμα. μ. ἴσωμα. π. ἰσωμα. ἡ τροπαλίσω. uerto.

Τροπαλίσμῶς. ὅ. δ. conuersio, mutatio.
Τροπαλός. οὐ. δ. asper.
Τροπίω. μ. ἴσω. π. ἡνα. retrouerto, actiuum, accusatiuo iungitur.
Τροπίη. ἡς. ἡ. mutatio, conuersio, fuga, ἡτῆα, & pro solstitio accipitur, addito χαμῆρην, uel θειρην.
Τρόπιη. ἡος. δ. remus.
Τροπίας. de uino dicit quod uapescit, & uim suam perdere cepit, quod etiā ἐν τροπίῳ dicitur.

Τροπιῶς. allegoricè.
Τροπίς. ιορ. ἡ. carina.
Τρόποι. οἱ. lora quibus remus scalam alligat. Τροπολογία.

τροπολογία. cum sermo ad emendationem morum dirigitur.
Τρόπον τινα, quodammodo.
Τρόπος. οὐ. δ. modus, mos, sententia, uoluntas, ratio. ἀπὸ τρέπει est ἕξω τῶ τρέπει, alienū ab honestis moribus: quod bonis moribus non conueniat. Ab re Latine dicitur, huic opponitur φῶδος τρέπει, id est, è re.
Τροπῶμα. fundo, fugo, μεταχωρίζομαι.
Τροποφῶρ. μ. ἴσω. π. ἡνα. morestolero, morem gero. neutrum absolutū. Accusatiuo. Lucas in Act. ἐτροποφῶρησεν αὐτούς.
Τροπόω. μ. ἴσω. π. ἡνα. in fugam uerto, uinco. actiuum, accusatiuo iungitur.
Τροποπῆρ. ἡρος. lorum quoc scalmus remo alligatur, clauum.

Τροφαλίδες. ἴν. colostræ.
Τροφαλῆς. ἴδῶς. caseus, τροφῶς. uide Suidam.
Τροφῆτορ. v. τὸ, merces educationis, educatio τροφῆς. ιορ. δ. educator, nutritius.
Τροφή. ἡς. ἡ. educatio, nutrimentum, esca, alimonia, alimentum, uictus, commeatus. Etiam potum comprehendit.
Τρόφι. pro τροφίμορ, magnum, plenum.
Τροφῆς ἴππορ. Aristoteli est, qui domi nutritus est, non in armento. Dicuntur etiam τροφῆα ad differentiam gregariorum, & armentitiorum, quos φερβάδας uocant.
Τροφῆμ. ης. ἡ. mater, domina.
Τροφῆμος. οὐ. δ. nutritus, magnus, adultus, alumnus, nutritor.
Τροφῶδες. εντωρ. δ. bene educatus.
Τροφός. οὐ. δ. ἡ. nutritor, uel nutritrix seu altrix. Dicitur & neutro genere τροφός.
Τροφῶνα. τὰ. festa Trophonij.

Τροχῆα. μ. ἴσω. π. ἡνα. curro, cedo, festino, πρὸς λαμβάνω.
Τροχῆος. οὐ. trochæus, pes constans syllaba longa & breui.
Τροχῆός. οὐ. δ. rotundus, asper, rotabilis.
Τροχῆλατῆα. μ. ἴσω. π. ἡνα. aurigor.
Τροχῆλάτης. v. δ. auriga.
Τροχῆλατορ. v. ἡ. locus ubi agitur rota.
Τροχῆα. ας. ἡ. orbita, curfus, uestigiū.
Τροχῆλιορ. v. τὸ, rotula.
Τροχῆισος. v. rotula, pastillus.
Τροχῆαλόρ. calculus, lapillus.
Τροχῆίδης. ιορ. δ. ἡ. rotæ speciem habens.
Τροχῆος. εντωρ. δ. rotundus.
Τροχός. ὅ. δ. reuolutio, rota.

Τροχός. οὐ. δ. curfus.
Τ Ρ Υ.
Τροβῆλορ. οὐ. τὸ. catinus, patella, ollula, acetabulum.
Τροβῶω. μ. ἴσω. π. ἡνα. uindemiō. neutri, accusatiuo iungitur.
Τροβῆρός. ὅ. δ. feculentus.
Τροβῆτός. οὐ. δ. uindemia.
Τροβῆη. ης. ἡ. nunc triticum significat, nunc oreadum, nunc fructum quemlibet.
Τροβῆτης. ὅ. δ. uindemiator.
Τροβῆτός. οὐ. δ. uindemiæ tempus.
Τροβῆτωρ. οὐ. δ. uindemia, id est, uua.
Τροβῆας. οὐ. δ. fex.
Τροβῆνος. οὐ. δ. fecatus. Plin. lib. xxxv. ἐ uinas ceis fecere trygonon.
Τροβῆοιορ. v. δ. uas uimineum, quod supponitur buccæ torcularis, quando musta fluunt, ὁ δὴ τῆς ὁ σάμνος.
Τροβῆδῶ. conuitor, scommate noto. De senicis qui ora fece perlubebāt. Vide adagiū, E plaustrō loqui.
Τροβῆρ. ὄνος. ἡ. turtur.
Τροβῆρ βαλαωνία. pastinaca marina, ex numero uenenatorum.
Τρόβῶ. μ. ἴσω. π. ἡνα. strido, obstrepro, gemo, tryffo. neutrum absolutum.
Τρομαλιά. ἄς. ἡ. foramen.
Τρόξ. γός. δ. fex. Veteres item uinū uocabant τροβῆ, à præcipua, quæ in eo pars est. Et τροβῆ pro uindemiare.
Τρόπα. ας. ἡ. foramen.
Τροπάνη. ης. ἡ. terebrum.
Τροπάνισσῶμα. μ. ἴσωμα. π. ἰσωμα. terebro, perforo.
Τρόπανορ. οὐ. τὸ. terebrum.
Τροπάω. μ. ἴσω. π. ἡνα. terebro, perforo, aperio, patefacio, pertundo. Vnde τετροπήμενορ πῆθορ, pertusum dolium, actiuum, accusatiuo iungitur. τετροπήμενῶν ψῆφοι dicebantur etiam ἐ ἀναρῶσαι. Sicut ἐι σάβουσαι καὶ ἐλεῶσαι. etiam πῆλας uocabantur.
Τρόπημα. απορ. τὸ. foramen.
Τρόσις. morbus, labor.
Τρόσιω. τρέχω, ξηραίνω.
Τροσμός. ὅ. δ. gemitus.
Τροσός. ὅ. δ. æger, imbecillus.
Τροτανῆα. μ. ἴσω. π. ἡνα. trutinio.
Τροτάνη. ης. ἡ. trutina.
Τροτοδδῆη. ης. ἡ. theca trutinæ.
Τροτυαρχῆα. μ. ἴσω. π. ἡνα. sum tribunus.
Τροτυῆς. ὄνος. ἡ. tribus.

Τρυφάλα. ας. ἢ. galca, & conus galca. Τρυφάλιθ. ἔν. ferum, coloftra. Τρυφάω. μ. ἠσω. π. μα. delicio, genio indulgeo, deliciose ago, neutrum absol. Τρυφερόθιος. delicata, suavis uita. Τρυφερός. ὄ. δ. delicatus, tener. Τρυφερόχρωπος. habens teneram cutem. Τρυφή. ἦς. ἢ. delicia, mollities, ludibrium. Τρυφήδος. ἡ. Τρυφήτης. uoluptuarius, heluo, δ' ἀπλκς τρεῖς Τρυφός. εος. τὸ. fructū, fragmentū. (ζωμ. Τρυφωμ. ωνος. ὄ. Trypho grammaticus Alexandrinus. Τρυφῶν. delicians, delicatus. Τρυφῶω. μ. ἄσω. π. ωνα. ἡ. Τρυφῶω. μ. ἕξω. π. υχα. ἡ. Τρεῖω. uexo, opprimo, corumpo, defatigo, cōficio, diuexo, exhaurio, extenuo. actiuū, accusatiuo iungitur.

Τ Ρ Ω.

Τρεῖς. ἄθος. Troas mulier Troiana, & regio in quallium fuit. Τρεῖς ἀλιον. τὸ. cicet frizum, bellarium. Τρεῖς ἀλιος. ου. δ. comestibilis. Τρεῖς ἄλη. ἡ. foramen. Τρεῖς ἄλη. ἡ. hirundinū species sic dicta, quod in foraminibus & cauernis nidulentur. Vocantur item ἄποδοι & ἡψελλοδοι. Τρεῖς ἄλοδοι. οί. populi cauernas incolentes. Τρεῖς ἄλοδοι. latibula peti. Τρεῖς ἄλοδοι. ε. δ. passer. Τρεῖς ἄλοδοι. ἡ. animalia quae cauernas subeunt & in ijs degunt. Τρεῖς ἄλοδοι. ἡ. species uiperæ. Τρεῖς ἄω. μ. ἄξω. π. ωχα. φαῖμα, comedo. Τρεῖς ἄω. coire, strepere. Τρεῖς ἄω. τὰ. esculenta edulia. Τρεῖς ἄω. ε. δ. ingeniosus, uorax, astutus. Τρεῖς ἄω. ὄ. gurgulio. Τρεῖς ἄω. ου. δ. comestibilis, maturus, cibaria escaria. Τρεῖς ἄω. ἡ. Τρεῖς ἄω. uerto. actiuū, accusatiuo iungitur. Τρεῖς ἄω. ιος. ἡ. uulneratio. Τρεῖς ἄω. ου. δ. uulnerabilis. Τρεῖς ἄω. μ. ἄσω. π. αια. curro, neutrum absolute.

Τὸ Τ μετὰ τὸ Υ.

Τύ. Doricē ponitur pro ου, & est tam nominatiui quam accusatiui casus. Est ἴσθ syllaba adiectio. Τυχάνω. μ. τυξομαι. π. τετυχηκα. sum, assequor.

Iungit cū uerbis alijs tam in presenti quam præterito. Accipitur interdum in malam partē, sicut χρεῖσθαι & ἀπολεῖν. aoristus secundus ἔτυχε, neutrum, ἔτυχε iungitur. Τυχεῖν. ἡ. ἀλλοτῆς. aliquē mihi concilio. Τυχεῖν. constat. Τυχεῖν. ἡ. ἰσχυρῶς, ius suum obtinere. Τυχεῖν. ἡ. ἀδύνατον. adsequant, pro eo quod est τυχεῖν. ἡ. ἀδύνατον. Τυδεύς. ἰος. δ. Tydeus Diomedis pater. Τυμίζω. περιεπιπῶ, ξίω, polio. Aristoph. αυθ, τούπος δ' ἐτυμίζω ἢ κέρκας τοῖς ἐύχρησι. Τύμος. instrumentū quo lapides incidunt & poliunt. Suidas. Τυμὸν καυδόν. magnum malum. Τυμὸς. ου. δ. factus, paratus, χειροποιητός. Τύνω. μ. ἕξω. paro.

Τ Υ Λ. Τ Υ Μ. Τ Υ Ν.

Τύλη. ἡ. ἡ. ερωμῆ. Τύλλος. ου. δ. callus. Τυλλῶω. μ. ἄσω. π. ωνα. dureo ut callus, callesco, occalleo. neutrum absolute. Τυλλῶω. εος. δ. ἡ. callus. Τύλλος. ου. τὸ. pudendum membrum. Τύλλωμα. ατος. τὸ. exulceratio, tuber, inferior pars pedis, τύμμα. Τυμβάς. ἄθος. ἡ. uenefica, quod in sepulchris identidem uerfetur. Τυμβοζέων. senex capularis. Τύμβος. ου. δ. tumba, sepulchrum. Τυμβοζοῖω. stuo tumulum. Τυμβοζοῖω. ἡ. ἡ. tumba cauata ad sepeliendū. Τυμβοζοῖω. μ. ἠσω. π. κια. sepulchra deprædor. neutrum absolute. Τυμβοζοῖω. ὄ. δ. qui suffodit sepulchrum. Τυμβοζοῖω. ε. δ. spoliator mortuorum. Τύμμα. τὸ. percussio, πληγή. Τυμπαίνω. μ. ἰσω. π. μα. distendo, id est, tympanum extendo, uerbero, cum tumulu expello. neutrum, accusatiuo iungitur. Τυμπαίνω. ας. ἡ. tympanistris. Τυμπαίνω. species aquæ intercutis. Τυμπαίνω. εος. δ. ἡ. tympano similis. Τυμπαίνω. ε. τὸ. tympanum & lignū quo cæci debantur nocentes. Item rota quæ a calcantibus uerfatur, qualem passim uidemus in ea machina qua saxa subuehunt in magnis ædificationibus, uerbo Græco χερσιν dicitur, id est, grus: quo uerbo etiam lingua uulgaris solet uti. Τυμπαίνω. μ. ἰσω. π. μα. tympanum porto. Τύνη. tu, pro ου Doricē.

Τυνη. in luto ingredi, aut luto aspergere, blaterare. Τυνη. ου. δ. lutum, locus cœnosus. Τυνη. ου. δ. ἡ. lutosus, syluosus.

Τ Υ Π. Τ Υ Ρ. Τ Υ Σ.

Τυπῶω. μ. ἄσω. amputo. Τυπάς. ἄθος. ἡ. malleus. Τυπή. ἡ. ἡ. percussio. Τύπης. ου. δ. percussor. Τυπῶω. umbrabilis. Et τυπῶω dictum uidetur esse quod μυσῶω est & ἀλλοτῆς, cuius modi fuit doctrina ueteris testamenti. Dignus tamen μυσῶω quam τυπῶω & συμβολῶω. Τύπος. ε. δ. forma, figura, adumbratio rudis, uestigium, typus, umbra & ueluti imago & symbolum ueritatis. Item cavitatis quæ in labio inferiori. Τύποι & ὑπογραφαὶ descriptiōes sunt minus exacte quam δριμοί, ut inquit Gell. Inde τυπῶω μάθησις, craftior doctrina. Vnde τυπῶω λέγεται, τυπῶω λαμβάνω, τυπῶω ἀποδεικνύω. Τυπῶω. μ. ἄσω. π. ωνα. signo, formo, actiuum, accusatiuo iungitur. Τύπω. μ. ἕψω. π. φα. uerbero. Τύπωμα. ατος. τὸ. uasculum. Τύπωσις. ιος. ἡ. impressio, formatio. Τυραννείον. ε. τὸ. domicilium tyranni. Τυραννείον. μ. ἰσω. tyrannum ago. Τυραννείον. μ. ἠσω. π. κια. ἄρχω, regno, actiuum, genitiuo iungitur, quandoque accusatiuo. Τυραννείον. ας. ἡ. τυραννίς. Τυραννείον. μ. ἄσω. π. αια. tyrannidem affecto, neutrum absolute. Τυραννείον. ου. δ. tyrannicus. Apud Isocratē pro dominandi perito, quasi τυραννείον. Τυραννείον. tyrannicē. Τυραννείον. ἰδος. ἡ. tyrannis. Τυραννείον. τὸ. gestientem tyrannidem. Τυραννείον. tyranni cædes. Τυραννείον. ε. δ. tyrannicida. Τυραννείον. tyrannum occido, uel tanquam tyrannum occido. Τύραννος. ε. δ. tyrannus, iniquus rex. Τυρῶω. μ. ἠσω. π. κια. follicitor. Τυρῶω. μ. ἄσω. π. αια. turbo, actiuum, accusatiuo iungitur. Τυρῶω. ἡ. ἡ. turba, tumultus inductio. Τυρῶω. ας. ἡ. confectio cafei. Τυρῶω. idem. Τυρῶω. μ. ἰσω. μιλανθῶ, stuo, molior, τὸ πατα Τυρῶω. ου. τὸ. caseolus. (σημεῖον.)

Τυρῶω. Persica uestis, & fluuij nomen. Τυρῶω. ἰδος. ἡ. circuitus muri. Τυρῶω. ἡ. ἡ. Τυρῶω. ιος. ἡ. gladius militaris & instrumentum. Τυρῶω. εἶον. τὸ. sicella in qua caseus fertur uatur. Τυρῶω. caseos empturus pondero, unde simpliciter pro σαβῶω accipitur. Τυρῶω. ὄ. δ. caseus. Τύρος. ου. ἡ. Tyrus insula Phœnicia. Τυρῶω. denfari in caseum, colostrari. Τυρῶω. ὄ. δ. Tyrrhenus, gentile. Τύρως. ιος. ἡ. ambitus muri & uiarum, turris, murus, dictus quia Tyrrheni primi inuenerunt. Τύσκαλοι. οί. Tusculani. (κυντ. Τύσκαλον. tusculum. Τύσκαλος πόλις. tusculum urbs. Τύσκα, μ. ἕξω. π. υχα. supplico.

Τ Υ Τ. Τ Υ Φ. Τ Υ Χ.

Τυτῶω. καὶ Τυτῶω. citius, paululum. Τυτῶω. ὄ. δ. paruus, infans, paruulus. Τυτῶω. ὄ. δ. fastuosus. Τυτῶω. ὄ. δ. cæcus. ponitur etiam pro surdo. Τυτῶω. ἡ. ἡ. cæcitas. Τυτῶω. μ. ἄσω. π. ωνα. excæco, actiuum, accusatiuo iungitur. Τύττωμα. fumigo, fumo, comburo. Τυτῶω. μ. ἄσω. π. ωμα. inaniter iacto, superbio, deponens, datiuo iungitur. Τύττω. ου. δ. superbia, superbus, elatio. Τύττω. μ. ἕψω. π. υφα. incendo, actiuum, accusatiuo iungitur. Τυφῶω. εος. δ. Typhoëus gigas sub Arimis montibus sepultus, qui repugnauit Ioui, ut fabulantur poetæ. Τυφῶω. ὄνος. Typhon gigantis nomen, qui Typhoëus dicitur. Et est uentus turbulentus, fulgur, uortex. Τυφῶω. genus delicti cum furore mixtum. Τυφῶω. ὄ. australis. Luc. in Act. τυφῶω. ἄνεμος ὁ καλοῦ μῆκος ἐξοικλῶω. Τυχῶω. ε. δ. casualis. Τυχῶω. μ. ἠσω. π. κια. consequor, cōtingo, neutrum, genitiuo iungitur. Τυχεῖν. ἡ. ἡ. pacem componere. Τυχεῖν. ἡ. ἡ. dare poenas. Τυχεῖν. ἡ. ἡ. gratiam inire. Τύχη. ἡ. ἡ. fortuna, fors, casus, euentus. Τυχεῖν. ὄ. δ. fortunatus, fortuitus. Τυχεῖν. fortuitu.

Τὸ Υ μετὰ τὸ Α.

Τυχίος. s. d. Tychius faber celeberrimus apud Homerū, qui Atiacis clypeum elaboravit. Τυχός. fortuito, ubiq; obuium, uile, fortē. Τυχόβ. d. quilibet, gregarius. Τυχόστος. quolibet modo. Τυψύλη. ης. ἡ. fordes aurium.

Τὸ Τ μετὰ τὸ Ω.

Τῶ. huic, quare, quamobrem, διὰ τὸ, unde, ex quo: ut τῷ τὸ το τιμαίρη: unde hoc coniectas?

Τῶ. quo, illi, ideò. Τῶρε. οὐτοίη. Τῶδι. τῶ, sic. Τῶ ἐντι. sanē, certē. Τῶ τρεῖς. quo modo. Τῶ. capio. Τῶδίζω. μ. ἄσω. π. α. α. mordeo, irrideo, comuitijs infector. α. α. τιῦ, accusatio iungitur. Τῶδασμός. ῥ. δ. irrisio. Τῶδασής. οὐ. δ. ἡ. Τῶδασνός. ῥ. δ. mordax, irrisorius. Τῶδαστη. ars irridendi & mordendi. Τῶς. sic, similiter. Τῶς. pro ὄς, Doricē.

Τὸ Υ μετὰ τὸ Α.

Ἄδης. ἄ. stellæ quæ in capite tauri sunt, ἀπὸ τῶ ὕειρ, id est, pluire appellatæ. Nam & cum oriuntur, & cecidunt, tempestates, pluuias, largo sc̄p̄ imbres ciēt.

Gell. lib. iij. capite nono. Ὑάνα. ης. ἡ. hyæna serpens. Ὑανίζω. μ. ἰσω. madesacio, pluo. Ὑανιθία. τὰ. festa Hyacinthi Lacedæmone celebrari solita. Ὑανιθίζω. Hyacinthum refero. Ὑανιθίνος. s. d. Hyacinthinus. Ὑανιθίνω βαφῆς. Hyacinthino colore infecti. Ὑανιθον. s. uaccinium. Ὑανιθός. οὐ. δ. Hyacinthus puer, & flos niger & mollis. Ὑανίζω. lalicidus sum, colore uitreo. Ὑανιον. s. d. uitreus. Ὑανιος. bellicus, ἢ ἰνυάλιος, Martis epithetò. Ὑανός. ῥ. δ. splendidus, manifestus, preciosus. Ὑανόειδος. εος. ῥ. ἡ. qui est uitrei modo. Ὑανός. οὐ. δ. uitrum. Ὑανουργιον. s. τὸ. officina uitriaria. Ὑανούργος. s. d. uitriarius.

ἢ τὸ Β. Γ.

Ὑαλός. μ. ἄσω. repræsentō colorem aut naturam uitri. Ὑανία. ας. ἡ. tumultus, pugna, iniuria, τῆρε, μάχη, ὕβρις, ἀγροχία.

Τὸ Υ μετὰ τὸ Β.

Ὑβάζω. uomo, incuruo me, quemadmodum uomentes solent. Ὑβάλλω. subijcio, pro ὑποβάλλω. Ὑβίος. οὐ. δ. curuus, tortuosus. Ὑβλήτης. ῥ. d. uates. Ὑβός. ῥ. δ. uerβος, qui habet collum obtortum. Ὑβος. οὐ. δ. tuber in cameli dorso. Ὑβρίζομαι. ἢ Ὑβρίζω. μ. ἰσω. π. α. α. contumeliosior, iniuriosior, cōtumelia afficio, uitupero, uiolo, castigo. Est etiam stupro contamino, cum accusatio, alio qui etiam cū accusatio mediante eis iungitur. ut ὕβριζω εἰς σέ. a. a. a. ium. Ὑβρις. ιος. ἡ. iniuria, cōtumelia, incontinentia, superbia, procacitas, petulantia, improbitas, flagitium, adulterium, stuprum, uituperium, uolentia. Item apertū & improbum maleficium, immanior improbitas & impotentia, ἀκαουργία uero p̄ subdolo & meticulofo maleficio. Ὑβρις etiam pro delitijs prænimijs & insolentibus accipitur.

Ὑβριστής. ἡρος. ῥ. ἡ. Ὑβριστής. iniuriosus, cōuiciator, superbus, contumeliosus homo & confidenter improbus. Item corruptor & flagitiosus. Et improbus & petulans. Ὑβριστής. τὰ. sacra quædam sunt apud Argi uos de quibus Plutarchus de claris. Ὑβριστός. ῥ. δ. conuiciatorius. Ὑβριστός ἀνὴρ. homo cōtumeliosus & confidenter improbus. Item ὕβριστον γένος τῶν ἀμπελων, eluxurians & lasciuens. Ὑβριστής. ιος. ἡ. affectio posteriora capitis infestans ante spinam.

Τὸ Υ μετὰ τὸ Γ.

Ὑγεία. sanitas. Ὑγιάνω. μ. ἀνώ. ualeo, id est, sanus sum, neutrum absolutum. Ὑγία. ας. ἡ. sanitas. Ὑγιανός. οὐ. δ. tam salubrem significat quam sanum. Lius etiam salubrem pro sano dixit. Ὑγιμός. οὐ. δ. καὶ Ὑγιός. εος. ῥ. ἡ. sanus. Ὑγιός. ῥ. δ. sanē, ratio ita dicitur. Ὑγιάνω. μ. ἀνώ. humecto, a. a. ium, accusatio iungitur.

Τὸ Υ μετὰ τὸ Δ.

Ὑγρασία. humiditas. Ὑγρίμλαστρον. emplastrū liquidum nō siccū. Ὑγρή. ἡς. ἡ. mare. Ὑγρόμοτος. s. d. qui est aluo fluentiori. Ὑγρομελῆ. membra mollia & adhuc tenera. Ὑγρός. ῥ. δ. humidus, flexibilis, mollis, madidus. Ὑγρός βίος, fluxum ac remissum genus uitate. Ὑγροσμοιοι. οἱ. carne humida existentes. Ὑγροσμοιότερος. cui est caro humidior. Ὑγροσία. ας. ἡ. flexibilitas, humiditas. Ὑγρότης. ιως. ἡ. humiditas. Ὑγροσία. humecta substantia. Ὑγροφθαλμός. ῥ. habēs lubricos oculos, huius oppositum σκληροφθαλμοιο.

Τὸ Υ μετὰ τὸ Δ.

Ὑδαρής. εος. ῥ. d. aquosus. Ὑδαρία. μ. ἄσω. laboro aqua intercute. Ὑδαρός. ῥ. δ. aquosus. Ὑδαρ. α. α. τ. τὸ. aqua. Ὑδαρίς. ἰδος. ἡ. gutta. Ὑδατόιδυσος. s. aqua ablatus. Ὑδατοιδύσω. τῶν. lotionum aquarū. Ὑδατοτροφέω. μ. ἰσω. π. α. α. aqua nutritio. Ὑδατῶτα. in humorem soluitur. Ὑδατῶτης. εος. ῥ. ἡ. aquaticus. Ὑδα. idem quod ὕδα. Ὑδρος. οὐ. δ. intercus, hydrops. Ὑδρς. ῥ. prudens, poeta, συνετός. Ὑδρον. radix, Latine tuber, uere foditur maz ὕδα. nutritio. Cximē. Ὑδρος. ιος. τὸ. aqua. Ὑδρς. οὐ. δ. nepos ex filia. Ὑδρα. ας. ἡ. hydra serpens. Ὑδραγωγία. deductiones aquarum. Ὑδραγωγός. ῥ. δ. adaquator. Ὑδραίνω. μ. ἀνώ. lauo. a. a. ium, a. a. ium iungitur. Ὑδρανής. εος. ῥ. ἡ. serpens aquaticus. Ὑδραργυρος. s. d. argentum uiuum. Ὑδραυλος. organum est. Ὑδρα. ας. ἡ. aquatio, ipsa aquæ potatio, inundatio. Ὑδραϊον. s. τὸ. oleum cum aqua mixtum. Ὑδρασμα. μ. ὑσσομα. π. ε. ω. μα. aquor. deponēs absolutum. Ὑδρεύουσα. ἡ. ὕδωρ φέρουσα, uel ὕδρευομένη. Ὑδρεώ. aqua potio, ποτήσιον, ἀντηδ. Ὑδρῆός. ῥ. δ. humidus, aquosus. Ὑδρῆός. s. d. aquarius. Ὑδρα. ας. ἡ. hydra, situla, uas aquaticum. Ὑδραργιον. οὐ. clepsydra. Ὑδροδοιοι. οἱ. lacunæ.

ἢ τὸ Ε.

Ὑδροβήλη. ης. ἡ. receptaculum aquæ. Ὑδρομαγία. ας. ἡ. ars magicæ que fit per aquā. Ὑδρομύλιον. τὸ. molendinum aquarium. Ὑδροπέπερι. aquaticum piper. Ὑδροποσία. μ. ἄσω. laboro aqua intercute. Ὑδροποσία. ας. ἡ. potio aquæ. Ὑδροποτία. μ. ἰσω. π. α. α. aqua bibo, neut. abs. Ὑδροποτής. s. d. aquam bibens. Ὑδρος. οὐ. d. hydrus, uarus. Ὑδρασίον. τὸ. parua palus in aquæ ductibus, pro castello sumitur. Ὑδροφοβία. ας. ἡ. morbus est quo morsū à canibus rabidis laborant, & aquam uitant ceu canes rabidi. Ὑδροφοβιοι. morsū à cane rabido, propterea quod aquam horreant tales. Vnde & pro formidine & pauore sumitur. Ὑδροφορία. ας. ἡ. aque gestatio. Et festū Athenis lugubre, in eorum institutum memoriam, qui diluio perissent, ut author est Apollonius. Ὑδροφορός. οὐ. d. aquam ferens. Ὑδροφορῶ. aquam fero. Ὑδροχόη. ης. ἡ. ἀμάρα, aquæ ductus. Ὑδροχόος. οὐ. d. aquarius. Ὑδρωπιός. οὐ. d. hydropicus, quæ aqua intercus malè habet, hi etiam ὕδρωπιῶν τῶν dicuntur. Ὑδρωπις. aqua intercus. Ὑδρωψ. οπος. ἡ. hydrops, intercus. Ὑδω. ὕμω. laudo, cano, dico. Ὑδωρ. α. α. τ. τὸ. aqua.

Τὸ Υ μετὰ τὸ Ε. ἢ τὸ Η.

Ὑεος. οὐ. d. suillus. Ὑεός. οὐ. d. uitrum. Ὑεουργιον. οὐ. τὸ. officina uitriaria. Ὑερ. pluebat. Ὑετία. fatuitas. Ὑετομάντις. ιος. ῥ. qui pluuiam futuram prædicere nouit. Apud Euphorionem cornixales ita cognominatur. Ὑετός. οὐ. d. pluuius. Ὑευσία. uenti quidam anniuersarij, qui certo anni tempore flant. Ὑνεία. stultitia, porcorū grauolentia. Item συγγεία. Vide Suidam. Ὑνεύς. εος. ῥ. sinister, rudis, imperitus, σιωτός. Ὑνω. stulte ago, indocilis sum. Ὑνος. s. Bacchi epitheton apud Aristoph. Semelen enim ὕνηρ, & nutrices Bacchi ὕδαα uocat Pherecides. Suid.

ἕτατα ἄνεμος, uentus maximè pluuius.
ἕ. ης. ἡ. pluuius.

Ἐθελω. μ. ἡσω. π. ηκα. nugor, deliro, des
spio. neutrum absolutum.

ἕθλος. οὔ. δ. nugæ.

Ἰδσι. τοῖς. filijs, pro ὄνοις, aut ὀνόσι.
Ἰδύς. ἑός. δ. nepos.

Ἰίς. οἱ. pro ὀνέσι. filij.

Ἰεύς. ἑός. δ. filius.

Ἰιοθεσία. ας. ἡ. adoptio.

Ἰιοθεσία. μ. ἡσω. π. ηκα. adopto.

Ἰιοποιέω. μ. ἡσω. π. ηκα. idem. actiuum, accus
satiuo iungitur.

Ἰιός. οὔ. δ. filius. Ἰιόρ ποιέω, adoptare. Dis
citur etiam Ἰιόρ θέω. Ἰιός ποιητός, adopti
uus. Ἰιός Ἰπαιώρ, adoptiuus, qui è familia
ascititia ad suam, naturalemq̄ reuertitur.

Ἰιότης. κτω. ἡ. filiatio.

Ἰιωεύς. ἑός. δ. nepos, ὀνομός.

Ἰιόνη. ης. ἡ. neptis.

Ἰιωνός. ὄ. δ. nepos, id est, filius filij.

Ἰλαμύς. ὄ. δ. Ἰλακῆ.

Ἰλῶος. οὔ. δ. syluius.

Ἰλακῆ. ἡς. ἡ. latratus.

Ἰλαμόωρος. α. δ. natus ad latrandum.

Ἰλακτεία. μ. ἡσω. π. ηκα. latro, insanè clamo.
neutrum, accusatiuo iungitur. Philostrat.
heroicis: ὡς μὲν τῷ νυκτὶ συγχωρεῖν Ἰλακτεῖ μὲν αὐ
τοῦς, ut ne quidem cani allatrare eos.

Ἰλῆς. α. δ. Hylas lacus, & pueri nomen.

Ἰλάω. μ. ἄσω. π. ακα. resono, latro. neutrum abs
solutum.

Ἰλειώτης. α. δ. in sylua degens.

Ἰλη. ης. ἡ. hyle, sylua, materia. Nam materias
Latini uocant arbores destinatas edificijs,
sed nondum dolatas. Est etiam herba quæ
ex agro purgando eijcitur, herba fruges es
necans.

Ἰληίς. εὔπω. δ. syluofus, nemorosus, densus.

Ἰληιοτής. in sylua degens, cubile in syluis ha
bens, propriè de feris.

Ἰλημα. τὸ. surculoſa materia, res subiecta, fru
tetum, herba fruges enecans. Vide Com
ment. Bud.

Ἰλημανία. μ. ἡσω. syluifco.

Ἰληρεύς. ἑός. δ. pastor qui in sylua pascit.

Ἰληφόρος. φξυληφόρος, lignifer siue lignator.

Ἰληρός. δ. Ἰληρος.

Ἰληξ. γος. ἡ. lancea.

Ἰλήϊον. defecare, excolare.

Ἰληός. ὄ. δ. materialis, crassus.

Ἰληίς. ἡρος. δ. colum.

Ἰληός. ἑντω. δ. syluofus, aliàs Ἰληίς.

Ἰλομανής. syluifcere, luxuriare: de arboribus
dicitur quæ nimia ubertate in materiã, uel
de uitibus quæ in sarmenta eluxuriant, In
fanire.

Ἰλομανής. ἑός. δ. ἡ. qui syluis defecatur.

Ἰλοτόμος. α. δ. incidens ligna.

Ἰλοτομῶ. materiam cædo.

Ἰλουρρός. ὄ. qui fecat syluam.

Ἰλοφάρος. α. δ. syluas pascens.

Ἰλωός. ἑός. δ. ἡ. syluofus.

Ἰλωρός. ὄ. δ. qui quæ per syluam fiunt obser
uat, nemorum custos.

Ἰμά. pro Ἰμίτερα, syncope poetica.

Ἰμεδαπής. ἑός. cōterraneus, quasi eodè
nobiscū loco natus, δ' ἐν τῷ αὐτῷ ἐδάφει ἕμῃ
συγγενής.

Ἰμείων, pro Ἰμῶν Doricè, uestrum.

Ἰμέλη. ης. ἡ. sterilis, ἄγονος, σείρα.

Ἰμῆραιος. α. δ. Hymenæus, carmen nuptiale,
& deus ipse nuptiarum.

Ἰμίειον. α. τὸ. membranula.

Ἰμίεις. οἱ. membræ quibus foetus inuoluit.

Ἰμίειος. α. δ. tenuis, λεπτός.

Ἰμῆροβότης. α. δ. poeta qui hymnos condit.

Ἰμῆροπέρας. pelliculares siue mēbranaceas
habens alas, ut musca & uespertilio.

Ἰμῆροδής. in modum membranæ tenuis.

Ἰμήρ. ἑός. δ. pellicula, membrana, tunicula.

Ἰμητός. ὄ. δ. Hymettus mons Atticæ.

Ἰμμες. uos, pro Ἰμέσι Doricè.

Ἰμνέω. μ. ἡσω. π. ηκα. laudo, cano uel dico lau
des, propriè de dijs. Gaza in Ciceronem
dixit de homine pro prædico. Thueyd. ἂ ἤ
τῶ πόλιρ Ἰμνησα. Ἰμνῆται γιωργία, laudatur
agricultura. ne qs putet tantū dici de deo.
Significat etiam lamentor, conqueror, cō
uictor, δδύρεται, inquit Suidas, μίμψιδου,
λοιδωρεῖν. actiuū, accusatiuo iungitur.

Ἰμνήτης. α. δ. laudator.

Ἰμνοπόδος. qui circa laudes crebro uestatur:
poetarum epitheton præsertim lyricorum,
δ' ὁδοῖ τοῦς ἴμνους ἀναρεῖ φέδωρος.

Ἰμνος. οὔ. δ. hymnus, laus deorum.

Ἰμνόδος. α. δ. cantator.

Ἰννάς. capra syluestris.

Ἰννή. ἡς. ἡ. καὶ

Ἰννή. ἡς. ἡ. καὶ

Ἰννή. ἡς. ἡ. καὶ

Ἰννή. ἡς. ἡ. καὶ

Ἰννή. ἡς. ἡ. καὶ

Ἰννή. ἡς. ἡ. καὶ

Ἰννή. ἡς. ἡ. καὶ

Ἰννή. ἡς. ἡ. καὶ

Ἰννή. ἡς. ἡ. καὶ

Ἰννή. ἡς. ἡ. καὶ

Ἰννή. ἡς. ἡ. καὶ

Ἰννή. ἡς. ἡ. καὶ

Ἰννος. uos. δ. uomer, capra.

Ἰνόςσος. καὶ

Ἰνόςσος. α. δ. subulcus.

Ἰνόςσος. ὄ. δ. uolutabrum suum.

Ἰνομαι, compluor, pluuias perfundor. Herod.

Ἰνομένη χώρα, pluuias regio.

Ἰνοσμάρι. uacillare in sermone, insanire, μὲ
μνῆσαι, παραπαίρει: ab hyoscyami herbæ
natura, quæ insanire, ac rerum omniū fas
cit obliuisci.

Ἰνοσάμος. α. δ. hyoscyamus, id est faba por
cina, Apollinaris herba.

Ἰνοσμάριος. α. δ. puer qui gremio, &
brachijs adhuc gestatur.

Ἰνοσμαι. fraudo, irrepo, adduco, id est per
pello, perlicio. Est etiam persuado. Item
passiue progredior, prouehor.

Ἰνοσρενεί τὸ δίκαιορ. ratio dicitur.

Ἰνοσρένω. μ. ἑύσω. π. εὔσω. impero, dico. Ac
cipitur pro προορορένω, condico, supra dī
co, prædico, co testor.

Ἰνόσω. μ. ἄσω. π. ἀσω. accedo, subduco, subija
cio, uado, progredior, procedo. Iohan. ἐν
ὄδι πρὸ Ἰπάτω. Est etiam demitto, & in clu
nem submitto, uel ὑποπέτω, succido. Item
ἐξάπατω, pellicio, fallo, adduco dolo. Est
etiã abduco, id est perpello, perlicio. Ἰπά
τω ἐν δίκαιορ, deferre, & ad iudicium exhi
bere iudicandum. Et ἀντοσάτωρ, recrimis
nari. Accipitur pro προάτω, impello, pro
duco.

Ἰνοσρένω. instrumentum, ut quidam uolūt,
fabrile, ut alij, quo lapides poliuntur.

Ἰνοσρή. ἡς. ἡ. subductio, deceptio, ἀναχάρις

Ἰνοσρός. ὄ. δ. blandus.

Ἰνοσρός κοιηίας. deiciens alium.

Ἰπά. pro Ἰπῶ, apud poetã.

Ἰπαθα. ex obliquo.

Ἰπαθερα. ἐν deambulationes subdiales Latī
nè dicuntur.

Ἰπαθερα. manifesta, spacium sub diuo.

Ἰπαθεριον. ἡ ὑπεθερον, locus sub diuo expositus

Ἰπαθερω. sub diuo, aduerbium.

Ἰπαθερω. clam palpum obrudo, adulo.

Ἰπανήριμαι. μ. Ἰσομαι. clam, & per ænigma
significo.

Ἰπάτω. attollo, eleuo.

Ἰπατίορ. α. τὸ. crimen, accusatio.

Ἰπατίος. α. δ. reus, obnoxius. Dicitur de reo
sonte, cui opponitur ἀνάτιος, id est qui cris
mine caret, infons.

Ἰπακῆ. ἡς. ἡ. obedientia.

Ἰπακούω. μ. ὄσω. π. ὄσω. obedio, pareo, sum
moriger. τὸ πρῶτό μοι ὑπήκουσε, res mihi ex
animi sententia successit. Accipitur etiam
pro succedo apud Herodiam. neutrum, das
tuo iungitur.

Ἰπακῆρω. α. δ. inconsultus.

Ἰπακῆμα. τὸ. sublitio.

Ἰπακῆφο. sublino.

Ἰπακῆνομαι. fugio, elabor.

Ἰπακῆσι. ἡς. ἡ. hypallage: est figura quum
oratio inuersa uice profert, subalternatio.

Ἰπακῆμα. subsidiaria cōmutatio, & quod
uicem alterius præbet, & res succidanea,
quasi τὸ ἀντιβαλλόμενον.

Ἰπακῆκτι. ἡς. ἡ. transmutato.

Ἰπακῆσι. ἡς. ἡ. hypallage: est figura quum
oratio inuersa uice profert, subalternatio.
Ἰπακῆμα. subsidiaria cōmutatio, & quod
uicem alterius præbet, & res succidanea,
quasi τὸ ἀντιβαλλόμενον.

Ἰπακῆσι. ἡς. ἡ. hypallage: est figura quum
oratio inuersa uice profert, subalternatio.
Ἰπακῆμα. subsidiaria cōmutatio, & quod
uicem alterius præbet, & res succidanea,
quasi τὸ ἀντιβαλλόμενον.

Ἰπακῆσι. ἡς. ἡ. hypallage: est figura quum
oratio inuersa uice profert, subalternatio.

Ἰπακῆσι. ἡς. ἡ. hypallage: est figura quum
oratio inuersa uice profert, subalternatio.

Ἰπακῆσι. ἡς. ἡ. hypallage: est figura quum
oratio inuersa uice profert, subalternatio.

Ἰπακῆσι. ἡς. ἡ. hypallage: est figura quum
oratio inuersa uice profert, subalternatio.

Ἰπαναδύπλωσις. reduplicatio.

Ἰπαναδύω. subeo.

Ἰπαναδύω. consumo.

Ἰπαναδύω. idem expendo.

Ἰπαναδύωσις. honor habitus in loco cedendo.

Ἰπαναχάρις. senfim retro abeo.

Ἰπαναχάρισις. ἑός. ἡ. retro cessus.

Ἰπαναχάρις γυνή. subiecta uiro mulier.

Ἰπαναχάρις. ἑντω. δ. dimittis.

Ἰπαναχάρις. μ. ἡσω. exurgere, affurgo. Ἰπανα
χάρις σοι τῆς καθέρας ἡ Ἰπαναχάρις καὶ ὑπέλα
νίσαιμαι, honoris causa affurgo.

Ἰπαναχάρις. μ. ἡσω. aperio. actiuum, ac
cusatiuo iungitur.

Ἰπαναχάρις. μ. ἡσω. aperio. actiuum, ac
cusatiuo iungitur.

Ἰπαναχάρις. μ. ἡσω. aperio. actiuum, ac
cusatiuo iungitur.

Ἰπαναχάρις. μ. ἡσω. aperio. actiuum, ac
cusatiuo iungitur.

Ἰπαναχάρις. μ. ἡσω. aperio. actiuum, ac
cusatiuo iungitur.

Ἰπαναχάρις. μ. ἡσω. aperio. actiuum, ac
cusatiuo iungitur.

Ἰπαναχάρις. μ. ἡσω. aperio. actiuum, ac
cusatiuo iungitur.

Ἰπαναχάρις. μ. ἡσω. aperio. actiuum, ac
cusatiuo iungitur.

Ἰπαναχάρις. μ. ἡσω. aperio. actiuum, ac
cusatiuo iungitur.

Ἰπαναχάρις. μ. ἡσω. aperio. actiuum, ac
cusatiuo iungitur.

Ἰπαναχάρις. μ. ἡσω. aperio. actiuum, ac
cusatiuo iungitur.

Ἰπάνθηα. ἄ. uafa aerea. Ἰπάντομα. obuiam procedo. Ἰπαντροί. οί. qui in speluncis habitant. Ἰπαντρος. ὠίτρα. cauum saxum. Ἰπαπίνα. abire. Ἰπαπίοντες. difcedentes.

Υ Π Α Ρ.

Ἰπαρ. reuera, euidenter, uerè. Ἰπαράφομαι. moueo, percutio. Ἰπαριτιός. ὀδ. ὀ. fubftantius. Ἰπαριτον. κ. τὸ. ftabile, μόνιμος, ὑπαρχον. Ἰπαρνος. grex in quo funt agni. Ἰπαρξίς. ιος. ἡ. fubftantia, & uita. Vnde ἀνω παρξία apud Diocyl. Areop. pro interitu. Ἰπαρπίς. furripio. Ἰπαρχί. ἡ ἀρχὴ καὶ προαίτιος, & ortus cuius cunq; rei apud Ariftotel. qui etiā προῦπαρχίην pro eodem dixit. Vnde ἐξ ὑπαρχίης, idē est quod ἀπ' ἀρχίης, & ἐξ ἀρχίης, ab exordio, ab integro, denuo. Significat etiam beneficium ultrò collatū, id est priorem beneficentiam, quæ & προῦπαρχίη dicitur. Ἰπαρχομαι. μ. ἀρξομαι. π. αρχομαι. concedo. Ponitur pro ἀρξομαι copii. Apud Galen. ὑπάρξαδαι pro ἐπισημασθαι dici uidetur, hoc est præiuisse pofteritati & præmonstraffe. Ἰπαρχος. κ. ὀ. primas, princeps, Rector pro uinciae dicitur à Strabone. Apud Lucian. pro legato in exercitu. Ἰπαρχω. μ. ἀρξω. π. αρχω. fum, adfum, τὸ ἀρξω, hoc est laceffo, & excito contentionem aut fimultatem, genitiuo iunctum. Itaque ὑπάρχειν opponitur τῷ ἀμυνομένῳ ἢ τῷ τιμαρομίνῳ, hoc est iniuriam propulfanti & ulciscenti. Capitur & in bonam partem, pro initium rei dare, & commendabilis instituti authorē esse & beneficio prouocare, beneficiumq; ultrò conferre. Et in mutua beneficentia ὀ ὑπάρξαο prior est: ὀ δ' ἀντεπιόων καὶ ἀντευρετόων pofterior apud Ariftot. τὸ ὑπηρεμίνον est beneficium, quod paria meretur, & gratiam postulat rependendam. Ariftid. τῶν ὑπηρεμίνων ἄξιον dixit, significare uolens, in hominē meritò collata beneficia. Herodotus pro iniuria ultrò illata posuit. Ambigua autē est huius uerbi constructio inter accusatiuū & genitiuum. At cum datiuo iunctū significat adsum, & faueo, ut aduocatus uel patronus. Est etiam author sum, & quod Latine dicitur, meum est hoc institutum & exemplum. Thucyd. ἐδ' αὖ πρῶτον τοῦτ' ὑπάρξαντες, Nec nos hoc

exemplū prodidimus. Ponitur & pro ἀρξω, id est ἀρχὴν τινα ἀρξω. Item licere, contingere, euenire. Et dicitur plerunq; de rebus honestis, οὐχ' ὑπάρξω, non licuit. Accipitur pro obuiò & obtingo, hoc est fortuna mea tulit. Arift. ταύτην παρὰ τῶν θεῶν αὐτοῖς ὑπάρξασι τιμῆν, diuinitus delatum honorem. Iungitur cum alijs uerbis, ut τυγχάνω, & ἐμὶ. utuntur tamen his frequentius cum participijs quàm illo, ut ὑπάρχω ἔχουσας. Hoc per fubiunctiuū dicere solet Cicero: Iam ætas omnia, iam dies mitigarit. Iungitur etiam cum participio uerbi substantiui, ut τυγχάνω, sed longè rarius. Demosth. ἐξ ἔχθρος γὰρ ὑπῆρξεν ἄν. τὰ ὑπαρχόντα dicitur, ut τὸ ὄντος, ἡ οὐσίας, facultates hominis. ὑπάρχουσα τιμὴ etiam sic dicitur, ut γινόμενι τιμῇ, id est iustum rei precium. Vide comment. Bud. Ἰπάρχω σοι. sto à partibus tuis, tuas partes sequor. Υ Π Α Σ. Υ Π Α Τ. &c. Ἰπασπίδος. κ. ὀ. scutifer. Ἰπασπίης. ὀ. ὀ. scutifer, satelles, adiutor, propugnator. Ἰπατία. κ. ἡ. consularis. Ἰπατία. μ. ἐύω. π. ευω. sum consul, consulum gero, fungor magistratu. neut. absol. Ἰπάτι. κ. ἡ. chorda inferior tenoris. Ἰπατιός. ὀ. ὀ. consularis. Ἰπατιμύδος. ὀ. ὀ. uapor. Ἰπατόπος. κ. ὀ. subabsurdus. Ἰπατω. κ. ὀ. consul, eximius, altus, honoratus præ alijs. Ἰπατοσοπία. extispicia. Ἰπαυράς. splendefco. Ἰπαυθαδισάμφοι. οί. qui arroganter egerunt. Ἰπαυλος. κ. ὀ. manens domi. Ἰπαφρον. κ. τὸ. quod non manifestum est. Υ Π Β. Ἰπύρνα. bona prædia & obærata, sponsione & fideiussione affecta. Ἰπύρνας ὑποσχέσθαι, spondere, satisfadto promittere. Ἰπέθεντο. suscepit. Ἰπέθεντο. consulerunt. Ἰπέδομαι. suspicor. Ἰπένω. cedo, concesso, recedo, subijcio, obsecundo, manū do, id est uictū me agnosco. Ἰπερι. subeo, subsum. Ἰπένα. surripere. Ἰπεπών. ὀντων. subdens, respondens.

Ἰπεροχος. κ. ὀ. pro ὑπέροχος, excellens. Ἰπεσίονος τις κληρονομία. a ditio hæredita: Ἰπασίνα. subire, id est ἐς νότον ἔρχεσθαι. (tis. Υ Π Β Κ. Υ Π Β Μ. Ἰπειδιδράσσω. μ. ἀξω. π. αχα. subterfugio. neutrum absolutum. Ἰπειδραμων. ὀ. subterfugiens. Ἰπειδός. difcedens. Ἰπειδω. μ. ὕω. π. υω. exuo, subeo, actiuū, accusatiuo iungitur. Ἰπειβίς. ιος. ἡ. repofitio. Ἰπεινωμα. fomes, fax, id est incitamentum, & suscitabulum. Ἰπεινωσα. succedere. Ἰπεινήμνα. clam exportata. Vide commentarios Budæi. Ἰπεινήνω. subinclino. Ἰπεινομίω. μ. ὕω. π. υω. clam exporto. actiuum, accusatiuo iungitur. Ἰπειπέπω. clam emitto, ut fit in tumultu. Ἰπειπροβίω. μ. ὕω. π. υω. uinco. Ἰπειρία. μ. ἐύω. π. ευω. tabesco, sensim & clam euanesco & effluo. neut. absolutum. Ἰπειπίθεμαι. clam depono, & fidei cōmitto, ueluti κρύφα παρακαταθέμαι. sed apud externum amicum. dicitur autem ὑπειπίθεμαι ἐς τὸς Ἀθίνας, clam subduco & exporto Athenas deponendum. Ἰπειπίθημι. μ. ὕω. π. υω. clam expono. actiuum, accusatiuo iungitur. Ἰπειπέπομαι. sensim uito & declino, auerforq; paulatim. Ἰπειφαίνονται. subflucet. Ἰπειφύω. subterfugio, elabor. Ἰπειχωρῶ θανάτω. à morte me subduco. Eodē modo dicitur ὑπειφύειν, ὑπειρεῖν, ὑπεξάζω, ὑπεξίστασθαι, ut ὑπεινήνω τὸν λόγον, declinare. Ἰπέλωος. κ. ὀ. sordidus, piger, imbecillis. Ἰπέμυρον. τὸ. recens natus infans. Ἰπέμνα. sustinui. Ἰπέμνα. memorauī. Υ Π Β Ν. Υ Π Β Ξ. Ἰπέρεθε. sub, infra. Ἰπενάντιος. aduersarius. Ἰπεναντιοῦμαρος. ὀ. repugnans. Ἰπενδιδύνα. terga uertere. Ἰπέξω. subducere, clanculū abire & subtrahere. Ἰπέξωρομαι. subduco, interuerto, suppilo, clam aufero & auerto. Ἰπέξωρεσις. ιος. ἡ. exceptio, supputatio. Polit.

Ἰπέξωρομαι. μ. ὕω. π. υω. suscipio. actiuū, accusatiuo iungitur. Ἰπέξωρομαι. clam demedio tollo. Est etiam eximo, summo uero, reicio. Ἰπέξανδουμαι. sensim & clam existimo, fallo emergendo. Ἰπέξωρομαι. cedo. Ἰπέξω. exeo, subterfugio. Ἰπέξωρομαι. clanculum aufero, quæsitio, τιμωρία, βασάνος, ἐφύρεσις. Ἰπέξωρομαι. μ. ξομαι. obrepro, surrepo, subduco, fallo. Est etiā subire, id est ἐς νότον ἔρχεσθαι Ἰπέξωρομαι σοι τὸς ὀδῶν, cedo tibi uia, id est decedo, quod etiam ἐξίσταμαι dicitur, τούτῃσιν παρὰ τῶν. Decedo autē Latine interdum ἀντὶ τῶ ἐυτρέπομαι accipitur, hoc est ἀποστρέφω. Ἰπέξωρομαι. κ. ὀ. subditus. (φομαι. Υ Π Β Ρ. Ἰπέ. cum genitiuo significat pro: cum accusatiuo super, supra, ultra. In compositione auget, sicut per aut quàm apud Latinos. Ἰπέ. ed, quod. Ἰπέρ ἀγῶν. quàm ualde. Ἰπέρ ἡμῶν. è re nostra. Ἰπέρ λόγον. maiora, quàm ut dici possent, supra quàm dici possent. Ἰπέρ μόρην. obstante fato. Ἰπέρ τὸν κερτάλορον. eximius, numero uulgi exemptus. Ἰπέρ τῶν νοση συμφορέων. pro utilitate communi. Ἰπέρα. κ. ἡ. funis nauticus, quo cornua antennarum transferuntur. Ἰπεραπῶ. deamo. Ἰπεράγωμαι. demirror, inuideo. deponens. Ἰπεραίος. ὀ. ἡ. desuper flans. Ἰπεραχος. κ. ὀ. superbus, elatus, ὑπερήφανος. Ἰπεράγω. μ. ἀξω. π. ἡχα. supero, excello. actiuum, accusatiuo iungitur. Ἰπερανήσομαι. defendo, pugno. Ἰπεραίρομαι. supra modum effero. Ἰπεράρω. μ. ἀρῶ. π. ἡρω. supero, supergreddior. neutrum, accus. iungitur. Ἰπεραίσιορ. τὸ ὑπὲρ τῶν μοίρων. Ἰπεραωρῶμαι. limis despicio, desuper aspicio. Ἰπεραμος. κ. ὀ. superadulus, grandis. Ἰπεραουτίσω. μ. ὕω. π. υω. supero, ualde iaculor. actiuum, accus. iungitur. Ἰπεράριος. τῶ. montana. Ἰπεραριθός. ὀ. ὀ. ἡ. diligens, curiosus. Ἰπεραρίω. perdoleo.

Ἐπιρέτης. ου. δ. minister. Interpres Euangel. nonnunquam carnificem, nonnunquam exactorem transfuit. Est autē ἐπιρέτης is, qui exequitur iudicis sententiam.

Ἐπιρεπιτιός. δ ἐπιτιθείος ἐς τὰς ἐπιρεσίας. Ἐπιρεπιτιός. τ. τὸ. armamentarium. Ἐπιρεπιτιός. τ. δ. ferulis. Est etiam ὁ ἐπιτιθείος ἐς τὰς ἐπιρεσίας. Ἐπιρέτης. ἰδος. ἢ. ministra.

Ἐπιρεπιτιός. ministro. Ἐπιρεπτε. τὸ. summa ubera. Ἐπιρεπτε. inquit Hefych. ὑποάστριον, ἐφθάρω. Ἐπιρεπτε. μ. ἰσω. refono, succino.

Υ Π Ν

Ἐπιρεπτε. operam do. deponens, dtō iungit. Ἐπιρεπτε. subliuo.

Ἐπιρεπτε. μ. ὑποσχίσομαι. π. ὑπέσχομαι. μίσος ἀδριος δώτερος, ὑπεσχόμεν. promitto, polliceor, profiteor, deponens, actō iungit.

Ἐπιρεπτε. idem. Ἐπιρεπτε. ἢ. ἰσέψις. ὑπιρεπτε, Hefychio authore, ὑπαρῶν, ὑποδρῶν, τῆς πείρας διὰ σκέπην.

Ἐπιρεπτε. μ. ἰσω. π. ἡα. ἢ. Ἐπιρεπτε. dormio. neutrum a bfolutum.

Ἐπιρεπτε. τ. δ. somnolentus, somniculosus.

Ἐπιρεπτε. ου. τὸ. somnium.

Ἐπιρεπτε. ἰος. ἢ. somnifera.

Ἐπιρεπτε. μ. ἰσω. π. ἡα. pugno cum somno.

Ἐπιρεπτε. somnum prouocans, compositus.

Ἐπιρεπτε. ου. δ. somnus.

Ἐπιρεπτε. τ. δ. sopiēs, soporificus. Et somniculosus, deditus somno.

Ἐπιρεπτε. μ. ἰσω. π. ἡα. soporor, somnio.

Υ Π Ο

Ἐπιρεπτε. cum genitiuo significat ab, cum datiuo & accusatiuo sub. Interdum Atticē ἐπιρεπτε πρὸς accipitur. Ἐπιρεπτε πρὸς διμασῶν ἀποθνήσκου, interire a iudicibus. Quod Latini imitantur. Cice. Nihil enim esse ualētius à quo intereat. In compositione interdum minuit, quemadmodum sub apud Latinos.

Ἐπιρεπτε. sub auroram. Suidas habet ἐπιρεπτε.

Ἐπιρεπτε. improbus, rusticē inuerecundus.

Ἐπιρεπτε. sub ala, quod tantum inuenitur in ea locutione, nam ἀλῆν rectius nō est in usu sed μαχαλῆν.

Ἐπιρεπτε. promptē.

Ἐπιρεπτε. ex composito.

Ἐπιρεπτε. pro mea modestia.

Υ Π Ο Β

Ἐπιρεπτε. ἢ. fundamentum, scabellum,

ὑπόβασις. Cyrill. libro vii. τὰ πῶν ὑποβάσων προκαταβαλλόμενος, Hoc fulcrum & sustens: taculum præfaciens.

ὑποβάσων. ου. τὸ. idem.

ὑποβάλλομαι. subferno. Ponitur & ἀντιπρὸς βάλλομαι ἢ ὑποτίθεμαι. Est etiam falso mihi quippiam ascribo, mihi quasi subditium affumo, succidanem me infero. Item suppono partum.

ὑποβάλλω. μ. αἰδ. π. ἡα. suppono, suggero, admoneo. Est etiā interfari, sermonem ἐπιπεπτε. & preposterē excipere, hoc est ἀνιέρως ἢ ἀγέρως ὑπολαβάνειν. actiuū, accusatiuo iungitur.

ὑποβάσων. ἰος. ἢ. subucula, subligaculum, decrementum.

ὑποβέρεται. irrigati, appoti.

ὑποβιάζω. uiolenter repello.

ὑποβιβάζω. minuo, per uim subduco, ὑποματαβαίνο.

ὑποβιβάζω. οὐ. δ. habens uim deiciendi & subducendi.

ὑποβλασάνω. suppullulo.

ὑποβλήπω. improbē & toruē aspicio. Item lismis aspicio ad collimādum. Est etiam suspicor, suspecto.

ὑποβλήπω. successit, excepit uerba dicentis nondum finita, interpellato sermone. ad uerbium.

ὑποβλήτω. subdititius puer, spurius, nothus.

ὑποβλήτω. ἰος. δ. suppositor.

ὑποβλήτω. ἢ. ἢ. præceptum, suppositio.

ὑποβόλιμος. ἢ. δ. subditus, id est, suppositus puer, uel ὄς, ἢ δόλιμος, supposititius.

ὑποβόλος. pignerationi obnoxius & obiectus pro pignore, quam hypothecā uerbo Græco Iurifconsulti sæpe uocant. Est enim ὑποβόλος, τὸ ὑποκείμενον πρὸς δάνειον ἢ τὸν οἶκον, ἢ τὴν οἶκον, siue domus, siue prædium, siue res mobilis sit. ὑποβόλος in Pandect. Græcis, idem est quod δωρεὰ προσημῶν, hoc est, donatio propter nuptias.

ὑποβόλος. ἢ. cœnusus, lutosus.

ὑποβρέχω. μ. ἰσω. proluo, irriquo.

ὑποβρέχω. in profundo, submersē.

ὑποβρέχω. ἢ. δ. submersus.

ὑποβρέχω. ἢ. grauifuscus.

Υ Π Ο Γ

ὑποβάσων. pecten, siue imus uenter.

ὑποβάσων. ἢ. δ. idem est quod ὑπόσπον.

ὑπόβασος. subditus, ὑποταγμένος.

ὑπόβασος. ἢ. δ. subterraneus.

ὑποβασίς.

ὑποβασίς. ad genera deuolutus supplico; λιτανεύω τὸ γενεῖον ἀπὸ μῦθος.

ὑπόβασος. ἢ. subgrundia herba.

ὑπόβασος. ἢ. ἰδος. ἢ. caro qua lingua inferiori maxillæ connectitur. & coronæ genus.

ὑποβότατον ἢ τὸ πάλαιον. nuperimē & quōδῃ ὑπόβασος. τὸ ὑπερβασίς, ut ὑποβασίς. (dam. ὑποβασίς. μ. ἰσω. π. ἡα. scriba sum. neutrum absolutum.

ὑποβασίς. τ. τὸ. pictura, monumentum.

ὑποβασίς. ἢ. ἢ. descriptio, subscriptio, primæ manus delineatio & descriptio, quæ pars est ζωγραφικῆς, leuis descriptio, & rudis crassa q̄ ad umbratio. Plato appellat quozdam loco ὑποβασίς crassæ Mineruæ explicationem, non subtilem atq̄ multum artis habentē. quæ translatio ducta est à pueris, qui aut picturam docentur aut scripturam. ὑποβασίς enim artem rudimenta continet. Quod apud Ciceronem est: Præscriptio uero naturæ, nō est ζωγραφική, sed ὑποβασίς. Aristoteles ὑποβασίς πρὸς θεμελίωσιν uocat, fossam ductam & fundamenti circūscriptionem. Est & fucus apud Lucianū, qua dictione Herodianus pro figurato dicto & ridiculo usus est.

ὑποβασίς. ἀ manu feruus, amanuensis, qui dictata excipit.

ὑποβασίς. τὸ ψιμυθῶν ἢ ἐντεθῶν, fucus uel cerusa illinor. Accipitur etiam pro suo actiuo.

ὑποβασίς. μ. ἰσω. π. ἡα. illino, describo, τὸ ὑπαρῶν ὑποβασίς, dictata excipio. Item pro ζωγραφίᾳ, præscribo, pueris qui docentur scribo, primis lineis deformat, & prima manu aliquid informo, & lineamenta duco. Est etiam commentarium rerum scripto, quarū historiam alij postea enarratiu scribant, & ornamenti luminibus q̄ orationis additis absoluant & exspoliant. Item subscribo, id est, probō & assentior, astipulor. Præterea designo, destino q̄ & faciens dum propono & insituo. Budæ, actiuum accusatiuo iungitur.

ὑπόβασος. ἢ. δ. propinquus, recens.

ὑποβασίς. propinquissimē.

ὑποβασίς. ἢ. δ. qui est suba dunco naso.

Υ Π Ο Δ

ὑποβασίς. τὰ. torques, monilla colli.

ὑποβασίς. μ. ἰσω. sublachrymor.

ὑποβασίς. calceatus.

ὑποβασίς. ἢ. ἢ. infimus, indigens, timidus.

ὑποβασίς. ἢ. ἢ. infimus, indigens, timidus.

ὑποβασίς. ἢ. ἢ. infimus, indigens, timidus.

ὑποβασίς. ἢ. ἢ. infimus, indigens, timidus.

ὑποβασίς. ἢ. ἢ. infimus, indigens, timidus.

ὑποβασίς. ἢ. ἢ. infimus, indigens, timidus.

ὑποβασίς. ἢ. ἢ. infimus, indigens, timidus.

ὑποβασίς. ἢ. ἢ. infimus, indigens, timidus.

ὑποβασίς. ἢ. ἢ. infimus, indigens, timidus.

ὑποβασίς. ἢ. ἢ. infimus, indigens, timidus.

ὑποβασίς. ἢ. ἢ. infimus, indigens, timidus.

ὑποβασίς. ἢ. ἢ. infimus, indigens, timidus.

ὑπόβασος. ἢ. ἢ. exemplum. ὑποβασίς. μ. ἰσω. π. ἡα. timeo, subuereor, a ctiuum accusatiuo iungitur.

ὑποβασίς. μ. ἰσω. π. ἡα. prēmōstro, demōstro per rationem & exempla.

ὑποβασίς. subuereor.

ὑποβασίς. subtrepidans.

ὑποβασίς. qui probauit.

ὑποβασίς. subito uel ex improuiso apparere. Hefych.

ὑποβασίς. ἢ. susceptio.

ὑποβασίς. ἢ. δ. susceptor.

ὑποβασίς. μ. ἰσω. π. ἡα. suscipio, recipio, τὸ ὑποτίθεσ τὰς χεῖρας δεξιῶν ἢ δεξιούμην, καὶ φιλοφρονέσθαι. Et accipio, id est, ἐσιδ. deprensens, accusatiuo iungitur.

ὑποβασίς. μ. ἰσω. π. ἡα. subligo. actiuum, accusatiuo iungitur.

ὑποβασίς. ἢ. ἢ. calceus, calciamentum.

ὑποβασίς. ἢ. ἢ. subdistinctio.

ὑποβασίς. ἢ. ἢ. hypodidascalus, subpræceptor.

ὑποβασίς. μ. ἰσω. π. ἡα. cedo. neutrum, datiuo iungitur.

ὑποβασίς. ἢ. δ. reus, obnoxius, subditus.

ὑποβασίς. ἢ. δ. qui pelibus indutus.

ὑποβασίς. ἢ. δ. minister, famulus.

ὑποβασίς. ἢ. δ. ὑποδέξιος.

ὑποβασίς. ἢ. ἢ. susceptio, receptaculum. Est etiam epulum & conuiuium, festum.

ὑποβασίς. toruē.

ὑποβασίς. ἢ. δ. toruus.

ὑποβασίς. ἢ. δ. aliquanta acrimonia amarus.

ὑποβασίς. ἢ. δ. seruus.

ὑποβασίς. subeo. neutrum absolutum.

ὑποβασίς. μ. ἰσω. π. ἡα. subeo, ingredior, succumbo, condo, subinduo. Item surrepo & insinuo me in gratiam alicuius. ὑποβασίς. Est etiam subeo, hoc est, obo, suscipio. Est etiā urinari. Et ὑποβασίς τὸν διὰ, τὸ ὑποκρίσθαι, ἢ εἰσελθεῖν, agere personā Iouis & simulare. Aliquando ὑποβασίς colere est & ἄβσφουε obsequiose. deprensens, accusatiuo iungitur.

ὑποβασίς. ἢ. δ. refugia.

ὑποβασίς. ἢ. δ. male olens.

ὑποβασίς. ἢ. δ. interior uestis.

ὑποβασίς. μ. ἰσω. ὑποβασίς.

ὑποβασίς. ἢ. δ. genus est musicæ apud Plutarchum.

ὑποβασίς.

Τὸ Υ μετ
ὑποψύχνημι. subijcio.
ὑποψύχης. ἢ. subiunctio uel sub-
nexio.
ὑποψύχου. ad tenebram.
ὑποψύχου. ἢ. τὸ. iumentum.
ὑποψύχου. τὰ. impedimenta.
ὑποψύχου. ἢ. subjugus, qui nō amplius sui
iuris est.
ὑποψύχου. τὰ. nauis tabulata. de hoc Suidas.
ὑποψύχου. ἢ. ὠσω. ὠ. ὠκα. subcingo. actiuum
accusatiuo iungitur.
ὑποψύχου. ἢ. τὸ. succinctura.
Υ Π Ο Θ.
ὑποψύχου. fundamentum, & quasi basis.
ὑποψύχου. ἢ. ὠσω. ὠ. ὠκα. calefacio. actiuū
accusatiuo iungitur.
ὑποψύχου. ἢ. ὠσω. ὠ. ὠκα. subcalidus.
ὑποψύχου. ἢ. ὠσω. ὠ. ὠκα. propositum, hoc est, ὠσω. ὠ. ὠκα.
Isocrat. ἢ. τὸ. ὑποψύχου. ἢ. ὠσω. ὠ. ὠκα. ad rem,
ad causam, ad propositum. Signifi-
cat Syneſio & Ciceroni cōtrouersiam. Et
occasionem & prætexitū uelamenq̄. Item
ὠσω. ὠ. ὠκα. hoc est, propositum & institutū
& ὠσω. ὠ. ὠκα. quem Demo. ἢ. etiam ὠσω. ὠ. ὠκα. ap-
pellat. Est etiam materia & argumentum
operis. Est etiam quod prisci Iurifconſulti
speciē appellat, recentiores legis casum.
Item fundamentum & quasi basis. ὑποψύ-
χου. etiam dictæ sunt principia & elementa
ſcientiarum, quas quidam suppositiones,
quidam subiectiones dicunt. καθ' ὑποψύχου
ἐπιπέδου. est ὑποψύχου, ἢ. ἀποψύχου ἢ. ὠσω. ὠ. ὠκα.
ἢ. ὑποψύχου. etiam opponit τὸ ὠσω. ὠ. ὠκα. hoc
est, nō simpliciter, sed quodammodo & ex
suppositione. ἢ. ὑποψύχου. & ἢ. ὠσω. ὠ. ὠκα.
να, quod ex consecutione natum est, non
per se & sua pte natura, ut fatum. ὑποψύ-
χου. τὸ. ὠσω. ὠ. ὠκα. ponitur. Vide plu-
ra in Comment. Bud.
ὑποψύχου. ἢ. consiliarius, ὠσω. ὠ. ὠκα.
ὑποψύχου. ἢ. ὠσω. ὠ. ὠκα. suppositiuus, hortatiuus, ar-
gumentatiuus.
ὑποψύχου. ἢ. ἐρεθίζω. ὠσω. ὠ. ὠκα. prouoco, subor-
no, exhortor, ὠσω. ὠ. ὠκα.
ὑποψύχου. ἢ. suppositio, documentū, pignus,
consilium, adhortatio, monitum, præceptū
ad uitam instituendam.
ὑποψύχου. ἢ. admonitio.
ὑποψύχου. ἢ. turbo.
ὑποψύχου. ἢ. delitior.
ὑποψύχου. ἢ. sustinentum.
ὑποψύχου. ἢ. suffire.

Π. μετ
ὑποψύχου ἢ. ὑποψύχου. ipsa ualuarū cautitas &
iniquitas.
ὑποψύχου. ἢ. ὠσω. ὠ. ὠκα. adolor. neutrum,
accusatiuo iungitur.
Υ Π Ο Ι. Υ Π Ο Κ.
ὑποψύχου. ἢ. ὠσω. ὠ. ὠκα. gubernio, intus ha-
ὑποψύχου. ὠσω. ὠ. ὠκα. uinolentus. (bito,
ὑποψύχου. uendico.
ὑποψύχου. ἢ. repurgare.
ὑποψύχου. ἢ. concedere, dimittere.
ὑποψύχου. ἢ. sublectus.
ὑποψύχου. ἢ. colloco, subſideo, recumbo.
ὑποψύχου. ἢ. ὠσω. ὠ. ὠκα. succendo.
ὑποψύχου. ἢ. flector, conuertor, circumagor,
ambages fugæ implico, ut seruus uel le-
pus fallere querens. Dicitur hoc etiam ὑπο-
ψύχου.
ὑποψύχου. ἢ. suffio fumo.
ὑποψύχου. ἢ. genus hauriendi fumi nido-
ris ue.
ὑποψύχου. ἢ. præuoro, præripio & deglutio.
ὑποψύχου. ἢ. soporantur.
ὑποψύχου. ἢ. subingredior, descendo.
ὑποψύχου. ἢ. secessus cōcessio, ὠσω. ὠ. ὠκα.
ὑποψύχου. ἢ. cedens ac submittens
se se.
ὑποψύχου. ἢ. ὠσω. ὠ. ὠκα. succumbo, submit-
to me, inclino. deponens, ἢ. ὠσω. ὠ. ὠκα. iungit.
ὑποψύχου. ἢ. substitutus.
ὑποψύχου. ἢ. ὑποψύχου, subsum reuortor.
ὑποψύχου. ἢ. subiaceo. deponēs, datiuo iungit.
ὑποψύχου. ἢ. pignora, hoc est, bona quæ in cre-
ditum subiecta sunt & supposita.
ὑποψύχου. ἢ. subiacere.
ὑποψύχου. ἢ. dehiscit, hiauit.
ὑποψύχου. ἢ. ὠσω. ὠ. ὠκα. nuncio siue prædico per
præconem.
ὑποψύχου. ἢ. ὠσω. ὠ. ὠκα. subrufus.
ὑποψύχου. ἢ. hypocistis etiam Latine sic dicta,
quod nascatur ad radices cisti fruticis.
ὑποψύχου. ἢ. fallo.
ὑποψύχου. ἢ. ὠσω. ὠ. ὠκα. diuulgo. neutrum, ac-
cusatiuo iungitur.
ὑποψύχου. ἢ. declino, inclinor.
ὑποψύχου. ἢ. repurgare.
ὑποψύχου. ἢ. prurio, titillo.
ὑποψύχου. ἢ. succido.
ὑποψύχου. ἢ. ὠσω. ὠ. ὠκα. blandior, per diminui-
tionem loquor, diminuo. Apud Platonē ἢ.
rem odio ſam specioso nomine appellare,
aut minus inuidioso, hoc est, ὑποψύχου ὠσω. ὠ. ὠκα.
ἢ. honestis appellationibus rem sceleratā
& pudē

Τὸ Υ μετ
& pudendam uelare & prætexere. ut Virg.
Coniugium uocet, hoc prætexit nomine ciuitat.
Xenophō contrario modo accipit pro in-
uidioso nomine appellare. Vide Budæū.
deponens, accusatiuo iungitur.
ὑποψύχου. ἢ. τὸ. diminutio, malæ rei in-
tegmentum, & speciosa appellatio, auris
busq̄ blandiens.
ὑποψύχου. ἢ. ὠσω. ὠ. ὠκα. diminutiuus.
ὑποψύχου. ἢ. ὠσω. ὠ. ὠκα. refono, respondeo, ad gra-
tiam adſo.
ὑποψύχου. ἢ. craterula.
ὑποψύχου. ἢ. diminuere.
ὑποψύχου. ἢ. falso accuso. Simulo, ut ὑποψύ-
χου τὸ. ὠσω. ὠ. ὠκα. pro agere. Est etiam respō-
deo, τὸ ὠσω. ὠ. ὠκα. Quamquam ὑποψύχου
ἢ. ὠσω. ὠ. ὠκα. significat etiam ὑποψύχου ὠσω. ὠ. ὠκα.
ἢ. ὠσω. ὠ. ὠκα. mecum æſtimo &
iudico, interpretor ὠσω. ὠ. ὠκα. ὠσω. ὠ. ὠκα. res-
pondeo.
ὑποψύχου. ἢ. ὠσω. ὠ. ὠκα. simulo, respondeo. neu-
trum, accusatiuo iungitur.
ὑποψύχου. ἢ. ὠσω. ὠ. ὠκα. simulatio, pronuntiatio.
ὑποψύχου. ἢ. ὠσω. ὠ. ὠκα. mimus, simulator, hypocrita,
actor, histrio. Est etiam coniector.
ὑποψύχου. ἢ. ὠσω. ὠ. ὠκα. aptus ad agendum.
ὑποψύχου. ἢ. ὠσω. ὠ. ὠκα. maxime simulatus est.
ὑποψύχου. ἢ. ὠσω. ὠ. ὠκα. reluctor, id est, simu-
lo, incuso, refello, obloquor siue respondo.
actiuū, accusatiuo iungitur.
ὑποψύχου. ἢ. ὠσω. ὠ. ὠκα.
ὑποψύχου. ἢ. occulte condo, abscondo, elanceo.
lum repono.
ὑποψύχου. ἢ. locus riguus & humectus, ὠσω. ὠ. ὠκα.
ὑποψύχου. ἢ. ὠσω. ὠ. ὠκα. rotundus. (τόπος.
ὑποψύχου. ἢ. subfunduntur.
ὑποψύχου. ἢ. ὠσω. ὠ. ὠκα. succumbo. neutrum
datiuo iungitur.
ὑποψύχου. ἢ. leuiter pandens.
ὑποψύχου. ἢ. ὠσω. ὠ. ὠκα. prægnans, ὠσω. ὠ. ὠκα.
ἢ. ὠσω. ὠ. ὠκα.
ὑποψύχου. ἢ. subcuruus.
ὑποψύχου. ἢ. demissis oculis uidere.
ὑποψύχου. ἢ. una ex comœdijs Varronis.
ὑποψύχου. ἢ. interno dia scemina, suræ.
ὑποψύχου. ἢ. ὠσω. ὠ. ὠκα. assimilo, comice
mordeo.
ὑποψύχου. ἢ. ὠσω. ὠ. ὠκα. subtiliter audiens, surdaster.
Υ Π Ο Λ.
ὑποψύχου. ἢ. ὠσω. ὠ. ὠκα. credo,
deprehendo, respōdeo, recordor, suspicor,
accipio sermonem. Est etiam τὸ ὠσω. ὠ. ὠκα.

Π. μετ
ἢ. Et ὑποψύχου τὸ. ὠσω. ὠ. ὠκα. est equum
freno sistere, coercere, quod etiam ὠσω. ὠ. ὠκα.
ἢ. ὠσω. ὠ. ὠκα. dicitur.
ὑποψύχου. ἢ. ὠσω. ὠ. ὠκα. lenio.
ὑποψύχου. ἢ. ὠσω. ὠ. ὠκα. resto, relin-
quor. Et actiuē relinquo, reliquum facio,
cum accusatiuo.
ὑποψύχου. ἢ. ὠσω. ὠ. ὠκα. derelinquo, deficio.
actiuum, accusatiuo iungitur.
ὑποψύχου. ἢ. ὠσω. ὠ. ὠκα. albesco. neutrum
absolutum.
ὑποψύχου. ἢ. ὠσω. ὠ. ὠκα. albicans.
ὑποψύχου. ἢ. ὠσω. ὠ. ὠκα. torcularis.
ὑποψύχου. ἢ. ὠσω. ὠ. ὠκα. reprehensio, opinio, suspicio.
ὑποψύχου. ἢ. ὠσω. ὠ. ὠκα. minores magnitudine corporis
ὑποψύχου. ἢ. ὠσω. ὠ. ὠκα. saxosus. (ris.
ὑποψύχου. ἢ. ὠσω. ὠ. ὠκα. habens nates graciles.
ὑποψύχου. ἢ. ὠσω. ὠ. ὠκα. lubricus.
ὑποψύχου. ἢ. ὠσω. ὠ. ὠκα. gulofus.
ὑποψύχου. ἢ. ὠσω. ὠ. ὠκα. alicuius rei ratio-
nem habeo, quod etiam dicitur ὑποψύχου
ὑποψύχου.
ὑποψύχου. ἢ. ὠσω. ὠ. ὠκα. cogito, reputo. actiuū
accusatiuo iungitur.
ὑποψύχου. ἢ. ὠσω. ὠ. ὠκα. rationem uictoriæ
habeo. ἢ. ὠσω. ὠ. ὠκα. τὸ. ὠσω. ὠ. ὠκα. & ἢ. ὠσω. ὠ. ὠκα.
ἢ. ὠσω. ὠ. ὠκα. floccifacere. Et Lyſi. ὠσω. ὠ. ὠκα. ὠσω. ὠ. ὠκα.
Itaq̄ par est illi ad salutem nō cedere quod
exul fuit, hoc uobis ille iure imputare non
potest. Vide Comment. Bud.
ὑποψύχου. ἢ. residui, relicti.
ὑποψύχου. ἢ. cantus genus est de quo Plutarch.
in Mus.
Υ Π Ο Μ.
ὑποψύχου. ἢ. ὠσω. ὠ. ὠκα. infans adhuc lactens.
ὑποψύχου. ἢ. ὠσω. ὠ. ὠκα. aptus, expeditus.
ὑποψύχου. ἢ. ὠσω. ὠ. ὠκα. subinfans, uecors.
ὑποψύχου. ἢ. ὠσω. ὠ. ὠκα. lactens.
ὑποψύχου. ἢ. ὠσω. ὠ. ὠκα. subrideo. neutrum
absolutum.
ὑποψύχου. ἢ. sustentatio.
ὑποψύχου. ἢ. ὠσω. ὠ. ὠκα. sustineo, expecto, fero. Acci-
pitur etiam sicut ὑποψύχου pro animum in-
ducere possum, quod uulgariter dicitur az-
nimum & cor habere possum. Demosthe-
nes: οἱ καὶ τὸ. ὠσω. ὠ. ὠκα. ὑποψύχου ὑποψύχου ὑποψύχου.
Latini etiam dicunt sustineo, accus-
fatiuo iungitur.
ὑποψύχου. ἢ. ὠσω. ὠ. ὠκα. memoro, sugge-
ro. actiuum, accusatiuo iungitur.
ὑποψύχου. ἢ. ὠσω. ὠ. ὠκα. recordatio, commentariū,
monus

monumentum. Vide Comment. Bud.
Υπομνηματικός. ὁ δ. legens commentaria.
Υπομνηματισμός. commentor.
Υπομνηματισμός. ὁ δ. decretum, regestum, cōmentum.
Υπομνηματογράφος. à commentarijs.
Υπομνήσαι. commonefacere.
Υπόμνησις. ιος. ἡ. monitio.
Υπόμνησις. ὁ δ. ὑπερτίθειαι ἢ ἀναβάλλειαι τῶν διῆκην προφάσα ἀποδμήσις ἢ νόσος, certam ἔπροσφερο, comperendino, causam differendam cenfeo & peto, & quo minus iudicetur intercedo, prorogo, in aliud tempus rejicio.
Υπομονή. ἡς. ἡ. patientia, expectatio, requies.
Υπομονικός. ὁ δ. patiens.
Υπομόχλιον. ὁ δ. uectis.

Υ Π Ο Ν. Υ Π Ο Ζ.

Υπουέμομαι. μ. οὔμαι. defraudo, decipio.
Υπουήιον. subiectū Neio monti Thraciæ, uel ut alij Itachæ.
Υπουοία. μ. ἡσω. π. ἡνα. suspicor, suspectum habeo. actiuum, accusatiuo iungitur.
Υπουοία. ὁ δ. suspicio, allegoria, superbia, cōfidentia, figura est, cum aliud dicitur quam audiens expectabat: ut illud Aristoph. πρὸς ὁτάτην ἡγῶμαι σε ἢ κλεπίστατον.
Υπουομή. ἡς. ἡ. fraus.
Υπουοσία. μ. ἡσω. π. ἡνα. redeo, titubo, aberro, grauior senectute.
Υπουξενίω. peregrina commemoro.
Υπουξέω. μ. ἡσω. π. ἡνα. perfectè sculpo, neutriū accusatiuo iungitur.
Υπουξυλος. οὐ. ὁ. subligneus.
Υπουξηρία. μ. ἡσω. π. ἡνα. subrado.
Υπουξυς. υος. acuminatus.
Υπουξυός. subrado. pro alluo & præterfluo capitur.

Υ Π Ο Π.

Υποπατήρ. uentrem deijcere.
Υποπέλια. ὁ δ. humiliatio.
Υποπέλιος. qui est colore subluescente.
Υποπέλιον. clanculū submitto, suppono, suborno.
Υποπέλιον. οἶ. percussu metu.
Υποπεριχία. μ. ἄσω. π. ἡνα. maturefco, cresco. neutrum absolutum.
Υποπετρος. ὁ. subpetrosus.
Υποπιάζω. μ. ἄσω. π. ἡνα. ἢ
Υποπιέω. ἰμβλίβω, exprimo, suggillo, uitupero, derogo, castigo, elido. actiuum, accusatiuo iungitur.
Υποπιμπλάμαι. plenus sum, impleor.

Υποπιμπράναι. incendere.
Υποπιυαρ. pro inebriari clanculum.
Υποπίηω. subiaceo, succumbo. neutrum, datiuo iungitur.
Υποπλακίη. ὁ δ. subiecta monti πλακίη.
Υπόπλασιος. ὁ δ. stratus.
Υποπλασιος. οἶ. replicati numeri.
Υπόπλασιος. οὐ. ὁ. plenus.
Υποποδᾶχάρω. μ. ἡσω. π. ἡνα. impedio. actiuū accusatiuo iungitur.
Υποποδῖον. οὐ. τὸ. scabellum.
Υπόποδον. τὸ. suppedaneum.
Υποποπῆω. ὁ δ. simulatio.
Υποποπῆμα. est ferme περιποιῆμα, id est, mihi authoro, ad auctoritatem meam fidemq̄ traho, concilio mihi. Et dicto audientem mihi reddo, subigo & subiugo mihi, occuipo. Est enim ὑπ' ἑμαυτῶ ποπῆμα.
Υποπόπιος. ὁ δ. subcanus.
Υποποτᾶγανω. subiectus.
Υπόπους. οδος. ὁ. pedes habens.
Υπόπυρος. ὁ δ. forma nauis.
Υπόπυρος. ὁ δ. pennatus, leuis.
Υποπύριον. μ. ἔσωμαι. existimo.
Υποπύριον. μ. ἔσω. π. ἡνα. suspicor, uereor, & suspectū habeo, dubito. Accipitur pro punito & cōiecto, sicut Latinis coniecto. actiuū accusatiuo iungitur.
Υποπύριον. μ. ἡσω. π. ἡνα. formido, reuereor. neutrum accusatiuo iungitur.
Υποπύριος. ὁ δ. suspectus.
Υποπύριον. malum in oculo abscessus corneæ, quū pus in cornea membrana colligitur, purulentum.
Υπόπυρρος. ὁ δ. succensus, subiratus, subruffus, subrubicundus.

Υ Π Ο Ρ.

Υπόρειον. τὸ. sub monte situm.
Υπόρειος. ὁ δ. mōtis excessus, siue eminentia.
Υπόρειος. οὐ. ὁ. qui obscurè per nasum loquit̄.
Υπόρειον. paruum promontorium.
Υπόρειος. ὁ δ. breuem uisum habens.
Υπόρειος. μ. ἔσω. π. ἡνα. serpo. neutrum absolutum.
Υπόρειος. ὁ δ. ouis habens agnum.
Υπόρειος. radix, subiectū radici quod est infra radicem.
Υπόρειον. barba ea quæ sub naribus enascitur. Dicitur etiam προπαρῶδιον.
Υπόρειος. μ. ἡσω. π. ἡνα. strido.
Υπόρειος. contubernales, ὑπόρειοι.
Υπόρειος. horreo. actiuū, actō iungitur.

Υπόρειος.

Υπόρειος. sub monte situm.
Υπορύηω. μ. ἡξω. π. υχα. suffodio, actiuū, accusatiuo iungitur.
Υπόρυχος. ὁ δ. leuiter purpureus.
Υπορχέω. saltationem choro canenti accōmodare, & secundum Athençum προρχηματοποιεῖται.
Υπορχήματα. sunt ἢ ἄ ἄσματα τοῖς ὑπορχουμένοις προσαδόμενα ἢ ἄ σχήματα. Vocantur autem ideo, quod ipsi illi gestus uelut comites erant & affecte saltationū, sine quibus saltationes non placebant. Lucian. ta men ὑπορχήματα ait uocari ἄσματα, quæ saltantibus accinebantur.

Υ Π Ο Σ.

Υπόσαβρος. rimosus.
Υποσαίνω. μ. ἄνω. ad blandior.
Υποσαίνω. μ. ἴσω. impingo.
Υπόσαλος. ὁ δ. mobilis.
Υποσαρμος. ὁ δ. intercus.
Υποσείω. μ. ἴσω. π. ἡνα. latenter excutio.
Υπόσημος. ὁ δ. grauis.
Υποσήρα. modicè aperta.
Υποσημαίνω. indico. Item ἀντι τῷ προσημαίνω apud Platonem & signum do, authorem me suaforemq̄ præbeo.
Υποσημαίνω. τὸ ἔς ἑφῶδον. classicum canere.
Υποσημαίνω. ιος. ἡ. subscriptio.
Υποσημαίνω. ἢ
Υποσημαίνω. μ. ἴσω. π. ἡνα. supplanto, euerto, fraudo, decipio, subuerto, supposito pede aliquem in terram deijcio. actiuum, accusatiuo iungitur.
Υποσημαίνω. ὁ δ. ineptius, subfurdum, incongruum.
Υποσημαίνω. μ. ἴσω. π. ἡνα. diminuo, decurto, egenus sum. neutrum, accus. iungitur.
Υποσημαίνω. morbus oculatorum quum reuma multum & calidum per oculos fertur, ac propterea uultus ruber apparet.
Υποσημαίνω. μ. ἄσω. π. ἡνα. diuello, actiuum, accusatiuo iungitur.
Υποσημαίνω. occultè subfemino.
Υποσημαίνω. incinerefco.
Υποσημαίνω. ὁ δ. socius, concederatus.
Υποσημαίνω. ἡς. ἡ. fex, hoc est id quod crassius in liquoribus in fundo subsistit.
Υποσημαίνω. ιος. ἡ. substantia, natura subsistēs.
Υποσημαίνω. in trinitate diuina idem est quod ἰδιότης, & quod προσημαίνω. ὑποσημαίνω etiam est audacia & fortitudo, animiq̄ presentia.
Υποσημαίνω. ὁ δ. furcifer. Et ὁ ὑποσημαίνω, qui con-

didit, & in naturam rerum ædidit.
Υποσημαίνω. ὁ δ. ὑποσημαίνω καὶ θαρῆαλιος, præsidens. Significat etiam authorem & conditorem substantiæ.
Υποσημαίνω. augeretur.
Υποσημαίνω. μ. ἴσω. π. ἡνα. sustineo, actiuum, accusatiuo iungitur.
Υποσημαίνω. subtegula uertuntur à Plinio.
Υποσημαίνω. supertego. actiuum, accus. iungit̄.
Υποσημαίνω. μ. οὔμαι. formido, uereor, reprimo, paulum timeo, dissimulo. Et præuari cor, nec contentis uiribus ago, uires remitto, hoc est non acriter, non omni conatu ago, cōsulto uincor, & cedo pari, quod etiā ὑφέω dicitur, ut qui gratificā di gratia, & obsequendi contentionem remittunt. deponens, accusatiuo iungitur.
Υποσημαίνω. μ. ἔλω. π. ἡνα. uereor, retraho. actiuum, accusatiuo iungitur.
Υποσημαίνω. μ. ἴσω. π. ἡνα. mitto sub pedore. neutrum, accusatiuo iungitur.
Υποσημαίνω. sedimentum, & quod ex urina subfidet. dicitur etiam pro hypostafi.
Υποσημαίνω. subfedisē.
Υποσημαίνω. μ. ἔλω. π. ἡνα. cōfirmo, alleuio, sulcio. actiuum, accus. iungitur.
Υποσημαίνω. digrediar ab illo.
Υποσημαίνω. respicendo.
Υποσημαίνω. ἡς. ἡ. repressio, subtractio, fuga, submissio, timiditas, & metus nō planè nec ingenuè loquentis, & præuaricatio.
Υποσημαίνω. substerno.
Υποσημαίνω. ὁ δ. dux secundarum partium.
Υποσημαίνω. ὁ δ. secundum locum ab imperatore obtinentes.
Υποσημαίνω. τὸ ὑποσημαίνω, flexu falso. Inde factum, ut ὑποσημαίνω sit διὰδύδω, & subgitando ludificari.
Υποσημαίνω. μ. ἔλω. π. ἡνα. accedo, postliminio reuerto. neutrum absolutum.
Υποσημαίνω. ἡς. ἡ. ius postliminij, impostura, ἔξαπατη καὶ διὰδύδω, quæ etiam σημαίνω dicit̄.
Υποσημαίνω. μ. ἄσω. π. ἡνα. substerno. actiuū, accusatiuo iungitur.
Υποσημαίνω. substringo.
Υποσημαίνω. confutè, nullo ordine.
Υποσημαίνω. incongruus.
Υποσημαίνω. retraho.
Υποσημαίνω. ruptio uenæ exitū & plaga plerungq̄ proueniens, ὑποσημαίνω.
Υποσημαίνω. detineo. act. accusatiuo iungitur.
Υποσημαίνω. sustinere, suspicari, reposcere, ὑποσημαίνω.

Τε θέναι.

θεῖναι, ὑπολαβῆναι, ἀπατηθῆναι.
 ὑποσχέσθαι. promittere.
 ὑπόσχεσις. ἰος. ἦ. promissio, professio.
 ὑποσχόμενος. ε. sponsionem faciens.
 Υ Π Ο Τ.
 ὑποταγή. ἦς. ἦ. subiectio, submissio, subiugatio, obedientia.
 ὑποταίνω. ε. δ. subligatus.
 ὑποτακτικός. ῥ. δ. subiunctiuus.
 ὑποτάττω. conturbo, terrefacio.
 ὑποτάτω. μ. ἀξω. π. αχα. subdo, subiugo, subijcio, subigo. act. accusatio iungitur.
 ὑποτένομαι. ἀντι τῷ προτένομαι. prætendo, oppono, προσέχομαι, offero. Plato posuit pro eo, quod est interrogando & disputando proponere & exponere.
 ὑποτένοσα. linea est trigoni orthogoni, quæ utraq; latera recti anguli complectitur.
 ὑποτένω. τὸ προτένω.
 ὑποτένω σοι τῶς ἑλπίδας. prætendo tibi spem.
 ὑποτέλω. μ. ἴσω. π. εως. soluo tributum. neutrum absolutum.
 ὑποτέλις. ἰος. δ. ἦ. tributarius.
 ὑποτέμνομαι. intercipio, transitu arceo. ὑποτέμνομαι τοὺς καιρούς, τὸ ὑφαίρωμαι, aufero, & præcido tempus.
 ὑποτέμνω. μ. ὑποτέμνωμαι. π. ὑποτέμνω. præcisdo, incido, succido, præuenio, dolose succido uel præcido.
 ὑποτίθεμαι. μ. ἴσομαι. π. εἰμαι. admonéo, consilium do. Et pignori datū accipio, ὅπερ ὅστις δανείζονται. Est etiam apud Atticos προτίθεμαι. Et propono me dicturum, quæ significatio proxima est superiori. Aliquando argumentum & materiam scribendi sumo. Item constituo, & quasi δεσματίζω. Hoc Cicero ponere uocat; cui opponitur ἀναρῶ. Est etiam supponere, uel suppositare, hoc est, uelut subiectum ponere. Est autem minus quam ὑποφαίνεσθαι, quod decernere, & sententia constitutere est. Athenæus tamē pro constituere, id est pro comperto ponere usus est, & decernere. Significat etiam Atticè τὸ παρανεῖναι uel συμβουλεύεσθαι, & præceptionem dare doctrinæ moralis & philosophicæ. deponens, datiuo iungitur.
 ὑποτίθεται. suspicatur.
 ὑποτίθημι. μ. ἴσω. π. κω. consulo. Item pignori oppono: ὅπερ ὅστις δανείζομαι, τὸ τὸ ἐνέχουρον δίδόντω: dicitur hoc etiam τίθημι. & τίθεμαι, τὸ ὑποτίθεμαι. Latine pignero & pignor dicitur, quorum alterum debitoris, al-

terum sceneratis est. ὑποτίθημι etiam apud Atticos προτίθημι significat ὑποτίθημι & τίθημι etiā uoce actiua dicitur pro principia pono & suppono. act. accus. iungitur.
 ὑποτιμάω. μ. ἴσω. π. κω. irogo pœnam, condemno. Plutarch. ὑποτιμάω τῶν ἀξίων ἑς τὸ διαπραΰσιον.
 ὑποτιμάω. ἰα. abscissæ, præcipites.
 ὑποτυροθύω. μ. ἴσω. submurmuro.
 ὑποτοπάζω. μ. ἴσω. π. αως. coniecto, actiuum, accusatio iungitur.
 ὑποτοπέω. μ. ἴσω. π. κω. suspicor. neutrum, accusatio iungitur.
 ὑποτρέμω. subtremitisco: de senibus dicit, qui membris sunt tremulis.
 ὑποτρέχω. τὸ ὑπέρχομαι. subeo. Xenoph. pro cursu comprehendendo dixit, uel fugientē resprehendo. Bahilius pro surrepere & latenter insinuari.
 ὑποτρέω. μ. ἴσω. π. κω. sustineo, actiuum, accusatio iungitur.
 ὑποτρέμματῶς. ῥ. uersutæ, intritus, ingeniosa.
 ὑποτρέπω. ε. subtertitus uertitur à Capella libro septimo.
 ὑποτρέχω. subbutteo.
 ὑπότρομος. subtimidus, subtremulus.
 ὑπότροπος. ε. δ. rediens, redux.
 ὑποτρόχαλος. ε. δ. subrotundus.
 ὑποτίθω. ῥ. infantes lactentes.
 ὑποτυπώμαι. uai
 ὑποτυπώω. μ. ἴσω. π. κω. per figurā demonstro, designo, informo rem aliquā, hoc est summaria descriptione designo, quod & περιγράψω dicitur, constituo, circumscribo. ὑποτυπώμαι, animo uerso & imaginor: ponitur & pro represento, & speciem rei informo, ut ὑποτυπῶ. Vide commentarios Budæi. actiuum, accus. iungitur.
 ὑποτύπωσις. ἰος. ἦ. informatio, designatio, dispositio. Et figura, quæ euidetia & illustratio dicitur, quando res ita scribendo exprimitur, ut uideatur deliniari: uel (ut inquit Fabius in nono) proposita quædam formarum, ita expressa uerbis, ut cerni uideatur potius quàm audiri.
 ὑπότυφος. ε. δ. lusciosus.
 ὑποτύφομαι. succendor. Philost. ὑποτύφω τῶς εἴρηνα.
 ὑποτύφω. succendo, comburo.
 ὑποτυχώω. ἴω. δ. tempestiue qui subdidit, qui respondit.
 ὑπουδαίος. subterraneus.

ὑπουλος.

ὑπουλος. ε. δ. faniei plenus, dolosus, fictus, suppuritidus: nam ὑπουλα sunt ulcera oculorum quæ non apparent.
 ὑπουλος. latenter.
 ὑπουράνιος. ε. δ. sub cœlo existens.
 ὑπουρέω. μ. ἴσω. π. κω. seruiuo, ministro cum datiuo.
 ὑπουρέω. ας. ἦ. ministeriū, officium, subsidiū.
 ὑπουρέω. ῥ. qui obsecundat, minister est.
 ὑπουρχάω. pro ὑπολαβάνω accipitur, protinus & commode, apposite respondeo. Capitur etiam pro ὑποφέρω.
 Υ Π Ο Φ.
 ὑποφάινω. μ. ἀνῶ. π. αως. ostendo, actiuum, accusatio iungitur.
 ὑποφέρω. sublitere.
 ὑποφέρωμαι. labasco aut titubo, nec firmiter nitor, sed pessum eo. Et tenorem nō seruo, nec ordinem constitutum. Vide commentarios Budæi. Accipitur pro oberro.
 ὑποφείροντες. οἱ. aduersarij.
 ὑποφείρω. suffero, subduco, transversum rapio, id est, παραφέρω. & ἀντι τῷ προφέρω, obijcio, exprobro, ex more Atticorum. Est etiam uestigium fallo, & pedem aufero, ut ἰδ' ἀνεμος ὑπέφερε τοὺς ὀδοποροῦντας, id est, uentus ualidus non sinebat pedem sublatum figere humi. Et χόριον ὑποφείρουτῶ dicitur, quæ uestigium fallunt prælubricitate, hoc est διυρα, inquit Pollux.
 ὑποφύζω. subterfugio.
 ὑποφήτεια. à prophetia differt, quòd hæc futura prædicat, illa autem quæ uel sunt, uel facta iam antea sunt, exponit. Suid.
 ὑποφύθω. μ. ἴσω. π. κω. sum subuates, sum antistes, ὑπερβ. χρησιμολογῶ: unde ὑποφύτεια deducitur. Est etiam enarro & interpretor quasi per manus acceptum. cum accusat.
 ὑποφύτης. ε. δ. subuates, id est qui ab alio oculum acceptum promittit. dicitur etiam ἀντι τῷ προφήτης.
 ὑποφνητικὰ τάξαις. dicuntur à Dionysio angelorū ordines, qui diuina interpretandi munere funguntur, & quæ diuinitus acceperunt, aut à superioribus ordinibus deinceps hauserunt, in finis ordinibus quasi per manus tradunt. & illi rursus uiris sanctis & deo plenis enunciant & produnt: qui etiā ob id ἐμφάντορες & ἐμφαντορινοὶ dicuntur. Vide comment. Bud.
 ὑποφνητικόν. propheticum.
 ὑποφθαλμια. ας. ἦ. genæ.

ὑποφθάρω. ορος. δ. subditus.
 ὑποφθάνω. μ. ἀνῶ. p̄uenio. ἀντι τῷ προφθάνω. Atticè, actiuū, accusatio iungitur. quære φθάνω.
 ὑποφθίζω. subdo, interloquor, immurmuro.
 ὑποφονέω. μ. ἴσω. π. κω. murmuro, submissa uoce loquor, acclamo.
 ὑποφόνος. ε. τὸ. pœna, πρόσμιμος.
 ὑποφώρα. ἰα. profunda & subducta ulcera, ulcera quæ dehiscunt.
 ὑποφώρα. obiectio, sublatio.
 ὑπόφορος. ε. δ. tributarius.
 ὑποφύομαι. μ. ἴσομαι. π. ἴσομαι. orior, subnascor. deponens absolutum.
 Υ Π Ο Χ.
 ὑποχα. submissè.
 ὑποχάω. candeo.
 ὑποχάλιος. ε. δ. subpratus, fictitius: hinc illud pro uerbale in homines sub prætextu uirtutū uitia occultantes, ὑποχάλιον χρυσόν. hoc est subaratum aurum.
 ὑποχάροπος. ε. δ. sublucidus.
 ὑποχάσσω. suspicor.
 ὑποχέριος. ε. δ. subditus, mancipium, obnoxius, subiectus, conductus, adductus.
 ὑποχέσθαι. suffusio oculorū laborare.
 ὑποχῆ. ἦ. ἦ. genus retis.
 ὑποχίτων. quod subter tunicam est, id est, subucula.
 ὑπόχλωρος. subultridus.
 ὑποχόματῶς. ῥ. suffusiones humorum, qui inter corneam & crystallinam concresecetes uisum impediunt. Scribit quoq; ὑποχόματῶς.
 ὑποχόδρια. ῥ. præcordia.
 ὑπόχος. ε. δ. subditus.
 ὑπόχρεος. ω. δ. debitor, ὑπόχρεος ἔσται à Demosth. dicit ἢ ὑπέγγος, ὑποκειμένη, quæ mutui aut pacti præ facta est, & satisfato obnoxia. Ex quo fit ut ὑπόχρεος ἀνὴρ dicitur non tantum obærat, sed etiā obnoxius, & beneficij debitor, & qui ad obsequiū obstrictus est. ὑπόχρεω χρέματῶ, uel κτήματῶ, & κατὰ χρεω, κατὰ χρεατῶ & ὑπέγγος, Latini appellant bona prædia & obærata, sponsione & fideiussione affecta.
 ὑπόχρηω. μ. ἴσω. π. κω. lino, pingo.
 ὑπόχρω. subpallidus.
 ὑποχρύματῶ. ῥ. ὑποχρύματῶ.
 ὑπόχρυσος. suffusio oculorū, morbus, ὑπόχρωμα.
 ὑπόχρυσος. ε. subturbidus.
 ὑποχρυσός. οἱ. uasa quibus oleū lychno ad-

Tt ij fundunt.

fundunt, item chytopodes. Suid.
 Ψοχωρήματα. ἄ. excrementa, proluuiis: fels-
 lae uocantur à Plin. libro 27. hoc est excre-
 menta, ubi fortè mendum est, quoniã uer-
 bum sella pro excrementis accipi, præterq̃
 à recentioribus, nusquam reperies.
 Ψοχωρέω. μ. ἴσω. π. ἡσ. cedo. neutrum, dati
 uo iungitur, cum genitiuo.
 Ψοχωρήσις. ἡ. discessio.
 Υ Π Ο Υ. Υ Π Τ. Υ Π Η.
 Ψοδψαμμος. ἡ. subarenosus.
 Ψοψία. ἄ. ἡ. suspēctio, suspitio.
 Ψοψιθυρίω. μ. ἴσω. π. ἡσ. suffuro.
 Ψοψιός. ἡ. ἡ. suspēctus, sursum uidens.
 Ψοψόφω. concrepo.
 Ψηλαίωμα. ἡ.
 Ψηλαίω. μ. ἴσω. π. ἡσ. ἀντὶ τοῦ ψηλαίωματι ἐξυ-
 ψηλαίω δμοίως, hoc est, supinè delicateq̃ me
 habeo & ignauiter, resupinus sum, supi-
 nus negligentiusq̃ agito. Herodia. ἀδής
 ψηλαίω, ubi Politian. sic: Talia dicentem
 Marcum ita animus defecit, ut statim con-
 ticesceret, ac langore nimio, supinus in le-
 ctulum relaberetur. ἐξυψηλαίω tamē actiue
 ponitur apud Lucian. cum accusatiuo.
 Ψηλας. supinè.
 Ψηλασμός. morbus stomachi est.
 Ψηλος. ἡ. ἡ. supinus. Accipitur pro socorde &
 deside ἢ ἀπραγμία.
 Ψηλωτός. supinè, remissius.
 Ψωδόλορον. τὸ. ὑποκείμενον ὑπὸ δόλορι μῶν τὸ κω,
 id est, quod in uisuras festantes obstructum
 est pignoratitio conuento.
 Ψωλοδμηός. lubricus.
 Ψωμοσίαι. sunt dilationes quæ iureiurando
 postulantur & impetrantur, hoc est ἔνορμοι
 ἀναβολαί. dilationes propter fonticum mor-
 bum, aut aliã legitimã causam impetratæ.
 Ψωπία. fuggillata, fuggillatio, propriè luitis
 di humores circa oculos ex confusione.
 Ψωπιάω. μ. ἴσω. π. ἡσ. diligenter obseruo,
 fuggillo, custodio. Paul. prima Corin. ix.
 ὑπωπιάω με τὸ δόμα καὶ δευτερον. Vide an-
 notationes Erasmi.
 Ψωπορον. ἡ. liuor. Aristoteles Rhetoric. ὑπὸ
 πικρὸν ἐρυθρόν ἐστιν ἀλλὰ τὸ πολὺ σφοδρὰ, Vle-
 cus rubeum quiddã est, imò ualde rubeū.
 Ψωπία. coram.
 Ψωπία. ἡ. pars sub oculis, id est sinus.
 Ψωχρως. suppalidus.
 Ψωρρα. propriè latus mōtis qua parte ascē-
 ditur. Erasmus radicem montis uertit. di-

uiditur enim mōs in parteis treis, in τριμῶ.
 quod pedem, siue radicem montis signifi-
 cat, in ὑπόρραμα & ἀκρόραμα, quod tacus
 men, siue fastigium montis est.
 Ψωροφίος. ἡ. ἡ. domesticus, ὑπόρραμος.
 Τὸ Υ μετρετὸ Π.
 Υ π λ α. ἄ. ἡ. regio Aulidi finitima.
 Ψρῆς. ἡ. ἡ. uentilabrum.
 Ψρωός. ἡ. ἡ. sporta.
 Ψρορ. ἡ. τὸ. examen.
 Ψρῆξ. aduerb. pro ἡδῆρην, ἢ ἀναμίξ.
 Ψρῆρ. ἡ. ἡ. lotor.
 Ψρρα. ἡ. uafa fistilia quibus recondūtur sal-
 samenta, duas anfas habentia. Suid.
 Τὸ Υ μετρετὸ Σ.
 Υ π σ. ὑός. ἡ. sus, aper, nomen piscis.
 Υ σ μ ο δ α φ ῖ ς. ἡ. ἡ. tinctus colore her-
 bæ hygini, quem putant simile coccineo.
 Ψσμηός. τὸ. τὸ. ostrum, herbæ genus.
 Ψσμη. ἡ. ἡ. illuc ingrediōr.
 Ψσμηρος. ἡ. ἡ. ἔμπηδης.
 Ψσῆσαι. humectari pluuiã, ἔραχῆσαι ἀπὸ ὑπὸ.
 Ψσμηάω. parum commodè, parumq̃ salu-
 briter ualeo.
 Ψσλός. ἡ. ἡ. uelamentum, commotio.
 Ψσρῆξ. funis uel flagellum ex fetis porcorū.
 Ψσρα. obsoniolum & lignum quo ascenditur
 ignis. ὑψάριον ἢ ξύλον, ἢ ἔπιταται πῦρ.
 Ψσρθη. succerda, hoc est excrementum suis.
 Ψσρμη. ἡ. ἡ. pugna, quãdo pugna hostium
 & insultus sustinetur.
 Ψσρμηξ. ἡ. ἡ. carceres, hoc est meta instar
 dijs cursorum, & laquei genus. palus, peri-
 ca, clauus ligneus, annulus corneus, dis-
 missio, remissio.
 Ψσραμα. pertica, palus.
 Ψσραπω. muliebre pudendum.
 Ψσρς. ἡ. ἡ. uenabulum.
 Ψσραπον. ἡ. τὸ. ἡ. ἡ. hypsopum herba.
 Ψσρατιον. tandem.
 Ψσρατον. ultimum, aduerb. Lucian. ἡμῶν μὲν
 οὖν τὸ ὑσρατον προσηπόντων ἀλλήλους, ἡμῶν μὲν.
 Sic Liuius: Tunc errabundi domos suas,
 ultimum illas uisuri peruagantur. Sic ὑσρα-
 τον προσηπόντων. Vltimum uale iubeo. Vi-
 de comment. Budæi.
 Ψσρατ. ἡ. ἡ. extremus.
 Ψσρατρ. extremo.
 Ψσρατρ. ἡ. ἡ. uulua, uterus.
 Ψσρατρ. ἡ. ἡ. secundæ mulierum.
 Ψσρατρ. ἡ. ἡ. subauditur ἡμῶν, postfidie.
 Ψσρεόμα. μ. ἴσω. π. ἡσ. egeo. deponens,
 genitiuo

genitiuo iungitur.
 Ψρεῖω. μ. ἴσω. π. ἡσ. careo, tardus uenio. neu-
 trum absolutum.
 Ψρεμμα. ἡ. ἡ. posteritas, defectus.
 Ψρεμῶσαντῶ. ἡ. ἡ. celiātes.
 Ψρεμσις. ἡ. ἡ. penuria.
 Ψρερῶ. μ. ἴσω. uenio post tempus, intempe-
 stiuè facio.
 Ψρερῶς ἡ. ἡ. eruditi intelligunt ab utes-
 ro suffocatas.
 Ψρερῶς. ἡ. ἡ. uulua ceus, uuluarus.
 Ψρερῶβλια. ἡ. ἡ. pcentitã, mutatio sententiæ.
 Ψρερῶνῆς. ἡ. ἡ. postgeniti & agnati.
 Ψρερῶνῆς. τὸ. nouissimè & postremò natū.
 Ψρερῶ. post, nouissimè, tandem, deniq̃, de-
 inde, siue posterius, deinceps, postea, post-
 hac, habet interdum post se genitiuum. ἡ.
 ὑσρερῶ, posterii.
 Ψρερῶ τῆσμαι τὸν πλοῦτον τοῖς λόγοις, postha
 Ψρερῶ χροῦμα τοῖσμαι, postea. (beo.
 Ψρερῶ προτῆσμαι, figura quū quid narratur or-
 dine conuerso, præposteratio.
 Ψρερῶ. sequens, secundus. Thucyd. ἀρετῆ ἢ
 δευτῶ ὑσρερῶ, uirtute nulli secundus.
 Ψρερῶ. ἡ. ἡ. hystrix, erinacei species.
 Ψρερῶδης. flagella ex fetis suillis, quibus cæ-
 debantur ferui.
 Ψρῶδης, nepos, ἔγγονος.
 Τὸ Υ μετρετὸ Φ.
 Υ φ' ἀντὶ πρῶτα ποιήσασθαι. in potestate
 suam redigere, subiugare.
 Υ φα. τὸ ὑφ' αρα.
 Υ φαιμος. ἡ. ἡ. sanguineus.
 Υ φανέμου. ἡ.
 Υ φανω. μ. ἴσω. π. ἡσ. texo, carmino quo uti-
 tur Plinius. neutrum, accus. iungitur.
 Υ φαρῶ. μ. ἴσω. π. ἡσ. surripio, suffuro, sub-
 traho. act. accusatiuo iungitur.
 Υ φαρῶσις. ἡ. ἡ. diminutio, priuatio, subduz
 Υ φαλα. ἡ. quæ sunt sub aqua. (ctio.
 Υ φανός. ἡ. ἡ. saxum sub mari latens, miser.
 Apud Lucianū accipitur adiectiue sub un-
 dis latens.
 Υ φαιμος. ἡ. ἡ. arenosus.
 Υ φαντῶς. ἡ. ἡ. textor.
 Υ φαντιός. ἡ. ἡ. textorius, uillosus.
 Υ φαντός. ἡ. ἡ. textus.
 Υ φαντρία. ἡ. ἡ. textrix.
 Υ φαρῶ. surripio.
 Υ φασμα. ἡ. ἡ. textura, pannus, tela.
 Υ φάση. μ. ἴσω. π. ἡσ. subincendo. actiuum,
 accusatiuo iungitur.

Υ φ ε.
 Υ φ ε δ ρ ε ῦ ω. subiectus sum, suppositus.
 Υ φ ε μ ῖ ν η φ ω ῖ ἡ. submissa uox, inferior.
 Υ φ ε ἴ μ η ρ ἔ δ ε ῖ ν ῖ. concessi nemini.
 Υ φ ε ἴ ν α ἡ τ ῆ ς δ ῆ ρ ῆ ς. abstinere ira.
 Υ φ ε ἴ μ ῖ ν ο ς. submissè, incuruatè, cessim, remissè,
 parcè, ἐν δ ο δ ο μ ῖ ν ο ς, καθεμῖν ο ς, ἡμῶν μῖ ν ο ς,
 συνηχωρημῖν ο ς, ὑπεσαμῖν ο ς.
 Υ φ ε ἴ σ ο σ α μ. subijciant.
 Υ φ ε ἴ τ ο ρ. ἡ. τὸ. lebes.
 Υ φ ε ἴ λ ω. subtraho, supplanto.
 Υ φ ε ἴ λ ὀ μ η ρ ο ς. furripiciens.
 Υ φ ε ἴ ρ. ἡ. ἡ. subunio, hypphen, accētus est,
 id est uirgula ab ultima litera primæ dictis
 onis ad primam sequētis subducta, ut θεο ς
 λό γ ο ς.
 Υ φ ε ρ π ῶ ω. μ. ἴσω. π. ἡσ. ἢ.
 Υ φ ε ρ π ῶ. μ. ἴρ ψ ω. π. ἡ ρ φ α. subserpo, subrepro.
 neutrum absolutum.
 Υ φ ε ρ σ ῖ ς. ἡ. ἡ. diminutio, remissio contentio-
 nis. Vnde καθ' ἑαυτῶν. huiusmodi enim est
 præuicatoris affectus, ut se submittere
 uelit aduersario.
 Υ φ ε ρ σ ῖ ς. ἡ. ἡ. impedimentum.
 Υ φ ε ρ σ ῖ ς. quod in rerum naturam cadit.
 Υ φ ε ρ σ ῖ ς. qui domi agit, sub tecto uersans.
 Υ φ ε ρ σ ῖ ς. ἡ. ἡ. subfistens.
 Υ φ η. ἡ. ἡ. contextus.
 Υ φ η ἴ ο ρ μ α. μ. ἴσω. π. ἡσ. narro, expono,
 sub alio expono, duco, præbeo, prouoco,
 id est προσηγορῶμα. Est etiam hortor, suadeo.
 & dicto, auctor sum, deponens, accusatis
 uo iungitur.
 Υ φ η ἴ σ ῖ ς. ἡ. ἡ. enarratio.
 Υ φ η ἴ σ ῖ ς. ἡ. ἡ. interpret, dux, propheta.
 Υ φ η ἴ σ ῖ ς. subdimidium. Capella lib. vi.
 Υ φ η ἴ σ ῖ ς. μ. ἴσω. π. ἡσ. fungor officio auris-
 gæ, neutrum absolutum.
 Υ φ η ἴ σ ῖ ς. ἡ. ἡ. minister, auriga.
 Υ φ η ἴ σ ῖ ς. ἡ. ἡ. submissurus.
 Υ φ η ἴ σ ῖ ς. condescendo in contentiones, incli-
 pio contendere. Item remitto, cedo, & des-
 cedo de eo quod tueri possim si uelim. sem-
 per cum genitiuo. Υ φ η ἴ σ ῖ ς τῶν θῆμαι τῶν
 ἑαυτῶν, decedere de iure suo. Bud. in Pand.
 Υ φ η ἴ σ ῖ ς. μ. ἴσω. π. ἡσ. subfideo, succedo, submitto,
 neutrum absolutum.
 Υ φ η ἴ σ ῖ ς. μ. ἴσω. π. ἡσ. suppono, submitto, rez-
 mitto, actiuum, accus. iungitur.
 Υ φ η ἴ σ ῖ ς. summittit. p quo Dores ὑφ' ἑαυτῶν dicūt.
 Υ φ η ἴ σ ῖ ς. subfideo, fideo, pessum eo. Estus
 Tt iij beo,

φενός. nos. ἴ. derisor, mendax, erro, deceptor, impostor, fuci artifex. φενόλης. penula, uestis Romana. φένω. τὸ φενεῖν.

Φ Ε Ρ. Φ Ε Υ. Φ Ε Ψ.

φίρσπις. ἰδός. ἴ. bellicosus, scutifer. φερωνίς. ἴος. ἴ. ἴ. lucidus. φέρβω. μ. ἴρψω. π. ἴερφα. pascō, foueo. actiuum accusatiuo iungitur. φέρει. dic, age, hortandi aduerb. φέρει δι. age iam, agedum, cedo. φέρυγνος. ου. ἴ. testis precio uel fide dignus, potens promittere, firmus, certus. φέρειναος. ου. ἴ. laborum patiens. φέρειμος. υ. ἴ. cochlea, domiporta. φέρειπος. υ. laborum tolerans. φέρεισθίος. υ. ἴ. uiam ferens mortalibus, id est frugifer, uitæ fecunditate præditus. φέρειστρος. υ. ἴ. melior, potentior. φέρειτρον. υ. τ. ἴ. phetrum, id est, capulus quo mortui efferuntur.

φερειφάηα. ης. ἴ. ἴ. φερειφάηα. ας. ἴ. Proserpina. φέρειος. ου. ἴ. optimus, φερεινός. ἴ. dos.

φέρωμαι. feror, lucror. Est etiam raptor & auferor impetu. φέρειναι etiam dicuntur que in manibus hominū uersantur, ut liber edictus. Ἀνυχῶς φέρωμαι παρ' αὐτοῖς, res mihi in felicitate procedunt apud ipsos. Thucyd. εὐ φέρω μιν ἐν στρατιῶν, cui res militaris & imperatoris munus recte cedebat. φέρειναι χάριν, beneficium accipere uel præmium. Sic φέρειναι δίδξω παρὰ τῶ βασιλῆ. & φέρειναι τὸ ἄθλον, ἀντὶ τῶ ἀρεῖναι, hoc est, ferre & mereri. φέρειναι μισθόν eodem modo dicitur: quod etiam ἀποφέρειναι dicitur. Cicero pro hoc auferre dicere solet. Dicitur etiam φέρω uoce actiua. Ἐλατῶν φέρωμαι, posterior res fero, cedo, ut ἔλατῶν ἔχων, est uinci & superari in ludo uel alia re. καλῶς φέρειναι, dicitur is qui cum bene agitur. Et ἄμανον & χεῖρόν φέρειναι eodem modo dicuntur. φέρειναι etiam est uergere, tendere, sicut suū actiuum.

φερρόμβρος. υ. uelox, citus. Plutarch. in Mus. φερρόπολος. epitheton fortunæ apud Pindarū. φερσεφόνιος. ης. ἴ. Proserpina, quod ἀφενον, hoc est, diuitias afferat. φέρτατος. υ. ἴ. optimus. φέρτερος. υ. ἴ. melior, potentior. φέρτος. ου. ἴ. tolerabilis.

φέρω. μ. ὀίω. π. ἰνίνοχα. fero, ἀναφέρω, βασάνω. Et tolero, ὑπομείνω. Item pendo, penso. In de φόρος tributum. φέρω ἢ ἄγω, populi & deripere. Quod Liuius etiam dixit: Ut ferri agi res suas uiderunt. φέρω etiam auferre est. φέρω & διαφέρω ψήφον, ferre suffragium & sententiam, & decernere. Dicitur & ψήφον τίθειναι, & γνώμην θέειν. Quin est & ferre, id est, tendere & pertinere, φέρω διὰ γλώσσης sic dicitur ut ἔχων & ἄγω, hoc est, hominem uerbis celebrare, in ore semper habere. φέρω διὰ μνήμης, memisisse, nō obliuisci. φέρω χάριν, est conferre beneficium & gratificari, χαρίζομαι, obsequor. Dicimus etiam φέρω μισθόν sicut φέρειναι. μήνα φέρω Plato pro magni referre dixit, hoc est, πολλὸν διαφέρω. φέρω etiam patria dicitur, unde τῶ ἐνέμουσα patriam uocant. φέρω interdu pars est orationis ornatus magis causa quam significationis posita. Lucian. σιωπῶν ἀντὶ φιλοσοφίᾳ φέρω ἀπικτόληνας, te ipsum cum ipsa philosophia uenum dedisti, uel magis ad uerbum, te ipsum addidisti iuisti cum ipsa philosophia. Sic Sall. Bonorum premia ereptū eunt, pro eripiunt. Et rursus: Fuere tamen ciues qui se se remp̄ publicam obstinatis animis perditū irent. aoristus primus ἦνεκα. actiuum, accusatiuo iungitur.

φέρωμαι ὀνομαζομένη παρὰ ῥωμαίοις ἢ μεταφράσει τῶν ἐς τῶ ἰνὰ ἀναγνώστην, οἱ μὲν ἀυθόφορον οἱ δὲ φηλοσέφανον. οἱ δὲ φησεφόννη. Dionys. libro tertio.

φερώνυμον. υ. τὸ. cognomen. φερώνυμος. uerum habens nomen, ἀλθεῖναι τῶ ὀνόματι.

φευγῆ. ἴ. ἴ. præceptum. φεύ. heu. idem ferē quod ἴ, sed genitiuo iungitur. Xenoph. φεύ τῶ ἀνδρός, de homine loquēs indigna nece perempto. Vide Budæū in Commen. φεύ τῶ λόγον, Papæ quid ego audio.

φουγῆ. ἴ. ἴ. fuga. φούω. μ. φουξοῦμαι. π. φουξω. aoristus secundus ἔφουγον. fugio, exulo. φεύω τῶ πατρίδα, exulare patria. καὶ φεύω τῶ πόλιν dicitur, qui exulat suā ciuitate. Vnde ἢ τῶν φουγόντων ἀπόδοδος, reuocatio exulum, uel reditus in patriam. φεύω etiam dicitur ἴ ἀπολογισμῶς, qui causam dicit, qui reus est & postulatus. ut φεύω φόνος, & φεύω ἢ βρεως dicitur. Et φεύω δίκην ἢ ἐγκλημα ὑπὸ

τινος, qui actione aliqua in iudiciū tractus est, contra quem lege agitur. φεύοντες ὅτι φόνος, qui ob cædem exilio se multarunt. φεύω δουλείας, qui status cōtrouersiam patitur. φεύω ἀνδροφονίας, homicidij reus. φεύω interdu non significat actione cōueniri, sed crimen timere & uitare. Bud. φευγίον. fugiendum. φευγτός. ἴ. ἴ. uitabilis. φεψάλυξ. υιος. ἢ φέλεος. ου. ἴ. scintilla.

Τὸ Φ μετ' ἑ Η.

Φηγίνος. ου. τὸ. phagineus. φήγινος. ου. ἴ. phaginus. φήγιον. υ. τὸ. mons iuxta oceanum. φηγός. ου. phagus, quasi φαγός, ἀπὸ τῶ φαγεῖν, comedere, quia olim homines fructibus arboreis uictitabant. φήγω. ἴ. ἴ. comedo. φηγώδης. εος. ἴ. strigosus, qui sit male habitus. φήγυξ. ficus agrestis nondum matura. φηλίτης. υ. ἴ. deceptor, fur. φήλος. υ. ἴ. impostor, ἴ. ἀπατηλός.

φηλῶ. decipio. actiuum, accusatiuo iungitur. φηλωμα. ατω. τὸ. fraus, impostura, deceptio. φήμη. ης. ἴ. fama, rumor, responsum deorum. φημί. μ. φήσω. Et φημῶ, dico, aio, animaduertō, existimo, fateor, cenfeo, affari, iubeo, denuncio. Inde φημί ἐγώ, pro sic afo, sanē inquam, ita cenfeo, certē, sanē, profectō: responso est ad interrogantem. οὐ φάμενος negans. φημῶ interdu pro inquam ponitur, ut ἔφημ. Videtur aliquando poni ἄρδον ἢ παρελθον. Xenoph. ὅτι σε φῶναι δρω ὅταν μὴ ἄτον ἄψῃ. ἐς οὐδὲν τῶ χεῖρα ἀποψόμενος. Hic φῶναι aut abundat, aut ἀντὶ τῶ ἔφημ ponitur, ut Latine dicere, pro dicere cepit. Porro φημί cum de præterito dicitur, præterito iungitur: cū de futuro, futuro quoque redditur. Vide Commen. Bud. φημί δ λόγος, ut dici solet. actiuū, actō iungitur.

φημίζω. μ. ἴσω. uel ἴξω. π. ἴσω. uulgo, uaticinor, actiuum, accusatiuo iungitur.

φημισμός. ἢ φημῆ. φημομαι. μ. ἴσομαι. π. ἴσωμαι. obmutesco. deponens absolutum.

φημῶ. μ. ὄσω. π. ὄσω. obturo, neutrum, accusatiuo iungitur.

φημῶς. ὄος. ἴ. fama, rumor.

φηρ. aiebat, pro ἔφημ.

φηνα. ostendere, dicere, δειξά.

φηνη. ης. ἴ. fulca, ossifraga.

φήρ. ηρός. ἴ. fera, gigas, centaurus. φήδα. pro φήσ, aut ἔφηδα. φήτρι. ης. ἴ. cognatio, συγγένεια.

Τὸ Φ μετ' ἑ Θ.

Φοαίμν. præuenirem. φθάνω. μ. φθάνω. π. ἴφθαινα. aliquando significat ἵσταλαμβάνω ἢ παρακολουθῶ, hoc est, assequor quod efficere contendo, & aliud præterea quod non satis uno uerbo exprimi potest. Demosthen. οὐ γὰρ ἔφθι δ οὐδὲ ποσ τῶ ἐπιθυσίαμ ἡμῶν ποιησάμενος τὸ κτήρ τῶ ἄγνισ τὸν τρέπον ἢ ἡμῶς ἀκινεῖται, ἢ ἐθῆς ἐνδείξεται ὅτι τὰ οὐδὲν ποροῦσιν ἔαυτῶ ἔχων ἐνόμειν, Neque enim facere potuit Theoz pompus cum litem nobis Hagnix hereditatis intendit eo modo quo uos à me audistis, quin cupiditatem suā proderet, quippe qui nihil ad se pertinentia ablatum sperauerit. Isocrat. οἱ δὲ οὐκ ἔφθισαν πωθὸν τὸν πωθῆ τῶ λητήριον πόλεμον, ἢ πάντων τῶν ἄλλων ἀμελιουσάντων, ἢ νομ ἀμυνόντων. At isti simul ac audierunt, omnibus alijs curis posthabitis, suppetias uenerūt. Lucian. οὐκ ἄν φθάνοις ἐσιδὼν ἡμῶς, non effugies, quin conuiuio excipias nos. φθάνω etiam peruenio significat. Est etiam occupo & anteuerto, anticipo. Item propero & festino apud Herodianū. Apud eundem Politianus quodam loco declino uertit. φθάσω etiam dicitur & προφθάσω quod præterijit. Ἐφθην ποιήσας etiam ἀντὶ τῶ ἐποίησα dicitur. Vide Commen. Bud. aoristus secundus ἔφθην. accusatiuo iungitur.

φθαρτιγός. τὰ. uenena, letalia. φθαρτιγός. ἴ. ἴ. corruptius, exitiosus. φθαρτός. ἴ. ἴ. corruptibilis. φθάς. ἴ. Vulcanus apud Memphisicos.

Φ Θ Η.

φθέρω. ἀντὶ τῶ φθέρω. loquere, nam Iones dissoluant ὃ in εο.

φθέρωμαι. μ. ἴξομαι. π. ἴφθωμαι. loquor, sono. deponens, accusatiuo iungit. Non esse hominis adferunt quidam, sed idem quod pipire apud Latinos, id esse Grecis φθέρωμαι.

φθέρω. ατω. τὸ. uox.

φθεῖρ. εός. ἴ. pedunculus, piscis omnium pinguis simus.

φθεῖρες. οἱ. fructus pinuum.

φθερίσις. morbus pedicularis. ἀπὸ τῶ φθεῖρ, quos & pedos & pediculos uocamus.

φθερίσομαι. μ. ἴσομαι. π. ἴσωμαι. quaero pedunculos. deponens absolutum.

φθεροδύερα. τὰ. quæ aptiora sunt ad pediculus procreandos. φθερονομίδης. ε. ἰ. pediculus scaten. φθεροποιός. pediculos producens. φθερομοια. Latine uno uerbo reddi nō potest. Demosth. ἀλλὰ δαυοί τινές εἰσι τὸ ἀνδρῆς ἄβις υἱοί. φθειρεσθαι πρὸς τοὺς πλουσίους. quidam eo ingenio præditi sunt. ut cupidè suam opem diuitibus uenditent. Inde φθειροῦ. pro i in malam rem. φθειρω. μ. ερῶ. π. ἑφθερα. corrumpo. actiuū. a accusatiuo iungitur. φθῆ. præuenit.

Φ Θ Ι. Φ Θ Ο.

φθιμυρός. ε. ἰ. deficiens. moriens. defunctus. φθίνα. ας. ἡ. rubigo. φθινάς. ἀβός. ἡ. morbus. tabidus. letalis. φθιμυρός. ἰdem quod φθιμυρός. φθινοπωρινός. ἰ. ἰ. autumnalis. φθινοπωρός. ου. ἰ. autumnus. φθισυδέσιμα. ἡ. φθισυθω. corrumpo. collabor. φθίω. μ. φθίσω. π. ικα. deficio. corrumpo. facio deficere. actiuū. accusatiuo iungitur. φθινώδης. tabificus. φθίνωρ. mensis dicebatur à uicesima die usq̄ ad trigessimam. φθισίνωρ. ορος. ἰ. hominibus pestifer. & exitiόσιμος. ἰ. ἰ. tabificus. φθισίμβροτος. ου. ἰ. homicida. hominum corruptor. φθίσος. ἡ. corruptio. diminutio. tabes. macies. morbus consumptiuus. phthisis. φθιτός. ἰ. ἰ. mortalis. corruptioni obnoxius. φθόγγη. ἡ. ἡ. uox. sonus. φθόγγος. ου. ἰ. sonus. φθόβη. ἡ. ἡ. tabes. phthisis. φθόος. placentæ genus. & est accusatiuus casus numeri pluralis pro φθοιδας. φθονέδω. inuidia flagrare & inuidiosum esse. inuidiam habeo dixit Cicero. φθονερός. ου. ἰ. inuidus. φθονέω. μ. ἰ. ἰ. inuido. Construitur cū genitiuo & datiuo. Dicitur & φθονῶ σοι πᾶς το. ægrè fero. hoc tibi succenseo. nec libenti animo concedo. cōcedere grauor. nego. Sic Vergilius: Quæ tandem Aufoniæ Teucros considerare terra Inuidia est? id est. cur negas? Cicero: Licet uerum inquirere sine inuidia. οὐ φθονήσω Græci dicunt. καὶ φθόνος οὐδέεις. pro eo quod est. non tibi ne-

gabo quod postulas. libens prestabo. non grauabor. actiuum. datiuo iungitur. φθονθείς. εντω. ἰ. fraudatus. φθόνος. ου. ἰ. inuidus. indignatio. οὐδεις φθίζεις. nulla inuidia est etiam dicunt Latini. non negabo tibi. Vide φθονῶ. φθόρα. ἰ. ἰ. corruptio. inicitus. pictura imperfecta. incestus. exitium. strages. contagio. Accipitur pro stupro. φθόρας. οί. uitiatōres uirginum. φθοριμώος. ε. ἰ. corruptus. φθόριος. ε. τ. ἰ. ueneficium. φθόρια. τὰ. medicamenta quibus medici utuntur abigendis infantibus in utero enectis. Vel potius medicamenta. quibus scetus in utero necatur & abiguntur. Dicuntur etiam ἑβόρια. φθορονομός. ἰ. domestica pernitias. φθοροποιός. ἰ. ἰ. tabificus. φθόρος. uilis. futilis. fragilis. φθίσω. μ. ἰ. ἰ. π. υκα. spuo.

Τὸ Φ μετ' ἰ.

Φ Ι Α Η. ἡ. phiala. φιαρόρ. crudus. acerbus. purus. φιάρα. τὰ. fragmina. φίσαλις. genus fici. uide Suidam. φήγορ. τὸ. promontorium. ἀμρωτήγορ. φθίτια. τὰ. cōuiuia sunt siue cœnationes Laedæmonijs. quæ Cretensibus ἀνδρία dicuntur. φιλάσθεος. ου. ἰ. amator probitatis. φιλάρωνος. ου. ἰ. cupidus legendi. φιλὰδελφία. urbs Asiæ & Aegypti. φιλὰδελφία. ας. ἡ. fraternitas. amor fratris. φιλὰδελφος. ε. ἰ. amans fratrem. φιλὰθνήσος. ε. ἰ. amator & studiosus Atheñ. faciens nomini Atheniensis. φιλὰθλος. ἰ. ἰ. φιλόπονος. φιλώματος. sanguinarius. Epitheton Martis Libanio. φιλώμων. crudelis. cruentus. qui sanguinem amat. φιλώτιος. ε. ἰ. querulus. contentiosus. obiurgandi cupidus. φιλὰκράμωνος. οί. cupidi audiendi. τὸς φιλὰκράμοσι. φιλὰδνήθεια. amor & studium ueritatis. φιλὰδνήθης. εος. ἰ. ueri amator. φιλὰδλληλία. amor mutuus. φιλὰδλληλοί. οί. mutuò amore iuncti. φιλὰναλοτής. ἰ. ἰ. consumptor. prodigus. dispendiosus. sumptuosus. opponitur τῷ φῶδωλῶ apud Platonem.

φιλαυδία.

φιλαυδία. amor mariti. φιλαυδρος. ε. ἰ. ἡ. amans uirū. mulier quæ uiri amore tenetur dicitur φιλαυδρος γυνή. Apud Platonem etiā φιλαυδρος γυνή & μοιχεύτρια dicitur uirosa & impudica. φιλαυδρωπενμα. liberale facinus & benignitatis plenum. benignè datum. φιλαυδρωπένωμα. humanus sum. in comitatè benignitatemq̄ compositus sum. φιλαυδρωπία. ας. ἡ. humanitas. id est amor erga homines: benignitas. liberalitas erga homines. cui contraria est μισανθρωπία. φιλαυδρωπός. ε. ἰ. ἡ. humanus. id est homines amans. benignus. φιλαπεχθημόνος. odiose. inimice. φιλαπεχθημόμων. ουος. ἰ. ἡ. qui odiosum se alijs reddit. inimicus. φιλαργυρία. ας. ἡ. auaritia. φιλάργυρος. ε. ἰ. auarus. φιλάρχαιος. antiquarius. φιλαρχία. ας. ἡ. ambitiosa affectatio principatus. ambitio. φιλάτεχνος. ε. ἰ. solers. φιλατόριος. τὸ. uelutius perfcus. φιλαύρα. ἰ. κατὰ τὸ ἀτοπα. inutilia. intempetstia. mala. φιλαυτία. ας. ἡ. amor sui ipsius. Est autem duplex. ἡ μὲν. ἐπαυνομένη. ἡ δὲ. ψευδομένη. φιλαυτος. ε. ἰ. amans seipsum. nimium de se meritis.

Φ Ι Α Ε.

φιλέμλημωρ. libenter accusans. delator. quæduplato: qui etiam συκασθς dicitur. φιλέμωμιος. qui laudibus delectatur. φιλέεμερ. diligebat. φιλέθιος. ε. qui ludo delectatur. φιλαθίμων. cognitionis & scientiæ cupidus. quasi φιλεπισήμων. hominis epithetò apud Strabonem. φιλελευθερος. ε. ἰ. amator libertatis. φιλέλληρ. ἡ. ἡ. amicus Græcorum. φιλεόντωρ. ἀντὶ τῷ φιλείπωσαρ. φιλέοργωρ. qui dies festos amat. φιλεπεικία. æqui boniq̄ studium. φιλεπιμητής. ἰ. ἰ. amator reprehensionum. id est pronus ad reprehendum alios. φιλερασέμ. amicos colere. amafiorum cupidum esse. ἡ φιλόπαδία εἶναι. φιλερασθς. amafiorum uel amicomum cultor & amator. πωιδερασθς. tamin bonā quam malam partem. φιλερεθμ. labores appetere.

φιλεργία. ας. ἡ. uoluntaria tractatio operum. operæ studium. φιλεργος. ε. ἰ. operosus. φιλέρημος. ε. ἰ. amicus solitudinis. φήερις. ἰδος. ἰ. contentiosus. φιλεταργία. ας. ἡ. studium amicorum. φιλέταρος. ε. ἰ. amans amicos. φιλενπιτιόρ. τὸ. quod gaudet optatiuo. φιλεποία. ας. ἡ. beneficentia. φιλέπιος. ioci acrisus amator. scurra. φιλοπαύμων. φιλέω. μ. ἰ. ἰ. π. ικα. amo. osculo. cōsueco. soleo. Tacit. ut sermè amat posterior adu latio. amat pro solet. Ponitur etiam imperfonaliter. Plutarch. ὅς δὲ φιλεῖ πρὸς τῷ πρᾶγμα τῷ πηλιουότωρ λόγῳ ἔχει ἀνθρώπους. ut solitū est homines de huiusmodi rebus loz qui. actiuū. accus. iungitur. Huius composita omnia actiue efferuntur. præter φιλος τῆ μου. ἡ φιλοφροσύνη.

Φ Ι Α Η.

φίλη. ἡ. ἡ. amicitia. amica. φίλη μεφάλη. blandientis est. quasi tu dicas. dilectissime. amantissime. φιλιόμ. delectari. φιλιός. homo uoluptuarius. uoluptatis contentator. φιλιόδια. ας. ἡ. uoluptas. uitium hominis uoluptati seruiens. φιληθόνος. ἰ. ἰ. uoluptuosus. libidinosus. φιληθῶ. uoluptate afficiō. φιληυσία. ας. ἡ. libens affectatio. φιληυός. ε. ἰ. libenter audiens. studiosus. attentus. discendi cupidus. disciplinarum studiosus. φιληυσθς. contentiosus. cōtrouersias amāθς. φιλοδιδμος. φιλημα. ατος. τὸ. osculum. suauium. φιλημι. amo apud Iones. pro φιλέω. φιληετμος. ε. ἰ. amator rei nauticæ. φιλησία. ας. ἡ. furtum. φιληθης. ου. ἰ. amator. φιληθης. ε. ἰ. fur. deceptor. φιλητιός. ἰ. ἰ. amator. φιλητιος. ε. τὸ. fortuna. φιλητός. ἰ. ἰ. amabilis. φιλητορος. ἰ. ἰ. amator. Olim fortiorib' atq̄ splēdidioribus amatores imitatoresq̄ uirtutum. & adolescentiū bonæ indolis permittabantur. ut laudati. & donati. facilius ad res magnas. & magno uiro dignas se accingerent. qui præcipue Cretensium fuit.

mos, quibus non fuisse amatos iuuenes igitur nominiofus erat: ex quibus amatē φιλία dicitur dixere, amatum uerò φιλοφιλία. Alexand. Neapolit. lib. ij. cap. xxv.

Φ Ι Α Ι.

φιλία. ας. η̄. amicitia. φιλιάζω. μ. ἄσω. π. αμζ. in eo amicitiam. φιλιατρῶν. rei medicæ studiofus sum, uel medicamentorum usu gaudeo. φιλιῶς. ῥ. δ. amicis, ca, cum. φιλιῶς. amicē. φιλίος. κ. δ. amicabile, deus amicitia. φιλιόω. μ. ἄσω. π. αμζ. concilio, amicum red do. act. accusatiuo iungitur. φιλιππεος. κ. δ. Philippeus, nummi genus. φιλιππίσιος. κ. δ. Philippiensis. φιλιππος. κ. δ. η̄. bellicosus. φιλιππίστως. κ. δ. equorum studiosissimus. φιλισορῶν. cognoscendarum rerum cupidus sum, inquirendi studio flagro, historiae studio, sum cupidus narrandi. φιλιτιον. uide φιλίτιον. φιλίω. ονος. δ. amicior. φιλοβολέω. μ. ἄσω. π. αμζ. de fronde scio, frondeis amitto.

Φ Ι Α Δ.

φιλοβαρβάρως. barbarus, ofor elegantia. φιλοβασιλείας. κ. δ. studiosus in regem. φιλοβελῶς. qui rebus iocosis gaudet. φιλογεννώμων. κ. δ. probitatis summū studiū. φιλογεωργεῖν. amare agriculturam, libenter arare. φιλογεωργος. κ. δ. amator agricultura. φιλογεωμμεσῶν. οὐντων. οί. dicitur à Plutarcho homo cupidus literarum. φιλογυμνασία. de ijs dicitur, qui libenter exercentur. φιλογυμνασῶν. libenter me exerceo, cupidus sum exercitationis. φιλογύννας. mulierofus, φιλογύννης. φιλογύννας. mulierofitas, φιλογύννης. mulierofus, uxorius. Dicitur etiam φιλογύννης ad differentiam τῷ φιλόπαιδος ἢ φιλερασῶν. φιλοδάκρυος. libenter lacrymans. φιλοδειπνισῆς. ῥ. δ. celebrans conuiuium. φιλοδύσποτος. qui natura feruus est, & sibi imperare nequit. φιλοδημοσιός. ῥ. δ. popularis. φιλοδημοσῶν. familiarissimus. φιλοφιλῆν. litigia amare. φιλόδιμος. amator controersia, homo con-

trouerfus. ut Cicero gentem Siculam natura controersam dicit & acutam, hoc est omnia ad controersiam uocantem. φιλοδοξία. amor gloria, ambitio. φιλοδοξος. amator gloria, ambitiosus. φιλοδοξῶν. gloria feruus, gloria cupidus sum. Cicero ad Atticum: Nam omnes συμφιλοδοξοῦσιν gloriae meae. φιλοδοξῶς. gloria, liberaliter, ambitiosē. φιλοδουλος. κ. δ. amans feruitutis. φιλοδωρεία. donū, siue largitio animi promptitudinem retinens, ex beneuolentia profectum munus: ἡμεῖς προθυμίας δωρεά. φιλοζωία. η̄. amor uitae. φιλοζωος. κ. δ. uitae cupidus. Et animatium cupidus. φιλόζωα δένδρα Theophrasti uocat, quae uiuaci tenore perdurant, quae non facile enecantur. φιλοζωῶ. idē quod φιλοψυχῶ, hoc est uitae parco, & mortem metuo. φιλοθεάμων. ονος. δ. spectandi cupidus, spectaculorum amans, contemplationem studiosus. φιλοθεία. εὐσεβεία. φιλόθεος. κ. δ. pius, εὐσεβής. φιλοθέωρος. κ. δ. speculationi deditus. φιλοθύτης. δ. θεοσιδαιμων Aristophani, sacrificijs intentus. φιλοίμαος. κ. δ. studiosus necessariorum, familiarium. φιλοειρήμονες. οί. misericordes. φιλοειρησος. κ. δ. facilis ad lugendum. φιλοεινος. κ. δ. amicus uini, uinosus. φιλοεισος. ορος. δ. cupidus disciplinae, aut ueritatis. φιλοειφος. libidinosus, appetens coitus. φιλόκωνος. idem qui ἄψιμος, nouitatis cupidus, δ. ταχέως κενορευόμενος, δ. ἐμμετὰ βλαπτον. φιλοκλήω. μ. ἄσω. π. αμζ. sum studiosus bonarum rerum, sum studiosus elegantiae & pulchritudinis & honestatis, colo honestatem. neutrum absolutum. Iungitur interdum accusatiuo, & est elegantiam addo & ascisco, uel comminifcor. φιλοκλήϊα. ας. η̄. honesti amor. φιλοκλήϊα etiam Socrati obiecta, quasi παιδεραστία. φιλόκλος. κ. δ. elegans, egregius, quo excelsatur ad meliora. Gregor. φιλόκλον uocat pauonem caudam suam expandentem. φιλοκλέως. comptē, mundē, καθαρόως. φιλόκλειος. ον. δ. uanus, ματαιολόγος, ut φιλόκλειον εἶμα.

φιλοκέρτομος. mordax, cauillator, & mordax irrisor. φιλοκέρδεια. cupiditas lucri. φιλοκιδής. ἔος. δ. η̄. officiosus in amicitia. φιλοκινδυνος, & κινδυνούδυνος. qui quodlibet periculum intrepidē adit, δ. ἐπιβουλόδυνος, differt ab eo qui μεγακινδυνος dicitur. φιλοκνήμειος. οί. qui armis gaudent. φιλοκνήμειος. communitatis amans. φιλοκουλᾶς. ακος. δ. qui gaudet assentationibus. φιλοκομπος. κ. δ. iactator. φιλοκοσμία. ας. η̄. moderatio, modestia, pudicitia, ornatus, ordo. φιλοκρίων. acurate & libenter aestimo, & libes aliena aestimo, & de his iudicium facio. φιλοκτιανος. κ. δ. auarus. φιλοκτεανώτατος. auidissimus lucri, auarus. φιλοκτημων. auarus, cupidus pecuniae, quae stuosus. φιλοκτισῆς. κ. δ. libenter aedificans. ἔλουκτινος. κ. δ. studiosus uenationis. φιλοκωδωμων. ονος. δ. η̄. dicax. Φ Ι Α Δ Λ. Φ Ι Α Ο Μ. φιλολογεῖν. disputare de literis. φιλολόγος. sermōis uel studij amator, loquax. φιλολοιδόρος. procax, conuicij gaudens. φιλόλοουτος. κ. δ. lauandi cupidus. φιλόλοουτρω. libet lauare, uel praecupidus sum lauandi, hoc est balnei. φιλόλοποι. οί. moerori & tristitia dediti. φιλομαθής. τῷ. docilitas. φιλομαθής. ἔος. δ. η̄. discendi cupidus, studiosus. φιλομαθία. ας. η̄. amor discendi. φιλομαθῶν. τῷ. φιλοσοφῶν, ἢ σπαρδαίω, ἢ φιλοπονώ. φιλομαχῶν. cupidē pugno, pugnam appeto, cui opponitur φυγομαχῶν. Est etiam incaute & feruidē praellor. φιλομαθῆς. τῷ. rufus studium. φιλομαθῆς. ἔος. δ. η̄. amans rufum, Veneris epithetum. haec dictio metri causa geminat μ apud poetās. φιλομαεραξ. ακος. δ. adolescentulorū amator. φιλομαεφότητος. κ. δ. delator acerrimus. φιλόμηρος. qui Homeri studiosus est. φιλομίσσως. κ. δ. ἡ. φιλόμισσως. οδῖος, inimicus. φιλομισσως. οδῖος. φιλομουσία. amor musarum, musica. φιλόμουσος. κ. δ. amicus musarū, musicus. φιλομυθεῖν. libenter fabulari, fabularum studiosus esse. φιλόμυθος. fabularum studiosus, fabulosus.

φιλομωμος. reprehensor, cauillator Platoni. Φ Ι Α Ο Ν. Λ Ο Ξ. Λ Ο Π. φιλομωμῶ. μ. ἄσω. π. αμζ. contendo, rixor, aemulor. neut. absolutum. φιλομωμία. ας. η̄. contentio, pertinacia. φιλόμωμος. κ. δ. η̄. contentiosus, rixosus. φιλομωμῆς. κ. δ. amans uictoriae. φιλομωμία. ας. η̄. hospitalitas. φιλόμωμος. κ. δ. hospitalis, amans peregrinorū. φιλομωμῶν. ονος. amator iocorū uel ludorū. φιλόμωμος. puerorū amator, inhonestē dicitur. φιλοπαράβολος. κ. δ. ala criter se offerens in pericula. φιλόπατρις. studiosus patriae. φιλοπαθείς. qui luxu indulget. φιλόπευδος. curiosus, discendi cupidus. φιλοπευσῆν. sciscitandi cupidus esse, τῷ ἡδέως ἐρατῶν καὶ συνθέμετων τῷ μανθάνειν. φιλοπευσία. ας. η̄. φιλομαθία. φιλοπλάτων. qui Platoni studiosus est. φιλοπλουτία. ας. η̄. auaritia. φιλόπλουτος. κ. δ. auarus, nimis diuitiarū studiosus. φιλοπονώ. nimio studio diuitijs inhio. φιλοποιέω. facio amicum. φιλοποιός. ῥ. δ. φιλεργός. φιλοπολέμος. κ. δ. bellicosus. φιλοπολίτης. κ. δ. amator patriae. φιλοπονώ. diligenter, & cum labore quippiam confector & prosequor, cum accusatiuo. φιλοπονῶ τούτο τῷ συγγραμμά, elaboro & lucubro. καὶ τῷ φιλοπονομένω, elaboratum, elucubratum. φιλοπόνος. κ. δ. nequam. φιλοπονία. ας. η̄. labor uoluntarius, amor laboris, industria. φιλόπονος. ον. δ. amicus laboris, industrius, diligens. φιλοπότος. κ. δ. potator. φιλοπραγματίστου. κ. τῷ. diligentius. φιλοπραμοσύν. cupiditas negotiorū facessendorum. φιλοπραμῶν. δ. φιλόδινος, & qui libenter alijs negocia facessit, curiosus. φιλοπροσέω. amo primatum gerere. φιλόπροπος. κ. δ. primariorum partium amabiliosus. φιλόπρωτος. qui mente pauper est. Et qui pauperum subleuator est. Φ Ι Α Ο Ρ. Φ Ι Α Ο Σ. φιλορητορ. rhetoricæ studiosus. φιλορητωμων. saltator.

φιλος. v. b. amicus, adiectivum & substantivum est. φιλοσαρμὸς. v. b. voluptuarius. φιλοσομῶμων. δ. φιλοσομῶτης. φιλοσομῶτης. dicerijs iaculandis gaudere. φιλοσομῶτης. δ. φιλοσομῶτορος, δ. χλωσασινός, ἡ τὸς θασινός, & facetus. φιλοσόφημα. τὸ σκεῖμα, τὸ φρόνησιμα, τὸ μάθημα. φιλοσοφία. philosophia. Apud Isocratem saepe ἀντι τῆς φιλοσοφίας. φιλοσοφῶ. τὸ σπουδάζω, ἢ φιλοπονώ, studeo & commentor, ut ὡς τῶς ποιητῶς ἐφιδόσκει σαμ. Et iungitur interdum accusatio, φιλοσοφῶ τούτου τὸν λόγον, aestimare & inquirere, in eorum commentari. Est etiam occupatum esse, & circa aliquid intentum, quasi munere suo fungentem, indagare, excogitare, & tractare aliquid, explicare. Est etiam τὸ ἡρτερέω. Et magno studio contendere. φιλοσοφῶμαι πᾶσι, sicut ἰατρῶν πᾶσι, proprijs philosophis frequens apud Græcos locutio. φιλοσοφῶντες. dicuntur athletæ, qui palmæ cupidit studiose & acriter certant. Dicitur & de quocunque certamine contententibus. φιλοσοφῶντες. dicuntur ij, qui magno amore erga liberos suos afficiuntur, uel liberorum quærendorum studio tenentur. Dicitur etiā de proleptia erga parenteis. φιλοσοφῶντες. α. δ. indulgentia, magnus amor parentum in filios, & contrariio. Dicitur etiam de amore simili parentum amori. φιλοσοφῶντες. v. b. amicus, beneuolus, necessarius, indulgens, amans, pius erga liberos, liberorum amans. Dicitur etiam de proleptia erga parenteis. Et transsumitur etiam ad alios propinquos. Sic Cice. Nihil potest sum dicere ἡμεῖς, nihil φιλοσοφῶντες, quod dixit de genere suo. φιλοσοφῶντες. beneuolē, indulgenter. φιλοσοφῶντες. militum amans, dux. φιλοσοφῶντες. v. b. leuis, mutabilis. φιλοσοφῶντες. v. b. pugna, conuiciorum cupidus, φιλοσοφῶντες, μάχης. φιλοσοφῶντες. ε. δ. h. comis, affabilis. φιλοσοφῶντες. in curando corpore nimium occupatum esse, in cute curanda plus æquo operari. φιλοσοφῶντες. v. b. sui corporis studiosus, tamen ἀντι τῆς φιλοσοφίας utitur Plato.

φιλοσοφῶντες. Athenæo est qui falsamentorum avidus est, quasi falsamentarius. φιλοσοφῶντες. amans liberorum, indulgēs liberis. φιλοσοφῶντες. iactantia, κατὰ σκευή. φιλοσοφῶντες. uarietas artificij & præstantia, φιλοσοφῶντες. dicuntur qui officijs student, & artibus atq; artificijs excolendis. φιλοσοφῶντες. solertius. φιλοσοφῶντες. οἱ. φιλοσοφῶντες. de arte differo. φιλοσοφῶντες. ἡ. amicitia. φιλοσοφῶντες. α. δ. epulatio, potatio, inuitatio ad potandum. φιλοσοφῶντες. res Venereæ. φιλοσοφῶντες. v. b. amor. φιλοσοφῶντες. ἡ. ἡσέομαι. τ. ἡσέομαι. τὸ ἐπιδοσφιλῆος, τὸ διαφιλοτιμούμαι, cōtendo, & magno studio conor quippiā efficere, annitor. Et μεγαλοφροσύνη καὶ σεμνύομαι. Lucian, φιλοτιμούμαι οἱ τῆς μεγαλοδοξίας, exultantes gaudentes, & elati munificētia, & in ea sibi placentes. Est etiam τὸ λαμπρύνομαι, munificē & benignē in cōmune facio, & prolixē largior, largiter honoro. Item τὸ φιλοτιμῶμαι ἢ ἀγνώσκωμαι, certo, cupio superare, depon. φιλοτιμῶμαι. μ. ἡσέο. τ. ἡσέο. glorior. neutrum absolutum, φιλοτιμῶμαι. α. δ. gloria, magnificentia, liberalitas, cōtinentia, ambitio, æmula uirtus, æmulation, & contentio animi ad certamē excitati, & contentiosa simulas, liuida q; æmulation. Et apud Demosthenem, erogatio publicē facta, quæ etiā ἐπιδοσις dicitur, ut deo natiuū & congiarium, quæ λαμπρῶς ἐπιδοσις ας & μεγαλοφροσύνης dicunt ab Herodiano. φιλοτιμῶμαι. v. b. honorificentia, studium liberalitatis. φιλοτιμῶμαι. δ. ambitiosus, liberalis, ampliter honorans, splendidus. φιλοτιμῶμαι. liberaliter, superbē, magnanimiter, enixē, ambitiosē. φιλοτιμῶμαι, ἀντι τῆς φιλοτιμῶμαι, æmulor. φιλοτιμῶμαι ἡσέομαι. propinatio poculo. φιλοτιμῶμαι. qui uehemēter est affectus in alijs qua re. Vide comment. Bud. φιλοτιμῶμαι. Athenæo est qui belliarum appetens est. φιλοτιμῶμαι. concilior.

φιλοτιμῶμαι. v. b. inuidia. φιλοτιμῶμαι. v. b. nimium studiosus in amicis.

φιλοτιμῶμαι. ambire, prehensare, honorem petere. φιλοτιμῶμαι. μ. ἡσέομαι. τ. ἡσέομαι. festiue & humane suscipio. deponens, accusatio iungitur. φιλοτιμῶμαι. humanissimē. φιλοτιμῶμαι. α. δ. amicitie maximē cultor. φιλοτιμῶμαι. μ. ἡσέο. τ. ἡσέο. idem quod φιλοτιμῶμαι. φιλοτιμῶμαι. benignē, comiter. φιλοτιμῶμαι. ἡ. amicitia, affabilitas, beneuolentia, hilaritas, comitas, benignitas. φιλοτιμῶμαι. amicitia. (tas, Φ Ι Α Ο Χ. Φ Ι Α Ο Υ. φιλοτιμῶμαι. α. δ. auaritia. φιλοτιμῶμαι. α. δ. auarus. φιλοτιμῶμαι. α. δ. auaritia. φιλοτιμῶμαι. α. δ. studiosus honorū hominū. φιλοτιμῶμαι. α. δ. studium habendi auri. φιλοτιμῶμαι. auri cupidus. φιλοτιμῶμαι. μ. ἡσέο. π. ἡσέο. libet in loco uersor. neutrum absolutum. φιλοτιμῶμαι. amans mendacium, δ τὸ ψεῦδος φιλοτιμῶμαι. φιλοτιμῶμαι. reprehensor, cauillator. φιλοτιμῶμαι. μ. ἡσέο. τ. ἡσέο. capio uitam. Vitæ turpiter & ignauē parco, & uitæ retinendæ nimium cupidus sum, per metū stationem meam desero. neutrum absolutum. φιλοτιμῶμαι. α. δ. cupiditas uitæ, lucis cupiditas, ut inquit Quintilianus. φιλοτιμῶμαι. α. δ. cupidus uitæ. Φ Ι Α Τ. Φ Ι Α Υ. φιλοτιμῶμαι. oculi, liberi, & res quæ nobis charissimæ sunt. φιλοτιμῶμαι. amicissimus. φιλοτιμῶμαι. v. b. amor, res ad amorē inducens, uis amoris, amatorium poculum, & amoris illecebræ, quibus amorem hominū conciliamus. Vulgò gratia dicit, hoc est corporis habitus, gestus, dignitas, aut uenustas, ita oculis hominum grata, ut solo sui aspectu inire gratiā ab omnibus, aut quæ plurimis possit. Item cauitas quæ inest in superiori labio, φιλοτιμῶμαι. τὸ. aquam diligo. φιλοτιμῶμαι. v. b. uia. φιλοτιμῶμαι. quod φιλοτιμῶμαι in accusatio facit, aquæ amās, aquaticus, aquæ deditus. φιλοτιμῶμαι. α. δ. clemens, morigerus. φιλοτιμῶμαι. α. δ. somni amicus. φιλοτιμῶμαι. α. δ. in suscipiendis amicis omni

officio deditus. φιλοτιμῶμαι. α. δ. philyra, planta, Latine tilia, ex cuius cortice funes contextuntur. φιλοτιμῶμαι. v. b. infirmus, debilis, ἀδυνάτος. φιλοτιμῶμαι. v. b. odorifer, leuis. φιλοτιμῶμαι. οἱ. cantus studiosi. φιλοτιμῶμαι. α. δ. amicissimus. φιλοτιμῶμαι. α. δ. καὶ φιλοτιμῶμαι. nexus, præclusio angusta, clausura mellebrium locorū, quod fit in illorum ostio ex præcedente exulceratione, aut durata illic inflammatione. Secundum Celsum lib. viij. fit si planē ita contexta est, ut nudari non possit. φιλοτιμῶμαι. necto, obturo, suffoco, occludo. φιλοτιμῶμαι. uirtū illud, quando glans ita contexta est, ut nudari non possit, φιλοτιμῶμαι. οἱ. osifragus, e genere aquilarum. φιλοτιμῶμαι. α. δ. fiscus, æranium publicum. φιλοτιμῶμαι. gigno. φιλοτιμῶμαι. οἱ. v. b. uanus, facilis. φιλοτιμῶμαι. v. b. planta, germen. φιλοτιμῶμαι. α. δ. idem. Τὸ Φ μετ' ἡ τὸ Λ. Φ Λαδία. μ. ἡσέο. frango, comminuo. φιλοτιμῶμαι. μ. ἡσέο. garrus, ineptio. φιλοτιμῶμαι. οἱ. v. b. factus. φιλοτιμῶμαι. α. δ. collisilis. φιλοτιμῶμαι. μ. ἡσέο. τ. ἡσέο. uilipendo, actiuum, accusatio iungitur. φιλοτιμῶμαι. α. δ. uilis, φαύλος. φιλοτιμῶμαι. malē. φιλοτιμῶμαι. μ. ἡσέο. τ. ἡσέο. frango, cōtundo, mando. act. accusatio iungitur. φιλοτιμῶμαι. βρῦω. φιλοτιμῶμαι. ἡ. uena. φιλοτιμῶμαι. v. b. uenula. φιλοτιμῶμαι. uenam secare. φιλοτιμῶμαι. α. δ. uenarum incisio. φιλοτιμῶμαι. v. b. phlebotomum, scalpellū quo uena secatur. φιλοτιμῶμαι. ε. δ. uenulentus. φιλοτιμῶμαι. μ. ἡσέο. ineptē garrus. φιλοτιμῶμαι. α. δ. stolidus, ineptus. φιλοτιμῶμαι. comburo, act. accusatio iungitur, & ultra paratation nihil habet. φιλοτιμῶμαι. α. δ. pituita, flamma, cōbustio. idem φιλοτιμῶμαι. φιλοτιμῶμαι. μ. ἡσέο. tumeo, quod in morbo dicitur languere, inflamo. neut. absolutum. φιλοτιμῶμαι. α. δ. inflatus. φιλοτιμῶμαι. α. δ. inflammation, pustula.

φλεγματοειδής. εντω. δ. και φλεγματοειδής. εος. δ. η. pituitosus. φλεγμονή. ης. η. langor, inflammatio. φλεγμός. τ. δ. sanguis. φλεγμία. Phlegyæ populus Thessaliæ impius & contumeliosus. φλεγμός. ε. δ. aquila. φλεγμοτός. ου. δ. iniuriosus, damnosus. φήζω. μ. ξω. π. εχα. comburo, ardeo, inflamo, illustro, manifestum facio. actiuū, accusatiuo iungitur. φλεύω. fecundus sum: hinc & Bacchum ueteres Phleconem cognominant, author est Helianus. φλέψ. βός. η. uena. φληναφάω. μ. άσω. π. ακα. nugor, stultè loquor. neutrum absolutum. φληνάφος. ε. δ. nugax. φληναφος. ε. δ. nugæ. φλιά. ες. η. limen. φλιθόνος. αι. rugæ uestium, sinus. φλιθός. ε. δ. fertilis. φλιπταίνα. ulcus est in cornea oculi tunica. φλιθός βλάσταις. murmur ponti.

Φ Λ Ο. Φ Λ Υ.

φλογίος. flammeus, lucidus. φλογίω. μ. ίσω. π. ιηα. inflamo, actiuū, accusatiuo iungitur. φλόγιος. ε. δ. flammeus. φλογισός. τ. δ. ardens, splendidus. φλογμός. τ. δ. incendium, fulgur. φλογώθης. εος. δ. η. flammeus. φλοιά. ες. η. Proserpina apud Lacones. φλοισούμυρος. ε. δ. inflammatus. φλοισός. ε. δ. è tegete factus. φλοισοραγία. esse cortice rimoso. φλοισοραγία. εος. δ. η. qui est cortice rimoso ac dirupto. φλοισός. ου. δ. cortex. φλοισός. ε. δ. sonitus, spuma. φλοισώθης. εος. δ. uanus, corticeus. φλόμος. ε. δ. herba qua pro ellychnijs utuntur, uerbascum. φλονιδής. αι. squammæ. φλόξ. γός. η. flamma. φλόξ. ακος. δ. temulentus, ridiculus. φλοσάω. μ. ήσω. π. ηκα. nugor. neutrum absolūtū. Petrus: λόγος ποιητοίς φλοσάω ημάς, uerbis malis garrrens in nos. φλοσάα. ες. η. nugæ, petulantia. φλοσάρος. ε. δ. nugator. φλοσάωθης. εος. δ. η. nugax.

φλύκταινα. ης. η. φλυκτίς. φλυκτανώσθαι. pustulas erumpere. φλυκτίς. ίδος. η. tumor, qui subito fit nimium laborantibus quæ non sint afflatus, pustula, bulla, sicut quæ fit per ignem. φλύω. bullio. idem φλύζω.

Τὸ Φ μετὰ τὸ Ο.

Φοβέμαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. timeo, deprens, accusatiuo iungitur. Dicimus etiam φοβέσθαι περι τινος. φοβερός. τ. δ. terribilis, formidabilis. φοβερότης. ητω. η. timor. φοβία. μ. ήσω. π. ηκα. terrefacio, terrorem incutio, minitor. act. accusatiuo iungitur. φοβί. ης. η. capillus, coma. φοβητινός. ου. δ. pauidus. φοβητρον. ε. τδ. terror. φοβός. ε. δ. fuga, timor. φοιβάω. μ. άσω. π. ακα. lauo, purgo, infanio, diuino. act. accusatiuo iungitur. φοιβάς. άδος. η. Phœbas Bacchi sacerdos. φοιβασίμη. ης. η. uates, deo plena. φοιβέω. μ. ήσω. π. ηκα. purgo. actiuū, accusatiuo iungitur. φοιβή. ης. η. aqua, & omne purum. φοιβητεύω. μ. εύσω. π. ενηα. oracula do. φοιβητρία. τας. η. lotrix. φοιβοβασίμη. ης. η. Phœbo dicata. φοιβονομήσθαι. puritatem consequi. φοιβός. ε. δ. lucidus, purus, confectus, quasi φθίος, à φθός & θίος, id est lux uitæ. φοινηας. ηεντω. δ. φοινητός, πυρρόθός, cruentus. φοινημός. τ. δ. rubedo. φοινήω. μ. ίξω. π. ιχα. rubefacio, actiuū, accusatiuo iungitur. φοινηάμ. rubere colore phœniceo. φοινηελίτης. ε. δ. fallax, fucatus. φοινηεος. ε. δ. phœniceus, puniceus, ruber. φοινηές. τδ. purpureum. φοινηκόν. πόλεμον. bellum punicum. φοινηίς. ίδος. η. purpura, pannus lineus, ruber, supraueltis. φοινηολόφος. ε. δ. habens cristam rubram. φοινηοπάρεος. ε. δ. rubro colore pictus. φοινηοπαρόφος. ου. δ. qui habet tegmen puniceum. φοινηοπήερος. ε. δ. Phœnicopteris auis. φοινηορυσχος. ε. δ. qui est rostro rutilo. φοινηός. ου. δ. ruber, qui natura est sanguinaria, truculentus. Et τδ φοινηόν, procliuitas ad cædem. φοινηονργοί. οι. rutiliæ.

φοινηώ.

φοινηώ. μ. ίξω. π. ιχα. rubefacio, actiuū, accusatiuo iungitur. φοινηών. ώνος. δ. palmetum. φοινίξ. ηος. δ. Phœnix auis, palma arbor, color ruber. tam ramus palmæ quàm ipsa palma. φοινιος. ου. δ. ruber, sunestus, cruentus. φοινίος quidam legunt. φοινισα. ης. η. Phœnissâ. φοινισω. μ. ίξω. π. ιχα. cruento, rubefacio, rubore suffundō, purpuro, intingo sanguine. actiuū, accusatiuo iungitur. φοίτα. iba, ueniebat. φοιταλός. ε. δ. impetuofus. φοιτάω. μ. ήσω. π. ηκα. uado, ad præceptorem eo, discō, frequento ludum literariū. Apud Sophoclem φοιτάντα pro μανόμενον. neutrum absolutum. φοίτης. ε. δ. præco, qui huc & illuc discurrat. φοιτητής. τ. δ. discipulus. φοιτία. ες. η. iter, profectio. φοίτων. ε. δ. infania, furor.

Φ Ο Λ. Φ Ο Ν.

φοιδωτός. τ. δ. squamatus. φοιλίς. ίδος. η. squama piscis uel anguis. φοιλος. τ. δ. strabo. Sic uocāt cui obliqua sit oculorum acies, abiunctia q̄ à naturali uenustate. Sunt qui eo nomine intelligant miserabilem quandam deridiculum q̄, ut qui τὰ φάσι έλεος ές έαυτόν, id est, in se omnium conuertit oculos. Vocatur etiam βλεπιδάμων. φοιάω. μ. άσω. π. ακα. mortem appeto, uel infero. neutrum absolutum. φοιεύς. έος. δ. homicida, necator. φοιεύω. μ. εύσω. π. ενηα. interficio. Apud Herodianum pro damno capite. actiuū, accusatiuo iungitur. φοιέω. μ. ήσω. π. ηκα. idem. actiuū, accusatiuo iungitur. φοινή. ης. η. cædes. φοινηάθινα. capitales sententiæ. φοινηός. τ. δ. mortifer, in cædem procliuis, truculentus, natura sanguinaria. φοινηότατος. paratissimus ad occidendū, cædis audissimus. φοίνιος. ε. δ. cruentus. φοίνος. ε. δ. cædes, homicidium. φοινοι άκουστοι. homicidia fortuita. φοινοι εν προνοιας. consulta homicidia. φοινοκτονία. μ. ήσω. π. ηκα. interficio. actiuū, actiō iungitur.

φοξός. τ. δ. habens acutū caput, ut pyramis, fastigiato uertice. Φ Ο Ρ. φορά. ες. η. latio, gestatio, allatio, abundantia, fertilitas, copia, casus temerarius, impetus, iactus, metus, onus, cumulatio, ætatem uertit Politianus in Herodia. manubrium instrumentorum. Demosthen. dixit φοράν περιδοτών ηθωροδοτών συνίθη γονίωσθαι, quasi έπετηγαν. Significat etiam έρανον. Item colationem. Et φοράν φέρειν, est penitare. Est etiam una quatuor motionum, Aristot. in prim. de anima. έέρων φοράς, Herodia. pro cœli fluxibus posuit, Politian. pestilentias uertit. φοράδες. αι. equæ. φοράθην. impetuofe, portanter. φοραλόχος. ε. δ. exactor. φορβία. ες. η. capistrum quo os frenatur, περισόμενον. φορβάς. άδος. η. armentum, pecus. φορβασία. ηαπίστριον. φορβεία. ες. η. ligula in fistula, fibula, capistrum. φορβή. ης. η. pabulum. φορεαφόρος. ε. δ. lecticarius. φορεθρον. ε. τδ. merces uecturæ, τδ νομιστρον. φορεθρον. ε. τδ. ferculum, lectica, sella, cubile, uehiculum. φορέσκω. fero. φορέύς. έος. δ. baiulus. φορέω. μ. έσω. π. ενα. fero uestem uel ornatū. actiuū, accusatiuo iungitur. φορηδόν. sarcinæ in modum, aceruatim. φορημα. απω. τδ. gestamen. φορηνα. gestare. φορητός. τ. δ. tolerabilis. φορητός. μεγαλωος. φορία. ες. η. abundantia. φοριμος. ε. δ. utilis, accommodus. φοριον. merces. φοριός. τ. δ. albus, canus. φοριμύξ. γος. η. cithara. φοριμύω. μ. ίσω. π. ηκα. modulator, canto cithara. φοριμύς. σφυρις. φοριμιστοι. οι. calathifci, sportulæ. φορμοιοιτω. in stœrea dormio. φορμός. φορμού. δ. sporta, cophynus, uas, stœrea, stragulum. φορμοί. crates. φορμοσίμων. ονος. δ. obesus. φορμοφόρος. id est, sportuliger, ita appellatur à quibusdam Prothagoras.

φορολογίωμα. ἢ
φορολογία. μ. ἴσω. π. ἡκα. indico, uel colligo
tributum. actiuum, accusatiuo iungitur. Io
seph. τὸν πῶν χάρων φορολογισσόντας, de re
gione uectigal exacturos.
φορολόγος. ὁ. qui colligit uectigal ac tributum
exigit.
φόρος. σ. ὁ. tributum, uectigal, emolumentū.
φόρος. ὅ. ὁ. uentus prosper.
φορτία. τὰ. farræ, panes.
φορτίω. μ. ἴσω. π. ἡκα. onero. actiuum, accusa
tuo iungitur.
φορτικός. ὅ. ὁ. onerosus, odiosus, teter, illepi
dus, molestus, importunus, improbus, gra
φορτικός. importunē. (uis.
φορτίον. ου. τὸ. onus.
φορτίον. ἴδω. ἡ. nauis oneraria.
φόρος. ὁ. onus.
φορύνω. μ. ὕξω. π. ἡκα. fœdo, confundo. actiuū
accusatiuo iungitur.
φορτός. ὅ. ὁ. fasciculus, storea, congeries, col
ποσθά. uituli marini. (luuiο.
φούσιος. σ. ὁ. ὄξυκέφαλος.
φόςος. φόςος. τὸ.

Φραγγίλιον. ου. τὸ. flagellum. Ioh. ij. καὶ
ποιήσας φραγγίλιον ἐν σχοινίῳ.
φράγμα. αρω. τὸ. sepimentum.
φραγματικός. ad sepiendum idoneus. species
arundinis.
φράγμος. ὅ. ὁ. sepes, obturatio. Sic item uoc
cant ordinem dentium ac seriem quasi ser
pem appelles.
φράγματι. ἢ
φράγματι. sepio, munio.
φράδην. dixit, differuit.
φράδην. ἡ. γνῶσις. item uerbū pro dic, ediffere.
φράδης. ἴδω. ἡ. prudens.
φραδμοσύνη. ἡ. ἡ. scientia, prudentia.
φραδμων. ουος. ὁ. deliberans, considerans, cō
φραδδός. aperte, difertē. (sultor.
φράζομαι. μ. ἀσομαι. π. ασημαι. intelligo, confite
dero, animaduerto, delibero, cōsulo, decer
no, excogito, ἐπινοῶμαι, expendo, deponēs
accusatiuo iungif.
φραζόμενοι. οί. armati.
φράζω. μ. ἀσω. π. αση. dico, considero, differo,
eloquor, expono. actiuū, a cō iungif.
φρακτική. ἡ. ἡ. sepes.
φρασιζω. μ. ἴσω. prudentem reddo.
φράσις. ἴδω. ἡ. locutio, interpretatio, dictio, ge
nus orationis, quicquid ad instructam ora

tionem pertinet. Quintilianus elocutionē
φρασιζέ. ἡ. ἡ. dictator, expofitor. (uertit.
φρασιμός. ὅ. ὁ. eloquens.
φρασιός. ὅ. ὁ. consultatio, intelligentia.
φραστρία. ας. ἡ. cōuenticulum, secta, sodalitas,
tribus, curia, cōubernium. Populus Athe
nienfis diuifus erat in duodecim tribus: rur
sus singularibus in tres φραστρίας.
φραστριάδην. φ. ὁ. fratris consortium habere.
φραστριαδός. ὅ. ὁ. curialis, contubernalis, tribus
nalis, φραστριανὴ ψιφιοφρία.
φραστρίαρχος. ου. præfectus tribus, & princeps
phratræ.
φραστριασός. ὅ. ὁ. qui est ex aliqua tribu.
φραστριάς. οί. curiones.
φράστω. μ. ἀξω. π. αση. obturo, sepio, obftruo,
condenso, stipio, stabilio, munio, cōmunio.
actiuum, actō iungitur.
φράτωρ. ουος. ὁ. contubernalis, tribulis, affinis.
Εἰσάγει εἰς τοὺς φράτωρας τοὺς παίδας, dice
bant de ijs qui liberis profitebantur. De
mosth. ἢ εἰς τοὺς φράτωρας ἀσαχθῆ, nomenq̄
daret phratræ.

φρέαρ. αρω. τὸ. puteus.
φρέατα. profundū putei.
φρέατῶδες. ἴδω. ὁ. ἡ. profundus.
φρεναπατάω. μ. ἴσω. π. ἡκα. seduco, subsanno,
actiuum, accusatiuo iungitur. Paul. ἐαυτῶν
φρεναπατῶ, suum fallit animum.
φρενενίτις. nō phrenitis, nō phrenesis ut pleu
ritis, non pleurefis.
φρένης. ἡ. πηληθυτινῶς, pro diaphragmate sit
ue septo pectorali, præcordia.
φρενήρης. εος. ὁ. ἡ. prudens, cordatus.
φρενήτης. σ. ὁ. seductor, mente captus.
φρενητῆσαι. insanire, furere.
φρενητίζω. teneor phrenesi.
φρενήτις. ἴδω. ἡ. mente capta. Dicitur quoque
mente captus.
φρενοδιδάσκω. ας. ἡ. insaniam, dementia.
φρενοδιδάτης. stultus, βέλταμμένος κατὰ τὰς φρέ
νας, attonitus, mente captus, despiens.
φρενοθερ. ex mente.
φρενολοσπίω. μ. ἴσω. impono præstigijs.
φρενοληπτός. ου. ὁ. ἢ
φρενομορος. ου. ὁ. ἡ. mente captus, furiosus,
insanus.
φρενώω. μ. ἀσω. castigo, ad mentem reduco.
actiuū, accusatiuo iungitur.
φρένωσις. ἴδω. ἡ. castigatio.
φρεορῆτης. ἢ

φρεορῆτης. ὁ. opifex siue fossor puteorum.
Φ Ρ Η. Φ Ρ Ι.
φρήν. ἐνός. ἡ. mens, pars rationalis animæ.
φρήτρα. ας. ἡ. aliqua pars tribus, regula, con
uenticuli, cognatio, familia, tribus, sodalita
φρήτωρ. ουος. ὁ. contribulis. (tas.
φραζέω. μ. ἀση. π. αση. facio procemium. neu
trum absolutum.
φρήαντω. σ. ὁ. horrentis comas.
φρήαν. ἡ. ἡ. horror frigoris.
φρήνδός. ὅ. ὁ. formidabilis.
φρήντος. οὐ. ὁ. horrendus.
φρητωδής. εος. ὁ. ἡ. horridus.
φρημάδης. ἴδω. ἡ. horridus Chrysofomum.
φρημαγμός. ὅ. ὁ. fremitus, sonitus qui emittitur
per nares equorum.
φρημάω. μ. ἀξω. π. αση. fremo. neutr. absol.
φρήξ. ἴδω. ἡ. horror, motus incipiens, unda ma
φρήξωνων. ἡ. ἡ. fetigerorum. (ris.
φρήξω. ὅ. ὁ. fremitus, sonitus qui emittitur
per nares equorum. Vide Suidam.
φρήξω. μ. ἴξω. π. ἡκα. horreo. neutr. accusa
tuo iungitur.

φροίμων. σ. τὸ. procemium.
φρονέω. μ. ἴσω. π. ἡκα. sapio, intelligo, sentio,
cogito, animo concipio, reputo. Capitur
aliquoties pro affectus sum. φρονῶ σοι κα
κῶ, ubi male uolo. τὰ ἐνέεις φρονῶ, cum illo
sentio. Τυραννιδῶ φρονῶ, ad tyrannidē aspi
ρο. Est etiam glorior, exulto, effero animū
& tollo, superbio, animo gestio. Inde μεγας
φρονῶ, neutr. absolutum.
φρόνημα. αρω. τὸ. constantia, prudentia, auda
cia, fastus, grauitas, pertinacia, ἕπασις, uoz
luntas. Terentius sensum dixit:
Illius sensum pulchre calleo.
Ἀπὸ τῶ φρονήματος καθελῶν, de gradu deijcere,
& de statu deijcere, & de gradu uel staz
tu dimouere & deducere, id est, de constan
tia deducere & proposito. φρονήματος ὕψ
ος, sensus grauitas.
φρονηματίας. homo elati spiritus, δ πεφρονημα
τισμένος.
φρονηματίζομαι. magnificē de me sentio, effe
ror, animos tollo, & ut Fabius loquit, maio
res spiritus duco.
φρονηματῶδής. εος. ὁ. ἡ. elatus, superbus, cons
flans. alias φρονημαδής.
φρόνησις. ἴδω. ἡ. prudentia.
φρονήτως. prudenter.
φρόνημος. σ. ὁ. prudens, consultus, ingeniosus.

φρόνις. ἴδω. ἡ. prudentia, intelligentia.
φροντίζω. μ. ἴσω. π. ἡκα. curo, studeo, cogito,
perturbo. neutrum, genitiuo iungitur. Est
etiam συνοδῶ, συνέτηγμα, cōmentor, meditor,
φίλοσοφῶ, contemplor, & cū accusatiuo in
hac significatione construitur.
φροντίς. ἴδω. ἡ. cura, sollicitudo. At φροντίς
apud philosophos est cōmentatio, hoc est,
συνέψις ἢ πραγματεία ἢ θεωρεία ποδὶ τῶν πῶν ἀπὸ
φροντισμα. τὸ σινέμμα, cōmentatio. (εφρ.
φροντιστήριο. ου. τὸ. schola, domus curarum,
monasterium.
φροντιστής. ὁ. σπυδαίος, δ ἐνθυμητός. Aristoph.
interpres φροντισαί (inquit) ἐκαλῶντο οἱ ποδὶ
τῶν Σωκράτη, διὰ τὸ μηδέποτε παθεῖναι τὴν φρον
τίδω.
φροντιστός. ὅ. ὁ. cogitabundus. Theo. φρον
τισμότερα ποδὶ τῶν τροφῶν, solitiora in cibo.
φροῦδην. inaniter, incassum.
φροῦδος. ὅ. ὁ. uanus, cassus.
φρουρά. ἡ. ἡ. custodia, excubia. φρουρῶν φρά
νερ apud Xenoph. pro exercitum decere
nere, aut delectum habere.
φρουραρχία. μ. ἴσω. π. ἡκα. sum princeps custo
dum. neutr. accusatiuo iungitur. Halic.
lib. vi. τῶν πολεμίων φρουρῶν, agrum hostilis
ter custodire. Hinc φρουραρχός.
φρουρέω. μ. ἴσω. π. ἡκα. custodio ciuitatem, excu
cubo. neutr. absolutum.
φρούριον. σ. τὸ. præsidium, propugnaculū, alia
quis locus munitus. τὰ φρούρια, oppida.
φρουρός. ὅ. ὁ. custos, stipitor.
Φ Ρ Υ.
φρύαγμα. αρω. τὸ. fremitus, anhelitus equi cura
rentis, elatio, iactantia.
φρυγματίας. elatus, ferox, insolens, de equo
proprie dicitur. λαμβάνεται δὲ ὅτι τῶν ἀλόγων
ἱπαιρομένων, translatione sumpta ab equoz
rum ferocia.
φρυγανίτης ἵππος, fremens, hinniens equus.
φρυάττομαι. frendeo.
φρυάττω. μ. ἀξω. π. αση. fremo, infurgo, glorior.
neutr. absolutum.
φρυγὰ. ἡ. ἡ. fuga.
φρυγανίτης. uocantur uirgulta cito arefcentia
& igni accommodata.
φρυγανισμός. ὅ. ὁ. sarmentum.
φρυγανίοι. frutices.
φρυγανον. σ. τὸ. sarmentum, lignum aridum,
stipula, uirgultū minus uirens, genus utiq̄
tertiū inter frutices & herbas.
φρυγανώδης. εος. ὁ. ἡ. furculaceus.

Χερσύνωσα γῆ. terra sola, uel malè culta.
Χέρσος. β. ἡ. terra, propriè terra inculta.
Χερσάμβρος. β. δ. incultus & squalens. Plutarchus de educan. lib. γῆρ ἡσζαβάρ ηκχερσας μίνυρ.

Χηλαραός. β. δ. uelox pedibus.
Χηλεύω. μ. εὔσω. π. υωσ. fundo, fluo.
Χέω. μ. ἴσω. π. ησζ. fundo, liquo, liquefacio. actiuum, accusatiuo iungitur.

Χηλυδώνια. ης. ἡ. genus iaspidis, triton ab Hermolao Barb.
Χηλόρ. β. membri genus.
Χηλός. β. δ. arca, loculus.
Χήμαι, hiatus Latinè, ex genere ostreorū sunt.

Χημέια. ας. ἡ. argentī & auri præparatio, ἡ κα τασμενῆ. Suidas.
Χήρ. υνός. δ. anser.
Χηναλώπηξ. ης. δ. uulpanser auis.
Χήνεος. β. δ. anserinus.
Χηνίζω. tibiarum sonum repræsentō, tibia sono. idem χηνίζω.

Χηνοβοσκείον. β. τὸ. locus ubi aluntur anseres.
Χήρ. ηρός. δ. echinus.
Χήρα. ας. ἡ. uidua.
Χηραμός. β. δ. antrum, secessus.
Χηραμίδες. cauernæ.
Χήρατον. β. τὸ. focus.
Χηρεία. ας. ἡ. uiduitas.
Χηρέω. μ. εὔσω. π. υωσ. uiduo, careo, separo, uiduus sum.

Χήρος. β. δ. uiduus.
Χηρέω. μ. ὠσω. π. ωσζ. χηρέω.
Χηρωσάοι. οἱ. qui succedunt in hæreditate uiro uiduo & filijs carenti.
Χητέα. καὶ
Χήτης. δ. καὶ

Χηθμαλοπήται. humiuolæ.
Χηθαμαλός. β. debilis, humilis, cōcauus
Χθαμαλόω. μ. ὠσω. π. ωσζ. complano. actiuū, accusatiuo iungitur.
χθίς. sæpe non heri significat, sed ad tempus refertur non longum, ut nuper, dudum ex

poni possit. In eadem serè significatiōe additur nonnunquā πρῶτη, ut χθίς ἢ πρῶτη.
χθίς. heri dictum est quasi ἰθίς, hoc est pro: χθευός. ociosus, inutilis. (lapsum.
χθίζω. καὶ
χθίζω. heri.
χθίζός. β. δ. hesternus. χθίζός ἔβη, pro heri iuit.
χθόνιος. ου. δ. terrestris. Epitheton interdum Mercurij.
χθονόπλασος. β. δ. è terra fictus.
χθουοσθίς. ἴος. δ. ἡ. terrestris, in terra depressus
χθώρ. ονός. ἡ. terra, solum.

Χιά. ἄς. serpentis domus.
Χιάζω. μ. ἄσω. π. ασζ. aperio, uel chiasmū facio.
Χιασμός. β. δ. chiasmus, figura quando quatuor propositis tertium secundo respōdet, & conuenit quartum primo.
Χιδρα. nouæ spicæ aut legumina.
Χιλέω. αλο. πρῆβο commeatum.
Χιλή. ἡς. ἡ. nutrimentū, materia esculenti.

Χίλια. ἴα. καὶ
Χίλια. ἄ. mille.
Χιλιάρχειο. μ. ἴσω. π. ησζ. duco tribunatum, tribuni officio fungor. neutrum absolutum.
Χιλιάρχεια. ας. ἡ. tribunatus militum.
Χιλιάρχος. β. δ. tribunus militum, præfectus mille uiris.
Χιλιάρχορ. idem.
Χιλιάς. ἄθος. ἡ. numerus mille continens.
Χιλιασός. υός. ἡ. χιλιάς, & numerus mille milites continens.
Χιλίτης. ἴος. δ. ἡ. millenis.
Χίλιοι. οἱ. mille.

Χιλιόςος. β. δ. millesimus. Græci χιλιοσῆν dicunt, ut nos millenarium ἀντι τῆς χιλιοσός. dicimus. Vide Bud.
Χιλόρ. β. τὸ. καὶ
Χιλός. β. δ. pabulum, frumentū, triticum, alia monia, cibus.
Χιλόω. μ. ὠσω. π. ωσζ. pascō. act. accus. iungit.

Χίμαρα. ας. ἡ. Chimera mons Lyciæ, capella.
Χίμαρος. β. δ. hircus.
Χίμαρος. β. ἡ. capra annicula.
Χίμετα. ἴα. perniosis, ulcera ex frigore. Paulus Aegin. ait esse ulcerosus affectus in manuum digitis apcedum hyemali tēpore.
Χιονίθεω. niue conspergere. Laërt. lib. vi. ἀνδριανός κειχιοισμίνος, statuas niue perfusas.

Χιονόβας.
Χιονόβος. υ. ν. niue conspersus.
Χιονόβλος. β. qui ningit aut niuem iactat.
Χιονόχλωρος. β. δ. niueus.
Χιονόω. μ. ὠσω. π. ωσζ. dealbo. actiuum, accusatiuo iungitur.
Χιονόβος. ἴος. δ. ἡ. niuofus.
Χίος. β. ἡ. Chius insula & urbs.
Χίος. ου. chius, adiectiuum.
Χιτόρ. ὄνος. δ. lorica, tunica, amictus, sagulū, uestis uirilī. Vestis est interior: χιμάτιον exterior. Et quod χιτόριον est mulierum, id χιτόρ est uirorum. Id tamen confunditur.
Χιτόριον. β. τὸ. tunicalia.
Χιτωνίσκος. β. δ. camisia, indusium.
Χιτώρ. ὄνος. δ. nix. Apud Lucianum in Satur. est in fœminino genere.

Χίτων. ης. ἡ. læna, paludamentum, uestis crassa, superindumentū hyemale. Cicero tegmē dixit in Tuscul. quæstionib. Est autem summa uestis quæ pro tempore sumitur, ad uentos, pluuiā, frigusq̄ depellendū, quasi dicas penulam. Iuuenalis: Et multo stillaret penula nymbo.
Legē pro uerb. Aestate penulam deteris.
Χιλαμύδιον. β. τὸ. chlamydicula.
Χιλαμύδιον. ας. ἡ. ars faciendi chlamydes.
Χιλαμύς. ὄθος. ἡ. chlamys, genus uestis. Est palium militare.
Χιλαμύς. β. δ. uersicolor.
Χιλαμύδος. β. δ. genus glauci.
Χιλαμύς. ἴθος. ἡ. uestis militaris.
Χιλαμύω. μ. ὠσω. π. ασα. subfanno, ludo, irrisio.
Χιλαμύς. β. δ. irrissio.
Χιλαμύς. ἡ. ludibrium, ludus, fraus, rifus, subfannatio.
Χιλάς. δ. eunuchus, σπάδων, θλαδίας.
Χιλαίνομαι. μ. ἴμαι. tepesco. deponens absol.
Χιλαίω. μ. ἀνώ, π. σμω. tepescio, calfacio. actiuum, accusatiuo iungitur. unde χιλαινα.

Χιλαίνομαι. μ. ἴμαι. tepesco. deponens absol.
Χιλαίω. μ. ἀνώ, π. σμω. tepescio, calfacio. actiuum, accusatiuo iungitur. unde χιλαινα.
Χιλαίνομαι. μ. ἴμαι. tepesco. deponens absol.
Χιλαίω. μ. ἀνώ, π. σμω. tepescio, calfacio. actiuum, accusatiuo iungitur. unde χιλαινα.
Χιλαίνομαι. μ. ἴμαι. tepesco. deponens absol.
Χιλαίω. μ. ἀνώ, π. σμω. tepescio, calfacio. actiuum, accusatiuo iungitur. unde χιλαινα.
Χιλαίνομαι. μ. ἴμαι. tepesco. deponens absol.
Χιλαίω. μ. ἀνώ, π. σμω. tepescio, calfacio. actiuum, accusatiuo iungitur. unde χιλαινα.

Χιλαίνομαι. μ. ἴμαι. tepesco. deponens absol.
Χιλαίω. μ. ἀνώ, π. σμω. tepescio, calfacio. actiuum, accusatiuo iungitur. unde χιλαινα.
Χιλαίνομαι. μ. ἴμαι. tepesco. deponens absol.
Χιλαίω. μ. ἀνώ, π. σμω. tepescio, calfacio. actiuum, accusatiuo iungitur. unde χιλαινα.

Χιλαίνομαι. μ. ἴμαι. tepesco. deponens absol.
Χιλαίω. μ. ἀνώ, π. σμω. tepescio, calfacio. actiuum, accusatiuo iungitur. unde χιλαινα.
Χιλαίνομαι. μ. ἴμαι. tepesco. deponens absol.
Χιλαίω. μ. ἀνώ, π. σμω. tepescio, calfacio. actiuum, accusatiuo iungitur. unde χιλαινα.

Χιλαίνομαι. μ. ἴμαι. tepesco. deponens absol.
Χιλαίω. μ. ἀνώ, π. σμω. tepescio, calfacio. actiuum, accusatiuo iungitur. unde χιλαινα.
Χιλαίνομαι. μ. ἴμαι. tepesco. deponens absol.
Χιλαίω. μ. ἀνώ, π. σμω. tepescio, calfacio. actiuum, accusatiuo iungitur. unde χιλαινα.

Χιλαίνομαι. μ. ἴμαι. tepesco. deponens absol.
Χιλαίω. μ. ἀνώ, π. σμω. tepescio, calfacio. actiuum, accusatiuo iungitur. unde χιλαινα.
Χιλαίνομαι. μ. ἴμαι. tepesco. deponens absol.
Χιλαίω. μ. ἀνώ, π. σμω. tepescio, calfacio. actiuum, accusatiuo iungitur. unde χιλαινα.

Χιλαίνομαι. μ. ἴμαι. tepesco. deponens absol.
Χιλαίω. μ. ἀνώ, π. σμω. tepescio, calfacio. actiuum, accusatiuo iungitur. unde χιλαινα.
Χιλαίνομαι. μ. ἴμαι. tepesco. deponens absol.
Χιλαίω. μ. ἀνώ, π. σμω. tepescio, calfacio. actiuum, accusatiuo iungitur. unde χιλαινα.

Χιλαίνομαι. μ. ἴμαι. tepesco. deponens absol.
Χιλαίω. μ. ἀνώ, π. σμω. tepescio, calfacio. actiuum, accusatiuo iungitur. unde χιλαινα.
Χιλαίνομαι. μ. ἴμαι. tepesco. deponens absol.
Χιλαίω. μ. ἀνώ, π. σμω. tepescio, calfacio. actiuum, accusatiuo iungitur. unde χιλαινα.

Χλοερός. β. δ. uiridis.
Χλόη. gramen, herba uirens, scœnum, pasca. Dicitur id quod potissimū uiret in plantis. ut frondes & folia.

Χλοεφόρος. β. δ. ferens uiriditatem.
Χλόμος. β. uerbascum appellant Latini.
Χλούειον. τὸ χοίρειον.
Χλούυος. β. δ. aper, mulierosus, λαποδύτης, scœno siue gramini indormiens, uανύρρος, χαλεπόρ. Suidas.

Χλούιον. Ioci nomen.
Χλόριον. auis quā Gaza uireonem uertit, uiridis est, magnitudine turturis, hyeme non uidetur, sed æstate per solstitiū apparet.
Χλωρίς. auis quam Gaza Luteam uertit.
Χλωρός. β. δ. uiridis, pallidus, croceus, recēs.
Χλωρότης. ησζ. ἡ. uiriditas.

Χναύματα. fragmēta placentarum, aut huiusmodi ciborum.
Χνοάζω. μ. ἄσω. π. ασα. pubesco. neut. absol.
Χνόη. ης. ἡ. fistula in qua uoluitur axis, ubi sunt infixi radij, modiolum uocat Plinius.
Χνόςος. β. δ. lanugo, puluis.
Χνούς. β. δ. puluis.

Χνοσός. ἴος. δ. ἡ. lanuginosus.
Χνύ. particula metri causa addita.
Χόα. genus mensuræ, uel pila, uel uas ubi ponuntur libamina.
Χοά. inferiæ, sacrificia, melicratum, oleum.
Χοάνα. τὰ. metalla.

Χοάνη. ἡ. forma in quam aliquid transfundit.
Χοάνος. ου. δ. fornax.
Χοήιον. τὸ. crassum intestinum, παχύν έντερον.
Χόες. festum apud Athenienses in nouembriagi solitū, quod ἀνθεστηριον quoq̄ uocari à mensè ἀνθεστηριών accepto nomine scribūt. Suidas.

Χοή. ης. ἡ. libamen.
Χοιάν. December ab Aegyptijs dicitur.
Χοιμός. οὔ. δ. terrenus.
Χοινή. ης. ἡ. femodiū: pedicæ genus, ut crassa & rotunda ligna, in quæ crura immittentur: cibus in uiam sufficiens, dimensum & cibus diurnus. Vide Assem Bud.

Χοινοσρόφος. β. δ. funarius.
Χοιρόδαι. ulcera in pedibus, scrofulæ.
Χοιρός. ἄθος. ἡ. saxum sub mare nigrum, alie quantulū eminens, ut porco nanti similis uideatur, gulæ tumor, struma, scrophulas
Χοιρέος. ου. δ. porcinus. (uocant.

χοίρειος. β. τὸ δ' ἄλφαξ.
 χοιρίδιον. β. τὸ. porcellus.
 χορίναι. ἐκ. conchæ marinæ quibus in iudicijs etiam utebantur Athenienses, ἐκ θελάωνται ψῆφοι, Hefych.
 χοίριος. β. δ. porcinus.
 χοιροζυλλίος. β. δ. echinus terrestris, qui & Latine chærogyllus dicitur.
 χοιροδάκτυλον. β. xanthinus herba.
 χοιρομοίειον. uas textū in quo porcellos uinctos saginabat, siue pertica cui alligati porcelli pascuntur. λέπιδοντι πολεύτερον, scribit Hefychius, ὡς δὲ ἐπιθετοροφῆσθαι.
 χοιροπιθῆκος. β. struma porcaria.
 χοίρος. β. δ. porcus, genus instrumenti. Accipitur pro membro muliebri.
 χοιροπολιτὴν. ambiguū uerbum, porcum uendere & corpore quæstum facere.
 χοισμός. β. δ. terrenus.
 Χ Ο Λ. Χ Ο Ν.
 χοιλίος. ἀδός. ἢ. intestinum.
 χοιλιάδης. ἐκ. dicuntur intestina crassa, quod in ea χοιλίη fundatur.
 χοιλία. μ. ἄσω. π. αἰα. irascor. neutr. absol.
 χοιλίη. ἢ. β. fel, bilis. Galen. in comment. in librum Hippocr. de natura humana annotat significare bilem tam flauā quam atrā. Sed positum sine adiuncto capi pro flaua bile per ἀντονομασίαν. Accipit pro ira, quod nimirum iræ causa sit flaua bilis.
 χοιλίθροχος. folliculus flauæ bilis ex inferiori iecinoris parte caua dependens.
 χοιμησία. uomitio bilis.
 χόλιες. boum intestina.
 χολάειον. ἐνπώ. amarum, felleum.
 χολόμοιαι. μ. ἄσωμαι. π. ωμαι. irascor, moleste feror. deponens, datiuo iungitur.
 χολοποιοίος. β. δ. biliosus.
 χόλος. β. δ. ira, aduersus.
 χολοφάβινος. ἢ.
 χολοφάβος. flauus siue uergens ad colorem auti.
 χολώδης. εὐος. δ. ἢ. iracundus, biliosus, felleus.
 χολώτος. β. δ. iratus.
 χονδράχων. τὰ. spinam habentia, chartilaginea uocat Galenus.
 χονδρίον. grumosum esse.
 χονδρίοντις. in grumum densifcentes.
 χονδριουσιπῆρον. genus pistini in quo alica frangitur.
 χόνδρος. β. δ. cartilago, alica, granum, uelutithus, intestinū stomachi. τὸς χόνδρους etiam uocant quod ex continuo aliquo seorsum

cōcreuerit, & in sale exigua frusta, & quantum summis digitis in unū contractis capere aliquis possit.
 χοηρότυπος. β. δ. chartilagineus.
 χόμοιαι. μ. ἄσωμαι. π. ωμαι. irascor. deponens, datiuo iungitur.
 Χ Ο Ρ.
 χορῆριον. β. τὸ. locus unde omnia promūtur ad ludos necessaria.
 χορῆρος. οὐ. δ. χόρηρος.
 χορδένω. μ. ἐύσω. π. εἰνα. in chordo. neutr. absf.
 χορδή. ἢ. β. ἢ. fidis, chorda. Proprie est intestinum crassum in pecudibus. Accipitur simpliciter pro intestino: Ex his fiebant fides, unde & pro eis usurpatur.
 χορδολογία. fides deligo.
 χορδολογίζωντος. οἱ. deligentes fides.
 χορεία. α. β. ἢ. chorea, tripudium.
 χορευτά. sunt qui chorum conficiunt, quos & ὑποκριτὰς Aristot. in Probl. inter φωνασκῶντας numerat.
 χορεύω. μ. ἐύσω. π. εἰνα. tripudio, choreas duco. neutr. absolutum.
 χορηγέωμαι. dicitur cui omnia suppeditant & subministrantur.
 χορηγία. μ. ἴσω. π. ἴνα. suppedito expensas, habeo facultatē ad aliquid faciendū, præbeo, do, suppedito simpliciter, dispono, conflo.
 χορηγία. α. β. ἢ. cōtributio, cōmeatus, sumptus, impensa, suppeditatio, omnis expensa uoluntaria, redemptura & munus ipsius choragi. Vide annot. Bud. in Pand. est.
 χορηγός. β. δ. πάροχος, dator, princeps choreæ, & generaliter pro officij principe, suppeditator expensæ & instrumenti ludicri. Dicitur & Latine choragus. Accipit per metaphoram pro quocunq; suppeditatore & subministrante.
 χόρια. intestina. (nistrante.)
 χορίον. inuoluerū exterius quo foetus in utero matris deuoluitur.
 χοροβάτης. ad choream siue cœtum eo.
 χοροδεικτις. δ. τὸ χορὸν προεξάγειν.
 χοροειδής. εὐος. δ. ἢ. similis secundis.
 χοροίτυπος. ἐν τῷ χορῷ τύπων.
 χοροποιοίος. β. δ. chori magister.
 χορός. β. δ. ἢ.
 χοροσασία. α. β. ἢ. tripudium, cœtus, chorus.
 χοροσάτης. ἢ.
 χοροσάτης. δ. χοροδιδάσκαλος, δ. χοροῦ ὑπάρχων ἢ χοροφῶτος, qui chorum symphoriacū docet, moderaturq;. Vide χοροφῶτος.
 χοροτυπία. α. β. ἢ. chorus.

χορτάρισμα.

χορτάρισμα. μ. ἄσωμαι. π. ἄσωμαι. fœno pascor. deponens, genitiuo iungitur.
 χορτάριον. μ. ἄσω. π. αἰα. pascor, saturo. actiuū, accusatiuo iungitur.
 χορτάριος. uelitis genus crassæ & uillofæ, δασυγυτῶν, ὅς τῶν σαλινοῦν.
 χορτάριον. cremium, stipula.
 χόρτασμα. ἀπώ. τὸ. fœnatio, pabulum.
 χορτουσιπῆρον. pratum.
 χόρτος. β. gramen, herba, fœnum, septum.
 χορτώδης. accedēs ad formā fœni, aut graminis.
 χόρ. β. agger, puluis. (nis.)
 χόρ. μέτρα Ἄττικα est capiēs heminas ὀδο.
 χόρ. μ. ἄσω. π. ωμαι. facio irasci, peruisi reddo.
 Τὸ X μετ' π Ρ.
 Χ ρομαίω. ἴσω, profum.
 χρῆναι. μ. ἀνώ. π. αἰα. polluo, fordibus impleo. actiuum, accusatiuo iungitur.
 χρῆμα. τὸ χρῆμαίω.
 χρῆμα. τὸ κελύω.
 χρῆσμαι. μ. ἴσωμαι. π. ἴμα. interficio, uxor, respondeo, interrogo, resisto. Et χρῆσται χρῆσται dicitur qui oraculum petit. Est etiam χρῆσται τὸ μαντεῖεσθαι. deponens, genitiuo & datiuo. Vide χρῆσται.
 χρῆνω. μ. ἀνώ. π. αἰα. ferio, foro. actiuum, accusatiuo iungitur.
 χρῆνω. μ. ἴσω. π. ἴνα. do oraculum, uaticinor, μαντεῖομαι & χρησμοδοῶ. Et cum impetu inuado, interficio, ἀνωρω. Vide χρῆσται. neutr. accusatiuo iungitur.
 Χ Ρ Η.
 χρεῖα. α. β. ἢ. indigentia, usus, necessitas, res, negotium, ministerium.
 χρεῖαν ἔχω. indigeo, opus est mihi, opus habeo, usum habeo dixit Gellius.
 χρεῖαν, indigentia.
 χρεῖος. εὐος. τὸ. debitū, opportunū, necessitas.
 χρεῖω. ἢ. χρεῖα.
 χρεῖω. uaticinor, futurū χρεῖσω. Et χρεῖαν, teste Suida, τύπων.
 χρῆσθης. εὐος. δ. ἢ. utilis.
 χρῆσθης ἄνω, ex usu esse, id est, utile esse.
 χρεῖαν. ὀνω. uaticinans.
 χρεμτῆσι. μ. ἴσω. π. ἴνα. hinnio, ore sonitum ædo, ἢ χορὸν τῷ σῶματι ἀποτελεῶ. Suid, neutrū.
 χρεμτισμός. β. δ. hinnitus. (absol.)
 χρεμτισμόν. β. τὸ. hinnibile.
 χρεμτῆσι. fœreo.
 χρεμψ. βος. chronus nomen piscis.
 χρεουσιπῆρον. μ. ἴσω. π. ἴνα, decoquo, id est, auofugio propter æs alienum, fraudo debitor

res. neutrū absolutum.
 χρεουσιπῆρον. α. β. ἢ. decoctio. Similis est τῷ χρεῖω ἀποσιπῆρον.
 χρεουσιπῆρος. β. δ. ἢ.
 χρεουσιπῆρος. β. δ. decoctor.
 χρεουσιπῆρον. debito fraudor, decocta scilicet pecunia.
 χρεουσιπῆρον. æs alienum soluere.
 χρεῖον. β. τὸ. ἢ.
 χρεῖος. εὐος. debitum, æs alienum.
 χρεῖμα. ἀπώ. τὸ. fluctus.
 χρεῖω. pro χρῆω, Doricé.
 χρεῖω. fatale decretum.
 χρεῖω. β. τὸ. ἢ.
 χρεῖω. β. δ. debitum, oportunū, pro χρῆσται. At tice. χρῆω ἀποσιπῆρον sunt noue tabule, quas si ætis alieni decisiones, quæ etiam σεσάχθαι dicitur, quasi onus excussum, cui similis est χρεουσιπῆρον.
 χρεῖω. μ. ἐύσω. π. εἰνα. debeo, actiuum, accusatiuo iungitur.
 χρεῖω. οὐ. δ. ἢ.
 χρεῖω. φηλῆτης. β. δ. debitor.
 Χ Ρ Η.
 χρεῖ. oportet & conuenit.
 χρεῖω. μ. ἴσω. π. ἴνα. uolo, uis, indigeo, mutuo, neutrū.
 χρεῖω. μ. ἴσω. π. ἴνα. indigeo, neutrū, genitiuo iungitur.
 χρεῖω. ἀπώ. τὸ. res, πράγμα, χρῆσις, negocium. χρῆμα etiam quasi ἀντί τῷ μεγέθους ἢ θαύμασι τῶν dicunt per genitiuum: ut χρῆμα νοῦ, χρῆμα φρονήσεως. Xenoph. κατὰ ἀλλοιὰ τῶν ἑλλασφορ καλόντι χρῆμα καὶ μέγα, quasi rem pulcherrimam & præstantissimam. χρεμῶτων appellatiōe tam mobilia selesq; mouentia, qua immobilia cōtinentur, huiusq; significatiō tam latè patet quàm pecuniæ apud Iuriscōsul. atq; eo amplius. χρῆματῶ enim sunt οὐσίαι, κτήματῶ, βιοσημῶτῶ, census deniq; & facultates, opes, bona, & fortunæ, id est, τὰ ὑπάρχοντα, τὰ ὄντα, hac significatiōe significauerunt. παρὰ τὸ χρῆσιμα ἔσθαι, apud Demosthenē pro mercibus. Et apud eundem ἀντί τῶν χωρίων, id est, prædij & fundis. Sic Cicero pecuniā posuit pro hereditate, aut pro omnibus rebus quæ erant in hereditate mobilibus scilicet atq; immobilibus.
 χρεμῆσι. μ. ἴσωμαι. π. ἴσωμαι. lucror, quæstū cōfector. Et κερημῆσι μῆσις ἀνιερ, qui locus pletatus est, & quæstus uberes fecit. deponens, accusatiuo iungitur.
 χρεμῆσι.

χηματίζω. μ. ἰσω. π. ἰνα. ius dico, fancio ut princeps uel pontifex, rebus explicandis constituentis quae uacuo, ut magistratus solent. Est enim ἀπὸ τῶν χημάτων deductum, pro eo quod est, actui rerum operam do & cōmentor de summa Reip. uel de rebus ad eam pertinentibus. Ponitur & pro referre ad populum uel senatū. Est etiam id quod Latine dicitur agere cum populo. Est etiam respōsa dare legationibus, & νοιολογῆσαι. Sic χηματίζω de deo dicitur, ut διαλέγεσθαι de hominibus. Est etiam appellare aliquē, hoc est, compellere & alloqui, agere cum aliquo de negotio & uerba facere. Ponitur etiam pro nuncupari & appellari & ὄνομαζεσθαι. Et appello, tributa cogo, pecunias colligo, actiuum, accusatiuo iungitur.

χηματινός. ὅ. δ. pecuniarius, diues & copiosus Plutarcho.

χηματίσις, co actio pecuniae.

χηματισμός. ὅ. δ. questus, lucrum, responsum diuinū, uel mandatū, oraculum. Est etiā postulatio, & relatio ad populum, quando ad eum aliquid referimus. Et responsum magistratū & iudicium ius reddentium.

χηματιστήριον. ὅ. τὸ. officina numularia.

χηματιστής. ὅ. δ. questor pecuniarum. Et δ' εἰς πόρον τῶν χημάτων δεξιός ἢ ἔμπερος. Xenophon δ' ἀνὸρ χηματιστῆρ dicit pro homine ad rem augendam impigro. Plato pro negotiatore utitur.

χηματιστὴν τέχνη. ars quaestuaria.

χηματιστός. ὅ. δ. lucro uacans.

χηματοποιός. lucrosus, quaestuosus.

χεῖρ & χεῖρ ἀπὸ τῶν χεῖρ.

χεῖρα. oportere.

Χ Ρ Η Σ

χεῖρα, ἀπὸ τῶν χεῖρ, τὸ ἀνελεῖν. Est etiam respōsum dare. χεῖρα uerò ἀπὸ τῶν χημάτων accommodare, tum mutuae significat & δανείζειν. Et δ' ἀχρεός est qui utendum dedit. δ' ἀχρεώμενος, qui utendum rogauit. τὰ χημάτων δέματα, tam res accommodatas quam pecunias mutuas significat. Prisci autem χημάσασθαι ἐλεξάν τῶν ἰματίων ἢ τῶν σκευῶν ἢ τῶν ναυασκευῶν: ἴσα δὲ τῶν νομισμάτων: & μετρεῖσθαι τὰ πωρῶν ἢ τῶν ὄμοιων.

χεῖσθαι. consumere, expendere.

χεῖσθαι τὴν χη. ferre & habere fortunam. In bonam & in malam partē accipitur, ut χεῖσθαι συμφορῆς, & χεῖσθαι παρὰ σὺν ἐπιτυχίᾳ. χεῖσθαι τι, aliquo uti, hoc est, συνμενεσθαι, συζῆν. ut

Cicero: Vt tali matre noluit. χεῖσθαι τὸ ἀνελεῖν, statuere de homine, hoc est, uel beneficium uel poena afficere, & additur accusatiuus ὄντι. Demosthen. ἀνδρες Ἀθηναῖοι ἐμοὶ μὴ χεῖσασθαι ὅτι βέλτερά ἐπιτεύουσα. Aliter Platon: ἄστε ἐμὴ χημάσθαι τούτῳ τῷ ἀνδρῶν, neficio quomodo eius doctrina uti debeā, quomodo ex eius doctrina cōmoda mea comparem. Demosthen. μὴδὲ μὴ δ' ἐξίσου χεῖσται, cum nullo ciuili animo agit, nulli feiuiem exhibet. Dici autem potest χεῖσθαι ὅτι βουλόμαι, & ὅτι ἀνβουλόμαι, & de praeterito ὅτι ἀνβουλόμην ἐχρῶμην. Additur etiā & alius quiuis accusatiuus quāμ ὄντι uel τὴ καλῶς χεῖσθαι ἐαυτῶ, honeste se habere, mordeste uiuere & composite. οὐκ ἔχω ὅτι χεῖσσομαι ἐμῶν τῶ, incertus sum quid agā, nō habeo quod agā, incertus cōsiliij sum, stупeo, hereoq. Vide Comment. Bud.

χηματισόμαι. μ. ἐδομαι. utilis sum. Cyril. χηματισύσασαι εἰς τὸν δημοκρατίαν.

χησμος. ὅ. δ. preciosus, utilis.

χεῖσις, ἰος. ἢ. usus.

χησμολογία. ἄς. ἢ. oraculum.

χησμολόγος. ὅ. δ. fatidicus.

χησμολόγῶ. uaticinor.

χησμός. ὅ. δ. oraculum, responsum quod reditur à numine aliquo petentibus. Sed Hieronymus putat χησμός dici, quoties deus per se respondet.

χησμοφθία. μ. ἴσω. π. ἰνα. uaticinor, do respōsum, oraculum reddo. neutrum absol.

χησμοφθία. τὸ μαντεῖον.

χησμοφθία. oraculum, uaticinium.

χησμοφθός. ὅ. δ. fortilegus, ariolus.

χεῖσα. oportet Dorige pro χεῖ.

χεῖσθαι. utendum.

χεῖσθαι. μ. ἐδομαι. π. ἴσω. π. ἰνα. benignus sum, deponens absolutum.

χεῖσθαι. μ. ἀσομαι. π. ἀσομαι. peto responsum, deponens absolutum.

χεῖσθαι. τὸ. oraculum, locus uaticinij.

χεῖσθαι. ὅ. δ. scenerator, ereditor. Est etiam debitor.

χησμογραφία. ἄς. ἢ. artificium pingendi.

χησμολογία. ἢ. blandiloquentia.

χησολόγος. blandus uerbis, re non item, qui uerborum comitate frustratur postulatōres.

χησολόγος. ἄς. ἢ. qui est probis moribus.

χεῖσθαι. ὅ. δ. bonus, utilis, frugi, suauis, placidus, comis, benignus, facilis, cōmodus, huius manus. Apud Lucian. χεῖσθαι μάλα ἢ βαθεῖ τράματι,

τραύματι, alto grauissimo quae uulnere. χησότης. ἢ. benignitas, utilitas, probitas. χησουργία. bonum opus. χησοφιλία. ἄς. ἢ. honorū gratia & amicitia. χησόφιλος. ὅ. δ. qui habet bonos amicos. χησώρ. ὄρος. ὅ. uates.

Χ Ρ Ι. Χ Ρ Ο.

χηρία. formicarum domicilium.

χηρῆσι. μ. ψω. appropinquo.

χηρῆσις. ἰος. ἢ. unctio.

χηρῆσι. ἄσος. τὸ. unguentum, unctio.

χηρῆσι. ὄρος. ὅ. δ. haereticus.

χηρῆσις. ὅ. δ. Christus, & unctio adieciue.

χηρῆσι. μ. ἴσω. π. ἰνα. lino, ungo. actiuum, accusatiuo iungitur.

χηρῆσι. ἄς. ἢ. & adiectione i more Doriensium.

χηρῆσι. color.

χηρῆσι. ὄρος. ὅ. δ. strepitus.

χηρῆσι. ὄρος. ὅ. δ. diurnus.

χηρῆσι. ὄρος. ἢ. diurnus.

χηρῆσι. μ. ἴσω. π. ἰνα. duro longo tempore. Est etiā tardo, moror, & tardius uenio. Item inueterasco & perseuero. neutrum absol.

χηρῆσις. ὅ. δ. temporalis, temporarium. τὰ χηρῆσι, obseruationes temporum: Latini annales uocāt, cū digesta temporibus recensentur.

χηρῆσις. ὅ. δ. diurnus. (sentur.

χηρῆσις. longo tempore.

χηρῆσις. diurnior, longior.

χηρῆσις. ὄρος. ὅ. δ. tempus. Est proprie χηρῆσις, quoties de genere, modo, spacio ue temporis agitur. ueluti seculum, annus, mensis, dies, hora. Cic. interpretat spaciū temporis. Polit. in Herod. quodā loco etatem uertit.

χηρῆσις. temporum descriptio.

χηρῆσις. annalium scriptor.

χηρῆσις. aetate despiens.

χηρῆσις. μ. ἴσω. π. ἰνα. tempus tero. neutrum absolutum.

χηρῆσις. tandem.

χηρῆσις. post breui tempore.

χηρῆσις. ὄρος. aliquanto post tempore.

χηρῆσις. μ. ἴσω. π. ἴσω. coloro, deponens accusatiuo iungitur.

Χ Ρ Υ.

χηρῆσις. orno, κοσμήω.

χηρῆσις. chrysalides quasi aureliae.

χηρῆσις. aurea harena.

χηρῆσις. mensarius, campfor.

χηρῆσις. uenos. ὅ. δ. habens auream habentem uel frenum aureum.

χηρῆσις. τὸ. herbæ genus.

χηρῆσις. ὅ. δ. χρυσάρε. χηρῆσις. radio ut aurum, fulgeo. unde χηρῆσις uocant ἀσπῆσις, ἢ σίλβοντα. χηρῆσις. ὄρος. ὅ. δ. gerēs ensem aureū, χηρῆσις. ὄρος. ὅ. δ. aureus. (θαρος.

χηρῆσις. ἀσπῆσις, auro ebore clectro facti clipei. in carmine dicitur.

χηρῆσις. ὄρος. ὅ. δ. in auro ligatus.

χηρῆσις. ὄρος. ὅ. δ. aureus.

χηρῆσις. ὄρος. ὅ. δ. habēs aureas sagittas, uel telum aureum.

χηρῆσις. ex auro ductus, ex auro cōfectus, ἀπὸ τῶν χηρῆσις λαμβάνω.

χηρῆσις. τὸ. aurulum.

χηρῆσις. aureæ crepidæ.

χηρῆσις. accipio aurū, in auri colorē reclino, aurum represento.

χηρῆσις. ὄρος. ὅ. δ. habens auratas habenas.

χηρῆσις. τὸ. aurum.

χηρῆσις. ἰδος. ἢ. terra ubi sunt minuta frustra auri, auri spuma, & lapis Lydius quo aurum exploratur, ramentū auri, id est, aurea

χηρῆσις. auratus. (harena.

χηρῆσις. habens solum aureum.

χηρῆσις. τὸ. preciosum, ex auro fabrefactum, τίμιον.

χηρῆσις. ὄρος. ὅ. δ. aureū gestans anulum.

χηρῆσις. ὄρος. ὅ. δ. auro ligatus.

χηρῆσις. ἰδος. ὅ. ἢ. auro similis, fuluus.

χηρῆσις. fornax est siue alueus in quo aurum conflatur ac funditur, ἔνθα χηρῆσις ἢ ψουσι τὸ χηρῆσις.

χηρῆσις. aureum thronum habens.

χηρῆσις. species hederæ ab aureo acinorum colore.

χηρῆσις. qui habet aurea cornua.

χηρῆσις. Chryfocolla, color uiridis quasi auriglutinum.

χηρῆσις. ἢ. herba est.

χηρῆσις. atriplex.

χηρῆσις. squamis aureis tectus.

χηρῆσις. ὄρος. ὅ. δ. habens terga aurea.

χηρῆσις. auro contextus.

χηρῆσις. auro intersparfus, intertextus, auratus.

χηρῆσις. lauandi auri officina.

χηρῆσις. emporium Chalcidoniae.

χηρῆσις. inaurata prora.

χηρῆσις. aureus.

χηρῆσις. ἰδος. ἢ. habens baculum aureum.

χηρῆσις. ὄρος. ὅ. δ. aurum.

χηρῆσις. ὄρος. ἢ. habens os aureum.

Χρυσότυμος. ex auro fabrefactus.
Χρυσοτόρευξ. τὰ. uasa aurea sculpta, χρυσός
γλυφα.

Χ Ρ Ο.

Χρῶμα. μ. ὄσω. π. ωνα. coloro. actiuum, accus-
fatiuo iungitur.
Χρῶμα. απο. τὸ. color, nitor, cutis. Et χρῶμαξ
ἢ σχήμαξ τῶν τεχνῶν, ornamenta & lumina
arium: colores etiam Latini dicūt. Etiam
pars musicæ ex tribus quibus tota conficit
musica, diatono, chromate, & harmonia.

Χυδίας. β. δ. uillis, uulgaris, apud uetes
res abundans & cumulatio.

Latino utuntur, condimentum.
Χυρβιάω. μ. ὄσω. π. σια. tripudio.
Χυρβόοιδια. τὰ. porcelli.
Χύσις. ιος. ἢ. fusio.

Χ. Dionys. lib. ij. ἐχθῶν, repletum est.
Χωμορτῶν. τῶν. uocāt Aegyptij malūā
hortensiem.
Χωλαβία. μ. ἴσω. π. ηνα. tumultor.
Χωλαίνω. μ. ἀθ. claudio. neutrū absolutū.

Χονεία. ας. ἢ. καὶ
Χωνευτήριον. β. τὸ. fornax.
Χωνευτής. οὔ. δ. conflator.
Χωνετός. οὔ. δ. conflatis.
Χωνεύω. μ. ἴσω. π. υνα. conflo. neut. absol
Χῶν. ης. ἢ. infundibulum.
Χωνύω. μ. ἴσω. π. ηνα. obruo aggere. actiuū,
accusatiuo iungitur.

Χωρίται. οί. rustici.
Χωρίτης. β. δ. agrestis.
Χωρίτις. ἢ. indigena, uillica.
Χωρονομία. μ. ἴσω. π. ηνα. irascor, δεξιόμοια.

Υγιον. β. τὸ. obliquū, πλά-
γιον, λοξόν, ἐπιπερικλυμένον.
Υδαρτός. οὔ. δ. putris, ariz-
dus, infirmus.
Υδουρός. ὄ. δ. imbecillis, ar-
renidus, arenulentus.

ἄρρηξ. mane surrexit.
 ἄρρηξ. αἰ. ἡ. maturitas.
 ἄρρηξάφοι, oi, historici qui cuiusq; anni res ge-
 stas describunt.
 ἄρρηξ. ἡ. regio Ionica, aut mulier ex ea.
 ἄρρηξ. δ. Orici ciuis.
 ἄρρηξ. β. δ. uigor in tempore perfectę ætatis.
 ἄρρηξ. δ. ciuitas in sinu Ionico.
 ἄρρηξ. οὐ. δ. maturus.
 ὄρρηξ. β. δ. temporaneus, in tempore factus.
 ὄρρηξ. definitus est.
 ὄρρηξ. pro ὄρρηξος, optimus, lingua Bœotia-
 ca, α in ω conuerso.
 ὄρρηξ. αὐρος. δ. Orion, signum cœlestē.
 ὄρρηξ. aduerbium. κατὰ ἰσχυρῶς.
 ὄρρηξ. concitauit.
 ὄρρηξ. pro ὄρρηξίμος, participium præteriti
 perfecti passivi, ab ὄρρηξ.
 ὄρρηξ. diuerticula.
 ὄρρηξ. μ. ἴσω. aorist. ὄρρηξ. concito, commo-
 ueo, impello.
 ὄρρηξ. aduentabant.
 ὄρρηξ. impulsi, agitati.
 ὄρρηξ. Sol apud Aegyptios, unde horarū no-
 menclatura defluxit, hinc ἰννέωροι apud Ho-
 merum, nisi quis ab ὄρρηξ formare malit.
 Significat etiam uer, ætatem, aut unum,
 hmem, & annum. Et annales ὄρρηξος uo-
 cant.
 ὄρρηξ. τὰ. uasa quibus commonstrantur
 horæ, quæ & ἡλιοςκόπια uocitata interim re-
 periunt, si solis & umbrarū ratione cōstet.
 ὄρρηξ. ἡ. huiusmodi scientia.
 ὄρρηξ. ἡ. rationem horarum obseruat.
 Est etiam natalitium sidus, id est, quod cō-
 uersione cœli oritur eo momento, quo quis
 nascitur, quasi horę natalitię notatio, quod
 etiam θίμα uocatur & γίνεσις, & à Latinis
 genitura.
 ὄρρηξ. oi. explorantes horas.
 ὄρρηξ. fecit impetū. ab eo quod est ὄρρηξ
 per syncopen. Est aut̄ Ionicę dialecti pro-
 ὄρρηξ. impulsus est, à uerbo ὄρρηξ. (priū.
 ὄρρηξ. latratus, uo ciferatio, tumultus.
 ὄρρηξ. μ. ἴσωμαι. ω. ἴσω. rugio, latro, ululo.
 deponens absolūtū. propriē luporum est.
 ὄρρηξ. β. eiulatus.
 ὄρρηξ. locus Atticę. hinc
 ὄρρηξ. illic habitans.
 ὄρρηξ. saltabant. Doricē ab ὄρρηξ.
 ὄρρηξ. auspicatur, pro ὄρρηξ.
 ὄρρηξ. ὅ. δ. Oropus urbs Macedonię. alia

Bœotia, de qua Euphorion. alia Eubœa,
 de qua Aristotel. Tertia in Syria, de qua
 Polyhistor. Quarta in Argo, post hanc edi-
 ficata. Quinta in Thesprotia, hoc nomen
 frequenter in masculino genere inuenitur,
 quanquam Pausanias in fœminino utitur.
 ὄρρηξ. excitabatur, ab ὄρρηξ. Est aut̄ præteritū
 plusquamperfectum ab ὄρρηξ.
 Τὸ Ω μετὰ τὸ Σ.
 Ω. ut, ueluti, tanquā, sic, quā, ual-
 de, cum positio. Et instar cum ge-
 nitio, quantū, quatenus, etiam si, si, & quā
 obrem. Accipit pro maximē, ut annotat
 Valla. Apud Atticos ἀντὶ τὸ πρὸς, ad. Si-
 gnificat etiam simul & postquā, ut ὄρρηξ τὰ
 χίσα, simul ut, simul atq; ut ὄρρηξ τὰ χίσα ἡμῶς
 μὲν, simul atq; uenimus. Sic Latine, ut uie-
 di, ut perij. Accipitur etiam ἀντὶ τὸ ἐπὶ, hoc
 est, ἀπέλα, etenim, nam, quando quidem.
 ὄρρηξ etiam pro duntaxat secundum Aristot.
 ἢ τὸ ἀνταρμεν δὴ ἢ σχολαστικῶν, ἢ ἀπρῶτον, ὄρρηξ
 ἀνθρώπων, id est, duntaxat ut humana ca-
 ptus, & pro humana conditione, ut sunt hu-
 mana. Cicero: At hi quidem ut Athenien-
 sium secula numerantur, adolescentes de-
 bent uideri. ὄρρηξ pro tanquā utiq; & pro
 siquidē, duntaxat. Sic illud Lucia. Τυφλὸς
 δὲ λυγμῆς ἐπιεικὸς ὄρρηξος ἐμὴ, Si præ me æsti-
 metur, si mecum cōparetur. ὄρρηξ κατὰ τὸ μέ-
 γεθος, pro portioe magnitudinis. Item pro
 circiter. Præponit̄ interdum ὄρρηξ, ut ὄρρηξ ἀλλο-
 θῆς, & ὄρρηξ ἐπίσης. ὄρρηξ etiam pro ὅτι, interdū
 παρεπιπύ. Iungit̄ & ὄρρηξ ὅτι, ut ὄρρηξ σφῆδρα, ὄρρηξ
 ὅτι πλεῖστον χροῖον, ὄρρηξ ὅτι λευκότερον, sanē q̄
 candidum, & perquā album. ὄρρηξ cū infi-
 nitio iunctū pro ὡσεὶ ponitur. Iungitur &
 cum infinitio eo ferē modo quo Latini di-
 cunt, hic iudices ridere, stomachari. Plato:
 ἐθὺς οὐρ ὄρρηξ ἰδῆν τὸν ἀθάνατον, id est, ὄρρηξ ἰδῆν
 τὰ χίσα ὁ ἀθάνατος. Iungitur etiam cū superla-
 tiuo ut ὅτι. Xenoph. ἐγὼ δὲ ἰδούλωμαι σὶ ὄρρηξ
 λαμπρότατον φανέναι. Subiungitur etiam ut
 ὄρρηξ. Plato: ὄρρηξ φῶς μὲν οὐρ, ἔφην, ὄρρηξ βούλο-
 μαι, magnopere, inquit, cupio. Idē ὄρρηξ σφῆ-
 δρα dixit, ἐν παραλλήλῳ, ut perquā latine.
 Idem: ἢ δι' ἀμυχανῶς γε ὄρρηξ σφῆδρα.
 ὄρρηξ cū accentu acuto significat ὄρρηξ. Inde ἔσω
 ὄρρηξ, pro quodammodo, quadatenus: sic di-
 citur, ut ἔσω ὄρρηξ, quod idē significat.
 ὄρρηξ ἀλλοθῆς. sanē, reuera, perquā uerē, certē.
 ὄρρηξ ἄν. Interdum idē quod ἴνα. Interdum pro
 quonam pacto. Ponitur etiā ὄρρηξ sicut ὄρρηξ
 sine ἄν

sine ἄν διαπορηματιῶς & ἀνθυποτάτως.
 Accipitur etiam aliter apud Aristotelem.
 ὄρρηξ οἱ ποικίλοι τὸν Ἀτλανταποιοῦσι τὸν οὐρανὸν
 ἔχον. ὄρρηξ συμπεσόντ' ἀντὶ τὸ γῆρ, aliquo uti-
 que ruiturum, ἀντὶ τὸ, ὄρρηξ συμπεσόντ' ἀντὶ τὸ γῆρ.
 Interdum accipitur pro donec.
 ὄρρηξ ἀντὶ τοῖς, ut dicitur.
 ὄρρηξ ἀλλοθῆς, ut dicitur, aliter.
 ὄρρηξ ἀντὶ τοῖς, quo quomodo, ut dicitur.
 ὄρρηξ ἀπλῶς ἐπὶ τὸν, ut summatim dicam.
 ὄρρηξ γὰρ ἐπὶ τὸν ἀπλῶς, ut uno uerbo dicam.
 ὄρρηξ, prout, prout. ὄρρηξ πρὸς ἐνέητο, prout
 dudum fuit. Et ὄρρηξ κατὰ τοὺς πῶν Ἀθηναίων
 χροῖον. Sic Cicero: At hi quidem ut Athe-
 nienstem secula numerantur, adolescentes
 debent uideri. ὄρρηξ κατὰ ἡμῶς, ut temporis
 bus nostris.
 ὄρρηξ ἀλλοθῆς λόγῳ, reuera.
 ὄρρηξ ἰδούλωμαι τὰ χίσα, ἢ ὡπλιῶν τὸν στρατόν. Sic Ci-
 cero: Hæc ut breuissimē dici potuere, sic à
 me dicta sunt.
 ὄρρηξ ἐπίσης, ut cōiungere licet, ut conijciendū est.
 ὄρρηξ ἐπὶ τὸν, ut ita dicam, ut eo uerbo utar. Aliz
 quando extenuant̄ est pro ferē, prop̄e di-
 xerim.
 ὄρρηξ ἐπὶ τὸν, cum dicto, sic loquutus.
 ὄρρηξ ἔχον, quantum potuit.
 ὄρρηξ ἔχον, ita ut eram.
 ὄρρηξ ἐμοί, mea sententia, subauditur δοκέει.
 ὄρρηξ ἔνι, quantum possibile est.
 ὄρρηξ ἐντὸς, quā proximē, superlatiuo iun-
 gitur.
 ὄρρηξ ἐν τοσοῦτον, interea.
 ὄρρηξ ἴσως, ut uidetur, nemp̄, certē.
 ὄρρηξ ἔξω, quantum fieri potest.
 ὄρρηξ ἐπίσης λόγῳ, ut fertur.
 ὄρρηξ ἐπίπαρ, in uniuersum.
 ὄρρηξ ὅτι τὸ πλεῖστον, ut plurimum, ferē.
 ὄρρηξ ἔπος ἐπὶ τὸν, ut ita dicam.
 ὄρρηξ ἔτυχε, ut contigit, temere, & ciuilius.
 ὄρρηξ ἔχω, statim.
 ὄρρηξ μὲν συνελόντι ἐπὶ τὸν, ut summatim dicam,
 ἴνα συλλήθῃ τὸν λέξω.
 ὄρρηξ μὲν, pro μὲν cum optatiuo.
 ὄρρηξ οἶδον τε, ut possibile, quantum potest.
 ὄρρηξ ὀλίγου δῆρ, ferē.
 ὄρρηξ ὁ ποιητικὸς λόγος, ut loquuntur ποιητῶν.
 ὄρρηξ οὐδὲν χροῖον, ut nihil magis.
 ὄρρηξ οὐρ, pro ὄρρηξ, postquā.
 ὄρρηξ πολλοί, plurimi.
 ὄρρηξ τὰ πολλὰ, ut plurimum, persæpe.
 ὄρρηξ τὰ χίσα, quā primum.

ὄρρηξ τὰχος, quā celerrimē, quā primum.
 ὄρρηξ τὸ ἐπὶ, postquā.
 ὄρρηξ τὸ εὐθέως, statim.
 ὄρρηξ τὸ ὅσον, quantum.
 ὄρρηξ τὸ τόσον, tantum.
 ὄρρηξ τὸ ὅτι, quod, quia.
 ὄρρηξ τὸ πῶς ἐπὶ τὸν, ut in uniuersum dicam.
 ὄρρηξ τὸ πῶς λαβῆρ, ut summatim colligam.
 ὄρρηξ φάσαρ, ita aiebant.
 ὄρρηξ φιλῆ, ut solitum est.
 ὄρρηξ ὡφελος μὲν δὲ ἀτυχεῖν, sed utinam ne infortu-
 natus quidem esses.
 ὄρρηξ, tanquā.
 ὄρρηξ ὡσανεὶ, tanquā, quasi.
 ὄρρηξ ἄνα, serua obsecro. Hebræū est & propriē
 ad deum pertinet in scriptura.
 ὄρρηξ, impellebat.
 ὄρρηξ, eodem modo.
 ὄρρηξ τυχῶν, prout accidit.
 ὄρρηξ, quæere ὄρρηξ.
 ὄρρηξ, quemadmodum, quod genus.
 ὄρρηξ ἄν ἐ. ἢ
 ὄρρηξ ἐ. ueluti, tanquā, quasi uerò, tan-
 quā si.
 ὄρρηξ ἢ παρομῖα, ut est in prouerbio.
 ὄρρηξ οὐρ, ἀντὶ τὸ ὄρρηξ frequens est.
 ὄρρηξ, tanquā, quasi.
 ὄρρηξ, ut, ita ut, ergo, quemadmodū, itaq;.
 Vis de Comment. Bud.
 ὄρρηξ, ciuitas Italię.
 ὄρρηξ, gens quædā, alio nomine κούριοι dis-
 cuntur ab Artemidoro.
 ὄρρηξ, ἢ
 ὄρρηξ, Hostiensis, gentilia.
 ὄρρηξ, de turba festinante & inuicem sum-
 mouente cubitisq; dimouente dicitur, ὄρρηξ
 ὡθίεσθαι.
 ὄρρηξ, ὅ. δ. impulsorius.
 ὄρρηξ, οἱ ὄρρηξ.
 ὄρρηξ, ὄρρηξ, ὄρρηξ.
 ὄρρηξ, sarmenta, quæere ὄρρηξ.
 ὄρρηξ, ἡ. rāmus, ὄρρηξ.
 ὄρρηξ, τὰ. rami.
 ὄρρηξ, ὅ. δ. rāmus. ὄρρηξ, ἢ ὄρρηξ, τὰ μετὰ τὸν
 βοτρυῶν κλημάτων, id est, cū botris palmites.
 ὄρρηξ, festi Palladis, cognomento Sciz-
 radis.
 ὄρρηξ, τὸ festum quoddam à ferens
 dis ramis dictum.
 Τὸ Ω μετὰ τὸ Τ.
 Ω. τὰ. aures, nominatiuus singularis τὸ οὐρ.
 ὄρρηξ, ὄρρηξ.

Τὸ Ω μετὰ τὸ Φ.

ἐτανοῦσι. μ. ἥσω. π. κκα. explorō, ausculto, auribus in: entis sto. neutrum absolutum.

ἐτανοῦσις. οὐ. δ. auscultator, explorator, qui etiam dicitur aures & oculi regis, auricularius. Vide παραγωγός.

ἐτανοῦσις. ιογ. ἡ. furditas. ἔταρ pro ἔταρ. heus tu, o bone uir, quæso. Aristophanis interpres annotat iungi etiã duali & plurali.

ἐταρίον, sive ἄτιον. genus ostreae, quod Aeoles οὐ ἀφροδίτης, id est, aurem ueneris nominarunt.

ἐταλῆ. ἡ. uulnus, cicatrix. ἀπὸ τὸ οὐτᾶδω.

ἐτιδός. auriculæ perdicibus similes, quæ breui uolatu utentes, citò lassantur.

ἐτιδός. ὅ. δ. auricularis.

ἐτιον. γ. τὸ. auricula.

ἐτίτην. digitus minimus, auricularis.

ἐτογληχίς. ἰδός. ἡ. auriscalpium.

ἐτουστάξίς. qui fractis est auribus.

ἐτουσπῶ. obturbo, obtundo loquendo.

ἐτός. ὅ. δ. avis nocturna & aurita. Sunt qui eandem esse dicant cum nycticorace. Hies ronymus noctuam.

ἐτρυνεῖν. compellebat, instigabat.

ἐτώεις, ὠεντω. δ. aures habens uel ansas.

ἐυτός pro ὁ αὐτός Iones dicunt. Hom. Iliad. ἔ. αὐτός ἀνήρ, idem uir.

Τὸ Ω μετὰ τὸ Φ.

ὠφελῆ, pro ὠφελῆ.

ὠφέλεια. α. ἡ. utilitas, præda, auxiliũ.

ὠφέλιος. μ. ἥσω. π. κκα. prædor, habeo utilitatem, iuuor.

ὠφέλιος. utinam.

ὠφέλιος. μ. ἥσω. π. κκα. iuuo, profum. a ctiũ,

accusatiuo iungitur.

ὠφέλημα. emolumentum uertit Cicero.

ὠφέλιος. ιογ. ἡ.

ὠφέλιος. γ. δ. καὶ

ἡ τὸ X. Ψ.

ὠφέλιμος. utilis. ὠφέλι, pro ὠφέλιε, debuit, obnoxius fuit. ὠφελιμὸς τῶ δῆμῳ δικαίως, apud Demosthenem, meritò damnatus. ὠφελιμὸς ἐστὶν & ὠφελῆς τες dicuntur damnati.

ὠφελιμα βαρῶν. æs grandæ.

ὠφελῆ. ἡ. ἀφροδίτη.

ὠφελῆ. ἡ. ἀφροδίτη.

ὠφελῆ. ἡ. ἀφροδίτη.

ὠφελῆ. ἡ. ἀφροδίτη.

ὠφελῆ. ἡ. ἀφροδίτη.

ὠφελῆ. ἡ. ἀφροδίτη.

ὠφελῆ. ἡ. ἀφροδίτη.

ὠφελῆ. ἡ. ἀφροδίτη.

ὠφελῆ. ἡ. ἀφροδίτη.

ὠφελῆ. ἡ. ἀφροδίτη.

ὠφελῆ. ἡ. ἀφροδίτη.

ὠφελῆ. ἡ. ἀφροδίτη.

ὠφελῆ. ἡ. ἀφροδίτη.

ὠφελῆ. ἡ. ἀφροδίτη.

ὠφελῆ. ἡ. ἀφροδίτη.

ὠφελῆ. ἡ. ἀφροδίτη.

ὠφελῆ. ἡ. ἀφροδίτη.

ὠφελῆ. ἡ. ἀφροδίτη.

ὠφελῆ. ἡ. ἀφροδίτη.

ὠφελῆ. ἡ. ἀφροδίτη.

ὠφελῆ. ἡ. ἀφροδίτη.

ὠφελῆ. ἡ. ἀφροδίτη.

ὠφελῆ. ἡ. ἀφροδίτη.

ὠφελῆ. ἡ. ἀφροδίτη.

ὠφελῆ. ἡ. ἀφροδίτη.

ὠφελῆ. ἡ. ἀφροδίτη.

ὠφελῆ. ἡ. ἀφροδίτη.

ὠφελῆ. ἡ. ἀφροδίτη.

ὠφελῆ. ἡ. ἀφροδίτη.

ὠφελῆ. ἡ. ἀφροδίτη.

ὠφελῆ. ἡ. ἀφροδίτη.

ὠφελῆ. ἡ. ἀφροδίτη.

ὠφελῆ. ἡ. ἀφροδίτη.

ὠφελῆ. ἡ. ἀφροδίτη.

ὠφελῆ. ἡ. ἀφροδίτη.

ὠφελῆ. ἡ. ἀφροδίτη.

ὠφελῆ. ἡ. ἀφροδίτη.

ὠφελῆ. ἡ. ἀφροδίτη.

ὠφελῆ. ἡ. ἀφροδίτη.

ὠφελῆ. ἡ. ἀφροδίτη.

ὠφελῆ. ἡ. ἀφροδίτη.

ὠφελῆ. ἡ. ἀφροδίτη.

ὠφελῆ. ἡ. ἀφροδίτη.

ὠφελῆ. ἡ. ἀφροδίτη.

ὠφελῆ. ἡ. ἀφροδίτη.

ὠφελῆ. ἡ. ἀφροδίτη.

ὠφελῆ. ἡ. ἀφροδίτη.

ὠφελῆ. ἡ. ἀφροδίτη.

ὠφελῆ. ἡ. ἀφροδίτη.

FARRAGO LIBEL

LORVM QVOS OMNIVM MAXIME GRAE

CARVM LITERARVM CANDIDATIS

lectu frugiferos fore duximus, cuius in ipso statim

principio elenchum posuimus.

ΣΥΝΑΓΩ

ΓΗ ΤΩΝ ΠΡΟΣ ΔΙΑΦΟ

ΡΟΝ ΣΗΜΑΣΙΑΝ ΔΕ

ΞΒΩΝ ΚΑΤΑ ΣΤΟΙ

ΧΒΙΟΝ.

Γελῶος. τὸ ἀγελῶος. δ. indoctus, penanflectitur.

Αγέλαος. τὸ ἀγελῶος. δ. rudis, antepenacuitur.

Αγυτός. τὸ ἀγυτός. ἢ. admirabilis, acuitur.

Αγυτός. τὸ ἀγυτός. δ. Agetus, nomen propriū.

Αγκυρα. πῆς ἀγκυρας. δ. anchora, antepenultima acuta.

Αγκυρα. πῆς ἀγκυρας. ἢ. urbs Galatiæ, penacuitur.

Αγκυρα. πῆς ἀγκυρας. ἢ. urbs Galatiæ, penacuitur.

Αγκυρα. πῆς ἀγκυρας. ἢ. urbs Galatiæ, penacuitur.

Αγκυρα. πῆς ἀγκυρας. ἢ. urbs Galatiæ, penacuitur.

Αγκυρα. πῆς ἀγκυρας. ἢ. urbs Galatiæ, penacuitur.

Αγκυρα. πῆς ἀγκυρας. ἢ. urbs Galatiæ, penacuitur.

Αγκυρα. πῆς ἀγκυρας. ἢ. urbs Galatiæ, penacuitur.

Αγκυρα. πῆς ἀγκυρας. ἢ. urbs Galatiæ, penacuitur.

Αγκυρα. πῆς ἀγκυρας. ἢ. urbs Galatiæ, penacuitur.

Αγκυρα. πῆς ἀγκυρας. ἢ. urbs Galatiæ, penacuitur.

Αγκυρα. πῆς ἀγκυρας. ἢ. urbs Galatiæ, penacuitur.

Αγκυρα. πῆς ἀγκυρας. ἢ. urbs Galatiæ, penacuitur.

Αγκυρα. πῆς ἀγκυρας. ἢ. urbs Galatiæ, penacuitur.

Αγκυρα. πῆς ἀγκυρας. ἢ. urbs Galatiæ, penacuitur.

Αγκυρα. πῆς ἀγκυρας. ἢ. urbs Galatiæ, penacuitur.

Αγκυρα. πῆς ἀγκυρας. ἢ. urbs Galatiæ, penacuitur.

Αγκυρα. πῆς ἀγκυρας. ἢ. urbs Galatiæ, penacuitur.

Αγκυρα. πῆς ἀγκυρας. ἢ. urbs Galatiæ, penacuitur.

Αγκυρα. πῆς ἀγκυρας. ἢ. urbs Galatiæ, penacuitur.

Αγκυρα. πῆς ἀγκυρας. ἢ. urbs Galatiæ, penacuitur.

Αγκυρα. πῆς ἀγκυρας. ἢ. urbs Galatiæ, penacuitur.

Αγομίνος. τὸ ἀγομίνος. δ. uerecundus, penac.
Αθηνῶος. τὸ ἀθηνῶος. δ. Atheniensis, penultima anflectitur.
Αθηνῶος. ἀθηνῶος. δ. Athenæus proprium, antepenacuitur.
Αθροος. σ. δ. turbatio, antepenacuitur.
Αθρόος. ἀθρόος. δ. densus, penacuitur.
Αθῶος. τὸ ἀθῶος. δ. indemnus, penanflectitur.
Αθῶος. τὸ ἀθῶος. δ. Iouis epitheton, antepenacuitur.
Αἶθος. αἶθος. τὸ. calor, penanflectitur.
Αἶθος. αἶθος. δ. ardens, acuitur.
Αἶνος. αἶνος. δ. gloria, penanflectitur.
Αἶνος. αἶνος. δ. grauis, acuitur.
Αἰνότοκος. αἰνότοκος. ἢ. mala pariens, antepenacuitur.
Αἰνοτόκος. αἰνοτόκος. δ. ἢ. malē natus, penac.
Αἰόλος. αἰόλος. δ. Acolus rex uentorum, antepenacuitur.
Αἰόλος. αἰόλος. δ. uarius, penacuitur.
Αἰπεία. αἰπεία. ἢ. alta, circumflexa penult.
Αἰπεία. αἰπεία. ἢ. nomen oppidi, antepenultima acuitur.
Αἰρωρ. τὸ αἰρωρ. δ. tollens, acuitur.
Αἰρωρ. τὸ αἰρωρ. δ. accipiens, circumflexif.
Αἰσής. αἰσής. δ. Acestes, & factor, penac.
Αἰσής. αἰσής. δ. medicus, acuitur.
Αἰσθητός. αἰσθητός. δ. ἢ. inexorabilis, antepenacuitur.
Αἰσθητός. αἰσθητός. δ. immaculatus, acuitur.
Αἰς. ἰδος. ἢ. cuspis, telum, acuitur.
Αἰς. αἰς. δ. Acis fluuius, penac.
Αἰρίς. αἰρίς. ἢ. Acris oppidum, penac.
Αἰρίς. ἰδος. ἢ. locusta, acuitur.
Αἰσθής. uerē aduerb. antepenacuitur.
Αἰσθής. uerum, acuitur.
Αἰσθής. αἰσθής. δ. messis tempus, acuitur.
Αἰσθής. αἰσθής. ἢ. messis fruges, antepen.
Αἰσθής. αἰσθής. arbor, anflectitur.
Αἰσθής. αἰσθής. fructus, penacuitur.
Αἰσθής. τὸ αἰσθής. δ. Amphis nomē propriū, penacuitur.
Αἰσθής. aduerb. sine, acuitur.
Αἰσθής. αἰσθής. per, acuitur.
Αἰσθής. obscrandi dictio, penacuitur.
Αἰσθής. αἰσθής. δ. impurus, antepen.
Αἰσθής. ὄπος. τὸ. occultum, acuitur.
Αἰσθής. contra, penultima acuta.
Αἰσθής. ferē, antepenult. acuta.
Αἰσθής. quæ, aspiratur.
Αἰσθής. tanquam, cum tenui accentu.
Αἰσθής. ἀπλός. δ. in nauigabilis, antepenultima acuitur.

VARIATIO

Ἀπλός. s. d. simplex, penacuitur.
Ἀπολλύω. διὰ δύο λ. perdo, pergeminum λ.
Ἀπολύω. διὰ ἐνός λ. dimitto; per unum λ.
Ἀπτός. ἀπτοῦ. διὰ τὸ ο μιμνρῶν. tangibilis, acuiſ.
Ἀπτός. ἀπτόω. διὰ τὸ ω μιμνρῶν. non cadēs, inz
trepidus, acuitur.
Ἄρα. ἐπιρῆμα. forte, igitur, penanflectitur.
Ἄρα. completiua particula, penacuitur.
Ἄρα. τῆς ἀρεῆς. ἢ. nocumentum.
Ἄρατος. ἀρατός. ἢ. ſubditus maledictioni, penanflectitur.
Ἄρατος. ἀρατοῦ. ἢ. tenuis, rarus, acuitur.
Ἄρατος. ἀρατός. ἢ. onus, penacuitur.
Ἄρατος. ἀρατός. τὸ. Argos ciuitas Pelopon.
Ἄρατος. ἀρατός. ἢ. Argus, penacuitur.
Ἄρατος. ἀρατοῦ. ἢ. albus, oſioſus, uelox, acuitur
Ἄρατος. τὸ ἀριſτονος. ἢ. Ariſto uiri nomen, penultima acuta.
Ἄρατος. τὸ ἀριſτῶν. ἢ. optima faciens, ultima circumflexa.
Ἄρατος. τὸ ἀριſτον. τὸ. prandiūm, antepenac.
Ἄρατος. ἀριſτον. τὸ. optimū, ſimiliter antepen.
Ἄρατος. τὸ ἀριſτον. ἢ. agninus, antepenac.
Ἄρατος. ἀριſτον. ἢ. agnus nuper natus, acuiſ
Ἄρατος. τῆς ἀριſτον. rapina, acuitur.
Ἄρατος. τῆς ἀριſτον. hamus, penacuitur.
Ἄρατος. ἀριſτον. ἢ. arcanus, non dictus, antepen.
Ἄρατος. ἀριſτον. ἢ. odioſus, acuitur.
Ἄρατος. ἀριſτον. ἢ. integer, acuitur.
Ἄρατος. ἀριſτον. ἢ. Diana, antepenac.
Ἄρατος. ἀριſτον. ἢ. nuper enixa, penac.
Ἄρατος. ἀριſτον. ἢ. nuper natus, antepenac.
Ἄρατος. ἀριſτον. ἢ. nuper incidens, antepen.
Ἄρατος. ἀριſτον. ἢ. nuper cæſus, penac.
Ἄρατος. ἀριſτον. ἢ. quæ, neutri gñis, aſpirat.
Ἄρατος. ἀριſτον. quædam, attenuatur.
Ἄρατος. ἀριſτον. ἢ. ſtella, acuitur.
Ἄρατος. ἀριſτον. ἢ. Aſter urbs, penacuitur.
Ἄρατος. ἀριſτον. ἢ. locus apud inferos, acuitur
Ἄρατος. ἀριſτον. ἢ. albutium, antepenultima acuitur.
Ἄρατος. ἀριſτον. quæ, cum aſpiratione.
Ἄρατος. ἀριſτον. quædam, ſine aſpiratione.
Ἄρατος. ἀριſτον. ἢ. φωνίς ἄρα γεραί. λιζα ἢ
ἀχιλλεύς πρὸς τὸν φοίνικα. uox eſt, qua miſi-
nores honorant maiores. Homerus: Phœ-
nix attā ſenior, inq̄ Achilles ad Phœnicē.
Ἄρατος. ἀριſτον. uerē, ſedulo, anſlectitur.
Ἄρατος. ἀριſτον. ſine arte, penacuitur.
Ἄρατος. ἀριſτον. ἢ. immutabilis, antepen.
Ἄρατος. ἀριſτον. ἢ. Atropus parca.
Ἄρατος. ἀριſτον. ἢ. Auge mulier, penacuitur.

SIGNIFICATIONVM

Ἄρατος. ἀριſτον. ἢ. ſplendor, aurora, acuitur.
Ἄρατος. ἀριſτον. ἢ. ipſa, acuitur.
Ἄρατος. ἀριſτον. ἢ. hæc, acuitur.
Ἄρατος. ἀριſτον. ἢ. dimiſſio, acuitur.
Ἄρατος. ἀριſτον. ἢ. Aphete inſula, penac.
Ἄρατος. ἀριſτον. Apher, penacuitur.
Ἄρατος. ἀριſτον. ἢ. ſpuma, acuitur.
Ἄρατος. ἀριſτον. τὸ. palea, antepenacuitur.
Ἄρατος. ἀριſτον. ἢ. ſtabulum palearū, acuiſ
Ἄρατος. ἀριſτον. τὸ. enſis, penacuitur.
Ἄρατος. ἀριſτον. ἢ. mulier.

B.

Ἄρατος. ἀριſτον. paulum, acuitur.
Ἄρατος. ἀριſτον. τὸ. ramus, penanflectitur.
Ἄρατος. ἀριſτον. ἢ. breuis, acuitur.
Ἄρατος. ἀριſτον. ἢ. Baius Vlyſſis ſocius, penultima anſlectitur.
Ἄρατος. ἀριſτον. ἢ. regina, antepenac.
Ἄρατος. ἀριſτον. ἢ. regnum, penacuitur.
Ἄρατος. ἀριſτον. ἢ. cadus, penacuitur.
Ἄρατος. ἀριſτον. ἢ. rubus, penacuitur.
Ἄρατος. ἀριſτον. ἢ. peruius, acuitur.
Ἄρατος. ἀριſτον. ἢ. Battus, penacuitur.
Ἄρατος. ἀριſτον. ἢ. Belus, penanflectitur.
Ἄρατος. ἀριſτον. ἢ. cœliſ, pauimentum, acuitur.
Ἄρατος. ἀριſτον. ἢ. Beſa urbs, penacuitur.
Ἄρατος. ἀριſτον. ἢ. concuuitas, penanflectitur.
Ἄρατος. ἀριſτον. ἢ. uita, uictus, penultima acuta.
Ἄρατος. ἀριſτον. ἢ. arcus, ultima acuta.
Ἄρατος. ἀριſτον. ἢ. uita, antepenultima acuta.
Ἄρατος. ἀριſτον. ἢ. uiuendus, acuitur.
Ἄρατος. ἀριſτον. ἢ. herba ſpecies, penanflectitur.
Ἄρατος. ἀριſτον. τὸ. inſimum, acuitur.
Ἄρατος. ἀριſτον. ἢ. cuſto dia apud Alexandreos acuitur.
Ἄρατος. ἀριſτον. ἢ. clamans, circumſlectitur.
Ἄρατος. ἀριſτον. ἢ. homo, mortalis, acuitur.
Ἄρατος. ἀριſτον. ἢ. tabo, ſanies, penacuitur.
Ἄρατος. ἀριſτον. ἢ. comediſibilis, acuitur.
Ἄρατος. ἀριſτον. ἢ. bruchus uermis, penanflectitur
Ἄρατος. ἀριſτον. ἢ. præco, acuitur.
Ἄρατος. ἀριſτον. ἢ. ſcaturiens, penacuitur.
Ἄρατος. ἀριſτον. ἢ. littus Cyriues, anſlectitur.

G.

Ἄρατος. ἀριſτον. Galatea Nereis, an-
tepenacuitur.
Ἄρατος. ἀριſτον. Gallia regio, penacuitur.
Ἄρατος. ἀριſτον. ἢ. galene, mare, penacuitur.
Ἄρατος. ἀριſτον. ἢ. tranquiſſa, acuitur.
Ἄρατος. ἀριſτον. ἢ. ſitula, uas paſtorale, acuiſ.
Ἄρατος. ἀριſτον. ἢ. nauigium onerariū, penanflect.
Ἄρατος. ἀριſτον. ridiculus, antepenacuitur.

Γελόςος.

PROPTER GENERA

Γελόςος. qui riſum mouet, penacuitur.
Γελόςος. ἢ. Gelson uiri nomen, penac.
Γελόςος. ἢ. ridens, circumſlectitur.
Γελόςος. ἢ. natiuitas, acuitur.
Γελόςος. ἢ. ſtirps, penacuitur.
Γελόςος. ἢ. ſenex, acuitur.
Γελόςος. ἢ. Geræus gentile, penanfle.
Γελόςος. ἢ. ſenectus, ætas,
Γελόςος. ad ſenectutem proſectio.
Γελόςος. ἢ. cæſta, acuitur.
Γελόςος. ἢ. Glauce mulier, penacuiſ.
Γελόςος. ἢ. glaucus, cæſius, acuitur.
Γελόςος. ἢ. Glaucus, uiri & piſcis no-
men, penanflectitur.
Γελόςος. ἢ. ambitus, gyruſ, penanfle.
Γελόςος. ἢ. rotundus, acuitur.

Δ.

Ἄρατος. ἀριſτον. ἢ. laurus, penacuitur.
Ἄρατος. ἀριſτον. ἢ. Daphne puella, acuitur.
Ἄρατος. ἀριſτον. ἢ. mala, acuitur.
Ἄρατος. ἀριſτον. ἢ. grauis, acuitur.
Ἄρατος. ἀριſτον. ἢ. collum anterius, acuitur.
Ἄρατος. ἀριſτον. ἢ. ciuitas Aethiopiæ, penac.
Ἄρατος. ἀριſτον. decennis de tempore.
Ἄρατος. ἀριſτον. decennis de reliquis.
Ἄρατος. ἀριſτον. delphin piſcis, acuitur.
Ἄρατος. ἀριſτον. uulua, uenter, acuitur.
Ἄρατος. ἀριſτον. cifterna, acuitur.
Ἄρατος. ἀριſτον. accipiens, penacuitur.
Ἄρατος. ἀριſτον. herus, dominus, penac.
Ἄρατος. ἀριſτον. domina, antepenacuitur.
Ἄρατος. ἀριſτον. ἢ. maniſteſtus, penanflectitur.
Ἄρατος. ἀριſτον. Delus inſula, penanflectitur.
Ἄρατος. ἀριſτον. ἢ. populus, tribus, penanfle.
Ἄρατος. ἀριſτον. pinguedo, acuitur.
Ἄρατος. ἀριſτον. publice, penacuitur.
Ἄρατος. ἀριſτον. reſpublicæ, antepenacuitur.
Ἄρατος. ἀριſτον. ἢ. populans, anſlectitur.
Ἄρατος. ἀριſτον. Dion uir, penacuitur.
Ἄρατος. ἀριſτον. Iouem, penacuitur.
Ἄρατος. ἀριſτον. per, propter, acuitur.
Ἄρατος. ἀριſτον. uortex aquarum, penacuitur.
Ἄρατος. ἀριſτον. aeris turbo, penanflectitur.
Ἄρατος. ἀριſτον. Dino uir, penacuitur.
Ἄρατος. ἀριſτον. uoluens, anſlectitur.
Ἄρατος. ἀριſτον. nobilis, acuitur.
Ἄρατος. ἀριſτον. Diogenes uir, penacuitur.
Ἄρατος. ἀριſτον. generoſus, penanflectitur.
Ἄρατος. ἀριſτον. Iouis, acuitur.
Ἄρατος. ἀριſτον. ἢ. geminus, ult. acuta
Ἄρατος. ἀριſτον. in duo diuiſus.

ET ACCENTVS.

Ἄρατος. ἀριſτον. in duo diuidens.
Ἄρατος. ἀριſτον. ἢ. apparentia, opinio, penac.
Ἄρατος. ἀριſτον. ἢ. trabs, acuitur.
Ἄρατος. ἀριſτον. ἢ. dolofus, antepenacuiſ.
Ἄρατος. ἀριſτον. ἢ. Dolius uir, penacuitur.
Ἄρατος. ἀριſτον. ἢ. Doliche inſula, penac.
Ἄρατος. ἀριſτον. ἢ. longa, acuitur.
Ἄρατος. ἀριſτον. Dolon uir, penacuitur.
Ἄρατος. ἀριſτον. ἢ. decipiens, anſlectitur.
Ἄρατος. ἀριſτον. ἢ. Drymus uir, penacuiſ.
Ἄρατος. ἀριſτον. ἢ. ſylua, condenuſus, acuitur.
Ἄρατος. ἀριſτον. duo, penacuitur.
Ἄρατος. ἀριſτον. ingredior, penacuitur.

E.

Ἄρατος. ἀριſτον. Idyia mater Medæ,
penultima acuitur.
Ἄρατος. ἀριſτον. ἢ. ſciens, penanflectitur.
Ἄρατος. ἀριſτον. ἢ. obediens, penacuitur.
Ἄρατος. ἀριſτον. ἢ. imago, ſimilitudo, acuitur.
Ἄρατος. ἀριſτον. dixit, penanflectitur.
Ἄρατος. ἀριſτον. dic, acuitur.
Ἄρατος. ἀριſτον. in, accuſatiuo iunctum.
Ἄρατος. ἀριſτον. unus, anſlectitur.
Ἄρατος. ἀριſτον. ἢ. ſextus, penacuitur.
Ἄρατος. ἀριſτον. extra, ſine, acuitur.
Ἄρατος. ἀριſτον. enauigo, penacuitur.
Ἄρατος. ἀριſτον. plenē, antepenacuitur.
Ἄρατος. ἀριſτον. ἢ. oliuetum, acuitur.
Ἄρατος. ἀριſτον. ἢ. miſerans, anſlectitur.
Ἄρατος. ἀριſτον. ἢ. minor, penac.
Ἄρατος. ἀριſτον. ἢ. minuens, anſlectit.
Ἄρατος. ἀριſτον. ἢ. inſequens, penacuitur.
Ἄρατος. ἀριſτον. ἢ. oliuetum, acuitur.
Ἄρατος. ἀριſτον. ἢ. miſericordia, antepenac.
Ἄρατος. ἀριſτον. ἢ. Eleus fluuius & mēſa, acuiſ
Ἄρατος. ἀριſτον. aduentus, antepenac.
Ἄρατος. ἀριſτον. ἢ. Eleuſis ciuitas, acuiſ.
Ἄρατος. ἀριſτον. ἢ. Elpis uir, penacuitur.
Ἄρατος. ἀριſτον. ἢ. ſpes, acuitur.
Ἄρατος. ἀριſτον. ponere, aſpiratur.
Ἄρατος. ἀριſτον. eſſe, tenuatur.
Ἄρατος. ἀριſτον. nonarius numerus, ſine
aſpiratione.
Ἄρατος. ἀριſτον. ἢ. unitas, aſpiratur.
Ἄρατος. ἀριſτον. in, datiuo iunctum, tenuatur.
Ἄρατος. ἀριſτον. unum, acuitur & aſpiratur.
Ἄρατος. ἀριſτον. eſt, penacuitur.
Ἄρατος. ἀριſτον. in, acuitur.
Ἄρατος. ἀριſτον. ἢ. unicum habens teſtiſ-
culum, aſpiratur.
Ἄρατος. ἀριſτον. mas habens teſticulos,
tenuatur.

VARIATIO

ἕνδος, γεννή. unius, acuitur.
ἔννος, ἔννος. ὁ. annus uetus, penacuitur.
ἔνω. unio, penacuitur.
ἔνω. quatio.
ἔντροπή. reuera, anflectitur.
ἔντροπή. ἡ. ἡ. confusio, reuerentia, acuitur.
ἔξ. ὄνομα. sex, nomē, cum aspiratione, acuit.
ἔξ. προθέσις. ex præpositio, tenuatur.
ἔξαιρετώ. τὸ ἔξαιρετός. ὁ. eijciendus, antepenultima acuitur.
ἔξαιρετός. τὸ ἔξαιρετός. ὁ. præcipuus, acuitur.
ἔξαιρεα. auget, penacuitur.
ἔξαιρεα. liberat, anflectit.
ἔξανεψιοί. οἱ. confobrinatorum filij, antepenultima acuitur.
ἔξανεψιοί. οἱ. confobrini, acuitur.
ἔξω. ἐπιθήματα. extra, tenuatur.
ἔξω. μέλλω. habeo, aspiratur.
ἔοικα. μετά θοτήτις. similis sum, antepenac.
ἔοικα. ἀνευ ἡδωσέως. uideor.
ἔοικός. εἰκόστω. τὸ. simile.
ἔοικός. εἰκόστω. ὁ. similis.
ἔπαινος. ἐπαινώ. ὁ. laus, antepenacuitur.
ἔπαινος. ἐπαινώ. ὁ. grauis, acuitur.
ἔπαρχια. τῆς ἐπαρχίας. ἡ. prouincia, penac.
ἔπαρχια. ἀρ. ἡ. Eparchia mulier, antepenacuitur.
ἔργατός. ἔργατός. ὁ. operator, penacuitur.
ἔργατις. ἔργατις. ἡ. operatrix, penacuitur.
ἔρινος. τὸ ἔρινος. ὁ. ficus genus, acuitur.
ἔρῖνος. τὸ ἔρῖνος. ὁ. fructus, ficus syluestris, antepenultima acuitur.
ἔρμος. διὰ τῆς εἰδιφθόγγης. Iouis epitheton, antepenultima acuitur.
ἔρμος. διὰ τὸ. septem, antepenacuitur.
ἔρμῆος. ἔρμῆος. ὁ. mercurialis, penanflectit.
ἔρματος. ὁ. ὁ. λόφος. tumultus, antepenac.
ἔρμηνεία. ἔρμηνείας. ἡ. interpretatio, penacuit.
ἔρμηνία. ἔρμηνίας. ἡ. fulcrum lecti.
ἔρω. ὁ. ἔρω. ὁ. dico, penacuitur.
ἔρρω. διὰ δύο ἔρ. pereor, penacuitur.
ἔρωτος. ὁ. ὁ. amicus, socius, penanflectit.
ἔτερος. τὸ ἔτερος. ὁ. alter, antepenacuitur.
ἔτος. ἔτος. τὸ. annus, penacuitur.
ἔτος. ἔτος. ὁ. incassum, acuitur.
ἔτανθος. ἔτανθος. ὁ. Euanthes uir, penacuit.
ἔτανθος. ἔτανθος. ὁ. ὁ. floridus, acuitur.
ἔτιθα. ἔτιθα. ὁ. ignauia, antepenac.
ἔτιθια. ἔτιθια. διὰ τὸ. bonus mos, penacuit.
ἔτιθολος. ἔτιθολος. ὁ. rectus iactus, antepenultima acuitur.
ἔτιθολος. ἔτιθολος. ὁ. recte iaciens, penac.

SIGNIFICATIONVM

ἔπιθός. ἐπιθήματα. statim, acuitur.
ἔπιθός. ὄνομασινός. rectus, acuitur.
ἔπιθός. διὰ τὸ. facilis, acuitur.
ἔπιθός. διὰ τὸ. calceus, acuitur.
ἔπιθός. ἔπιθός. ὁ. ὁ. obediens, acuitur.
ἔπιθός. ἔπιθός. ὁ. ὁ. obediens principi, penultima acuitur.
ἔπιθός. δασυπόλινος. latitudo, aspiratur.
ἔπιθός. ψιλοπόλινος. Eurus uentus, tenuatur.
ἔπιθός. τὸ ἔπιθός. ὁ. pietatem exercens, ultima circumflectitur.
ἔπιθός. ἔπιθός. ὁ. Eusebon uir, penacuitur.
ἔπιθός. ἔπιθός. ὁ. Eusthenes uir, penacuitur.
ἔπιθός. ἔπιθός. ὁ. ὁ. fortis, acuitur.
ἔπιθός. ἔπιθός. ἡ. felicitas, penacuitur.
ἔπιθός. ἔπιθός. ἡ. Eutychia mulier, antepenultima acuitur.
ἔπιθός. τῆς ἔπιθός. ἡ. inimicitia, penacuitur.
ἔπιθός. τῆς ἔπιθός. ἡ. inimica, acuitur.

Ζ.
Ζῆρ. ἔπιθός. ὁ. Iupiter, acuitur.
Ζῆρ. ἀπαρτίμα. uiuere, anflectit.
Ζυγός. ζυγός. ὁ. iugum boum, mascul.
Ζυγός. ζυγός. ἡ. iugum libræ, fem.
Ζώον. ζώον. τὸ. animal, penanflectitur.
Ζώον. ζώον. τὸ. uiuum, acuitur.

Η.
Ἡδέ. σύνδεσμος, & cōiunctio, acuitur.
Ἡδέ. δασύνεται. hæc, penacuitur.
Ἡδέ. σύνδεσμος. siue, coniunctio, acuitur.
Ἡδέ. ἔπιθός. ibat, penanflectitur.
Ἡδέ. δασύνεται, ἡ περισηπτα, ubi, cui, quatenus, aspiratur, & circumflectitur.
Ἡδέ. ψιλοσηπτα, ἡ περισηπτα. certē, ait, tenuatur, & circumflectitur.
Ἡδέ. Ἡδέ. ὁ. sol, antepenacuitur.
Ἡδέ. Ἡδέ. ὁ. Heleus gentile, penanflectit.
Ἡδέ. Ἡδέ. ὁ. clausus, penanflectitur.
Ἡδέ. Ἡδέ. ὁ. stolidus, acuitur.
Ἡδέ. Ἡδέ. ὁ. iaculator, penacuit.
Ἡδέ. Ἡδέ. nostrum, anflectitur.
Ἡδέ. Ἡδέ. ὁ. Heræus uir, antepenacuitur.
Ἡδέ. Ἡδέ. ὁ. Lunonius, penanflectitur.
Ἡδέ. Ἡδέ. ὁ. Heraclea mulier, & urbs.
Ἡδέ. Ἡδέ. ὁ. herculea, antepenac.
Ἡδέ. Ἡδέ. ὁ. herculeus, penanflectitur.
Ἡδέ. Ἡδέ. hercules, aduerbiū iurandi, penultima acuitur.
Ἡδέ. Ἡδέ. ὁ. Hercules, anflectitur.
Ἡδέ. Ἡδέ. ὁ. minor, penacuitur.
Ἡδέ. Ἡδέ. ὁ. minuens, anflectitur.

PROPTER GENERA

Ἡδέ. ἐπιθήματα. minus, penanflectitur.
Ἡδέ. Ἡδέ. ἡ. fama, penacuitur.
Ἡδέ. ἐπιθήματα. ubi, quā, penanflectitur.
Θ.
Θάλαμα. ἡ. iustia ferarum, penac.
Θάλαμα. ἡ. templum Castoris & Polucis, acuitur.
Θάλαμα. ἡ. audacia, penacuitur.
Θάλαμα. ἡ. temeritas, penacuitur.
Θάλαμα. ἡ. conuiuium, festiuitas, penultima acuitur.
Θάλαμα. ἡ. celebritas, Thalia, antepenultima acuitur.
Θάλαμα. ἡ. atronitus, acuitur.
Θάλαμα. ἡ. pauor, stupor, penac.
Θάλαμα. ἡ. dea, acuitur.
Θάλαμα. ἡ. spectaculum, penacuitur.
Θάλαμα. ἡ. deum pariens, penac.
Θάλαμα. ἡ. ex deo natus, antepenultima acuitur.
Θάλαμα. ἡ. calor, caliditas, penacuitur.
Θάλαμα. ἡ. calida, acuitur.
Θάλαμα. ἡ. lupinus, penacuitur.
Θάλαμα. ἡ. calidus, acuitur.
Θάλαμα. ἡ. femina, penanflectitur.
Θάλαμα. ἡ. papilla, acuitur.
Θάλαμα. ἡ. uenans, anflectitur.
Θάλαμα. ἡ. Theron uir, penacuitur.
Θάλαμα. ἡ. testudo, & locus scripturarum Athenis, penacuitur.
Θάλαμα. ἡ. turbidus, acuitur.
Θάλαμα. ἡ. cepa agrestis, penacuitur.
Θάλαμα. ἡ. animus, furor, ira, desiderij, acuitur.
Θάλαμα. ἡ. hostium, hoc est, lignū ipsum.
Θάλαμα. ἡ. fores, hoc est, apertura.
Θάλαμα. ἡ. thyrsus, acuitur.
Θάλαμα. ἡ. Thyrsus uir, penacuitur.
Ι.
Ἰά. τῆς Ἰά. ἡ. una, acuitur.
Ἰά. τῆς Ἰά. ἡ. uox, penacuitur.
Ἰά. τῆς Ἰά. ὁ. sedens, antepenultima acuitur.
Ἰά. τῆς Ἰά. ὁ. firmatus, rectus, penultima acuitur.
Ἰά. τῆς Ἰά. ὁ. acuitur.
Ἰά. τὸ Ἰά. uide, penacuitur.
Ἰά. ecce, acuitur.
Ἰά. uide, anflectitur.
Ἰά. ὁ. proprium, penacuitur.
Ἰά. ἡ. sacrificans, circumflectitur.
Ἰά. τῆς Ἰά. ἡ. supplicatrix, penacuit.

ET ACCENTVS.

Ἰά. τῆς Ἰά. ὁ. supplicator, supplex, penac.
Ἰά. τῆς Ἰά. ὁ. occasus, penanflectitur.
Ἰά. ut, penacuitur.
Ἰά. ὁ. Indus, nomen gentile, acuit.
Ἰά. τῆς Ἰά. ὁ. fluuius Indiæ, penacuitur.
Ἰά. τῆς Ἰά. ὁ. uiola, penacuitur.
Ἰά. ὁ. iens, acuitur.
Ἰά. τῆς Ἰά. ὁ. furnus, acuitur.
Ἰά. τῆς Ἰά. ὁ. laterna, penacuitur.
Ἰά. τῆς Ἰά. ἡ. iris herba, penacuitur.
Ἰά. τῆς Ἰά. ἡ. Iris dea, penanflectitur quasi Ἰά.
Ἰά. ἡ. facer, acuitur.
Ἰά. τῆς Ἰά. ὁ. pauper, mendicus, penanflectitur.
Ἰά. τῆς Ἰά. ὁ. Hispon uir, penacuitur.
Ἰά. τῆς Ἰά. ὁ. piscis, acuitur.
Ἰά. τῆς Ἰά. ὁ. uiri nomen, penacuitur.
Ἰά. τῆς Ἰά. ἡ. Ionia regio, penacuitur.
Ἰά. τῆς Ἰά. ἡ. uioletum, acuitur.
Ἰά. τῆς Ἰά. ὁ. plenus ueneno, anflectitur.
Ἰά. τῆς Ἰά. ὁ. proprium & gentile, penacuit.
Κ.
Κά. τῆς Κά. ἡ. Cæna urbs, penac.
Κά. τῆς Κά. ἡ. mala, penacuitur.
Κά. τῆς Κά. ὁ. Cace, penacuitur.
Κά. τῆς Κά. ὁ. delens, subuertens, anflectit.
Κά. τῆς Κά. ὁ. purgans, penac.
Κά. τῆς Κά. ὁ. Callisthenes, penacuitur.
Κά. τῆς Κά. ὁ. potens, acuitur.
Κά. τῆς Κά. ὁ. lignum, penacuitur.
Κά. τῆς Κά. ὁ. bonum, acuitur.
Κά. τῆς Κά. ὁ. pulchritudo, penacuitur.
Κά. τῆς Κά. ὁ. honestus, bonus, acuitur.
Κά. τῆς Κά. ὁ. funis, penacuitur.
Κά. τῆς Κά. bene, circumflectitur.
Κά. τῆς Κά. ἡ. flexura, curuamen, acuitur.
Κά. τῆς Κά. ὁ. bruchus, penacuitur.
Κά. τῆς Κά. ὁ. angulus oculi, acuitur.
Κά. τῆς Κά. ὁ. Canthus uir, penacuitur.
Κά. τῆς Κά. ὁ. fructus cedi, mascul.
Κά. τῆς Κά. ἡ. cedrus arbor, fem.
Κά. τῆς Κά. ὁ. ille, penanflectitur.
Κά. τῆς Κά. ὁ. uacuus, acuitur.
Κά. τῆς Κά. ὁ. Parca, mors, fors, acuitur.
Κά. τῆς Κά. ὁ. cor, anima, anflectitur.
Κά. τῆς Κά. ὁ. Cerus fluuius Armeniæ, penanflectitur.
Κά. τῆς Κά. ὁ. cera, acuitur.
Κά. τῆς Κά. ἡ. urbs, penacuitur.
Κά. τῆς Κά. ἡ. ignea, penacuitur.

VARIATIO

κίωρ. κίωρος. δ. columna, penacuitur. κίωρ. κίωτος. δ. iens, acuitur. κλέων. κλέωνος. δ. Cletus, penanflectitur. κλατός. κλατός. δ. gloriosus, acuitur. κλαδά. κλαδάος. ή. Clío, musa, acuitur. κλέω. κλέω. ή. laudo, claudio, penacuitur. κλήρος. κλήρου. ή. fors, penanflectitur. κληρός. κληρού. δ. forte datus, electus, acuitur. κλίσις. κλίσεως. ή. inclinatio ad dextram. κλίσις. κλίσιος. ή. inclinatio totius exercitus. κλαθά. κλαθάος. ή. Clotho parca, acuitur. κλαθά. κλάμα. circumuoluo, penacuitur. κόμπος. κόμπος. ή. stridor, elatio, penacuiť. κόμπος. κόμπος. ή. superbus, acuitur. κορίς. κορίς. ή. puluis, acuitur. κόνις. κόνις. ή. lentes aut fures capitis. κόρη. κόρη. ή. uirgo, puella, per unum g. κόρη. κόρη. ή. caput cum collo, per duplex g. κόρη. κόρη. ή. galea, penacuitur. κέρως. κέρως. δ. cimex, penacuitur. κέρωνος. κέρωνος. δ. coronus mons, acuiť. Κορώνος. Κορώνος. δ. angulus, acuitur. κερικός. κερικός. δ. tonforius, uas ligneu. κούριμος. κούριμος. δ. emporiu, antepenac. κέρριος. κέρριος. δ. ciuitas Cypri, penac. κερρίος. κερρίος. δ. tonstrina, anflećitur. κρίς. κρίς. δ. Cres, id est, Cretensis, acuiť. κρέϊς. κρέϊς. δ. carnis, uel συνάρεσις. caro, anflećitur. κρινω. κρινω. δ. iudico, penacuitur. κρινω. κρινω. δ. iudicabo, penanflectitur. κρινω. κρινω. δ. iudicans, penacuitur. κρινω. κρινω. δ. liliatum, acuitur. κρίς. κρίς. δ. aries, acuitur. κρίς. κρίς. δ. Crius uir, penanflectitur. κρότων. κρότων. δ. ή. musca canina, uel ciuitas, penacuitur. κροτών. κροτών. δ. plaudens, anflećitur. κρότος. κρότος. δ. conuicium, penacuitur. κρότος. κρότος. δ. gloria, penanflectitur. κρινω. κρινω. δ. miscio, turbo, penacuitur. κρινω. κρινω. δ. potio ex multis herbis, anflećitur. κρινω. κρινω. δ. inuerecundus, penultima acuitur. κρινω. κρινω. δ. inuerecunda, penanflectitur. κρινω. κρινω. δ. Cyparissius puer, antepenultima acuitur. κρινω. κρινω. δ. cypressus arbor, antepenultima acuitur. κρινω. κρινω. δ. Cygnus uir, penanflectitur.

SIGNIFICATIONVM.

κῆρος. κῆρος. δ. autoritas, dominium, penanflectitur. κύριος. κύριος. δ. dominus, antepenacuiť. κυριός. κυριός. δ. nomen loci, acuitur. κυρτός. κυρτός. δ. gibbosus, acuitur. κύρτω. κύρτω. δ. uas piscatorium, penac. κυφός. κυφός. δ. gibbosus, acuitur. κῦφος. κῦφος. δ. urbs Theſſaliæ, penanflectitur. κῶν. κῶν. δ. ή. canis, penacuitur. κῶν. κῶν. δ. prægnaus, anflećitur.

Λ. λαβί. λαβί. δ. accipere, acuitur. λαβί. λαβί. δ. accipere, penacuitur. λαβί. λαβί. ή. excusatio, penacuitur. λαβί. λαβί. ή. capulus, anfa, acuitur. λαβρός. λαβρός. δ. abundans, acuitur. λάβρος. λάβρος. δ. mediocris, uehemens, penultima acuitur. Λάβρος. Λάβρος. δ. Ptolemei pater, penultima anflexa. Λαβρός. Λαβρός. δ. lepus, acuitur. Λάκωρ. Λάκωρ. δ. Lacon gentile, penacuiť. Λακώρ. Λακώρ. δ. fortitus, acuitur. Λάθωρ. Λάθωρ. δ. Lathon fluuius, penac. Λάθωρ. Λάθωρ. qui latuit, acuitur. Λάμπρα. Λάμπρα. ή. Lampra urbs, penacuitur. Λάμπρα. Λάμπρα. ή. splendida, acuitur. Λάος. Λάος. δ. lapis, penacuitur. Λαός. Λαός. δ. plebs, populus, acuitur. Λαρός. Λαρός. δ. dulcis, acuitur. Λάρος. Λάρος. δ. latus auis, penacuitur. Λάρος. Λάρος. δ. fors, penacuitur. Λάρος. Λάρος. δ. quasi, penacuitur. Λευθοπαλις. Λευθοπαλις. δ. uenditor leguminum, penacuitur. Λευθοπαλις. Λευθοπαλις. ή. uenditrix leguminum, antepenacuitur. Λέπας. Λέπας. δ. promontorium, penac. Λεπάς. Λεπάς. ή. genus ostrei, acuitur. Λέπη. Λέπη. ή. Lepte urbs, penacuitur. Λεπή. Λεπή. ή. tenuis, acuitur. Λευκή. Λευκή. ή. alba, acuitur. Λεύκη. Λεύκη. ή. arbor quæ populus dicit, penultima acuitur. Λεύκωρ. Λεύκωρ. δ. Leucon uir, penacuitur. Λευκώρ. Λευκώρ. δ. albificans, anflećitur. Λήμμα. Λήμμα. δ. quaestus seu captio. Λήμα. Λήμα. δ. spacium seu fortuna. Ληνίος. Ληνίος. δ. Lenæus uir, antepenac. Ληνίος. Ληνίος. δ. Lenæus Bacchus, penanflect. Λητοργία. Λητοργία. δ. populo ministrare.

PROPTER GENERA

Λητοργία. Λητοργία. δ. i. maledicere. Λίγος. Λίγος. δ. Ligur, penacuitur. Λυγός. Λυγός. δ. stridulus, canorus, acuiť. Λιθότομος. Λιθότομος. δ. incisus ē petra, antepen. Λιθότομος. Λιθότομος. δ. lapicida, penacuitur. Λιπάρα. Λιπάρα. ή. Lipara insula, penacuiť. Λιπάρα. Λιπάρα. ή. pinguis, acuitur. Λίος. Λίος. δ. leo, acuitur. Λίος. Λίος. δ. pannus lineus, acuitur. Λόγιος. Λόγιος. δ. oraculum, antepenacuiť. Λογέωρ. Λογέωρ. δ. pulpium, penanflectit. Λυσίας. Λυσίας. ή. Lysias uir, penacuitur. Λυσίας. Λυσίας. ή. Lysias mulier, acuitur. Λύσις. Λύσις. ή. solutio, penacuitur. Λύσις. Λύσις. δ. Lysis uir, acuitur. Λώτος. Λώτος. δ. Lotus uir, penanflectitur. Λωτός. Λωτός. δ. lotus herba, & arbor, acuiť.

Μ. Μάριος. Μάριος. δ. promontorium Siciliae, penacuitur. Μαίριος. Μαίριος. δ. longum, acuitur. Μάριος. Μάριος. δ. minor, penacuitur. Μάριος. Μάριος. δ. minuens, anflećitur. Μελιτινή. Μελιτινή. ή. Melitina mulier, penacuitur. Μελιτινή. Μελιτινή. δ. gentile nomen, acuiť. Μινοικός. Μινοικός. δ. ή. placabilis, demulcens, acuitur. Μινοικός. Μινοικός. δ. ή. facile cedens, penac. Μίω. Μίω. δ. maneo, penacuitur. Μένω. Μένω. δ. manebo, futurum. Μένω. Μένω. ή. medica herba, penac. Μένω. Μένω. ή. Medica regio, acuiť. Μένω. Μένω. δ. medus, penanflectit. Μένω. Μένω. δ. cura, consilium, penanflectitur. Μισήπι. Μισήπι. ή. libidiosa, penacuitur. Μισήπι. Μισήπι. ή. odibilis, acuitur. Μόνι. Μόνι. ή. sola, penacuitur. Μονί. Μονί. ή. mansio, acuitur. Μοχθικός. Μοχθικός. δ. laboriosus, acuitur. Μοχθικός. Μοχθικός. δ. difficilis, penanflectitur. Μύλλος. Μύλλος. δ. Myllus uir, penacuitur. Μύλλος. Μύλλος. δ. strabo, acuitur. Μύρτα. Μύρτα. δ. infinita, penacuitur. Μύρια. Μύρια. δ. decē milia, antepenac. Μύριοι. Μύριοι. δ. decies mille, antepenacuitur. Μύριοι. Μύριοι. δ. innumerati, penacuitur. Μύριος. Μύριος. δ. Myron uir, penacuiť. Μύριος. Μύριος. δ. redolens, anflećitur. Μύς. Μύς. δ. claudio oculos, penacuitur. Μύς. Μύς. δ. doceo proprie sacra, circumflećitur.

ET ACCENTVS.

Νάρκισσος. Νάρκισσος. δ. Narcissus puer, antepenacuitur. Νάρκισσος. Νάρκισσος. ή. narcissus arbor, antepenac. Νέος. Νέος. ή. nouale, campus, acuiť. Νέος. Νέος. δ. nouus, iuuenis, antepenac. Νίωρ. Νίωρ. δ. Nicon uir, penacuitur. Νιωρ. Νιωρ. δ. uincens, anflećitur. Νόμιμος. Νόμιμος. δ. legitimus, antepenac. Νόμιμος. Νόμιμος. δ. lex, penacuitur. Νομός. Νομός. δ. pacuum, regio, plaga, acuitur. Νύμφιος. Νύμφιος. δ. sponsalis, antepenac. Νυμφίος. Νυμφίος. δ. sponsus, penacuitur. Νύμ. Νύμ. de praesenti, praeterito, & futuro. Νύμ. Νύμ. de praesenti tantum.

Ξανθος. Ξανθος. δ. xanthus fluuius, & uiri nomen, penacuitur. Ξανθος. Ξανθος. δ. flauus, acuitur. Ξανθή. Ξανθή. ή. Xanthe mulier, penac. Ξανθή. Ξανθή. ή. flaua, acuitur. Ξένος. Ξένος. δ. Xenon uir, penacuitur. Ξένος. Ξένος. δ. hospitium, acuitur.

Ο. Οίκοι. Οίκοι. δ. per affinitatem domestici. Οίκοι. Οίκοι. δ. domestici quibus. Οίμος. Οίμος. δ. uia, masculinum. Οίμος. Οίμος. ή. cantilena, foemininum. Ούνος. Ούνος. δ. piger, penacuitur. Ούνος. Ούνος. δ. cunctatio, pigritia, acuitur. Ούλος. Ούλος. δ. totus, penacuitur. Ούλος. Ούλος. δ. atramentū sepiae, acuitur. Ούμος. Ούμος. δ. tamen, penacuitur. Ούμος. Ούμος. δ. simul, similiter, anflećitur. Ού. Ού. δ. ens, acuitur & attenuatur. Ού. Ού. quem, aspiratur. Ού. Ού. δ. infomnis, penacuitur. Ού. Ού. δ. somnium, penacuitur. Ού. Ού. δ. acutus, uelox, acuitur. Ού. Ού. δ. uas acetarium. Ού. Ού. δ. ubi quod, aspiratur & penac. Ού. Ού. ή. foramen, sine aspiratione, acuitur. Ού. Ού. δ. quomodo, ut, penac. Ού. Ού. δ. succus, acuitur. Ού. Ού. δ. Orthus uir, penacuitur. Ού. Ού. δ. rectus, acuitur. Ού. Ού. δ. portus artificialis, penacuiť. Ού. Ού. δ. monile, acuitur. Ού. Ού. δ. sine aspiratione, mons, acuitur. Ού. Ού. δ. cū aspiratione, terminus, acuiť. Ού. Ού. δ. serum, acuitur. Ού. Ού. δ. ossa mons Theſſaliæ.

VARIATIO

ὄνα. βοx, fama.
οὐ δασυμόμορ. cuius & ubi, anflectitur.
οὐ ψυχομόμορ. non, acuitur.
οὐδὲρ. nihil, perfectum est.
οὐδὲρ. ne unum quidem, imperfectum.
οὐνοῦρ. igitur, circumflectitur.
οὐνοῦρ. non, nequaquam, penacuitur.
οὐρά. οὐρα. ἡ. cauda, acuitur.
οὐρα. οὐρα. ἡ. impetus, penanflectitur.
οὐρός. οὐροῦ. ὁ. nauale, acuitur.
οὐρός. εος. τῷ. terminus, penanflectitur.
οὐρός. οὐρε. ὁ. uentus secundus, penanflect.

οὐρός. τῷ. urina, penanflectitur.
οὐρα. demonstratiuum & relatiuum.
οὐρα. demonstratiuum solum.
οὐρα. διὰ τὸ ο μικροῦ, hic, penanflectif.
οὐρα. διὰ τὸ α μεγάλου. sic, penacuitur.
Π.
Αἰθουσις. disciplina.
Παιδεία. eruditio.
παιδία. τῆς παιδείας. ἡ. ludus, acuitur.
παιδία. τῶν παιδίων. τὰ. pueri, per α.
παιδία. τῶν πεδίων. τὰ. campi, per ε.
παιάμ. τῷ παιάονος. ὁ. Apollo, acuitur.
παιάμ. τῷ παιάονος. ὁ. Peon, metri genus, penultima acuta.
παλλάς. τῆς παλλάδος. ἡ. Minerua, acuitur.
παλλάς. τῷ πάλλαντος. ὁ. Pallas gigas, penultima acuta.
πάρμ. τῷ παντός. τῷ. omne, circumflectitur.
πάρμ. τῷ παντός. ὁ. Pan deus pastorum, acuit.
πανταχῆ. διὰ τὸ η. ubicq.
πανταχῶ. διὰ τὸ η. quocunq.
πάρα. ἀντὶ τῷ πάρασι. adest & adfunt, penultima acuta.
πάρά. apud, ab, præter, acuitur.
παρανοίης. παρανοίης. ὁ. maritus, penacuit.
παρανοίης. νοίτης. ἡ. uxor, antepenacuitur.
παραρῆντος. διὰ δύο ρε. ὁ. dictus, antepenac.
παραρῆτος. δι' ἑνός ρ. ὁ. supplicabilis, acuitur.
παραράς. τῆς παραράδος. ἡ. maxilla, acuitur.
παραράς. τῷ παραράου. ὁ. pareas serpens, penac.
πάρῃμ. adfunt, antepenacuitur.
πάρῃμ. accedo, penanflectitur.
παρθενίη. τῆς παρθενίης. ἡ. Parthenice mulier, penultima acuta.
παρθενίη. κῆς. ἡ. uirgo, acuitur.
πάσαδα. α producto, possidere.
πάσαδα. α correpto, gustare.
πατρειόνορος. τόνου. ὁ. occisus à patre, antepenacuitur.
πατρειόνορος. τόνου. ὁ. parricida, penacuitur.

SIGNIFICATIONVM.
πατρειός. τῷ πατρειόου. ὁ. paternus, penanflect.
πατρειός. τῷ. οὐός. uitricus, acuitur.
πεθώ. τῆς πεθώδος. ἡ. persuasio, acuitur.
πέθω. μ. πείσω. π. ε. α. κ. α. suadeo, penacuitur.
πέτρωρ. τῷ πέτρωντος. ὁ. tranans, penacuitur.
περῶρ. περῶντος. ὁ. experiens, anflectitur.
πελιάς. τῷ πελίου. ὁ. Pelias uir, penacuitur.
πελιάς. ἀδός. ἡ. colum bæ genus, acuitur.
πέρι. ultra, penacuitur.
περὶ. de, & circum, acuitur.
πενυάος. τῷ πενυάου. ὁ. Puceus, gentile, penanflectitur.
πύμιορ. ε. ὁ. quod ex picea arbore fit, penultima acuitur.
πενῶρ. τῷ πενῶντος. ὁ. esuriens, anflectitur.
πίνωρ. τῷ πίνωντος. ὁ. bibens, penacuitur.
πλείωρ. τῷ πλείονος. ὁ. comparatiuū, penac.
πλεῶρ. τῷ πλεῶνος. ὁ. annus, acuitur.
πλούτωρ. πλουτόπωνος. ὁ. Pluton deus, penac.
πλουτῶρ. πλουτόπωντος. ὁ. ditescens, ult. anflexa.
πύα. τῆς ποιᾶς. ἡ. qualis interrogatiue, penanflectitur.
ποιά. τῆς ποιᾶς. ἡ. quædam infinite, acuitur.
ποιός. τῷ ποίου. ὁ. qualis interrogatiue, penanflectitur.
ποιός. τῷ ποίου. ὁ. quidam infinite, acuitur.
πολέμωρ. τῷ πολέμωνος. ὁ. Polemon uir, penacuitur.
πολεμῶρ. τῷ πολέμωντος. ὁ. bellans, anflectif.
πόνηρος. τῷ πονήρου. ὁ. agricola, antepenac.
πονρηός. τῷ πονηροῦ. ὁ. prauus, antepenacuit.
ποτέ. quando, penacuitur.
ποτί. aliquando, acuitur.
πότος. ὄσ. ὁ. potus, conuiuium, penacuitur.
ποτός. οῦ. ὁ. potulentus, potabilis, acuitur.
πρασία. σίας. ἡ. urbs Peloponesi, penacuitur.
πρασιά. τῆς πρασιᾶς. ἡ. areola, sulcus, acuitur.
πρίμ. ἐπιρῆμα. prius, antea, acuitur.
πρίμ. πρινοῦ. ἡ. arbutum, acuitur.
πρυτάνεια. τὰ. precium statutum, magistratus Atheniensium.
πρυτανεία. ἡ. tempus magistratus Athen.
πρυτάνης. διὰ τὸ η. præfectus, administrator, penultima acuta.
πρυτάνης. πρυτανίος. ἡ. prouidentia.
πρωτόνορος. τῷ πρωτογόνου. ὁ. primogenitus, antepenacuitur.
πρωτόνορος. τῷ πρωτογόνου. ὁ. primo enixa, penultima acuta.
πρωτῶρ. πρῶτος. ὁ. primus, penanflectitur.
πρωτός. πρῶτος. ὁ. fortunæ subiectus, acuitur.
πρωία. manē, penacuitur.

πρωία.

PROPTER GENERA

πρωία. ας. ἡ. matutina hora, penacuitur.
πρωτότομος. πρωτοτόμου. ὁ. ἡ. primogenitus, antepenultima acuitur.
πρωτοτόμος. πρωτοτόμου. ἡ. primo enixa, penultima acuitur.
πύχη. πύχης. ἡ. plicatio, penacuitur.
πύχη. πύχης. ἡ. concavitas uallis, acuitur.
πυγμή. πυγμῆς. ἡ. cestus, acuitur.
πυγμή. crebro, ultima circumflexa.
πυθῶρ. ἡ. loci nomen, acuitur.
πυθῶρ. ὁ. Python serpens, penacuitur.
πύλαος. ε. ὁ. Pylæus, antepenacuitur.
πυλάος. ε. ὁ. Mercurius, penanflectitur.
πύλη. πύλης. ἡ. porta, penacuitur.
πυλίς. πυλίδος. ἡ. portula, acuitur.
πυρῆός. πυρῆοῦ. ὁ. fuluus, acuitur.
πυρῆός. πυρῆ. ὁ. penacuitur.

Π.
Ρῆνος. διὰ δύο κκ. naris casti.
Ρῆμος. διὰ ἑνός κ. uelitis attrita.
Ρῆμος. τῆς ῥήμης. ἡ. Rhipæ urbs, penacuitur.
ῥήμ. τῆς ῥήμης. ἡ. flatus uenti, acuitur.
ῥήμ. ῥήμης. ἡ. lima, acuitur.
ῥήμ. ῥήμης. ἡ. rhina pīcis, penacuitur.
ῥήμιορ. ῥήμιορ. τῷ. onerosum, antepenacuitur.
ῥήμιορ. ῥήμιορ. τῷ. pannus ad cooperiendum, penanflectitur.
ῥῆα. ῥῆας. ἡ. Rhea, pro ῥῆα.
ῥῆα. facile, aduerbium.
ῥοία. διὰ τὸ ι. malus punica.
ῥοία. τῆς ῥοίας. ὁ. malum punicum.
ῥοδίος. τῷ ῥοδίου. ὁ. Rhodiensis, antepenac.
ῥοδίος. τῷ ῥοδίου. ὁ. Rhodius fluuius.
ῥοδώρ. ῥοδῶνος. ὁ. rosetum, acuitur.
ῥοδώρ. ῥοδῶνος. ὁ. proprium uiri, penacuitur.
ῥυμβός. ε. ὁ. Rhymbus, turbo, penac.
ῥυμβός. ῥυμβοῦ. ὁ. impetus, turbo, acuitur.

Σ.
Σῆμος. διὰ δύο κκ. saccus, cilicium.
Σῆμος. δι' ἑνός κ. scutum, acuitur.
Σῆμος. σῆμωνος. ὁ. deus marinus, penacuitur.
Σῆμος. σῆμωνος. ὁ. uerrens, anflectitur.
Σῆμος. σῆμωνος. ἡ. gentile nomen, acuitur.
Σῆμος. ἡς. ἡ. proprium mulieris, penacuit.
Σῆμος. σῆμωνος. ὁ. proprium uiri, penac.
Σῆμος. σῆμωνος. ὁ. lædens, circumflectitur.
Σῆμος. σῆμωνος. ὁ. Simo, penacuitur.
Σῆμος. σῆμωνος. ὁ. impendens, anflectitur.
Σῆμος. σῆμωνος. ὁ. sigelus, narcissus, antepenultima acuitur.
Σῆμος. σῆμωνος. ὁ. taciturnus, acuitur.
Σῆμος. σῆμωνος. ὁ. simus pīcis, penacuitur.

ET ACCENTVS.

Σῆμος. σῆμωνος. ὁ. simus, acuitur.
Σῆμος. σῆμωνος. ἡ. silentium, acuitur.
Σῆμος. ἐπιρῆμα. tacite, anflectitur.
Σῆμος. σῆμωνος. ὁ. ferreus, antepenacuitur.
Σῆμος. σῆμωνος. ὁ. frumentum, anflectitur.
Σῆμος. σῆμωνος. ὁ. esculentus, acuitur.
Σῆμος. σῆμωνος. ἡ. effossio, acuitur.
Σῆμος. σῆμωνος. ἡ. peluis, scapha, penacuitur.
Σῆμος. σῆμωνος. ὁ. natus ex rapta, antepenultima acuitur.
Σῆμος. σῆμωνος. ὁ. Scottus uiri nomen, penultima acuitur.
Σῆμος. σῆμωνος. ἡ. filum, rubrica carpentarii, penacuitur.
Σῆμος. σῆμωνος. ἡ. feminata, acuitur.
Σῆμος. σῆμωνος. ὁ. spartus, penacuitur.
Σῆμος. σῆμωνος. ὁ. feminatus, acuitur.
Σῆμος. σῆμωνος. ἡ. studium, acuitur.
Σῆμος. ἐπιρῆμα. uix, cum labore, anflectitur.
Σῆμος. βραχέως. spica, singulariter.
Σῆμος. ἐπιρῆμα. spicæ, pluraliter.
Σῆμος. uua, acuitur.
Σῆμος. perpendicularum, penacuitur.
Σῆμος. lignum iaculi, penacuitur.
Σῆμος. ὁ. odoris genus, penacuitur.
Σῆμος. ἡ. suspirans, penacuitur.
Σῆμος. ὁ. frequentans, anflect.
Σῆμος. σῆμωνος. τῷ. splendidum, penac.
Σῆμος. σῆμωνος. τῷ. lasciuæ nutritum, acuitur.
Σῆμος. σῆμωνος. turbæ, acuitur.
Σῆμος. σῆμωνος. ἡ. dignitas, penac.
Σῆμος. σῆμωνος. ὁ. in re quapiam cooperās, acuitur.
Σῆμος. σῆμωνος. ὁ. adiutor, acuitur.
Σῆμος. σῆμωνος. cum, acuitur.
Σῆμος. σῆμωνος. suem, anflectitur.
Σῆμος. ἐπιρῆμα. ualde, penacuitur.
Σῆμος. σῆμωνος. ἡ. uehemens, acuitur.
Σῆμος. σῆμωνος. ὁ. frugalis, antepenacuitur.
Σῆμος. σῆμωνος. ὁ. propriū nomen, acuitur.
Σῆμος. σῆμωνος. ὁ. uestis muliebris, acuitur.
Σῆμος. σῆμωνος. ἡ. calciamenta, acuitur.
Σῆμος. σῆμωνος. ἡ. ocium, aut schola, acuitur.
Σῆμος. ἐπιρῆμα. uix, pedetentim, anflectif.

Τ.
Τῆμος. τῆμωνος. ἡ. tarsus in Cilicia urbs, penultima acuitur.
Τῆμος. τῆμωνος. ὁ. ordo remigantiū, acuitur.
Τῆμος. τῆμωνος. ὁ. à tauro casus, antepenac.
Τῆμος. τῆμωνος. qui taurū occidit, penacuitur.
Τῆμος. τῆμωνος. ὁ. tuus, acuitur.

Τῆμος.

VARIATIO

Τέως. τέων. δ. aliquis, penacuitur.
Τεύκρος. ε. δ. Teucer proprium, penanflectif.
Τρωιδός. Τευκρού. δ. troianus, acuitur.
Τηλεσιόπος. όπς. δ. longe aspiciens, penac.

SIGNIFICATIONVM.

Χάραξ. uos. ή. uallus in uineis, penac.
Χάραξ. ακος. δ. uallus in bello, penac.
Χαρίτωρ. χαρίωνος. δ. nomen proprium, & ge

AMMΩ
ΝΙΟΥ ΠΕΡΙ ΟΜΟΙΩΝ ΚΑΙ
ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΛΕΞΕΩΝ.

Αβείλινα και βίβλινα διαφέρου
σιν, άμφω έπ' άραβή λαμβά
νομένη. άβίβλινα μόν ή τά έραβ, και άψψαυσα, και
μη βάσιμα. βίβλινα δε έραβία μόν ουχ' έραβ έστι, οίε

άβωνα δηλοί. ουδέτερος δε τό έπαθλον.
Ούτω μόν γβ άβελος, άατος έπιτετέλειται. έπ'
δ' έπ' έπαθλον. Λίβλια, ποσ' άνεύοντα.
Αβίνα και άβίνα διαφέρει. άβίνα μόν γβ ή ποθίσι

Υλλω. ενεσώ. διά δύο γλ. canto, penul
tima acuitur.
Υαλός. μέλλων, δι ένος λ. cantabo, anflectitur.
Υύχος. ψύχευ. ή. Pfychnus fluuius, penac.

FINIS DICTIONVM QVAE
DIFFERVNT SIGNI
FICATV.

ηοισιν. ο δε μετα ταυτα εφθιος. εν δε κυρινη τους εφθιους τριακισταις ημεραις. εν ηριτη αποδρουμεν δια το μηδεπω των μοιων δρομων μετεξω. ο δε μετ ταυτα μαρσιον, ετα μεραξ, ετα νεανισιος, ετα νεανιας, ετα ανη μισος, ετα ποροβουαδ, ορ και αμορογρουτα ημεραις, ετα γερων, ετα περυσυτις, ετα ισκατων ηρας.

Γελιοσιν η εντραπελον διαφερα. γελιοσιν μιν γαρ δεη το σπαι διαχυσει των ανροστων χωρις τινος υε βρεως, εντραπελον δε το μετ σεμνοσπου χαριεν τως λεγομενον. ειρητη δε παρα το εντραπειδων τον λογον.

Γελιοσιν και γελιοσιν διαφερα. γελιοσιν μιν ο υαζιε πασος. γελιοσιν δε ο γελωτοποιοσ.

Γημαται γημασται διαφερα. οτι γαμα μιν ο ανηρ. γαμειται δε η γυνη. και ομυρος πω διαφορα τε τρημικρ αυτων, οτι πω γημασται επωρ.

Γημαμιν ο υω, οδ ορ πατιε εξεναριξας.

Γημε. και ανακρειων διασφωρ τινεσ οτι θηλυ τητι. και θαλαμοισιν ο κενος ονη ενμηρ, αλλ ενμηματο. και λιουολος ηρ αμυμάνη.

Σοι μιν γη γαμεισται μορσιον, γαμειν δε μη.

Γηρας μιν δεση η τελευταια ηλιηα, ηραςισ δε η επ αυτω ποροεσις. μηποτε ομ ταυτη, και γιρα η ηραςισην διαφερα.

Γραμμα σοικεισ διαφερα. σοικεισ μιν γαρ δεση αυτη η εκφωνισις, και ο φθωροσ, ου το γραμμα σις μειορ η τυποσ, σημα, ωσ ηρ τριγωνον μιν γαρ δεση το Δ, σπορνηλον δε το α, τυποσ. το δε σοικεισ το δολωληρομ. οιορ α, β, και ο λωιπα σοικεισ και ταχρηστωσ γραμμασται. και ο γραμμασται οσλομ οι παλαισ γραμμασται. Καλλιμαχοσ πε φησι.

Γραμμασται ον ηλιωνσρ απομυφα. τουτ εσι τα γραμμασται. και παλιρ Πλατωνοσ ηρ πω πω ψυχισ γραμμ αναλεξάμενοσ. και ηρ η ου υβεισ πολλα φωνησ εδνεισ γραμμασται τουνδε. ου γη ο ηιοσι τωσρα, αλλα το των πολλων εμπασεσρ γραμμασται.

Γυμνασθαι και γυμνασται διαφερα. γυμνασθαι μιν γαρ δεση το υφ ετερου. γυμνασται δε το υφ εαυτου.

Γυμνασθαι μιν λεγεται η των γυμνασμενων ασκησις. ασκησις δε η των λεγοντων και σικνηστω.

Δ.

Δαμαλσ και δαμαλισ διαφερα. δαμαλισ μιν γη ο αρερ μοσχοσ, δαμαλισ δε η θηηλασ. μοσχοσ δε κωνωσ επ αμφοτερα.

Δα συνδεομοσ ερασματικωσ εντεταμενωσ.

Τισ δα ομλοσ και

πωσ δα των αλλων τρωων.

ο δε συμπλετικωσ δε συνεαλημενωσ.

Δεσποτισ και κωριωσ διαφερα. δεσποτισ μιν γη ο

των αργυρονοτων, και κωριωσ. κωριωσ δε η πατη ουου η αυτωσ τισ εαυτων.

Δεοσ και φθωροσ διαφερα. δεοσ μιν γαρ δεση πολυσ χρονωσ ησπο υπονιοι. φθωροσ δε παρωτωσ πω ησις. διδοσπερ ηροδοστω ηρ η δ. ημιασ εχε φθωροσ τε και δεοσ.

Δημοιοσ και δημοιοιοιοσ διαφερα. δημοιοσ μιν γαρ δεση ο ανακρειων των κωσθινοιοσ, δημοιοιοιοσ δε ο βασανιζωμ.

Δημιτερ και δαμιτερ διαφερα παρα τοισ αηηιοισ, φησι Τρυφωμ. δημιτερ γαρ φησι δεση οτι ησ θεου. δαμιτερ δε οτι θαυμασμοσ.

Δημοσ και δημοσ διαφερα. δημοσ μιν βαρυτωνωσ, το παλιθωσ ησ πολιωσ, δημοσ δε δευτωνωσ, το λιποσ.

Διμοιοσ και σολωσ διαφερα. διμοιοσ μιν γαρ δεση λιθωσ τετρημεινοσ, ωσ φησι Τρυφωμ ηρ κειμηλοσ πωρ ελληνισμοσ. σολωσ δε το χαλινομ ολοσφωροιοσ.

Ομυροσ.

Σολωμ αυτοχοδομωρ, και ηρ αλλοιοσ λαβε δισημ, ετ επιφειρε, βοαβησι δε λιθωσ.

και Πινδαροσ. λιθιοιοσ ποτ αναδισιοιοσ.

Διμοιοσ και διακπητισ διαφερα. διμοιοσ μιν γαρ δεση ο κωσθινομ αρεθιεισ κρητικα. διακπητισ δε δεησ τα συμφωσινσρ αρεθιεισ συμβιθασιασ χαριμ. κεισ υανδροσ ηρ κειμηλοσ.

Επιτισ διμοιοσ η διακπητισ θεωμ.

Διεφθαρτα, η δε φθορε διαφεροσι. διεφθαρτα μιν γη οφ ετερεσ, διεφθορε δε ετερομ. Αριστοφαησ ησ πορσ.

Διεφθορασ τον ομοιοσ ημωμ. κεισ ανδροσ αδελοιοσ.

Ειδ οτι πω μορμ διεφθορωσ. Ομυροσ.

φρειωσ ηλει διεφθορασ. διεφθορασ τωσ σταντω φρειωσ.

Διαβητωμ η επιβητωμ διαφερα. διαβητωμ μιν γαρ δεση ο επ αρετη ενωσμενωσ. επιβητωμ δε ο μορσ θηραμ εχωμ φημυμ. λυακρειωμ ηρ β.

Και μ επιβητομ κωσθι γετονωσ κωιησις, πτωρ δε ηνοι των κωιηστων επισφωμ ημελοισιν.

Διαβητωμ περιβητωμ διαφερα. διαβητωμ μιν γαρ δεση ο επ αρετη πολλυβηλητωμ. περιβητωμ δε ο σπαι κωμια. και περιβητομ πασιμ ανθρωποισ αυτων ανρατισ. και τουτο δη το λεγομενωμ.

η ηρωμ εαυτω πορνιδη τρισαθλια.

Εαυτων οσπο παραδιδωκεμ.

Διπλωμ και διπλαιομ διαφερα. διπλωμ μιν γαρ δεση κωσθι μελεωσ. διπλαιομ δε κωσθι αρεθιμομ, ωσ διπλαιομ και τετραπλαιομ, οιομ διπλαιοσ κημιασ εχει. οτι δε των διπλωμενων το διπλωμ, ωσ σπερ οτι των ηησομενων ιματιωμ, διπλωμ το ιματιομ, ουνητι διπλαιομ.

Διχτομοσ

Διχτομοσ η διχτομοιοσ διαφερα. διχτομοιοσ μιν δε εσ δυο διημεμεινοσ. διχτομοιοσ δε ο εσ δυο δυαδων. διημιοιοσ και διημιοιοσ διαφερα. διημιοιοσ μιν γη και κωιησις εσιν η εν μινε, το πηλομ εχουσα. διημιοιοσ δε η κωιημα το βραχυτερομ.

Διδάξωμ η διδάξωμια διαφερα. διδάξωμ μιν γη δι εαυτω. διδάξωμια δε δι ετεροσ, ωσ οιοποδομιοισμ μιν δι εαυτω οιοποδομιοισατω δε δι ετερου.

Διφθιρα και μιλωτη διαφερα. διφθιρα μιν γη και γωμ, μιλωτη δε ποροβατωμ.

Διορθωμ η επανορθωμ διαφερα. διορθωμ μιν γη η σπαι διορθωμ, η σπαι οβελισωμ, η σπαι λογωμ. επανορθωμ δε οτι μωμωμ λογωμ.

Διαπολιτευεσται η αντιπολιτευεσται διαφερα. διασπολιτευεσται μιν γη ληγουσι τουσ εν ησ σολεωσ. αντιπολιτευεσται δε τουσ εν ετεροσ αντιπιαστων τωσ αλληλοιοσ. οσοποποιοσ δε και τουσ εν μιξωσ λα φιλοτιμομεινωσ ποροσ αλληλοιοσ αντιπολιτευεσται εφιν.

Διδασκαλοσ η επισαπισ διαφερα. διδασκαλοσ μιν γαρ εσιν λογωμ, επισαπισ δε ερωμ.

Διαλεγεταμ μιν ο διπολοσ λογωμ, και λαμβάνωμ. λαλεει δε ο μι σπουδωμωμ λεγομενοσ, λεγει δε η ο κωσ τα διεξοδημ επεξωμωμ παρμα. φασια δε ο βρασχυλοσ.

Δινη ητε κωριωσ, η η τιμορια, η η δηκαιομ.

Δοαωατο τω δοιαωατο διαφερα. το μιν γη δοαωατο σημαηα το εδοξε. το δε δοιαωατο ανηι τω εδισασε.

Δουλοη η οινετω διαφεροσι. δουλοη μιν γαρ εσι η οι των ησωνωμ, η σπαντω οι υποτεστωμεινοι σπο βασιλεια. οινετω δε δεσποτωμ.

Δοξα η κωιωσ διαφερα. δοξα μιν εσιν ο παρα των πολλων επαινοσ. κωιωσ δε ο παρα των σπεδατωμ.

Δυναμοσ η ισχυσ διαφερα, ωσ φησι Πλατωνοσ εν τωσ ταρωσ. ου γη ταυτων εσι δυναμωμ τε η ισχυμ. η μιν γη δυναμοιοσ η σπο επισημωσ γινετα η μανιασ και θυμοσ. η δε ισχυσ απο φυσικωσ και ευτροφιασ των σωματων.

Δυσπειθησ η απειθησ διαφερα. δυσπειθησ γαρ εσιν οσ δυσχερωσ παραδιδετα τον πασιν λογον. απειθησ δε οσ απομεινεται η ουκ οιδε εσιν απειθεσται.

Δωμα και δωματιομ διαφερα. δωμα μιν γη κωνωσ το οιοποδομωμ. δωματιομ δε ο θαλαμοσ.

Δωροδοκω ητε δοσισ των δωρωμ η η ηψις.

Ε.

Εγχερισ και εναλεψω διαφερα. εγχερισ μιν γη οτι σπορετωμ η σφηνωμ, ητινωσ τοιοστωσ λεγωμ. εναλεψω δε οτι οφθαλωμωμ.

Εγρωσ η εγρωσται διαφερα. εγρωσ μιν γη ο διδωσ, εγρωσται δε ο λαμβάνωμ.

Εδιδωξε και εδιδωξατο διαφερα. εδιδωξε μιν γη ο

μαθημητισ, εδιδωξατο δε ο πατηρ συσισασ. Αριστοφωνοσ εν νεφελωσ. Εδιδωξαμην μιντοη ηη δι ο μελαη.

Ενωμ και ποροτομη διαφερα. ενωμ μιν γαρ εσιν επ ανθρωπωμ. ποροτομη δε λιοτωμ, η ιππου και των αλλων.

Επιηλυσια η κατελυσισ διαφερα. επιηλυσια μιν γη ελεγομ οι αθηναιοι των συνουσων των κωσθι πωσων. κατελυσισ δε οσοτε και τουσ εν των αερωμ συνεαλωμ ποροσ επισημωμ μεθωσ των παρωμωμ.

Επει η ενεισε διαφερα. το μιν γη επει δηλοη το εν τωπω. το δε ενεισε εσ τοπομ. οσποσ κρομωμ. επει κατελυσισ αυτων, η ενεισε ποροσσωμια.

Εκπολεμωσ και η υποπολεμωσ διαφεροσι. εκπολεμωσ μιν γαρ εσι το εσ πολεμωμ ενβαλημ. υποπολεμωσ δε το πολιμ εχλημ.

Εκπονοσ η αποπονοσ διαφερα. εκπονοσ μιν γαρ εσιν ο υιοσ. φησι γη Ομυροσ.

Ει ετεδνη ενειουσ ενωροσ εσι, βαμωμ μιν εχει εσοροστωσ. η δι οτωσ ησ κωιησιωσ τετηρημωμ, αποσπονοσ δε ο ητοι υιοιοσ, η ετι αποθεμ. παταχρωτωμ δε εσ οσ οιοσμοιοι τωσ αποδωσ ανηι υιοσ.

Εμαρτυρια μαρτυριασ εν τω διαφερα. δηλοη μιν ναρχωσ εν τω κωσθι κλεισομεινωστων λεγωμ. αναρωσεται δε των μιν επιδημωστων τωσ μαρτυριασ, των δε αποδημωστων εμαρτυριασ.

Ελλιοσ ωταηλισ διαφερα. ελλιοσ μιν γαρ εσιν χρονωμ παρωσ, μωμωμ εν σιδηρωμ κωιημωμ. εσι δε οτε η εν αυτοματω. ερητω δε παρα το διαηλωσ των σερμα. ωταηλι δε εσιν η εν τω συνεγγωσ σπο σιδηρωσωμωμ.

Ελιετροσ η ελιετροσ διαφερα. ελιετροσ μιν γαρ εσιν ο μαγωροσ παρα τοισ ελεσοισ, τραπειδ δε εσσι μαρειμια. Ομυροσ.

Και ειν ηλεοισιν εχευωμ.

Ελιετροσ δε ο ποροστωσ παρα τα εδισμασται.

Εμβάδεσ η εμβατα διαφερα. εμβάδεσ μιν γη ο κωμικα υποδημασται. εμβατα δε τα τραγικα.

Εμωσ η εμωιοσ διαφερα. εμωιοσ μιν γαρ εσιν ανωσ αρωμωμ, ωσ Ομυροσ.

Εμωιοσ δε συνθεμ μωθωμ.

το δε εμωιοσ συναρωμωμ, οτι εμωιοσ πορωσ. και

μνηστω πατωροσ σοιο θεοισ επιημιασ Αχιλλωσ.

ανηι τω πατωροσ σου.

Εμπαρεια περωσ διαφερα. περωσ μιν γη εφ ενδοσ η δυο κωιησισ εσι διαμωμωμ. εμπαρεια δε η σπαι σπαιων κατελυσισ βεβαια. σπαιων δε τεχνη εμπαρειασ διαφερα. οτι η μιν εν τοισ ανωστων. η γραμματικη δε τεχνη αδιαπλωσ ωσ η η επισημωμ.

Ενδον η ενσω διαφερα. ενδον μιν γη το εν τωπω σημαηα. ενσω δε το εσ τοπομ. ενδον μιν γαρ εσιν ο παωσ.

ἔσω δὲ εἰσερχομαι, ἀμείρανται οὐρ ὁ πόντος, ἔνδρον
εἰσερχομαι, ἢ ἔσω δὴν ὁ πάρος, σοφουλῆς πῶν δια-
φορῶν συζαί, φησὶ γὰρ ἐν τραχηλίαις.
γυναικὲς ἀπὲρ ἔσω εἰσερχομαι, ἔπειτα ἐκεί-
δουρ ἀπέρη, γυναικὲς ἀπὲρ ἔνδρον. καὶ εὐριπί-
δου ἐν ἡρακλειδῶν.
καὶ τὸν γέροντα τίντ' ἔσω γέροντα δόμων.
ἀντὶ τῷ ἔνδρον. εὐβουλος δὲ τῆς μείσης κωμῶ-
δας ποιητὴς ἐν κωμικοῖς.
Ὅπως δὲ σπεύσει' ὅτι τὴν γέροντα ἔσω.
δίουρ ἀπέρη ἔνδρον.

Ἐνταυθὶ καὶ ἐνταῦθα καὶ ἐνθάδε διαφέρει. ἐνταυθὶ
μὲν γὰρ πῶν ἐν τόπῳ σημασίαν δηλοῖ. ἐνταῦθα δὲ
καὶ πῶν ἐν τόπῳ, καὶ πῶν εἰς τόπον, ὁμοίως καὶ τὸ
ἐνθάδε, τὸ δ' ἐνταῦθα, καὶ ἐνθάδε, καὶ πῶν ἐν τόπῳ,
καὶ πῶν εἰς τόπον, καὶ ἀντὶ χρονοῦ ἐπιπέριμασται τῷ
τότῃ. ὅτι μὲν οὖν τῷ ἐνταυθὶ,
Ἐνταυθὶ οὐρ ἦσο νύκτας ἀπερῶν.
ὅτι δὲ τῷ ἐνταῦθα, σοφουλῆς ἐν κλέυτῃ.
Ἐνταῦθα πῶν φέρει, ἔνθα μὴ πῶν ἡλίου
φείγῃς κωμῶν.
ἔχει γὰρ καὶ πῶν εἰς τόπον σημασίαν, καὶ πῶν ἐν τόπῳ,
ὁμοίως καὶ ὅτι τῷ ἐνθάδε φησὶ καὶ κωμῶν.
Ἐνθάδε καὶ πῶν φέρει, τῷ δὲ δῶμα φησὶ
σοφουλῆς. ἔπειτα φησὶ,
καὶ δ' ἐνθάδε γῆρας ἔδονται.
ταῦτα γὰρ πῶν ἐν τόπῳ σημασίαν δηλοῖ. τὰ δ' εἰς
τόπον οὐτως.

τοῦ δ' αὐτῷ λυτο γόνα καὶ φίλον ἦτορ.
τοῦ δ' αὐτῷ λυτῶν ἑλευσεται ἐνθάδε ὄδυσε
σεως. ἀπὸ τῷ ἐνθάδε ἐν τόπῳ.
ἔνθα μὲν Αἰῶν καὶται ἀρήτος, ἔνθα δ' Ἀχιλλεύς,
εἰς τόπον.
ἔνθα κατεπτόμεν, καὶ τῆς θεῶς ἡγεμόνισιν. ἀντὶ
χρονοῦ ἐπιπέριμασται τῷ τότῃ,
ἔνθ' αὖ τυνδὸν διομήδῃ παλλὰς ἀθήνη.
ἐνθὲν μῆμα καὶ ἐνθὲν μῆμα διαφέρει. ἐνθὲν μῆμα μὲν γὰρ
εἰς ποιοῦ λόγῳ σημασίαν. τὸ δ' ἐνθὲν μῆμα ἔτίθετο ὅτι
τῷ προσροπαίου παρ' ἀθῆναις, ὁ γοῦν λυτῶν
ἐν τοῖς φουνοῖς φησὶ.
Τελευτῶς οὐτῶν ἡμῶν ἐνθὲν μῆμα γενήσεται.

Ἐνδοξος καὶ ἐπιδοξος διαφέρει. ἐνδοξος μὲν γὰρ εἰς,
ὁ ἐπίδοξος. ἐπιδοξος δὲ ὁ προσδοκούμενος, καὶ
ἐπιδοξός.

ἔνθα καὶ χάριμ διαφέρει. ὁ μὲν γὰρ ἔνθα ψιλῶν πῶν
ἀπὸ τῶν διλοῖ, οἷον ἔνθα Ἀλεξάνδρου, καὶ ἔνθα ἑλε-
νης ἔστρεψεν Μελέαρος, ὁ δὲ χάριμ μετὰ τῆς ἄ-
πας δηλοῖ καὶ πῶν χάριμ. χάριμ μενελάου Ἀχιλλεύς
ἔστρεψεν, ποτὲς, μενελάου χαρίζομαι.

Ἐνοῆρ καὶ ἐνοεῖται διαφέρει. ἐνοῆρ μὲν γὰρ ἄ-
φρο μὴ ἐπίσης. ἐνοεῖται δὲ ἀπὸ μακρῶν διαλο-
γῶν μῆμα.

Ἐξόσση καὶ ἐξόση διαφέρει. ἐξόσση μὲν γὰρ ἔνδρον,
ἔξόση δὲ τῷ ἐξόση.

Ἐξανθίσι καὶ ἔξανθισι διαφέρει. καὶ βαρυτόνος
προφέρονται τὸν ὄνομα. φησὶ γὰρ τρυφῶν ἐν δὲ
τέρω πῶν ἀπὸ τῆς προσηδίας. ἔξανθισι ὡς ἀμεί-
ριμοι, ἀνασπασμένοις τῆς ὀξείας ἐν τῷ ἀνεψίῳ
ὄνομασται ὀξυνομένου. εἰς δὲ οἱ μὲν ἀνεψίῳ τῶν
ἀδελφῶν πῶν, καὶ ἡμῶν ἐνδοξοῦμεθα. ἔξαν-
θισι δὲ οἱ τῶν ἀνεψίῳ πῶν.

Ἐοιδοῖα ἀνὸς διαφέρει. τὰ μὲν γὰρ πῶν ἔξομα-
να, τὰ δ' ἐμφερεῖ οἰοῦνται.

Ἐπιπιδος, καὶ θέρηνος διαφέρει. ἐπιπιδος μὲν γὰρ
εἰς τὸ ὅτι τῷ κῆρ. θέρηνος δὲ τὸ ἐν ὄδῳ. οὐτῶν τῶν
φῶν. Ἀριστοτέλης δὲ ὁ ῥόδιος ἐν τῷ πῶν ποικιλιῶν
τοῦ μπαλιμ. φησὶ γὰρ θέρηνος δ' ἔστιν ὁδὸς τῆς συμ-
φορῆς, οἰκίον ὄνομα ἔχουσα. ὁ δὲ ἄλλος ἔχει σὺν
ἐκνομῶν τῷ τελευτήσαντος. τινὲς μὲν οὖν κῆρ
πάντα ἀπομῶν θέρηνος, οἱ δὲ διαφέρουσιν, θέρηνος τε καὶ
ἐπιπιδος. τὸ τῶν θέρηνος ἀπὸ τῶν. παρ' αὐτῶν τῆ
φορῆς πῶν ταφῆς, καὶ μετὰ τῶν ταφῆς. καὶ ἡσῆ
τῶν ἐνταυθὶν χρονοῦ τῶν κῆρ ἀπὸ τῶν ἔξομα-
σται θέρηνος ἀπὸ τῶν, καὶ πῶν σὺν αὐτῶν τὸ δ' ἐπιπιδ-
δος ἔπαινον τῶν τελευτήσαντος μετὰ τινὲς με-
τρίου σχετλιασμοῦ.

Ἐπισραφῆς εὐσραφῆος διαφέρει. ἐπισραφῆς ὁ πορ-
σαυτινός, καὶ ἐπιμηνός. εὐσραφῆς δ' ὁ ἐπιδοξός
ἐν τῶν μεταβολῶν.

Ἐπίκουρος καὶ συμμάχος διαφέρουσιν. ἐπίκουρος μὲν
γὰρ εἰσιν, οἱ τοῖς πολέμοις βοήθοι οὐκ ἐν τῶν
συλλαμβανόμενοι. συμμάχοι δὲ οἱ τῶν πολεμούν-
των. Ὀμηρος δὲ ὁ πῶν ἐφύλαξεν τῆς ποιήσεως πῶν
διαφορῶν. οἱ ἔσιν οὐκ ἀπὸ τῶν ἐπίκουρος ἐν
λίανων λεγομένους, ἀλλὰ τῶν.

Ἐπισέλιαι καὶ ἐπισυβῆαι διαφέρουσιν. ἐπισέλιαι μὲν
διὰ γράμμασται. ἐπισυβῆαι δὲ διὰ λόγῳ.

Ἐπαγγέλιαι καὶ ἐπαγγέλιαι διαφέρει. ἐπαγγέλιαι
μὲν τὸ προσάνα. ἐπαγγέλιαι δὲ τὸ ὑποσχεῖται.
ὑποσχεῖται δὲ ὁ τῶν ἀπίσταντι δάσκει ὁμοιοτήτως.
ἐπαγγέλιαι δὲ ὁ ἀπὸ τῶν δάσκει ὁμοιοτήτως.

Ἐπιτίμιον καὶ ἐπιτίμιον διαφέρει. ἐπιτίμιον μὲν γὰρ
ἢ ἡμῶν. ἐπιτίμιον δὲ τὸ τῆς τιμῆς μετῆρ. ὅστις
οὐ δὲ ἔλαμν ἐξέτισε τὸ ἐπιτίμιον. ἀπὸ ἐξέτισε τὸ
ἐπιτίμιον.

Ἐπιτηρῆσαι καὶ ἐπιτηρῆσαι διαφέρει. ἐπιτη-
ρῆσαι μὲν γὰρ ἔλαμν τὸ ὑποσχεῖται ἔξομασται δά-
σκει τῶν συλλαβῶν. καὶ ἀπὸ τῶν ἢ ἀπὸ τῶν
τίς τῶν τῶν καταδικασθέντων. οἱ ἀθῆναις οἱ ἐπε-
κῆρ εἰ μὲν τις γῶντα ἀνῶντο δι' ἀπὸ τῶν τὸ
μῆμα δάσκει τῶν τῶν. ἢ ἀπὸ τῶν ἡμῶν. ἐπι-
τηρῆσαι δὲ ἔλαμν τὸ πῶν συμβιβάζει καὶ
σπονδῶν τῶν πῶν ἐκῆρ πῶν ἀλλήλων δια-
πέριμασται.

Ἐπίτιμος

Ἐπίτιμος καὶ ἐπιτίμιος διαφέρει. ἐπίτιμος μὲν γὰρ ἐν-
τιμος. ἐπιτίμιος δὲ ὁ ἐπιτίμιος, καὶ ἐπιτίμιος ἀπὸ
οὐ πῶν ἐπιτίμιος ἐπιτίμιος φησὶ. καὶ ἐπιτίμιος
σορ αὐτῶν ἀντὶ τῷ ἐπιτίμιος.

Ἐπιχάειρον καὶ συζαίειρον διαφέρει. ἐπιχάειρον μὲν
γὰρ ἔστιν τὸ συνηθῆναι τοῖς ἀλλοτρίοις κωμῶν.
συζαίειρον δὲ τὸ συνηθῆναι τῶν ἀπὸ τῶν.

Ἐπιδουκός μὲν εἰσιν ὁ δοκίμιος ἐπιδοξός. μεταδο-
κός δὲ ὁ φίλιος.

Ἐρωτῶν τῷ συνθῆναι διαφέρει. συνθῆναι μὲν
γὰρ εἰς τὸ κατ' ἀνομήν διεξοδικῶς ἀνομήν. τὰ ὑπὸ
τινος λεγόμενα αὐτῶν οὐδ' ἔρωτῶνται. ἔρωτῶν δὲ
τὸ ἐθέλειν τινὰ κωμικῶν ἡθῶν ἀποφῆσαι, πε-
ρὶ τῷ ὑποκειμένου πῶν τῶν. ὁ γοῦν τῶν κωμῶν
φησὶ πῶν τῶν Νέσσορα.

Ἐρῶν ὁ πόλεμος ἀπὸ τῶν, ἔρῶν δὲ οἱ καταλέξω. καὶ
Ἀχιλλεύς φησὶ.

Ἄλλ' ἴθι νῦν παρ' ἑταίρου δὴ φίλῃ, νέσορ ἔρῶν ὄντινα
πῶν ἔρῶν.

ὅτι δὲ τῷ συνθῆναι ὅτι φίλῳ τῷ ἀνομήν τῶν
ταῦν, φανερῶν ἐν τῷ πῶν κωμῶν.

Νῦν δ' ὅτι μῆμα εἰμὶ, καὶ ἄλλων μῆμα ἀνομήν.
πυθῆναι, καὶ ἄλλοι αὐτῶν ἐνδοξοῦν, καὶ
ἀνομήν φησὶ.

Πυθῆναι μῆμα ἰδανθῆναι, καὶ ἐν τῶν εὐρέμ.

κατὰ δὲ τῶν φιλοσοφῶν ἐρωτήσις εἰς φῶν συμ-
βολικῶν ἀπομῶν τῶν, οἷον νέσορ, ἀμφοῖς, ὄνομα,
σαφῆς, ἀθῆναι. αὐτῶν γὰρ ἡ πῶν ἀποφῆσαι, συμ-
βολικῶν καλοῦνται. εἰς μῆμα ὅτι οὐκ ὄνομα, ἀπὸ
ἐτῶν ἀπομῶν τῶν πῶν τῶν ἐρωτήσις. οἷον
ἡμῶν. καὶ οὐτῶν, ἡμῶν. καὶ οὐτῶν, ἡμῶν. καὶ οὐτῶν,
ἡμῶν. Πεύσις δὲ εἰς λέξις, πῶν ἢ ἐν εἰς συμ-
βολικῶν ἀπομῶν, οἷον, πῶν οἰκῆ ἀρίστωρ. φη-
σὶ γὰρ ἐν τῶν τῶν. καὶ πῶν ἢ ἀνομήν κωμῶν
ἢ ἀπομῶν,
ὅτι τῶν πῶν ἢ μῆμα ἰδανθῆναι, οἷον ἄνομα
τῶν τῶν. οὐ γὰρ ἐν τῶν ἐνταῦθα συμ-
βολικῶν ἀπὸ τῶν καὶ ἢ οὐ. κατὰ τῶν πῶν τῶν
φορῶν τῶν φέρουσαι, καὶ οἱ φιλοσοφοῖ συμφῶ-
ναι τῶν προσεμῶν. ποτῶν πῶν τῶν
φορῶν φησὶ οὐτῶν.

Ἐρωτῶν, πεντέκω, καὶ ἀναμῶν διαφέρουσιν.
Ἐρωτῶν μὲν γὰρ εἰς σύντομος ἀπομῶν. πεντέκω
δὲ μακρῶς πῶν ἀπὸ τῶν. ἀναμῶν δὲ ὡς
ποδεξίμων ὄνομα.

Ἐρῶν καὶ πόθος διαφέρουσιν. ἔρῶν μὲν γὰρ τῶν πῶν
ρόντων. πόθος δὲ τῶν ἀπὸ τῶν.

Ἐρῶν καὶ πόθος διαφέρει. ἔρῶν μὲν γὰρ εἰς τῶν ἐν
ἄνα. πόθος δὲ τῶν ἀπὸ τῶν. διαφέρει δὲ ὁ ὄνομα
ἔρῶν. ὡς οἷον ἔρῶν, καὶ με γῶν ἡμῶν ἀ-
ρῶν. πῶν τῶν ἔρῶν φησὶ ὁ ζῶν πῶν τῶν.
δὲ τῷ ἀπὸ τῶν.

Ἄλλὰ μὲν σοῦ πόθος σῶν μῆμα φησὶ δὴ τῶν
σῶν ἀνομήν μετὰ τῶν ἡμῶν ἀπὸ τῶν. φη-
σὶ γὰρ ἡμῶν ὁ ποιητὴς τῶν τῶν τῶν
ἔρωτῶν μῆμα τὸ βέβαιον κωμικῶν τῶν τῶν
ἔρῶν ἀπὸ τῶν ἢ καὶ ἢ ἔ. συνθῆναι δὲ τῶν
διεξοδικῶν πῶν τῶν, οἷον, πῶν ἐπὸ τῶν
ἔρῶν μῆμα ἔσιν ἐπιδοξοῖς, πῶν τῶν ἀπὸ τῶν
πῶν. ἡμῶν δ' ἔρῶν σπανίῳ τῶν πῶν τῶν
μῆμα κῆρ.

ἔσιν τῷ γενήσεται διαφέρει. ἔσιν μὲν γὰρ τῶν ἢ
τα. γενήσεται δὲ τῶν γενήσεται τῶν ἢ
προσθῆναι ἔσιν. τῶν δ' ἀπὸ τῶν πῶν
ἀλλῶν, ἔσιν μὲν γὰρ τῶν ὑποκειμένου. οἷον ὁ πῶν
ἔσιν ἀπὸ τῶν. γενήσεται δὲ τὸ ἔρῶν.

ἔσιν τῶν ἢ τῶν διαφέρει. ἔσιν τῶν μὲν γὰρ ὡς
ποδοξῶν. δαιτυμόνες δὲ οἱ ἐσιν ἢ οἱ.

ἔσιν τῶν ἢ τῶν διαφέρει. ἔσιν τῶν μὲν γὰρ εἰς
πῶν τῶν. ὅτι δὲ βραδείως καὶ μεθῶν πῶν
πῶν. διὰ τῶν καὶ πῶν τῶν, ὅτι τῶν ἡμῶν.

ἔσιν τῶν καὶ φίλος διαφέρουσιν. ὁ μὲν γὰρ φίλος καὶ
ἔσιν, ὁ δ' ἔσιν οὐκ ἀπὸ τῶν φίλος, διὸ ὅτι τῶν
τῶν ἀπὸ τῶν οἷον.

Πηλοισίον ἐπὶ τῶν ἔσιν τῶν.
καὶ ἀλλῶν. φίλοι μὲν κῆρ πῶν τῶν
καὶ τῶν φίλοις ὄνομα πῶν τῶν ἔσιν τῶν.
ἔσιν τῶν ἢ τῶν ἢ τῶν ἀπὸ τῶν ἔσιν τῶν,
καὶ ἐν συνθῆναι, καὶ ἐν συνθῆναι πῶν τῶν
πῶν τῶν.

ἔσιν τῶν καὶ μῆμα τῶν διαφέρουσιν. ἔσιν
τῶν τῶν μὲν γὰρ ὡς πῶν τῶν πῶν τῶν
τῶν ἔσιν τῶν ὄνομα τῶν. μῆμα τῶν τῶν
μῆμα τῶν ὄνομα τῶν, ὡς ὁ μῆμα τῶν.
ἔσιν τῶν ἀπὸ τῶν διαφέρει. ἔσιν τῶν ὡς
πῶν τῶν. ὡς οἷον.

φησὶ ἔσιν, κῆρ ὡς ἔσιν τῶν πῶν.
τὸ δὲ ἀλλῶν ὡς πῶν τῶν, ὡς αὐτῶν οἷον.

διὸ δ' ἡμῶν οἷον μῆμα ἄλλῶν.

ἔσιν τῶν καὶ ἐμῶν διαφέρει. ἐμῶν μὲν γὰρ τῶν
ταῦν παρ' ἀπὸ τῶν ὄνομα τῶν, ἐμῶν τῶν
μῆμα τῶν.

ἔσιν τῶν καὶ ἐμῶν διαφέρει. ἐμῶν μὲν γὰρ τῶν
συνθῆναι. ἐμῶν τῶν οἷον τῶν ἢ οἷον τῶν.
καὶ ἔσιν τῶν οἷον τῶν.

ἔσιν τῶν καὶ ἐμῶν διαφέρει. ἐμῶν μὲν γὰρ τῶν
μῆμα τῶν ὄνομα τῶν, ἐμῶν τῶν τῶν τῶν
μῆμα τῶν.

ἔσιν τῶν καὶ ἐμῶν διαφέρει. ἐμῶν μὲν γὰρ τῶν
μῆμα τῶν ὄνομα τῶν, ἐμῶν τῶν τῶν τῶν
μῆμα τῶν.

ἔσιν τῶν καὶ ἐμῶν διαφέρει. ἐμῶν μὲν γὰρ τῶν
μῆμα τῶν ὄνομα τῶν, ἐμῶν τῶν τῶν τῶν
μῆμα τῶν.

ἔσιν τῶν καὶ ἐμῶν διαφέρει. ἐμῶν μὲν γὰρ τῶν
μῆμα τῶν ὄνομα τῶν, ἐμῶν τῶν τῶν τῶν
μῆμα τῶν.

ἔσιν τῶν καὶ ἐμῶν διαφέρει. ἐμῶν μὲν γὰρ τῶν
μῆμα τῶν ὄνομα τῶν, ἐμῶν τῶν τῶν τῶν
μῆμα τῶν.

ἔσιν τῶν καὶ ἐμῶν διαφέρει. ἐμῶν μὲν γὰρ τῶν
μῆμα τῶν ὄνομα τῶν, ἐμῶν τῶν τῶν τῶν
μῆμα τῶν.

ἔσιν τῶν καὶ ἐμῶν διαφέρει. ἐμῶν μὲν γὰρ τῶν
μῆμα τῶν ὄνομα τῶν, ἐμῶν τῶν τῶν τῶν
μῆμα τῶν.

ἔσιν τῶν καὶ ἐμῶν διαφέρει. ἐμῶν μὲν γὰρ τῶν
μῆμα τῶν ὄνομα τῶν, ἐμῶν τῶν τῶν τῶν
μῆμα τῶν.

ἔσιν τῶν καὶ ἐμῶν διαφέρει. ἐμῶν μὲν γὰρ τῶν
μῆμα τῶν ὄνομα τῶν, ἐμῶν τῶν τῶν τῶν
μῆμα τῶν.

γυμνασίον.

τῷ σοφωτέρῳ πλείων, τῷ δὲ ἀμαθετέρῳ ἴσῳ ἔσται.
Ἰσοτελής ἢ μέτοιχος διαφέρει. ἰσοτελής μὲν γὰρ ὁ
τετιμημένος, μέτοιχος δὲ ἐν τῷ ἴσῳ τάγματι τοῖς
πολίταις, καὶ τὸ μὲν μέτοιχος μὴ τελεῖται, πάντα δὲ
ἔχων τὰ αὐτὰ τοῖς πολίταις πλείον τῷ ἄρχῳ. μέ-
τοιχος δὲ ὁ μέτοιχος εἰς ἐτέραν πόλιν ἐν τῆς
ἑαυτοῦ, καὶ τῷ μὲν ξένου πλείον τῷ ἑαυτοῦ, τῷ δὲ πολίτῃ
ἴσῳ ἔσται. ἔτι δὲ ὁ μέτοιχος κατ' ἑαυτὸν με-
τοιχίου δραχμὰς δύναι, καὶ ἐν τῇ πόλει ἀθηναίων πομ-
πῇ σισυφῆρος ἐφέρεε κηρία ἔχουσαν. ὅθεν καὶ σισυφῆ-
ρος οὖρος ἔλεγον τοὺς μέτοιχος, πολλὰ γὰρ δὲ καὶ συ-
νεγράτερον τοῖς ἀθηναίοις.

Ἰσοδός ἢ πορθμός διαφέρει. ἰσοδός μὲν γὰρ εἰς τῆς
εὐθείας ὁδοῦς, ἐπιτορθεὶν θαλάσσης περιερχομένης,
πορθμός δὲ εἰς τῆς εὐθείας θαλάσσης πόρος ἐνατί-
εθερῆς ἐπὶ γῆς περιερχομένης.

Ἰδοὶ καὶ γίνωσκε διαφέρει. ἰδοὶ μὲν γὰρ ὅταν τῷ γίνωσκε
τάσσεται. αὐτὴ δ' οἷον ἰδοὶ, αὐτῇ τῷ γίνωσκε. καὶ τὸ
πολιθηντικὸν ἰδοὶ, αὐτῇ γίνωσκεται. καὶ μὲν ἀνδρὸς
ἐν ἡρώϊ:

Ἐὶ ἰδοὶ πᾶζὸν τῷ συζῶντι σομα.
τάσσουσι δὲ ὅμως καὶ ὅταν τῷ ἰδοὶ τοῦ ἰδοὶ.
Ἐὶ φημιος. ἰδοὶ μόνον ἕξορμωμένην,
αὐτῇ τῷ γίνου.

Ἰσοριζογράφος συζῶντος διαφέρει. ἰσοριζογράφος
μὲν γὰρ εἰς τὸν ὅτι πρὸ αὐτοῦ γινώσκοντα συζῶντος
φομῆδος, ὡς ἡρόδοτος. συζῶντος δὲ ὁ τὰ ἀφ'
ἑαυτοῦ, ὡς ὁμοιωθῆναι.

Ἰσοδὸν καὶ ἰσοπέδη διαφέρουσιν. ἰσοδὸν μὲν γὰρ
ἔστιν ἴση ἢ ἰσοῦς κατακεκλιμένη. Ὀμμος
ἰσοδὸν δ' ἰσοδὸν πάλαιον. ἰσοπέδη δὲ ὁ ἐν μέσῳ τῆς
κείρας ἰσοδὸν τόπος, τινὲς δὲ ληνίδα καλοῦσι, εἰς τὸν
ὅτι ἰσοδὸν ἐν τῇ πεδίῳ.
Ἄλλὰ με δεσφῶ
ἀἴσαν ἐν ἀρχαίῳ ὄφρ' ἔμπεδον αὐτῷ μίμνω
ὄρθρον ἐν ἰσοπέδῳ.

Ἰταλοὶ καὶ ἰταλιώται διαφέρουσιν. ἰταλοὶ μὲν γὰρ οἱ
ἀρχαῖοι τῶν χωρῶν οἰκοῦντες, ἰταλιώται δὲ ὅσοι
σοὶ τῶν ἑλλήνων ἐπέκεινται μετὰ ταῦτα τὸ αὐτὸ, καὶ
ὅταν τῶν σικελιωτῶν.

Κ.

Κατοίχισις ἢ κατοίχισις διαφέρει. ὡς φησιν
Ἀπολλωνίους ὁ ἕκαστος ἐν τῷ τρίτῳ πρὸς κα-
τεφνεμένον. κατοίχισις μὲν γὰρ εἰς τὴν ἴσῳ ἐτέ-
ρον γινόμενον ἴσους, κατοίχισις δὲ ὅταν αὐτοὶ
τινὲς οἰκίσωσι τόπον ἢ πόλιν τινὰ ἀετλοαβόντων.
οἷον ἀθηναῖοι κατοίχισαν μὲν τῶν ἀετλοπλιν, κα-
τοίχισαν δὲ Ἴονας. καὶ ὅταν παρὰ μὲν τὸ κατοίχισαν
ἢ κατοίχισις. παρὰ δὲ τὸ κατοίχισαν ἢ κατοίχισις.
καταβολὴ καὶ ἐσβολὴ διαφέρει. καταβολὴ μὲν γὰρ ἢ
ἐπιτορθεὶς τῷ ἐσφαιρομένῳ ἀρχαίῳ. ἐσβολὴ δὲ περιό-
δος τῷ περὶ τῷ.

Κατάμια καὶ κήταγμα διαφέρει. κήταγμα μὲν τὸ
ἐπιτεταμένως τὸ κατεργασθῆναι καὶ συντεταμένον. κή-
ταγμα δὲ βραχέως τὸ τῷ ἔργῳ ἔλκεσθαι.

Καταχύματα καὶ καταχύματα διαφέρει. καταχύ-
ματα μὲν γὰρ ἡρώϊς τῷ σπῆτι καταχέουσαν ὑδάτα,
ὅταν λουτρῶνος καὶ τῶν ἄλλων ὁμοίων. καταχύ-
ματα δὲ τὸν τῷ σπῆτι, ἢ ἰσχυρῶς καὶ τὰ ἄλλα τραχέ-
ματα τῶν ἑαυτοῦ, καὶ τῶν δὲ τῶν ἐπιτεταμένον. Ἀρι-
σοφάνης. Ἐπὶ οὐκ ἴδιον δὲ τὰ καταχύματα. καὶ
δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ σέφρον ψευδομαρτυριῶν.
ἀλλ' αὐτὸς μὲν ἐν ὧν τῶν τῶν δέσποισιν ἀνθρώπων,
ἢ τὰ καταχύματα αὐτῷ κατέχευε τότε, ἢ τὴν ἑαυ-
τοῦ.

Καδός ἢ καθίσκος διαφέρει. καθός μὲν λέγεται ὁ
ἐν τῷ φρεσὶ ἀνωμοσὶ τὸ ἴδιον. καθίσκος δὲ ὅσοι
γὰρ εἰς ὁ τὰς ψήφους ἐμβάλλουσιν.

Καθάρσια καὶ καθάρσια διαφέρει. καθάρσια μὲν
γὰρ λέγονται τὰ ἑαυτοῦ, καὶ τὰ ἄλλα οἷς καθαιρούνται.
καθάρσια δὲ τὰ μετὰ τὸ καθάρσιν ἀποβῆναι τὸ
μῆναι.

Καθαρίζου καὶ τουτορίζου διαφέρει. καθαρίζου
μὲν γὰρ λέγουσιν οἱ ἀπῆλοι τὸ τρέμαρ. τουτορίζου
δὲ τὸ ψυθίζου καὶ γογγίζου.

Καρδός ἢ καρδός διαφέρει. καρδός μὲν γὰρ εἰς μί-
σος ἡρόδου, οἷον μεμετρημένων ἡμερῶν σύνθεσις,
καρδός δὲ πολλῶν μετῶν περιόχῃ καὶ σύνθεσις.
Ἄλλως. ὁ μὲν καρδός διττὸ ποιότητος καρδός, οἷον
ὅτε πόλεμος ἦν. καρδός δὲ ποσοτήτως, οἷον πρὸ
δύνα καρδός, καὶ μετὰ δὲ κατὰ τῷ.

Καλλωπία καὶ καλλωπία διαφέρει. καλλωπία μὲν γὰρ οἷον
ἀλευτρώων τῶν ὄρων. καλλωπία δὲ τὰ ἀνθ' ἑαυ-
τοῦ βαμμάτων.

Καθίσκος ἢ καθίσκος διαφέρει. καθίσκος μὲν γὰρ εἰς
μὲν αὐτῷ τινι πρὸς ἑαυτὸ κειμένον. καθίσκος δὲ
πρὸς ἑτέρον, καθίσκος αὐτόν.

Κανός ποικίλος διαφέρει, ὡς περὶ ὁ ἄνεμος τῷ ἀνα-
θού. κανός μὲν γὰρ ὁ πανοῦρος, ποικίλος δὲ ὁ δρα-
σινός κηνοῦ.

Κανοίθεα μὲν εἰς κανὰ κενερωμένη. κακοτροπία δὲ
ποικίλη καὶ παντοδαπὴ πανουργία.

Κέλως ἢ ἀπακτρονείως διαφέρει. κέλως μὲν γὰρ εἰς
πυθαγόρειον τι μικρόν. ἀπακτρονείως δὲ κελωρ-
ζορ, καὶ κελωρζορ σισυφῶς μεταξὺ ἀπακτρονείως καὶ
κέλως. λισυφῶς ἐν τῷ κατὰ τιμάρχου. ἀλλ' αὖτε προ-
πετῆς τῷ σώματι ἰδούκα καὶ τὸ μὲν ἡμερῶν ἕνα
αὐτὰ πάλαι τὰ λισυφῶς. ταῦτα εἰς τὸν ἕνα
τρονείως ἐμβιβάζει ἀπακτρονείως δὲ κελωρζορ κα-
λοῦνται.

Κέλως φος, κελύφανον καὶ ἔλυτρον διαφέρει. κέλως
φος μὲν γὰρ λέγεται ὅταν τῶν ὄρων ἀνερωρῶν, οἷον
τῶν κορυφῶν. κελύφανον δὲ ὅταν τῶν τραχημά-
των, καὶ ὁ σπῆτιον. ἔλυτρον δὲ τὸ ὑπόρρον κελύφανον.

Κεῖρο;

Κεῖρος θηλυκὸς μὲν τὸ δένδρον. ἀρσενικὸς δὲ ὁ κερ-
πός. ἀλλὰ θύε τὸν κείρονον.

Κηρύξαι, ἀποκηρύξαι καὶ ἐπικηρύξαι διαφέρει. κηρύ-
ξαι μὲν γὰρ καὶ ἐπικηρύξαι ἕλεσσιν ὅταν τῷ ἐπὶ κέρ-
ω ἀποδησάτωι τι. μὲν δὲ ὅσοι.

Ἀπεικρίξαι αὐτῶν ἀγῶν.
οἷον ἐπὶ κέρω ἐπὶ ἀπὸ κέρω. ἐπικηρύξαι δὲ τὸ ὑπο-
σχεθῆναι κηρύξαι δάσασιν τῷ συλλαβόντι καὶ ἀναζο-
ντι, καὶ ἀποκτείναντι τινὰ τῶν δικασίωντων.

Κηρώτος καὶ κηρὸς διαφέρει. κηρώτος μὲν γὰρ ὅσοι
ἐν κηρῷ. κηρὸς δὲ ὅσοι ἐν κηρῷ. κηρὸς δὲ ὅσοι ἐν κηρῷ.
κίμωσις περιεφραγῆς διαφέρει. κίμωσις μὲν γὰρ ὅσοι
κίμωσις ἢ ἐν τῷ κηρῷ εἰς τὸ πορ μεταβάσας. περιεφρα-
γῆς δὲ ὅσοι τὸν αὐτὸν τόπον κηρῶν.

Κηρῶσις καὶ κηρῶσις διαφέρει. κηρῶσις ἡρόδοτος εἰς
τῷ πρὸς ὄρων. κηρῶσις γὰρ ὅσοι ἡρόδοτος, καὶ οἱ κηρῶ-
μῶροι αὐτῷ κηρῶσις. οἷον ἡμῶν κηρῶσις φησὶν.
κηρῶσις δὲ ἡ κηρῶσις ἢ κηρῶσις. κηρῶσις εἰς τῷ
κηρῶσις κηρῶσις κηρῶσις, καὶ κηρῶσις οἷον πρὸς αὐ-
τῷ. εἰς κηρῶσις καὶ κηρῶσις. κηρῶσις μὲν
ὅσοι ὅσοι κηρῶσις, κηρῶσις δὲ ὅσοι κηρῶσις.

Κηρῶσις καὶ κηρῶσις διαφέρει. κηρῶσις μὲν γὰρ ὅσοι
ὅσοι ὅσοι κηρῶσις τῶν δικασίωντων γινόμενοι. κηρῶσις
δὲ ἢ εἰς ἀρετῶν κηρῶσις.

Κηρῶσις, κηρῶσις διαφέρει. κηρῶσις μὲν γὰρ ὅσοι
ὅσοι ἀρετῶν. κηρῶσις δὲ κηρῶσις τὸ τὸ κηρῶσις.

Κηρῶσις καὶ κηρῶσις διαφέρει. κηρῶσις μὲν γὰρ ὅσοι
ὅσοι ἀρετῶν. κηρῶσις δὲ κηρῶσις τὸ τὸ κηρῶσις.

Κηρῶσις καὶ κηρῶσις διαφέρει. κηρῶσις μὲν γὰρ ὅσοι
ὅσοι ἀρετῶν. κηρῶσις δὲ κηρῶσις τὸ τὸ κηρῶσις.

Κηρῶσις καὶ κηρῶσις διαφέρει. κηρῶσις μὲν γὰρ ὅσοι
ὅσοι ἀρετῶν. κηρῶσις δὲ κηρῶσις τὸ τὸ κηρῶσις.

Κηρῶσις καὶ κηρῶσις διαφέρει. κηρῶσις μὲν γὰρ ὅσοι
ὅσοι ἀρετῶν. κηρῶσις δὲ κηρῶσις τὸ τὸ κηρῶσις.

Κηρῶσις καὶ κηρῶσις διαφέρει. κηρῶσις μὲν γὰρ ὅσοι
ὅσοι ἀρετῶν. κηρῶσις δὲ κηρῶσις τὸ τὸ κηρῶσις.

Κηρῶσις καὶ κηρῶσις διαφέρει. κηρῶσις μὲν γὰρ ὅσοι
ὅσοι ἀρετῶν. κηρῶσις δὲ κηρῶσις τὸ τὸ κηρῶσις.

Κηρῶσις καὶ κηρῶσις διαφέρει. κηρῶσις μὲν γὰρ ὅσοι
ὅσοι ἀρετῶν. κηρῶσις δὲ κηρῶσις τὸ τὸ κηρῶσις.

Κηρῶσις καὶ κηρῶσις διαφέρει. κηρῶσις μὲν γὰρ ὅσοι
ὅσοι ἀρετῶν. κηρῶσις δὲ κηρῶσις τὸ τὸ κηρῶσις.

Κηρῶσις καὶ ἐπικηρύξαι διαφέρει. κηρῶσις μὲν
γὰρ ὅσοι ἐν τῷ οἷον, ἐπικηρύξαι δὲ ὅσοι ἐν ἄλλοις
τέλει.

Κηρῶσις μὲν γὰρ ὅσοι ὅσοι, κηρῶσις δὲ ὅσοι.
Κηρῶσις καὶ κηρῶσις διαφέρει. κηρῶσις μὲν γὰρ εἰς
σιν ἢ κηρῶσις κηρῶσις. κηρῶσις δὲ ὅσοι κηρῶσις γι-
νομένου οἷον.

Κηρῶσις καὶ κηρῶσις διαφέρει. κηρῶσις μὲν γὰρ ὅσοι
τὸ ἐπισημαίνον τῷ σώματι. κηρῶσις δὲ ὅσοι τὸ
κηρῶσις κηρῶσις. κηρῶσις εἰς κηρῶσις, κηρῶσις
κηρῶσις κηρῶσις τῷ κηρῶσις.

Κηρῶσις καὶ κηρῶσις διαφέρει. κηρῶσις μὲν γὰρ εἰς
τὸ διὰ ψήφου ἢ ἀρετῶν κηρῶσις. κηρῶσις δὲ
τὸ διὰ ψήφου.

Κηρῶσις καὶ κηρῶσις διαφέρει. κηρῶσις μὲν γὰρ τὸ
κηρῶσις κηρῶσις. κηρῶσις δὲ τὸ κηρῶσις κηρῶσις
κηρῶσις κηρῶσις κηρῶσις.

Κηρῶσις καὶ κηρῶσις διαφέρει. κηρῶσις μὲν γὰρ τὸ
κηρῶσις κηρῶσις. κηρῶσις δὲ τὸ κηρῶσις κηρῶσις
κηρῶσις κηρῶσις κηρῶσις.

Κηρῶσις καὶ κηρῶσις διαφέρει. κηρῶσις μὲν γὰρ τὸ
κηρῶσις κηρῶσις. κηρῶσις δὲ τὸ κηρῶσις κηρῶσις
κηρῶσις κηρῶσις κηρῶσις.

Κηρῶσις καὶ κηρῶσις διαφέρει. κηρῶσις μὲν γὰρ τὸ
κηρῶσις κηρῶσις. κηρῶσις δὲ τὸ κηρῶσις κηρῶσις
κηρῶσις κηρῶσις κηρῶσις.

Κηρῶσις καὶ κηρῶσις διαφέρει. κηρῶσις μὲν γὰρ τὸ
κηρῶσις κηρῶσις. κηρῶσις δὲ τὸ κηρῶσις κηρῶσις
κηρῶσις κηρῶσις κηρῶσις.

Κηρῶσις καὶ κηρῶσις διαφέρει. κηρῶσις μὲν γὰρ τὸ
κηρῶσις κηρῶσις. κηρῶσις δὲ τὸ κηρῶσις κηρῶσις
κηρῶσις κηρῶσις κηρῶσις.

Κηρῶσις καὶ κηρῶσις διαφέρει. κηρῶσις μὲν γὰρ τὸ
κηρῶσις κηρῶσις. κηρῶσις δὲ τὸ κηρῶσις κηρῶσις
κηρῶσις κηρῶσις κηρῶσις.

Κηρῶσις καὶ κηρῶσις διαφέρει. κηρῶσις μὲν γὰρ τὸ
κηρῶσις κηρῶσις. κηρῶσις δὲ τὸ κηρῶσις κηρῶσις
κηρῶσις κηρῶσις κηρῶσις.

Κηρῶσις καὶ κηρῶσις διαφέρει. κηρῶσις μὲν γὰρ τὸ
κηρῶσις κηρῶσις. κηρῶσις δὲ τὸ κηρῶσις κηρῶσις
κηρῶσις κηρῶσις κηρῶσις.

Κηρῶσις καὶ κηρῶσις διαφέρει. κηρῶσις μὲν γὰρ τὸ
κηρῶσις κηρῶσις. κηρῶσις δὲ τὸ κηρῶσις κηρῶσις
κηρῶσις κηρῶσις κηρῶσις.

Κηρῶσις καὶ κηρῶσις διαφέρει. κηρῶσις μὲν γὰρ τὸ
κηρῶσις κηρῶσις. κηρῶσις δὲ τὸ κηρῶσις κηρῶσις
κηρῶσις κηρῶσις κηρῶσις.

Κηρῶσις καὶ κηρῶσις διαφέρει. κηρῶσις μὲν γὰρ τὸ
κηρῶσις κηρῶσις. κηρῶσις δὲ τὸ κηρῶσις κηρῶσις
κηρῶσις κηρῶσις κηρῶσις.

Κηρῶσις καὶ κηρῶσις διαφέρει. κηρῶσις μὲν γὰρ τὸ
κηρῶσις κηρῶσις. κηρῶσις δὲ τὸ κηρῶσις κηρῶσις
κηρῶσις κηρῶσις κηρῶσις.

Κηρῶσις,

δραμῆν καὶ παραίρεσιν, οἷον ἐσάβην δ' ἀδρίαν
ὄφ' ἐτέρου, ἐσάβην δ' νόσος, ἔστι δ' ἀνθρώπος δι
αίτου.

Στάχυς ὁ βραχέως τὸ ἐνιόν, ἐπιτεταμένως τὸ πλιν
θυτιόν.

Σταφυλήν δρυτονιόν, ὡς ἀλήνην. καὶ σαφύλην
βαρυτόνως, ὡς μελίτην. διαφέρειν φησὶ πτολιε
μῆος ἐν δευτέρῃ πρὸς πῶν ἐν ὀδυνηαίᾳ προσφω
διῶν. τὸ μὲν γὰρ βαρυτονιόν, φησὶν, ὄνομα
ὑπὸ τῆς καθήμενης μολίδου, παρὰ τοῖς ἀρχαίοις
κτοσι τίθεται. τὸ δ' δρυτονιόν ὑπὸ ὀπώρας.
ὁ αὐτὸς παλιν ἐν δευτέρῃ πρὸς ἐν ἰδιαιῷ προσφω
διῶν κατὰ λέξιν, φησὶν οὕτως.

Σταφυλήν ὑπὸ νῶτον ἔχουσα.

σαφύλη βαρυτόνως ὡς νιόβη. οὐ γὰρ ἐστὶν ὁμοίον
τῷ συνή. πτό γὰρ διαρεῖται συμεν. ἐκείνο δ' οὐ δια
ρεῖται. ἱρακλειδὸς δ' ἡμίτερος φησὶν, ἡμαρπῆσαι
δοικὴ παρὰ τοῖς ἑλλήσι δρυτονιόν τούνομα.
οὐδὲν γὰρ πῶν ἐς τὸ λυγρόντων θηλυτῶν ὀνοματῶν
μετέχον γένους πῶ οὐδέτερον παρὰ τελευτώντων
πῶ ἐδρυτονεῖται, ἀλλὰ πάντα τὰ ὑπὸ δύο συλλα
βῶν βαρυτονεῖται, κατὰ τὸ ν μὴ δρυτονιόν, ἀλλ
καὶ βαρυτονιόν τὰ σοιχέον ἔχον, οἷον νοιδύλην,
δαμύλην, φεισύλην, δοικὴ δ' αὐτῆς μίαν τῶν τιθνησας
μένων τῶν διόνυσον, ἀρ δ' λυοιδύρος.

Σεῦε κατ' ἡράειον συσπῆρ, ἰδύλην.

ὄβην καὶ τὸ σαφύλην βαρυτονιόν. οἱ δρυτονιόν
τρεῖς φασιν, ὅτι ἀπὸ βαρυτόνων ἀρσενιῶν, ἐς οὗ
λκρόντων τὰ ἐς τὸ λκρόντων θηλυτῶν δρυτονεῖται. ἢ
ἐάν τὰ ἀρσενικὰ δρυτονεῖται, τὰ θηλυτὰ βαρυτόνως
πιθίεσται. οἷον πόδος ποθῆ, νόμος νομή, ὄνος ὠ
νῆ, τίμος τιμή, φόνος φονή.

ἔν ἄρκαδίῳ φουσί.

καὶ τοῦματιν δαναδὸς δανάν. ἐπεὶ οὐκ ἔστι τοῦ
πτο τὸ ἀρσενικόν ἐστὶ σάφυλος, οὕτω γὰρ ἐναλλάτο
ὁ πτο διόνυσον ὄνος. τὸ θηλυτὸν σαφύλην δρυτονιόν
θίεσται. παρὰ οὗς ἐπιτόν, ἰδὸν νόμος νόμῳ, καὶ
οὐκ ἐδρυτονεῖται, φίλος φίλῳ, μόνος μόνῳ, μύλος
μύλῳ, καὶ ὑπὸ πῶν δρυτόνων, καλὸς καλή, σοφὸς
σοφῆ, καὶ τὰ θηλυτὰ οὐ βαρύνεται, ἀλλ' ὁμοτονεῖ
τοῖς μὲν βαρυτόνοις τὰ βαρυτόνα, τοῖς δὲ δρυτό
νοις τὰ δρυτόνα. ὄβην οὐ παρὰ δόξον ἢ ἀπὸ πτο σά
φυλος βαρυτόνως ὀνοματῶν, καὶ τὸ θηλυτὸν βα
ρυτόνως σαφύλην, ὡς ἰδύλην. τινὲς δὲ βοητόντα
τῆς συνηθείας, καὶ δρυτονιόν βουλόμῳ φασιν, ὅτι
τι ὅσα πτο αὐτοῦ ἀπαρῶν ἀπὸ τῶν ἐχέτω σημασι
μῆος ὁμοτονεῖ. ὅσα δὲ διαλλάσσει τῶν σημασι
μῆος οὐκ ἐστὶ. ὁ μὲν οὐκ φίλος καὶ φίλῳ, καὶ ξένος ξέ
νῳ, καὶ τὰ ποικίλα, ἀπαρῶν ἀπὸ τῶν ἐστὶ, διὸ ὁμο
τονεῖ. τὰ δὲ διαφέροντα οὐκ ἐστὶ. καθ' ἕνα γὰρ ἕ
λος χολῆ. καὶ τρεῖς τρεπί. καὶ νόμος νομή, νό
σος νομή, δόμος δομή, ερῶφος ερῶφῆ, πόθος πο
θῆ.

θῆ, πτό τούτω οὐκ ἐν ἄλλοις ἐπιτόνως ἐρεται ὅτι
διαφέρει. ἐ οὐκ ἐστὶ σάφυλος ἀρσενικόν, διαφέρει
ἐκ τῆς σημασιμῆος ἢ σαφύλην. ὀπώρα δὲ ὄντως δρυ
νεται. τὸ μῆντοι περιέχεται πτο ἱρακλειδὸς πα
ρατήρημα ἰσχυρόν, κατὰ παραρρίλλεται δρυτος
νῆν, οὐ μόνον δὲ τὰ παρανομασθῆναι τῶ ὀνόμα
τι, ἀλλ' ὅτι καὶ ἐστὶ δρυτὸν ἢ συλλαβῶν. τὰ γὰρ πτο
μῆμῶν δυνάστα. ὡστε οὐδὲ πῶ ὀπώραν δρυ
τονεῖ ἀναλογίᾳ ἐπιτρέπει. ἀλλὰ καὶ ἢ πτολιεμῆος
ἀθετῆται παρατήρησις, καὶ ἢν διαφέρειν φησὶ
τοῖς τόνους τῆνομα καὶ τῆς σημασιμῆος.

Σημῆον ἢ τεμηρίον διαφέρει. ἀντιφῶν ἐν τῇ τῆν
τὰ παρανομασθῆναι σημείοις πωσιεῖσθαι. τὰ δὲ μῆ
λῶτα τεμηρίοις.

Σισύρα καὶ σίσυρα διαφέρει. σισύρα μὲν γὰρ τὸ ἐν
τῶν τετραχέμων διεμάτων ἀναπόητον εἶνα
ερον. σίσυρα δὲ τὸ ἐν τῶν κορυφῶν ἐπιτόμων
ἀμπελόων.

Σικὸς δύο σημασι, θεῶντε ναδρ, καὶ προβάτων πε
ριφράγματῶ.

Σικελὸς καὶ σικελιώτης διαφέρει. σικελὸς μὲν γὰρ ἐ
στὶν ὁ ἐξ αὐτῆς τῆς σικελίας ὄν. σικελιώτης δὲ ὁ σι
κελὸς μὲν μὴ ὄν, πῶν δὲ χάρων αὐτῶν οἰκῶν.

Σιωπὴ καὶ σιγὴ διαφέρει. σιωπὴ μὲν γὰρ ἐστὶ κατὰ
σχέσις λόγου, σιγὴ δὲ εἰς τὸν λόγον.

Σινηπῆσαι καὶ σινηπῆσαι διαφέρει. σινηπῆσαι μὲν
γὰρ ἐστὶ τὸ προφασίζεσθαι. σινηπῆσαι δὲ τὸ βου
λεύεσθαι.

Σιμῶμα γελοίσι, εὐτραπίλου, καὶ γερφιασμοῦ δια
φέρει. σιμῶμα μὲν γὰρ ἐστὶ τὸ ὑπὸ διαστροφῶν πτο
λας λεγόμενον, οἷον ἐσιμῶμα. γελῶμα δὲ τὸ ὑπὸ
διαρῶν πῶν ἀνεροπῶν χωρὶς τινος ἕβρωος. εἰς
τραπέλον τὸ μὲν ἀνοπῶν χωρὶς τινος ἕβρωος
νομ. ἐρεται δὲ παρὰ τὸ εὐ τρέπεσθαι τὸν λόγον.
γερφιασμός δὲ ἀπὸ πτο τοῖς ἀβήμισιν ὑπὸ πῶν γι
φῶν ἐπιτρέφειν, ἢ τοῖς ἐμμετρα ἢ καὶ διὰ μί
αρον διαστροφῶν τῶν.

Σοφὸς ἢ συνετός διαφέρει, καθὸ ὁ σοφὸς ἢ συνε
τός, ὁ δὲ συνετός οὐ πάντως σοφός.

Σοῖο ἢ σῆο παρὰ ποιηταῖς κατὰ τοὺς ἀντιφῶν ἀνα
γινώσκοντας διαφέρει. σοῖο μὲν γὰρ ἐστὶ συνέ
θρος ἀνθρωπίνης, οἷον μνήσο πατὴρ σοῖο. ἢ δὲ
σῆο οὐ συνέθρος.

Σῆο δὲ κερῶν ζῶον καὶ τρεῖς τὸσα δοῖν ἔποινα.
ἀντι πτο σοῖ ζῶον. καὶ τρεῖς τὸσαῦτα δοῖν ἄποι
να οὐκ ἐστὶ σοῖ ζῶον. ἢ φυλάττεται ταῦτα ἀνε
ρῶ παρ' ὁμίω.

Σπονδαὶ καὶ συνθήκαι διαφέρει. σπονδαὶ μὲν γὰρ ἔ
στιν ἐν πολέμῳ συντίθενται παρὰ ἀλλήλους ἐς ἀνα
γρέφοντα ἐφ' οἷς διακρίνονται. οἷον συντίθεμαι
νοί μὴ πολέμῳ, μὴ δ' ἀδικήσῃ ἀλλήλους.
συντίθενται δὲ ἐρήνην καὶ φιλιάν παρὰ ἀλλή
λους. καὶ

λους. καὶ τὸ παρὰ ταύτας προλήψιν, ἀρχὴ γίνεται
πολέμου.

Σπουδαίαν καὶ σπυδαίαν διαφέρει. σπουδαίαν μὲν
γὰρ ἐστὶ τὸ ἐναντιοῦ τ' παίαν. σπυδαίαν δὲ τὸ βου
θεῖν τινι συναίρεσθαι.

Στρατόπεδον καὶ στρατὸς διαφέρει. στρατόπεδον δὲ
τόπος ἐν ᾧ ἢ στρατεία, στρατὸς δὲ τὸ στρατιωτικόν
πλήθος. στρατεία ἐπιτεταμένως τὸ πρῶτον. στρα
τιὰ συνελαμένως τὸ πρῶτον στρατιωτικῶν πλήθους. ἐναλ
λάσει δὲ πολλοῖς ἐν τῇ χρεῖσει.

Στρατὸς ἢ στρατεύματα ἢ στρατόπεδον διαφέρει. στρα
τός μὲν γὰρ καὶ στρατεύματα κωλύει τὸ πᾶν λέγει
ται. στρατόπεδον δὲ ὁ τόπος ἐν ᾧ ἐστὶ.

Συμμαχίαν ἢ ἐπιμαχίαν διαφέρει. συμμαχίαν μὲν
γὰρ λέγουσιν τὸ συμκατοῖς φησὶ Διδύμος ἐπ' αὐ
τοῖς ἐπίοις πολέμοι, ἐπ' ἑτέροις ἐπιστρατεύοις.
ἐπιμαχίαν ὅταν τοὺς ἐπίοντας ἀμύνονται μόνον.
διεσάκει Ουνοιδίθης ἐν τῇ πρώτῃ λέγει. κερυν
εραῖος ἀβήμιος συμμαχίαν μὲν οὐ ποιεῖσθαι,
ἐπιμαχίαν δὲ.

Συνεργὸς καὶ συνεργός διαφέρει. συνεργός μὲν γὰρ
δρυτόνως ὁ περὶ τὸν ἔργον ἀνεπιτόνον συμπο
νῶν. συνεργός δὲ παρὰ δρυτόνως ὁ τὸ αὐτὸ μετιῶν,
οἷον σύντεχνος.

Σύγγραμμα συντάξις διαφέρει. σύγγραμμα μὲν
γὰρ ἐστὶν ὁ διὰ μέτρον λόγος ὁ προσωρορενόμενος
πέρος. σύνταγμα δὲ πολεμικόν τὸ σύστημα, ἀφ' οὗ
ἢ συνταγματάρχης ὁ ἢ συνέσταται αὐτὸ ἄρχων.

Σύνθεσις συντάξις διαφέρει. σύνθεσις μὲν γὰρ ἐ
στὶν ὁ λόγος ὁ ἐμμετρος. σύνταξις δὲ ὁ λόγος ὁ
πέρος.

Συμβουλὴ παρανέσις διαφέρει. συμβουλὴ μὲν
γὰρ ἐστὶν εἰσηγήσις ἀντιπρόστα ἐπιτρέχουμένη, διὰ
τὸ ἄδελφον πτο ἐμβισομένον. καὶ γὰρ ἐάν τις συμ
βουλεύσῃ πτολεμον, ἀμφίβολον εἰσεμφέρει. διὸ
καὶ ἔχει τὸ ἐνισάμῳ. παρανέσις δὲ ἐστὶ συμβου
λή ἀντιτρέχουση οὐκ ἐπιτρέχουμένη. διὰ τὸ ἐξ αὐτῆς
λέγομεν πάντως ὁμολογεῖσθαι ἀγαθόν. ὡς ἐί τις
παρανέσει σωφρανῆν. ὅσπερ ἐστὶν ὁμολογημέ
νον ἀγαθόν.

Σφάξις καὶ θύσαι διαφέρει. θύσαι μὲν γὰρ ἐστὶ τὸ θυ
μῶσα. σφάξις δὲ τὸ ἱερουργεῖσθαι ζῶον. καὶ ὁμο
ερος πῶ διαφορῶν τετήρημεν, οὕτως μὲν πτο θύσαι
ἐπάω.

Θεοῖσι δὲ θύσαι ἀνώγει, Πατρώον δὲ ἐτάωρον, ὁ δ' ἐν πυρὶ βάλλει θυνε
λας. πτο δὲ πτο σφάξις.

Ἄφ' ἔρουσαν μὲν πρῶτα καὶ ἐσφάξαν ἢ ἐθάσαν.
Σπύραξ θηλυτῶν μὲν θυμῶσα, ἀρσενικῶν δὲ τὸ εὐ
λομ πτο ἀνουτίου.

Σχιστὰ τὰ ὑποδιμάτια, εὐπόλις φίλοις.
οὐ δ' ἀνά, ταῦτα δὲ ἀρσενικῶν φέρον.

Σχιστὰς ἐνεργῆν.
σχιστὸς δὲ ἀρσενικῶς χιτῶν γυναικῶν. Ἀπολλο
δωρος ἐν ἐφῆβος.

Σχιστὸν χιτωνίσον τινὰ ἐνδύνας.

Σχολῆ τὸ ἡρίμα καθὸ φασί. σχολῆ βαδίζω, καὶ
τὸ ἐν καθῶ, καθ' ὅτι λέγεται, οὐκ ἔχον σχολῆν. καὶ
ἢ διατριβή, καὶ οἱ μαθηταί. διὸ φασί λαμπρῶν
σχολῆν.

Τ.

Τάλαρ διὰ τὸ ἐν τῷ ἐπιτόμῳ, διὰ δὲ τὸ σ, ὁ τας
λαίπωρος.

Τάπηνος, καὶ ἀμφιτάπηνος διαφέρεισι. τάπηνος μὲν
γὰρ ἐστὶν οἱ ἐν τῷ ἐτέρῳ μέτρῳ μαλακῶν ἔχοντος.
ἀμφιτάπηνος δὲ οἱ ἐξ ἀμφοτέρων.

Ταυροκτόνος ὁ ἐπὶ ταύρας ἀνακρεθείς, ταυροκτόνος
ὁ ταύρων ἀποκτείνων.

Τέχνη ἐπιπιδύματος διαφέρει. τέχνη μὲν γὰρ ἐστὶν ἢ
ἀνευ λόγου μὴ δυναμένη εἶναι, οἷον γραμματικὴ,
ἐπιτορικὴ, ἐπιπιδύμα δὲ τὸ λόγῳ χηρῶν, οἷον
χαλιευτικὴ, τευτονικὴ.

Τεχνίτης καὶ βάνωσος διαφέρει. τεχνίτης μὲν γὰρ
ἐστὶν ὁ λογιῶν τινος τέχνης ἐμπειρὸς ἰατρικός, βάν
ωσος δὲ ὁ διὰ λόγῳ τινος ἐπιπιδύματος.

Τέτραχος καὶ τετραδράχος διαφέρει. τέτρα
χος μὲν γὰρ ἐστὶ τὸ νόμισμα. τετραδράχος δὲ
τῶν τεσσάρων δραχμῶν.

Τέρας σημείον διαφέρει. τὸ μὲν γὰρ τέρας παρὰ φύ
σιν γίνεται. τὸ δὲ σημείον παρὰ συνίθεσιν.

Τεχνάσματῶν καὶ τεχνήματα διαφέρει. τεχνάσματα
μὲν γὰρ τὰ πανουργήματα. τεχνήματα δὲ αἱ τέχναι.
Τέχνη καὶ τεχνία διαφέρει. τέχνη μὲν γὰρ ἐστὶ τὰ πῶν
ποικίλων. τεχνία δὲ τὰ πῶν οἰκῶν.

Τῆνη καὶ τῆνη διαφέρει. τῆνη μὲν γὰρ ἐστὶν ἢ τῶ πα
δος τρεφός. ταῦτα δ' ἐνίοι μάλας καὶ μᾶμας κα
λοῦσι. τῆνη δὲ ἐστὶν ἢ τ' πατὴρ ἢ μῆτρος ἀδελφῆ,
ἢν ἐνίοι θέωμ καλοῦσι.

Τιτθῆ, καὶ τρεφός, καὶ τιθνηός διαφέρει. τιτθῆ μὲν
γὰρ ἐστὶν ἢ μάσων ἔχουσα. τρεφός δὲ ἢ τιθνηός ἢ
πῶ ἄλλῃν ἐπιμείλασιν ποιομένην πτο παδός καὶ με
τὰ τὸν ἀπογαλιαντισμόν.

Τιμωρέσθαι καὶ τιμωρῆν διαφέρει. τιμωρέσθαι μὲν
γὰρ ἐστὶ τὸ πολεῖν. τιμωρῆν δὲ τὸ βοηθῆν τοῖς
ἀδικουμένοις.

Τίθισι καὶ τίθενται διαφέρει. τίθισι μὲν γὰρ τὸν νό
μον ὁ νομοθέτης. τίθενται δὲ τὸν νόμον οἱ διὰ
ζῶντος καὶ ἐροῦμενοι.

Τοῦνεκα καὶ οὔνεκα διαφέρει. τὸ μὲν γὰρ τοῦνεκα
ἐστὶ τούτω ἔνεκα. τὸ δὲ οὔνεκα ἐπὶ πτο ὅτι. ἀμαρ
τῶνα οἷον ὁ καλλιμαχὸς ἐν ἀμαρτῶν κατὰ δύο τρεῖς
πους, λέγω.

Τοῦνεκα ἀγαθὸς ἔσχην.
ὅτι τὸ δέον ἐπέμ οὔνεκα, τοῦνεκα ἐπέμ. καὶ ὅτι ἀν
τι πτο

ΤΑ ΤΟΥ

Η, ΣΗΜΑΝΤΙΚΑ.

Ὁ ἢ διαφευγὼς σύνδεσμος ψιλοῦμενος, καὶ περισπᾶς μινος, πόσα σημαίνει; τιστ σάρα. τὸν δὴ παρακληρωματιῶν σύνδεσμος. ὡς τὸ.

Ἐπεὶ ἢ πολὺ φέρεται ὅσον. ἢ ἐπὶ ἔργμα βεβαιώσεως, ἀντὶ τῶ ὄπως. ὡς τὸ. ἢ μάλα δὴ τίθιναι μιν οἰτίαι ἀλιμνος ὑπόσ. σημαίνει καὶ ἔργμα, ἀντὶ τῶ εἶπε. ὡς τὸ. ἢ καὶ κιναιήσιν ἐπ' ὄφρυσιν ἐνσε κρονοῦν. καὶ ἀπορηματιῶν σύνδεσμος. ὡς τὸ. ἢ μόνον φίλιεὺς ἀλόχους μερόπων ἀνθρώπων ἡτρεῖδαι. Φιλοῦμενον δὲ ἢ βαρύντονον, πόσα σημαίνει; τίνα ρα, σύνδεσμος διαφευγὼν τὸν τῶ ἐναντία ἐν τῇ συντάξει δις ὡν τῶ. ὡς τὸ. ἢ νῆος ἢ ἐσπασίος. καὶ ὑποδιαφευγὼν. ὑποδιαφευγὼς δὲ ὅσον, ὁ δὲ ἀφ' ὅρα πρᾶγμα τῶ τίθεις, καὶ μινδὸν ἔτερον ἐν τῇ ἀπίσει διακῶν, ὅσον. Δὸς μοι χροσὸν ἢ ἀργυροσ. καὶ διασαφηνιῶν. διασαφηνιῶς δὲ ὅσον, ὅταν δύο προτίθεται, τὸ ἔν ἑρῆται. ὅσον. εἶλω τύχης σαλαμῶν, ἢ φρενῶν τῶσιν. Ἐάντι φρενῶν μοι μάλλον, ἢ βυθὸς τύχης. ἔσι δὲ ἀντὶ τῶ κελῶς. ὡς τὸ. ἢ θέμις ὅσον ἀναξ ἀγορή.

ΤΑ ΤΟΥ

Ω, ΣΗΜΑΝΤΙΚΑ.

Ὁ ἢ πόσα σημαίνει; τριας κων τῶ δύο. παραβολῆν. ὡς τε λέων ἔχρη μέγαλῶ ὅπ' ὁμάτι νύσσας. ἀντὶ τῶ δύοσιν.

Ἐς αὐτίς κελ' ἔμιλον ἔδου τρώων ἀγέροσιν. ἢ περβολῆν. Ἐς οὐκ ἀνότερον καὶ κύντερον ἄλλο γυναικός. ὁμοίωσιν. Ἐς ὅδ' ὀδυσσεὺς μεγαλήτορος ὑἱοῖοιμεν. ἀντὶ τῶ ὁμοίως. Ἄλλα οὐδ' ὡς ἑτάροσ ἐξ ὀύσατο ἰέμελῶς περ. ἀναφορᾶν. Ἐς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγέροσιν. θαυμασμοῦ.

SIGNIFICA

TIONES VOCABVLI H.

Coniunctio disunctiua tenui spiritu & accetu circūflexo quot modis significat' quatuor. Completiva coniunctio nem, ut illud,

Quoniam multo praestantius est. Et aduerb. confirmandi, pro eo quod est uere, ut. Certē iam obiit fortis Menoceti filius. Significat & uerbū, pro eo quod est dixit, ut. Dixit & nigris supercilij annuit Saturnius Et pro dubitativa coniunctione, ut illud, An soli amant uxores mortaliū hominum Atridae? Spiritu uerò tenui, & accetu graui quot modis significat' quatuor. Coniunctionē disunctiua, quæ cōtraria in cōstructione separat, ut, Aut nouus, aut uetus. Aut subdisunctiua. Est autē subdisunctiua, quæ differenteis res determinat, & nihil aliud in petendo determinat. ut, Da mihi autum aut argentum. Aut explanatiua. Est autē explanatiua, cum ē duobus propositis unum tollitur, ut, Malo fortunæ guttā, quàm mentis doliū. Stilla mentis potior, quā fundus fortunæ. Est & pro quatenus, ut illud, Quatenus fas est rex forum.

SIGNIFICA

TIONES VOCABVLI Ω.

Ξ particula quot modis significat' trigintadu. Parabolam, ut, Vt leo lætatus est magnum nactus corpus. Redditionem.

Sic sursum per turbā subijt Troianorum illu strium. Superlationem. Vt nō grauius aut impudētius aliud muliere. Similitudinem. Ita hic Vlyssis magnanimi filio similis uisus est. Pro eo quod est tamen. Verumtū non seruauit focius quam quæ uellet. Relationem. Sic hic quidem talia inter se loquebantur. Admira

ΤΑ ΤΟΥ ΩΞ

θαυμασμοῦ. Ἐς ἀγαθαί φρένες ἴσαν, ἐξέφρονοι πινυλοπέη. ἀντὶ τῶ οὕτως. Ἐς ἐπὶ πνυλῶν ἐξέλαστο φαίδιμος ἔκτωρ. τὸν ἴνα σύνδεσμος. Ἐς μοι καὶ τὸν δ' ἄνδρα πελώριον ἐξουομίνης. τὸ ὅπως. Ἐς σπέσις δι' πατρὶ καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισι. τὸ ὅτι. Ἐργως ὡς θεός ἐμι. καὶ τὸ. Ἐς δὴ τὸ δ' ἐνεκὰ σφιν ἐκινδύλω. τὸ ἐπὶ. Ἐς ἴδε χῶροσ ἔρημοσ ὅθ' ἔσασαρ ὠκίτες ἴπποι. τὸ ὅθι ἐκτινυοσ ἐπὶ ἔργμα. Ἐς ὄφθαλε θανάτοσ μοι ἀδ' ἄρ κελῶσ. τὸ δι'. Ἐς ἄρ ἔπατ' ὁπ' ὀσίοσ φιλῶν τέμοσ. τὸν ἔσ συντήκων σύνδεσμος. Ἐς ὁ μᾶς παρ' ἐμῶσ θοῖοσ τῶν νῆα κίοιτε. τὸ μοίωσ. Μνήσμαι ὡσ μ' ἀσπυφύλοσ ἐν ἀργείοσιν ἔρεξεμ. τὸ ὁμοίωσ. Ἐς πρῶτοσ κίνοσ δὲ μάλα σάτα. τὸ ὅσον. καὶ κελῶσ ὡσ οἱ χεῖρεσ ἐκ' ἀνδανοσ. τὸν ἔσ σύνδεσμος. Ἐς οὐτοσ ποτ' ἀμῶσ δ' ἀμῆ μῆχαι ἀσιμοσ ἦεμ. τὸ εὐθιῶσ. Ἐς ἴδεν ὅσ μιν μετ' ἄλλοσ ἐδου χόλοσ. τὸ ὁσαύτωσ. Ἐς δ' αὖ νῦμ μοι ἀγαθὲ θεοί. τῶν βεβαίωσιν. Ἐς χάρην ἐσ' ἀνθρώποσ ἀνθρώποισ. τὸ ἀλλά. Ἐς τούτωσ ἀλλήθεά τισ, ἀπὶ τῶν τούτω. τὸ ἴωσ. Ἐς ὁ μὲν ἐνθα κελῶν βίτοτοσ κελ' κελῶσ ἀγέροσιν. τὸ οὕτωσ. Ἐς ποτ' ἔμ νῦμ αὐτε νεώτεροσ ἀντιώδοντοσ. τὸ οὐκέτι. Ἐς οὐκ ἔσι χάρησ μετ' ὀπιδ' εὐεργέτοσ. διηγματιῶν κελ' ἀκαιοσ. Ἐς ἴδθ' ὡσ ἀγιδοσ ἐμῆσ ατο γυρῶν ὄλεθροσ. τὸ νῆα. Ἐς ἐμεγαλύνθη τῶ ἔργασ σιν κῶριε. τὸ τοσοῦτοσ. Ἐς φάινεσ, ἴνα κελῶσ ἴδρεσ ἀνθρώποσ. τὸ ὀπιδ' ὅπερ ἐκονοσ ψιλοῦσται τῶν ἄλλοσ κελῶσ κελ' δασυνομίνωσ καὶ ὄξυνομίνωσ. τῶν ὅπ' κελ' κελῶσ. Ἐς ἐνὶ τῶν ὁμοίωσ ὡσ θεός ὡσ τῶν ὁμοίωσ. τὸ ὁμοίωσ.

ΣΗΜΑΝΤΙΚΑ.

Admirationem. Vt bonæ mentes erant prudenti Penelopæ. Pro eo quod est sic. Sicut, & portis erupit splendidus Hector. Vt coniunctionem. Vt mihi & hunc uirum magnum nomines. Vt. Vt libes Ioui patri & alijs immortalibus. Quia. Nosti quod deus sim. Et illud. Quia ob id illas Phœbo. Postquam. Postqu uidit locū defectum ubi steterant ueloces equi. Vt inam aduerb. optandi. O utinam mors mihi mala subreperet. Ea propter. Ob id postea à te chare filii. Si coniunctionē continuatiua. Si uos à me celerem ad nauem iretis. Similiter. Memini similiter quæ mihi imperito Argis fecerit. Tamen. Tamen prius Cicoras domuit. Quantum. Et carnem quantum ei manus capiebant. Enim coniunctionem. Non enim tibi à fluuiio domari fatale erat. Protinus. Vt uidit protinus eum magis inuasit ira. Eodem modo. Eodē modo rursus nunc mihi inuidetis dii. Confirmationem. Sic gratiosum est homo hominibus. Sed. Sed huius ueritas quædam, Atticum hoc. Donec. Donec hic inde multum uicū & aurum congregans. Sic. Sic olim erā, nunc rursus iunior obuiantiū. Amplius. Amplius nō est gratia postea benefactori. Narratiuum caput. Vt uenit, sic Aegistus a donauit tristē mortē. Valde. Valde magnificata sunt opera tua domine. Tantum. Tantum Phæaces super oēs periti homines. Auriculam, quod solum tenuatur omnibus alijs aspiratis & acutis. Ad præpositionem. Vt semper similem ducit deus ad similem. FINIS. dd iij ΠΕΡΙ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ

ΕΦΕΛΚΥΣΤΙΚΟΥ Ν, ΕΚ
ΤΩΝ ΤΟΥ ΧΟΙΡΟΒΟΣΚΟΥ.

Μερί τῶ ἐφελκυστικοῦ ν, ἢ ἡντιπὶ
τιθεμένου ἐν συνεπαῖς λόγου
διὰ τὸ ἀκασμοδιότητος. Ἐν τοῖς
ὀνόμασι ἐφελκυστικῶν τὸ ν, ἐν
δοτικῶν καὶ πῶν πηλυθουτικῶν πῶν
ὀνομάτων καὶ πῶν μεταχρῶν, φων
νήεντος ἐπαγομένου. οἶον,
τοῖς ἀσπινθῶνα. τῶς φιλότιμον ἐφελκυσ
τικῶν. τοῖς βίμασι ἐμπερισταῶ. τοῖς τύψασιν
ἐμολοπίσθην. καὶ τῶ τοιαῦτα. Συμφώνου δὲ ἐπε
ρομίας, οὐ γράφεται τὸ ν. τοῖς ἀσπινθῶν. τοῖς
τύψασιν μολοπίσθην. καὶ ἐν ἀντισημῶν ἐφελκ
υστικῶν τὸ ν. σφίσιον, ὅμως καὶ σφῶν, ὡσαύτως καὶ
νῶν. τὸ ἡμῶν πάντοτε μετὰ τοῦ ν. ἢν τοῖς ῥήμασι
σι δὲ τρίτα πρὸς ὡσαύτως ἐν ἡμῶν καὶ πηλυθουτικῶν, ἐν
τοῖς ὀφελκυστικῶν χρονοῖς ἐφελκυστικῶν τὸ ν. ἔτι
ψεν ἑνάτος. ἔτι ψεν ὅσων. τύψασιν ἄλλοι. τῶ
ψουσι ἄλλοι. τύψασιν ἔτεροι. καὶ τῶ τοιαῦτα.
καὶ ἐν τοῖς ἀπῆλοῖς τρίτοις πῶν ἐν ἡμῶν, γράφεται
ὅσων, ἀσπινθῶν ἑνάτος.

Τινὲς δὲ ἐν τοῖς ἐπιρῥήμασι, πῶ ἀνωθεν, κερῶθεν,
οὐρανῶθεν, γῆθεν, καὶ τοῖς ὀμοίοις ἐφελκυστικῶν
λαβάνουσι τὸ ν, ὅθεν καὶ συμφώνου ἐπαγομένου
οὐ γράφουσι αὐτῶν. οὐρανῶθεν τὸ φῶς. γῆθεν τῶ ἀν
θῆ. ἢ δὲ συνθεῖα πάντοτε μετὰ τοῦ ν, τῶ τοιαῦτα
γράφεται.

ΕΚ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΧΟΙΡΟ

βόσων πρὸς τοῦς ἐν πᾶσι τοῖς ῥήμασι
ζανόνας ζητούνας καὶ
ὀμοιώνας.

Οὕτως καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ῥήμασι ὀμοίω
νας ἀσπινθῶν, καὶ ἑνάτος ἀσπινθῶν, καὶ
τόσους

τόσους ἀσπινθῶν. πρῶτον μὲν γὰρ ἐν ῥήματι τοῖς
ἀσπινθῶν ἀσπινθῶν διὰ τῶ ἀσπινθῶν πρὸς ἀλ
λήλους ὀμοίω, ὡς ῥησὶν ὁ ἐπισημασμένη ἢ τῆσιν,
τῶ μὲν ἠδυνῆθη ῥηθῆσαι, καὶ εἰς ἐνάτος τῶ ἀσπιν
θῶν. τὰ δὲ μὲν ἠδυνῆθη εἰσαεῖν ἀφ' ἧς ἔρχον συ
νθεῖας.

καὶ πᾶς γὰρ ἄν τις ἐξαριθμῆσάτο τῆς τῆσιν τὸ εἶν
περιτρεπῶν καὶ ἀσπινθῶν ἔοικε γὰρ ὄνομα ἢν καὶ
αὐτῆ ἀσπινθῶν, φθόρα ὑποκείμενα καὶ αὐτῆ, καὶ
μετὰ βόλη, καὶ τρεπῆ, οἷα δὲ καὶ τ' ἄλλα πῶν ἀσπιν
θῶν πρὸς ἀσπινθῶν.

Ἔτι οἱ γὰρ ἄν τις σποπῶν λέξεις πλεῖστας, οἷς ἄλλως
μὲν οἱ πάλαι ἔχοντο ἀσπινθῶν, ἄλλως δ' οἱ νῦν.
καὶ ἂν τοῖς πάλαι οὐκ εἶν χρεῖσται, παρεγράθησαν
καὶ ἀπερῆθησαν ὡς ῥησὶν. ἰδοὺ γὰρ τὸ τύραννος
βασιλιῶν ὅρ ὄνομα πρῶτον, βλασφημῆται
νῦν. καὶ τὸ χυδαῖοι οἱ πεπληθυσμένοι, ἀπὸ τῶ χυ
δαῖον λεγόμενον, νῦν ὅσα ἀσπινθῶν λαμβάνεται.
καὶ τὸ πονοῦρος ὅσα φρονίμων λαμβάνομενον
πρῶτον, βλασφημῆται νῦν. καὶ τὸ ἐξάσιον καὶ
ἐπισημῶν τὸ ἐξ ὅσων, καὶ τὸ δικαίως ἐλέγεται, νῦν
δὲ ὅσα ἡμεῖς λαμβάνεται. καὶ τὸ ἀνοσίως πάλαι μὲν
τῶν ἀσπινθῶν ἐδίλη, νῦν δὲ τῶν ἀσπινθῶν. καὶ τὸ ἡσ
θασίως πάλαι μὲν τῶν ἐσίων ἐδίλη. νῦν δὲ
τῶν ἀσπινθῶν ἐννοῦν. καὶ τὸ ἡσθασίως ἀπὸ τῶ ἡσθασί
ων, καὶ τὸ ἄσπινθῶν, καὶ τὸ ἀσπινθῶν ἀπὸ τῶ σπινθῶν
καὶ γινόμενα, πάλαι μὲν ὅσα ἐπαινεῖ ἡσθασίως
το, νῦν δὲ ὅσα ψόβη. τὸ δὲ πωανῆς ὅσα ἐπαινεῖ μὲν
νομ ἀπὸ τῶ αὐτῶν παραχρῶμενον. καὶ μετὰ ἔτεροι
ἔτεροι τῶν αὐτῶν ἐξέτασιν. ἢ χρεῖ ἡσθῶν τῶν
ἐπαινεῖ ὄνομα λόγῳ ἡσθῶν ἀσπινθῶν ὡς εἰς
λημένα τινά, εἰς τοῦς πρῶτον ἡσθῶν
ἐν πῶν τεσσάρων πρὸς ὀρθοῦρα
φῶς ἡσθῶν ἀσπινθῶν
φῶς διάλειπον, ἐν
μολοπίσθην, καὶ
ἰσορίσθην.

Τ Ε Λ Ο Σ .

ΠΕΡΙ

ΠΕΡΙ ΔΙΑ

ΛΕΚΤΩΝ ΕΚ ΙΩΑΝ
ΝΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ
ΤΕΧΝΙΚΩΝ.

Διάλειτος ἐστὶ γλῶσση ἰδίως
μα. εἰσι δὲ διάλειτοι πέντε,
ἀτθίς, δωρίς, ἀσιλίς, ἰάς, κοί
ρη. καὶ ἀτθίς μὲν ἐκλήθη ἀπὸ
ἀτθίδος τῆς κρηναοῦ θυγα
τρὸς. ἀσιλίς δὲ ἀπὸ ἀσίου τῶ
ἑλληνοσ. δωρίς δὲ ἀπὸ δώρου τοῦ ἑλληνοσ. ἰάς
δὲ ἀπὸ ἰανός τοῦ ξυθίου τοῦ ἑλληνοσ. καὶ κρηνοσ
σῆς τῆς ἐρεχθίως θυγατρὸς. κοίρη δὲ ἐκ πῶν τεσσ
σάρων συνεῶσα. ἔχει δὲ ἑκάστη διάλειτος οἷς
ἑαυτῆ ἰδίωμα.

ΠΕΡΙ ΔΙΑΛΕΚΤΩΝ ΠΡΟΟΙΜΙΩΝ ἔτερον.

Διάλειτοι πέντε, ἰάς, ἀτθίς, δωρίς, ἀσιλίς,
κοίρη.

ΠΕΡΙ ΙΑΔΟΣ.

ἰάς δὲ ἐστὶν, ἢ κέρχνηται ἰανός. δοῦν δὲ ἀρχαῖα εἶναι
αὐτοῖς. ἰδιον δὲ αὐτῆς ἐστὶν, ἀντὶ τῶ α, τῶ η κέρχ
θη. καὶ τὰς περισημασμένας συλλαβὰς εἰς δύο διαί
ρειν. καὶ ἀντὶ τῶ π, τὸ η λαμβάνειν. καὶ ἀντὶ τῶν
δασυνουσῶν συναλοιφῶν, ψιλότητος ἐμφέρειν.
καὶ ἐπὶ τῶν λέξεων τὸ ἰ ὑπεξαιρέειν. κέρχνηται
μὲν οὖν τῶ η, ἀντὶ τῶ α, οἶον θέρειν ἀντὶ τοῦ θέρ
ειν, καὶ ἡμίρειν ἀντὶ τῶ ἡμείρειν. καὶ ὀφελειν
ἀντὶ τῶ ὀφελειν. τὰς δὲ περισημασμένας συλλα
βάς εἰς δύο διαίρειν. ἀντὶ τῶ ποιέειν γὰρ, ποιέειν
λέγειν. ἀντὶ τῶ π τὸ η λαμβάνουσι. τὸ γὰρ πῶς,
ὡς λέγουσιν. ἀντὶ τῶ δασυνουσῶν συναλοιφῶν ψι
λότητος ἐμφέρειν, ὅτ' ἂν λέγουσιν ἀντὶ τῶ ἐφίπ
πων, ἐφίππων, καὶ ἐφορέων, ἐφορέων. ὅσα δὲ τῶν
λέξεων τὸ ἰ ὑπεξαιρέουσιν, ἀντὶ τῶ ποιέειν ποιέ
ειν λέγουσιν. ἰάς δὲ ἀπὸ ἰανός τῶ ἀπόλλωνος καὶ
κρηνοσῆς τῆς ἐρεχθίως θυγατρὸς.

ΠΕΡΙ ΑΤΘΙΔΟΣ.

Ἀτθίς δὲ ἐστὶ διάλειτος, ἢ κέρχνηται ἀθηνῶν. ἰδιον
δὲ αὐτῆς ὄσι, πατακόως κέρχθηται τῶς συναλοι
φῶς, καὶ τὰς λέξεις ἀδιαίρετος ἐμφέρειν. ἐπὶ δὲ καὶ
τὸ τ καὶ ρ, ἀντὶ σ λαμβάνειν. καὶ τὸ ν, ἀντὶ τῶ ε,
καὶ ἀντὶ τῶ σ τὸ ξ. τὰς μὲν οὖν συναλοιφῶν πα
τακόως κέρχνηται, ὅτ' ἂν λέγουσιν θοιμάτιον ἀντὶ
τῶ ἱμάτιον. καὶ φροίμιον ἀντὶ τῶ προίμιον.
ἀδιαίρετος δὲ τῶν λέξεων ἐμφέρειν, ὅτ' ἂν

DE GRAE

CARVM PROPRIETATE
linguarum ex scriptis de arte
Ioan. Grammatici.

Dialectus est linguæ pprie
tas. Sūt aut dialecti quin
que, Attica, Dorica, Aeo
lica, Ionica, Cōmunis. Et
Attica qdē uocata est ab
Athide Cranai filia. Aeo
lica uero ab Acolo Hellenis filio. Dorica
autē Dorō Hellenis filio. Ionica autē ab Io
ne filio Xuthi, qui fuit Hellenis & Creusæ
Erechthei filia. Cōis autē qd ex his quatuor
cōstat. Habet aut unaquæq; dialectus pro
prium idioma.

DE DIALECTIS PROOE MIVM ALTERVM.

Dialecti quinque, Ionica, Attica, Dorica, Aeo
lica, Communis.

DE IONICA LINGVA.

Ionica autem est qua usi sunt Iones, hanc autē
antiquā esse cōstat. Propriū autē ipsius est,
pro α, η uii, & circumflexas syllabas in duo
diuidere, & pro π, η accipere, & pro aspira
tis collisionibus tenues proferre, & quibus
dam dictionibus, i auferre. Utuntur igitur
η pro α, ut ianuam pro ianuā, & diem pro
diem, & utilitatem pro utilitatem. Circum
flexas autem syllabas in duo diuidunt, pro
facere enim facere dicit. pro π, η accipiūt.
nam quomodo quomodo dicunt, pro aspi
ratis collisionibus tenues proferunt, cum
dicunt pro in equis in equis, & inspicere in
spicere. Quibusdam dictionibus, i auferūt,
pro laborare laborare dicentes. Ionica au
tem ab Ione Apollinis filio, & Creusæ E
rechthet filia.

DE ATTICA LINGVA.

Attica uero est dialectus, qua usi sunt Athe
nenses. Peculiare autē ipsius est, affatim uti
cōtractionibus, & dictiones inseparabiliter
proferre. tum uerō & τ & ρ, pro σ accipe
re, & ν pro ε, & pro σ, ξ. Contractionibus
igitur abunde utunt, cum dicunt uestis, pro
uestis, & prociū pro prociū. coniq;
ctim uerō nonnullas dictiones proferūt, cum
dd iiij dicunt

λέγωσι πατρῶον, ἀντί τ' πατρώϊον, ἢ νηρηΐδα ἀντ...
τι τῷ νηρηΐδα. ἢ τὸ ρ ἢ τ, ἀντί τῷ σ λαμβάνουσι.

ΠΕΡΙ ΔΩΡΙΔΟΣ.

Δωρίς δὲ ἐκλήθητο διὰ λευκῶν, ἢ κέρηνται δωριεῖς.
ἴδιον δὲ αὐτῆς ἔστιν, ἀντί τῷ η, τῷ α χριῶν, καὶ

ΠΕΡΙ ΑΙΟΛΙΔΟΣ.

Αἰολίς δὲ λέγεται διὰ λευκῶν, ἢ κέρηνται αἰολεῖς.
ἴδιον δὲ αὐτῆς ἔστι, τὰς ὄξυτονους λέξεις ἀντιρεῖ-

dicunt paternum pro paternum, & Nereida pro Nereida. & ρ & τ pro σ accipiunt,
mare enim mare, & facere facere. Rursum

DE LINGVA DORICA.

Dorica aut uocata est dialectus, qua usi sunt
Dores. proprium ipsius est, pro η, α uti, & pro ω magno α, & p fœmininis nominib.

DE LINGVA AEOLICA.

Aeolica autem dicitur dialectus, qua usi sunt
Aeoles. proprium aut ipsius est, acutas dic-
tiones inuertere, & quibusdam nominib. fœmininis accusatiui casus: addere, & aliter

ἀντί τῷ λαλοῦσαι. ἀντί δὲ τ' ο, τῷ ω χρωῶνται, ὅταν
λέγωσι ὁμοιορ ἀντί τῷ ὁμοιορ. τὰ δὲ ἀρχαῖα ἔστιν

ΠΕΡΙ ΚΟΙΝΗΣ.

οἱ μὴ βουλόμενοι τὴν κοινὴν πατραριθμῶν διάλε-
κτον τῶν προσηρμένων τῶν ὄρων, ἀπιδόνται τὴν

ΕΤΕΡΩΣ ΠΕΡΙ ΔΙΑΛΕΚΤΩΝ.

Διὰ λευκῶν ἔστι λέξις ἴδιον χαρακτικῶν τύπων ἐπιφαι-
νουσα. ἢ λέξις ἴδιον ἢ κοινὴν ἐπιφαινοῦσα χαρα-

pronugantes. Pro ο, ω utuntur, cum dicunt
simile pro simile. Inchoantia uero à uocaz
libus tenuiter proferunt, cū dies attenuant,

DE COMMUNI LINGVA

Qui nolūt cōmunem linguam adnumerare
dialectum prædictis quatuor, arguunt hoc
modo. neq; em̄ aiūt habere proprium, sed

ALITER DE DIALECTIS.

Dialectus est dictio p̄pria in signe forme ostē-
dēs, uel dictio peculiarē uel cōm ostēdēs
notā. Dialecti aut sunt, si & cōm q̄s ad huc

μίασ ἀπο τῶν ἐκείνου παίδων λαβῆν. διασπαρύν-
των γὰρ τούτων ἐς πλείονας τόπους, καὶ πᾶν αὐτῶν
φωτὴν οὐκ ἐπιφύλαξάντων, ἀλλὰ τῆς τῶν τούτων
μεταβολῆς ἅμα καὶ πᾶν φωνῆν μεταβαλλόντων, συνε-
νέη διαλέκτους λέγεσθαι. ἀπὸ μὲν οὖν δόξας τὸ δὴν
καλιῶνος καὶ πύργου παίδος, μεταμίσσαντας ἐς
τοὺς παρὰ τὸν παρνασσὸν τόπους καὶ ἀσσωπὸν, δια-
ρεῖς ἀπ' αὐτῶν προσοργευσθῆναι πάντας συνέθη.
καὶ πᾶν διάλεκτον ἠδωρίδα, ἢ πᾶν χρωτῆα ῥόδοιοί
τε καὶ κρητῶν, καὶ σελωπονησίους, καὶ σιμελοῖ, καὶ λί-
βυρας, καὶ οἱ πᾶν σαλασίων ἡπειρον οἰκοῦντο.

Ἀπὸ δὲ ἀπόλων τοῦ ἑλληνος παίδος, καὶ πύργου
ἀπολις ἐκλήθη. οὗτος γὰρ δέκα πόλεις ὑπέσχετο τῆν
τε χόρην ἀπολίαν, καὶ πᾶν διάλεκτον ἀπολίδα
προσηγόρευσε.

Ἐν δὲ τῷ ἀπὸ ἰωνος τῷ ξυθῶν τῷ ἑλληνος καὶ κρη-
σος τῆς ἐρεθίως παίδος ἐκλήθη. οὗτος γὰρ δὸς
νοῦσαν τῆς ἀπὸ τῶν αὐτῶν ἔκαστος διάλεκτον με-
τανάσας, καὶ ὑπέσχετο πόλεις 17. ἀπὸ αὐτοῦ ἰα-
δα προσηγόρευσε. ἐν δὲ πόλεις αὐτῆς, κλαζοί
μυρῶν, λήβεδος, φαιεσία, πριηνί, μίλητος, μυρ-
ζης, ἐρυθρᾶ, πριος, σάμος, κολοφῶν, ἔφεσσος, χίος,
σμύρνα.

Ἀτθίς δὲ ἐκλήθη, ἥτοι ἀπὸ ἀτθίδος τῆς κρανᾶν θυ-
γατρὸς (ἐγένετο δὲ οὗτος τῆς ἀτθίδος βασιλευς)
ἥτοι ἐκλήθη οὕτως ἀπὸ τοῦ παρνασσίου, ἔκαστος
ἡ τις οὕσα.

Νοήται δὲ ἡ διάλεκτος τριχῶς, κατὰ ὅλον ὄνομα-
τος ἄλλαν, κατὰ μέρος τι, κατὰ συμβεβηκός.
κατὰ ὅλον ὄνοματος ἄλλαν οὕτως, ὡς οἱ ἀπὸ
λαῖος τὸ γυναικῶν ἔνδυμα, κατὰ γυναικῶν κληθῆ-
σιν. οἱ δὲ ἀτθίκοι πᾶν ἐφ' ἡμῶν πηλῶν, ἀλευρῶ-
τισιν κληθῶσιν. καὶ τὰ ἴμοια. κατὰ δὲ μέρος τι,
ἥτοι κατὰ πρῶτον, ὡς οἱ ἀπολις τὰ ῥόδοια, βρο-
δα λέγουσι. ἢ κατὰ ἀφαιρέσιν, ὡς οἱ δωριεῖς,
τὸ φέρεμ, καὶ λέρην, φέρεμ καὶ λέρην λέγουσι.
ἢ κατὰ μετάθεσιν, ὡς δριφρον, δριφρον λέγουσι.
κατὰ δὲ τὸ συμβεβηκός, ἥτοι κατὰ προσωδίαν,
ἢ κατὰ πνεῦμα λεγόμενον παρ' ἡμῶν, ἀλλοιοῦ-
σι. κατὰ μὲν προσωδίαν θέλουσιν. ἀτθίκοι μὲν,
ἰάνω, ἰανον. ἰλάνω, ἰλανον. δωριεῖς δὲ τὸ
πάντως πάντως λέγουσι, καὶ οὕτως οὕτως, καὶ
τὰ ὅμοια, ἅτινα διασπῶν τῶν ἰδιώμασι τῶν
κατὰ μέρος διαλέκτων. κατὰ δὲ πνεῦμα, ὡς ἀτ-
θίκοι τὸ παρ' ἡμῶν ἡμισα ψιφῶς ἔν, αὐτοὶ δασίως
προφέρονται.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΚΑΤΑ ΜΕΡΟΣ
ἀτθίδων διαλέκτων.

Ἐν ἀτθίς τριπλῆς τὸ σ, πῶ μὲν ἐς τὸ τ, πῶ δὲ ἐς τὸ ξ. πᾶν
γὰρ θάλασσαν, θάλασσαν λέγει. καὶ τὸ σέυλον τῶν
τῶν, καὶ πᾶν συμφορᾶν συμφορᾶν, καὶ τὸ σύμβολον
ξύμβολον.

minationes ab illius filijs accepisse. Disper-
sis enim his in plura loca, atque eandem
uocem non amplius seruantibus, sed cum
locorum mutatione unā uocem quoq; mu-
tantibus, accidit dialectici dicit. A Doroz
go Deucalionis & Pyrrhæ filio, illos q; mis-
grarūt in loca circa Parnassum & Aesopū,
Doricæ ab ipso appellari omnes cōgit,
& dialectum Doricā, qua ualde utunt Rho-
dijq; & Cretenses, & Pelopōnesij, & Siculi,
& Lybici, & antiquā Epirū habitantes.
Ab Aeolo aut Hellenis filio & Pyrrhæ Ae-
lica uocata est, hie em cum decē urbes con-
didisset, & regionem Aeoliam & dialectū
Aeolicam nominauit.

Ionica aut ab Ione Xuthi, q; fuit Hellenis &
Creusæ Erech. filia, uocata est, hic enim lin-
guam, quæ eadē atq; attica uidebatur, cum
cōmigrasset, & condidisset xij. urbes, ab se
Ionicā appellauit. urbes autē hæc, clazome-
næ, lebedus, phocæa, priene, miletus, myr-
cale, erythra, tius, famus, colophon, ephes-
sus, chius, smyrna est.

Attica aut uocata est uel ab Atthide Cranai
filia (fuit autem is Atticæ rex) uel uocata
est sic, eo quod ad littus esset, quasi Atti-
cam dixeris.

Intelligitur aut dialectus trifariā, secundū to-
tius nois mutationem, secundū partē quan-
dam, scdm accidens, scdm nois mutationē,
sic quæadmodū Aeolenses muliebre indu-
mentū catagogen uocāt. Attici aut quæ à
nobis circumferentia cribri, farinariā uocant,
& similia. scdm aut partē quandā, uel per
additionē, ut æolenses rosas brofas dicūt,
uel per ablationē, ut Dores ferre & dicere,
ferre & dicere dicūt. uel per transmutatio-
nem, ut currū currū dicunt. scdm uero acci-
dens, uel per accentū, uel per spiritū dictū
apd nos, permutāt, per accentū qdē uolūt.
Attici qdē peruenio, perueniebā. impello,
impellēbā. Dores aut omnino, omnino dic-
cūt. & sic, sic, & similia, q; diuidimus ijs idio-
matibus quæ sunt scdm partē dialectorū.
scdm spiritū aut, ut Attici, quod apd nos te-
nuiter est, ipsi aspiratē proferunt.

DE ATTICIS DIALECTIS
per partes.

Attica mutat σ modo in τ, modo in ξ. nam
mare mare dicit, & betam betam, & cala-
mitatem calamitatem, & symbolum
symbolū.

ξύμβολον, τρέπει δὲ τὸ σ ἐς τὸ ξ, ὅτι τῆς συν πρὸς
θέσεως, καὶ μόνως.

Ἰὰ τὰς ἐς ἐς πηλῶν τῆς εὐθείας ἀπὸ τῶν ἐς ἐς
ἀρσενικῶν γινόμενας, διὰ τὴν πρὸς φέρεται, οἶον
γονεῖς γονεῖς, βασιλεῖς οἱ βασιλεῖς.

τὰ ἐς ἀος λήγοντα ἀρσενικὰ προπαροξύνονται, ἢ
ὀξύνονται, διὰ τὸ ἐως προφέρεται, οἶον μενέλαος,
μενέλαος, λαός, λεώς, ναός, νεώς.

τὸ ἰ ἐν τῶν λέξεσι προσίθισιν, οἶον νυνί, ττονοί, οὐ-
τοσί, πρηνί. ἡμεῖς δὲ, νῦν, οὕτως, τῶτον, πρηνί.

τὰ ἐς ἐως ὀνόματα, διὰ τὸ ὦ ἐπὶ γυναικῶν ἐκφέρεται.
ἀρσεύς, ἀρσεύς, ἡμοίως, πηλῶς, πηλῶς.

καὶ συναλοιφᾶ ἀτθικῶν ἐστὶν ἰδία. τὸ μὲν, ἀντὶ τοῦ
τὸ ἐμῶ. ἔρχομαι, ἔρχομαι, ἀντὶ τὸ ἐρχομαι, ἔρχομαι.

καὶ ἀφαιρέσιν τὸ ἰ, ἀτθικῶν ἐστὶν ἰδία, καὶ δωριεῶν,
καὶ ἀπολιεῶν. ἔταρον ἀντὶ τὸ ἔταρον, ἐς χερύσαρ.
ἀντὶ τὸ ἐς χερύσαρ.

καὶ παραλήψεις τῶν κλητικῶν ἀντὶ τῶν ὀνομασι-
κῶν, ἀτθικῶν ἐστὶν ἰδία. νεφέλη, νεφέλη, ἀν-
τὶ τὸ νεφέλη, νεφέλη. ἰππότης, ἰππότης, ἀντὶ τὸ ἰπ-
πότης. καὶ ἐνρῶτα ζεύς, ἀντὶ τοῦ ἐνρῶτα. σι-
μωπιότῳ. καὶ εὐθείαι γὰρ ἀντὶ κλητικῶν, καὶ ἐν κλη-
τικῶν ἀντὶ εὐθείαι. τοῦτο δὲ μόνον ἀθηναικῶν τὸ
σχῆμα.

καὶ ἰληθείψης τῶν μετῶν τὸ λόγον ἀτθικῶν ἐστὶ,
καὶ δωριεῶν, καὶ ἰωνῶν, οἶον,

κρόπῳ ἀμφότεροι,
ἐλλείπει τὸ χερύσαρ.

καὶ παραλήψεις τῶν ἀπαιτικῶν ἡδῶσιν ἀντὶ γει-
νικῶν, ἀτθικῶν ἐστὶν, οἶον,
μῖστε σὺ τόνδ' ἀραδῶσπερ ἐὼν ἀποαίρει μούρημ.
ἀντὶ τὸ τούτω.

καὶ παθητικῶν ἐμῶσιν ἀντὶ ἐνεργητικῶν κλητῶν,
οἶον γράφομαι, ἀντὶ τὸ γράφω. καὶ ποιῶμαι, ἀντὶ τὸ
ἔπι τῶν ἀτθικῶν ποιέωμαι, καὶ νοείωμαι (ποιῶ-
μα, ἀντὶ τὸ ποιέωμαι, καὶ νοείωμαι).

τὰ ἐς ὡς ἐπιρῆμασιν τῆς μεσότητος, ἐς οὐ περατοῦ.
ἀνομασίου γὰρ ἀντὶ ἐπιρῆμασιν κλητῶν, οἶον δέον,
πρέπον. ἀντὶ τὸ δέοντος καὶ πρέποντος.

τὰς ἐς ἐς ληούσας εὐθείας τῶν συγκριτικῶν δε-
νομάτων, ἐς οὐς παρατοῦ. οἶον μέλιτος, χεί-
ρους, καλλιῶν. ἀντὶ τοῦ μέλιτος, χείρους, καλ-
λιῶν.

τῶν συναλοιφῶν ἀπὸ κατὰ μέρος κλητῶν. τὸ γὰρ ἰμά-
τιον, βοιμάτιον λέγει, καὶ τὸ ἔλαιον, τουλάιον.

τὸ σ ἀντὶ τοῦ ε κλητῶν. τὸ γὰρ θάλασσαν λέγει
μα. καὶ τὸ θαλάσσιον θαλάσσιον, καὶ τὸ φέρεμ
ἀρσεν.

τὰ ε ἀντὶ τὸ σ κλητῶν, ὡς ὅταν λέγῃ τένδυμα, τένδυ-
μα, ἡμισα, τῶπος, ἀντὶ τὸ ἔνδυμα, τὸ ἐνδυμα, τὸ ἐ-
κείνης ἀντὶ κλητικῶν κλητῶν. ὁ φίλος, (πος.
ἀντὶ τὸ ὁ φίλος.

symbolum, uertit autē σ in ξ in Cum præ-
positione. & hoc solum.

Semper in εs plurales nominatiuos ab in εs
masculinis factos, per η profert, ut parens
tes, genitores, reges, reges.

In αος desinentia masculina antepenult. uel
ult. acuta, per εως pfert, ut Menelaus Me-
neleos, populus, ius, templum, templum.

I in didionibus addit, ut nunc, hunc, hic,
prius, nos aut nunc, hic, hunc, hunc.

In εs nomina per ω in genitiuo effert. aris-
teus, aristē, similiter peleus, pelei.

Contractiōes Atticorū sunt propriæ. meo p
meo, uenio habens, pro uenio habens.

Ablatiōes Atticorū sunt propriæ, & Dor-
riensium, & Aeolensium, socium p sociū.
ad Chrysam, pro ad Chrysam.

Acceptiōes uocatiuorum pro nominatiuis
Atticorū sunt propriæ. nubigrega Iupiter,
pro nubigrega. Eques Nestor, pro eques,
& Iatoculus Iupiter, pro Iatoculus. Notan-
dum. nominatiui eīn pro uocatiuis, & uoc-
atiui p nominatiuis. hæc aut solum Athe-
niensium figura.

Defectus partium orationis Atticorum sunt
& Doriensium, & Ionicorum. ut,
Cædens ambabus,
deest manibus

Acceptiōes accusatiuorū casuum pro ges-
nitiuis Atticorum sunt, ut,
Neque tu hunc, bonus licet sis, aufer puel-
lam. pro ab hoc.

Semper passiuus uerbis pro actiuus utitur, ut
scribor, pro scribo. & fio, pro facio.

Item Atticorum est, fiant & intelligantur
duo, dicere, pro faciant & intelligant.

In ωs aduerbia qualitatis in οr terminat.
nominibus enim pro aduerbijs utitur, ut
decens decens, pro decenter decenter.

In εs desinentes nominatiuos cōparatiuorū
nominū, in οus terminat. ut maiores, peiores
res, pulchriores, pro maiores, peiores, pul-
chriores.

Contractiōibus semper frequenter utitur,
nam uestis uestis dicit, & oleum oleum.

σ pro ρ utitur. Nam audacia audacia dis-
cit, & audens audens, & masculum mas-
culum.

δω pro οε utitur, quū dicit uestis, crimen, cars-
men. pro uestis, crimen, carmen.

Nominatiuis p uocatiuis utitur, ὁ amicus;
pro ὁ amice.

ὑπερθετιοῖς ἀντὶ συμμετιοῖς πολλὰ αὖτις χρῆται. ἀντὶ τῷ ἐπ' αὐτῆς θηριωδῆς εὐροῦ πάντων, θηριωδῆς αὖτις πῶς λέγει.

Τῷ ἢ ἀντὶ τῷ εἰ κέρχεται. τρέπει γὰρ τὸ εἰς η, ὡς ὅς ταν λέγει, ἡδυνάμην, ἡβουλόμην.

ἢ ἀπὸ τῆς διαλευκῆς μεταβολῆς ἀληθῆς κατὰ καιροῦς, ὅμως τὸν ἀρχαῖον τύπον ὑπογράφει. τοῖς γὰρ δυνίσι δρῶμην χρωμένους τούτῃ τε καὶ μινους ποιητῆς, καὶ ἀπὸ τῆς συγγραφῆς λέγει γουτῆς τὸ πῶς εἰ, καὶ τὸ χέρει, καὶ νη τὸ θεῶ, καὶ διός μοῦρω. λέγει δὲ καὶ πλάτων ὁ φίλος σοφός ἐν τῷ γοργίᾳ. τὸ γὰρ ξένω πῶς γοργίᾳ τε καὶ πῶς, σοφὸν μὲν ἀμφοτέρω ἐσθρ, καὶ φίλω ἐμό. καὶ δυοῖν ὀδοῖν, καὶ δυοῖν χαλκῶν, καὶ τῶν θεῶν.

Ὅσα πῶρ εἰς ος ληζόντων ἔχει τὸ α παραλήγον, ταῦτα διὰ τὸ α μεγαλύτερον καὶ τὸ ε, ἴλαος ἴλαος, καὶ κατὰ τὰς παλαιὰς οὐκ ἀπὸ τῆς ἀπολύσεως.

Μενέλεω, ἀντὶ τῷ Μενελάω. κατὰ τὴν δοτικὴν ὁμοίαν σὺν τῷ ι, μινέλεω. καὶ προσέειπε τῷ ν τοῖν μινέλεωρ. τῶν δὲ ἀπὸ τῆς μινέλεωρ. τῶν δὲ πολλοῦν: μὴν ὀρθῶν ὁμοίως τῇ ἐπιθετικῇ, μινέλεω. τῶν δὲ γενιῶν, τῶν μινέλεωρ. τῶν δοτικῶν σὺν τῷ ι, τοῖς μινέλεωρ. τῶν ἀπὸ τῆς μινέλεωρ.

Ἐπὶ τῆς ἀπὸ τῆς ἀντὶ τῷ εὐφῶν, ὕγι, εὐφῶν λέγειν καὶ ὕγι. καὶ ἀντὶ τῷ εὐβοίᾳ καὶ παρειαῖα, εὐβοίᾳ καὶ παρειαῖα. τὸτο δὲ ἐδάθησι ποιῆν, ἐφ' ὧν ἡ τελευταία συλλαβὴ διὰ μόνου τῷ η λήγουσα, ἢ τῷ ε, ἢ τῷ α παραλήγει, ὡς ὅσα πῶρ παρειαίεσσιν, οὐ μὴν ἐφ' ὧν μετὰ συμφώνου λήγουσι, εὐμῶν, εὐτυγῶν. οὐ γὰρ ἐροῦσιν εὐμῶν καὶ εὐτυγῶν. οὐδὲ πάλιν ἐφ' ὧν συμφώνου ἀρχεῖ, τῷ ε παρειαίοντων, βασιλεία, δρομία.

Ἐπὶ τῶν τοιούτων ἑμμάτων, ἡδυνάμην, ἡβουλόμην, ἡμελλοῦ, τὸ εἰς η ἀπὸ τῆς ἐπιθετικῆς, ἡδυνάμην, ἡβουλόμην, ἡμελλοῦ.

Καὶ τῆς αὐτῆς προσθέσεως ἀλλὰ τῆς αὐτῆς τὸ εἰς η. ἡνείκε ἡδυνάμην λήγοντων, ἀντὶ τῷ ἀνεχόμεν.

Ἐπιγε μὴν πῶρ εἰς η ληζόντων ἑμμάτων ἐπιθετικῶν προσώπων παθητικῶν, διὰ τῆς ε διφθόγγου. βούλη γὰρ ἀντὶ τῷ βούλη. ὅταν δὲ ἢ ὑποτακτικῶν, ὁμοίως ἡμῶν λέγειν, ἐὰν βούλη.

Τὰ δὲ εὐμετικὰ λαμβάνουσιν ἀντὶ ὑποτακτικῶν, ἐὰν ἔλθοις, ἀντὶ τῷ ἐὰν ἔλθῃς. καὶ ἐὰν ἔλθοι, ἀντὶ τῷ ἐὰν ἔλθῃ.

Πείραται δὲ πολλὰ αὖτις καὶ τὸ ι, τὸ κληῖον λήγοντων κληῖον. καὶ τὸ μῦθον, μῦθον. καὶ μῦθον, μῦθον, καὶ τὸ ποιῆν, ποιῆν. καὶ ποιῆμα, ποιῆμα.

Καὶ ἀντὶ τῆς ὑπερθέσεως, τῶν ὡς χερῶνται. ἀντὶ τῷ, πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ πρὸς τὸν φίλον, ὡς τὸν βασιλέα, ὡς τὸν φίλον.

Ἔτιον δὲ αὐτῶν ἐστὶ καὶ τὰς εἰς α ληζούσας. ἐνικῶς ἀπὸ τῆς

Superlativus pro comparativis saepe utitur, ubi dicendum esset efferior omnibus, efferissimus inquit.

H pro e utitur. uertit enim e in η, uelut qui dicit, poteram uolebam.

Attica dialectus mutatioes licet acceperit, p temporū uarietate, tamen antiquā formā refert. nam dualib. uidemus uti & comicos poetās & Atticos scriptores, q dicūt uterq pes, & utraq manus, & per utrong deū, & Iouis utrūq filium, id est geminos. dicit & Pl. phūs in gor. uterq em hospes hic, gor giasq & Polus doctus quidē uterq est amicus meus. & duob. obolis, & duob. æreis, & duabus deabus.

Quæcumq in ος definitia habēt e inpenult, hecper ω magnū & ε, ppitius, propitius, & per obliquos sic, ut recto respondeatur.

Menelao, pro Menelao, in dtō similitur cū i, Menelao, & additione ν utriq Menelao. Accusatiuū aut Menelau. Plurale aut rectū æque atq singularē dtñ, Menelao. Genitiuū aut Menelaorū. Datiuū aut cū i, Menelais. Accusatiuum, Menelaos.

Itē Atticæ est, p eo qd est ingeniosum, sanū, ingeniosū dicere ac sanū. & p euboēnsēm & pirænsēm, euboēnsēm & pirænsēm. hoc aut cōsueuere facere in quib. ult. syll. solū η definēs, uel ε, uel α penultimat, ut in ppositis, nō tamē in quib. cū consonāte definūt, beneuolū, felicem: nō em dicit, beneuolū, & felicē, neq rursū in quib. consonās inuicē p penultimante, regem, cursorem.

Item in huiusmodi uerbis, poterā, uolebā, futurus eram, e in η mutāt, dicentes poterā, uolebam, futurus eram.

Et ἀνα, hoc est super, præpositionis mutāt e in η, tolerabam dicentes, pro tolerabam.

Item uerborū in η definitiū in secunda per fona passiu, per η diphthongū, uis em pro uis. Cum uero fuerit subiuñctiuū, quemadmodum nos dicunt, si uelis.

Optatiua autem accipinnt pro subiuñctiuis, si ueneris pro cum ueneris, & cum uenerit pro cum uenerit.

Auferunt autem saepe & ι, flere dicentes fleare, & muscā muscam, & nouercā, nouercā, & facere facere, & poema poema.

Et loco πρὸς, id est ad præpositionis, ὡς utuntur, pro ad regem, & ad amicū, ad regem, & ad amicū.

Proprium aut ipforū est, & in α definitiis singular

ἀπὸ τῆς ἀρσενικῆς διὰ τὸ η προσφέρεσθαι. εὐροῦ εὐροῦ, πηλεῖ πηλεῖ, τυδεῖ τυδεῖ.

χρῶνται δὲ καὶ τοῖς παθητικῶν ἀντὶ ἐνεργητικῶν. λοιδορούμενος, ἀντὶ τοῦ λοιδορῶν. φανούμενος ἀντὶ τῷ φανῶν. φαναιζόμενος, ἀντὶ τοῦ φανίζω. διακουόμενος, ἀντὶ τῷ διακουῶν. διαβαλλόμενος, ἀντὶ τῷ διαβάλλω. μισούμενος, ἀντὶ τῷ μισῶν.

Ἐστὶ δὲ καὶ τὸ ἐνεργητικὸν τιθέσθαι ἀντὶ παθητικῶν. τὸ πολιτεύειν, ἀντὶ τοῦ πολιτεύεσθαι. καὶ γράφειν, ἀντὶ τοῦ γράφεσθαι, καὶ τὰ ὅμοια.

Τούτῳ δὲ ἀορίστῳ καὶ μέλλοντι δλοκλήρως παθητικῶν, αὐτοὶ μέσως πολλὰ αὖτις ἐναλλάσσοντες, τὸ μισθίσεται, μισθίσεται λέγουσι. καὶ τὸ ζητηθίσεται, ζητηθίσεται, καὶ τμηθίσεται, τμηθίσεται, καὶ ὅμοια.

Τούτῳ δὲ παρὰ τὸ ἴσῳ μέλλοντι ἀποβάλλοντες τὸ σπερισπασίον, ἀναθίω λέγουσιν, ἀντὶ τῷ ἀναθίσω. καὶ ἔραντιω, ἀντὶ τῷ ἔραντίσω. καὶ μυμητριῶ, ἀντὶ τῷ μυμητριῶ.

ἐπὶ οὖσι δὲ καὶ τῷ πολλῷ συμμοσίῳ. τῶν γὰρ νηρείδων, νηρείδων φασιν. καὶ τὸν ἀπόλλωνα ἀπόλλω. καὶ ἀμείνονα, ἀμείνω. καὶ κρείττονα, κρείττω.

Ἀλλὰ τῆσιν δὲ καὶ τούτῳ τόνους καὶ τούτῳ ἦχους, καὶ τούτῳ χεῖρους, τόνους μῦν, ἀντὶ τῷ ποικίωρ. τῶν γὰρ πῶρ λέγουσι καὶ τῶν γῶν. ἡχους δὲ, τὸ σαφίδα καὶ σαφύς, ἀσαφίδα λέγουσι καὶ ἀσαφύς. χεῖρους δὲ, τὸν βασιλέα τὸ α ἱκετεύουσι, καὶ ἀτρία, καὶ ἱμῶντα, καὶ ἀνδριῶντα.

λέγουσι δὲ καὶ ἀντὶ τῷ εἰς ἀθῆνας ἀθῆνας πορεύομαι, καὶ τὸ ἐν ἀθῆνας ἀθῆνας σοφιστεῖν. καὶ τὸ ἐξ ἀθῆνων, ἐξ ἀθῆν. ἀθῆνθεν, ἀθῆνθεν ἔρχομαι. καὶ τὸ ἐς οἶκον, οἶκῶδε. ἐξ οἴκου οἰκοῦμεν. ἐν οἴκῳ οἶκοι, καὶ τὸ ἐξ οὗ χεῖρον, ἐξ ὅσων χεῖρον.

καὶ τὸ ε ἀντὶ τῷ λ χερῶνται, τὸ γὰρ κληῖον κληῖται: ἡμῶν λέγουσι.

ἢ ἴδῳ τὰ εἰς ας λήγοντα ὀνόματα, εἰς η τρίτα, ἐξ ἀρ μι ὀσι δῶρα. ἐρμίας, ἐρμίας. σοσίας, σοσίας. τότε γὰρ ἴωνες τρέπουσιν, ὅταν μὴ ἢ τες τραμμένα ἐν δωρίωρ ὡς εἴρηται, ἐρμίας, ἐρμίας. οἱ γὰρ δωρίεσ οὐ τρέπουσιν αὐτά.

Ἐὰν εἰς ης λήγον. οὐ ἢ γενιῶν εἰς ον περατοῦται, παρ' αὐτοῖς εἰς εω λήγει. πείρης, πείρης. πείρηω. ξίρης, ξίρης. ξίρηω. πηληιάδης, πηληιάδης, πηληιάδης.

Τὰ εἰς ης ἀρσενικὰ, ὡρ ἢ γενιῶν εἰς ος, διὰ τὸ εος προσφέρεται, οἶον δημοθένης δημοθένης, ἀμαθίης ἀμαθίης, τῶν ἀπὸ τῆς ἀπὸ τῆς εἰς α ποιῆται. δημοθένης ἀμαθίας.

Τὰς εἰς ος λήγοντας γενιῶν τῶν ἀπὸ τῆς εἰς ες οὐς δέτερον

singularis actōs mascul. per η pferre, Eurystheū Eurystheū, Peleū Peleū, Tydeum Tydeū. qui improbat pro improbas, qui indicatur pro indicans, q fucatur pro fucans, qui mini stras proministrans, qui calumnia circumuenit p calumnias, q odio habet pro odio habens.

Interdū autē & actiua ponūt pro passiuis, in republica uersare p eo qd est in republica uersari, scriptis reum agere pro scriptis reū agi, & similia.

Indeterminata tēpora, & futura integra passiu ipsi in cōmunia saepe mutantes dicūt, odio habebitur, pro oderit, & quæret quæret, & incidetur incidet, & similia.

Ab ἴσῳ autem futura abijcietes σ circumfleunt, exprobrabo dicunt pro exprobrabo, & aspergam pro aspergā, & subfannabo pro subfannabo.

Amant aut plerunq concisionem: nam ne reidas neridas dicūt, & Apollinē Apollinē, & meliorē meliorē, & potiorē potiorē.

Mutant autē & tonos, & sonos, & tempora. Tonos quidem, pro urbium, ordinum, urbium dicunt & ordinū. Sonos autem, uuā passam, & spicas, uuā passam dicunt, & spicas, Tempora autem, regem α productū, & Atreum, & Iorum, & statuam.

Dicūt autē & pro ad Athenas, Athenas eo. & in Athenis, Athenis profiteor. & ex Athenis, ex agro, Athenis, ex agro uenio. & in domū domū, ex domo domo, in domo domi, & ex quo tempore, ex quanto tēpore.

Et e pro λ utuntur, nam furnum furnum dicunt.

Ionica in αs definitia noīa in η mutat, si non sint Dorientia, Mercurius, rius: Sofias, fias. Tunc em Iones uertūt, cum non sint uersa ex Doriēnsibus, ut dicūt est, Mercurius, rius, nam Dorientes non uertunt ea.

Omne in ηs definēs, cuius genitiuus in ηs terminat, apud eos in εω desinit. Perfes Perfes, Perfes. Xerxes Xerxis, Xerxis. Peleia des Peleiadæ, Peleiadæ.

In ηs mascul. quorū genitiuus in ηs per εος profertur, ut Demosthenes Demosthenis, indoctus indocti, accusatiuū in εα faciunt, Demosthenem, indoctum.

In ηs definites genitiuos, qui ab in εs neuis ee tris res

δειξάντων εὐθεῶν γινόμενας διακρίσεις. εὐσεβείας εὐσεβείας, εὐγενείας, δυσγενείας, διαγενείας.
 Πᾶσα εὐθεία εἰς εὐς, διὰ τὸ nos ἐκφέρεται ὅτι γενεῆς ἢ κατὰ ἰσχυρῶν. οἷον βασιλευς, βασιλῆος.
 Τὰ εἰς εὐς οὐδέτερον ἡσυχῶν γυνικῶν, εἰς εὐς ποιοῦσιν ἰωνες. παλῆος, παλῆος, παλῆος.
 Τὰς εἰς εὐς εὐθείας παλῆοντινῶν ἀπὸ τῶν εἰς εὐς ἐκνεύων γινόμενας. εἰς κείνους διακρίσιν ἰωνες. οἷον βασιλῆος, ἀντὶ τῶν βασιλῆος.
 Τὰ εἰς αἰ παλῆοντινῶν διακρίσεις ὅτι γενεῆς διὰ τὸ ε, οἷον περσαι περσῶν, περσέων. νύμφαι νυμφῶν, νυμφέων. τὸ δὲ νυμφῶν ἀσιονικῶν.
 Πᾶσα δοτικὴ παλῆοντινῶν εἰς οἰς λήγουσα, προσλαμβάνεται τὸ ἰ κατὰ αὐτοῖς. οἷον κελός, κελόσι, σφῆος, σφῆοσι, ἢ ὅμοια.
 Πᾶσα δοτικὴ παλῆοντινῶν εἰς αἰς λήγουσα, μετὰ τὸ λαβῆται τὸ ἰ κατὰ τῆς ἰδέας, προσγραφόμενος μὲν τῷ ἰ, μὴ συννεφεωμένον δὲ, οἷον κελός, κελῆσι, νύμφαις, νύμφησι.
 Τὰς εἰς αἰ εὐθείας, εἰς ἢ τρέπονται ἰωνες, οἷον ἦρα ἦρα, χῶρα χῶρα.
 Τὸν οὖν σύνδεσμον, ὃν λέγουσιν ἰωνες.
 Τῶν ἐπιματῶν τῶν συνθέσεων διὰ ψιλῶν συμφωνῶν ποιοῦσιν ἰωνες, ἡσυχῶν ἡσυχῶν, ἡσυχῶν.
 Τοῖς προσηγορῶν ἀρθροῖς ἰωνες ἀντὶ τῶν ὑποτακτικῶν χῶνται. τὸν βῆλον, ὃν βῆλον, πῶν βῆλον, ἢν βῆλον.
 Τὸ ἰ ἀντὶ τῶν ἐν τοῖς ἐρωτηματιοῖς καὶ ἀναφορῶν ἰδιῶν, οἷον πόσα, πόσα. ἐπόσα, ἐπόσα. ὅπως, ὅπως. τῶν αἰ ἀντὶ τῶν αἰῶν ὅτε χῶνται ἰωνες. ἀνθρώπων λέγοντες, ὄριον.
 Τῶν αἰ ἀντὶ τῶν αἰ διφθῶν χῶνται, βῆμα τὸ θαῦμα λέγοντες.
 Αἱ τμήσεις ἰωνῶν ἰδία. πελοπόννησος, ἢ πελοπόννησος, ἀργεῖον ἡλεον, ἀντὶ τῶν ἀργεῖον. καὶ ἀργεῖον ἀργεῖον, ἀντὶ τῶν ἀργεῖον. καὶ ἀργεῖον, ἀντὶ τῶν ἀργεῖον.
 Αἱ παραλήψεις ἀπαρμεφάτων ἀντὶ προσηγορικῶν ἰωνῶν εἰσι.
 Πάντα μάλ' ἀτρεπίως ἀγορεύονται. ἀντὶ τῶν ἀγορεύονται.
 Περσῶν δ' ἡσυχῶν τρωῶν. ἀστὶ τῶν περσῶν. καὶ μνηστῶν τοιαύτων.
 Αἱ παραλήψεις τῶν ἀρσενικῶν ἀντὶ παλῆοντινῶν εἰσι.
 Τόσοι δὲ τρεπομένοισι μέλας ὅτι ἔσπερος ἡλιθίον. ἀντὶ τῶν ἔσπερος.
 Αἱ παραλήψεις τῶν ὀνομαστικῶν πῶσεων ἀντὶ τῶν γενικῶν, ἰωνῶν εἰσι.
 Οἱ δὲ δύο σιόπλοι, ὃ μὲν οὐρανόν. ἀντὶ τοῦ τοῦ μὲν δὲ δύο σιόπλοι, ὃ μὲν, τὸ δὲ, ὃ δὲ, τὸ δὲ.
 Τὰ εἰς α

Γ Ρ Α Μ Μ Α Τ Ι Κ Ο Υ
 tris rectis fiunt, diuidit, pium, pij, nobilis, ignobilis, impij.
 Omnis nominatiuus in uos per nos profect in genitiuo apud Ionas, ut rex regis.
 In us neutria in genitiuo in eos faciūt Iones, multitudo, multitudinis, multitudinis.
 In as rectos pluraleis ab in uos singularibus factos, in us diuidunt Iones, ut reges pro reges.
 In ai pluralia diuidit in genit. per e, ut Perfæ Perfarum, farum. nymphæ nympharum, nympharū, sed nympharum Aeolicæ.
 Omnis datiuus pluralis in ois desinens, affiunt i apud eos, ut pulchris pulchris, sapiētibus sapiētibus, & similia.
 Omnis datiuus pluralis in ais desinēs, trāse mutat a in u in Ionica, adscripto quidem i, sed non pronuntiat, ut pulchris pulchris, nymphis nymphis.
 In a rectos in u uertunt Iones, ut Iuno Iuno, regio regio.
 Igitur coniunctionem, igitur dicunt Iones. Verborum compositiones per tenues cōsonantes faciunt Iones, despicio, cis, cit.
 Prepositiuus articulis Iones pro subiunctiuus utuntur, quem uolo, quem uolo. quā uolo, quam uolo.
 x pro ω in interrog. & relatiuis, ut quot quot, quotquot quotquot, quē admodū, quē ad.
 n pro α aliquando utitur Iones, hominem dicentes, optimum.
 n pro ω diffono utuntur, miraculum miraculum dicentes.
 Sectiones Ionū propriæ. Pelopis insula, Peloponnesus. agreste oleum, pro agroleū, & agrestis capra, pro caprea. & suis agrestis, pro apri.
 Acceptiones infinitiuorum pro imperatiuis Ionum sunt.
 Omnia admodum uerè edisserere. pro ediffere.
 Conari autem ut Troēs, pro conare, & infinita talia.
 Acceptiones masculinorum pro femininis Ionum sunt.
 His autem sese oblectantibus niger ues per aduenit. pro uespera.
 Acceptiones nominatiuorum casuum, pro genitiuis Ionum sunt.
 Duo scopuli, hic quidem cœlum. pro duorum scopulorū. hic quidem, hoc. hic autem, hoc.
 In α

Τὰ εἰς α λήγοντα θηλυὰ ὅτι τῆς ἀπαιτινῆς εἰς οὐρανόν. οἷον ἰδία, ἰδία. λιτῶν, λιτῶν. σαπφῶν, σαπφῶν.
 Τὸ ἰ ἰωνῶν λέξιν ἐξαιρέται ἢ ἰάς. τὸ γὰρ ποιεῖται ποιεῖται ἡσυχῶν, ὅτι ποιεῖται.
 Τὰ εἰς εὐς λήγοντα θηλυὰ οὐδέποτε διὰ τὸ α κλίσειν ἰωνες, ἀλλὰ διὰ τοῦ ο, ὡς κελός, κελός, ὅτις ὅτις.
 Αἱ διακρίσεις τῶν εἰς εὐς λήγοντων ἰωνῶν δοτικῶν, ἰωνῶν εἰσὶν ἰδία, βῆλα, ἀντὶ τῶν βῆλα. ἔρχεται, ἀντὶ τῶν ἔρχεται.
 Αἱ ἐπαναδιπλώσεις ἰδία εἰσὶν ἰωνῶν, πελάγιστον, ἀντὶ τῶν πελάγιστον. κελύβη, ἀντὶ τῶν κελύβη.
 Μετέθεσις σοικεῶν ἰάς χῶνται. οἷον κελός, ἀντὶ τῶν κελός.
 Ἄπο τῆς εὐς διφθῶν ἰωνες ἐξαιρέσει τὸ ἰ, ἐκ τῶν εὐς φέρουσιν, ἀντὶ τῶν ἐκ τῶν εὐς, χῶνται.
 Τὰ εἰς εὐς λήγουσας παλῆοντινῶν, ἰωνες πάντοτε διακρίσιν, ἀπὸ μὲν τῶν εἰς εὐς ἔσπερος, διὰ τὸ α ἢ ε προσφέρουσιν. βασιλεύς, βασιλῆος, βασιλῆος. ἀπὸ δὲ τῶν εἰς εὐς, ἢ υς, διὰ τὸ π ε. οἷον ἀλλυθῆς, ἀλλυθῆς, ἀλλυθῆς. ὄξυς, ὄξυς, ὄξυς.
 Αἱ προσηγορικῶν τῶν ἰ τῶν ε, ἐπιφερομένης φωνῆς ἰωνῶν εἰσὶν ἰωνῶν, ἰωνῶν εἰσὶν, οἷον εἰός, κελύβη, ἀντὶ τῶν εἰός, κελύβη.
 Ἡ ἐναλλαγή τῆς οἰ διφθῶν εἰς τῶν εσ συλλαβῶν ἰωνῶν εἰσὶν, ἐρίηρος, ἀντὶ τῶν ἐρίηροι. ὑίης, ἀντὶ τῶν ὑίοι. ἐρυσάραμα, ἀντὶ τῶν ἐρυσάραμα.
 Τὰ εἰς εὐς παλῆοντινῶν οὐδέτερον, εἰς εὐς διακρίσιν ἰωνες, οἷον τείχη, τείχη, ὅτις ὅτις, ὅμοιος καὶ τῶν γενεῶν διὰ τῆς εὐς.
 Αἱ τὸ ο προσθήσεται τῶν λέξεσιν ἰωνῶν, οἷον ὄρος, ὄρος, νόσος, νόσος, ὄνομα, ὄνομα.
 Τὸ διττῶν α, εἰς εὐς τρέπονται ἰωνῶν. ὅτι γὰρ διττῶν, διττῶν λέγουσι.
 Τὸ ἰ ἀπὸ τῶν λέξεων ἰωνῶν ἐξαιροῦνται ὡς ἀλλυθῆς. τὸ γὰρ διττῶν διττῶν λέγουσι, καὶ τῶν ἀπὸ διττῶν, ἀπὸ διττῶν.
 Τῶν μετοχῶν τῶν παλῆοντινῶν εἰς εὐς προσπαρρηγοῦσας ἰωνῶν διακρίσιν, οἷον λυπεῖται, λυπεῖται.
 Τὰς εἰς εὐς λήγουσας μετοχὰς ἀπὸ τῆς α συζυγίας τῶν περισσομένων γενόμενας, ὅν τὸ προσσηγορικῶν ὅτις ἀντιθέτου προσώπου, εἰς εὐς διφθῶν γινόμενα, διακρίσιν ἰωνῶν, οἷον φρονῶν, φρονῶν. ἔσι γὰρ φρονῶν τὸ προσσηγορικῶν, ὡς φρονῶν, ὡς γὰρ. καὶ τὰ ἀπὸ τῶν ἐπιματῶν διακρίσιν, βῶν δὲ, οὐ βῆλα διακρίσιν. τὰ γὰρ τῆς ἀντιθέτου φερόντων τῶν διακρίσιν, παλῆοντινῶν αἰ διακρίσιν σπανιὰ ὄντων.
 Αἱ ἐναλλαγαὶ τῶν εἰς α βραχὺ ἰωνῶν εἰσι. μεμαμῖα, ἀντὶ τῶν μεμαμῖα. ἢ πελασμίος, ἀντὶ τοῦ πελασμίος. καὶ ἀλλας, ἀντὶ τῶν ἀλλας.
 Αἱ ἐναλλαγαὶ

Δ Ι Ρ Α Ε Κ Τ Ω Ν.
 In α desinētia sceminina in accusatiuo in uo terminant, ut Io Ionem, latona latonā, sappho sapphonem.
 I ex quibusdam dictionib. aufert Ionica. nā laborare labor. dicit, unde laborabant.
 In ις desinētia sceminina nunquā per ω declinant Iones, sed per ο, urbs urbis, & anguis anguis.
 Diuisiones in ε desinentium singul. datiuorum Ionum sunt propriæ, sagittæ pro sagittæ, hastæ pro hastæ.
 Geminatiōes peculiare sunt Ionum, fortiti fuerint, p fortiti fuerint. audi pro audi.
 Transpositione elementorum Ionica utitur, ut cor pro cor.
 Ex α diphthōgo Iones auferūt i, hectoreus, aureus, pro hectoreus, aureus.
 In ες desinentis pluraleis Iones semper diuidunt, si a nominatiuo in uos sint, per η & ε pronunciantes. rex, reges, reges. Si autē in ηs, uel υs, per ε, ut uerus, ueri, ueri. acutus, acuti, acuti.
 Appositiones i ε, subsequeute uocali, uel una immutabilium, Ionum sunt. ut usquequo uacua, pro usquequo uacua.
 Immutatio οἰ diphthongi in ες syll. Ionū est. congrui pro congrui, filij pro filij, tractor es curruum, pro tractor es curruum.
 In η pluralia neutra, in ea diuidunt Iones, ut muri muri, montes montes, similiter & genitiuos per εω.
 Semper u apponūt dictionib. Iones. ut mōs mons, morbus morbus, nomen nomen.
 Geminum ω in ξ uertunt Iones. nam duplicia duplicia dicunt.
 I ex dictionibus Iones auferunt sæpe. nam ostendam ostendam dicunt, & demonstrationem demonstrationem.
 Participia passiuia in u penultimantia, Iones diuidunt, ut mœrens mœrens.
 In ω desinētia participia à prima cōiugatione circumflexorū facta, quorum imperatiuus in secunda persona in α diphthongō desinit, diuidunt Iones. ut sapiens sapiens. est enim sæpe imperatiuum. intelligens intelligens. intellige enim, & quæ ab ipsis uerba diuidunt. clamans aut non uult diuidi. nam quæ sunt secundæ, fugiunt diuisionē. attamen quæ diuidūt, pauca sunt.
 Mutationes η in α breue Ionicorū sunt, obmutescens pro obmutescēs, & oblitus pro oblitus, & inobliuiscibilis p inobliuiscibilis.
 ee ij Immus

Αἱ ἐναλλαγαὶ τοῦ α μακροῦ εἰς η ἰώνων εἰσίη. ἤρα ἴρη. σείρα σείρη.
Αἱ ἐναλλαγαὶ τοῦ β βραχίους εἰς η, τῶν μεταγενεστέρων εἰσί. ἀλπίθειαν ἀλπιθείην.
Αἱ ἀφαιρέσεις τῶν κεντρῶν συμφώνων, ἰώνων εἰσίη. εἶθην, ἀντί τῆ γείθειν. καὶ εἶδος ἀντί θενός.
Ἐπὶ τῶν αὐτῶν συλλαβῶν περιωπῆ τιθείασ μετὰ τῶν περιόσεων. ἔξουδιον καὶ ἀπανέδοντο, ἀντί τοῦ ἔξουδιον, καὶ ἀπέδοντο.
Τὰ προῶτα σοιχεῖα τῶν λέξεων ἴαντες ἀφαιροῦνται. ἐμῆνος, κείνος. ἔορτη, ὄρτη. ὁμοίος καὶ τὸ ε τῶν παρεκκλιθησῶν. ἔνοα, νόα. ἔτινχε, τεύχε. ἔτις κτε, τιπτε.
τῶ π ἀντί τῆ φ χερῶνται. ἀφαιροῦνται ἢ ἀπικόμεναι λέγουσι.
Τὰ σύνθετα ἔμμετα διαλύσθαι, καὶ μετὰ τὴν τιθείασ. οἶον. λέων κεντρῶν τῶν ἰδωδῶν. ἀντί τῆ κεντρῶν. κεντρῶν τῶν ἰδωδῶν. ἀντί τῆ κεντρῶν.
Αἱ ἀναστροφῆς καὶ τῆ ἐπιρροῆς ἰώνων εἰσίη. οἶον, δωρὸ ἀπὸ ἀρεΐδαι. ἀντί τῆ ἀφαιρέσθαι. ὑπερβαλεῖς εἰσι τοιαῦτα.
Νηπιτοὶ οἱ κεντρῶν βουδῶν ἐπιρροῆς κεντρῶν. ἰδωδῶν, ἀντί τῆ κεντρῶν.
Αἱ διαίσεις τῶν εἰς ὡς κεντρῶν ἐπιρροῆς τῶν ἀπὸ τῶν εἰς ἢς κεντρῶν ἀρσενικῶν, καὶ τῶν εἰς εἰς ἀπὸ τῶν εἰς ἢς κεντρῶν ἀρσενικῶν, ἀντί τῆ ἀρσενικῶν.
Ἡ ἰὰς διάλειπτος ὅσιν τῆ παλαιῆ ἀπὸ τῆς αὐτῆς. ταύτης καὶ ὡς ἀπὸ τῆς ὀμυρῶς τε καὶ κεντρῶν καὶ ἀρσενικῶν εἰς ἀρσενικῶν, καὶ ἀνακρίων καὶ ἡρόδοτων.
ἔσι δὲ αὐτῶν ἰδιώματα, τὸ α ἀντί τοῦ η τιθείασ. θύρα, θύρη. ἤρα, ἤρη. ἔσις, ἔση. ἀντί δὲ τοῦ κεντρῶν, καὶ ἡσῶ. σοφῶς, σοφῆσι. πύλας, πύλαισι. τὸ ἰ εἰσι κατὰ χερῶν μίνην, οὕτως τὸ η ὡς εἰρηται, ἀντί τοῦ α τιθέντες οἱ ἴαντες.
Χερῶνται δὲ καὶ συελλομοῦ τῶ α ἀντί τῆ η ἴαντες. δωριῶν δὲ ἐπιτανομίνην.
Γίνεται δὲ ἐν τῇ ἰαδί διαλείπτος προῶσις, ἀφαιρέσεις, συζυγοπῆ, παρενέσεις, κεντρῶν ἀρσενικῶν, διαίσεις.
Προῶσις μὲν οὖν γίνεται κατὰ αὐτοῖς, ὅσιν ἐν ἀρετῆ τῶν ἀρσενικῶν ἐτερον παρεκκλιθησῶν σοιχεῖον. οἶον, εἰνεα εἰνεαδανῶς.
ἀντί τῆ ἔνεα. ἴηον εἶσω. ἀντί τῆ ἔσω. καὶ μούνος ἔσω. ἀντί τῆ μούνος. καὶ ξείνος δὲ εὐκλείδης. ἀντί τῆ ξείνος. καὶ ἀρετῶν οὐλοῦν ἔλωρ. ἀντί τῆ ὄλορ, καὶ ἀλλομυρία.
Ἀφαιρέσεις δὲ τὴν ἐναντίον παύσαι τῆ προῶσις. ἢ μὲν τῆ προῶσις

Γ Ρ Α Μ Μ Α Τ Ι Κ Ο Υ
Immutationes α longi in η Ionum sunt, Iuno Iuno, sterilis sterilis, uel carina.
Immutationes α breuis in η iuniorum sunt, ueritatem ueritatem.
Ablationes earū quæ in principio cōsonantium, Ionū sunt. libare p libare, grauis pro Semper ὡρ syllabā superuacaneā (grauis, ponunt inter præpositiones. abstulerunt & reddiderunt, pro abstulerūt & reddiderūt.
Primas literas dictionum Iones auferunt. ille ille, festum festum, similiter & ε præteris torūm. intelligebat, gebat. fabricabat, fabricabat, pariebat, pariebat, pariebat.
n pro φ utuntur, perueni enim, perueni insequiunt.
Composita uerba dissoluūt, & interponūt, ut, Leo de taurum uorans, pro deuorans.
Inter autem fecit Ejectionem, pro interfecit.
Auerfiones & excessus Ionum sunt, at, Dona ab auferre, Excessus autem sunt hi, Stulti, qui de boues supereuntis solis Vorabant, pro deuorabant.
Diuisiones in ὡς desinentibus aduerbiorum ab in ἢς desinentibus, masculinis, & in εἰς neutris Ionum sunt, uere pro uere.
Ionica dialectus est eadem, quæ antiqua Attica, hacplerūq; Homerus & Hesiodus & Archilochus. uisunt, & Anacreō & Herod.
Sunt aut eis proprietates, α pro η ponere, ianua ianua, Iunonē Iunonē, Vestā Vestam. Pro pulchris aut pulchris, sapiētibus sapiētibus. portis portis. & ut finit suo loco manere, sic η, ut dictum est, pro α ponunt Iones.
Utuntur & correpto α pro η Iones, Dores autem producto.
Fit aut in Ionica dialecto additio, ablatio, cōcisio, interpositio, superabundantia, diuisio.
Additio igitur fit apud eos, si in principio orationis alia assumitur litera, ut, Causa horrida, pro causa.
Ilium intra, pro intra. & Solus existens, pro solus. & Hospes hic non uult, pro hospes. & Panem totum capiens, pro totum. & alia infinita.
Ablatio contrariū patitur, ἢ additio. Nam additio

τῆ προῶσις ἐν ἀρχῇ λαμβάνει ἔξωθεν ἐτερον σοιχεῖον. ἢ δὲ ἀφαιρέσεις καὶ τὸ κεντρῶν ἀποβολῆς, ὅταν ἴαντες τῶ μὲν ἐρετῶν, ὅρτῶν λέγουσι. καὶ τὸ ἔρωρ, ἔρωρ.
Συζυγοπῆ δὲ, ὅταν μετὰ σοιχεῖα ἰονομασί ἰονοπῆ. οἶον, μάνυχας ἴππους, ἀντί τῆ μονοπυλας. καὶ κἀπτεσον, ἀντί τῆ κεντρῶν. καὶ φέρετε, ἀντί τῆ φέρετε. καὶ κεντρῶν, ἀντί τῆ κεντρῶν.
Παρένσεις δὲ ὅσιν τοῦναντίον πεπονθῶτα τῆ συζυγοπῆ. ἐκείνη μὲν τῆ ἀπολύει. αὐτὴ δὲ προσλαμβάνει σοιχεῖον ἔξωθεν. οἶον, ἐρῶντος, ἀντί τῆ ἐρῶντος. περιωπῆ ἔρα τὸ γ, καὶ ἔμμερ, ἔμμερ. σοφῶν, σοφῶν.
Ἐναλλαγαὶ δὲ γίνονται, ὅταν ἐτερον σοιχεῖον παρὰ λαμβάνει ἀντί κεντρῶν, ποτὶ, ἀντί τῆ ποτὸς, καὶ ξερόν, ἀντί τῆ ξερόν. καὶ ἢ δὲ ἔρω μὲν ἴπποντο. ἀντί τῆ δὲ ἔρω. καὶ τιθῆ μὲν ἔρω ἔρω κατὰ, ἀντί τῆ τιθῆ μὲν. καὶ τῶ η, ἀντί τῆ οἰνιδότεροι χερῶνται. ὄμος, ἀντί τῆ ὄμος,
Μεταθέσεις δὲ γίνονται, ὅταν τῶ ὄμα μεταθετῆ ἐν τῶ αὐτῶ ὄματι. καὶ ἢ πρότερον σοιχεῖον τῆς ἰδίας συλλαβῆς μὴ ὀφειλόμενον, ἢ καὶ δευτέρου. κεντρῶν, ἀντί τῆ κεντρῶν. καὶ τέτατον ἡμας, ἀντί τῆ τέτατον. καὶ κεντρῶν διομίδης, ἀντί τῆ κεντρῶν. καὶ τῶ ὄμοια.
Πλεονασμοὶ δὲ ὄμα, ὅσιν ὄμα τῶν κεντρῶν δὲ δοτικῶν ἀρσενικῶν πλεονασμοῖς, εἰς οἰς κεντρῶν, ἢ κεντρῶν εἰς ἢς, κεντρῶν ἀρσενικῶν τὸ τ. κεντρῶν, κεντρῶν. κατὰ οἰς, κατὰ οἰς. σοφῶν, σοφῶν.
Διαίσεις δὲ γίνονται οὐ μόνον κατὰ αὐτοῖς ὄμα τῶν κεντρῶν καὶ κεντρῶν, ἀλλὰ καὶ ὄμα τῶν κεντρῶν κεντρῶν καὶ κεντρῶν. ἔρω, ἔρω. κεντρῶν. ἔρω δὲ τῶν κεντρῶν κεντρῶν ἀρσενικῶν ἀρσενικῶν ἐν ἢς ἢς ἢς κεντρῶν, ὡρ ἢ κεντρῶν εἰς οὐ κεντρῶν, αὐτοὶ τῶ οὐ κεντρῶν εἰς ὡς κεντρῶν, τοξότης τοξότης κεντρῶν. καὶ ἀρετῶν, ἀρετῶν. κεντρῶν, κεντρῶν. καὶ κεντρῶν κεντρῶν κεντρῶν, καὶ κεντρῶν κεντρῶν, καὶ κεντρῶν κεντρῶν.
Τὰς δὲ εἰς ἢς κεντρῶν γίνονται, εἰς τὸ ε καὶ ο διαίσεις. κεντρῶν, κεντρῶν. κεντρῶν, κεντρῶν.
Καὶ τῶν δοτικῶν δὲ μόνον διαίσεις, κεντρῶν κεντρῶν, καὶ κεντρῶν, ἀντί τῆ κεντρῶν, καὶ κεντρῶν. τὸ δὲ αὐτὸ καὶ ὄμα οἰνιδότεροι κεντρῶν. ἔρω, ἔρω. ἔρω.
Καὶ τῶ εἰς αὐτῶν κεντρῶν ὄμα, ὡρ ἢ κεντρῶν κατὰ ἢς ἢς ἢς κεντρῶν εἰς ὡρ κεντρῶν κεντρῶν, ἐκείνοι δὲ κατὰ τῶ αὐτῶ

Δ Ι Α Λ Ε Κ Τ Ω Ν.
additio in principio assumit de foris aliam literam. ablatio autem & positum abijcit, cum Iones festum festum dicūt, & sacrum sacrum.
Concisio, cū mediæ literæ in nominibus cōciduntur, ut, Solungues equos, pro soliungues. & deciderunt pro deciderunt, & ferte pro ferte, & cubituri pro cubituri.
Interpositio contrarium patitur quàm concisio, illa enim demit, hæc assumit literā de foris, ut obstreperus pro obstreperus. superfluum igitur γ, & uestrum uestrū, & sapientum, sapientum.
Immutatio fit, quum aliud elementum assumitur loco proprii. ad pro ad, & aridum pro aridum. & Vel huc quidem secuti sunt, pro huc. & ponentem arma pulchra, pro ponentem. Et κ pro η iuniores utuntur, ut pro ut.
Transpositio fit, cum quæ sunt transponuntur in eodem nomine. & uel prima litera propriæ syllabæ, quæ non debet, uel & secundum. cor pro cor. & Quartus dies, pro quartus. & Fortis Diomedes, pro fortis, & similia.
Superabundantia est, cum In pluralibus dativis masculinis casibus in ος desinentibus, uel femininis in ἢς, assumūt η, fluminitibus, fluminibus. pulchris pulch. sapiētibus, sapiētibus.
Diuisio fit non solū apud ipsos in bisyllabis nominibus, sed iam & in monosyllabis, & appellatiuis. fluxus fluxus, arista arista.
Sed in supra unam syllabā desinentibus nominibus, & appellatiuis masculinis singularibus, in ἢς desinentibus. quorū genitiuis in ον definit, ipsi ον per εω diuidūt. sagittarij sagittarij dicētes, & Atridæ Atridæ, Laërte tæ Laërte. & per additionē. Peliadæ, Laërteiadæ, & similia.
In ος desinētibus genitiuis in ε & ο diuidūt, Socratis Socratis, Diomedes Diomedis.
Et datiuos solos diuidunt, Socrati dicētes, & Diomedē, & Peleo. pro Socrati, & Diomedē, & Peleo. Idem & in neutris, hastæ, muro. ensi.
Et in α pluralia nomina, quorum genitiuis apud nos definit in ὡρ circumflexe, illi per ee iij ὡρ pro:

ἢ ἀπὸ περιστροφῆς παροξυστόνως, κερῖνα κερῖ-
νῶν, κερῖνάων, πυλῶν, πυλῶων, μυσῶν, μους-
σῶν.

καὶ ὅσα τῶν ἐμάτων δὲ κατὰ τὸν ἐνισῶτα καὶ πά-
ρηνυθότα χρόνον, καὶ διὰ τῶν αὐτῶν σοιχέων
ἐκφέρουσι πῶν κλισῶν, ἄνω ἄνω, φέρω φέρομαι,
ἐκείνω ἐκείνω, ἐρχομαι ἐρχομαι, τρέχω τρέ-
χω, λέγω λέγω, ἔχω ἔχω.

Χρῶνται δὲ καὶ τῶν ἀπαρμεφάτοις ἀντι προσαντι-
κῶν, τανύσαι τανύσω, κείδαι κείσο.

καὶ τοὺς σχηματισμούς δὲ τῶν ἐρμηνείας τοιούτους.
τετραμῖνοι εἰσι, τετραφάται, τετραμῖνοι εἰσι,
τετραχάται, κειληνῶν, κειλητάων.

καὶ τὰ ἐμάτα δὲ τὰ ἐν κηρύσσῃ περισπῶμα, θια-
ροῦσι, φρονῶ φρονῶ, λαλῶ λαλῶ, νοῶ νοῶ, χρε-
σῶ χρεσῶ, ἀρῶ ἀρῶ, ἀργῶ ἀργῶ.

καὶ τῶν μεταχῶν αὐτῶν ὁμοίως διαίρεσι, φρονέωμαι,
λαλέωμαι, ποιεῶμαι.

ἢ δὲ τῶν δυνῶν ἀντιθεῖα παρὰ αὐτοῖς φυλάσσεται.
ἢ μὲν οὖν ἀρχῶν γὰρ μετέπειτα παρὰ τῶν κη-
τοιουμένων παρατρῆται, διεμνη δὲ ἕως ἐκείνων
τῶν χρόνων, ἐφ' οἷς ἐποιήσαντο ἰωίς τὰς ἀπει-
κίας, καὶ διεσπῆσαν εἰς κλιθεῖνας τόπους.

λέγεται δὲ παρὰ αὐτοῖς, ὁ μὲν κλιπέτης, κηπέτης, ἢ
δὲ δυνάμεις, κείδω. ὁ δὲ λόγος, μύθος, τὸ ὑγιᾶ-
νευ, ἐκείνω, ὅθεν καὶ τὰ ἐκείνω τῶν τραυματίων, ἐκεί-
νω μὲν ἐπὶ καὶ νῦν, τὸ δὲ αὐτῶν καὶ αὐτοῖς, σφῶν
καὶ σφῆων, τὸ δὲ σῶν, ἐμῶν, τὸ δὲ αὐτόν, ὄντος, τῶν
δὲ ἀνταρμῶν διαίρεσιν οὕτως, σφῶν, σφῆων,
καὶ κατὰ παρῶν οὕτως, ἐμῶν, ἐμῆων, ἐμῆων,
ἐμῆων, ὑμῶν, καὶ τῶν ὁμοίων.

ΠΕΡΙ ΔΩΡΙΚΩΣ.

ἢ δωρῶν τῶν ἀντι τῶν κερῖται, τὸν γὰρ ἡλιον ἄλιον
λέγει, καὶ πῶν ἡμέρας ἀμείραν, καὶ πῶν μητέρας μα-
τέρας, καὶ τῶν ὁμοίων.

τῶν ἀντι τῶν κερῖται ὅσα τῶν γεννητῶν πληθυντι-
κῶν πῶσέων, μισῶν γὰρ λέγει, καὶ θῆραν, καὶ θῆραν,
ἀντι τῶν μισῶν, θηρῶν, θῆδων.

τῶν εἰς οὐς κηρύσσας γέννησας, τῶν ὅσα τῶν εἰς κη-
εὐθεῶν γινόμενας, εἰς κης τρέπα, οἶον Διογενῆος
διογενῆος, ἀντι τῶν διογενῶν.

τῶν σοιχέων ἀντι τῶν εἰς διφθόγγῃ κερῖται, τῶν γὰρ
μοίσας, μάσας λέγει.

τῶν ἢ ἀντι τῶν εἰς διφθόγγῃ κερῖται, ὡς ὅταν λέγῃ
ἰδῶν, ἀντι τῶν ἰδῶν.

τῶν σ ἀντι τῶν κερῖται, τῶν γὰρ θεούς, σεοὺς λέγει,
καὶ σῶν, τῶν θεῶν.

τῶν λέξεων ἀπὸ τῶν ἐπιεικῶν, λαβῆν γὰρ καὶ ἐλα-
βῆν λέγει, ἀντι τῶν λαβῆν, καὶ ἐλαβῆν.

ἔτι διπλασιασμοῖς τῶν αὐτῶν συμφώνων κερῖ-
ται, οἶον ἰπῖ, ὀππῶν, καὶ ὄσων, ἀντι τοῦ ὀπι,
καὶ ὀπῶν.

ων proferunt penacutē, fontes fontium fontium,
portarum portarum, musarum mu-
sarum.

Et in uerbis in praesenti, & praeterito tempo-
re, & per eandem literas proferito declina-
tionem. ago agebam, fero ferebam, im-
pello impellebā, salto saltabam, uro ure-
bam, dico dicebā, habeo habebam.

Vtuntur & infinitiuis pro imperatiuis. ex-ten-
dere extende, iacere iace.

Et formatiōes elocutionis tales. mutati sunt,
mutati sunt, ordinati sunt, ordinati sunt. in-
clinati sunt, inclinati sunt.

Et uerba in ultima circuo flexa diuidunt. fa-
pio fapio, loquor loquor, intelligo intelli-
go, deauro deauro, argenteo argenteo.

Et participia ipsorum similiter diuidunt. fa-
piens, loquens, faciens.

Dualium autem diligentia apud eos serua-
t, uetus igitur Ionica degenerauit ob habitans
tium diuersitatem, permansit autē usque ad
ea tempora, in quibus fecerunt Iones col-
onias, & sparsi sunt in plura loca.

Dicitur autem apud eos, fur fur, uis uis, orat-
io fabula, ualere solidescere, unde & sana
uulnera cicatrices dicimus etiā nunc. ipso-
rum autem & ipsi, suorum & suorum, tuos-
rum autem fuorum, ipse uero ipse, pro nos-
trina diuidit sic, ipsorum ipsorum, & per
interpositionem i, ipsorum, nostrum, ues-
trum, & familia.

DE DORICA LINGVA.

Dorica lingua a pro u utitur, nam solem so-
lem dicit, & diem diem, & matrem matrē,
& huiusmodi.

a pro u utitur in genitiuis pluraliū casibus.
musarum enim dicit, & ianuarum, & dea-
rum, pro musarum, ianuarum, dearum.

In ouis desinentibus genitiuis, ab in κε rectis
factos, in κε uertit, ut Diogenes Diogen-
nis, pro Diogenis.

o, litera pro u diphthongo utitur, musas em-
mosas dicit.

h pro a diphthongo utitur, cum dicit uides
repro uidere.

z pro θ utitur, nam deos seos dicit, & seum
deum.

Ex diphthongibus, semper i aufert, accepisse em-
, & uenisse dicit, pro accepisse, & uenisse.

Item geminationibus earundē consonantiū
utitur, ut quod, quādo, & quantū, p quod,
& quādo

ἢ ὀπῶν, καὶ ὄσων, καὶ ἢ ἀοπῶν δὲ κερῖται τέτοιοι,
καὶ ἰταίσεις τῶν διχρόνων σοιχέων ἰδίᾳ τῆς δω-
ρεῖδος, οἶον,
ἴσος ἰσῶν.

τῶν ἀντι τῶν πολλῶν κερῖται, ἕτερος ἄτερος λέ-
γοντο, καὶ ἄρτεμις ἄρταμις.

καὶ ἀποουαῖ δωρεῖων εἰσι ἰδίᾳ, γίνονται δὲ κα-
τὰ τὸ τέλος.

ἡμῖτερον δὲ, ἀντι τῶν δωμάτων.

καὶ περιθέσεις τῆς με συλλαβῆς ὅσα τῶν παρὰ ἡμῶν
εἰς καὶ κηρύσσων ἀπαρμεφάτων, δωρεῖων εἰσι,
οἶον βῆμα, ἀντι τῶν βῆμα.

καὶ ἄλλοις τῶν δ καὶ τ τῶν παλαιῶν ἐνισῶν πῶσ-
σων, δωρεῖων εἰσι, πάριος, ἀντι τοῦ πάριδος, δε-
μοίως κέρως, ἀντι τῶν κέρων, τῆς δωρεῖδος πο-
λεῖ, καὶ εἰσι ὑποδιαίρεσεις τοπικαί, ἄλλως γὰρ κερῖται
διαίρεται, ἄλλως ἐθῶν, καὶ ἄλλως ἀρῶν καὶ
λαυθεῖων οἶον, καθολικῶν δὲ εἰσι αὐτῶν ἰδίᾳ μα-
τα, ἀντι μὲν τοῦ τ καὶ τ τιθέσσι, πύλην πύλην,
ἀντι δὲ τῶν εἰς κηρύσσων παρὰ ἡμῶν γεννητῶν
πῶσέων περισπῶμα, διὰ τοῦ κηρύσσων, κη-
ρύσσων τὸν τόνον, πυλῶν, πυλῶν, καλῶν, κα-
λῶν, σεμῶν, σεμῶν, καὶ ὅσα τῶν μεταχῶν δε-
μοίως, γελῶν, γελῶν, ἐλῶν, ἐλῶν, καὶ πῶν ναῦν,
ναῦν καλοῦσι, κληῖδας, κληῖδας, καὶ κείνην, κεί-
νην.

καὶ τὰ μονοσυλλαβὰ ὀνόματα βαρυντοῦσιν οἰ-
δωρεῖας, ὁμοίως δὲ καὶ τὰ ποιοῦντων διπλασια-
σμοῖς ἐπιθέματα, κέλλως, σέφως, κέλλως, ἀπλως,
τὰ δὲ ὑφ' ἡμῶν βαρυντοῦσιν περισπῶμα, οὕτως, παν-
τῶς, αὐτοματῶς.

καὶ τὰ εἰς οἰ λήγοντα πληθυντιᾶ ὀνόματα κατὰ πῶν
παραλήγουσιν ποιοῦσι τὸν τόνον, φιλοσόφοι,
τὸ δ' αὐτὸ καὶ ὅσα τῶν μεταχῶν, κωλυμένοι, κα-
λυμένοι.

ὁμοίως δὲ καὶ τὰ εἰς κηρύσσων θηλυτῶν ὀνόματα
πληθυντιᾶ ὀρθῶς πῶσέων παροξυστοῦσι, γυναί-
κες, χεῖρες, νᾶες, ὄρνιθες.

ἔτι δὲ καὶ τῶν εἰς κηρύσσων ἀορίστων παροξυσ-
τοῦσιν, ἐσᾶσαν, ἐφᾶσαν, ἐλῶσαν, ἐθῆσαν, ἐ-
κῆσαν.

καὶ τῶν εἰς κηρύσσων παροξυστοῦσιν, ἐλάβον,
ἐφᾶγον, ἐλέγον, ἐτρέχον, περισπῶσι δὲ τὰ τοιαῦ-
τα, πειδῶν, τρεῶν, παντῶν.

καὶ τὰ εἰς κηρύσσων ἐμάτα βαρυντοῦσιν ὅσα τῶν κη-
λύσσων κηρύσσων περισπῶσι, δωσῶ, θεραπεύσῶ, νο-
σῶ, λαλῶ, μνησῶ.

καὶ ὅσα τρίτα παροξυσμῶν βαρυντοῦσιν ἐμάτα εἰς κη-
λύσσων κηρύσσων περισπῶσι, δωσῶ, πεσῶ,
θεραπεύσῶ, λαλῶ.

λέγουσι καὶ τὸ δῶσιν δωσῶσι, καὶ τὸ κέξουσι κέ-
ξουσι, καὶ τὸ ποιοῦσιν ποιοῦσιν.

& quando, & quantū, & aolica utitur his.
Producciones ambiguarū literarū propriæ
Doricæ linguæ, ut
Aequalis Mauorti.

a pro e saepe utuntur, alter alter dicentes, &
Diana Diana.

Abcissiones Dorienstium sunt propriae, fiunt
autem in fine.

Noftra do, pro domus.

Additiones με syllabæ in ijs quæ apud nos
in uia desinunt infinitis, Dorienstium sunt,
ut ire pro ire.

Ablationes δ & τ ex obliquis singulariū ca-
sibus Dorienstium sunt. Paradis pro Paradis, si-
militer cornu p cornu. Doricæ linguæ mul-
tæ sunt subdiuisiōes locales, aliter em Cre-
tenses loquunt, aliter Rhodij, & aliter Ar-
giui & Lacedæmonij, generales ipsorum
sunt proprietates. p u ponit, portā portā,
pro in κη desinentibus apud nos genitiuis
casibus circumflexis, per ap proferunt, ser-
uantes eundem accentū, portarū portarū,
pulchrarū pulchrarū, grauī grauī, & in
participijs similiter, κιδῆς κιδῆς, agitās agi-
tās, & nauē nauē uocāt, sedes sedes, & ui-
ctōriam uictōriam.

Et monosyllaba noia acunt in penultima
Dorienstium, similiter autē & qualitatis signifi-
catia a uerbia, pulchre, sapienter, cōpτε,
Quæ apud nos grauiona sunt, simpliciter
illi circumflexit, sic, omnino, sponte.

In οη desinentia pluralia nomina, in penul-
tima faciunt tonum, philosophi.

Idem & in participijs, uendentes, uocantes,
tes.

Similiter autē & in κη desinentia femina nos-
trina pluralia recti casus in penult, acuit,
feminae, manus, naues, aues.

Item in κη desinentia indefinita tempora, in
penultima acunt, steterūt, dixerunt, solue-
runt, excoarunt, clamauerunt.

Et in οη desinen. in penult. acuit, acceperūt,
comederūt, dicebāt, cucurrerūt, Circūflex
autē uero hñoi, puerorū, troianorū, oim.

Et in ω desinen. uerba grauiona in futuro
tempore circumflexit, dabo, curabo, intels-
ligam, loquar, expectabo.

Et in tertia persona grauiona uerba in κη de-
sinentia futuri temporis circumflexunt, das-
bit, cadet, curabit, loquetur.

Dicunt & dabunt dabunt, & dicent dicent, &
facient facient.

Συνέλλασσι δὲ ἢ τὰς εἰς ας πληθυντικῶς ἀπαιτικῶς, ἢ τὰς προσωπορίας δὲ καὶ μετοχῶς ὁμοίως. νύμψ φας, κρηνας, νοῖσας, παρξίας.

Καὶ τὰ διὰ τοῦ ερ ἐμφερόμην ἀπαρμιφάτα καθ' ὑπεφαίρεσιν πῶ ἢ λήγασιν, φρονεῖν, φρονέμ, ἰδέμ, ἰδέμ, φραεῖν, φραεῖν.

Λήγασσι δὲ ἢ τὰς εἰς ε γενικῶς, διὰ τῶ ω. οἴκου, οἴω. σοφῶ, σοφῶ, καλῶ, καλῶ.

Καὶ τὰς ἀπαιτικῶς πληθυντικῶς ἀρσενικῶς εἰς ους ἐμφερομένης, διὰ τῶ ως, τῶς καλῶς, σοφῶς, ἀνθρώπου, ἴππου. ἀντὶ τούτων καλούς, σοφούς, ἀνθρώπους, ἵππους.

Καὶ τὰ προσωπικῶς ἐνφάτα ἐμφερόμην διὰ τῶ ε, διὰ τῶ ορ ἐμφέρονται. λάβει, λάβωρ. θίγει, θίγορ. δρέαμι, δρέωρ.

Σιμελοὶ δὲ πῶ χύτραν κύτραν λήγουσι. καὶ τὸν χιτῶνα, κητῶνα. πῶ μήτραν, δελφύαμ, ἢ πῶ γυναῖκα, γαμήρ.

Κρητῶν δὲ τὸ διαπαντός, αἰεὶς. τὸ αὐτοῦ αὐτῆ. βέλαιον, βέλαιον. ἦλθερ, ἦλθερ. εἰς χορόν, ἐν χορόν. εἰς πῶ ἀγοράν, ἐν πῶ ἀγοράν. τὸ εἶ, ἔβα. τὸ εἰσασμ, ἔβασμ. τὸ ἦρ, ἦρ. τὸ εἰώθα, ἦθῶ. τὸ εὐαχέεισθαι, εὐθῶ. θενυθῆδης, θενυθῆδης, θενυθῆδης, ἀντί τοῦ θενυθῆδης, θενυθῆδης, θενυθῆδης. τὰ δὲ κρήν, κρήν. τὸ ἀκράτορ, ἀκράτορ. κρήνορ, κρήνορ. τὸ κελύει, κέλειται. τὸ καταβαλεῖν, καταβαλεῖν. σορούς ἀχύρων, μύχωνας. οἰκᾶδ, οἰκᾶδ. ὄρνιθες, ὄρνιθες. χῆρες, χῆρες. σάδιον, σάδιον. κῆνος, κῆνος. σὺ, τὺ.

Καὶ ἀντὶ τῶ λήγουσι ἢ φέρονται, λήγουσι ἢ φέρονται. τὸ μὲν τὰς, πῶντας. καὶ τὸ πρὸς, ποτὶ. ἢ τότε, τότε. κα. τῆμος, τῆμος. δῆμος, δῆμος. θεδρ, σιόρ. βουζλήρ, βουζλήρ.

Διαφέρα δὲ ἢ τῶν κρητῶν διάλειπτο ἢ κρηται κρηψίλας, ἢ ἢ τῶν λακωνῶν ἢ κρηται ἡλιμῶν, εἰσφρα. ἢ μῆντοι πινδάρου, καὶ ἰδίου καὶ Σιμωνίδου, καὶ Βακχυλίδου, παντελῶς ἀνέται. διὰ τὸ μὴ θωρεῖς εἶναι τῆ φύσει τούτων, κρητῶν δὲ μόνον τῆ διαλέξει.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΙΟΛΙΑΣ.

Τὸ θ τῶ ρ προσωπίαι, εἰζορ προσφέρα, ὅταν τῶ ρ ἐπιφέρεται κ, ἢ τ, ἢ δ, βεντιρε, ἀντὶ τ' ἔντιρε, βεράδος, ἀντὶ τῶ ἔάνος, βερόδωρ, ἀντὶ τῶ ῥόδωρ.

ἢ ἀολις τὰς ἀπὸ τῶν εἰς αὐ εὐθεῖαν γενικῶς διαίρεσθαι, ἢ διὰ τῶ α προσφέρεται, οἶον νύμφαι, νυμφάωρ. θῆρα, θηράωρ, μελιανῶρ, ἐρχομῶρ, πυλῶρ, καὶ τὰ ὅμοια.

Ἄϊ συμοπαὶ ἀολιῶν εἰσὶν ἰδίαι. γίνονται δὲ κατὰ μέσον. οἶον ὄρεμ, ἀντὶ τῶ ὄρμισμ.

Ἄϊ προσθέσεις τῆς θεα συναδῆς ὑπὸ τῶν ὑποσητικῶν ἐνφάτων δευτέρων προσώπων εἰς σ ληγόντων, ἀολιῶν

Corripiunt aut & in ας plurales accusatiuos, & appellatiua, & participia similiter. nymphas, fontes, intelligens, faciens.

Et quæ per ερ efferuntur infinitiua per ablationem i dicunt. sapere sapere, uidisse uidisse, comesse comesse.

Dicunt & in ε genitiuos per ω. domus domus, sapientis sapientis, pulchri pulchri.

Et accusatiuos plurales masculinos in ους qui efferunt, per ως proferunt. pulchros, sapientes, homines, equos. pro pulchros, sapientes, homines, equos.

Et imperatiua uerba quæ pronunciant per ε, per ορ pronunciant. accipe accipe, tange tange, curre curre.

Siculi ollam ollam dicunt, & uestem uestem, matricem matricem, & mulierem mulierem.

Cretenses autem semper semper, ibi ibi, melius melius, uenit uenit, ad chorū ad chorū, in forum in forum, sine sine, finito finito, erat erat, cōsueui cōsueui, cōiuiari cōiuiari. Theucydides, Theucrates, Theuphrastus, p Thucyd. Theocr. Theophrastus, sed carnes carnes, merum meri, circum circum, iubet iubet, deijcere deijcere, aceruus parlearum, mychonas, domum domum, aues aues, manus manus, stadium stadium, ille ille, tu tu.

Et pro dicunt & ferunt, dicunt & ferunt, has has, & ad ad, & tunc tunc, quando quando, populus populus, deum deum, consilium consilium.

Differt aut Cretensium dialectus, qua usus est Cypselas, & Laconū, quæ usus est Alcmaon, Sophron, Pindari tamē & Ibyci, & Simonidæ, & Bacchylidæ, omnino laudat, quod nō sint Dorienſis natura poetæ, sed utantur tantum idiomate.

DE AEOLICA LINGVA.

Literā β ipsi ρ attribuit, uidelicet adfert, cū ipsi ρ subiungit uel τ uel δ, habena phabena, uestis lacera p uestis la, brosa p rosa.

Aeolica genitiuos à nominatiuis in α diuidit, & per α pferit, ut nymphæ nympharū, ianux ianuarū, apum, uenientū, portarū, & similia.

Cōditiones Aeolensium sunt, p priæ. sūt aut in medio, ut impetū fecit, pro impetū fecit.

Additiones θα syllabæ in subiunctiuis uerbis secundarū personarū in σ desinentiū, Aeolensium

ἀολιῶν εἰσὶν. ἐπιποα, ἀντὶ τῶ ἐπιπυ. ἢ ἐπιποα, ἀντὶ τῶ ἐπιπυ.

Ἄϊ προσθέσεις τῶ ἢ τῶ ἐπιφερομένου φωνιέντων, ἀολιῶν εἰσὶν. οἶον χυλάντω, ἀντὶ τῶ χυλάντω. τὰ εἰς ας μονοσύλλαβα ὀνόματ' ἀοιῶν, πᾶσι, δᾶσι. ἀντὶ τῶ πᾶσι, δᾶσι.

τῶ ω σοικέω, ἀντὶ τῆς ε διφθόγγου χρεῖται. μῶσαι, ἀντὶ μῶσαι. λαπάσαι, ἀντὶ τῶ λαπάσαι.

τῶ ὤ ἀντὶ τῶ ω σοικέω χρεῖται, τὸ γὰρ ὀμοιορ, ὀμοιορ λέγει.

τῶ ἡ ἀντὶ τῆς ε διφθόγγου χρεῖται. ἐλθῆρ γὰρ λέγει, ἀντὶ τῶ ἐλθῆρ.

τὰ ἀμετάβολα διπλασιάζει, ἢ τὸ σ μόνον. οἶον ἐξέρω, ἐξέρω. ἐξέναιτο, ἐξέναιτο. πωνθήσας, πωνθήσας. τόσορ, τόσορ. τοῦτορ, τοῦτορ.

τὸ ὅππαι καὶ ὅππαι, μοιῶν εἰσιν. ἢ γὰρ μοιῶν τὰ ἀνασφωρῖν διπλασιάζει. οἶον ὀπποῖος, ὀπποῖος, ὄσος, ὄσος.

Ἄε τῆς ε διφθόγγου τὸ ἰ ἐμβαλεῖ, ὅταν αὐτῆ ἐπιφέρεται φωνῆρ. οἶον ἡλιώσας, ἀλιώσας.

τῶ π ἀντὶ τῶ μ χρεῖται. τὰ γὰρ ὀμμάτ' ὀππάτ' ἀλίζει. τῆς δευτέρας συζητίας τῶν περισημίων τὸ ἰ ὑπὸ δευτέρου καὶ τρίτου προσώπου ἀνεμφώντων ὄντων πᾶσι ἄλλωσ διαλείπεται, ἐμφωνῆται, οἶον βροῖας, βροῖας.

τὰς κλητικῶν τῶν εἰς ωρ ληγόντων ἐνικῶν συσέλιθαι. κελιδῶρ, κελιδῶρ. μαειδῶρ, μαειδῶρ. ἀπόλωρ, ἀπολλορ.

οἱ ἀολιῶν ἔθος ἔχουσιν, ἀντὶ μὲν α, τὸ ο τιθέναι. θράσος, θράσος. σρατός, σρατός. ἄνω, ἄνω. ἀνέλιπται, ἀνέλιπται. ἀνεχώρησιν ἀνεχώρησιν. σαλέας, σαλέας.

ποτὶ δὲ τὸ ε ἢ κ. κρέατος, κρέατος. κρέατος, κρέατος. γαλήνι, γαλήνι. ἀήρ, ἡήρ.

ποτὶ δὲ προστιθέσσι τῶ α τὸ υ. ναόρ, ναόρ. ἀήρ, ἀήρ. ἄωρ, ἄωρ.

Ἄντὶ δὲ τῶ δ, τὸ ζ, διαβάλλειν, ἀβᾶλλῶν, διαυνητός, ζανυητός.

Ἄντὶ δὲ τῶ ε καὶ α, τὸ κ. κρέας, κρέας. δὲ δὲ γινώσκουσιν, ἐπὶ τινωρ πῶτο ποῖός, ἢ οὐκ ὑπὸ πάντων, ἀδύνατον γὰρ.

Ἄντὶ δὲ τῶ ζ, τιθέσσι δ ἢ σ. ζεύς, δσεύς. ζυόρ, δσζορ. μελιζέμ, μελιζέμ.

Ἄντὶ δὲ τῶ κ τὸ ε ἢ τὸ α, κοινῶς τοῖσδε ἢ θωρεῖσιν, καὶ τὸ μὲν ἄρας, ἄρας. ἀρήτορ, ἀρήτορ. τὸ δὲ κ, ἐκ κῆτορ, ἐκῆτορ. πύληρ, πύληρ. ἡρηρ, ἡρηρ. νόκμα, νόκμα. ἡός, ἡός. ἀπάτιν, ἀπάτιν. ἀδικῆσαι, ἀδικῆσαι.

Ἄντὶ δὲ τῶ θ, τὸ φ. θλάται, φλάται.

Ἄντὶ δὲ τῶ μ, τὸ π. μετ' ἐμῶ, μετ' ἐμῶ. ὀππάτ' ὀππάτ'.

Ἄντὶ δὲ τῶ ξ, τιθέσσι κ καὶ σ. ξένος, κένος. ἰέραξ, ἰέραξ.

Ἄντὶ

Aeolensium sunt, dixeris pro dixeris, neneris pro ueneris.

Additiones τῶ ὤ τῶ ε, sequente uocali Aeolensium sunt, ut fundentes pro fundentes.

In ας monosyllaba noia diuidit, puer conuiuium, pro puer conuiuium.

ο litera pro s diphthongo utitur, mofæ pro musæ, relinquentes pro relinquentes.

γ pro o litera utitur. Nam simile simile dicit.

η pro a diphthongo utitur. uenisse enim dicit pro uenisse.

Immutabiles geminat, & σ solum, ut excito excito, genuit genuit, fleueris fleueris, tantum tantum, tantum tantum.

Vbi & ut commune est, communis enim rellatiua duplicat, ut qualis qualis, quantus quantus.

Semper ex α diphthongo abijcit, si eam sequatur uocalis, ut Alcæus oculos.

π pro μ utitur. Nam oculus oculos.

Secundæ cōiugationis circumflexorum in secunda & tertia persona, quod nō pronunciat apud alias dialectos, pronunciat, ut clamas clamat.

Vocatiuus in ωρ desinentiū singulariū corripit, hirundo hirundo, macedo macedo, Apollo Apollo.

Aeolenses cōsuetudinem habent pro α ο pro nere. temeritatis temeritatis, exercit' exercitus, superius superius, auferat auferat, fecit fecit, missus missus.

Aliquando aut ε uel η, potentia, tia, priamū priamū, tranquillitas tranquillitas, aēr aēr.

Aliquando addit τῶ α τὸ υ, templū templū, aēr aēr, aurora aurora.

Pro δ aut ζ, criminali criminali, per noctem per noctem.

Pro ε & α, κ. caro caro.

Oportet aut cognoscere, qd' in quibusdā hoc facit, & nō in omnibus, impossibile enim.

Pro ζ aut ponit δ & σ. Iupiter Iupiter, iugū iugum, canere canere.

Pro κ τὸ ε uel τὸ α cōmune est his atq; Dorienſib'. & mars qd' mars, martiū martiū, κ aut, hecubā hecubā, portā portā, Iunonē Iunonē, intelledū, cū, aurora, ra. deceptio nem, nem. iniuriā facere, iniuriā facere.

Pro θ φ. contunditur contunditur.

Pro π μ. mecum mecum, oculi oculi.

Pro ξ ponit η & σ. hospes hospes, accipiter accipiter.

Pro

Ἄντι δὲ τὸ ο τὸ υ. ὀμφαλός, ὀμφαλός, μόγις, μύγις, ὀμοιορ, ὕμοιορ.
 Ποιὶ δὲ καὶ τὸ ε, παρὸς σὶ, παρὸς σὶ, ἢ α, ὄνα, ὄνα.
 Ἄντι δὲ τὸ π τὸ μ. πατῆς, ματῆς, πατῶσα, ματῶσα.
 Ἄντι δὲ τὸ π τὸ α. ἐπιπέτῃ, ἐπιπέτῃ.
 Ἄντι δὲ τὸ σ τὸ τ. συντῦ. ἐς σὶ, ἐς τῖ.
 Ἄντι τὸ τ τὸ π. σολήρ, σπολήρ, σαλῆς, σπαλῆς. τῆς τραπήαι, πείρατῆαι.
 Ἄντι δὲ τὸ υ τὸ ι. ὑψιλόρ, ὑψιλόρ, ὑψοθερ, ὑψοθερ. ὑπαρ, ἱπαρ.
 Ἄντι δὲ τὸ χ τὸ φ. αὐχίνα, αὐφίνα.
 Ἄντι δὲ τὸ ψ, τὸ π καὶ σ. πελοψ, πέλοψ, ἄραψ, ἄραψ.
 Ἄντι δὲ τὸ ω τὸ ο. ὠρα, ὄρα, ὠταλή, ὄταλή.
 Ὅσα δὲ διὰ τῆς ε διφθόγγου παρὸς ἡμῖν λίσεται, αὐς τοὶ διὰ μόνου τοῦ ε πολυπλασιαζόμενοι τὸ σύμφωνον προσφέρουσι. ποιοῦσι δὲ ἐν τῷ μόνου δύο σύμφωνα. χεῖρες, χεῖρες. ἰμέριον, ἰμέριον. ὠταλάς, ὠταλάς. εἶματα, εἶματα. ἡμῖν, ἡμῖν. ὕμεις, ὕμεις. κτείναι, κτείναι. ἡπαρ, ἡπαρ. περὶ δὲ οὗ.
 Καὶ ἔτι τῶν ε διφθόγγου πολλαίαις ἐς τῶν οὐ τρεῖς σιμ. ὕπερον, ὕνοιρον.
 Ἔθος δὲ ἐστὶν αὐτοῖς τῶν φωνηέντων προτιθῆναι τὸ δίγαμμα. οἶνον, οἶνον.
 Ἄρασι δὲ τὰ πλεονάζοντα διπλασιαζόμενα. οἴτινες, οἴτινες. σελήνη, σελήνη. προσπαπ, προσπαπ. κατέπεσον, κατέπεσον. ἐπόθεν, ἐπόθεν. κατὰ δὲ, κατὰ δὲ. ὅτι, ὅτι.
 Τοῖς δὲ ἀρχομένοις παρὸς ἡμῖν ἀπὸ τῶν ε, αὐτοὶ προστιθέσσι τὸ β, ἵνα ψιλόρ γίνωται. ἐόθα, βροθα. ἑαδάρμανθος, βραδάρμανθος. ἐντῆρες, βρυτῆρες.
 Ἰδίως δὲ οὗτοι ὅσα παρὸς ἡμῖν δασύνεται ἢ ὀξυτονεῖται, ψιλόρ λίσουσι καὶ βαρυτόνας, ὄσιος, ὄσιος, ὄρω, ὄρω.
 Τηροῦσι δὲ καὶ τῶν ψιλόρτων ἐν τῶν συναλοιφῶν. καθῆσαι, καθῆσαι. ἀφῆμερ, ἀφῆμερ. ἀφῆλυσμερ, ἀφῆλυσμερ.
 Βαρυτονόουσι δὲ οὐ μόνον τὰ ὀνόματα, ἀλλὰ καὶ τὰ ἄρθρα, ὅταν ὀνόματι τῆς ἐπιπέτῃ. ὁ σὸς ὄσος. τὸ σὸρ, τὸ σὸρ. ἢ σὴ, ἢ σὴ. τῆς σῆς, τῆς σῆς.
 Ὅταν δὲ ἀνοπυμῆς ἐκφέρασι, περισπῶσι, ἔζωρ. περισπῶσι δὲ ὡς ἐπιπέτῃ μονοσύλλαβα. ἢ ἐς σξ λήγουσα, ἔσξ, πῶξ, ἔσψ, ἢ ἐς σς, χροῦς, εροῦς, θροῦς, βοῦς, νοῦς, χῆρ, ἴσψ.
 Τὰ δὲ δισύλλαβα ὀξυτόνας παρὸς ἡμῖν λεγόμενα, αὐς τοὶ βαρυτονόουσι, σόφος, κῆλος, λεῦκος, ὄξυς, κόπης, θύρις, αἴης, ἀσπης, βρομός, τραχύς, θῆμος, σκῆρος, χῆλος.
 Ἔθος δὲ ἔχουσι καὶ τὰ προσηγορικὰ βαρύνειν. ἐς ῥήνη, ἔρα, ἡμέρα. καὶ τὰ κῆρια, ἀφροδίτα, ἡρα, ἑλίνα.

ὅσα

Pro ο υ. umbilicus umbilicus, uix uix, simili simile.
 Interdum & ε ad te ad te: uel α, quot quot.
 Pro π μ. calcas calcas, calcans calcans.
 Pro η ω. incidere incidere.
 Pro σ τ. tu tu, in te in te.
 Pro τ π. stolam stolam, missus missus, nutritus nutritus est.
 Pro υ αυτῆ η. altum altum, desuper desuper, uere uere.
 Pro χ φ. ceruicem ceruicem.
 Pro ψ φ. Pelops Pelops, arabs arabs.
 Pro ω α. hora hora, uulnus uulnus.
 Quæcūq; aut per α diphth. apud nos dicunt, ipsi per solū ε geminantes consonantes profertunt. faciunt autem ex sola duas consonantes, manus manus, desiderans desiderans, uulnera uulnera, uestes uestes, nobis nobis, uos uos, occidere occidere, epeirum epeirum.
 Et etiam α diphthongum sæpe in οι mutat, somnium, somnium.
 Consuetudo autem est ipsius, uocalibus præponere digamma, uinum uinum.
 Dicunt autem plura geminantes, qui qui, luna luna, personæ personæ, decidit decidit, unde unde, secundum autem secundum autem, quoniam, quoniam.
 Incipientibus apud nos ab ε, ipsi præponunt β ut tenue fiat, rosæ rosæ, Rhadamanthus Bradamanthus, habentæ habentæ.
 Peculiariter autem hi quæcūq; apud nos aspirant aut acunt, tenuiter dicunt, & grauisone, sanctus, hic, uideo, monile.
 Seruant autem tenuitatem in contractionibus, decet decet, dimisit dimisit, abstraxit abstraxit.
 Graui tono dicunt non solum nomina, sed & articulos, quando nominum ordinem habent, tuus tuus, tuum tuum, tua tua, tuæ tuæ.
 Cum autem pronomia profertunt, circumflexum, ego.
 Circumflexum in uniuersum monosyll. uel in ωξ desinentia, acinus, lepous, uirgultum, uel in ες, cutis, fluxus, rumor, bos, mēs, anser, Iupiter.
 Bisyll. aut acuto tono apud nos desinit. ipsi grauitono profertunt, sapiēs, pulcher, albus, acutus, mucro, fenestella, cuspis, scutum, strepitus, asper, animus, durus, claudus.
 Assolent & appellatiua graui tono proferre, pax, hora, dies: & propria, Venus, Iuno, Helena.

Quæ

ὅσα δὲ ἡμῖν ἐς εσ θηλυὰ διὰ τὸ δὲ κλίνομεν. ἀρτέμιδος, θητίδος, μίνιδος. αὐτοὶ χωρὶς τῶ δὲ λίσουσι. ἀρτέμιος, θητίος, μίνιος.
 Τῶν δὲ ἐς ης ὀνόματι, ὡρ ἢ κλητικῆ ἐς ες δίχα τῶ σ λίσουσι. Σώρατε, Ἀριστόφανε, Δημοδωνε. καὶ τῶν γενιῶν δὲ ἠδῶσαν τὸ σ ἀφαρῶσι. Σωρατέω, Διομήδου, Σοφονίδεω.
 Ἄντι δὲ ἀπαιτικῆς δοτικῆς παραλαμβάνουσι ἐν τοῖς παθητικοῖς. τοῖς θεοῖς, ἀντὶ τῶν θεῶν. τοῖς ἀνθρώποις, ἀντὶ τῶν ἀνθρώπων. τῶν δὲ ποιῶσι διὰ τὸ χεῖναι αὐτοῦς τῶν ἰ ἀντὶ τῶν.
 Τῶν δὲ ἀπαιτικῆς διὰ τῶν ωρ, τῶν ἴππων, ἀντὶ τοῦ ἴππου, ὅ, τι καὶ δωρεῖται.
 Τῶν δὲ δοτικῆς τῶν παθητικῶν σὺν τῶν ἰ ποιῶσι. τοῖσι, θεοῖσι, σοφοῖσι. ὁμοίως τοῖς δωρεῖται.
 Τὰ δὲ ἀπαρέμφρατα ὀνόματα ἀπὸ τῶν ἐς ωρ λίσουσι μετοχῶν, τὰ καταλήγουσα ἐς ειν, αὐτοὶ ἐς ες μεταβάλλουσι. νοῶν, νοῶν, νοῆς. φρονῶν, φρονῶν. φροῦναι, φροῦναι, φροῦναι, φροῦναι.
 Ὅταν δὲ ἀπαρέμφρατα παρὸς ἡμῖν λίσουσι ἐς αρ, αὐς τοὶ ἐς αἰς μεταβάλλουσι. γελῶν, γέλωτας. πονῶν, πόνους.
 Τὰ δὲ ἐς ὄρ καταλήγουσα ἀπαρέμφρατα, αὐτοὶ διὰ τῆς οἰς ἐκφέρουσι. ὀρθῶν, ὀρθοῖς. νυφῶν, νυφῶν. χροῦσῶν, χροῦσῶν. ταῦτα δὲ πάντα βαρύνονται προσφέρουσι.
 Τάσουσι δὲ καὶ τὸ η ἀντὶ τῆς εἰ τῶν ἀπαρέμφρατων. φιλεῖν, φίλην. καλῶν, κληῖν. φρονεῖν, φρονεῖν. τὰ δὲ ἐς ω καταλήγουσα παρὸς ἡμῖν ἐκφέρουσι, ἀντὶ ὁριστικῶν ἐπιπέτῃ ποιῶσι. οἶον νοῶν, νόημα. φιλεῖν, φίλημι.
 Ὅσα δὲ μετοχῶν ὀξυτονῶν ἐς ω καταλήγουσι, διὰ τὸ ν παρὸς ἐκείνους λίσουσι, ἐρικῶς, ἐρικῶν. νενοικῶς, νενοικῶν. φυλάττουσι δὲ καὶ τὰς ἀπὸ τοῦ παρ κλίσεως ἀναλόγως τῆς προθέσεως. λέγεται δὲ παρ αὐτοῖς τὸ χροῖσι, χροῖσι. τῶν δὲ ταῦρω, ταῦροι. ὁ δὲ ποῖς, πῶς, ὁ πῶς, πῶς. τῶν ἐρωτα, ἐρωτα. τῶν γέλωτα, γέλωτα. ὁ πῆρατος, πῆρατος. τὸ ἐπασεῖν, ἀνῆμι. τὸ χέροναι, χέροναι. τὸ δάπεδον, ἐδάπεδον. τὸ ἐρωτα, ἐρωτα. τὸ ἀνῆρ, δρέμων. ὁ δὲ θῆρ, δρέμων.
 Τῶν ἰματίων, ἡμῖν αἰμίνα, ἡ ψήφος, ψάφος. ἢ ἰσχνὴ καὶ ἀδενής, αἰμίνα. τὸ ἐρω, ἐρω. τὸ σῦν, τὸ ἡμῖν, ἄμμιν. τὸ ἡμῖν, ἄμμιν. τὸ ἐπασεῖν, πῆρα. τὸ ἀδενός, ἐτέροσε. κέρχεται δὲ ἀπὸ τῆς Ἀλκίως καὶ Σαπφῶ.

Τ Ρ Α Ο Σ

FINIS

ΔΙΑΛΕΚΤΩΝ.
 Quæcūq; nos in ις sceminina per δ declinamus. Dianæ, Thetidis, iræ, ipsi absq; δ dicunt, Dianæ, Thetidis, iræ.
 In ης noia, quorū uocatiū in ες sine σ dicūt, ὁ Socrates, Aristophanes, Demosthenes.
 Et à genitiuis casibus σ auferunt, Socratis, Diomedis, Sophoclis.
 Pro accusatiuo datiuum assumunt in passiu uis, deis pro deos, hominibus pro homines. Hoc autem faciunt, quia utuntur σ pro u.
 Accusatiuum per ωs, equos pro equos, id quod & Doriensum est.
 Datiuum pluralem cum ι faciunt, deis, sapientibus, quemadmodum Doriensum.
 Infinita uerba ab in ω desinentibus partici pijs finientia in ερ, ipsi ες transferūt, intelligens, intelligere, intelligere. sapiens, sapere, sapere. uocans, uocare, uocare.
 Quando infinita apud nos desinunt in αρ, ipsi in αἰς transmutāt. ridere, ridere. esurire, esurire.
 In ονρ terminantia infinita, ipsi per οἰς profertunt. corrigere, corrigere. gypsare, gypsare. inaurare, inaurare. Hæc autem omnia graui tono pronunciant.
 Ordinant & η pro α in infinitis, amare amare, uocare, uocare, sapere, sapere.
 In ω desinentia apud nos uerba, pro indicati uis optatiua faciunt, ut intelligo, intelligo, amo amo.
 Quæcūq; autem particiopia acutitona in ω finiant, per υ apud illos dicunt, fatus fatus, qui intellexit, qui intellexit. Seruant autem eorū etiā flexiones, nominatiuo iuxta analogiam respondentes. Dicūt autem apud eos aurū aurū, tauro tauro, pes pes, puer puer, amorē amorē, risum risum, sternutatio sternutatio, laudo laudo, peiorē peiorē, pauimentū pauimentū, stratū stratū, uir uir, fera fera.
 Vestes uestes, una una, suffragiū suffragiū, gracilis & debilis, inusitata, ego ego, tu tu, nobis nobis, nos nos, hic hic, alio alio. Utitur autem ea Alcæus ac Sappho.

ΠΛΟΥΤΑΡ

ΧΟΥ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΠΑΡΑ
ΟΜΗΡΩ ΔΙΑΛΕΚΤΩΝ.

ΔΩΡΙΣ.

ἕξα ποιικίλη κερκίμιος ὄμι-
ρος τοὺς ἀπὸ πάσης διαλέκτου
τῶν ἑλλήνων χαρακτήρας ἐξ-
κατέμειξε. ὃν ὡρ δ' ἴδιος ἐσιμ-
πέλευθ' ὡς πᾶσαν μὲν ἑλλάδα
καὶ πᾶρ ἕθνος, καὶ δωριέων

μὲν τῆ συνήθεος βραχυλογίας ἑλλείψαι κέρχε-
ται, τὸ δ' ὄμα λέγεται δ' ὄμα.

λίψατε οἱ δ' ὄμα.

ἀφνεὸν πῆλεια.

καὶ τὸ ὄτι ὄ.

ὄμοιοι ἀιτὸς ἔκτανε χίνας.

καὶ τὸ ὄπισθ' ἄψ, μεταβάλλων τὸ μὲν ὀ εἰς τὸ α.
τὸ δὲ π καὶ σ, εἰς τὸ συγγενὲς αὐτοῦ, φημι τὸ ψ. καὶ
τὸ ἄλλοτε, ἄλλο.

Ἰδὴ γὰρ με καὶ ἄλλοτε ἢ ἐπίνοσεμ ἐφετημῆ.

καὶ τὰ τοιαῦτα.

ὄμοιοι δὲ καὶ τὰ μίσα συντέμνων λέγεται τοὺς ὄμοιοι
τριχας καὶ ὄμοιοις, ὄτριχας καὶ οἰετίας, καὶ τὸν
ὄμοιότριον ὄπατριον. καὶ τὸν τρέμειν, τρέμειν. καὶ
τὸν τιμῶ, τιμῶ. τὸν αὐτῶν δὲ ἐσι καὶ τὸν ὑπερβιβάζ-
σαι τὰ σοιχεῖα, ὡς ἐν τῷ κέρτσι, ἀντὶ τοῦ κέρ-
τσιου.

ΑΙΟΛΙΣ.

λιόειον δὲ λέγεται ἐν τοῖς συνθέτοις τῆ συζυγίᾳ,
καθ' ἑαυτὴν λέγεται, ἀντὶ τοῦ κατεδραβέντων. καὶ
ἑβόλλων ἀντὶ τοῦ ὑποβάλλων. καὶ ὄπι τοῦ παρ-
ρατακτικῶν χροῖον τὰ τρίτα παρὰ τὸν ἀντικει-
μενὸν τὸν ἀλλοῖς εἰς τὸ α, δια τοῦ η παρὰ τοῖς
ἀπολείψιν ἐκφέρεται, ὡς ἐν τῷ ἐφίλην, ἐνόν. οὐτὸ
καὶ ὄμοιος ἐποίησε.

Διὸν μὸσχοισι λυζοισιν.

ἀντὶ τῷ ἐδα, ὃ ἐσιμ ἐδίσημα. καὶ

τὸν μὲν ἄρ οὐτ' ἀνέμων διασημασὸν ὑγρὸν αἰώνων.

καὶ τὸ ἐναλλάσων ἐνίστε τὸ σ εἰς τὸ δ, ὡς ἐν τῷ λέ-
γεται ὄδμηρ, καὶ ἰδ' ὄμηρ.

καὶ τὸ πλεονάζειν ἐντισιν, ὡς τὸ ἐνὸνλος, ἀντὶ τῷ
ἐκνὸλος, καὶ αὐτὰρ, ἀντὶ τ' ἀτὰρ. καὶ τὸ κεννηζόντων,
ἀντὶ τῷ κεννηζόντων.

καὶ τὸ προστιθέναι τῷ δυνέτω προσάτω τῷ ἐνμά-
των τὸ θ, ὡς τὸ ἔφης, ἐφνῶσα, καὶ εἰπης εἰπῶσα.

τὸν δὲ διπλασιασμῶν τῶν συμφῶνων οἱ μὲν δ' ὡς
ρεῖσιν, οἱ δὲ ἀπολείψιν προσενέμουσιν, οἷον
ἑλαβε προσφῆρες θ' ἀναπῶ. καὶ
ἐπιπότερος τὰ δὲ ἔργα.

ἰώνων

PLUTAR

CHI DE DIALECTIS, QVAE
APVD HOMERVM.

DORICA LINGVA.

In dictione uaria usus Hom.
cuiuslibet linguae Graeco-
rum insignia immiscuit, ex
quibus manifestus est peras-
grasse uniuersam Graeciam,
& omnem nationem. & Do-

rienſiū quidem cōſuetō breuitatis defectū
usus est, domū dicens do.

Statim autem ei domus

Diues est.

& quoniam quoniam.

Quoniam mihi aquila occidit anseres.

& retro retro. mutans o quidem in α, ω au-
tem & σ in cognatum ipsis uidelicet ψ. &
aliās aliās.

Iam enim & me aliās tuus increpauit mos-
nitus. & huiusmodi.

Similiter autem & media concidens, ait, si-
miles capillis, & æquales, similes capillis, &
æquales. & eodē patre natū, eodem patre
natū, & tremere tremere, & colo colo. eorū-
dem est & transponere elementa, ut in hoc
fortissimi pro fortissimi.

AEOLICA.

Aeolensū aut utitur in cōpositis cōcisione,
unā dormierūt inquis, pro addormierūt,
& interpellare p interpellare, & in praete-
rito imperfecto tēpore tertiæ personæ des-
finentes apud alios in a diphth. per η apud
æolenses efferunt. ut in amabat, intelligeb.
sic & Homerus fecit.

Ligabat teneris uiminibus, pro ligat-
bat, hoc est, ligabat. & Hos quidem neq-
uentorū perflat uis humectū spirantium.

Et immutare σ in δ, ut si dixeris odorem, &
& scimus.

Et abundare in quibusdam, ut quietus pro
quietus, & sed pro sed, & qui clamantes
pro clamantes.

Et addere secundæ personæ uerborum θ, α
ut dixisti dixisti, dixeris dixeris.

Geminationem aut consonantium alij Do-
riensibus, alij Aeolensibus attribuunt. ut
Accepit purpurea mors. &
Vter hæc opera.

Ionum

ΠΛΟΥΤ. ΠΕΡΙ

ΙΑΣ.

Ἰόνων δὲ ἴδιον ἔχει, τὸ ἀφαίρεσαι χεῖρα ἐν τοῖς
παροχημοῖσι χρόνοις τῶν ἐνμάτων, ὡς τὸ βῆκα
τὸ δ' ὄμηρ. ἕθνος γὰρ ἔχουσι καὶ ὄπι τῶν παροχημῶ-
νων χρόνων ἀπὸ τῶν αὐτῶν σοιχεῖων ἀρχέσθαι,
ἀφ' ὧν ὄσι καὶ ὄνιστος.

καὶ τὸ ὑφαίρειν τὸ εἰ ἐν τῷ ἱερέως, ἱερέως.

καὶ τὸ προστιθέναι τοῖς τρίτοις προσάποις τῶν ὑπο-
τακτικῶν τῶ σι. οἷον τὸ ἔλθισι, καὶ τὸ λάθισι, καὶ
λίθισι. καὶ τῶν δοτικῶν, θήρσι, καὶ ὕλησι.

καὶ τὸ λέγειν ὄνομα καὶ ὄνομα, τοῦ μπεροδερ.

καὶ ἑνὸν, καὶ μίσηρ, ἀντὶ τῷ κεντρῶν, καὶ μίσηρ.

καὶ τὸ μὲν βράδην τὸ ἀπειδαμ ἐκτείνωνται, εἰς τὸ η.
ὡς τὸ, ἦρητ' ἀρχὴν καὶ ἀθνηαῖν ἀλεξείην.

ἔσι δ' ὅτε καὶ ἐν τῷ ἐναυτίῳ τὸ η εἰς τὸ α, ὡς τὸ λει-
λασμῆνος, ἀντὶ τῷ λελισμῆνος.

καὶ τὸ διακρίν τῶ περισπώμενα ἐμάτῳ φρονέω, ἐν-
νοῖα, καὶ τῶ γενιῶν τῶ εἰς οὐς ληγούσας, ὡς τὸ
διομῆδος.

καὶ τῶ περισπώμενας γενιῶν τῶν κληθνυτικῶν,
τὰς εἰς ὦν ληγούσας, ὡς τὸ συλλῶν, νυμφῶν, περε-
σῶν, συλλῶν, νυμφῶν, περεσῶν.

καὶ τῶν ἐδαιτέρων τῶ κληθνυτικῶν εὐθείας τῶ εἰς
τὸ η ληγούσας, ὡς τῶ εἰθῆν, εἰθῆα. βέλην, βέληα.

καὶ τῶ γενιῶν αὐτῶν ὄμοιος, ἰδ' ὄμοιος δὲ λέγουσι καὶ
τὸ τετράφατα, καὶ τῶ τοιαῦτα.

ΑΤΤΙΚΑ.

Μαρίσια δὲ τῆ ἀττικῆ διαλέκτου κέρχεται. καὶ γὰρ ἐπί-
μιτω ἦν. καὶ ὄπι λέγεται παρ' αὐτοῖς ἀττικῶς
λεῶς ὁ λαός. κατὰ ταῦτάων πᾶν συνθεῖται ὄπι παρ'
αὐτῶν, ὁ κνήλεως, καὶ τὸ κνήλεως, ἐσι δὲ αὐτοῖς σύν-
θεσι καὶ τὸ συναλοῖται ἐνίστε. καὶ ἀντὶ δύο ποιῶν
μίαρ συλλαβῶν, τὸ ἴπος, τοῦπος. καὶ τὸ ἴματιον,
θοιμάτιον. οἷς ὄσην ὄμοιον.

τρεῖς δὲ πρὸ ὑψώμα ἀολλῆς.

καὶ πεδία λατεῖν, ἀντὶ τῷ λατεῖν. καὶ τὸ ὄ-
φαίρειν τὸ η τῶν τοιούτων ἐντυτικῶν, δομῶν, δο-
μῶν. τιμῶν, τιμῶν, ἐσιμ ἀττικῶν. ὃ ἀπολούθως
εἰρηται. ἔλλοι δὲ διακριθῆτε ταχίσα. ὄμοιος δὲ
καὶ τοῦτο ἀττικῶν.

οἱ κληῖνες κληῖνες, παῦροι δὲ τε πατρὸς ἀρείνας.
δληῖρομν κληῖνες, καὶ ἀρείνες.

καὶ τὸ, τὰς ἀπιατικῶν τῶν τοιούτων μη διακρίν.
τοῖς βούς, τοῖς ἰχθύς.

βούς περιτεταμένους, καὶ ἰχθύς ὄρηθῶσι.

καὶ ἑνὸν δὲ εἰρηται ἀττικῶν.

οὐδέ τι μιν ὄνει ἐχρησισί εἰόντων.

ὡς ἑλῆνισσι, καὶ μυσσι.

καὶ τὸ ἐξαιρεῖν τὰ βραχία τῶν τοιούτων, ἀττικῶν.
λυνεται, λῶται. οἷμα, ὄμα, ὄπος ὄψιν καὶ τὸ λῶ-
το, ἀντὶ τῷ ἑλῆνιστο.

τῶν

ΤΩΝ ΔΙΑΛΕΚ.

IONICA.

Ionum autē proprium habet, ablatione uti
in praeteritis temporib. uerborū, ut iuit &
dedit. consuetudinē autē habent & in praete-
ritis temporibus, ab eisdem elementis inci-
pere, à quibus est & praefens.

Et auferre ε in sacerdos sacerdos.

Et addere tertijs personis subiunctiuorū σι,
quale est ueniat, accipiat, dicat. & datiuus,
uenationibus & materijs.

Et dicere nomen, & morbum, ante.

Et uacuum, & nigrū, pro uacuum & nigrū.

Et mutare α, si producat in η, ut,

Iunoσ Argiua, & Minerua praedatrix.

Interdum & ex contrario η in α, ut oblitus
pro oblitus.

Et diuidere circumflexa uerba, sapio, intel-
ligo. & genitiuos in οὐς desinentes, ut Dio
medis.

Et circumflexos genitiuos pluraleis, quae in
ωρ desinunt, ut portarum, nympharū, Per-
farum. portarum, nympharum, Perfarū.

Et neutrorum plurales rectos in η desinētes,
ut pectora pectora, sagittas sagittae.

Et genitiuos ipsorum similiter. proprie autē
dicunt & nutriti sunt, & similia.

ΑΤΤΙΚΑ.

Maximē autē Attica dialecto usus est. etem
immixta fuit, ac ubi dicit apud ipsos Atti-
cos populus populus, secundū hanc cōsue-
tudinē est apud ipsum Peneleus, & debitū.
est autē ipsis cōsuetudo cōtrahere interdū,
& pro duabus facere unā syll. carmen, car.
& indumentū, indumen. quibus est simile.
Troēs autem processerunt densi.

Troēs autem processerunt densi.
& campi lotis cōstiti, pro lotis cōstiti. & aus-
ferre η ab huiusmodi optatiuis, putares pu-
tares, honorares, honorares, est Atticū. cui
similiter dictum est, alij autē ditimamini ces-
terrimē. itidem & hoc Atticum,

Plures peiores, pauci patre sunt meliores.
quod dicitur peiores & meliores.

Ethoc, accusatiuos huiusmodi non diuis-
dere, boues, pisces.

boues circuncidentes, & pisces, aues σ.

Et illud dicitur Atticē,

Neq- ipsum robore rumpunt fluentes.

Vtiungunt & iurant.

Ethoc, extrahere breues ex huiusmodi. las-
uatur lauatur, puto puto. sic igitur etiā sol-
uebatur pro soluebatur.

ff Eorundē

των αυτων δε η το εωρωμ η εωνοσάμην, εν περαιοσυ ποροτιθεντων το ε.

Οθεν δε η εωνοσάμην η το συναρτην το ι παρ των τοιοστων. το ηδονεσ νηρηδωσ, ούτω η το σφω δε μάλισ, ηβλετομ.

Και παρ ησ εσ ι ηαβαροδν ληροσισ δοτιησ παρρα τελευτωνσ τ α. κέραι, κέραι, κέραι, κέραι, σέλασ, σέλασ.

Εσιν δε η τοστο ατηνορ το λέρην, εσων αντι το εσωνσασμ. η επείδωρ, αντι το επείδωσασμ.

Εσιν δε η η των εντινωρ χρεησ αντι των παρηνε λυθόστων των ορισνωρ ησ αυτησ συνθηασ, η η ομυροσ χρεηται συνεχωσ, η το, τοις θυλυοις αρθεα αρσενια, η μετοχασ, η επιθετα συντάσων. ωσ το, το χέραι, το γυναικε. η παρσω σλάσωνι δε ωρονται η φέρουται, η η σφωδσ γυνη, και η δις κειοσ, ούτωσ ον η ομυροσ σπα ηρασ και αθηνασ εφην. Ουκ ηρ ηφ ημετέρων οχλωρ παληγντε κερωνσ. και ητοι αθηναίη ανίωρ ηρ. και ηλυτοσ ιπποδάμιασ.

Και παρ των συντάσων πολλά ιδιωματα εχουσων των διαλέτων, οσων ειπη ο ποιητησ,

Αλλ' αζ' οίσεισσομ μενέλασ κωδαλίμοιο ατηνηρ δεινυσι των συνθηασ. οσων δε ειπη,

δξιατό οι σνιπέρωρ. η

θίμαισ δε κωλιπαριωσ, αλυτο δέπασ.

εν τοστοισ δωριξασ. οσωνσ μωρ ονσ τωσ απάντων εν ληνωσ φωνασ αβροίωρ ποιηλορ απεργάξεται τον λδωρ, η χρεηται ποτε μωρ ταισ ξέναισ, ωσπερ εσιν η προσηρμάναι. ποτε δε ταισ αρχαίαισ, ωσ οσων λέρησ αρχε, η σάνωσ. ποτε δε ταισ κοινωσ και συνθηασμ, ωσ οσων λέρησ, ξίφωσ η ασπίδα.

Τ Β Λ Ο Σ.

ΠΕΡΙ ΔΙΑ

ΛΕΚΤΩΝ ΤΩΝ ΠΑΡΑ ΚΟΡΙΝΘΟΥ ΠΑΡΕΚΒΑΗΘΕΒΙΣΩΝ.

Δού σοι και τωσ διαλέτωνσ ενσ χερίω νίω μοι πάντων φησ λολογώτατε, παρσω εμ οτε φιλοπονοσ ιωάννησ επόνησ, η τρυφωρ ο γραμματινοσ, και άλλοι πολλοι οίσ ενωνησ παρσω βιβλία διατριβη και ασκησισ γέρονεμ. ούπω δε ησ μηχει και τημερορ τοσων ενωσισ των διαλέτωνσ ενγωρεσι. και μη νομιωσ ημωσ εν του λέρην

Eorundem est etiam uidebam, & emi, exflu perfluo addentium e.

Vnde est & unum fundebat. & contrahere i in huiusmodi, littora, nereides. Sic, uos autem ambo ualde uolebatis.

Et in purum desinente datiuo penultiman te a. cornu cocnu, senectuti senectuti, splendori, splendori.

Est & hoc Atticū, dicere sint pro sint, sequantur pro sequantur.

Est & optatiuorum usus pro præt. indicatiuorum eiusdem consuetudinis qua & Homerus utitur frequenter. & hoc, foeminiis articulos mascul. uel participia uel adiectiua cōstruere. hi duo manus, hi duo foeminae. & apud Plat. degentes & feretes, & doctus mulier, & iustus. sic igitur & Hom. de Iun. & Pallade ait, Nō in nostris carris percussif fulmine. & certē Pallas tacitus erat. & inelytus Hippodameia.

Et in constructione multa idiomata habentibus dialectis, cum dicit poeta:

Sed age sagittato Menelai gloriosi, Atticā ostendit consuetudinē. cū autē dicit,

Accepti ei sceptrum. & Themidi pulchrigenae.

Suscipit poculum.

in his dorizat. Ut igitur omnium Graecorum uoces aggregans uariā efficit orationem, & utit aliquando externis, ut sunt praedictae, aliquando proficis, cum dicit ensis & clypeus, aliquando & cōmunibus & consuetis, ut cum dicit gladium & scutum,

FINIS.

DE DIALE

CTIS QVAE AB CORINTHO DESCRIBAE.

N tibi & dialectos in manus trado iuuenum mihi omnium amantissimus dij, in gbus & Philop. Io. laborauit, & Tryphō grammaticus, & alij multi, quibus multū in libris studiū & exercitatio fuit nōdū autē quispiā in hūc usq; diē totū negociū uniuscuiusq; idiomatis notū fecit. nec

λήρη ταυτα ονδωτι μιζα παρσω αυτων. η γαρ γλωσσα κωτα λυοισ των εητορα νουμ ουτε ποσληρ, ουτε μυρορ εχει. ο δε νουσ ε μωσ πολυπολυσ. ε δε μυρορ, μυροσ. ονκουρ περιρωτολοσ γουντοσ των αυρωρ παρσω τοστω το μίροσ κωτισ γορησολωρ. αλλα φιλωρ οντων ποροτιμωτοσ αυτων των ανθηασ, ωσ που και πλάσων ο φιλοσοσ φώτασ εφισε. αυτοι τοινυρ ατηνησ μωρ φερασσωνσ κωνόνα των κωμιωρ κρισοφάνημ ποροβίε μωροι, και οσυνυδιδηρ τον συγγραφέα και εητορα. ιάσος δε τον γαπορεάτιω τον ίωνα, και αλιε κερνασία ηροδοτορ. Δωριδοσ δε τον ταραντίνορ αρχύταρ, και εσθουριτορ τον τω βουουλινασ συγγραφέα μωρ. η ησ απολιδωσ ληνωρ. ίσασ εμ παρσω των διαλέτωνσ ενωσ διαλέβοιμωρ. ε δε τι η ημωρ κωτα ληθηρ παραλαβηθησται, ου ησ ίσασ τωτο κωτηροιασ εξιορ παρσω τοις ενγνάμοσι. τοις μωρ ηδ τωσ παρσω ενθησμ, ημωρ δε εσ λησ τυχορ εν ερησεται.

ΠΕΡΙ ΔΙΑΛΕΚΤΩΝ.

Διάλεκτος οντησ ιδίωμα γλωσσασ. η διάλεκτοσ δε λέξισ ιδίωρ χαριτησασ τύπωσ εμφάνουσα. ιάσ ενληθσ απο ίωνοσ υνοσ πασ απολλωνοσ η κρεουσσασ ησ ενσθησσασ θυατροσ, η ερραφωρ ομυροσ. Αθησ δε απο αθηθιδωσ ησ κερνασού θυατροσ, η ερραφωρ κρισοφάνησ. Δωρισ απο δωρκ η εληνωσ, η ερραφωρ εσθουριτορ. Αιολισ απο αιολησ η εληνωσ, η ερραφωρ ληνωσ. κοινη δε η πάντων κρωμεθα, αλλα η πινδαροσ ταυτη εχρησαστο.

ΠΕΡΙ ΑΤΘΙΔΩΣ.

Αθηρορ ληρεσ, ατηνησ η φρασισ η τοσχημα, ωσ το μανίωρ μανη. εσιν ηδ ησ ατηνησ ιδίωμα φρασασ των απόντων τοσ περσωσ επαραγρηρ εημα τοσ αποσ περσωσασσωνσ παρσω ομωρ. ωσ τοσ, οβερην υβριξασ, η φυνηρ φεύξασ.

Χρωνται τοις προσακτινοις οι ατημοι αντι υποσασ κτινωρ απαρορηντινωρ, η αυτοσ προσακτινοσ αντι δριστινωρ. κωενίωμ μωρ το κρισοφάνησ εν θεσ μοφορρασουσασσασ παρσω ερραμα.

Μη ψεύσομ ο ιδιησ επιοσησ ελπιδοσ.

αντι τοσ μη ψεύσοσ.

τοσ δυντήρσ δε μίνανδροσ.

οιδ' οτι ποικισσωρ,

αντι τοσ ποικισσασ, αλλα η εβριπίδησ εν τω σολωσ δαρεσ δρματι,

οιδ' ονρ ο ερασσορ,

αντι τοσ ερασσασ εξήνεμ.

Τροπώνωρ παρσω οσυνυδιδησ προπερισπομίνωσ παρσω κωτισ

putes nos dicendis his existimare aliquid magni de nobis loqui. lingua em secundū Lyfiā oratorē intellectus neq; multū, neq; parum habet. intellectus autē, cui multū, multus. cui parū, paruus. non igitur nostra laudantes, eos uiros in hac parte accusabimus. sed amici cum sint, pluris facientes q̄ iplos ueritatē, quemadmodū & Plato philofo. summus ait. Ipsi igit Atticæ elocutionis regulā comicū Aristophanē proponentes, & Thucydidē scriptorē & oratorē. Ionica autē Hippocratē Ionem, & Halicarnasē Herod. Doricæ Tarantinū Archytam, & Theocritum, qui Bucolica conscripsit. & Aeolicæ Alcaei: forsan de dialect. abundē tractauerimus. Sigd uerō & nobis per obliuionē omiffū fuerit, nō simili id crimine dignū apud benignos. ab illis em̄ plura omiffa sunt, nobis autē pauca fortē non dicētur.

DE DIALECTIS.

Dialectus est idioma linguæ. uel, Dialectus est dictio p̄priū charactere formulæ ostens: Ionica appellata est ab Ione filio A: (dens. pollinis, & Creusæ Erechthei filia, qua scri Attica autē ab Atthide Cranai (psit Hom. filia, qua scripsit Aristophanes. Dorica a Doro Hellenis, qua scripsit Theoc. Aeolica ab Aeolo Hellenis, qua scripsit Al: Communis, qua omnes utimur, sed cæsus. & Pindarus hac usus est.

DE ATTICA LINGVA.

Nugas nugaris, Attica locutio & figura, ut infaniā infans. est enim Atticæ idioma locutionis, cum dixeris rem inferre uelut, quod à re deducatur, ut contumeliā contumelialis, & fugam fugis.

Vt un imperatiuis Attici pro subiun. & abnegatiuis, & rursus ipsis imperat. pro indicatiuis. & illius quidē illud Aristoph. in legiferæ Cereris sacra gestatib. matronis exemplum. Ne frustrare o Iupiter subeūte spe.

pro ne frustreris.

Huius autem Menander.

Scio id quod fac,

pro facies. Sed & Euripides in Polydori tragædia,

Nostin igitur quod fac'

pro facies usurpauit.

Trophæū apud Thucyd. circumflexa penul

μὲν περιεαύρωσαν αὐτοὺς τοῖς δένδροισιν, ἃ ἴμο ψαν τῷ μύθῳ ἐτίξιναι. καὶ ὄμιρος.

Δένδρον ἐφ' ἐρμῆσι. τοῦτο γὰρ ἢ εὐθεία τὸ δένδρον, καὶ κλίνας τ' δένδρα, ἢ δοτιμὴ τὸ δένδρον, καὶ ἡσυχία μετὰ πλάσματος, δένδρον.

Καὶ ἀντὶ τῶν θηλυτῶν ἀρσενικῶν ὀνομάτων κέχρηται λέξεις, καὶ ὄμιρος.

Κλυτὸς ἵπποδάμεια. καὶ παρὰ Εὐρυπίδην ἐν ἡεκύβη.

τὸ δ' αὖ λίαν παρεπίθετα ἀγγελλθεῖσα μοι γενναῖος. ἀντὶ τῶν γενναίων.

τὸ δ' ὅσα ἡμέρα, δομῆσαι λέξασιν, καὶ μόλις μόλις. Ἀντὶ δοτιμῆς ἡρακλῆος τῷ ἀττιάτινι, ὡς ὁ οὐρανὸς ἡδύτης. Ἐπὶ οὐρανὸν ἀρτίσιν, πῶς ἐπέμπε ἀνδραπαῖον ὑπὸ βλάστησιν, ἀντὶ τῶν σοφῶν κλητῶν. οὐ γὰρ μὲν ἀρτίσιν γλῶσσαι σου τεθηγμέναι.

ἀντὶ τῶν, ἑγάρ μοι. καὶ ἄλλα ἐύροις ἀνδραπαῖα τῶν λειτουργῶν παρεπίθετα, καὶ παρὰ Ὀμήρῳ, καὶ πᾶσι τοῖς ἀττιάτινι. πῶς νῆος, ἢ εὐθεία ἢ ναῦς, τὸ ἢ εἰς ἢ τρέποντες, καὶ τὸ ὁ μιν ἔργον εἰς ὡ μίγα ἐπιτένοντες, καὶ ὡς γὰρ φέρεται ἐν τῇ φησίζονται.

τῶν ἀπὸ τῶν εἰς εὐθείαν γινόμενων διὰ τῶν εὐγενῶν, τὸ ὡς ἐπιτένοσιν ἀττιάτι, πηλῆος καὶ οἷς νέως λέγοντες. τὸ δὲ,

εἰ ἀκλήθην πηλῆος ὑπὲρ μίγα φέρεται ἀκακῶν, παρὰ τοῖς ποιηταῖς ἐκφερόμενον. πῶς κοινῶς ἔστι τὸ ἀνύπερ ἀνύπερ φασί, ὡς Ἄριστοφάνης ἐν ἀσπέντω.

νῆος ἐν ἔρσι.

Μάτιον ἄρα τῷ ἔδδον ἀνύπερ.

καὶ οὐκ ἔστι τὸ ἄλλο ἀνύπερ μέλλει ἐπιβαλλόμενον, ἐν τῇ τρίτῃ πῶς συγγραφεύς.

τὸ ἢ ἐν τισὶ τῶν λέξεων παρεπίθετασιν. οἷον τους τοῖς, τστοῖς, οὐτοῖς, νυνί.

Καὶ τὸ εἶναι παρεπίθετον παρὰ αὐτοῖς ἐγνωρίσασθαι, ὡς καὶ παρὰ οὐκ ἔστι ἐν τῇ ὁρῶν, καὶ τὸ μὲν ἐπὶ ἐπέμοις εἶναι, καὶ ἄκριτοι καὶ βιωτότεροι ἀποθνήσκουσιν.

Ἄλλ' ἐξαιρέσεις τῶν ἀττιάτων ἐσίν ἴδιαι. ἑτέρων γὰρ φασί, ἀντὶ ἑτέρων. εὐρομ δ' ἐγὼ ὅτι καὶ δωκίμων, καὶ ἀοκίμων ἐσίν. καὶ ἀντὶ τοῦ κλάσιν, κλάσιν λέγουσι. καὶ τὸ ποιεῖν, ποιεῖν, καὶ τὸ ποιεῖν μα, ποίμα.

Καὶ τὸ ὡς παρὰ αὐτοῖς παρεπίθετον νενόμισται, ὡς ἐν τῇ ὁρῶν πεπονητῶς οὐκ ἔστιν εὐρίσκειται.

Καὶ γὰρ ὡς αὐτοῖς εἰδὲν ἢ μελλε χρεῖσθαι, ἀντὶ τοῦ αὐτοῖς.

τῆρ εἰς παρεπίθετον, ἐς λέξασιν, ἐς χρεῖσθαι, ἐς παρτίδα παρεπίθετον. καὶ ἀντὶ πῶς παρὰ τῶν ὡς χρεῖσθαι, ὡς τῶν θεῶν λέγοντες, καὶ ὡς τῶν διδασκαλῶν, ἀντὶ τῶν παρὰ τῶν θεῶν, καὶ παρὰ τῶν διδασκαλῶν.

τῶν δὲ ἀντὶ τῶν διδασκαλῶν κέχρηται, ὡς ἐν τῇ ὁρῶν δὲ κέχρηται. μάστιχα δὲ, ὡς ἐξέη αὐτοῖς τῶν ἀλλοι.

cratibus arborū ipsos uallauerūt quas incederūt. ne quinquā amplius exire. & Hom. Arbore infidentes.

huius autem rectus arbor, & flectitur arboris, datius arbori. & per transmutationē, arbori.

Et pro foemininis masculinorū nominū utitur dictionibus. & Homerus.

Inclytus Hippodameia. & apud Eurypidem in Hecuba.

Nimietatem abstulisti nūciata mihi generosus. pro generosa.

Quotidie quotidie dicunt, & uix uix. Pro datiuo quid accufatiuū, ut Thucydides. Sigif. quid te horū placet, mitte uirū si dum ad mare, pro tibi. & Sophocl. Nō em̄ me placet lingua tua acuminata, pro non enim mihi. & alia inuenias infinita eorum quæ dicimus exēpla, & apud Homerū, & oēs Atticæ linguæ auctores. Nauis, cuius reclus nauis, in a uertētes, & o paruū in a magnū producētes, nauis scribūtis & pfer Genitiuorū qui a reclus in ens sunt. runt. ὡς producunt Attici, Pelei & Oenei dicentes. illud autem,

O achille pelei fili longē fortissime achiuorum. Apud poetas prolatū, cōmunis est Peragere, peragere dicūt, ut Aris (linguæ. stophanes in aibus.

Frustra ergo uiam peragimus. Et Thucyd. Et si quid aliud peracturus sit capeffens, ut in tertia historia.

ἢ in quibusdam dictionibus addūt, ut hoc, hunc, hic, nunc.

Esse etiā uerbū abūdare apud eos cognouimus, ut apud Thucyd. in octaua. & quātū in illis erat, & indemnati & coactiores mox Ablationes τῶν i, Atticorum sunt (erent. propria. fociorū enim dicunt pro fociorū. Inueni autē ego, quod & Dorienfū, & Aezolenfū sunt, & pro plorare plorare dicūt, & facere facere, & poēma poēma.

Vt etiam apud eos superabundare solitum est, ut in octaua fecisse Thucydides inuenitur. Et enim ut ipsis nihil erat uisurus, pro ipsis.

Ad præpositionem ad dicunt, ad Chrysan, ad patriam proferētes, & pro ad, ad utuntur, ad deum dicentes, & ad præceptorem. pro ad deum, & ad præceptorem.

Autē pro tum sæpe utuntur, ut in octaua. col ligēteis tum uel maximē, quod liceret ipsis Alcibiaz

τῶν ἀλκιβιάδην παταγῶσι, καὶ μὴ τῶν τρεῶν ποι διμοιρατομένοις βασιλεία τεξίμαχον ἔχεν, καὶ πελοποννησίω δὲ περιγίνοσθαι. ἐνταῦθα γὰρ τὸ μάστιχα δὲ, καὶ πελοποννησίω δὲ, ἀντὶ τῶν διδασκαλῶν φησιν ἐν τῷ οὐκ ἔστιν.

οὗτοι καὶ τῇ ἀττιάτινι καὶ τῇ εὐθεία χρεῖσθαι ἀντὶ παλαιῶς συντάξεως, ὡς ἐν τῇ ὁρῶν οὐκ ἔστιν. Ἀλλήλοισι γὰρ ἀπαντῶσι τοῦ δήμου ὑπόψως πρὸς σίεσιν ὡς μετέχοντα τινὰ τῶν γενημένων. ἀντὶ τῶν μετέχοντος τινος τῶν γενημένων. ἐν δὲ τῇ τρίτῃ εὐθεία, ἀντὶ γεννῆς οὐκ ἔχρησται. οἱ δὲ ἀθηνῶσι οὐ πολλοὺς ἔσπερον καταπλεῦσαντες ὡς ἑσπερον ἀπὸ γρηγοροῦ ἢ σφατῆρο. ἀντὶ τῶν ἀθηνῶν καταπλεῦσαντων. ὄμιρος.

οἱ δὲ δύο σιόπειροι, ὁ μὲν οὐρανὸν εὐρομ ἀμφίς ἔχεται. καὶ ὁ φιλόσοφος ἐν τοῖς βίοις τῶν σοφιστῶν. ὁ σωφιστῆς ὁ φάριος, τὸ θαῦμα τὸ ἔλλειψιν. πολλοὶ μὲν αὐτοῦ καὶ πολλοὺς εἰς μορφήν, καὶ δαίμονες δὲ μετέωροι ἡμέρα καὶ τῶν πάσθαι τῶν οὐκ ἔστιν, ἀντὶ τοῦ τῶν δὲ μετεωρῶν διαμόρφου.

Καὶ ἀντὶ τῶν μετοχῶν ἀττιάτι τοῖς ἐμάσσι κέχρηται, καὶ ἀντὶ ἐμάσσι ἐναλλαξὶ μετοχῶν, ὡς οὐκ ἔστιν. ὁ δὲ χηματισσάτω ἀφῆς, ἀντὶ τοῦ ὁ δὲ ἀφῆς χηματισσάτω. καὶ τὸ ἢ παρῆλθεν ἐν τοῖς ἀττιάτι, ὡς ἐν τῇ ὁρῶν οὐκ ἔστιν εὐρίσκειται. ὡς τῶν ἰδίου πολλοῦ μείζονος, ἢ ὅπου τῶν πολλῶν μίαν οὐχ' ἐκείν, ἀλλὰ πρὸς τῶν λιμῶν ὕψος. τὸ ἀλλὰ ἀντὶ παρεπίθετον πολλοῦ τῶν θιασῶν. ὡς καὶ παρὰ Ὀμήρῳ.

Ἀλλὰ ἐμνῆται τὰ ταυτα λεγόμενα. τὸ παραλαβάνειν τὰς ἀττιάτινι πῶς ἀντὶ γεννῆς, ἀττιάτινι ἐσίν ἴδιον, οἷον.

Μῆτε σὺ τούτῳ ἀχάθος πρὸς ἐὼν ἀποαίρει νόον. ἀντὶ τῶν ἀπὸ τούτου.

Καὶ ἐκφερομ τὰς κλητιμῶν ἀντὶ εὐθεῶν, Νεφέλην ἐρέτα ζεύς, ἀντὶ τῶν νεφέλων ἐρέτα.

τὸ λαμβάνειν τὰς δύο ἀποφάσεις ἀντὶ μίαν κατὰ φάσεις, ἀττιάτινι ἐσίν. οὐκ ἔστιν ἐν τῇ τρίτῃ πῶς συγγραφεύς. Ἐνύμαχοι μὲντοι ἐνεθῆκεν οὐκ ἔστιν κατὰ δουλοῦσαι τῶν ἑλλήνων, ἀντὶ τῶν ἐλευθερίας. εἰ γὰρ καὶ μίαν ὅσιν ἢ ἀποφάσεις ἢ οὐ, ἀλλὰ ἢ κατὰ δουλοῦσαι τῶν ἀποφάσεις ἐσίν ἐσθῆτος πῶς ἐλευθερίας τυγχάνουσα, καὶ ἐναντιοῦμενον τῶν πῶς ἐλευθερίας ἀξιώματι, ὡς ὄμιρος.

Ἐπεὶ οὐ μιν ἀφωροῦσται βάλ' ἀχίωρ. ἀντὶ τῶν ἀφωροῦσται.

Καὶ θηλυτῶν τῶν λέξασιν ἑάθασιν, ἑτα ἑτάσιν οὐδὲ τερομ, ἢ πρὸς τῶν φωνῶν ἀποδιδόντες, ἀλλὰ πρὸς τὸ σημασιόμην, ὡς ὄμιρος.

Νεφέλη δὲ μιν ἀμφιβέβηκε νηαῖν. τὸ μὲν

Alcibiadem deducitibus, & non eodem reip. statu degentibus, cū rege focū habere, tum Peloponnesios aūt uincere. hic enim maxime aūt, & Peloponnesios aūt, p tum uero accepta sunt in Thucydide.

Hi & accufatiuo & recto utuntur pro obliqua cōstructione, ut in octaua Thucydides. Inter se enim omnes plebei suspecte accedebāt, tanquā participem aliquē gestorū, p tanquā participem aliquo rerū gestarū. in tertia uerō recto, pro genitiuo sicutus est. Athenienses aūt nō multo post deuecti, sicut uidebāt, annunciauerūt prætores, p Atheniensibus deuectis. Homerus, Duo scopuli, alius ad cælum latum peruenit. & Philostratus in uitis dicendi magistrorum, Proteus ille Phariū, miraculū Grecū, multæ quidē ipsius, & multiformes species, item deæ autem sublimes aurora quidem ob letum filij lugens, pro sublimiū dearum.

Et pro participijs Attici uerbis utuntur, & pro uerbis uicissim participijs. ut Thucydides, Ille colligeret pecuniā dimittēs, p ille dimisit collecta pecunia. & quā abundat in Atticis, ut in octaua Thucyd. inuenitur. Tanquā priuato bello maior, quā ab hostibus nō lōge, sed ad ipsum portū existēte. Sed coniunctionem pro hortatiuo sæpe pronunt, ut apud Homerum, Sed non amplius hæc dicitemus.

Et accipere accufatiuos casus pro genitiuis Atticorum est proprium, ut, Neq; tu hūc bonus quamuis sis aufer puel lam, pro ab hoc.

Et proferre uocatiuos pro rectis, Nubigrega Iupiter, pro nubigrega.

Accipere duas negationes pro una affirmatione, Atticorum est. Thucydides in tertia historia. Socij tamen fuimus non ad feruitutem Græcorum, pro ad libertatem. tamen enim una est negatio, non, at feruitus quodammodo negatio est, priuatio libertatis cum sit, & contraria libertatis dignitati. ut Homerus, Quoniam nō ipsum uillissimus uulnerauit Achiuorum, pro fortis.

Et foemine quid dicere consueuerunt, inde inferre neutrum, nō ad uocē reddētes, sed ad significatum. ut Homerus, Nebula autem ipsum circumdedit nigra.

θητινούς ἀορίστους συστέλλουσιν ὅτι τῆς παρακλήτου
σιν. Θεοκριτῶν.

ὄντω καὶ νύμφα γαμαθίς ἀνάχοιτο.

Τὴν σαροῦα τῆς θρόνου περιελάττωσιν οἱ δωριεῖς.

Τὸ βρεμνύεται φημι ἵσταται φασί.

Τὸ ἡγεθίηεν, ἀντι τῷ ἐμάστιξε λαμβάνουσι.

Τὸ κινηλίαν, ἀντι τῷ κινῆν τὴν δόσφον. ὡσπερ παρὰ

τῷ κινῆν γίνω, οὕτω καὶ παρὰ τῷ κινῆν κινῶ καὶ κινῆς

τοὺς μίσεις μελλούσας παρὰ τῆς περιεσπῶσι, καὶ (ὡ.

ὅτι τῶν ὑποστρατιῶν διὰ διφθόγγων γράφεται. Θεοκ

κριτῶν. Μὴ μυν λοθα σέθεν ἔξ ἀμπέλου.

Τὸ μικρὸν μινῶν λέγουσι. Θεοκριτῶν.

Ἰθ' ὅξινε μινῶν ἄκουσον τῆς ἐνθῶν.

Τὸ βωρεῖσμεν ἀντι τῷ ἡγεθίσημεθα λαμβάνουσι.

τὸν κερτῶν, ἔθωρ κερτῶν.

Τὸ ἰδοῦ ἡνίδε φασί, καὶ συνίσιος. ἡνίδε ὅτι τῷ ἀντὶ

πάτη. Θεοκριτῶν.

Ἡνίδε τοι τὸ δέπας.

Τὸ ἐντὶ καὶ ἀντι τῷ ἐσὶ λαμβάνουσι. Θεοκριτῶν.

Εντὶ γὰρ αἶμα.

τὴν διφθέρων βαιῶν λέγουσι.

Ὀλίπυς λέγεται παρὰ αὐτοῖς ὁ ἀλιεύς, ὁ τοῦς λεπίδας

τοῦς γιθῶς ἀρεῶν, ἀπὸ τῷ λέπω λιπίς, καὶ ὑπερε-

θίση τῷ ἐλίπυς, καὶ τροπῆ τῷ βραχίος εἰς ο βρα

χί, ὄλιπυς.

Πέλαγ τὴν πορφύρεν ἔην φασί, τὴν μέλαναν γὰρ

τῷ σάματῳ ἐπιφάνειαν, ἡνίκα ἀνδὶ ἰδρὸμιν ὑ-

δατῳ μελαιννται, πελάγ κερτῶν.

Πυρρῆρος λέγεται παρὰ αὐτοῖς ὁ πυρρῆος. καὶ κωκος

χράσμων, ὁ δύσεπος.

Τὸ δολίχον ἀντι τῷ ὄσπον. Θεοκριτῶν.

Ὀσπύρον ὅτι τὸ τύμμα, καὶ ἀλίον ἀνδρα δαμάς

σθε. (μα.

Τὸ ἡνιόση λέγεται ἡνιόση, τὸ δωροῦμα δωροῦσης

εἰδέναι δὲ ὅτι τῆς δωριδος πολλὰ ἔσιν ὑποδιωρεῖ-

σας τοπικὰ, ἀλλως γὰρ κερτῶν διακρίνεται, καὶ

ἀλλως ἐθνοί, καὶ ἀλλως ἀργεῖοι, καὶ ἀλλως λακε-

δαμῶνιοι, ἐπίρωσ δι στρακούσιοι καὶ σικελιοί, κα

θολικαὶ ὁ δὲ ὄμα ἀντὶ ἰδιότητος αἰετῶ περιεμεῖ-

να, εἰ καὶ μὴ πᾶσαι.

Ἐπι αὐτῶν τὸ τρέπερ ἔξ ἑς οὐς ληρούσας γενικὰς

ἔξ ἀπὸ τῶν ἑς ης ἐνθῶν γινόμενας, ἑς ἑσὶ δὲ ὄν

ἔχουσιν. οἶον. Διογενὴς διογενῆς, ἀντι τῷ διογενῆς.

Τὸ καὶ ἀντι τῆς εἰ διφθόγγων χεῖνται. τὸ ἐλθῆν ἐλθῆν

λέγουσιν, ὑπεξαίρουσι δὲ καὶ τῶν ἀπαρμύκτων

τὸ τ. λαθῆν γὰρ ἀντι τῷ λαθῆν, καὶ ἐλθῆν ἀντι τοῦ

ἐλθῆν, καὶ ἐνέθην ἀντι τῷ ἐνέθην. χεῖνται δὲ καὶ

διπλασιασμῶ τῶν τρυθῶν συμφώνων, ὡς οἱ ὄμοι

λέξ. ἤη, ὄππῶν, ὄσπον.

Τοὺς θεοὺς αἰετῶν λέγουσιν, ὡς οἱ λακεδαμόνιοι, τῆς

διοσιμῆρος ὀμύουσιν. καὶ τὸ σέω φασί, τῆς τῆς μᾶ

ἀντι τῆς τῶν διχρότων ἰδιότητος (τοῦς θεοὺς.

δωριδος

ua indefinita corripit in penultima. Theocritus.

Sic & nympha nupta tristaretur.

Guttam roris, guttam roris dicunt Dores.

Superbit, fremit inquit.

Purgavit, pro flagellavit accipiunt.

Mouere lumbum, pro mouere lumbū . ut a

nosco nosco. sic a frango frango & moto.

Media futura prima circumflectit, & in sub

iunctiuis per diphthongū scribunt, Theoc.

Ne meis nocete uitibus.

Paruum paruum dicunt. Theocritus.

Veni o hospes, parū audi huc ueniens.

Clamabimus pro clamabimus accipiunt.

gibbosum gibbosum uocant.

Ecce ecce aiunt, & Synesius. ecce in eodem

constituit. Theocritus.

En tibi poculum.

Sunt & pro sunt accipiunt. Theocritus.

Sunt enim sicca.

pelliceam uestim, baxtam dicunt.

Piscator dicit apud ipsos piscator, qui squas

mosos pisces uenatur, ab exquamo squas

ma, & transpositione piscator, & mutatio

nebreuis εἰν ο breue, piscator.

Pullam purpureā ouem dicunt. nigram em

corporeis superficiem, quando per cursum

aquae nigrescit, liuidam uocant.

Flauus dicit apud ipsos fuluus, & intracitas

bilis intracitabilis.

Quantulum pro quantulum. Theocritus.

Quantulū est uulnus, & ᾗ grādem uirū do

mat.

Ignoravit dicunt ignoravit, dono dono.

Scire oportet quòd Doricæ linguæ sunt sub

diuisiones locales, aliter enim Cretenses lo

quūt, & aliter Rhodij, & aliter Argiui, &

aliter Lacedæmonij, aliter Syracusij & Sic

culi. Vniuersales tamen ipsorum proprietates

prædictæ sunt, et si non omnes.

Item hæc, uertere in oues desinētis genitiuos

ab in uis rectis factos, in uis propriū habēt.

ut Diogenes Diogenis, pro Diogenis.

h pro a diphthongo utuntur, uenisse uenisse

dicentes. subtrahunt autē & ab infinitis i.

accepisse em pro accepisse, & uenisse pro

uenisse, indomire pro indormire. utuntur

& geminatione trium consonantiū, ut Ae

oles. quoniam, unde, quantum.

Deos seos dicunt ut Lacedæmonij, geminos

iurantes, per seos aiunt, hoc est per deos.

Productiones ambiguarū propriæ linguæ

Doricæ,

δωριδος, οἶον, ἴσος ἰσυναλίω.

Τῶ ἀντι τῷ ἐ πολλὰ αἰσ χεῖνται, τὸ ἔτερος ἄτε

ρος λέγουσιν, καὶ τὸ ἔρτεμις ἔρτμις.

Αἱ ἀποκοπὰ ἰδιῶν ἀντὶ ἐσὶ. οἶον ποσειδάωνα πο

σεῖδῶ, δῶμα δῶ, κρημνον κρη

λί ποσειδάωνος τῆς με συνλαβίης ὅτι τῶν ποσειδῶν ἐς

να ληρότων ἀπαρμύκτων τῶν δωριεῶν ἐσὶν.

οἶον βημεθω, ἀντι τῷ βήνω.

Αἱ ὑπεξαίρουσιν τῷ δ ἐν τῶν γινόμεν δὲ τῷ δ κλι

νομένων, πάριδος πάριδος, καὶ τὸ κέρως ἀντι τῷ

κέρως, τῶν ἰάνων ἐσὶν ἰδιώματα, καὶ τῶν δω

ριεῶν.

Βερτυουοισιν οἱ δωριεῖς καὶ τὰ ποσῶντων διλωτι

καὶ ἐπιβήματα, κλάως, σάφως, ἰσμῶς, ἀπλως

λέγουσιν. τὰ δὲ ὑφ' ἡμῶν βαρυνόμενα περιεσπῶ

σιν, οὐ πῶς, παντῶς. καὶ ἔξ ἑς οἱ ὄνοματῶ, ὁμοίως

δὲ καὶ τὰς μεταχῆς ὅταν περιεσπῶνται, αὐτοῖ

περιεσπῶσιν, οἶον φησοδοφοί, μενελάοι, πολυ

μένοι, διλωμένοι.

Καὶ ἔξ μεταχῆς ἐς ὦν ληρούσας τῶν περιεσπῶμε

νων ἐς ἄρ ποιοῦσι λήρως, γιθῶν, ἔλθῶν. γιθῶν,

ἔλθῶν.

Τὴν ναῦν νῦν κερτῶσι, καὶ ἔξ κηθῶς κηθῶς.

παρξουτονοῦσι δὲ καὶ ἔξ τριζῶ περὶ σπῶκα ἔξ ἑς ἄρ

ληρούτα τῶν ἀορίστων. ἐσάσσα, ἐφέσσα. καὶ ἔξ ἑς

ὄρ δὲ ληρούτῳ παρξουτονοῦσιν, ἐλάθῶν, ἐτρέχῶν,

ἐλέθῶν, ἐφέθῶν.

περιεσπῶσι καὶ τὰ τοιαῦτα, παρξῶν, τρωῶν, παντῶν.

Καὶ τοὺς μελλούσας, τὸ δάσσωσι δωσοῦντι, καὶ τὸ λῆ

ξουσι λέξουσι περιεσπῶμενας.

προπερισπῶσι καὶ αὐτοῖ τὸ ὄμοιος, ὡς οἱ ἀπμοί.

τὰς ἄπμοίνας πολλοῦσιν ἀρσενίως ἔξ ἑς ἑς

ληρούσας, διὰ τῷ ος ἐκφέρουσι, τῶς κλάως, τῶς

σοφῶς, τῶς ἀνθρώπων, τῶς ἴππων.

τὰ δὲ αὐτὰ ἐκφέρουσιν ἀπμοίνας ἐξ ἑματα διὰ

τῷ ορ ἐκφέρουσι. λάθε, λάθῶν. θίγῶ, θίγῶν.

τὸν πατέρα ἀπθῶν ὀνομάζουσι, τὰς κερτῶς ἠνά

δας. τὸ ἰδῶν ἰαυμῶς καὶ αὐτοῖ συστέλλουσι. Θεοκ

κριτῶν ἐν ἀδωνιαζούσας.

ἄρ ἐίδες ἄρ εἶπας, ἰδοῖσιν τῷ μὴ ἰδόντι.

τὸν ἀρῶν κατ' ἐπιθεσίμ' ἀερῶν λέγουσι.

καὶ τὸ δωρῆλις ἀδῆς φασί. τὴν πατέρα πατέρα φασί.

τοῖς ὑποστρατιῶσι χεῖνται ἀντι ὀρισμῶν. Θεοκ

κριτῶν.

ἴππον καὶ τὸν ψυχρὸν ἔφη ἔξ μάλισα δειδοίω.

ἀντι τῷ δειδοίω.

τὸ ἴσασιν ἴσαντι λέγουσι, καὶ τὸ ἐσῆσιν ἐσῆσιν

τι. Θεοκριτῶν.

ἄρ ἐτύμ' ἐσῆσιν, καὶ ὡς ἐτύμ' ἐνδινεῦντι,

ἐμψυχ' ἐν ἐνέμψωντ' ἑσῆσιν ἀνθρώπων.

τῶν μεταστρατιῶν καὶ αὐτοῖ τὸ ἰσποδάλουσιν,

ἀρῶντος καὶ χεῖντος λέγουσιν. τῷ δὲ ὑποστρατιῶ

ἀερῶν

Doricæ, ut, Æqualis marti.

A pro e sæpe utuntur, alter alter dicentes, &

Diana Diana.

Abscisiones ppriæ ipsorum sunt, ut Neptunū,

num. domū, mū. crimnū, hoc est genus fru

Additiones me syllabæ, in ijs quæ (mentī,

apud nos in uia desinunt infinitis, Dorien

sium sunt, ut ascendere pro ascendere.

Subtractiones δ ex genitiuis qui per d decli

nantur, Paridis Paridis, & cornu pro cor

nu, Ionum sunt proprietates linguæ, & Do

riensium.

Acuta penultima scribunt Dores & qualitas

tis significatiua aduerbia, pulchrd, sapien

ter, cōptē, simpliciter dicentes. Quæ a nos

bis acuta penultima sunt, circumflectūt. sic,

omnino. Et in oi noia, similiter & particis

pia, cū antepenultimā accunt, ipsi penult.

acuta dicūt. ut philosophi, menelai, cupiti,

Et participia in ωρ desinentia (significati.

circūflexorū, in αρ faciūt finire, ridens, agi

tans. ridens, agitans.

Nauem nauem uocant, & clauēs clauēs.

Acuta penul. proferūt & tertias personas in

αρ desinentes indefinitorū, steterūt, dixer

unt. & in ορ desinētēs acuta penult. accē

perūt, cucurrerūt, dixerūt, comederūt.

Circūflectūt & huiusmodi, puerorū, Troia:

Et futura, dabunt dabūt, & dir (norū, oim.

cent dicent circumflexe.

Circūflectunt & ipsi similis, ut Attici.

Accusatiuos plurales masculinos in ες des

sinētēs, per ος proferūt. hos pulchros, hos

sapientes, hos homines, hos equos.

Quæ per ε proferunt imperatiua uerba, per

ορ proferūt. accipe accipe, tange tange.

Patrem patrē nomināt, ἑσῆσιν tonfurās. ut

dixi ionicē & ipsi corripūt. Theocritus in

Adoniazulis. Quæ scisti, & quæ

dixisti, tu quæ uidisti ei qui non uidit.

Ociofum per interpositionē ociofum dicūt.

Et abundās abundās dicūt, & puellā puellā

Subiunctiuis utunt pro indicati

dicunt. uis. Theocritus.

Equū & frigidum anguē maximē timeo.

pro timeo.

Sciunt sciunt dicunt, & steterunt steterunt.

Theocritus.

Vt uera stant, ut uera se inuoluunt,

Animata nō intexta, sapiēs res homo.

Et materialium & ipsi i abijcunt, argente

us & aureus dicentes. Ex qui subiunctiuis

88 iij articu

Καὶ τὸ ο καὶ α εἰς ω μὲν α κινῶσιν. ὡς τὸ βόαξ. βῶξ.

Καὶ τὸ αο εἰς ω μὲν α κινῶσιν, οἶον τὰ ὄπλα θ' ἄε πλά.

Καὶ ἐπειδὴ τὸ ὄπλον δαύνηται, τρεπεται τὸ τ εἰς θ. πτο δὲ ὄπλιον εἰσιν. εἰ γὰρ ἴν ἰωνιδῶν οὐκ ἀντιτάσσεται.

Τῷ ω ἀντι τῷ α ἐν τῇ διφθόγγῳ χρώνεται, ὡς τὸς λέξωντος ἀντι τῷ αὐτό. καὶ θωμάσας, ἀντι τῷ θωμάσας. ἐντεῦθεν οἶμα καὶ τὸ φωριανός ἰωνιδῶς οὐκ ἀντι τῷ α φωριανός, ὡς ἀπὸ τῆς ἐτυμολογίας ἢ τὰ φάρακα περιέχοντα κινῶσιν.

Τὸ τίμημα καὶ διαρεῖν τὰς λέξεις ἰώνων ἰδιον. ἀνεπι γὰρ τοῦ ἐπέμω πωλοπόννησος, πώλοπος νῆσος λέγουσι. καὶ ἀντι τοῦ ἐπέμω ἀγαρον, ἀγα ἀγαρον.

Ἄντι παραλήψεις τῶν ἀπαρμεφάτων ἀντι προσαντιπῶν ἰώνων εἰσιν. Ὀμηρος.

Πάντα μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύμεν. ἀντι τῷ ἀγρεύει. καὶ

Παρεῖν δ' ὄσπερ τρωῶς ἐπερὶ νύκτας ἀχαιοῖς. ἀντι τῷ παρῶ. καὶ μωρῆ ἀλλὰ τοιαῦτα παρ' ὀμῆρου καὶ ἠσιόδου ἐρησιόμω.

Ἄντι παραλήψεις τῶν ὀρσενιδῶν ἀντι θηλυδῶν, ἰώσων ἀσιν. ὡς τὸ,

Τοῖσι δὲ τερομῆνοισι μέλας ὄσ' ἴσπερος ἦλθεν. ἀντι τῷ ἴσπερα.

Ἄντι διαρέσεις τῶν εἰς ε ληζόντων ἐνιδῶν δοτικῶν ἰώνων εἰσιν ἰδία. βέλει βέλει, καὶ ἔρχει ἔρχει.

Τὰ εἰς ω λήζοντα θηλυδῶ ὄσ' ἀπιατικῆς εἰς οὐν περατοῦσιν. οἶον λιτῶ, λιτοῦμ, σαπφῶ, σαπφουῦμ.

Τὸ ἰζωροῦσιν οἱ ἴωνες ἐνιδῶ τῶν λέξεων. τὸ γὰρ κινῶσιν κινῶσιν φασιν.

Ἐφθάσασιν ἐπὶ ὅτι τῶν ἰώνων ὄσ', τὸ γράφειν καὶ τὸ λέγειν ὄσ' ὡς ὄσ' ὡς. ὡν δὲ φασιν ὄσ' καὶ τῶν κινῶσιν ἀπὸ τῶν γενικῶν χρώνεται οἱ ἴωνες, καὶ μάλα Ὀμηρος.

Ἐξ ἀγροῦ νόσφι πόλιος. καὶ ἰπποκράτης. ἐπὶ φθίσιος ἐχόμενα διάροια ἐπιγενομένη θανάσιμος.

Ἄντι ἀναδιπλώσας τῶν δυντῶν ἀορίσων ἰώνων εἰσιν. ὡς τὸ,

Τετύοντο τε δάδα. τῆ μεταθέσει τῶν σοικῶν ἰός χρεῖται, οἷον κωαδίνω, ἀντι τῷ κωαδίνω. ἀτραπτός, ἀντι τῷ ἀτραπτός.

Τὸ δὲ διπλῶν ὡ εἰς ξ τρέπουσιν ἴωνες, τὰ δὲ ἀπὸ γὰρ ὄσ' καὶ τὰ τριῶν τριῶν λέξασιν.

Τὸ ὑπεξαιρέσει πόλιος τῶν λέξεων ἀντίμα, ἠροδότης ἀληκάρνασι ἰστορίας ἀπόδειξις, ἀντι τῷ ἀπόδειξις.

Ἀλλὰ καὶ τὸ ὑπεξαιρέσει τῶν κτητικῶν τὸ ἰ τῶν ἰώνων εἰσιν.

Et o & α in ω magnum contrahūt. ut βοαξ box, piscis genus.

Et αο in ω magnum commiscetur, ut arma arma.

Et quoniam arma aspiratur, uertitur τ in θ. hoc uero Atticū est. si em esset Ionicum nō uersum esset, quia tenuibus gaudēt Iones.

pro α in diphthongo utuntur, ipse dicens tes pro ipse, & admiratus pro admiratus. Hinc puto & scrinium Ionicē sic dictum sciniū, quo sit ab origine uocabuli, quod uesfies continet arca.

Incidere & diuidere dictiones Ionū propriū, ubi em dicendū pelopōnesus, pelopos in sula dicunt, & ubi dicendū capream, caprā sylvestrem.

Acceptiones infinitiuorum pro imperatiuis Ionum sunt. Homerus, Omnia ualde uera narrare, pro narra. &

Experiri aut ut Troiani gloriosos achiuos, pro experire. & innumera alia huiusmodi apud Hom. & Hesiodū inuenimus.

Acceptiones masculinorum pro femininis Ionum sunt. ut illud,

Cum illis autem sese oblectantibus niger ad uesper uenit. pro uespera.

Diuisiones in ε desinentiū singul. datiuorū Ionū sunt ppriæ, sagittæ sagittæ, & hastæ

In ω desinentia feminina in accusa. (hastæ. tiuα in ονν finiuit, ut latonam latonam, sapphonem sapphonem.

extrahunt Iones interdum ex dictionibus, nam laborare laborare dicunt.

Præuenimus dicendo quod Ionū est scribere & dicere, anguis & ciuitatis. nunc aut dicitur quisq; cōmunibus ipsorū genitiuis utuntur Iones, & præcipue Homerus.

Ex agro procul ab urbe. & Hippocrates. Tabe laboranti si profluum uentris superuenerit, mortale est.

Geminatiōes in secundis indefinitis Ionum sunt. ut hoc,

Paraueruntq; epulum. Transpositiōe literarū Ionica lingua uerit, ut cor pro cor, uia pro uia.

Duplex ω in ξ uertunt Iones, duplicia enim duplicia, & triplicia triplicia dicunt. I subtrahūt sepe ex dictionib. principio. Herodoti Halicarnasei hystoriae demonstratio, pro demonstratio.

Sed & subtrahere ex possessiuis, Ionum est.

Sed & subtrahere ex possessiuis, Ionum est.

ἔσιν. οἶον ἀργύρεος, χρύσεος. Ὀμηρος. κινερόν τε χιτῶνα ποδὶ ἐπιθεῖσι δαΐξαι.

Τὰς εἰς ες ληζόσας ἐθελείας τῶν κινῶσιν ἰώνων. ἢ μὲν ἀπὸ τῶν εἰς ες ἐθελείων γίνονται, διὰ τὸ κινεῖν ἐφείρεται, βασιλῆες, ἰππῆες, διότι καὶ τῶν γενικῶν οὐκ ἀποφείρεται. ἢ δὲ ἀπὸ τῶν εἰς ες ἢ εἰς υς, διὰ τὸ ε, οἶον ἀπὸ τῶν ἐθελείων κινῶσιν, καὶ ἢ ἐθελείων τῶν κινῶσιν ὡς ἢ μὲν μὲν ἀπὸ τῶν εἰς ες εθελείων, ἰωνιδῶς δὲ ἀπὸ τῶν εθελείων, ὡς τὸ.

πολλῆς δὲ μὲν ἠρῆσαντο φείρεται, καὶ ὄξεις ἦλοι.

Διὰ πορθεῖται δὲ ἀντι τῶν τῶν γενικῶν τὰς ἀπὸ τῶν εἰς υς ἐθελείων ἐς πορθεῖται διὰ τὸ κινεῖν. οἶον ἠδύος ὄξιος, ὡς περ βασιλῆος καὶ οἰνῆος. ἔσιν οὖν ἐπέμω, ὅτι οὐδέποτε ἢ παραλήψεις τῆς γενικῆς μέλωρ θείλει εἶναι τῆς ληζόσας τῆς ἐθελείας ὅσα τῶν περιτῶν συλλάβων κινῶσιν, οἶον αἰας, ἢ ἐθελεία τὸ ας εἰς χαι φῶσει μακρόν. ἢ δὲ ἀπὸ τῶν γενικῶν θέσει μακρῶν ἔχει τῶν παραλήψεων. ἀλλὰ καὶ ἢ λήζοντα φῶσει μακρῶν τῶν παραλήψεων. ἢ οὖν ἴση ὀφείλει εἶναι ἢ παραλήψεις τῆς γενικῆς τῆς ληζόσας τῆς ἐθελείας. ἢ λήζοντα, ὡς ὅσα τ' ἀπὸ τῶν, καὶ χαρίεντος, καὶ λέων λείοντος, οὐδέποτε δὲ μέλωρ. ἔπειτα οὖν τὸ πωλεῖν καὶ τὰ ὅμοια ἔχον τῶν ληζόσων μακρῶν ἐποίησαν καὶ οἱ ἴωνες τῶν παραλήψεων μακρῶν τῆς γενικῆς, ἢ ἴση τῆς ληζόσας τῆς ἐθελείας, καὶ οὐκ ἐντεῦθεν τὸ κινῶσιν παραλήψεις. ὅσα δὲ τ' ἠδύος εἰς κ. οὐκ ἔστιν ἐντεῦθεν τὸ πωλεῖν τῶν γενικῶν τ' ἠδύος εἰς κ. οὐκ ἔστιν ἐντεῦθεν τὸ πωλεῖν ἢ παραλήψεις τῆς γενικῆς τῆς ληζόσας τῆς ἐθελείας. ἔπειτα ὁ ἠδύος βραχέων ἔχει τῶν ληζόσων καὶ ὄξιος, καὶ τὰ ὅμοια. τὰ γὰρ εἰς σ ληζόσων μετὰ διχρόν, ἀποβολῆ τ' σ, τὸ οὐδέποτε ποῖντα, συνηλατῶν ἔχει τὸ διχρόνον, ὁ μέγας τὸ μέγας, ὁ ἠδύος τὸ ἠδύος.

Τῆς θηλείας τὸ ἰζωροῦσιν, ἢ ὅσα τῶν κινῶσιν ὡς τὸ ποιοῦσιν. ἠροδότης. τῶν θηλείων ἰππων μίαν τῶν ὀδωρῶν εἰς τὰ μάλας ἔστρεψε. καὶ πάλιν, ἔστρεψε τῆς θηλείας.

Τὸ μὴ ἐφώνησιν ἰζωροῦσιν ἐφάσασιν. Ὀμηρος. ἔπερ δὲ ἴση ἀναβάσσει. καὶ, πατρῷος δὲ σφ' ἐτάροσ. καὶ ἠσιόδου, Χρηστῶν ἀπεόντων.

Ἄντι πορθεῖται τὸ ἰ τὸ ε ἐπιφωρμένον φωνῆσιν, ἢ ἐνός τῶν ἀμεταβόλων, ἰώνων εἰσιν. οἶον ἔως ἔως, κενὴ ἀντι τῷ κενῇ, καὶ ξένος ἀντι τῷ ξένος.

Τὸ μεταλλῶσιν τῶν οἰ διφθόγγων εἰς τῶν ες συλλαβῶν ἰώνων εἰσιν. Ὀμηρος.

Ἐρήρες ἐτάροι, ἀντι τῷ ἐρήροι. Ἐρυσάρατος ἰπποι, ἀντι τῷ ἐρυσάρατοι.

est. ut argenteus, aureus. Homerus, Hectorē amq; Ionicā in pectorib' scindere. In ες desinentes rectos plurales, si ab in εος rectis fiunt, per κινεῖν proferunt, reges, equites: quoniam & genitiuum sic proferunt. si uero ab in κινεῖν uel in υς, per ε, ut uerus, rectus singularium & rectus pluralium apud nos ueri per ε diphthongum. Ionice autem ueri. & rursus, multus multi, ut illud, Plures autem ipsum optauerunt gestare, & acuti clauis.

Dubitauerit aut quispiam, quomodo genitius ab in υς rectis, nō proferunt per κινεῖν, ut iucundi, acuti, sicut regis & domestici? est igitur dicendum, quod nunquam penultima genitiui maior uult esse ult. nominatiui in ijs q̄ in æ qualiter declinantur, ut aiæ, rectus ες habet natura longā, aiæcis aut genitiuus Ioniam habet penult. sed & lachetis natura longā penult. aut igitur æqualis debet esse penultima genitiui ultimæ recti, aut minor, ut in aiæcis & gratiosi, & leo leonis, nunquam aut maior. Quoniam igitur Peleus, & similia, habebant ultimā longā, fecerūt & Iones penultimam longam genitiui, ut sit æqualis ultimæ nominatiui, cum nō fieret ex hoc regulæ transgressio. In iucundus aut nō potuerūt uertere genitium iucundum, sic em inueniretur maior penultima genitiui ultimæ recti, quoniam iucundus breuiem habet ultimā, & acutus, & huiusmodi. In σ em desinentia cum ambigua, per abiectionem σ neu trū facientia, correptā habet ambigū. magnum, suauis suauē.

Ex femina extrahunt, & in omni casu hoc faciunt. Herodo. sceminarū equarum unā, quam Darius precipue amabat. & rursus, appropinquans sceminæ

Nō pronunciatū pronuciari solent. Hom. Coenaculum cum ascendisset. & Paternus est amicus. & Hesiodus,

Indigere absentis. Additiones in τῷ ε sequente uocali, uel una immutabiliū, Ionum sunt. ut quousq; quousq; uacua uacua, & hospes pro hospes.

Murare oī diphthongum in ες syllabam Ionum est. Homerus,

Concordes socij, pro concordēs.

Tractores curruum equi, pro tractores curruum.

Ἄντι ἰσθα

Immus

Αἰ ἐναλλαζοῦν τὸ ἑὸς α βραχυ, ἰώνων εἰσὶν. μεμασ
νύια, ἀντὶ τῷ μεμινύια. καὶ λελασμένος, ἀντὶ τῷ λε
λυσμένος. καὶ ἀλασος, ἀντὶ τῷ ἀλυσος. εἰ δέ τις λέ
γει, πῶς πῶν μὴ τὸ α ἑὸς η τρέψασιν, ὡς ἦρα ἦεν,
τιτὲρ τιτῶν, πῶν δὲ τὸ η ἑὸς αἴ ἴσω ὡς τὸ μὴ α ἑὸς
η τρέψουσιν, ὅτε ὅτι τὸ α μακρόν. τὸ δὲ η ἑὸς α,
οὐκ ἀπλοῦς, ἀλλ' ὅτε ὅτι τὸ α βραχυ. καὶ ἐναλλα
ζοῦν τῷ βραχίως α ἑὸς η, μεταρρανετέρων ἰώνων εἰ
σιν. ὡς τὰδε δι' ἐς τὰ ἀληθέων ἦεν σιν.

Αἰ ἀφαιρέσεις τῶν κατ' ἀρχὴν συμφώνων ἰώνων εἰ
σιν. οἷον λέβηρ εἶβην, γῶα ἀα, θενός ἐνός.

Καὶ τῶν ὄρων συλλαβῶν περιώνων τιθέσσι μεταξὺ τῶν
προθέσεων, ὅτι ὄρων, καὶ ἄπ' ὄρων ἔδοντο.

Τὰ προῦτα φωνήεντα σοικῆα τῶν λέξεων ἀφαιρέ
σιν οἱ ἴωνες, ἐκείνος κείνος, ἐορτὴ ὄρτη.

Τὰ συνθετὰ ῥήματα διαλύουσι, καὶ μεταξὺ τιθέσσι τὰ
δύοματ' α. οἷον,

λέων κατὰ ταύρον ἰδιδώς.
ἀντὶ τῷ κατεδιδώς.

Κατὰ δ' ἔνταυρον ἡετίωνα.
ἀντὶ τῷ κατίωνε.

Τὸ ἀναρέθην τὰς λέξεις, ἰώνων ὅτιν' ἴδιον, οἷον,
ὄρνητος ὡς. καὶ,
ὄ ἔπι ποσσὶ ἐμόρνια.

Καὶ τὰ ὑπερβατὰ ἰώνων εἰσὶν. οἷον,
λύτ' ἀρ' ἰπ' ἀτ' ἐ σὺλοσπας καὶ τ' ἀφ' ὄρων ἔβισαν.
ἦζον διέβισαν.

Αἰ διαίσεις τῶν εἰς ας ληρόνων ἐπιῤῥηματῶν τῶν
ἀπο τῆς γενιῆς τῶν πληθυντικῶν γινόμενων, ἢς
ἢ ἐνθάδε τῶν ἐνικῶν εἰς ης παρὰ τῶν, καὶ εἰς ες ἔχει
τῶν γενικῶν τῶν ἐνικῶν, ἰώνων ἴδια. οἷον, εὐσεβῆς
εὐσεβῶς, ἢ γενικῶν τῶν πληθυντικῶν εὐσεβῶν, καὶ
τροπῆ ἦ ἑὸς σ, εὐσεβῶς. ἀληθῆς ἀληθῶς, ἢ γενικῶν
τῶν πληθυντικῶν ἀληθῶν, καὶ τροπῆ τῶν εἰς σ ἀλη
θῶς, καὶ τ' ἄλλα ὁμοίως. ταῦτα οὖν καὶ τὰ τοιαῦτα
διαίρουσιν οἱ ἴωνες ὁμοίως τοῖς δύομασι, ἀληθῶς
λέγοντες καὶ ἀτρεπίως, καὶ εὐσεβῶς. ὅποι μόντοι τῶν
δίσλων ὁμοίως, καὶ θινάων θινάως, καὶ θασμασῶν θασ
μασῶς οὕτως. τούτων γὰρ ἂν γενικῶν οὐκ εἰς ες λέ
γασιν, ἵνα ὡς διαρρηθῆναι καὶ κατὰ τὰ δύοματ' α καὶ
τὰ ἐπιῤῥήματα.

Οἱ μὴν δωρεῖς, ὡς εἴρηται, ἐκταυμένως χροῦνται τῷ α,
τρέποντες τὸ η ἑὸς αὐτῷ. οἷον, ἦλιος ἄλιος, νῆσος
ἦσος, σελήνη σιλάνη. οἱ δὲ ἴωνες συσελλομένως
χροῦνται αὐτῷ. καὶ ἀπλοῦς εἰπέην, καὶ προθέσει, καὶ
ἀφαιρέσει, καὶ ἐπεκτάσει κίχρηται, καὶ συγκροτῆ.
ἔστι δὲ ἢ μὴν προθέσει τῆ ἀφαιρέσει ἐναντία, ἢ δὲ
ἐπέκτασει τῆ συγκροτῆ.

Καὶ προθέσει μὲν εἰσιν, ὅταν εἰν τῷ πρώτῃ συλλαβῇ
τῷ δύοματ' α παραληφθῆτι σοικῆον. οἷον ἐνεα
ἐνεα. καὶ,
ἴλιον εἶσω, ἀντὶ τῷ ἴσω.

μόνος

Immutationes in a breue, Ionum sunt, mu
giens pro mugiens, & oblitus pro oblitus,
& inobluiuicibilis p inobluiuicibilis. Si quis
autē dicit, quomō aliās in u uertūt, ut Iuno
Iuno, Titan Titan, aliās in a f scito qd a in
u uertunt cum est a longum, a autem in n
non generaliter, sed cū est a breue. Immu
tationes autē breuis a in n, posteriorū Ionū
sunt. ut hæc igitur ad ueritatem tendunt.

Exēptiōes earū, q̄ in p̄ncipio sunt cōsonātiū,
Ionū sunt. libare, re, terra, ra, grauis, grauis.

Semper ὄρ syllabā abundantē ponūt inter
præposiuones, extraxerunt, deuorant.

Primas uocales literas ex dictionibus extras
hunt Iones. ille ille, festus dies festus dies.

Composita uerba dissolunt, & interponunt
nomina. ut,

Leo, qui de taurum uorauit.
pro qui deuorauit.

Inter autem fecit Eetionem,
pro interfecit.

Præuertere dictiones Ionum est propriū. ut
Aues ceu. &

Quo in multum laborauit.

Hyperbata Ionum sunt. ut,
Sed postquam transp̄ palos & fossam ierūt.

hoc est transierunt

Diuisiones in aς desinentium aduerbiorum
quæ a genitiuo plurali fiunt, cuius rectus
singularis in ης terminatur, & in ους habet
genitiuū singularē. Ionū propriē. ut pius
pij, genitiuus pluralis p̄iorum, & mutatio
ne u in o, pie, uerus ueri, genitiuus plura
lis uerorum, & mutatione u in σ, uere. &
id genus alia. hæc igitur & eiusmodi diuis
dunt Iones, ut nomina, uere dicentes &
ueraciter, & pie. In sanctis tamen sancte,
& iustorum iuste, & mirorum mire non
etiam, horum enim genitiui non in ους
desinunt, ut sint diuisi & in nominibus &
in aduerbijs.

Dores, ut dictum est, producto utuntur α,
uertentes η in ipsam, ut sol sol, insula ins
fula, luna luna. Iones autē correpto utunt̄
eo. & ut uniuersaliter dicā, & additione &
ablatiōe, & interductiōe utunt̄, & cōscifiōe.
Est autem additio ablationi contraria, ins
terductio uero concisioni.

Et additio quidem est, cum in prima syllaba
nominis assumitur aliqua litera, ut causia
causā. &

Ilium intra, pro intra.

solus

μόνος μόνος, ὅλος οἴλος. ταύτ' ἔξ' ἄνω προθέ
σεις οὐ λέγω, ἀλλὰ παρενθέσεις, ὡς καὶ ἐκείνα,
ἐναπὸ ἐναπὸς, πνεύοντ' πνεύοντ'. ὡς ὄμιρος.
οἱ δ' ἴσαρ σοικῆ μένεα πνεύοντ' ἀρχαί. καὶ,
ἦμῖν δ' ἐνατόρ ὄσι περιτροπέων ἐνατόρ.

Προθέσεις δὲ λέγεται, ὅταν ἐν ἀρχῇ τῷ λόγῳ ἔτερον
παραληφθῆ σοικῆον. οἷον, σαφῆς ἀσοφῆς, πᾶς
ἄπας. ἐστὶ δὲ τοῦτο καὶ ἀτήμιον. καὶντε γούμ πορὸς
θεσίσι, καὶντε παρενθεσίσι, τῶν ἰώνων ὅτιν', ἀλλὰ
καὶ ἔναντία τούτοις.

ἔστι δὲ ἐναντία μὴν, ὡς εἴρηται, ἢ προθέσει τῆ ἀφαι
ρέσει, ἢ δὲ παρενθεσίσι τῆ ἐλλείψει.

ἔστι δὲ ἀφαιρέσεις ἢ κατ' ἀρχῆς ἀρσις, ἐκείνος κείνος,
ἐκείσε κείσε, ἐορτὴ ὄρτη.

Ἐλλαψίσι δὲ ἀποβολῆ φωνήεντων κατὰ τὸ μέσον οὐ
ποιούτων συλλαβῶν. οἷον ἀμύξαι ἀμύξαι. ἐστὶ δὲ
τῷτο καὶ ἀτήμιον. ταύτ' α μὴ ἴδια ἰώνων εἰσὶν, ἢτε
προθέσει λέγω, καὶ ἢ ἐλλαψίσι, καὶ ἢ παρενθεσίσι, καὶ
ἀφαιρέσει, καὶ ἐπὶ συγκροτῆ, ἢ τις ὅτιν' ἐναντία τῆ
ἐπεκτάσει.

ἔστι δὲ συγκροτῆ μὴ ἔνθεα μίξαι συλλαβῆς κατὰ τὸ
μέσον τῆς λέξεως. οἷον, οἰμίμα, οἶμα. κημόμο
ρος, κημόμος. ἐξάρετω, ἔξαρω.

Παρίχθισι δὲ πλεονασμῶς μίξαι συλλαβῆς κατὰ τὸ
μέσον. οἷον, ἀδελφός ἀδελφός, ἔνυμος, ἐτύμη
μος. ἐστὶν ὅτε γίνεται συγκροτῆ καὶ δύο συλλα
βῶν, οἷον δευκελιωνίδης, δευκελιωνίδης. τῶν δὲ τῆ
συγκροτῆ χροῦνται καὶ οἱ ἀποθέσι. χροῦνται δὲ καὶ
τῶς διαίσεις.

ἢ δὲ κατὰ θυμῶν ἀδελφῶν ὡς ἐπονέτω.
ἢ διαίσεις δὲ τῆ συναλοιφῆ ἐναντία.

ἔστι δὲ συναλοιφῆ δύο φωνήεντων διρρημένων εἰς
μίαν συλλαβῆν ἴωνος. οἷον τὸ ἄνομα τοῦ ἄνομα.
καὶ ἐστὶν ἴδιον τοῦτο τῶν ἀτήμιων. ἢ δὲ ἀναδίπλω
σις, ὡς ἔφαμεν, ἴδια τῶν ἰώνων. οἷον λάχρωσι λε
λάχρωσιν. ἀλλὰ καὶ ἢ ἄρσις αὐτῶν, βεβλημέ
νος βλημένος. ἐστὶ δὲ ἢ ἀναδίπλωσις ἐναντία τῆ
ἄρσι. πάλιν ἢ συσολῆ τῶν ἰώνων ὅτιν'. οἷον,
ῥόχθαι δὲ μέγα κῆμα ποτὶ ξεροῦ ἢ πέριον.

ἢ δὲ ἔντασις. οἷον, τιθίμενα, τιθίμενα, ἀτή
κῶν.

Πάλιν δὲ λεγόμενος προσχηματισμός, πλεονασμός
συλλαβῆς κατὰ τὸ τέλος. οἷον, θεοῖς θεοῖσι, σο
σοφῶς σοφῶσι, μούσως μούσασιν. οὕτως δὲ ἐνα
τίος ὅτι τῆ ἀποκοπῆ. ἐστὶ δὲ αὐτῆ τῶν δωρεῶν, οἷ
ον ἰδρωτ' ἰδρωτ'. ὄμιρος.

ἢ δὲ ἀπενύχουτο.

κνεκῶνα κνεκῶ. Πάλιν ἢ ἀπενύχουσι ἢ τις ἦν
ἐναντία τῆ κνεκῶ, τῶν ἰώνων ἐστὶν. οἷον, λεγὸς
μεθα λεγόμεθα. ἢ δὲ ἐκθεσίσι μόνον τῶν δωρεῶν
ἐστὶν. οἷον, σὺνῆρον σὺνῆρον, πάλιν τὸ διπλα
σάειν τῶν ἰώνων ἐστὶν. ἢ τοῖ δὲ διπλασιασμός, ὡς
ὅτιν'

solus solus, totus totus, hæc autē ego ad
ditamēta nō dico, sed interpositiones, ut &
illa, nonus nonus, spirātes, rātes, ut Hom.
Illibant taciti robora spirātes Achiui. &
Nobis nonus est uoluenus annus,

Additio autē dicitur, cum in principio ora
tionis alia assumit litera, ut uua passā, uua
passā, omnis uniuersus. est hoc & Atticū.
Siue igitur additio, siue sit interpositio, Ios
num est, sed & contraria his.

Est autem contraria, ut dictum est, additio
ablationi. interpositio defectui.

Est uero ablatio in principio sublatio. ille il
le, illic illic, dies festus, dies festus.

Defectus abiectio uocalis de medio non fa
cientis syllabam, ut cruentare seu laniare.
est autem hoc & Atticū. Hęc propria Ionū
sunt, additio in quā, & defectus, & interpo
sitiō, & ablatio, & itē concisio, quæ est con
traria interductiōni.

Est autē cōscisio, defectus unius syllabæ in me
dio dictionis, ut impetus impetus, infortus
natus infortunatus, præcipuus præcipuus.

Interductio, abundātia unius syllabæ in me
dio, ut frater frater, uerus uerus. fit aliquan
do concisio etiam duarum syllabarum, ut
Deucalionides, Deucalides. hæc concisio
ne utuntur & Aeoles, utuntur & diuisio
nibus. (rabat.

Nouerat enim in animo fratē, quia labos
Diuisio autem contractioni contraria.

Est autē contractio duarum uocaliū diuisa
rum in unā syllabā unio, ut nomen nomē,
& est propriū hoc Atticorū. Reduplicatio,
ut diximus, propria Ionū, ut fortiantur for
tiantur. Sed & sublatio ipforum, percussus
percussus. Est autē reduplicatio cōtraria sus
bationi. Rursus correptio Ionum est, ut,
Obstrebat autē magnus fluctus ad siccā
productio aut, ut ponere pos; cōtinentē.
nere, Atticorum.

Rursus quæ dicit adfiguratio, abundantia
syllabæ in fine, ut deis deis, sapientibus sa
pientibus, musis musis, hæc contraria est
abscisioni. est autē hæc Dorienstum, ut sus
dorem sudorem. Homerus:

Sudorem abstergebant.

miscellam potionis. Rursus intercidentia,
quæ erat contraria elisioni, Ionū est, ut di
cimur, dicimur. Elisio autem Dorienstum
tantum est, ut sceptrum sceptrum. Rursus
duplicare Ionum est, siue duplicatio, quæ
h h . est

δδιν εναντιος η̄ παρεληψα. ε̄σι δε̄ διπλασιασ-
σμος, ο̄ταν εν̄ τινῑ π̄ρ συμφ̄ωνω το̄ αυτο̄ σῡμ-
φ̄ωνον̄ προς̄ τεῑθ̄. ο̄ιορ, ο̄τι ο̄η̄ι.
ο̄η̄ιμ̄ ε̄πω.
ο̄σορ ο̄σορ. ο̄μρορ.

το̄σορ̄ ε̄χ̄ωσατο̄ φ̄οιθος̄ απο̄λλωμ̄.
παρεληψις̄ δε̄ ε̄διν̄, ο̄ζ̄ιν̄ εν̄ τῑ π̄ρ διπλασιασμο̄ς
νωμ̄ συμφ̄ωνω̄ν παραληπτικᾱ. ο̄ιορ, κ̄λλιορ κ̄ε̄
λιορ, κᾱ ε̄σῑ π̄ρ δ̄ωρειωμ̄. ε̄σῑ δε̄ π̄ρ̄ ιδ̄ωνω̄ρ̄ ιδ̄ιορ
η̄ το̄ απο̄δ̄αλληρ̄ η̄ς ε̄ διφθ̄ογγ̄ς το̄ ι. ο̄ιορ, με̄
ζωμ̄ με̄ζωμ̄, κ̄ρεωσορ κ̄ρεωσορ, ε̄σῑ δε̄ το̄υτο̄ ε̄λλα-
ψις, η̄ τις̄ ε̄διν̄, ω̄ς̄ παρε̄ριπτα, αποβολη̄ φωνη̄εν-
τος̄ κ̄ε̄ζ̄ το̄ μ̄σορ, ο̄ιορ̄ ε̄διν̄ η̄ το̄ ᾱμ̄ξ̄ιᾱ ᾱμ̄ξ̄ιᾱ.
ο̄υτοῑ κᾱ το̄ ε̄παρ̄ ε̄παρ̄ λ̄ζουσιμ̄. η̄ροδ̄οτω̄.
ε̄παρ̄ ε̄υβ̄ῑ ε̄ς̄ τ̄ω̄ γ̄η̄ εν̄ το̄ ῡδατος̄ δ̄ κ̄ρουδο̄ε̄
λορ, ο̄μοιος̄ κᾱ το̄ εν̄ τᾱῡθα, ε̄υθᾱῡτᾱ φ̄ασιν̄ εν̄ η̄
λαγμ̄ιως̄. η̄ροδ̄οτω̄. εν̄ τᾱῡθᾱ ο̄ τροχιλος̄ ε̄σδ̄ῡε̄
νωμ̄, ω̄ς̄ ε̄πο̄ το̄ εν̄θα.

ζωη̄ρ λ̄ζουσι κᾱ τ̄ω̄ ζ̄ωσαρ̄ γυν̄αιως̄, ω̄ς̄ απο̄ το̄ῡ
ζ̄ωος̄.

το̄ λ̄ιαρ̄ κ̄ε̄ρτᾱ λ̄ζουσι.

το̄ μ̄ιζθος̄ μ̄ιζθος̄ λ̄ζουσιμ̄. η̄ροδ̄οτω̄ εν̄ τ̄η̄ δευ-
τερᾱ π̄ρ̄ ισοριω̄ν, παροσπορ̄ δε̄ ε̄ς̄ ζ̄ε̄ μᾱλιστᾱ ε̄
π̄ιγυπορ̄ μ̄ιζθος̄ ο̄ιορ κ̄ε̄ζ̄.

το̄ ε̄ κᾱ ο̄ ε̄ς̄ τ̄ω̄ εν̄ διφθ̄ογγω̄ κ̄ρυᾱταῑ παρ̄ αῡε̄,
το̄ς̄. η̄ροδ̄οτω̄. ε̄ς̄ το̄υτο̄ν̄ δ̄ρωμ̄ π̄ιντες̄ η̄ τε̄ρε-
πυ, ε̄σαῑ η̄ αποθ̄ανω̄ν̄ τοιο̄υτω̄. κᾱ π̄εν̄υνας̄
τους̄ πᾱειονας̄, με̄ζ̄ε̄ τ̄ω̄ ε̄λ̄εν̄ος̄ ε̄ρπαση̄ρ̄ ε̄λλη-
νωμ̄ στρατῑω̄ν̄ πολλη̄μ̄ βοιθε̄υσαρ̄ μ̄ενελᾱω̄.

το̄ σ̄φ̄ισῑ σ̄φ̄ιν̄ λ̄ζουσι.

το̄ρ̄ μ̄ῑ απογορευτιω̄ν̄ συνδεσμορ̄ αν̄τῑ το̄ μ̄η̄μ̄ πα-
ραπληρωματιω̄ν̄ λαμβανουσιμ̄, ω̄ς̄ παρ̄ η̄ροδ̄οτω̄.
μ̄η̄ ε̄χ̄ειμ̄ ε̄λ̄ειμ̄.

το̄ ε̄ωρ̄ ο̄ῡ, ε̄ς̄ δ̄ λ̄ζουσιμ̄. η̄ροδ̄οτω̄. ε̄ς̄ δ̄ ε̄ξ̄ ε̄λλορ̄ το̄
πᾱλιμ̄. αῡτις̄ ε̄εῑ λ̄ζουσι, η̄ ο̄ῡ αῡθις̄.

το̄ῡ επιτῑθ̄ιαος̄ το̄ ῑ υπερω̄ξ̄ουσιμ̄, η̄ επιτῑθ̄ιαος̄ λ̄ε̄
ζουσιμ̄. η̄ροδ̄οτω̄. ε̄νᾱ συνθ̄ανοῡεν̄ το̄ εν̄θε̄ρ̄ιᾱ ε̄ς̄
πιτῑθε̄οτης̄.

η̄ κ̄ε̄ρ̄ας̄ το̄ ῑ κᾱ ε̄ ε̄ς̄ ῑ μακρο̄μ̄ π̄ρ̄ ῑωνωμ̄ ε̄σιμ̄.
ε̄ρε̄υς̄ ε̄ρε̄υς̄, ε̄ραξ̄ ε̄ραξ̄.

κᾱ τροπ̄η̄ το̄ ᾱ ε̄ς̄ η̄, ε̄ραξ̄ κᾱ τ̄ω̄ αῡτω̄ διᾱλεωτορ̄.
η̄σῑδωρ̄.

ε̄δ̄ ε̄ραξ̄ παροσ̄ειπερ̄ αν̄δωνᾱ ποιη̄λο̄δερομ̄. κᾱ
ε̄φ̄ιες̄ ε̄φ̄ιες̄ ιωνιω̄ν̄.

το̄ τε̄μνωμ̄ τᾱμνωμ̄ λ̄ζουσιμ̄. η̄ροδ̄οτω̄ εν̄ δεῡτερᾱ
τᾱς̄ ε̄ε̄ιας̄ τᾱς̄ εν̄ αν̄η̄η̄ω̄ συλλ̄ε̄ξ̄αν̄τω̄ς̄ πᾱν̄τω̄ς̄ με̄-
σης̄ διᾱταμνωμ̄. η̄ ῑπποκ̄ρατης̄, φ̄λε̄ιᾱ τᾱμνωμ̄.
το̄ῡ εν̄ε̄νω̄ ᾱφαρο̄ῡνταῑ το̄ γ, η̄ αν̄τ̄ αῡτω̄ επ̄εν̄τι-
θε̄ρω̄ροῑ το̄ ῑ, εν̄ε̄νω̄ λ̄ζουσιμ̄. η̄ροδ̄οτω̄ μυριᾱχ̄ω̄
τᾱῡτω̄ χ̄ε̄νταῑ.

το̄ εν̄π̄λε̄υσας̄ εν̄π̄λωσας̄ λ̄ζουσιμ̄. η̄ροδ̄οτω̄. κᾱ
τᾱ λ̄η̄ιορ̄ εν̄π̄λωσαν̄τες̄.

το̄

est contraria pratermissio. est autem du-
plicatio, quā in aliqua consonantium eas-
dem consonās addat, ut quoniam quoniam.
Quoniam dicam.
quantum quantum. Homerus.
Tantum iratus est Phoebus Apollo.

Pratermissio est, quum aliqua ex geminatis
consonantibus deficiat, ut melius melius,
& est Dorienſiū. Est autem Ionū propriū,
& abijcere ex a diphth., ut maior maior,
melius melius. est autē hoc defectus, qui
est, ut prædictū est abiectione uocalis de me-
dio, quale est, creuantre, dilaniare. hi post-
quam & postiquā dicunt. Herodotus. Cum
descendit in terrā ex aqua crocodilus. eos-
dem modo hic, hic aiunt permutatim. He-
rodotus: Hic trochilus ingrediēs, quasi ab
eo quo dindē.

Viuam dicunt & uiuentem mulierem, tanq̄
a uiuis.

Valde ualde dicunt.

Magnitudo magnitudo dicunt. Herodot. in
secund. hist. facies autē maximē naso ad-
unco, magnitudo quāta crex, auis marina.
B & o in w diphth. miscetur apud eos. He-
rodotus: Adhunc aspiciens bibēq̄ & letas-
re, eris enim quum obieris, talis. & plures
plures, post Helenæ raptū Græcorū exers-
cium multum auxiliantem Menelao.

Sibi sibi dicunt.

Ne negatiuam coniunctionē, pro μ̄η̄μ̄ com-
pletiuā accipiunt, ut apud Herodotū, Ha-
bere Helenam.

Quousq̄ quousq̄ dicunt. Herodot. quousq̄
abstulerūt rursus. Iterū semper dicūt, & nō
Idoneus i eximunt, & idoneus di- (iterū.
cunt. Herodot. Utrogaret iuuenilis aptis-
tudo.

Contractio i & e in i longum, Ionum est. fa-
cerdos sacerdos, accipiter accipiter.

Et mutatione a in n, accipiter per eandem
linguam. Hesiodus.

Sic accipiter allocutus est Iusciniā colliuas
& angues angues Ionicum. (riam.

Incidere incidere dicunt. Herodot. in Incun-
da, sacerdotes in Aegypto collectos om-
neis medios dissecare. Hippocrat. uenam

Ex fero auferunt γ, & pro eo in- (incidere.
terponētes i, fero dicūt. Herodotus decies
millies hoc utitur.

Nauigans nauigans dicunt. Herodotus. fe-
cundum segetem nauigantes.

Ipfos

Τὸ σφῆς σφῆς ἢ σφῆρ̄ διακρίσει, ἢ οὕτω προφῆ-
ροισι, σφῆς ἢ σφῆς καὶ σφῆρ̄. Ὀμηρος.
Ἀλλὰ σφῆς κ̄ρατερός̄ διομηδης̄ ἐξ̄εν̄ ἀρ̄η̄ς̄.

το̄ρ̄ νοῦρ̄ κᾱ το̄ρ̄ ε̄οῦρ̄ ἢ το̄ρ̄ κ̄ροῦρ̄ διακρίσει, νο̄σορ̄
ἢ ε̄δορ̄ κᾱ κ̄ρο̄ᾱ λ̄ζουσιμ̄. Ὀμηρος.
τὰ μ̄εσῑ χ̄ροᾱ χαλιω̄ν̄. η̄ροδ̄οτω̄.
οἱ οὐ̄ν̄ οὐ̄ν̄ νο̄σορ̄ τ̄ρε̄π̄εσῑ π̄ω.

τῆ̄ ε̄πωρ̄ οὐ̄ κ̄ρο̄ν̄ταῑ μετοχη̄, ἀλλὰ τῆ̄ ε̄ίπαρ̄.
ε̄ίρω̄τᾱ δ̄ιᾱ διφθ̄ογγω̄ν̄ γ̄ρᾱ φ̄ουσι. κᾱ ο̄ιμαῑ διᾱ το̄ῡ
το̄, ἐπεῑ συναρ̄χομ̄ένους̄ ποιῶσῑ το̄ς̄ παρ̄ω̄χ̄η̄ μ̄ε-
νους̄ το̄ς̄ ἰδιο̄ς̄ εν̄ε̄σω̄σιμ̄.

ε̄σῑ η̄ρ̄ παρ̄ αῡτω̄ς̄ ο̄ παρ̄ᾱγᾱνιδορ̄, ε̄ρω̄τᾱ ε̄ίπᾱ ε̄πεν̄
θ̄ισᾱ το̄ῡ ῑ γ̄ινεταῑ ε̄ρω̄τᾱ. οὕτω̄ κᾱ το̄ ῑπ̄αν̄ε̄
ε̄ρετο̄ παρ̄ αῡτω̄ς̄ διᾱ τῆ̄ς̄ ε̄ διφθ̄ογγω̄ν̄ γ̄ρᾱ φ̄ο̄μ̄ε̄
νωμ̄. ἢ απο̄ το̄ θ̄ίματω̄ παρ̄οσ̄λαμ̄β̄αν̄ε̄ τ̄ω̄ ε̄ δι-
φθ̄ογγω̄ν̄.

ε̄σῑ η̄ρ̄ το̄ ε̄ρω̄τᾱ ἢ ε̄ρω̄, κᾱ γ̄ινεταῑ παρ̄εν̄θ̄ισᾱ το̄ ῑ
ε̄ρω̄, ε̄ρωμαι, ε̄ρομ̄ηρ̄, ε̄ρομ̄, ε̄ρετο̄.
ε̄τῑ οἱ̄ ἰωνες̄ ε̄ξ̄ τ̄ριτᾱ παροσ̄ωπᾱ π̄ρ̄ π̄ολιθ̄υπ̄τιω̄ν̄
π̄ρ̄ παθ̄η̄τιω̄ν̄ παρ̄αιμε̄ν̄ων̄ οὕτω̄ ποιῶσιμ̄ ε̄ρ̄
το̄ς̄ τ̄ριτο̄ς̄ παρ̄οσ̄ωποις̄ π̄ρ̄ εν̄ιω̄ν̄, το̄ς̄ ε̄χ̄εις̄
παρ̄ το̄ τ̄ ψ̄ιδο̄ν̄. τ̄ρε̄π̄ουσῑ το̄ ψ̄ιδο̄ν̄ ε̄ς̄ το̄ αν̄τισο̄
χ̄οῡρ̄ δ̄ασ̄, ἢ ποιῶσῑ παρ̄οθ̄η̄νωμ̄ το̄ ᾱ, ν̄εν̄η̄ταῑ
ν̄εν̄η̄ταῑ, λ̄ε̄λειταῑ λ̄ε̄λ̄η̄χ̄αταῑ. ε̄ μ̄εν̄τοῑ ε̄ιν̄ το̄
νοιο̄ν̄ διᾱ το̄ s̄ βαρ̄η̄το̄υτο̄, τότε̄ κᾱ το̄ ἰωνιω̄ν̄
ε̄χ̄ει παρ̄ το̄ ᾱταῑ το̄ κ̄ρᾱκ̄η̄κ̄η̄ρ̄ισιν̄ το̄ μ̄ε̄σω̄ πα-
ρᾱειμ̄ένους̄. π̄ε̄φ̄ε̄ρασαῑ π̄ε̄φ̄ε̄ρᾱδ̄αταῑ, ο̄τῑ π̄ε̄φ̄ε̄ρᾱ
δ̄α. ε̄ μ̄εν̄τοῑ απο̄ παρ̄ισ̄παμ̄ένων̄ φ̄όσαῑ μακ̄ρο̄
παρ̄αλη̄χομ̄ένων̄ τᾱν̄τω̄ν̄ σῡε̄λλουσι, παρ̄ το̄ ᾱταῑ
ε̄ς̄ τ̄ω̄ ο̄φ̄αλομ̄ένων̄ σῡσολ̄η̄ρ̄. π̄ε̄ποιο̄ταῑ, π̄ε̄ποιο̄
ε̄ταῑ.

ε̄τῑ σοῑχοῦσιμ̄ ἰωνες̄ οὐ̄ν̄ π̄ρ̄ ε̄ς̄ δοῡ λ̄ζον̄των̄ παρ̄
τρων̄υμ̄ω̄ν̄ τ̄αις̄ επ̄εν̄τᾱσαῑ, π̄η̄λᾱᾱδ̄οῡ λ̄ζουσι
τες̄, κᾱ λᾱε̄ρ̄τιᾱδ̄οῡ. ο̄φ̄ε̄ρᾱ ε̄η̄ ε̄ιναῑ ἢ γ̄εν̄η̄ναῑ λᾱς̄
ε̄ρ̄τῑδ̄οῡ.

ε̄πεῑ ε̄ς̄ ε̄ς̄ δις̄ παρ̄τρων̄υμ̄ιᾱ μ̄ε̄ συλλ̄αβ̄η̄ περιτε-
τεῦσιν̄ τῆ̄ς̄ γ̄εν̄η̄ς̄ το̄ παρ̄οτο̄υπ̄ης̄. ο̄ιορ, π̄η̄λ̄ε̄ως̄
π̄η̄λ̄ε̄ιδ̄οῡ, π̄ε̄ρᾱμ̄ παρ̄αμ̄ιδ̄ε̄ς̄, οὕτω̄ κᾱ λᾱε̄ρ̄της̄ λᾱ
ε̄ρ̄τῑδ̄οῡ ο̄φ̄ε̄ρᾱ ε̄ιναῑ το̄ παρ̄τρων̄υμ̄ιο̄ν̄, ἀλλ̄ οἱ̄
ἰωνες̄ πο̄ το̄ ᾱταῑ επ̄εν̄η̄σαν̄, κᾱ οὕτω̄ παρ̄οφ̄ε̄ρουσιμ̄,
λᾱε̄ρ̄τιᾱδ̄ους̄ λ̄ζουσιμ̄, π̄η̄λᾱᾱδ̄οῡ, ε̄ίπᾱ κᾱτ̄ επ̄ε̄
υπ̄ασιν̄ ἀπ̄η̄νη̄ρ̄ π̄η̄λη̄ᾱδ̄οῡ.

χ̄ε̄ρω̄νταῑ δε̄ ἢ τ̄ω̄ς̄ μεταθ̄ε̄σειμ̄.
ε̄σῑ δε̄ μεταθ̄ε̄σει, ο̄ταν̄ ἢ το̄ παρ̄ω̄ν̄ σοῑχοῦρ̄ τῆ̄ς̄ ε̄ς̄
διᾱς̄ γ̄εν̄ταῑ συλλ̄αβ̄ης̄ δεῡτερομ̄, ο̄ιορ̄ ἀτραπ̄η̄τος̄
ἀτραπ̄η̄τος̄. ε̄ν̄ η̄ρ̄ τ̄ε̄ρε̄π̄ε̄σαῑ γ̄ε̄ρονε̄, ἢ το̄ ᾱ σε̄ρη̄
τιω̄ μορ̄ίε̄. ἢ ε̄σιμ̄ ἢ ε̄ν̄θε̄ιᾱ ἢ ἀτραπ̄η̄τος̄, ἢ η̄μ̄ ἢ
ε̄δ̄ος̄. ε̄ίπᾱ λ̄ζουσῑ μεταθ̄ε̄σεῑ το̄ σοῑχ̄ε̄ις̄, ἢ λ̄ε̄γεταῑ
ἀτραπ̄η̄τος̄. ἢ το̄ δεῡτερομ̄, παρ̄ω̄τερομ̄, ο̄ιορ̄ κ̄ρα-
διᾱ κ̄ρᾱδ̄ιᾱ, κ̄ρᾱτερός̄ κ̄ρᾱτερός̄, τε̄ταρτομ̄ τε̄ταρ-
τε̄ταρτομ̄ ἢ μακ̄ρο̄ ε̄ν̄ ἢ το̄ τε̄τε̄λε̄ς̄ (τομ̄. Ὀμηρος.
σο̄ ἀπᾱν̄ε̄.

ιστορ

Ipfos ipfos & ipforum diuidunt, & sic profe-
runt, ipsi & ipfos & ipforum. Homerus:
Sed ipfos fortis Diomedes spoliavit.

Mentem & fluxū & cutem diuidunt, mentē
& fluxum & cutē dicentes. Homerus:
Corpus incidens ferrum. Herodotus:
Qui non in mentem uertunt.

Adhuc fatus nō utunī participio, sed fatus.
Interrogabat per diph. scribunt, & puto pro-
pter hoc, quoniam eodem modo incipere
faciunt præterita, ut propria præsentia.

Est enim apud ipfos præteritū imperfectum
interrogabat, deinde interpositiōe i, fit in-
terrogabat. sic & interrogauit apud eos
per a diphth. scriptum, uel à positione as-
sumit a diphthongum.

Est em̄ interrogo, & dico, & fit appositioe i,
rogo rogo, interroga, interrogaſ, in:

Etiā Iones tertias personas (terrogabat.
pluralis passiuorum præteritorum perfe-
ctorum sic faciunt, in tertijs personis singu-
laribus habentibus r tenue, uertunt tenuē
in suam aspiratam, & faciunt additamentū
α, lotum est. Iota sunt. dictū est, dicta
sunt. si tamen fuerit cōmune per s grauito-
num, tunc & Ionicū habet ante αται forma-
tiuam medijs præteriti perfecti, dictū est, di-
cta sunt, quoniam dixi. Si tamen à circumflex-
xis natura longam penultimā habētibus,
hanc corripiunt ante αται in debitam cons-
reptionem. factum est, facta sunt.

Item constituunt Iones in δον desinentib. pa-
tronymicis intensiones, peliadae dicentes,
& laërtiadae. debebat enim esse genitiuus
laërtidae.

Quoniam in δις patronymica una syllaba sus-
perant genitiuum primitiui, ut Pelei, Pe-
leidae, Priami Priamidæ. sic & Laërtiae La-
ertidae debebat esse patronymicum, sed Io-
nes faciunt intensiōē, & sic proferunt, La-
ertidae dicētes, Peliades. deinde per pro-
ductionem Atticam Peleidaeſ.

Vtuntur autem & transpositionibus.

Est autem transpositio, quum uel prima lite-
ra propriæ sit facta secunda, ut uia uia.
ex uerti em̄ facta est, est & α priuatiua pars
ticia, & est rectus uia, scilicet uia. inde fa-
cta est transmutatio literæ, & dicitur uia.
aut secunda prima, ut cor cor, fortis fortis,
quartum quartum. Homerus.

Quartus dies fuit, & in eo perfecta sunt or-
mnia.

hh ij Sciendū

ἴσιον δὲ ὡς διαφέρει μεταβάσει ὑπερβείσεως. ἢ μὴ
ᾗ μεταβάσει ἐν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ γίνεται. ἢ δὲ ὑπερβείσεως ἐν ὑπέρεσσ. ὡς τὸ δὴνείος, ἢ μὴ ᾗ ὑπερβείσεως νοθείος, καὶ κατ' ὑπερβείσεως, δὴνείος. καὶ πάλιν γόβου γόβου, καὶ δόρυ δόρυ, καὶ κατ' ὑπερβείσεως, γούνορος καὶ δούρορος. χρῶνται δὲ καὶ τούτω τῷ πάθει οἱ Ἴωνες.

Εἰδέναι δὲ χρὴ ὡς ἢ μὴ ἀρχαία ἰδὲς μετέπεισε πῶς τῶν ἡστομοιοῦντων περιτροπήν, καὶ διέμενευ ἴως ἐμένου πῶ καίρου ἐφ' ᾧ ἐποίησαν οἱ Ἴωνες τὰς ἀποιτίας, καὶ διεσπάρησαν εἰς τὸ πῶς πλείονας. λέγεται δὲ παρ' αὐτοῖς τὸ μὴ ὑγιάναρ οὐδέ λῆρ, ἕθερ καὶ ἄνυ ἢ τῶν τραυματιῶν ἐλάσ λῆρο μῆρ. ὁ δὲ λόγος μύθος. καὶ τὸ μαντεύεσθαι ἀνελάθῃ. καὶ τοὺς τόπους ἐν οἷς ἀνερέφοντο ἴβη. καὶ τὸ ἐπιμελῶς ἀνακῶς. ἀντὶ τῶ ξενίην ἰδωρήσατο, ξενίην συνειθήσατο. καὶ τὸ ἀπατηλῶς ἢ ἐπιμελῶς ἐπισρεφίως. καὶ τὸ ἠκούσης ἠκούσης. καὶ τὸ θυμωθῆναι καὶ ἄραχθῆναι, σπερχθῆναι. καὶ ὁ ἴποιμος ἐφέσιος. καὶ ὁ δυσφορῶν ἡμεντέων. καὶ ἀντὶ τῶ ἴστειο δὲ μετέξτεροι λέγουσιν, καὶ ἀντὶ τῶ ἴσους χάζων, ἐλιυῦν.

Λέγουσι δὲ καὶ τοὺς ἡστέ δῆμους καὶ ἀριθμῶν τῶν τριάκοντα ἀνδρῶν, δάπνα.

Καὶ τὸν διανομήν τε ἰννοσήσατο, καὶ τὸ ἀνέπεισεν ἢ ἰδιδαξεν, ἀνέγνωσε. καὶ ἄρα βαφάσ, φάε μαμα. καὶ τὰ ἀναλόμασ, τέλη. καὶ λαύρας λέγουσι ἄρα ἑύμασ ἄρα ἀμφόδους. Σαζάρεσ δὲ τοὺς πελῆμασ ἢ ἄρα ἐκ χερῶν ὄπλα. Χρῆμασ ἄρα φάετρασ.

Φάλαρα δὲ πῶς ἄρα γνάθους σιεπάσμασ.

Ἰννας δὲ ἄρα τῶν δῶνθους γινόμενα ζούφια.

Σχοινοτενῆσ τὸ μακρόν καὶ ὀρθόν. Συμψίσασ δὲ λαμβάνουσι ἀντὶ τῶ συντρέψασ. Λίμασαι δὲ τὸ ἐκ χαλίω φηνοδομμένον, καὶ ἀνευ πηλοῦ τοιχῶν.

Φάρεσ τὸ κλάσμα. τὸ τρύφος τὸ ἀρωγήριον. καὶ τασρούσ δὲ καλάμων πῶ πρασῶν οὐ ἐξίμεραν πῶ πλίνον.

Ἐμβόλον δὲ τὸ χάλωμα καὶ προτιθέμενον ἡστέ πρῶτα τῶν ναυσίν. Ἐναζήμα δὲ τὸ χῶμα ἐπιπέτασμα, ἢ ἕθερ τοῖς κατοικομένοις. Πρόχημα δὲ τὸ ἀποσπείσαι. Ἐπιπλατῶ μὴ βαθέα μῆσισμ, ἀλλ' ἐξέπιπολῆσ. Λεύνημ δὲ καλοῦσι πῶσθῶσ τὸ πῶς ὄλον τὸ ὄμα. Κυνήματα δὲ ἄρα ὀρεὰ ἀποφθέγματα. Γεωπέμασ δὲ, τοὺς ὄποι γῆσ πῶσθῶσ καὶ ἀπορομένους.

τὸ δὲ ἡσπῶμασ ἀπάσασ, ὡσ καὶ ἡροδοτῶ ἐν τῇ δευτέρῃ. τὸ δὲ μετρίον ἢ καλῶσ ἔχον, ἐπιπέσασατο. τὸ δὲ ἀποδεχόμενον ἡσπῶμασ φασί. μορύννημ δὲ λέγουσιν ἐπικαμπῆσ τὸ ξύλον. ἐμασρέμα δὲ πῶ ἀπάτατο.

τὰ δὲ

Sciendum quòd differt transpositio à superpositione, nam transpositio in eadem syll. fit: superpositio uerò in posteriore, ut externus. erat enim notus externus, & per superpositionē extern⁹. & rursus. genu genu, hasta hasta. & per superpositionē, genu & hasta. utuntur & hac passione Iones. Scire autem oportet. quòd antiqua las dicitur iuxta inhabitantium mutationē, & permansit usq; ad illud tempus, quo fecerunt Iones colonias, & disseminati sunt in loca plura. Dicitur autem apud eos ualere ualere. unde & sana uulnera cicatrices dicimus. & sermo fabula, & diuinae fortes edere, & loca in quibus uerfabatur, mores. & diligenter diligēter. pro amicitia donauit, amicitiam passus est. & fraudulenter, uel diligenter, peruersim. & resonantis, habentis. & iratus, & conturbatus, acceleratus. & familiaris, laralis. & molestē ferens, molestē ferens. & pro alij autē, alij dicunt. & pro quiescens, moram trahens.

Dicunt & qui secundum tribus & numerum triginta uirorum, cœnas.

Eum qui cogitauit, qui in animo habuit. Et persuasit uel docuit, notificauit. Et tincturas, medicamenta. Et impensas, tributa. Angiportus dicunt uicos biuios. Secures autem bipennes, uel ex manu arma. Pharetras pharetras.

Phaleras circumpositas maxillas tegumenta.

Psenas quæ in grossis nascentur bestiolæ. Prolixum, longum & rectum. Qui conficauit accipiunt, pro qui contriuit. Mazeræ qui ex lapidibus ædificatus est, & sine cœno, paruus paries.

Fragmentum fragmentū, frustum promontorium. & tarfos calamorum frondes, ubi siccabant lateres.

Rostrum æs appositum in prora nauibus. parentare, inferias inferre, aut sacrificare mortuis. Profusionem autem libationē. Mobilia non altam supellectilem, sed superficialiorem. Vituliginem uocant morbum quemdam per totum corpus. Gannitus lugubres uoces. Terrifamelicos, qui in terra esuriunt, ac egent.

Qui satisfacit, qui expulsi, ut Herodotus in secunda. Modicum & bene habens, æquissimū. Admittentes autem flectentes aiunt. Clauam dicunt inflexū quoddam lignum. Eumaream latrinam.

Assa,

τὰ δὲ ἀπὸ ἀρχῆσ πῶσθῶμα. Ἐάρεσ δὲ ἄρα ναύσ. Ὀσριν δὲ καλοῦσι τὸν διουλύον.

τὰσ δὲ ἀπὸ ἀρχῆσ ἀφιδείασ. ἢ δὲ τὰ ψέλλια. τὸ δὲ κατὰ ἀρχῆσ πῶμα ἐκ τῶν ὑδάτων, συλλυμάσων.

Λίνον δὲ ἀπὸ ἀρχῆσ ἴσον καὶ λύνον χορδῶν. φωνάνας δὲ τοὺς κρονοῦσ. ἀποφορῶν δὲ πῶ τελευτήμασ παρὰ τῶν δούλων τοῖσ δεσπότασ.

Λύσιν δὲ πῶ πορείαν ἢ ἐφόρον.

Συρνή δὲ παρ' αὐτοῖσ ὀνομάζεται λάχανόν τι σελίνοσ ἢ ἰοιδῶσ, ἢ βρωμά διαείατοσ ἢ μέλιτωσ.

Ἐνεκνήρια δὲ ἄρα ἐδωκνήρια.

Τριφάσιο δὲ παρ' αὐτοῖσ λέγονται οἱ τριπλάσιοι τριπέμαστασ δὲ τὸ ἐμάρανε σημαίνασ παρ' ἑσθῶν. αὐτοῖσ.

Ἀποτιμοτέρησ δὲ τοὺσ ἀπιμοτέρησ λέγουσιν.

Ἀφελιμῆσ δὲ τὸ περισπύτερον.

τὸν δὲ φανερῶν, ἐπάισον.

φρενῆν δὲ τὸν σφραγῶνα. λαμβάνουσι δὲ τοῦτο καὶ πῶσθῶσ ἐναυτίσ.

κατὰ ἀρχῆσ δὲ λέγουσι τὸ πρῶτα ποῖσσαι. καὶ τὸν ἡσπῶμασ ἐπιλάμπον.

Λέξιν δὲ τὸν μερισμῶν ἢ τὸν κλήρον. τὸν ἡσπῶμασ πονημῶν τετραμῆμῶν λέγουσι.

τὸ πολεμῶν ἀντιάσιν λέγουσι. τὰ ἀσθῶμασ μέμασ. ἡσπῶμασ.

Ὀυράσ δ' ἄρα μῆσ ἐβητο.

τὸ κατὰ ἀρχῆσ καὶ γελῶσθῶσ διαβεβημῶν λέγουσιν. ἡροδοτῶ. ὡσ βασιλεῦ διαβεβημῶν ἐπὶ ἀμάστωσ ἐ μανθάνουσ.

τὸ καλλωπίσασ ἀσπίσασ λέγουσιν. ὡσ ἐμῶσ καὶ ἡσπῶμασ ἀσπίσασ ἀσπίσασ ὡσ ἐκ τῶν ἡσπῶμασ.

Ἐνάρεσ οἱ δὲ πῶσθῶσ ὀνομάζονται παρ' αὐτοῖσ.

Διασφάρεσ δὲ ἐκ τῶν ἡσπῶμασ πῶσθῶσ. γνωσισμαχῶν δὲ, τὸ γνῶμα πῶσθῶσ ἐκ τῶν ἡσπῶμασ, τῶν τε τῶν ἐναυτίσ τῶν ἰσχυῶν.

Σισύρα δὲ βαρβαρικῶσ γῶμασ.

Ἰνδῆμασ τὸ σισύρα.

Σινύπη δὲ τὸ πῶσθῶσ ἡσπῶμασ πρῶτα τῶν ἡσπῶμασ, καὶ τὸ διαχωρήμα τῶ πρῶτασ.

Νεοχῶμασ δὲ τὸ νεοσὶ κινῶσται.

φρενῆσ οἱ βιβλιῶν.

Ἰφιδροσ δὲ ἐπικλήροσ.

Ἐκπῶμασ, τὸ δάπνα.

Τετραπῆνυριδῶσ λέγονται παρ' αὐτοῖσ ἐκ ἀμυγῶν, παρὰ τὸ τέσσαρα ἔχον πῶσθῶσ, δύο μῶσ ἐξ οὗ πῶσθῶμασ ἐκ τῶν ἡσπῶμασ. ἐκ τῶν ἡσπῶμασ πῶσθῶσ πῶσθῶμασ.

τὸ ἐκ τῶν ἡσπῶμασ ἀντὶ τῶ πρῶτον ὄνομασ, ἐκ τῶν ἡσπῶμασ παρ' αὐτοῖσ λαμβάνεται. τὸ ἀπὸ πῶσθῶμασ, ἀνετὶ τῶ ἀπὸ πῶσθῶμασ. πῶσθῶμασ ἐξ οὗ πῶσθῶμασ ἐκ τῶν ἡσπῶμασ. ἐκ τῶν ἡσπῶμασ πῶσθῶμασ. ἐκ τῶν ἡσπῶμασ πῶσθῶμασ.

τὸ ἐκ τῶν ἡσπῶμασ ἀντὶ τῶ πρῶτον ὄνομασ, ἐκ τῶν ἡσπῶμασ παρ' αὐτοῖσ λαμβάνεται. τὸ ἀπὸ πῶσθῶμασ, ἀνετὶ τῶ ἀπὸ πῶσθῶμασ. πῶσθῶμασ ἐξ οὗ πῶσθῶμασ ἐκ τῶν ἡσπῶμασ. ἐκ τῶν ἡσπῶμασ πῶσθῶμασ. ἐκ τῶν ἡσπῶμασ πῶσθῶμασ.

τὸ ἐκ τῶν ἡσπῶμασ ἀντὶ τῶ πρῶτον ὄνομασ, ἐκ τῶν ἡσπῶμασ παρ' αὐτοῖσ λαμβάνεται. τὸ ἀπὸ πῶσθῶμασ, ἀνετὶ τῶ ἀπὸ πῶσθῶμασ. πῶσθῶμασ ἐξ οὗ πῶσθῶμασ ἐκ τῶν ἡσπῶμασ. ἐκ τῶν ἡσπῶμασ πῶσθῶμασ. ἐκ τῶν ἡσπῶμασ πῶσθῶμασ.

καὶ τὸ

Assa, digesta. Bares, naues.

Ostrim uocant Liberum patrem.

Catenas torques, aliq uero armillas, purgare aut potione ex zea frumeto, & aqua pur Linū cātulenē nomē, uel lyxæ chordā. (gare. Fimbrias autem fimbrias. apophoram aut quam faciunt serui dominis.

Lysim incessum & accessum.

Symea apud eos dicitur holus quoddā apio simile, uel cibus ex adipē & melle.

Inebeteria iuuenilia epularia.

Triphastij apud eos dicuntur triplastij, triuos Vanefactus est, infatuatus est significat apud eos.

Dehonestatos autem inhonoratos dicunt.

Aetate prouectiorem uerò senioem.

Manifestum autem audibilem.

Mentis compositē prudentem. accipiunt autem hoc & in contrario.

Dedotari dicunt impune seu gratis facere. & manifestum illustrem.

Sortitionem, partitionem, uel sortem. Labore confectum uindemiatum dicunt.

Bellare ire obuia dicunt. pudibunda uerenda. Hesiodus:

Caudas autem sub pudibunda ponebant. Lufus uel derisus calumniatus dicitur. Herodotus: O rex calumniatus ab Amasi non animaduertis.

Exornas excolens inquit, qui me tibi ornamento exculta dimisit, tanquam suam filia.

Spoliatitij milites armati nominantur. Interiugationes discifla. menti purgnare. cognoscere suam imbecillitate, & inimicorum robur.

Sisyra, barbarica uestis.

Contumelia afficere, insultare.

Sinype, fordidarum ouium lana, uel excrementum ouium.

Innouare, recens mouere aliquid.

Sponsor, confirmator.

Subfessor, secundus hæres.

Intestinare est persequi.

Quadrigenulæ dicunt apud Iones locustæ, eò quòd quatuor habeat penas, duas extra maiores, minores autē intrus alteras duas.

Non sufficienter pro conuenienter, non officiose apud eos accipitur. exiliuit, pro aufugit. gradus enim gradus. ex quo saltus saltus. unde ex utrinque inuadere, apud Sophoclem in Triptolemo. & Homerus: Que bene cucurrit, bene euaserit pedib.

hh ij Etfrican

καὶ τὸ ψῶσαρ, ἀντὶ τῷ θάλασσου. ἐστὶ δὲ παρὰ αὐτῶν τοῖς καὶ τὸ ψῶ ἀργροικόν. προσφώνημα. κολιξ δὲ ἴδμεν ἴδμεν ἀπὸ περιφροῦς, ἕξ οὗ καὶ τῶ παρὰ ἡμῶν κολλίνα. σχολίων δὲ συμβολαῖς οἱ ψαθός πλοῖοι. καὶ ἰθαγενεῖς οἱ γνήσιοι πλοῖοι. προσφώνησι δὲ οἱ προσάτα τῶν πλοίων. καὶ οἱ φροντισαὶ καὶ ξενίας ὑποδέχονται.

Σπαργῆ δὲ τὸ δριγμά. καὶ ἐπιθυμία. Κορδίνημα δὲ τὸ κρηναρεῖν παρὰ αὐτοῖς. γράφεται δὲ καὶ σπορδίνημα. ἕξις δὲ ἡ ἐθυσία. ἦσις κὼρ δὲ τὸ εἶσω νεύου καὶ κραδόν, ὃ καὶ εἰσὸν λέγεται.

Σαπρόν δὲ τὸ σεσητός. τὸ δὲ ἐπιπάσσω παλύνω φασί. τὰ δὲ πρὸς φάσσω ποταίνω.

Βλακόν δὲ τὸ τρυφερόν, τούτῳ δὲ φρυγανόδης ἀνεθραυσ μαριθνοῦς, μάκην δὲ ἡ ἕτερον. ἡ σποδία δὲ μαρίνη λέγεται. μελεδανθίων δὲ ἀντὶ τῷ μεριμῶν θεραπαῖν. μελεδανθίων γὰρ λέγεται τὸ μεριμῶν.

Μισυλλῆν τὸν κοῖλον ἀροτρούουσι, καὶ τὸ μυδῶσα ἐνεκρίουσα.

καὶ τὸν δημοσίον ἐπιδημιόν. καὶ τὸ ἐνθλίβειν βλιμάξην. καὶ τὸ ἐξένιαξεν ἕμμεξ.

καὶ τῶ πῶ κῆστο κοιλίαν κρηναρέοντα φάρμακον. ἔλα τὸ ἐνθλίβειν ἐνεκρίουσα. (τήρια.)

τὸ εἰς ὄλο διαρεθίνα. ἐθλάθη φασί. καὶ ἡ ἐθυσία ἐθυσία. καὶ τὸ ἰτυλάθη ἐμυλάθη. τὸ ἐκκρίθη ἐμυλάθη.

τὸ ἐντόπιος ἢ παραδῶξας, ἐκτοπίως. τὸ εὐφοροῦς τερον ἐπισοχώτερον, τὸν μύλωνα ἰσπερον, τὸ ὡς μοιμῆνον δελφωμῆνον φασί, ὡς ἢ τὸν πυρετὸν τὸν θερμωλῆν, καὶ θαλάμους τῶν κρηναρέων, καὶ θραῖσιν τὸ κῆστο ψυχῆν ἐξίσασθαι, ἢ τὸ μαινέσθαι.

ΠΕΡΙ ΑἰΟΛΙΑΔΟΣ.

οἱ δὲ ἀιολεῖς τὸ β τῷ ε προσνέμουσιν, ὅταν τὸ ε ἐπιφέρηται ἢ, ἢ τ, ἢ δ, βρυτῆρ ἀντὶ τῷ ἐντῆρ, βρεακος ἀντὶ τῷ ἔακος, βρεδόν ἀντὶ τῷ ῥόδον. τῶς ἄε πὸ τῶν εἰς αὐθραῖν γεννητῶν διαροῦσιν οἱ ἄιος λέες, ἢ διὰ τῷ αωρ προσφίρουσι. νύμφα νυμφάωρ, παρθενικὰ παρθενισάωρ. αὐ κῆστο τὸ μέσον συνηκοῖ τῶν ἀιολεῶν εἰσιν. οἶον, ὄρσιν ἀντὶ τῷ ἄρμωσιν, ὄλλος ὁ ἄλλος, τοῦτο τὸ ἄλλο.

τὸ ποῖον κοῖον λέγουσι. τεθυκός καὶ τεθυκία, ἀντὶ τῷ τεθυκίως. ἀπὸ προσφίσεως τῶν ἀιολεῶν εἰσιν, οἶον ἐπιπῆδα.

τὰ εἰς αὐτὸν μονοσύλλαβα ὀνόματα διαροῦσι. παῖς παῖς, δῆς δῆς.

τῶ ω σοιχεῖν ἀντὶ τῷ ε χρωτῆν. μᾶσαι μούσαι, λέει πῶσα λέπουσα.

τῷ ὑ ἀντὶ

Et fuficantē, fo uentem. est autem apud eos & pfo rufica allocutio. Collix autem est species panis rotūdi, ex quo & quæ apud nos crustula. iunctorū complicatores, storearū nexores. & indigenæ legitimi filij, tutores hospitiū, antistites ciuitatum, & curatores & hospitiū suscipiunt.

Turget autem desiderat & concupiscit. Distorque corpus præ lassitudine est grauari caput apud eos. scribitur autē ea dicitio etiā præposito s. Itio autē recta linea, curuū intro nutās & tortū, quod etiā per f scribit.

Marcidum autem quod dicitur maruit. Inspergo autem mafefacio dicunt.

Recentia recentia. Segne delicatū. aridorū fruticum carbones, marilenos. Male nanq calor.

Cinis autem marile dicitur. sollicitus de cura, sollicitus de cura, medens. Sollicitū em esse dicitur curare.

Panem concauū, panem concauum dicūt. & sanie madens effluens.

Et publicum popularem. Et elidere manibus mulgere. Et ingemuit mullauit.

Et imū uentrē purgātes medicinas, elateria, Alligauit infibulauit. (agitoria.)

In duo diuisum esse, disiectū esse dicunt. Et rectitudo recta lineatio, occaluit tanquā mola dirigit, appropinquat infilit.

Enormiter & præter opinionem, enormiter. fertilius, quod meliorem successu est, molen dinum pistrinū, assimilātū matricatum dicunt, ut & febrem feruorē, & thalamos lu fra, & furere animo excedere uel insanire.

DE AEOLICA LINGVA.

Aeoles τὸ β τῷ ε attribunt, cum τῷ ε infer u uel δ, habena pro habena, uestis la cera uestis lacera, rosa pro rosa, genituios a rectis in α diuidunt Aeoles, & per αωρ proferunt, nymphæ nympharū, uirginæ uirginearum. In medio concifiones Aeolisensum sunt, ut cōcitauit pro impetum fecit, alius alius, aliud aliud.

Quale quale dicunt. Mortuus est, & mortua, pro mortuus. Additiones θα syllabæ Aeolisensum sunt, ut dicas.

In ωis unius syllabæ nomina diuidunt, puer puer, conuiuiū conuiuium. α littera pro s utunt, musæ musæ, relinque relinquentes.

γ pro ο

τῷ ὑ ἀντὶ τῷ ο χρωτῆν. τὸ ὄνομα ὄνομα, καὶ τὸ ὄμοιον ὄμοιον λέγοντες. ἐν ὅτε δὲ καὶ ἀντὶ τῷ ο, ε. πρὸς σὲ πρὸς σὲ. καὶ ἀντὶ τῷ ο, π. ω μαγάω, ὄσα ὄσα.

τῷ η ἀντὶ τῶς ε διφθόγγου χρωτῆν. ἡλθῆν γὰρ λέγουσι καὶ λαβῆν διὰ τῷ η, ἀντὶ τῷ ἐλθῆν καὶ λαβῆν.

ὄσα διὰ τῶς ε διφθόγγου παρὰ ἡμῶν λέγεται, διὰ μὲν σου πῶ ε προσφίρουσι, σοῦ πλοῦτος ὄσα τὰ ἀμέταβόλα. ἡμεῶν ἡμεῶν, ὄτα γὰρ ὄτα κωδῶς, ἡμεῶν τα ἡμεῶν, ἡμεῶν ἡμεῶν. διπλασάσει δὲ καὶ τὸ σ, καὶ τὸ π, καὶ τὸ τ. τοσὸν τὸν, ὄππῃ, ὄππῃ, ὄππῃ. τῶν ὄππῃ ὄππῃ λέγουσιν. τὸ δὲ ἐρὸν ἔρῳ. τὰς γενιῶς εἰς ἐθῆρας μετὰ ὄντος, ὃ μάρτυρος κληῖται τῷ μαρτύρου, καὶ ὃ φύλακος τῷ φύλακος.

τῷ π ἀντὶ τῷ μ χρωτῆν, ὄππῃ ἀντὶ τῷ ὄμματι λέγοντες, καὶ πῶ τῷ, ἀντὶ τῷ μετ' ἡμοῦ.

τὰς κλητικὰς τῶν εἰς ἡρ κλητικὰν ἐνὶ κω συστάσει. κλητικὸν κλητικόν, ἀνδρὸν ἀνδρὸν, ἀρπυιδὸν ἀρπυιδόν.

τῶν αὐτῶν διφθόγγων τὸ ἰ ἐνθάλλουσι, ὅταν αὐτῶς μὴ σύμφωνον ἐπιφέρηται. οἶον ἀλλοῖος ἀλλοῖος, καὶ ἀρχαῖος ἀρχαῖος.

τὸ ἔμα γραφόμενον διὰ τῶς ε διφθόγγου, ἔμμα λέγουσι, καὶ τῶν ὀδόντων ἔδοντων. καὶ τῶν ὀδόντων ἔδοντων.

τὸ μίλητος διὰ τῷ η γραφόμενον, διὰ τῷ α ἐπιφέρειται, μίλητος λέγοντες. πηληθῆντος δὲ κατὰ τὴν ἀποφωροῦν, λέγουσι τῶν ὄντων, καὶ τὸ ἕξφος σιφφος, καὶ τὸ ψέλλιον σπῆλλιον, καὶ τῶν ψαλίδων σαπυλίδων.

τὸ θόας θόας λέγουσι, καὶ τὸ μέλας μέλας, καὶ τὰς λαας τάλιας, τὸ δὲ ἄιας ἄιας ἢ πέγσιν, διὰ τῶν ἐπαλλυθῆντων τῶν φωνητικῶν, καὶ τῶν α διφθόγγου, διότι ἔμελλε καὶ ὀφθαλμῶν εἶναι.

καὶ διὰ τὴν εἰς αὐτὸν τῶν ἔχουσι τὸ α μακρόν, προστιθέασιν τὸ ἰ, ὡς ἐν τῷ θόας, καὶ τῶν λοιπῶν ἢ ἕξιν ἐπιφέρῃ ὅτι τῶν α χείρουσιν, ἄμα δὲ καὶ τῶν πῶν βραχυτέρων συλλαβῶν. τὸ πηλῆς, παλῆς λέγουσι, καὶ τὸ φθέρω φθέρω. ἢ γὰρ θέσει μακρὰ ἐλάττωρ ὅσα τῶν φθέρω μακρῶν. ἐπεὶ καὶ τὸ α τὸ φθέρω μακρόν μᾶλλον ὅσα τῶν α διφθόγγου τῶν ἔχουσιν τὸ ἰ ἐπιφώνημα. ὃ γὰρ ποῖον ἔρῳ δὲν κρατῶ τῶν, ἰσχυρότερος ὅσιν ἐκείνων.

οἱ αὐτοὶ πολλοὶ εἰς α ποῖσι τὰς ἐθῆρας. ἀρχῆς τα γὰρ λέγουσιν, ἀντὶ τῷ ἀρχῆς. ὃ ὑβραγῆρας, ἀντὶ τῷ ὃ ὑβραγῆρας.

ἔρῳ ἐπιπῆδα κληῖτος. ἀντὶ τῷ ἐπιπῆδῳ. πῶρ ὀμῆρ μῆρ, ἰπῶτα νῆσῳ.

τὰ ἐντιμὰ τῷ πρώτῳ ἀορίσῳ ἐνεγκημιῶν διὰ τοῦ α προσφίρουσιν. οἶον τῶν ψαμῶν τῶν ψαμῶν, ποῖσῳ ποῖσῳ. καὶ τὸ μὲν πρώτῳ προσάσῳ οὗτοι μόνον ἐνεγκημιῶν, τῷ δὲ δευτέρῳ καὶ τρίτῳ οἱ ἄλλοι ἔχουσι.

γ pro ο utuntur, nomen nomen, & simile simile dicentes. interdum autē & pro ο, ε. ad te ad te. & p o paruo, ω magno, offa offa.

η pro ε diphthongo utunt. uenisse em aiunt & accepisse per η, pro uenire & accipere.

Quæcumq per ε diphthongo apud nos dicuntur, per solum ε proferunt, multiplicantes immutabiles. desiderans desiderās, uulnera uulnera, uestes uestes, uos uos. Geminant & σ & π & τ, tantum, ubi, ut, odorem odorem dicunt, sacrum sacrum, genituios in nominatiuus transferentes, testis dicunt testis, & custos custodis.

η pro μ utuntur, oculi pro oculi dicentes, & mecum pro mecum.

Vocatiuus in ωr desinentium singularium corripunt. hirundo hirundo, Iusticia Iusticia, Sarpedon Sarpedon.

Ex α diphthongis ἰ abijciunt, cum eas non consonans sequitur, ut Alcæus Alcæus, & antiquus antiquus.

Indumentum scriptum per ε diphthongū, indumentum dicitur, & dolorem dolorem, & dentes dentes.

Miletus per η scriptum per α proferunt, miles latus dicentes. errantes autē per quandam prononciationem, dicunt iugum iugum, & ensem ensem, & armillam armillam, & forcem forcem.

Thoas thoas dicunt, & niger niger, & miser miser. Atax autem Atax non dicunt, propter concursum uocalium, & α diphthongū, quoniam male sonabat.

Et quare in αs habentibus α longū addūt ἰ, ut in Thoas, & reliquis ἰ est dicendum, quod productione gaudeant, simul & breuiorum syllabis. peleus peleus dicunt, & corrumpro corrumpro. nam positione longa minor est natura longa, quoniam α & α natura longum maius est α diphthongo habente ἰ, quod pronunciat. nam faciens operā duorum militum, fortior est illis.

Idem sæpe in α faciunt rectos. Archita em dicunt pro Archytes, hybragora pro hybragoras.

Senex equorum agitator Peleus. pro eques. apud Homerum quidem, Eques Nestor.

Optatiui primi indefiniti actiui per α proferunt, ut uerberem uerberem, faciam faciam, & prima persona hifoli utuntur, secunda & tertia Athēs h h iij niēses,

ΠΕΡΙ ΠΑ-
ΘΩΝ ΛΕΞΕΩΝ, ΕΚ ΤΩΝ
ΤΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ
Τρυφώνος.

Α τῶν λέξεων πάθη εἰς δύο γενιώτατα διακροῦνται, ποσότητες καὶ ποιόμ. καὶ τὸ μὲν ποσοῦ εἶδη, ἔνδεα, καὶ πλεονασμός. τὸ δὲ ποιού, μεταθέσεις, καὶ μεταλήψεις. ἀμφότερων δὲ ὁμοῦ συνελθόντων, τμήσις γίνεσθαι. ἔσι δὲ ὡς ἐν κεφαλαίῳ ἐπέμ, πᾶθη πίντε. πλεονασμός, ἔνδεα, μεταθέσεις, μεταλήψεις, τμήσις.

ΠΛΕΟΝΑΣΜΟΣ.

Πλεονασμός μὲν ὄν, ὅστις περιεσότης χροῶν, ἢ χροῦ νοῦ σοιχείωμ, ἢ σοιχείου.

ΕΝΔΕΙΑ.

ἔνδεα δὲ, τὸ ἰσότητος χροῶν, ἢ χροῶν σοιχείωμ, ἢ σοιχείου ἐλάττωσις.

ΜΕΤΑΘΕΣΙΣ.

Μεταθέσεις δὲ, ὅστις σοιχείου μετακινήσις ἐν τῆς ἰδέας τάξεως ἐφ' ἑτέρας. οἶον, δαρτά ἀντὶ δαρτά, κρας διὰ ἀντὶ κρας, κέρτω ἀντὶ κράτω. καλεῖται δὲ καὶ ἐναλλαγίς, καὶ ὑπέρθεσις.

ΜΕΤΑΛΗΨΙΣ.

Μεταλήψεις δὲ, ὅστις σοιχείου μετακινήσις. οἶον, ἰπέδα νόσ ἀντὶ ἀπέδα νόσ, ἀμπίπτης ἀντὶ ἀμπίπτης.

ΤΜΗΣΙΣ.

Τμήσις δὲ, ὅστις συνθετο λόγον ἀνάλησις εἰς δύο λέξεις. οἶον, ἀκρα πόλις ἀντὶ ἀκρόπολις.

Τούτων δὲ τῶν πέντε παθῶν τὰ μὲν εἰς εἶδη τίς μνεται, ὅτι πλεονασμός, καὶ ἔνδεα. τὰ δὲ λοιπὰ πᾶ, εἰσὶν ἄτμητα. τοῦ δὲ πλεονασμοῦ εἶδη εἰσὶν ἑνέα. πρόθεσις. ἀναδίπλωσις. ἔκτασις. ἐπίκτασις. διαίρεσις. παρίκτασις. διπλάσιασμός. παρίκτασις, καὶ προσχηματισμός. τῆς δὲ ἔνδεας εἶδη εἰσὶν ἑνέα. ἀφαίρεσις. ἕρσις. συστολή. συζυγίη. συναλοιφή. ἕλληψις. παρέκτασις. ἐκθηψις, καὶ ἀποκοπή. ἁπλῆσις τῶν ὄντων πρὸ ὄντων καὶ ἀφαίρεσις. ἀναδίπλωσις δὲ ἕρσις. ἔκτασις συστολή. ἐπίκτασις συζυγίη. διαίρεσις συναλοιφή. παρίκτασις ἐκθηψις. διπλάσιασμός παρεκτασις. παρίκτασις ἐκθηψις. προσχηματισμός ἀποκοπή.

ΠΡΟΣΘΕΣΙΣ.

Πρόθεσις μὲν ὄν, ὅστις προσθήκη σοιχείου κατ' ἀρχὴν τῆς συλλαβῆς. οἶον, ἀσάφης ἀντὶ σάφης, ἄσαχτος ἀντὶ σάχτος, θαμά ἀντὶ ἄμα.

ΑΝΑ-

DE PASSIO
NIBVS DICTIONVM EX IIS
QVAE GRAMMATICI
Tryphonis.

Dictionū passiones in duo generalissima diuidunt, quātitatemq̄ & qualitatem. & quidē quantitatis species, defectus & superabundantia. sed qualitatis, transpositio & transumptio. ambobus aut simul cōueniētib. sectio fit. Sūt autē, ut summatim dicā, passioes quinq̄, superabundantia, defectus, transpositio, transumptio, sectio.

SVPERABVNDANTIA.

Superabundantia igit est superfluitas temporum uel tēporis, elementorū uel elementi.

DEFECTVS.

Defectus autē contrā, temporis uel temporū, elementi uel elementorum diminutio.

TRANSPOSITIO.

Transpositio autē est elemēti mutatio ex proprio ordine ad alterius ordinis. ut facta p̄ facta, & cor p̄ cor, fortitudo p̄ fortitudo. uocatur autē & immutatio & superpositio.

TRANSVMPATIO.

Transumptio autē est elemēti mutatio. ut debilis p̄ debilis, sanguipotōr p̄ sanguipotōr.

SECTIO.

Sectio autē est cōpositi sermonis resolutio in duas dictiones, ut alta ciuitas, p̄ alta ciuitas. harū autē quinq̄ passionū aliquæ in species secantur, & superabundantia & defectus. aliquæ uero sunt infecabiles. Sed superabundantia species sunt nouē, additio, geminatio, productio, porrectio, diuisio, interpositio, duplicatio, paremptosis & profchematismus. Sed indigentia species sunt nouē, aphæresis, arsis, systole, syncope, synalæpha, ellipsis, paralipsis, ecthipsis, & apocope. Aduerfat igit additio quidē aphæresis, geminatio autē arsi, productio systolæ, porrectio syncope, diuisio synalæphæ, interpositio defectui, duplicatio parellipsi, paremptosis ecthipsi, profchematismus apocope.

ADDITIO.

Additio igitur est additio elementi in principio syllabæ, ut uua passā pro uua passā, spica pro spica, simul pro simul.

Gemis

ΠΕΡΙ ΠΑΘΩΝ.

ΑΝΑΔΙΠΛΩΣΙΣ.

ἀναδίπλωσις δὲ ὅστις ἡ τῶν παθῶν ἢ δευτέρων συλλαβῶν διὰ τῶν αὐτῶν συμφώνων ἢ ἀντιστοιχῶν ἐπὶ ἀλλήλων ἐκφορά. γίνεσθαι δὲ ὅπου ἑμᾶσιν, καὶ μετοχῶν, καὶ ὀνομάτων. πλεονάζει δὲ παράτε ἰώσι καὶ ἀπολύσειν. οἶον, κειράμασι, ἀντὶ κείρασι. κειράμασι, ἀντὶ κείρασι. ἀταρτηρός, ἀντὶ ἀταρτός. ἐπὶ τῶν ὄντων, ἀντὶ ἐπὶ τῶν ὄντων.

ΕΚΤΑΣΙΣ.

ἔκτασις, ὅστις ὅταν τὰ συλλαβῶν διὰ χρόνα ἔκτασθαι, ἢ τὰ βραχέα εἰς τὰ μακρὰ ἀντιστοιχῶν αὐτῶν μεταβῆ. οἶον, μαλός, καλός. κόρη, κώρη.

ΕΠΕΚΤΑΣΙΣ.

ἐπίκτασις, ὅστις πλεονασμός συλλαβῶν κατὰ μέτρον ὁμοτύπων, ὅταν μὴ γεννηθῶν παρακλήσεως κωλύσῃ. οἶον, εὐτυχίον ἀντὶ εὐτυχον, ἀδελφεός ἀντὶ ἀδελφός, πολέμια ἀντὶ πολέμια.

ΔΙΑΙΡΕΣΙΣ.

διαίρεσις, ὅστις συλλαβῆς ἀνάλησις, ἢ διέσασσις εἰς δύο. τὸ δὲ πάθος ἰάνων, καὶ θεσπῶν. οἶον, πάσις ἀντὶ πάσις, κούριον ἀντὶ κούριον, βέλεις ἀντὶ βέλεις.

ΠΑΡΕΝΘΕΣΙΣ.

παρίκτασις, ὅστις προσθήκη φωνῆν κατὰ μέτρον ὁμοτύπων συλλαβῶν. οἶον, πνεύοντων ἀντὶ πνεύοντων, κεννὴ ἀντὶ κεννὴ, νοῦσος ἀντὶ νόσος, ξένος ἀντὶ ξένος, ἐκλυθῶς ἀντὶ ἐκλυθῶς. τὸ δὲ πάθος ἰάσι καὶ ἀπολύσειν.

ΔΙΠΛΑΣΙΑΣΜΟΣ.

διπλάσιασμός, ὅστις τῶν αὐτῶν συμφώνων προσθήκη κατὰ μέτρον, ὅπου ἀποτελεῖται συλλαβῶν. οἶον, ὅτι ἀντὶ ὅτι, ἀδύνη ἀντὶ ἀδύνη, μέτρον ἀντὶ μέτρον, ἔνε ἀντὶ ἔνε, ὁπότε ἀντὶ ὁπότε. τὸ δὲ πάθος ἰάνων.

ΠΑΡΕΜΠΤΩΣΙΣ.

παρίκτασις, ὅστις προσθήκη συμφώνων κατὰ μέτρον, ὅπου ἀποτελεῖται συλλαβῶν. οἶον, πῆδλις ἀντὶ πῆδλις, ὁλέμος ἀντὶ ὁλέμος.

ΠΡΟΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΣ.

προσχηματισμός, ὅστις προσθήκη συλλαβῶν κατὰ τὸ τέλος. ἐστὶ δὲ τῶν τεινῶν διακρίσεων ἴδιος. οἶον, λόγισιν ἀντὶ λόγοις, μούσασιν ἀντὶ μούσαις. προσώπατα ἀντὶ προσώπα, ἔζωμ ἀντὶ ἔζωμ. λέκτωρ δὲ καὶ πῶρ ἔνδεας.

ΕΝΔΕΙΑ.

ἔνδεα, ὅστις ἀφαίρεσις κατ' ἀρχὴν σοιχείου. οἶον, ὄρεσι ἀντὶ ὄρησι, δια ἀντὶ γᾶσι, κείνος ἀντὶ κείνος. τὸ δὲ πάθος ἰάνων.

ΑΡΣΙΣ.

ἄρσις, ὅστις ἀποβολὴ κατ' ἀρχὴν τῆς ἀναδιπλωμένης συλλαβῆς. οἶον, βλήσθαι ἀντὶ βεβλήσθαι, δέχθαι ἀντὶ δεδέχθαι, βλήμενος ἀντὶ βεβλήμενος.

ΣΥΣΤΟΛΗ.

συστολή, ὅστις ὅταν τὰ τεταυρόμενα διχρόνα συσπῶσθαι.

ΤΩΝ ΛΕΞΕΩΝ.

GEMINATIONO.

Geminatio autem est primarū uel secundarū syllabarū per easdem cōsonantes uel similes alterna prolatio. fit autē in uerbis & participijs & nominib. abūdat autē apudq̄ Ionas & Aeoles. ut laborassent p̄ laborassent, accidissent p̄ accidissent, cōiuciatorius pro cōiuciatorius, uerum pro uerum.

PRODUCTIO.

Productio est quando correpte bitemporæ p̄ducunt, uel breues in lōgas similes earū mutantur, ut bonus bonus, puella puella.

EPECTASIS.

Epectasis est superabundantia syll. in medio eiusdem accentus, cum nō generalis obseruatio phibeat. ut munitū pro munitū, frater pro frater, bellica pro bellica.

DIAIRESIS.

Diaeresis est syllabæ resolutio uel disunctio in duo. Sed passio Ionū & Thessalorū. ut puer p̄ puer, cauū p̄ cauū, sagitta p̄ sagitta.

PARENTHESIS.

Parenthesis est additio uocalis in medio nō faciētis syllabā, ut spirātes p̄ spirātes, uacua p̄ uacua, morbus pro morbus, hospes p̄ hospes, ueniens p̄ ueniens. sed passio Ionum.

DIPLASIASMVS.

Diplasiasmus est eiusdem cōsonantis additio in medio nō efficientis syllabā. ut quoniam pro quoniam, satis pro satis, mediū pro mediū, dic pro dic, quando pro quando. sed passio Ionum.

PAREMPTOSIS.

Paremptosis est additio consonantiū in medio non perficientium syllabam. ut ciuitas pro ciuitas, bellum pro bellum.

PROSCHEMATISMVS.

Proschematismus est additio syllabæ in fine. Est autem quatuor linguarum proprius. ut uerbis pro uerbis, musis pro musis, personæ pro personæ, ego pro ego. Dicendum autem de defectu.

DEFECTVS.

Defectus est ablatio in principio elementi. ut festū pro festum, terra pro terra, ille pro ille. sed hæc passio Ionum.

ARSIS.

Arsis est abiectio in principio geminatæ syllabæ. ut iaci pro iaci, suscipi pro suscipi, uulneratus pro uulneratus.

SYSTOLE.

Systole est quando productæ bitemporæ corripunt.

ἢ, ἢ τὰ μακρὰ, ἢ τὰ βραχέα ἀντιστοιχᾶ αὐτῶν μεταβῆ. οἶον, φυσίχου ἀντὶ φυσίχου, ξερὸν ἀντὶ ξηρόν.

ΣΥΓΚΟΠΗ.

Συγκοπή, ὅστις ἀποβολὴ συλλαβῆς κατὰ τὸ μέσον. οἶον, ἡμίμαρος ἀντὶ καυδομαρος, δάσμιον ἀντὶ δασύς.

ΣΥΝΑΛΟΙΦΗ.

Συναλοιφή, ὅστις δύο συλλαβῶν κατὰ φωνήεντων ἕνωσις καταβολῆ τόνου. γίνεται δὲ κατὰ τρεῖς ἐκ τῆς ἀποδοῦς μὴν τρεῖς. κατὰ θλίψιν, κατὰ κρᾶσις, κατὰ συναίρεσιν. συνθέτους δὲ τῆς αἰτίας. κατὰ θλίψιν καὶ κρᾶσιν, κατὰ θλίψιν καὶ συναίρεσιν, κατὰ κρᾶσιν καὶ συναίρεσιν, κατὰ θλίψιν καὶ κρᾶσιν καὶ συναίρεσιν. κατὰ θλίψιν, ἐπὶ ἐμὲ ἀντὶ ἐμὲ ἐμὲ. κατὰ κρᾶσιν, τὰμα ἀντὶ τὰ ἐμά. κατὰ συναίρεσιν, κρηίδες ἀντὶ κρηίδες. κατὰ θλίψιν καὶ κρᾶσιν, κρᾶσὶ ἀντὶ καὶ ἐζώ. κατὰ θλίψιν καὶ συναίρεσιν, ἐμποδύνα, ἀντὶ ἐμοὶ ὑποδύνα. κατὰ κρᾶσιν καὶ συναίρεσιν, ὀπόδος ἀντὶ ὀπόδος. κατὰ θλίψιν καὶ κρᾶσιν καὶ συναίρεσιν, ἐν τῆσι πῖς, ἀντὶ ἐν τῇ ἀθροσίᾳ.

ΕΛΛΙΠΣΙΣ.

Ἐλλειψις, ὅστις ἀποβολὴ φωνήεντος κατὰ μέσον, οὐ ποιεῖται συλλαβῆν. ὀμύξια ἀντὶ ὀμύξια, γεραδὸν ἀντὶ γεραδόν.

ΠΑΡΕΛΛΙΠΣΙΣ.

Παρέλλειψις, ὅστις ὅταν ἐν τῷ διπλασιαζομένῳ συμφώνῳ παραλείπεται. κρηίον ἀντὶ κρηίον, θάτορ ἀντὶ θάτορ.

ΕΚΘΛΙΠΣΙΣ.

Ἐκθλιψις, ὅστις ἀποβολὴ ἑνὸς συμφώνου ἐν τῷ τῆς πρώτης ἢ τελευταίας συλλαβῆς, ὅ ποιεῖται συλλαβῆν. σκῆπτορ ἀντὶ σκῆπτορ.

ΑΠΟΚΟΠΗ.

Ἀποκοπή, ὅστις ἀφαίρεσις συλλαβῆς κατὰ τὸ τέλος. οἶον, δῶ ἀντὶ δῶμα, ἀπόλλω ἀντὶ ἀπόλλωνα, ποσειδάων ἀντὶ ποσειδάωνα.

ΠΕΡΙ ΑΝΩ-

ΜΑΛΩΝ ΡΗΜΑΤΩΝ ΚΑΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Α.

Ἄνω. ὅθεν ἀόριστος πρώτων ἀόνη καὶ ἀάνη. Ἄραμαι. μέλλω, ἀράσομαι. ἀόριστος πρώτων, ἡράδην. μέσος ἀόριστος, ἡρασάμην. Ἄγω. μέλλω, ἄξω. ἀόριστος δὲν

rorripiuntur, uel longæ uel breues earum mutantur. ut alma pro alma, aridum pro aridum.

SYNCOPE.

Syncope est abiectio syllabæ in medio. ut in felix pro infelix, opacum pro opacum.

SYNALOEPHE.

Synalcephe est duarum syllabarum ad uocalem unio abiectione tonorum. Fit autem per modos septem. Simples quidem treis, per elisionem, per crasin, per synæresin. Cōpositos autem quatuor. Per elisionem & crasin, per elisionem & synæresin, per crasin & synæresin, per elisionem & crasin & synæresin. Per crasin, mea, p mea, per synæresin, neredes, p nereides. per elisionem & crasin, & ego, p & ego. per elisionem & synæresin, me subit, pro me subit. per crasin & synæresin, æpulus, p æpulus. per elisionem & crasin & synæresin, in æthiopia pro in æthiopia.

ELLIPSIS.

Ellipsis est abiectio uocalis in medio non facientis syllabam. cruentare, p cruentare, senem pro senem.

PARSELLIPSIS.

Parellipsis est quando una aliqua geminatarum consonantium omittitur. pulchrius pro pulchrius, citius pro citius.

ECTHLIPSIS.

Ecthlipsis est abiectio unius consonantis inter primam & ultimam syllabam non facientis syllabam, scētrum pro scētrum.

APOCOPE.

Apocope est aphæresis syllabæ in fine. ut domus pro domus, Apollinem pro Apollinem, Neptunum pro Neptunum.

DE ANO-

MALIS VERBIS PER ORDINEM LITERARVM.

PRINCIPIVM A.

Ἄγω. unde aorist. primus, siccatus fui. Miror, futurum mirabor. aorist. primus mirat' fui. medius aorist. mirat' fui. Ago, futurum agā, aorist. secundus

τερος, ἦτορ, καὶ ἀτήνωσ ἦτορ. παρακείμενος, ἦξα, καὶ ἀτήνωσ ἀρήχοα. Ἄρορ. μέλλω, ἄρορ. ἀόριστος, ἦρορ. παρακείμενος, εἶρησ, ἀπὸ τῆς εἶρα. Ἄδω. μέλλω, ἴσω. ἀόριστος, ἴσα. Ἀερόμα. μέλλω, αἰρέσομαι. παρακείμενος, ἦρημαι. ἀόριστος, ἦρέθημ. μέσος ἀόριστος β. εἰλόμην. ἀπὸ τῆς εἰλωμαι. Ἀερέω. ὦ. μέλλω, εἶρησ. Αἰδάνομαι. μέλλω, αἰδάνομαι. παρακείμενος, ἦσθημαι. μέσος ἀόριστος ἦσθημ. ἢ ἀσθησάμην. ἀπὸ τῆς ἀσθησάμην. Ἀμαρτάνω. παρακείμενος, ἦμαρτάνομαι. καὶ ἦμαρτάνω. μέλλω, εἶρησ. παρακείμενος, ἦμαρτάνω. ἀόριστος δὲυτερος, ἦμαρτάνω, ἀπὸ τῆς ἀμαρτάνω ἀμαρτάνω. Ἀνοίγω. μέλλω, ἀνοίξω. ἀόριστος, ἀνοίξω. ἀτήνωσ. Ἀπεθάνομαι. μέλλω, ἀπεθνήσομαι. παρακείμενος, ἀπέθνηκα. ἀπὸ τῆς ἀπέθνηκα. μέσος ἀόριστος, ἀπέθνηκα. καὶ ἀπέθνηκα. Ἀυξάνω καὶ ἀύξω. μέλλω, αὐξήσω, ὡς ἀπὸ τῆς αὐξάνω. ἀόριστος πρώτων, ἠύξην. καὶ ἀυξάνω. παρακείμενος, ἠύξανομαι. Ἀλόω. ὦ. ἀόριστος δεύτερος, εἶλομαι, ἀπὸ τῆς εἶλω. ἢ μετοχή, ὁ ἀλόος, τῆς ἀλόω. Ἀμφέμην καὶ ἀμφέννυμι. μέλλω, ἀμφέμω. Ἀναμνάσω. παρακείμενος, ἀνεμνάσομαι. μέλλω, ἀνεμνάσομαι. παρακείμενος, ἀνεμνάσομαι. ἀόριστος δεύτερος, ἀνεμνάσομαι, ἀπὸ τῆς ἀνεμνάσομαι. καὶ ἀνεμνάσομαι, ἀνεμνάσομαι. Ἀναξέμηνω. μέλλω, ἀναξέμω. Ἀναερέξω. μέλλω, ἀναερέξω. μέσος παρακείμενος, ἀναερέξα. ἀόριστος δεύτερος, ἀναερέξατο. Ἀναπνέω. μέλλω, ἀναπνέω. ἀόριστος ἀνεπνέω, ἀπὸ τῆς ἀναπνέω παλαιῶ. Ἀναερέμηνω καὶ ἀναερέμηνυμι. μέλλω, ἀναερέμω, ἀπὸ τῆς ἀναερέμω. Ἀνασπάω. ὦ. μέλλω, ἀνασπάω. Ἀλλήλομαι. μέλλω, ἀλλήλομαι, ἀπὸ τῆς ἀλλήλομαι ἀλλήλομαι. ἀόριστος β. ἄλλομαι, ἀπὸ τῆς ἀλλώω. Ἀπανάνομαι. ἀόριστος, ἀπανάνομαι. Ἀπόχη. μέλλω, ἀποχέσομαι. ἀόριστος, ἀπέχεσθαι. Ἀφίμην. μέλλω, ἀφίμω. ἀόριστος, ἀφίμην. Ἀντιερέξω. μέλλω, ἀντιερέξω. μέσος παρακείμενος, ἀντιερέξα. Ἀναπεταίνω καὶ ἀναπετάνυμι. μέλλω, ἀναπετάσω, ἀπὸ τῆς ἀναπετάω ἀναπετάω. Ἀπέχω. μέλλω, ἀπέχω. διότι τὸ ἄξω δασύνεται, τρεῖς πετα τὸ π εἰς φ. παρακείμενος, ἀπέχεσθαι. ἀόριστος, ἀπέχεσθαι, ἀπὸ τῆς ἀποσχέω, ἀποσχέω. Ἀποδράω. ὦ. ὅθεν ἀόριστος πρώτων, ἀπέδρα. Ἀποδεικνύω.

secundus egi, & atticè egi. Præteritū perfectum egi, & atticè egi. Dico, futurum dicam. aoristus dixi. præteritum perfectum dixi, à dico. Cano, futurum canam. aoristus cecini. Eligo, futurum eligam. præteritum perfectum elegi. aoristus elegi. medius aoristus secundus elegi, ab eligo. Capio capio, futurum capiam. Sentio, futurū sentiā. præteritum perfectum sensi. medius aorist. senti. & sentio sentio. Pecco, præteritum imperfectū peccabā, & plus minimè. futurum peccabo. præteritū perfectum peccaui. aoristus secundus peccaui, à pecco pecco. Aperio, fut. aperiam. aorist. aperui atticè. Odio sum, futurum odio ero. præteritū perfectum odio fui. medius aorist. odio fui. & odio sum, odio sum. Augeo & augeo, futurū augebo. tanquā ab antiquo themate augeo. aorist. primus auci. & augeo. ptm̄ imperfectum augebā. Capio capio. aorist. secundus cepi. à capio. participium hic captus capti. Induo & induo, futurum induam. Lego, præteritum imperfectum legebam solum. futurum legam. præteritum perfectum legi. aoristus secundus legi, à lego, & lego lego. Moueo castra, futurum mouebo castra. Exclamo, futurum exclamabo. mediū præteritum perfectū exclamaui. aorist. secundus exclamaui. Respiro, futurum respirabo. aorist. respiravi, à respiro antiquo. Rescindo & rescindo, futurum rescindam, à rescindo. Euello, futurum euellam. Capiar, futurum primum capiar, à capior, capior, captus fui. aoristus secundus captus fui, à capio capio. Renuo, aoristus renui. Sufficit, futurum sufficiet. aorist. suffecit. Dimitto, futurum dimittā. aoristus dimisi. Conuerto, futurum conuertam. mediū præteritum perfectum conuertii. Explico & explico, futurum explicabo, ab explico explico. Recipio, fut. recipiam, qm̄ habeo aspiratur, mutat π in φ. ptm̄ perfect. recepi. aoristus secundus recepi, à recipio recipio. Aufugio aufugio. unde aor. primus aufugi.

Αποδανύω και αποδείνυμι. μέλλωρ, αποδείξω, αποτῷ αποδείνω.
Απολιώ, ω. μέλλωρ, απολίω. παραειμένος, από λειος, και ἀτήνωσ απολίω. και ἀπολλω απολῶ, ἀπάλα, και ἀτήνωσ ἀπάλα. και ἀπολλύω, και ἀπολλυμι.
Αποσβενύω και αποσβέννυμι. μέλλωρ, αποσβίσω. ἀόριστος δευτερος, ἀπέσβη.
Αποτιμίω. μέλλωρ, αποτιμῶ και αποτιμήσω. ἀόριστος δευτερος, ἀπέτιμον.
Αποτανύω. μέλλωρ, αποτάσω.
Απανράω, ω. ἀόριστος, ἀπιύρα.
Αποσφελίζω. μέλλωρ, αποσφελίζω.
Αποκλαίω. μέλλωρ, αποκλαίω, αποτῷ κλαύω παλαιῷ.
Αρρίσκωμαι. μέλλωρ, ἀρρίσκωμαι. και τῷ ἀρρίσσωπορ, ἀρρίσκω. παραστρατιῶς, ἴρρισε.
Ατίζω. μέλλωρ, ἀτίξω.
Αφινύμαι. μέλλωρ, ἀφίξομαι. παραειμένος, ἀσφίγμαι. μέσος ἀόριστος, ἀφινύμι.
Αφίτημα. ἀόριστος, ἀπήτημ. μέσος ἀόριστος, ἀπεπτήσμαι.
Αχθωμαι. μέλλωρ, ἀχθήσομαι. ἀόριστος πρώτος, ἠχθέω.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Β.

Βάλλω. μέλλωρ, βαλῶ. ἀόριστος, ἔβαλον. παραειμένος, βέβλησ. αποτῷ βλή, βλήσω.
Βλασάω και βλασείω, ω. ἀόριστος, ἔβλασαν.
Βόω, ω. μέλλωρ, βόσω.
Βούλομαι, μέλλωρ, βουλόσομαι. παραειμένος, βεβούλημαι, ἔβουλήμι.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Γ.

Γαμέω, ω. μέλλωρ, γαμήσω. ἀόριστος πρώτος, ἔγαμα.
Γείνομαι. μέλλωρ, γενούμαι. μέσος ἀόριστος πρώτος, ἔγενάμην.
Γνῶω. μέλλωρ, γνώσω. μέσος παραειμένος, γήνωθα. και γνῶω, ω. γνῶσω.
Γηράσκω και γηράω, ω. μέλλωρ, γηράσω.
Γηγορέω, ω. μέλλωρ, γηγορέσω. μέσος παραειμένος, ἔγηγορα. ὑπερσυντέλιος, ἔγηγε γόρημ.
Γίνομαι και γίνυμαι. μέλλωρ, γενήσομαι, αποτῷ γενάμαι, ωμαι. παραειμένος, γένημι. μέσος ἀόριστος πρώτος, ἔγενάμην. μέσος ἀόριστος δευτερος, ἔγενον. μέσος παραειμένος, γίγονα, αποτῷ γείνω γενῶ.
Γηνώσκω, ἔγνωνσιν, και πηλορ οὔ. μέλλωρ, γνώσομαι. παραειμένος, ἔγνωσα. ἀόριστος δευτερος ἔγνωρ, αποτῷ γνώω, ω. και γνώμι.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Δ.

Δαίξω, μέλλωρ, δαίξω. και δαίω, δαίω, δαίξομαι.
Δαίνω, ἔδαινον. μέλλωρ, δήξω. ἀόριστος δευτερος, ερος.

Ostendo & ostendo, futurum ostendā, ab ostendo.

Perdo perdo, futurum perdam. praeteritum perfectum perdidī, & Atticē perdidī. & perdidam perdam perdidī, & Atticē perdidī. & perdo & perdo.

Extinguo & extinguo, futurum extinguum. aoristus secundus extinxī.

Abscindo, futurū abscindam & abscindam. aoristus secundus abscidī.

Extendo, futurum extendam. Priuo, aoristus priuauī.

Amoueo, futurum amouebo.

Deploro, futurum abo. a ploro antiquo.

Concilio, futurū cōciliabo. & impersonale placet. praeteritū imperfectum placebat.

Inhonoro, futurum inhonorabo.

Peruenio, futurū perueniā. praeteritū perfectum peruenī. medius aorist. perueni.

Euolo, aoristus euolauī. medius aoristus euolauī.

Tristor, futurum tristabor. aoristus primus tristastum.

PRINCIPIVM VITA.

Mitto, futurum mittam. aoristus misi. praeteritum perfectum misi, a mitto mittam.

Germino & germino. aorist. germinauī.

Clamo, futurum clamabo.

Volo, futurum uolam. praeteritum perfectum uolui, uolueram, uolui.

PRINCIPIVM GAMMA.

Duco uxorem, futurū ducam uxorem. aoristus primus duxi uxorem.

Gigno, futurū gignam. medius aoristus primus genui.

Lætor, futurum lætabor. medium praeteritū perf. lætatus sum. & lætor, lætabor.

Senesco & senesco, futurum senescam.

Vigilo, futurum uigilabo. medium praeteritum perfectum uigilauī. praeteritum plusquamperfectum uigilaueram.

Fio & fio, futurū fiam a fio. praeteritum perfactum factus sum. medius aorist. primus feci. medius aoristus secundus factus sum. medium praeteritū perfectum factus sum, a gigno gignam.

Cognosco, cognoscebam, & plus minime. fut. cognoscā. ptm perf. cognoui. aorist. β. cognoui, a cognosco, sco. & sco.

PRINCIPIVM DELTA.

Diuido, fut. diuidam, & scio sciam. inquirō.

Mordeo, mordebā, fut. mordebo. aorist. fecundus

ρος, ἔδαινον, αποτῷ δάω.
Δαμάζω. μέλλωρ, δαμάσω.

Δαίω. μέλλωρ, δαίω. ἀόριστος, ἔδαιμ.

Δεί. μέλλωρ, δείω. ἀόριστος, ἔδεισε.

Δεί. παραστρατιῶς, ἔδει. ἀπαραμφορ, δέμ.

Δείδω. μέλλωρ, δείδω. παραειμένος, δέδοικα. ὑπερσυντέλιος, ἔδειδιον.

Δείω. μέλλωρ, δείω. μέσος παραειμένος, δέδισα. μέσος ὑπερσυντέλιος, ἔδειδιον.

Δείω. μέλλωρ, δείω. και δέω. μέλλωρ, δέω. ἀποτῷ δέωμαι, οὔμαι.

Δείωμαι. μέλλωρ, δείωμαι. παραειμένος, δέδεικα. μέσος ἀόριστος πρώτος, ἔδειξάμην.

Δείδω. αποτῷ δάω μέσος παραειμένος.

Διαδανύω και διαδείνυμι. μέλλωρ, διαδανύω, αποτῷ διαδανύω και διαδείνω. (λήξω.)

Διαλαγχάνω. ἀόριστος δευτερος, διέλαχον, αποτῷ διαλαγχάνω, ἔδιδασιν. ἔδιδασιν. και πηλορ οὔ. μέλλωρ, διδάξω, αποτῷ διδάξω. ἀόριστος πρώτος, ἔδιδασα.

Διδράσκω και διαδιδράσκω. ἀόριστος πρώτος, διέδρα και ἀπιδρα.

Διαφθείρω. μέλλωρ, διαφθερέω. μέσος παραειμένος, διέφθορα.

Δοκέω, ω. μέλλωρ, δόξω. αποτῷ δόκω. ἀόριστος πρώτος, ἔδοξα. το δε δεδοκίκα, αποτῷ δοκέω, δοκέω.

Δράω, ω. μέλλωρ, δράσω. παραειμένος, δέδρακα. ἀόριστος πρώτος, ἔδρασα.

Δύνω και δύω και δύμι. μέλλωρ, δύσω. ἀόριστος δευτερος, ἔδυν, αποτῷ δύωμαι.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Ε.

Εάω, ω. μέλλωρ, εάσω. ἀόριστος πρώτος, ἔασα.

Εδραμορ, αποτῷ τρέχω, δραμύμαι. ἀόριστος δευτερος, ἔδραμον, αποτῷ δρέμω.

Εγχελέω, ω. μέλλωρ, ἔγχελέω. παραειμένος, ἔγχελιση.

Εγείρω. μέλλωρ, ἐγείρω. ἀόριστος πρώτος, ἔγειρα.

Εγχείω. μέλλωρ, ἐγχείω. αποτῷ ἐγχεύω. ἀόριστος πρώτος, ἐγχευα, και ἐγχευα ἀουλιση.

Είδω, μέλλωρ, εἶσω. μέσος παραειμένος, εἶδα. ὑπερσυντέλιος, ἔδειμ. ἀφαιλε δε τίνα εἶδον. τρέπεται δε το ε ες η, και το ι ὑπογράφεται.

Εἶπα ἀόριστος πρώτος, και εἶπον ἀόριστος δευτερος, αποτῷ ἔπα ἀρχησε.

Εἰσπλέω. μέλλωρ, εἰσπλέω, αποτῷ πλέω.

Ελευθω. μέλλωρ, ἐλευθώμαι. μέσος παραειμένος, ἠλυθα, και ἀτήνωσ ἠλυθα. ἀόριστος β. ἠλυθον. και ἠλυθον, ἠλυθε, ἠλυθε.

Ἐρομαι. μέλλωρ, ἐρομαι. μέσος ἀόριστος, ἔροσμιμ.

Ἐξω. μέλλωρ, ἔσω. ἀόριστος πρώτος, ἔσα.

ἐκκείω.

cundus momordi, a mordeo.

Domo, futurum domabo.

Scio, futurum sciam. aoristus sciuī.

Oportet, fut. oportebit. aoristus, oportuit.

Oportet, praeteritum imperfectum oportebat. infinitum oportere.

Timeo, futurū timebo. ptm perfe. timui. praeteritū plusquamperfe. timuerā. medium ptm perfe. timui. mediū ptm plusquamperfe. timuerā.

Ligo, futurū ligabo & ligabo. (muerā.)

Rogo, futurū rogabo. praeteritū perfectum rogauī, a rogo rogo.

Suscipio, futurū suscipiam. ptm perfectum suscepi. medius aorist. primus suscepi.

Combulli, a cōburo mediū ptm perfectum.

Discingo & discingo, futurū discingam, a discingo discingo.

Sortior, aorist. secun. sortitus sum, a sortior.

Doceo docebā, & plus nequaquam. futurū docebo, a doceo. aorist. primus docui.

Aufugio & aufugio, aoristus primus aufugī & aufugī.

Corumpo, futurum corrupā. mediū praeteritum perfectum corrupī.

Existimo existimo, futurū existimabo ab existimo. aoristus primus existimaui. Sed existimaui, ab existimo existimo.

Facio facio, futurum faciā. praeteritū perfectum feci. aoristus primus feci.

Subeo & subeo & subeo, futurū subibo. aoristus secundus subij, a subeo.

PRINCIPIVM E.

Sino sino, fut. sinam. aorist. primus sinui.

Cucurri a curro, curram. aoristus secundus cucurri, a curro.

Criminor, nor. futurū criminabor. praeteritū perfectum criminatus sum.

Erigo, fut. erigam. aoristus primus erexi.

Infundo, futurū infundam, ab infundo. aoristus primus infudi, & infudi aolicē.

Scio, fut. sciam. mediū ptm perfectum sciuī. praeteritū plusquamperfe. sciuērā. debebat autē esse sciuērā. uertit autē e in η, & i subscribit.

Dixi aoristus primus, & dixi aoristus secundus, a dico inustato.

Annauigo, fut. annauigabo, a nauigo.

Venio, futurum ueniam. mediū praeteritū perfectum ueni, & atticē ueni. aoristus secundus ueni & ueni, uenisti uenit.

Interrogo, futurū interrogabo. medius aoristus interrogauī.

Sedeo, futurū, sedebō. aoristus primus sedi.

ii ij Exuro,

Εκείνω ή ενίωσ άτηνωσ, μέλλωρ, ένναύσω.
Έλω, όθελ άόρισος δύντερος, έλωρ.
Έμμορα, μέσος παρακείμενος άπό τώ μορέω, ώ, μέ
μορα και έμμορα. ή άπό τώ μέρω μερω, μίμορα,
ή έμμορα.
Έμπήτω. μέλλωρ, έμπήσωμαι. παρακείμενος, έμ
πήτωσ. άόρισος β. ένπέσωρ.
Έμπήρημι. μέλλωρ, έμπήρωσ.
Έμπαίω. μέλλωρ, έμπαίω.
Έολπα, άπό τώ έλωπω. μέσος παρακείμενος, ήλπα,
και έολπα.
Έπανέω, ώ, μέλλωρ, έπανέωσ. παρακείμενος, έπη
νεωσ. άόρισος έπηνεωσ.
Έρω. μέλλωρ, έρω. παρακείμενος, έρωσ.
Έύριστω. μέλλωρ, εύρωσ. παρακείμενος, εύρω
σ. άόρισος δύντερος, εύρωρ, άπό τώ εύρέω,
εύρω.
Έώ. μέλλωρ, έώσ. παρακείμενος, έώσ. μέσος πα
ρακείμενος, έώ. ύπερσυντέλιος, ήρω.
Έχω. μέλλωρ, έχω. παρακείμενος, έχωσ. άόρις.
β. έχωρ, άπό τώ έχω, ώ, και τώ μω έχω ψιλούσ
ται. τό δέ έχω δασύνεται, έσ διαφοράρ τ' έχω έπι
ρέματω ψιλουμένωσ.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Ζ.

Ζεύνημι ή ζεύνηώ. μέλλωρ, ζεύξω, άπό τ' ζεύω.
Ζωνύω και ζώνυμι. μέλλωρ, ζώσω.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Η.

Ήερ ύπερσυντέλιος, ήερ, ήε, άπό τώ έω.
Ήερχεσ, άπό τώ έχω.
Ήμύω. μέλλωρ, ήμύωσ.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Θ.

Θάπω. μέλλωρ, θάψω. άόρισος, έθαψα.
Θέλω. μέλλωρ, θέλωσ. άόρισος, έθέλωσ. ή έθέ
λω, έθέλωσ. άόρισος, ήθέλωσ.
Θνήσκω, έθνησκωρ. μέλλωρ, θανούμαι. παρακείμε
νος, τέθνηκα. άόρισος δύντερος, έθανωρ. ενητι
κόρ ταθναίνωρ. άπαρέμφοτορ, τιθναίνωσ.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Ι.

Ιηνούμαι. μέλλωρ, ήξομαι. άόρισος δύντερος, ήδε
μιμ. παρακείμενος, ήξωμαι, άπό τώ ήνομαι.
Ιλάσσομαι. μέλλωρ, ήλάσσομαι. μέσος άόρισος πε
τος, ήλασάμηρ.
Ιήσσομαι. μέσος άόρισος πετώτ, ήλάμηρ, ήησ, ή
ήατο.
Ιδωρ, άόρισος δύντερος ποιητικόσ, άπό τώ έιδω, ή
άπό τώ έιδω, έιδωρ καθαρόσ.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Κ.

Καίω ή κέω. μέλλωρ, κεύσω.
Καθίξω, καθίξομαι. μέλλωρ, καθέδουμαι.
Κάθημαι. μέλλωρ, καθήσομαι.
Καθαρεύω, καθαρεύω. άόρισος δύντερος, καθάρωρ,
άπό τώ καθέλω.

καθαίρω.

Exuro & exuro atticé, futurum exuram.
Teneo, unde aoristus secundus tenui.
Sortitus sum, mediū ptm̄ perfe. à fortior for
tior, fortitus sum & fortitus sum. uel à for
tior fortiar, fortitus sum & fortitus sum.
Incido, futurū incidam. præteritum perfectū,
incidi. aoristus secundus, incidi.
Incendo, futurum incendam.
Curo, futurum curabo.
Speravi, à spero. mediū præteritū perfectū,
speraui & speraui.
Laudo, futurum laudabo. præteritū perfe.
laudavi. aoristus laudavi.
Dico, futurum dicam. ptm̄ perfectū dixi.
Inuenio, futurū, inueniam. præteritū perfe
ctum inueni. aoristus secundus inueni, ab
inuenio inuenio.

Vado, fut. uadā. ptm̄ perfe. iui. mediū ptm̄
perfectū iui. ptm̄ plusquāperfectum iuerā.
Habeo, futurū habebō, præteritū perfe. ha
bui. aorist. secundus habui ab habeo. beo.
& quidē habeo attenuat, sed habebō aspī
rat ad differentiā extrā abuerbi attenuatī.

PRINCIPIVM ZETA.

Iungo & iungo, futurum iungam à iungo.
Cingo & cingo, futurum cingam.

PRINCIPIVM ITA.

Iueram, præteritū plusquāperfe. iueras, iues
Tristauit à tristo. (rat. ab eo.
Inclino, futurum inclinabo.

PRINCIPIVM THITA.

Sepelio, futurum sepeliam. aorist. sepellui.
Volo, futurū uolam. aoristus uolui, & uolo
uolam. aoristus uolui.
Moriōr, moriebar, futurū moriar. præteritū
perfectū. mortuus sum. aorist. secund. mor
tuus sum. optatiuū moriar. infinitū mori.

PRINCIPIVM IOTA.

Peruenio, futurū perueniā. aorist. secundus
perueni. ptm̄ perfectū perueni, à peruenio.
Placo, futurum placabo. medius aorist. pri
mus placauī.
Volo, medius aorist. primus uolauī, uolauī
sti, uolauit.

PRINCIPIVM CAPPA.

Incendo & incendo, futurum incendam.
Sedo & sedeo, futurum sedebō.
Sedeo, futurum sedebō.
Subuerto, subuertam. aoristus secund. sub
uertī, à subuerto.

Purgo,

Καθαίρω. άόρισος δύντερος, καθαίρωσ.
Καθίμι. άόρισος πετώτ, καθίμωσ.
Κλάζω. μέλλωρ, κλάξω. άόρισος πετώτ, ύλασ
γξωσ. παρακείμενος, κέκλασ.
Κάμνω και κέμω. άόρισος δύντερος, ύκαμορ. πα
ρακείμενος, κέκμηκα, άπό τώ κέμω. μέλλωρ,
κέμωσ.
Κέρω. μέλλωρ, κέρω. άόρισος πετώτ, ύκαρωσ. πα
ρακείμενος, κέκρηκα.
Κορέω κορώ ή κορέννυμι ή κορινύω. μέλ. κορίσω.
Κράω. μέλλωρ, κρέω. μέσος παρακείμενος, κέ
κρωσ. άόρισος δύντερος, ύκραωρ.
Κρεμάω ή κρεμάω κρεμάω, ή κρεμάμαι. μέλλωρ,
κρεμάσω.
Κρυβίω και έυρβίωρ, άπό τώ κρύβομαι, ή κρύβο
μαι παλαιά.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Λ.

Λαχάνα. μέλλωρ, κληρώσομαι, άπό τώ κληρώω, ώ.
άόρισος δύντερος, ύλαχωρ, μέσος παρακείμενος,
λέλωχα, άπό τώ λήχω. μέλλωρ, λήξω. άόρισος
δύντερος, ύλαχωρ.
Λαμβάνα. έλάμβανωρ. μέλλωρ, λήψομαι, άπό τώ λή
θω, όθελ άόρισος δύντερος, ύλαβορ. παρακείμε
νος, λήψα, και άτηνωσ έληφα. ό ύπερσυντέλι
κος, έλήφα.
Λαθάνα. έλάθανωρ. μέλλωρ, λήσομαι, άπό τώ
λήθω. μέσος παρακείμενος, λήθηκα. άόρις. δύν
τερος, ύλαθορ. παρακείμενος, λήθηκα. μέσος
άόρισος δύντερος, ύλαθομωρ.
Λέπω, μέλλωρ, λείπω. άόρισος πετώτ, ύλειψα. άό
ρισος δύντερος, ύλειπωρ.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Μ.

Μάνομαι. μέσος παρακείμενος, μέμνησ.
Μανθάνω, έμάνθανωρ. μέλλωρ, μαθήσομαι. άπό τώ
μαθίω, μαθήσ, παρακείμενος, μεμάθησ. άόρισος
δύντερος, έμαθορ, άπό τώ μάθω.
Μάχομαι. μέλλωρ, μαχέσομαι, άπό τώ μαχέομαι.
μέσος άόρισος πετώτ, έμαχάσομαι.
Μέρω. μέσος παρακείμενος, μίμορα, και έμ
μορα.
Μέλω. μέλλωρ, μελήσω, άπό τώ μέλω. παρακί
μενος, έμελε. μέλλωρ, μελήσω.
Μέμνημαι. άπό τώ μνήσομαι. ύπερσυντέλιος, έμμε
νημι. άόρισος πετώτ, έμνήσασμαι. μέλλωρ, πε
τώτ, μνηθήσομαι.
Μένω. μέλλωρ, μενώ. άόρισος πετώτ, έμεινα. παρα
κείμενος, μεμνήμησ.
Μέμνησ. μέσος παρακείμενος, άπό τώ μέλω.
Μίμασ, μέσος παρακείμενος, άπό τώ μάω, ώ.
Μιγνύω, ή μίγνυμι. μέλλωρ, μύξω.
Μορνύω. μέλλωρ, μόρξω.

ΑΡΧΗ

Purgo, aoristus secundus purgauī.
Demitto, aoristus primus demisi.
Clango, futurū, clangam. aoristus primus
claxi. præteritum perfectū, claxi.
Laboro & laboro, aoristus secund. labora
ui. præteritum perfectum laboraui, à labo
ro. futurum laborabo.
Tondeo, futurū tondebo. aorist. primus ton
di. præteritū perfectū totondi.
Satio satio, satio & satio. futurum satiabo.
Clamo, fut. clamabo, præteritū perfectū. me
dium clamaui. aorist. secundus clamaui.
Suspendo & suspendo, suspendo & suspens
do. futurum suspendam.
Absconditus, & absconditus fui, ab abscon
dor, uel abscondor antiquo.

PRINCIPIVM LAMBDA.

Sortior, futurum fortiar, à fortior fortior. aor
istus secund. fortitus sum. mediū præterit
um perfe. sortitus sum, à fortior. futu. for
tiar. aorist. secundus fortitus sum.
Capio capiebā, futurum capiā, à capio. un
de aoristus secundus cepi. præteritū perfe
ctum cepi, & atticé cepi. præteritum plus
quamperfectum ceperam.
Lateo latebā, futurū latebo, à lateo. mediū
præteritum perfectū latui. aoristus secund.
latui. præteritū perfectū absconditus sum.
medius aoristus secund. latui.
Relinquo, futurum relinqū. aorist. primus
reliqui. aoristus secundus reliqui.

PRINCIPIVM MY.

Infanio, mediū præteritū perfectū infaniui.
Disco, discēbam. futurum discam, à disco di
sco. præteritum perfectum didici. aoristus
secundus didici, à disco.
Pugno, futurum pugnabo à pugno. medius
aoristus primus pugnauī.
Partior, mediū præteritū perfectū partitus
sum, & partitus sum.
Curo, futurum curabo, à curā est. præteritū
perfectū curā fui. futurum curā erit.
Recordor à recordor. præteritū plusquāper
fectū meminēra. aoristus primus memini.
futurum primum recordabor.
Maneo, futurū manebō. aorist. primus man
si. præteritum perfectum mansi.
Curaui medium præteritū perfectū à curo.
Prōptus fui mediū ptm̄ perf. à prōptus sum.
Miscō & miscō, futurum miscēbo.
Abstergo, futurum abstergam.

Τιτρώσκει, τίτρωσκει. μέλλω, τρώω. ἀόριστος
πρώτος, τίτρωσα, παρακείμενος, τίτρωσα, ἀπὸ τῆ
τρώω.

Τίτω καὶ τίω, μέλλω, τίω.

Τλάω. μέλλω, τλάω. ἀόριστος δεύτερος, ἔτλην,
ἀπὸ τῆ τλήμι.

Τρέφω. μέλλω, θρέψω. ἀόριστος πρώτος, ἔθρεψα.
μίσος παρακείμενος, τρέροφα.

Τρέω. μέλλω, τρέσω.

Τυγχάνω. ἐτύχην. μέλλω, τυξομαι, ἀπὸ τῆ τυξί-
ω. παρακείμενος, τετύχηκα, ἀπὸ τῆ τυξίω. ἀό-
ριστος δεύτερος, ἔτυχον.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Υ.

Ἰπέχω. μέλλω, ὑπέξω. παρακείμενος, ὑπέσχηκα.
ἀόριστος δεύτερος, ὑπέσχηκα.

Ἰπισχνοῦμαι. μέλλω, ὑπισχνοῦμαι. παρακείμενος,
ὑπέσχημαι. μίσος ἀόριστος δεύτερος, ὑπέσχηκα.

Ἰπύδω. μέλλω, ὑπόδω. ἀόριστος, ὑπέδην, ἀπὸ τῆ
ὑπόδωμι.

Ἰποσερίσκω. μέλλω, ὑποσερίσκω.

Ἰπυάττω. μέλλω, ὑπυάττω.

Ἰταί. μέλλω, ὑταί. ἀόριστος πρώτος ὑταί.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Φ.

Φάσκω. παρακείμενος, φάσκω, ἢ φάσκω οὐ.
φύγω. μέλλω, φεύξομαι. μίσος παρακείμενος, φέ-
φυγα. ἀόριστος δεύτερος, ἔφυγον.

Φέρω. μέλλω, οἴσω, ἀπὸ τῆ οἴω. παρακείμενος, ἐνή-
νοχα. ἀόριστος πρώτος, ἤνεκα. ἀόριστος δεύτερος,
ἤνεκα, ἀπὸ τῆ ἐνήνω.

Φημι, φησὶ, φησὶ, φησὶ, φησὶ. φασί, φασί,
σί, μέλλω, φήσω. ἀόριστος πρώτος, ἔφησα. ἀόριστος
δεύτερος, ἔφησα. ἀπαρτίμωτος, φήσω.

Φθάνω, ἐφθάνω. μέλλω, φθάσω, ἀπὸ τῆ φθάω. ἢ
παρακείμενος, ἐφθασα. ἀόριστος πρώτος, ἔφθασα.
ἀόριστος δεύτερος, ἔφθην, ἀπὸ τῆ φθῆμι. ἢ μεταχθῆ,
ὁ φθάς.

Φθίρω. μέλλω, φθίρω. παρακείμενος, ἐφθάρηκα. μίσος πα-
ρακείμενος, ἐφθόρα.

Φθίνω. μέλλω, φθίσω.

Φοίνω καὶ φοινίξω. μέλλω, φοινίξω.

Φύω. μέλλω, φύσω. παρακείμενος, ἐφύκα. ἀόρι-
στος δεύτερος, ἔφην, ἀπὸ τῆ φύμι.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Χ.

Χάρω. μέλλω, χαρήσομαι. ἀόριστος, ἔχαρην.

Χαλεπαίνω. μέλλω, χαλεπαύω. ἀόρι, ἔχαλεπην.

Χέω. μέλλω, χέσω, ἀπὸ τῆ χέω. ἀόρι, ἔχεα.

Χερώνω. μέλλω, χρώσω.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Ψ.

Ψάλλω. μέλλω, ψάλλω. παρακείμενος, ἐψάλλα. ἀόρι-
στος πρώτος, ἔψαλα.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Ω.

Ὠθώ καὶ ὠθέω. μέλλω, ὠσω, ἢ ὠθήσω.

Ὠνίσσω.

Vulnero, uulnerabam. futurum uulnerabo.
aorist. primus uulneraui. ptm̄ perfectū uul-
neratus sum, à uulnero uulnero.

Soluo & soluo, futurum soluam.

Tolero tolero, futurum tolerabo. aorist. sec-
undus toleraui, à tolero.

Nutrio, futurum nutriam. aorist. primus nu-
triuī. präteritum perfectum nutriui.

Timeo, futurum timebo.

Sum eram, futurum ero, à fabrico. präteritū
perfectum fui, à consequor cōsequor. aoris-
tus secundus fui.

PRINCIPIVM Y PSILV.

Sustineo, fut. sustinebo. präteritum perfectū
sustinuī. aorist. secundus sustinuī.

Promitto, fut. promittam. ptm̄ perfectū pro-
misi. medius aorist. secundus promisi.

Subeo, futurum subibo. aorist. subj, à sub-
beo.

Priuo, futurum priuabo.

Dormito, futurum dormitabo.

Pluit, futurum pluet. aorist. primus pluit.

PRINCIPIVM PHI.

Dico, ptm̄ imperfectū dicebā, & amplius nō.
Fugio, futurū fugiam, mediū präteritū per-
fectum fugi. aorist. secundus fugi.

Fero, futurum feram, à fero. präteritum per-
fectum tuli. aorist. primus tuli. aorist. se-
cundus tuli, à fero.

Dico, cis, cit, dicitis duo, dicūt duo. dicimus.
citis, cunt. futurū dicā. aorist. primus dixi.
aorist. secundus dixi. Infinitum dicere.

Præuenio, præueniebam. fut. præueniam, à
præuenio. ptm̄ perfectū præueni. aorist. pri-
mus præueni. aorist. secundus præueni, à
præuenio. participium præueniens.

Corrumpto. fut. corrumpam. ptm̄ perfectum
corrupti. medium ptm̄ perfectū corrupti.

Tabesco, futurum tabescam.

Cruento & cruento, futurum cruentabo.

Produco. fut. producā. ptm̄ perfectū pro-
duxi. aorist. secundus produxi, à produco.

PRINCIPIVM CHI.

Gaudeo, fut. gaudebo. aorist. gauisus sum.

Sæuio, futurū sæuiam. aorist. sæuij.

Fundo, fut. fundam, à fundo. aorist. fudi.

Coloro, futurum colorabo.

PRINCIPIVM PSI.

Cano, futurum canam. präteritum perfectū
cecini. aorist. primus cecini.

PRINCIPIVM Ω.

Pello & pello, futurum pellam & pellam.

Emo

Ὠνίσσω, ὠνίσσω. μέλλω, ὠνίσσω. παρακείμενος,
ὠνίσσω, ἢ ὠνίσσω ἀπὸ τῆ ὠνίσσω. ὠνίσσω.
Ὠρῶ ἀπὸ τῆ ὠρῶ. μέλλω, ὠρῶ. ἀόριστος πρώ-
τος, ὠρῶσα, καὶ ὠρῶσα συνηγορη. ὠρῶσα. ἢ ὠρῶσα.
ὠρῶσα ἀπὸ τῆ ὠρῶσα.

ΤΕΛΟΣ.

DE INCLI-
NATIS ET ENCLITICIS ET
SYNENCLITICIS.

Inclinata dictio dicitur,
quæ in fine acutum has-
bet tonum, quem in con-
textu orationis conuertit
in grauem. ut μη μὲν γὰρ ἐ-
στὶν ἀδελφός μου ποιεῖ.

Enclitica est quæ præcedente syllabam gra-
uem acui facit, & tonum suum in eam reij-
cit, cui uel potestate, uel natura alia grauis
adiacet: potestate, ut δώματά μοι: natura,
ut ἀρεσιπλάτος τε.

Synenclitica uero sunt quando plures encli-
tica coniunguntur, ut ἢ ἢ σὲ που διδοῦ ἔσται.
ubi semper una post aliam acuitur. ἢ pro-
pter ἢ, ἢ propter σὲ, σὲ propter σου.

REGVLAE DE ENCLITICIS.

Prima Enclitica acutum suum tonum res-
mittit in adiacentem grauem in proparox-
ytonis & proterispomenis, ut ἀρεσιπλάτος
τε, σὺ δὲ δόντε, θοῦ δόντε.

Secunda in persipomenis & oxytonis non
habet proprium signum toni, sed amittit,
ut μουσάντε, ἀδελφός τε.

Tertia in penacutis si fuerit trochæus, rejicit
tonum in proximam grauem, ut φύλλα τε.
Si autem fuerit spondæus, uel iambus, uel
pyrrichius, sicut in oxytonis & circumflexis,
signum toni sui non retinet, sed omnino
amittit, nisi sequatur pronomem, quod inci-
piat à σφ, tunc enim in pedibus illis tribus
habet, sicut in trochæo, ut ἀρεσιπλάτος, ἀναξτε.
ὅτι οἱ, ἀρεσιπλάτος σφισι, πολλοὺς σφισι.

Differt inclinatum ab enclitico in hoc, quod
inclinatum suum ipsius tonum acutum in
fine mutat in grauem, in contextu oratio-
nis. ut ἀδελφός ἀδελφόν φιλῶ. Encliticū ue-
ro subditur illi, cui tonum proprium & sui-
ipsum inclinatum. ut, ἢ ἢ τῆς. ἢ ἢ σου.

In

Emo emo, futurum emam. præteritum per-
fectum emi, & emi Attice, unde emptus.
Concitrai à concito, fut. concitabo. aorist.
primus cōcitraui, & per syncopei cōcitraui,
uel concito, cōcitraui Aeolicæ.

FINIS.

In omnibus partibus orationis inueniuntur
encliticæ dictiões, exceptis articulis, & par-
ticipijs, & præpositionibus.

DE NOMINIBVS.

Ex nominibus unum tantum inuenitur, τίς,
cum suis obliquis omnibus & æquiuale-
ntibus, quando indefinite capitur. ut εἰ τις
ἄνεργον, μή τις οὐ τιμὴ νομιθεῖσα. οἱ τινες, τινός
æquipollet τῷ, & τινὶ τῷ. ut ἢ ἢ σου ἀπὸ τῆ
ἢ ἢ σου. Cum uero interrogatiue accipit τίς,
non est encliticum, ideo semper acuitur in
contextu orationis etiam in obliquis.

DE PRONOMINIBVS.

Pronomina quædā sunt ὀρθοτονῶμενα, quæ
dam ἐγκλιματικὰ. ὀρθοτονῶμενα sunt quæ
non patiuntur enclisim. ἐγκλιματικὰ uero,
quæ enclisim admittūt, ἐγκλιματικῶν aliqua
semper sunt enclitica, aliqua uero non.
Semper enclitica sunt hæc, μεν μοι τοι με-
μνησθῆναι σφισι σφισι, nisi cum ponuntur cum
ἐνεκα, aut præpositione, aut coniunctione
distinguiua, tūc em̄ seruāt tonū. ut, ἐνεκα σὺ,
ἐνεκα ἐμοῦ, διὰ σὲ, σφισι σὺ, καὶ γὰρ με, ἢ με & ἢ ἐ-
με. Alia quæ nunc enclitica, nunc uero mis-
nime, sunt hæc: σε σο σε σο σοι σοι εὐ οἱ ἔθελον
σφισι σφισι σφισι. Enclitica sunt cum ab-
solute dicuntur, & non ad aliam personam
referuntur: Enclitica autem non sunt, cum
per apositionem ad aliam personam enun-
tiantur. σφω cum tertie est persone encli-
tica est, cum secundæ, non est enclitica.
Pronomina quæ sunt tertie personæ singu-
laris uel pluralis numeri, quando solū uim
suam dicunt, sunt enclitica, si autem dicant
& locum, non sunt enclitica. Item si ex sus-
perfluo adijciantur, sunt enclitica.

DE VERBIS.

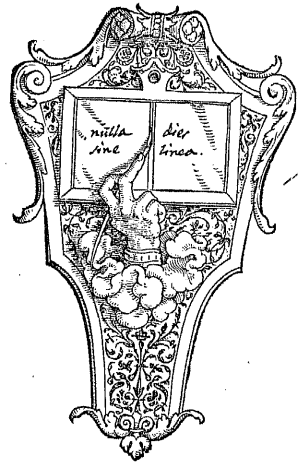
Ex uerbis ἐμὶ & φημί inclinantur. ut, καλὸς
ἐμὶ. τόσον ἐγὼ φημι πῶς ἐμῶμαι. huius se-
cunda persona φῆς non inclinatur.

Ἔσι quando orationē incipit, uel negatio-
nis subjij:

*Admirare regis. Inclina. An.
in laboribus virtus. idem.*

Dixit

Agelo.